

סדר

עבודת ישראל

כולל

התפלות והברכות לכל השנה

מראשיתה עד אחריתה

עם

סדר הפרשיות והמעמדות והיצירות לשבתות
והסליחות לתעניות והספורת נאות אחרות

ועליהן באוד שמו

יבין לשון

לכאר היטב את כל דרכיהן.

הכל מחובר ומסודר כהלכתו ומנה ומנוקה עד תכליתו

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

G. Sect.

רעדעל הים

בשנת יערב עליה שדוד ל"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von A. Scherberger & Comp.

1901.

יקר סהרותא

מאת

הרב המסלא. נודע ביהודה ובישראל גדול שמו. היה כמוהר"ד שלמה קליין חי"ב
חישוב לראש בשבת תחכמוני בקק קאלמאד יע"א.

רד"א

כתוב הדר הוא אשרי האיש שומרהו, יומם ולילה ינצרהו, ועבדתם את ה'
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם", לשפוך לב וקרב, בשיח ערב, בקר צהרים וערב, לפני
ה' אלהינו, הוא מלכנו צודנו וגואלנו, לשלם פרים שפתותינו, ולכן קמו אנשי כנסת
הגדולה להראות לנו את המסלה, אשר בית אל עולה, ויסודו לנו את סדר התפלה,
סלם מצב ארצה, מיוסד על ארני פו המליצה, ישא כתרצה, וראשו השמים מציע,
בוקע חלונות רקיע, כי להם נגלו תעלומות שמים, להתהלך בארצות חזיים, וחכמי
המשנה והתלמוד אחריהם, חלכו בעקבותיהם, ויעשו גם הם משעמים, להקריב לפני
שוכן מרחמים, ויקבצו מי ברכה העליונה, גדול אתה להנה, למלכות שמים עשו כונים,
איש על רגלו חונים, שתולים על פלני מים נאמנים - אכן ברכות העתים, בדרך
החתתים, שומרי הלשון חולה, ודכי התפלה אומללו, והיה המישור למעקשים, ותחת
ענבים באושים, המעתיקים ינעו ויחונו, פעם מלים ידלנו, פעם נוספות יצינו, פעם
הקדוה והמעמים אתור יסינו, או כי משפט התנועות והמעמים ומקומם, לא ידעו
בשכבם ובקומם, וגדול וקטן שרים בעיניהם, ועבד וארון יחלפו במשכורתיהם, או
כחוזם במלאכתם, שנתם אתם, גם מעיני המגיחים אשר חכמו, ולתקן את המעוה
עצמו, שנגרר נעלמו, ובמקומן קמו, גם מעושי המלאכה, באה המבוכה, תיבד או את
כרסם השלכה, או מדרכה נבוכה, או אשה כאחותה בגדה, ואתה במקום רעותה עמדה,
ולכן שפתי המתפללים המימי ודרה, כלשון לא ממוהר"ד, במקום תפלה רעה, כי
תחת ימי, עד שהתעוררו חכמי חרשים, ונבני לחשים, בעלי תבונה, ויחודו את העטרה
אל ישנה, על פי רת ורין לשוננו הקדושה, אכן הראשה, ועל פי כתבי יד הישנים,
מאת אנשי אמנים, אכן בכל זאת מקום הניחו להתגדה, לאיש מחיר במלאכתו לפני
חכמים יתהודו, המדקדק הצעלה, עמוקים רולה, שוקל וסופר ומחויק בדק, בשקל חקדש
ומאוני צדק, התורני המושלם כהר יצחק בן אריה יוסף דובי, יהי כגן רטוב, וכבר
יצאו לו מניטין בעולם, שלפניו כל רח בלשון עברית לא נעלם, וכללי לשון ארמית
וכשדים, בידי המה לאחריים, ועליהם ירכב נגידים, ולו יד ושם בספרי ומודשי חכמינו,
ובתפלות ופיוטים אשר יסוד קדמונינו, אשר המה לנו לעינים, כי מסגנו תוצאות חיים,
ותורת אמת על לשוננו, שם הראה רב כחו האנו, בדברים כדרכנות, מצחה בנינות,

גם לקט חצבי, אשר לפני העברים הביא, וסדר הקינות, המד לאות, כי הוא איש תבונות, וידיו אמונות, והנה עתה גם על סדר התפלה ידו הדה, ויעמס על שכמו הוא העבודה, להישיר לשון עלנים, ולהשכית סינים, ולבו ער, ברוח משפט וברוח בער, על כל הגותר בשניון, מבעלי לשון והגיון, חכמי לב אשר קדמוהו, כי רב מאוד מעשהו, לשום דבר דבור על אפניו, ככל הלכותיו ועניניו, המר משם כל נקוד, אשר בכבלי הלשון איננו עקור, ובכל זאת לא ישען על חכמתו, על שכלו ועל תבונתו, לשנות נוסחא או מלה, בכל סדר התפלה, מדאנה פן ישלח ידו בקדושים, במטבע אשר טבעו חכמי חרשים, לכן לא ישפוט למראה עיניו, וכאשר ידמו רעיוניו, עד ימצא כדבריו הנכוחים והטובים, הגם בכתובים, או בחושים מרוקים, והמה עתיקים, וגם שנחלי עולם אשר קדמוהו, אחוז בענין הזוא, ולא הרשהו, אז יאמר מצאתי לי אונים, ויתרים נאמנים, לרובב שפתי ישנים, גם בעקבות אבורהם וצל יודך, ומגתים שונים יערך, ופרושים נכונים, דברים כנים, ויבאר כל חמורה, בשפה ברורה, וכראותי כי טוב פעלו, אמדתי נוצר תאנה יאכל פרי עמלו, יישר כחו וחילו, אף ידי תכון עמו, נגדה נא לכל עמו, כי טוב מעמו, כבוד מלאכתו אפורה, ותהלתה אכשרה, כי בסדרו המסלה סקלה, והמתפללים מתוכו לא ישימו תהלה לתהלה, מדרכי שפה נכונה לא ימוטו, וממוקשי לשון ימלוטו, דבריהם יורצו, כאשר לקדוש ישראל יעריצו, והמפלתם תקובל ברצון, כזכור בקר וצאן, ויחלכ כרים, עד כי נכון יהיה בית ה' בראש כל ההרים, בבי"א.

כ"ד הכיחב לכבוד ה' ולכבוד חרשיו והדוחם פה קאל מאר יום עש"ק פ' בראשיה תרכ"ד לס"ק.
 הק' שלמה זאב בן כ"ה ראובן משה קליין וצ"ל רדקסט רנ"ע רחין האנטי.

ע מ י

תחלת אמרי, וראש כל דברי, תהלות ותודות, לנורא עלילות, אשר יעלני,
ואף עזרני, להחל ולכלות, חמדות החפלות, וחמירות וברכות, כסדרן ערוכות,
בלשונן הטאוריק, הגרופה והצורה, חמימות וישרות, וקוטנ מנארות.

יבורך צור אשר אין לו תחלה.	וישתבח בכל מיני תהלה.
אשר הישר לפני המסלה.	לבאר את תכונות התפלה.
חקור ודרוש מצוא שרש ועלה.	וטוב טעם לכל מלה ומלה.
עזרני והאיר לי וגלה.	ארון עולם ורב כל העלילה.

קורא נעים! נהניתי לפניך את הסודר החדש הזה של תפלותיט ובקשותיט עם דיניהן
בראשיהן ובארון בשוליהן לא ארחיב פי לדבר על עריכת עניניהן ויפי סדריהן ויושר
נוסחאותיהן ותכלית נאוריהן, כי את כל אלה אחת תחזה וזכיר בעיניך ותנחון ותנין
בענמך לדעה נמה וכמה ועד כמה נבדל סודך זה מכל שאר הסודרים הגדפסיס לפניו.
אך את זאת אגידה ואספרה כי מלאכת הסודר הזה ענדתי בה בכל כחי ושמתי עליה את
כל זרמתי וחריצותי ויגעתי ויגעתי וטרחתי הרבה לקבץ ולהביא אל ידי סודרים כתובי יד
ישנים ופיוטים עתיקים קדמונים ממנהגים שונים עם ירישים ופתרונים להעזר
מהם לחקן בית התפלה בעמודיו ואדניו ושעריו וחדריו. ואלה הם הסודרים של התפלות
שהיו לעיני במלאכת חבורי:

סודר כתב יד על קלף נכתב בשנת ס"ו, כולל התפלות לכל השנה עם מעריצים
ופיוטים ומנהגים דינים וענינים יקרים אחרים.
סודר כתב יד ישן על קלף (ולא גודע לי זמן כתיבתו) כולל התפלות לכל
השנה עם מעריצים ופיוטים.

מחזור כתב יד על נייר ישן כמנהג קהל לישלא (L'Isle), ותשנה כ"י הזכרים
הם סגולה לר בנימן נידרהאפהיים הי"ו ז"ל.
סודר כתב יד על קלף כמנהג טרויות (Troies) נכתב בשנת קס"ז, כולל התפלות
וסנינ להן פירוש יפה ושאר ענינים יקרים, והוא באוצר ספרי ר' מאיר גאלדשמידט
כ"ע ז"ל.

מחזור כתב יד על קלף נכתב בשנת קע"ב, כולל התפלות והפיוטים לכל השנה
כמנהג רומא (Rom), והוא סגולה לר' רפאל קירכהיים הי"ו ז"ל.

סודר כתב יד על נייר יטון, סלל התפלות כמנהג ספרדיים עם פירוש סביב
 לכן, והוא סגולה לר' אליקים כרמולי הי"ד זצ"ל.

סודר כתב יד על נייר יטון, סלל תפלות לחניכות ונקשות וסליחות וקטנה
 כמנהג אלג'יר, והוא רס"ט.

סודר כתב יד על נייר, סלל התפלות עם פירוש שמו לקטני יוסף חנכו ר'
 יפתח יוסף בר נפתלי הירן מגנפך שהיה שמש לקהל וירמייאס סביב שנת ה'ת"ט,
 והסודר הזה סגולה לר' יונה באב"י ס"ו במגנא¹.

סודר תפלה עם הושענות ומעריבים ופירוש בגיוסו דפס בעיר טרין בשנת
 רפ"ה².

סודר תפלה עם הושענות ומעריבים דפס בפראג בשנת רפ"ז.

מחזור כפי מנהג ק"ק רומא (Rom) עם פירוש גדול ויפה נקרא קימחא דאזישוא
 לר' יוחנן טרזיים דפס בבולוניה בשנת ש"א.

מחזור לאשכנזים, סלל התפלות והיזכרות והסליחות והפיוטים לכל מועדי השנה
 עם פירוש ועם דינים ומנהגים, דפס בשאלוניק בשנת ש"ח.

סודר תפלה עם פירוש רחב ויפה שהינר רבי לבי בר חסד זונדלג ור' מרדכי
 בר אברהם קפלמג הסאן, דפס בקראקא בשנת ש"צ³.

נרכות ומירוח עם פירוש, דפס באזיליא שנת ש"ט.

מחזור לאשכנזים ב' כרכים עם פירוש רחב שמו הדרה קדש לר' יצחק בר יעקב

זונל הל"י⁴, דפס ויניליא שנת ש"ס.

מחזור כמנהג פולין עם פירוש, דפס בפראג שנת ש"ג.

¹ סוף לאלה ה' כמבי יד עוד ראשוני לי שמי מסמכות טכנס כ"י אחרים ארזחיים הסה וסנה.
 והנה סבל עוקם אשכנזי ערוה ורשיה טסודר כ"י ואזכירו טרשו "כ"י" כונכני סה על הסודר
 הרשון הכסנב בשנת ס"ז, ואם אשכנזי נסותם "כ"י" ולס כ"י או כונכני על סודר ען כ"י אחרים.

² סן זכ הסודר והנסד לואריו הסה טהדפוסים הרשונים אל התפלה, רשומי עליסם כמארזי
 סאודר טרשו "סודר רפ"ה" וכמבי טרשו "סודר רפ"ו". וכמלטים עוד כ' סודרי תפלה אכר קדשו לסס
 דפסם סודר אדפסם נפראג כמנת ת"ע וסודר עם פירוש בגיוסו אדפסם טמוטוכה כמנת רפ"ג, וכמכו טרישט
 ספרי ר"ד אשכנזים וסני לס אכיוי לרשותם.

³ יס לרשט כ"י הספירוש הכמלס ססודר תפלה דפוס אשכנזים סנת אש"ת ועוססם לר' כ"י ור' חסדן
 אשכנזי הספירוש הכלס אשכנזי, אסל ויף סו הסודרים וסיה עוסקי תורע, והספירוש הסקרי סול סכרסם ססודר
 קראקא טכנת אכ"ג, ור לי על אכר לס הנהגיו עוד אחריו ככר כאלסס הדפסות ל' הספירוש הרשונות אל
 סודרי, וע"י אסות נכסנה לי הכנגב טסס אכנתיו כדף 93 אורח 11 אל סכנאר "ספירוש סר' כ"י", וס
 ליתקן וסחיו "ספירוש סודר אשכנזים טכנת אש"ת", כ"י כאלסס לס סכנ כן סר' כ"י ורן חוססת סודרים
 סול. ועוד לי להעיר סס כ"י אסותו הססודר טטקוד וסול רחוס סהענתקתי עתקן סודר כ"י (וסלמתי אשכנזי
 כ"י כמנת גס סס' טכנזים כ"י אל ק"ק וירמייאס) והסחיו כדף 112 כמלס כולו גס ספירוש סר' כ"י אל
 סודר אכ"ג וסחיו עטס כלאסו ללסן כ"י.

⁴ וססר הססנב סת פירוש ע"י פירושים אכ"ג, כ"י עוד כדן אשכנזי העתיק סת פירוש טשגלי כדן,
 ועסס וסלסס עוד סוף כל הספלה סול פירוש אל סר' הירן טרזיים, וספירוש סיוסרות סול אל ר' עכס טר'
 יוסף כללסל כ"י.

סדר הפלה עם השעטות ומעריצים ויזרות וקטנת והגלים ומעמדות עם פירוש
חייהם לר' נבי ור' מרדכי, דפוס באמסטרדם בשנת אה"ת (וראה למטה בהערה).

מחזור כוונת ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת המ"ט.

סדר הפלות ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת חל"ט.

סדר הפלה עם הכות דקדוק הלשון לר' עזריאל ווילנא, דפוס פ"מ שנת תפ"ד.

סדר דרך ישרה לר"מ בר אברהם עפשטיין, דפוס פ"מ שנת תפ"ד.

סדר אור ישיר לר' נבי בר חיים, דפוס אמסטרדם שנת תמ"ט.

סדר הפלה דפוס ע"י ר' זלמן מלונדן באמסטרדם שנת תע"ב.

סדר שער השמים לר' ישעיה הרוזין בעל של"ה, דפוס אמסטרדם שנת תע"ב.

הפלה לתעניות כוונת ספרדיים דפוס אמסטרדם שנת תפ"ז.

מחזור לאשכנזים עם פירוש דפוס ע"י ר' אהרן בר נבי בהתמכרת פ"ק דער

ה"אע בשנת תנ"ז.

סדר עמודי שמים לר' יעקב בר נבי (יענץ), דפוס אלטונא שנת תק"א.

ברכת החדש לר' שמואל טריר, דפוס רעדליהים שנת תקי"ב.

סדר הפלות כוונת סינילי (Sinigli) דפוס אמסטרדם שנת תקי"א.

סדר הפלה דפוס מ"ן שנת תקכ"ה.

סדר התמיד, כולל החפלות כוונת ר' הקהלות קארפינטראן אויגנון לישלום

וקאזאליאון, דפוס ע"י ר' אליה ברמי באויגנון שנת תקכ"א.

סדר שערי הפלה להמדקדק ר' זלמן הענא, דפוס דיהרנפורט שנת תקל"ט

(והיה הסדר הזה נדיר ר"ו סידנסיים לע והוא נמק לו בגליונו שניי הטופחאות

מתוך מחזור כ"י משנת י"ח ומתוך סדר כ"י משנת כ"ו, וגם הם היו לי לעזר).

סדר ברכות דפוס ויניציא שנת תק"מ.

סדר ויעזר יחזק לר' יחזק סטנאב, דפוס ברלין שנת תקמ"ה.

סדר שפה ברורה לר"ח סידנסיים, דפוס רעדליהים שנת תמ"ו (ומלווה עם

נשוקים ופירושים והערות רבות מכתב ע"מ ד"ו אל הכנס המנוח).

סדר הפלה עם יזרות סליחות ומעריצים, דפוס ע"י המדקדק ר' משה ישראל

בירינגן בדפוס של אפרים האדלמאר במ"ן שנת תקע"ט.

סדר הציון לב עם פירוש מקור הצרכה לר' לוי לזכאבט, דפוס קטניגזבער

שנת תר"ז.

מחזור לר"ם וי"כ כוונת חונים דפוס ליורנא שנת תרכ"א.

סדר הפלה דרך החיים עם פירוש נאורא השלם לר' אהרן בר יחיאל, דפוס

סטעטין שנת תרל"ב.

פירוש על שרי היחוד, כתב יד על נייר נכתב בשנת ק"ך, והוא רשמי.

כן כל אלה הספרים עם פירושיהם השונים הקריהי בהם ונדקתי והקדתי לברר מחוסם

הלשון הטובה ולהצ"י על פיהם הקריאה המתוכנה, וגם שקדתי על החלמוד והמודרשים

וספרי הגאונים ודרשתי נפוסקים ראשונים ואחרונים וכל מה שנכתב עד היום על תלמודי התפלות והיה נכחי להשיגו לא הסבוחי את עיני ממונו. ודליתי ככה כל אחרי ספר ממצוהי התפלות ומונחיהן ואת כולם נחתי לאוצר המלאכה לקרנבם בצאורי ולחברם יחד להיות לאהל אחד. ועזרתי במלאכה הזאת ימים רבים וחזרתי עליה כמה וכמה פעמים ולא רפיהי ואחור לא נסוגתי מלשעך ולפלם ולשקול את הכל נכף מאזני הבחינה עד כי העמדתי על איתן חכונתו. וקראתי את שם הסדור הזה עבודת ישראל ע"פ מה שאמרו חז"ל ולענדו בכל לנבכס, אילו היא עבודה שנלב, הוי אומר זו חפלה (ראש חס' העניות), והחפלה היא במקום קרבן ונשלמה פריס שפתינו, וכאשר עבדה מונח קרויה עבודה כך החפלה קרויה עבודה (ספרי פ' עקב י"א, י"ג) ומהי לרנן חמיד עבודה ישראל. ואת צאורי לתפלה כניתיו נשם יבין לשון. להיותו מוכן ללשון התפלות לכוין את סגנוניהן ולהחיות את נקודיהן ולגלות את מקוריהן ולהביא משען ומסעד לכל טסחאוחיהן ולקלול המסלה לכל מלה ומלה*.)

ועתה אתה הקורא אם תמנח כה וכה נסדור זה תבה או נקוד כנגד הרגל קריאתך אל נא תבהל את פיד לקרוא עלי תועה תועה, אבל הניטה וראה נא בשולי העמוד למטה ותבין בצאור אמרי ונות תטח דעתך. אמנם המקראים הרגילים לערער על כל חדש שיראו בלי שום עליו עין בוחנת אם יטענו עלי במאמר,, אל תשנו ממונה אבותיכם", ואם יאמרו,, מי הוא זה שיעז פניו לשלוח יד בלשון התפלה לתקן ולחדש ולעשות את עצמו כדיון מכריע", ואם יאמרו,, הלא התפלות בידנו מווקקות די והותר ומה איעזר זה שיחדש" — אשיבם דבר כי לא נחתי לחדש מלאמה רק לבאר ולתקן ודי והותר נשאר לי לבאר ולתקן, חדע, כי הידנסיים בכל מה שטבר חקק את החפלה הוא בעצמו לא סונחה דעתו נסדורו והיה נחפט להוציא עוד סדור חדש מתוקן בכל וכל ואף כבר קרא לו שש בטרם האלו,, הלכה ברורה", אך הזמן לא אבה לו להוציא את מחשבתו לשפעל, ואני את כל כתביו במחמתו זו הגיע לידי ומה שמנחתי בהם נאה למחברתי ארנתיו נירישותיה. וגם אם שניתיה כה וכה טסחח או נקוד הן באמת איננו שיטי ואיננו לחדש אבל היא היא הקריאה הגאמנה שהציבותי על עמדה להחזיר העטרה לישנה. ואם מפני זאת האורכתי במקומות להשיג על דברי זולתי ולומר על מחבר מן המחברים שטעה, לא עשיתי כן להתגדל על אחרים ולעשות את עצמי דיון מכריע, גם לא עלה בדעתי לגעוע בזה בכבוד החכמים בעצמם והם כבודם במקומו מונח וחלילה לי מהתפאר בקלון אחרים, אך כל רעיוני לבקש האמת ולהודיעה, והאמת האובה יותר מכל וסיה היא כל מנחתי ולא נחלת כבוד והון, ואת אשר חנני החונן דעת וידעתי נגד מציני מדע הנעתי והם ישפטו

(* ואגלה פה את מני הקורא כי צאורי יבין לשון לא הוכן מעקרו כי אם על גופי התפלה לנדה, נאשר טחצתי בתחלה לא היטה אלא על תקון ובאור התפלה. ואחרי כן בקרבת הגלגלת הדפסמה הטדפיים נטר אומר להגדיל עוד את תועלת הסדור נבאסיכו לו גם את הסליחות למעניות ואת הולחת לשבתות וקנץ עיני להקיף די גם על אלה לטהרן ולנאחך ועשיתי כרצוני, אך לא הרחנתי נהן לרדח ולהעטיק נראי הדברים וקדוקים כעו עפתי התפלה, ורק את הדרך להבנת הלשון וליסוב הנוסחאות אותו כתנתי ונעטע עלין.

ולא אבות*). ועדי נמרומים כי אץ דבר גדול וקטן שהעליתי בסדורי טרם עינתי עליו נעיון היטב ומלאתי מוסכם בדקדוק הלשון ומוכח ומוחמך בסדורים קדמונים, ואף בזאת לא סמכתי על דעת עמי כי אם שאלתי את פי חכמים חשובים ויענתי עם משכילים אבונים והם היו בעצרי. ונפרט סעודתי שני חכמים גדולים האחד ראש החוקרים מוהר"ר יום טוב ליפמן טוך נרו אשר העמידני על נכון לא לבר ע"י ספריו המשובחים כי גם ע"י תשובותיו היקרות שהשיבני על כמה דברים ששאלתי עליהם את פיהו, והשני גדול הדור מוהר"ר שלמה קליין נרו והוא נחן ובדק את כל דברי נאורי וגם העניקני פירשים נחמדים לנינים ופרחים ושחלמים בערוגה נאורי**). ואחן פה את תודות לני לאלופי הגדולים על רוב טובם שגמלתי.

ובכן אבוא להקים את דברי אשר הבעתי נאורי על טוס ספירת העמר (דף 382) ואציא פה התשובה להר"ג ר' משה טוביה מוונטהיים נ"ע שהיה יושב על כס הוראה בהאנויא, ואלה דבריו:

„גמ"ד. כתב האזון מוה"ר יעב"ץ נסדור שלו לומר היום זכנתי ימים לעמר שהם שבע אחר וכו' להספיק הימים לומר והוא המוסכם מכל החוקרים וכן ע"ה האר"י וכו' ע"ה. ועמ"ד אצינו לחזק דבריו מתד לא מוטע. דעת הרמב"ם נפ' ז' מהלכות תמידין ומוספין דפסירה בזמן הזה דלאורייתא, וכן היא דעת הר"ן סוף סוכה בעה שומר ז"ה והלכתא מיתב יתבינן וכו' דכיון דידעינן בקביעת דירוחא דרי חייב נספירת העמר דלאורייתא וכו' ע"ה, ולא כן דעת רוב הפוסקים ה"ה החוספות מנחות דף ק"ז ד"ה וכו' למקדש והאר"ל סוף פ' ע"פ, והר"ן סוף פ' ע"פ נפירוש כבוד וז"ל ורוב עפראים מסבימים דפסירה העמר עבאו דליכא הגאה ולא קרנן חייבה אלא מדרבנן בעלמא וכו' למקדש וכו' (וז"ע דמראה ספירה מדבריו הג"ל למה אכתב סוף סוכה) והנה גם ביתה יוסף פ' תפ"ט, ועלמתי דעת שליטת עכרשת, רבינו ירוחם מה אכתב דף ע"ד, והביאו גם בחלי' זוטא ובחלי' רמב"ם, וז"ל קצת למה אין מערבין נ' ברכות א' לימים וא' לצטעות אצ"י נ' מנחות הן, ועוד למה אומרים שהם שבע אחר היה לנו לומר והיום שבע אחר, וז"ל טעם דחייב שבע שבעות וכו' נעלה אלא נכתבה ספירת שבעות כי אם גבי שומר, אבל ספירת הימים לא כתיב גבי שומר, נעלה דיימים הוא מן התורה אפילו בזמן הזה, אבל ספירת הצטעות בזמן הזה דליכא שומר חייבה אלא וכו' למקדש וכדבר שליטת אלא וכו' למקדש כלבד אין מערבין מידי דהוה אכריכא וכו' ע"ה, נעלה אלא מחלק בין ספירת הימים שהם דלאורייתא אפילו כוה"ק, ולא כן ספירת הצטעות. וכוה

(*) כן! החוקרים המבינים הנאמנים כי יתקח את קדורי אשמה בעצמם מצינו אמת, בידעי כי גם אם ימלאו שכתתי דבר זה ויאלתי דבר אשר יעשו אתי כשאלתי החכם,, לא מוצא חסות על מי אצ"י ק"ה מן הדברים המבונים נאחר לא הריע עד תכליתם". אבל האבאים הקנתרנים המתחמדים בחלקקות פיהם ורין און נקדמם אחאים כל גענים חרן טננני ענטם העתברכים למשך עון נחבלי אט ולפסול נשטם ונעמיתתם וכל דרכם כפל לעו רק לתרף. ולהכלילם ולהכות כף נלשון ראש, אין לי ספק נאמנתם וגם נאמנתם כלין מדי, ואומר עליהם כמו לנרעה לא מרובים ולא מעוקבים.

(**) ארעה פה על קצת מן השיריזים שנתנם לי הרב נרו': פירוש על מה ישעני (דף 44), כשעמד עליהם רבן (דף 102), חיינו גוף (דף 154), לקראת שבת לכו (דף 181). ועל ברכת למלאים נלה לי את דעתו כוה"ל: ככה נבסח ולמלאים כבר נענו נה ידי הציגהים לצמן הליל נני יחולל מוסדות פי חבדי אקך לכן כלפנ"ד לייכח למיחז מידי נהחלף וזים כוחן וישמטו מלכות עב"ל, ועל אחרת ברכת אחרונה אל עגלה כבוד אלי וז"ל: לפנ"ד דבריו לרקו טולד בענין ספוח ברכת העגלה וכפרע כי מרים עמו כ"י וגאורי שלום וגם מפי' הכלם נראה דבריו שפי' הנפרע לנו ע"י חוד והעמלם ע"י מרדכי ואסתר וז"ל העלם מוחר מן הכפרע. אכן יען כי שהחמיטה נראה אס מוסחתנו יז לה ארז נקדש וכבר נחפסטה וגם הטוקבלים נתנו טעם על האמתות נוסחת זאת מוסחת אמת ואמונה כ"ל שיעשה היזן והירא אס ירפום אפי נוסחתות ואז כל השם, על מקומו יחז כלום עב"ל ואפי כעגלתו כן עצימו.

יש לוטו הלכה כדברי המכריע דמוכ ויפה לסמוך תנת לעומר לסנין הימים אהם דאורייתא. תם נחוי אכן לרמזתו להא דאורייתא לענין אטון דטובה יחזלם נרכות דף ט"ה דהרי זה טאוכה וחיי עני ליה נקללו וכו', ואע"ג דר"א עני ליה נלחיה ולדין דליכא פועלים אפילו אחיי וכא"ז התוס' על כל פנים עני ליה אטון להפסיק בין טרכה דאורייתא לדרכן ודעת הג"ח א"ח ס' קפ"ו דעבאו שאין המעלים הלכים למלאכתם ליכא למיחזי גזלולו וכו', כן נמי יש לוטו נדחן דידן להפסיק תנת לעומר בין ענין הימים למה שאמרים אח"כ כדי ליעד שהוא דאורייתא, כן נראה בענ"ד להפסיק. דעת האלו והחתום" וכו', עד כאן לשון התשובה.

עוד אנדוך פה את החרוים האחרונים של האענא אמן ישעך אשר העירותי עליהם נדף 380.

ואלה הם:

מבשר ואומר	קומי אורי כי בא אורך	אָבִי עַד חַשׁ לְתַאֲרָךְ
מבשר ואומר	בא מדלג על ההרים	לְחֹק לֵב נִמְדָּהִים
מבשר ואומר	והושיעי כל מעוך	עוֹרֵי עוֹרֵי לְבַשֵׁי עוֹךְ
מבשר ואומר	והחזיקו בכנף איש יהודי	זֶרַעַךְ יִרְדַּע בְּהוֹרֵי
מבשר ואומר	כי ישב בה שוכן מעלה	רַחֲמֶיךָ וְנִסְבָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה
מבשר ואומר	בימיו יהודה תגשע	כְּרוּחַ שִׁפְתָיו יִמִּית רָשָׁע
מבשר ואומר	בשמחת שוש אשיש	יִטְטוּ הַדָּרִים עִסִים
מבשר ואומר	תפוצות יצורה יקבץ	רַבְבוֹת וְאַלְפִים בְּהִקְבֵץ
מבשר ואומר	חזקו ירים רפות	בְּבִנְיָן חֵיכַל לִיפּוֹת
מבשר ואומר	הוא דוד בעצמו	יִנּוֹן לְפָנַי שִׁמְשׁ שִׁמּוֹ
מבשר ואומר	כסאו כשמש נגרי	קוֹל דְּהָדִי בֹא תִגְיִי
מבשר ואומר	מעתה ועד עולם	לְחֻקִּים בֵּית הָאֵלִים
מבשר ואומר	נגילה ונשמחה בו	יּוֹם הַיִּיתָם מַחֲכִים לּוֹ
מבשר ואומר	כי לשטך תן כבוד	רַחַח וְהַצְלָה דַת הָהָד
מבשר ואומר	כהיום הזה בשמחה	חַיִּים נִמְצָא וְהַגָּהָה
מבשר ואומר	כהיום הזה ששים ושמונים	זָכַד טוֹב לְאַנּוּחִים
מבשר ואומר	בבנין בית המקדש	קָדוֹשׁ הָעֵלְנוּ וּבִלְבַב נִתְחַדֵּשׁ

שדי ברכנו ונחיה. וכלכם ברוכים תהיו. ואמרו לי ברוך תהיה מבשר ואומר.

בכתוב מגדול ישועות מלכו יי'.

גם יש לי לסדר פה מקצת התפלות להתחיים על דין אה דברי נאורי יבין לשון, ואלה הן:

נדף 75 שורה 10 מלמטה אחרי „אנרכה.“ יש להוסיף: „וטפחת הספרים ארכה היא מטופחתה וכה לשונ: „נא"י מלך גדול ומהלל בתפלות, אל האדולות אדון הנפלות, ברוח כל הנאמות, רטון כל המעשים, והואד כירי זמרה, מלך (יחיד) חי העולמים אטון“ — וכנה תמוס נה אכרדם, ואפאר כי הוא רעו לזס מסדח, או לזכור זכות אפרתס אכיס.“

” 90 ” 13 מלמטה אחרי „טסה כ"א.“ יש להוסיף: „וכן גם נמה דף ל"א ושנה וינה והשל.“

- בדף 92 שורה 2 מלמעלה אחרי „בלאונה“ יש להוסיף: „וכתב בעל ראשית חכמה בשם תשובה פ' ה' שם לבין ברכת רפאנו גם על תחלוף הכנסה.“
- „ 101 „ 3 מלמעלה אחרי „קע"ז“ יש להוסיף: „וכן בתרגום שיר ו' ו'.“
- „ „ „ 8 מלמטה אחרי „פעולים“ יש להוסיף: „אטנם דברי עג"ל בעצמם גם הם נכונים, ויתכן ג"כ הלשון להעבירם חקי בלי מ"ס כמו שתכן לומר טן לעבור נדחתו (דברים י"ז, נ') להעביר (את פלוני) נדחתו, וכן באמת כתב בעל ארחות חיים הלכות חכמה ס' כ"ב שהקריאה הנכונה לשכחם תורתך ולהעבירם חקי רצונך כלומר שעמדו עלינו להשיימנו התורה ולהטביר אותנו את החקים.“
- „ 111 „ 5 מלמטה אחרי „לעבין“ יש להוסיף: „ובסודו של הא' היין מרזיש כל החרו ח"ט נקום וכו' לא נמלא וגם נפירזו שם איכנו מצינו, רק כתב ו"ל כל סדר ח"ט נדוד הספרים (לפניהג אשכח) הם ל"ז לזכור עקדתו של יצחק שהיה בן ל"ז על העקדה ע"ל ויהא ריק מכון בהשטת חרו זה.“
- „ 116 „ 9 מלמטה אחרי „על שמאלו“ יש להוסיף: „ובענהגי הד' יחזקיה (כ"י) מניח הטעם בשם רב האי גאון, דתנין תפן (פסחים ק"ח) הסיבת שמאל הסיבה שמה חו הסיבת בני חורין ומלכים, ונאותו לך שהוא מראה להיות בן חורין ררך להבנת לפני הקנ"ה.“
- „ 130 סוף שורה 16 מלמטה יש להוסיף: „וכן הוא בלקוסי פרדם נפירז קדיש דף ו'.“
- „ 131 שורה 12 מלמטה אחרי „אטודרהס“ יש להוסיף: „וכן בסוד ענהג אויגניון.“
- „ „ „ 7 מלמטה אחרי „ושנת“ יש להוסיף: „והנה פה להעיר עוד כי מה שנת העמודים ענהג אשכנו נמלא בן גם בסדר עבודה של מוסף י"ב נפיקח והנהגים והעט „היו כורעים ועתחויים ומודים ונופלים על פניהם“, שהיא טעות, ושם תנת ומודים יותרת היא ולא נמלאה בענהג ולא נמלא לא נבלי ולא נחזלטי וכן נספ"ג עשין ר"ט וגם בכל מחורי כ"י איננה, אבל כתיבה טעות זאת מתוך מחור שאלויןק טענה ש"ט שהעמיד שם העדפים ועודים בהגרו אחרי שגרת הלשון על עלינו לשנת.“
- „ 132 סוף שורה 5 מלמטה יש להוסיף: „ובכל ס"י פסוק זה איננו, ובק"ק וידעייאז גם אין אוערים פסוק ה' ימלך אלא מסייעים עם עד תמלך נכבוד. וראה יוסף חומן ס' נ"ט.“
- „ 154 שורה 10 מלמטה אחרי „דבר הוא“ יש להוסיף: „ופיעים האלה הנתא לרפוס את ספר הודלת בעל דין לדון דוד נשיא, והוא מחבר התרו הנו לדון וכו' בנוסחא זו רגו ארון עולם, וכל נוצר י"ד"ה גרולתו ומלכותו, תיבת וכל ס"י ותנת יודה נדל"ת ל' הודלה. ונוסחא נכונה היא זאת מטעמת כולה עם העקר הה' של י"ג העקרים אשר השם ית' לו לברו ראויא העברה והתפלה.“

- נדף 169 שורה 5 מלמעלה קודם „הסלף ככבודו“ יש להוסיף: „כי הסלסוח וכו‘, לקוח מטמסאם עלינו לבטח.“
- 9 „ „ „ מלמעלה אחרי „בספן ט‘.“ יש להוסיף: „הסיד יסלוק, בעל ארמות חיים (נדף ט‘ג) בתג ח‘ל הסולך ככבודו עלינו לעולם ועד ועל כל פפשי, והחומס תמיד יסלוק עלינו משה כי לא עלינו מטח המיטה כופת נאחת טן הכרבות, כי כל החמימות הם דרך כדלס לבט יח‘, חאת תביה דרך חפלה עב‘ל.“
- 178 סוף שורה 10 מלמעלה יש להוסיף: „ועתה סנינו לירי לקויסם שהעתיקם לו הא‘ אסא פולד ול‘ל טק‘ק 788 ט מתוך ספר מנבאים כ‘י אל ק‘ק וירטייטא וטלמתי כי גס כתת כדור ח‘ל „היום ו‘ כ‘ו סיון א‘ל סתחילין סה ק‘ק וירטייטא קבלת אבת והולכין לכה‘כ אבה אחת קודם קריאה לכה‘כ ועקלין הכלה עב‘ל.“
- 188 שורה 5 מלמטה אחרי „כל יסרזל“ יש להוסיף: „ובן בעל ארמות חיים (דף ס‘א), (נ‘) כתג כי בן הלכתא לומר ויסחו טה יסרזל טקדאי אטן.“
- 194 „ „ 19 מלמטה אחרי „את הנד“ יש להוסיף: „[ואת כבוד אד כירז דכבי קאמר אס עארתם וערתם הדליקו את הנד, ואס לחז חל פדליקו עדין עד כישור ועיחז].“
- 212 „ „ 3 מלמטה יש להוסיף: „ולסנהג וירטייטא חוטרים „ארעים תלוסי הקדג.“
- 219 „ „ 219 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „ובן כעדרה אל ערת הדמות דכר ד‘, יוס הכניעי כדור טו הקג‘ה וקדאו לשטו וחטרת ימים קאלו כי ט חירר אים חרן וטכו ובגחילו לעטו יסרזל.“
- 233 „ „ 2 מלמעלה אחרי „ותתקז.“ יש להוסיף: „ובן כתת כדור סס‘ סטבאים כ‘י אל ק‘ק וירטייטא ח‘ל אג פויטיס כתיסר כעט גרזת תתנז‘ ולא כדע טי חכרו כי כטלס פויסר על השלחן אקודין עלי התורה.“
- 263 „ „ 263 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „וכבר הית עליהם יענץ כט‘ק חלק נ‘. וזלה גם כט‘ כנהני פיודח דף ג‘.“
- 265 „ „ 14 מלמעלה אחרי „כענת כענהה“ יש להוסיף: „ובן כתת סס‘ חסידים ס‘ א‘י“
- 272 „ „ 2 מלמעלה אחרי „פ‘ ד‘“ יש להוסיף: „ובכער יחד סעסבה פ‘ ה‘ גם כהקדטת ספרו וכן כוסחת תכונות פ‘ כי תלת.“
- 7 „ „ „ מלמטה אחרי „עב‘ל“ יש להוסיף: „וזלה עוד כפירזס יסרזל גם כפירזס כט‘י לבטת דף קל‘ט.“
- 281 „ „ 6 מלמעלה אחרי „דעגיים“ יש להוסיף: „גם כוטח דף י‘ט, כ‘.“
- 288 „ „ 5 מלמעלה אחרי „(י‘ט)“ יש להוסיף: „תלויה כדבר, בעל דבר, הכע‘כ גרזת תלויה כדבר בעל, בעל דבר וכו‘.“

נדף 314 שורה 3 מלמעלה אחרי „תפלוזיהם“ יש להוסיף: „אכל היו הוספה יבנה ופזכיה
כבר בעל ארצות חיים הלכות הכדלה חף כי נוסחתו טבונה למסד
טבסח אפר הטטכרים.“

„ 389 ראש שורה 2 מלמטה יש להוסיף: „אום נצורה, הווענגל הולת אחו טה הספרדים אך
טובה נלשונה הכנה.“

„ 371 סוף שורה 2 מלמעלה אחרי „טנחת זי“ יש להוסיף: „כדושעה שוטרי וכו', חרוז זה
לא נכלל במחזור רוטט גם לא במחזור רפ"ז גם כדון קטלות פולין
אין אחרים אחו, ורשיתי בלקטיס אהעתיקם לו אר' אהרן פולד זכ"ל
מחך ס' טכגים כ"ז אל ק"ק וירמייזש כי הארזו הנה הוא הסוף
טפיוט הווענגל אחד זיסד ר' שטואל רגאון טשפירא והכיל כדוד
אל האון האו טבו טבל מוטבות אטכנו לומר הארזו הנה כל ימי טבו
אחרי הווענגות אל הקליר וכדי שלא לכתל לגמרי פיוט אל אחו האון.“

„ 388 „ 6 מלמטה אחרי „רפ"ז“ יש להוסיף: „ובן גורם הכחי נכד הקטטו אער ר"ה.“

„ 403 סוף שורה 5 מלמטה יש להוסיף: „אכן מי זאמר ודד"ח הדל"ח נחזיק והג"ח רשויה
גם הוא נכון, כי ודד"ח בנ"ח רשויה הוא טאקל הכטלם בטקלס, אטיס
ודד"ח (אחד ה' ח') אל ודד"ח (מהלים ק', ר'), וטענת נקוד ככה
במדוד רפ"ז ודד"ח קדך בבית רשויה עם קו רפה עליה.“

„ 554 שורה 5 מלמטה אחרי „הטנ"ס“ יש לקרוא: „ונסח טנה אוינגיון טטונה טהן
ונוסח טנה זימילי“ וכו'.

אלה הדברים אשר ראיתים מן הצורך להקדימם לסדורי. והאל הטוב והמטיב אשר
הגדיל חסדו עלי וסיס נעמי עד כה, אליו נשאתי את נפשי וכו בטחתי כי ק ידו תמיד
היה לעזרני, מכל נרה לפלטני, ויחיני ויקיימני, ובדרך אמת ינחני למען שמו, אמן.

ביבריך על נהר רחיון יום א' ו' תשרי תרכ"ח לפ"ק.

יצחק בן אריה יוסף רוב.

כאור ראשי תבות.

א' אודוהי, חדם כחלסון. אודע, חסן סעור. איז, חור ארע. אליה וועל. א'ר, חרו חיים. א'כ, חס בן. א'ם, חינו מלכנו. אע"כ, חזר על בן. אע"ס, חף על פי.

ב' ב'כ, נח נחל. ב'ה"ג, נחכות גדלות. ב'ה"מ, נח המוקט. ב'ה"ז, נחט המזון. ב'ה"ל, נח הלצן. ב'י, נח יוסף. ב'יד, נחיה דעה. ב'הכ"ג, נח הכנסת. ב'ל"א, נחן לכחתי. ב"מ, נח מליעט. נר מן. במח"כ, נחילת נחז. במט"מ, נחטה טאה. במס', נחטכת. בס', נחמד. נחוד. נסנון. בס"א, נחפדים אחרים. בס"י, נחפדים ימים. ב"ק, נחף קטן. בע"ה, נח טען חולך. כשה"ג, נח מרי הכפן. ב"ק, נח קטל. ב"ר, נחזית רנה. בשו"ת, נחלתות ומטות.

ג' ג"ב, נס בן.
ד' ד"ה, נדי הימים. נדט כחחיל. ד"י, נחפדים ימים. ד"מ, נדי טאה. דר"א, נדי אלנאר. דר"ג, נדי נתן. ד"ה, דין תורה.

ה' ה"ו, נח יחיו ויסמרהו. ה"ט, נח טח. הרמב"ע, נח' אברהם בן עזרא. הרמב"ב, נח' אליה נחור. הרמ"ש, נח חזר. הר"ד, נח חזר. הר"א, נח יחון חכמה. הרשב"א, נח יוס טח נח אברהם. הרצ"ס, נח יעקב נח מעקלנות. הר"ם, נח מלי. נח טאה. הרמ"א, נח טאה חסרלג. הרמב"ם, נח טאה בן טישון. הרמ"ק, נח טאה קודווינו. הר"ן, נח נסים. הרע"ב, נח ענדיה כחחיל.

ו' ו'אח"כ, נחתי בן. ח"ל, נח לזנו. ו"א, נח לזנו. ו"ב, נח יחון. וע"ה, נח חזק. וע"כ, נח ועל בן.

ז' ז"ל, נחנו (נחנס) נחכה.
ח' ח"ג, חס וגלוס. ח"ל, חפמינו נחנס נחכה. ח"י, חס יוד. ח"ד"א, חיים יוסף חד חולמי.

ט' ט"ו, נח וכה.
יב"י, נחחיל הנחון נח יהודה. י"ט, יוס טח. י"כ, יוס כסוד. יעב"ק, נח בן נח.

כה"ג, נחן נחל. כ"י, נח (נחני) יד. כ"י, נח יד ידן. כה"ג, נחט הנחלה. כ"ל, נחן נחן נחן.
ל', נחן. לה"ק, נחן נחן. לה"ה, נחן נחן. לה"ל, נחן נחן.

נ"א, נחן אברהם. נ"ב, נחן נחן. נ"ג, נחן נחן. נ"ד, נחן נחן. נ"ה, נחן נחן. נ"ו, נחן נחן. נ"ז, נחן נחן. נ"ח, נחן נחן. נ"ט, נחן נחן. נ"י, נחן נחן. נ"כ, נחן נחן. נ"ל, נחן נחן. נ"מ, נחן נחן. נ"נ, נחן נחן. נ"ס, נחן נחן. נ"ע, נחן נחן. נ"פ, נחן נחן. נ"ק, נחן נחן.

נ"א, נחחיל אחרת.
ס', נחן. ס"י, נחן נחן. ס"ט, נחן נחן. ס"ח, נחן נחן. ס"ז, נחן נחן. ס"ו, נחן נחן. ס"ה, נחן נחן. ס"ד, נחן נחן. ס"ג, נחן נחן. ס"ב, נחן נחן. ס"א, נחן נחן.

ע"א, נחן נחן. ע"ב, נחן נחן. ע"ג, נחן נחן. ע"ד, נחן נחן. ע"ה, נחן נחן. ע"ו, נחן נחן. ע"ז, נחן נחן. ע"ח, נחן נחן. ע"ט, נחן נחן. ע"י, נחן נחן. ע"כ, נחן נחן. ע"ל, נחן נחן. ע"מ, נחן נחן. ע"נ, נחן נחן. ע"ס, נחן נחן. ע"ע, נחן נחן. ע"פ, נחן נחן. ע"ק, נחן נחן.

פ', נחן. פ"ק, נחן נחן.
צ"ל, נחן נחן. נחן נחן. נחן נחן.

קח"ת, נחן נחן. ק"ק, נחן נחן. ק"כ, נחן נחן. ק"ג, נחן נחן. ק"ד, נחן נחן. ק"ה, נחן נחן. ק"ו, נחן נחן. ק"ז, נחן נחן. ק"ח, נחן נחן. ק"ט, נחן נחן. ק"י, נחן נחן. ק"כ, נחן נחן. ק"ל, נחן נחן. ק"מ, נחן נחן. ק"נ, נחן נחן. ק"ס, נחן נחן. ק"ע, נחן נחן. ק"פ, נחן נחן. ק"ק, נחן נחן.

ר"א, נחן נחן. ר"ב, נחן נחן. ר"ג, נחן נחן. ר"ד, נחן נחן. ר"ה, נחן נחן. ר"ו, נחן נחן. ר"ז, נחן נחן. ר"ח, נחן נחן. ר"ט, נחן נחן. ר"י, נחן נחן. ר"כ, נחן נחן. ר"ל, נחן נחן. ר"מ, נחן נחן. ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ו, נחן נחן. ר"ז, נחן נחן. ר"ח, נחן נחן. ר"ט, נחן נחן. ר"י, נחן נחן. ר"כ, נחן נחן. ר"ל, נחן נחן. ר"מ, נחן נחן. ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ח, נחן נחן. ר"ט, נחן נחן. ר"י, נחן נחן. ר"כ, נחן נחן. ר"ל, נחן נחן. ר"מ, נחן נחן. ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"י, נחן נחן. ר"כ, נחן נחן. ר"ל, נחן נחן. ר"מ, נחן נחן. ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ל, נחן נחן. ר"מ, נחן נחן. ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"נ, נחן נחן. ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ס, נחן נחן. ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ע, נחן נחן. ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"פ, נחן נחן. ר"ק, נחן נחן.

ר"ק, נחן נחן.

מפתח הענינים.

דף	דף
188 תפלת ערבית לשבת ויום טוב	דינים . תהגת הארם בהקיצו משנתו
197 קידוש לליל שבת	1 בבקר
199 זמירות לליל שבת	2 סדר נטילת ידים בשחרית
206 תפלת שחרית לשבת ויום טוב	8 דיני ציצית וברכתן
סדר קריאת התורה ופסטה לשבת	6 דיני תפלין
222 ויום טוב	7 דיני הליכה לבית הכנסת
235 תפלת מוסף לשבת	10 דיני תפלה
248 שיר היחוד ליום שבת	15 דיני אמן
252 קידוש לשחרית בשבת	16 רעי קדיש
253 זמירות ליום שבת	18 תהגת שליח צבור
259 תפלת מנחה לשבת	דינים חיבבר ציציתו, תפלין, תפלה
271 פרקי אבות	20 ח'א, ח'ב, ח'ג, ח'ד, ח'ה, ח'ו, ח'ז, ח'ט, ח'י
296 תפלת ערבית למוצאי שבת	33 סדר תפלה . תפלת שחרית
311 סדר הבדלה	56 עטיפת הטלית
315 זמירות למוצאי שבת	56 הנחת תפלין
319 סדר יום כפור קמן	106 פסוקים לשמות
328 סדר הלל	108 תפלת הבינו
338 תפלת מוסף לראש חדש	109 אבינו מלכנו
387 ברכת הלבנה	120 תשלומי קדיש וברכו ליחיד
340 לוח לקביעת החודשים והמועדים	122 סדר קריאת התורה לחול
342 בדיקת החמץ בערב פסח	188 שירי היחוד
348 סדר קרבן פסח	168 קדיש דרבנן
345 ערוב תבשילין	פרשת עקרה פרשת המן עשרת הדברות
345 ערוב הצרות	157 שלש עשרה עקרים
תפלת ערבית שחרית ומנחה לשלש	163 תפלת מנחה לחול
346 רגלים	168 תפלת ערבית לחול
351 תפלת מוסף לשלש רגלים	178 דיני ערב שבת
358 סדר נשיאת כפים	174 תפלת מנחה בערב שבת
362 סדר ספירת העומר	178 קבלת שבת

הח	סדר פרשיות לשני וחמישי ותעניות	הח	תפלה כשנכנסים לסוכה
451	והגובה ופורים וחדים	385	קידוש לשלש רגלים
494	פסוקי תורה לחול קדיש	386	סדר נטילת לולב
496	סדר המעמדות	387	סדר השענות
647	פרק שירה	389	תפלת ערבית שחרית ומנחה לראש השנה
658	סדר סעודה	388	קידוש לראש השנה
664	ברכת המזון	391	אבינו מלכנו
662	ברכת המזון בקצרה	392	תקיעת שופר
663	ברכת המזון לסעודת נשואין	394	תפלת מוסף לראש השנה
665	ברכת ארוסין	395	סדר תשלך
666	סדר הברכות	407	סדר הכפרות לערב יום כפור
678	סדר קריאת שמע על הגמטה	408	תפלת ערבית שחרית ומנחה ליום כפור
678	סדר הטבת חלום	410	תפלת מוסף ליום כפור
680	תפלת הדרך	423	תפלת נעילה ליום כפור
682	סדר ברית מילה	432	הדלקת נר הגובה
684	סדר פרוח חבן	439	מגלת אנטיוכוס
686	צהוק הדין	441	סדר פורים
688	קדיש לאחר הקבורה ב"ט	446	זמר לסעודת פורים
689	הסליחות לתעניות	449	סדר תשעה באב
699	היוצרות לשבתות	450	

תהלים מנוקד ומוטעם על נכון ומסודר לימי השבוע ולימי החודש.

שני שירים לשבת.

אומר העסקר. אחרי כי נשלטה הדפסת סדורי טבורת ישראל ואזינא אותו לפני הרב הטופלח מוה"ר שמואל באגרי הי"ו בטנגלח, ונקמתי טכבוד מעלתו לאוס כח את עין פקוחתו על סדורים אשר הנחתים כסדורי ולבחון ולנקר בהם טרם השלחם ואחלקם לרבים. והוא כטובו עשה בנקמתי וחתן לי את שני השירים האלה לטען אסדרם כסדורי ויהיו לתפארת לו ולאות כי שריבים בו הימים כדנים. והשירים היפים האלה את האחד חסדו הרב כר"ו, והשיר השני חסדו וקנו של הרב כר"ו הגאון הגדול מוה"ר טדע שמו מוה"ר נפתלי הירץ שייאר זכ"ל מחבר של הפירוש תורי ורב על שיר השירים, שהיה ר"ט ואכ"ד נק"ק טנגלח והלך לטובותו ע"ע כשנת תקפ"ג.

שיר לליל שבת.

אָנְכִי לִי אֲשִׁירָה לְאֱלֹהִים.
אֲזַמְּרָה לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים:

שְׁבִיעֵי קַבְשֵׁת חֲמֻדַת הַיָּמִים	זֶה הַיּוֹם תִּכְלִית הַמַּעֲשִׂים
בּו צְוִיָּה מְנוּחַת עוֹלָמִים	וְלִהְיוּסִיף קְדוּשָׁה מְשֻׁשָׁה מוֹסִיפִים
בְּגִיָּה בְּשִׁמְךָ מִתְחִילִים וּמְקַדְּשִׁים	יּוֹם הַשְּׁשִׁי וְיִכְבְּלוּ הַשָּׁמַיִם. אֲנִכִי וכו'.
כָּמוֹד לְחִבֵי נִמְלָצוֹ אִמְרוּתִיךָ	מִה פִתּוֹק בְּאַהֲבָה לְעַבְדֶּךָ
עֲנֵי וְעַנְג הַכֹּל לְשִׁמְךָ	אֲנַחְנוּ מִמְּכָבִים לְעִשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
בְּנִפְשָׁנוּ וּבְמַאֲדָנוּ אֵינּוּ לְקַדְּשֶׁךָ	לְבָבְנוּ לָךְ בְּכָל־הַמַּעֲשִׂים. אֲנִכִי וכו'.
וּלְפָנֶיךָ מַעֲוַת שֶׁבֶת חֲדוּדָה	שְׁקוּלָה בְּכָל־הַתּוֹרָה הַבְּרוּרָה
יְהִיבָה בְּתִיבָה בְּאֵשׁ שְׂחֻרָה	עַל־אֵשׁ לְבָנָה בְּהִירָה וּתְחֻרָה
וְשִׁכְר מְקִיָּמָה לְעַד שְׂמֹרָה	לְהַנְחִילוֹ נְחֻלָּה בְּלֵי כַּעֲרִים. אֲנִכִי וכו'.
אֲכָלוּ רַעִים שְׁתֵּי דוּדִים	בְּצִוְיַתְכֶם אֱלֹהִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
שֶׁבֶת הַיּוֹם וּלְשִׁמּוֹ מְבָרְכִים	שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת וּבְרִיתוֹ כְּחֻזִּיקִים
יִמְהַר לְנַאֲלָם וְגַם זֹכִים	לְשִׁכְר עוֹלָם צָפּוֹן לְצַדִּיקִים. אֲנִכִי וכו'.
לְנַאֲמֵן בְּחֵרֶת עֲנֵי עֲגוּיִם	אוֹתוֹ שְׁלַחַת לְבָנֵי יְדִידִים
מִתְנַה טֹבָה לְהוֹדִיעַ לְחַבִּיבִים	לְאַפְסָה בְּחֵרֶת מִכְּלֵה־עַמּוּם
שֶׁבֶת שְׁמֵהּ קְדוּשַׁת הַיָּמִים	וּמְבָרַכַת שְׁבִיעֵי הַמָּוֶה מִתְבָּרְכִים. אֲנִכִי וכו'.

נָא לְשִׁמּוֹר הַשֶּׁבֶת וְלַעֲשׂוֹת	בְּיָנִי וּבִיגִיכֶם הִיא לְאוֹת
הַפֶּה נְתוּנוֹת לִיגַע בְּפֹת	מְלֹאכָה בְּשֵׁשֶׁת אָךְ לְהִיזֹת
רָם יָסִיר עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים.	רְגֵלְךָ אִם־תָּשִׁיב מִשְׁבֶּתוֹת
אֲנִכִּי יוֹ.	
פְּשָׁעֶיךָ אוֹתוֹ לְמַעַן פּוֹרְאֵךְ	יוֹנָה בְּצוֹאֲךָ נִמְשַׁלְתִּי קָךְ
נִמְשִׁי וְנִשְׁמַתִּי הַכֹּל שְׁלָךְ	עַל־יֶזֶעַן חֲזָקִי בְּעֵת לְקַדְשֶׁךְ
לִלְךָ לְשִׁבּוֹת שֶׁבֶת עוֹלָמִים.	יְחִידָתִי בְּאַהֲבָה אֶקְרַב לְשִׁמּוֹךְ
אֲנִכִּי וכו'.	
אוֹתוֹ חֵדֵשׁ מִדֵּר לְנַאֲלָנוּ	בְּרִדְדוֹ מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ
הַדְּבִיר קְדוֹשֶׁךְ הַקָּם לָנוּ	נָא שְׁלוֹמְךָ פְּרוֹשׁ עֲלֵינוּ
שִׁפְחוּ אוֹתָנוּ שְׁמֵי־עוֹלָמִים.	יּוֹם יוֹם קָךְ תִּקְוֵנוּרָנוּ
אֲנִכִּי וכו'.	

שִׁיר לְיוֹם הַשֶּׁבֶת.

ע"ס א"ב, וזח"כ חתום נסתלי הרוץ בן נאמן מדור'ר חוד וזר הצדיק לברכה.

לְאַל אֲדִיר וְטוֹרָה	אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה
אֲרִדִּים הַשֶּׁבֶת.	אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
הָאֵלֶּשׁ הַנִּבְדָּר	בּוֹ חֵדֵשׁ וְחֵדֵר
בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶת:	בְּנֶאֱמָן רִזְעֵנוּ
לְבָן נְשִׁיר מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשֶּׁבֶת שׁוֹב לִי לְהַדוּת:	

הִיְתֵרָה וְשִׁמְרָה	בִּילָה וְחִדְרָה
מִמְלֹאכֹת לְשִׁבּוֹת.	בְּמַחְנוֹת קְדוֹשֵׁינוּ
נְצַטֵּנוּ בְּאַזְדָּרָה	הַיְנִיּוֹ בְּמִדָּה
בְּדַת נִפְשׁ מְשִׁיבָת:	לְקַדְשׁוֹ הַזֹּהֲרֵנוּ
נִתְרָתִים וְחִקּוּקִים	הַלְכוֹת וְחֻקִּים
עִם נְצוּר בְּכִבֵּת.	לְשִׁמְרָם פְּקָדֵנוּ
בְּמִדְבַּר זָפוֹן	וּבְיַבְרָדָה בְּפֶן
בְּהוֹרִידוֹ לְיוֹם הַשֶּׁבֶת:	לָחֵם מְשֻׁנָּה לָנוּ
לְכֹן יוֹ.	

<p>בו יקדש בְּשִׁמְחָה יִתְרַה חֲבִיבֹת. בְּתַעֲנוּג לְשִׁמּוֹחַ בְּעוֹלֹת נִקְרְבוֹת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>זרע קדש בְּחִמּוֹת הַיָּמִים חַיִל וְקֶחַח ...יִחַשְׁבֵּ לְרַחֵם נִיחָח</p>
--	--

<p>לְחַיֵי אֲרוּכָה מִשׁוֹכֵן עֲרֹבֹת. לְכָבוֹד קוֹטֵן וּמִמְאֲכָלֵי מִטְעָמוֹת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>טוֹעֵמָה זָכָה מְרַבִּים בְּבִרְכָה יִרְבֶּה מְדוּנֹו בְּגָדִים מְכַבְּדִים</p>
--	--

<p>לְקַדֵּשׁ בְּרוּדִיָּה בְּקוֹל זְמִירוֹת עֲרֹבֹת. בְּקוֹדִים בְּשׁוֹלוֹ לְבָצוּעַ יִחַדּוּ יִהְיוּ גִשְׁלֹּבֹת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>כּוֹס רְחִיב בְּיַיִן יִשָּׁן וַיִּפֹּת נִקְיָה לְחֵם שְׁלֵם לְשִׁבּוּעַ מִכְּבָרוֹת שְׁמַיִם אֵין לְגִרְעַע</p>
--	---

<p>מִתּוֹלְדוֹת וְאָבוֹת שְׁמִיחֵן מְחִיבוֹת. בְּלֵי מְעָרִים שְׂכָרְנוּ בְּדַבְּרֵי הַנְּבוֹאוֹת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>מִמְלֹאכּוֹת לְשִׁבוֹת זְדוֹנוֹת וְשִׁגְנוֹת נִחַלֵת יַעֲקֹב אֲבִינוּ כְּאֲשֶׁר הִכְמִיחֵנוּ</p>
--	---

<p>אֲלֵי־יְהוָה גִּיעֲדָרִים לְזֶרַע קֹדֶשׁ מִצְּבֹרֹת. לְהִרְבּוֹת מְחִילוֹת יִנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכָּלֹ שְׂפָת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>סְעוּדוֹת שְׁלֵשָׁה מִסְפָּרִים מִמְלֶחֱמוֹת גּוֹג יִנְצָרוּם עֵינֵינוּ לוֹ מִיְחַלּוֹת לְשׁוֹמְרֵי שְׂבֹת מִיְחַלּוֹת</p>
--	---

<p>אֶסְבַּח וְתִהְיֶה הַגְּדִיל יְיָ נִסִּים וְנִסְלֵאוֹת. קוֹמָה בְּעֶזְרָתְנוּ וְחַנּוּכָּתְנוּ עַל־מֵי מַעֲזוֹת: לכּוּ יכוּ.</p>	<p>קִינֵנו גְּמִלָּה אִו יֵאמְרוּ בְּאֵלֶיהָ צוּר יִשְׁעֵנוּ חַד שְׂמֵךְ לְעֵינֵינוּ</p>
---	--

קדוש ישראל	בנה את־אֵרֶאֶל
ושלח לנו גואל	הַמְבַשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.
רחם את־לֹא־רַחֲמֶיךָ	קדוש שׁוֹכֵן רוֹמָה
ותאמר לציון קדמה	וְהָשִׁיב לֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹת: לכן יכו'.

שלח ארץ ואמתך	לזיים בשירך
ובחנים לעברך	בזבחים וקרבתם
תהלתך מי ימלא	עליך אין לנמור מלא
אנא תצילנו ממוסתולל	ונעבדך בשנים קדמוניות:
ואז נשיר מזמור שיר ליום השבת טוב לזי להודות:	

נפתלים ומעקשים	הסרגא מברגב
הרעה ושפר כל־המעשים	אשר יעשו לפניך בכל־לב.
בני תמימים בקר חוסים	לעיני כל אותם תלבב
נאון ועמדה בראש משיחה משים	ותגביה בסא לשבת: ואז נשיר יכו'.

מזרחי קדם ושאג אל־נתי להשיב	את־דוד עבדך החסיד ורגו
משקיע לו השב אתה המטיב	ושירים אליך נארוג.
בחדו לזי כי טוב	ברגן ונזמר לשמך
כי אליך נפשנו תערוג	ידע לבבות ומעשבות: ואז נשיר יכו'.

זכרוננו למסרה	יעלה לשוכן ער
עם־הצדיקים במסכה	בסעודת לזיתן להתעשר
לברכה ושם לחוצב להרה	י ימלא לעלם ועד
ישבים ועמדותיהם בראשם דקה	אז נזכה לזים שכלו שבת.
ונשיר מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות לזי ולזמר לשמך עליון:	

הנהגת האדם בהקיצו משנתו בבקר.

שויתי יי לנגדי תמיד (תהלים ט"ו, ח').

הוא כלל גדול בתורה, שיחזוק האדם חמיד כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו רוחה אה כל מעשי בני האדם ומשקיף על כל עניניהם. ועל כן בהקיצו האדם משנתו יסיה תחלה מחשבתו הנורא יתברך ויחזר חסדו אשר גבר עליו שהחזיר לו נשמתו אשר היתה פקודה אלנו וחדש והחליף את כחו. ונשמו על לבנו את הטובות האלה אשר הגדיל השם יתברך לעשה עמו, אז תצער בו אהבת הבורא, ולא יישב על מסתו דרך עלנות, אלא יקום נמהירות חריזות לברך את זוראו ולהודות לו בתפלתו. ואע"פ שר"ך לקום בזריזות מכל מקום לא יעמוד פתאום מיד כשיק"ץ, כי הוא סכנה (גטין דף ע') אלא ישנה מעט ויאמר: **מִדְּרָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַוְרָת בִּי נִשְׁפָּטִי בְּחַטְלָה רַבָּה אֲסִינְתָּךְ:** ויכול לאמר זה אף כשאין ידיו נקיות הואיל ואין בו הזכרת השם.

יהי אדם ננוע אפילו בחדרי חדרים, כמו שכתוב והצנע לכת עם אלהיך (פיכה'ו, ח'), ע"כ לא ילבוש חלוקו מעומד או מיושב, אלא יכניס בו ראשו וזרועותיו בעודנו שוכב ונמצא כאשר יקום הוא מכוסה. ויזהר שלא יקח את חלוקו ולא שום דבר מיד מי שלא נטל ידיו, כי הוא סכנה. גם לא יהפוך חלוקו פנימי לחוץ, גם לא ינגב ידיו בחלוקו.

כשלושב בתי שוקיו (טטריאפשאע) וכשנועל מנעליו, ילבוש את של ימין תחלה ואח"כ של שמאל, אבל נקשירה יקשור את שמאל תחלה. ובחלינת המנעלים ובתי שוקים יחלץ את של שמאל תחלה, כי הימין לעולם חשוב. לא ילבוש ב' מלבושים יחד.

לא ילך ד' אמות בגלוי הראש ובפרט תחת אויר הרקיע. גם אסור להזכיר שם שמים בגלוי הראש, ולא יועיל אם מכסה בידיו על הראש.

יזהר מללכת ד' אמות בלי מלבוש של צניעות, כי זה מביאו לידי טהרה וקדושה. וכאשר הוא לובש מלבוש של צניעות, ר"ל הטליה הקטן הנקרא חרבע כנפות, יאמר: **יְדֵי אֲנִי קְצוּפִין אֶת גּוֹפִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשׁ שֶׁל צְנִיעוּת:** אך לא יברך על חרבע כנפות עד שנטל ידיו, או אפילו אם נטל ידיו ועדיין הוא לילה אינו ראוי לברך עד שיאיר היום ונטל את ידיו.

יהגיל אדם את עצמו לפנות לנקביו בקר וערב ובפרט קודם התפלה, כדי שיחפול בנקיות. והמשהה בנקביו ויתפלל, לא לבד כי תפלתו תועבה אלא עובר ג"כ על לאו לא תשקנו (שבות ע"ז). וישמור הצניעות גם בצנית הכסא ולא יגלה את עצמו יותר מן הצורך. ולאחר שעשה נרכיו יזהר מחד לנקות את עצמו היטב ולא יקנה ציד ימין, מפני שמראה זה טעמי התורה ואוכל זה, כי אם ציד שמאל, אבל לא באצבע האמצעית לפי שהיא מרכיבה לתפלין שכורכים עליה הרגעות. ויזהר פן ילכלך בגדיו לא בנאותה ולא בצי רגלים. אין להרהר בצנית הכסא בשום דבר מזה. גם יזהר שלא להזכיר שם שמים בחדר שיש בו עבית של מי רגלים.

היזא מצית כסא קבוע העשוי ביה מושב צריך לערוח מים על ידיו ג' פעמים. וכל היום נשעשה לרכיו בין גדולים בין קטנים יטול את ידיו ויברך אשר יצר וכו'. ואין שעור לנרתי, ואפילו לנרתי הקטנים אין שעור, שאם השחין רק טפה אחת חייב לנרך אשר יצר וכו', כי אם יסתם הנקב מלהזיח הטפה ההיא היה קשה לו, וע"כ חייב להודות ולברך. השחין מים ולא שפסף, אף על פי שצריך לנרך אשר יצר, אין צריך ליטול את ידיו, רק מושם נקיות.

סדר נטילת ידים בשחרית.

צריך האדם לרחוץ את ידיו לפניו בכל צוק אחרי קומו ממטחו, ולא ילך ד' אמות בלי נטילה ידים. גם לא יגע בידו קודם הנטילה לא לפה ולא לחוטם ולא לעינים ולא לאזניים. סדר הנטילה כך היא, יקח כלי של מים ציד ימין ונוחטו ליד שמאל וישפוך מים על ימין תחלה, ואח"כ יתן הכלי ליד ימין וישפוך על יד שמאל, וחזור ושופך ככה על יד יד עד ששפך על כל יד ג' פעמים, וצריך ליטול את ידיו עד פרק הזרוע. ואחר שנטל את ידיו יקח מים לרחוץ בהם את הפנים, וגם יתן מים לחוך פיו להדיחו מן הרייר שבו כדי שיחפולל צפה נקי. לא ירחוץ על גב הקרקע אלא לחוך כלי. גם לא ישפוך מי הנטילה במקום שבגרים שם בני אדם.

קבלה מחז"ל שאפילו שפך מים הרבה על ידו בפעם אחת אין מועיל עד ששפך ג' פעמים על כל יד.

קודם שיטול את ידיו יסיר הטבעת מעל האצבע מושם חזילה. גם הכשים חזרו ליטול את ידיהם בשחר ע"י שפיכת ג' פעמים קודם שיעשו דבר. אחר שנטל ידיו קודם שינגנס ישימם זו חזל זו ויגביהם למעלה ויפשטם כאדם שרוצה לקבל דבר מה מתצרו (רמז לקבלת הטהרה) ויאמר: שאו ידכם קדש וברכו את ה' ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחרף: ברך אתה ה' אלהינו כבוד העולם. אשר קדשנו במצותיך וצונו על נטילת ידים: (ויכוין בצרכה בהזכירו את השם פירוש קריאתו בלשונות וגם פירוש כתיבתו ביו"ד ה"א ו"ו ה"א, ר"ל יכוין, שהוא אדון הכל והוא היה והוא יהיה", ובהזכיר שם אלהינו יכוין, שהוא חקף בעל היכולת ובעל שכחה כלס", וכן יכוין בכל הנרמז וכל החפלות.)

אחר שברך הצרכה ינגב היטב את ידיו, ויאמר בקשה זו: ידי רצון סלקנה ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעמד לנו וכתת אבריהם יחזק ויעקב להציל אותנו ואת זרענו מכל עון ופשע כדי לקיים את מצותך הקדושה בלי טחשבה זרה, וטהר לבנו לעבדך באמת ובהמים. אמן:

אנא בך גדלת ימיך תמיד צרורה:

קבל רצת עמך שנגבנו טהרנו נזרא:

נא גבור, חרשי יחודך בקבת שמרם:

ברכס טהרם רחמם. צדקתך תמיד נטלם:

חסון קדושך ברב טובך נהל ערתך:

יחיד נאה, לעמך שנה זכרי קדשתך:

שועתנו קבל ושטע צעקתנו יודע תעלומות:

ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

דיני ציצית וברכתן

3

יש נוהגים להמתין מלברך על נטילת ידים עד בואם לבהכ"נ ומסדרים אותה עם עט שאר הברכות. ועל כל פנים לא יברך שני פעמים, ומה שזוהר צביתו לא יברך בבהכ"נ. ומי שלומד או יאמר מזמורי תהלים קודם שנכנס לבהכ"נ הוא יברך על כ"י ואשר יזר וגם ברכת התורה צביתו, ולא יאמר עוד בשעת התפלה בבהכ"נ אלא ילגס כדי שלא יברך ברכה לבטלה. רק הש"ץ יוכל לברך צביתו, ובבהכ"נ חוזר לברך בקול רם להוציא את הרבים. הגעור כל הלילה יטול ידיו שחרית בלא ברכה, והוא אם לא נגע בטינופת, אבל כשנגע בטינופת יברך.

השנים קודם עלות השחר ונטל ידיו, אז כשיאיר היום יטול ידיו עוד הפעם אך בלא ברכה. וכן מי שיזן ביום שנת קבע יטול ידיו בלא ברכה.

עוד צריכים נטילה ידים, היוצא מבית הכסא, והיוצא מבית המרחץ, ואשר גזז נפרניו, ואשר התגלח, ואשר הקיז רם, ואשר שחש מטחו, ואשר חלץ מעליו, ואשר נגע בגופו במקום שדרכו להתכנסות, ואשר הפליא את צנדיו, ואשר נגע צמת (ונוהגים לטול את הידים אף בנחתם מבית המט או מלויית המט או מבית הקברות). אך בכל אלה אין מברכים גם אין צריכים לשפוך על הידים ג' פעמים אלא דיו בפעם אחת על כל יד, חוץ מן היוצא מבית הכסא שצריך לערוח מים על ידיו ג' פעמים.

ג' חלוקי ברכות נענין נטילת ידים. בשחרית אף על פי שלא עשה צרכו מברך על נטילת ידים ואשר יזר. ובשאר כל היום אף אם עשה צרכו אינו מברך ענ"י רק אשר יזר. ולאכילה אפילו הידים אינן מלוכלכות ירחס ויברך על נטילת ידים ולא אשר יזר.

דיני ציצית וברכתן.

אחר הרחיבה והנקיון ימשמש בניציות שנארבע כנפות לברוקן שיהיו כשרות, ויזהר לברוקן לא לזר בחוטיהן התלויים אלא יברוק ג"כ החוטים למעלה במקום שעוזרים חוץ נקב הכנף. כי כשנפסק שם אפילו חוט אחד נקרא נפסק מעיקרו ופסולין. וצריך ג"כ להפריד חוטי הניציות זה מזה שלא יהיו מעורבבים. ובעת בדיקתו יאמר: בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יְיָ. יי אֱלֹהֵי נְקֻלַּת מְאֹד הוֹדּוּ וְהַדָּר לְבָשֶׁת: עֲשֵׂה אֹזֶר בְּשִׁלְטָה נוֹטָה שְׁמַיִם בְּיָדֶיךָ: ואחר הבדיקה והפרידה יברך מעומד בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ טַלְתָּ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית:

ואח"כ יאמר אלה הפסוקים: קָרָאתִי בְּכָל לַבַּיְתִּי עֲנֵנִי יי חֲקִיף אֲצִדָּה: נְרַבֹּת פִּי רָצָה נָא יי וּמְשַׁמְטִיה לְמַדְנִי: אֲנִינָה בְּאֵהָרָה עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵי בְּנִפְיָה פִלָּה: הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְצֵנוּ לְשׁוֹנֵי צָרָתִי: שְׂוִיתִי יי לְנִגְדֵי תְמִיד בִּי מִיַּמֵּי בֶל אֲמוֹשׁ: נוֹדַע בִּיהוֹרָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוּל שְׁמוֹ: אֲשָׂא כַנְפֵי שְׁחַר אֲשַׁכְּנֶה בְּאַחֲרֵית יָם: תְּהִי יְדָה לְעִזְרָתִי בִּי סִקְרִידָה בְּחַרְתִּי: חֲסִדֶךָ יי סִלְאָה הָאָרֶץ חֲקִיף לְמַדְנִי: נְאֻד אֶתָּה אֲדִיר מְהַרְרֵי טָרָף: מְכַל פִּשְׁעֵי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נְכַל אֵל תְּשִׁימֵנִי: בְּחֲסִדֶךָ חִינֵי וְאֲשַׁמְרֶה עֲדוּת פִּיךָ: עֵינֵי תְמִיד אֵל יי בִּי הִיא יוֹצֵאת מִטְרַשַׁת רְגְלִי: סַעֲרָנִי וְאֲשַׁעֶה וְאֲשַׁעֶה בְּחִקֶיךָ תְמִיד:

שעור של מלבוש ארבע כנפות לכל הפחות ג' רביעי אמה באורך וחצי אמה ברוחב. הנקב אשר הניציות עונרות בחוכה הן בארבע כנפות הן בטלית יש להזהר בו שיהי רחוק מן הכנף הן באורך הן ברוחב כמלא קשר אגודל (שהוא מראש הצוהן עד הפרק הראשון באורך), ולא יותר על ג' אצבעות ברוחב אגודל. ואם יהיה הנקב למעלה מן ג' אצבעות אז הוא פסול כי אז לא נקרא עוד כנף, ואם הוא למטה מקשר אגודל כמו כן פסול כי אז הניציות איננה על הכנף אלא מתחת הכנף.

דיני ציצית וברכתחן

החוטים לציצית צריך שיהיו טוין לשמן ור"ל שיאמר בהחלפת הטווייה שעשה כך לשם ציצית), ואורך כל אחד משמנה החוטים ולאחר שנקשרו ונכרכו מלכד מה שמזנה על קרן הבגד) הוא לפחות י"ב אגודלים.

עשיית חוטי הציציות על ארבע כנפות ועל הטלית היא באופן זה, יקח ד' חוטים ארוכים לפחות כ"ז אגודלים, ואחד מהם יהיה ארוך יותר מן השאר כדי לכרוך בו סביב (ונקרא חוט זה בשם ששש) ויעניר את ד' החוטים תוך נקב הכנף, ויקח את ד' החוטים מחד זה של הנקב ואת ד' מחד השני ויקשרם ב' פעמים סמוך לקרן הכנף וע"י כן הד' חוטים נעשו לשמנה חוטים. ואח"כ יכרוך את החוט הארוך הנקרא ששס סביב השבעה חוטים שבעה פעמים ויקח ד' החוטים מחד זה וד' החוטים מחד זה ויקשרם ב' פעמים, וחוזר ולוקח את השמש וכורך ח' כריכות וקושר אח"כ ב' פעמים כמו בראשונה, וחוזר וכורך י"א כריכות וקושר ב' פעמים, וחוזר וטורף י"ג כריכות וקושר ב' פעמים, עד שהשלים לעשות בין הכל ה' קשרים כפולים (כנגד ה' חומשי תורה) ול"ט כריכות (כמין יהו' אחד). וטוב לעשות עוד בסוף כל חוט וחוט קשר כדי שיעמוד נשירחו ולא יתפרד. אם החוט שכורכים בו איננו ארוך כל כך לכרוך בו כל הכריכות, יכרוך קצת כריכות בחוט אחד וקצת כריכות בחוט אחר.

יעשה הכריכות שיהיה שליש אחד של החוטים נקשר ונכרך (והוא נקרא גדיל) ונ' שלישיות יהיו חלולים בלי קשירה (ונקרא ענף), ר"ל הגדיל יהיה של ד' גדלים והענף של ח' אגודלים. גם יראה שיהיו כל החוטים לאחר שנכרכו ונקשרו שוים בארכם, ואם ראש חוט אחד יוצא מן האחרים יפסיקהו בשיניים אבל לא יתחכנו בסכין.

חוט מן שמנה חוטי הציצית אם נפסק מן הענף, הציצית עדינה כשרה ואף אם החוט נפסק כולו. אבל שני חוטים כשנפסקו כולם, הציצית פסולה, ואם נשאר בחוט האחד בענף כדי לעשות בו ענינה (טווייה), כשר. ולפי מה שאנו נוהגים לדקדק בעת עשיית הציציות לתה סמן בד' החוטים שהם מחד האחד של נקב הכנף שיהיו לעולם מחד האחד הזה של הנקב והד' החוטים האחרים לעולם מחד השני, לפי מהנהגה הזו אם נפסקו שני חוטים בחד אחד עדינה הציצית כשרה אף כשלא נשאר בהן כדי ענינה, אבל אם נפסקו ב' החוטים אחד בחד זה ואחד בחד זה, פסולה. אמנם כל אלה ההכשרות רק בשעת הדחק באמרת שאין לו ציציות מוכנות לתקן. והחדדים במצוות ישחדלו להיות תמיד חוטים לציציות מצויים בניהם כדי שיוכלו לתקן מיד כשימצאו בציציותיהם דבר שלא כחורתן.

מי שקנה לו טלית ועשה בה ציצית צריך לברך שהחיינו נשעה שמחטטף בה בראשונה, ויברך בהחלה שהחיינו ואח"כ מברך להתעטף בציצית.

מוחר להתיר ציצית מן טלית זו לתה אחת בטלית אחרת.

הטלית שמחטטפים בה בשעת התפלה שיעורה לפחות שיחכסה בה ראשו ורבו של קטן המתהלך לבדו בשוק ואינו צריך אחר לשמרו.

קוים שמחטטף בטלית צריך לבדוק תחלה הציציות כמו בארבע כנפות. ואחר הגדיקה יברך הברכה להתעטף בציצית, ואח"כ יתעטף בטלית את ראשו ויקח בידו עד ימין של הטלית עם הב' ציציות שבו ויניחם על כתף השמאל כדי שיהיו כל הציציות בחד שמאל ויעמוד כך כדי הלוך ד' אמות ויאמר הפסוקים מה יקר וכו', ואח"כ יסיר עד ימין של הטלית מן כתפו השמאלית וילבש הטלית סביב הראש והנף באופן שהיה מפסקה בחצי הטלית משני הצדדים והיו לימינו ציצית אחת לפנינו וציצית אחת לאחוריו וכן לשמאלו. ומהגים לעשות עטרה על הטלית מחתיכת משי לבן לסמן שאוחו ציציות שלפניו יהיו לעולם לפניו.

דיני תפלין

יש להזכיר שלא יגידו של טלית על הארץ.
טלית שאולה מותר לברך עליה.

מי שפשט טליתו ודעהו לחזור ולהתעטף בו, אינו מברך בעטיפה השניה, ואם לא היה בדעתו לחזור ולהתעטף, יברך כשיחטט שנית.

אם נפלה טלית מעליו ויחזור ומתעטף בה לריב לחזור ולברך, והוא כשנפלה כולה, אבל אם לא נפלה כולה לא יברך כשחוזר לחקן ולהתעטף כראוי.

מנהג לאחזק' צ' צינות שלפניו בידו הימנית כשמתחיל ברוך שאמר, ואחר שסיים הברכה ינשק ויניחם בנחת מידו. ובשעת קריאת שמע יאחזק' ד' הצינות ביד שמאלית (צין קמינה לזרח) כנגד לבו, ויקבצם בידו כשאומר והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ, וכשיגיע לפ' צינות יקחם גם ביד ימין ויביט בהם ויהיו בידו עד שמיני אל באמנים ונחמדים לעד, ואז ינשקם ויסירם בנחת מידו.

לילה לא זמן צינות הוא, ע"כ נתפלת מעריב אינו מתעטף בטלית, וגם בנחה המנהג שלא להתעטף, חוץ מן הש"ץ שמתעטף בכל עת שיווד לפני החנה, מפני כבוד הצבור, רק שנתפלת ערבית וכן באשמורת ימי הסליחות לא יברך ברכה עליה. וכן האומר קדיש לפני החנה יתעטף בטלית, גם העולה לחורה נתענית בנחה והמוציא ס"ת והמגביהו וגוללו והסגן יתעטפו בטלית מפני כבוד החורה. ובליל כל נדרי שמתעטפים בטלית יזהר שיהי עדיין יום כשמתעטף כדי שלא יברך ברכה לבטלה. הזהיר במצות צינות זוכה ורוחה פני שכינה.

דיני תפלין.

אחר שהתעטף בטלית יניח תפלין, ולא יקדם הנחת תפלין ללבישת הטלית, כי קדושת התפלין חמורה מקדושת טלית ומעלין בקדש ולא מורדין. אך מי שיש לו תפלין לפניו ואין לו טלית, יניח התפלין, ואח"כ כשמציאים לו טלית ילבשנה בברכה.

זמן הנחת תפלין בבקר, אחרי שיאיר היום כל כך עד שיוכל להכיר מה חברו הרגיל עמו קצת ברחוק ד' אמות.

היוצא לדרך קודם אור היום יניח התפלין. וציאתו בלא ברכה, וכשיאיר היום ימשמש בהן ויברך עליהן.

מניחים טלית ותפלין אחרי אמירת ברכות השחר קודם ברוך שאמר. יניח תחלה תפלה של יד ואח"כ תפלה של ראש, ויכוין בהנחתו, שזוהי הקב"ה להניח ד' הפרשיות שנתפלין שיש בהן יחוד שמו ויציאת מזרים על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח כדי שזכור את הנסים והנפלאות שעשה עמו השם יתברך שהם מורים על יחודו ועל כחו וממשלתו בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, ולמען נשעבד להשם יתברך מה נשמחנו שהיא במוח וגם את לבנו שהוא מקור התאוות והמחשבות כדי לשמור מצותיו המיד.

מקום הנחת תפלה של יד הוא בזרוע שמאל על גובה הצמר נפרק שבין הקנה לבתף בחצי הסמוך לעלענבקטען, ומהי המעצרתא (היא מקום התפלה אשר הרטועה עונרת בו) מונחת ליד הכתף והקנינה ליד היר, ויטה התפלה מעט ליד הנוף בענין אשר אם ינוף את זרועו למטה תהיה מכוונת כנגד לבו. גם ישגיח שיהא הקשר שברטועה עם היוד שבו סמוך לבינת ולא יפרד ממנה לעולם.

דיני תפלין

מקום הנחת תפלה של ראש הוא מהתחלת עיקרי השער בחמץ המצח עד סוף המקום שמוחו של חינוק חופס. ונריך שיהיה כל הבית של התפלה מונח במקום השער, דהיינו שיהא הקנה התחתון של התפלה בעיקרי השער, ולא שהקנה העליון מחיל במקום נמיחת השער והשאר מונח על המצח. ויש להזכיר בזה מאד, כי מי שמניח תפלין על המצח הוא דרך מינות ועובר על איסור דאורייתא ומנרך ברכה לנטלה. — והקשר של תפלה של ראש נריך שיהיה בגובה של מאחורי הראש בחמץ למעלה מן העורף עד הפנים, ולא למטה בגומא של עורף. ע"כ ישניח שתי הרטועה שנין הבית של תפלה של ראש ובין הקשר שלה קצרה קצת ממדה הראש כדי שלא תהי רפויה סניב הראש אלא מהורקת בו בחוקק ואי אפשר להוציא למטה ולא ודאי מונח הבית על מקומו הראוי וגם הקשר מונח למעלה מן הגומא שבעורף.

כל המצות מנרכים עליהן קודם לעשייתן, לפיכך נריך לנרך על התפלין קודם קשירתן, דהיינו תפלה של יד לאחר שהניחה על גשר גבוה שזרוע קודם שיקשינה ירך „באי אמיה אקב' להבית הפלין“, ולאחר שסיים את הברכה יקשור הרטועה ויהדק את הבית, גם יכרוך ברטועה ז' כריכות על קנה הזרוע עד לעגם התחיל את היד. אח"כ יקח תפלה של ראש ויניחנה ובעד שמניחה ירך „באי אמיה אקב' על מצות תפלין“ וסיים הברכה קודם שמהדקה על הראש, ויאמר מיד אחר הברכה „ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד“. אסור להפסיק בשום דבור בין הנחת תפלה של יד להנחת תפלה של ראש. ואם הפסיק נריך לחזור ולנרך ויאמר על תפלה של ראש שתי ברכות דהיינו להניח תפלין וגם על מצות תפלין, ויממש בתפלה של יד כשאומר שנית להניח תפלין.

שמע קדיש או קדושה בין הנחת תפלה של יד ותפלה של ראש, לא יפסוק לעשות עם הקהל אלא שתק ושומע ומכוין למה שאומרים. ואם עבר והפסיק וענה עמיהם אין נריך לנרך שנית.

אין להוציא תפלה של ראש עד אחר הנחת תפלה של יד. ואם טעה ואניח של ראש קודם של יד, נריך להעבירה מידו ולנכסותה, ויוניח של יד ויניחה תחלה ואח"כ של ראש כי כן כתוב וקשרתם לאות על ירך ואח"כ והיו לטוטפות בין עיריך. וע"כ טוב שיעשה לו סמנים בנים של תפלין כדי שיכיר המקום אשר בו תפלה של יד והמקום אשר בו של ראש ולא יבא לטעות.

כשיוניח התפלין מן הכיס לא ינערם מחנו אלא יוציאם ביד דרך כבוד, וינשקם. אחר שהניח תפלין על הראש יקח רטועה הגשאת של תפלה של יד ויכרוך ג' כריכות על האצבע האמצעית ג' כריכות על פרק התחתון סמוך לכף היד וכריכה אחת על פרק האמצעי, ועל כל אחת מהכריכות יאמר פסוק אחד משלש וארשתוך לי וס'. לא יהי דבר חוץ בין תפלין לנשור הן בשל יד הן בשל ראש.

הטובים להניח התפלין בניהם וללכת כך מעטר נהן לנהכנ יהיו לכסות אותן בטבע שעל הראש כשעוברים במקומות מטונפים, ואחרי בואם לפרחודיר גהכ"ג יסירו המכסה מן התפלין כדי שיבאו נראים כשנכנסים לנהכ"ג.

מי שיש לו שום אונס עד שאינו יוכל להניח אלא תפלה אחת, כגון שיש לו מכה בזרוע או נראשו במקום הנחת תפלין, או שנאבדה לו תפלה אחת ואינו יודל לקחת לו תפלין אחרת, או יניח אותה התפלה שיכול. ואם נצית תפלה של יד לבד ינרך עליה להניח תפלין, אצנ יד מניח של ראש לבד נריך לנרך עליה ג' הברכות להניח תפלין וגם על מצות תפלין. מותר לנרך על תפלין שאולין.

דיני הליכה לבית הכנסת

7

הלכה למשה מסיני שנתן התפלין הן של יד הן של ראש נריבין להיות מרובעות, ונריבין להיות שחורות, וכן הרצועות נריבין להיות שחורות מנחתן. אורך הרצועה של יד כדי שתקיף את הזרוע ז' פעמים ויכול לכרוך על אצבע האמצעית ג' כריכות ולקשור, ושל רצועות של ראש כדי שיגיעו עד הטבור או למעלה ממנו מעט. רוחב הרצועות של יד ושל ראש כאורך שיערה לפחות. אם רצועות התפלין אינן כשיעורן נארכן או רחנן ישתמש בהן בשעת הדחק עד שימצא אחרות כשיעור.

נריך שיסיה השחור שברצועות לנד זון בין של ראש בין של יד. כל זמן שתפלין עליו לא יסיה דעתו מהם, וכשיאמר בק"ש וקשרתם לאות על ירך ימשמש בשל יד וכשיאמר והיו לטוטפות בין עיניך ימשמש בשל ראש וינשק ידו. תפלין נריבין גוף נקי ודעה מיושבת, ע"כ מי שהוא חולה מעיים פטור מן התפלין. ואם חולה אם מטער בחליו ואין דעתו מיושבת עליו, פטור. מי שהוא חונן על מת פטור מן התפלין. האכל ביום ראשון לאכלו אסור לו להניח תפלין. בט' באב בשחרית אין מניחים לא טלית ולא תפלין, ובהפלת מנחה מניחים ומזכרים עליהם. בשבת וי"ט אסור להניח תפלין, אבל בחמ"מ מניחים אותן, ונוהגים לברך עליהן בלשח ואפילו הש"ץ.

אין לחלוץ התפלין עד אחר עלינו ועל כן נקוה לך, וביום שיש מילה אין לחלוץ עד אחר המילה. והאחד במטה ילמד בתורה קודם שיחלוץ התפלין אם מעט או הרבה. ברה"ח חולצים התפלין קודם תפלה מוסף, ובחמ"מ חולצים קודם אמירת ההלל. חולצים התפלין מעומר. אך אין לחלוץ אותן לפני ספר תורה ולא לפני ארון הקדש, אלא יהפוך פניו מן הס' ומפני ארון הקדש. ויש שקוראים קודם חליצת התפלין פ' קדש לי ופ' והיה כי יביאך. כשיחלוץ התפלין יחלוץ של ראש תחלה, חה אופן חליצתן, בתחלה יסיר אותן ג' כריכות שעל האצבע האמצעית ואח"כ יחלוץ תפלה של ראש ביד שמאל, ויקח הבית בידו ויקיף הרצועות על ג' וישמנו בביסו, ואח"כ יחלוץ תפלה של יד ויקיפנה כמו כן הרצועה על ד' הבית וישמנה בביסו אצל של ראש. ומנהג טוב לנשק התפלין בשעת חליצתן כמו בהנחתן. לאחר שחלוץ התפלין יסיר ג"כ הטלית מעליו ויקפלנה. יש לפתוח ולבדוק התפלין ג' פעמים בשבע שנים, לראות אם לא נתקלקלו מויעה. ואם נפלו למים נריבין נדיקה מיד.

אין לקנות תפלין אלא מסופר מומחה או ממוכר המוחזק בנאמנות.

דיני הליכה לבית הכנסת.

ישחול האדם להתפלל תמיד בבהכ"נ וישכס בנקר להיות שם מעשרה הראשונים. ימי שהוא חנום שאינו יכול להתפלל בבהכ"נ או שהוא דר במקום שאין שם בהכ"נ יטיח 'ההעלל בשעה שהנבזר מתפללים.

כשיצא בנקר מפתח ביתו כדי ללכת לבהכ"נ יעמוד אצל המזוזה ויאמר, הו"נני יי ה"ד ה"ד ואצ"נה עקב: ה"בני ואצ"נה תורתך ואשכ"נה בכל לב: ה"ריבני בנתיב מצותיך כי כי מצותי: הם לבי אל עדותיך ואל אל קדש: העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני: הקם לעבדך אשר לך אתך: העבר חרתי אשר יגדתי כי כשפס"ה טובים: והנה תאבתי

דיני הליכה לבית הכנסת

חנשי מעטה נוהגים לשיר בכל יום שנה זה קודם חפלתם.
(מתנדו שלמה משה אלשקר חתום נרחבי החזוים.)

גל־ברואי מעלה ומטה, עידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
שלושים ושנים גתיבות שביקה, לקלמבין סודם יספרו את־גדלה.
ומהם יגידו כי הכל שלה, ואתה האל המלה המיחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
לקבות בקשכם עולם בנני. ימצאו גל־יש בלתה שנוי.
במספר במשקל הכל בנני, בלם נתנו מדועה אחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
מראש ועד סוף יש לה סמו, צפון וים וקרם ותימן.
שחק ותבל לה עד באטו, מזה אחד ומזה אחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
הכל סוף נזכר ובור, אתה תעמד והם יאכדו אבוד.
לכו גל־יציר יתן לה כבוד, כי מראש ועד סוף הלא אב אחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
מרוקם על גל־ברכה ותהלה, סבת גל־סבה ועלת גל־עלה.
אין לו ראשית ולא אחרית ולא תכלה, שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
שדי שזכו בשמי עליה, אשר לו הים ויבשת וציה.
יצר הרים ובזרא גל־ברכה, בורא שמים וארץ ועמדו באחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
האל הבורא שחקים באמרו, גבדי כח עשי דברו.
אמר לחרם ולא יחל אורו, עמו עז המשל ופחדו.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
אל נערץ בסוד קדושים, אופנים ואישים וחיזות ותרשישים.
בלם מערצים ומקדושים וקדשה לו משלשים באחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
לאירד ונאור נעלה ברום חביו, אין שני לו ואין לו ראשון ולא דמיון.
יד בשחק ואמנתו בצביון, כוכבי בקר גר־החד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
שמו אחד ואין שני לנגדו, הנה הנה ויהיה ואין עוד סלבודו.
מלא כל־הארץ כבודו, מיזא פנים אין לפניו ולא מקח שחדו.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
קדמונו לקל־נמצא תפוח כל־נעלם, לא ישיב דה נבלם.
אלהים חיים ומלה עולם, ומי ישיבנו והוא באחד.
יעידונו יגידונו בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
רם על־דסים ורוכב על־עננים, מלה עליון וסולת לעוניהם.
אלהי האלמים וארני האדנים, ועמד בלם באחד. יעידונו יגידונו יי אחד ושמו אחד:
בכתוב בתורתך שמע ישראל יי אלהינו יי אהר: ונאמר וידעת חיום וחשבת
אל־לבכה כי יי דא האלמים בשמים טמעל ועל־הארץ סתתת אין עוד:

חובה על כל ישראל להתפלל לפני הנזיר שלש פעמים בכל יום, בשחרית זמנה ובערבית. זמן תפלת השחרית מתחלה הנן החמה עד סוף ד' שעות זמניות*) שהוא שלש היום. ואם התפלל משעלה עמוד השחר, ינא.

זמן תפלת מנחה עיקרו מן ט' שעות וחצי משעות זמניות של היום (שהוא חצי שעה אחרי התחלת רביעיית אחרונה של היום) עד שעה ורביעיית קודם הלילה. ונשעה הדחק מוחר להתפלל עד סמוך ללילה. ואם התפלל לאחר ו' שעות ומחנה, ינא.

זמן תפלת הערב משעה יציאת ג' כוכבים קטנים וואם הוא יום מעונן משהוא לילה בלי ספק), חמנה עד חצי הלילה ואם איחר והתפלל עד שלא עלה עמוד השחר, ינא. אסור לאכול ולשתות בצקר קודם שהתפלל, אם לא לצורך רפואה. והמים מותר לו לשתות. הגיע זמן תפלת שחרית אסור להתעסק בצרכיו עד שהתפלל. וכן שאר תפלות היום משהגיע זמןן אין להתחיל בשום עסק או מלאכה עד שהתפלל.

כתוב הבין לקראת אליהן ישראל, על כן המתפלל צריך שיהיה לבוש כראוי בכל מלבושיו ויהיו נקיים, ויהיו שערות ראשו חקנו סרוקים ורחי על ראשו המצנפת שהולך בה ברחוב ולא הכונע הקטן שקורים היוקמפכעון, ויהיו נעליו נרגליו ולא יתפלל בסנדלים (פאנטשעטע) ובפרט בצה"ג. והכלל, כדרך שהיה עומד לפני שר ומלך ככה יהיה עומד בתפלתו יפה ומתודר (ואם פיהו הא"ע לנראית ל"ה, נ').

ירחץ ידיו קודם התפלה, ואשילו עומד מתלמודו וידיו נקיות. יהיה לו מקום קבוע בבה"כ ולא יישב פעם במקום זה ופעם במקום אחר. לא יראה הגה והנה בשעה תפלתו אלא יביט לפניו עיניו למטה ולבו מכוון למעלה. גם לא יתפלל בעל פה אלא מתוך הסדור.

המתפלל צריך להבין ולדעת מה שהוא מתפלל ומהלל לפני נזיראו, וצריך שיכוין בלבו כל מה שמוניא בשפתיו, ויסיר כל מחשבות זרות הטורדות אותו עד ששאר כוונתו זכה בתפלתו. ידקדק היטב בתפלתו שיקרא ויבטא כל חנה כראוי, שלא יחליף אות באות ושלא ישנה שום נקודה, ושלא יטעים מלעיל מה שצריך להיות מלרע ולא מלרע מה שצריך להיות מלעיל, ושלא יפריד מה שצריך לחבור ולא יחבר מה שצריך להפריד, כי בחלוק אחר מכל אלה, בקל שיבוא לידי חרף וגדוף חם ושלום.*) ויזהר בכל חנות אשר הגניה מתחלת

(*) ר"ל בכל זמני הבנה יתכן היום מהבין החמה עד שקיעת החמה אל י"ב חלקים שיש בין זהיום חרוץ ובין שהוא קצר, וכל חלק טן י"ב חלקים כאלה יקרא שעה זמנית.

(**) כגון אם יאמר בפסוקי דמטרה נפשו תחת הים, או יאמר כל הנשמה תחיל נטקים תהיל, יחף להם ומחרית את העולם. וטי אומר ירחים עטל ואון תחת ירחים, ידבר הבאי. ואם יאמר אל באשך תוכיחני, תחת אל, יקרא עליו כנה. וכן אם יגיד ויחזק גי'ל אל גלה כבוד מלכותך ויאמר גלה יתקם ההבך טכונת התפלה. וטי אמר יחד וחומר, נעמו פותח את ידך, או יאמר, עד מדי"ש הוא הודם הטעמה. ואם לא יאמר כדבר ויפיר ויאמר, חנון ורחום שיהי, או, שטקדישים שיהי תחת ורחום | אתה, שטקדישים | אותה, הוא שחרף. וכן מי אשינו טכסיק נפסוק כי כל אלהי העמים ייחבר יחד, "אלילים וכו'" אין סדרך גדול ממנו. וכדא טכטע הטעלים האלה עד כנה לרין האדם לשיור שחיו פיו בתפלתו שלא ידבר כי אם בלשון נדרה, וכן אמרו בוהר פ' ושלח טאן דלוי ללוחי בני לכהט עליו כדקא יאות, וטיקרא רבה כ' י"ט, אפילו קון אחד אנאוינות אם אין טענינים עליו לקראו כחאי יכול להחריט את העולם כולו. — אבל היו ואיו כי ימים עם הארץ הטעאלים תפלותיהם ובתללים תרבותיהם נהויחים יום יום גדופים טפיהם אשר כל שטעיהם תכילנה אזויהם, וכל זאת נעבור שלא ישיחו על יוצא שפתויהם, רק מנפלים כלי דעת ומנהלים על פיהם כלי הבין דבר וכן טקלרים התטת וטענינים האחייה וטקלקלים התחונים לגנטינים והקשות לטעקשות וטחליטים התהלות להוללות והתפלה לטעניה. לכן החיי טוטל על כל מי שיכול להבדל להרים כופר את קולו ולהגיד לטלנים את טעיהם טענינו ננוה ניט ויזהרו נטעמם להתפלל זיהו דמיהם ככונים והגומים ורחיים להתקל למי חין עולם.

באות הדומה לאות של סוף תנה שלפניה שלא יקראם במהירות זו לזו אלא יתן ריוח צנייהם. כמו בכל לבבך, ואברתם טהרה; וכן גם כל תנה שתחלחה אלף וסוף תנה שלפניה מ"ס יתן ריוח צנייהם. כמו בגוים את, ירושלים את, אלהיכם אמת, שאם לא יתן ריוח צנייהם תבולע אות באות ויושחת הדבור.

לא ירים קולו בתפלתו, ואפילו בזמירות.

חסור ליגע בשעת התפלה בגופו במקומות המכוסים ולא בשער ראשו, גם חסור

ליגע בטואת האוזן ובטואת האף.

בשעה שמחפלת, ובפרט בתפלת שמונה עשרה, לא יסמוך את עגמו נכותל או צידו על העמוד שלפניו, שזהו דרך עגלות, אלא יעמוד באימה כענד לפני רבו ראשו כפוף מעט למטה וידיו כפוחות הימנית על השמאלית זו על גב זו. אף כשיושב ומחפלת צריך להזהר שלא לסמוך לאחוריו ולא יהיה נוטה לצדדים ואל יפשוט את רגליו ולא ירכיבם זו על גב זו. יחפלת תפלתו דרך תחנונים כעני המבקש בפתח, ובנחת שלא תראה עליו כמשה. אך לא יאריך ולא ימשוך בתנות יותר מדאי, אלא יהי דבורו כמו שהיה מדבר אם יהיה עומד לפני מלך ושר לבקש ממנו בקשה.

אל יחשוב בתפלתו שראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתו בעבור שיכין זה, אבל יאמר בלבו מי אני דל ובזה שיעשה הקב"ה בקשתי אם לא מרוב חסדיו שהוא מתנהג עם בריותיו. המחפלת עם הצבור חסור לו להקדים תפלתו לתפלת צבור.

זהר מלהפסיק משהתחיל ברוך שאמר עד סוף שמונה עשרה. ואפילו לדרך מנהג חסור להפסיק. אבל לענות על קדיש וברכו וקדושה מותר להפסיק מברוך שאמר עד שמונה עשרה, וכן מותר לומר מודים דרבנן אך לא יאמר כל המודים אלא סודים אמתגו לך בלבד ולא יומר, וכן על ברכו לא יענה רק ברוך ה' הטברך לעולם ועד בלבד, ובקדיש לא יענה רק אמן, יהא שמה עד יחברך, וישתוק עד שיאמר הַשׁׁף דְאִמְרִין בעלמא ויענה עליו אמן, ועל התקבל ואילך לא יענה דבר, ובקדושה לא יאמר אלא קדוש קדוש וכו' וברוך כבוד וכו' ולא ימלך ה' וכו'. גם על האל הקדוש ועל שומע תפלה מוהר לענות אמן, אבל לשאר אמן לא יפסיק. וכל זאת דוקא עד שמונה עשרה, אחרים בשמונה עשרה עומד חסור להפסיק לשום דבר אף לא לקדיש וקדושה. ואם סיים שמונה עשרה, אז קודם אלהי נער יכול לענות על קדיש וקדושה.

דברים שאינם מענין התפלה חסורים לדבר מהם בנהכ"ג אפילו אחר שמונה עשרה. והמדברים דברים בטלים בשעה התפלה והנוהגים שחוק והתול וקלות ראש בנהכ"ג מחללים הפלאת ישראל וגדול עונם מנשא.

קריאת שמע בכל יום ערבית ושחרית היא מנהג מן התורה, ע"כ ידקדק היטב בקריאתה לנטח כל התנות כראוי, ויקראה בטעמיה כמו שהם בתורה ושיים זה כל כוונתו. ואם לא כיון לבו נפחות בפסוק ראשון ובשכמ"לו. לא יאז, ויחזור ויקרא בלחש ובכוונה. כשאומר ה' אחד הרי כוונתו שהוא השם יחד ומיוחד בשמים ובארץ ואין עוד מלבדו. ולא יאריך באלף של אחר, אבל יאריך בחי'ת וכן בדל'ת, ויבטא היטב הדל'ת אך לא ידגישה יותר מדאי.

פסוק בשכמ"ו יאמר בלחש (מלבד ציה"ה שאומרים אותו בקול).

צריך להפסיק מעט בין בשכמ"ו ובין ואהבת, כדי להפסיק בין קבלה עול מלכות שמיים לקבלת שאר המנות. וכן בין היום ובין על לבבך, ובין היום ובין לאהבה יפסיק מעט. שלא יאז נראה היום ולא למחר.

בסוף ק"ש ינרץ אלהיכם אל אמת ולא יפסיק ביניהם.
 בק"ש יש רמ"ה תבות, וכדי להשלים רמ"ה כנגד איבריו של אדם יכוין דעתו על מה
 שהחזן כופל ה' אלהיכם אמת. ואם קורא ק"ש ביחיד יאמר מקודם אל סלך נאטן
 ומשלים בזה מנין רמ"ה.

מי שקרא כבר ק"ש וזא לנכה"ג ומלא נגור שקוראים ק"ש לריך לקרות עמהם פסוק
 ראשון ובשכמל"ו. וטוב שיקרא עמהם כל הפרשה ויקבל שבר בקורא בתורה.

תפלת שמונה עשרה אין להתפלל אלא בעמידה, וכוון רגליו זו אל זו כחילו שתיין
 רגל אחת. וכשמחיל ואומר ברוך יעשה כריעה ברכים וכשאומר אתה ישחווה בראשו
 עם גופו וכשיאמר ה' זוקף גבתו. וכן יכרע וישחווה כשיאמר ב"י מנן אנרהם, וכשיאמר
 מודים אנחנו לך וכשיאמר ב"י הטוב שמך ולך נחה להודות. אבל בשאר ברכות אסור
 לשחות לא בתחלה ולא בסוף.

בקומו להתפלל שמונה עשרה יש לחזור פניו לארץ ישראל, וע"כ אנחנו היושבים
 במועדבית נפוגיה של ארץ ישראל נחזור פנינו למזרח קנת באלכסון נגד קרן דרומית מזרחית
 ונמלא נגד ארץ ישראל.

לא יתפלל נגד המראה ולא נגד ציורים שבתול.

זקן שאינו יכול לעמוד יושב במקומו ומהפלל, ובן מי שהוא בדרך בקרון מותר להתפלל
 מיושב, וחולה מהפלל חפילו שוכב על צדו.

אין להתפלל שמונה עשרה אלא בלחש, אבל יתחוק הדברים בשפתיו.

אסור להפסיק בשמונה עשרה חפילו מלך ישראל שואל בשלומו, אלא יעמוד בכוונה
 גדולה מתחלה עד סוף.

בסוף שמונה עשרה כשיאמר עושה שלום פוסע לאחוריו ג' פסיעות בינוניות בכריעה
 אחת, ועוקר רגו השמאלית תחלה ופונה לשמאלו ואומר עושה שלום במרומי, וכשיאמר
 הוא יעשה שלום עלינו יפנה לימינו, ואח"כ ישחווה לפניו ואומר ועל כל ישראל וכו',
 ויעמוד במקום שכלו פסיעותיו עד כדי הלך ד' אמות, ובנזור עד שיגיע ש"ץ לקדושה.
 מי שבא לנכה"ג והקבל מתפללים שמונה עשרה, לא יכנס לנכה"ג, כי אסור לעבור
 לפני המתפלל, רק יעמוד בחוץ עד שסיימו תפלתם דהיינו עד שיתחיל הש"ץ שמונה עשרה בקול.
 התפלל שמונה עשרה והשלים תפלתו ועומד אדם אחריו ומתפלל, אסור לפסוע ג'
 פסיעות עד שיגמור זה שאחריו את הפלתו.

אסור ליטב בחוץ ד' חמות של המתפלל שמונה עשרה, רק מי שהוא חלוש או עוסק בתורה.
 כשהש"ץ חוזר ההפלה בקול אסור לומר חמות ונקשות או לעסוק בתורה, אלא כל
 אחד מחויב לכוין בברכות שמצד החזן ולענות אמן עליהן.

כשעונה בקדושה קדוש וברוך יש לכוין רגליו כמו בשמונה עשרה, ויגביה עצמו מעט
 למעלה באמירת קדוש וברוך.

על ברכת כהנים (או"ה ברכנו וכו') שאומר הש"ץ בחזרת ש"ע יש לו לקהל לענות, כן
 יהי רצון לאלהים שסיים הש"ץ בתנת שלום.

טעם או נאכס ולא התפלל שמונה עשרה של שחרית, יתפלל במונחה שמים, ויחשב
 הראשונה למנחה והשניה להשלומין. דהיינו שיאמר אחר תפלה הראשונה תחנון ואח"כ
 יתפלל השנים.

נאכס ולא התפלל מנחה, יתפלל בערבית שמים, הראשונה לערבית ואח"כ יאמר
 אשרי ויתפלל השנים להשלומין.

לא התפלל ערבית, יתפלל בשחרית שמים, הראשונה לשחרית והשניה לשלומין.
 לא התפלל מנחה בערב שנה, יתפלל בערבית שמים של שבת.
 לא התפלל מנחה בערב ר"ח, יתפלל בערבית שמים של ר"ח. ואם לא הזכיר יעלה
 ויבוא בראשונה והזכיר בשניה, צריך לחזור ולהתפלל.
 לא התפלל מנחה בשבת, יתפלל במוצאי שבת שמים של חול ויאמר אתה חוננתנו
 בראשונה ולא בשניה.

לא התפלל מעריב במוצאי שבת, יתפלל בשחרית שמים ואיננו מזכיר אתה חוננתנו.
 אין תשלומין לתפלה אלא בתפלה הסמוכה לה בלבד, ודוקא בזמן התפלה הוא משלים,
 אבל בשעה שאינה זמן תפלה לא. ודוקא אם לא התפלל מהוות אונם או טעות יש לה
 תשלומין לתפלה, אבל אם הזיד ולא התפלל אז אין לה תשלומין.
 יום שיש בו תפלה מוסף, אם איחר להפלה עד זמן מנחה, צריך להקדים תפלה
 מנחה ואח"כ יתפלל תפלה מוסף. ואם הוא המוך לערב ואין עוד שהות להתפלל שחיקן,
 יתפלל מוסף, וישלים של מנחה בערבית שמים.
 עבר כל היום ולא התפלל מוסף, אין לה תשלומין.

לא התפלל שחרית בשבת או בשאר ימים שיש בהן מוסף, לא יוכל להשלים תפלה
 שחרית בתפלה מוסף אלא יתפלל מנחה שמים, שזו היא תפלה הסמוכה לה.
 אם בא לבהכ"כ ומאז הכבוד נסוף פסוקי דזמרה, יאמר צרוך שאמר עד מהלל
 בתשבות, ואח"כ יתחיל אשרי ותהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה, ואח"כ יאמר
 מזמור הללו את ה' מן השמים ומזמור הללו אל בקדשו עד כל הנשמה תהלל יה הללויה,
 ויאמר אח"כ ישתבח. ואם יש לו שהות יותר יאמר אחרי צרוך שאמר גם הודו לה' קראו
 עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי. ואם אין לו שהות כלל לא
 יאמר רק צרוך שאמר ואשרי ותהלה לדוד ואח"כ מיד ישתבח. ואם הקהל התחילו כבר
 ישתבח, לא יאמר צרוך שאמר כלל וגם לא ישתבח, אלא יתחיל מיד עם הקהל ברכת
 יוצר אור ויקרא ק"ש עם ברכותיה ויתפלל שמנה עשרה עם הקהל. ואחר שמנה עשרה
 יאמר בפני עצמו הודו לה' קראו וגו' בלא התחלת צרוך שאמר ובלא חתימות ישתבח.

אם בא לבהכ"כ בשעה שהצבור קוראים את ההלל יש לקרותו עמהם ואח"כ יתפלל.
 אם בא לבהכ"כ במנחה בשעה שהקהל מתפללים שמנה עשרה, יתפלל מיד עמהם
 ולא יאמר אשרי עד אחר התפלה, ודוקא אם יכול להתפלל ולגמור קודם שיגיע הש"ץ
 לקדושה, ואם לא, אל יתפלל עד שגמר הש"ץ חזרת י"ח ואמר קדיש. ואם יש לחוש שאם
 ימתין כל כך יעבור זמן מנחה או לא יוכל להתפלל ערבית עם הקהל, אז יתחיל להתפלל
 עם הש"ץ וכשיגיע ש"ץ לקדושה יאמרנה עמו מלה במלה ויכוין לגמור עם הש"ץ כל הברכות.
 ואם הוא ביום תענית שהש"ץ אומר עננו בין גואל לרופא, לא יאמר עננו עם הש"ץ אלא
 יאמר אותו בשמע קולנו ויסיים בא"י שומע תפלה.

אם בא לבהכ"כ והצבור מתחילים להתפלל מעריב והוא לא התפלל עדיין מנחה,
 יתפלל מנחה בעוד שהצבור אומרים ק"ש וברכותיה, ואח"כ ישהה כדי הלוך ד' אמות,
 ויתפלל עם הצבור שמנה עשרה של מעריב, ואח"כ יקרא ק"ש עם ברכותיה בלילה.

בשבת וי"ט אם טעה והתחיל ברכות שמנה עשרה של חול יגמור אותה הברכה
 שנזכר בה שטעה, ויתחיל אחריה בתפלה שבת או י"ט.

טעה בשבת והתפלל שמנה עשרה של חול, לא ינא, וצריך לחזור ולהתפלל תפלה

שבת, וכן הדין ב"ט.

טעה והתנולל בערבית של שנת ישמח משה או אהה אחד או שהתפלל בשחרית שנה אהה קדשת או יתה אחד או התפלל במנחה שנה אהה קדשת או ישמח משה, ינא ואין נריך לחזור ולהתפלל. אבל אם התפלל תפלה מוסף ניוקום תפלה אחרת של שנת, לא ינא ונריך לחזר ולהתפלל תפלה הראויה.

טעה נהפלת מוסף של יום והתפלל תפלה אחרת במקומה, נריך לחזור ולהתפלל תפלה מוסף הראויה ליום.

במוצאי שנת מוסיפים אתה חוננתנו בברכה אהה חוקן. ואם שנת לאמרנו ונזכר קודם שסיים הברכה אף שאמר כבר ברוך אתה, חזר ואמרנו ומסיים שד הפעם וחננו מאתך וכו'. אבל אם לא נזכר עד אחר שהזכיר כבר את השם בסיום הברכה שאמר ברוך אתה יי, ישלים הפלתו ואין נריך לחזור לאמרנו, מפני שיבדיל על הכוס. אך אם שנת לומר אהה חוננתנו וטעם קודם שהבדיל על הכוס, נריך לחזור ולהתפלל ולהוסיף אהה חוננתנו במקומו ואח"כ יבדיל על הכוס.

נהפלה מוסף של שמיני עזרת מתחילים להוסיף משיב הרוח וטוריד הגשם בברכה שניה קודם מכלכל חיים, ואומרים ככה בכל התפלות עד תפלה מוסף של יום ראשון של פסח, שאז פוסקים מלאמרנו. אם שנת לומר משיב הרוח ונזכר קודם שסיים הברכה יאמרנו במקום שמזכר, ואפילו אם סיים הברכה ונזכר קודם שהתחיל אהה קדוש אין נריך לחזור אלא לומר משיב הרוח ומחיל אהה קדוש. אבל אם נזכר כשסיים כל הברכה והתחיל ברכה שאחריה, נריך לחזור לראש התפלה.

אם ספק לו אם אמר משיב הרוח או לא, אם הוא נהוך ל' ימים ראשונים, נריך לחזור לראש, מכאן ואילך אינו חוזר.

אם אמר משיב הרוח ומוריד הגשם בימות הקץ, נריך לחזור לראש הברכה, ואם סיים הברכה חזר לראש התפלה. אך אם אמר משיב הרוח וטוריד וחוך כדי דבור נזכר ואמר השל במקום הגשם, אין נריך לחזור.

מתחילים לומר, ותן טל ומטר לקרבנה" בברכה נרך עלינו בתפלת מעריב של יום ג'ט אחר תקופת השרי, ואין פוסקים עד חג הפסח.

שנת ולא שאל טל ומטר, ונזכר כשסיים מנריך השנים, יאמר מיד ותן טל ומטר לברכה ומתחיל תקע נשופר. אבל אם כבר התחיל תקע נשופר ונזכר קודם שסיים שומע הפלה, שואלו נשמע קולנו (ואם הוא יום חענית שנריך לומר עגנו נשמע קולנו יאמר ותן טל ומטר קודם עגנו). ואם נזכר לאחר שומע תפלה קודם שהתחיל רנה יאמר ותן טל ומטר ואח"כ רנה וכו', ואם נזכר אחר רנה קודם שעקר רגליו, חזר לברכה נרך עלינו. ואם נזכר לאחר שעקר רגליו, חזר לראש התפלה.

אם אמר ותן טל ומטר בימות הקץ, חזר לראש הברכה, ואם כבר סיים הברכה, חזר לראש התפלה.

נעשרת ימי תשובה מוסיפים לומר בברכה ראשונה של ש"ע זכרנו וכו' ובברכה שניה סי' בסוף אב וכו' ובמזמרים ובתוב וכו' ובשם שלום בספר חיים וכו', וחוחמים ברכה השלישית המלך הקדוש תחת האל הקדוש וברכה השנייה חוחמים גאי המלך המושט.

שנת לומר זכרנו או מי כמוך או וכתוב או בספר, ונזכר קודם שחתם הברכה אף שאמר כבר ברוך אתה ולא אמר עדיין השם, חזר לומר זכרנו וכו', אבל אם נזכר לאחר שחתם הברכה ואף אם עוד לא חתמה טולה אלא שאמר ג'א יי, אין נריך לחזור.

טעה בע"מ ופיים האל הקדוש ונחוד כדי דבור נזכר ואמר המלך הקדוש, יאל ואין נריך לחזור, אבל אחר שהתחיל אתה חונן, נריך לחזור לראש התפלה אפילו מספק. טעה בע"מ ואמר מלך אהב נדקה ומשפט ונחוד כדי דבור נזכר, אומר ג"כ המלך המשפט, ואם נזכר לאחר שחתם הברכה, אין נריך לחזור.

בר"מ וחה"מ מוסיפים או"א יעלה ויבוא בברכת רצה. ויחיד ששכח לאמרו, אם הוא ר"ח בליה בין ליל א' דר"ח בין ליל ב' אין נריך לחזור. אבל בשחרית ובמנחה אם נזכר קודם שהתחיל מודים, אומרו שם, ואם נזכר קודם שאמר השם מזכרת המחזיר שכינתו לניון, יחזור ויאמר יעלה ויבא ויסיים עוד הפעם ותחינה וכו'. ואם נזכר אחר שהתחיל מודים קודם סיום התפלה, יחזור לרצה. ואם השלים תפלתו ונזכר אמר יהיו לרצון אמרי וכו' אע"פ שלא עקר רגליו עדיין, יחזור לראש התפלה. שכח לומר יעלה ויבוא בחה"מ אפילו בערבית, נריך לחזור כמו בשחרית ר"ח. ש"ן ששכח ולא אמר יעלה ויבוא בחזרת התפלה והשלים תפלתו, אין מחזירים אותו, ואם לא השלימה, חוזר לרצה.

יחיד ששכח בתענית לומר ענגו בשמע קולנו ונזכר קודם שעקר רגליו, יאמרנו באלהי נגד קודם יהיו לרצון אמרי ובלא חתימה. ואם כבר עקר רגליו, אין נריך לחזור. וש"ן שטעה בחזרת התפלה ולא אמר ענגו קודם ברכת רפאנו, אם נזכר קודם שסיים ברכת רפאנו, אומרו שם וחזר ומתחיל רפאנו, אבל אם כבר אמר בל"א לא יחזור, אלא יאמרנו בשמע קולנו ויסיים, "בא"י העונה בעת זרה ושומע תפלה". ואם שכח גם שם, יאמרנו ברכה בפני עזמה לאחר שסיים המברך את עמו ישראל בשלום.

נט' באז אומרים בתפלה מנחה נחם ה' בברכת ולירושלים עירך. ואם שכח לאמרו, יאמרנו אצל ועל כלם יתברך ובלא חתימה. שכח לאמרו גם שם, אין נריך לחזור. מי ששכח בחטכה ובפוריה לומר על הגסים צמודים ונזכר קודם שהזכיר השם וברכת הטוב שמך אפילו אמר נריך אתה יחזור ויאמר על הנסים, אבל אם סיים הברכה או שאמר כבר ב"א יי, אין נריך לחזור.

דיני אמן.

על כל ברכה שאדם שומע בכל מקום יאמר ברוך הוא וברוך שמו אחרי שאמר המברך ב"א יי, ואחרי שסיים המברך את הברכה יענה ויאמר עליה אמן.

אמרו רז"ל גדול העונה אמן יותר מן המברך, ע"כ יתן האדם את דעתו לפיין על אמו ברכה הוא עונה אמן, ולא יענה אמן יתומה, דהיינו שאינו שומע הברכה ועונה אמן עליה, ואפילו יודע אמו ברכה היא שמברך המברך, מאחר שלא שמע אותה עניית אמן כזו נקראת אמן יתומה. גם לא יענה אמן חטופה, דהיינו שלא יחטוף וימהר לענות אמן קודם שסיים המברך. אך גם לא ימתין מלענות, רק מיד שכלתה הברכה מפי המברך יאמר אמן. ולא יענה אמן חטופה, דהיינו שאינו מוטיאם היטב צפה עד שלא נשמע הנו"ן.

אם יש לנזכר להתחיל באמו תפלה אחרי שסיים הש"ן את ברכתו או תהרו שלא לשכוח לענות בתחלה אמן על ברכת הש"ן קודם שמתחילים התפלה ההיא; כגון אחרי שברך הש"ן בא"י המחזיר שכינתו לניון, נריך הנזכר לענות אמן קודם שאומרים מודים רצונן, וכן קודם ושמרו בני ישראל שאומרים בליל שבת יענו בתחלה אמן על מה שסיים

דיני קדיש

הפ'ן הפורס סכת שלום, וכן קודם איורח ההלל יש לענות בתחלה אמן על סיום חזרה שמנה עשרה, וכן בכל מקום שיש לענות אמן אין לשכתו זריהיטת החפלה. לא יענה אמן קצרה, אלא ארוכה קצת, כדי שיכול לומר אל מלך נאמן, ולא ארוכה יותר מדאי.

העונה אמן לא יגזיה קולו יותר מן המנצח. לא לבד על ברכות אלא גם על שאר תפלות ונקשות שאומק החזן וחוחס נהן ואחרו אמן או ונאמר אמן, כגון על קדיש ויקוס פרקן והכרות רח, יש להקהל לענות עליהן אמן.

אין לענות אמן אחר ברכת עצמו, מלבד בנחמ'ן אחר ברכת בונה ברחמיו ירושלים, אמן. אין כוונת אמן שיה בכל הברכות, כי אחרי ברכות השנת והודיה, כמו בריך שאמר וישתבח ומודים וברכות המלכות, כוונת אמן עליהן „אמת הדבר“ (עו חיוט וסחרי); ואחרי נקשות, כמו בפיוס הקדיש והכרות רח, כוונת אמן „יהי אמת“ (עו ווערדע וסחרי); ואחרי ברכות שתחלתן נקשות ורחימתן בשנת להקב'ה, כמו הברכות האמצעיות שנשמנה עשרה וברכת רחם בנחמ'ן, נהן כוונת אמן „אמת הוא ויאמן“ (עו חיוט וסחרי חונד אוערדע וסחרי), ר'ל השנת על הזס יהנצך הוא אמת ויעש הזס נקשת המנצך שתי אמת.

דיני קדיש.

אין אומרים קדיש בפחות מעשרה זכרים שיהיו בני י'ג שנה ויוס אחד, כי כל דבר שנקדושה כגון קדיש וברכו אין אומרים בפחות מעשרה.

האומר קדיש יאמרנו מעומד ובכיוון רגליו כמו בתפלת שמנה עשרה, וגם יפסע ג פסיעות כשחסיים עושה שלום במרומו. והשומע את הקדיש אס הוא עומד לריך שיאמר עומד, אך אס הוא יושב אין לריך לקוס.

כמו שאסור לעבור נגד המתפלל שמנה עשרה כך אסור לעבור נגד האומר קדיש. האומר קדיש כשמחחיל יתגדל, כורע, וכן באמן קודם יהא שמה, וכן ביהנצך, וכן בברוך הוא, וכן באמן קודם תתקבל.

הפסקים ועתה יגדל נא וכו' שאומרים הקהל כשפוח החזן יתגדל, יש לאמרם בלחש. ובין ישחנה לנצרו ובין גאולה לתפלה שנעדינית וכלל מקום שאסור להפסיק אין לאמרם כלל.

כשאמר החזן בעגלא ובזמן קריב ואחרו אמן, יענה הקהל אמן, יהא שמה רבא וגו', ולריך לאחרו בקול ובכוונה.

יש להפסיק מעט בין אמן ליהא שמה, כי אמן מוסב למעלה שעוניס אמן על מה שאמר החזן יתגדל וכו' ומן יהא שמה רבא מתחיל שנת חדש.

אחר שענו הנצור חזר החזן ואומר יהא שמה רבא, אבל לא יאמר אמן יהא שמה, שכבר אמר אמן קודם שאחרו הנצור ויהיה כעונת אמן ב' פעמים.

אין לומר קדיש עם החזן, ולכן אין לנגן עם החזן כשינגן הקדיש. אין פוחחים מן שנעה קדישים בכל יום, עש'ה שנע ניוס הללהיך (מהל'ס ק'ע). קדישים שנעפלה לא יאמרם חלא גדול נר מנוה, אבל שאר קדישים יכול לאמרם אפילו קטן שלא הגיע לחנוך.

הקדיש שאומרים על פסוקי דזמרה קודם זכרו אומרים אותו רק עד דאמירן צעלמא ואמרו אמן, וכן הקדיש אחר תחנון של שחרית, והקדיש אחר אשרי בתפלת מנחה, וקודם והוא רחום של ערבית ושמנה עשרה של ערבית, וקודם ויהי נועם של מוצאי שבת, והקדיש אחר קריאת ההודיה, והקדיש קודם תפלת המוספים, ונקרא קדיש כזה חצי קדיש. והשאר קדישים שנחפלה, כמו קדיש אחר ונא לניון בשחרית של חול, ושלאחר תפלת המוספים, ושקודם ויהן לך במוצאי שבת, אוחן משלימים עד סוף אע"כ נקראו קדיש שלם.

הקדיש שאומרים על מזמורים קודם התפלה או לאחריה או על שאר נוספות לתפלה, כמו כמה מדליקין ופטום הקטורה ועלינו ושיר היחוד, אין אומרים בו שהקבל ללוחהון וכו' אלא אחרי דאמירן צעלמא ואמרו אמן מתחילין מיד יהא שלמא וכו', וכן בקדיש שאומרים על דברי חלמה חורה שבעל פה, ונקרא קדיש כזה קדיש יתום, צעבור שהיהוים רגילים לאמרו. ונהגים לומר בסוף כל למוד משנת ר' חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה וכו' ואז מוסיפים בקדיש שאחריו לומר על ישראל ועל רבנן וכו' קודם יהא שלמא רבא, ונקרא הקדיש קדיש דרבנן. אלה קדישי יהוה וקדישי דרבנן הם שיאמר אותם האבל על אב ואם או מי שהוא יתהרנייט, ואם אין אבל או יתהרנייט צבכה"כ יאמרו היהוים.

אם הרבה בני אדם צבכה"כ אשר להם זכות לקדיש, או יחלקו להם הקדישים ועפ הדינים הבאים:*)

בן שנעה גדול הבא לצה"כ יאמר כל הקדישים, אף אם שם בן שלשים או יתהרנייט. וכן בן שנעה קטן יש לו כל הקדישים, מלבד קדיש אחד אשר היתהרנייט זוכה לו. ואם יש הרבה יתהרנייט נגד כל הקדישים, אזי נדחה בן שנעה הקטן מפניהם. אורח שהוא בן שנעה נחשב כולו כחושב.

שני אבלים שוים, כגון שני בני שנעה או שני בני שלשים, יחלקו להם הקדישים. ויפילו הגורל מי מהם יאמר הקדיש הראשון.

יש שם בן שנעה גדול ובן שנעה קטן ועוד בן יתהרנייט, ולא נמצאו יותר מן ג' קדישים, אז יבאו לשבעה גדול ב' קדישים, ולקטן קדיש אחד, והיתהרנייט אין לו קדיש כלל. בן שלשים ועוד יתהרנייט, יבא ליתהרנייט רק קדיש אחד. ואם יש כמה יתהרנייט נגד כל הקדישים, אז נדחה הבן השלושים מפניהם.

יש אבל של אחר השלושים ועוד יתהרנייט, אז ליתהרנייט כל הקדישים, מלבד קדיש אחד של מזמור של יום שהוא לאבל.

יש חושב יתהרנייט ואורח שלשים, אין לו לאורח אלא קדיש אחד. חושב בשלושים ואורח יתהרנייט, יש לאורח קדיש אחד גם אם עוד חושב יתהרנייט שם.

חושב ואורח ששניהם בני יתהרנייט, לא יבא לאורח קדיש כלל.

הקדיש שאומרים אחר קבלת שבת הוא לעולם ליתהרנייט, בין שיום היתהרנייט בשבת בין שהוא צערב שבת. ואם יש שני בני יתהרנייט האחד מערב שבת והשני משבת, זוכה היתהרנייט של שבת לקדיש זה.

האבל על אב ואם יאמר הקדיש יחדשים וגמנים מיום המיתה. והמנהג להפסיק באמירת הקדיש יום אחד קודם סוף יחדשים, למשל אם מת אביו י' מרחשון יפסקו ביום ה' דסכות. האבל בסוף יחדשים שלו כשיפסק באמירת הקדיש יאמר כל הקדישים. ואם עוד יתהרנייט או בן שלשים שם, אין להם אלא קדיש אחד.

*) טעם כרכה עקומות שנחפזו בכם טובב בספרדיים אשר כל האנלים ובני יתהרנייט יאמרו את הקדיש כולם באגודה אחת יחדיו, ונחטע ע"י כך אקטו ונסו ככה שחלוקות שנפלו בענין הקדישה נקדיש. גם כגאין יענן כבר נעטע נראזו לפנהב הזה באשרו נסדורו דף קע"ד, ז': ,,בחלוקי דינין של האשכנזים בענין מי הקורב לאמירת הקדיש ומי דוחה למי לא אטפל כאן, דמלתא דמנהגא בעלמא הוא, ומה טוב וישר מנהג הספרדים בזה שאם רבים הם כולם זוכים בו ואומרים אותו כאחד, ובמלה שחלוקת וטורח דיני דינים ברבר" עכ"ל. אך כנכונים טובב זה יש לכם לכאזר גלג ילעקי כולם נכדעטת קול ונחפזון, כי מרי קלי לא שיחטיי, רק אחד פן באנלים הוא יאמר את הקדיש נקול ונמתון מתון והאזרים יענו עשו נלחז תינכ נתינכ.

הנהגת שליח צבור.

ידוע כי חפלתנו במקום קרנן היא וגשמה פרים שפתינו, וא"כ הש"ך העומד לפני התנה להלך צד קהלו הוא דוגמת הכהן המקריב קרנן העם, וע"כ לר"ך שיהיה דומה לכהן בכל מדותיו וראוי והגון לשרת עבודה הקדש הזאת, שיהיה עניו וכשר מעללים ומוכתר בשם טוב ואהוב ומרוצה לקהלו. ויהי קולו ערב, והעולה על כל הוא שר"ך להיות ג"כ רגיל בקריאת תורה ונביאים וכחובים ומצין בכל הנרכות וחפלות ופיוטים של כל ימי השנה.*

יחזור הש"ך פעם בפעם על החפלות והפיוטים עם פירושיהם ונגוניהם, כדי שיהיו שגורים צפוי.

לא ירד הש"ך לפני העמוד בצנדים קרועים או מלוכלכים. וטוב שיהיה לו מלבוש מיוחד להחפול בו לפני העמוד וגם מזנפת מיוחדת לשום על ראשו בחפלתו. ובכל עת שמחפול לפני העמוד יחטוף צטליה ואף צלילה.

ש"ך המחפול לפני העמוד יש לו להזהר עוד יותר מן היחיד בכל דיני הנהגות בחפלה הערוכים למעלה. וכל עת שיתפלל לא ישנ אלא יעמוד על רגליו באימה וביראה ויהיו רגליו מכוונות תמיד זו אלל זו וידיו כפופות הימנית על השמאלית, ויעמוד בלי סמיכה ומשענת ונלי נדנד גופו, ולא יסתכל בשום אדם, ויפנה לבו מכל הרעור זר, אבל תהי כל מחשבתו על כיוון חפלתו להיותה טהורה והגונה להזיח בה את הרבים ידי חובתם. ויתפלל במחון ובנחת מלה במלה לפי פירוש המלין ונדיוק האפשרי.

כל הנרכות שמחפול הש"ך בקול רם יזהר בהן להפסיק בדבורו אחרי הזכירו את השם כדי שחלל הקהל לענות ברוך הוא וצ"ש, ובסוף הנרכות יפסיק כדי לענות הצבור אמן עליהן. וכן בכל מה שר"ך הקהל לענות אחרי יפסיק הש"ך בדבורו, כמו בקדושה לא יתחיל לומר לעומתם עד שענו הקהל קדוש ק"ק. ואותן החפלות חמירות שעונים הקהל בפסוק על פסוק שאמר החזן לא יתחיל לומר פסוק חדש עד שגמרו הקהל בעניית פסוקם.

סופי החפלות והנרכות הפרטיות שאומר אותן הש"ך בקול יזהר בהם שלא לכפסם, ר"ל שלא יאמר עד סוף בלחש עם הקהל ויחז"כ יחזור למעלה לאמרו עד הפעם בקול, אלא ימשוך בחפלתו יותר מן הקהל כדי שצטוים חפלת הקהל הוא יעמוד באותו ענין שר"ך לאמרו בקול. ויכוין שיתחיל סופי חפלות כאלה תמיד עם אותו הענין יותר קרוב לחתימה (כגון בסוף יוצר אור יתחיל בקול עם הפסוק אור חדש, ולא יתחיל בהרבה למעלה ממנה, מפני טורח הצבור (ס' זעירים ס' ר"ח).

כשיחזור הש"ך ש"ע בקול רם יאמר קודם לכן בלחש ארנ' שפתי תפתח, אבל בסוף לא יאמר אלהי נגור אלא יסיים עם ברכת ישראל בשלום.

ברכת כהנים (אור"ח ברכנו וגו') יאמר בחזרת ש"ע רק בחפלת שחרית ומוסף. ולא במנחה, חוץ מתענית צבור שאומר אותה גם במנחה. ונ"כ אומר אותה גם בנעילה. כשיאמר ברכת כהנים ישתחוה נגד ההיכל כשאומר יברכך ה', ובחנת וישמרך יטה

* ואם יהיה איש לפנינו אשר נלגול קולו מתהלל וחינו יודע מסר ולא יבין עש שמתפלל ואף אם הוא זקן, ויש אחר שאין קולו נעים אבל שכיין עה אבוא חוסר ואף אם כוון נער בן י"ג שנה, והוא זה הכשר קודם לזקן, כי עה תיעיל לנו שאת קול הצור אהר לא יידע על טעם הוא שמת. והכלל אהר כל מי שאינו מבין עה שמחפול אין להגותו לירד לפני החבה (ס' פסידים ס' חזכ"כ רד יכורה כשאתר אם כל די לרפ"ע שפחנו ס' ל"ח). גם לתת עין על שר"ך ל"ר אל ס' אנט שומר, והלוגי אבל חוץ יקרא את כל הפרק ההוא ויאר על פיו את דרכיו.

ראשו נגד ימינו, ונתנות יאר ה' פניו אליך שוב ישחווה נגד ההיכל, ונתנת ויחנך יטה ראשו לשמאלו, ונתנת ישא ה' פניו שוב ישחווה נגד ההיכל, ונתנת אליך יטה ראשו נגד ימינו, ונתנת וישם לך יטה לשמאלו, ונתנת שלום שוב יטה לימינו.

וביום שיש נשיאת כפים אז החזן אחרי שסיים הטוב שמך ולך נאה להודות יאמר בלחש או"א ברכנו וכו' עד מפי אהרן ובניו, ואז יקרא בקול כהנים, ויאמר בלחש עם קדושך כאמור (ואם אין שם אלא כהן אחד לדון אז לא יקרא כהנים אלא יאמר הכל בלחש עד כאמור) ואח"כ יקרא לכהנים יברכך ה', וכו' מלה אחר מלה עד שסיימו הכהנים את דוכנם. ויזהר החזן שלא להקרות לכהנים תנת יברכך עד שנמרו הקהל לענות אמן על הנצרכה שזרכו הכהנים, וכן במלת ישא, יאר, וכן שים שלום יזהר שלא להתחיל עד שיגמר אמן מפי הקהל על מה שזרכו הכהנים. אבל הוא לא יענה אמן גם לא יאמר פסוקים עם הקהל.

אם הש"ץ כהן ויש עוד כהנים אחרים בנהכ"ג, הש"ץ לא ישא את כפיו וגם לא יאמר או"א ברכנו וכו' אלא ישחוק, ויעמוד ישראל אלנו שיאמר או"א ברכנו וכו' בלחש ויקרא בקול כהנים וגם יקרא לכהנים את ברכתם ואחר שסיימו הכהנים יחזור הש"ץ ויתפלל שים שלום וכו'. ואם אין כהן בנהכ"ג אלא הש"ץ, אז כשמתחיל רנה יעקור רגליו מעט ויתפלל עד ולך נאה להודות ויעלה לדוכן ויברך ברכת כהנים, ויקרא לו אחר יברכך וכו' ואח"כ יסיים הש"ץ שים שלום.

ש"ץ שנחלש ולא יכול לגמור את תפלתו, יעמוד אחר במקומו ויתחיל ממקום שפסק הש"ץ. ואם הוא בש"ע בברכות אמעיות, יתחיל האחר מתחלת הנצרכה שפסק בה הש"ץ, ואם היה בג' ברכות ראשונות של ש"ע, מתחיל מראש ש"ע, ובג' ברכות אחרונות מתחיל מן רנה. כשיקרא הש"ץ בספר תורה יזהר שלא יקרא בעל פה אפילו תצה אחת, אבל יקרא הכל מתוך הכתב.

ש"ץ המאריך בתפלתו בנגונים, אם עושה לשם שמים לכבוד היום ולתת בנעימותו הודאה להשם ית', תנא עליו ברכה. אבל המשמיע קולו לכבוד עצמו למנוח חן בעיני השומעים הוא מגונה ונקרא חונף.

כשמנגן הש"ץ בנגונים יזהר שלא להפריד באלה את התבות הנצרכות לחזור ולא יחזר תבות הנצרכות להפריד, גם לא ימשוך ויאריך באמצע התבות כדי שלא יקלקל משמעת הדברים, וכן אל ימשוך הנגון בסוף הנצרכות יותר מדאי, כדי שלא יבוא הקהל לענות אמן חטופה. אבל יערוך כל נגינותיו בהשכל ובדעת שיהיו מכוונות לתבות ועולות יפה לחוכן כל תפלה ותפלה ופירושיה. ובכל זאת לא ירבה כל כך בנגונים, מפני טורח הנצור. (וראה ש"ס עיני תפלה דף ר"ד ע"ב.)

קורם שיחיל הש"ץ להתפלל לפני העמוד יאמר תחנה זו:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי בְּאֵלֵי אֲבוֹתַי. הָיָה לִי לְעֹזְרָתִי בְּשָׁעָה שְׂאֵנִי עֹשֶׂה לְהַתְּפַלֵּל עָלַי וְעַל-עַמִּי בִּירַח יִשְׂרָאֵל. וְהָסֵר מִפְּנֵי בְּלִמְיֵי סַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְכַל-מִינֵי חֲרָדָה שְׂלֵא יִבְלָבְלוּ סַחְשָׁבוֹתַי. וְתוֹדְלִי בַר לִבְבִּי שֶׁתְּהִי כִּגְּנִיתִי לְשִׁמְךָ הַקְּרוֹשׁ וְעֹבְדֵת הַקְּדוֹשׁ וַיִּשְׁלַט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב וְאֵרֵא-שְׁלֵט בִּי יֵצֶר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי אֲהַבְתָּה וַיִּרְאֶתְךָ לְעֹסֵד לְשִׁנְיָה וּלְשִׁרְתָּהּ וּלְשׁוֹרְרָהּ בְּשִׁמְךָ. וַיְהִי לְרַצּוֹן אֲפִדִי מִי וַיְהִי לִבִּי לְשִׁנְיָה יי צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן:

דינים

איבער

ציצית, תפלין, תפלה חזו"ו.

אין דייטשער שפראכע בעארכייטעט.

דיני ציצית.

עו חיוס פלויבס חיינעו יעדען בר ישראל, וויסער דעם סלית, ווקאייט אהן באקס ווקהרענר דעו בעטענו ויך אואהאלס, נאך חיון קליינע פיערעקיגע ווקאלענעו קרער בויאווקאלענעו געווקער, סן דעסען פיער עקען ציצית חנקעברכט וינד, וואלע טקנע פקס חוילעסערהען דעו אקרגענו חן ביו לוס ניעדערלעגען דעו חכנדו חוין דעם העמדע לו טרמגען, דמאייט ער וק סאלעלייט דעו וויכטיגע געכטט בעפוקגע: ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לזכרם, וייה וקאלען טיי פקדען סן דען עקען חיהרער קליידער חכבען" (במדבר טו, ל"ח).

דיענעו געווקער — געווקהליך אַרבע פגסות גענענט — וקאל וועניגסענו $\frac{1}{4}$ עאלען אקנג חונד $\frac{1}{2}$ עאלע ברייט ויין, חונד דעו אקס דעסען בידער סולסערבאקטסער לוקסאטען ניכס סאקלער קול דיע ווייטע דעו חויוסניטענו. סן דען פיער עקען וקאל דעו אקד, דורך דעו אהן דיע ציצית ליעהעט, וק געטטקלען ווערדען, דחם עו פקס וויאע דער ברייסע וקווקהל וויע דער אקנג דעו קליידעו חיון זקל ענטפערט חיוט.

סן דעו בעסטקנדיגע טרמגען דיענעו אַרבע פגסות געווקהגע אהן סקן דיע קליינען קנחבען זחכבול ויע געהיריג סערעכען קחנען.

דעו אקרגענו, נחדעק אהן ויך געווקטען העט חונד עו סחג חיוס, ערגלייט אהן דיע ציצית דעו אַרבע פגסות חונד טפריכט דחריבער דיע פּרקה: פּרקה אמתח וי אלקינו סלח העולם אשר קדשנו במצותיו, וקנגו על מצות ציצית: לזכר חבער אום אהן דיע ציצית חונטערווענען, חב ויע חוין נאך חין גוטעם לנטמנדע וינד. אהן אחכע דחרום דיע פערווקרענען פקדען געהקריג חויוחיינחנדער חונד חונטערווענע חב קיינער דחלען חכגעריסען חיוס. הויפט וקלויך יעהע אהן חונטען, דח וק דיע פחדען דורך דעו אקד געלחגען וינד, נחך; דען ווקרע דחרט ווקן חוין נור חיון פחדען לערריסען, וק דחחל אהן דח פּרקה ניכט וקגען, וקנדערן אום פיר דיע לערריסענע ציצית חיינע ויע חכברינגען.

דיע חרס, ויע אהן דיע ציצית חן דעו אַרבע פגסות, וייה חוין חן דעו סלית חח אכס, חיוס פקלעגערע אהן נעהאע פיער ווייסע ווקאלענע פקדען — דיע חייגענו לו דיע ועם לוקעק געספחנען ויין איסען — דחייח פקדען דערזעלבען יעדען וועניגסענו פקן ויעבעני חונדלוקסלייך דויאעברייטען אקנג חונד דען לערסען פחדען חקנגעפוקר פיערליך דויאעככרייטען אקנג חונד ליעהע זיע חוס דיע חקלעט דורך דעו אקד דער עקע; נעהאע דחן דיע פיער פקדען דער חיינען חקלעט חונד דיע פיער פחדען דער חקדען חקלעט חונד קניפלע זיע סן דער עקע דחפפאטס חיכעראיינקדער, ווקדורך עו חלוט חכס פקדען ווערדען. היערליך

וּיְקַטֵּעַ אֶת דְּעָן חַיִּינְעָן וְחִנְגְּרֵן לְחָרְעָן (רַעַן אֶת שֵׁשֶׁשׁ נַעֲנָס) זַיַּע בַּעֲמָחָז חוֹס דַּע חַיב, רִיגָען וַיַּעֲבֵן פִּחְרֵן חוֹנֵד קִיטְפֵּעַ, כְּלַרְעָס דַּע גַּעֲסַהֲעָן, דַּע פֵּיַעַר פִּחְרֵן דַּעַר חַיִּינְעָן חוֹנֵד דַּע פֵּיַעַר לְחָרְעָן דַּעַר חֲדַרְעָן הַקְּלֹאֲטַע דִּקְטַפְעֹאט חִיכַעַר חַיִּינְעָנִידַעַר. רַחַן וַיִּקְעֹלֵעַ אֶת דְּעָן שֵׁשֶׁשׁ, פִּחְרֵן קְטַטְמָחָז חוֹס דַּע חִיכַרְגָּעַן פִּחְרֵן חוֹנֵד אֲחֻצֵּעַ וַיַּעֲדַעַר וַיַּעַר רַחַן עַרוֹטַמֶּחָז לְוַי קַחְפֵּעַ. רַחַן וַיִּקְעֹלֵעַ אֶת דְּעָן שֵׁשֶׁשׁ, פִּחְרֵן חַיִּינְעָנִידַעַר חוֹס חוֹנֵד אֲחֻצֵּעַ חִכַּעַר אֲחֻצֵּעַ לְוַי קַחְפֵּעַ, חוֹנֵד עַנְדְּלִיךְ וַיִּקְעֹלֵעַ אֶת חַיִּינְעָן דְּרַיִלֵּעַ הַנְּאִמָּחָז חוֹס חוֹנֵד אֲחֻצֵּעַ וַיַּעֲדַעַר לְוַי קַחְפֵּעַ, וְרַחַן חַיִּינְעָנִידַעַר חוֹנֵד חֲמַיִינְעָנִידַעַר וַיַּעֲבֵן. חַיִּינְעָנִידַעַר חוֹנֵד חֲמַיִינְעָנִידַעַר, רַחַס חֲלֹעַ פִּחְרֵן דַּעַר צִיצִית גְּלִיבֵּעַ וְחִנְגַּע הַחֲבַעַן. חַיִּינְעָן עַטְוֹחַ פִּחְרַסְטַהֲעַנְרַעַן פִּחְרֵן אֲחֻצֵּעַ אֶת חֲבַעַר נִיכַס אִיטְטַעֲלוֹס אַעֲסַעַר פִּחְרַעַר טַעַרַעַר קַדְלַעַר, וְחַרְעָן כִּיִּסַּע דַּעַר הַעַרוֹסְטַהֲעַנְרַעַר אִיטְ זַעַן לְחַהֲנַעַן חֲב. חוּךְ חַיִּיטְ חַיִּיטְ חַק עַנְדַּע חַיִּינְעָן יַעֲרַעַן פִּחְרַעַן חַיִּינְעָנִידַעַר לְוַי אֲחֻצֵּעַ, דַּחַיִּיט עַר זִיךְ נִיכַס חַיִּיטְחַעַרַעַר.

וַיַּר פִּחְרֵן דַּעַן חַכְס פִּחְרֵן חַיִּינְעָר צִיצִית לְוַי פִּחְרַעַן חֲבַגְעַרִיסַעַן, וְרַחַן אֶת חִיכַעַר רַחַן אַרְבַּע בְּנָשׁוֹת פִּחְרַעַר טְלִית קִינַע בְּרַבָּה סַפְרַעֲלַעַן חוֹנֵד אוֹס חַיִּינַעַר לַיַּע צִיצִית חַנְאֲחַעַן. חַיִּיטְ בַּחֲסַ חַיִּינְעָן פִּחְרֵן חֲבַגְעַרִיסַעַן, וְרַחַן דַּעַר וּחַהֲזוּ דַּעַר בְּרַבָּה נַחַךְ גַּעֲסַפְרַחְטַעַן וַיַּעֲרַעַר, דַּחַךְ חֲבַעַר וְחֹז אֶת דַּעַר לַעַרִיסַעַנַעַר צִיצִית וְרַחַן כַּחֲדַר טַוֵּי אֲחַגְלִיךְ דוּרַךְ חַיִּינַעַר פִּחְרַרִיסַטְוֵי אַחֲסִיג רִיכְטִיגַעַר עַרוֹטַטְעַן.

רַחַן טְלִית וַיַּרְדַּ בִּי'ס אַחְרַגַּעַנְגַּעֲבַעֲטַעַר (תַּפְּלַת שַׁחֲרִית) בַּעֲפִחָר אֶת בְּרַבָּה שְׁאָמַר חַיב פִּחְרַעַן חֲבַגְעַלְחַגַּעַן. עַהֲע אֶת זִיךְ דַּחַיִּיט חוֹמַהֲלוֹעַט הַחַט אֶת עַרוֹט דַּע צִיצִית דַּחְרַחַן וְרַחַן לְוַי חוֹסְטַרוֹכְטַעַן וַיַּע בִּי'ס אַרְבַּע בְּנָשׁוֹת. רַחַן הַחֲלוֹט אֶת עַן חוֹיִינְעָנִידַעַר גַּעֲבִירִיטַעַר פַּחַר זִיךְ חוֹנֵד טַפְרִיכַט טַעַהֲעַנַר דַּעַר בְּרַבָּה: בְּרַבָּה אַתָּה יי אֲלַהֲיִנְעָן מְלַךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קַדְשֶׁנּוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְחַנְגַּע לְחַחְטַחַת בְּצִיצִית, קִיִּסַּע עַן רַחַן חוֹנֵד וְעַגַּס עַן וְרַחַן דַּעַר חַחַס דַּעַר קַחְטַן גַּחְלֵן פַּעֲרַדַּעַקַט חַיִּיט. הַיַּעַרוֹזִיךְ נִיאַט אֶת דַּעַן רַעֲכַטַעַן פֿאַיִנְעַל דַּעַר טְלִית וְחַמַּט דַּעַסַעַן כִּיִּדַעַן צִיצִית טַחְגַּס חַיִּינְעָן חוֹמֵי גַעֲוִיכַט חוֹנֵד חוֹס דַּעַר זִינְקַע טוֹלַעַר חוֹנֵד וְחַגַּס דַּעַר פִּסְטָקִים: מַהֲיָקַר חֲז'וֹ. נַחְרַעַן אֶת דַּעַר פִּסְטָקִים גַּעֲסַפְרַחְטַעַן וְעַגַּס אֶת רַחַן טְלִית וַיַּעֲדַעַר פִּחְרַח גַּעֲוִיכַטַעַר לְוַיךְ חוֹנֵד הַלוֹט זִיךְ דַּעַר גַּעֲטַחֲלוֹט דַּחַיִּיט חַיִּינְעָן, דַּחַס אֶת חוּלִי יַעֲדַעַר וַיַּעַר חַיִּינַעַר צִיצִית פִּחְרַח זִיךְ חוֹנֵד חַיִּינַעַר הַיִּסַּעַר זִיךְ הַחַט. דַּחַךְ לַיַּעֲהַע אֶת רַחַן טְלִית נִיכַס לְוַי חַיִּיט הַעַרְחַב, דַּחַיִּיט דַּעַר צִיצִית נִיכַס חוּלִי דַּעַר עַרְדַּע טוֹיַעַן.

דַּעַר חַיִּינַעַר וַיַּעַר דַּעַר טְלִית וְחֹז אֶת דַּעַר אִיטַעַר דַּעַר וַיַּאעַי אִיטְ חַיִּינַעַן וַיַּיַּעַן וַיַּעַר עַן בַּחְרַעַר (וַיַּעֲלַעַן אֶת עֲטָרַח נַעֲנָס) פַּעַרַעֲהַעַן זִינְעָן, חוֹס דַּחְרַחַן לְוַי עַרַקַעַנְטַן, וַיַּעֲלַעַן דַּעַר חוֹיִסַעַנַעַן חוֹנֵד חַיִּינַעַנַעַן דַּעַר חֲבַעַנַעַן חוֹנֵד חוֹסְטַעַנְוִיטַעַר זִי חוֹנֵד אֶת עַן חַיַּאעַר חוּן גְּלִיבֵּעַר וַיַּיַּעַר חוֹנֵד נִיכַס אֲחַנְאֲחַח פַּעַרַקַעַהֲרַט חַנְלַיַּעֲהַע. אֶת נִיאַט דַּחַן חַיַּאעַר דַּעַר טְלִית וְרַחַן לְוַי חַחְרַד דַּחַס בִּי'ס חַלֵּעַנַעַן דַּעַר עֲטָרַה לְוַי קַחְפֵּעַן חוֹנֵד נַחַךְ חוֹיִסַעַן לְוַי קַחְטַט. וַעַס דַּעַר טְלִית גַּחְלֵן פִּחְרַח וַיַּיַּעַר גַּעֲפִחְלוֹטַן חַיִּיט, דַּעַר אוֹס וַעַן עַר עַן וַיַּעֲדַעַר חֲב. וְעַס נַחְמַחֲחָז דַּעַר בְּרַבָּה דַּחְרִיכַעַר וְחַגַּעַן. הַחַגְגַּס חֲבַעַר חַיִּינְעָן טַהֲיִין דַּעַר טְלִית נַחַךְ חוּן וַיַּיַּעַן קוֹיַדַעַרן וְרַחַן סַפְרַעֲלַעַר עַר בִּי'ס וַיַּעֲדַעַר לְוַי עַטְוֹלְבַעַן דַּעַר בְּרַבָּה נִיכַס. וְעַס אֶת רַחַן טְלִית חֲבַח חוּן דַּעַר חֲבִיכַט עַן גְּלִיךְ וַיַּעֲדַעַר חַנְלוֹיַּעֲהַע, וְרַחַן סַפְרִיכַט אֶת עַבַעֲנַחְלֵן בִּי'ס וַיַּעֲדַעַר חַנְלַיַּעֲהַע דַּעַר בְּרַבָּה נִיכַס.

וַעַן אֶת בְּרַבָּה שְׁאָמַר חַחְפֵּעַנְגַּס נִיאַט אֶת דַּעַר לְוַי פִּחְרַעַר צִיצִית רַחַן טְלִית חוּן דַּעַר רַעֲכַטַעַר חַיִּי לְוַי טַהֲלַל בְּתַשְׁבּוֹת, וְחַחְרַחַן אֶת וַיַּעַר חוֹנֵד וַיַּעֲרַעַר וְחַחְגַּחַט

דיני תפלין

פחולען אַחסט. קחאט אַסן פֿאַר קַריאַת שְׁמַע מן דייע טעללע דַהבֿיאַנוּ לְשֵׁלוֹם סְאֵרְבַע וּס
ניאט אַסן וְהאַסוֹיִלֵבַע פֿיער צִיצִיּוֹת חִין דייע זינקע דַהבֿר לויטען דען רינג. חונד קווינדלינגער
חונד דַהאָס יח וּס וּמַהֲרַעֲנֵד דעו גחללען קַריאַת שְׁמַע. כִּיִּיִּא אַזען דער פֿרִשֵׁת צִיצִיּוֹת עַר
גריַעט אַסן זיע חוּק איס דער רעכטען דַהבֿר חונד טויעס זיע מן. חונד ערוט כִּי דער
טעללען גאַנצִים וְהַחֲסִידִים לְעַד אַחסט אַסן זיע, נַחֲרַעַס אַסן זיע געקיסט, וויערער אַחסט.
אַסן היטע זיך, דייע צִיצִיּוֹת דורך כעטאטלונג לֵב ענטווייען קרער סוֹ גויִזגיאַטיגע
וַחֲכַע לֵב כעִהַרעוֹן.

דיני תפלין.

נַחֲרַעַס אַסן זיך איס דען טלִית מואהילאס דַהבֿ אַזעט אַסן דייע תְּפִלִּין מן; ווייל אַסן
נַחֲאִוִק כִּי הייליגען פֿעריִכטונגֵן חימאער דייע טטיגערונג. כעִחֶכֶטֶטען זיִסן (מַעֲלֵן נַקֶּדַס),
דייע הייליגקייט דער תְּפִלִּין חַבַּעַר גַּרְחַסער סוֹ דייע דער צִיצִיּוֹת חיזט.
קחאטען יעדִרֶךְ דייע תְּפִלִּין עהער לֵב דַהבֿרען חוֹ דַהבֿ טלִית, וּס אוס אַסן חוּק לוערוס
דייע תְּפִלִּין אַזען חונד דַהבֿ טלִית סגליעִהען; דען וועלכע סַצְוָה לוערוס לֵב דַהבֿרען קחאט,
דייע זיִסן אַסן חוּק גויִך חיזיִכען. עו חיזט דַהבֿרען לֵב כעִחֶכֶטֶטען, ווען אַסן טלִית חונד
תְּפִלִּין חִין חיינען וּמַקְשַׁען כִּיִּיִּמאָיֵן דַהבֿ, דַהס אַסן דייע תְּפִלִּין חונטען חִין חונד דַהבֿ
טלִית דַהבֿרִוּךְ אַזען, דַהאיס אַסן דעו פֿאַרדערן סַחֲזוּ דַהבֿ טלִית לוערוס חִין דַהבֿרען כעִקָּחאט.
דַהס יעמַחֲרֵד תְּפִלִּין כִּי דער דַהבֿר, סַבַּעַר קיין טלִית, וּס אַזען ער פֿאַר סוֹאעִפֿ דייע
תְּפִלִּין מן. דַהבֿ טלִית קחן ער דַהבֿ סַפֿאַר נַחֲךְ ווען ער עו ערהחאט סגליעִהען.
דייע כעִטטיאמסע לִיט, ווען אַסן דעו אַקָּרעטוּ תְּפִלִּין סוֹאעִפֿ דַהבֿר, חיזט, ווען דער
סַחֲזוּ טחן זיך ווייט ערהעללט חיזט, דַהס אַסן וויינען פֿריינד, איס דען אַסן ביזוויילען חואזיִ
געהען פֿאַלעגט, חִין חיינער ענטֿפֿערונג פֿאַן פֿיער עוֹלען ערקענען קחן.
כעגִיבט אַסן זיך פֿריהאַקָּרעטוּ חוּך חיינע ריזע, וּס דַהבֿר אַסן, סַחֲזוּהָ עו נַחֲךְ נִיִּבֵט
לִיִּם חיזט, לֵב הויזע תְּפִלִּין אַזען — יעדִרֶךְ סַהנע בְּרַבָּה, חונד אוס אַסן דַהבֿ וּמַחֲבָר עו
געהַרֶרֶת סַחֲזוּ חיזט, דייע געהיזע (בִּיִּת) דער תְּפִלִּין כעִריהרען חונד דייע פֿאַרַגעטריעכענען
בְּרַבָּת דַהבֿרִיכער סַפֿרעכען. ווער חִין חיינען זיִסלען פֿאַלע דייע ריזע חִין חיינען וּמַקְשַׁען
אַחֲכַס, כעִהאע זיך חִין חַכֵּס, דַהס ער נִיִּבֵט חיינלִיכעִע.

לוערוס ווירר דייע תְּפִלָּה שֶׁל יָד חונד דַהבֿ דייע תְּפִלָּה שֶׁל ראש חֲנַגְעלעגס. כִּיִּיִּא סגי
אַזען דערעלכען אוס אַסן חִין גערִחֶקֶטֶן דַהבֿרען; דַהס חוֹזי גַחֲסַס געִבֶּטען דַהס, דייע פֿיער
חַבְטִיִּסע (פֿרִשֵׁת) שְׁמַע, וְהִיָּה אִם שְׁמַע, קְרִיִּילִי חונד וְהִיָּה כִי יִבְאֶה, דייע חִין דען גַּמִּי
היינען דער תְּפִלִּין חיינעטלִיכען זינר, סַחֲגִיך חוֹפ דען פֿרַס געגענחִיכער דען הערלען חונד
סו דען קחֶסֶף געגענחִיכער דען געהירנע מלולעגן, ווייל דייע חַבְטִיִּסע זיִסלען וְהִיָּה דייע
חיינען גַחֲטעו וועו חוּך דייע ערלִיכען חוֹזי דער עגיִפֿטישען טקוֹלֶפֿעריי ענטֿהאַטען, דַהאיס
וויר חוֹזי דייער לִיזי גרונדוֹמַהֲדַהייען חוֹזערער רעליִקטן טעטעו ערהינערן חונד סוֹאעִלייט
חיינעִדענק זיינען, דַהס גַחֲטע דער חיינלִיכע גַחֲטע חוֹזי חונד זיינע אַחֲכַס זיך חִיכער סוֹאע
ערטטרעקט, חוּך דַהס וויר חוֹזער הערן חונד חוֹזערן זין גַחֲלֵן זיינען דייענטע וויידען.

דער כעִטטיאמסע פֿאַחֲסֵן, מן דען דַהבֿ רַחֵם תְּפִלָּה שֶׁל יָד חֲנַגְעלעגס ווערדען אוס
חיזט סַחֲזוּ זיִסלען חַבְרַמֶּרֶם, דַהבֿ וּס דַהבֿ פֿלייט ערהִקֶכֶען חיזט, אַעִהר נַחֲךְ דען עִלֶּבֶטֶן סוֹ
דער סוֹאעִר לֵב. דַהבֿר אַזען אַסן דַהבֿ בִּיִּת וּס חוּך, דַהס דעסען הינסערע זיינע, וּס דער

דיני תפלין

רימאען (רצונעה) דורכגעהט, נאך טבען, חונד דעסין פארדערע וייטע נאך דער האנד לו גיט ריכטעט חיות, חונד ריקע רחו ב'ית חיון וועניג חיינוחרטו, ים דסס, ווען אמן דען טרם הענגען ארסס, דעוועלכע גערטרע געגען דעו הערן זיך נייגט. חוין מ'כטע אמן דמרוין, רסס רחו ב'ית חיאער עעוט אן דעס י'ר, פ'ראגען קנחפעע (קש'ר) דער רצונעה זיטע.

דיע תפלה של ראש חיות ים חוס דען קטאן סלונגען, דסס דער פ'רדערע רסנד דעו ב'ית ניכט ווייטער הערעב קלו ביו ל'ס חלחנגע דעו הויפטעהערטע אן דער איטע דער טטירנע רייכע. דער הינטערע רסנד דעו ב'ית דערן ביו דס'הין רייכען ווען ביי זייגאנגען דיע הירנטשוע נאך ניכט פ'רקנחערט חיות (דיע וקענעמנסע פ'נטמעלע). רחו ג'סלע ב'ית אום קוין חוין דעס הויפט העמלע זיטען חונד דערן ניכט דח'ען חוין דער ב'וסען טטירנע זיעגען, ווערוין אמן וועהלו לו ח'סען העט; דען ווער דיע תפלין חוין דיע ב'וסע טטירנע זעגט, דער א'ח'ס זיך ד'עס פעלטער זינדע טורניג — ער העס דעו געכקט פ'ון תפלין ניכט בעפ'ה'גט חונד העס חוין דורך רחו פ'ערגעבליכע טפרעכען דער ב'רקה (זרכה לזולה) דען נחמען ג'טטע ענטווייעט. דער קש'ר פ'ון דען רצונעות דער תפלה של ראש אום חוין יענער ערהעכענען טטעלע דעו הינטערהויפטע זיטען, וועלכע חכעהרעכ דער נחקעג'רובע דעס געזיכטע געענעמיכער זיך בעזינדעס. דיע רצונעות דער תפלין של ראש וקלען דעהער ענגע חוס דען קטאן ח'י סזיעסען, רחאט דער קש'ר ניכט חיון דיע נחקעג'רובע פ'ולוט.

דיע תפלין איסען חוין דער ב'וסען הויט דעו מראטו חונד דען ב'וסען העמערען דעו קספעע זיעגען חונד דירפען דורך קיון לויטענדיג ד'פ'ען א'כגעווערטע זיון. דס אמן ביי יעדער סצנה דיע ב'רקה טפרעכען וקלו בעפ'ער אמן דיע סצנה חווימיכט, ים אום אמן ביי תפלה של י'ר י'חמ'וד אמן רחו ב'ית חוין דען געה'ריגען טרם דעו מראטו געברעכט העט, עהע אמן עו איט דער רצונעה עעוט ח'זיעהט, וק'גייך דיע ב'רקה טפרעכען: ב'רקה א'תה יי אלהינו סל'ה העולם, א'שר ק'ש'נו ב'מצותיו, וצ'נו להניח תפלין. דען ערום זיעהט אמן דיע רצונעה לו ים ד'ס רחו ב'ית עעוט אן זיינע פ'חטלע חליגעט, חונד א'ח'ס רחו איט דער רצונעה זיעבען חווייקעלונגען (ב'ריכות) חוס דען טרם פ'ח'ס ע'כ'גען חכוחרטו ביו ל'ס הענדגעלענקע. פ'ען דס אן ווייטער דעהנע אמן דיע רצונעה ביו מיכער דיע הענד חונד א'ח'ע חוס דען איטסעלעניגער חכעהרעטו דריי חווייקעלונגען, נחא'יך לויי חוס דעו חונטערע אן דער הענד סלזיעגענדע זיער חונד חיינע חוס דעו איטאלערע גזיעד חונד טפרעכע ד'ח'י דיע דריי פ'ערוע ו'ארשתי'ה לי ח'ז'ו. דייע דריי זעלטערע ב'ריכות געטעהען חכער ערום נח'רעס אמן דיע תפלה של ראש ח'קעלעגט העט.

ביי'פ' חלונגען דער תפלה של ראש העט אמן גזיך ביי'ס חויעלעלען דעו ב'ית דיע ב'רקה לו טפרעכען: ב'רקה א'תה יי אלהינו סל'ה העולם, א'שר ק'ש'נו ב'מצותיו, וצ'נו על מצות תפלין חונד דמרוין ב'רקה ש'ס כבוד סלכ'תו לעולם ועד, דען ערום טשענט אמן דיע רצונעה עעוט חוס דען קטאן.

אמן היטע זיך ו'סר'ג'עלויג, לויטען דעס חלונגען דער תפלה של י'ר חונד דער תפלה של ראש עטוון חנדערע חלו דיע ד'עו געה'ורגען ב'רכות לו טפרעכען. העסטע אמן חווי פ'ער געסענהייט עטווקו חנדרעו ד'עלויטען גערערעט, ים אום אמן מיכער דיע תפלה של ראש חוין דיע ב'רקה פ'ען תפלה של י'ר נח'אטו וויעדעהרעטען, אמן אום דען נחא'יך דיע ביידען ב'רכות: להניח תפלין חונד על מצות תפלין זעגען.

זעכוכט ווען אמן וועהרענד דעו תפלין, סלזעגען קדיש קדער ק'רשה חרט, ים דמרו' אמן ניכט דמרוין סנטווערטען, וועדערן הערע טווייגענד איט חנח'כט לו, ווען דיע זיכריגע

דיני תפלין

געאיינדיע חטוטות און פארטעס. חס סתולע חבער, דאס און חוץ קדיש קדער קדשה איטגעחטוטות, טעט העטטע, כרויכט און דיע ברקה להניח תפלין ניכט לו וויעדעהחטון.

און טיטטעלע דיע תפלין ניכט חוץ מיהרעם זקלען הערויז, זקנערן נעהאע זיע אים דער חזק הערויז חונד קיסע זיע חוץ הייליגעסחטלען געגענטסטחנד.

דיע תפלה של ראש דורך און ניכט עעהר חוץ דעם זקלען נעהאטן כיו און תפלה של יד סגעלעגט העט. העסטע און חבער מירטהיאולעך ווייז תפלה של ראש סקר תפלה של יד הערויזגעלעגט, זק דורך און זיע דעסוועגען דאך ניכט לערוט קלעגט, זקנערן אום זיע חוץ דער חזק טהון חונד איט עטותו לו דעקען, כיו און תפלה של יד סגעלעגט העט; דען דיע תורה בעפיעהאט חויריקויך גקשרתם לאות על ירך, רוח זקולט זיע חוץ זייכען זן דיינע חזק בינדען, חונד דאן ערוט יהיו למקמת בין עיניך, זקלען זיע חוץ סטירנע-בחנד לויסען דיינע חויען קחאטען! (דברים ו' ח'). און אחצע זיך דרוס זן דחו זקלען דער תפלין ערקענונגזליכען, ווחהין און יעדע דער ביידען תפלין לעגט, דחאט און זיך כיו דען הערויזנעהאט דערזעלבען ניכט חיררע.

העט יעאחנד דען געברויך, דיע תפלין לו היוע קלעגט חונד זק אים דענועלבען חין דיע זינאגלעגט לו געהען, זק אום ער, חס סתולע ער זן חונריינען פולשען סקריכיעחט, דיע תפלין פערדעקען.

חיס און חין דעם נחטהחללע, איינע דער תפלין ניכט לעגען לו קחנען — דאס און לו. ב. חיינע סתן דען ביידען תפלין פערזערן העט חונד זיך עבען קיינע חנררע פער-סחלעטן קחן, קדער דאס זן דער טעלע, ווח דיע תפלה זילען זאלו חיינע ווחונדע חזק, דיע דחו זלעגען דערזעלבען ניכט לידעט — זק לעגע און כוחס דיע חיינע דער תפלין. זעלבע און לעגען קחן. חין זחלעט סתולע ספריכט און, זען און נור תפלה של יד לעגט, דיע ברקה להניח תפלין; קחן און חבער כוסס דיע תפלה של ראש לעגען, זק אום און דאריבער דיע ביידען ברכות להניח תפלין חונד על סצות תפלין זקגען.

זען דיע רצועה דער תפלה של יד דורך חכרייסונג זק קורן געוחררען חזק, דאס זיע ניכט אענד לו סולען פריכות חוס חזק חונד איטטעלעגער חוירייכט, זק לעגע און חוס דען חזק זענעגער חוץ זיעבען פריכות דחאט און יעדענשאלו חוס דען איטטעלעגער דיע דריי פריכות אהלען קחן. דאך אום און זקדע טחגען, זיך זחכחוד חוץ אהגיק חיינע נייע רצועה לו פערסחלעטן.

דיע פיער עקען דען ציית זחווהלו סתן תפלה של ראש וויע תפלה של יד איסען חין קוחסחחוד ביידען. חוץ זיי און דחרוין בעדחטט, דאס דיע פתים וויע חוץ דיע חויסענווייסע דער רצועות חיאאער חרדענטויך געסווחרלט זינד. דיע טווחרלע וייסע דער רצועות אום זק זחגע און דיע תפלין זן העט נחך חויסען לו געקעהרט זין.

חין קריאת שמע כייפ ספרעלען דען פערזען לאות ח'זו כעריהרע און לערוט דחו ציית סתן תפלה של יד חונד דחן סתן תפלה של ראש חונד קיסע דיע חונד. חוץ זחנום בעריהרע און ווחהרענד דען געבעסען סחטערו דיע תפלין, לוג לייכען דאס און חידהרע ניכט פערקיסט, חונד נוחר חיאאער לערוס של יד חונד דחן של ראש.

דיע תפלין דירעלען נור איט ריינען קהרפער חונד חנדחטטיגעס געאיטהע סגעלעגט זענרדען חונד אום און חין זקלעך חייסערליכען ריינהייט דען קהרפער חונד חיינערליכען ריכטונג דער גערחנקען חוץ דיע תפלין בעהחיררען, זק זקגע און אים דענועלבען געסאיקס חזק. ווער דחרוס זן קחמקהייט דער חייגעוויידע לידעט חויט סתן תפלין זלעגען

בעפרייט; עבענוף זיין און זענענדיגער קרענקייט זייענדיגער, ווען ער זיינע געדאנקען ניכט ביינאמען האלטען קאפן.

חיים און (איבער זיינען פערטערזענען זענענדיגערזען דער נאך נאכס בערגרעכען זינט בעריכטער) זינט פון תפלין - זענען בעפרייט. עבענוף זינט דעם אָבַל סע ערוואַרען טאָגע ויינער שבעה דחו תפלין - זענען פערבאָטען.

סו תשעה באב זענען און ניכט דעו אַרְגָּעוּנוּ וְהִנְדַּעְרָן פרוט לוי סְנֵחָה דחו שְׁלִיט חוּד דיע תפלין סו.

סו שבת חונד יום טוב זינט דחו תפלין; זענען פערבאָטען. סו חול המועד יעדעך ווערדען זיע חגאָלעאָט; דיע בָּרְכוֹת דמריבער טבער טפריכט זעלכוט דער חזן נור זייע פיר זיך.

נחצדעם און דאס טאָסאָבעט עלינדי לשיבת געטפּרעכען האָט זענען און דיע תפלין זייערער טוב. ביי דעם זענען דערוואָכען אַפְּסָט און לוערוט דיע דריי בָּרְכוֹת פּסָט מיטטאָל פּינגער אָס. סו זיאט און, זינדעם און דיע תפלה של יד נאך סו האָט, איט דער זינדען החמד דיע תפלה של ראש טוב, זענען זיע לזאָממען, קיסט זיע חונד טהוט זיט חין דחו דחו בעטטיאָמע זעקען; היערויף זיעהט און דיע תפלה של יד חויה, וויקעלט זיע עבענאַזען לזאָממען, קיסט זיע חונד זענען זיע חין דחו זעקען זעבען דיע תפלה של ראש. לזעטנט זיעהט און חויה דחו שְׁלִיט חויה חונד זענען עו פּרדענטויך לוי.

סו ראש חודש זענען און דיע תפלין סו פּר שְׂמֵחָה עֲשֵׂה סו סאָפּ טוב חונד סו חול המועד בעפּר און דחו הלל טאָפּאָט.

דחו זענען דער תפלין אום טטעהער געטעהען. חויה דחו און זיט ניכט פריי פּר דער ספּר תורה קדער דעם אָרוֹן קְדוֹשׁ זענען, זענען זינדעם און זיך לוי זייע ווענדעט.

און קיפלע דיע תפלין נור ביי זיינעם געטיקטען חונד פּרזאָמען ספּר קדער זיינעם החמדער פּון ערפּרעכטער רעזיכקייט. זיבערדינע אום און זיע אָלע דריי ביי פּיער זייערע זיאמלן זענען חונד חונטערוואָכען אָממען, טוב חינווענדיג ניכטו פּערזאָסט קדער זענען פּעראָבען ווערדען זיי.

דיני תפלה.

יעדער יִשְׂרָאֵל זינט פּערפּאָכטעט, דעו טאָגע דריאָמל זיין חערף זיט געבעטע לוי גאָסט לוי ערהעכען, נחאָיך דעו אַרְגָּעוּנוּ (שְׁחָרִית) דעו נעכּאַייטמאָג (סְנֵחָה) חונד דעו זעבען (עֲרֵבִית).

דיע זייט דעו אַרְגָּענאָבעטעו בעגינגט איט דעם זויפּאָעהען דער זענען חונד דויערט ביי לוי ענדע דעו ערוואָכען פּיערטעהיילוי דעו טאָגע (זינדעם און דיע גמלע טאָגעזייט פּון זענען זויפּאָנג ביי חונטערזען יעדעזייט חין פּיער גאָזע סהיילע סהיילע). דיע ריכטיגע זעבעטע זייט פיר סְנֵחָה זינט זיינע החובע טונודע נאך דעם זענענדיג דעו זעלעטען פּיערטעהיילוי דעו טאָגע חונד דויערט ביי לוי חין חונד זיינער פּיערטעזאָטונודע פּר נחט. (חין זיינענדיג ווערזען פּאָלען דערף און חויה סו חיינע החובע טונודע נאך זיינענדיג דחו סְנֵחָה - גע בעט פּערריכטען). דיע זייט דעו זענענדיגעטע פּאָנגט איט דעם זיינענדיגע דער נחט, דחו זינט איט דעם זעכּערזענדיגן דרייער קאָנען טטערנע, סו חונד דויערט ביי זיינענדיגע.

וּמְבַרְכֵם דַּע לַיִט לֹא גַעבֵטעט דח מיט זקל און קיין געטקאט פֿרער פֿרבייט כּעני
 גינגען, ביו און ערוט געבעטעט הָאָט. חוץ דערין און פֿאר דעם אָרְגאַנגעכעטע וועדער
 טפּייע נקד טרענק געניעסען, עו זייען דען אַעדיקאַענטע פֿרער באַפּטי וועסער.
 כּיִי'ס געבעטעט אום און פֿאַרשטאַנדִיג חונד ריינליך מנגעקוידעט זיין. חוץ וועסע און
 פֿאַר דעם יעדעוואָרְגאַען געבעטעט לוערוט דיע החנדה, חונד גרייפֿט און ווערענד דעו כּעטענו
 וועדער חוץ דען קעפֿן. נקד חין דעו קהר, נקד חין דיע נסוע, נקד סן וואָפֿע קערפֿערטיילע,
 דיע געוועהנליך אים דען קליידערן כּעדעקט זינד. חיכּערהויפט כּעפֿבֿעכֿטע און סאָיען חנטסטער
 דעו קערפֿערז חונד סאָלע קנדפֿכֿט דעו גייזטע. און כּויקע דערפֿס ניכֿט חוס זיך הין חונד
 הער, טפּיטלע זיך חוץ ניכֿט חוץ דיע מראע, זענדערן קאָלע דיע חנדה, דיע רעכֿטע חוץ
 דיע זינקע געלעגט, געגען דיע כּרוזט לווטאמען חונד טפֿרעכֿע זיך חין רוהיגער, דעאוסהוּפֿאַר
 טטעלונג זייע געבעטע דייטליך, פֿבער ניכֿט אים ערהעכּענער טפּיאמע, חוץ פֿאַר דעם הערן
 דעו וועלטלעך.

און כּעטע ניכֿט חויווענדיג חונד ניכֿט אים חיכּערהויזונג, זענדערן טרעגע זייע ווערטע
 חויו דעם פֿאַרזיגענערן געבעטכּוֹפֿע (פֿרער) סאָלע טפֿרפֿריכֿטיג חונד געהייריג כּעטענט חונד
 זיך חין דער רעדע פֿערבונדען פֿרער געטאענטע פֿאַר, וויע עו דערען זין ערפֿרעדערט. כּעני
 זענדערז הָאָט און כּי וואָפֿען ווערטערן, פֿאַר דענען דעו זייע אים דעאועלכּען כּוּכֿטפֿכּען
 ענדיקט וועיאט דעו פֿאַנגערע פֿאַנגעט (וויע ז. כ. זי יסלה בקל לכּבד, ואבדיתם פֿהרה.
 הפֿורש פֿכֿט), פֿרער ווע דעו זייע אים פֿ טייעסט חונד דעו פֿרערע אים פֿ טעלעגט
 (וויע ז. כ. געשיתם איתם, ורחם אתם, שפֿקדושים איתו, ופֿכֿרבים איתו), זעהר דערין זי
 פֿכֿטען, דיע ענדֿ חונד פֿאַנגעכּוּכֿטפֿכּען רעכֿט דייטליך חויווענערען, דעיאט ניכֿט דער
 פֿאַנגעכּוּכֿטפֿכּע דעו לויטען ווערטע חונהפֿכּער ווערען.

זעכחור און אים פֿרד פֿאַפֿר מנגעפֿאַנגען העס דערין און כּי נחך פֿאַפֿה עפֿרה זיין
 געבעט אים ניכֿטו חונטערברעכֿען. כאָט חוץ פֿרדיש אים אָסן יחא פֿאַה חויו פֿרער חוץ
 פֿרדיש אים פֿרד: זי הכּבד: לעולם ועד פֿרער חוץ דיע קדושה אים קדוש קדוש חויו חונד
 אים פֿרד פֿכּוד זי פֿאַקומז לז חנטווערטען מיט ערויכּט, חונד חוץ דיעווע נור חין דעם
 פֿאַלע דעם און נקד ניכֿט סן פֿאַפֿה עפֿרה הָאָט; חיס פֿאַפֿה עפֿרה זעלכּוס פֿבער דערין
 אים פֿרד ניכֿטו חונטערברעכֿען ווערען.

געטפֿרעכֿע, דיע ניכֿט חוץ דען גאָטטעוידענס כּעלוג הפֿכּען, זינד ווערענד דעו גסלען
 געבעטו חוץ נחך דעם פֿאַפֿה עפֿרה פֿערבכּען.

הָאָט און זיך פֿערפֿאַפֿעט, זיך דעם און ערוט חין דיע זינגעקע קאמאט, ווען קהל
 סון חין דער איםטע דער פֿאַפֿי דאָפֿה*) הָאָט, זי כּעטע און דיע כּרבה פֿאַר פֿרד פֿאַפֿר
 כּי פֿאַלל פֿאַפֿרות חונד פֿאַנגע דען גויך אים אָפֿרי יאָפֿי סן חונד ריכֿטע זיך, יע נסֿי
 דעם און נקד לייט הָאָט, אים לופֿינג פֿרער חויווענען דער פֿאַנגערען פֿאַפֿרים זי חויו,
 דעם און פֿאַר יפֿאַפֿח סן אים קהל לוגויך כּעטען קסן. קאמאט און ערוט, ווען דיע געי
 אינדע סון כּי יפֿאַפֿח הָאָט, זי פֿאַנגע און וועגויך פֿרדיש אים דער געאיינדע סן חונד
 כּעטע אים חיהר ווייער כּי נחך פֿאַפֿה עפֿרה; דעו חויווענען קסן און דען פֿאַפֿער
 פֿיר זיך נסֿיפֿאַלען, יערטך קהגע דיע פֿאַר = פֿרד פֿאַפֿר חונד טאָוס = פֿרד. יפֿאַפֿח.

(*) „וידע רפֿערענע“, דעו זינד דיע חויו סתאמען חונד דעם אענערנליער (פֿירר הייס) כּעטענערע
 געבעטפֿאַפֿע לויטען פֿרד פֿאַפֿר חונד יפֿאַפֿח.

ב"י דעם זענען דער חבטניטטע **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**, וְהָיָה אִם חִזְוּ (קְרִיאַת שְׁמַע) אום אטן גמלן בעוהנדערן ויינע גערטנקען חין לעוטער חנדרחטט ביינחאמען המלמען; דען חין דיענען חבטניטטען וינר דיע גרונדוויטהרהייטען חונערער גמלנען רעליגיוזען ענטהעלסטען. חין דעם ערוטען פערזע נחאליך ערקענען וויר גחטט חזו דען עוויג חיינליגען חן, חויסער דעם עו קיינען גחטט גיכט, חונר חין דעם פחגענדען פערזע חונר ווייטער טפרעכען וויר דיע פערפליכטונג חויה, חיהן, דען עוויג חיינליגען חיכער חזענו לו זיעכען חונר ויינע געכחטע לו בעפחגען חזעלייט חיינגערענק לו זיין.

דען פערזע **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** טפרעכע אטן זויט חונר דייטליך (יעדעך ניכט טרייענד) חויה, חונר נעהאע זיך ווההזו חין חכט, קיינע דער ווחרטער לו פערדחפפען, דחם אטן ל. ב. ניכט **שְׁמַע שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**, חרער **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל** ח'ד'ג' זעגע. נעך **יִשְׂרָאֵל** חונר נעך **אֱלֹהֵינוּ** זעטלע אטן חיון וועניג חב; דען דער זין דענו פערזע חויט: „החרע **יִשְׂרָאֵל**, דער עוויגע חויט חונער גחטט, דער עוויגע חויט חיינליג!“ דיע זיכע א פחן **אָחַד** דעהנע אטן ניכט, זחנדערן טפרעכע **אָחַד** דייטליך חזו חיון ווחרט חויה. ביי דעם ח פחן **אָחַד** חכער החלסטע אטן זח זחנגע חן, דחם אטן דיע בעדייטונג דענו ווחרטע היער חיכערדענקען קחן, נחאליך: דחם דער עוויגע דער חיינליגע גחטט חויט חיס היאמעל חונר חויה ערדען חונר קיינער חויסער חיהן. דען פחן **אָחַד** דריקע אטן ווההזו חויה, חכער ניכט חזלחהרט, דחייט עו ניכט וויע ח חרער ח קיינע. דען דחרויל פחגענדען פערזע **בְּרַךְ שְׁמַע כְּבוֹד** טפרעכע אטן זייע.

לויטען **אֱלֹהֵיכֶם** חם טאזע דעו קריאת **שְׁמַע** חונר דעם דחרויל פחגענדען ווחרטע **אָמֵת** אטע אטן קיינע פויוע, טפרעכע חכער דעך דיע ביידען ווחרטער זח דייטליך דחם דעו א פחן **אָמֵת** החרכח בליכט חונר ניכט וויע ח זויטעט.

ווער לו חויע פיר זיך חזוין בעטעט דער טפרעכע פחך **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** נעך דיע דריי ווחרטער **אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן**, דחייט זח דעו קריאת **שְׁמַע** חיס גמלנען חויה 248 ווחרטען בעטטעהע, גלייך דען 248 גזיעדערן דענו אענטען. בייפ געאיינחפטיגען געבעטע חכער טפרעכע אטן דיענו **אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן** ניכט חונר ריכטע דחפיר ויינע גערטנקען חויה דיע דריי ווחרטער **אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת**, דיע דער חזן חם טאזע וויעדעהחזט.

חחט אטן דעו קריאת **שְׁמַע** גערמקענחחם געבעטעט חונר ניכט וועניגזעטע דען ערוטענו פערזע חייט געהחריגער חנדרחטט געספחחען, זח חחט אטן זינער פחליכט ניכט געניגט חונר אום עו נעך חיינחחן בעטען.

קחחחט יעחחחנר דער טחן קריאת **שְׁמַע** געבעטעט חחט חין דיע זינחחחגע, וחחחן דיע געאיינרע דחזעלכע גערחרע לו בעטען בעגינט, זח חחט ער דען ערוטען **פֶּסֶק** נעבוט **בְּרַךְ שְׁמַע כְּבוֹד** איזזעזעכען.

דעו **שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה** געבעט חויט טטעהענד לו פערריכטען איט לזחחחאענעהחחחען פייסען חונר דעו געזיכט נעך חזען (נעך **אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל**) לו געווענדעט, חונר דחרן אטן דיענו סטעלזונג ווההרענד דענו גמלנען **שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה** ניכט פערחנדרען. חזען זייטען יעדעך, חרער ווען זחחחט דעו טטעהען חזחחחליך חויט, חויט עו ערזיכט דעו **שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה** זיטלענד לו בעטען; חיון קרמקער דחרן דחיי זחחחח חויה דער זייטע זיעגען.

דעו **שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה** דחרן חר זיינע געבעטעט ווערדען, חונר לזחחח זח זיינע, דחם דיע ווחרטע ווההזו דעם חיינגען חרער דענו בעטענדען חכער ניכט חרערן החרכח זינר. ווען אטן דחזעלכע חייט דעם ווחרטע **בְּרַךְ** בעגינט בייגע אטן דיע קיינע חונר ביי דעם ווחרטע

דיני תפלה

אָתָּה בִּיקַע אִתּוֹן וְיָךְ אִיט דַּעַם קַחַמְפֿע; כִּי דַעַם דַּרְוִיךְ פֿאַרְגַּענְדֿערן גַּחְטֿטֿענְטֿאָנְטן ייִ רִיכְטֿע אִתּוֹן וְיָךְ ווִיעֿדֿער חוּיִן. עֵבֶענְטֿוּ בִּיגֿט חוּנְד בִּיקַט אִתּוֹן וְיָךְ כִּי בְּרַחֵם אֱתָהּ ייִ סָגֵן אַבְרָהָם, כִּי מוֹדִים אָנְחֵנוּ לָךְ חוּנְד כִּי בְּרַחֵם אֱתָהּ ייִ הַפּוֹחַב שְׂמֵךְ גְּלָה נְאֻה לְהוֹדוֹת. לֹא סְאוֹסֵע דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה וּוְעַן אִתּוֹן עֶשְׂרֵה שְׁלוֹם וַחֲגֵט טְרִיטֿט אִתּוֹן, וְיָךְ פֿעֿרְבִּיגֿענְד, דְּרִי טְרִיטֿטֿע אַחֲגֵטֿס רִיקִי וּוְחַרְטֿוֹ. אִיט דַּעַם עֵרוֹטֿען טְרִיטֿטֿע דַּעַן אִתּוֹן אִיט דַּעַם וִינְקֵטֵן פֿלוֹסֵע אַחֲזֵט, וּוְענֿדֿעט אִתּוֹן דַּעַם גַּעוֹיכְטֿ נַחֵךְ דַּעַר וִינְקֵטֵן וִיטֿע חוּנְד טְפֿרִיכְט עֶשְׂרֵה שְׁלוֹם בְּרַחֵם, כִּיִּיִס לְוִיטֿען טְרִיטֿטֿע סְפֿרִיכְט אִתּוֹן, וְיָךְ נַחֵךְ דַּעַר רַעכְטֿען וִיטֿע וּוְענֿדֿענְד, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, כִּיִּיִס דְּרִיטֿטֿען טְרִיטֿטֿע כִּיגֿט אִתּוֹן וְיָךְ פֿעֿר וְיָךְ חוּנְד וַחֲגֵט וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל חַיִּיִו. דַּעַן כִּאִיבֿס אִתּוֹן יִס אַחֲגֵע רַוּהִי טַעֵהֵען, דַּעַם אִתּוֹן וּוְחַרְענְד דַּעַסֿען פֿֿיעֿר עוֹלָען וּוִיט גַּעֵהֵען קַחַמְפֿע; נְחַלְעֵר טְרִעֿטֿע אִתּוֹן וּוִיעֿדֿער חוּיִן וִינְעֵן גַּעוֹוְהַגְלוֹיכְטֵן פֿאַחֲסֵן פֿעֿר.

טַעֵהֵען לְוִי דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה כַּעֵטֿענְדֿע הִינְטֿעֿרֿחִינְטֿנְדֿער, יִס דַּרְוִיךְ דַּעַר פֿעֿר, טַעֵהֵענְדֿע נִיכְט עֵהֵער דְּרִי טְרִיטֿטֿע לְוִיקַטֿרֿעֿטֿען, כִּי עֵרוֹס דַּעַר הִינְטֿעֿרֿסַטֿעֵהֵענְדֿע וִי אַעֵבֵעט פֿעֿלֿאוֹענְדֿעט הַעַס. חוּיךְ דַּרְוִיךְ אִתּוֹן סֵן יַעֲמִנְדֿעַם, דַּעַר חִיפ שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה, גַּעֵבֵעט טַעֵהֵט נִיכְט פֿעֿרִיכֿעֿרֿגַּעֵהֵען, וּוִיִל חִיֵּהוּ דִיעוּ חִין וִינְעֵר חֲנֻחֵכֿס טַסֿחֵרֿען וּוִירדֵע. וּוְעַר דַּרְוִיךְ סֵן דִיע וִינְטֿגֿעֵט קַחַמְט חוּנְד כַּעֵאַרְקֵט, דַּעַם דִיע גַּעֵאִינְדֵע עֵבֵען שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה כַּעֵטֿעט, דַּעַר יִסֵּן נִיכְט גְּלִיךְ חִינְטֿרֿעֿטֿען, וַחֲנֵדֿערֵן פֿעֿר דַּעַר טַהִירֵע וּוְחַרְטֿען, כִּי דַּעַר חֵן דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה לִיטֵן לֹא וּוִיעֿדֿעֿרֿהֵעֵן בַּעֵינְט.

וּוְחַרְענְד דַּעַר חֵן דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה וּוִיעֿדֿעֿרֿהֵעֵט, דַּרְוִיךְ אִתּוֹן קִינֵע תַּחֲנוּת חַיִּיִו וַחֲגֵען; פֿֿעֿלֿאַעֿהֵר הַחֵרֵע אִתּוֹן חוּיִפֿאַעֿרְקֵטֿס לֹא, חוּס חוּיִךְ דִיע בְּרַכּוֹת גַּעֵחֵרִיג אִיט בְּרַחֵם הוּא וְבְּרַחֵם שְׂמֵנוּ חוּנְד אֲמֵן חֲנֻס וּוְחַרְטֿען לֹא קַחַמְפֿע. (וִיעֵהֵע וּוִיטֿעֿרֵעוּ דַּרְוִיכֿעֿר חוּסֵעֿר דִיעוּ אִתּוֹן). יִס יִסֵּן אִתּוֹן חוּיךְ כִּי סוֹלָען גַּעֵבֵעטֵען דִיע דַּעַר חֵן מוֹלִין פֿעֿרִנְטֿרֿעֵעֵן הַעַס, נִיכְט אִיט, טַעֵרֵעֵעֵן חֵדֵער אִיטוֹינְעֵן, וַחֲנֵדֿערֵן הַחֵרֵע טִיִלֵע חוּנְד אִיט חֲנֻחֵכֿט לֹא.

קַחַמְט יַעֲמִנְדֿ לֹא סְנַחֵה לֹא סַחֵט חִין דִיע וִינְטֿגֿעֵע, יִס דַּעַם קַחֵל סֵן שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה חֲנַחֵכֿגֵט, יִס כַּעֵסֵע עַר עֵבֵענְפֿעֿלֿוֹ וַחֲגֵיךְ אִיט טַהֵנֵע עֵרוֹס אֲשֵׁרִי יִשְׂרָאֵל חַיִּיִו לֹא וַחֲגֵען. הַחֵט סַכֵּעַר קַחֵל סֵן יִס וּוִיט, דַּעַם וּוְעַן עַר שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה חֲנַחֵכֿגֵען וּוִירדֵע עַר עו נִיכְט פֿעֿלֿאוֹענְדֿען קַחַמְפֿע עֵהֵע דַּעַר חֵן דִיע קַחֵשֵׁ וַחֲגֵט, יִס וּוְחַרְטֵע עַר אִיט וִינְעֵט גַּעֵבֵעטֵע כִּי דַּעַר חֵן דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה גַחְנֵן וּוִיעֿדֿעֿרֿהֵעֵט חוּנְד דַּעַם קַחֵשֵׁ דַּרְוִיךְ גַּעֵסֿפֿרֿכְטֵען הַעַס. הַחֵט עַר יַעֲדֵךְ לֹא כַּעֵפִֿירֿכְטֵען, דַּעַם חִיֵּהֵס כִּי יִס אַחֲגֵעַ וּוְחַרְטֵען דִיע לֹא סַחֵה, גַּעֵבֵעט כַּעֵסֿטִיאֵטֵע לִיט פֿעֿרֿסֿטֿרִיכְט, חֵרֵעֵר דַּעַם עַר דַּעַן נִיכְט אִיט קַחֵל דַּעַם עַרְבִית כַּעֵטֿען קַחֵן, יִס פֿעֿחֵגֵע עַר אִיט דַּעַם חֵן לְוִיךְ דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה חֵן חוּנְד סַפֿרֵעֵכֵע דַּעַם אַכֵּע וּוְחַרְטֵס פֿֿיר וּוְחַרְטֵס לִיזֵע אִיט, וְעוֹבֵט חוּיךְ דִיע קַחֵשֵׁ. חִיט עַר חִין פֿעֿסֿטֿסֵג וּוְחַרְטֵע דַּעַר חֵן פֿעֿר רַשָּׁאֵנוּ נַחֵךְ עֵגְגֵי חִינְטֿסֿטֵעט, יִס וַחֲגֵע עַר דִיעוּ עֵגְגֵי נִיכְט אִיט דַּעַם חֵן, וַחֲנֵדֿערֵן סַחֵטֵע עַר חִין שְׂמֵע קוֹלְנוּ חִין.

הַחֵט אִתּוֹן סֵן מוֹצָאֵי שְׂבֵת חֵדֵער מוֹצָאֵי יוֹם סוֹבֵב פֿעֿרֿגַּעֵטֵען חִיפ שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה דַּעַם אֱתָהּ חוּנְטֵנְגֵי חִינְטֿסֿטֵען, יִס כְּרוּכְט אִתּוֹן נִיכְט נַחֵמֵטֿוֹ שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה לֹא כַּעֵטֿען, דַּעַם אִתּוֹן יִס נַחֵךְ דִיע הַבְּרַחֵל חִיכֵעֵר דַּעַן וּוִין אַחֲזֵט.

חֵס שְׂמִינֵי עֶצֶרֶת לֹא סוֹבֵב פֿעֿחֵגֵט אִתּוֹן חֵן חִין דַּעַר לְוִיטֿען בְּרַחֵם דַּעַם שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה פֿעֿר סְכָלְכֵל חִיִּים נַחֵךְ סוֹבֵב דַּעַם וּמוֹרִיד הַגֵּשֶׁם חִינְטֿסֿטֵען, וּוְעוֹכֵע דַּעַן פֿעֿן יַעֵנֵע סַחֵגֵע חֵן דַּעַן גַּחְנֵען וּוִינְטֿעֿר הִינְדוֹךְ חִין מוֹלָען שְׂמֵנָה עֶשְׂרֵה גַעֵחֵט וּוִירד, כִּי לֹא סוֹבֵב דַּעַם עֵרוֹטֿען סַחֵגֵע פֿעֿר. וּוְעַר עַר חִינְטֿאַעֵטֿלֵען פֿעֿרֿגַּעֵטֵען, דַּעַר אִוֵס, וּוְעַן עַר וְיָךְ עֵרוֹס דַּרְוִיךְ

ערחיננערט, נח'דעס טר טון אָתָה קדוּשׁ חַגְגֵנוּ עֲתִידָנוּ הַטָּט, דָּרוּ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחֻמָּהּ
לְפָנֶיךָ מִן בַּעֲטוֹן. הַטָּט ער חֲבֵר נֶחֱד נִכְסֵי אִיט אָתָה קדוּשׁ כַּעֲתִידָנוּ, וְחַ לְפָנֶיךָ ער
דָּרוּ מְשִׁיב רִיחַ דָּח וְחַ ער זֶיך גַּעֲרָדֵד דַּעֲטֵן עֲרַחֲנִיעֵרֵט נֶחֱד הַיְלֹוּ.

לְפָנֶיךָ מִן בַּעֲטוֹד רַע: נִינְחֹודֵי־לִינְטֵן טַחְגֵנוּ נֶחֱד תְּקוּפֹת תִּשְׂרִי מִן כִּי סָפַח טַחְטֵט
אִחַן חִיט בְּרַךְ עֲלֵינוּ דַע שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה מַל וְקָטָר חִיין, *) חִינְדַע אִחַן: חֲמֹוֹד וְתָן מַל וְקָטָר
לְבָרְכָה בַעֲטֵט. הַטָּטֵט אִחַן עוּ לַעֲרָעֵטֵן חִיין לִוְטֵטֵטֵט חֹוד זֶיך גִּיִּיך נֶחֱד דַעס טֹוֵט
דַעֵר כִּרְכָה דַחֲטֵן עֲרַחֲנִיעֵרֵט, וְחַ טַפֵּרֵטֵט אִחַן דַּחֲטֵט וְתָן מַל וְקָטָר לְבָרְכָה חֹוד לַעֲתֵרֵע
דַחֲטֵט אִיט תְּקַע בְּשׁוֹפָר וְיִיעֵר לְפָנֶיךָ לִו בַּעֲטֵט. עֲרַחֲנִיעֵרֵט אִחַן זֶיך דַּחֲטֵטֵט מִן טַחְטֵט
מִן כִּי לְפָנֶיךָ דַעס טֹוֵטֵט מִן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, וְחַ וַעֲטֵטֵט אִחַן עוּ חִיין שְׁמַע קוֹלֵנוּ חִיין; הַטָּט אִחַן
טַחְטֵט אִיט שְׁמַע תְּפִלָּה גַעֲטֹחֲטֵט, וְחַ טַפֵּרֵטֵט אִחַן דַּחֲטֵט וְתָן מַל וְקָטָר לְבָרְכָה חֹוד בַּעֲטֵט
אִיט רְצָה וְיִיעֵר. עֲרַחֲנִיעֵרֵט אִחַן זֶיך חֲבֵר עֲרוּט מִן רְצָה מִן כִּי לֹס טֹוֵטֵט דַע שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה: וְחַ אִחַן וְיִיעֵרֵט מִן בְּרַךְ עֲלֵינוּ מִן, חֹוד, חִיט מִן פִּתְוֹטֵט אִחַן טַחְטֵט דַע דִּי
טֵרִיטֵט לִוִּיקֵטֵטֵטֵט חִיין, נְחֻמָּהּ גַחֲלֵט מִן פִּתְוֹטֵט מִן דַע שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה בַעֲטֵט.

הַטָּט אִחַן מִן ראש חודש חִיין תַּפִּלַּת עֲרַבִית דַע: אִזְוֹא יַעֲלֶה וְיִבֹוא חִיין לַעֲרָעֵטֵט,
וְחַ בְּרוּיֵטֵט אִחַן עוּ נִכְסֵי נְחֻמָּהֲּטֵט. חִיין עוּ חֲבֵר לִו שְׁחִרִית קַדַּעֵר מִנְחָה לַעֲרָעֵטֵט
וְחֹודֵטֵט חֹוד אִחַן עֲרַחֲנִיעֵרֵט זֶיך דַּעֲטֵט נֶחֱד לְפָנֶיךָ דַעס טֹוֵטֵט דַע שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחַ לַעֲתֵטֵט
אִחַן וְיִיעֵרֵט אִיט רְצָה מִן; הַטָּט אִחַן טַחְטֵט דַע שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה פִתְוֹטֵטֵט, וְחַ אִחַן טַחְטֵט
נְחֻמָּהֲּטֵט מִן פִּתְוֹטֵט מִן בַּעֲטֵט. דַעֲטֵטֵט רַעֲגֵט מִן יַעֲלֶה וְיִבֹוא פִּיר ראש חודש לִו שְׁחִרִית חֹוד
מִנְחָה גִילֵט מִן חוֹל הַמּוֹעֵד וְחֹודֵטֵט חִיין כִּי תַּפִּלַּת עֲרַבִית.

הַטָּט אִחַן חִיין דַע: לַעֲטֵטֵטֵט (עֲשֵׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה) לַעֲרָעֵטֵט חִיין שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
דַע לִוְטֵטֵטֵט וְכִרְנֵט קַדַּעֵר מִי כְּטוֹד קַדַּעֵר הַמְּלִיךְ הַמְּשַׁטֵּט קַדַּעֵר וְכִתוּב קַדַּעֵר בְּקָטָר לִו
סַפֵּרֵטֵט, וְחַ בְּרוּיֵטֵט אִחַן עוּ נִכְסֵי נְחֻמָּהֲּטֵט. הַטָּט אִחַן חֲבֵר לַעֲרָעֵטֵט הַמְּלִיךְ הַקָּדוּשׁ
לִו וְחֹודֵטֵט, וְחַ אִחַן טַחְטֵט דַע שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחֻמָּהֲּטֵט בַּעֲטֵט.

הַטָּט אִחַן מִן חִינְדַע לַחֲטֵטֵטֵט לַעֲרָעֵטֵט דַע: עֲנַנֵט חִיין שְׁמַע קוֹלֵנוּ חִיין לִו טַחְטֵטֵט
חֹוד זֶיך נֶחֱד לְפָנֶיךָ דַעס טֹוֵטֵט שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה דַחֲטֵט עֲרַחֲנִיעֵרֵט, וְחַ זַעֲגֵט אִחַן עוּ לְפָנֶיךָ
יְהִי לְרַצוֹן בַּעֲפֹקֵט אִחַן דַע דִּי טֵרִיטֵט לִוִּיקֵטֵטֵט, יַעֲדֶךָ חֵהֵט עוּ אִיט בְּרַךְ אָתָה יְיָ
לִו לִוִּיעֵטֵט. חִיין אִחַן חֲבֵר טַחְטֵט לִוִּיקֵטֵטֵטֵט לַעֲרָעֵטֵטֵט, וְחַ בְּרוּיֵטֵט אִחַן עוּ גַחֲר
נִכְסֵי נְחֻמָּהֲּטֵט.

הַטָּט אִחַן מִן תְּשׁוּבָה בָּאֵב לִו מִנְחָה לַעֲרָעֵטֵט חִיין וְלִירֹשָׁלַיִם דַע: גַּחֲסֵט לִו סַפֵּרֵטֵט,
וְחַ קָטָן אִחַן עוּ נֶחֱד לְפָנֶיךָ וְעַל כָּלֵט חִייןִסְחֹוֵטֵט, חֲבֵר בַחֲסֵט כִּי אָהֵיָה בְּתוֹכָה. עֲרַחֲנִיעֵרֵט
אִחַן זֶיך עֲרוּט דַחֲטֵט, נְחֻמָּהֲּטֵט אִחַן טַחְטֵט וְעַל כָּלֵט גַעֲטֹחֲטֵט הַטָּט, וְחַ בְּרוּיֵטֵט אִחַן עוּ נִכְסֵי
נְחֻמָּהֲּטֵט.

לַעֲרָעֵטֵט אִחַן מִן חֲנֻכָּה קַדַּעֵר פּוּרִים דַע: עַל הַנְּפִים חִיין מוֹדִים חִיין לִוִּיעֵטֵט חֹוד עַר
חִינְנֵטֵט זֶיך דַּעֲטֵט עֲרוּט נְחֻמָּהֲּטֵט אִחַן דַע: מוֹדִים טַחְטֵט אִיט בְּרַךְ יְיָ הַפּוּטֵט שְׁמַע חִיין גַע
סֹחֲטֵטֵט הַטָּט, וְחַ בְּרוּיֵטֵט אִחַן נִכְסֵי נְחֻמָּהֲּטֵט שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לִו בַּעֲטֵט.

*) חִיין קְהֹוֵטֵטֵט (לוח) וְיִיר דַחֲטֵטֵטֵט אִיטֵטֵטֵט דַע: וְחֹודֵטֵט שְׁאֵלָה (כִּיטֵט) חֲפֵטֵטֵטֵט גַעֲחֵטֵט.

דיני אמן.

חויף יעדער **בְּרָכָה**, זיע ווערדע חיס **בֵּית הַבְּנֵי־חַיִּים** קדער פֿונדערווייט געטפֿערטען, **הַחֵט** אמן, וְהַכְּתוּד דעריינגען וועלכער דיע **בְּרָכָה** טפֿירט **כְּרוּךְ אַתָּה יי** געוואָלט **הַחֵט**, אים **קְרִיָּה הָאָה** **בְּרָכָה קָמוֹ** (ד. ה. „געלעבט זיי ער, דער עוויגע, חונד געלעבט זיין נחאמ“!) זי פֿונטווערטען, חונד נחֿרעט אמן דען סאָס דער **בְּרָכָה** פֿערנאָממען **הַחֵט** פֿונטווערטען אמן דערזיך: **אָמֵן**. חויף חויף וְהַנְּסִיגָה געבעטע **חַיִּים** **בְּרָכָה**, דיע דער פֿערבעטער אים **וְהַמְּרֹא אָמֵן** קדער **וְהַמְּרֹא אָמֵן** סאָיעסט, **הַחֵט** אמן אים **אָמֵן** זי פֿונטווערטען.

דער זין, וועלכען אמן אים דיעועט **אָמֵן** זי פֿערבינדען **הַחֵט**, חויט, יע נחך דען פֿערי טיעדענען געבעטעווערטען, חוין דרייפֿחלער. נחך וְהַכְּתוּד חונד דחנקגעבעטען כעדרייטעט **אָמֵן** „עו חויט וְהַהֵר“! נחך ביטגעבעטען: „עו ווערדע וְהַהֵר“! נחך וְהַכְּתוּד געבעטען טכער, דערען חלפֿענן חיינע ביטטע ענטהאַלט חונד וועלכע אים דעס וְהַכְּתוּד געטטען טאָיעטען (וויי זי. כ. ביי דען איטאָלערען **בְּרָכָה** פֿון **שְׁמֵנָה עֶשְׂרֵה**). **הַחֵט** אמן ביי דעס **אָמֵן** דיע כידען ערי וְהַהֵר עטען כעדרייטען חוין געדחנקען זי פֿערבינדען: „עו חויט וְהַהֵר חונד ווערדע וְהַהֵר“! ד. ה. דען דעס הערן געספֿענרעטע וְהַכְּתוּד חויט וְהַהֵר חויט דיע חיהפֿ שִׁחְרָגִי טרעגענע ביטטע אָהגע ער ערפֿיאָלען דעס ייע זי וְהַהֵר חויט ווערדע. אמן אום דערזיך ביי פֿאָלען **בְּרָכָה**, וועלכע אמן חֿרט, חויף דען גחלען חיינחֿט דערעלכען חויטאָיערקוסע זיין, דחאָיס אמן בייפֿ פֿונטווערטען דען **אָמֵן** חויף חייאָער דעסען חויף דיע **בְּרָכָה** פֿעסענרע כעדרייטען חויט יונגע חֿכֵה פֿערבעטע דען **אָמֵן** ווערדע ניכט זי קורן חכגעברחֿען חונד ניכט זי אָהגע געדעהנט, וְהַהֵר ריכטיג חונד זי דייטויך חויגעטפֿערטען, דעס אמן וְהַהֵר ער דעסען **אַל סלך נאָמן** וְהַהֵר קענטע. אמן ספֿרעכע דען **אָמֵן** אים זויטער טיאָיע, יעדחך ניכט סרייער, וְהַהֵר חייאָער חוין דעאָוועלכען טענע, אים דעס דיע **בְּרָכָה** געטאָסען וְהַהֵר. חויף זי אמן דערזיך כעדחֿעט. עו ווערדע עהער זי ספֿרעכען, קאָו דיע **בְּרָכָה** וויקויך געטאָסען חויט, נחך דחאָיס נחך דעס סאָסע דער **בְּרָכָה** זי לָהגען; וְהַהֵר, וְהַכְּתוּד אמן דען טאָסוערס פֿערנאָמען **הַחֵט** טאָס; וְהַהֵר אמן גויך **אָמֵן**:

דיני קדיש.

דען **קְרִיָּה** געהֿרט זי יענען הייליגען געבעטען, דיע זי חוין פֿערטאָאָנג פֿון וועניגוסען זעהן געוועטפֿאָלטיגען אָהנאָפֿערווענען (קְרִיָּה) געטפֿערטען ווערדען דירפֿען. דעריינגען, וועלכער דען **קְרִיָּה** כעסעט, אום דחבֿי טטעהען חונד זי וְהַהֵר עֶשְׂרֵה וויי **כִּי שְׁמֵנָה עֶשְׂרֵה**; חויף געהע ער זי **כִּי עֹשֶׂה שְׁלֹם** דריי טריטטע זויק. וויי פֿער דעס דען **שְׁמֵנָה עֶשְׂרֵה** כעטענרען דערן אמן חויף פֿער דעס דען **קְרִיָּה** טפֿרעכעני דען ניכט פֿערביכערגעהען.

דער דען **קְרִיָּה** כעסעט ביקע זיך **כִּי יִתְגַּדַּל**, **כִּי אָמֵן יְהֵא שְׁמָה**, **כִּי יִתְגַּדַּל**, **כִּי בְּרִיָּה הָאָה** חונד ביי **אָמֵן** פֿער **הַתְּקַבֵּל**.

אמן דערן אים דעס **קְרִיָּה** - וְהַהֵר ניכט איטספֿרעכען קדער איטאָיענען, וְהַהֵר חֿרט ספֿיאָו חונד פֿונדחֿעטען זי.

דען **פֿסוק וְשִׁתָּה יִגְדַל** חֿזוֹ ספֿרעכע דיע געאָיערע זייע פֿיר זיך כעפֿער דער **קְרִיָּה** - וְהַהֵר יִתְגַּדַּל ספֿעפֿענע, ניכט ערוט ווען דען **קְרִיָּה** טען חֿגעפֿחֿגען חויט; דח אמן חויף דיעזע געבעטע פֿון ספֿעפֿענע ביי זי ענדע חויטאָיערקוסע חערען אום. ביי דעס **קְרִיָּה** זייעטען **יִשְׁתַּבַּח** חונד **בְּרָכָה**, וְהַהֵר פֿער **שְׁמֵנָה עֶשְׂרֵה** פֿון ערביית טפֿרעכע אמן **וְשִׁתָּה יִגְדַל** גער ניכט.

ווען דער קדיש = יחגענדע גבזמן קריב ואמר אמן געטפרעכען הטט, חטאונטרע אמן וויט חונד אים מוואער חנדעכט אסוי, יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלסי עלמיא. לויטען אמן חונד דעם פאנגענדען, יהא שמה אפע אמן חיינע פויע; דען אמן חיוט ריע בעקרוחפטיגונג חוין דתו פאן דעם פארבעטער געטפרעכענע יתגדל ח'ו'ו, אים יהא שמה חבער כעגיינט חוין יינע אקב. נאכדעם דיע נזהרער געטאונטרעטע האבען טפרעכע דער קדיש = יחגענדע עכענפאלז אים לויטער טטיאמע, יהא שמה ח'ו'ו, חבער ניכט אמן יהא שמה, דת ער דתו ווקרט אמן טען פאר דער חטאונטרע דער געאיינדע געוואגט הטט.

חין דען קדישים, דיע פאר דער נאך דעם הויפטגעבעטע חוין סומורים חד'ג' גע' ספרעכען ווערדען חונד וועלכע חוין חוין נאך חונדערוואנענער קנעכע (חונטער דריילעהן יטהרען) יחגען דמרו, ויירד דער טכטיטע תתקבל צלותהון חויןגעלחטען חונד נאך דאמירן בעלמא ואמרו אמן גויך אים יהא שלמא ח'ו'ו פארטגעפארען. אמן נענטט וואנען קדיש: קדיש יתום, ויין עו נחאויך דער אב'ל פאר ית'הרלייט, פארער ווען וואנען ניכט דת וינד, דיע פערווייטען (יחומים) טפרעכען.

חוין ווען אמן ביי פארואאעלטער געאיינדע תורה געלערנט הטט, ספריכט אמן דמרוין קדיש, חין וועלכעס אמן עכענפאלז תתקבל חויןאחטט, דמפיר חבער פאר יהא שלמא דתו געבעטטיק על ישראל ועל רבנו ח'ו'ו חיינסחלטעט. חוין דיעוועו קדיש, דתו אמן קדיש יתג'ן נענטט, ויירד פאן אב'ל, יטהרלייט פאר יתומים געטפרעכען.

וינד אעהרערע אב'לים פאר ית'הרלייט חנווענער, זע וינד דערען חנטפריכע חוין דערגלייכען קדישי יתום נאך דען פאנגענדען בעטטיאונגען לו פארדען: *

חוין ערוואנענער בן שבעה הטט חנטפאך חוין מ'זע קדישים חין דער ייטאגאגע, ווען חוין חוין בן שלשים פאר ית'הרלייט חנווענער חיוט. חוין קינד יעדעך דתו בן שבעה חיוט הטט דעם ית'הרלייט חוין קדיש לו חיבערלחטען.

חוין פראדער מ'זע בן שבעה הטט דמ'זעלכע רעכט וויע חוין חיינהייאטער. לוי גלייכע אב'לים, נחאויך לוי ב'ני שבעה פאר לוי לוי ב'ני שלשים טהייען דיע קדישים. וינד חוין ערוואנענער חונד חוין קינד בידע חוין דען שבעה חונד חיוט נאך חוין ית'הרלייט חנווענער, חבער ניכט אעהר מ'זע דריי קדישים לו זעגען, זע ערהאלט דער ער' וואנענע לוי, דתו קינד חוין, חונד דער ית'הרלייט גאר קיין קדיש.

חיוט יעאחנד חוין דען שלשים חונד נאך חוין ית'הרלייט געגענווארט'ג, זע בעקאמט דער ית'הרלייט חוין קדיש. וינד זע פיעלע ית'הרלייט מ'זע קדישים דת, זע ערהאלט דער בן שלשים גאר קיין קדיש.

חיוט חוין ית'הרלייט דת חונד חוין אב'ל נאך דען שלשים, זע בעקאמט דער ית'הר' לייט מ'זע קדישים; באקס חוין קדיש זעגט דער אב'ל.

חיוט חוין חיינהייאטער חוין ית'הרלייט חונד חוין פראדער חוין שלשים, זע בעקאמט דער פראדע נור חוין קדיש.

חיוט חוין חיינהייאטער חוין שלשים חונד חוין פראדער חוין ית'הרלייט, זע ערהאלט דער פראדע חוין קדיש, זעלכט ווען נאך חוין חיינהייאטער ית'הרלייט דת חיוט.

(*) חוין פיעלען געאיינדען חיוט יעלט דער פארטווייטע געברויך חיינגעפארט, דתס מ'זע, וועלכע נאכפאך חוין קדיש חאבען, זע פיעלע חיהרער חוין וינד, דמ'זעלכע חוין חיינאן לוחאמענונגען. ווק דיע זע געברויך חיינגעפארט חיוט, זעהע אמן חבער דמרוין, דתס נור חיינער פאן דען אב'לים דת קדיש ויש פארטוואגט חונד דת חנדערן עו באק' ויינע אישפראכען.

דיני קדיש

וינד חיינ יינהייאטער חונד חיינ פֿרעארער ביידע חין יתהרלייט, זק בעקקאט דער פֿרעארע קיין קדיש.

דעו קדיש ביי קבלת שבת ערהחוט יעדערלייט דער יתהרלייט, אהגע ער פֿרייטש; קדער שבת יתהרלייט האבען. וינד חכער לוי יתהרלייט דע, דער חיינע פֿתן פֿרייטשג חונד דער קדערע פֿתן שבת, זק העט לעטלעכער דען פֿערנוג.

חיינ אָבל חפ לעטלעכע טהגע זיינע חילאָמקטליכען קדיש, זקגענו בעקקאט קולע קדישים; דעך העט ער חיינעפ יתהרלייט קדער בן שלשים חיינ קדיש לו איבערזוסען.

אמרי חכמינו על ענין התפלה.

אויזשפריכע אונזרער געזעטצעלעהרער איכער דאו געבעט.

דיע פֿאָגענען וויכטיגען ווקרעטע חונזער געזעטצעלעהרער וינד ביי יעדעם געבעטע ווקהלו לו בעחלסטען:

דעו ווקרההקלסטע געבעט חייט גקסט ווקהאגעלחויגער קול ווקהאטהקטען חונד קולע קמפער.

ווען חידר בעטעט, זק וויסעט, פֿער וועק חיהר טטהעט. דער בעטענדע פֿערהקוטע זק חיאאכר זק, קול ווען דיע אקטיוספֿאָט גקטעטע פֿער חיהק טטינדע; ווע עו חוק חייסט: חיק טטעלע איר דען עוויגען טטעטע פֿער חויגען.

ווער דעו געבעט בלחם קול בעטטיאטע פֿעראטע פֿעריכטעט, דמסטן געבעט חיוט קיין פֿלעהען. ווען רו בעטעט, זק פֿעריכטע דיין געבעט ניכט קול בעטטיאטע פֿעראטע, זקנדערן עו זיי חיינ פֿלעהען חוק גקדע פֿער גקסט.

ווער דען בעטעט חוס זיין הערן חין חדרקלחם לו גקסט ערהעבען. דער בעטענדע זקול זיין חויגע נחך חונטען חונד זיין הערן נחך קבען ריכטען.

עו חיוט פֿערבקשען, ביי דעק געבעטע דיע טטיאטע דעך לו ערהעבען. ווער איט זויטער טטיאטע בעטעט, דער געהקרט לו דען קויניגלייביגען.

גקסט זיעחט חויף דעו הערן.

המאמרים האלה שהורו חז"ל על ענין התנהגות בתפלה יש לו לאדם לשומע על לבו בכל עת שיתפלל:

חביבה תפלה לפני הקב"ה טמאה מעשים שובים ומכל הקרבנות (מכוסות כי תניח, נכוח ל"ג).

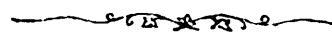
כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים (נכוח כ"ח). המתפלל צריך שיראה עצמו כאלו שכינה כנגדו שנאמר שויתי ה' לגברי תמיד (פסוקין כ"ג).

העושה תפלתו קבע, אין תפלתו תחנונים (נכוח כ"ח). כשאחד מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום (אבות כ', י"ח).

המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים (נכוח ל"ח). המתפלל צריך שיחן עיניו למטה ולבו למעלה (יבמות ק"ב, ב).

אסור להגביה קולו בתפלתו (נכוח ל"ח). המשמיע קולו בתפלתו, הרי זה מקטני אמנא (א"כ"ד).

הקב"ה לבא בעי (פסוקין ק"ה, ב).

סדר תפלה

קודם שיכנס לנכב"כ יאספ טשט נעזרת ככ"כ ויאמר: בעתה מן חידויו וינגהגע חיינטריטט, ספריכט מן:

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך:

ויכנס נחת וזילאכ ויאמר: רמן געהט מן ויש חנסטמך היניין מוכר ספריכט:

בבית אלהים גהילך ברגש:

כשיכנס לנכב"כ יאמר: נחך דעט חיינטריטט חין דוח וינגהגע ספריכט מן:

**מהטבו אחליך יעקב משבנתיה ישראל: ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
בבודך: ואני אשתתחה ואברעה אברכה לפני עשי: ואני תסלתילך יי
עת רצון אלהים ברכחסדך עגיי באמת ישעה:**

קודם תפלת שמירת נוכחים לומר זה: פהר דעט מפרגעגעבעט פלאגט מן פמוגענרעט לז ספרעכעט:

**אני קראתיך בירחעגני אל הטראונך לי שמע אמרתי: אני בערך אחזה
סניך אשבעה בהקיץ תמונתך: ואני עליך בסחתי יי אמרתי אלהי אתה:
שמע קול תחנוני בשועי אלה בנשאי ירי אלה ביר קדשך: יי אלהי שועתי
אלה ותרפאני: אלה יי אקרא ואל ארני אתחנן: האירה סניך על עבדך**

י כ ין ל ש ו ן

ואני ברב, תהלים ס', ח'. ועוזכר נם' כל נו טען פ"ו גם נאזכרסס כלכות נרכות שער פ' ו"ל
כנסס לנכב"כ זומר ואני נדכ חסדך אבוא ביתך וגו' וכזילא זומר ה' נחמי נלדקתך וגו' עכ"ל גם האזכר
פ' נראשית עמוד ל"ו ופ' ויקרא עמוד י"ב טניחו לומר ככנסתו לנכב"כ.

בבית אלהים, גס נ"ב, ט"ו. ופירוש ברגש כשתחנרות הטון עס, כי נדכ עס הדעת שלך, וכט
אשר נפקוס אשר חדרס עד בית אלהים בקול רב ומוכס הטון חוגג (ע"ב, ה'); ויש מפרשים נרש
נחישכ ופחד, ויהיכ על' רגזו ואל תסתאו כהתחלף זי"ן וזי"ן.

מה טוב, נעזכר כ"ד, ה'. וטובל נם' רב עשרס גאון לאטרו כשיכנס לנכב"כ. ונסנסדרין ק"ה, ע"כ נדדס
אדליך של נחמי כנסיות. ה' אהבהו, תהלים כ"ו, ח'. ואני אשתחווה, ע"פ תהלים ל"ב, ו', כנסנת ל' רכוס לל' יחיד
ונפקוס זכחוס גס באו זומר כאן ואני. אברכה, גס הוא ל' כריעס על' וינדך כגעלים (נראשית כ"ד, י"א) טעניו
קד'. ואני תפלתו, תהלים ס"ט, י"ד. עת רצון, ואטרו חז"ל נכרכות ח' חישתי עת רצון, נשעה שזכור טתפללין.
אני קראתיך, תהלים י"ז ו'. ומי"סדים כעקובקים כללו לאטרוס קודם תפלת שמרית דוקא ולא
נאזר תפלות. אני בערך, תהלים י"ז, ט"ו. ואני עליך, גס ל"א, ט"ו. שמע קול, גס כ"ח, נ". ה' אלהי,
גס ל', ג'. אליך ה', ל', ט'. וכסס כשני כנפסוק זה כתוב נל' חרנות ע"פ המערת כי הוא חר טן קל"ד
וחאין וכן הוא בכל ספרים עדיקים כ"ו. וכחכ הנאון כר' שטואל בן חפני הכפרש זיש בין חרני' כאל"ף
דל"ת ובין יו"ד ס"א וי"ו ס"א הוא כשתכיס כוונת זוטרו שהוא חרון הנכרשים ואינו עזכר כנגד עלטו וז
יכח יו"ד ס"א, וכשתכיס כוונת זוטרו כנגד עלטו שיאמר חרוני וגבירי ורבוני אז יכתב כאל"ף דל"ת כדון
כל הדכרים שזכר החרס כנגד עלטו זיש כפוסס יו"ד, וכראיכ על זה שאמר הכניח העירס והקילה לעשפט'
חלכי וחלמי לריני (תהלים ל"ה, כ"ג), פירושו אלהי ורבוני, וכן זוטרו חליך ה' חקרא ואל ארני אתחכי,
כראשון כיו"ד ס"א וכשני חל"ף דל"ת, ירכס לומר שחמי קורא חליך לשני ענינים כעבור שחתה חרון כל
הנכרשים וכעבור שחתה חלמי חלמי וככר הסנת חליכס ככלל וחלי כפרס עכ"ל. האירה, גס ל"א

תפלה

הוֹשַׁעֲנִי בַחֲסֶדְךָ: כִּי־לֹךְ יְיָ הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: שִׁמְעֵה תַפִּלָּתִי
 יְיָ וְשׁוּעֵתִי הַאֲזִינָה אֶל־דַּמְעֹתַי אֶל־תַּחֲרֹשׁ: שִׁמְעֵי וְחַנְּנֵי יְיָ הִנֵּה עוֹזֵר לִי:
 שׁוּר הַמַּעְלוֹת לְדוֹד שְׂמֹחֲתִי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ גִלְךָ: שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל־
 אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹהֵי אֶתְּפַלֵּל:
 יְיָ בְּקָר וּתְשַׁמַּע קוֹלִי בְּקָר אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל
 הַמְּאֻזְנֶה לִי שִׁמְעֵ אִמְרָתִי: רַגְלֵי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרֶךְ יְיָ:

נקס לר' שלמה בן גבירול. כ' תמוזות ויחד וכו' תמוזות.

שׁוּר אֲבִקְשֶׁךָ. צוּרֵי וּמִשְׁגָּבֵי. אֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ שְׁחָרֵי וְגַם־עֲרָבֵי:
 לְפָנַי גִּדְלָתְךָ אֶעֱמֹד וְאַפְהַל. כִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה כָּל־מַחְשָׁבוֹת לְפִי:
 מִדְּהָא אֲשֶׁר יִכַּל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת, וּמִדְּבַחֵי רוּחַ בְּתוֹךְ קִרְבֵּי:
 הִנֵּה לְךָ תִּיטֵב וּמֵרַת אָנֹשׁ. עַל־כֵּן אֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה גִשְׁמַת אֱלֹהֵי כִּי:

נקס לר' חיים.

חֲשִׁיתִי וְלֹא הִתְמַדְּמַדְתִּי בְּתַנּוּמוֹת, וּלְבַיִת אֵל הִנֵּה קָמַחִי בְּקוֹמָוֹת,
 לְפָנָיו פִּי פָצִיתִי, לוֹ כִּי קוּהָ קִיֵּיתִי יְיָ:
 יִרְאֶה רַעַד וְאִימָה יָבֹא כִּי, גִּפְלָה עָלַי תִּרְדְּמָה בְּחֻבֵי,
 אֵךְ בְּמוֹ פִי אֶתְחַנֵּן לְאֵל, אוֹלֵי תַחֲנֵן יְיָ:
 יְהִי יִתְדַע מִסִּתְרֵי שְׂמֹרְנֵי, מֵאֲזִין כָּל־אִמְרֵי עַנְנֵי,
 מִחֲטָאֵי מַהֲרָנִי, לֹךְ אָנִי רַפְאֵאֵנִי יְיָ:
 מִדְּבַצְעֵ כִּי אֶתְנַפֵּל נִגְדָה, אִם אוֹסִיף צוּר לְחַלֵּל אִמְרָתְךָ,
 הַעֲלֵה מִרְפֵּא לְצִירֵי, זְכַרְנִי וּפְקָדְנִי יְיָ:

יז. כי לך, לית, טז. שמעה, טז, יג. ותנת שפעה טע"ט נקטן חזוף נב" ונטער עליו, לית
 קטן טעוף, וכן כביו בסרסון נספרו כער כחלף גם כ"ט נקדן נס' דרכי בנקות. שמע ה, טס ל, י"ט.
 שויר המעלות, טס תקכ"ב, ח'. שש אנכי, קי"ט, קס"ב. הקשיבה, טס כ', ג'. ה' בקר, כ', ד'. רגלי
 עמדה, כ"ו י"ב. ותנת דמישיר כב"ח כדגז, וכן כל פ"ס חזר יכ"ח דגוז לפי הקדמון בן כלטס ולכ דכרז
 נס' טעמי בטקלס כל טקוס זכוכי כ"ח כרלס תנה ותחתיס זכל וכלות כזכוכי לכ פ"ס חו טי"ס,
 יכוסל טס חק יכ"ח וכו' וטס יכוכ טלך (כ"ל תנועה) תחת כב"ח כרלס תנה יתקיים כו תנפוי יכוס;
 וטענותיו טלך הכ"ט כנקדן, גס ר' יוסף קטחי נס' כזכרון חטר בן וכטעפס עוד טעמין כלטרו ח"ל בן אס
 טות כרלסוכ כ"ח ככטל וכחריה טי"ס כב"ח דגוזס כטו כ' דסקל"י. וכקורל טותכ רטויס חין רוט כטלי
 לזון טעדקוקיס נוסכ סיטנו, זכרי כ"ח רטויס דוטכ לככרת ו"ו עכ"ל וכן טעקלס כ"י טזנת כ"ד כולס
 דגזיס טל ככו ורלס גס נס' לוכר כתיכח חינת כדגז טטן כ"ט, וכזערי חפלכ טטן י'.

ת פ ל ת ש ח ר י ת .

<p>בְּמַרְסָם בְּלִיצִיר נִבְרָא: אִי מִלְךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא: וְהוּא יְהוּדָה בְּתַפְאָרָה: לְהַמְשִׁיל לֹ לְהַחְבִּירָה: וְלֹ רִחֵצוּ וְהַמְשַׁרְרָה: וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעֵת צָרָה: מִנֶּת פּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִירָה: יִי לִי וְלֹא אִירָא:</p>	<p>אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מִלְךְ: לְעֵת גְּעֻשָׁה בְּחֶפְצוֹ כֹּל: וְאַחֲרָי בְּבִלְוַת הַכֹּל: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה: וְהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנֵי: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי חֲבָלִית: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גִבְּאֵלִי: וְהוּא גִבְּוֹם וּמְנוֹם לִי: בְּיָדוֹ אֶמְקִיד רִיחֵי: וְעַסְרֵי רִיחֵי גְּוִירָתִי:</p>
---	---

אדון עולם, שיר נפש ומעיס מדבר מתקבלת עול מלכות הכורה שהוא הכל יכול וכוף אסד יסיד סיה כוח ויסיב כוח בעודו וכוח בעושי. ושקול הזיר במקלכ גז גז תנועות בכל דלה ובכל סוגר, ולא נודע עסקרו. אך זאת נרדו כי סגיר שינו קדטון כל כך כי נמדור תפלה על קלף טאט ס'ו גם נמדור כ"י אסר לא נמלכ גס לא יגדל ולא אדון עולם אלא מתחיל עיד נכרכת נטילת ידים, וכן גם בווארט אין אוערים אדון עולם כל השנה רק כליל י"ב אוערים אוחו לסיום התפלה. ואשר נראה מחוכן לשונו אלא היתה עקר כוונת מחברו להיותו שיר אל יום אלא שיר של לילה ולאטרו קודם אביבה על הטיט וכמו שנאמרת גם אוערים אוחו בסוף קריאת שבע על שטבה. יצ"י בן נכל הסדורים וכוח על משקל גביר, חויל, דכיר. וכן בנוסח נכרת ארוסין במעמד יצ"יך טקס. ודכירי ר"כ נא"ת שלו נטלים הס. לעת, נפרד, ומעטו לעת מן העתים נעשה כל נחפלו ורלונו. גש"ה ע"ן כחטף טתם ונכלל ויעתר ילחק כגיה גש"ה נא"ל פאוס תחת הטי"ן וכן נקד ואחרי נכאל פאוס כדי לעשות הנכאים נמים ועשה בן מפני שהוא באחרים חשב אסיר נאקל ביתד ו' טענות. אטנס באטת אטינו בן ומשקל הזיר רק בו' תנועות בלי דקדוק על השכחין כלל וכמו אשאל סדנה מן הזירים שנחברו לכד על משקל זה תנועות והנאמים אינס מן הטנין כמו הסטון אסר נאסר לגבידול אנשקל על ג' ג' תנועות בלי הקשפה על הנאמים והאופן אכיר בגביר להרנ"כ נשקל בו' ו' תנועות, וכן רבים מן הטייטים. ואחרי בכלות הכל, טלת ואחרי נפרד, כי לא מלפנוכ סטון אל כ"ף כשטו, ומעטכ כמו אחריית וכמו אחרי כאסר ילחו (יכואע נ' ז'), והפירוט, באחרית כאסר בכל יסיב בלה, בכל זאת כוח כסס ב"כ יסיב נמלכותו כמו אביב נמלכותו קודם אביב הכל. ואין שני להמשיל, שיעורו ואין להמשיל ולהסמיר לו גמי. להמשיל ל' דטיון, פערגאיינען" להחבירה ל' חכר. והוא אלי, קודם סדרו הזה י"ב נמדורי הספדריים עוד ב' סדחים ולאנס בלי שרד בלי דטיון בלי שני וחטורה. בלי חפיר בלי סרוד גל כח וגבורה. ולטעם קודם והוא נמי מלמתי עוד הסדור והוא רופא והוא סרפא והוא צופה והוא עורה. ולא אדע מה בכרית את האשכסיס לסעכירס. וחי גואלי, כמו וגואלי חי וע"ע ככתוב ואחי ידעתי גואלי חי (חיוב י"ט, כ"ס). חבלי נכל הסדורים נקוד סד"ת נפגול וח"כ פין פירוש ל' חלק ונסלכ כי אז יסיב לנקד חבלי נפתח כמו סכלי טנאס (יכואע ט"ז); פכל כוח ל' נער ומכאוב כמו חבלי מות (מכלים י"ט, ה'), ר"ל סאל כוח לורי ומצבי נעה לרתי באיחאובי ליריס וחנלים. נמי, טל' ואל עמים ארים נמי (ישעיה ע"ט כ"כ), מיין פהניער". ויגויסין בן כוח נכל ס"י, והר"ב נס' כחור פאטר ד' תקן ויגויסין ל' כדי לעשותו יחד ו' תנועות ואחזו בתקונו הסדפסיס האחרונים; אטנס הרחיתי לעטלכ אין טכוונת מחבר הזיר לעשותו ביתדות וע"כ אין מן הסודך לשנות הלשון. פ"ת נקטן ול' תכלים ט"ז, ה'. בידו ל' תכלים ל"א, ו'. גווחי, גופי, ר"ל לא לכד אשפקיר אנכי את נאטתי בידו אלא גם את גופי שיצמור את אגיטס נעת אטיין וטנת אטייל טנתי. ה' ל' תכלים ק"ט, ו'.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיַּצִּיגֵנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
 בְּחֻבְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי יְדָיוֹעַ**

ברוך, חימו כינוי פעול חלל אם תיאר כמו עולם, כי לא יתכן פעול חלל כהס יתנרק. והכלל כי כל ל' נרכה זהו לכני חסם היו ל' דריסת השפעת שונה להס נל"א: עגוננו, וכל ל' נרכה חלל כהס היו ל' כלל וזכה נל"א וקבעו, ורשע ס' עקרים שאמר נ' מדק כ"ו, גם נפירוש חוקיו לנראית כ"ד כ"ו. אשר קדשנו, מה שנתקנו כל הכרכות נלאן נוכח נתחלל וחס"כ נל' נסחר שמדבר נתחלל כאלו כהס כמדו וכסמו כאלו חינו כנגדו, כחז חבורהש השעם כהס רדינ"ט, מפני שהקכ"ה נגלה ונסחר נגלה מלד טעמו ונסחר מלד חלכותו, וגם כהסע נרליית ובעלמח לכן כהנש עמרכת נכנס ונסחר; והכרכה היו כדכור כהס וכמסכח כלכ, מסכח כלכ נעלם והקול כעט, והחסם טורכנ גוף ונשע ורלוו היו לו לדק נקונו ולטעוד נכוו חסיד מלד נשמו חלל אחינו יכול מלד גופו, לכן נרכותיו נכח ונסחר, ורשע גם נס' שאמר כהכל דף ל'. על נטילת ידים, נרכות דף ס', ע"כ, ועס שאמרים ל' נטילה וחינס חושרים רחילת ידים, לפי שכוסל ידיו מרדך להנניכס לפעלה חלל יכואו כמיס שמוך לפרק ויחורו ויטעלו את כידים, וכטיכס הוא ל' כהסע כמו וינטלס וינשחם (ישיע"ס ג', ט') וכן חנרוס ותשמי רוח ונטלתי רושח; ועוד לפי אכרך לייסול סן סכלי וככלי אמו נטלח נל' חלטוד. ועס שמרכיכס על נטילת ידים נרכה וחושרים אשר קדכו נטלתי וזכו, חף שניכס מלוה סן החורה חלל מדברי סופרים, הוא ע"פ ככתוב לא חסוד סן כדבר אש גיידו לך (דברים י"ג, י"ח) וח"כ מה שזו אוחנו רכותיו ו"ל כרי הוא כאלו לוכ אוחנו הקכ"ה נעלמו, וע"כ סיך לומר ולונו (שנת דף כ"ג); והוא כעעס אל נרכות כהכין ונרכת נר שנת ונר כמכוכ ונרכת עגלה והכל וערוכ. אשר יצר, נרכות דף ס', ע"כ. נקבים נקבים חלולים חלולים, נקבים כגון כפה והסוסס וכסוניס, וחלולים כגון הלכ והשעים, וכפל חנת נקבים וחלולים להורית על רכויס כי נקבים נרכה וחלולים כרכה יס עגף כפדס. והכס ערוכ סדורינו הנרכס כך חלולים חלולים. אטנס כרס אנכורכס החילכ נגד נרכס וזח וחכנ ו"ל ח"ים חללים ע"כ"ה וכעחלות עפר (ישעי"ה נ' י"ט), יס קודין חלולים חלולים ועעות הוא כל חלולים הוא סס כפעול (רלמו כינוי פעול כמו גחלים גלוחים סגורים, וח"כ אין עמנו לבחן כפכור כל חלולים מרדך לס דבר אש הוא כדכ ערוכ עליו ויכיס נעלת חלולים כעקר חסר), חללים הוא סס דבר כקל שלים ונלכס כלפ"ד הרכיס נדנח כלפ"ד כרשזורה עכ"ל. אך קכס ללחמו כחוקמו כי חללים הוא כנין מלס מדכס אל נטלח כל' חורס וכ"ל סול וזין לנו רשות לנכות חנות מסכרתנו, וחס כיס סחוקן חללים כיס עוד יחד להדות לו נכיות דוגמח וכעחלות עפר רק אכ רכוי כנקכות וזה רכוי סוכריס ופלחנו כמה שעות יחורו פעס כל' נקכס פעס כל זכר כמו חרות חללים טעינות טעינים, ועוד כי נטלח נרכס וזח נחמח ככ"ר פ' ס' אשר ר' חנכוס ככוד כזכ וכ"ו והחסם עזי חללים חללים נקבים נקבים גו'. וכערלס נרכות ס', כ' יס סס כנוסחל חללים חללים וכן סלחתי ג"כ כסדור כ"י אחר, וידענו שסכעעמו סול נטלכ זו על סקל דד"ר דקרים כמו אשמו חללי חללי אל עולם (נ"ר פ' ח'. דברים רכב פ' רשח) ניקכ הלכ לביח חללי (חולין פ"ג) כלכ יס לו ג' חללים (י"ד ס' ט'), וכן גורס ג"כ כפרחין כרש חלל וככרס חסך וככס סס ו"ל שזס שסמו אל חדס חללים סללים חסר ככחוכ חללי חסך ונקיך נך כיוס כרלחך כוכו (יחוקחל כ"ה, י"ג) וכן אשר כהרסוס כרס לא סכחכלת ככרך לחעכיד חללי ויגדין רלמן כרכך דלס אכסר לך רחוקיים כלס ככון סייעח דלחכריתח טעך עמקנין, ושעים זכ כפסוק חקנו רכותיו אשר יכר את החדס כככעס ורלס כו נקבים נקבים חללים חללים. וכאוטר חללים חוטכ כזס, רחנן אין עוזין חללי חחח רשות כרכיס חלל עד אכסל עגלה סכלכת ועעוכה חכניס עכ"ל כן נשע דברי כפרחין עכריטיס עס כוסח כעמלח, אכל נשע ג"כ מדכרוי אכר כייסו כיו אסוניס ככרסח חללים חללים חקתי אחרי עעין נרכס וו ועוזין כלכ וטלחתי ספורס כמדכס כעשועס פ' שמי דף כ"ה, כ' מדפוס וינילו ח"ל אכריכס ירלל אכל אכר וסכר אככס נתן מלוכ אפי"ח חללים חללים, ולכך אנו אומרס ככל יוס נל"י אפי"ח אשר יכר את החדס כככעס ורלס כו נקבים נקבים חללים חללים. חלולים סלוחיס בניטטריס רע"ס כיו כענין אכריס אכרס עכ"ל כרי לנו כפירוש סלולים עס טעמו חללו, כעוכה ג"כ עסקן ירחי (ולכך נרלס יולח טכ כי חקין אל ר"ח כשכרי חפלה שלו חללים כלי ו"ו וכלפ"ד דנו, כי הוא מ"ד קנלת כקדעוניס). ושעתי חין לנו חלל להכיר סן אכנה טענת סכורכס, ואסן ואומר כי טעולם לא עלכ על דעת הקדעוניס חלולים סלוינו פעול, חלל גם הוא סס דבר הוא ועל עסקל כרכו, זכל, יכוע, וכרכויס כרכויס, כן חללי הוא סס דבר וכרכוי חללים. וח"כ נרכס סכרינו עוללת מכל חפיכס וכסוחו נס כלוי ידנ, וכן סלוחו נכרסח כערלס חללים גם הוא כרלוי ידנ, רק סכרסח וזח יוכל כאמע להככל כככחכ כי לטון זו חף אכיס ככוכה לפי ככחעסות חול ע"ע כל' חורה טענת חדס ככרס כמו ודס חללים יחח, ושעתיחל מרדך לסוד חסלחו כלאן לס אשר חין ספך כעשעסכ, ושזס זכ כעעס כסידו כקדעוניס חללים וכתכו חללים. זכ סלחתי גם כערלס כקוס אשר כרשכ סללים

לפני כסא כבודך שאם יפתח אחר מרים או יסתם אחר
מרים או אפשר להתקיים ולעמוד לפניך: ברוך אתה יי רופא
כל־בשר ומפליא לעשות:

כבוד קבלות טאכנו מתחילים כפן אלהי נשמה. חיו רען חיינטען קבלות טאכנו פֿאָגט היער גייד אלהי נשמה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו לעשות בדרך הורה:
והערכנו יי אלהינו את־דברי הורה בקינו וכפי עמך
בית ישראל ונהיה אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל

והוא נכרות דף כ"ד, נ' כנ"ע ונחתי נקבים נקבים חלולים חלולים וכו' והכל שריר ויקים. שאם יפתח
אחר סתם או יסתם אחר מרים, כן גרסת הגמרא וכן נסדורי מנהגנו, וכני מנהג ספרד לומר שם
יסתם אחר סתם או אם יפתח אחר מרים; ופירושו שם יפתח וכו' טעם דלכרוב להיות סתום כגון הסנדק
וכי טעם זה אם יסתם אחר טעם דלכרוב להיות סתום כגון בית הכליטה (אנדרהס). וְיִתְּן כָּן נִקְוֶה כִּי
וּסְפִי וכן שקר דוגמת אֵיִי טעם לא נותר (תהלים ק"ו) וכו' נא'ת כתיב דברים ללא הועיל. וְיִתְּן אֵיִי אֲשֶׁר
כן נקודו נדוב הסדורים, וְיִתְּן כתיב וכן כתב הרמב"ן נם' התשני וז"ל וְיִתְּן אֵיִי כעו אֵיִי והוא כתיב כעו וְיִתְּן
(ע"ל ד', כ"א) יטלם וְיִתְּן נק' (איוב כ"ב, ל') וכן יט לומר וְיִתְּן אֵיִי אֲשֶׁר כתיב והלומדים וְיִתְּן אֵיִי כתיב וְיִתְּן אֵיִי
הוא לזון חיה עכ"ל ונסתרו נוס דברי בעל עטרת זקנים ל"ט ס', ו'. ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת
כן גורם כְּכִי טענת ס' ו' וכאני כִיִי אחרים. ונמחזיר רועה הנוסחא אין כל ברירה יכולה לעמוד לפניך שעה
אחת. וכבר הוזכר לכלכס שהתוספת אפילו שעה אחת הנוכרת נר"ף ורמ"ג ורמב"ם ונסדור רב עטרים ולא
בעטלם שלנו לאתרכ. אך זאת לדעת כי לפי גרסת הספרדים הלומדים, וְיִתְּן אֵיִי אֲשֶׁר לרחקים אפילו
שעה אחת כי אם על ידי נפלאותך ורפואותיך" אין טקום לחפיזה על הלזון כלל, ועיין גם בפירוט פסעוד
רקח. רופא כל בשר ע"ה וכלל נצרו ערפא (עש"ד, כ"ג) וכן בגרסה נם' רב עטרים ונלחודרסם ורות סדורינו,
רק נדבשו יטן עטמת רפ"ו גם כְּכִיִי רופא ח"ל כל בשר ונדסית נוסחא זאת נל"ה דף קכ"א ונענן אֲשֶׁר
ל"ט ס' ו'. גם הכוזבי (פאטר ג' ס' י"ח) גורם רופא כל בשר וכן בעל העקדה עזר ל"ז וכן טעמע עממא.
ומפליא לעשות, פירש בכל נו, שפלא גדול הוא צדק האדם כלו נקבים נקבים והרוח והסובל והעסק שגור נחובו.
לעשוק ברברי חורה, נכרות דף י"ח ע"ב. ותנת לעשוק טודגלת נתלמוד כעו העוסק בטובה (סוכה)
כ"ה) ותלמוד כל לזוכה כחוב נספ"ך והוא נענור אֵיִי נתלמוד נקודות לכן כולך לבחוב ספ"ך תחת ספ"ך
כדי שלא יטעם קורא לקראו כעו אֵיִי וכן טעינו נתלמוד כל ל' ארוסין ו' ימות ול' סמיטה כספ"ך, אבל
בעקרתם שחוב נקוד כולס כחונים כספ"ך כעו וחסחא אותם (נראית ע' י"ח) חרש חרש (דברים כ', ט')
לכתיש ספר היח (כתיש ז' ה') וכן אדש עקק בעקרת כספ"ך שס כחאר עקק כי כתישקו (נראית כ"ו,
כ') חף כי אֵיִי טעמו בעקרת כעטמו נתלמוד כי בעקרת ל' ערעור הוא ובעקרת טעמו פנות המתחנה ורלון
למלאכה, ויך בשפֿטיגען, ט"ע למנין הכתיבה הכחון אהוא כספ"ך מאחר שחא נקודותיו. אך זאת לדעת
כי גרסת הספרדים, וצונו על דברי הורה" וכן נוסח הרי"ף והרמב"ם ורנ עטרים והכרע"ם וכן ככריע
סלחודרכס והוא עטמתת יומר כי הוא ל' עברי נדורה, והמתפלל יסדר תפלתו נלזון טכורב.

והעירב כן נכוב הסדורים וכן כתב רבינו תם נענור אהוא פיוס לנדבס הקודמת. אך נכל כִיִי זראיתי
גורם הערב כלי וי' נלש וכן בעטלם ונם' רב עטרים וכן גרסת האר"י וכן כתב אנודרכס. ופירושו של והערב,
אתה הסס נ"כ חן יערבו עלינו דברי תורה לעסוק נסס נחכבס, "חם חגנענעהק זיון". וכפי עמך כן לפי
לזון בעקרתם אר נס פסיכות וְיִתְּן גם על רנים כעו מפי עוללים (תהלים ח' ג') כפי שלסת הכנשים (איוב
ל"ב כ'), ונוסחת הגמרא וְיִתְּן עמך וכן גם כְּכִיִי ונכט סדורים יטנים וכן ג'כ נבקסה הקדמונית היא
עס פישיחא אלוסי עמך בית ישראל, חטנס לזון ז חף כי נלש בעקרת חניכס נלערה חלש על חודס של
סרכ (שניידע), וכן טס אנרסו אחרים וְיִתְּן גם הוא לא יטלם רק נחרכ וכלי זיון, וע"כ הנוסחא וְיִתְּן היא
סיותר טכודרת וכן טלס רו"כ ז"ל כִיִי. וצאצאינו, חולדותינו, כעו וכלחאי טעיך (יטעס ט"ח, י"ט). והכס
נוסחתנו סגורס היא וצאצאינו וצאצאי עמך כגרתס כנערא, וכן נל"ה דף ע"ב; חלל חכן ירחי כח
,,וצאצאינו וצאצאי עמך" וכו' כך קנלתי נכרפת מלשטרינן נכ"ט (דף פ"ה) כל שחא חלמיר
טכס וכס חלמיר וצאצאי עמך וכן נכו חלמיר טכס אכ חן תורה פוקתת טורעו לעולם א' לא יטוטו טפיך וטפי זרעך
וטפי זרע זרעך אטד ה' עטמה וטד עויס, אטד חקנ"ה חני ערנ לך נדבר הכס עכ"ל וכתב בעל ע"ז טפן
ע"ז סכן נוכיג, וכן כתב גם יענ"ך נכודרו. ונסדורי הספרדים הססח, ונהיה כלנו וצאצאינו וצאצאי

בָּלְגוּ יְיָ יְדַעֵי שְׁמֵךְ וְלִמְדֵי תוֹרָתְךָ (לשמה) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד
 הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בְּחַרְבָּנוּ מִבְּלִדְהָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָתוֹ • בְּיָמֵי גֹוֹהַן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פְּנֵי אֲלֹהֶיךָ וַיִּתְּנֶךָ: יִשְׂא יְיָ פְּנֵי אֲלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם
 לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹו דְבָרִים שְׂאִיִן לָהֶם שְׁעוֹר • הַפָּאָה וְהַתְּפֹוּרִים וְהַרְאִיִן וְגַמְלוֹת
 חֲסָדִים וְתַלְמוֹד תּוֹרָה: אֱלֹו דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹבֵל פְּרוֹחֵיהֶם בְּעוֹלָם הַתָּה

עצמנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה בא"י וכו'. ופירוש יודעי שמך, שמעך חסדך עלינו כדי
 שנקבל גדולתך בכל טעלותיך, וכדרך וינחמוך כן יודעי שמך (תהיה ש' י"ט) כי כולם ידעו שומי (ירושם
 ל"ט, ל"ד). ולומדי תורתך, כן גרסת הטור וכל סדורים יאנים וכו', ויש מוסיפים לשמה בגרסת כר"ף
 וכן בסדורי ספרד וכן כתב נכ"ט ע"ז ס' ע"ז. והוא צענור שאמרו העושה זאת לשמה טובט לו שלא נכנס
 (נרכות י"ז), ונספרי לדברים י"א, כ"ב, (גם נדרים ס"ב), אע"פ שאמר הריני א:עד תורה נכניל שאקרא חכם
 נכניל אע"פ כיצדכ נכניל שאארץ ימים, ת"ל לפיכך את ס' אהיבס, לפיכך טבל טקום וסוף בכבוד לנפש,
 ר' אלעזר בר לרזק אטר, אע"פ דברים לשם פעולתם כל דבר נכון לאשן עב"ל פננס בגמרא איננה טלה
 לשמה וזס הכוונת ועוסקי תורתך וכן נרענ"ס, ובאמת ג"כ אמרו לטולם יעסוק אדם בתורה ובטלות אפילו
 שלא לשמה, שמוךך שלא לשמה נח' לשמה (פספס ל', ב'). וראה בתוספות זס ולנכות דף י"ז, ולתענית דף
 ו'). אשר ברר בנו, עז"ה כן נחר ה' להיות לו לעס טלכ טכל העמים (דברים ז', ו'). ותכת י"ז
 טלעיל טמי קרוב המון עמו ע"ה י', כ"ד. ג"כ ו', כ"א. תהלים ק"ה, כ"ו. ונעם' סופרים ס' י"ג נטלח
 להעמיס לקרות בתורה ביחיד בטקום הנוסח אשר נחר בנו וכו' נוסחא אחרת וביס, נכ"ה אע"פ אשר נתן
 לנו תורה מן השמים ומי עולמים טעוטים נכ"ה ניתן התורה".

יברכך, כתבו בתוספות לנרכות דף י"א, ע"כ כי טכג הרעפים לומר עיד אשר נכ"ה ינכך אה"פ
 תורה ואלו דברים שבוט טעכ (פסח פרק ה') ואלו דברים אדם שבוט נרימת (זנת קכ"ז) עמוס אטיש
 כרזלטי שלא ילח אדם ידי חונתו נכ"ה חס לח לומר עיד אחריו. וז"כ אותן הנוסגין שלא לומר נכ"ה
 קודם אלכי נכ"ה חלש קודם פ' התמיד הם חנים כריכים לומר פסוקים הללו כי לו פ' התמיד הוא בטקום
 תורה ואיזה טקוטן טענה ור' ישעיהל נרימת. וטכ מתקני דוקח לפסוקי תורה את נרכת הבטנים כתב אכן
 ידמי העעס טמי זע טס' אותיות כמד ס' טככות: אנטלמוד וכדי להזכיר כרכתן אל יזרחל לפני החמידים.
 וטכ גככו לומר טעכ וברימת זו, טעס אהלכות פסוקות כן ועדכרים נטלות אנוכין ככל טח ונכל אע"פ
 ונכל אדם. וככט יברכך וכו' סדר גס נכ' רכ עטרס לחפר נכ"ה ועוד הפסוק זעמו חח טמי וגו' אכל לס
 בטעכ ובכרימת. שעי' כעו אחר טן נחס יחוס כן טן עטר' שעי' הפאה אדם חייב לכניח נסוף אדכו
 לעניים כדכתיב לח תכ"ב פחה אחר נקלדך (ויקרא כ"ג) וטכ אחר חז"ל עזור, ח"ל טן במורה,
 אכל חז"ל נתנו לה עזור, כדליתח עיד בטעכ כטמככ לה חין כוחין לפסח טעסי. והבכורים כדכתיב
 ולקחת טרלית כל סרי הלדטכ (דברים כ"ו) ולח נחטר כטכ. והראיון כדכתיב ירלח כל זכורך, ולח ירלח פני
 ריקס (דברים ע"ז) וחינו קלכז כעכ עזור הקרנות אשר יקריב נעיותו, וגס זכ ריק טן במורה אכל
 חז"ל נתנו עזור כדליתח כרלס טס' חגיגה. וירליו"ו זס דבר טל' רחיה, וקדו כן רוי"ה ז"ל ע"פ נטל
 ו"כ וכו' על טקל אחריו אטי"ו ונח כה"לף כג"כ לנד נטכור היו"ד אלאטרי דוגמת רי"ו (קכט ח', י').
 ובסדורים יאנים נקוד וירליו"ו וגס הוא יתכן אלו הוא בטקל חז"יו ונטכור כה"לף כס סרי"ג ככרי דוגמת
 דראיו (סוף יעיס), ונחמת כרלס כן קרימת חז"ל טטכ אנטלח כגיגה דף ו' ובירליון, טלי כריליון, כיו"ד
 פחרי ר"ג, אטכס כרלס פלכ גס כטולין קל"ז, נ' הוא וכרליון כלי יוד'. וירליות נטלס כסיכות, סריפות,
 איריות, יידות. וגמילות חסדים הנכט פכ הוא גמילות חסדים אדם עוצב כופי כון ליות כעח נטמת
 מלכיס וכרופכ אלו טין אער אכל גמילות חסדים אנטטונו יז לה עזור. ולחטר תורה, חין לו אעוד דכתיב
 וכניח נו יוסס וליכ (יסזט ח') אטיחג ללמוד כל זע לו פנאי. אלו דבריס שאדם וכו' זו כרימת
 היא נטדות דכרי התוספות אכדכתי לטעלה, והכס רלכס ככוד אכ ופס וג"ח ובככות פורטיס ופוסה הנכח
 ג"ס כין אדם לחכרו ות"ת וכו' יאן ג"כ כעככ רלזונכ אל טס' טלכ וקדויון דף ל"ט, כ'; והאכר נטלחו
 נטלטר דופה נזנת קכ"ז ו' דברים אדם אוכל פירותיון וכו' ריק זעס עונח, כעגל כניו לת"ת ודכן את
 חכרו ככך זכות" בטקום אעניח כפן הכנסת כ"ב וליות כטת, ונכ' טעכ תורכ טניח בטקוטן, הדן אט
 חכרו לכך זכות וטקקז על כיון נכרטי אטות" וראה כטירות רז"ל לזנת קכ"ו. ונטלח לטלטר זכ מטטר
 דופה כלאנו אכל כככך טענו כירזלטי ח"ל אלכ עכרות אדם אוכל פירותיוס כעולס הוכ וכקין קייטט כו
 לעולם כחא, עכוכ זכ וגלוי ערות ופיכות דעים, וזכן רכע כנגד כולם עכ"ל וטניחו נטל פט"ק כס'
 קכ"ב. פירותיוס אחרי כו כתבו חז"ל פירוחיהם כיו"ד אטרי פ"ה לכן ודעי אקלכוכו ככרי וככס הוא על טקל

וְהִקְרַן קְרָמָת לֹא לְעוֹלָם הַבָּא - וְאַלּוּ הֵן כְּבוֹד אֲב וְאִם וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁבָּמַת
בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהִכְנַסְתָּ אוֹרְחִים וּבִקְוֹר חוֹלִים וְהִכְנַסְתָּ בְּלֶה וּלְיוֹנֵית
הַמָּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוֹד תּוֹרָה בְּגִנְדָר בָּלָם:

אֱלֹהֵי גִשְׁמָה שֶׁנִּתְתָּ בִּי טְהוֹרָה (היא) אַתָּה בְּרֵאחָה אַתָּה
יְצַרְתָּה אַתָּה גְּפַחְתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֹתִיד

קָלִי קָשִׁי אֲחַד הַרְכוּי עֲטֵנו בְּלִים פְּשִׁים כְּלָרִי כֵן קָרִי הַרְכוּי עֲטֵנו פְּרִוֹת וְהַקְרָה עֲלֵמוֹתוֹ שֶׁל דָּבָר וְעַקְרוֹ, כִּי
נִשְׁבַּר שִׁכְכָה בְּקִרְבֵּים יוֹקְרָה גּוֹף הַדָּבָר קָרְנוּ כְּלָל "דַּמּוּ הוֹיפֵטגוֹט", וְלֹאשׁ הַדְּמֵנִין לְיוֹקְרָה כִּי, בִּי. קִיטָה
לִי כֵן ל' הַשְׁמַנֶּה רֹאשׁ עַם' פִּסַּח וּבֵן גִּוְרֵם הַעֲרוּךְ, גַּם נִמְדַּרְשׁ שְׁמוֹת רַבֵּה פ' ל"א כֵן כְּלִטּוֹן. הַיְדוּרִשׁ. הַעִיִּים
נִשְׁמֵיק כְּמוֹ דֵּבֶר כִּי, כִּי. וְהַכְּנַסְתָּ כְּלָה, שְׁמַיִיעֵ לַדְּמוּיִיתָה וְלַחֲכַמֵּיטָה שְׁמוֹכֵל לִיכְנַס לְחוּפֵם, כְּלָל "חַוִּיָּה
שְׁמַחֲטַטְטוּ". הַלְּמַת הַחֵט, בֵּן הַלֵּיבֵן כַּעַל שִׁת וּבֵן גַּם נִסְדוֹר יַעֲנֵךְ, וְהוּא כְּכּוּן, כִּי כֵן שֶׁס זֶה נִדְבָרִי דו"ל
לְעוֹלָם כְּחוּב לְגִיָּה לֹא הַלְּגִיָּה כְּמוֹ פִּטְרַנְכוּב כְּלָל לִיִּה (שְׁפָרִי סוּף שׁוּפֵטִים) הַכְּמַנְכוּב כְּלָל לִיִּה (סוּטָה פ"ו)
מִי זִיעַשָׁה לִיִּה נִדְגָלוֹ (שֶׁ) הַעֲהֵלְךָ כִּדְרֵךְ וְחִין לֹא לִיִּה (שֶׁ) כּוּפִין לְלוּיָם, שְׁזַכַּר הַלוּיָה שִׁין לֹא שְׁמוֹר
(שֶׁ) וְחִין לְטַעוֹת כְּחֵן כְּהֵלָה, שְׁחִינְכָה חֵלָה הֵלָה הַיְדִיעָה) חִין שִׁלְחוֹת כְּכֵל עַקוּם חֵלָה לִיִּה (שְׁכִילְחֵל
נִשְׁלַח) יֵהָא חֵלְךָ לְיוֹיֵךְ (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים שׁוּמוֹר ק"ד) וּבֵן חֵלָל כּוּמַרְקִין חֵכִילָה שְׁמִיָה לִיִּה (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים
שׁוּמוֹר ק"ז וְדִ' לְפִטוּס דָּף י') וּבֵן גַּם הַרְעַנְסֵם הַלְכוּת חֵלָל פ' י"ד כְּחַב לִיִּה, וְחִין לְטַעוֹן טַעֵה שְׁמַנְלָה
הַפִּעַל לְרֹ"ל נִשְׁמַטִּיל כְּמוֹ וְחַס כְּלוּבֵי עַה שְׁכְרוֹ (נִרְכּוּת י"ח) כְּזַכַּר ד' פְּשִׁיעוֹת שְׁחִלְכוּ פִּרְעָה לְחַנְרַסֵּס (סוּטָה
פ"ו) וּבֵן נִחְרַטִּית נִשְׁמַטִּיל וְחֵלְוִיֹּי יֵהָא (חֵלָל נִחְרַטִּית י"ג, כ') לְחֵלְוִיֹּיחֵסוֹן (שֶׁ) י"ח, ו') רִבִּינָה חֵלְוִיֹּי
לְרַבָּה (סוּטָה פ"ו), כִּי נִשְׁלַחְנוּ כְּמַדָּן גַּם נִפְיַעַל כְּמוֹ לְיוּבוֹב חֲנָזִי יִרְחוּ (סוּטָה פ"ו) וְנִחְרַטִּית לְחוּזִי לְיוּבוּיָה
(כְּחוּבוֹת ע"ב וְקַהֲלַת רַבָּה דָּף ק' ע"ב) חֻבְלִית חֲשָׁקִית וְלוּיָת (כִּד' סוּף פ' פ"ט) וּבֵן שֶׁס לְוִיֹּי (סוּכָה י"ג
וּל"ג), וְע"ב חִין טָן הַפִּעַל לְלַטוֹד עַל הַשֶּׁם וְהוּא נִשְׁמַטִּיל כְּהַל לְגִיָּה וְכִיּוֹתֵר חֵלָל כְּחוּבוֹב כֵּחַ גַּם הַפִּעַל נִשְׁמַטִּיל
חֻחַת נִל' קָל וְהוּא יִלוּבֵי נִשְׁמַטִּיל (קַהֲלַת ח', פ"ו). וְעוֹדֵנוּ לְכַר חַת נִקּוֹד הַחֲנָה כִּי לְפִי הַכָּלֵל חִיִּם לְבַקֵּד וְלִיִּית הַחַת
שְׁכּוֹחַ הַשְׁטִיכוֹת טָן לְגִיָּה וּבְפִלְס אָרְמָה אָרְמָה, וְכְמוֹ שְׁכּוֹחַ נִשְׁמַטִּיל כִּי לִוּיָת חֵן (נִשְׁלִי ח', ט'), חֵלָל קְרִיחֵחֵנוּ
הַטוֹרְנֵלַת לְגִיָּה הַחַת וְחִין לְשׁוֹת חֲחָרִי נִשְׁמַטִּיל לֹא דוּעִים קְשָׁרָה הַטְּכַפֵּל טָן קְשָׁרָה הַשְׁלַת הַכְּרַבָּה (יִשְׁעִים ז',
ג') טָן הַשְׁלֵהִי וְעִיּוֹן חַפְלָה, כּוּוֹנֵת הַכֵּן נִשְׁמַטִּיל, וְלֹאשׁ רַזִּי וְתוֹסַפּוֹת לְכִד' דָּף קַס"ד, כִּי. וְלִרְכִי דָּף ט"ו,
כִּי. וְחַתֵּן עִיּוֹן חֵיִם כְּפִלְס עִיּוֹן (עַטוּס ח', כִּי) פְּגוֹל (וּיִקְרָה י"ט, ז') לְטוֹד (יִרְעִים כִּי, כִּד') עַטְשָׁקֵל הַחֻקֵּן.
וְחַלְמוֹד חוֹרָה כְּגַדַּר כְּלָם, כִּי הַחֲלַטוֹד מִנְיָן לִיְדִי עַטְשָׁה.

אלהי גשמה שנחתה, נרכות דף פ' נ'. ונרכות טורחה הוא אשר עורה כה לכסם שספור לו כשעשה
וע"כ חיינה פוחתה כנרוך בי נרכות הטורחות חיינו לריבים להחטילין כנרוך. אלהי, יש לכושר להפסיק בין
שלת חלכי למלת גשמה ג'לח יכח נשטע כשטוב הנשטע לחלכי חס ופליכה, ויפה עשה הרים שנקד אליהי
נקטן להודות על ההפסק. שנחתה בי טהורה, אתה בראחה וכו', פירוש, הקני'ה נותן הנשטע טהורה כגוף
האדם, וכשעשה חז"ל וברוח חסידים חז' נחנה, חנה לו כמו שנתנה לך, מה הוא נתנה לך בטורה
אף אתה הסוחר לה בטורה (ג'ת קנ"ב, כ'). וכן הנוסחא ככל כ"י שראיתי וכן בס' רב עשרם וכן בשמור
דועף גם כשדורו הספרדים וכן גורם האנדרהס. וכשדורו האשכנזים אנדרהס הנושחא טהורה ה"י אתה בראחה
וכו', אך חנה ה"י חזת תוספת מאושרת וגם יולדת טענה ששטעת שקר כי איך יאמר שם חוטא על נשמתו שמה
טהורה. והנה ר"ח האשכנזי כשפרו טענה ה' חלק ד' פ' ע' עשרה שבנשטע הוא עזר עלטוה וטענה טהורה ככתבו
ז'ל יצר עברה חלל לא נרוא וטענה מה שתקנו לושר חלכי נשטע שנתת בי טהורה ח"ה, ואשר אנכר
שטעי חסו יכוח עליו ה"ר וכו', עכ"ל והלחן בפירוש בזה גזוי לעינים וע"כ הנכון שיש להפסיק חנה ה"י, וכן
חיינה כנוסחא כשערף ולא כשכ"ל ולא כשכ"ל הלכות תפלה פ' ז', ולא כשדור יצן עשנת רפ"ה, וכן כשחרי טענה
ח' ס' קט"ו לפ גרם לה, רק כשד"ף נשלתה וחיין לי ספק שנחה לנש טיד טעתיקי הספר ולא עשנת טהורה. ח"כ
ראיתי כי חף נצל העקדה שער ס"ח ול' חנה גם הוא טהורה נלי עלת ה"ה, ועיין שם סיטב כשפרו ותמלא
כי פן העקר נלי פקפוק. ואשרי כל זאת מלאחי ראיתי לרוב הגדול חיד"ח שכתב בס' קא גודל סגן כ'
וז'ל חין לושר טהורה ה"י, רק טהורה, אתה בראחה וכו' כן נכתי טענורי טענה דעל כרוח טענה וחינה
טהורה עכ"ל, ונשתי כי יצר דנתי ועל דעת הגדול כיונתי. אתה יצרתה אתה גפחתה, ככ"י וְאִשָּׁה שִׁיבֵם
כיו"ה הסבור. וכתב טענה"ח בפירוש ח' ג' לאנות כראחה יצרתה נפחתה חז"ל כשנשטע נלגנח דקרא כוללת
כל חלוקי הנשטע שם ג' נשטע רוח ונשטע ועל דרך זה אשר נה ג' לאנות ח"ה, חנה כראחה כי על הנשטע
הטענית ש' יצרת חלבים ח' כ'אדם וגו', ואתה יצרתה כי על הכוח החייני אנשטע ר' ויצר ה' חלבים ח'ת
כ'אדם וגו', ואתה נפחתה כי על הנשטע השכלית כפ"ה ויפח נחפיו נשטע וגו' עכ"ל (מתנה טעין יעקב
לנרכות ס' קי"ט). משמרה בקרבי, ר"ל ששעשה חלל עת כוא דנרו, חכו אשר ואתה עחיד

לְשִׁלָּה מִכֶּנִי וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֵתִיד לְבָא: בְּלִזְמַן שְׂדֵה־שִׂמְחָה
 בְּקִרְבִי מִזְדָּח אֲנִי לְמַנְיָךְ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן בְּלִדְהַגְשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר גְּשָׁמֹת
 לַפְּנִימִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁבְוֵי
 בִּינְהָרָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשִׂנוּ נְבָרִי (נְבָרִיהָ) ^{כַּנְּסִים מִחֲדָתָה}

לשלה סגנון, פירוש, כיום הציחה. לְשִׁלָּה, ארצו נטל נקל נטקור עם לַמִּדְרַשׁ הַשְּׂמֵחַ וּסְלָח הַכְּבוֹי, ולפי חבלון
 לשון הסקתה היה לוטר לְשִׁלָּה, אבל כל' חכמים שחברים כיון ג"כ נטקור וכמו שכתב רד"ק במכילוב דף ע"ב
 עם הלפ"ד מלאנו רז"ל אַתְּמַטְוּ נַחֲסֵרוֹן כ"ס הַפַּעַל נַחֲסֵרָה לְשׂוֹל לְשׂוֹל לְפִיל וְזוֹלָתָם. וְנַחֲסֵרוֹן רוֹעַל גּוֹרֵם
 „ואתה נוטלכ עשוי ואתה עתיד להחזרה בקרבי לעתיד לבוא.“ ולהחזירה הפעל חזר אינו נל' הסקתה
 חלפ ל' טענה כוח, ופעמו נכפסיל הכיז דבר לפקומו הראשון. לעתיד לבוא ר"ל בעת תחיית המתים
 אגאטר ונחתי רושי נכס ומייתם (יחזקאל ל"ז, י"ד). וְיָזוּ כֵן נְקוֹר נַכַּל כ"י וס"י וכן נכין. וטע אנטלח
 נקבלה ג' פ' ונחשיה נ', ו' נקטן, הוא נעבור הכפסך דונפת דב"ש דב"ש פקס פקס. ועוד עקרת סתבה
 פל' פרישי, ונדניאל ז', י"ב עד וְיָזוּ וְיָזוּ (גם ג' ח') וחילו היה נקטן היה סענורר וְיָזוּ וְיָזוּ וע"כ טעות עה
 שבה קבולו כי העבור עשנו וְיָזוּ (גם ג' ח') וחילו היה נקטן היה סענורר וְיָזוּ וְיָזוּ וע"כ טעות עה
 אנקד כט"ג וְיָזוּ יתן לה נקטן ומסור עליו „לית“ ונ"ל נפתח ולמסור עליו „נ' פתח“ וטח נרור כי טח
 למסור עליו לית כלל חס יהיה קטן יהיו ג' ונ"ל לית, ונחמת נקתרה כ"י לח טכחתי נטטר עליו כלום].
 והיולט לענינו כי סבון הוא נקוד הפתח והארכתי נענור הטעות זעמה כב רד"ק במכילוב שצביאה נקל
 קלי היה לו להכינו נקל קלי רז"ז טלכ תלמודית ועקרה נל' ארמית ועטעס אדון נעברית וחדוני וקן
 ח"ס ורבוני פוב (נראזית י"ח, י"ב) וחקל גבירתה ח"ס וקלה רבונתם (גס ט"ו, ד') ושקלו נעברית הוא
 על דרך פירוש רש"י. כל המעשים, נעמלם הנוסחא כל העולמים. ארון כל הגשמות, כחכ סענורר, כמון
 עם חנים פוטרים ארון כל הכטעות וכס טועים כי לרך לפטרו כדי לוטר טעין הכתיבה סטוד לפחיטה. לפטרים
 סחים, טלכ טחים היה חואר למלח פגרים, כמו וטכ כלס פגרים טחים (ט"ב י"ט, ל"ב); ופובל סיום נרבה
 זכ כ' פירזים, האחד אבות הודאה על הקילה כי בעת הזינה גף האדם הוא כעת וכמו שפח"ל נולדת פיתה אינה
 (כ"ר פ' ט"ד) והקנ"ס טחים אותו נבחרה הנטעה (דברים רכב פ' כ'), ופסירזש או ילא עוד פירז כמי על
 תחית פחים לע"ל כי כמו שפח"ל הקנ"ס הנטעה לאדם נכל נקד כן ג"כ יפחד הנטעות ליאני עטר לע"ל, וכן
 לקוח גם נעטר' סכסדין דף ק"ס. ונטלם נפסיקתח רנתי (ט', ד') גנורם נקוסם סעחיד נטעות וכו', סחיה סחום.
 אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁבְוֵי וכו' נכרכות דף ס', כ'. כי שטע קול תרנגול לישח ברוך אשר נתן לשבוי וגו'
 וטח פסוק נחיו ל"ט, ל"ו. וזכוי הוא התרנגול כדאיתח כר"ב דף כ"ו. ותיקרפס רכס פ' כ"ב אשר ר' לוי
 נערכים ליוסין לתרנגולת סכויח. וכן גם תתרוס ירוזלמי על פאוק זכ „פחן יכ' לתרנגול נרס כינתס
 לעקלפס לטריס“. וכתב אבורהס אנקדס כן נענור אהום לופה וטחים לפרחוק כדמתרטינן יכע ופסחכי
 וכן טלפס סכחח, ויש טעמים אנקדס כן פפני מרחות כפיו על טעכיות כסף, ולנו ענדין על כינת
 התרנגול טפני אהום מלרכי בני אדם אכס עוטרים טעמחם לקול, חכו אטער להברין כלומר סיכמי
 סכריות וידעו כי אז טחפיל היום, חכו דבר פלא אהין נעלום פי אידע להכחין בין יום ללילה ופכילו אדם
 אהום נעל דעכ וטכל אלא התרנגול, וגם נחלות הלילה הוא פרגיז וקורפ עב"ל ולעדמו טעטעס דר' עקינת
 (נכרות דף ס') אטמטעס הקדטוניים תתרגוליס לרעח על ידן זמן עמידתן טעטתן. וכנה לפי פירוש זכ חס
 נל שטע קול התרנגול נקדו אינו חייב לנרך נרכה. אפסם הרו"ס כחכ וז"ל הלכ' נקדס אכוי נל' סעקדפ
 דכתיב פי נתן לכאוי כינה (וכן סחורגס תתרגומו הראשון טחן יכ' כלנח כינתס, וכן לרוב הספראים ור"ס
 נעידהו הרענן) וטלכ היה סכנין ופ"י הכינה אדם סחנין בין יום וטין לילה, וטפני אחרנגול טנין ג"כ
 וטעריפס קורין לתרנגול אכוי התקיני נרכה זו לאופרה כטיעת קול התרנגול, וטיכו אף חס נל שטע קול
 התרנגול יכול לנרך נרכה זו אטינה אלא הודאה לפקוס נתן למ כינה והננה וכדל לני כל לרכיו דאף פס
 יאן אדם כנית חלל ינחין נילח היום ע"י קול התרנגול עכ"ל. שלא עשני נכרי, נטנפות דף ט"ג ע"כ (והכינוס
 כר"ף וכו"ל נפרק ט' דנכרות) כוונחט שעשני ישראל, אפסם נחושפתח לנכרות פקד ז' ר' יכודס חומר
 ג' נכרות לריך אדם לנרך נכל יום שלא עשני גוי וכו' וכן נרסת רב פטרוס ורמנ"ס והאנודלדסס והאזר
 וכן נכל סודרים יאנים ור"ס לח"ס ס' ט"ו. אבל נעל ויעתר ילחק כדחיק חנת גוי וכעמיד נטקוטס
 נכרי, ויטע חקן כי אע"פ אכרילנו סד"ל לקרוס גוי לפיט אחר אטינו פיאחל, וכמו שכתב רד"ק כנרסיס

תפלת שחרית

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ עֶבֶד (שְׁמַחָה):
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ אִשָּׁה:
 (הַנְּזִים חֹמְרוֹת רַחֵם אֲרוּעֵנוּ וַיַּגְעֵנוּ: בְּרוּךְ שְׁעֲשֵׂנוּ בְּרַצוֹנוּ:)

(כַּתָּב טוֹן טוֹסִיפִים בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם טַנְגִיבִיה שְׁפֹלִים:)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פִּקַּח עוֹרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עַרְמוּם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זָקָף קְפוּפִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֵשָׂה לִי בְּלִצְרֹנִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵבִין מִצְעַד־רִגְבֵךָ:

ערך גוי, ט"ט נכל הטקרא חנת גוי הורחמה כמו ע"ס וגם לא יתכן להשתמש בה כדבור על איז אחד באשר כנר העיר הרא"בע בפירושו לשמות ב"א, ח'. אבל נכרי הוא הטלה הנכונה אם הכוונה על איז זר שאינו טרע ישראל, ואנחנו חונתנו לסדר תפלותינו בלשון נרוכה. וטעם נרכה זו, שנתן שכת וכוונתו להסג נ"ה שכת' בנו טבל האומות וקרננו לעבודתו ונתן לנו את מלותיו לטוב לנו ובעה"ז ובעה"ב, מה שאין כן בנכרי שאין לו טבל ו' טלוות בני נח. שלא עשני עבר, שאין העבר סייד בטלוות כישראל ואינו ראוי לנוח נקבל ופסול לבטח דברים. שלא עשני אשה, שהיא חניכה טלווה בטלוות עשה שהוטן נרעה. וטעם שטרות הנזים טטלות עשה שהוטן נרעה, לפי שהטעה טטוענדת לנעלה לעשות לרבינו, ואם היתה טטוענדת בטלוות עשה שהוטן נרעה אפשר שנתת טעייתה הטובה יכזה חותה הנעל לעשות טלוות, ואם תעשה טלות הנורא ותחת טלוותו חוי לה טעכלע ואם תעשה טלוותו ותחיה טלות הנורא חוי לה טיוולרה, לפיכך פטרב הנורא טטלוותו כדי לסיית לה טלום ע"ס נעלה (הטוורטה). וכנגו הנזים לנרך שעשני ברצונו (ונלא אם וטלכות. קאר גרל ט' ט'). וככה לפי טנהג הטכנזים נלא חלו ג' נרכות מיד אחר נתן לטבו נינה, ונכדורי הספרדים כחוזים כסף קודם הטעניר טנה טעיני, ואין קפירל נדנר. פוקח עורים, נטט' נרכות דף ט', כ', כי פתח עיניו ליטע נרוך פוקח עורים, כי תריץ ויתני ליטע טחיר אצורים, כי לניז טלניז ערוטיס, כי זקף זוקף כפופים, כי נחית נחנעה רוקע הארץ, כי טעני (טהלך) הטבין טלעדי, כי טייס טטאמה טענה לי, כי אסיר טטייניס חוור, כי פרים טוורח על ריזיס טוטר, כי טעי אפי הטעניר וכו', וע"כ טן סדין היס ראוי לנרך נרכות חלו כל אחת ואחת נעט עשיית הטענה אשר עליו נתקנה, אבל טפני טלין סידים נחיות תקנו לטטר כולן בטעם אחת לאחר טנטל ידיו, וגם טפני טרניס טעם הארץ טאינס ידועים חותן תקנו סיפור חותן סט"ן נככב"כ ויענו חטן אחריון וילאו ידו חונתן. פוקח עורים ל' תהלים קט"ו, ח'. ווי"ו של עורים בלי דג"ט (טכלול דף קס"ט, נ'. וקס"ב, נ'). ערטיס רי"ט נקנון וטי"ס דגוש כי טוא טן כחיד ערם ילאחי וערם אטוב (איוב ח' כ"א) דוגטת עידם אצטיס, ונעקרה כל ערטיסיס בו"ו ארוקע על טי"ס דגוש (נרואית נ', כ"ה. איוב כ"ב, ו'). והוא על דרך זר טענד נעטרות, ונא בטעטטו טן אפטיטנה, ערטיס (כזע נ', ט'). אטנס הקורל ערטיסיס נטי"ס רפה הוא טכסן טעטעת טלשון ועשה טענה ל' תחנולה וערטה כמו טעטעות ערוטיסיס (איוב ה', י"ב), וכנר נתנו נעטרות הטטן, ערטיסלין דגשין חטיימן רפיין. סחיר אסורים ל' תהלים קט"ו, ז'. והחיתע על הנודרטה שכתב כי זמח הנרכה אינה נוכרת נעטרל, והלא היח ננרכות דף ט', נ'. בי תריץ ויתני וכו' והעתיקה ג"כ סדיף. זוקף כפופים, גם טוף ל' תהלים קט"ו, ח'. ונרקות הקדים זוקף כפופים לעתיר אסורים וכן טוא נכדור רפ"ו גם נבי"י, חלל נאנודרטה הסדר כנכדוריניו. רוקע הארץ ל' תהלים קל"ז, ו'. שעשה לי כל צרכי, כמו אכדרכס, טעם לנרכה זו טבל וטן טטות יתק חינו יכול לנחא ולעשות לרבינו וכיון טלנז טנעליו טאלו נעשו לו כל לרבינו. ונטיח טדוריניו היח כניטח הנטעה וכן גורם טטור, וכן נא"ט ט' ט"ו. אטנת כריף וכעמ"ס וכרפ"ט והטט"ט גורבים ערטיסיס ל' כל צרכי וכן הוא נעני כי"י ונכדור רפ"ו וכן העתיק גם ספרטן נעני טכ, ונעל טלכות גדולות גורם אשר נהן לי כל צרכי ואכן יחתי גודס אשר לא הסר לי כל צרכי. וכנר טן אכרסס לז"ח ט' ט"ו איז חוטרים ערטיסיס ל' רנים (וכן נקוד נכדור רפ"ו וכנ"י) ולא נרעה לו לטנח. אשר הבין עשה תהלים ל"ו, כ"ג. נכדורי ספרדיס הנטטחא הטכין ננרטה הנטעה, חלל טן אנוטס טניא

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹחֵן לַיַּעַף בָּח:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי וְתַנּוּמָה
 מֵעַפְעָפִי. וַיְדַו רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱרֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּחֻרְתְּךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לַיְדֵי

בשם האגודה כנוסחתנו וכן היא כבי"י. בגבורה, נרכה זו נתקנה לומר כשחזר תפלתו, ואומר בנרכה כי ע"י
 האזור התגורר נפתחים ויכל כלדם לפתנועע ביתר כח וגבורה כי הוא אומר את הגוף ונפרט את חברים
 הפנימים שלא יקבלו נזק ע"י טעינה ופריקה וכדומה, וזה אומר אחר ישראל רטון אל הפסוק כי כאשר
 ידבק האזור אל עממי כפי כן הכנתי אלי את כל בית ישראל (ירמיה יג, י"ח). עוטר ישראל בחפארה,
 נתקנה לנרץ כשישים סמנפת על ראשו, וכוח על' וכיית עזרת תפארת ניד ה' (ישעיה ס"ג, ג') ויש
 פותרים שבועת הכרכה על חפלין אל ראש כי חפלין נקראו שער (ברכות דף י"ט). וכתב הנודרתם הטעם לנרכה
 זו לפי שפיו עומרים טמנפת כדי שלא ילכו נגלוי הראש, וככל חרץ ישעאל נוכנין לאומרה מפני שם פנימים
 טמנפת על ראשו, אבל נגלוי הפרכות (ר"ל נחרץ ספתיעון) אין נובהין לאמרה כי חנים פניחין טמנפת,
 אבל נוכנין לומר נרכה אחרת אשים נוכרת נגשרה ויהי בא"י אמ"ה סגביה שפלים עכ"ל. וכן עיני נעל
 הלכות גדולות נרכה זו. גם נק"ק טין הטנהג לומר סגביה שפלים קודם נרכה פוקח עורים וכן נסדרה
 ג"כ נרוקח גם נבי' וכסדור רפ"ו, גם נבי' נסדרה חך אחרי נרכה פלניג ערועים ורחה ס"ו ועג"ל לא"ס
 ס' ע"ו. הנוחן ליעף בה, נתקנה על אדם טפקיד נאטחו נערה ניד הקנ"ה עייפה טענודה קנה כל. כיום
 והקנ"ה טחזירה לו ננקר גקטה ואלוה וע"פ הפדרה חדשים לנקרים רנה אטונתך, נכר וס טפקיד פקדון
 ניד חכרו וטחזירו לו נלוי וטקולקל אבל אדם טפקיד נכל ערכ נאטחו ניד הקנ"ה והיפ עייפה וטחזירה
 לו חדשה ורעובה, כן פירשו הטור והנודרתם. חך לא נוכרה נרכה זו נגשרה אע"כ גם נני טנה ספרד
 חנים נוכים לאמרה וכן נרוקח חינו מניחה, ורחה ענן אחרים לא"ה ס' ע"ו אות י"ג. פשיני, נוצ'
 פתחה נכל ס"י גם נסדור רפ"ו והוא נככון ולא כר"ה סגביה נקטן נכסכו על הפסוק פס אתן
 את לעיני לעטעפי תנוטה (תפלים קל"ג, ד') כי אין נכדון דועס נרחה כי סם האתנחתא תחת עיני,
 אבל פה אין נעעיני הטקום לאתנחתא שלא האתנחתא טקוטה תחת העולם כידוע לכל עדין נעטעפי הטלינה,
 ולדעת רוב הפוסקים אכרכה זו פטובה היא עם ויכי רלון ופוסה גומל חסדים ודחי אשין טקום להספק נכתת
 עשתי, הכי לך נגקוד פשיני נפתח העקר לכל כדמות. והגומרה, תנוטה היא יומר קלה טן הכינה,
 סוואטענה, לך נפירוש סרלנ"ע לנרחה נ', כ"ס. מעפעפי, סם פתי פנימים כדומות אלה נכסדרם
 (חייגענלידער) ונקראו כך טאום וריווחן כלילו כן עפות טרש עוף, כן מירש כפרחון וכן פירש ג"כ סרלנ"ע
 נתהלים ע"ז, כ"ו. וכנה נוסחתנו היא כמו נגשרה, אבל האנודרתם גרם המעביר קק"ל שנה טעיני וכ'
 וכן הוא נרענ"ס. ונסדורי הפסדים נוספת כל רנים המעביר שנה טעינינו והגומרה מעפעפינו, ואני הוא
 זה שנוס כדי להאזן ללשון כעך הכרכה ויכי רלון וכ' זהיא נל' רנים וכמו אנגלר נספון. ודדו רשון
 וכ' הוכה ננרכות דף ס', נ' חך כל' יחיד אליהי ואלהי אבתי שחרגילי' וב' וכן נחה נר"ף ורענ"ס ורל"ג וכס' רב
 עטרס גם אנודרתם עיני לזונה כל' יחיד, וכן היא נאטח נסדורי כ"י גם נסדור רפ"ו והאטרונים סם אקונה
 כל' רנים. ויש לומר ו"ה' ניו"ו הסנור נענור זהיא נרכה אחת עם הטעביר אה כדחיתא נוספות נרכות דף
 ע"ו, וכתב הטור כי טאום הכי אין לענות אטן אחר הטעביר אה שזינה סוף נרכה, גם אנודרתם כתב ח"ל
 היא טיוטה אל נרכה הטעביר אה וכן היא כתובה נגשרה נוספות סדויקות טטובה לב נלי פדוד וכן
 טלחתי נסדר רב עטרס ורנ סדורה וכן היא דעת סרל"ג עכ"ל. והנה לענין נוסח תפלה זו כתב ענן אחרים
 בשם האגודה איך נכ ל"ח תנות, ולא טלחתי אחת מכל הנוספות אכונות אכסדרים טכונות לספאר זה שלא
 נוסחת סדור כ"י והיא כה לזונה, וידי ר"ם ה' או"א שחרגילני בחורתך דבקני במצותיך ואל חביאני
 לא לידי חטא ולא לידי עברה וענן ולא לידי נסיון ולא לידי בויון ואל ישלוט בי יצר הרע ורחקני
 מארים רע ומיצר הרע דבקני ביצר הטוב ותנני להן ולהסדר ולרחסים כענין וכענין כל רואי ותגמלני
 חסדים טובים בא"י גומל חסדים טובים לעמו ישראל', וכס ל"ח תנות. וטאזו לשירוש נוסחתנו, ואלהי
 אבותינו, נרוב התפלות אומרים כן, כדי להזכיר זכות אבות. ואל חביאנו לא לידי חטא וכ', אין להקשות
 חך נתפלל ככה והלא הכל כיוי אשים חוק טן ירחה אשים (נרכות ל"ג, נ')? כי אין ענין כל הנקשות
 הלא רק זיטלק הקנ"ה טאחנו את כל הטונטים הטעבנים אחנו טלכוס אל טלפות ויוטין לנו דרכים נלים
 הפנימים אוחנו לידי תכלית יעדוני, אבל מירחה נעטטה עליה כרצות נתונה לחדם וזו כפיסדה לנחור סם

הטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי גסיון ולא לידי בזיון ואל
 השלטינו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו
 ביצר הטוב ובמעשים טובים וכף את יצרנו להשתעבד לך
 ותגנו היום ובקליזום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
 כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי גומל חסדים
 טובים לעמו ישראל:

מי זילך נדך נהצטט יאמר כאן תפלת הדרך אחר גומל
 חסדים טובים לעמו ישראל (יוסף פוזן ס' רכ"ב).

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובקל

שאלה. נסיון, לא תנסה אותי, כי שאל לא אוכל לעמוד, ותנת נסיון לא נמלא נקמחא אכל ננסה על עסק
 בזיון (נאסתר ח', י"ח). ואל השלטינו, בן הגיה רז"ח כסם הרש"ם נקמחא השלטינו של סדורים שלפניו,
 דוגמת ואל תשלטני כל חזן (תהלים קי"ט, קל"ג) וכוון, כי בן נכל חלקי תפלה זו נושא הדבור הוא הקד"ם,
 ולשה לנו להסב כאן הלאו ולעשות היור הרע לנושא הדבור. והרחיקנו, בשני כ"י ויקמחי וכן הוא נמלא,
 וגם הוא יתכן דוגמת ורחק כ' את האדם (ישעיה ו', י"ג). מאדם רע, שלא יבי לי אדם עסק עם אדם רע.
 ומחבר רע, שלא אלמד מעשיו הרעים. וכ"י גורם תסור ומחבר רע ויפצר קבע וכן גורם גם נעל נלחון
 סמן נ"ח. וכך את יצרנו להשתעבד לך, לא ימלא נמלא אלנו ולא נס' רב עמרים (גם נסדור כ"י וסדור רפ"ו אינו)
 אכל לקוח נמלא הר"ף. ותנת ויקי לווי נגזרת ככף נפשי (תהלים נ"ז, ז') כל"א בייגעו, ושה אשמו רז"ח כי לא יתכן
 לומר ככה נמלא כי אש זה הוא פועל עופר, טעה, ונאמת ככף נפשי פועל יולא הוא לדעת כל אשמו המעשים וכן
 כלכף כלגעון רחא (ישעיה נ"ח, כ') יולא הוא ורחא הוא הנאום, וע"כ תקונו ויקמחי טבול הוא וגם טעות, כי
 הרש כפה אין סודאחו על הכניעה אלא על הכפוי כמו טעלי ב"ח, י"ד. ואף חז"ל השתטעו בו לטעם הזה כמו
 שכפה עליהן את הסר (שנת פ"ח) כופין קערה (שם קכ"ח) כופין עליו פסכת (ערוכין ק"ד, כ') כופה עליו
 הכלי (פסחים ו'), אכל להורחא הנטיה, ביעגעו בייגעו" השתטעו נארש ככף כמו כופפת קומחך (יומא ל"ב,
 כ') ורחשין כפופין (סוכה פ"ה) כף אומך לשטוע (נחמ"ס) יכוף אליה לתובו (כתובות כ', כ') היה כפוף
 וינא (מנכרין כ"ד) אין רשאי לכופן (נ"ט פ"ג) לכוף קשרי אכנעוהינן (סוטה ל"ד, כ') הכופף קמחו אל
 חצרו (נ"ח נ"ב, כ') כופף ידיו ורגליו (נמלא רבש רש"פ ו'). ואם חאמר הלא אשמו כפאו אד (ר"ה
 דף כ"ח) כופין את רבו (גטין פ"ו, כ') כופין אותו לשמוס (חולין פ"ג) כופין אותו לכנות (נ"ח דף ז', כ')
 כופה את ענדו וחינו כופה את אשמו (נויר ס"א) ודמיחין ו' הרכבה הן? דע ומדע אף הם חייב ל' כפיטם
 אלא ל' קצרה וטורדמים עם שרש כפת הארמי, וכמו אומר גם השאכנו בינדע, אערכו ויקמחי
 והעד מטעפת נכנין (יבמות ס"ד, כ'); וטלחתי את"כ בירושלמי הגרסא כופף את ענדו וחינו כופף את אשמו,
 וגם נמ"ק דף כ', כ' וכתובות ד', ע"ג לכוף את אשמו, וא"כ אין קושיה כלל. להשתעבד, ככס נל' ארמי
 נמלא כנין ששקל כטעם כנין פיעל והפעיל העברי אך בבוראש יומר חוקה, ולו לכנין טקל פעולתו כנין
 ששקל, כמו שכלילו, ישכללון (נערא ד', י"ג וי"ג) חיוב יחזו (דניאל ו', כ"ס. ג' י"ז), ארכינו (תרגום
 ירמיה ל"ח, ו') אשחרנו (תרג' חיוב ו' י"ז) ואלחף (ת"י נראשית ל"א, ז') השתלחף (תרגום חיוב כ"ח,
 י"ט), ודומה לאלה השתטעו גם סז"ל כנין ששקל לכנין הפועל ואשמו ששקל נקמחא ע"ז או ששקל וכן
 ששחרר נקמחא חדר או ששחרר כמו ושמרו, ששחרר (גטין ט' ע"ב), ואת כנין השתפעל או נשפעל כמו
 לכנין פעול אלו ואשמו נשפעלו, ששפעל (גטין ל"ז, כ') ישמעדו (נ"ח ק"צ) להשתעבד (שמות רבה פ' ע"ו)
 נשחרר (נ"ח פ"ו) נשחררה (נ"ח ע"ט), אשחררה (תרגום חיוב פ"ב) אשחררה (תרגום חיוב פ"ב) נשקל לכנין
 פעול אל ששקל כמו משקלים (גטין פ"ו) ויבמות פ"ו, כ') משחררים (ראש חנה), גם עשו גם
 דבר טענו ואשמו ששקל (נרכות י"ז פסחים קמ"ז, כ') ששחרר (גטין ע"ד, כ'), וכן פס נמלא להשתעבד
 טכנין הששפעל הפועל מן ששקל ומעשו להיות נעמד. וכחתי כל זאת לכעמיד המתקשים נמכות כאלה
 ולכו"לם מדעת אותם האומרים אשם מעשים מרונשים, ונאמת גם הם שרשם ג' אותיות רק שאלו כנין
 עיומד נבו להם חכמי המנהג. וחננו היום וכו' עז"ה ומלא חן ואלכ טוב בעיני אליהם ואלם (משלי ג', ד')
 ר"ל שאהיה אהוב לאשים ואהוב לנריות. חסדים טובים, חסדים עלומים וטובים, וזה אחד מעשוי ל' טוב,
 ראה רש"ם לנראשית כ"ד, י'. גומל חסדים טובים ע"ה ישעיה פ"ג, ז'. לעמו ישראל, נמ"ק ס' קמ"ח
 תחתיו הנוסחא לברוחיו.

יהי רצון, היא תפלת רבי נתר ללוחיה, נרכות דף ט"ז, כ'. ונאם גם נל' רנים, אלהינו, אכללנו,
 וכן בשני סדורי כ"י. וכמדוינו נסדרה כל' ימיד וכן נס' רב מערם וגם אכודתם גרם כל' ימיד. גם נוסחאות
 כסדורים שונים מל' הנמלא נחאפת ומנרעת, רק נסדור תפלה נרפם כחשטערם ע"י וינא כלוי נמלא א"ה

יום מעזי פנים ומעוות פנים מאדם רע ומקביר רע ומשכן רע
ומפגע רע ומשטן המישהות מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא
בדברית ובין שאינו בדברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים כסתר ומורה על האמת ודובר אמת בלבו ויחכם ויאמר:

רבוז בלהעולמים לא על צדקתינו אגחנו מפילים תחנונינו
לפניך בי על רחמיך הרבים. מה אגחנו מה חיינו מה חסדנו
מה צדקנו (מה ישועתנו) מה דכחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך

אם מלאהיט פעם בל' בגמרא ויהא "יר"ט ב' אליכנו ואלכי חנותינו אתלינו מעזי פנים ומעוות פנים
שחדם רע ומפגע רע עיכר הרע עזבר רע ומשכן רע ומשטן המישהות ועדין קשה ומפגע רע וקשה בין אבוח
וכו"ו, ופ"ט לא מלחתי לני לשנות על פיב ווסחח הצורה לנו וטס אסס נטרפס לינכז אוב נטרפס כי
בזכח דף ל', נ' אתלינו בל' יחיד ונכדות כערוך ערך עו. מעזי פנים אלא יתגרס כי אדם גיז ט עזח.
ומעוות פנים, אלא תכח כי נעלמי טרת העזות, כי עו פנים לניכס. ומשכן רע, אלא חלקס עשו. ומפגע
רע, כס ילדי כוסן וקודותיו, "למקלט". מדין קשה, פיח סערוך ערך יחול אכול חנו לדון אלא נקוסי,
ויכיב לתרגס, "פטר חיינער שווייגער רעכט:חלע"; גם יז לפדא אלא אבוח אמי לפשפט קס, "טטרענגע
געריכט". ומבעל דין קשה אלא יבי לי דבר טשפט עם אדם קשה נפענותיו, "חיון הטרענר געגנער".
בעל דין, חיינו מדין כזופט, אלא מי איז לו ריח עם סכרו וחזע עליו טשפט סופפט כווס נקרא בעל
דין, כעו כזיכיו בעלי דין עומדים לפניך (אבות א', ח') דייין כזיכיו ובעלי דין נעמיד (שניות ל',
כ') אבוכה לבעל דין אלא יעמיס דכרו לדין קודס איבוח בעל דין חכרו (סנהדרין ו', כ') הטעניס דכרו
לדין קודס איכא בעל דין סכרו (סוכה ב"א, כ'), וכלזון הכחוכ כווס בעל דכרוס (שעות כ"ד, י"ג). בן
ברית, יהודי (כ"ק דף ט"ו) שאינו בן ברית, אלא נח נכרית הטילכ, ר"ל אמינו יהודי.

לעולם יהא עד וישכם ויאמר, כטאטר זכ ככר נחקזו הככס (עיון תניא ס' כ'), ואלפת יורכ דרכ
אמינו מיועד להיות תפלכ, רק חוככס יהא לדס וכמו אילכ בעליל מדברי תלכח דני חליכ סרק בל
ח"ל יהא אדם ירח שמיס ירח נטרס וטודה על הלפת ודוכר חפת בלככו ככל יוס ווס יכס יחצער רכון
כל בעלמיס לף על דקחתינו חכוכו מפיליס חחוכוכו לפניך וגו' עד נעת סיהא חכוכו חכוכס וכי עכ"ל כדי
כרו כי התגלה נעטעס תגלחח רכון כל העולמיס ומאטר לעולם יהא אדם היה רק להוסיך ולזרז על
תפלכ זו. וכמופריס שאלאוסו מיועד נכדר תגלות זל רכ עעריס וכרעכ"ס נרזח רכון כל העולמיס
סזכיו גם חוחו טווסח התפלכ ואין ספק אלא היתב כן דעת חלכ הדוליס חלח כדעת תלכח דני חליכ,
וכן נלפת כעור ס' ע"ו טחחיל סיד כנוכח רכון כל העולמיס וגס כזני סדורי כיי חיינו לעולם יהא וכי
ועל סלח לת העטעדי לו נקודות. ועיון יוסיק חוסן ס' רכ"ג.

רבוז כל העולמיס, נוכרת כיווס דף פ"ו, ב' ר' יוחנן אטר רכון העולמיס (ועיון זס רז"י),
שחל: אטר סה חנו סח חיינו, ועקר תקונס לנעילת י"כ. ודע כי כדורינו זל העולמיס, וכן נכ' רכ עעריס
וכעור, אכל ככור רס' חונה עלת זל וכן ככורי סספדריס וכרעכ"ס וכווס ע"פ כנטרפ. לא על צדקתינו ספיק
נדמאל ע', י"ח. מה אגחנו. כגמרא מה אגו וכן ככדריס בלפני כרנ בעל יחער יחחק, וכוס סעמיד אנטרו כקווס
אגו, וישר תקן, כי חע"פ שבעלי סעסנה כרגילו כעלח אגו ע"פ כקרח לף תעלף אלא כירטיכ ע"כ ו',
ורק ככתיב, ולפי סקרי גם כוס אגחנו ככל חכרו, ויכרי עקר ככל עקוס, וא"כ ל' כקרח עדיך, וככ
אגס כנקוד אגו טחלקת בין כדייקרס גיז סנקדיס א"י. יז סנקדיס א"י וע"כ ודחי זלאון ככנור עדיך טלאון ככוככע,
ורכס עור לטעה כתפלח עליו, גם כיוסיף חוסן סען כ"ט. מה חיינו, ככיי ישר חיינו ישר חסרנו, וכן כווס
כיי' נרזח הן כחן סן כתפלח כעילכ. חסרנו, כטעס ומסדכס כעין כקר (סוכה ו', ד') "טווגער". מה
א"שני. כן ככל סדוריס ימיס וכי' וכן נרסת כעור וכן כווס גם כסדור רוו"ה כתפלכ כעילכ וכן גורס זס
גם כרעכ"ס וסכנורכס, וככון דוגעת ספדנו, וכוס על' וכזני לדיק סכדקו (יחזקאל ג', כ') סעמי ס' ככדקי
(תכליס ו', ט'), "גַרְמָא חַיִּיט". מה ישענו. יז כחן חלופי כוסחחות, וזכס ככוסחס חכנה כיה מה ישענו וכן ככיי
ועליה כחנ חכנורכס חן לומר סכ ישענו כי כסס ככדול וסנורח כווס ישענו עכ"ל וככנור זח ככדפיסיס
כאכרוכיס ככו ותקנו מה ישועתנו, אך לף כככילו כתקונס ולא ככינו עיטק כוונח חכנורכס, כי כווס לף
כסיד חכת ישענו כענור סקל כניכח אלא עכס כן כדי לכדייקתו טלאון ככשעט לחתי פנים, כי ידוע סדך
סעוז טלאון כככיי סקוף, ר' י"ג וכי' יוכלו לכורות על כווס ככנור גם על אגח, ר"ל ככמרי יא"י יז לכניס
על התעוה הכזה עלי עכרי וע"י עכמי וגס יז לכדינו על התעוה ככחח חלי סיד אפריס. וככס מה ישענו
כחן כווס סעמו על ישע עכמו, כלוטר סכ כיה כתעוה אכ נוכל להוסיף חת עכמו, וכטעס זכ חן זרות

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כְלֵהֲגַבּוּרִים בָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנֹשִׁי
הַשֵּׁם כֹּלָא הָיוּ וְחַכְמִים כְּבִלִי מַדְע וְגַבּוּנִים כְּבִלִי הַשְּׂבָל כִּי רַב
מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבֹתֵהֶם אֲתִכֶּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ
לוֹ בְּהַר הַמְרִיָּה. וְרַע יִצְחָק יַחֲדוּ שְׁנֵי עֶקֶד עַל צַב הַמִּזְבֵּחַ. עֲרַת
יַעֲקֹב בְּנֵה בְכוֹרֶךָ שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמוֹשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמְחַתָּ
כּוּ קָרָאתָ אֹתָם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפָאֲרָךְ וּלְבָרָךְ
וּלְקַדְשׁ אֶת־שִׁמְךָ וּלְהַתְּשִׁיבָה וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מֵה־טוֹב
חִלְקֵנוּ וּמֵה־רָעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה־יְפָה יְרֻשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֲנַחְנוּ
מִשְׂבִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּבִלְיוֹם

כלל נדבר וספס נוכל לוטר ככה. אך למען לא נצעה נלאון זו לכניסה עה היא התאופה הכאה חלינו עיד
זכחנו וכחא לירי חרוף ח"ו, לבן הרפיקה חנודרסה, כי נאמת כסס ב"ה כוא יענו. ונראה ען האפור כי
נחקון יאועחנו נעקוס יענו לא נוצענו, נענור גנס יאועחנו סוכל מעשעת כפולה כעו יענו. אטנס כבמה
כ"י גנס כסדור רפ"ו גנס כסדורי כפרד וכן כסדור האר"י לא נפלא לא עה יענו ולא עה יאועחנו, וכן
חינכה לא נרענ"ס ולא נעור, ונלאחי נפירוש סר' לני על התפלה גנס נפירוש גל"ס זיש כלא ז' מה כנגד
ז' הכלים זאמר קסלת, וזה לא יסכים אלא עם הכוסחא הטעמית מה ישענו, וע"כ סגרתיו. זכ"י אסד
גנס כסדור רפ"כ וכמסודר גלוניק הנוסח, "מה אזו עה חיינו עה חסדנו עה לדקנו עה ימינו עה גנותינו
עה כוחנו עה נבורתנו עה נאמר" וכו'. וראה עוד בתפלת נעילה. פ"ב עס המקרה מרש ידע, כעו ופנינו
פדע, מדע וסאכל (דניאל א', ד'. י"ו) נל"א, קעננטניס, וויסענטספ"ס". כי ר"ב מעשדום, רכיו מעשיכס,
כעו כרנ מעשיך ערכ כל כון (יחזקאל כ"ו, י"ח) נל"א, "ריח מענגע". ונאני כו"י גורם כי קל מעשיכס הן פס
סן ננעילס וכן גרסת רנ עטרס והרענ"ס וכעור וחנודרסה, ונאעע עוה כי עה זיש עפרטיס עה רוב מעשיכס ולא
כל מעשיכס, נל"א, "דמ: חייאעע חיהרער טהחטען", כי כוונס כוונ חיינכ מדעת מסדרי התפלה וחף לין זה מעשעת
רוב נל" הכתוב, וראה נביאור נאעט. ומוחר הארם, פסוק נקהלת ג' י"ב. ודע כי כסדורי כספסדיס יז עוד חוספת
אחרי נכות כי ככל כנל ומחלת, לנר נאעע כסכורס סביא עמידה לתן דין ונאנן וכו', אך נאסחחנו סיא נוסח כעור.
אבל אנחנו וכו' זכו לאון כסכילתה פ' נאלח כפסוק נאנאטו וחטענו, ונליקיע רעו רנ"ג מונל כעעע
כלאון תפלתנו. ופירוש אבל כעעס חנל ארס פתך (כראשית י"ז, י"ט) כלומר נאעט, "פירווחיה". אברדום
אהבך ע"כ דה"כ כ', ז'. ויאעיס ע"א, ס'. יצחק יחידו, כן נוסח כעור, ופירוש פאעע כי יצחק סיס כן
יסיד לאנרסה וכעו אכות כראשית כ"ב, כ'. וי"ב. וט"ו. אך נרענ"ס כנוסחא יחידך וכלאון כסכילתה, ופירש
פ' תניא סמן כ' עה אלו אוטריס זרע יצחק יחידך, יסיד כספך אקראת לו, חנל אנרסה ויעקב לא סיו
יחידים נאס אסד, אנרס אנרסה, יעקב יראל, וכן נאלח נירושלמי ננרכות סוף פרק ראשון למט נאנכה
ע"ל. בנך בכורך, כעו אכות בני ככורי ירשל (אמות ד', כ"ב). שסאהבתך שאהבת וכו' נעל תנל
דני חליס פ' י"ט חפס נזו כלאון. שאהבת אותו וכו', מלפכי ח', כ'. נאפאית ל"ס, י'. ויאעיס פ"ר, כ'.
לפיכך, מוסכ למעלה, ר"ל אחרי כי אחנו בני חכוב אחינים ופנינים אר עאכנך אוחס נפרת
כני, לבן חיינים אחנו לכודות. לפיכך סיא מלכ תלמודית עורכנת ען ק"י וטן ק"י. וכל מקרא על כן
נעקוטה. ולקדש א"ח פ"ד כן נאני כ"י, וכן נכון ע"פ סלך סליח סלאון. ויחזיק כן כוסחחנו וכן נעור,
וכן טלאנו הטעקל נענכ סועה דף ט' ע"כ וכסוף מער זני, ונכדורי כפרדים ויחזיק וכן כסדר רנ עטרס
ונרענ"ס וכן כטעקל נענכ יועל ס"ח, כ'. וכן נאלח חזקיה (נ"ד דף ד' ע"ב) גנס חזקיה (אכות ד', ט')
חזקיה (נגעיס פ' י"ח) גנס חזקיה (כסדרין ע"א, כ'). מה טוב חלקנו, נעולס כוס. ומה נעים גורלנו,
נעולס כחייס. ומה יפה ירשחנו, לעמיד לנח. משכטיס ומעריכיס ערכ ובקר וכו' נוסחאות מתפלות

הַגְדוֹל שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקִיָּם-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁכָּתוֹב בְּעַת
הַהִיא אָבִיךָ אֲתָכֶם וּבְעַת קִבְצֵי אֲתָכֶם בִּרְאֵיתָן אֲתָכֶם לְשֵׁם
וְלַתְהַלְלָהּ בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׂבוֹתֵיכֶם לְעִיגֵיכֶם
אָמַר יְיָ:

נרות קבלות אשכנזי שוורים כפון נרכות התורה, ינרדך, חלו דברים. ויש אף הכפוקים והעשנס.
חין רען מייטען געשוינדען וזירר היער נרכת התורכ (וייטע 37) גענוקט.

יש שוורים פ' הכיור קודם פ' התמיד.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ בַיּוֹם נַחֲשֶׁת וּכְנָו נַחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ
וְנִתְתָה אִתּוֹ בִּירְאֵהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמּוֹזְבָח וְנִתְתָּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶת־רַגְלֵי וּבְנֵי
מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ
אִי בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמּוֹזְבָח לְשֵׁרֵת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וְלוֹרְעוֹ לְדוֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדָּו בָּדָר
וּמִכְנָסֵי־בָד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֵלֶה
עַל־הַמּוֹזְבָח וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמּוֹזְבָח: וּשְׂשֹׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל־מְקוֹם טָהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה
בְּבָשִׂים בְּגִישְׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֲלֵה תְּמִיד: אֶת־הַבָּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים:

נעלה נקראם חלף שפך הגדול (ע"פ ח', ע"כ, דכ"ב ו', ל"ב). שנקרא עלינו, כמו שכתוב דברים כ"ח, י'.
דכ"ב ו', י'. ידעו ידעו, ט'. ונטקוטות זולתם. מה שכתוב, כפי גורם מה שהבטחנו, ונטור הכוספת
מה שהבטחנו על ידי צפניה חזק כאמור, וכן שוורים הכפוקים. בעת ההיא, סוף לפניה.

ידבר, נעבד כ"ח. וכחז אבודרכם, עה שחקנו לקרות נענין הקרנות יותר מדברים אחרים, לפי שכל
השוערן נכוונת כלל כחלו טקריקן (כדליתח נחשנית דף כ"ו, נ' ונחנות דף ק"י, נ') ועוד לפי שכתפלה נחקנס
כנגדן (נרכות דף כ"ו, נ') ותקנו לוטר נענת פקח חיצו טקוטן יותר טעניות אחרות לפי שפס כולל כלל
שחלקת התנאים (ועיין נס' נגיד ועליו דף כ"א, נ') ועוד שפס סדר הקרנות, ועס שקבעו אחרים כרייתח
ד' ישטחלל כל י"ג עדות טעוס ספ דאטריק נפ"ק דקדושין (דף ל'). וע"ו דף י"ט, נ'. ועיין החוספות סס
ונספדריין כ"ד) אטר רכ ספרא טעוס ר' יהוע נן חכניו טחי דכתיב זכנתם, חל תקרי זכנתם חלף זכנתם
לעולם ילג טרס זכותו עלי טקרא עלי נעטכ עלי בתלמוד, וטקזי טי ידע כטכ חיי, וטחזן לח
נריכי חלף ליוטי, כלומר שריק כלל יוס ללמוד עשלתח, וכך חנו נוכגים, נחחלה טקרא דחיינו כפדת לו
וחח"כ טעכ דחיינו חיצו טקוטן וחח"כ עדרש חל כרייתח דר' ישטחלל וכויו נעקוס תלמוד, סכטדרש בתלמוד,
ועוד לפי שפס חחלת תורת ככנים שפס ראש לכל קרנות קבעוס חלל הקרנות עכ"ל וכן כחז חן ירחי
וטפייס חל טי שדוחקת לו טעמו טלעפוק כחורכ ילג זכותו חללו ידיו וע"כ לח יתכן ל' ל'גס עכ"ל
וכחז עוד ריינו יונכ לנרכות דף י"א סכנד ג' נרכית חל נרכת כחורכ תקנו לוטר נכקר ג' טניכיס טקרא

וְעִשִׂירֵית הָאֵיפָה סֵלֶת לְמַנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית רְבִיעֵית
הֵהָיוּ: עֵלֶת תְּמִיד הַעֲשִׂיהַ בְּחֵר סִינֵי לָרִים גִּיחַח אִשָּׁה לִידוּהָ:
וּגְסָבוּ רְבִיעֵת הֵהָיוּ לִבְבֹשׁ הָאֲחֵר בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ שֶׁכֶר לִידוּהָ:
וְאֵת הַבְּבֹשׁ הַשֵּׁנִי הַעֲשִׂה בֵּין הָעַרְבֹים בְּמַנְחַת תְּבִקָר וּגְסָבוּ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לִידוּהָ:

וְשֵׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְדַּךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּגֵי
אֲהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב:

י' טוסיפוס כאן לוטר' ס' סטטני סקטרת וכו'.

אֲתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אַבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קַטְרֵת הַסַּמִּים
בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם. בְּאִשֶּׁר צִקֵּית אוֹתָם עַל יְדֵי מִשְׁחָה גְבִיאָה
בְּפְתוּכַ בְּתוֹרְתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה קַח־לְךָ כַּמִּים גָּמֵף וְאִשְׁחַלְתַּל וְחִלְבְּנָה סַמִּים וּלְבָנָה
וְכַח בֶּד בְּכַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְרֵת רִקַח מְעֻשָׂה רוֹקַח מְמִלָּח טְהוֹר
קָדָשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִכְּמֵנָה הַדָּק וְנִתְתֶּנָּה מִכְּמֵנָה לְפָנֶיךָ הַעֲדַת בְּאוֹהֶל מוֹעֵד אִשֶּׁר
אוֹעֵד לְךָ שִׁמְחָה קָדָשׁ קַדָּשִׁים תַּהֲיֶה לְכֶם: וְגֹאֲמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֲהָרֹן
קַטְרֵת סַמִּים בְּבִקָר בְּבִקָר בְּחִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירֶנָּה: וְגִהְעֵלֶת אֲהָרֹן
אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירֶנָּה קַטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרֹדְתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ. פְּטוּם הַקַּטְרֵת, חֶצְרֵי וְחִצְפָּרוֹ וְחִלְבְּנָה וְהִלְבְּנָה מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים קָנָה. מִד
וְקִצְעֵית שְׁבֵלֶת גֶּדֶף וּכְרָבָם, מִשְׁקֵל שִׁשָּׁה עָשָׂר עֲשֶׂה עֲשָׂר מְנָה. הַקְּשֶׁט שְׁנָיִם עָשָׂר, וְקִלּוֹקָה
שְׁלֹשָׁה, וְקָנָמוֹן תִּשְׁעָה, בְּרִית כְּרִשִׁינָח תִּשְׁעָה קָבִין. יין קַפְרִיסִין, סִינֵי תִלְתֵּה וְסָבִין תִּלְתֵּה,
וְאִם אֵין לוֹ יין קַפְרִיסִין, מְבִיא חֶטֶר חֶטֶר עֵתִיק, מִלַּח סְדוּסִית רֶבַע, סַעֲלָה עֵשׂוֹ כָּל־שְׂהוּא.
רָבִי נֶתָן אוֹסֵר, אִף כַּפֹּת חִירְרוֹ כָּל־שְׂהוּא. וְאִם נָתַן בְּהַ דְּבֹשׁ פְּסִלָּה. וְאִם חֶטֶר אֵתָה סָקֵל
סָפְגִיָה חֵיב מִיתָה:

דְּשִׁינָה פ' קַרְנוֹת וּמַטֵּב דְּמִינוֹ אֲחִיבוּ טַקְוֹת וּמִדְרָשׁ דְּהִינוּ ד' יִשְׁמַעֵאל חוּטֵר, וּבִרְכַת חֵר אֲחַר כְּחַר בְּנוֹ זְסִיחַ
עֲבוּלֵב לְמַקְרָח וּבִרְכַת כְּעֵרֵב לְעֵטֵרָה, וּבִרְכַת עַל דְּנִרִי תוֹרָה לְעֵרֵשׁ עֲבִיל. וּכְחַט הַטוֹר כִּי בִשְׂנַת עוֹסִיפִים
וְיִיוֹם בִּשְׂנַת זְנִי כְּנָשִׁים (כְּטָרְכַר כ' ט'), וּמֵהָיִין בְּלַעֲכָנוּ לְקִרְוֵת בְּרִיַת וּבְרַחֲשֵׁי סְדִיכִים (ז' כ"ח, י"א). וְעַל
הַטְּנָבֵי (פַּעַן ס'ו') בְּשֵׁי עַל הַטְּנָבֵי עַמְּנֵי זְסִין בְּכוֹן לְכוּבִיר קַרְנָן סוּכָף עַם תְּחִיד ז'ל אַחַר, וְחִינוֹ קָסֵב,
זְעוּמָף וּפְנוֹ כַל כִּיוֹם עֲבִיל. וְזִשׁ פּוֹטְרִים ג'כ' פ' בְּכוּיר (זְסַח ל' י"ז) ז' תְּרוּסַת הַדָּן (וַיִּקְדָּשׁ ו' ג')
קוֹדֵם פ' כְּתִיבֵד וְחֵדְרִים פ' סוּבַח עַקְטֵר קַטְרַת ז' סְטַטְנֵי קַטְרַת וְעִזְיֵיתֵן (זְסוֹת ל' ל'ד. וו'). ע'פ' עַשְׂרַת
זְקִיכִים לֵאח' ע' מ'ס. וְכַחַט בְּטֵל פ' נִגִיד וְעוּבֵב (מִדָּף י'ד) הִיַּחֲוֵי כוֹסֵף לוֹטֵר אַחַר פ' כְּתִיבֵד פ' סָטֵן וי'
כְּדַלְחַת, וְעִנְשֵׁי שׁוּרֵי עַשְׂנֵי תְּרוּסַת בְּטוּיִן כַּאֲזֵר אַטְרוֹ ר'ז' (כְּרִכּוֹת י"ב) עֲבִיל.

וְשֵׁחַט אוֹרֵז עַל יַרְדַּךְ תָּחַנוּ לוֹטֵר זְסוּק ז'ס כְּבוֹף פ' כְּתִיבֵד ע'פ' סְרַח וּזְקָרָה רַכֵּס פ' כ' בְּטֵל סוּב
חוּטֵר כְּפוּכֵב לְשִׁי כ', חֶטְרוֹ בְּעַטֵּב עַקְדֵד ח'ח אַחַת יִתְחַף בְּנוֹ הַחֶקֶן סְקִיכ' זְנִי כְּנָשִׁים אַחַד ז'ל אֲסִרֵת וְאֲחֵד
ז'ל אֲסִרֵת, וְכַל כָּךְ לַטֵּב, זְכַעֵט זְסִי: יִרְחַל עַקְרִינֵין חֲטִיד עַל גְּנֵי הַטְּנָח וְקוּרִין חַח כְּתַרְחַל כַּחַ לְפַטְנֵס
לְמִי כ' זְכַר כְּתִיב עַקְדֵד יִתְחַף.

תפלת שחרית

רבו שמעון בן גמליאל אומר, הקרי אינו אלא שרף הנוטף מצצי הקטף. ברית כרשינה
 שישפין בה את-הצפון, כרי שתהא נאה. זיו קסויסין ששזרין בו את-הצפון, כרי שתהא צוח.
 ובלא מי רגלים יסין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הקבוצ:

תגיא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק אומר הרק היטב היטב הרקי, מפני שהקול יפה
 לבשרים. פטטה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם
 כמדתה, כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סגניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין.
 עוד תני בר קפרא, אלו היתה נתן בה קורטוב של רבש אין אדם יכול לעמוד מפני
 ריחה, ולטה אין מערכין בה רבש, מפני שהתורה אמרה כי כל-שאר וכל-רבש לא
 תקטירו מסנו אשה ליי:

יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב מלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בה: יי הושיעה
 הפלה יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת
 יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

- אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרוחה:
- קבל רנת עמך שובבנו שהרגנו נזרא:
- נא גבור, הורשי יחודה ככבת שמרם.
- ברכם שהרם רחמם. צדקתך תמיד נזלם:
- חסין קדוש, ברב טובך נהל ערתך:
- יחיד נאה, לעמך סנה זכרי קדשתך:
- שועתנו קבל ושטע צעקתנו יורע תעלמות:
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

כזכת מופסים: חס ראה חרש ויירד פתוגעכרעו היכלוגעועלט:

וביום השבת שגרי כבשים בגי' שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
 בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה:

בראש פורש מופסים: חס ראה חרש ויירד פתוגעכרעו היכלוגעועלט:

ובראשי חדשיכם הקריבו עליה ליי פרים בגרי בקר שנים ואיל אחד
 בפשים בגי' שנה שבעה תמימם: ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 לפי האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן
 עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח נוחה אשה ליי:
 ונסביהם חצי ההין יהיה לפי ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
 זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליי על-
 עלת התמיד יעשה ונסכו:

הן תפלות הצבור שעירי ראשי חדרשים ושל מעשרות שחיתתן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מהנות על ארבע קרנות: כיצד,
 עלה בקבש ופנה לפנה ובאלו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפוגית.
 צפוגית מערבית. מערבית דרומית. שירי הים היה שפך על יסוד הדרומי.
 ונאכלין לפנים מדהקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד הצות:
 ר העולה קדש קרשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בקלי שרת בצפון ודמה
 טעון שתי מהנות שהן ארבע וסעונה הפשט ונהות וכליל לאשים: ה זבחי
 שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות אשם גולות אשם מעילות אשם

שעירי ראשי חדרשים ושל מעשרות, אן על מזבח המזבח. [מעורות, כל מקרא נח לרוב נכחו זכר סגרים מצידי
 וכל טעם נכחו נקבה כמו הטובה חח הטועדות (אבות ג' ט"ו) וכן נטלה פעם אחת נמקרא דב"ח ח' י"ג].
 שחיתתו בצפון, שהרי למדנו נכנין חכ לכל החטאות אן טענות לפון. עלה בבכש ופנה לסוכב, מפני שזכה נותן
 על הקרנות ובחלטה, לרדך למטוד על גני פוכב, אבל בכל שאר הדמים שהן התחמונים טן החוט ולטטה עומד על
 כרמטה אלל זיות הטובה וזורק טן בכלי וכל טקום זוגיע למזבח כזר. [בפ"ש כ"ז יטין כמו ד"כ ט' י"ח, והוא
 טעלה אחת לכד הטועפה והולכה מהקרקע על הטובה]. ובא לו לקרן דרומית מזרחית, שנה הוא פוגע ראשון,
 כדקייטח לן כל פנות אחת פוכב לא יהיו אלא דרך יטין, והכנז כדכוס וכזעולה כו ופניו למזבח כמלא יטיו
 למזרח, ופוכב יטיו למזרח ונח לו לאותה הקרן והולך וטקיף כפוכב דרך יטין ופניו למזבח טן הדרום למזרח
 ומזרח לפון ומלשון למערכ דסינו דרך יטין, ושטח על אטח כרום חמה הנתון כלאש הטובה ככל זיות שנה קרויב
 קרן. [קרן הוא ל' נקבה ככל במקרא, וכן רכיוו חף שמלאנוכו כל' רכיו כזכר ט"ט שמוז כל' נקבה והעד וישנר
 את שתי קרפיו, והקרנים גבוהות והאחת גבוהה טן השנית (דניאל ח') ולכן אשר קרן דרומית ולא ידושי. ואין
 זרות כלל בלשון, ודברי נעל ט"ט נדחים]. על יסוד דרום, דילפינן ירידתו טן סכנז כחטאות חמיטנות ואדי
 הדס כידו מיילתו טן הסיכל וזירים שניטיות כידו, טח וילתחו טן הסיכל היה נותן שירי הדס כמטוך לו שזא
 יסוד מערבי כדכתיב אזר פתח אהל טועד דכיינו לכד מערב שזא כמטוך להיכל, חף ירידתו טן הכנז טתן הכזרים
 כמטוך לו דכיינו יסוד דרומי כמטוך לכנז, שכנז כדכוס. לפני מן הקלעים, לפי שנמטכן היו קלעים היקף לחטר
 אהל טועד, וכחטאת כתיב כמקום קדש תחכל כמבר אהל טועד (ויקרא ו' י"ט), וכנית עולמים כיתה חוטמת כעזרה
 כמקום הקלעים. לזכרי כדגרה, דגני חטאת ואשם וטמחה כתיב כל זכר ככונים יאכל אחת. בכל מאכל, טזוס דכני
 למחני כמסח דליתו כמכל אלא ללי, תחז ככלו ככל טמכל. ליום ולילה. דכתיב וכזר זמח תודת שלמי כיום קרננו
 יאכל (ס ז' י"ז) למדנו לחודה שכלכל ליום אחד, חטאת ואשם כניין, תלמוד לומר זמח. עד הצוח, סיג עז
 חכמים לחירה להרחיק את האדם טן העבר, דכח קרפ לא יניח טענו עד כקר קאמר. (ד) העולה קדש קרשים
 היא ליפסל כיוול וכעכול יוס וכמחוסר כפורים וטועלין כה, ומזוס דלא כתיב כה נקרא קדש קדשים היא כמו
 כמטאת ואשם, שחיי כחנות, כקרן מזרחית לפונית וכקרן מערבית דרונית שכערה כאלכסון, ומטמט טזוס דקרן
 מזרחית דרונית לא היה לו יסוד, לפי אלא היה כחלקו אל כניטין שנתכנז יאקב עליו ככקר יאכל עד,
 כשחכמתיב יתכנז טקדשא, דכר כמקודש לדמים לא יכח אלא כחלקו אל כניטין, ואותו הקרן לא היה כחלקו,
 שכטובה היה חופש כחלקו אל יסודש אטח כמזרחו ואטח כדרומו כל אורך מזרח ודרום כעוני אטח אלא
 אלא כיתה אטח שכמזרח על פני כל המזרח, שכשטגיב לקרן מזרחית לפונית כיתה כלה כחון אטח לקרן,
 וכן טכילת כהטח הכרונית לא כיתה טכלכת על פני כל הדרום, שכשטגיב לקרן דרונית מערבית כיתה
 כלכ כמטוך לקרן אטח, נטלה יסוד לג' הקרנות, כילכך היה מתחיל כקרן לפונית מזרחית, כוזיל וקרן
 דרונית ומזרחית אין לה יסוד, לפי אלא היה כחלקו אל טורף שמתכנז עליו יעקב, ועולכ טעוכה תחלת טתן
 דטח כנגד כיסוד, הלכך כני בני תרתי דאטרן, דתי טתנות אן ארבע כניין, כדי זיהא טתן הדס כד'
 רוטוח כמזבח, דכתיב חקרו את הדס על כמזבח כניב, חיי וזקו, יכול יורקנו כזריקת אחת, ח"ל כניב וחי
 אכזר להקיף כזריקת אחת, חיי כניב, יכול יקיפנו כחוט, ח"ל וזקו ואין זריקה אלא כמחוט, וכחוט חיי
 אכזר להקיף אלא ככלכט, הא כילד, נותן חיי טתנות אן ארבע. וטעונה הפשט ונחוח, כדכתיב וככשיט
 את העולה ונתת אותה לנתיבים (ויקרא ט' ו'). [הפ"ש סה"ח פתוחה כסודר רפ"ז וכל"ל דוגמת חשפד
 (ישעיה י"ד, כ"ג) חשפ"ל (ישעיה ג', ט"ו) חשפ"ד (סס ל"ו, כ') חכ"ש"ר (קבלה ו', י') חשפ"ל (איות כ"ה,
 י"ב) אכולס שעות כסעולה, והמזן עס קורין חשפ"ש וכן חפסדי. חקדוש. חרגיל. העלם חחר. חייק כמגול וטועין כי
 כאקל חשפ"ל לא כמלא וכולן עקר נחקרן כפתח חפסדי. חרגיל. העלם חחר חוק]. וכליל לאשים, כולם כזרמח
 פ"ז אלא (ח) זבחי שלמי צבור, ככני מלכת. אשם גולות, כמטוד כמנוטת כפקדון. אשם מעילות, ככנכה טן

שפתה תרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי. שחיטתו בצמון וקבול
 דמן בבלי שרת בצמון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזכר בהנה בקל-מאכל ליום ולילה עד תצות: והתורה ואיל
 נזיר קדשים קלים שחיטתו בקל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע. ונאכלין בקל-העיר לקל-אדם בקל-מאכל ליום ולילה עד תצות:
 המזרים מהם ביוצא בהם אלא שהמזרים נאכל לפניהם ולבניהם
 ולעבדיהם: ושלימים קדשים קלים שחיטתו בקל-מקום בעזרה ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בקל-העיר לקל-אדם בקל-מאכל לשני
 ימים ולילה אחד: המזרים מהם ביוצא בהם אלא שחמורם נאכל לפניהם
 לבניהם ולבניהם ולעבדיהם: חתבבור והמעשר והפסח קדשים קלים
 שחיטתו בקל-מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת. ובלבד שיסתן כנגד
 היסוד: שנה באכילתו. הבבור נאכל לפניהם והמעשר לקל-אדם ונאכלין
 בקל-העיר בקל-מאכל לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא

הקדש. אשם שפתה חרופה, ככל על שמה חזיה שמה חזיה בת חורין, כשימדת לעבד עברי שמותר כשפתה
 וכתה פירין. אשם נזיר שמשאל נשת, דכתיב נכ וכוזר לכ' אח ימי נזרו וכניח ככז (בעדנר ו' י"ג). [אשם תלוי
 ככל כי תלוי תואר לאשם וע"כ הוא נפרד מה שאין בן נחביו אצ"ל להוסיף בהן מלת אל כשחרונם]. אשם
 תלוי, שפך אגן דגבר אשייכוני על זדונו כדת שפך לא אגן, והוא כתיב אלל פסח שטילת (ויקרא כ', י"ז).
 אשם ודאי לא גרסינן ככל אלו אשם ודאי בן חוץ מפשט תלוי. שחי טחנות שהן ארבע, דגאס נמי כתיב
 אזייתס וכתיב סניב. ונאכלק לפנים מן הקלעים, דכתיב נחאס נקדס הקדשים תאכלנו (בעדנר י"ח, י) ותיב
 אלמי לבור סוף אותן כתיבו להשפת, דכתיב ועזיתם עזיר עזים אחד להשתח ויני ככאים נני שנה לכס
 טלמיס (ויקרא כ"ג, י"א) לומר לך דינון כהשתח און נאכלין אלא לפנים מן הקלעים וכאזרי ככוסה, אבל
 אין טעוניס ד' טחנות כהשתח, און לך ככל הקדנכית מי אטעון ד' טחנות אלא תשחת כלנר. (ו) החודרה:
 איל נזיר קדשים קלים, אין פיעליו ככן. [איל בן נקוד כבוד רפ"ז וכל"ל כפטיכות]. שחיטתו בכל מקום,
 אין טעוריס שמיטה כלפון. ונאכלין בכל העיר, דגני השחת כתיב ואכלתם אותה בטמאים קדוה (ויקרא י'
 י"ג), ואין אלמים נטקוס קדוש, אלא בטקוס שבור, דכיניו בכל העיר זהוה טקוס טבור מלכנס סס טלמיס.
 לכל אדם, לזרים. ליום ולילה, כתורה כתיב ניום קרננו יאכל לא ימיז טענו עד בקד (זס ז', ט"ו) ותניה
 חודת אלמי לרבות אלמי נזיר. המזרים מהן, חוה וזקו שנתן מהן לבסר כאלר אלמים, דחודת אלמיס אחקיס
 דכתיב וזאת תורת זנת השלמים תו' חס על תודס (זס ז', י"ג), וחרכע חלית טחרנע פנינס זנכ דכתיב אחד
 טכל קרנן תרוטכ לב' לבכך חורק (ו' י"ד), ושורס טחיל כזיר דדוע כאלכ חוהו וזקו ותלת טכס חחת ורתיק
 חעד. כיוצא בהן, נאכליס ככל העיר ליום ולילה. לכהנים לנשירם, כדכתיב וזאת חוה התנוטש וזאת
 כתרוטכ תאכלו בטקוס טבור חתכ ונניך ותניתך אחק (זס י', י"ד). (ז) שהיטתו בכל מקום בעזרה, ג'
 פדכיות נאטרו כשיטת אלמים, חדל כנן בקד וחדל ככאכ יחדל נשו, נקמייתת כתיב, ואפלו פתח אכל טיעד
 ותחתי כתיביתת כתיב לפני חסל טועד, לבכביר את כל הרחוקה אנחרה, דלפני טעטע כל אלמי הריכל. לשני
 ימים ולילה אחד, דהכי כתיב כלפנים והנותר שכאר הונס כיום הכליזי כלש יצחק (ו' י"ו). (ח) והמעשר,
 טענר בטעט. ודמן טעון טחנות אחת, דלא כתיב כשו טניק, אלל אח דטס תורוק כתיב גני כבור (בעדנר
 י"ח, י"ז) ובכך נמי טסחה ילמיק מדלא כתיב את דטו אלל את דטס. כנגד היסוד, בטקוס זיז יסוד תחתיו,
 לפעוטיו מרתיח דרוטית און זס יסוד כדאטרק, וכבור ופענר ופענר אעוניס יסוד, דילפינן ותיקת ותיקת לזארב
 זזה טעולת, ונעולה כתיב פל יסוד טחנה הטולם (ויקרא ד', ו'). שינה באכילתו זה טיה אטע שכהס און
 לפתן דמיס. חתבור נאכל לכהנים, כדכתיב ויכר לך (בעדנר י"ס, י"ט). והמעשר לכל אדם, גלא
 אלא טמינו ככל התורה זכייה לכהנים חלק טו. ונאכלין בכל העיר, דכתיב והנחתם שש עולותיכם הנחמיכס
 וזאת טעאזותיכם (דנריס י"ג, ו') ותחיל כזני טעאזות ככתיב כדנר חד טענר נכטס וחד טענר דנן, וכתיב
 בטכוח קרוה וכבודות נארכס וזנכס, ועדלס קנע לכו טחילס אטעינו טכס דטענר וכבוד נאכלין בכל העיר.
 כשני ימים ולילה אחד, דכתיב כוה חוטר וזלרס יכיה לך ככוח כהטופס וכאק כישין, התיב בטחונ לבס

בְּלִילָה וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא עַד-הַצּוֹת וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא לְמַנְיָו וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא צְלִי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה גדררשת: מקל והמר. ומגורה שוה. מבנין אב מכתוב אחד ומבנין אב משני כתובים: מקלל ופרט. ומפרט וקלל. קלל ופרט וקלל אי אתה דן אלא בעין הפרט. מקלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לקלל. כל דבר שהיה בקלל

ואוק, מה חזק וזקק של אלמים לכ' ימים ולילה אחד חף בכור לכ' ימים ולילה אחד, וטעמו בכבוד. לסנוז, לאופס שנטמ נדעו לקיזחי, כדכתיב חזק לפי חבלו תכוסו (שמות י"ג, ד').

[ר"י כר"ל פתחה וכו' תגוסה כן נקודו הנכון, והוא על' ב' שאלתי אסירוא אדון ובר כמו ב' זקב (ט"ז י"ח, י"ז) ב' עכסים (מ"ב כ"ה, ח') שהוא כמו שר העכסים, ר"י עלך (ירמיה ל"ט, י"ג) לא ב' ימכמו (איוב ל"ב, ט') ומתורגס רכרכנה וכולס ל' שרות וגדולס בל' ארמי ולא עכמממו כבורסח זחח כי חס כבסדנור טלהסיס וכס' חיונ חזר גס נו הרנה דוסה לל' ארמי ונעל סתכני סנקד ר"י ב'זירק טפס, וגס סזק ענה כעס סזמר כי הסייטניס כחיימח ססס כחכו בר"י כ"י ארמי ר"י כי לא נעלס כן סלל בירבי כ"י אר קודס לר"ל והוא כמו ב' (נר) ר"י, ויחור טעה כ"ז סנקד ר"י, ויחור יענן סנקד ר"י, וכל זחח ח"כנה; וסער סעזקר ב' פתח חוה ססס ר"ל חזר ככל ססדוריס נקוד פתח כמו כפרקי חכות ר"ל גטליסל, ר"ל סטנון, ר"ל יוחנן (והוא טל' ב' והמין כסוף סעסקל וכל כך לסנדלת סעעלכ וסחפסרת וססס כסחרכ סענו ר"יניח (כרכות ל"ד) כמו טן ר"ל ר"יניח (קדושין ס"ח), וכן עורל ר"י וסלוטו, ר"יניח ר"יניח פתח ככל ססדוריס, ועוד עד שני וכחטן ככלל כגמר' עריכין ע"ס ע"כ חסר רכ' יוסף עריס לטכרסס ר"יסי בר"י ח"חלף לי, כרי טכוררת הקריח' ר"י לטעלכ עכל ספק. וטכ סלויסיס ר"י כ"י אר ססדנר נערו חוה דרך כנוד לטעות חח גדול ככסטה לרכ לו (וכעין חנת Monsieur כל' לרפת) ורסח עוד כערוך ערך סניי. ב'שלש כנקוד חנה זו טעו כרככ טן הד"יחסיס ונקודו ב'ש"ש עשרה הלע"ד כקעץ חסוף, וס"כ סלל טעיות, ונעלל טלח שלש יותר טנ' פעמיס כנקרל וכולן הלע"ד כחולס חוק טן אחר וסס שלש א"ל (שמות כ"ח, י"ח) סהו כקעץ חסוף כעכור ססיכחו לטלס סהיס עלעיל כחכועה רסחנה חכל שלש עשרה חינו סטיך לטלח טלעיל וע"כ נקוד כחולס כמו סנטלח כס' יחזע רנה דוטסחות וכן נקוד כסדור רפ"ו גס כסדור רפ"כ דפוס ערין. ודע כי כספרינו הנוסח' שלש עשרה כדוח, וסכודרסס כחכ נטרר' סכסס גורס שלש עשרה כדוח וכן כחכ רכינו סעריה עכ"ל, חסנס עסכדורין פ"ו וחולין קט"ו, ז' לא ולטר ע"ג עדות סחורס כדכח' ר"י כטע סעסקר שלש עככ, וכן גורס גס כחכיי סוף פ' ככעלחך]. מקל חמור, כ"כ, יחזכר כ' חל טכס וסכיה ירק נקב כמיס כלל חכלס סענת יסיס (כעדנר י"ג, י"ד), קל וחמר לכ"יכ י"ד יוס, סלל דיו לכוח ען סדין לסיח ככדון. חכנר סענת יסיס סטון לטחח וסחר חספק. ומגורה שוה, כ"כ, כסחור כטער כזער סכר חס לא סלח ידו כעלסכח רעסו (שמות כ"ב, י') טכ זוסר סכר סנחזר נו חס לא סלח ידו כעלסכח רעכו עטר נו חח סוכריס, חף זוסר חנס סנחזר נו חס לא סלח ידו (סס כ"ב, ו') פטר נו חח סוכריס. [ס"ג' חכ, כ"י אר כקעץ כי חוה כפרד, וסכ חוסר לכנין וכסונן כנין סהו סכ וסלס, דוטח' ז' חוקכ, ע"ג רע] כבנין אכ וכחוב אחר, כ"כ, לא כרי סכסככ כרי סכוסכ ולא כרי סכוסכ כרי סטככ, סכר ככס סככ סהן עסויין לנחח סרס וסוס טעסח חוהו כונוו ורוקו לטעח סרס כנגע וכטעח ולטעח כגדיס, חף כל סהו עסוי לנחח חרס נכדו יח' סכ טעסח חוהו כונוו ורוקו לטעח סרס כנגע וכטעח ולטעח כגדיס, ילל סכרכ סהו טשו לסנלות אחר. סבנין אכ וסני כחוביכ, לא כרי פירט סכרות ככרי פירט סלוח טעסיס ולא סלוח טעסיס כרי סכרות, סכר סהו סכסס סכסס כ"כ וסלודות, חף כל סהו כ"כ סיד ולדווח: [סבנין חכ ככחונ אחר ועכנין סכ טעני כחוניס, סוה רק טכח סחח, וכן כסדר כחוכורסס]. ככלל ופרט, כ"כ, פן סכסס (ויקח' ח', כ') כלל, טן סעקר וטן סלל, טע, חין ככלל סלל טכ סנכרע וסחעטעה סכיה טן הקרכן. וספרט וכלל, כ"כ, כי יתן ח"ז על רעסו חסור חו זור חו סס (שמות כ"ב, ט') פרט, וכל כטעס לספור, כלל, עסס סכלל סוסף על כפרט. כלל ופרט וכלל אי אסחך דן אלא כעין הפרט, כ"כ, ונחח סככף ככל חזר חסח כככך (דנריס י"ד, כ"ו) כלל, כנקר וכללן ויין וכככר, טרע, וככל חזר סחפך כככך, חזר וכלל, וזי אסחך דן סלל כעין הפרט, טכ ספריט טפריט דכר ססוה ולד וסדוה סחפך, חף חין לי חלל דכר ססוה ולד וסדוה סחפך [ויס לסלוח סיכין עליו סססקר ולחן סס גזולי קרקע, יס לוטר טעס סכחונ חולל סלחך ככס חיס לטיס ככסס חו' חו יס לוטר סהן גזלות ע"י גדולי קרקע סכס כעסניס. סככלל שוה צריך לפרט וספרט שוה צריך לכלל, כ"כ, קדז לי כל ככור (שמות י"ג, כ') יכול חף נקכח כטעטע, חלמוד לוטר חוכר (דנריס ט"ו, י"ט); אי זכר, יכול ספילו ילחח נקכח לפני חוכר, חלמוד לוטר כל ככור פטר כל רחס (שמות י"ג, כ'); יכול ספילו נולד לחזר יכס דוסן, חלמוד לוטר ככור; וזו כלל סגריך לפרט ופרט סהיס כריך לכלל. כל דכר

וַיֵּצֵא מִן־הַקֶּלֶל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יֵצֵא אֶל־א לְלַמֵּד עַל־הַקֶּלֶל כִּלּוֹ
 יֵצֵא. כִּלְדָבָר שֶׁהָיָה בְּקֶלֶל וַיֵּצֵא לְמַעַן מַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵינֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל
 וְלֹא לְהַחֲמיר. כִּלְדָבָר שֶׁהָיָה בְּקֶלֶל וַיֵּצֵא לְמַעַן מַעַן אֶחָד שֶׁלֹא כְּעֵינֵינוּ
 יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמיר. כִּלְדָבָר שֶׁהָיָה בְּקֶלֶל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי
 אֲתָה יָכוֹל לְהַחֲזירוֹ לְקָלוֹ עַד שֶׁיִּחְזוּיָנוּ הַכָּתוּב לְקָלוֹ בְּפִרְשׁוֹ. דָּבָר הַלְמֵד
 מֵעֵינֵינוּ וְדָבָר הַלְמֵד מִסּוּפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּבַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד
 שְׂבִיבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּקְרֵעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּעְבָּרְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת:

שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא, כילד, והנפש היא תכלית נצחית האלמים וגו' (ויקרא ו', כ') והלא אלמים ככלל היו, וכאילו מן הכלל לא ללמד על עצמן יצאו חלק ללמד על הכלל כולו יצאו, הם אלמים מיוחדין מקדושתן קדושת טוהר, חף כל דבר מקדושתן קדושת טוהר. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר, כילד, וכא כי יכיה בו נעורו חזין ונרפס (ויקרא י"ג, י"ט) או נצח כי יכיה בו נעורו טעות אש (י"ג, כ"ד) והלא חזין וטוב ככלל כל הנעשים היו, ולמה יצאו לטעון טעון אחד זהו טעון כענינו, יצאו להקל עליהם ולא להחמיר, להקל עליהם אלו ידעו ולא ידעו חלק נכבד כילד ידעו חלק נכבד אחר. [כתב ר' מוריאל כמדורו כי נפטרם ימים לפעום פעם, והטעת כי בן הוא גם נסדור רפ"ו חף רק נרחשו והאני כתוב לפעו' פעם וכאני הוא כעלם נכ"י וכן נרמז כל נו, וכן הוא נסדור זל"ה; ונפדור רפ"ה הרחשו לפעו' פעם והאני לפעו' פעו' וכאני הוא נוספת כ"י ושחזור רועס; וכמדורי מסדר לטעון פעו', ונרחס כי זה גם נרמז טנדורסס, טפנס העקר נרמז נעל וי"ל לטעון פעו', והוא ענין טאט טל' טענו את בעירכם (רח"ת ט"ה י"ו) תחת טאטו תחתו תחתו (טעם טעם ב"ג, כ') וטאטו כעסקל ג"ה שבע א"ח]. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר, כילד, ואיש או אשה כי יכיה בו נגע נרחס או נוקן (ויקרא י"ג, כ"ט) וכלם רחש חוקן ככלל אחר כגוף היו ויצאו לטעון טעון אחד שלא כענינו, להקל עליהם ולהחמיר, להקל שלא ידעו נשער לכן, ולהחמיר ידעו נשער טבוב. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אחר יכול וגו' כילד, ואם את כבד נעקום אחר יאמט את כפסעת (ויקרא י"ד, י"ג) חזין ת"ל כי כפסעת האשם הוא לכהן, אלא למי יצא טכורע ידון כדבר חדש נכבן יד ונכבן נגל ונחון יטנית יכול לא יטעון טעון טוהר, תלמוד לומר כי כפסעת האשם הוא, החזירו ככתוב לכלו נפירוש, טכ חטאת טעונה טעון טוהר חף האש טעון טעון טוהר. דבר הלמד מענינו, כילד, ואיש כי ימט רפא קרח הוא טכור הוא (ויקרא י"ג, ט') יכול יחא טכור עכל טועפת, ככחוט שוטר וכי יכיה נקרחת או ננכסת נגע לכן אדעסס, דבר כלמד טענינו הוא אפינו טכור עכל טועפת אלא טעוטפת כנתקים כלד. דבר הלמד מסופו, כילד, ונחתי נע לרעת נכית חרן אחתכס (אס י"ד, ל"ד) בית יש בו חכנים ועלם ועשר וכית אפינו בו חכנים ועלם ועשר כטעטע, ככחוט שוטר ונחת את כית את חכניו ואת עליו ואת כל עשר כית, הוא דבר הלמד טאטו חזין כנית טעטע ננעשים עד זיכיו ככ חכנים ועלם ועשר. (דבר כלמד טענינו ודבר כלמד טפופו, הוא רק טכר אחת וכן נטדר נאנדורסס). וכן שני כתובים המבחישינו זה את זה תו' כילד, כתוב חדש שוטר וירד כ' על כר סיני אל רפא ככר (טעם י"ט, כ') וכתוב אחר שוטר כי טן האשים דכתי טעטס (אס כ', י"ט), נא ככתוב השלישי וככרע טן האשים האטינך את קולו ליסרך וטל כדרך כדרך את אא הגדולה (דברים ד', ל"ו) עלמד אכרין הקנ"כ שני האשים הטלוינים אל רפא ככר ודבר טעטס טן האשים, וכן שוטר נעים ומירות (תבליס י"ח, י') ויט אשים וירד. (נסדור רפ"ו גם נכ"י אחר הכוספת ויכ"ו שני כתובים, ורפא ככנת הטקלל לרז"ה על רפ"י נפדנר ו', פ"ט.

יהי רצון, הוא טעטס אכות סוף פק כ'. ושם נעברך ביראה ע"כ טענדו את ה' כילדס (תבליס כ' י"ח) כימי עולם, ל' מלתי ג', ד'.

סדר עטיפת הטלית.

קודם נרקך אהער טעטעטיס תחלה בטלית ואח"כ פנימים חבלין. וקודם אטעטעטיס בטלית נרך לכדוק
בזיכיות לראות זיכיו בשמות, ואח"כ יאמר:

בעמק מן ויך מיט דעם טלית חוהילונג, זיגעט מן פֿאָגענרעג:

הגני מתעטף בטלית של ציצת כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת בּוֹרְאֵי בְּכָתוּב בַּתּוֹרָה
וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל בְּנֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם. וְקָשָׁם שְׂאֵנֵי מִתְּבַסֶּה בְּטִלְיֹת בְּעוֹלָם
הָיָה בֶן תּוֹבָה נִשְׁמָתִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּטִלְיֹת נְאֻה לְעוֹלָם תְּבָא בְּגַן עֵדֶן, אָמֵן:

ואח"כ ינך טעוטל. מן ווירד טעטעטער דיעגע כרכס גענומט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצוּנָנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצֵת:

ואח"כ יניח בטלית על ראשו רחבו לקוטתו ויטול אתי זיכיות סימניות לחזרו וכתף שטלית ושמים באחרות
יאצרו לפניו, נעלם כל ד' זיכיות נלד שטל, ויעטוד כך טעוטף כדי הלך ד' אטות לפחות ויאמר ד' פסוקים אלו:

נְחַדְרַעֲתָן מִן דָּמָו טִלְיֹת חוּיִפְגֵּעוּעֲטֵלֵט הַהֵט, זיגט מן פֿאָגענרעג:

מִהֲיִקָּר חֲסִדָּה אֱלֹהִים וּבְגֵי אָדָם בְּצֹל בְּנִפְיָה יַחֲסִיּוּן:

יְרִוּן מִדָּשֵׁן בֵּיתָה וּגְחַל עֲרֵנְיָה תִשְׁקָם:

כִּי עָמָה מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרָה גְרָאָה אֹר:

מִשֶׁךְ חֲסִדָּה לִידְעָה וְצַדִּיקָה לְיִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִי חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצֵת זוּ בְּאֵלֹי:

קִימְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וּדְקָדוּקֶיהָ וּבְגוּנֶיהָ וְתִרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶּן. אָמֵן:

אח"כ יסיר הטלית מעל פניו ויחזור זיכית אחת שנלד יסין לחזרו וכן אחת שנלד שטל לחזרו, וטלית
טכ' נלדים טונחת טקופלת על כחפיו ונעלם טפוכב בטלות.

הגני מתעטף, טכ' הנוסחה כנחה בסדור ר"ט עפעטיין וכמדר זל"ב. ויש לדעת כי כל הפנימים הנוספים
בסדורינו על ברכות טלית ותפליך לומר לפני הברכות ולאחריהן אינם ככ"י ופ"י, כי אינם תקון קדושים רק ענה
שנשאר שעת שנועם ס' שערי ציון. וכמסר הכוח הונח' נוסחה אחרת לומר קודם עטיפת הטלית ויש נה דברים עמוקים
יקודם בסודות הקבלה, אע"כ אחר עליהם ר"ט עפעטיין בסדורו של יאטרכה מי שלח נח באערי הקבלה פריעה, חלף יאמר
בנוסחה שלטעלה נל' פאזס וטונכת לכל. בטלית, סדין זיש לו ארנע כפפות והוא ללכוש עליין על אר נגדים לכמותן
נו נקרא פלית נל' חכמים, „ברעקניג חוהילונג“ זארו טלל ורבויו פלית (זנים פ' ד' טאנכ ה' ו').

להעטף בציצת, גמר' טנחות דף ט"ג. בציצת כני"ת נפתח, בן כחנז נ"ח, ולחס חטודות, ויענ"ך
נע"ך לח"ס ס' ח', ונעל ש"ת, גם נעל אור חדש נעס הר"ס, וכן סכמים נעל זל"ה בסדור, וכן ככיון,
כי זהו לאן הסודר להורות נכ על זיכיות הירועה זל"נו עליה ז"ס יתנך לעזוחה ננגדינו, חכל בציצת
נכ"ס הוא נלתי טכורר ויהיה נשטע על כל מיני פתילים ואף אערות הראש כמו ויקחני נלית ראזי (יסוקחל
ס', ג'). והלכנז נכ' ס' טען ואמר שאין לומר בציצת נעכור שאין עוד לנו חבלת כי בציצת יהיה נשטע
זיכית הסיודתה אל חבלת, אטנס נטח"ב זאת טענתו קלנזכ היא הלח הטענה ערובה כי חבלת אינה טעככת
(וראכ עיד וטלוס דף י"א, נ'), ונספוך הוא ועל בציצת ננקוד טח"ז יש להרים הטענה שאינו נשטע על
זיכית אל טלוס חלף על כל פתילים יהיו מה איהיו וע"כ דחיל היותר טונ לומר בציצת נפתח, וכטו שאין
אחרים ליכז גמכח חלף גמכה נפתח ר"ל נכסס העזויה לשס טלוס. מה יקר, תכלים ל"ה, ח' עד י"ג.

סדר הנחת תפלין.

קודם כנחת תפלין יתפלל זכר. פהר חסל-י-א-ע-נ-ו ויחד פהר-נ-ר-ע-נ-ו געמנט:

הגני מבון בהנחת תפלין לקיים מצות בוראי שצונו להניח תפלין בכתוב
בתורה וקשרתם לאות על ידה והיו לטמטפת בין עיניך, וחס ארבע פרושות
אלה שמע, וקרה אם שמע קדש, והיה כי באך, שיש בתם יחוד
ואחדותו יתברך שמו ושגזכור גסים ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו אותנו
ממצרים, ואשר לו הכח ותממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם
ברצונו. וצונו להניח על חד לזכרון ורועו הנשיח, ושהיא נגד הלכ לשעבר
בה תצאת ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו, ועל הראש נגד חמור
שרגשמה שבמוחי עם הושי וכוותתי כלם יהיו משעברים לעבודתו יתברך
שמו. ומצפפע מצות תפלין יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש
ומחשבות קדושות בלי חרור חטא ועון כלל ושלא יפתנו ולא יתגרה
בנו יצר הרע ויפתנו לעבוד את יי באשר עם לבבנו. אמן:

ויקח חפס על יד ויניח אותה על יד שמאל על כר הכוכב הצרוע, וקודם הקדש יברך:
בן ועם ויחן רוח חפלה של יד חוץ רעו וינקעו חרס חרס: ויגט ריעוע נרבה:

**ברוך אתה יי אלתינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין:**

ועתה וקרא הק"כ נלמעה, וחס' כורך שבע כריכות על קנה ברוע.
בן ויחד רוח רצועה לוגעלנען חרר ויעבעו כריכות חוס רעו חרס געמנט.

הגני סבון, ע"פ הכוונת הנאה נסוד זכ"ה. ויך נוסחא אחרת כס' פרי ליון, ויחן לחרס
טעם ככתוב לטעלה חלל נוסחא עניית העלית. חרש, סגנאות, "וייכע געמיהע, ויגנע".
לרגוח חפלה. על מצוח חפלין, מכות ס', ע"ב. טעמא דף ל"ו. ודף ע"ב ע"ב. מתקופות
אין ס' נח, וחס נכר'חז לפסזים פרה ח' חות יי. לחי' בן נקד הרב לונלסנו כס' פערין
כנגד דעת כ"י נח"ס ס' כ"ה נקד להי"י וכן כתב נעל הי"י. וכה להי"י הוא מקור השעיל
טעם יחן, להי"י הוא הפעיל טעם נוח, וכאך נרדף לדעת כבדל כוונתם נסלה כטעם התקרא
כיו להי"י טעם נוח טעמו חת טעמה לדבר הכרך לפיחם ונל"ח, "רוחע פערסחלעען", כסו עד
חא יניח (לכרים ג', כ') ככנס ב' (ףם כ"ה, י"ט) וכן וכחזר עיה היו (שעות י"ו, י"ט) שער פרוי
כאך כחן טחוס לידו טחיה לו ככנס. יבורח' להי"י טעם יחן הוא לכסאד הדבר כטחוחו ונל"ח
"חיו רוחע ומסען" כסו כחן לו (כוסע ר', י"ו), גם טעם דבר עכ' טעם טה כדי זיאר סס כטחוחו
ונל"ח, חיועטלען, כיערעווענען" כסו וכנה חוחו, ויכחחו פהרן (שעות ט"ו, ל"ג. ול"ד) ויניסחו נגן
ערן (כראית כ', ט"ו) ותנס' כדו (סס ל"ט, ט"ו) וכניסם על פדסחם (יסעי' י"ד, א'). וילח לנו פן

סדר הנחת תפלין

לוקח תפלה אל ראש וענף: דמן ועגט ומן דיה הפלה של ראש חונר ומגט דיעווע כרכה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות התפלין:**

ואתריב תיכף יאמר: גליך דמרוץ ומגע ומן:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומסדק כראש, ופ"כ כורך ג' כריכות על אלכע האטלמית, ובצעת כריכה יאמר:

מחברעט ומן דיה הפלה של ראש בעפענוטיגט חמט, ניימט ומן דיה רצועה של יד, ומגט דרייח כריכות חונר דען מיטטען-לינגער חונר ומגט דמבייח פלוגענדע פסוקים:

וארשתיה לי לעולם.

וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים.

וארשתיה לי באמונה וידעת את יי:

ומח'כ יאמר ידו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי חשוכה

מצות הנחת תפלין זו כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ובגותיה

ותריג מצות התלויים בה. אמן:

בי"ט מבועגען דער תפלין וועי-דען לוערט דיה דרייח כריכות פסקן
לינגער מבועמחבט, דמן ווירד ערוט של ראש חונר דמן של יד מוינגעלנגען.

הדברים האלה כי האומר להניח תפלין פארט נוס יחי מצטעמו לתת לתפלין מנוחה, וכל"א דען תפלין
רוהע פמלפען. ואין זה טכונות הכרכה והתפלין חניס לריבים למנוחה, וע"כ סדין עם הכרז לונחטנו
לומר להי"ח וכו"א פירוש לאום התפלין על טקומט הטלונה לנו. וכיורה על חטאת נקוד זה כי
גם בעלי גשרא קראו ככה כיוולא לנו טעם אטרו כצנועות סוף פרק ג' ולא היצחתי תפלין כיום,
ובמנוחות ל"ג, ב' הנה תפלין כיד ויצח תפלין כראש. ומתה כל ליד ס' דברי יואף לרי' זוארץ ורליתי
אס כדף קפ"א שוכים גם כול בטעולות ודעת זכבון להי"ח. — תפלין טעם אטרו חז"ל בכלים פרק
י"ט תפלה ארבעת כלים, ובמנוחות פרק ד' תפלה של יד, ובמקוואות פרק י' והקטע ותפלה ונטלה
פרק ד' העושה תפלה עולה, כאשר טענו אהרנוי ז"ל תפלין כל"ר דגוסה, ורעה כתאני. על מצות
תפלין, וכן כסידור אל"ס ועיין עג"א ס' כ"ב אות ט'. ואם כח"ו תצות בעל יח יחוק גם כס' לוח
פרט ס' חנ"ט גם וי"ז ס' א'.

וארשתיה, כזע ב', כ"א וכ"ב. ואעירת הספוקים האלה כסניג ר' נתן שפירא שכיח אכ"ז
בק"ק קרפוק ונפטר כזאת אל"ג, וכו"א כהניג גם אעירת הספוקים מה יקר וגו' כעטיפת הטלית (קלור
אל"ס דף ל"ו ול"ז ואצט עוסר פ' ל"ט). והנוסחא של ימי רבון אסרי טטיפת הטלית ובמחת תפלין
לקיחה עם' שערי ציון.

ברוך שאמר יז לנגן נקול נעים, ונריך לחמדו נעמידכו. ואסור לספיק מתחילת כ"ז עד לפתח י"ט.
וחתמו סג' גלויות שלפניו ידו הימנית כזאת חמירת כ"ז וכזוסיים כחזנות ינאקס ויחוסם נכפת מידו.

**ברוך שאמר וחדרה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה
בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גזר ומקים. ברוך מרחם
על הארץ. ברוך מרחם על הפריות. ברוך משלם שכר טוב
ליראיו. ברוך חי לעד וקים לג' צח. ברוך פודה ומציל. ברוך**

ברוך שאמר, נרכב וו חניכה נגמר' שלנו חנל הרי"ף לנרכות דף ל"כ מוכרס כופ"ל ותקומו רכב
למיטר נרכב מקשיבו (דמסוקי דומלל), ומטי יכוו ברוך שאמר וישתבח, הילכך מינמי ליכ לפיניו דלל
לפנת עמי מטי מתפיל כנרדך אשער עד דמטיים ליכ. וכן כתב אבן ירמי וז"ל אמרו חכמים (נרכות דף ל"ב)
לעולם יסדר חרס נחשו אל מקום וזח"כ יתפלל, מנלן טעמא דז' ושתתנן אל ס', אחת החלות, אעברה נח,
והפטורים בן סס סדורי הכנה, וא"ר יוסי (שנת קי"ח, נ"י) יהא שלקי עם גומרי כלל כנל יוש מתהלכ
לדוד עד סוף הכשר, ולמסוקי דומרס תקנו פכמים נרכב, נרכב לפניכס ברוך שאמר, ולפתיכס ישתבח
הנקרלות נרכת הכיר כע"פ (פכמים קי"ח), וע"כ ישתבח חניכה. פותחת נברוך איהו נרכב כסעוכה לחנכת
בדין נרכות כסעוכות, וע"כ אסור לשוח בינתיים, וכן כתב רבי סלפסי ורבי עמרם ז"ל אסור לדבר כלל
מטי מתפיל ברוך אשער עד סוף ישתבח, ואף גס זאת לא יאח כלל עד סוף זים שלום לסמוך סדור הכנה
לחפלה, וכן עלמתי נירושלמי ספס בין ישתבח ליוצר אור עכירה סוף נירו ופחד עליה מעורכי העלמטה.
וכתב עוד אבן ירמי, פנא נרפת לומר ברוך אשער בין נחול בין נאנת לפני כל העוטורים, וכן בדין, אכיה
נרכב דלפני פסוקי כומירות, ונאנת וישתבח נרכב לפתיכס עכ"ל ודלס ג"כ נברוך ערך תפל. והנה נרכב
ברוך אשער וו, אחר מונח חלק גדול מרשיתכס נס' אליה וזוטל פדק ד', יז נכ כעס גמוי נואכח בין
האזכמים ובין הפגרים ואף הספרדים נעלמס חניכה אוק להס הנוסחת כנראה מנאנדורסס ועמנורת העמוד
(כלל תפלה סמן ל"ג) ומס' נגיד ועלוה, והנאחח אלנו יז נכ ס"ו תנות וסמן לה' רחשו כחם ס"ו (רוקס
ס' ז"כ). וכתב היוספין (דף קכ"ב דעום קרלוקס) כי נאנת הרלשון אל עמי רחש גלויות סיה סמן עטור
ברוך שאמר והיה העולם והכמרים סיה עומס ברוך חמא וכחון סיה חומר ברוך עושה בראשית והכמרים
ענו ברוך הוא וכן על כל העמרים המתחילים ברוך סיו עומס נרוך הוא; ואחר מקמי ומנמי אפע מזה
אבן עזר כונת מתכ נרכב וו אהמער בעין פמון וחכות ברוך קום אנאדורים אחר וסיה העולם יכו רח
לפמן זינכה בן הקבל על כל העמער. אכל לא בן הוא ולא בן אפט, וחכות ברוך הוא בן ענף כנרכס
ותרכב סיה ולא פמון ולא מתקס להיות מזורת כממון ורח נעת מנוי רחש בעולה עזו מזה אעבו פרוטמות
תפלת סיום ולכדרת אממחו אע"כ יוספר לנו לחדשו. ועלכד זאת גס הספור היהו סן עניית ברוך הוא
חניכו מוספר כל כך כדי ללמוד ממנו, כי נס' אנט יאדה ס' ט"ז יוספר ג"כ מנוי רחש גלויות ופוחס אס
אמירת ברוך אשער נחושן אחר. וגס נב"ר דף ו' ע"כ מי אשער וסיה העולם ברוך הוא. שאמר והיה
העולם, ע"פ כחוכ כי סוף אחר וסיה (ההלים ל"ג, ט') ותמי עליכה וו כסונה למ"ל לקיות נכ את נרס
העולם, כגון מי אשער וסיה העולם (ערוכין י"ג, כ'). עגלה י"ג, כ'. פנהדין י"ט. וק"ה. קרוזין ל"ה. מולין
ס"ג, כ'. עשרי פסקס וסיה ננסוע. כ"ר דף ל"ד, כ'. ענות רכב פ' כ"ה. דכרים רכב פ' כי פכס) כמי
אשער וסיה העולם (אנת קל"ט. מולין פ"ד, כ'. עדרש עשלי י', ג') זמי אשער וסיה העולם (כ"ר סוף פ'
ו') ועקופות אפרים. עושה בראשית, אחר נרס התחלת כל הדכרים אעולם, כל"ה סתאשער רענו ויעלפתי
למגו; ותנת נרסגית אל פסוק הרלשון אנאפור הכריחס כורגלה כל כך כפי חז"ל להאמנז נכ לסורח
כריחת העולם עם כל אחר נו עד איהו עם כ"ת הכזמו שלה סיהה לסס לאס דכר כעמי עלמו ועמרו
לפאל וכל מימי נרסגית מתסגים מתחמיו (כ"ר פ' ט"ו) בטוקס וכל מימי העולם, וכן כנרכת הדיקן עואכ
נרסגית (נרכות כ"ר) בגדולם וו עמא נרסגית (אס נ"ח) זנת ימי נרסגית (פולין פ"ג) וכן כנפלות יוצר נרסגית,
עמא נרסגית (אס י"ב נרכות יוצר חור), נאער נעמאס נרסגית (פולין פ"ג) וכן כנפלות יוצר נרסגית,
וכר לטעמא נרסגית, ונריות נרסגית, כמתרות אענרסגית, ותמי בן עלכ וו אגורס נפי כל עד אנס כמתרמיס
האמנז נס וכתכו אמי עוכדי נרסגית (ת"י ליאעיה כ"ה, כ"ט) כרית שלמט מענרסגית (ת"י יאעיה ס"ו,
ט' וירעיה כ"ג, ג') כסור נרסגית (ת"י סכוק ג', ד') וכנן מירח ט"ו, י"ד הוא סן נרסגית כרס בני נאח,
ואס ט', כ"כ עטול דמן נרסגית מתכרו. ודע כי נכ"י סנוסחא עושה מעשה בראשית וכן הוא נסדר
אליה וזוטל פ' ד'. אעמס ככר כחונ כחס ס' סיכלות זיג פ"ו תכות נרכב וז"כ פ"ן לומר מעשה. ברוך
אומר ועושה ברוך גזר ומקים, נרכות ל"ו ע"כ. ברוך מרחם על הארץ, תענית דף ט"ו. הדידות בן
נקד נסדור רפ"ו וכן נקד כהדוס נס' נגיד ועלוה וכן כתב ס"ר מרשאל וז"ל הדידות כל"ל והוא פל' ואס
דידות ינרס (נעדרט ט"ו, ל') וסיו"ד סיה חמרת סח"לף כי חומיות סח"ו מתלפות, ו"ף דירות וסמנ
ככו כי עמות אבן על עתקל דל"ה נחיס בן חס כמטיכות דליות סתכ, סח"כ סן דירה כ"ל דירות כעו סן
על"ה. גלויות וסן שדיח שדיח סכ"ל וכניס דכרו וכמסס תמסו כעל אעמי תפלה כסמן ר' ועלמו טעמו דכרי

שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאֵב הַרְחֵק
הַמְהִיל בְּפִי עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי
דָוִד עֲבֹדָה גְּהִלְלָהּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת גְּהִלְלָהּ וּגְשִׁבְחָהּ
וּגְפָאֲרָה וּגְזִכִּיר שְׁמָהּ וּגְמְלִיקָהּ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יַחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מִשְׁבַּח וּמְפָאֵר עֲדֵרְעֵד שְׁמוֹ תְּהַדְדֵר. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ מְהִיל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זְמִרָתוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־גַּפְלֹאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מִבְּקָשֵׁי יי: דְּרָשׁוּ יי וְעוֹז בִּקְשׁוּ פָּנָיו תְּמִיד: זְכְרוּ גַּפְלֹאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפִּטְרֵיהֶו: יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדָו בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפִּטּוֹ: זְכְרוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דְּבָר צוּה לְאַלְפֵי דָוִד: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹרָהּם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיַעֲקֹב: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶחָן אֶרֶץ כְּנַעַן חֲבֵל גְּחִלְתְּכֶם: בְּהוֹיֹתְכֶם מִחַי מִסְּפָר
כִּמְעַט וְנָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמְּמַלְכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
לֹא־הִגִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׁקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֶל־הַגָּעוּ
בְּמִשְׁחֵי וּבִגְבִיאֵי אֶל־תָּרְעוּ: שִׁירוּ לַיי כָּל־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם

רד"ק נטבול עקל פקלה וקל פקלה. האב הרחמן כן גורם סודותם וכן סעקר ע"פ חסדוק כלאו
שאתו כחומר וסמולר נטני כ"א הדיעב. ורמב"ם לא נטלם נקמול נטקל זכ אכל נטלם יי נטל
רמטניות (איכס ד' י') סכנכס טטנו, וכוז כטו רחם או פרחם וכו"ל נטמטט נטקל זכ לסורות כי נטמטנות
למקנ"ס נקניעות ותריות לא ככז וזס אד פטס לכז פטס טרסס ונחפלת י"כ אחרין לכסר ח"ה. חפלהל כתנ
ספרתון כסרס חוק, כל טלה נכרססס ח"י חביס סט"ס דגוסכ חוק אס נכס טלה נכרססס כסות דגוסכ סרי
סמ"ס (נכרססס) נכסכת רפויס כטו ו"הפ"ל אה כסער, חפקס סמיס נכסיס, סכסן חפס"ר וטוס יתפס
כל כסוסר נכרוך אטמ חפס"ר דגוס, ורסוי לוטר חפס"ר ו"הפ"ל טסוס דגוס נכרססס עכ"ל, וכלטוד
טלס"ס דכרי ספרתון כי סיס לו כוסס חפס"ר ונכסרינו חפ"ר כלס ס"ס. ח"י עטו ככל ססדוריס ינסיס
וסדסיס וכו"ל וכל"ל ועס אטמ דכגו אכרסס כל"ס ס' נ"ל יז לוסר חפ"ר סכוס נכסריס ס"ו חין פנסיסין
נכסריס אכנד דקדוק כלסון. וכוזר שסך ונכליכר, נכטס כ"י גס נכדור רפ"ס נכסכס כוססס ונכליכר
ונכוזר שסך, חן נכדור רפ"ו כטו נכדוריסו. ח"י חעולסיס כן נקדו ח"י נכרי, וסס סיס כסון ח"י חפ"ר
כלי כ"ס ייטס סיס כסון ח"י נכסס, עכסו נכסו נכסו חפ"ר ככ"ס ככל ססדוריס נכדפוס ונכ"ו חין
ספך ג"ל ח"י נכרי טכז דקדוק כלסון ו"חן סכ חקוס לכסרין ונככס ינכטס ונככס נורס נכסס ינכר
יתג ח"ה. חפס"ר וכן כוס נכדור רפ"ו ורסס עכלול עקל חפ"ר.

חזרו וכו' עד וכלל לה' סוס נדב"ה ע"ו, ח' עד ל"ו. וטעם אטירת פסוקיס סללו לזכר קרבן
תמיד, כי נחפיד אל סזר סיו אטמריס כודו עד ונכסיי אל תרעו, ונחפיד אל כין כעכריס פזירו לה'
כל סלרן עד וכלל לה', ככפית' נכדור עולס רכס פ' י"ד. וז"כ סיה חנקל לוטר סודו מיד אחר פ' חפס"ר
וחין לכפיק ניחסיס וכן נכטת עככ סספריס אטנס כככסיס חקדישו כרוך אטמר לכסו וטכריסיס להס
לכן ידחי וטטור. בכל וקלסיי טלס ח"ו, וכן נכסוק ספרו נגויס סוס טלס ח"ו, ורן נכסוק זכרו נכסלחיו
כוס ספר ח"ו ע"פ כספסרת. אהן ארץ כנעו, כן כוס, אכל נכסליס ק"ס, י"א סס אהן אהן סרן כנען.

אֱלֹהִים יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְנוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים גַּם־לְאוֹתָיו:
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עַז
 וְהָדָרָה בְּמִקְמוֹ: הִבּוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז:
 הִבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹו לַיְיָ בְּהַדְרַת
 קֹדֶשׁ: חִירוֹ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֶף־הַכּוֹן הַבֵּל כָּל־הַמּוֹט:
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְנוֹיִם יְיָ מִלֵּךְ: יִרְעֵם הַיָּם
 וּמְלֵאוּ יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וּכְלֵאֲשֶׁר־בוֹ: אִזּוּ יִרְגְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי
 יְיָ כִּרְבָא לְשָׁפוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנו וְהַצִּילֵנו מִיַּד־הַיָּדָיִם לְהַחֲזִית
 לְשֵׁם קֹדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶךְ־ךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
 הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הַזֵּעִם אָמֵן וְתִלַּל לַיְיָ: חֲזַמְמוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַדָּם רַגְלֵי קֹדֶשׁ הוּא: חֲזַמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַדָּר קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: [י"א כ"י כמט י"ט פ"ן לו"ט סמק
 והו"ח רס"ו] והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיר בלחמתו: אַתָּה יְיָ לֹא־תִקְלָא רַחֲמִיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶךָ
 וְאַמְתִּיקָהּ הַמִּיד יִצְרוּנִי: זְכַר רַחֲמִיךָ יְיָ וְהַסְדִּיקָהּ כִּי מְעוֹלָם הִקְדָּה:

אלילים, יס לספיק בין תיבת אלילים ובין ו' אמים עבב, אלו יתבר כסם ללללים סם ופליכה, וכן יס
 להספיק בין י' ובין ד' (אל"כ דף ר"ג, ב'). ישמחו השמים ותגל הארץ, ר"ת סם כו"ט, רמסו, שפסן
 ופילך לקוטי ספוקים מתללים וספוק זה וסכס אפריו טעוטר ל"ט, כ'. ו'. וכן כתב סבל בו ופוספין
 פטר וכלל לס' רועשו כ' אלכינו, ואלר ספוקי דרעמי כנון כ' כנלות עענו, כדלפרינן כירזלמי לפולס חל
 יכי ספוק זה זו עפין כ' כנלות עענו (תכליס פ"ו, פ') וסכרו כ' כנלות אפרי אדס טעס כן (פ"ד, י"ג)
 עכ"ל. והוא רחום, אס פ"ט, ל"ט. וטק יענ"ן על ספוק זה כמדורו: „ספוק וסול רפוס פין אופריס כמט
 י"ט", וכן נשק עליו גם לעטס קודס אפרי גם כנול לליון, והוס ע"ט עול כנס"ג (סוכס כפ"ט לס"ט ס'
 רע"ט) אכנס ח"ל כנקוטס תירס (Tiria כעדינת תגריז) וקוכסאדיכס פין אופריס וסול רפוס כספוקי
 דערס כמט י"ט עכ"ל. וכלפס סיס כן סכנון לכני אכנס אלס לוער ספוק זה, כִּי סעסס אפ
 כסכרו פין אופריס סספוק כערכית אל אכס (כספוקי סס) עוער לכס כספוקי גם לייס כמט. וכני
 ססרד אפין סופריס על סעסס סכוס סס יאטרס סספוק כעו כערכית אל אכס כן כיוסו וכמו אספרי
 ככר חיד"ט (אפ כמכנו עכס ססרד) נקאר גחל פ' ז' חוט פ'. כל חסר, אס דבר עספסו, כעו לס
 תעככ כל טלכס (אסות כ', י') ולרס פין כל (ע"כ י"ב, ג'). ורפתי ככנל קכ סיכר אכנס ס' ל"ג,
 ח"ל חקנו לוער ג' פועיסי וסול רפוס יכסר וגו' אפס ככרו לכ' קלוטו כמט, וס' סכס לליון גחל,
 וס' כמפלת עפרי, כִּי כספוק זה יס י"ג חכוס ככרד י"ג עדות ככריסי, ג"ט עוליס ל"ט, וככין חכב
 ככל יוס ויוס כילר כרע עככר על חודס ותקוי' אפרי יכול כודס לככנל סן ססעס אכתייכ פ"ט פלקיות,
 וע"כ חפלה זו טועלת לכקס עכקכ"ס זיכסר עונו כפילו כוס נלקב פלקות ל"ט עכ"ל וסכס סיס זה
 טעס עתקבל לולי סיס אכס וכוז רפוס רביעי אופריס כפוק ירי ככר קודס אפרי, וכסר טעמי. אפרי
 ה', תהליס פ', י"ג. זכר רחדיך, כ"כ, ו'. ותכס י"ד כולס וטעס עככך לס כמקף ותקפן עפ"ט.

תָּנוּ עוֹ לֵאלֹהִים. עַל־יִשְׂרָאֵל נִאֲוָחוּ וְעָזוּ בַשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוֹיָא נִתְּנָן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרִיךְ
אֱלֹהִים: אֶל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ
הַשֹּׁכֵב גָּמוּל עַל־גָּאִים: לִי הַיְשׁוּעָה. עַל־עַמְּךָ בְּרִבְהֶךָ סִלְּהָ: יְיָ
צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנַבְּלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְּהָ: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י
אָדָם בְּטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲגָנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת־עַמְּךָ וּבְרִיךְ אֶת־נַחֲלֶיךָ וְרַעַם וּנְשִׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשָׁנוּ
חִבְּתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: בִּרְבוֹ יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ
בְּטַחְנוּ: יְהִרְחֹסֶךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדֶךָ
וַיִּשְׁעֶךָ תַּתְּחִילָנוּ: קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶךָ: אֲנֹכִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַבְּתִיךָ וְאִמְלֵאָהּ: אֲשֶׁר־י
הָעַם שָׁבְתָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיֵּי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בְּחֲסִדֶךָ בְּטַחְתִּי
יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

אין חוטאים מזמור לחודה לא נשנת ו"ט וערב י"ב גם לא נע"ט וסכ"ט של פסח.
מן שבת וי"ט, עי"כ, ע"פ חזקת חה"מ פסח ויירד קיין מזמור לחודה גענוגט:

מִזְמוֹר לַתּוֹדָה הִרְיעוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ: עֲבַדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה
בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנְנָה: דַּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרָתוֹ בְּתַהֲלֵה הוֹדוּ
לוֹ בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ: בִּרְטוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד־דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ:

כסול מתחילים יהי כבוד כדף 68.

מן וחקלענטמגען ויירד היערויף יהי כבוד מנגעעפֿהנגען (ויישט 68).

תנו עו. נורא אלהים, סס פ"ח, ל"ב. ול"ו. אל נקמות, ז"ד, ט"ו. וכו'. לה' הישועה, ג', ט'. ה'
הישועה, כ', י'. הושיעה את, כ"ט, ט'. נפשנו חכחה, ל"ג, כ'. כ"א. וכ"כ. הראנו, פ"ב, ח'. קומה
עזרה, ט"ה, כ"ו. ופירוט עזרה כמו לעזרה. אנכי ה', פ"א, י"ב. אשרי העם, קפ"ד, ט"ו. ואני
בחסדך, י"ג, ו'.

מזמור לחודה, כהלים פטן ק'. ותקנו לומר מזמור זה שהוא כמו נכרת הודאת גוטל חסדים, מפני
שאין יום שלא נעשה בו נס לאדם ואין נעל הנס מכיר נכסו וזריץ לתת הודאה, לכן פתח אשערנו אזכיר
לס' כי גטל עלי פועלים לו הכדוהט לגוטל. וכתב חזק ירמי, כלרפת נבנו לדלג בשנתות וי"ט מזמור לתודה,
וזן נדון, סביו חוטרים אותו נשון הכית על הקרנת כחודס סביו עטיוין ד' הכריבין לכודות (וכן כו ד'
שעות הוי"ט כנגד ד' הכריבים לכודות) ואין קריבס נשנת וי"ט דכרדים ונדבות פֿין קריבות נסו, שכל
כסרונכלס וספרד חוטרים אותו, ולא יתכן עכ"ל ובעל הדוקת נס' אי"ט אחרי כתנו כטעם כמו שכן ירמי
כוסף וז"ל וזעמתי על סר' אליכו שכל היה מדלג נשנת וי"ט כי חס שתי תיבות הללו מזמור לחודה
והיה מתחיל סרינו לס' כל הארץ, מפני זה שנת של הקנ"ס עכ"ל, ועיין א"ע א"ח סוף פ' נ"א. וז"ל אנוח
כן הוא נקרי, וככתיב וילא אנוחי. וזכירן נדרשו נכ"ר פ' ק', פירוט הכתיב הוא עשנו, ולא אנוח נדלמו את
נפסנו, ופירוט הקרי הוא עשנו, ולו לנו מצליעים את נפסנו. וזכירן נפתח סף כי הוא כחננס לפי פסוק.

תפלת שחרית

כשבת ובי"ט (וכפולין וק"ק טאכח נס כבזענא רנפ) פויסיס טוטוריס חלו.
מן שבת חוגר י"ט ונערען פלוגערע טוטוריס נמך הינלוגע:טעלט.

לְמַנְעַח מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מַגִּיד
תְּרַקִּיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְרַע אָמֵר וְלַיְלָה וְלַיְלָה יִתְהַדְּדֶנָּה: אֵין אָמֵר וְאֵין דְּבָרִים
כְּלִי גִשְׁמֵעַ קוֹלָם: כְּכֹל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְל מְלִיחָה לְשִׁמְשׁ שָׁם
אֲחִיל בְּדָם: וְהוּא כְּתָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֹדָח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין גִּטְתָר מִחֶפְתּוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נְאֻמָּנָה מִחֲכִימַת פִּתִּי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרִים מִשְׁמַנְד־לֵב
מַצּוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי
יְהוָה אָמֵת צְדָקוֹ יַחֲדוּ: הַיְנַחֲמֵדִים מְזֻבָּב וּמְפּוֹ רַב וּמְתוֹקִים מְדֻבָּשׁ וְנֹשֶׁת
צוּפִים: גַּם־עֲבָדְךָ גְּזֹרֵר בְּהֵם בְּשִׁמְרִים עֶקֶב רַב: שְׁגִיאוֹת מִרְיֹבִין מִגְּסֻתָרוֹת
נִקְנִי: גַּם מְזֻדִים חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ אֱלֹהֵי־מִשְׁלוּבֵי אֹן אֵיתָם וְגִקְיִתִּי מִשְׁשַׁע רַב:
יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לְדָוִד, בְּשִׁנּוֹתָי אֶת־טַעְמוֹ לְפָנֶי אֲבִימְלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיִּלְךְ: אֲבָרְכָה אֶת־
יְהוָה בְּכֹל־עֵת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְחַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲגִיבִים
וְיִשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לַיהוָה אֶתִּי וְגִרּוּמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ: דְּבַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲגִי
וּמְבַל־מְגוֹרוֹתֵי הַצִּלְגִּי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרּוּ וּפְגִיחָם אֱלֹהֵי־חֶפְזוֹ: זֶה עָנִי קָרָא

למנעח, כצנת ערנים כצנתות לכבוד הכנת ולכנדילו ען החול, וו"ל בכל נו, פויסיפן כצנת טוטוריס
י"ט עכס ענדכיס ניירס וי"ט עכס ענדכיס ען התורס כנחוסכ כצנת, ולכבוד יפסיס צוכיס אורעין איתן כ"ט
כעו כצנת פכ"ל תפידיו יזן עלאתי כי כדיון הו"ט אפך נחול סיה לנו לומר איתן טוטוריס כולס סלכד טוטור
ז"ד ליוס כצנת, אף עפמי טורח ככוד כענעו לחטרס כפול. וכנכ כעוטוריס כללו י"ט אמי פנכ כין ספצנדוס
וספערדוס וספערדוס אורסיס רכנו לדיקיס קודס לדוד כצנתו וכעו צפוריס נעקול ועוד פויסיפס כין יוצא כמחר
וען כללויה צעודיס כנ"ח כ' את טענת כעוטוריס טען ל"ט. וקכ"ט. וקכ"ג. וקכ"ד. — ל"ל"ח כלפ"ד
תוסס, כן סעיד סכ"ד אנודעסס, גס כעל טקנס אכנס ענישו נחוך סדגוין כדיון אחי טרוח. והכסת כי
לפ"ד ליליה תוסס אף לא טחודח דין אחי טרפיק, כי ע"פ כללל סעותיות כוכ"ל כצ"ט פין דין אחי
טרפיק נוכס כסן כעו ידפתוך פ"ט (צעות ל"ג, י"ג) נהיית ל"עס (דכריס כ"ז, ט') סוך ען פלח ל"ד אכנס
כב כעו ופזית ל"ד (ס' י', א') אכלת ל"ד (פ"ט ג', י"ט), אכל ויליח ל"ל"ח כו"ט תנוס עפני עניסת ג'
לפד"ן ו על זו וכדי אלו תנולע כלפ"ד סכנכית ככריסת סקריסס, חו פזת טעסערות סדגס לכעסיד סכות
לככריס סיסכ אלו תנולע כלות דופס סכוכה לכ. ופין טקוס סכ לכפדוך יותר. קפציה כל סקעה טקעח
קורף סריס. כצחמו, עפסיממו. יפ"י זכס סוכ וטווקק, ופ"ט כפתס, ספסרת ועכלל דף ר"ו. ונפת צופיס
סדכס פזר חל טענעו ען ככודות, ועיין קוטס פ"ט ע"ג. ר' כעעס דפי ספסיק. איתס, פכיס תפסיס זל"ס,
כרסו תפס כנפעל וסיס רלוי פ"ט וכל כנס תפוסרת סדגס.

לדוד בשנותו, טעור ל"ד, וטורו דוד ככזר כרס עפמי אול אל אכיו עלך גת, וענדיו נקא לכפיתו,
למי כצנת סיה זכ סעעס, פ"כ פועריס טוטור זכ כצנת (לכז סכור ס' רס"ט). כשנחוו אח טעמו כעו
כצחוכ כ"ט כ"ט, י"ד. אכיוסלך, כך כל עלכי פלזתיס נקרוסיס כעו אכקולו כל עלכי פלריס פרטס. ופירוס
טעמו, דעטו, כתרטוטו עדיכ, וכן טעמו ורסא פירזו דעו רליו. אכרבה, זכ כעוטור סילך כדוך אלפ"ט
כיע"ט, ולות ו"ו סיה כלכע כפחוק אל ככיוס כתינת ופניחס. וכפוף סל"כ כעל עוד ספסיס לות פ"ט
וכן עללכוכו ג"כ כעוטור כ"כ. וכנכ אנודעסס כי ספ"ט סכות סיה נעקוס ו"ו ספסר כרלס ספסיקיס כי
פ"ט סיה ו"ו כעלוף פ"ח כ"ט. כצורחזי, ל' פחד על' יתר עולכ (כעכר כ"ג, ג'). הכיוס אלי, כל לוחס
אכיוסו חליו עחוך כרוס, נהרר, סליו פמיכס, וככרו על' את תרלוי וכצנת (יכ"ט, ס') וכל תופס פליו

ויהוה שמע ומקבל צרותיו וישמעו: הנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם:
 סעמו וראו כר טוב יהוה אשרי הנבר יחסהבו: יראו את יהוה קדשו פי
 אין מחפור ליראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא יחסרו כל טוב:
 לכרבנים שמערי לי יראת יהוה אלמרכם: מיהאיש החפץ חיים אהב ימים
 לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואוניו אל שועתם: פני יהוה
 בקשי רע להכרית מארץ וכרם: צעקו ויהוה שמע ומקבל צרותם הצילם:
 קרוב יהוה לגשפרי לב ואת דפאיריהם יושיע: רבות רעות צדיק ומקלם
 יצילנו יהוה: שמר כל עצמתיו אחת מתנה לא גשברת: תמותת רשע
 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פדה יהוה גפוש עבדיו ולא יאשמו פלדחקים בו:
 תפלה למשה איש האלהים. אדני מעון אתה היות לנו בדר ודר:
 במים הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב
 אנוש עד דבא ותאמר שובו בגרארם: כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול
 כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה וחיו בבקר כחציר יחלה: בבקר
 יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: כירכלינו באפך ובחמתך גבה לנו: שת עונותינו
 לנגדה עלמנו למאור פנה: כי כל מינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו
 תנה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גו חדש ונעפה: מריודע עז אפך ובראתך עברתך: למגורת

נסע (חיוג ג', ד') ל' חור. יראי סיוד נכח וברי' נקראת בזרק והאלף לא נקראת כלל וחס ג' עפ"ה,
 דין, ויבואע כ"ד, י"ד, ז"א י"ב, כ"ד, והוא ל' חור. רצ"י מלרע חף כי שרזו רז, מכלול דף ק"א, כ'.
 סוד פרי כל לאון פרי קטון עפ"ה, חן טן שים כי כלו חנף ופרע (ישעיה ט', ט"ז) שרע מקשיב (עש"י
 י"ז, ד'), ונעל וי"ז אק עכב. בקש שלום, נקוטן, ורדפהו, נקוטן אחר. צעקו, סנדיקים, ואכ הסטוק
 אל פיני ה' אל חדיקים שלמעלה טפסוק הקודם. וראה כס' האטונות והדעות לסעדיה גאון סוף מאמר ד'.
 חפלה, למשה, טוטור ל', ותפלה זו מלאה דוד בתוכה ויתה קבלה אללם איתם למעם רכיני
 ובתנכ נספרו. איש האלהים, הטעם אלא נקרא פנה רכיני כס' הוב אלא סטן למיתתו (פ' וחת
 סברכה) כי ביתה או רוח טעם רכיני נכלת עגפו ונפרת טוטורו ולא נשאר סה קשר כלל עם כחומר
 ותדנך נחלבים נחבלית כאלמות כ אחד טכנא הערום (וראה טורח חלק ג' פ' נ"א), ומשתטט העקרא חפ"ב
 כס' טעולה כזה לכנות בו ג"כ לכל ירא ה' בכל לבנו, כמו טעולל הכניא ודוד הטלך ועיין ילקוט
 רעו חתק"ט. טעון, מקום וטעסה; וכפ' וחת סברכה אחר טעונה, וטעמו כמו טלת מקום טכחטטא
 כה חז"ל לשם של הקנ"ה וכן נכ"ר פ' ס"ט עשני טע טכנין טמו של הקנ"ה וקוראין אותו טקום, טכוא
 טקוטן של מולם ואין עולמו טקוטן, א"ר ילחך כתיב טעונה חלבי קדם חין טנו יודעים חם הקנ"כ
 טעונה של עולמו וחם עולמו טעונו טן טע דכתיב חדני טעון חתה, כיו הקנ"כ טעונו של עולמו
 ואין עולמו טעונו, טעל לגבור טכוא רוכב על הסוב וכליו טעוטיין חילך וסילך, הסוב טפילכ לרוכב
 ואין הרוכב טפילכ לסוס. עב"ל. פ"ק ב"ר נגרי ועלרע. ער דכא, ער חטיאות כח. פלילה כ"ח רפויכ
 נכל הספרים, וטה סנקד כעל א"ח כנגז ככר נליתי טכאות טא ועדוטים טנו כספרי חרות טמת דף
 ל"ז ול"ט. ורמתם ל' טעיפה טל' זרם טים (סנקוק ג', י') ופירושו לפי ר"י, חתה ה' זרם טח חלף
 כטיים, טאו חס כמו טינה. שנינו כטונס, וכ"ף כס"ר רפויה. שנינו כטולל לגרטה טכטמיק, וחת פ"ק
 כטולל טכרת וכ"ח טכסה. ורדבם, ל' גחוכ ונדולה, גו חיש, כמלכ טכרה, וראה כניאור רי' כ"ל.

ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה ערמתי והגהם על עבדך:
 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בקול ימינו: שמתנו בימות עניתנו
 שנות ראינו רעה: יראה אל עבדך פעלה וחרך על בגדיהם: יהי נעם
 אדני אלדנו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסתר עליון בעל שדי יתלונו: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי
 אבטחבו: כי הוא תצלה מפח יקוּש מקדבר רעות: באברתו יסך לך ותחת
 בנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם:
 מדבר באפל יהלך מקמב אשור צהרים: ופל מצדה אלה ורבה מימנה.
 אלה לא יגש: רק בעיניק תביט ושלמת רשעים תראה: בראתה יהוה
 מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אלה רעה ונגע לא יקרב באלה:
 כי מלאכו יצדה לך לשמרה בכל דרכך: על פסים ישאונה סך תגף באבן
 רגלה: על שחל ופתן תדרך תרמס כסיר ותנין: כי בי חשק ואסלמה
 אשנהו. בידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצה ואכבדה:
 אך ימים אשביעה ואראני בישועתי: אך ימים וכו'.

כן הודע, כמו כן דברת (אמות י', כ"ט) ל' כן, כל"א ימ, אמרע עו בעקבונט, וכן גם אלו לבי יודע כן (ע"א
 כ"ג, י"ז). והיא חסר י"ד. והנה אף כי אין מעטמתנו להחריך נחזור נאמקי התפלה אסס טקדלי סכתובים
 נזכר טפודים עטפדסס ע"פ לא כוכל עכור על עטור נאב הזכ טכלי הלצ עליו פירוש עינו פאר על ידו
 יתנארו כל הספוקים נפכים יסע זה על זה, והוא כי ידענו עפע אדונו כעת הסחלקו נפשו הקדוש עמד
 כל סחית עמו לנ' דברים לזר ולנרכס ולתפלכ וכל זאת לא לעלפו חלפ לעטו כי הוא דקנ כו כלכ נכנו
 ולא יכל לסדח טטנו אף לא נרנע הסחרון של חייו, וכאזר והנרכס כלפ הס כתורה כתובים והסחלכ
 סחלכל קודס לכרכחו (ספרי פ' וזאת הנרכס) אותה אסר לנו דוד נסרו, וסורה עין רועס נלסן סחלסו
 סזוף עוד כפעס על כל סחורעות של חנינו על עונותיכס וענויותיכס כפ' אבותיכס. וסחס נצח כבורס
 וסר ארני מעון אורה וגו' אותה ס' מנסינו שהולסחנו טעבדות סרות והיית לנו טחכס וסר עכל כרה
 וכר וגס חסלן לסחלנו טרהס ועיד כעזונו. אך סחלס יסרלל סלס יתכ לעלורס כי פסעו כן כעגל וכעטלס,
 ותסיכס עד יכח לתוס כערכר גס לכלוחס כרנע סכס דנכך לולי קטתי והספלכלי וסטרס סלחתי, וע"כ
 ינל כניכס לסנכ סחזינכ סה גודל ערככ סעענירה חל רוע כצורה, כעלסר ס' סלחתי כערכך ופולס פי
 סני כדור כרע סה יסוחו כערכר, חוכר זלח טכס עחה כי כחיתכ, כי כל ימינו סנו, אן גס סלס טן כעטרס
 הסס אכזר כולס נככלו כחסחך וכלו כחשך. כרלות זלח הדועס לנו דיו ורוחו עגכס: קרס ימי אבותינו
 כסס אעזיס אכס וחק סלכ גזו סזו עפו כככו, ולכן ס' כוריענו ימינו וכסיר לכנו לסללות ססריך לסעור
 דכריך חכו סס ססייס לערכו על סלרס חל קכר ימינו. עד כסס דכר טכס על כעכר ועל דוד עשה כערכר,
 ועסס ולסלכס יכר על העחיד על דוד אקס ועחיד לירכ חל סלל, וסחללל שובה ה', ועסס איכס כטעס
 זוכס ס' רכנות חלסי, ר"ל קשכ עם סזה לסנוסח! ולסלחו, כי ער סחי יכיס עוד כועס? שבענו בבקר
 חסרך, חסר סך כערכר יעלה כקר, אסר יסוח עניתנו חסר העניו והסכל אדכס כנו ספני עוכינו סעכנו
 וסעזנו מחסרך, וככע חוסס נטכוכס וירכס חל סכריך סעלך גס טהרה טכוכן עקדך ויכי ס' עליכס כועכך.
 יושב בסחר, כטור ל"ח, ונקרל אר כל פגמיס (ככועות ס"ו פ"ג וכערכר רכס חף רע"ו, ע"כ),
 ואין כו חל ז"ן, כרעו עמי אטורכו ככווכס כילול טכלי זי"ן. צנה, טגו, סיו"ר. וסחרה, לכוס של ארון
 כפחלער", על סחור סחור. וכטכ, הוא קככ ערירי, רוח ולעפוס כקכרל רוס סחמוין חו וסחמו כטעתי
 ככועו חל כל פי אר סכסכו, ועיין ספסיס קי"ח, כ'. וכערכר רכס חף רע"ו, כ'. סחל, הוא סכר פו'
 סעות של ארי סכס פרי, סניח, כיח, ליש, חל, סחן (וכסכדין ל"ב ס'). ועיין רע"ו לכיונ ד', י'. ו"פ. וסכ
 אכח רע"ו כליונ כ"ח ח'. אעכס סעות יכ לזרי כככס ס"ס ול"ל זכס, פו סחכנ ג"כ גור לכס ככני כעכו,
 חסכס גיר נלסר לתוסר כל חיה קככס והער גס חנין חלכו אד כיניקו גוריקו, איכס ד', ג'. אך ימים,
 כוכיס לכסול ספוק וכו, ע"י כן כלסס כסס היולל טענו (סיר ח"ס ס' רנ"ד. ורלכ טככ עכס ס' חל"ו).

הַלְלוּהָּ • הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעַמְדִים בְּבֵית יְהוָה
 בְּתַצְרוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּהָּ כִּי־טוֹב יְהוָה וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נְעִים: כִּי־יַעֲקֹב
 בָּחַר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אָנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַגְּנִי מִכָּל־
 אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָסַף יְהוָה עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּכְלִתְרוֹמוֹת:
 מַעַלָּה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
 שֶׁהִבֵּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: שְׁלַח אוֹתוֹת וּמִסְפֹּתִים צְתוּבָבֵי
 מִצְרַיִם בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו: שֶׁהִבֵּה גוֹיִם רַבִּים וַתְּרַג מְלָכִים עַצוּמִים:
 לְסִדְחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמוֹרִי וְלַעֲזוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָחַן אֲרָצָם
 נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹרֹתֶיךָ: כִּי־רָדִין
 יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עַצְבֵי הַגּוֹיִם כִּסֶּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־
 לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּר עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזַנָּיִם לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף אֵיךְ־יִשָּׁר
 רַחַם בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם יְהוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בִּטְחָם בָּהֶם: בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ
 אֶת־יְהוָה בַּיִת אֱהָרֹן בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה: בַּיִת הַלְלוּ בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה יֵרְאֵי יְהוָה
 בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָּ:

כי לעולם חסדו:	הודו ליהוה כרמוב
כי לעולם חסדו:	הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:	הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:	לעשה נסלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו:	לעשה האמרים בתכונד
כי לעולם חסדו:	לדקע הארץ על הפנים
כי לעולם חסדו:	לעשה אורים גדלים
כי לעולם חסדו:	את השמש לממשלת ביום

הַבְּיָרָה הַלְלוּ מַטְוֵר קל"ו. הַלְלוּהָּ כֹּל הַלְלוּיָהּ אֲרָכָה וְכַמּוֹף הַמְּצוּרִים חֲנֵה מִשַׁח כְּתוּבָה וּכ"ט
 אֲמַטְוֵר. דְּנוֹסָה מִן טָן חֲחָה אֲזַר ס"ט. כְּמוֹף חֲפּוּיָה בְּרַכּוֹ נִפְשֵׁי אֶת ב' הַלְלוּיָהּ אֶל סוֹף מַטְוֵר ק"ד. וְכַמּוֹף
 הַלְלוּיָהּ אֶל סוֹף ג' אֶל מַטְוֵר הַזֶּה כּוֹחַ כְּמַטְוֵר בִּין. הַלְלוּ וּבִין יְהוָה וְעַמּוֹ כְּדָפִי תְּרוּם. א"ה כְּמ"ט וּבִין כְּכִי'
 וְכַמּוֹף בְּכִי' לִית כְּמַטְוֵר. אֲזַמְּרֵנוּ הַזֶּה אֲזַר טָן הו' אֲזַר כַּחל"ף כְּמַטְוֵר מִתַּחַס עֲפִיָה וְזָהָב מִכְּלוֹל דף ע"ט.
 מוֹצֵא כְּמוֹ מוֹלֵא. וְנָחַן אֲרָעָם נַחֲלָה כֵּן כּוֹחַ, וְכַמּוֹף אֲזַר זֶה כְּחִיב וְנָחַן אֲרָכָה לְנַחֲלָה כְּמַטְוֵר.

הודו ליהוה, עוטור קל"ו. ותקדש הלל בגדול (נרכות דף ד' ושפטים קי"ט חזענית י"ט), וכמב
 אֲתַרְדַּכֶּם שִׁיחַ נוֹ ב"ז מַטְוֵרִים אֶל כּוֹחֵם לֹא יִתְנַחֵם כְּגַד טַכִּין כַּסֵּס הו"ב, וְאֲזַמְּרֵ כִי עוֹבֵה כְּעַמּוֹ נִקְרָא
 כְּדָפִי רז"ל הַלְלוּ הַגְּדוֹל עַל אֶס כִּי גְדוֹל ה' וְהַכְּלָל עַל־ד' נַחֲמֵנוּ כִּי עַמּוֹ אֲחֵר (כְּשַׁפְּטִים קי"ט) לֹא־
 נִקְרָא שְׁמוֹ הַלְלוּ הַגְּדוֹל, טַפְּחֵי אֲהַקְנִיָה טַפְּחֵי כְּרִיפֵי אֶל עוֹלָם וְעַתְלָק עוֹנוֹת לְכָל כְּבוֹד, אֲמַטְוֵר ר' יִכּוּזַע בֵּן
 לוי הִנֵּי ב"ו מַטְוֵר כְּגַד טי, כְּגַד כ"ז דוֹרַח אֲכַרֵּם הַקְנִיָה נְעוּלָטוֹ וְלֹא נַחֵן לֹא־ס מִתּוֹכָהּ וּקְ אֲחֵרֵם כְּשַׁפְּטֵי
 עַכ"ל וַיֵּךְ אֲתַרְנַעְהָ כּוֹדֵה מַטְוֵר כְּגַד ד' אֲלֵיכִינֵן לְכוֹדוֹת. וְלִרְיָן לְהַפְּסִיק כְּקִרְיֹשֶׁף בִּין ק"י וְכִין לְעוֹלָם אֶל־
 נִשְׁטָה קְלִטְוִלָם וַיִּבֶן לְחִרּוֹף, וְכֵן לִרְיָן לְהַתִּיב טַפְּחֵי אֶל מַטְוֵרֵי אֶל־ס חֲרַעֵב לִזְיָן (רִיף כְּמַרְק ב' דְּנִכְרוֹת כַּסֵּס
 יְרוּזְלַטִי, וְכַמּוֹף דף ע"ט, ע"ב). לֹא־לֵהוּ דֵּאלֹהִים, הַסְּלִיסִים אֶס הַסְּלִיסִים אֲזִי עַעֲלֵבֵה אֶס־ס חֲדוּנִים לֹא־כַּס
 לִפְסֵה טַפְּחֵי כְּמוֹ אֲנַעֲלֵב אֶר אֶל יֵס (כ"ב ע"ד, ב') אֶר. הַסְּכַד (כַּפְּטִים קי"ט) אֶר. הַסְּכַדוֹת (מַסְּכַדִּין ל"ד). אֶר

את־הַיְיָ וּכּוֹבְבִים לְמַמְשָׁלוֹת בְּלַיְלָה
 לְמִקֵּה מַעֲרִים בְּבַכּוּרֵיהֶם
 וַיּוּצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 בְּיַד תְּזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטִיעָה
 לִגְזֵר יַם־סוּף לְגוֹרִים
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וַנִּעַר שָׁרְעָה וַחִילוֹ בַיַּם־סוּף
 לְמוֹלֵךְ עַמּוֹ בְּמִדְבַּר
 לְמִיִּקֵּה מְלָכִים גְּדֻלִים
 וַיִּהְרַג מְלָכִים אֲדוּרִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 אֶלְעֹן מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וַנְּהַן אֶתְצֶם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שִׁבְשִׁפְלָנִי וְנִרְלָנִי
 וַיַּסְרֶקְנוּ מַצָּרֵינוּ
 נַחַן לַחֶם לִבְלִבָּשׁוּר
 הַדָּוָד לְאֵל הַשָּׁמַיִם

כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיִּשְׂרָיִם נִאֶוְה תְהַלֵּל: הַדָּוָד לַיהוָה בַּבּוֹר בַּגָּבֹל
 עֲשׂוֹר וּפְרוֹדֵלוֹ: שִׁירָו לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הַיְיָ בְּנֵן בַּתְרוּעָה: בְּרִישׁוֹר הַבְּרִיהוֹת
 וְכָל־מַעֲשָׂוֵה בְּאֱמוּנָה: אִהַב צְדָקָה וּמַשְׁפֵּט חֶסֶד יְהוָה מְלֹאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר
 יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרַחַם סוּף בְּלִעֲבָאִם: כַּגֶּם בָּגֵר מִי הַיָּם נִתַּן בְּאוֹרֹת
 תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ וְגוֹרֵה כְּלִישְׁבֵי תַבַּל: כִּי הוּא אָמַר
 וַהֲיִי הוּא צְוֵה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַסִּיר עֲצַת גֹּיִם הִנְיָא מַחְשָׁבוֹת עַפְמִים: עֲצַת
 יְהוָה לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחְשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדָד וָדָד: אֲשֶׁרִי רֵעוּ אֲשֶׁר־יְהוָה אֶלְהוֹ

אל עכרים (ליקוח ס' רפ"א) או של מרעם, או של נכודנאלר (שמות רב ט' כ"א) דרופיקן, והקנ"ס הוא אלכיס עליבס. לקמטלוח כל סעי' ככא חף אליינו כמטיכות, דוגמא לעספחות לכני קמא (דכ"א ו', ג'ס'). בכבוריהם, עם בכורים, דוגמא ננערינו וכו' קנינו (שמות י' ט'). רננו צדיקים, עומד ל"ג. רננו, כל רננו, ירננו, רננה כולם יכני' כנקח כמפרו דרכי כמקוד ו"ל והוא נענר את אוחיות כדמות כרנוות לכל על כלזון, וכמו שכתב יכני' כנקח כמפרו דרכי כמקוד ו"ל הל"ל בעניי המלקטים. ספלים. יתעלה בהתננה. יתחללים, כס דרופיקס רטויים לכל ספני אוחיות כנופית וכיס דינס לכדגז כי כס עטקל כמק עכ"ל וכן כחכ כדחכ"ט לכדלזית י"ח ט"ז. כגבל עשור, כלו עון איז לו י' יתרים; וד"ק פירש שחמר ו"ז כמכוד וסמא בשו כנכל ושעור, וז"כ כס אי כלי זמר, וכמקוד כעמוד ל"כ, ד' טעייט לפעלעו כגב, כמקום,, ווייל חיינע ווייער" כעו מכנו כעו נד טוליס (שמות

העם בְּחַד לְנַחֵלָה לֹו: מִשְׁמַיִם הַבַּיִט יְהוָה רָאָה אֶת־קָלְבִּי הָאָדָם: מִמְּכוּן שִׁבְתוֹ הַשְּׁגִיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֵּצֵר יַחַד לָכֶם חֲמוּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל גְּבוּר לֹא־יִנְצֵל בְּרַב־כַּח: שִׁקָּר הַסּוּס לַחֲשׂוּעָה וּבְרַב חַיִּלוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־רְאֵיו לְמִצְחָיִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִבְתָּהּ לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמְגַנְנוּ הוּא: כִּי־ בּו יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ בְּסוּחֵנוּ: יְהִי־חֲסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹרֹת לִיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסֶדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נִבְּל עָלֵי הַיָּיִן כְּבִגּוֹר: כִּי שְׂמֹחַתְּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִחֲגִדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשִׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּבִסִּיל לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת: בְּמִרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיִּצְעֻוּ כָּל־פְּעָלֵי אֵין לְהַשְׁמַדֵם עֲדַרְעֹד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעַלְמִים יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה בְּרַהֲנָה אֵיבֹיךָ יֹאבְדוּ וַתִּפְרְדוּ כָּל־ שְׂעָלֵי אֵין: וַתִּרְם בְּרָאִים קָרְנֵי בְּלַחֵי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן: וַתִּבְטַ עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנֵי: צְדִיק בְּתִמְרוֹ יִפְרַח כַּאֲרֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּתַעֲרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוּן בְּשׂוּבָה רְשָׁעִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשְׁרַח יְהוָה עוֹרֵי וְלֹא־עוֹלָתְךָ בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוּת לְבָשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַן הַתְּאֵזֵר אֶת־תְּפוֹן תְּכַל בְּלַתְמוּט: נָכוֹן בְּסֶאֱף מְאֹד מַעֲוֹלִים אֶתָּה: נִשְׂאֹו נְהַרְוֹת, יְהוָה. נִשְׂאֹו נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאֹו נְהַרְוֹת דְּבָקִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲרִידִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה: עֲרַתֶּיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֶדֶשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:

פ"ו, ושעור הספוק כונס פי היס לכויות כנד. השגחה, הכיט. היצר יחד לכם, נו"ל דקדקו טעלת יחד שכולן כסרקין כסקידס חסת (פ"ה דף י"ט). שקר הסוס לנגור לחשועה, וברכ חילו לא יסלט כנגור חת כפשו. יהי חסדך, כן תפלת כסאזכר.

מזמור שיר, מזמור ל"ב. ומטרכו כלוים ככ"ט לשיר קרבן תמיד של שנת (סוף ט"ט) תמיד ור"ה דף ל"א, ונכ"ד סוף פ' ל"ב ורפ"ח קהלת רכב פ"ר לוי סטוטור כוז חדס האזשן אער וכסכח מדודו וכל טעס וסדשו על שמו, ופירש בעל סתנות ככוכב סוטור שיר ליוס כסנת פ"ח טעס וכטייל לט"ד כין שמו טפני ענוה יתרה, וסות לט"ד רעז על פי שלמד תורה לנשרל עכ"ל וכן גם נקלת כוססחות חרגוס של כפסוק שחח וזירש די אער חדס קדעטס על יוטח דכנתח. בפעלך ספר יו"ד ול' יתיד כוס. קרזים טלס יו"ד. פילתי על' כלולכ כטון, וכוס טלרע כשו סנותי (דכריס ל"ב ע"א) דלתי (תלס קס"ו, ו'), וכוס נחטר דרך טל על ריכ סטוב וכסענו. כשורי, כעויני סטויסיס חלי לכרע לי כל"א איינען וזיערערו. ישנה, יגדל וירכב. גלחתי כתיב גולתה קדי.

ה' מלך, סוטור ל"ב. ואף כוס ענד סכדיסת סעולס, ויט כו פ"ח סתות חדס כי אער כריסת חדס נטר טלכח ככריחח וככנס סכנת. סקלות מים רבים, יותר טן סקולות. גאני"ד כנוץ כקטן וסח"לף כטקף סתס ע"פ כטסרת וכן כחכ סכדיכס, וקו"ף על ג"ש דגוסכ מדין דסיק.

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם: ממזרח השמש עד מבוא מהלל שם יי: רם
 על כל גוים יי על השמים בבורו: יי שמך לעולם יי זכרך
 לדודך: יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי
 ימלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי
 הפיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לפו
 לדודך ודר: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ברכה יי
 בציזן אזה למושב לו: בירעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:
 כי לא יטש יי עמו ונחלתו לא יעזב: ויאס כנצת יי אין ליעד פסוק וכו' רפס
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר כל חמתו: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
 אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארומקה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
 אברכה ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יתה ומהלל מאד ולגדלתו אין

יהי כבוד, פסוקים מפורסם הם, ונזכרו כבר נטע' סופרים סוף פ' י"ז, וזו הפסוק מתכלים ק"ד,
 ל"א. וטעמו: כולין דף ס' פסוק זה אך כעילם אשר נבראת כדאית. יהי שם, תכלים ק"א, כ"ג. ג' ד'
 וזו לפסוקין בין גוים ותן ה'. ה' שמך, זס קל"ב, י"ג. ה' בשמים, ק"ג, י"ט. ישמחו, דכ"ס ס"ז, ל"א.
 ה' מלך ה' מלך וגו' ומלא גם נטע' סופרים פ' י"ד כלמה ס' ונכ' היכלות, וליכנו פסוק עיוסד כתנך,
 סלף כזס מורכב מתחלות הלפת הפסוקים ה' קל"ד שולם ועד (תכלים י', ע"ז) ה' קל"ד נאזית לכז
 (כ"ג, ח') ה' יתלך לעולם ועד (טוח ס"ו), וכו' להעיד על הכס כ"ס אבות כיס הכס ויכיס, ופירוש,
 ה' קל"ד טאנכרס המולם, ה' קל"ד קודס טנכרס המולם, ה' יתלך לעולם ועד (טוח ס"ו), וכו' לומר ה' קל"ד
 כזני קטנין כי כזס כמטק ועוד איהו פכטיק תכלים ל"ג, א' כלמדה. ה' הפירה, תכלים ל"ג, י' רבות,
 פכטי י"ט, כ"א. עצת ה', כמטיק ע"פ הכפרת. כי לא יטש ל"ד, י"ד. והוא רחום ע"פ, כ"ט. וקטב
 קל"ס, ד' איה סיו' דגוס וכו' כמטיק ע"פ הכפרת. כי לא יטש ל"ד, י"ד. והוא רחום ע"פ, כ"ט. וקטב
 ה' הושיעה, כ"י, י'. וזכר הפסוקים הללו כ"א לזכרת מלך כ"א כולל מלך ע"פ יעזו כמטיק ותגל הארץ,
 כנוד כ"א פסוקים טמכלה לרוד הפסוק לבס.

אשרי יושבי בתכלים פ"ד, ס'. וטעמו: כבודו דף ל"ג, כ' פסוקים הלזונים סיו אהרס זכס חפת
 ומתללני, טנכס הכי פילי, א"ר יכזע כן לוי אשר קרז אחרי יוכני כיתך, וכתבו זס כחוטפת לפיכך תקמו
 לומר זכ הפסוק קודס תכלס לדוד, לתמוקי טכני דלפרי אחרי כרכס עכ"ל ונאפת כן טלפתי כזני סודרים
 כ"י טקודס אחרי יוכני גם כמטוק אחרי חפטי דך ככולכיס נהורס ס'. אשרי העם, תכלים קפ"ד, ס"ו. וקטבו
 ג"כ פסוק זה לפני פכ"כ לדוד כי יס בו כ' פסוקים פזרי וזארי י"א כי ס' טעמים, רעו איעטרו חוטו

תקד: יודך לדוד ישבח מעשיך ונבירתיך יגידו: תדר כבוד הודך ודברי
 נפלאתיך אשיחה: יעוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה: ובר בכי טובך
 יגיעו ועדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: שכי יודה
 לפל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יהוה כל מעשיך ותסירה וברכיבה:
 כבוד מלכותך יאמרו ונבירתיך ידברו: להודיע לבני האדם נבורתיו וכבוד
 הדר מלכותו: מלכותך מלכות קלעלמים וממשלתך בכל דור ודר: סמוך
 יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפוסים: עיני כל אלקי ישגרו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה
 בכל דרכיו ותמיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם: שומר יהוה את כל
 אהביו ואת פל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם תלליה:

ג' פעמים כחם כדלית' נכרמות דף ד', ד' כל כאשר תכלס לדוד ככל יום של פעמים פותח לו אהא
 נן העולם כנס וכו' עכ"ל וכתב עליו סבן ירחי וזמתי טעם קלת אבל פסוקי חלפת כיהל אל העומד
 נאטע הספוק אשר כהתחמת טחילין בו"ן חוץ טן נ' פסוקים וטען ח"ק טען ורשום פ' ארך אפים,
 קרוב כ' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו נאטע, להודיע שכל הקורא אותו נאטע זהו כן עה"כ ולא
 יכול מניכס, גיכנס בגיטורים ח"ק, חכו טוסיפס כסוף. ואחזנו נכרך ינו טעמה ועד עולם כלליו
 עכ"ל, וכל זה דוקת אם אומר אותו כוונת לנו ולא האומר כפיו ונלשונו כלדד ולנו לא כיון עטו,
 תהלק לדוד ונאות לאל יתנר, וזה העומד עם כ' כטורים אחריו שס חתימה פ'. תכליס הס כולם
 תכלות ונאות לאל יתנר, וזה העומד תחלתו תכלתו וטפו תכלתו וכתעס אחריו תחלתם כלליו וטפם
 הללוים וכל לגודל כהכלט וטפני כך קנעום ח"ל לתמרס ככל יום וקראים פסוקי דזערה ועניכס אשר
 ר' יופי יסא חלקי טומרי כלל ככ: יום (כנס קי"ט, ב' ורי"ף פק"ה' דנכום וכן כתוב כדיוט נטא.)
 טופרים סוף פ' יו') וידיקתו כן כתיבו, ומרי וידיקתו נוי"ו קודם ללמ"ד דנוא, והוא טן כ"כ טלין דכתיבין
 טוקדס וטפוסר. רב טובך, טונך גדול. וידיק יפיר וי"ו כתיבו, וכברי תצלי. גלג פ"א כסוף
 והוא חד טן כ"א טלין דכתיבין ל"ה כסוף דהי, ויש זו דרש ינרכו פ"ח כנוז טלכותך יאמרו, שכל נרכס לרין
 זיכא נכ טלכות. כסוך ה', אות נו"ן ספרס טאלפ"א בית"א ואמרו רז"ל טפני זי"א כה טאלתן אל -אומי
 יאלל דכתיב נפלה לא תוסף קוס כחולת יראל (טטום פ' ב') ואז וטעכה נרות הקדש טונך ס' לכל
 טופלים (נרכות ד', ב'). בעתו, בעתם לא נאמר אלא קצתו. טלעד זככל אסד ופסד נותן סקכ"ה טרנסחו
 בעתו (כתובות ס"ו, ע"ג). פוחח, כתב כסור, לרין לכין כחכלס לדוד ויחר נפסוק פוחח את ידך, אעקר
 טכ זקנעו לומר ככל יום הוא כנזיל אותו פסוק שזכיר נו אכנו אל הקכ"ה טפאית על נריחיו וטמרנסן
 עכ"ל אך טכ אנטע נקלת סדוים זי"א לכין נפסוק זה על הטלך העטוב על הפרנסה, כוונס כוז סינכ
 רלוים, ולא תחי כוונתנו אלא הקכ"ה, כי הפרנסה לא ע"י טלך אלא ע"י הקכ"ה בעצמו כדליתא נכרכות
 ל"ה. ונכ"ל פ' כ' ופ' ל"ז רב שמשל בר נחמן אשר הפרנסה גדולה טן באולה, אגאולה ע"י טלך
 ופרנסה על ידו אל הקכ"ה, גאולה ע"י טלך, הטלך הגוול חותי, ופרנסה ע"י הקכ"ה פוחח את ידך
 וטניע לכל חי, וכן אמרו ג"כ נראש טס' חטנית ונכ"ל פ' ע"ג טפחה זל טרנסה ניד הקכ"ה הוא זכ'
 פוחח את ידך. קד' חסר יוד ולי יחיד הוא. לכל חי רצון, לכל חי טוזן לא נאמר אלא לכוין, שהוא נותן
 לכל אסד ופסד רכוכו טכ שהוא טנקס (זפות רכס פ' כ"ה). יד' הכי"ת כסגול. אאננו, הוא טסוף טעמור
 קט"ו, ותקטו לאמרו כון כדי לטוך כלליוס חן כלליוס, שכן כל כטורים אחריו תחלתם הללוים וטופס
 כלליוס לכן טוסיפס פסוק זה וינוס גס כון כלליוס על כלליוס (טור נכס רב עטרס), וכתב חנן ירמי,
 נכרספ טוסיפין עוד פסוק אפני זה וטורים כך לא טפחיס יוכלליוס ולא כל יודי דומה, ואחזנו נכרך ינו
 גו' עכ"ל וטפירטו יטן טלתי טעמתי ככס ר' יעקב אלא כיכ אומר ואחזנו נכרך ינו חס נאחית אכל לא
 נטנסה ולא נסדר קדוה (נא לביח) כי כא דאמרינן אותו כון להודיע כי כלליוס דכללי נפצי ריש
 זידקס עכ"ל טעס טכנטו להסיף הפסוק ככל טעס אטורים תכלס לדוד הוא ע"פ טעס כפוסס
 לטעלה נאשרי העס.

הַלְלוּהָּ - הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלֵּלְהָ יְהוָה בְּחַי אֲמֹרָה לְאֵלֹהֵי בְעוֹדֵי:
 אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִבֵיבִים בְּבָרְאֲדֵם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה: הַצֵּא רַחוּם יֹשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ
 בַּיּוֹם הַזֶּה אֲבָדוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הֵם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשְׁמַר אָמֵת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקַיִם נִתֵּן לָחֵם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיד אֲסִירִים: יְהוָה פִּקְחַ
 עוֹרִים יְהוָה זָקַף כְּפוּסִים יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גְּרוֹם
 יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְהַרְדּוּ רְשָׁעִים יַעֲוֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
 לְדֹד וְדֹד הַלְלוּהָּ:

הַלְלוּהָּ - בִּרְטוֹב וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּירְנָעִים נֶאֱוָה תְהַלֵּה: בְּנֶה יְרוּשָׁלַם
 יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם: הַרְוֵסֵא לְשִׁבְרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לְעַצְבוֹתֵם: מוֹנֵה
 מִסְפָּר. לְכּוֹבְבִים לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ
 אִין מִסְפָּר: מְעוֹרֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־רֵאֶץ: עֵנֵי
 לַיהוָה בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאֵלֹהֵינוּ בְּכַבּוֹד: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִין
 לְאָרֶץ מִטַר הַמַּעֲמִית הַרִים תַּעֲזִיר: נוֹתֵן לְבַחְמָה לְחֶמֶה לְבְנֵי עֵרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַיּוֹם יִחַפֵּץ לֹא־כְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רֹצֵה
 יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־הַמִּיַּתְלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה
 הַלְלֵי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: בִּירְחֹק בְּרִיחַ שְׁעָרֵינוּ בְּבֹךְ בְּנֵינוּ בְּקִרְבֵנוּ: הַשֵּׁם
 גְּבִילָה שְׁלוֹם תִּלְבַּח חַסִּים יִשְׁבַּעֵנוּ: הַשְׁלַח אֲמֹרָתוֹ אָרֶץ עַד־מִהַרְדָּה
 יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנְּתֵן שְׁלֵג בַּצֶּמֶר כְּסוֹר בְּאֵפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּסֵתִים
 לְסִנֵּי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יֹשֵׁב רַחוּם יְאֵל־מַיִם: מַגִּיד
 דְּבָרוֹ לְעַקֵּב חָקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה בֶן לְכָלְנוּי וּמִשְׁפָּטִים
 בְּלִידְעוֹם הַלְלוּהָּ:

שְׂאִין כִּי טַעֲמִים וּסְגוּן כַּעֲסֵם כִּכִּי. עֲשֵׂתִנְתִּיו, מַטְכּוֹתֵינוּ, שְׁבִיר, חֲקוּתוֹ. אֲדוֹנִים כּוֹחַ כְּחוֹט ט
 אֵת וְאֵתִים כְּעֲנֵן חֵן כֶּסֶם אֵת, וְכַסְטָן, גַּיִם טַעֲמִימִים כְּחוֹרֵם טַל־ק וְעַד חֵי'וֹ. יַעֲזֹד, יְרוּסֵם.
 כִּי טוֹב וְסוֹדָה, כִּי טוֹב לֹאֵשׁ לְחַלְבִּינוּ. קַעֲבִים כִּנִּי'ה כִּנְסֵה. שְׂרִיחַ כְּעַקֵּל כְּסִרִים מִקּוֹד שְׂרִיחַ כִּמְטָן
 טַעֲפוֹ שֶׁל כַּעֲז רַפְ'וֹ וְאֵתִים קְדוּסִים וְכִי שְׂרִיחַ כְּפִתָּה וּכְכֹן כִּי מִיַּתִּיד שְׂרִיחַ וּקְרַח כְּלִילָה (כְּרַעֲזִית לֵי, ט'
 ט') הַקְרַח כְּוֹדֵם (יִסְחַפֵּל ט', כ"ב) דַּעֲמַת גְּבַח יְרֵחֵי וְרִיחַ. יְרֵחַ וְרֵעֵי. קְרַח גְּרַח. קְרַם קְרַמֵּי גַם כִּרְדִּיק כִּנְרֵחוֹ
 כְּתַנ כְּפַסְיֹטוֹת וְכַסֵּם שְׂרִיחַ וּכְכֹנֵי טַעֲדִין קְרַחוֹ כְּסֵתִים עַכְ"ל וְאֵם כִּיִּם כִּמֵּן אֲרוּם כִּיִּם מַחֲזִירוֹ כְּעַכְכּוֹ כֶּכֶל
 טַקוּס. וְשֶׁה שְׁכַעל ז'ת רַחֵם לְכוּכִים כִּי כִכּוֹן. שְׂרִיחֵי טַעֵם אֲנַעֲלֵם כְּסִרַת זַכֵּם טַן כ' טַחֲחִין וְלֵם טַחֲחֵם
 אֵת זֶם כְּתוּכֵם, טַעֵה וְחֵן לְכוּכִים כֶּלֶל טַסִּרַת כִּיִּם טַל מִקּוֹד זַל קְרַח, כִּי כִיִּם לֵם טַחֲחֵה רַק
 חוֹתֵן כְּתוּכֵם טַן יְחִידוֹת כְּפִתָּה וְכֵל אֲשֶׁר כְּפִרְסֵם כְּקַטָּן כְּעוֹ אֲיֵצִי זַל כְּרַעֲזִית י'ט, כ' כּוֹחַ כִּיַּתִּיד זַכֵּם
 כְּפִתָּה וְכֵל טַכְרִיו כֵּם אֲיֵצִי נַקְטָן, וְעַכְ"ל שְׂרִיחַ טַף כִּי גַם כּוֹחַ כְּפִתָּה ט'ט טַן לֹו טַקוּס כְּסִרַת כִּיִּם
 טַעֲבֵי טַחֵן רֵיע לֹו נַקְטָן, וְכַכֵּר גְּלִיתֵי טוֹד טַמּוֹדוֹת כֶּלֶלֵם אֲשֶׁר רַחִים לֵם כִּיִּם טַחֲחֵדוֹת לֵם' טַקְטַט
 ק' 251. כְּפִתָּים, כְּעוֹ דַר כִּנְכַע לְכַעֲמִים נַעֲמִים. קְרַחוֹ, ל' קוֹד, "קַטְטַט". יְרֵחֵי הַקְרֵי יְרֵחֵי, וְכֵן

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־
מְלֹאכֵי הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־קוֹכָבֵי אֲוֶר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה
כִּי הוּא צוּר וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִדֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־
יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֱלֹהִים וְכָדֵד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רֵיחַ סֶעֱרָה
עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַרְרִים וְכָל־גְּבְעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: חַחֲזִיה וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ
וְצִפּוֹר כָּנָף: מְלִכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בְּחִירִים וְגַם־
בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עַם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־יִשְׁנֹב שָׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל־
אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיְהִי קִרְוֹן לְעַמּוֹ תְהַלְלָה לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ. הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ. שִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים: שְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֲשׂוֹי בְּגִירָצִיּוֹן יִגְלוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שָׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶף וּכְבוֹר וַיִּפְרְדוּ־לוֹ:
בִּירֻצָּה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַגְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְגְּנוּ עַל־
מַשְׁכְּבוֹתָם: רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת גְּקֻמָּה בְּגוֹיִם
תוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאָסֹר מְלִכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִבְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹז: לַעֲשׂוֹת
בְּתָם מַשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו. הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּיָהּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֹז: הַלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבְלוֹ וּכְבוֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבֹ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שֹׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל תִּשְׁמְעָה תְהַלֵּל יְהוָה. הַלְלוּיָהּ: כִּי־הִתְיַחַח:

צִיָּי קָרִי צִיָּי כִּי־רַב הַכִּיּוֹס. עֲשֵׂה כִּסְיֹן כְּתוּב. חֲדָד הוֹד שְׁלוּ וַיֵּשׁ לְכוּכֵר אֶלֶף לְקִרְוֹת חֲדָדִי כְּאוֹר.
וּיְרַם קָרִי, עֲשׂוֹר הַסַּמּוֹת כִּי סוֹף, וּיְרַם קָרִי לְעַטּוֹ, וּיְרַם תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו, וּיְרַם תְּהַלֵּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עִם קְרוֹבוֹ,
הַלְלוּיָהּ. הִיא תְּנַת וּיְרַם עוֹנֵה לְשֵׁל סַמּוֹת הַסַּמּוֹת וְכֵן עַלֵּת תְּהַלֵּה טוֹסַכַּת גַּם עַל לְבַי יִשְׂרָאֵל, וְעַתְחָה יִפְרֹשׁ
כְּמַשְׁמֵר כְּעוֹב טַעַם, וְחַשׁ הַעֲשׂוֹר חֲסִידֵי דְבַר תְּהַלֵּה לְכֹחוֹת כְּשֵׁיִם וְכֹחוֹת הַסַּחֵן כִּי עַבְל תְּהַלֵּה וְתַשְׁנַחַח
סֶחַן לֹא כְּסֵר כִּסֵּי לֹא תְהַלֵּה עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל חֲכוֹ אֲחֵרֵי וּיְרַם קָרִי לְעַטּוֹ, וְתַנַּח קָרִי כְּסַמּוֹק זֶה אֵין טַעַמוֹ
קָרִי יִשְׁעֵה אֶלֶף הַעֲשׂוֹר כְּעַטּוֹ פִּירֵשׁ טַח הוּא הַקָּרִן אֲשֶׁר הָרִים הַקְּנִיִם נִחְטָרוּ וּיְרַם תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו, סִכֵּי
יִדְעוּ אֲהַתְּסַכֵּה הִיא הַקָּרִן אֲשֶׁר כִּיּוֹן עֲלִיָּה הַעֲשׂוֹר רִ"ל הִיא אֲשֶׁר נִחַר כֵּה עַבְל תְּהַלֵּה וְלַעֲמֵה נִחַר כֵּה?
נַעֲנוֹר כִּי נִבִי יִשְׂרָאֵל הַעַם אֲשֶׁר הוּא קְרוֹב לוֹ עַבְלִיִם תְּהַלֵּה הַחַח. וְעוֹד לְדַעַת כִּי הַעֲלִיּוֹת הוּא כְּעַטּוֹ,
תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו, תְּהַלֵּה לְבֵי יִשְׂרָאֵל, נְכוּלֵן כְּלַמְדֵי־ן חֲטוּרֵת הַסַּמּוֹת אֶל תְּנַחַח כְּקוֹדֶשֶׁת וְהוּא כְּעוֹ קָרִי
עִמּוֹ, חֲסִלַּת כָּל חֲסִידָיו, תְּהַלֵּה נְבִי יִשְׂרָאֵל, דּוּגַשֵׁת טַחֵן לְאֲחַךְ; (שְׁעוֹת ט"ו, י"ז) טַרְעַשׁ לְרַכְבוֹ (יִרְעִיכֵי ט"ז,
ג') טַרְעַד לְכַסְפֵּס (הוֹשַׁע ט', ו') טַחֵן כְּעוֹ יִבְרוּ אֲחַךְ, טַרְעַשׁ רַכְבוֹ, טַרְעַד כְּסַפֵּס, וְכַסּוֹ אֶסְוֵן טַרְעִיכֹת
הַחַח דְּכַרִּי הַעֲלִיּוֹת.

כְּעֲשׂוֹי, נַח כְּרַכְבוֹ לַיְחִיד לְתַפְאֵרַת הַלְלוּ. בְּמִלְכָם וְכֵן בְּמַחֹל הַכִּיָּת דְּגוֹשָׁה דְּרִין בְּיָם הַעוֹכֵל לְעַשְׂלֵכַ
כְּאִי קִרְשֵׁי־ן דָּף 34. רִישׁוֹת כְּנַחֲוֹת, זַסֵּי דְבַר הוּא כְּעַקְל שׁוֹלְלָה וְכִסְיֵד רִישׁוֹת וְכֵן כְּתַב הַרְחֵבֵי עַם
ר' יְבוּשַׁע יְכוֹן כְּרִדֵּק כְּרִשֵׁי, וְכַעֲלֵא אֶס דְּבַר זֶה כְּעַקְל זְכַר וְרוּעַס תַּחַח לְאוּבִי (תַּסְלִיִם ט"ו, י"ז). גְּלִיָּסִים הַכִּיָּת
כְּשַׁחַח וְכַלְמֵד רַפֵּס. לְאִשְׁדֵּי הַסַּחֵן כִּי נִחַח נַח וְכַסְעֵן דְּגוֹשָׁה עַפְיָה. בּוֹקִים, כְּשֵׁלֵלֵשׁוֹת.
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל, זֶה הַטַּעַמֹר יֵשׁ כִּי י'ג הַלּוֹלִים כְּנַגַּד שֵׁלֵשׁ עַשְׂרֵה עֲדוֹת. גְּלִיָּסִים כְּכֹן דְּנַחֵף טָף כִּי
כִּיחֵד יִצִּי וְכַלְעֵי הַנַּח כְּדַגֵּי דּוּגַשֵׁת צִיָּים (ט"א ו' י"ח) טָן צִיָּי. וְגַבֵּי סַסֵּר וּי'וֹ וְכַסְיָל רַפּוּיָה. שְׁעֵי
טַלְפִּיל כִּי אֶס דְּבַר הוּא. כָּל הַגְּשָׁמָה, כּוֹסִלִים טַסוֹק זֶה לְכוֹרֵיעַ אֶסוֹ טַף טַסוֹקֵי דּוּעַרָה וְטוֹף תְּהַלֵּס,
וְכַדְרֵן טַיּוֹס הַפְּרֵשׁ אֲבוּסִלִים הַסַּמּוֹת הַאֲרֹוֹן (אֲנוֹרְהֵס).

יְדַעַתָּה כִּי הַיְיָדֵי עֲלִיתָם וַתַּעֲשֵׂה לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: מוהל וְהִים בְּקַעַת לְסַגִּיחֵם וַיַּעֲבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹשֵׁה סַדֵּק וְאֶת־רַדְסֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲיִים:

מוהל וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם סַדֵּק וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁמְת הַיָּם: מוהל וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָא הָעָם אֶת־יְהוָה סַדֵּק וַיֹּאמִינוּ בַיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים יאמר פעוטד וכנגון כטעמים.

מוהל אִן יִשׁוּר־מִשׁוּהָ וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁיבָה הַיְאֵת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹד סַדֵּק אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סוּם וְרָבּוּ רַמָּה בַיָּם: מוהל עֲוֹ וּמָרַת יְהוָה וַיְהִי לִשְׁמֵהָ סַדֵּק זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמֹמְנָהוּ: מוהל יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: סַדֵּק מִרְקַבַת פְּרָעָה וַחִילוֹ יְהוָה בַּיָּם וּבִמְחַד שְׁלִשׁוֹ טָבְעוּ בַיָּם־סוּף: מוהל תְּהַמֹּת יִכְסִימוּ יַרְדּוֹ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן: סַדֵּק יִמְיֶנְךָ יְהוָה גְּאֹדְרִי בְּכַף יִמִּינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: מוהל וּבְרַב גְּאֹוֹנְךָ תִּהְרַם קַמִּיָה תִשְׁלַח חַרְבְּךָ יֵאֱכַלְמוּ בְקִשׁ: סַדֵּק וּבְרוּחַ אֲפִיָה גַעְרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־גֵד גְּזֻלִים קָסָאוּ תְהַמֹּת בְּלִבָּיהֶם: מוהל אָמַר אוֹיֵב אֲרַדְךָ אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל סַדֵּק תִּמְלֹאֲמוּ גַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יְדֵי: מוהל גִּשְׁמַתָּ בְּרַחֲקָה בְּסָמוּ יָם צָלְלוּ בַעֲוִפְרַת בְּמַיִם אֲדִירִים: סַדֵּק מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה

ויושע ה', תקנו לומר ויושע וזירת הים, לזכור יציאת מצרים ככל יום כעו כחזו לטען חזכור את יום לאחד עשר מצרים כל ימי סייך (דברים ט"ז, ג'), וכן כעכב ככל חפזות יצאל, רק כמ' נאכ שרלגין אותה בני טנג ספרד ולוטרס כטקוטה זירת כלוכו.

כעופרת ככ"ף שמוחה, ודברי בעל ש"ח מסותרים ע"י מה שכתבתי לטעלה חלל טלניך קרחו כפתים. במים אדירים, כתנ ככ"ב כח"ס טען נ"ח יז לכפסיק בין נמים וכן אדירים, ודבר זה כריך כיווד ונראכ כי סעך על גמר' טנחות כ"ג אנדד שם אדירים על סכררים וע"כ כתנ ש"ג לכפסיק כדי שחכי סכככ סכאדירים הם כטלריים לללו נמים כעופרת וכעו שנאמת פירש כר' ספורנו, אדירים, ארים ונאשי עם לללו כעופרת נמים. חטכס כעפ"כ לא יתכן פירוש כוז לפי התרדפות כטעמים ולפיהם טלת אדירים תואר היא למים כי תנת כעופרת היא טוטעטת נוקף ולעולם כוקף עפסיק יתור טכטפחא שפאדיו וע"כ מים דנק עם אדירים וכעו אפירס כראנ"ט, ואם היה כפירוש ספורנו היה לו להטעם צללו כעופרת במים אדירים וזו היה נמים נטעך לטעלה ועופק טן אדירים דוגמת ויתנו גפילאישא עשה ויאכל. ואל חטמר ח"כ לטכ לא כטעם צללו כעופרת במים אדירים ערכא טפחא מרכא ופלוק, כי זה לא יתכן ע"פ יסודי כטעמים, כי כחש יחא תנת כפלוק או הכנס אנפניו פרכה כל כך עד שיש עוד כ' תנועות לפני תנועת כעון או לעולם יחא טפחא לפני כפלוק ולחכה שלפניו זוקף, וכמרכא לא יושא לפני כפלוק חלל חס חין כ' תנועות לפני כפלוק או לפני תנועת כנגון אל תנה כקודמת לו. ודבר זה כוז אהצעה לככ ספורנו שחכ בשים כפח טן אדירים כענור שחחיו טחחא, אכל לפי האמת כטפחא כוז אלפני כפלוק חינונו עפסיק כככ רק לענין יכ"א וכדכפ"ח, וכחש כוז לכלוק טון חס יקדס לו כחכיר שזו כוז עפסיק גס לענין כטעמח, ודע לך ככל זכ. וסודי כדברים וכחש כלל חין טעם אל כפסקה בין מים וכן אדירים חלל אל יכילעו מ"כ כנסח במים וח"לף שמשא אדירים זו כוז דוגמת חכרתם חוהו, וזנים שחריכס. אלים כני"ח דגוסה כטלילת כטמג

מי כמכה גאָרר בקַדְשׁ נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה סְלָא: מוהל גְּמִיחַת יִמְיִנְךָ תְּבַלְעֵמוּ
 אַרְצֵ: סַדֵּק נְחִיחַת כְּחֻסְדֵּךָ עִם־זֵו גְּמִלְתָּ מִיָּדְךָ אֶל־גִּוֵּה קַדְשֵׁךָ:
 סַדֵּק שְׁמָעוּ עַמִּים יִרְגֹזוּן חֵיל אֲחִי יִשְׁבִּי פְּלִשְׁתִּי: מוהל אֲזוּ גְבַהְלוּ אֱלוֹפֵי
 אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֻזּוּ רַעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵי כְּנָעַן: סַדֵּק תִּפְּל עֲלֵיהֶם
 אֵימְתוּהוֹפְחֵד בְּגִדְל וְרוֹעֵה יִדְמוּ כְּאֶבֶן מוהל עַד־עֲבָד עֲמֶךָ יִהְיֶה עַד־יַעֲבֹד עִם־
 זֵו קִנְיִת: סַדֵּק תְּבִיאֵמוּ וְתִשְׁעֵמוּ בְּרַר נְחִלְתֵּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֵּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
 מוהל מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כִּיגְנוּ יִדְךָ: סַדֵּק יִהְיֶה וַיִּמְלֵךְ לְעֵלָם וְעַד: מוהל יִי וַיִּמְלֵךְ
 לְעֵלָם וְעַד:

(י) מְלַכְתָּה לְעֵלָם וְלְעַמֵּי עֲלֵמֵי־א: בְּי בָא סוּס שְׂרָעָה גְּרַכְבּוּ וּבְקַרְשֵׁיו
 בָּיִם וַיִּשָּׁב יְהוָה, עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכּוּ כִּיבְשָׁח בְּתוֹךְ הַיָּם:

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: וְעַל־י מוֹשְׁעִים בְּרַר צִיּוֹן לְשִׁפְט
 אֶת־דָּר עֲשׂו וְהִתְדָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהִדָּה יִי לְמִלְךָ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהוָה יִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: (וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לְאֹמֵד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד:)

בשבת ובי"ט חוטרים כאן נשמח. מן שבת וי"ט ויירד היער נשמח ונעמגב.

דגמת שאירכ לך, כי כשתג הקל יש לו טעם טעם לענין אחי מרחיק. פי עטבה כאי אנפסוק בא נכ"ף
 דגא ע"פ, וכן כרע דגזים באירכ אל ככללס וסס לרוטעות כרוב, ואין פס טקוס לכשרין. גאזר כס:ף
 בשל נח וסד'לת דגזה (מכלול דף ס"ג). בגרל ורעה, הוא כפין כשו באושן גדול, ובטבו קדוש היכלך
 (תכליס ס"ה, כ'). כשו היכל קדשן, תכס כרזאונס היא תואר לזכר. סקדש ארני, יס לכפטיק כין איכס
 וכשו אטוסק סקדש ע"י טעם זקף. ה' יסלך, טכ טחוק פירוז כמכילתא, כ' יסלך לעולם ועד, טעמי טהז
 כי נח סוס פרעכ כרככו ונפרטיו כים עכ"ז רובכ כוכ כי הפסוק כי בא סוס הוא נוחן טעם לטכ ס'
 יסלוק לעולם ועד, כי טניעת פרעכ וחילו כים סוף ככרו על ידכ כל כעטיס כי אין אליכס וולת
 כבורא וטדעכ טלכותו לכל נאי עולם. ה' יסלוק כופליס הפסוק להרשות כי הוא סוף הכירכ, כן כתכ
 לכודרסס, גס כסרכי פ' לולכ כגול סטן אלף רפ"ח טוכיד ככפלת הפסוק. אך ככל כו ס' ד' כתכ כסס
 קונטרס אחר כי הכפלת ה' יסלוק טעות הוא, וכאמת לרעת כאוטרים כי נח סוס פרעכ גס הוא טן
 הכירכ נרעכ אין לכפול פסוק כ' יסלוק אלכ אס כככ כדרי לקרוא גס חרגוס אל פסוק זכ (ס' גיד
 וטלוכ), וככר ראינו כי גס לעכילתא כי נח סוס עוד טן הכירכ וכן דעת כרזכ"כ וככככנאל גס
 ככופריס כותכיס חוחו עוד כדעות זירכ (ע"כ סופריס פ' י"כ כלכס י"א) וכ"כ נגיד וטלוכ אער ככדיל כריך
 לוטר כי נח סוס פרעכ כי גס הוא טן הכירכ, וכך כתכ כעל ע"כ לא"ח ס' נ"א, גס יענך כתכ עליו
 כס' טו"ק ודלי ארזו וככוו הוא דטא כל פרעכ דלס פכקכ טכ ודלי לא סקקינן אף כי כככור, ועלי טעמל
 לא נמיס כפרעכ וכככיר פסוק אחר ככנס, וכך היכ טככו אל אככ טורי כככון ז"ל עכ"ל. וכככ ככדור
 ככרי כי לא כככ ה' יסלך אכל ככות עליו גס חרגוטו ה' סלכותה לעלם וכ' וס"כ ככונ ככככ
 כי בא סוס וכ', וככדור כ"י טעמל ס"ו גס כו איננו ככול פסוק כ' יסלך גס חרגוטו לא ככתכ וסף
 פסוק כי נח סוס פרעכ איננו סס. וסיוע לזלמ, טלחתי כגליון טחור ככרי וז"ל אין לכפול פסוק כ'
 יסלוק ואין לוטר כי כס פכקכ ולס וככורכת ככונ וכ' ולס פכקויס אכריס, וככככ כי טן יוזע
 ס' עד וססו אחר יס י"ס כמות (כי טקדס סדני' כל' אדנות כמיכ) ו"ס כמות ענינס ע"כ פומיות ככנין סס
 ע"כ כנו כקדע כיס, לכך אוטרים ככך יכחכ עכ"ל. ה' סלכותה לעלם וכ', כן נוסכ ככרנס ככדור
 ככרי כ"י ככוכר, וכך כככו, וולכ ככדר וכל לניון. כי לה' פסוק ככככיס כ"כ, כ"ע. ועלו ככככיס
 פכוק סוף טוכריכ, וחככ פושעיס פכר יוד קדשכ עכ"כ. והיה ה' לסלך, וכככ י"ד, ע'. ובכורכת גו'
 זכ אינו ככורי כככריס גס איננו ככוכ ככריס כ"י וכך כל כככככיס לא ידעו טכנו, אלכ כולס ככככיס
 עס ה' אחר וטכ אחר (כדר רכ טערס וקוקס ס' ע"כ וכל כו ס' ד' ותככות פכר"ע פינן ס' פ"א גס
 ס' טעמל ס' סלוק ג' פ' כ"ג), אע"כ כרעכ כי כועתק זכ כככככיס אל חכלת ר"ס.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךְ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל־הַמְּלִךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נִאֲחַה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
 וּשְׁבַחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמְשֻׁלָּה גִצְחַ גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלֵּלָהּ
 וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִךְ, גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן
 הַגְּפִלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מְלִךְ, אֵל, חַי הָעוֹלָמִים:

כִּין יִשְׁתַּבַּח לְיוֹנֵד חוֹר לֹא יִשְׁמִיק, ע"כ אֵין לוֹטֵר פְּסוּק וְעַתָּה יִגְדֵל נַח וְכוּ' כַּאֲשֶׁר הֵאָזַן קוֹיָא.
 חיון. יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעותיה. ויקליד מלכותיה
 בתיכון ובימיכון ובחיי דיי-כל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריה, ואמרו אמון.
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דִּי־קִדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
 וּנְהַכְתָּא דִּי־אֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאֲמִרוּ אָמֵן:

ישחבה, נרכה זו נעשת היא לנרכת נרוך אטר וכענאר סס, ויש נה קלת שנויים בין נוסחת
 האשכנזים ונוסחת הספרדים וכפרט נחתימה הספרדיים עלריכים והאשכנזים עקלרים. שמך לעד מלכנו
 האל ר"ת שלמה, וכחנ חבורהס אפער כי החכם שחר ז: היה שמו בן או עזאו לכבוד אלטס העלך.
 מלכנו, יז נכרסה זו כ' פעמים לזון מלכות כנגד ה' פעמים עלך הכבוד אטר דוד נעומר כ"ד. שיר וגו'
 עד והודאות בן ט"ו לשכות אל שנה, כנגד ט"ו איר העעלות אטר דוד. כנגד ט"ו מעלות אטקדש שעולים
 טעורת נאים לעורת ישראל שעליהס עוערים הלויס בשר, וכנגד ט"ו תנות אנכרסה כהניס, שכס אטכך
 אותנו כט"ו כך חנו טענזיס אותו כט"ו. וכנה שיש כאן ט"ו נחזיס בן כתנו אנודרסה והטור נח"ח
 סוף ס' נ"ח וטהר"ס סינן תנזסה פ"ח ור"ט ריקאנחסי כס' טעמי העלות וכן הוא נחזיי פ' תרוסה, ע"ג.
 אך נוסר פ' תרוסה עטור רל"ג (טובל כאל"כ דף רכ"ג, ע"כ ונקט ביטר פ' נ') חינו טוכ עטכן תנוח
 נרכות והודעות ועוכה רק י"ג נחזיס כנגד אלז עזרה ערות, גם עה אטכנו שיאטר שחות אלס כולנ
 כנזיטה אחת לז טעטע בן ענדרי הוסר, רק אלז יפסיק בנייהס חנל יאטרס נעמתן טחון וכנזיטה כעסדו
 נחחו אל עלך, וכן כתנו טכר"ע סינן נחזנתו ובר' יעכ"ץ כסדורו, ובר' חיד"א נקז גודל ס' ע"ו. השדחה.
 כפלס צדקה. רחמי וטר שנה ולפ אטר שפ"ח כדו לעזתו זכ עס וטרסה ופמשלה גדלה כולן סופן כל'
 נקכה, וכן אטר שיר ולא שירה כדו להעוותו עס הלל, עו, נחז, שכולן כל' זכר, והוא לפחות הלזון. גדלה
 וגבורה, ננוסחת הספרדים וגבורה גדלה, ונוסחתנו היא ע"פ הכתוב שיקדים גדלה לגבורה (דכ"ח כ"ט,
 י"ח). והודאות, כל' עקרא נעלז הודות (עורל ג', י"ח) וכל' חז"ל נעלז היחיד הודעה גם הודעה (למעלה
 דף 45) וע"כ רכינו הודעות (פוטס דף ע'. תענית ו', ע"כ) גם הודיות. וכן אטרו טן ינח הוכסה והנאות,
 ונטקרא נעלז טן ענה שניח (אטטר ט', י"ע) גם שניחות (נחטיס י"ג, ע"ד) גם שניחות (זס י"ג, ע"ז). אל
 סלך, טן אל עלך עד סוף הנכרה יז ט"ו תנות כנגד ט"ו הנחזיס אנכרסה. בשירי זמרה ר"ל כשירים אל
 שנה, וכן איר טעור פירוש איר אל שנה, כי זמרה הוא שנה כמו עזרת הארץ (נרלזית ע"ג, י"ח) ועמורגס
 טן דענזח נרעל. וכן כל ל' זמר נחבליס עמורגס כל' שנה. חיי העולמים. יז מדקקים וחוטרס חיי עולמים.
 כמו לעולמים. חנל האטר העולמים לרוך לוטר חיי העולמים כמו וישנע ק"ח העולם כסוף דניאל (י"ג, ו'),

כן טלחתי כפירוש יזן וכן כתב גם אנודרסה ועקר ונכרסה כורל נפשות יכורל יותר.
 יתגדל עכ אטר כה"ץ קדיז אחר חתיטה הנכרה אל ישתנה כתב התניח הטעם לפי שמיטו את הטובה של
 פסוקי דזמרה ואח"כ יתחילו האחרת אל קריאת שעה נכרכותיה, וזעא יפסיקו לפסוק דקס או לדבר אחר
 או שעה יעכ עליכן טעכ עלקרות את שעה ויחאו כלל קדיז, לפיכך נחחן הקדיז אחר פסוקי דזמרה.
 ואין פוחחין טו' קדיזיס ככל יוס, והגחויס ז"ל סטכוס על שס שנה כיום הללחך עכ"ל והפירוש לקדיז
 אכחכנו אחר ונח לעיון.

תפלת שחרית

דער פֿרובערער הוט אױס:

יְבָרְכֵנוּ אֱתֵי הַמְבֹרָךְ:
בְּרִיךְ יי הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרִיךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ
מִלְךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכּוֹל:

וְהִתְרַעַנְנִי דַעֲמֵנוּ כַעֲשָׂנוּ דַעֲמֵינוּ וְנִתְרַעַנְנֵנוּ:

יְבָרְכֵנוּ יי וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַחֵם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל־מְלֶכֶךְ סְלִיבֵי הַמַּלְאָכִים תְּקַדּוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא
שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָיו וְסִבְלָעֲרָיו אֵין אֱלֹהִים
קָלוּ לְרַבֵּב בְּעִרְבֹת בֵּית שְׁמוֹ וְעָלוּ לְשָׁמַיִם וְשָׁמוּ
מְרוֹסֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

כַּעֲשָׂנוּ כַּסּוֹן הַשָּׁם יוֹסֵר הַכּוֹל.
בְּרִיךְ שָׁם כְּבוֹד סְלִיבָתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
כַּעֲשָׂנוּ כַּסּוֹן הַמְבֹרָךְ יוֹסֵר הַכּוֹל.
יְהִי שָׁם יי מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלִדְרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים • וּבִטְוֹנוּ מְחַדָּשׁ
בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי • בָּלֵם
בְּחֻבְמָה עֲשִׂיתָ • מִלְּאַה הָאֶרֶץ קִינֵיךָ: הַמְלֶכֶךְ הַמְרוֹסֵם לְבַדּוֹ
כֵּאֵז • הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִיְמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ • אֲדוֹן עֲגוּנוֹ צוּר מְשַׁבְּגֵנוּ • מִן

הַיְבִי הַרִ"ג כַּחֲסֵף פִּתַח כַּלִּל ע"פ הַמַּעֲרָה, שְׂכַל ל' נִכְבַּח אִם יוֹסֵם הַנְּגוֹן עַל כִּי"ח סָר"ג כַּעֲנָה
נָח וְסָם הַנְּגוֹן עַל כִּב"ץ הַרִ"ג כַּעֲסַף פִּתַח פֶּן עָן חָסֵד וְעַלְמָה בְּרִבַּח (דְּנִיטַל ד', ל"ח); וְהַמַּסַּח עַל רוּחֵ
אַלְעָלָה: נַסְיִקוּ חֲסֵרָה נָקֵד בֵּית יִצְחָק קִבְּבֵי פֶת ה' כִּדְיִנוּ, וְכַן אַכַּס כֶּכֶלֶל וְיִסּוּד נִכְבַּח זֹו בְּנִכְרוֹת ע"ט,
ע"ז וְכַעֲפָרִי ע' בְּלוּזֵינוּ פִּסְחֹק כִּי שֵׁם כ'. וְכַחַךְ סֵטוֹר כֵּאֵם ע' ג' כֵּאֵסְרִי בָּל כַּעֲסֻחוֹת אַחֲמִירִים הַכּוֹס
יִתְכַדֵּךְ וְיִתְנַחֵם וְגו' כַּעֲשֵׂה עֲזֶ"ךְ חֹטֵר נִכְרוּ, וְכֵן כַּחַךְ אֲנוּדֵרְכַם, וְנוֹסַחַחַם מַעֲרֵכְתָם טַפְסֻחִים פִּסְחוּרִים, כִּי
תַפְלַתְם לַחֲוֹסֶם טַנּוּסַם הַקְדִּיז, וְכַחַלֵּךְ שְׁרֹאָ רֵאשׁוֹן גּוֹ' הוּא ע"פ יֵאֵשֶׁה ע"ד, ו'. סָלוּ לְרַכֵּב הוּא
טַפְחֹק נִתְחַלֵּים מ'ח, כ'. וְכַמּוֹד פַּסְדִּי כ"י יֵאֵשֶׁרֶם כַּעֲסֻחֹק וְהַאֵה הַפַּסְחֻקִים אֵל תַּחֲלִים ק"ג, ח'. ק"ד ח'.
וְל'ד'. וְכַ' רַב עַשְׂרֵם נִסְלַח יִתְכַדֵּךְ זֹה אֵל הַכּוֹס כִּילוֹ נְיוּסַחַם מִיּוֹסֶדֶת וְכִים, יִתְכַדֵּךְ שְׁמוּ וְיִתְעַלֶּה זְכוֹ אֵל
טַלְךְ טַלְכִי בַכּוֹלִים סִקְנָה אֵכּוּחַ אָדוֹן כֵּל כִּרְוֹתֵי אֵלִים כָּל טַעֲשֵׂי אֲדִיד כַּעֲלִיוֹנִים וְנִתְחַחֲוִים וְפִן
זַלְתוֹ אֵלְכִים נַעֲשִׂים טַעֲעַל וְעַל הָאֶרֶץ טַחַחַת לַפִּיכָךְ אֲנַחֲנוּ שִׁינִים לַחֲוֹת לֹו וְלִנְכְרוּ'. וְשָׁמוּ טַרוּסֵם טֵל'
כַּעֲשִׂיב ע', ס'. וְכַעֲשִׂים אֵל יִעֲרֻקִים כַּעֲסַף וְכ"י וְכֵן כַּחַךְ כַּעֲלָכָע נַעֲחֻזִים דָּף ע'ו' נ' גַּם
נַלְחֹת דָּף ס' ד', גַּם כַּדְּ"ק נַעֲכַלּוֹל דָּף קִי"ח וְדָף קַע"ו' נ' אֲשֶׁר נַעֲשִׂיחֹת אַכַּעֲטוֹל נַקְשָׁן.
בְּרִיךְ שָׁם כְּבוֹד, לְקוֹחַ טַקִּירֵאֶה אַעֲע, וְע"ג. וְחִיתָח כַּעֲסִדִּי ע' כֵּאֲזִיט טַעֲיִין לַאֲוֵשֶׁר כִּכְרוֹ אַסַּס
טַעֲיִין אַחֲרֵינוּ כַּעֲכַלּוֹ ח"ל כִּי שֵׁם כ' אַקִּרָה. יְהִי שָׁם ה', חֲלִים קִי"ג, כ'.

יוֹצֵר אוֹר, זֹו הִיחַ כִּכְכֵּה רֵאשׁוֹנָה טַנ' סַכְרוֹת אֵלִפִּי ק"ג אֵל אַחֲרִית, וְסַלְאֹן כּוֹס לְכ"ב נִיעֵשִׂים ע"ה, ז',
דָּף אַחַחַת רַע אַכַּחֲנוּ עוֹפֵלַח לַחַחַת אַחַה הַכֵּל, כְּדִי לַכַּחַטֵּז נִלְיוֹנַם טַעֲלִים וְכַעֲפוֹרֵךְ נַעֲסֵר' נִכְרוֹת דָּף
י"ח, ע"ג. וְכַעֲפֹדֵךְ רַבֵּב דָּף רַע"ה ע"ז גְּדוֹל אֵלוֹם אַקּוֹל כַּנְּגֵד כֶּכֶל אַזְנוֹ פּוֹעֲרִים טַזַּה אֵלוֹם יִכּוֹרֵם אֵת הַכֵּל.
הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלִדְרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים, שְׁעוֹד, הַכַּעֲשִׂיד נַחַחֲשִׂים לַפֶּךְ וְלִדְרִים עֲלִים. וְכַטְוֹנוּ מְחַדָּשׁ, ל'
פַּעֲיֵה י"ג, ע"ג. וְכַעֲדִירוֹ כִּי כִסּוֹ אַכַּכְרִיל הַשֵּׁם כ"ב בֵּין כַּסּוֹר וְכֵין הַכַּעֲן נַכִּירֵאֶת כַּעֲלוֹם כֵּן הוּא טַעֲמִיד אֲחַחַת
הִיחַ כֶּכֶל יוֹם, וְאַעֲרֵ חַסִּיד ע"ג יוֹם וְלִילֵכֶּה לֵם יֵאֲכּוּ, וְלֵם סַאֲוֹר וְכַפֶּךְ נִלְכַד אֵלַם לְכֵל כִּרְוֹת נַחַן כַּעֲס
כַּח טַעֲס לַכַּחֲמִיד הוִיחַן וְלַכַּחֲמַשׁ יוֹם יוֹם עַד אֵלַם יוֹסֵר נִרְיֵה טַן כַּעֲלוֹם חַחוּ מְרוּז טַעֲשֵׂה נַחֲשִׂיחַ כֶּכֶל יוֹם,
רַבֵּב טַעֲשִׂי כַּעֲנוֹת לְרַעַב רִיקֵאֲלַטִּי דָּף ל"ז, נ'. וְעַקְדָה יִחַחֵךְ אַעֲר ל'. כַּה רַבּוּ, פִּסְחֹק נַחֲכִלִים ק"ה, כ"ד.
קַעֲנִיָּה טַחֲוִלְקִים כַּעֲפִדִים אֵם כּוֹס מֵלַח יוֹד' אֲשֶׁר נוֹן' אֲשֶׁר יוֹד' כִּי כַּעֲקֻרָה טַעֲחַת רַע"ז וְכַעֲרָה הוּא מֵלַח
קַעֲנִיָּה וְכַעֲקֻרָה רַע"ו וְאֵל מְרוּסֵם וְאַחֲרִים כּוֹס חַסֵּר וְחָף נַעֲל ע"ג כַּעֲעִיר עַל כַּעֲשִׂי אֵלְכֵל כַּעֲפִיסוֹ גַם כּוֹס חַסֵּר
וְכֵן הוּא גַם כַּעֲמֹד רַע"ז וְטַן כַּעֲמֶדֶת אֵין כַּעֲעֵר יִכּוֹת רַע"י לַכַּעֲרִיעַ וְכּוֹס פִּיעַז קִינֵיךְ, קִמֵּן אַלְךָ וְגו' נַרְבַּח
טַזַּח אַקְרָשׁ קִינֵיךְ ל' יִשִׁיד אַסֵּם סִיחַ קִירָה ל' רִכִּים סִיחַ פִּיעַז קִינִים אַלְךָ, כַּדִּי כַּעֲקֻרָה קַעֲנִיָּה טַעֲר יוֹד'.
לְכַדּוֹ מַאֵז עַעֲ"ס בְּכוֹן כַּעֲקֻרָה טַעֲוֹ טַעֲלוֹם אַחַחַת (חֲסִלִים ל"ג, נ'). כַּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כַּחַן אַכַּחֲרֵסֵם
כַּעֲס סָר' אֲשֶׁר נַעֲל כַּעֲטַכֻּת יֵם לַחֲטוֹב לַעֲשׂ נַתְחָן לַאֲוֹן זֹה כַּכְרַחַת כַּעֲטַחֲרוֹת וְנַרְבַּח טַעֲשִׂי טַעֲסֵם חַעֲסִירִין
נִירְחַלְטֵי יְכִי טַעֲרַח טַעֲרַח כַּחֲדִי טַעֲר יוֹ' טַעֲמִי אַכַּרְטִין לַכּוֹסִיל אַכַּכְרַחַת כַּעֲסִיקֻחַת לַפִּיכָךְ טַקְוֹ לַאֲוֵר

ישענו משנב בעדנו: אל פרוך גדול יענה. הבין ופעל זדרי
 חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות
 צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו:
 תתברך יי אלהינו על שבח מעשרי ידך. ועל מאורי אור
 שעשית יפאריך פלה:

תתברך צורנו מלבנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד
 מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו בלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי יאהים חיים ומלך עולם: בלם

נקטן הנבים נכרת הטליות. אל ברוך, טבחן עד שדי חסיד סלכת על סדר א"י, ואל"כ מספרים כבוד
 אל חומות מיכל, ואפסר אכזר שם הטחנר. ובחז חנן ירמי שהתקין הזה נסדר ח"ב דיולר אל חול ואל
 גת וי"ט נראה אכזר להודיע כי לא נקחישו שמים וארץ ותולדותיהן זולתי על פי החורה, ובאלפס כ"ח
 היא יסוד החורה ובתינו אס לא נתינו יומם וליכט חמות שמים וארץ לא שמת. גדיל צדח בן הוא נכל ס"י
 גם נסדר רפ"ו גדיל נפולס ונלתי טוקף וכן דוגמתו גדיל נכשים (יתחפל י"ו, ז), ובעל וי"ז נקד גדיל צדח
 נקטן טוקף ונטוקף, חטנס לא נטאל ז"ל נקטן חטוק רק טנס אחת גדיל צדח (טעלי י"ט, י"ט), וכוא נעבור
 טנס הדמי בטכור נספרי חורת חמת נטעפס הטוקף ולולי בן סיה גם הוא נלתי טוקף, וטס אנטאל
 גדיל צדח גדיל צדח. נטוקף, סס לא יתסכו לענין זה כי סס נקטן נעזר סטיכתן לעלכ טלעיל, סרי לנו הטוקף
 פה גדיל צדח, ודחס גם על נקוד בשלש עשרה למעלה דף 58. ז"ל סכ"ל נקטן חטוק כעו סאפ"י (סד
 ו' ס') כעטפס טעקל ק"ל נסטיכות ונכנוי חס עי"ן הפעל גרונית. טוב יצר, יכר את הסוכו להיות כבוד
 לשמו, חנת טוב גם דבר כעו רק טוב (נראית כ"ו, כ"ט) טוב ורע (דנרס ח' ל"ט) דוכס טוב (סוף
 חסרת) והטעס על הטליות ע"ס וירא חלקים את האור כי טוב. כבוד לשמו ע"ס כל הנקרא נשטי
 ולכנודי נרחתו ילרתיו (יטעה ט"ג, ז'): ועל דרך חסמת אין כוונת הטאטר פה על טעס וירא חלל על
 האור הגדול אכרס הקנ"ס כיום ראשון ועליו טוב טלחטטס נז הרטעים וגונו לנדיקים לעמיד לכוא כדאיתס
 נתיגס דף י"ב וכנ"ר פ' ג' דף ס', כ'. ועליו נאמר טוב יצר כבוד לשמו, סטאור הרלסן טעלס טוב סנרל
 להיות כבוד לשמו, וכוו אטור מאורות נתן סביבות עזו ר"ל סטאור הרלסן גנו ונתן חמת כסא כדו
 אכזר סניכות עזו, סכרי חלל אכר הטליות כחוכ ויתן חותם נרקיע סטעים. פנות צבאו חסני נכאיו ר"ל
 ארי טעלס, גשו חלי כל פנות ססס (ט"ח י"ד, ל"ח) חרגוטו כל ריטי עטל. ונטיית הכוונס נאטרו פנות
 נכאיו קדושים על מיכאל וגבריאל סארים סגדולים וקדושים על כל סטלסכים וסס רוטטים שדי נאירתס
 חמיד וככל עת, סכל אכר סטלסכים חוטרים זירס ותחטלפיו, וסס אינסי תחטלפיו כדאיתס נכ"ר פ' ע"ח,
 ונדסס על זכ רטו סר"ח מיכאל נחנות סספריס כבוד חל. תתברך רי"ט נפתס ככל ס"י וכל"ל נעזר כי
 סוס רכוט חל סתנכס שלחחיו, וכן יחברד ייתרופס טעך, ישתפס טעך, ועוד כי טעקל סטתח נננין
 סתפעל סוס סיותר נכוג כעו אכרנתי על זחת נספרי חוללות חיים דף ס"ח. על שבת, פידוט, סוא
 סנורך על כל סנפוטס ננותים לו טעטי ידיו, וכן ננכרת נטת לעלכ ולקלס על כל דברי זירוח, יחר
 טכל דברי זירוח. חל מאורי אור שעשיח, טעס וירס וכוכבים, וכעו סתכוכ כל טאורי אור נטטים
 (ישוקלל ל"כ, ח'); וככ"י גרס ועל מאורות שעשיח. יפארוך נטעך חל סטאורות, סס יפארוך וכעו סתכוכ
 סטטים טספריס כבוד חל וטעטס ידיו טגיד סרקיע (תכליס י"ט). קלה לעולם ועד, והטעך דגוסה נדיו דחיק,
 רגטת ידליק קלה נחללים ס"ד, ס'.

תתברך צורנו, טבחן טתחיל לספר מן נריסת סטלסכים טערתו עליון וסדר זירחס למעלה. בורא קדושים,
 חלו סטלסכים, ע"ס ואטטעס אחד קדוש (דמיאל ס' י"ג). יוצר משרתים, נכל יום עחדס הקנ"ס טלסכים
 כדאיתס נתיגס דף י"ד כל יוטל ויוטל נכרליו טלסכיו סזרת טנכר דינור וטמרי זירס ונמלי א' חדסים
 לנקריס רכס טטונתך עכ"ל וכן סוא סמידוס יוצר משרתים חותם סטחחדים נכל יום, ואשר משרתיו טעולס
 כעו מיכאל וגבריאל סאינסי טחחלפיים כעטפירס למעלכ, כולם עומדים לפניו לכטטיט גדולתו (ורחס חוספות
 תגיפס דף י"ג ע"ב). משרתים ואשר משרתיו ר"ח מום וכוס סוף סתנכס על סס סטטורס על ע"כ
 חותיות וכוס כענין חלכ"ס, לכן יס לנדקק חלל לרלג וי"ז של ואכר (טערת זקנים). ששבתים סרי"ט
 כספך פחס וכן ששבתיו כל"ל וכן כל ל' ארת אכר סנגון כתי"ו, וכן כל ל' גרס ול' נכך הוא נעבור
 חות רי"ג, ודחס למעלס נעלח נכרו ודברי ט"ג לנכרזית י"ב, ג'. וכן כחנ נסדיוס בן אכר סטטורחיו.
 אלהים חיים ומלך עולם, בן סוא נכל סטדורים, ובחנ נעל עטרת זקנים נסס סכר"ס שס לוטר

תפלת שחרית

אַהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם עֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן
קוֹנֵם וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיָּהֶם בַּקְדָּשָׁה וּבְטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאָרִים וּמְעַרְיָצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים
אֶת־שָׁמַיִם הַיָּל הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזוּהָ וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזוּהָ לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּגִתָּת רֵיחַ בְּשֵׁפֶה בְּרוּרָה וּבְנִיעָמָה קְדָשָׁה כָּלָם בְּאַחַד עֲזִינִים וְאֹמְרִים בְּיְרָאָה

מלך עולם נלא וי' כי ומלך יאטע כאתי רשות ח' עכ"ל, והנה נכונס בית, כי אע"פ שזוה
פסוק בירמיה י', י'. כה זש חין למעות כי אז טלת הוא לפמו הוא אלהים טיים ועלך עולם. חלל כלן
חין זו טלת הוא יש לפוז שיטעב נכנה. אהובים חין יניכס לא קנחס ולא גלה. ברורים,
נכרים וטיחדים לצרות שלטעלה כמו כלם הנרורים לצוערים (רמ"ח ט', וב"נ), או פירושו טכורים טענין
שזה נרורה (לשנים ג', ט'). גבורים, ע"פ נכורי כח עזי דברו (תכלים ק"ג, כ'). ויש נתנות אהובים
ברורים גבורים ג' כ טחלת סדר ח"ג ולא כשליטובה, וכבר אטרו נכיר רכס דף ג' הדין טייטנס כד עכד
חלפס ביתא ומנין טפסל לה חטנין דלית טפסל לה. וכתוב בעטרת וקרים וכפירוץ ל'טן כי ר"ת ח"ג כזה
הוא זש טלפזן טפס זל ט"ג, לוטר סטלאכים טתשטיז נז, ולא רזו הכטים לצטוז כולו פזוס כנה
ככטיס סתמר דבר. אטנס לדעת כי כנדרו ענה קחלח הנושחז ,כלם אהובים כלם נרורים כלם גבורים
כלם טיקים זכים חטלים טהורים יזרים כנידים לינזים טז וחסחלה וכלם טזטיס". קצ"ח כן חקן נעל
וי"ג וכן הוא כמדורי סספרדים גם כטחוז רוטח והיא ככבין, כי לא ינח טלת קצ"ח כעקדס כל'
רכים על יחיד, וע"כ חין ככון לוטר קצ"חים זלס יהא נשטע ח' כצוז סתי רשות. ואף כי נטלח לרז"ל
אטרו לפעטים קוניהס על הקנ"כ כמו נכ"ר פ' י' איו ידי קוגרים טטשטין, כיון אחו ידי קוגרים
טקן, ט"ע כחפלותינו חין לנו לחחז חלל כל' נרורה וחח, וכטו אנחט כנכרת הלכנה כנופחח
לעזות רכון קצ"ח ככל סמדורים טדיזים גם יזנים וכן הוא נגמר' סנהדרין ט"כ ורטניס, וח"כ חין עוד טעק
זכס סכ לריך להיות כן. פותחים אח פיהם, חמד כן נלזין בני חרס כדי לסנר סח חון. וקצ"ח סתי'
נקטן וכ"ל נקטן חזוף כי הוא זש דנר דוגטת תכז על דמי טהרה (חקרס י"ג, ד'). ומעריצים ומקדישים,
כמדורי סמר ומקדישים ומעריצים ונלכס חיקר ע"פ ח' וכקדיזו סח קדז יעקז וחת חלה יזחל יערלו
(ישעי כ"ט, כ"ג) אך גם כמדוק רני חלעד פ' י' גורס וטעריזים ומקדישים, וחת עוד כמדוזט פופס.
וממליכים, טנה זו חינכ ככ"י גס אכודרכס חיינו ככיהח, חלל כפירוץ ין כחז ומכריס ומכחיס וג'
כרי ו' זחוח כמד ככפי ספיות זכ' זכ ככפיס לחזד, וזכ הפירוץ ע"פ נרסת וממליכיס. חלל חין לעזות
סען סוף פסוק חחרי וממליכיס (כטו זכז כטעות נרוב סמדורים סמדזיס) כי חין זו כפסק חמד חלל
כעך להכנס, וממליכיס סח זס כהל וגו', רק יש להפריד טעז זין וממליכיס וכין אח זלס ינולע טי"ס
כחלף. הגדול הגבור והגורא ע"פ דברים י', י'ג, נחטיז ט', ל"ג. וכלם מקכלים וגו' ל' טפטיס הוא
ע"פ וקרח זכ חל זש (ישעי ו', ג') וטהורנס וטקכלין דין טן דין, כי כענזו גדולכ כניכס חין חמד
טכס פותח ככיר נלא רזות חכרו (סדר' חנסועז רז"פ ל"ו). רש"י טלה חלעודית וכלכ"כ סיא רחין (טורל ג',
ו) ונקודס כר"ז כננח ככל ספטיס והכס חיא כטקל פדות, כסות. כנחח רוח, כתענז רזח וכפז טשח, טענין
כחזכ ונחח חוזעון (ישעי ל', ט"ו) ול' סכטיס הוא. כטפז ברורה, לפכיס ג', ט'. והוא כניטעריח הלשון
הקדש ס' טעמי סטלוות). ובנעיטה, נטיטת קול טל' ונטיס זטירות (ז"כ כ"ג) כל"ח חל"ח. ובנעיטה
קדשה, כן גורס סכודרכס והוא כככוץ וכטו זכוכית נעל וי"ג פ' קפ"ט, וכן כיתה ככירס חזוכי כני
כנרנחל עד כטחשז ככ כס' טפטיז יזועה טכזר י"ד. והכס קדוזה חולח הוא לכעטיכ כככרו כטפס
כודכ. ונס"ל כקוד קצ"ח וכן כרחס טפירוץ רז"י ליזעיז ו', ג' [חס הלזון ככיס טידי רז"י כחזכ ולינכ
חוספת טחזרת כי ככ"י כ"י ין נוזן חינכ] וטחוספות חגינה דף י"ג, ע"כ, ולפי נקוד זס הוא זש דבר
ויכיס כפרד טן ובנעיטכ ומזוכר לכל חטריו, קדזכ כלס ככסד וגו', אך הוא חכור דזפת חל הלזון כי אז
סיה לו לוטר ובנעיטכ טוניס כלם ככסד קדזכ, וע"כ יסה חמד סכודרכס זככ זז יטריס קורים קדשה
אחינו ככון. ודע כי ככ"י חמד על קלף גם כטחוז רוטח מלחתי כטפז נרורכ ובנעיטה יקצ"ח כלס
ככסד וגו' והוא יתכן וכן נלחט נרסת כטרוחוי גלון טוכז כס' תמיס טען ד'. כלם ככר, כלס
יחד, וכחניס פירז נכס ככרויס ככרר ככנלפון זקקח חמד ז' וחלס חוזן חמד ככרן (יטחלל פ',
ט"ו), חמד ר' חלעד טלחך חמד יש זכוז עופד ככרן וזלזו טגינז זין ספיות, כטתניחח חנל סנדלפון
זמו וגדול טחכרו טלך ח"ק זכס ועוטד חחרי כטרככ וקפזר כחריס לקינו (חגיפס י"ג ט"ז) עכ"ל.
עונים ואטרים כיראה, סספרדים גורסיס עונים כאיטה ואטרים כיראה ונטחוז רוטח הנופחח עונים
כיראה ואטרים קדש.

קְדוּשׁ יְקָדָשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וְהַאֲפָנִים וְחַיֹּת חֲקָדָשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמּוֹת שְׂרָפִים לְעַמּוֹתָם
 מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יַתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת
 יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע
 צְדָקוֹת מְצַמֵּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְחַדָּשׁ
 בְּשִׁבוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: בְּאֲמֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
 לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֵּאִיר וְגִזְבָּה בְּלִגְנֵי מְהֵרָה לְאוּרֵי. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

קְדוּשׁ, יַעֲשֶׂה ו', ג'. וְסֻלְּוֹת שֶׁל קְדוּשׁ לְהוֹרֹת שְׁאִין חָקֵר לְקְדוּשָׁתוֹ. וַיֵּשׁ כַּסְפוֹ זֶה ט' תְּנוּת, וְכֵן
 כַּסְפוֹ חֲכִי, וְכֵן כַּסְפוֹ יוֹקֵא שֶׁל טַעַם בְּרֵאשׁ ס' וַיִּקְרָא, לְרַעַשׁ שֶׁל הַעֲנוּה אֲחוּת נְכוֹנָה כְּאִילוּ עֲקִינֵי
 קִרְבֵּן. וְהַאֲפָנִים וְחַיֹּת, טְמוֹת שֶׁל כְּתִי מַלְאָכִים (יִחְזַקְאֵל א'). סְתוּשָׁאִים לְעַמּוֹת שְׂרָפִים, עֲשִׂיבָה וְכַאֲפָסִים
 יִבְאֵלוּ לְעַמּוֹת (יִחְזַקְאֵל א', ב'). לְעַמּוֹת, לְעוֹמֵת הַסְּפָרַיִם. וְכַסְפוֹת הַסְּפָרַיִם שִׁין זֶס תְּנוּת לְעוֹמֵת שְׂרָפִים,
 אֲךְ נֶעַל נְגִיד וְטוֹבוֹת כְּתִב אֶל־כַּסְפוֹתָנֹו. בְּרוּךְ כְּבוֹד, יִחְזַקְאֵל ג', י.ב. וְכַסֵּי קְדוּשָׁה זוֹ אֲכִיּוֹר אֲדוֹר נִקְרָא
 קְדוּשָׁה דִּישִׁיבָה וְחוֹתֵה שְׁתַּפְלֵחַ י"ח נִקְרָאֵה קְדוּשָׁה דְעַמִּידָה וְחוֹתֵה אֲנוּבָל לְצִיּוֹן קְדוּשָׁה דְסִדְרָא.
 וְהַטַּעַם שֶׁתִּקְבּוּ לְעוֹר קְדוּשָׁה כִּיּוֹר אֲדוֹר, כְּדִי לְהוֹלִיב מַלְכֵם שֶׁל טַעְמִיּוֹת הַשְׁמוֹעִים עוֹב ה' אֵת הָאָרֶץ וְכַתּוּן
 הַטַּעְמֵלֵה לְטַעַם וְאֲחֵר הַטַּעְמוֹת וְכַסֵּי עוֹשִׂים חַפְסֵם כִּבֵּל אֲחֵר יִדְעוּ, וְשִׁיבוּ כֵן שְׁאִין הַטַּעַם וְלֹאֵה הַטַּעַם
 זוּיִם כִּי אֵם נִשְׁלוֹת נוֹרָאִים יִתְכַרֵּךְ טַעַם שְׂכָרֵי כָל כְּנָפֹת טַעְמִיּוֹת וְעִמְדִים אֲחוּת אֲבוֹל נוֹרָא הַכֵּל וְכַסֵּי
 מוֹטֵל כִּבֵּל.

לְאֵל בְּרוּךְ, כֵּן נִקְדַּ כְּבֵל ס"י וְכִי' לְאֵל כַּסֵּל וְכֵן הַעֲקֵר, כִּי תַתַּת בְּרוּךְ אֵהִיֹּל תּוֹאֵר לוֹ טוֹעֵמַת
 כְּלִי כ"ח יִדְעֵה לְכֵן גַּם הוּא כְּלִי יִדְעֵה וְכִדְרֵךְ הַטּוֹאֵר וְכַתּוּבָר שֶׁלְרִיכִים לְכִיּוֹת אֲנִיּוֹם שׁוּיִם נְכִינִים אֵם
 כִּי־יִדְעֵה אֵם כְּלֵא יִדְעֵה כְּמוֹ חִדְבֵר תְּגוּדוֹל (טְמוֹת י"ח, כ"ב) חֲעִיר תְּגוּדוֹלָה (נְרַאשִׁית י', י"ב) חֲעִבְדִּיהַ תַּשְׁשֵׁה
 (טַעֲמֵי י"ד, ג') דְּכַר גְּדוֹל (ז"א ב', ב') עִיר גְּדוֹלָה (יוֹנֵה ג', ג') עֲנוּבָה קָסָה (דְּנָרִים כ"ו, ו') וְעִ"ב הַתְּקוּן שֶׁל
 כְּבֵל טַעְמַת זְקִינִים (כַּלְקוֹס ט"ס נְגִיד וְטוֹבוֹ) לְאֵל תְּקַטֵּן לֹא יִתְכַן אֶל־כֵּי הִיֵּב לוֹ לְעוֹר לְאֵל הַבְּרוּךְ, גַּם שִׁין לְעוֹר
 כִּי טַעְמֵי חַסֵּל לֹא יִקְרָא לְאֵל שֶׁלֹּא יִטַּעַם נוֹ הַטּוֹעַם לְהַכְנִיכּוֹ בְּכַסְמִיכוֹת, לְאֵל שֶׁל בְּרוּךְ ח"ו, אֲזַכּוּ אֵיבָה טַעַם טַעְמִין
 עַל הַטַּעְמָה, הַכֵּל נִקְרָא לְאֵל עֲלִיּוֹן (נְרַאשִׁית י"ד י"ח) וְאֵל עֲלִיּוֹן (תַּחֲלִים ע"ח ל"ב) לְאֵל סְלֵמֵי (ז"ס ע"ג, י')
 וְכִי יִטַּעַם כֵּן לְחַזְקַת כַּסְפוֹ? וְעִ"ב הַכְּבוֹן לְאֵל בְּרוּךְ. וְדַע כִּי כְּכִי כַּסְפוֹת לְאֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל רַעְרָה. נְעִימֹת
 יַחַנּוּ, כַּאֲחֵלְתֵי טַעַם ל' יַחַנּוּ אֶל־כֵּל נְעִימָה וְלַטַּעַם לֹא אֲטַעְרוּ יַחַעְרוּ אִו יַחַעְרוּ וְכַלֵּל בְּרֵאשׁ אֲנִקְדוּ טוֹעַמֵה, וְל"ל יִשְׁבִּי
 וְל"ל גַּם יַחַנּוּ לְדָקוֹת ה' (אֲפָטִים ה') חַלַּת תַּאֲכוּת, הַתְּקוּן יִשְׁבִּי בְרֵאשׁ רַק כַּעֲשִׂקֵה רֵאשׁוֹנָה, כִּי נִשְׁלַט ג"כ
 וְכַתּוּב יִדְעִים וְעִירוֹת, טַעַם נוֹתִימֵי לְטַעַם, וְטַעַם בְּרוּךְ אֶהְכּוֹן יִתְגַּיֵּי וְכַאֲמַת ל' נְחִיבָה אֶל־כֵּל נְעִימָה שִׁינּוֹ קָסָה
 כִּי נְעִימָה זַמֵּר הוּא, וְכַתּוּב אֲמַלִּיכוּ נְחִימַת זַמֵּר, נוֹתֵן זְעִירוֹת כְּלִילָה (אִיּוֹב ל"ה, י') כֵּן יַחַעְרֵ ג"כ נְחִימַת
 נְעִימָה, וְכֵן ג"כ חַנּוּ תוֹדָה (עֲזַרָא י', י"א) חַנּוּ עוֹן (תַּחֲלִים ס"ח, ל"ב) וְכֹלֵם שִׁינֵם נְחִיבָה כִּיֵּד חֵלֵם כְּבוֹל,
 וְאֶל־כֵּל קוֹל יִפּוֹל ל' נְחִיבָה וְיִתֵּן אֵת קוֹלוֹ (נְרַאשִׁית ט"ה, ב') וְכֵ' נִתַּן קוֹלוֹ (יִוֹאֵל ב', י"א). לְשִׁלֵּךְ כֵּן נִקְדוּ
 כַּסְפוֹר רַע"ו וְכֵן כַּתֵּן כְּבֵל טַעְמַת זְקִינִים, וְיַסֵּה נִקְדוּ כוֹה וְלֹא לְשִׁלֵּךְ כִּי אֵם נִקְרָאֵהוּ כַּסֵּל וְדַעֵי י"ז כִּי
 טַקּוֹם לְטַעְמוֹת וְלְעוֹר כִּי הוּא טַקּוֹר אֵל אֵל חִי וְיִכִּיָּה טַקּוֹר ח"ו טַקּוֹר שֶׁל אֵל חֵי (וְכַתּוּב אֲכַאֲמַת כַּתֵּן כַּרְחִי"ע
 כַּסְפוֹר לְשִׁלֵּךְ ה' כְּנָפֹת (זְכַרִּיָּה י"ז, ע"ו) אֲבוֹת טַקּוֹר וְטַעְמוֹ עַל הַטַּעַם, וְיוֹנְתָן אֲתַרְגְּמוּ עַל הַקְּבִי"ה הוֹלְכֵךְ
 לְהוֹסִיף שֶׁלֵּת עַלְטָה, טַקּוֹר עַלְטָה ה' כְּנָפֹת) וְעִ"ב שִׁין זֶה דִּינוֹ בְּדִין לְאֵל בְּרוּךְ וְהַעֲקֵר נוֹ לְעוֹר לְשִׁלֵּךְ וְכַפִּירוֹן
 יַחַעְרוּ זְעִירוֹת לְטַקּוֹר אֲבוֹת אֵל חֵי וְקִיָּם. וְהַשְׁבְּחוּת. זְכַר כַּאֲן ג' הַלּוֹלִים, נְעִימֹת זְעִירוֹת וְתַאֲמֹת, כַּנְגֵד ג'
 קְדוּשָׁה שְׁלֵטֵעֵלֵה. לַעֲשֵׂה תַחֲלִים קִלְוֹ, ז'. אוֹר חֲרָט, נְטַקּוֹס סִיּוֹם כוֹז י"ז נְסוּדוֹי הַסְּפָרַיִם, וְהַתְּקִין
 סְאוֹרוֹת מְשַׁמַּח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא, בְּאִ"י יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת" וְכַתּוּב רוֹמַח נְטַקּוֹמוֹ הַסִּיּוֹם, וְכַחֲסֵרוֹ נַחֲמֵם
 לְהַאֲיֵר עַל הָאָרֶץ בְּאִ"י יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת" וְכַסְפוֹר סְפָרַיִם כִּי חוֹתֵם טִיֵד אֲחֵרֵי כִי לְעוֹלָם חַסְדוֹ, בְּרוּךְ
 אַתָּה ה' יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת, וְכֵן הוּא כַּסְפוֹר רַב טַעַם, וְחַלּוֹף זֶס תְּלִוֵי נְחִלּוֹפֵי דְעוֹת הַסְּפוֹקִים כַּעֲבוּרָה
 כַּעֲבֵה טַעְמוֹי ס' תַּפְלֵה סַטֵן ד'. וְכַתּוּב אֵח"ס ג' ט. וְדוֹקֵס ס' ט.ע. וְנוֹכַח, וְעִיב. וְרַחֵם כַּסְפוֹר אֵל אֲמַת
 כַּכְּסוֹר סִיּוֹם וְכוּ.

אֲרַבָּה רַבָּה אֲרַבְתֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְלִיחַ גְּדוּלָה וַיִּתְּרָה חַמְלַת עֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּעֵבֶר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחֲוֵי בָּהּ וַתִּלְמְדוּם חֲקֵי חַיִּים (כּו) תַּחֲנֵנוּ
 וַתִּלְמְדוּנוּ: אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַע לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה שְׂמֵחָה וְלֹא גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בָשָׂם קִרְשֶׁךָ הַגְּדוֹל וְהַעוֹרָא בְּמַחְנֵנוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעַתְךָ: * וְהִבִּיאֵנוּ לְשְׁלוֹם מֵאַרְבַּע פְּנֵי־הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמִיחַת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פֶּעַל יִשׁוּעוֹת אֲתָה וּבָנוּ בְּתַרְתָּ מִקְּלָעִים וּלְשׁוֹן

* יקנן את ד' לילות מידו השמאלית ויאמסו נגד כלל כנעת ק"ג, וכאניעו לפ' לילות יקחם גם מיד
 יסין ויניס נכסם עד אציע לנאשנים ונאשדים לעד, ואז יסידם מידו.

ארבה רבה, כתב סטור, כרכס אמיס שליני כפתיחתה (בעשר' כרכות י"א ע"ג) אשר רב יכודה אשר
 שזולל ארבה רבה ורנן אשרי ארבה עולם, וספק רב שלפס כרכון (וכן טעם הפספדיים), וטאפוניס
 ככריו לומר שחית שכב רכב ופריית שכבת עולם ללחא ידי איהם וכן מוכים נלשבו (וכן הוא נס' רב עשרים),
 וחינה פוחתה כנרן לפי שהיה סמוכה לכבדת יוצר אור עכ"ל וכן כתבו המוספות כרכות דף י"א ע"ג. וסר"ג
 והטורדי וספ"ק ס' י"א. ולי הקטן נראה שגור טעמים אשר לחזו ככנוסחא שכב רכס לשארית, והוא כדי
 אלה לטעות גוף הכרכות והפסליף ככרכה אל ערנית לשארית ואל שחית לערנית וכוטו שמתחילים ג"כ טעם
 זה בשארית שפת וילכז ובערנית שפת וחטונה חף כי נעשעערת איהם זייס כי יליכ הוא שמונה, חן לא
 תקנו לומר שפת וחטונה בשארית ובערו כצוי לאון כדי אלה יטעם אדם כבגרת לאונו לומר גם בשארית
 חפת וחטונה כל זאת וכו' או בערנית שפת וחטונה ובזון וקיס וכו' כן נראה ג"כ טעם אל שזולל אשר
 כשחית שכב רכב שכבתו ולא חטנה עולם שכבתו אלה נטעם להחליף ככרכות ולומר כשחית שכבת עולם
 בית יכרל עטף וכו' או בערנית שכבת עולם שכבתו ס' אלהינו וכו' חכ הזעם כשפת כדפי לניסם כלאכצויס.
 ובשכ הכל בו פתיחת שכת שכבת ליוצר הטעורות לפי אכ חכיריס יסור שמו אל הכנ"ס ונחיתת חטונה
 כשחית שכל הטעורות, כשעם אינו פליר רק כיום והחטנה פלירי כיום וכליל, וחחז דרך כשזור כשזור
 כשמים שפסריס אכזיר יצרת כשחיות וסנך ליה תורת כ' חטיטה עדות כ' נחטנה, שפזו סיינין לשעיר
 על יסודו השפתי עכ"ל. חמלה גדולה, סנך חטלה לכשכ עז"ה כשכחתו וכשעלתו הוא גאלס (ישעיה ס"ג,
 ט'). וחרה, יותר טעם שהיינו רחיים לב. בעבור אכחיתו, כפ"ל בעבור כבד שפך ובעבור אכחיתו, וכסודרי
 שפך בעבור שפך הגדול ובעבור אכחיתו, חן כני כ"י גם כסודר רס"ו כשפחחנו. כן חרנג, שעת
 כז קס נעליכ כלסן, ולחית סודר כ"י וחן בו לפ שעת כן ולא שפת וחלמדנו, ונראה שזיס זה נרמס
 כעל ע"ו כפ"ס סנן ס'. וחכרדכס גם הוא לפ גרס וחלמדנו והוא חכר יחד כן חרנג אכינו. ויא
 סרחסו, כן ככזן ככו שכתוב כנרן אשר. להבין ולהשכיל לשמעת וכו' תקנו לומר כן כנרכס זו כעבור
 שהיה פטוכה לפ' ק"ג והס פדכריס טענין לעוד חטונה ושמירתה. חלמדו, לפ נטלס כשקריס, חלל כטלס
 חלשיד אהו כלועד (דס"א כ"ב, ס') וטענו כנו ח"ל חלשיד לכורות על כדכר כלמד וכטקל חטונה
 חטנה, וכל"ס, שטריח"ק, וקראו ג"כ לחטנה עס כל שפיהם כשקונלס כעל פס חלמדו. בארבה, הוא
 חור לטעלה אל שלת ולקיים, ר"ל ולקיים כלהכס פת כל דכרי חלמדו חורחן, ולכן חיו"ל אל חיריף כטול
 כעוד כשפס. והאר עיינו כחורחן, כחן חחלפות כנוסחאות, וכנוסחא אלנו כן הוא ג"כ כסודר רס"ו,
 וכסודרי כשפדייס והאר עיינו כשחוח"ך, ודבק לבנו כחורחן, וכן הוא ג"כ עג' כ"י גם כסודר דכוס רס"ב,
 וככר העיר על סלף כנוסחא סידוז יזן טזן שכבת חית חשפרי והפך עיינו כחורחן כדכתיב ושמר אר
 (שזלי ו', כ"ג) וזש פוטריס עניינת כדכתיב עלות ס' כרה פלירי עייניס (חלים י"א) עכ"ל וחחתי לככר"ל
 אשר ניטיס כוליס והפך עיינו כשחוח"ך ודבק לבנו כחורחן, כשטע טענו כי כאלר ימות הכס כיו ונמד
 ככו כנוסחחנו. וידד לבכנו עז"ה חלים פ"ו, י"א. לארבה וליראה, שעות נעשעערת כשקוד כס ככו לידס
 חת כ' חלכך, ולחטנה אותו (דכריס י', י"ג). הגדול והגורא, וכן הוא כס' רב עטרס. וכחז כס' עכ"ל
 אכיה כובג לומר ככה כר"ב, ששטע כשחאר היעיס לח כיה פוסר פלס כי כזס קד"ך כעסנו, או שחיתס
 נרמחו כאלר כיעיס הגדול והגבור והגורא, ככו ענטלס ככס כ"י וכוטו אלוטריס גם כשפדייס. נגילה עז"ס
 יעיס כ"ב, ט'. והביאנו טעם ולהפס כושחת כשפדייס טענה לשחד טנופחחנו, וכל שפך ילסז טענחנו.
 וחלויכנו קוטמיות עז"כ וקראו כ"ו, י"ג. פועל ישועות אחה שחמד פועל ישועות כקרכ סלרן (חכלים
 ע"ד, י"ג). עס ולשון, סעיף שחוסס שפתי כשחיות, ככו עס ועס, עס ועדיכ (חפתר א', כ"ב, ס', י"א)

וּמִי־קִבְּלוּ לְשִׁמּוֹךְ חַדְרֹל סִלַּה בְּאָמֶת . לְחִדְרוֹת לָךְ וּלְחִדְרֵי בְּאִמְתְּךָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְבוֹרַח בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאִמְתְּךָ : סְתֵמַל נִישִׁירוֹת מוֹרֵךְ מֶלֶךְ נֹאמָר .

שְׂמַעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אֶחָד :

בְּלִמָּה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַתְּמָה אַתְּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נְפִשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ :
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה חַיִּים עַל־לְבָבְךָ : וְשִׁנְגַתְּם

סלה מוסר על לשון גדול ר"ל שיש שם גדול טוב עולמי, כי בו טעם סלה לשון כדליתא כמידין כל עקום אכמדי נלח ועד אין לו הפסק עולמי. להורות לך, כדכתיבנן פקודי (דף קכ"א ע"ב) גורם תרום קרנו להודוח וכו'. ולהודך בארובה, זו היא קריאת שבע, שיש בה יתרון של סקל"ה ומשכנתו אותה. הבודח וכו' ע"ש לא ערכם וכו' ייחד נכס וכו' כי משכנתו ס' אחכס (לכ"ה ו') ו') והיתה נוספת זו פתח ט"ז ברכות אכסן גדול כתיב לכסר קריאתו נחום, כפי גרסת רב"ש ליתום דף ס"ה נ"ב.

אל מלך נאמן, ה"ש כועריקון של אמן כדליתא בשבת דף ק"ט ע"ב. וכג' תבות הללו משלים כקורא מידור ל"ה ממטר ר"ש תנות של קריאת שבע אכן כנגד ר"ש פנינים אצוף (תנחומא ס' קדושים), והקורא ככבוד לא יתפרסם כי לו ה' אלהיכם אשת שמימדים הע'ן עלימים סעמן (מדרש רות הנעלם דף ס"ה וזכר ס' וירא כשתי תורה עמוד רס"ג, ו"ה ס' ס"ה), וכמו כפירות ישן שיכון נאל מלך נאמן, אל קודם אכרעו העולם, מלך על כל העולם הזה, נאמן לתחיית המתים, וכן הוא ברקע.

שבע, תלות עשה מן התורה לקרות שבע בכל יום ערב ופקר, והשלש פרוזות של ק"ג כרסאזכר דברנים ו' פסוק ד' עד י', וסרשכ ה"ה ססן י"א עפסקו י"ג עד כ"ה, ופסקם שלישיה כערכר ט"ו פסוק ל"א עד סוף הסדר. ועוקדמים פ' שבע עפרי ש"ג בה יחוד הכס ואכנתו ותלמוד תורתו אכרא העקר גדול ככל תלוי בו, ואחרים ויהי חס שטוע שיה בה לוי על אשר כל בעלותו ואכ"ב פ' ליית אסס ה"ש י"ג בה לוי זכירת כל בעלותו (רע"ס) ואיתה כירושלמי פרק א' דברכות טפני מה קורין פרוזות הללו בכל יום, טפני אכרת כדברות כלולים נס, אכ"ב, שבע ישראל. לא יהיה לך, ה' אחד. לא תא, ואכנת, טפן דרשים לעלכא לא טענתה כשניה לקרא. וכו' את יום אכנת, לשען תזכרו, ורבו עומד זו מלות אנה אה"א שקולס כמד כל מלותיה של תורה דכתיב ותא אנה קדש אורעט לכס ומלות ומקיס ותורה לנית לכס כיר טעה מנדך (נחטיה ט' י"ד) לכוידען אה"א שקולס כמד כל בעלות. כד את אכ"ב, לשען ירבו ועיכס. לא תרעם, ותכרתם עכרם, טפן דקטיל טחקטיל. לא תחקף, ולא תחורו אחרי לבכס, אהר ר' ותק עינא ולכח תרי סרסורי דעשאה ככסו, כס"ד תכה בני לך לי ועינד דרכי תרכס (משלי כ"ג, כ"ה) אהר כקנ"ה אין יהנה לי לך ועינד אנה יעד דאח דידי. לא תגזק, ואפסת רגך ולא דגן חכך. לא תענס ברעך, אחי כ' אלכייכס, וכתיב וכו' אלהים אמת, טכוה אמת, אהר ר' אה"ן אכוס אלכייס חייס ומלך עולם, אהר כקנ"ה אס בערת עדת אהר על חכך טעלה אפי מליך כאלו טעדה כי אלה נכחמי טטיס אהרן. לא תהעוד, וככתס על טחום ניהך, ניהך ולא של חכך. שבע עעטו הסכה והגן, וכח ר' אלעזר טגריישא עשני עם נתן לישראל לישד טען של כקנ"ה ל' טעיפה אלוטריס טעה ישראל ולא נתן כל הסכה חו כל' ככס אכך פרוזם של טעה ככ"ו חן ככילו ח' אלהיכו ה' אחד, טעלו טעל לכס הכיר דוטה לעלך אפן כל טענדו לפטוזה והכ"ה טענדו אה"א של כל טענדו עולם על גני טענדו ש"ל טענדו אהר ובען לעלכו אהר קטן של זכר כטו סמדר לענדו והעלו עליו טחוזן טענדניס אכ"ן לענדו, אהר העלך כעה יכה ניכר אחני טלך, אהר לאהר טענדו טעה לי אני כוסות של מדגליית טע לי כנית גנוי טייס אותם על אחני וכסס ימירו הנכניס אחני מלך, מלך טענד לכניה אני ככוסות יכשוליוט ככוס סרסאן טן סעכה נפל עכסם סעכה וכשנה, נחרכלו ירוו אל טענד, אהר טעלך ולכס טענד טעכה, אהר לו מדוכנו טעלך נכסר כוס אחד ככדיו, אהר להס יניס ככוס סהלס ואחטט בו וכיכור אהר טלך. טעלך זה הקנ"ה וכענריס חלו ישראל אכנסם לפטורה ככר סיני כיוס טפן תורה והערם טכינוה עליפס והס אהר כעעכ וצטע, טטלו כנגל וחנדו אכות של כענה, אהר כקנ"ה כעה טעכאר כיקס והוא אכות של כעעכ בו וכיו סיחסיס את שטי טבל עם ותעמוד לפס זכות לדורת, לטיכך נתן לכס יתוד טעו הגדול כ"ה אטימה עכ"ל. וכח אכודתסם שבע כוס ג"כ דרך עדות כאלו כל אחד חוער לתכרו טעה אחני טענן כי ה' אלהינו הוא יסיד בעולמו ולכן תטלה עי"ן של טעה גדולה ודל"ה של אחד גדולה אכוס סמן י"ד טעו לעדות. וכח עוד שבע כועריקון שאו פרוס עיניכס, טתי? שחרית אנתח פ"בית לטי? טדי טלך עלינו. ואס טעכה כן, תקבל מליך עול מלכות שטיס עכ"ל וטכס גם כקודר לטן כילקוז טעו תחל"ס. ה' אלהינו, העקר טענדו הפסוק,

לְבָנֶיךָ וּדְבָרֶךָ בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבִירְיֶךָ וּבְלִבְתֶּךָ בְּדָרְךָ וּבְשִׁבְתֶּךָ
 וּבְקוֹמֶךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹרֵי עֲלֵיֶיךָ וְהֵיוּ לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וּבְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ הַשְּׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
 הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וְגַתְּהֵי מִטָּרֵאֲרֵצְכֶם בְּעֵתוֹ יִזְרְאוּ וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת

שע ישראל, כ' הוא אלהינו, כ' הוא אחד, וכמו שידע ראש'ם וכאשר כעירונו נספרי תורת שמת דף ע"ג.
 וכן עשיתי כפירוש ין ח"ל מסד"ע נ"ע סיה טפסיק בין ישראל לכסס ובין כסס לאלהינו ויין אלהינו לכסס
 אלהינו וכן נמלא נספדים דייקנים וכבי פירוש כ' הוא אלהינו כ' הוא אחד עב"ל וכן יולא ג"כ נספרי
 פ' ואתחנן וז"ל כ' אלהינו, לפע נאמר וכלא כנר נאמר כ' אחד ועכ תלמוד לומר אלהינו, עלינו הוסל
 אמו ביותר עב"ל כפי אס נספרי פירוש כ' הוא אלהינו. אחר לא ישרך נא"לף ולא ישפוך נפיש אלא
 יבא כפוער ז"ה, חבל ישרך ניל"ח כפי שיעליככו בכונתו כמיים ונאמן ונאמר רחום (נכרות י"ג ע"ג)
 וידגיש הדל"ת אלא ישמע כפי"ג (ויקרא רבה דף קס"ו).

ברוך שם כבוד, אין זה הפסוק טן הטקרה, אלא אנה הוא שפנחים בו את הקנ"ה אשר אסכרנו
 שמו העיבוד, וכמו אכיו עונים כן נטקדש על כוכרת כסס בכל ככרות (תענית ט"ו ע"ג) וכן כפי"ב כפי"ב
 ככ"ג עוזר את כסס (יוטא דף ל"ב ול"ט). וטופים כאן זה הכנה לכבוד יעקב פנינו אבינו אטרו קודם
 עותו כדחיתם נפסחים דף נ"ו וכ"ר פ' ל"ט ותנחומא פ' ויחי ופפרי פ' ואתחנן ודברים רבה דף רל"ח ע"ג
 יעקב פנינו כעת פטירתו אשר לנניו שטא יא כלככס פחלוקת על הקנ"ה, ואטרו לו שפע ישראל פנינו
 כסס אין כלכך פחלוקת על הקנ"ה כך אין כלככו פחלוקת אלא כ' אלהינו כ' אחד, נאומה שעה אשר
 יעקב פנינו כרוך אס כבוד טלכותו לעולם ועד *). ואטרי רבן הכי נעמיד, נאפרכו, לא אטרו טעה רנינו,
 לא נאפרכו, אטרו יעקב, התקינו אכיו אטורים אותו כסא"י עב"ל, אטנס דברים רבה דף רל"ח ע"ג איתם
 טעמן תורכ אבי ישראל לקרות שטע, כילד, אנה טולא לא פתח הקנ"ה כפיני תמלכ אלא דבר אה אשר לכן
 שפע ישראל פנינו כ' אלהינו, ענו כולן ואטרו כ' אלהינו כ' אחד, וענה אשר כרוך אס כבוד טלכותו לעולם
 ועד עב"ל, ועוד דברים רבה דף רל"ח ע"ג רבן אטרין כספה אעלה טעה לפרוס שפע למלאכי האש אכיו
 אטורים להקנ"ה כרוך אס כבוד טלכותו לעולם ועד והוריד אותה לישראל, ולפע אין ישראל אטורים אותו
 כפרכסיא, אשר ר' אפי לפע הניר דוטס לפסד אנכ קומוץ (תכאים) טחון פלטיין אל טלך נתנס לב
 לאתו ואטרו לב אל תתקאפי בה כפרכסיא אלא נתוך ניחך, אכל ניוס ככטורים אכאל קנייס כן כעלאכי
 אטורים שפע ישראל כעלאכיס אחקין, ואמ"כ תרפינה כנפיכס ועב כן אטורים כרוך כניד: כ' טעקומו וכרוך
 אס כבוד טלכותו לעולם ועד עב"ל וענה גס נאחמוטא פ' כלק פסוק כן עס כלניא.

בבליבבד לרין לרקוק כמותיות ולמה ריוח בין הדנקיס (נכרית ט"ו) אלא תכולע אות כלות פון
 כתי אותיות דוטס אכאפה סוף תנה וכנייה רשא תנה כספוכס או אסוף תנה טי"ס ורשא תנה כספוכס
 פל"ף או עי"ן תנות כאלה נקל יולעו אותיותיכס ולא ישעו כרשי אס לא ירקוק נקדיאחן, ואלכ סן
 תנות כלריות דקדוק חסיות, בכל לבכך, היום על, על לבכך, וכתבתם על, בכל לבכס, עשב בשרך,
 ועברתם אלהים, אלהים אחרים, ואברתם מדרה, ושמתם אה, על לבכס. וקשרתם אחם, ולמדתם
 אחם, ובניכם על, השמים על, הבנה פחיל, וראיתם אה, והכרתם אה, ועשיתם אחם, וניס אחרדים,
 ועשיתם אה, אחכם מארץ, אלהיכם אסח. ולרין לתת ריוח בין ודרה אף אלא ישעו ודרף. וכן ישעו
 סיטע עי"ן אל נשבע ה' אלא תכס כרפית ככ"ט, וכן ד"ן אל חוכרו אלא ישעו תאקרו או תאכרו, וכן יו"ד
 אל ודיו אלא ישעו וכו'. ויש לרעת כי טע אטרו חז"ל יתן ריוח בין הדנקיס, אין טעטע אטריד תנות
 ויתן כספוק טעג נייכס כי כרע טען אלא יתכן לעשות כן פון בבליבבד הוא עוקף ואין ישרים, אכל
 ככוכס איתן כנדל תנות כלסון ויקרלס טחון טחון עד אינוטרו סיטע כל כמותיות, ורשא טכלול דף ע"ו,
 ' ודף פ' ע"ג. וְיִשְׁקָדְךָ כו"ו נעיש ככרה וכן פִּשְׁרֵי־אֲרֵצְךָ כתי"ת נעיש ככרה, ולא כן כ"ט אל וְקִשְׁרָתָם
 כעלר יבואר אס. וקשרתם אט' ראשונה כתי"ו נקטן, לפי אטדנר ליטיד ופירשו, תקאר אותם; וכפ' אכס

* גם נמרוס דוולחי לנראשית פ"ט, כ'. ודברים ו' ד'. חוכד פנן חס דף אס ככס, פני יעקב פכוכן ואטר
 יכס אמיס רכס חוכך לעלמי עלחין" — ולמדנו פשנו פירוש כי עקד ל' יכס אמיס רכס אל הקדש הוא טול כרוך אס כבוד
 טלכותו לעולם ועד.

רַגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיַּצְדֶּרְךָ: וְנִתְתִי עֹשֵׁב בְּשַׂדֶּךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאֹכְלֶתָ
 וּשְׂבָעָתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פְּרִי־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹתָם וְעַבְדֹתָם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתָרָה אֶת־יְהוָה בָּכֶם וְעֶצֶר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִהְיֶה אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֹבְדֹתָם מִתָּרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
 וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם
 אֹתָם אֶת־בְּגִיבְכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשִׁבְתְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּבַתְּבַתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן
 יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְּנֵיכֶם עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לַאֲבֹתֵיכֶם לֵתֶת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפוֹי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִיֹתַי הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִיֹתַי
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
 תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

עַל לְבָרָךְ אֱלֹהֵיכֶם לְשֹׁמֵרָה, שֶׁכֵּן יִתֵּן רִחוּת טַעַם שֶׁלֹּא יִבֹּלַע הַכֹּהֵן.

קְשַׁרְתֶּם מִיּוֹ כְּסוּל, שְׂדֵרְךָ לְרַבִּים. וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם אֵין גֵּשִׁיחַ כִּי־אֵל טַפְסִי שְׁאֵין כְּתוּבָה כֹּל הַתְּנָאִים הַכְּרִיבִים
 לְגֵשִׁיחַ, וְהַתְּנָאִים כִּסּוּ אֵלֶּה. טַעַם הַתְּנָאִים לְרִיד לְכִיּוֹת טַעַם טַפְסִיק, וְתַנּוּעַת הַכְּנָף לְרִיד שֶׁתַּחֲחִיל כְּסוּל נַע,
 וְהַתְּנָאִים כְּסִיבִים שֶׁלִּפְנֵי הַכְּנָף לְרִיד שֶׁתִּלָּג עַל כֹּהֵן נַח אוֹ דַגַּשׁ וְהִיּוֹ שֶׁתַּח אוֹ כְּסוּל אוֹ חִירֶק קָטָן אוֹ שׂוּרֶק
 קָטָן, אִם כֹּל הַתְּנָאִים הַכֹּהֵן כִּסּוּ יַעַד כְּתוּבָה אוֹ תַמְעוּד גֵּשִׁיחַ כְּכַדֵּשׁ חָלָל זֹאת הַתְּנָוֵעָה הַזֵּמִיבָה שֶׁלִּפְנֵי הַכְּנָף,
 כְּכִין תַּחַת לְהִשְׁתַּחֲוִיתָי (וַיִּקְרָא כִי, אֵל) שֶׁזֶּה כִּסּוּ גֵשִׁיחַ כְּכַדֵּשׁ תַּחְנוּעַת הַיָּד כְּעַנּוּר שֶׁהִיּוֹ תַנּוּעַת הַסְּנִיבִים שֶׁלִּפְנֵי
 הַכְּנָף; חָלָל אִם חִסַּר כְּתוּבָה חָדָשׁ מִן הַתְּנָאִים הַכְּסוּמִים אוֹ לֹא חִסּוּן לֹא הַגֵּשִׁיחַ, וְעִכּוֹ פַּה כְּתַנַּת וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לֹא תַחַת גֵּשִׁיחַ כִּי פַּה תַנּוּעַת הַיָּד הִיּוֹ הַשְּׁלִישִׁית שֶׁלִּפְנֵי הַכְּנָף וְלֹא הַסְּנִיבִים וְכִנֵּה שֶׁכִּנֵּה כְּסוּרָה לְגֵשִׁיחַ.
 שֶׁבְּרַח טַעַם רַבִּיעַ, וְכִיבֹשֶׁע כִּי, מִי־הוּא בּוֹקֶף, וְהַכְּסוּן כְּסוּמִית טַעַם רַבִּיעוֹ יוֹשֵׁב וְשִׁמְרָתוֹ עוֹשֶׂה. צִיצִית
 הַכְּנָף, הַטַּעַם שֶׁקִּיבִים בֵּין נ' תַּחַת אֵלֶּה טוֹעִים כִּסּוּ, כִּי מַחְזְכּוֹת כֵּן טַעַם. וְהִיּוֹ לְכֶם, עֲלֵה וְכִיבִי טוֹסַת
 עַל פְּתִיל שֶׁלִּטְעֵלָה טַעַם רִ"ג שֶׁתַּחֲחִיל חִבְלַת יֵהִיב לְכֶם לְנִיחַ. אֱלֹהֵיכֶם אִמְרָה, מְלַרְפִּין מֵלַח טַעַם שֶׁל
 אֱלֹהֵיכֶם טַעַם וְכִי אֵלֶּהִים טַעַם (יִרְעִים י', י') כְּדֹחֵתָם כְּכַרְכּוֹת דָּף י'ד (וְרַעַם נֹאֵף לֹב, וְאַחַם) (אוֹתִיוֹת
 וְאַעֲת) הַדְּבָרִים כִּי אֱלֹהֵיכֶם, אֵךְ לְרִיד לְתַת רִחוּת בֵּין הַדְּבָרִים כְּעַמּוּד לְטַעֲלָה. וְכַחֵן אֲנִיכֶם קִיּוּמָה
 לֵן כְּסוּרֶק הִיּוֹ קוּרָה לְרִיבֵנו חוּרָה וְאוֹשֶׁר טַעַם טַעַם שֶׁנִּית חָלָל מַחְחִיל וַיַּצִּיב, וְכִנֵּה טוֹעִים כְּסוּן כִּסּוּ
 כַּשְׁמַחֲסִילִים כְּכַדֵּשׁ וְקוּרִין ק"ג כִּלְשָׁם אוֹשֶׁרִים עַד טַעַם וְכַשְּׁלִים כְּכַדֵּשׁ אוֹשֶׁר טַעַם וַיִּלְכֵּי טוֹרִים כִּסּוּ וְאוֹשֶׁרִים
 טַעַם חִסְרָה טַעַם, וְאֵין רִחוּ לְטַעַם כֵּן.

אָמֵת וַיִּצִיב וַנִּבְחַן וַקִּיָּם וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמָן וַאֲהוּב וַחֲבִיב וַנְהַדְמֵד
 וַנַּעֲמִים וַנּוֹרָא וַאֲדִיר וַמְחַסֵּן וַמְקַבֵּל וַטוֹב וַיִּסָּח הַדְּבָר הַזֶּה
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּקֵנו צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעֵנו: לְחֹר וְחֹר הוּא קָיָם וַשְּׁמוֹ קָיָם וַכֶּסֶם נִבְחַן וַמְלִכוּתוֹ
 וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קָמֵת: וְדִבְרֵי חַיִּים וַקִּיָּמִים נֶאֱמָעִים וַנְחַמְדִּים
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
 חַרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל חַרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל חֲרָאֲשׁוּנִים וְעַל הַאֲחֻרָּגִים דְּבָר טוֹב וַקָּיָם לְעוֹלָם
 וָעֶד. אָמֵת וַאֲמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר: אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּקֵנו מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ נוֹאֲלֵנוּ נוֹאֲרָ
 אֲבוֹרָהֵינוּ יוֹאֲרָנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ פוֹדֵנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא
 שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים וּלְתָךָ:

אמרה יציב, נכרות דף י"ב, א' ו"ג, א'. ומעיד דתא פרק ט'. וברכה זו אינה מוטפת נדרוך למי
 אכיה סטוכה לנרכה אלפני ק"ג זכרי סטוכה טעם ויניב לטופו כשו אשכרו אגריך לסעוך ולומר כ'
 אלהיכם אמת וע"כ כנרכה אמת נכפזת (חניט באס רבנו אפול). ותתקנה כנגד ג' פרישות אל ק"ג, אמת
 אלהי עולם מלכנו נגד פ' רשעוה אהיה קבלת עול מלכות אפיס, אצרי פיט אצטע למלכותיך עד וביכ אס
 אנוע אהיה קבלת עול מלכות, מעלרים גאלתנו נגד פ' לילית אטוכדין כה יליפת מלרים, וכן אמרו נידושלמי סוף
 פרק רשעון דנרכות וזעות רבה פ' כ"ב גריך כזכור כלטת וליני יליפת מלרים ועלכות וקריעת ים סוף
 וטבת נכדות וזור יראל וגאלו. ויש כחלת נכרה זו ס' וי"ן סטוכין כנגד ט"ו תנח אכנסוק הפחרן
 אל ק"ג עד וליני וט"ו תכות כנרכך וט"ו אצרי כעטלות וט"ו אכמים אגיאתנס, ועוד כט"ו וי"ן עם אל"ף
 אל אמת עוליס לענין ל"א כנגד טרין הכס כחתיבתו וקריפתו, ועוד כט"ו וי"ן עם נ' כסי"ן אל כדבר הכ
 טסטרין ק' כנגד טלח. נכרות. ויצית, טל' ארטיית כמו וליני חלטס (דניאל נ', פ"ב) וטעמו ג"כ אמת
 ואשוכה (ועיין זהר חדש פ' תרועת דף ל"ט). וחביב, חולר נכנה על' חותב עפיס (דברים ל"ג, ג') וחשאל סרסס
 כל' חז"ל כמו סניב ארס, חריכים יראל, והאס התקרב שלו ח"ה (חזון פרק ג'). ואדיר נקלת סדורים
 כעפידו כלן סטו כפסקה אטר חכת ואדיר, וכתנו כי כל החותרים עד כלן סוכיניס על האס וטן וכתקן
 מוסנ על הדבר הזה אלטטע טענו. אך נבל סדורים יאניס חין כפסק כין ודדיר ושתקן, וכן כעיקר
 כי כל החותרים מנאכיס אל הדבר כזס ר"ל סדכר הכז אכרנו נק"ג חול טעם וליני וכי' כמו
 אכטס סחוספות לנרכות דף י"ב ע"א. וכסאו נכון עז"ה נכון כסלך טלח (פסלים ל"ג). מ"א יו"ד כקען טעבר
 ספסק וטעטר. ט"ים כן הוס כדוד רפ"ז וכי' וכל ס"י. באולוס חולר (ועבערטיג) כמו כי טי"ח סכ (אמור פ',
 י"ט) וכתב אטר סככלול דף קל"ג ע"כ גיז לומר לרבים ט"ים כרפיון כמו קלים ד"ים. וע"כ חין לכאח ט"ים
 כמו זעטע נבל ג"מ, אסו נינוני' חו אס ספסק. טאמנים נג' כ"י ונאטנים נוי"ו סטנור וכן כפדורי ספסקרים
 ונכון. על בגיני, כדודי ספסקרים גס נבי"י גס כפדיר רפ"ז ואל נוי"ו וכן הוס כפדורי טעטר ג' ס' י"ו.
 עברך ל' רביס כן חול נבל כ"י וכל סדורים קדשוכיס וכן כעקר כי החכב טוסבת על כל דורות ר"ל כל
 סדורות אל ארע יראל אן טנדך וכוס כמו כני יראל ענדך (ספטים א', ו') ועל וי"ג גיט עברך כל'
 יסיד וכבר סזיב עלין רוי"ס כפדורי.

על הראשונים, על דורות כפסאניס. חק ולא יעבור, על' פסלים קט"ה, ו'. שאתה סז"ן קמוכ
 כמו שאתה מדכ טע"י (זוטמים ו', י"ן) ויכס כן להרביב על סל"ף (שכלול דף ט"ו, נ'), וכן נוקד
 כפדור רפ"ז וחס טט"ט ס' ז"כ. כעולם הוא שכתך כן נס' רב טעמס וכן ככ"י גס כפדורי ספסקרים
 גס כפדור חוטל וכן גורס כפדורי טעטר ג' ס' י"ו וכל"ל פ"ט כרוקס אכזנז גז טן אמת עד טלחך
 ק' תנות, וכדקתי כי כן אול סן לנוספת ספסקרים סן למספת סלככניס אך כוספת טלח רוא, אט"כ
 רפיתו כי גס כפדור חור היא גורס ככז ונתק עליו אולס אס פאס אל ע"כ ולי"כ ולי' אלו לנספדת

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומשיע לבניהם
אחריהם בכל ידור ודור: ברום עולם מושבה ומשפטיה
ועדקתה עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומשיע: ממעריב
גאלתנו יי אלהינו ומבירת עבדים פדיתנו. כל בבוריהם
הרגו ובבורך גאלת ויסוסף בקעת וודים טבעת וידידים
היעברת ויכסו מים צריחם אחד מהם לא נותר: על
זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידדים ומידות
שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם
וגשם גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא
אסירים ופודה עניים ועוזר רלים ועונה לעמו בעת
שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משה
ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם.

וכן כוס נסדור יענין. לבניהם אחריהם, הספרדים חוברים להם ולנכסם אחריהם. ברום עולם מושבך
כחוב סיני בטעם (תכלים קכ"ג, א') חזיר נמרים (סס ל"ג, ד'). **וישפטיה**, כחוב כס' סדרת קודש שיש
לומר **ישפטיה** בלש ו'ו' נרשט, ותקון נכון הוא כדי שלא יחונר ועשפטיך עם עושך ולא יבי בטעם שטעם
כסס כרום עולם נלד, ומטני וס העטותי קו הסדור אשרי מושבך, כדי שיפטיך שס כעתפלל ולא יבוא לידי
פדוף. אפסי ארץ, סוף קלוי ארץ. אשרי איש, הספרדים נוטים אמת אשרי איש. ותורתך ודברך
ישים על לבו, עש"ס דברים י"א, י"ח. לריב ריבם, נסדורי הספרדים נוסף עוד לאבות ולבנים. ממעריב
גם סס חוברים הספרדים אמת ממערים. ונס' רב עטסס אינו העלמר ממערים גאלתנו עד פדיתנו,
ומתני גלום כמערים נגליה, כל כבורהם וכו'. וכנס סחרו סוס ממערים גאלתנו נפלא ג"כ ננשט;
אן ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומשיע נעלס סס. הריגת, הרי"ג נפתח אליו כחן הספק עולמר, סנל
ובבורך גאלת נקטן כי טו הספק. **ישפטיה** כחנ סכלול דף ס"ע חמר סעלחנו **ישפטיה** כים סוף, חמר כנין
פיעל **ישפטיה**, וכן טעו טו ר"ל כחקנס נכרסת ק"ג וודים **ישפטיה**, כחכמות **ישפטיה** עכ"ל ורחס עוד כנכוד
אמת ומטוכ סל עכית. וידידים, יגלל אקרטו ידידים (תכלים ס', ו'. ירטיס י"כ ו'). **ישפטיה**, ככ"ח
כפגול תימן כחצף סגול כטו **ישפטיה** (תכלים ל"א, ט') **ישפטיה** (דברים כ"ו י"ז) **ישפטיה** (וכרים ג', ד');
ומס סעלל **ישפטיה** (יכועט ו', ו') כוז נקוד זל ויולל טן סכלל, ולין לעדים טן סורות. סטנס גרסת
ספרדים היס וידידים עברו ים. ויכסו וכו' ססוק כוז כתכלים ק"ו, י"א. על זוח ספדות וכגמולה
שבחו וכו'. אהובים, יגלל עש"ס דברים ו', ח'. כ"ג, ו'. ורוסכו אל, כטו אטרו סלסי חני וסרועטוכו.
וכ"י סמד גירס שבחו אהובים גאלים לאל. **ישפטיה** כן נסדור רפ"ל לט"ד נפתח וכן הכוכו כטו סכחתי
לפעלס דף 79. משפיל גאים, כספרדים מרטינים וחוטרים משפיל גאים עדי ארץ סגביה שפלים עד
טרום. מוציא אסירים תכלים ס"ח, ו'. **ישפטיה** סיו' כדנז ככ"ל וכוט עקוד פעל דוגמת **ישפטיה** סליו טעט
(תכלים כ"ג כ"ס) **ישפטיה** סלך (סס כ"ס, נ'). תהלות, נס' ספרדים תהלה, סנל כחנ נכ' נגיד וטלום
שיס לומר תהלות נל' רכיס. ומברך טו הספק טעמר וכחננ משה מחמיל עולמר סדס.

מִדְּקָמְהָ בְּאֵלֶם יְהוָה מִי קָמְהָ נְאֻדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תְהִלַּת
 עֲשֵׂה פִּלְא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבָחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַת הַיָּם
 יַחַד בְּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְרָה בְּנִאֲמָךְ יְהוָה
 וַיִּשְׂרָאֵל. (גְּאֻלְגּוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

סי כסבה שמוט ט"ו, י"א. שירה חדשה, גדת סיס, ופוטג גרס כל' נקבס ט"ס כסכילתס
 ושמוט רכס פ' כ"ג אז יגיר עשכ ונני יארטל את הכירה הזאת כל כסכירות אפלטרו כעולס ל' נקכס
 טס כנקכס טעטנכרת וילרת וחוזרת וטעטנכרת כך כל כתשועות שטנרו היס אסריסן אטנור, אכל
 לעתיד לכוס איון צווד לרות וכחותס שטס יאטרו שיר ל' זכר א' גירו לכ' גיר טדז, ולסס חוסטות
 פסחיס דף קט"ו, כ'. וּשְׁפָרוּ שִׁי"ס כַּכ"ו ככל ס"י וככוו כי איון פכ הפסק אלס כעטך אל כ' יטלך,
 וחק להאטור כי יז הפסק טו כטנור אכקסל טטחיכיס כתן על החזן החוזר הכרוח טכל טקוס כככוו
 ככטס כי טפל כסטירה לז יטנה הככז לקטן אף לז כלס"ף כטו אנטלז ועטו יאָפְרוּ (דכריס כ"ס, ו')
 אכדון ועוט אָפְרוּ (איוז כ"ס, כ"ג) ואיון לנו ח"ל: לשון הכקרת. וטכזכיל הטעטיק נדכר יודע לו כי נז כן
 הפעל חטר ככוכוס הטיוטדת הזאת להזכר כטטס כלס"ף כטנור כי כתנח טפל כסטירה הזת טנין
 כטלטר טדונו לז כטלס וחק אס כטקת טלז רדיפת כטעטיס, כי טדיין לז אטעטו טס הס דככריס
 ככלטריס, וע"כ טפעל כזס טטנור ונטכך אל טס אטטרו, וכטנור כן לז יטכס. ולסס ככוזר טלטר כ'
 טטן פ'.

ה' יטלך, שמוט ט"ו, י"ט. צוור ישראל, חוק ישראל (ג"כ כ"ג, ג'. יטסיס ל', כ"ט). קוסה בעזרת
 ישראל, טל' תכליס ל"ס, כ'. וע"כ הכקת געזרת ככ"ח ולז לעזרת, וכן כגיס טכז"ל כטדור זל וולרטס
 וכן הוז כטדור רט". וטלת קיזח טלטיל. כְּנָאִפָּה, אס דכר יאָס (ככז חסר ו"ו ככל הכקרת) אס כנוי
 הכוכת, כ"ס, „נקך ריינעט חויוספרכטו", וכן נקוד כטדור זל יטכ"ן וכטדור וי"ג. גס יז לוטר כְּנָאִפָּה
 ולז כוז טקוד דוגטת אַיִרד אַיִרד וכל"ס, „וויה רוח גטטפרכטעו". וכטדור רט"ז נקוד כְּנָאִפָּה וכטדור זל
 רוו"ס כְּנָאִפָּה, אף איון פכ טקוס להכפס גדול כל כך גיטכס ככ"ס לכגול. גאלטו וכו' פטוק כוז כגיטיס
 ס"ו, ר'. ותלוקיס כטנכגיס ככטירחו, וכן כטטת לז כטלז ככטה כדוריס ודוז כ"י, וכן רטיתו כס טכז"ל
 כי ככזר יטלזל יז י"ד תכות, וכן גס כטטד"ט איון פועריס פטוק זז, אטכס אכן יטתי ככר ככיוז גס
 כתנ לו טעס אכז יז ס' יטלזל כטוטס ככד ס' פעטיס אכחוז תכז יטלז כטטוק זכח את סלויס
 (כטדכר ט', י"ט) וככד כ' חוטזי חורז, ותכודרזס טירז, הזעס אקתו לוטר כטחית פטוק זז וכטכרית
 פטוק כי פדכ כ' את יטק, טטני אכיוס אנו טכקסיס טלפניו גיחלמו חכו לשון גולטו (כל' הוז), וכלילה
 ככר גולטו ופדלנו מיד חוק טטנו אסס ככורריס הרוחסיס פותנו טחיד לכלוחנו וזע"פ כן כטס טלילנו מידס
 ככל יוס טכ"ל. וכן כוז כטטוק כוז כטדור רט"ס וטדור רט"ז, גס יטכ"ן כתנ איון להכטיטו. ודע כי
 הכטכריס טטטריס פת כטלטר צוור ישראל וכו' ומיד אטרי כ' אַיִטלוק לעולס ועד פוטריס, „ונאכזר גואלטו
 ה' צבאוח שכו" וכו', וכטטוזר רוטס כוטסח טיוטדת וסיס „ה' יטלך לעולס ועד, כגלל אכוח חטית
 בניס וחכיו גאולה לכני כנירזס כי טעולם אחז, בא"י גאל ישראל", וסיס ע"פ טוזר רכ טעריס
 (ותזכר לנו טוטסת כטחיתס הזת כטפועריס פיוז ככרכז זז כגון אטרי פיוז ככז דודי כטטס), אכל רכ
 טעריס כטדורו טתקוטס עליה וכתנ איון לחטרכ וזאיון להכופף דכר על כ' יטלוק לעולס ועד, וכן כוז
 חותס מיד אטרי כ' יטלוק לעולס ועד, כט"י גאל יטלז. גאל ישראל, פסיס קי"ז, כ'. ותוטטין כן כרי
 לכטוק גולכ להטלכ כדחיתס ככרכוז דף ט' ע"כ. וכידולטני חכך לגולכ הפלכ א' יהיו לרזן אטרי
 פי וכגיון לכי לפיכז כ' זורי וגאלי (תכליס י"ט, ט"ו) כיינו גאולכ, וטטין לז יטכ כ' כיוס לרכ היינו
 חפלכ. וכלשון גאל ישראל כוז כטו חזר גאל יטלז, ולשון קזר כוז.

יכוין ג'ליו יעד כ'לילו א'חיסס רג'ל א'פת, ו'כית ידו כ'יסנית על כ'עטאלית ו'יחידו על לכ'ו, ו'יעמוד ג'יראה וכ'פנעה ו'כבוזה ג'דולה, ול'ס י'ספיק כ'תפלתו כ'לל, ו'פסילו א'ס י'עטע א'כ'ץ א'ומר ק'דיש או ק'דוזה לא י'ספיק א'ל יכוין למ'ס א'ומר א'כ'ץ.

אֲדָנִי שְׁפָחֵי תְּפִלָּתָה וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹקְמָ

אֲדָנִי שְׁפָחֵי, ח'ס'ים כ'ל, י'ו. ו'תקן קודם לתפלה (מכבוד דף ד' ע"ג) על דרך לאדם מערכי לכ וטה' טענה לאון א'תקן כ'ו מ'תא כ'ס ל'ס טענה נ'פיו כ'תפלתו. ו'כתי כ'י י'ס קודם ה' א'פתי עוד כ'סוק א'ומע תפלה (תכלית ס'ט, ג') ו'אחר ה' א'פתי כ'סוק כ'י א'ס ה' א'קרא (דברים ל"ג, ג') ועל זאת כתב טטור י'ס נ'וכחין ל'וער קודם ה' א'פתי כ'סוקים כ'נון א'ומע תפלה, כ'י א'ס ה' א'קרא, ו'פין ל'אמ'ר ד'כוי כ'סוק, א'כל ה' א'פתי לא כ'וי כ'סוק, ד'כיון ד'תקכוו ר'נגן כ'תפלה כ'ג'אלה א'ריכ'תח ד'מיו, א'כל כ'סוק ו'טכ'ה א'ס י'ר'כ'ה ל'וער כ'סוקים י'אמ'ר עכ"ל. ב'רוך, י'ס כ'כות ה'ס'טוכ'ה ה'לכ [ועס כ'רכ'ה למ'לז'ים א'כ'ושעל כ'נון א'מ'ור ח'ס י'ט] הן כ'קראו'ת למ'ל ס'תם כ'ס ח'פלה, נ'ענוד א'סן ע'ק'ר ל'כל ה'תפלות א'תאכ'ות על כ'ולן, ו'כ'סדורי כ'ספ'רדים כ'קרא'ת ח'תלה י'ס כ'ס ע'סיד'ה, נ'ענוד א'ג'רין ל'עמוד ה'ה, ו'ג'ס ה'וכ'ר ה'ה, כ'ר'א'פית ע'טוד ק'ך כ'ך ק'ור'לה, ו'ג' כ'רכ'ה כ'ר'א'פ'ות א'לכ'ן הן א'ת כ'נור'ס ו'תע'לו'תו ו'ג' כ'רכ'ות ה'א'חרונ'ת הן ה'וד'לה ו'כ'נוד ל'אטו ו'י"ג כ'רכ'ות ה'א'מלע'יות הן כ'ק'ז'ות כ'ר'כי ה'א'דם (מכבוד ל"ד, ו'ספ'י פ') ו'ול'ת ה'כ'ר'כ'ה). ו'תפ'ללים תפלה זו ג' פעמים כ'כל יום כ'ד'א'ת'ס כ'תכ'וט'ס פ' ח'י א'ר'כ ו'כ"ר פ' ס'ס ו'ירוז'למי כ'רכ'ות כ'ר'ך ד', כ'ט'ת תפלות א'דם תפ'לל כ'כל יום, ר' א'ע'ול'ל כ'ר כ'ס'פ'ן א'מ'ר, ל'פי א'היו'ס מ'א'ת'כ' ג' פעמים כ'כל יום, ל'פיכ'ך ל'רין א'דם ל'תפ'לל ג' פעמים כ'כל יום, כ'א'ת'ר'ת א'ע'ט'ה כ'ע'ר'ס ו'כ'כ'ר'ים כ'א'מ'ל'ע כ'ר'ק'יע ו'כ'ע'ת'כ'ה כ'ע'ר'כ'ך; כ'ע'ר'כ'ית כ'ר'ך א'דם ל'וער י'סי ל'ע'ן מ'לפ'ניך ס' א'לכ'י א'תול'א'יני מ'א'פ'ל'ס ל'חור'כ', כ'א'ת'ר'ת כ'ר'ך ל'וער י'וד'ה א'ני ל'פ'ר'ך ה' א'לכ'י א'כ'ול'א'ת'ני מ'א'פ'ל'ס ל'חור'כ', כ'ע'ת'כ'ה כ'ר'ך ל'וער י'סי ר'ע'ן מ'לפ'ניך ה' א'לכ'י א'כ'ס א'כ'ית'ני ל'ר'אות כ'ס'ט'ה כ'ור'ית'ת'ה כ'ך ח'וכ'ני ל'ר'אות'ה כ'א'ת'ת'ה [וז'כו כ'ט'עס כ'ס'א'ט]. עוד כ'כ"ר פ' ס'ס א'ת'נ'וע'ת פ' ח'י א'ר'כ ו'פ' ט'ק'ן ו'ת'ג'ע'ת' כ'רכ'ות דף כ"ו, כ"ו. ח'ין תפ'לל'ין י'ותר מ'א'ל תפ'לות א'ת'נ'ת א'ח'ות כ'ע'רו'ס, א'כ'ר'כ'ס ת'ק'ן תפ'לת א'ת'ר'ת, י'א'ת ת'ק'ן תפ'לת א'ת'ר'ת, י'ע'ק'ב ת'ק'ן תפ'לת ע'ר'כ'ית, ו'א'ף ד'ני'אל כ'תיב ג'יה ו'ז'מ'י'ן ח'ת'ה כ'יו'ע'ל כ'וח כ'ר'ך על כ'רכ'וב'ס ו'ש'ל'ל ו'ע'ור'ל ק'וד'ס (תכלית נ"ה, י"ח). עוד כ'כ"ר פ' ס'ס ו'כ'רכ'ות דף כ"ו, כ"ו תפ'לו'ת כ'נגד ח'טי'דים ח'ת'ק'וס, ו'ל'כ'ט'ה א'ת'ר'ת כ'נגד ק'ר'ב'ן ח'טי'ד א'ל א'ת'ר, תפ'לת מ'ת'כ'ה כ'נגד ח'טי'ד א'ל כ'ין ה'ע'ר'כ'ים, ו'תפ'לת ע'ר'כ' כ'נגד א'כ'ר'ים ו'סד'רים א'כ'יו מ'ת'א'כ'לים כ'ע'ז'ה כ'ל ה'ליל'ה. וע'ס א'כ'רכ'ות כ'תפ'לה ד'וק'א י'ה א'מ'רו כ'רכ'ות דף כ"ח כ"ח ו'יק'ר'ל ר'כ' פ' א'. א'כן כ'נגד י'ס א'מות ה'וי"ה א'נ'ע'ט'ור כ"ט, ו'כ'נגד י'ס א'ז'כ'ר'ות א'ת'ר', ו'כ'נגד י'ס ח'וליו'ת א'כ'ר'כ'ה. (ו'כ'ר'כ'למי כ'ר'ך ד' ד'כ'רכ'ות א'מ'רו כ'נגד י'ס ע'ט'ור'ים כ'ר'א'ז ת'כל'ים ע'ד מ'ט'ור י'ע'נ'ך כ'י א'כ'ר'י ו'ל'ט'ה ר'ג'ו מ'א'ס'ו ל'מ'ע'ז'ר א'ת'ר], ו'כ'נגד י'ס פע'מים א'ת'כ'ות כ'ת'וכ'ים כ'ת'ור'ה (וכ'ן כ'כ"ר פ' ס'ט) ו'כ'נגד י'ס כ'רו'ים א'כ'פ' פ'קוד'י ט'ן ל"ט, כ"ג ו'פ'ילך, ו'כ'ויק'ר'ל ר'כ' א'מ'ור עוד כ'נגד י'ס א'מות ה'וי"ה א'כ'ת'ר'ת ה'ים (ט'ן ח'ושע ע'ד ח'סע ו'ס י'ס ט'ן ח'טי'ן), ו'ל'ח'ה עוד ע'כ א'כ'ת ע'ד ז'כ ה'ס'ר'ח'ון כ'ע'ר מ'וק'ד'ס ו'ע'לו'ת'ר. ו'ית'ת' כ'ע'ל'כ' דף י"ז ע"ב כ'י א'כ'י כ'כ'ת כ'גדול'ה ח'ת'ק'ו י'ה כ'רכ'ות א'כ'ה כ'ס'כ'ט'ס על ה'ט'ק'ר'אות, ו'ט'כ'כו ו'א'ת'ר א'ע'ט'ון ח'פ'קוד'י א'ת'ר. ו'כ'מ'כ'ר ה'כ'תי'ב ח'ת'וכ' כ'ס א'ז'ר'ה כ'י י'ס כ'רכ'ות א'ל ח'ת'ל'כ' ע'ע'ול'ס כ'יו ח'ת'וק'ת'ת ו'א'ת'ר ל'ו'ן ח'ט'ן א'ת'ר א'ל'ס א'ת'ת ל'א'ת'ת ו'כ'טו א'ט'כ'ר ו'ה'ולך) ו'כ'יון א'כ'לו א'כ'י א'כ'י כ'כ'ת כ'גדול'ה כ'ללו'ס ו'ח'ת'ק'וס כ'מ'ד'ר'ס. כ'יל'ך, כ'א'נ'ול'ל א'כ'ר'כ'ס א'כ'ינו א'מ'ור כ'א'דים ח'ת'ת'ו מ'ל'כ'י ה'א'ת ו'א'מ'רו כ'א"י מ'ג'ן א'כ'ר'הם (כ'פ'ר'קי ד'ר' א'ליעז'ר פ' ב"ז כ'ת'נ א'מ'רו ה'ט'ל'כ'ים כ'ר'כ'ס זו כ'א'כ'יל א'ל'ס ע'כ'ד'ר'ל'ע'ומ'ר), כ'א'נ'ע'ק'ד י'ת'ת'ק א'כ'ינו על ג'כ כ'ע'ז'כ'ה ו'כ'גיע ח'ר'כ על ל'וא'רו ח'ר'כ'ה כ'ע'ת'ה ו'כ'תי'ב עליו ה'ק'נ'ה ט'ל ו'כ'סי'כ ח'ותו, א'מ'רו מ'ל'כ'י ה'א'ת כ'א"י מ'ז'יה ר'ב'ח'ים (וכ'ע'ין ז'כ ג'ס כ'פ'ר'קי ד'ר' פ' ל"ט), כ'א'נ'א י'ע'ק'ב א'כ'ינו ו'פ'נע כ'ע'ר כ'ע'י'ס ו'כ'ק'די'ש א'מו א'ל ה'ק'נ'ה, א'מ'רו ה'ט'ל'כ'ים כ'א"י ה'אל ה'ק'דו'ש (וכ'ן כ'פ'ר'ל'ס פ' ל"ט), כ'א'נ'א ח'ר'כ'ה ל'ס'ט'ר'ין א'ת י'וס'ף א'ל ג'כ'ר'י'אל ו'ליע'דו ע'ל ל'א'נות א'מ'רו מ'ל'כ'ים כ'א"י ח'ונ'ן ר'ר'ע'ה (כ'פ'ד'ר'ל'ס פ' ט') כ'ת'נ א'מ'רו כ'ך כ'א'ר ע'ס'ר ה'ק'נ'ה ל'מ'ע'ה ר'כ'ינו א'ת ס'וד א'ס ה'ט'פ'ור'ה), כ'א'ע'ט'ה ל'א'ז'ון ע'ע'ט'ה נ'ל'כ'ה ו'כ'ת'כ'ה עליו מ'ית'ה ו'א'ת'ר כ'ת'ע'ז'כ'ה ו'סי'כ א'מ'רו ה'ט'ל'כ'ים כ'א"י ר'ר'וע'ה כ'ח'ש'וכ'ה, (כ'פ'ד'ר'ל'ס פ' ט"ג ע'כ'י'או על ת'ע'ז'כ'ה ט'כ'א'ה כ'ן ח'ת'ק'י), כ'א'ע'ט'ה י'ס'ר'כ ע'ע'ט'ה ח'מ'ר ו'א'מ'ר ל'ד'ק'ה ע'ט'ני ו'כ'ס'ל'ס ל'ו על ח'ותו ע'ון א'מ'רו כ'א"י ר'ג'ון ר'ב'ר'ב'ה ל'ס'ל'וח, כ'א'ע'ר'רו ה'ט'ל'כ'ים א'ת ח'י'י א'כ'ות'ינו א'מ'ני ה'ק'נ'ס ו'ג'ל'ת'תי א'ת'כ'ס, ו'א'מ'רו- מ'ל'כ'י ה'א'ת

(*) ר"ל חוליות סגורות שנאדרה סגן י"ס, ו' חוליות אכזר'ים ו'ח' חוליות א'ת'ר ח'ס'וכ'ות כ'סן י'ס ל'צ'ות של י'מין ו'י"ס ל'צ'ות של א'ח'ל'ה. ו'א'ת'ר עוד ר' ל'ה, כ'רכ'ת ח'טי'דים ח'י'כ כ'נגד ח'ול'ית ק'ס'כ'ה כ'כ'ד'ר'ה, ו'ר"ל א'ת'כ'ר א'ל'ה י'ת ח'ול'יות ג'דול'ת כ'ח'ז'ק עוד ח'ול'ית ק'ס'כ'ה כ'ס'וסן א'ת'ח'וכ'ת כ'ס ל'ל'ע כ'א'ת'ת ק'ע'ט'ה ח'ל'ע'ט'ס א'ל י'ס ה'ל'צ'ות כ'כ'ל ל'ר, ו'ה'ח'ול'ית ק'ס'כ'ה ה'וא'ת ח'יר'ה כ'ה ה'ע'ר'ון א'ס'ית ה'ט'ל'ס כ'כ'ק'ר'ל ל'רו'ן כ'ד'ר'ה כ'י"ר פ' כ"ב ו'יק'ר'ל ר'כ'ס י'ס (וכ'ע'ג'ים ס' כ"א א'ז'ו ג'כ'ר'י), כ'ר'י הן כ'ל'ג'ן י'ע ח'ול'יות ו'ה'י'ן י"ג ל'ע'כ'ור כ'ר'כ'ר מ'ל'צ'ות ש'כ'ר'ס, ו'ס ח'ס'כ'ים ע'ס כ'ת'כ'ת ח'ת'ת'ת על ח'ס'וכ'ים א'ל ח'ת'ג'ר'ת ל'ו כ'ת'א'כ'ס כ'א'ל'ת'ת כ'ר'ך פ' א'י'כ'י'נ'ס ח'ול'ית ק'ע'ט'ה ג'ס ל'א' ע'ת'כ'ה ר'כ כ"ב ל'צ'ות ו'י"ג.

חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נזאל לכני בניהם למען שמו באמתה.

נעילת טומיסיס וברנו. מין רעו לעתו כוספתוגען ויירד זכרנו מיינגעטמאטעט.

וקרנו לחיים מלך תפין בתיים. וכתבנו בספר חיים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יי מן אברהם:

בא"י נזאל ישראל, בזמנא ער אנרנס חנינו לער הכילה כל רחל ורפאל, וספרו בא"י רוסא חולים, כזרע
 וחקק חנינו ועלם טלח אערים אסרו בא"י מברך השנים, כאנח יעקב חנינו לסגרים ונתקננו: סח ונני
 ניסל, עשרו בא"י מקבץ נרדו עמו ישראל, באמתה תורה לישראל לער לו מקנ"ס לישראל וכלם העשטיס
 פאר תאים וגו' וסרו בעלמתיס בא"י סלך אדוב צדקה ומשפט, כעמעו סעלרייס ניס אסרו בא"י שובר
 אויבים וסכנע עדים, כאלסר הקנ"ס ליעקב ויוסף יצית דו על עיניך סח ונח על דברים אל עקיס,
 וכאסר אכסר יעקב טן, וכלם וכל יוסף ונתן סחי ידיו על עיניו ונח לו אסרו בעלמתיס בא"י
 משעו וסכסח לצדיקים, כזכנע אלמח חת נה"ע אסרו בא"י בונה ירושלים, ככניסו לישראל חיס סוף
 וספרו חרס, אפרו בעלמתיס בא"י סעמיה קרן ישועה, כאחננו לישראל ונעקו לכל וסעע לעקמס אפרו
 בא"י שוסע חפלה, כזכנע לישראל סח בעזכן וירדה זכיה ואכן נו חין אפי סכרזיסיס אסרו בא"י הסתור
 ברומי שכינא לעיוה, כסכנסיס אלמח סחוק לפניס ונתן הדלה זכנע לעקיס אסרו בא"י הסוב שסך
 ולך נאה להודיה, כזכנעו לישראל לער ונתקייס עליסס העקרת ונתתי אלום נאמן אסרו סלפכי כסרת
 בא"י עושה השלם, לפיכך כזכנעו אפי כנסת הנדלה תקמס כסוד סח כזכנעס עיר סתמו סלפכי כסרת
 אפרו כרוך סחס סכויס אפון חכמס לידיו עכ"ל וסעמק גם כלנז כסוד סען קי"ג וע"ל. והנע כזכר נחוקל
 כמלמתיס סכויס סללו זינ לפכיו על חקות כזכנע ערה כדי לעמוד על הכנף ולעט אופת סיוול
 סחוק כדברים נדע ונכך, כי וסח העתה כזכנע לישראל סיוס כיותס לעס להתפלל לסקנ"ס ג' פעמיס ככל
 יוס, אך לם כעפלת ס"ס כזכנע סיוס, אלם כל חיס ופיא חספלל סח זכנעו לו וכפי מעמד נוסו
 ונעסו חקירייו ומללוחיו, וכן סיס עד אכס עגלות ככל ער כסלספ פכזי כשפת סנדולה ותקנו ופי כס כרכות ומלכות
 וקדושות וכדלות (גער' כרכס ל"ג) וקנעו גם יח כרכות סיוחדות לתלסס כסיותס כעוכות לכל זיתפללו
 על פיכס כלכן נקיס וכסס, אך לם חמכסו כרכות סען ככל העס לזוספס סקוייעת, וכדכס כי כן גם
 עקקסס לם חתקנו רק לעתס אכיו עקוי אכס ולא יכלו למר עעכסס סח חסלסס כרפוי, חלל הכקויסיס
 כסודו כדברים סס כחפללו כפי ספלות רוסס ולא ע"ס עעכע קנעו, ונוסף לזכר אכסן סוסיס כזכר נזו
 לזכר ויסס כנסת כייס כזכנעוסיס לם ככנו ער כחלות כסדרכות על ספרת עול גלות כגון רלס כעמיו
 כסיכס אפטייס ודועיקס ודלו ככס עעט עעס עכרכות י"ח ער כעעכ כזכר כולם. חו כעעערו כניח דין אל רכן
 געליחל כירכס כעזר איס אפר סרכן כח אפי ותקמו אית חפלת עכנע ערה גס סופיסו לכן עוק כרכס חסת כנגד
 סעמיס חסר כן חספלל אל חכס ערה כרכות, אך לם זינ כעכור זכ סח אכס כדזאן שסנע עשרה זנקדשת כ
 פלכי כנסת כדלכל. וזכנעל סח ככ סדריה ותקניה כניח דין אל רכן געליחל חיס אכספלל ככל לישראל לסחפלל
 פ"ס וסחחכ סח ולם יעכור. וסחרי כככנע כחס כסלרת חספלל ככללם כנזו לכזכר כעכס כרכס אכרס.
 ברוך אדנא, כרכס רלזכס אל י"ח כקדשת אבות, ע"ל סכזכירוס ככ סלח חסנז, וכזניס כקדשת
 גבורות וכגליזית קדושת השם (ר"ס דף ל"ג). ונמלכ דף י"א, ב' סניין אשועריס חנות, א' סנו לס' ס'
 צי חליס (חסליס ב"ט), וסיין אשועריס גבורות, אל' כנו לכ' ככד ועו, ומניין אשועריס קדושת, א'
 כמ לכ' ככד עסו כספסו לכ' כדדית קדס. וכרכס רלזכנע זכ סופסת ככרוך וזחוסת ככרוך, ספני סכיל
 כרכס כרלכית וסחחחית כולן כרכות ססעוכות לחכרתה כן וע"כ חיקן פותחות ככרוך. וסח זלין סלך העולם
 ככרכס כרלזכנע סחח, ככנו סכן ירשי וסחכרלכס זכוה כדי לכספיק כלכות סחכות וככנ חלכי אכרסס כח ככר
 עלכות אעדיין לם כעליו עליכס ככס כ"ס ער אכס ככרכסס וכדוע ענעו כעולם, גם י"ח לזכר כי דאל רחל
 נחכ ככ עלכות, וכל וסח אשועריס כרוך סען לחייעס סלך עזו. ה' א"א אלדי אכרדס אלחי יצחק ואלחי
 יעקב, ע"ל ככזכנע עות ג', ע"ל כרלחוס כככילחס פ' כס ט"ו. רחל רחל רבנור דגורא, דברים י', י"ז.
 וסח סכזי כנסת סרזונס ותקנינו כחפלת (כרכות ל"ג, ב' רוסח ס"ט, ב') אל עליון, ע"ל ככזכנע י"ד, י"ט.
 חסריס סוכיב, סקריס עכויסיס וסכויסיס. ופי"ה רכל ע"ל קונכ אריס חוקר (ככרלית י"ד, י"ט) יע"כ כו"ן ככרי כי
 סחך כול. וכזכרו ספרד סח קדיה כלי וי"ו סכנור. ומכסו גואל ע"ל יעזיכ כ"ט, כ'. וסכך כנחילה לסחרי חכות,
 כלזכר וסר ספדי סחכס לכניכס לגללם, וסף סס חסכ זכות אבות עניס גואל לכני כניסס לעטן עסו ככוס קייס לללס.
 וכרו. סי ככרוך. וככוב. כספר. יכזכרו כחפלת ר"ס. סלך עור, כנחזור רוסס ככזכנע, סלך גואל עזר'.
 כגן אכרדס, כספסיס קי"ג, ב' ונעכר כה דף ר"ג ער ר"ג כן לקיט וסעך לגוי גדול, זכ: אשועריס חלכי אכרכס,
 וסכרכך, זכ: אשועריס חלה יסוק, וסלרלכ סעך, זכ: אשועריס פלכי יעקב, יכול יכו פותחין ככולן, כלזכר לזכר
 וזכר כרכס, כן סחסיין ויין פותחין ככולן עכ"ל וככנ כד' סלעזר סכרסייח ירגיל ארס סח עלזו איכוין לפשת כחסייעס
 אל כל כרכס וכרכס זיכ ככן קי"ג חכות ככר זיכ כחפלת סכס, וקי"ג סעמיס לכ כחזעך, ליזר אכרוך ככן כזכנע לכ.

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע

במך שמיני עצרת פוסק מן ביו לזכר ערוטטו טמג פסח פוסק ומגט ומן:

משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר מי במוך בצל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה

כע"ת אופרים מי כמוך. מין רעו לעהו בושתמגנו וירד מי כמוך חייגעטשטעטט.

מי קמוך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

וגאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדוש לש"ן בפורת התפלה.

אתה קדוש

נקדש את שמך בעולם בשם שפסקי ישים אותו בשמי קדוש פכתוב על ידי גביאך וקרא זה אליה ואמר מי"ם קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: מי לעפנתם ברוך יאמר מי"ם ברוך בבור: מטקמז: מי וברברי קדשה פתיב לאמר מי"ם ימלך יי לעולם אלהיך ציון לרד ורד הללויה:

ושמך קדוש

וקדושים בכל

יום ויהללוך

מי לרד ורד גגיד גרלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

סלרו:

ברוך אתה יי האל (כע"ת המלך) הקדוש:

אחה גבור, עתחילין נרכה זו כל גבורה, שכל אלה שזוכרים נה הם נגורחו, (כ"ר פ' יג'). אד"י נסם על ארנות, עטרת זקנים ס' ק"ד. מחיה מתים. הו"ד נררי, וכן מחיה המתים. כי שמוכים העט, אהל עטית וסחיה הוא עוברת וע"כ הוא כמגול. רב להושיע, ככ"י גם כמדור רש"י ו"ב וכן נראה גרסת אכן ירמי, אטנס בטור ואזכורכם בלא וי"ו וכן נג' כ"י, והוא העקר כי הוא ע"ה ביטע"ס ס"ג, א' ודאה יוסף חוצן ס' ע"ד. ועוד לדעת כי תנת אשה שלפניו ל"ל שלעיל כעמוד כי זה הספק דבור. משיב הרוח, ראש טס' תענית. ונרכות דף ל"ג. וכ"ט פ"ה, ע"כ. והוא ע"ה יאז רוחו יזלו טיס (תהלים קע"ו, י"ח) וכמו שחלשך טן גיש שניש בן חלשר טן ישב ששיב. ובתן אכן ירחי ביטות הקין נהגו לוטר וכך להושיע טכלכל חיים נחסד וכו' וכן בתב רב עטנס (וכן מהנים נחשכנו), שכל כספרד ופרובינאל נהגו לוטר וכך להושיע טוריד הטל טכלכל חיים וכו' ואלו דכרי חלשים חיים דתניא (תענית דף ג') בטל וברשות לא חייבו חכמים לזכור וחס נח לזכור זוכיר עכ"ל. חיום, אח כל חי, והוא ל' רנים טניוני ט"י נל"ח דיח ועבענדענו. בחסד, כמו שכתוב תהלים קל"ו, כ"ה. ומחיר אסורים, כמדור סעדיה גאון נוסף ומשען לאביונים. ומקים אמונתו, סעטתו נדניאל י"ב, נ'. דושה לך דל"ת של דושה נדושה כי לפי טשפטי סעעטיס ינח טעם טפסיק על ושי. ועוד דושה נגנון שלעיל טפחת נסינת חסור ולט"ד של לך נדושה נדין דחיק דוגמת דושה לך (בראשית ל"א י"ב). מביח ומחיה ע"ה ש"א כ' ו'.

אחה קדוש, כנרכה כשליטת הו"ת יז שמי רב ננוקטאות, כי נעמזור רופא ננוקטאז, לרור ורור נמליך לאל כי האל לבדו מרום וקדוש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה בא"י האל הקדוש, והיא ע"פ סדר רב עטנס, וטענה ינח לאשכנזים נוסח כש"ן שאמר נחורח ש"ע לסיים הקדושה. ונסדר סעדיה גאון כנוסחא, אחה קדוש ושמך קדוש וזכרך קדוש וכסאך קדוש וקדושים בכל יום יהלולך סלה בא"י ה"ה, וכן נוסח הרענ"ס אך נהפדת תנות וזכרך קדוש וסמך קדוש, וכן חזון האשכנזים, וטענה תנות הנרכה בן י"ד כנגד י"ד תנות נעמקו וקרא זה אל זה (ישעי ו' ג') [טורן]. והספרדים אומרים גם הם אחס קדוש וכו' רק שמוסיפים אחרי יכלולך סלה, כי אל מלך גדול וקדוש אחס' והוא לקוח טנוסח רב עטנס. וכספרי פ' וואת הנרכה טזכיר נרכה זו ננוסח קדוש אתה ונורא שמך, והיא כיום לנו נתפלת ר"ה וי"ב, והנה למדנו כי הקדמונים היה להם ננוסחא כזו גם נתפלת י"ס לסול. — וקדושים, ישראל (טעות י"ט, ו'. דנרים י"ה, נ'). ויותר נראה כי קדושים הוא בלן חומר על סטלחכים. סלה, לעולם ועד כעמורא לעט"כ דף 81. האל הקדוש, ונעטרת י"ח אומרים המלך הקדוש (נרכות י"ב, כ"ב).

נקדש, ננוסח כקדושה (נרכות דף כ"ה, נ') יז שני טענה נח האשכנזים והספרדים, שאלה עתחילים, נקדישך ונערישך כנעם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה וגן כחוב על יד נביאך וקרא

אָתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת וּמְלָמֵד לְאָנוּשׁ בֵּינָהּ. חָנְנֵנוּ מֵאֶתְךָ
 דָּעָה בֵּינָהּ וְהַשְׁבֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַרְעַת:
 הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבְדוֹתֶיךָ וְהַחְזִירֵנוּ
 בְּתַשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרְוֵצָה בְּתַשׁוּבָה:
 סְלַחֲלָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחַלְלֵנוּ מִלְּבָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.

וב' ומסמ האכזבים עניונו פטור ס' קכ"ה, נקדש את שנת נעולם כסא שנקדיזים אותו נצטי מרום וכן
 כתיב על יד נביאך, ויש בו י"ד תבות כמו שיש נפטוק וקדש זה אל זה עכ"ל ונראה עזה כי עקר בטעמה
 הוא וכן כתוב, אך חקנו אח"כ ככתוב כדי שיהיו כ"א תבות קודם הזכרת כסא כנ"ל תבות אצ"ת
 האזינו קודם הזכרת כסא (ראש גס נתרנוס ירואלטי) וכדי שיהיו ען תפלת הקדושה עד סופה בין ככל ע"ג
 תבות כנגד גס אל ע"כ וכמו שגלגלתי בפירושו יאן. ונושא הקדושה אל ספרדים גם היא יש לה יסוד וכי
 פ"ה פותיות קודם הזכרת כסא כמו שיש ען האזינו עד הזכרת כסא פ"ה פותיות, וראש בפירושו חוקני גס
 נבאזינו פטוק ג' וזמטה נקדושה טוהף אל אגמ. קפ"ש טלח תלמודית שטוקס כס"ה נטקרת. נבארך,
 ישנים כנ"ל נטמן ג' ג'. קדוש קדוש וכו' הוא וברוך כבוד עקר הקדושה ונזכרו נחופפתה נכיות
 פ' א". ברוך, יתחלל ג', י". וברברי קדוש, תלק האלישי אל פנקרלה אחר נקראכו כתיובים (כ"כ ל"א)
 נקרה נפי מסרי תפלה דברי קדש. ימלך, תכלים קפ"ה, י". וכמנ פנדדהס, טן בדין כיכ לנו לנשי ה'
 ימלך לעולם ועד אבוא אל תורה, אלף כנ"ל הזכרת ליון אנו אומרים זה הפטוק אשר דוד ע"ג אס לא
 אעלה את ירוזלים על ראש גממתי, וכלל התפלות אנו פזכרין פו"י ליון פו ירוזלים לדור ודור זה הכוסת
 אשר כס"ן אחר הקדושה נטוקס אתה קדוש ועניונו גם כרמ"ס, אך"למכנכ ספרדים ליון אשר כס"ן לדור
 הדור אלף שמתיל פתח קדוש. וישק"ה כתיב ר"י קטני נכ' הזכרון אותם כאופרים וישק"ה חנו מדרך הככל
 רק כול וישק"ה כמו טן, שק"ה שיק"ה וטן וישק"ה חכו ככלל לאותיות נגרון עכ"ל וכן נקח הנפור
 לאשים טרה אמת.

אחה חונן, נעלה יי, ג', טח ראו לומר כיכה אחר קדושה, א' (ישנים כ"ט, כ"ג) והקדשו את
 קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יערינו, ומטיף לה ידעו וטעי רוח ניכס. ונכרות דף ל"ג נקראת נרכת חכמה
 [וכן נאמת סעדיה גאון וברמ"ס גורמים נב, דעס זכרטה ויכס והכ"ל, אך כסיו תנת חכמה כדי להעמיד
 התבות על מספר י"ז כענין תבות אפמוק ופתח תדנר אל כל חכמי לב (גמות פ"ה, ג'), ושטר ר' אשי
 גדולה דעב גתמכ נחמלת ברבכ אל חול. וכמנ כיוורי נמאטר ג' ס' י"ט כדלוי להקדים טכנקשות נקמת
 כשכל והדעת גתבס יגיע כדס להתקרב אל אלהיו, ע"כ הקדים פונן הדעס כסעוכה אל טה גאתריס רוכס
 לומר כרוכס נחזוכב, כדי שיהיו הדעת וכניכס הדיס לדרך התורה וסתנורה. אחה חונן, אפה כוס כפונן.
 לאדם דעה, ע"כ תכלים ל"ד, ט'. ושוכס טוכ אעקר הנקוד הוא לאדים כלט"ר כנכ"ל כמו אבוא נכל ס',
 ולא לאדים כעכמה נעל ג"ה, ואף טעמו אטניול לכנתו הוא כלי טעמ, כי פכ ככיווכה נחכס דעה על
 כעושבלות הרלשונות כנמללות נכל אדם טכלי למוד אלה על דר כפיניכ טלת כנורס, והיו אופרים אתה
 חונן לאדם דעב, וכבר נאר זאת מיטנ נעל העקרים בטמט"ר א' פדק. ט"ז גם כרסנ"ן נענן פנות דף ט"א,
 ג'. בינה, לכנין דנר טחון דגרים אטמ. ויש"ה טס דבר, כמו דעה והככל (ירמיה ג', ט"ו). דעה בינה
 והשכל, נאני כ"י גם כדורי רפ"ה ורפ"ו וכתס ס"ל הנוסחא בינה דעה והשכל, אטנס כ"י אשר כמו
 נקדורינו וכן כמדורי ספרדים וכפון כי כן מדר כלפון גם ננוסס רנין כעולמיס להכדלת מוכחי אמת, גם
 כיוצר אל אמת ילרס נדעת נכיכס והככל, וכן גורס כערך ערך עין ורסנ"ן נענן תבות דף ט"א, כ',
 ונעל העקרים כהקדמת ספרו ונטמט"ר א' פ' ט"ז, וכבר טאירי כפירושו לתבות ג' טעס כ"א. והשכל, ענין
 כמחכ ופיון והכס דנבר, נל"ה חיינוכט.

השיבנו, נעלה יי, ג', טח ראו לומר תשובה אחר ניכס, דכתיב ולכנו יתין וא' ורעס לו (ישנים ו', י').
 ויש נכ, ס"ו תבות כענין תבות הפטוק ימנכ רשע דרכו (ישנים נ"כ, ו') והפטוק ופוד נס עשיריס (ס"ו, י"ג).
 אך גם זאת רק לפי גוססמנו כי סעדיה גאון וברמ"ס גורמים, ככנינו פנינו לתוטרך ברבנך כמפוזר
 וקדננו" וכו' וכן נוסט עחור רוסט. — והחזירנו גתשובה. כ"ה נחזוכה דנוכס כסדח רפ"ו וכפון כי לפי
 טעמט כעעטיס יכול טעס שטסיק על טלת וכחזירנו. וכן הרדעה גתשובה ככ"ה תוכס כמדור רפ"ו וכול
 נלי ספח ככ"ל כי על כרפך יוטעס כרוכס נטעס טפחא שטסיק, וכן אככס כדנא כדניס כמדורי ג"ה ווי"ו.
 סלחו לנו, סמוך לתשובה, ע"ה ויש אל כ' ורפסכו ואל אלהינו כי ירכס לפלוס (ישנים נ"כ, ו').
 סח"ל. ל' טענה הול (יוטל רל"ח פ' ו' כמות דף י"ז) וטעמו כמו פליטכ נל' טקדס, ונקוד נכל כדורי
 הדעס חסי"ת נפתח וכן כס' תכ"י, ומקר כי כן רוכ אשים אטי"ן פגלס גרויח יכול נפתח כמו ושל. וישל.
 ישדר. פסח"ה. לחס. אלתס. תלח"ו. סח"ו. השפח. רח"ו. ור"ו. אף כי נל' רז"ל טלגנכו גם נחולס כמו טסול לי
 (נכרות כ"ה אמת ל' ותענית כ', נ' ומכדרין ק"ז); ועוד כי כלן טנכ אסרת לפתח וכיס זוג כטלות

תענית לכוז לוטרים כון סליחות **כי מוחל וסולח אתה • ברוך אתה יי חנון**

המרה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי
גואל חוק אתה • ברוך אתה יי גואל ישראל:

תענית לכוז פוסיק ס"ז כון ענו.

ענו יי ענו גיום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אלושענו. ואל
תסגר פניך מפנינו. ואל תתעלם מתחנתנו. הנה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדה לנחמנו.
טרם נקרא אליך ענו. בדרך שנאמר והנה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע:
כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל צרת צרה וצוקה: ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי וגרפא הושיענו וגושעה כי תהלחנו אתה •
והעלה רפואה שלמה לכל מבוחינו כי אל מלך רופא נאמן
ורחמן אתה • ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

(*) מי ענוה להחמל על החולה יוסף כון לוטרי זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים
רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה ס"ז בתוך שאר חולי ישראל.

דוגמת בלע כ' סלי לזונס (מכלים כ"ה י'). כי מוחל וסולח אתה, כן נוסחת האכזביוס; ונוסחת הספרדים
ועוזרו רועה כיה, "כי אל טוב וסלח אתה, וכן נסדר רב עשרס וסרענ"ס, והיה נוסחת סעקריה וכעו.
אנחת חותמים גם האכזביוס כזמסופיס סליחות נכרכס זו. המרבה לסלוח, ע"ס יששכב כ"ה, ז'.

ראה בענינו, בעגלה יו, ע"ג, מה ראו לוטר גחולכ כזעינית, אשר רכס עתוך עמתידין ליגאל
כזעינית לפיכך קנעו כזעינית. ובכחרי כתנ כי תולדת סליחה היא גחולה וכן כתנ סווה, ראה בענינו
כוא ע"ס רכס עמי כחכיס ק"ט, קנ"ג סעמוך לו רינה ריני וגחלני. והכס ככו ס"י וכ"י ראה ז"ל בענינו
וכן הוא ככוורי עטער ג', י"ט, וברענ"ס, וסנוררס, ונס' ספידים ס' תקנ"ג, וכן כתנ ככל כו ז"ס נה י"ס
תכות כנגד תכות ספסוק וילעק אל כ' (סמות ע"ו, כ"ה); אכל כדוקח סעמיד עספר תכות כרכס על
טנין י' והסיר עלת נא וכן סכיעו הר"ל וכנכ"ג ופ"ס ורלס יוסף חוץ ס"ג ז"ה. וריבה, כל רינה
זנעקלס טלרע חף כי כה"ס נוספת. ריבנו נסדר סעדיס ורענ"ס נוסף דין ריענג וגאלנו סהרה, סערוך
גורס וגאלנו סרכנו. כי גואל חוק אתה, ע"ס ירעיה נ', ל"ד. גואל ישראל כרכת ק"ג חותמין גאל
ישראל, וכתפלכ ג"אל יארל, דרעמי ככה, אלו עתפללין על סעמיד (ספמים ק"ו, ע"ג).

ענו, נקדחת תפלת תענית (גמר' תענית י"ח, כ', וי"ג, ב') ויש כס שני נוסחת בין האכזביוס והספרדים
ונוסחת סניכס חין זוות לנוסח סרענ"ס; והערך נערך קכל עניס הנוסחת סוח, ענו חניו ענו בעת
ועעוה סחפת כי כרכס גדולכ אחרנו ואל תתעלס עתסנתנו כי אתה עיבה בעת כרה ולוקה כספור וילעקו אל כ'
כר להס. עטל'קותיהס יליס כפ"י סעוה בעת כרה. "וכתנ הל כו ז"ס כרכס זו ס"ג תכות כנגד ס"ג סותיות
ז"ס כספוק וירע יעקב (כרלזית ל"ה, ט') ולוכ סככעת נוסחת האכזביוס. וכתנ עוד עטס שזוער חותס כ"ז חסר
גואל ישרל חנינו עכד לכרר נעקלס ככות עניה חיכף גחולה כספוק כ' כורי וגוחלי וסיעך לה יעך כ'.
ענו ה' ענו ע"ס ט"ח י"ח, ל"ז. כי כצרה, ע"ס נחעיה ע', ל"ז. אל חפן. ל' דכיס ע', כ"ז. ואל
חסחר, ל' תכלס כ"ז, ע'. ואל תתעלס, סס כ"ה, כ'. וכל ג"כ כנוסח סודוה יהי נא חסדרך, סס ק"ט, ע"ו.
והיה טרס. ספוק ניזעיה ס"ס, כ"ד. העונה בעח צרה, ע"ס כרלזית ל"ה, ג'. ככל עח צרה וצוקה, כלזון
כוחת גם כנוסחת אל נעמת, והוא ע"ס וחלילס כרסמין רכות עמיס (נחטיס ט', כ"ה), ול' צרה וצוקה:
כוא כעל"י ח', כ"ז. בא"י העונה בעח צרה, חתימס זו היא כעכס תענית רלס טרק כ'.

רפאנו, פסוק כירעיה יו, י"ד כזנוי יסיד לרניס. ונמר' ע"ז דף ה' נקדחת כרכס זו כרכת
כזוליס. וסמר כעגלה יו, ע"ג מה ראו לוטר רפואה כזעינית, אשר ר' אחס עתוך סניחכס עילה כזעיני
סכריכס רפואה לפיכך קנעו כזעינית. ויש כס כ"ז תכות כנגד כ"ז תכות זנעפוק וילער חס 'עווע
(סמות ט"ו, כ"ז) וכנגד כ"ז ספוקיס סכפ' עילה (כרלזית י"ז) זכן כ"ז חותיות כספוק כי חייס כס (עלי
ד', כ"ז) וכספוק סכלס לכל (מכליס ק"ג, ג'). לכל זכוחינו, ע"ס ועסכותיך-ארפך (ירעיה ל', י"ז),

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי
 תְּבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה וְחַן יִשָּׁל וְיִסָּר לְבָרְכָה עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְשַׂבְּעֵנוּ
 מִשֹּׂבֵבךָ וּבָרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרֵךְ
 הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשֹׁפָר גָּדוֹל לְהַרְוֶהֲנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֵרַי הָאָרֶץ • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
 גְּדֹחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאשְׁנָה וְיִזְעָצְעֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְדַהֵר מִמֶּנּוּ

(* לַתָּמָן מְבַעֲרֵנוּ דַעוּ שְׁלֹשֶׁת טַחֲנָנוּ נֶחֶךְ חֲקוּפֹת הַשָּׁרֵי חוּ בְּיוֹ סַבָּח וְיִרְדּוּ תֵיבֵר מֵל וּמִטָּר וְחֵינֵי
 גַּעֲמֻמָּוֶטֶס; וְחֵן וְנִגַּס נִקְיָוִד וְחַן מֵל וְסָסָר לְבָרְכָה (כְּנִיַח רַעֵס).

וְכֵן כּוֹס נְסִיר רַב עַמְרָס; וְהַרְעָנָס גּוֹרֵם לְכָל הַחִלּוּאֵינוּ וְכוּס עַזִּיב תְּהֵלִים קָצַנְג; וְהַמְפַרְדִּים יֵז לְהַס
 כְּנֻמַּסַּס שׁוֹרִיתַת נִלְאֻסֵס.

בָּרַךְ עֲלֵינוּ, נִקְרָאת בְּרַכַת הַשָּׁנִים, וְהַטָּרוּ נַעֲלֵב יי, ב' אַתְחַנְקֵס כְּנִגֵד טַקִּיעֵי אֲעָרִים. וְנִמְסַחֲסֵס יֵז
 אָזוּ רַב בְּיוֹ הַאֲזַנּוּיִס וְהַמְפַרְדִּים, גַּם יֵז לְהַס לַמְפַרְדִּים נִמְסַחֵס שׁוֹחַת לְקַן וְנִמְסַחֵס שׁוֹחַת לְסוֹרֶף, אֲכַל
 לְהַאֲזַכְנִיִס נִמְסַחֵס אַחַת לְכָל הַכִּנֵס רַק אַחֲזוֹרֶף שׁוֹמִיעִים וְחַן מֵל וּמִטָּר לְבָרְכָה וְנִקְן אֲשֵׁרִים וְחַן בְּרַכָּה,
 וְכַתֵב טַעֲד דַּעֲטַע בֵּן עֲלִיגַא דַּעֲמַל אַחַב כְּנִרְכַת הַשָּׁנִים (בְּרַכּוֹת ב"ט) אֲחַלֵּא דַעֲזֵן טַעֲזֵן אֲחַבֵס אַחַב
 אֲזַלִּים כִּה עֲמַר. וְכַתֵב עוֹד אִיז כַּל ל' תְּנוֹת כְּנִגֵד כִּז תְּנוֹת אַבְסוֹק יַתַח כ' לך (דְּבָרִים כ"ט, י"ב)
 ו' אַבְסוֹק יַתַח אַחַת יַדך (תְּהֵלִים קַפ"ט) כִּהֵי אֲלָיִם, וְכֵן כַּתוֹב כַּל נוֹ, וְכִסְרוֹז יֵזן עֵנִיב עוֹד כְּנִגֵד ל'
 אֲזוֹתוֹת אַבְסוֹק כַּעֲשִׂיעַ נַעוֹב (תְּהֵלִים ק"ג, ב'). בָּרַךְ עֲלֵינוּ, נִבְּלֵנוּ וְלִרְכָנוּ. הַבּוֹאֲתָהּ. כָּל מִינֵי מִדּוֹת
 נִקְרָאִים תְּנוּאָה. מְשׁוֹבֵב, כֵּן כַּל ס"ו וְכ"י וְדַחַב נַע"א וּפְטַרַת וְקָנִים לֵא"ח ס' קי"ו וְחֻסְפִי אֲזוֹן ס' ע"ו.
 שְׁנִינְגֵי כִינֵי כ"י גַם כְּסִדוּרֵי רַפ"ס וְהַפ"ו שְׁנִינְגֵינוּ נ"ל רַחֵם וְכֵן כַּתוֹב יַעֲזֵן כְּסִדוּרוֹ וְגַל"ס ס' קנ"א.
 וְאָף כִּי גַם כּוֹס יַחֲכֵן ט"ט שְׁנִינְגֵי הַיּוֹתֵר נִכּוֹן נַעֲזוֹר כִּי כָל נִמְסַס בְּכַרְכַם נ"ל יַסִּיד נַחֲקוּ, אַחַת הַכִּנֵס הַאֲפַת,
 תְּנוּאָתָהּ, וְאָף כְּסִדוּרֵי סַפְרֵי שְׁנִינְגֵי נ"ל יַסִּיד וְכֵן יֵלֵא גַם מִנוֹסַחַת סַפְדִּים גַּאֲזֵן בַּגּוֹרֵם, נִגְד עֲלֵינוּ אַחַת
 הַכִּנֵס הַזֹּאת כַּל מִינֵי תְּנוּאָתָהּ וְבָרַךְ כְּכֵנִים כְּטוֹבוֹת בַּמִּי"ו וְכו'.

חֲקַע, בְּרַכַת זוֹ אֵשֶׁת קְלוֹן גְּלוּיֹת נַעֲלֵב יי, ע"כ וְסַח רַחוּ לְמַד קִנְחָן גְּלוּיֹת לְאַחַר בְּרַכַת הַשָּׁנִים,
 דְּכַתִּיב וְחַתֵס כִּהֵי יִשְׂרָאֵל עַמְסֵסֵס חַתְנוּ וּמִרִכַס תַּשְׁאוּ לַעֲמִי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְנוּ לְכוֹס (יִזְחַל ל"ו, מ') עֵבֵל
 וְקַזֵן גְּלוּיֹת הַזֵּי ע"י תְּקִיעַת אֲזַפַר (יַעֲזִיב כ"ו, י"ג). וְיֵז נִכְרַכַת ב' תְּנוֹת כַּעֲזֵי נַבְסוֹק וְכִיּוֹס אַמְחַתְכֵס
 (נְסִדְכַת יי, י'). לְהַרְוֶהֲנוּ, מַלְכַת תְּלַמּוּדִית אַמְקַדַת נ"ל אֲרַפִּי, דְּרוֹר מַתּוּנַס סִרִי (דִּיקְרַל כ"ב, י'). יַעֲזִיב
 ס"א, ח') וְאַרְכַס סַפְרֵי וְזַחַב נַעֲמַר' טֵן חִדּוּרֵי (גִּטִין פ"ו) טֵן הַמְשׁוֹרְרִין (כ"ק ל"ט), וְהִכֵי עַקַר נִקְדוּ הַתְּנוּה
 הַרְחַק וְשַׁפְחֵי בְרִי"ז אֲחִיכֵי עַקְבֵלַת דַּגַּס כַּל לְרִי נַמְקוֹס סִירָק, וְזֵינן לוֹ סַרֵר נַעֲשַׂאֵל אַמּוֹת הַמְעַבְרִים כִּי שַׁס
 אַנְשַׁל גְּרִיחַ שְׂרִית כֵּס טַעֲלוּמֵי ע"י, וְסַח דְּזוּמַס לוֹ בַּעֲקֵלַת כּוֹס יְלִיחַ (תְּהֵלִים י"ב, ט'). וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ
 וְכו' ע"ס יַעֲזִיב יי, י"ב גְּלוּיֹתֵינוּ כֵּן מִקְדוּשֵׁי גִּיטֵל נִקְטָן וְלַמַּד כַּאֲזַק חו"ד דַּגַּס כִּי־ סִחִיד כּוֹס יְלִיחַ
 (עוֹבְדִים ב') וְדַרְכָּו גְּלוּיֹת (מַרְכִּינן י"ב) גְּלוּיֹתֵי (נַעֲלֵב י"ב) וְלַרְכֵךְ לְבוֹת חו"ד דַּגַּס כַּעֲשַׂסֵס אַחֲרֵי אַרְק,
 כַּעֲזֵן טֵן פְּלִכִית פְּלִכִית (דִּיקְרַל ח') ב"כ וְהו"ד דַּגַּס כַּל ס"ט וְכ"י) וְטֵן חֲנַתְחַחֲחִית (דְּרַעֲס ל"ו, ט"ז), וְכֵן
 לֵז כַּסֵּס חו"ד כּוֹס טַעֲלֵל עֲזִיבֵי אַחַר כַּל ג"כ דַּגַּס חו"ד הַרְנֵנוּ כַּעֲזֵן נִמְחִית גְּלוּיֹתֵינוּ וְכֵן פִּשְׁלַעֲתַת עֲקִיחַת, עֲלִיחַת.
 הַחֲחִיחַ כְּכּוֹן חו"ד דַּעֲסַ. וְסַח אַבְסִירֶךְ נַעֵל א"ח נַפְלִבּוֹלוֹ מֵטֵן ז'וֹ לְנִקְד גְּלוּיֹתֵינוּ כִּיֵּעַל נַכַּחֵס טוֹעַד
 לַעֲזוֹ גְּלוּיֹתֵי יִשְׂרָאֵל (יַעֲזִיב ע"ה, י"ג) וְנַחֲמַר כָּל נַדְּוֵנוּ. מֵאַרְבַּע כְּנַפְחַת הָאָרֶץ, כַּסְפַּרְדִּים שׁוֹמִיעִים לְאַרְצֵנוּ,
 וְאוֹס ע"ס סַדֵר רַב עַמְרָס וְהַרְעָנִים. מְקַבֵּץ גְּדֹחֵי-עַזִּיב דְּבָרִים ל', ד'. וְיַכִּיבֵה ד'. ו'. גְּדֹחֵי, כְּסִדֵרֵי רַפ"ו
 מוֹשַׁפֵר כְּסִדֵרֵי רַעֵס עַל כְּלִילַת וְנִכּוֹן כִּי כֵּן כּוֹס רַעֵס עַפ"ס נַתְּהֵלִים קַפַּ"ג, ב'.

הַשִּׁיבָה, נַעֲלֵב יי, כ"י בְּיוֹן אַתְחַבְּלוּ גַלְשֵׁס נַעֲשֵׂה דִין נִרְעִיעִים א' וְאֲזִיכֵי יִדֵי עֲזִיב וְלַמִּדּוּף
 כְּזוֹר סִינִיךְ וְחִתֵיב וְאֲזִיכֵי אַמְסִיךְ כְּנַדְּאֻמַּס (יַעֲזִיב א', כ"ו). ע"ז מִסּוֹךְ זֵה נַמְקַדַס תַּסְלֵקָה בְּכַרְכַת.

יגזן ואנחה ומלוך עלינו אלה יי לכהך בחדר וברחמים וצדקנו
 במשפט. ברוך אלה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:
 (גמ'א' אטייטס הנכה ברוך אלה יי המלך המשפט):

ולמלשינים אלהי תקוה
 וכל עושי רשעה ברגע יאבדו
 בלם מהרה יבררו ותודים
 למלשינים אלהי תקוה
 וכל המינים ברגע יאבדו
 אויביך מהרה יבררו ותודין

הנוסחא הישנה:

בחדר וברחמים ע"ה הוא נ', כ"ה. וצדקנו במשפט, כדורי ספרד בערך ובמשפט, והוא ע"פ
 סדר רב עמס והרמ"ס. מלך אוהב צדקה ומשפט, ע"ה תהלים ל"ג, ה' ול"ט, ד'. המלך המשפט
 אלוטרים בעצרת ימי חנוכה פירש ר"י בנרבות י"ג, ע"כ שהוא כמו מלך המשפט, רוגמת חרון כנרית
 שהוא כמו אר"ו כנרית (יכוסע נ', י"ד) המסגרות המכוונות נמקום מסגרות המכוונות (ע"כ ע"ו י"ו)
 העמק הפגרים נמקום עמק הפגרים (ירמיה ל"ח, ע'), וכן כתב ר' יונה כ"ס האקט"ה אשר ל"ה, וראה
 גם כתאונות ר"י הנדפסות כ"ס חפ"ז טעמונים ספ"ד, גם נבגוק ר' וואלף היירנהיים לעמונים דף
 כ"ג. והרא"ח (עובד נבל זו ס' י"א גם באנדורכס נסוף שטנה עשרה) פירש שהוא להפלת האנס אל
 השם יתברך, ר"ל שהוא העלך והוא המשפט כמו האומר שהוא פקעה והוא העדע. וכן פירש ר"י ענות
 לכ"י ספ"ן תקש"א.

למלשינים. הנרכה האת היא שנוספה עוד ל"ה נרכות החפלה נימי רכן נעליאל (לא נימי
 בתאונים כמו אכנא נענות נפירות ר"י נ"י) ונקראת נרכות המינים או נרכות ה'לדוקים, כי
 נחקה נגד ה'לדוקים והאפיקורוסים ארנו נימיס ההם שהכתיבו בתורה גע"פ ונתינת עזית וזמר ימורי
 אטונת ישראל והיו עטימים ועדימים ומחטיאים ולא זאת בלבד אלא שהלכינו ג"כ את היסודים העלמיניים
 חלל הרוטיים והכילו בכ"כ רעות רכות עליהם והניקו להם במאור, וידוע כי גדולה כלרה שבאה
 לחושט ע"י מטיקים העומדים מקרנה טן ברעה ככזה לכ ע"י לורים וזלמה (וראה רש"י לויקרא כ"ו,
 י"ז), וע"כ באשר רחש רכן געליאל את הנגרות הרענות הזאת אל הפועלים ההם לוב הוא ונית דינו
 לתקן חפלה על חבורם ולקנעה בחון שטנה עזרה ועמד חכם פחד שמואל הקטן שמו וישרה, וכללו
 נה גם את ה'לדוקים, ר"ל להתשלל נה ג"כ איכלה הודון וכעול והעזוק אשר היה עונעם נימים ההם
 טקיום סמורס והכנות, ואלוטרים את הנכה אחר הניכס אפטינו, שאחר שטנה דין נרעיים כלו
 המינים, וכדאיתא געמ' נרכות דף כ"ח, נ', ועגלה דף י"ו, נ', וירושלמי נרכות פרק ד'. אך
 נוסחה הנכה הזאת חיינה אוב נסדורים כי נחלפת לגמה בעשך הזטרים ונרעה אופרים, כי אע"פ
 אחינה נוסדה בלל נגד חושט אל אטונה אחרת (וכאשר יבאר עוד היטן) רק כנגד העוררים שני ישראל
 ועטרים היראלים ככל זאת העלמים טללו נה את יום להתעולל עלילות רשע ולעורר תשרית ופירש
 (ראה ס' נלחון ספ"ן ע"פ וצמ יכהה ס' ע'). וס"ד) ומשני כך שוכ נכאטע עד אחין לנו לעמוד
 עוד נגדור על הנוסחה העקרת, כי נס' כל בו העמיד תנותיה על עספר נ"ג, הכ"י אסד טלמתי
 לשוכה סהיו אל ע"ה תנות, ונוסחת סדור פקדני כ"י היא של ל"ד תנות, ונרעט"ס סוף אל כ"כ תנות.
 חמסם נמי סדורים כ"י גם נעמוד אללוניק כך לשוכה: למשומרים אל תהי תקוה וכל המינים
 ברגע יאבדו וכל אויבי עמך סהרה יכרחו ומלכות זרון סהרה חקקר וחשכר ותטנר ותכניע
 כל אויבינו בסהרה בימינו ברוך אלה ה' שוכר אויבים ומכניע זרים". וככה היא טסג גם נסדור
 רפ"ה (רק שאועד למלשינים נמקום לעטרים וכדרך כל הסדפיקים להרפים כן) ונוסחה פולח נראה
 סהיו הקדמונית, כי כן טניהה נעל ס' נלחון, גם נעל לדה לדרך נפרק ל"ו אל עאמר ח' בלל ח'
 (נרעס פיראה), חלל נרעס פניוניטס השטרו הסדפיקים את כל הענין אל נרכה זו וכעו אטעו
 ג"כ נס' אל אנודרכס), גם העור נע"ח ס' ק"ס והאר"י נס' הנוונות וכדוקה הינה הנוסחה הזאת
 לפייכס רק סהס הסירו את התנות כל אויבינו אשר הם נאפת רק כפל לשון כי נסד חטור וכל חויני
 עטן, ויכיו עספר התבות כ"ה, וכן בנוסחה נסדור דפ"ד, וכן בעמיהה גם יענ"ך נסדורו
 (נעטע השניו וכל אויבך פתח וכל חויני עטך) וכן סהיים ר' זלטן טלובדן נסדוריו, ובעק זאת
 היא גם נעמוד רועה, וע"כ נה נלחון גם חנחנו וזוהה כעלרה. — למשומרים, כן הנוסחה עקרה
 נעדות העור ונעל כד הקטח חות ת"ו ונעל נלחון ונעל לדה לדרך ונעל כסף טענה נהלכות חפלה
 ראש פרק נ', וכן היא ככל כ"י ימיס. ונקרא ס'ש"ד היהודי היודע וטכיד את נודלו ומתכוין לעמוד
 ע, והוא ערש שמד נניוניי פעל שהוא חולדת כנין פיעל, והורחת סרש (חס כי לא נעל) סקרא
 רק נכנין (פעל והפעיל) ל' תחוק וקלילה ופרישה היא וסודרף עם אש שוכס גם כסת, וע"כ שטועד

מִהֲרָה תַעֲקֶר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִכְנֶנֶע בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְנֵעַ זְרִים:

פירושו מנותק, ר"ל מי שנתק וזרק מעליו את עול הטעות* נביות אנטרד יבזה טובה ען העלות ולא יעטבה, או יכפוש בחדד פישודי הטעונה, או אלא יטעין אלא בתורה שכתב בלנד כמו חליטע בן אביה וקראים, וקדושה להם כל איז יהודי חף אטערי. אחר טעות התורה ועודד בטובות אחת סבב נקדש עטועד, והעדים נדבני רז"ל עטועד לחלל שנת (עדוכין פ"ט. מולין ב') עטועד לטכול נכלות לתאנן (סנהדרין כ"ז) עטועד לטכול דם (סוריות י"א) ובכוונה הזאת תרגם גם חונקלום כל בן נכר (שמות י"ג ע"ג) כל בר ישראל ראשחמד, ר"ל איז יראל אחר טעטיו עטעדים עליו שהתנתק ען העטות, וכן נטלח טעורט נטכילתח פ"ב נח פ"ט ונסהדרין ס' גטעין ט"ה, יראל עטועד**). והנה למטוטרים אל חרדי חקוה, פירושו לפורקי עול הטעות כאלה לא חסי להם תקוה ר"ל מצתתם אטועטים לנטל טוב טעכות ססס היא לא תכון ולא תתקיים. כרי לנו נדור כי חין תפיזה בל על הלעון קוזת טנד הוראתה, ונכל זאת סטרפטיס יראו לכניסה נסדורים והעלו הם נעזוזה למלשינים ותחי היא יודעה נכל ספרי סדפוס אפי"ט איז ספק חס ינללים נה (רחס ע"א רחט ס' קכ"ו), עד כי נסי יעב"ל בכל קנאטו שקנא לנטחח. סנקרית נספרו לוח אכ"ט קנ"ט לא היה לו נכ להחזירה נסדורו על עטרה וכניח לעלשונים סהרד, וטה טענה נעטה. ויז לדעת כי נסדורי רפ"ה ורפ"ז הוא למלשינים לא ולמלשינים וכל"ל וכטו אטחנ בעל עטרת זקנים נכ" ק"ח. וכל המינים, מי אטוער נטליחות הנורה וטוער חין אלוה הוא נקרח טין, והוא קסה ען עטועד (רז"ל נמולין י"ג, כ"ו, וע"ז כ"ו, כ"ז), והן נטעין ט"ה, כ"ו, ס"ח אטחנו עין יארף, ורש התנה חינוו נדור, כי יז חוטרים אטו ע"א איז זהה טמו טלני (Manes Cubrikus) ולא סיה בעל דת ונקרחו כל סנעטכים אטריו מינים (Manichäer), אכל לא יתכן לפרי כן, כי הניז טלני סכוח לא סיה עדין בעולם כיעי רנן נטליח, אלא נסרר כיעי קונסטנטין נטת פ"ה אחרי חלף הרניעי וכטו. אטחנ בעל העקרה לפ' טעע יראל. ובעל דרה לדרך פירט, העינים, אטנים טעין אטוני כלל אלא טין נפני עלטס, כי כל מי איז לו סכל יודה איז חלוה עטנים העלס נטול טוב לחוטיו ועטול רע לטועטיו, וע"כ כטוערים בחלוה הם טין נפני עלטס. ואתרים סטרטים טין עטרה טלן, ורועטת ביש וביאח. ויקרח כך ע"א טעטען נטטונה, וע"כ העינים פירושו כטו הפאנים (ירמיה י"ג, י"ד), וזה ספירוס טעוט וטמיח. והנה חף נוספת זו טנה נרפוסים חרטים והכחו תחתיה וכל עושי רשעה, אכל טכו וז קלקול טוח, כי כל עלטטה אל נרבה זו כלל היא להחזוטס כנגד העינים וחס ע"כ גם נקדחה נרבת העינים, ונחוספתח נרבות סוף פ' ד' [גם נירושטי זס] אטור נכדיס, וכולל אל מינים נכל פרוזיס", ר"ל שנרבת הלדוקים (אחר קראס נחוספתח פרוזיס על' אל ספרוט ען סכנור, אנות כ"ו, ס' ע"א אנטראו סקנלת ח"ל) לדרך להכיר גם את העינים, וח"כ חין נעיו סנינו להסיר נתת העינים טענה ולטאות טענה אטכטו, ועוד כי עוזי רשעה אינס נכלל העינים, וטי סתיר להטפל על חטורס, וחס יחי מתיר כוכ, הלא יסיה הוא נעלמו עוא רשעה, ועוד סיה איפוא סליז אינעס רק סכיוז וקי הוא טכל טענה רשעה עד איכול להטפל ננד חרטים עוזי רשעה, טוכס טכל זה אחקון כיה לא יכון, וכטו אטרוקוה גם בעל חיי קדם כלל כ"ד, וטנו חין לס אלא מוס קדטוניו אטר ג"כ יענ"ך נסדורו, והוא כחט ער"ס וז"ל, התנון טפלחות טעים דלה אחר כופיע רוס קדטו על טחקי חפלותיו, תפלת ירמיה לעונו, כי ען אז והלל" כטעט נעקרו טעיה הכחות ען העולם, עד אלא יעלח להם כח ידועס בעולם אלא יסידים איסחירו טלה והיה נטחק טעטיהס ורשעים נחך ידטו, כי טכזו כל האוטות כרטיזות טעטינים נהאטח וחספלים ניהוד. ועדין סתפלס לריכה עחטת אריס חרטים כנאחרים אלא יתטעטו להיות אר- פורה רוז ולענה עכ"ל. וכל איכוי עטך סדרה יכרתו, כן הוספת הטינה, ויענ"ך העטוד וכל אויבך כטו אטו גם נטחור רועט, וכעין חסד כי חויני יראל סס חויני סס (רז"ל לטמות פ"ו, ו' וכטדרר ל"א, ג' וזוטטים ה', כ"ג). וכסדורים אחרונים וכלס סכרה יכרתו, וחינו אלא סנו. וטלכות חרן סדרה חעקר וכו' דבר ידוע הוא ולטענה טכל ספק אטין המוזה סיה על טלכות ען טלכות חוטיות אחר יוטטים אטחנו נללס לנטט, כי לא די אטקור לנו לחטוב עליהס רעה אלא גם טעוינים אטחנו להטפל על אטוטס הכולי רז"ל כוח טתפלס נטלועק אל מלכות (אנות ג', ב') וכטוכרת כניח ירטיב (כ"ט, ו') וחרטו את אלוס סעיר אחר כגליחי אטחס טעה והטפללו בעדה אל ה' כי נטלוטה יסיה לכס

* סיה חף נכ לוח. לקדוק כרנ"ך נטחח י"ב, ח"ג טלמיכו חטועד יחי חקולה. ען טטטועד, וגם נחלטנו כוח חן ספירוס חור סחית הפרטון נפרד טנע וכטער אטיות סחוטס והיוטטין (נרדוס יזן) אכל יהושע בן סרטיס נכס נכ סליי נלח, אחר חטועד יחי ילדי טטועמד וחסד עחד סהוראטו כ"ו כורית טנילה נחיס, כי רטון ורטון חל טלנלו, וחף לס כ"ג כ"ד סורית טרס עחד כרית טנילה סנה סתחטו נו כהורח הולת רק חטטיקי טון גלין וע"כ לא יטחון סתעלו להס סויל טבה קרה חור לטוטס, ועוד קסה כי לא נח עחד לטורית נטעס טנילה רק נכנין טעל וחתטעל וחספל, אכל נכנין טעעל לא נטעל, וח"כ חסיין כילס סקיי"ן נטנה, וטלנד כל ואת גם נכל ווקוה אכיה תנע וטל נכחרא אינס טוננת סכנה חו.

ישיב טעטיס אטרופים על סטורט נכסס נכל חקופח אכלה תנע טטער נחוקס חטועד, וחינו אלא סני חטועטיס וידחת הנעטור, וכל ססרי"ט טינס נחלס חטועד וכל"ל ניריות חטועד ונטל דרה לדרך.

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל־פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל־גִּבּוֹרֵי יְהוָה רַחֲמֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהֵן שֶׁכָּר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתָּ וְשִׁים
 חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ בִּרְבֶּךָ בְּמַחְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:

אלוהי. בכל מלכות ודון טעמו כמעט ועט של זדון מעביר טן הארץ שמתפללים נר"ס וי"כ, ותנת ודון שינכח
 חולד השם חלף אם חולד הוא על טשקל ללון שזון, ובטו כח זדון ויבוא קלון (שלי י"א נ') ותנת מלכות
 נסמכה לה, מלכות של זדון, ור"ל הזדון מעקר את טשלתו ומלכותו, כי נפרות הדון קם החטם וכעווק
 והנה הוא טעסיד ומעריב את העולם, כפך טן הלקה והטשטע שהוא קיוטו של עולם, וע"כ מתפללים לה'
 שיכר את הדון ויעקר את טשלתו. והנה גם נוסח זה בסירו כמדפיסים האפטרופים והכעידו הדורים
 בטקום ומלכות זדון, וגם כזה טעו והרעו כטע שחכו להטיב, כי ע"פ סנוי זה הוא חטפס גר האכזים
 העושים נעברת זדון, וללף יפוט להתפלל ככח ולחו חורח ארעא לטענר הכי, חכל מתפלל על חנדן הפעצ
 לא על אזור הפועים, ומי כתיב מוטאים חטאים כתיב (נרכות דף י') ואל יטעון כטוען, הלל חטרו כעגלה
 י"ז וכולל זדים עם הטיים, כי הוא על סיום הנרכה חטור טטייטים חוזה ומכניע זדים, ואין קושי כדבר
 אם נכרך את השם שהוא הוא כטכניע את הזדים, חכנ שמתפלל חתנו חליו שיטעס כך הוא נגר דרך העוסר.
 וע"כ כנוסחא היכנכ והיי"כ היא טעולה טן החדס. חך טפני הדגה, שפסר כי יכלל כעכנתה הטון עם שאר
 לא יבין כטועק הלשון ואם הוא אחד טני ח"ק, כסרתי טלת ומלכות, ונהסכטת גדולי הוראה וטכני לזון,
 והטעמתי והדון כהרה חעקר וכו' ונכ אין טיחוט כלל לטעות וגם יולאים כה. תש"ר. כן נקוד ככל כסדורים,
 ל' ויעקר דוד את כל הרכב (ש"ח, ד') ונח כן כדי לזווג העליו, ובאומר תשקיר נקוד הקל גם הוא ככון
 ול' הריסה כטו לעקור נשוע (תכלת ג') ונכגדה לנן נקש לעקור את הכל. וחמבר, חפיל, טל' וכסלו לארץ
 שגתה (חכלים פ"ט, ע"ב). שובר אויבים, גרסה רב טעדיכ ורע עטרס ורטנ"ס היא זכר רשעים.

על הצדיקים, סמיכת נרכה זו לנרכה הטיים טפורטח נטלה י"ז, כ', שבוין שכלו כטינים טחרוטט
 קדן לדיקים דכתיב וכל קרני רשעים אנדע חרוטטט קרנות לדיק (חכלים ע"ס, י"א) וכולל גרי כדק עם
 כלדיקים ג' טפני טכח תקום וכדחת פני זקן, וכטיך לכ ובי יגור חתכס גר (תקלה י"ט, ל"ב). ויש כנרכב
 זו כל ח"כ, כלוטר לטען כלדיקים עוסקי חורחך טעס עטנו פסד (כטור). על הצדיקים, כס כטערים
 טלוות כ'. ועל החסידים, כס גדולים כטעלכ טן כלדיקים, טכס חוהינים השם ועושים טעסה חסד, זוטעים
 חרטתם ופינס טעינים וכדומה, ורלח כפידוש כרלכ"ט לכטוח כ', ה'. ועל זקני עמך, כס רלחי ככטיים,
 כטו אטיים חיי חוקנים (כנדנר י"א) זקן וכטוח פנים (יטע"כ ט', י"ד), וכן זקני כית שטיי חקני כית
 הלל (טוכה כ"ח), וכטנת כ"ח ח"ס אר"ס. חטלו זקנים טח חטלו, ופיכר רש"י זקנים, ככנדוני. ונתחוטט
 פ' כנדנר כותל חיי טר' מיאשח קנל טן חוקנים הלכה לטכס טפני, ונטלה י"ז, כ', טכח וטערים זקנים,
 ונטכילחא פ' כלא גם כ"ק דף פ"כ כתיקונו ככתיאים וחוקנים טיכו קורין כחורס כטנת, וכטכילחא סוף
 כלא זקנים כטלזונים, וכנ"ר דף ט"ו ח"ס אין חכטיים אין זקנים ח"ס אין זקנים אין כתיאים. ועל פליטת
 סופריהם, כס ככטיים טקנלי קנלת חורכ טעל פה טשטעון כלדיק ולכלפס, כי חלני ככסת כגדולה נקדחו
 פופרים, ט"ז רלח טלכס טכוח עורח כטופר, וכן נקדוין דף ל' רלחזונים נקדחו סופרים (רלח טס
 כחוטפות), וכטכדדין פ"ט, כ' חוטנ כדכרי סופרים טכדכרי חורכ, וכטוכה כ"ח דקדוקי חורכ ודקדוקי
 סופרים, וכטכדוני כ"ח, כ' כל כטוכר על דכרי סופרים חייב טיחה, וכככטיס טקכלי כקנלכ טכחו אטרי
 חלני ככסת כגדולה וכרלחן טלכס טעעון כלדיק חס טטס פליטח הסופרים, ול' פליטח טעטו כטו אטרי,
 וכן כעגלת חענית פ' י"ב כ"ז כלדד קטו טעטיח על פליטח ספריח. יהבו, יגדלו ויחוללו, טל' על כן
 כטו טפי לו (ירמיה ל"ח, כ'), והכס חקרה טטנו הוטן טעיך ורשטיך (יטע"כ ט', ט"ו) ונתפלת טוסף
 י"ט זוכה פליטו כטטון רחטיך. וככס נקלת סדורים יהמו ז"א רחטיך, חך גס כסדור רפ"א חנת נא חיינט,
 וכן עיקר לפי כטור וכל כו כטעטידו טנין חנות ככרככ על ט"כ. ושים חלקנו עטרם, עם ככטוטים טכך.
 ה'עולם לא נבוש, כן ככני כ"י גם ככ"י חחר גם כטחור חלזומי וכן כס' חטמכרדס טענת חט"ח וכן
 כטחור רועח וכסדורי ה"פרידים, גם חנדורכס גורכ ככס גם כעל וי"ל ס' קפ"כ טניח ככס לכוטחא כככוכה,
 וכך היא כסדור רב עטרס, וככדיית כחכ כעל יוסף חוטן ס' ט"ז סו היא כוסחת חכככונים, והנה חנת
 ולעולם כטשפח חל כנוס, חלל כנוס לעולם, וכטו חוטרים גם ככככ"ו חלל כניח ולח ככלס לעולם ועד.
 וכס"ח קח"ח ק"א נבוש. ויחי לעולם מוסב עוד לטעלה טענו, וזיס חלקנו עטתס לעולם. כי כך כטחוננו,
 ט"ז חכלים כ"ה, כ'. וקט"ג, ח'. טשעו וטכפח, טיכס כקטן ככ"ט, גם רד"ק כוכיר טיכס כקל טקסל
 חקטו. לצדיקים, כלט"ד טחוטח ולד"י דוגס ככל כסדורים וככ"ל.

וְיִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁבּוּן בְּרַחֲמֶיךָ
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבְנֵה אֹרְתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם.
 וְכַסֵּה דוֹד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תְּבִין. (* נחם לט"ו. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 בְּנֵה יִירוּשָׁלַם:

(* נמנפה למ' באב אומרים כלן נחם. חק ט' באב לו מנחה ויירד הייר נחם היינגעטןשטעט.

נחם יי אלהינו את־אבלי ציון ואת־אבלי ירושלם ואת־העיר האבלה והחֲרֵבָה והבְּזוּיָה
 והשׁוֹמְמָה. האבלה מבלי בְּנֵיהָ והחֲרֵבָה סְמֵעוֹנוֹתֶיהָ והבְּזוּיָה מְבֹדָה וְהַשׁוֹמְמָה טָאִין
 יושֵׁב. והיא יושֵׁבֶת וְרֵאשָׁה חֲפוּיָה בְּאֵשָׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יֵלְדָה. וְיִבְלַעְנָה לְגִזְזוֹת וְיִירָשָׁה עוֹבְרֵי
 פְּסִילִים. וְיִטְוִילוּ אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל לְחֶרֶב וְיִהְרֹגוּ כְּזֵרוֹ חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּסֵר תִּבְכֶּה
 וְיִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָיִתָם מַעֲי עַל חֲלָיִתָם. כִּי אַתָּה יי בְּאֵשׁ חֲצִתָהּ
 וּבְאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לְבַנְתָּהּ. בְּאִמּוֹר וְאָנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻמֵּי תִצַּת אֵשׁ סָבִיב וְלִקְבוֹר אֶהְיֶה
 כְּתוֹכָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מְנַחֵם צִיּוֹן וּבְנֵה יִירוּשָׁלַם: אַת עַמּוֹ וכו'.

ולירושלים תקנו לומר אחר על הנדיקים ענוור אעיקר הכרעטות קרן אל לויקים כיה נידולים,
 א' שלו אלו ירושלם יאלו חבניך (תהלים קכ"ב, ו' ענלה יו, ב'). ונכוסתה יז אנו כין השפרים
 והשכחים, והשפרים אומרים ע"פ כרמכ"ס, "תשכון בתוך ירושלים מירך באהר דנחת (ובסא דוד עהרה
 נתוכה תכין) ונכה אומה בנין עולם נההרה דימינו נא' טוגה ירושלים". ונוסחת האכנוים כיה ע"פ
 סדר רב עמס וטפחים אומה הטיר וכל כו וחסרו יז כה כ"ד-תנות כמד כ"ד אותיות שנספוק
 שאלו אלו ירושלם וכו', וכן נפסוק ויזנו על הסרך אחר נתתי לענדי (יחזקאל לו ע"ב) כ"ד
 תנות. כאשר דברת, אחי אל כין וזכנתי בתוך ירושלם (זכריה ט, ג'). בונה ירושלם, תהלים
 קע"ו, כ'. הע כו נירושלמי נרכות פ' ד', ור"ס פ' ד', גס נטרדש שטואל רנה פ' ב'ו גס נטרדש
 ויכלו (שעתיקונו לעטה כפוף שיש אלוס) יז אס תתימת נכרכה, אלוה דוד ובונה ירושלים, וכן נסג
 לתתום ר' ילמך נב שטואל דמן עכו נעדות נח"י נפירוזו רש"פ וישלפ. ועמס נוססא וו ינואר נכרבת
 אה לעה.

נחם ה', נירושלמי נרכות פ' ד' (וטובל נברייף ובעתה כרש"ל סוף עמ' תעמית) ר' חסא חמד
 יסיד נט' נחך נירך להכיר עטין השארע, וטלי ניכו, נחם ס' חלכינו עלינו ועל וכו' והנוסחא כיה שחאס
 רב עמס נמדורו ויזכר גס נעשור רוטא, וכן לאונה, ר"ס ה' חלכינו עלינו ועל יראל שך ועל ירושלים
 מירך ועל כין עטין כנודך ועל העיר (הכוויה) הכחלה והחריבה וכשומטה הכתובה ניד ורס כרמכס כפף
 ערלים ויכלעו לנינות וירזכו עובדי פבילים, ולעטך יראל נחשף ולרע יעקב ירוכס הורשפיה נערה כ'
 חלכינו שפירה וחקיצה טלךך דיה. גפח עליה כנכר אלוס וכנשל שטף כנוד גוים כו כחש כלח"י וכו' ומספס
 אמת יז לכרמכ"ס אס כיה תחלתה רחם, ועמנה נחוכו נוספתנו הטתגלת נחם וכשו אכח אכן ירמי
 סלכות ט' נחש ס' כ"ו ובעתה כרש"ל כפוף תענית אעמנה אומרים נחם ולח רחם. האבלה והחֲרֵבָה
 והבְּזוּיָה והשׁוֹמְמָה, ד' לזנות אל חללת, וכחז חזרסה כו חללה חרסכ נויס שזעפ ר"ח אלכן אחבש
 לרעו של פסוק ולנכרת חסנכ (יחזקאל ל"ד, ט"ו) מוס סכב כ' אה סכר עשו (ישעיה ל', כ"ו). אן
 נמדורי רפ"כ רפ"ו גס נכ"י אחר ונעשור רוטא אן אס תנת והבזויה, וככ"י חסר כל ד' תנות חלה
 חנינך. האבלה מבלי בניה, טחכ העך וטכאר ד' סלזנות. והחֲרֵבָה, כה"ל נכול ויח"ת נקטן סטוף, ל'
 חרנך (יחזקאל לו ל"ב). סמעותוה, לכ"י סמעותות ישראל. והבזויה סכבדה, נמי כ"י גס נמדורי
 רש"כ ורפ"ו חנינו. לתיבתה טלכ הלענית וזעפה סחנות טלחטה כשו לגיון סכונר שחקוס לפקוס (חולין
 זכ"ג), ויעקד התכס טל רומי Legion מרס על חיל חנכי טלחטה נעסמר י"ז חלף וכ' טחלו, טכר
 עגינעט. וירשודה, תפא לטס חת העיר, ל' וירזכו ויזנו כה (יכואע כ"ח, ט"א). ויטילו, כפילו, טכר
 זול נכפפיל. כסר תכבה, ע"כ אחר נככי (ישעיה כ"ג, ד'), וכנני כ"י גס נמדורי סמד ד'ד'ר
 תככה, וכן כוא ערמכ"ס, אכל נרמנו חכין יומד כו טחל פ"ר חנינו נטקח. לבי לבי. מעי מעי,
 ככפל לחק התמדור. באש העצה ע"כ חייכ ד', יח. כאמור נזכריכ נ', ט'. סנחם ציון ובנה
 ירושלם. וכן נס' רב עמס, חנל תתימת כרמכ"ס כיה, "צפ"י נוכס ירושלם" כנכל היטיס, וכן גס
 נלודלכס. ונעשור רוטא חחכ, ה"י מנחם כין עירי וחקלי עשו וזוכס ירושלים.

**אֲרִדְצֶמְךָ דָּוִד עֲבָדְךָ מִיַּרְדֵּן תִּצְמִיחַ וּקְרָנוּ תְרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָרָנוּ בְּלַחֲיוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ
קַרְן יִשׁוּעָה:**

**שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּה נָגִיד כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְחַנּוּנִים אַתָּה •**

אח צמח, שעם תקוכם אחר נאה ירושלים, כמון שנכנית ירושלים כל דוד שנ' אחר יזנו בני ישראל ונקזו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם (כזעזג, כ'), וכיון שכל דוד נאה תפלה שנ' וכינחיתם אל הר קדיש ומצחיתם נכית תפילתי (ישעיה נ"ו, ז), וכיון שכל תפלה נאה עבודה שנ' עובדתיכם ונכסיתם לרלון על מצחתי (סע), וכיון שכל עבודה נאה חודש שנ' וזכח חודש יבכרני (תהלים נ', כ"ג) כן מירוש פסיכה נרכות הללו זו על זו כנגלה דף י"ח. ויש נכרכת את למח כ' תנח כעו נפסוק כי נחם ה' ליון (ישעיה נ"א, ג'). ממנס לדעת כי כפי גמרה ירושלמית ותוספתא נרכות סוף פ' ד' חין את למח נכרה כפני עלמה אלא נכללת היא נכרעה שלפנים ומתכן נכרה אחת אחר חתיפתה בא"י אלהי רוד ובונה ירושלים (למה נכרה הקודמת), וזה נענור שלפי הירושלמי לא יהיו נחמלה יותר מן י"ט נרכות חף לאחר שנתקנה נכרעה למלשינים וע"כ חסיד ולידוהים ואת כמות לנכרה אחת ובמנואר כמ' ספכרית למג' חנונית דף י"ג, ב'. והנה לנטה זו שטע קולנו היא נכרה פ"ו, וטע שטענו הירושלמי נרכות פ' נ' גם נכ"ר פ' פ"ט אטר ר' תנחומא טפני טע החקינו שטע תפלה נכרה טעז עזרה וכו' הוזה ג"כ כהעם למח נכוסח הבינו כמו שטענו הירושלמי נרכות פ' ד' לא לא נמלה בו טעין נכרעה את למח (וכנחלה למעט דף 108). וכדרך זו הלך ג"כ אלמור הקל"ר נפיוטיו כמו שחלוט נקדוהוה עלו לטפוח ולט' נאז ולי' נכרעה אלא טרו תרוו על את למח וכן נפיוטו אהללך נקול לשחרית י"ב כסוכן ע"י נרכות שניכ עזרה לא נמלה טלמית קרן ישעיה, וכן נקדוהוה ליו' נחמוו שפייט ספיטן הקדמון יודן ככהן נרדכי טמחיה לא נמלה טרוו על את למח, וכל זאת לפי שכללו את הנכרה הוזה נכונה ירושלים וכבשח הירושלמי. ונמלה נמלה נחמוט סוף פ' קרעה גם נמלנד נכח פ' י"ט כל למח טון וקח טוה, טוה נגיטטיריו י"ו, תפלה י"ט נכרעה, הוזה טעס נכרעה טעינין שחקוה נכרה וזה למח שחקו אחריו על סם נחנני ה' ונסני עכ"ל וכוז דבר טמחיה וכל מה שנלרו נז הספריים עד כה לא יוכלו ליטע כי כולם לא ראו יד כהן ספרין כ' תנח ונמלהוהו ככל על נכונה, וכן ל"ל טוה נגיטטר' י"ו וכו' ואת למח שחקו אחריו נכונה ירושלים. ונכנני ה' ונסני. והפירוש, לאחר שיקרו נכרעה טעינין חקנו את למח נכונה ירושלים. ואם תחלה על מה טענו כהכטיס למח ככה? על ואת נחלה כהשוכה ששז על סם נחנני ה' ונסני, וקידר סמדרע טקוס זס וטעין על מדרע טקוס אחר הוזה נמדרע תהלים י"ח, ל"א (וגם גם נקיבור לטעין כמנהדדן קי"ו) ח"ל אטר דוד לפני הק"ב טעני מה חומרים טעין אנכרהס וילא ענן דוד, אטר לו נחמוו נ"י נפיוטיו, אטר לפניו נחנני ה' ונכנני; כיון שנסע חוזה נכרעה ונכע ולח עטר נז טיד כהמלל דוד שחטו טעין דוד נכרעה הכפורה, כי נכס קדעך נכרעה לו אלא יכנה מרו לעולם ועד נכרעה חמה ה' טעין דוד עכ"ל ונ' סמדרעים הלה דנקוים יחד, וטולח דכריסס כי נוסחת את למח כיתה חותמת נחמלה טעין דוד, ונוטן חקון נכרעה טעינין סקירו נכרה זו טן כהפלה נחמכס על פסוק נחנני ה' ונסני וקנעה נכרעה הכפורה. ועתה לך ולהע נכוסח נרכוה הכפורה שניטס רב עטרס נכדורו וגם הרפנ"ס נכדר כהמלה ותמלה עוד סם טעז הלען, "את למח דוד נענדך עכרה חלמית וקרנו תרוס כישועתך כרוך אחת ה' טעין דוד." ויסי כן סדר הכרכוה עד שקצו חכמי חלמוד נכלי והסידרו את למח על טקושו כהחזון כהמלה חך נאני החתיטה, וכנרכוה הכפורה כמיו החתיטה זעינו כהמלה לשונה וכחנו שחנו ה' אלהינו וכו' וכן נחקבל להלכה. — אח צמח, הוא הטעיה עז"ה ידמיה ל"ג, ט"ו. וכן צמח נגיטטיריו מנחם שהוא אטר עזמות הטעיה (סנכרדון ל"ח, כ'). וקרנו חרום בישועתך, על' תהלים קי"ג, ט'. ופ"ט, י"ח. כי לישועתך, ל' נחלית ט"ט, י"ח. ותהלים כ"ב, ה'. מצמח קרן, כמו שהטעיה בישועתך ל"ט, כ"ח. וליחם נכסטיס קי"ו, כ' אטר נכה נר יללה, דללותח מצמח קרן ישועה, דאפטורחא (כפיוס נכרעה כפורה) טעין דוד.

שטע קולנו, נמלה דף י"ח נקדחת נכרה זו נכס כפריי חפורה, ויש נה אנניו נוסחת כיון הכפודים והלכנדים, והערך נענד טין טיח סיוטכ, "מלא רחמים רבים אתה נח"י שטע תפלה" וכוז נמלה נכוסח טענור רחמ, ומיוס הכפודים כוז, "כי אתה שטע תשלה כל מה נח"י ש"ח" וכוז ע"פ רב עטרס. ונוסחתו היא כל ל"ה תנח כמגד הכלה ספוקיס שנחמור י"ו טן תפלה לרוד עד כל יענר פי והספוק שטע תפלה (תהלים ס"ה, ג') שספר מנחיתס ל"ה (כל נו). חפלות ורחנונים, כתך חכודכס, חפלוחיונו ורחנונינו כך קידין הטון עס (וכן נכני כ"י גם נכדורי רפ"ה ורפ"ו וכדור רב עטרס ונחמור דמח), ויש קידין חפלוח ורחנונים וטח טכנין, כי חין להסוף עטענו כל כך כדריקיס ולומר כי שטע חפלוחיונו ככל עת עכ"ל.

תפלת שחרית

וּמִלְפָּנֶיךָ מַלְבְּנוּ רֵיקָם אֱלֹהֵינוּ. * חן חַיִּינֶנְךָ חַנּוּנִיךָ לֹא מַנְחֵה וּיְהִי חֵן וְיִיטוּן שֶׁעַ
 הַיָּעַר רַחֵם: חוֹבְתֶיךָ מִתְּהַנְּנֵה עַנְנוּ חַיִּינֶנְךָ מִלְּפָנֶיךָ.
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת־
 הָעֲבוּדָה לְדָבָר בְּיַחַד וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
 בְּרִצּוֹן. וְהָיָה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

* נְעֻמָּה לְעַל חַנּוּנִיךָ תְּפִלַּת לַחַם חוֹמְרִים כֹּחַן עַנְנוּ:

עֲנֵנוּ יי' עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם תְּעַנִּיתֵנוּ. כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אָנֹחְנוּ. אֲלֵתְּסֹן אֲלֵרְשָׁעֵנוּ. וְאֵל־
 תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵלֵתְּעַלֵּם מִתַּחַתְּנוּ. הַיְהִינָא קְרוֹב לְשׁוֹתְנָנוּ: יְהִינָא חֲסִידָה לְנִחְמָנוּ.
 שְׂרָם נִקְרָא אֲלֵיךְ. עֲנֵנוּ. בְּרַבֵּר שְׁנָאֵסֵר וְהִיָּה שְׂרָם יִקְרָא וְאֵנִי אֲעֲנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי
 אֲשַׁמֵּעַ: כִּי אַתָּה יי' הַעֲנֵנָה בְּעַת צָרָה. פוֹרָה וּמַצִּיל בְּקִלְעַת צָרָה וְצוֹקָה: כִּי אַתָּה יי'.

ריקם אל חשיבנו, כשחייבים אחרונים כדפיסו דודי. ומחנכ לכוסיפן כחן, חכל יענן כח על זפת
 בלות שכה ס' קמ"ז ו"ל מחנכ נכרכת שטע קולנו חין דעתי ולא דעת טכיל על דבר נוסח היטבה, חין
 לכוסף על טענע כנרכות בלות וכבאוסח אחת לכל כחא ועוטר כסנור חנוכב חיס כחפלת י"ח עלטה,
 וחינו ככון כלל לעזות חוספת קבועה על טב אחקנו וקטעו חנאי כנכ"ג, ואס חטנס ס"ל אפרו חולל חרס
 לרכיו כזוטע חפלה (ע"ז דף ס'), כל חיש לפי טב חיש לריך לו כיותר וזכר ידע ענוו וחכאנו יפרט כסיו
 וכלנו לפי זכח טחננו וטוחר כונח ותקונל חפלתו וחף חס לא חכח כלזון כס טטר רק כפי סנחחו לרזון
 לפני ס' חסיה וזיס חיס עיקר ענודת החפלה שכלכ ככון וטכור יודע לחדש דבר טטעמקי חכב, ולא כטלות
 חנאים טלוטרד וכד' עכ"ל. שומע חפלה, חחלים ס"ה, ג'. וכנ"ר פ' ט"ט דף כ"ה חסר ר' כנחוטח לפע
 כחקינו כרכות חטע טערה עד זוטע חפלה, כנגד ע"ו חוכרות טכנו לכ' כני חלים עד ס' לענול
 יכ, שחפ טכלר חח כפורענות טכלנח לעולם עכ"ל וטח אטטר ער רכינו עד ככלל וכו' כחט
 ידולמי זכרתי לטעלה.

רצה, נקלחת כנס עבודה (כרכות כ"ט, כ', ושנת כ"ד, ור"ה י"ב, ועגלה י"ט, ומוטח ל"ט, נ') חיס
 כנרטה זמטרו ג"כ ככסמים ככל נקר כהקרנת החמיד (חמיד רחש פרח ס' וכרכות י"ח, נ') חיס כנרטה
 שרך ג"כ כככן כגדול כיה"כ לחחר קריחתו כחורס (יוטח ס"ט, כ'), רק זכונן. אכ"ט קייס לא כחיה
 כחפחה כנוסח זלנו כו לא חיס חומרים כב, "וככז חח כענודת לרדיר כיתך" גס לא, "ומחזיכ עינינו"
 וכ' וסיה חז חחיתח כ"א' שאולך לברך כיראה נעבוד (ילקוט שפוחל רעז פ') וכטו זכוחס כסך
 עוד כיום ככעולים ככסמים לדוכן, ורחש רז' כרכות י"ח, כ' ויוטח ס"ח, נ'. זכחר חרנן כה"ט זינו
 כחוספח כדי לכוסף ככ כקזח חזורת הענודת. וסיתח כויקלס רכב פ' ז' טניין לעינר לפני כחכב זכריך
 לכוכיר ענודת יקרניות ולזוח טן כדח כרכחח רצה אלרזנו שוכן כציון טהרה יעברוך כגך. וכמדח
 זכוחל רכב סוף פ' ל"א גס כמדח חכלים כוטור י', החקינו חכידים כרזאזונים זכיו טחפללין ג' טעמים
 ככל יוס חיס וטערין אגח חוכב שכיתחך לציון וסרר עכודתך לירושלים עירך עכ"ל וגס כחוספח זו עוד
 חיס לנח כככככיס. חוליס. ודוכן, ונוסח רז'ס זלנו כחכ כבל ט"ז חיש כה ל"ד ככסים אכיו
 טקריכיס פר חערר חוליס. ובחפלותם, כמדורי כספרדים ולחפלותם ששה וזיס ע"ט נוסחח רכע"ט. והשכ
 אח העכקיה, כני כ"י ולכורה רפ"ז טלת ח"ת חייכס וכן כטזיה גזון וכן עטרם ורענ"ס ולסודרסס גס
 החוספות לכוף טנחוח לא נרסו ככ. ואשוי ישראל וחפלותם, כחקזו הדיקלחס פפידוז וחפלתם, חף כו
 כחטח חין ככ קזי לזון ככל כו פירח כו"ו זל וחפלתם כח כו"ו זל כרעס יכעירו (ז"ל כ"ח, ג') וז"ו
 זל חש"י טנחוח על לעטו חחטח (זמות כ"ה, י"ג) וכל"ח, "כחולך", כו כן טכחו חפלתנו. חיס כקקוס
 כחלים וככלטה פרים זכתינו, וגס. כזקח כלזון כקקסה לפחיד חין זחחך ככ וזח ח"ו זל וחפלתם חיס
 לכורר זככנחח חפזומה כו גס כזון ככ"ט כיהח חחלס חלל כקרכנות וכן יכיס גס לפחיד. כזכרבה
 חקבל, "כ"י ח"י וכסדור רפ"ז גס כמדורי כספרדים כעכחח ק"ר"ח כזכרבה חקבל וכן כסדר רח טטרס'
 וכן כטחיקו כחוספות כסוף טנחוח. חכל טכר"ל כוח זלח לוסר טכרה (יוסף חוטן ס' ע"ח), וכחטח חכזו
 חלו ככנוי כנרסח זל ורזח חח כענודת, חסי גזולס ח"ת כענודת לא יטטר טהרה ופי חישטר טכרה יטטר
 וככז כענודת כלי טלת ח"ת וזו כין לזח כין ל"ד חנות כנרכה זו כקכלת ככל כו זכרוקס'.

תפלת שחרית

בר"ם זח"ע לומרים יעלה ויבוא בערבית וזחריח וטנכס.
מת ראש חדש חונד תה"ם ומגס אמן יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּסְקַד וַיִּזְכַּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּסְקְדֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרֵנוּ
עֲבָדֶיךָ וַיִּזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה וַיִּזְכְּרֵנוּ כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְסִלְיָהּ וּלְטוֹבָהּ וּלְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לר"ח ראש החדש | לפסח חג המצות | לסכות תג הספנות

הַזֶּה וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָהּ וּפְקֻדָּתָהּ כּוֹ לְכַרְכָּהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדָבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְרוּשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלְּךָ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְחַזֵּיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבנו.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל-בשר ויצרנו ויצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף
גלינו ותנינו לתפלת קדשך לשמך חסידך ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לרוד ודור. גודה לך ונספר
תהלתך על לחיינו המסורים בידך

אוא יעלה ויבוא, תוספתא ברכות פ' ד' ובטור' שנת דף כ"ד, ימים ז"ג נכס קרנן טוסף כגון
ראש חדש וסונו של טועד ערבית וזחריח וטנכס טחפולל טנכס עזרס יאומך טעין הטאורע טעבודה, ופירש
רש"י לנקז רטעים על ישראל ועל ירושלים להסב טעבודה לטקוטס לעשות קדושת היום. ורמב"ם גם נתיב
דף י"ז. וטמרו נכרכות כ"ט, כ"י, טעס ולס הזכיר של ר"ח טעבודה וכו', וטמט' ספארים פ' י"ט סלכס ז'
ויל' נוכר תפלת כנוספת יעלה ויבוא. ופקדוננו, נמדורי ספרדים וכן נפוסת זכ' עזרס ורענס אינכס.
טשיח, כס' הדת קדש לר' טעטון כן טעוול' טשיח ר"ח טנחס שילה, נינו, חניכס, סלן טעונו של כגוול
(טכדלרין ל"ט, כ"ט) ניכס נטכרס כיינינו. לטובה, ככ"י ולטובה ולחו ולחסד לרחמים ולחיים כולן כו"ו כרלס,
וככ"י אחר לטובה לחן ולחסד לרחמים לחיים כולן נלי וכו', סון טעלה אחרוכס ויטלים זשיח כו"ו ככל
כנוספת, וסספרדים סין לסס כ' התכות לחיים ולשלום, וסוול' לדיון כ"י כוסט מדורינו איננו על טחכונת
כלזון פלס כנוספתים ו"ו לריכוס לחסרס עכולן וכטפסילוס אותס לריכוס להטעידס ככולן, ואזחי כטעטרת
כו"ו כטי כוסט כ"י כטכור זכן דרך סיותר ככונ כטקול' (רלס לדוגטל כרלסית טסן י') ונעקנך זכן אומרים גם
למעלה ויכס ויגיס ורלס וירלס וכו' כולן כו"ו. ביחס פלוני הוה, כספרדים טוספסיס לרחס בו עלינו ולהושיענו, והוה
ע"ס מדור כטעטס. וידיבר כמדור רפ"ס גם ככ"י אחר ד"ב"ר וכן כוספת סספרדים, ולפסי כוסכ כלזון למעלה, וכוסיענו
כו לחיים כדבר יאושס ורמשים". אכל כמדור רפ"ו וככ"י גרסם וידיבר כנוספתנו, והכס טחחיל כנהח וו טעטר חדס.
ותחזינה ע"ס טיכס ד', יל'. ותשיט' וו טוכיכס ככוזרי טלטר כ' ס' כ"ד ועלמס ג' ס' י' וטעטר כ' ס' כ"ג.
לציון ברחמים, כמדור סעדיס גלון כוסף, וחרצה כנו ככו' או'. והחזיר, ככל טנוולר כ"י ל' כטכרס טחטעטיס כו סו"ל
על כטכס זכר לטקוטו כרפסון; וכטכרס חללים טמוולר ט' וטרו לכ' יוכס כלין, ליטחי, כזיכול להחזיר שכינתו כלין.
שכינתו, גם כול' ל' כטפסיס וטעטו גלוי ככווד ססס, וילכיון ככווד כ' (טמוט כ"ד ט"ו) ת"י ורלס איקר כזיכול דס, אכיכ' ס'
זכין (כטכרס ל"ס, ל"ד) ת"ס אכס כ' דכריכתי ארלס, זככתי טמי סס (ירמ' ז', י"ב) ת"י דלסריתי איכתי, ונעטר' יוטל כ"ס
כ' חטכס זכריס אכיו וכו' אכ זכריכס וזוח הקדש, וכטפסם י"ד, כ' אפסר אכס דורס כטעטס ערככס זכזככס עטנו, וככוסכס
י"ב, כ' זלחמס אכיוט עטו, וככריס ל"ס סין הקכ"ה עזרס שכינתו חלל' על ככור וכו' ודוטיכין.

סודים כקלמט כודלס (עגלל י"ס ונככות כ"ט ונ"ד זכנת כ"ד וטוטס ס"ח, כ' וספרי פ' וזחל
ככרכס), וככס ככל כו זש ככרכס וו פ"ו תכות, ועוד גישטריסל של מודיס כול' ק' לרעז חלנו מודיס להסס

**וְעַל־גְּשׁוּמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל־נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּלִיזִים עָמְנוּ וְעַל־
 גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּלִיעַת עָרֵב וּבְקָד וּצְהָרִים. הַטּוֹב
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם
 קָרְנוּ לְךָ:**

כל ימי חנוכה, גם בשו"ס נמשלה שריח קודש קריחת סגנילכ וכיום י"ד נשחית ונמנחה לופרים בלן על הנסים.
 קמל רנוכה חיד שורים ל סעריב שחרית חגרי סנחה ויירי היער על הגסים געומט.

**עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּקָדוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַהִלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַיָּד**

נק' נרכות ככל יוס. מודים ל' דה"א ב"ט, י"ג. שמתח אין נקט' וכן נקוד נכ"י ונמדור רפ"ו ודאס לשעלה
 דף 84. בנן ישענו ע"א ג"ב ב"ב, ל"ו. ונסדרי ספרד גם נכ"י ישנו נוי"ו נר"א וכן נרע"ס. נודה לך
 ע"א תכלים ע"ט, י"ג. ויולא לנו טוה כ' כעקר נ"ה נגון מלרע ולפ"ד של ל' רפויה. הפקודות לך, בן
 נאני כ"י ומדורי רע"ס ורפ"ו ונמסורו רוטע וזאר ס"י וכן נסדר סעריה וסדר רב עטרם וכן גורם סנודרס
 וכן הוא נפירוז כעטירה לר' אטוחג גם נפירוז התפלס לנעל אל"ס גם כוואר סקדי עטור חע"כ, וכן כתב
 יענ"ך. ונספרי כ' פנחס כל זמן אדם תתן נפיים נפשו פקודה כיד קוטו. ור' עזריאל כרפ"ס הפקודות לך וע"ס
 תכלים ל"ח, ו', ופך כי גם הוא יחבן וגם סטך לו נחנל דני אליה סרף כ' י"ס, פ"ט הנוספות כיאות
 טעדות לנגדו. נסך, פותחין לטוב לנו, וכו"ל פורגל כרעכ כל' חל' כשו עכ"ה נמים (אנזת ס' כ')
 טקוס גנעזו נו נמים (נרכות ר"א פ"ק ט') נעל הכס אינו סכיד נכפו (נדה ל"א), כל"א וחוטרע. שבכל
 עת ערב וכו', נאני כ"י שבכל יום עת ערב וכו'. הסוב, סכ"ס סכ"ס כ"א כקריאה (vocativ) וכן כ"א
 והסדרם, כל"א גיטיגער! כהרהרעליגער! כי לא כלו וכו' ע"א חיסב ג', ב"ב. מעולם קוינו לך, נסדר
 רב עטרם גם נמסור רוטע גורם ופעלים ונסדורי הספרדיים כי מעולם, וסידור מעולם עומדים שפנרו עד
 כה, כל"א פתן יעהער, כשו נעבר הככר יאנו אנוחיס מעולם (יבזע כ"ה, כ'). קוינו לך, נסדר רב עטרם
 ונמסור רוטע יא עוד התוספת, לא הכלסתנו ה' אליהנו ולא עובחנו ולא הסחרת פניך ספנ"ו.
 ועל כלם וכו'.

מודים דרבנו, נקרא כך נענו אכול טורכט שכטה פורים אשפרו הרבנו, וע"ס פסקנת רב שח
 כדחיתא נכוטא דף ט'. וכחתיטה ברוך אל הרואווח ללך נעלכא סס נענרל וגם לינכ ננוסס רב עטרם
 ורע"ס וספ"ג טין י"ט גם לא נמסור רוטע, היא לקוחה פידושלמי נרכות פ' ח' כלכס ז' אכר גם סס
 כטה פורים שכטה רבן וחתיטתן בא"י אל הרואווח. ונעלס נמסור רוטע תפלת כנוסחא נלשן זו, פורים
 כורעיס ונחתיטתו אכננו למרך חלכינו חלכי כל באר יורנו" וכו'. — אלהי כל בשר, ירעיס ל"ב, כ"ו.
 יוצר בראשית, טינור נברך אשפר. כלבב שלם, נפ"ח יליב אס, וגם הוא נכון כשו נדכ"ס כ"ס, ט'.
 על שאנחנו מודים לך, לפי פירש"י כנוטה ס' עוסכ לשעלה של מודים ר"ל ומודים אנחנו לך על שאנחנו
 מודים כך כלוטר על אכיתנו לכודות לך, יפירוז חור פניאים כנוספות סס כלקות מעדך ערך דד, ולפי
 כשזוס טעם של י"ל כאן הוא זכר לשעם של י"ל כחתיטתו כחטור לשעלה נענין, ופירוש פסינו ופקייטנו
 וכו' נענו אשנו מודים לך, ר"ל נוכות כהיח"ס אשנו מודים לך.

על הנסים, נענרל אכר כל"א, כ', סכ"ס נכפלו ויפי דחטוכה וכו' ועשאים י"ס נכלל וברואווח, ופירש
 רמ"י לופר על הנסים נכחלכ, זס דף ב"ד מביד של ח:יבכ נכחלכ. ונע"ס סופרים פ' כ' פניאל של
 סנמיס על פנוכה גם אל מרים סך ננוסחא טוכה טנוסחאנו. וכנה נמדור רב עטרם ורע"ס נמדור
 כחמלכ ונכודרסכ גרסכ על סנמיס נלל וי"ו רע"ס י"ן היא נכל ס"י וכל כטופקים, וע"כ כנה נעל
 א"ח י"ל כ"י אינכ גם סס אשכ"ח למודיו חח נעל טעס יכדה ונכל חור רע"ס אינו נשאר טעס כלל כי
 סס דברו על אשכ"ח כנוסחא נכט"ו, חנל פה כחמלכ יחודי יפכ על רבמיס כלי וי"ו ונעך הוא חל
 אלמעלה טענו, מעולם קרינו לך על הנסים וכו'. הפקדו טלכ ארשית ונעטה נעבדית יזוסה, היזוסה
 גרדולס (א"ח י"ד, פ"ו) טחורגס סרקהנא רנא. ונקודו ספ"ס נקטן חזוף נמדור רפ"ו גם כןן גם ננוסס
 יקוס סרף וכן כעקר סן ככאקול כחכ נעקל טעברי כן ככאקלס כעקל ארעי, ונרע"ס סקלכ כשו פלשו.
 פלשו. ונעברי טקלכ כשו פקדו: אכ"ו: וכנר דכתי פליו נס' חוללות סיים דף קט"ו. ועל הכלחוסה,
 סספרדיס לופרים ועל הגפלאווח ועל הגרסווח; וכנהר רב עטרם ונמסור רוטע נעלל ועל כפולסעות
 וינוסף פוד ועל הפדות. יאנו רחז כל"ל יפכ אכנחא מודים יבימי הזה טענה סוה, ודאס טוד
 נכרכות נר פטכס.

לחזרת.

לפריים.

בִּימֵי מַתְתִּיהוּ בְּיִיחָדְגָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשׂוֹמוֹנִי וּבְנֵי-
 בְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל-עַמָּה יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁכִּיחֵם הַתְּרַחֶה וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנָה: וְאַתָּה
 גְּבַתְמָה תְּרַבִּים עֲמַדַת לָהֶם בַּעַת צְרַתֶּם, רַבַּת
 אֲתֵרִיכֶם בְּגַת אֲתֵרִינֶם גְּקַמַת אֲתֵרִיגְקַמַת
 מִסְרַת גְּבוֹרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻשִׁים
 וְטַמְאִים בְּיַד מְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְחַדִּים
 בְּיַד עוֹשֵׂי תוֹרָתָה. וְלָהּ עֲשִׂיתְ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ
 בְּעוֹלָמָה וּלְעַמָּה יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתְ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן
 בְּרִיחֵם הַזֶּה: וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְרִבִּיר בֵּיתְךָ וּפְנֵו
 אֶת-הַיְכָלְךָ וּמְהָרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִרֹת
 בְּחַצְרוֹת קְדָשְׁךָ וּקְבָעוּ שְׂמֹנֶת יָמֵי חֲנֻפָה אֱלֹו
 לַהֲדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בִּימֵי מַרְדְּכַי וְאַסְרְהָר
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשִׁעְמֹד
 עֲלֵיהֶם הָמֵן תְּרָשַׁע. בְּקֶשׁ
 לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵוּ וּלְאַבֵּד אֶת-
 כָּל-יְהוּדִים מִגֶּעֶר וְעַד
 זְקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
 בְּשִׁלּוֹשֶׁה-עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנָיִם
 עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֶבֶר
 וְשִׁלְלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים הִסַּרְתָּ אֶת-עַצְמוֹתָו
 וּקְלַקְלַתְ אֶת-מַחְשְׁבֹתָו
 וְחַשְׁבוֹת גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ וְתָלוּ
 אֶתוֹ וְאַתְּ בְּנֵי עַל-הַעַץ:

כהן גדול, יש ספק אם הוא טוסב על סתמיכו או על יוחנן, ולפי הרענ"ס נפתחתו לטעם פרוק ה' התואר כהן גדול טוסב על סתמיכו וכן הוא בטעם כירובלטי וילמדנו אהמיק חכן ירתי נהכיות טוסב ס' קט"ו, חנל רכנ מלרי נפתחתו לטם' אכות כחכ כי יוסכן ככן גדול אהעכיר סודית טעעז (כסוף טפ' טעז אני) הוא חניו אל סתמיכו אהטמונאי, וח"כ טוסב כאן התואר על יוחנן, וכן כחכ בעל יסוד טולס טאטר ד' פ' י"ס והיוספין דף ט"ו, כ' וכד', כ' וס', כ' תשטנ"ז כנר סוכית רו"ס טקריחת הקדטוניס אהעקר נכנרת חולס אחרי כטי"ס, רק אבות הדפיים ווסטמאי נאל"ף ניק כו"ן ליו"ד, וחל"ף זו חן לטוחר כיוס ונח נכתנה חלל לנורך אהפרס סכלתי טנוקדיס חלל יטעב הקורח לקרות כנו"ן נחירק, וס' חנוקד אהכס יז להסיר אות חקון הקריחה החזה, ובטו אטכלל לז"ל אהכנו ככפדיהס סכלתי טנוקדיס בית שמי' ונעקרח אכוס טנוקד הוא ש"י כלי חלף (דה"ס כ', כ"ח) וכן כהנן. כדאי ונעקרח הוא כ"י כלל חל"ף (אסתר א', י"ח), וכנר סעירותי על זכ נס' חוללות חיים דף ו'. וס' טטטוני זכ הוא לדעת קלח סס עלס חלדעת חריס סס חוחר נטעס גדול ונגיד טענין יאחיו אטטניס (ס'ט, ס'ט, ס'ט) וטע אהחכ אהטט אכוס סס כנוי לכל אהטטח ע"ז עיר טולדתס וחייו חשטון (יכוסע ט"ו, כ"ו) ואטטון חניו אל יוחנן וחקנו אל סתמיכ (סדר טולס ווסט, וספר ח' אל טקכאים פרוק כ') נחלס אכולד נחטטון וכוככו על זחל חשטמונאי ונקרחת כן כל טעפתחו בית חשטמונאי. תר"ץ"ה סס חוחר כ' נקכס כטו סדרכו אהטט (יחוקלל ג' י"ח) ורחה כעוק סכחור לזרסיס זרז רזע. להשקיסס חורחך כן נוסחת אהטכנויס להכחיסס אהטטיל כטו להכחיס אה טעי טעי (דעיכ כ"ג, כ"ז), ונוסחת סכרדיס לשקיסס חורחך, נעיטל, וגס סיס חתכן כטו אכס ה' נחין אה וטועד (חיבה כ', ו'). וככס אהרכס סרדיס כחוס סחורחך, ועל זכ כחכ אטורכס אהוס טעוט וחין לומד סחורחך נעי"ס אהטכלל חלל חורחך כלל עי"ס וכן הוא כסוד רעינו סעדיכ עכ"ל. ולהעעירם סחמי רצונך כן ככל ס"י וכ"י וכן גורס אכורדכס זכוס כככו. ובעל טע"ח כס' חרפ"כ גס בעל טטכ יכודכ סחקו אה כטי"ס עין סחמי נכס אכורדכס, ונעט"כ טעו כי אכורדכס לח הסיר רק כטי"ס אל סחורחך לנר וקייס אה כטי"ס אל סחמי, כחזר ירחה כל טעיין כסמרו, וכן נחטת הלזון ולהעעירס סחמי רצונך חין ככ קוסי כלל, ויסודכ על כחכוס לח עברתי סטניחיד ולל שכרתי (דכריס כ"ו, י"ג) רק אכוסב ל' קל לל' אהטטיל לעזוחה עוללס לזסיס טטוליס. ביד חלסיס, נרזוחס וככסס, חין ריע געונוחט, כטו ביד זסיס, ביד חויכיס (אופטיס כ', י"ד), וחין לפרז יד טעז אט"כ סיכ כחול בירי סלסיס. וודיס, סעזסיס פרע לככעיס, כטו זדיס סליוני עד מלרי, סחורחך לח נחיתי (חכליס קי"ט, נ"ח) וע"פ זכ אהסוק נוסדה כנוספס. פיש"ק נסי", כענוחר לטעכלל דף 37. וסנו ל' ניטור, טל' וסככי סניתי כניתי (נרזחיית כ"ד ל"ח). וכבעו, ל' קנע כל' סולל טעטו יטוד וחקן כל' כעטטיחוטו חייגעטלען, כקובע מקוס לחטלתו (כרכות ו', כ') תפלת סערנ חין לה קנע (זס רחל פ' ד') עזכ חורחך קנע (אכוס א' ט"ו) קונע לו אכר (זס ג' ג') וחיל כחידי כקנוט (סלה רחל פ' כ') וכן נחטלת ר"ח חקן רחל סזזסיס לכס קנעט יא"י כן ל' סטענכ כעקוס חל"ה אל סקקל. לשוכך הנדול, ככ"י יז עיר חופטח סקף כן לחנוכס סן לפריס וכס לזאג, ככסם טעיטיח

ועל־בָּלֵם יתְכַרֵּךְ וַיִּתְרַחֵם שִׁמְךָ מִלְּבָבוֹ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:

נעֲשֵׂה לְאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים: וְתַזְכֵּךְ לַחַיִּים טוֹבִים כְּלִבְיָי בְּרַחֲמֶיךָ:

וּבְלִי חַיִּים יוֹדֵךָ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל:

יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרָתְנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלִךָ אֱלֹהֵינוּ לְאֵלֵינוּ:

בשחרית, ונתענית חף כענקה, שומר הש"ץ חו"ל נרכנו, ואין שומרים אותו כנית חבל.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַה הַבְּתוּקָה עַל־

יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּזָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמוּר.

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיְהַדְּבֶךָ: יִשְׂאֵל יְיָ וַיִּפְגְּנוּ אֵלֶיךָ וַיִּשְׂאֵל לְךָ שְׁלוֹם:

להם נסים וגבורות בימים הרם כן, עשה עמנו ה' אלהינו שלא תסיס בעת הזאת. ותוספת כזו יש גם בעמור רוסא ובהדר רב עמס, גם חנודרכס טעיריך כעס רב עמסס ארנינו מעדיכ והרענ"ס וכתב עליכ אג"ע מרומנונג עזון לחמרכ נענור אהיו נקסס ואין לומר נקסס כחודס, וכן גם אכן ירסי נס" כ"ס מעלכות מעלכ כתב אפ"ן לחמרכ גם כגמח טייטויח לסדר נוסח תפלה ספ"ן נ' כתב כן. אטנס נטלס נרוקח וכל כו יש נוסס על הנסיס אל חנוכס קכ"ד מנות כענין יוסנן, וכל פירס פ"כ תנות, וכו' רק מכוון נלדוף תוספת זו, ועיין עוד כר"ן פק"ג דר"ס סדר נרכות שומר ותוספות מעלכ דף ד' ד"ס פסק ושומר.

הַקָּטָן אֶל הַגָּדוֹל כֹּחַ קָטָן מִטּוֹף, וְכֹלֵל מִחֶסֶף קָטָן. כְּשֶׁעֲבַד עֲלֵיהֶם רַבּוֹ, כִּתְּבֵנִי טַעַם יְכוּדָה לֵב לְגִדּוֹם כְּשֶׁעֲבַד רַבּוֹן הַרְשָׁע וְאִין לְגִדּוֹם עֲלֵיהֶם, וְקָחִי טַעַם דְּנִתְרִיכ נְקֵס לְהַסְמִיד וְכוּ', אֲכַל לְנוֹסח מַעַד עֲלֵיכֶם מַעֲטַע דְּקָחִי עַל מַרְדֵּי וְחַסְתִּי, וְנִחַסְתִּי לֹא מַעַד מַעֲלוֹם עַל אֲחֵר כִּידוּע, וְאִין לִמְד דְּקָחִי עַל מַה דְּנִתְרִיכ נְקֵס לְהַסְמִיד וְכוּ' אֵת כֹּל הַיְכוּדִים אֲבִי כֹחַ כִּפּ: לְשׁוֹן עֲכָל וְחִמּוֹ נִגְמַחְתּוּ נַעַל אֵת וְנַעַל וַיִּיזַן בְּלִי בְּכִין אֲנַעַל מִי כִּיִּים קוֹזִיט מְכוּסֶלֶת מַעֲקֶרֶס, כִּי הַמַּעֲמֵד כְּשֶׁעֲבַד עֲלֵיהֶם חִינּוּ מוֹסַח כֹּל עַל מַרְדֵּי וְחַסְתִּי, אֵלֶּה מוֹסַח עַל שְׁעִישִׁיח לְאֲבוֹתֵינוּ אֶלְמַעְלָה, וְהַקִּירוּס, עַל כִּנְסִים אֲנַעֲשִׂית לְחַנּוּחֵינוּ כְּשֶׁעֲבַד עֲלֵיכֶם (עַל אֲבוֹתֵינוּ) מִשֵּׁן מַרְדֵּי וְחַסְתִּי וְכוּ' וְתַנּוֹת נִימִי מַרְדֵּי וְחַסְתִּי כְּאִין הַנִּירִס כְּעִין מַעֲמֵד מוֹסַח כֵּן, וְעַכְשָׁן קִין לְמַחֲוֹק עַל עֲלֵיכֶם. לְהַסְמִיד לְהַרְגוֹ וְכוּ' כֹּחַ ל' אֲסַחֵר ג', י"ג. הַפֶּרֶח עֲשֵׂה יַעֲשִׂה פ', י"ח וְתַכְלִים ל'ג'. י' וְקַלְקֵלָה, ל' נַסוּל וְחַנּוּד כֹּל חוּ"ל וְסַגְרָה כְּנַעֲנוֹת הַתְּקַלְקֵלוּ (יְרִמְיָה ד', כ"ד). וְהַשְׁבוּחַ נְסוּלוּ בְּרַאשׁוֹ עֲשֵׂה יוּחַל ד', ד'. תַּבְעַס סְדוּרִים וְהַשְׁבוּחַ ל' נַסוּלוּ וְעִטוֹת. וְחִלוּ, אֲסַחֵר פ', כ"ב. וְעַל כֹּלֵם וְכוּ' כִּלְשָׁן הַחַח נַעֲלָה נַס' סִיכְלוֹת. וְרַבַּת אֲחִנּוּדְכֶם חֵי, וְיִתְרוֹס מַחֲדַס עֲמֵךְ מַלְכוּת לְעוֹלָם וָעֶד" וְכֵן נַסְדוּרִי מַסְדֵּר, חֲכוּ כְּכֹזן יוֹתֵר ע"פ מַלְיִחַת כִּלְשָׁן; וְמַעֲדִיכ גְּזוּן גּוֹרֵם, וְעַל כֹּלֵם מַחֲמֵךְ וְחַמְרוֹס כִּי יִסִּיד אֲחֵס וְאִין נִלְתָךְ, נַח"י. וְכוּ'. הַאֵל, הַכֹּחַ כִּיִּים הַקְרִיחַ כִּס"ס. אֵל הַטּוֹב וְהַמְרוֹס, וְכִמוּ הַקַּבֵּל (נַסְדֵּר ט"ו, ט"ו) כְּכַד (א"ח י"ז, נ"ח) כְּוֹקֵיִם (יוּחַל א', נ"ג) כִּיִּים, הַיְדוּן, הַכִּיִּים (מַסִּים ק"ד, כ"ו). וְהַפִּירוּז אֲחֵס אֵל אֲחַח יֹעַתְנוּ. נַחַה, ל' חַמְסִים כֹּחַ וְכַל' הַמַּקְרָא נַחַה כְּמוֹ וְשַׁרְךָ נַחֵס, אֲדַר פ' י') אוֹ יֵאֵר כְּמוֹ כִּי לֵךְ יִתְחַה (יְרִמְיָה י', ו').

או"א ברכנו, נוססס וו אס: נרכח ככניס, וסינכ ככלל י"ח נרכות אל תפלה אלא נתקבש ל"ץ אישנכ כנגד כישות כפיס וכמו אמת כל כו וז"ל ועס אמו שומרים נרכת ככניס אסר כודסס, וכו לפי איניסס סיו עוליס לדובן ככל יוס-וכנגד זה אנו שומרים נרכת ככניס ועירס. וכן כתב אכן ירסי ח"ל אסר ליסיד לומר נרכת ככניס נתפלתו כו נלכור נתקבש כנגד נישות כפיס איניס אלא נעסר, ושומרס ה"ץ. וחס כגמח טייטויח נפ" ט"ו מעלכות תפלה וכספן א' לנוסס נרכות תפלה. בברכה המשלשת, ר"ל נרכח ככללת של נרכות, דתפת והסוט הטלג (קבלת ד', י"ג) שוט אל שלס שוטסי, כו כן אלס סטוקסי ז'ל אטודרכס, כתב כר"י קטחי אפ"ן לומר כרני עם קדושך כו איניס ככני יסרלל אלס ככני ה' ככו אפ"ן לומר ככני יסרלל. אלס ככני ה', גם אפ"ן לומר כרני עם קדושך כו איניס ככני יסרלל עם והכד והכניס והכס, אלס הנכון לומר כרניס דעס קדושך, ונדחס לי איכל לומר ככניס עם קדושך. כדמסרין נודוי יכ"כ וכני אהרן עם קדושך (יועס ט"ז כ') וכן כוח כחות נסדווי רב עמסס ורננו מעדיכ עכ"ל. וק"כ כו נסדווי סססרדיס נוסף לנרכת ככניס גם-הכסוק וששו אֵת אֲסִי עַל צְדִי יִסְרָאֵל וְחַנּוּי אֲנַרְכֵם. וכו' ע"ס. נוסח רב עמסס ורנינו מעדיכ והרענ"ס, גם כרוקח נס" א"פ סכר אכן הנכון (ורסס כ' ססרדיס ספ"ן פס"ד) אכל אכן ירסי כתב כסר רש"י אלא יתכן לומר פסוק זה כו. ל' נווסח כוח לככניס וכו' ל' נרכח, אלא תכף לויס לך אלוס יאמר אס אלוס, דומה לדומה.

שחרית, ותענית חף כנמכה, אומרים שים שלום:

כנמכה וכערכית שלום רב:

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
בְּרַכְנוּ יְהִינּוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ.
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חֹרֶת חַיִּים וְאַתְּחַרַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעִית וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

שים שלום, כנמכה דף י"ח, מה ראו לומר שים שלום אחר נרכה ככנים, דכתיב וזכו את שמי על בני ישראל ואי חרבים (כנמכה ו' כ"ו) ונרכה דהקנ"ה שלום של' ה' יברך את עמו כאלום (תכלים כ"ט). וז' נב' ו' דברים, שלום, פונה, נרכה, חן, חסד, רחמים, כנגד ו' דברים שנרכה ככנים. ועוד נב' עשין נכח"ל, שם שלום כנגד ויסך לך שלום, נרכה חנינו כנגד יברכך, נאור פניך כנגד יאר' ה' פניו (שטה עט). וז' נרכה זו ל'ג' מכות כנגד ל'ג' חותיות שיש בפסוקים יש' ה' פניו וכו' וזכו את שמי על וכו' וכנגד ל'ג' מכות שנמסור ס'ו לעולמ נמינות. מוכה, שם דבר כמו לעשות טובה (כנמכה כ"ה, י"ג) כל"ל גושעו, וכן כיעלה ויבט לפליטה למוכה, ויסדר' למוכה כל' תקנה יולא טוב כל' וזכר כדי שלא נעשה להחליטו כחומר חזק שלום. באור פניך עש"ה יאר' ה' פניו חליך. כי באור פניך, כן כנוסחא הנכונה עש"ה ה' נאור פניך יכלכו (תכלים פ"ט, ט"ז) ולא בסאור פניך (חנן ירמי'). חורת חיים עש"ה כי היא חייך (עש"ה ד' י"ג) עין חיים היא (שם ג', י"ט). וארבה חסד, טיבה ו', ח'. והספרדים אומרים ע"פ סדר סעדיה זכ' עשרס ורעכ"ס, "תורח ומיית אהבה וחסד". וטוב בעיניך, כלומר ויביה טוב נמיניך לנכך וכו'. שעה פלה תלמודית ופקודה כל' ארמית וטעמה בענרית רגע, וחז"ל כהטעמו נב' דרוב הפקודות לכורות על חלק אחר עכ"ד חלקים אל יום שלם, כל"ל ששונרע. וכסדורי ספרדים הנוסחא, "לנכך את עשך ישרול נכך עוז וזלום". כ"א"י המברך אח עמו וכו' עש"ה תכלים כ"ט, י'. והנה הפמיטה הזאת אינה חכמת לסקדטוניס, אכל החמיטה קדטטונית היא אלו חומרים נעי"ת ב"א"י עושה השלום, כנחאט טמדרש ויקרח רכב פ' ט' ועס' דרך חרן זוטא סוף פרק השלום, חותמים' שלום נק"ט פורס סוכה שלום, סוחמים שלום נחמלה עושה שלום עכ"ל וכן נחמלר המדרש אטניחו' בעל הלכות גדולות פרק ה' טעלכות נרכות נכס מדרש ירושלמי, ובעל סרוקח נכ' שכו' נכס מדרש יזיכלו ונטכף נכס נילקוט אטוול רעו פ' ח"ל אשכחן בתפלת מנה עשין אטנה עטרה, רעה קרני נכ' כנגד מנן אברדק, ה' טעית ועמיס מצייה המחים, חין קדוש ככ' האל הקדוש, כי אל דעות ה' חונן הרעה, וכנשלים אדו חיל הרוצה בחשוכה, טויד אלול ויעל חנון המרבה לסלוח, אטחית ניזועתח גואל ישראל, עקים טעפר דל רופא חולי, אטעים נלחס סברך בשנים, נגלי חמידיו יטור סכבץ נרחי עמו ישראל, ה' ידיו אפסי חרן אוהב צדקה ומשפט, ומעיס בתשן ידעו מכניע ודים, קזת ננויים חמים סבטתה לצדיקים, ויס קרן טזיחו אלהי דוד ובונה ירושלים, חין לור באלהינו שומע חפלה, אל מרנו מדרנו נוכס שאוהך לברך ביראה נעבוד, יאל עתק טפיכס הטוב שמך ולך נאה להודות, ויתן עוז לטלכו עושה השלום, ככי י"ה נרכות עכ"ל וכן יולא גס טעס' סופרים פ' י' נככו אכבי טענר ונכני' מרזה לומר פריסת אטע אחר עושה השלום נג' תפלות אל י"ס עכ"ל, וכן גס נוספת ככוורי כעאטר ג' ס' י"ט, וכן גורס רב עטרס כעדות הטור סוף פ' קכ"ו וס' קל"ג. ככי נלוח עכל האמור כי חמיטה הקדטונית היא נח"י מוכס כאלום ונפרוס אס"כ לתפלת ר"ה וי"ב וישיי בתוכה, ותקנו לומר לשאר יטות ככנה החמיטה כעכרך את עטו.

שלום רב עש"ה תכלים קי"ט, קס"ה, וקכ"ה, ה'. ואומרים כנוסחא הזאת בתפלת ערבית ותנחה אפין נזיטות כפיס, וכאחרית וסוף גס כנמכה אל תענית אהו רשו לנשיאות כפיס אומרים שים שלום, כי אחר נרכה ככנס לעולם שים שלום כדחית' באוטס דף ל"ט, כ' וכנמכה רכב דף רע"ד, כ'. ועכ' אכנאגיס לומר שים שלום כנמכה אל אנה זל י"ב אפין ככס נשיאות כפיס היא בעצור שקולו כחורה ונשים אלוס כחוכ כי נאור פניך נחת לנו תורת חיים, חך נוכס כטנכגיס אונים, ורחס. כככות טייטוש. לנוסח חפלה ספן א' ולקוטי פרדס דף י"ג, א' ועטה עטה ס' קע"ו. תמי טנה ספרד חין להס כלל כנוסחא אל שלום רב, ואומרים חמיד שים שלום, וכן לא נטלטה שלום רב לא כסדור רב עטרס ולא כרעכ"ס; ולכפך לטנכג אומרון אומרים חמיד שלום רב ולא שים שלום. וז' נוסחא זו ל'ג' מכות כנגד ל'ג' מכות שיש סן ונחו אכבי לך (תכלים ד', ו') עד סוף סמאזור.

תפלת שחרית

כעז"ת חוטרם:

ברוך אתה יי הַמְבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻקָּה מִזָּכָה נִגְדָר וְנִקְמָה
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְקִלְעֻמָּךְ בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים מְרֻבִּים
 וְלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָרְתִי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תְּהוֹם וְנַפְשִׁי בְּעֶסֶר לִפְנֵי תְהוֹרָה: פָּרַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
 נִפְשִׁי. וְכֹל הַחַשְׁבֹּנִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הִסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מִחֻשְׁבֵּיתָם.

נמקום עשה לשען שמך יי חוטרם זה:

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁמְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרַתְךָ
 לְמַעַן יִחְלְצוּן יִדְיָךָ
 הַיּוֹשִׁיעַה יִמְיָנֶךָ
 וְעֲנֵנִי: (תנלת תענית.)
 מִלִּבְנֵי וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בֶּשֶׂר יַחַד שְׁמָךְ בְּעוֹלָמְךָ בְּגַה
 עִיָּה יִסַּד בֵּיתְךָ שְׁבִלֵל הַיּוֹכֵלֶה קָרַב קִץ בִּיאַת מְשִׁיחֶךָ
 פָּרַח עֲפָרָה שִׁמְחַ עֲרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
 תִּוְרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מִלְּאֲכֵי מְרוֹמִים
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם־
 לֹא לְמַעַנְנוּ. לְמַעַן יִחְלְצוּן יִדְיָךָ הַיּוֹשִׁיעַה יִמְיָנֶךָ וְעֲנֵנִי:

יְהִי לְרַצוֹן אֱמֻרָתִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: פּוֹסֵעַ לַחֲמִידֵי ג' פְּסִיעֵת וְהִסֵּר עֲשֵׂה
 שָׁלוֹם בְּמְרוֹמֵינוּ הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֱמַרְוּ אָמֵן: חוֹקֵף לִשְׁשׁ וְחֹמֶר
 יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן תְּלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְרַמְנֵיזֵת: וְעֲרֵבָה לִי מִנְתַּת יְדִידֶךָ וַיְהִי שָׁלוֹם בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְרַמְנֵיזֵת:

ועומר נפחום סכלו פסימותיו עד כדי הלך ד' זמות, וכלכור עד צניע ז'ן לקרוב.
 כ"ז חור כחלם כחול ופוער מתחלם ארני שפתי חפחח כלם

אלהי נצור, כתב אברהם יש ימירם אנוכין לועד חלל תפלתם קודם זיפסו של פסימות נקסם זו,
 וכן כעלם גם כשדור רב סעדים ורע עמרים, וכיח תפלת מר נרים דרכיה כי הוב פסיים לזותה (נרכות דף יו').
 נצוו לשוני מרע עז'ה תהלים ל' ד', ויולא טעם אעקר הכנסתם הוא "ש"ע" (וכן כשדור דפ"ו) ולפ' וישפתי.
 ולא כעלם כלל העקרה שפתי' חלם שפתי' ולמקללי נמשי חרם, שלח אחרך את פי חרפני שלם אכול קללתו,
 ועל דרך אשפתי סרפתו וסין טעין (גנת פ"ח, ג'), ופכ אחר נפשי חרם וכל חמר פי ידום, ר"ל אנוכני חמר
 גם כפסטה לא חנה את חרפי. כעפר לכל תהיה, אלפ ינה לני כלל וכלל חלם חפיל את טלפי כלל, והחוספת
 לברכות י"ז פיראזהו כדרך דרוז ע"ג. ובמצותיך תרדוף נפשי. לפי דקדוק סלאן העקר יפצותיך לא יפצותי.
 וכל דחושבים, כנוסח כגמרא יש עור-לפניו, ותלמי פפגע רע סיכר הרע" וכו' ועאדרי סחפכס כפשיטאכו. הרר
 עזתם וקלקל מחשבותם, טעיה לקומה פנוסח על הכסים אל פורים. ידע כי כלל ע"י סחשביהם וכן כשדור וסמרי
 ספדריים וכסוד וכדוקם וסין לשנות. עשה למען שמך וכו' עד יסין ועננו זה חיינו מתפלת מר וכן לא כעלם כבי' גם
 לא כשדורי רפ"ה ורפ"ו. חל כוסף ע"פ ארזה סכניה סכן ירמי נם" ס"ג וול' חמר אטוחל כל הוומר חמר תפלתו סלו ג'
 דברים עכ למען סך עכ למען יסין עכ למען טאים לוקך סין תפלתו סחרת ריקם עכ' וסחשבים חיוו ג' כרוקה
 ס' סכ' וכסוד ח"ס ס' קכ"ג חך נמשי לזון קכ"ג. וכתב עוד כסוד נהנתי לופר אלהי ננור עד וקלקל סחכנופם, סלכנו
 וחלבינו חלכי כל כער ימד עך וכו' וכיח ע"פ כוספ רב עמרים עשה למען יסין, כוס ע"פ עדר' כחוסט סוף פ'
 חמר סוף פער ר' חנהו כל גרם אנהה ליאראל היח אל חקנ"ס סכ' עטו חככי גברה, הויעה יסין וענני, אלפ חכה
 טוכ סחחוכ ס חנה אל סוף, וסכ כי אנהה לנו כלל חכה כי סין לחחור סכ' סכז חזיר יסיוו עכ' וסחוכ סחח
 דף ע"ג וסוכה גם כילקוש תהלים רשחחפ"ס, חמר סחכ"ס עטו חככי כברה, עכזו כני חרין כעטר חוני כרווח, ככיוכל
 סכז ספור יסיוו, ולכוסף נלה חיוו נדיחל, חמר לו לקן היסין, אותה יסין סכיה סעאנדה, קן תחתי ליסיר, נלחתי
 חת בני נלחתי חת יסיוו, וכוח חמר רוד למען יחלקן ידיוך כי אנהה יסין וענני (תהלים ק"ח, ו) עכ"ל. יהוה לרצון,
 סס י"ט, ס"ו וסערז כנרכות דף ס', ג' סחזיל וכל סמרו רוד חלם ללסר י"ס פדריח (כי אפרי סכיה) ולסכ תנז סכ
 פדכס היח) לסיכך פקיש כעך ללסר י"ח נכזכ עכ"ל ויש כפסוק זה י' חכוס ח' יודין מתחלמו יוד וסיוו יוד, ככז

קבלת תענית.

אמר הטובל, כל תענית של קבל עליו מנעור יום ללו שמים תענית (תענית י"ב). וע"כ יחיד שרובה להתענות יאמר זה נתפלת כענכת שלפני יום התענית קודם יהיו לרכון:

ויער חוץ ומקראעו תענית חוץ ויד כחמש ומגט דיענעו רכון לו מנחה פמר יהיו לרצון.

רבון העולמים. הרי אני לפניך בתענית נדבקה לטחר (ואם כדעתו של נבאליס אם תעניתו יוסף ויחחר עד חצי היום. מן עד אחרי השלמת סנהתי) יהי רצון לפניך יי אלהי ואהי אבותי. שתקבלני באהבה וברצון. ותבא לפניך תפילתי. ותענה עתירתי ברחמיך הרבים. כי אתה שומע תפלת כל-פה: יהיו לרצון וכו'.

כעתעבט כיום תעניתו נתפלת ענכת קודם יהיו לרכון יאמר רכון זה (גמרא נרכות י"ז).

מן טמך רעו תענית לו מנחה ומגט ומן דיענעו רכון פמר יהיו לרצון.

רבון העולמים. גלוי וידוע לפניך. בזמן שבית המקדש קים אדם חוטא מקריב קרבן ואין מקריבים ספנה אלא חלב ודבש. ואתה ברחמיך הרבים סכפר. ועכשו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי. יהי רצון לפניך שיהי חלבי ודמי שנתמעט היום כאלו הקרבתי לפניך על-גב המזבח ותראני: יהיו לרצון וכו'.

אמר תפלת שטנה עזרה יש חוטאים אלו הפסוקים:

שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: ואור צדיקים כאור נגה הולך ואור ער-נכון היום: ואני תפלתך לך יהוה עת רצון אלהים ברחמיך ענגי באמת ישעך: הנה לא יגים ולא יישן שומר ישראל: הנה עין יהוה אל-יראיו למיחלים לחסדו: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו: פי עמך הסליחה למען תורא: חנון ורחים יהוה ארך אפים וגדל-חסד: כאור פני מלך חיים ורצונו בעב מלקוש: פי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור-שנך יהלכון: בשמן הטוב על-הראש ירד על-הנקן וקן אהרן שירד על-פי מדותיו:

עשרת הדברות, וי' בו מ"ב אותיות כנגד סס של מ"ב. וכח כעל חכמות ה' אכונת אמירת פסוק זה שיהי רכון ששטרנו השלות בכל ענין וענין ואלו חסרנו להסס סוס תואר של כראוי ואלו נקצנו נקצט נענעת נעכטס ולא חתננו חתיטס אלא כפי ארואי לה ואלו כיוננו אלא כראוי לכיון. עושה שלום, ל' סיוב כ"ה, כ'. ובכ"י מלמתי כחן נעקוס עונה שלום נוספת עלמית וכך לאנכ שלום בשמאלי ושלום בימינו ושלום על כל ישראל השמים; ועל וזה כתב הסרדכי כפ' אין עופדין ס' קנ"ח כורנלו רבים לומר שלום בשמאלי שלום בימינו, ואני הסתכר לח קנלתי כן, כי סנו כטס שכתוב בטמזורים (לכוננו לומר כגשרת יועט דף ר"ג, ע"ב) נוחן שלום לשמפלו וכו', וסכורים שרריך לומר כזה הלזון, וליתא, דכותן שלום כפי פירושו באיטער עושה שלום עשתחוס לשמאלי וכסכוח לומר יעשה שלום עלינו עשתחוס ליעינו, ושסיים על כל ישראל וכורנלו להשתחוח לפניסם כענד הכפטור מרנו, חדע שס נשתכס סוף י"ח ססוף הקדיש על התפלות עכ"ל וכן כתבו ככל כי נדין התפלה והטור ס' קכ"ג. וכנה לריך עיון כנוסחת זו אם נתקנה עעקרה לסוף התפלה או לסוף הקדיש, ואחרי סנדיט אטור כנר יהא שלמא וכו' אשר עתפלים כה על כשלום כרסה עעקר תקנת עושה שלום לתפלה סוס וכן כרסה ג"כ מוכר ס' תרועה עטור רל"ח שער סס עושה שלום לללותא, אענכ קסס לפי זה סוף לשונו ואכרו אמן שלום יתכן רק לקדיש, ילא לשטנה עזרה כי למי יאטר העתפלל כעד עלטו לענות אמן [והטעם שטכס על זאת כנהת קבוצ עלי' דף ר"ב, ב' טעם חלוי כטמים סוף]. וע"כ כרסה כנכון כי תנת ואסרו לס סיחכ כנוסח עושה שלום לתפלה, ורק לאחר הקדיש כוכיסו תכס זו וכטו סככל כנות הקדיש ססוף: אטרו אטן, וכסופרים סס שלום ככרילי וכתבו אח"כ וטרו אמן ככל עקוס. ונחשת כס' רכ עטרס כס כרעס' לא כטלח אלא אמן ככר כן אחרי התפלה כן אחרי הקדיש ולא תנת ואסרו. וערבה לה, מלמתי ג', ד'. ונדדע על כקכנות כיוקלס רכס פ' ז', וכתפלה סוס כעקוס קרבן, וע"כ אומרים פסוק זה אשר התפלה.

תפלת שחרית

פסוקים לשמות.

ענכּוּ יפכּוּ כּוּס זיטער כל אחד נכל יום נתפּלחו פסוק אחד כּוּסוּ על שמו אַזר נו יקרע לַפֿתּוּ, כּדינוּ פסוק כּטתחיל עם אות ראשונּוּ של שמוּ וסיפוּ אות הפּארוּכּוּ של שמוּ. ופּוּתוּ הפּסוק יאטרוּנוּ כּכל תפּלוח שמוּכּוּ עזרע כּלכּי כּלוּר קודם יפּיו לרלון. ואלכּוּ כּסּ הפּסוקים על רוח שמוּת איז ולשכּוּ:

אתהּ הואּ ה' האלהים אשר בחרת באברהם והצאתו מאר כשדים ושמת ישו אברהם.

	אברהם.
	אבינדרו. אבנר.
אל תרחם ממני כי צרה קרובה כי אין עזר	אביעזר. אליעזר.
	אלכסנדר. אשר.
	אסתר.
אשמחה ואפליצה בך אומרה שמך עליון.	אהרן.
אמרי האוינה ה' בינה הגיגי.	אורי.
אליך ה' אקרא ואל ה' אתהגן.	אלחנן.
אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהי.	אליהו.
אמרות ה' אמרות פהורות כסף צרוף בעליל לארץ סוקק שבעתים.	אליקים. אבשלום.
אל נקמות ה' אל נקמות הוסיע.	אלישע.
אל תרימו לטרם קרנכם תדברו בצואר עתק	אלק.
אגורה באהלך פולמים אחסה כשתר כנפיק סלה.	אלקנה. אריה.
אל יקנא לבך בחשאים כי אם ביראת ה' כל היום.	אפרים.
ארץ רעשה אף שמים נפסי ממני אלהים זה סיני ממני אלהים אלהי ישראל.	אביגיל. אריל.
בכל מקום עיני ה' צופות רעים וסובים.	בונם.
ביום קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עו.	בוועז.
בני עבדיך ישכנו חרעם לסינד יכת.	בנימן.
בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותכל ופעולם עד עולם אתה אל.	בצלאל. ברנרל.
בשח כה' רעשה טוב שכן ארץ וראה אמונה	ברכיה.
ברוך אתה ה' למדיני חקיך.	ברוך.
גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל	גבריאל. גיטל.
גאות אדם חשפילנו ושפל רוח יתמד כבוד.	גד.
גול על ה' דרך ובטה עליו הוא יעשה.	גדליה. גלרה.
גרש ליו ויצא מדן וישבית דין וקלון.	גרשון.
דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד.	דוד.
דרשה צמר ופשתים יתעש בחסין כפיה.	דינה. דבורה.
דן ידיו עמו כאחד שבטי ישראל.	דן. דניאל.
השתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה.	הרטה.
הנה לא יגום ולא יישן שימר ישראל.	הלל. הינרל.
זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב.	זאב.
זבולן לחוף ימים ישכן הוא לחוף אגנית יירכתו על צידו.	זבולן.
זכרו נפלאותיו אשר עשה ממתי ומשפטי פיו.	זכריהו.
זה דוד דרשויו מבקשי פניך יעקב סלה.	זלפה.
זרח בחשך אור לישרים חנוך ורזים יצדיק	זרח.
חונה סלאך ה' סביב ליראיו ויהלצם.	חיים.
חוקי ויאמץ לבבכם כל המיחלים לח'.	חנה. חיה. חנה.
חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך.	חנך.
שוב ויחיל חומם לתשועת ה'.	חוכיה.
ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור.	יאר. יקר.
יחזק ה' כל מעשיך חסידיך יכרכוכה.	יהודה. ירדיה.
יחם על דל ואביון ונמשות אביונים יהושע.	ישעיה. ירמיה.
יפין ה' רמטה יפין ה' עישה חיל.	יהושע.
	יואל. יחיאל.
	יקותיאל.

תפלת שחרית

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן.
 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד.
 יסח גוף פשוט כל הארץ הר ציון ידכתי צמון קרית מלך רב.
 יונתי בחגיו סלע בסתר המדרגה.
 ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף.
 יברכנו אלהים וייראו אותנו כל אספי ארץ
 יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב.
 י"ו אדני עז ישועתי סכיתה לראשי ביום נשק.
 יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם.
 ה' לי בעוזרי ואני אראה בשונאי.
 ייראו מה' כל הארץ מסגנו יגורו כל יושבי תבל.
 ישיחו כי יושבי שער ונגינות שותי שכר.
 כי לא ישיש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב.
 לה' הישועה על עמך ברכתך מלה
 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעוני.
 מי זה האיש ירא ה' יורגו כדרך יבחר.
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל
 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתני.
 מה רב מוכך אשר צמנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם.
 מרשיבי עקרת הבית אם הבנים שטחה הללויה.
 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתני.
 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה.
 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון.
 נחשבתני עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל.
 נדבתי פי רצה נא ה' ומשפטיך למיני.
 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
 סובו ציון והקיפה ספרו מגדליה.
 על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל.
 עני וזמרת יה ויהי לי לישועה.
 עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר.
 פלס ומאזני משפט לה' מעשהו כל אבני כים.
 פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה.
 פן ירוף כאריה גמשי פורק ואין מציל
 פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ.
 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי.
 צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם יבהמה תרשיע ה'.
 קסתי אני לפתוח לחדוי יידי נספיו מור עובר על כפית המנעול.
 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון.
 רגזו ואל תחשאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו מלה
 ראי עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה סחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל.
 שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול.
 שכרתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי.

שימר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה.

שבתו ירושלים את ה' הללו אלהיך ציון.
 שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר.
 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם.
 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי ריזה.

יוחנן. ינתן.
 יזכר.
 יום טוב.
 יונה.
 יוסף.
 יעבץ.
 יעקב.
 יצחק.
 ירוחם.
 ישי.
 ישראל.
 יששכר.
 כלב.
 לאה.
 לוי.
 מאיר.
 מיכאל.
 מרדכי.
 מנחם. מרים. משלם.
 משה. מנשה.
 מתתיהו.
 נחמיה.
 נחמן. נתן.
 נתנאל.
 נפתלי.
 סיני.
 סעריה.
 עזריאל.
 עקיבה.
 עוזר.
 פינחס.
 פתחיה.
 פלטיאל.
 פרץ.
 צבי.
 צמורה.
 קרינדל. קריסל.
 ראובן.
 רבקה. ריסכה.
 רחל. רפאל.
 שאול. שמואל.
 שבת.
 שלמה. שמחה.
 שמעיה. שמריה.
 שרה.
 שמעון.
 שניאור.
 תנחום.
 תרצה.

תפלת שחרית

תפלת הבינונו

בשעת הדחק, כגון אכזב נדוך או בטקום שמרוד ויירא אפסיקוסו, או שי אכזב חולב ואין בו כח להאריך
תפילה או שי אין דעתו מיושבת עליו ולא יוכל להתפלל ככוונת חפלו ארוכה, או שכמה חזרת לו.
כאן יתפלל תפלת הבינוני, ואומר ג' נרכות ראזנות אל שמה עזר וחסד ואומר הביתנו וגו' ואומר רצה
וכו' וספיק ג' נרכות אחריות. ולריך לשמה טעוה, וכאגיע לכחו או שידוס לו אפ"כ ובתישכב דעתו חין
לריך לשזור ולהתפלל. ואינו מתפלל הניינו בישות כגשטים, ולא נט"ש וטי"ט. הפועלים שזוכין טלחה חלל
כעל כחיה פס נתן לכס אכר חן טטעוהחן באמקפיד עליהן, מתפללים כבינו. וזו כנוסחה, ארני ששתי
גו' בא"י אר"א וכו' עד האל הקדוש, ואפ"כ:

הַבִּינֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת הַרְבֵּקָה. וּמוֹל אַחַד־לְבַבְנוּ לַיְרֵאֲתָהּ.
וְתַסְלַח לָנוּ לְהַיּוֹחַ גְּאֹאִלִים. וְרַחֲמֵנוּ מִמַּכְאוֹב. וְדַשְׁנֵנוּ בְּגֵאוֹרָה אֲרֻצָּה.
וְנַפְצוּתֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ תְּקַבֵּץ. וְהַתּוֹעִים עַל־דַּעְתְּךָ יִשְׁפֹּטוּ
וְעַל הַרְשָׁעִים תִּגְיֶה יָדְךָ. וַיִּשְׁמְחוּ צְרוּקִים בְּבִגְנֵי עֵינֶיךָ וּבְתַקוּן הַיִּבְלָה
וּבְצִמְחַת קָרְן לְדוֹד עֵבְרָה וּבְעֵרִיכַת נֶר לְבֹן־יֵשׁוּ מְשִׁיחָה. טָרֵם נִקְרָא
אַתָּה תַעֲנֶה. בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: רצה וכו'.

הטבלך בטקום גדודי סיות פו לסטים טטפלא חפלה קלרה זו:

צְרִבֵי עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מְרִבִים. וְדַעַתְם קְצָרָה. יְהִי רְצוֹן לְסַגְּרָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּתֵּן לְכָל־אַחַד וְאַחַד בְּרִי סְרַנְסָתוֹ וּלְכָל־
קְוִיָּה וְגוֹיָה יְיָ מְחַסְרָהּ וְהַפּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה. בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה:

ואין לריך לג' נרכות ראזנות ולא לג' אפירות. וכאכא לכיחו חוזר ומתפלל שזוכ טזרה כלאו.

בשפרית אל ר"ח חנוכה וחד"ס טועדים הלל פחר תפלת י"ח. (תעלסכו כסדר ר"ס).

חו ר"ח חנוכה חוזר חול המועד ויירד נחך שטמה עשרה דמו: הלל געספרמכעו. (ויעהע פחר סוסף ר"ח).

הביתנו, זו סיה טעין י"ח (נרכות דף כ"ט), כיכד? ג' נרכות ראזנות אלמות, ואפ"כ הביתנו כגד אמה
סוכן, ומול כגד כזינו, ותסלח כגד פלס, להיחח גאולים כגד ראכ נענינו, ורחקנו סמכאוב כגד רפלו, כגד
דשנגו כגד נרך, ונפוצוהינו כגד חקע, והתועים כגד כזיכ, ועל הרשעים כגד לסלניס, וישמחו, כגד
על סדדיקס, כבגן עירך כגד וליוזלים, ובצמידח כגד פת נטע, טרם נקרא כגד שטע קולנו, ואפ"כ ג'
כרכות האחריות אלמות. וכיוזלפני דרכות פ' ד' נטלא ספאס אחרת ככרכ זז וכס לזוכ, ככינו כ' אלסינו,
ולס חשפנו, סוף לנו גולנו, ורפס סליינו, כרך שנתנו נטללי נכח, כי טפחרים אמה חקקן, והתועים עליך
לשטע, ועל כרעשים תחת ירך וישטעו כל חוסים כך ככני עירך ונפדוה בית טקדך, טרם נקלס וחתה תעכ, נט"י
ט"ח". וכטכחא האת לא נטלא טעין נרכת את נטע וכטת כיוזלפני אחר לסיח סין פת נטע נרכס ככרי
עלכס וכטעולר לטעלכ דף 97. דשנגו ל' דגח כטן ראז (תכליס כ"ג, ה'). כנאות, ל' נוס כעו כנאות ראז
(זס כ"ג, ב'). סארבע כנפוח הארך חקבך, כן כנוססל כלפסי וככל נו וכן כטתיק ר"א סידנל כטכגיו
וכן סוף כחוד סדז על כרכות כככמן דף ט"ד וכל"ל, וטמד' קלוד לזין. על דרחך ישפוטו, סידוה כטטעו,
כחויס ישפטו על דרחך ולא על דעת ארס, כי הארס יראכ לעינים אפ"כ שטטעו לפעטים טטעט עול.
לכן אמה יודע כטחצות תדין את כחויס ולא אכחונו. וראכ עוד כפירוה ר' יונכ על כר"ף ותככח סטוד
א"ח פ' ק"י. חניף ירך, ליכרס, על' ערף פת ידי עליס (וכר"י ב' י"ג). וכצמידח קרן וכו' ע"פ תכליס
קל"ג, י"ו. וכן נס כלאן כתפלת ר"ב. וכרענ"ס כוסף ובכריכח נר לבן ישי משיחך, וכן כלפסי וטמד
י"ח עטים, וגס כוף כתפלת ר"כ. טרם נקרא ע"פ יאטיכ ס"ב, כ"ד.

צרכי עמך, נרכות כ"ט, ב'. דעתם של ידאל קצרה, ואינס יודעים לפרש לרכיחם.

תפלת שחרית

בעשי"ח חוטרים אבינו מלכנו אחר תפלת י"ח הן בשחרית הן בעתה, חזן עתה אל ערב שנת שאין חוטרים.
חיו רעו ע"ת לו וחקרגענו ויח לו מנחה ויחד נחך שמנה עשרה דמו אבינו מלכנו געבעטעט.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶל מַעְלֵינוּ כְּלִיזָרוֹת קָשׁוֹת :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּלֵה כְּלִצֵּר וּמִשְׁטֵיץ מַעְלֵינוּ :

(* אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סָתַם פִּיֹּת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּלֵה דְבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

(** אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִבְּחַלְתְּךָ :

אבינו מלכנו, מקור תפלה זו נטלה בגמרא העניית כ"ה, כ', טענה נר' אליעזר שירד לפני התנה ואמר כ"ד נרכות ולא נענה, ירד ר' עקיבה אחריו ואמר, "אבינו מלכנו אבינו אתה, אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלכנו חטאנו לפניך, אבינו מלכנו רחם עלינו, אבינו מלכנו עשה עמנו למען שםך", וסיד נענה וירדו נשמים (כפי נוסחת כולל פ"ו יעקב). ועל יסוד סוס הרחיבו הכתמים תפלה זו ותקנוה לאמרה נר"ה ו"כ וימי התעורר, וכן כתב הסוד פ"ח ס' מר"א ו"ל בלשוננו כהגיס לומר בעי"ת נקד וערב אחר סיום טענה עזרה אבינו מלכנו על סדר אלפא ביתא וכן כתב רב עזרם מכל' ודלה נס' תניא ספן ע"ר. וסדר תפלה זאת נהגו ברכות עזרה, כ"ד ח"ן לנו מלך כנגד אבות, וכו' כי עשר נהגו גבורות, עשה עמנו למען שםך כנגד קדושה, סכנו כנגד אמה חונן, החזירנו נגד הדין, סלח וסלח נגד סלח לנו, נספר גאולה כנגד גאולה, סלח רשואה כנגד רשאונו, חדש עלינו נהג נרך עלינו, הרס קרן ישראל נהג תקע, נטע מעלינו כנגד הדין, כלם כל לר כנגד למלאינים, טחוק כרחשין כנגד על כלדיקים, הרס קרן משיח כנגד ולידוסיים, סלח לנו כנגד את למח, טעע קולנו כנגד טעע, קבל נחמים כנגד עבודה, כתבנו נס' חיים כנגד הודאה, נא אל תשינו כנגד נדבה אחרונה (וכן באמת נהגו זה הסוף למנהג ספרדיים), וכנגד עשה למען שםך וכו' אלוטרים בלתי נלור תקנו ספרדים אל עשה למען שםך וכו'. וזה גם הטעם למה אין חוטרים אבינו מלכנו כשנת כי יש בו טעין טענה עזרה אל סול. והנה נענין נוסחאות ספרדים שנתפלה זו וסדרן זה על זה יש סניו רב כסדורים ונטנהגים סניוים, וכל ספרדים כטו סלחמים כסדורים וכתבי יד סך כולס נ"ג, וטעס כררו להס כני ספרד כ"ט ספרדים, וכני סלכנו תפסו להס ל"ח ספרדים, וכני פולין ע"ר, וכנראה למען כנחודס. אין לנו מלך, לשון סרוו זה נא גם כנשמת. אלא עלה חלמודית וכל' כנקרס כי אם כנקוטס. עשה עמנו ע"פ ירמיה י"ד, ו'. שנה טובה, אפר סרוו זה נוסף ככ"י אסד, "א"ם חרש עלינו גורוח טובוח" ועטלל גם נס' רב עפרים, וכפ' גם כנחזור רוסח רק נסס גורם, "כארות טובוח". קשות, ככ"י אסד קשות ורעות וכן כסדור ספרדיים. בטל כחשבות, ככ"י אסד גורם זללל כחשבות, וכנוסחא בלתי נלור טסייטת לו. כלה ל' טניעה, וע"ה תהלים ע"ה, י"ג. צ"ר, לורר כטו נעכר י', ט'. וכשטין סוטרים עלינו טענה וטלכוח; ולפ ידעתי למח אסרו כהפעיל סלח נטלל כנקרס ולא יסדו ויט"ו כל' ככתוב תהיים ע"ה י"ג. וכני טכס פולין עופיפיים אסד זה לוער עוד, "א"ם סחום פייח משיטנינו וסקטרגינו", וטלת מקטרגינו ל' ח"ל וטעס כהטלעדים כוכה עלינו כל"ה מקוקטגער. ומשדוח, ככ"י ומשדוח ועין וסמר ומגפה, וכסדורי ספרד ומשחית ומגפה; וככוון סלח לוער ומגפה כי לוח יוסד סרוו כפני עלט, וכן סנינו כסדור רב עפרים. מנע מגפה, כסדורים כ"י כנוסחא זצ"ר עגפה,

(* נחך טנהג פולין מערדען חויך ריע קויינער גערקוטען א"ם גענומט.
(** נחך טנהג פולין מערדען ריע א"ם סלח היער מן בני א"ם חתי השעה חיו סלחגענער מרדונג גענומט: א"ם מנע ... סלח ומחל ... מחה והעבר ... מחק כרחמך ... החזירנו ... סלח רפואה ...

תפלת שחרית

- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֻלֵי עַמְּךָ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגִּגְד עֵינֶיךָ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַרַע רֹעַ גְּזֵר דִּיגְנוּ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכוֹר בִּי עַפְר אֲנָהּנוּ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְבָרְנוּ בְּזָכְרוֹן שׁוֹב לְפָנֶיךָ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְבִיחוֹ:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּכְלֻפְלָה:
- אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:

ואינו כגון כי נשע טעם עלית כטעם אכר פנעס (כמדבר יז, טז) ואנחנו מתפללים שיטענה טענו
 של תנוא כלל. החזירנו בחשובה, אחר טענו זה נש נכ"י אחד הכרוז א"מ גזור עלינו חיים טובים.
 סלח ומחל נהרנב כ"י גם כסדורי ספרד כנוסחא נהפך, "סחל וסלח" אמנס נרשטנו הנכונס כי כן גם כטעם
 טענה סלח וסח"כ סחל וכן הוא כסדור רש"י גם כטעמו רועט וכן כס' רב עטרס. פשעינו מנגר, כן כסדור
 רש"י וכלל כ"י טעמי וכן כסדורי ספרד גם כס' רב עטרס, וע"כ טה שנקלח דפוכים פשעינו וסמאחיו
 מנגר נרסח חוספת אסופו ע"ה יטעיה ע"ד, כ"כ. סחק, ל' סכרה כל' טענה כטו שנת דף ע"ג והטוחו
 יסמחמו, וכן וסחל אל טי (כמדבר כ', ב"ג) ת"ס ויטחוק. ורע כי כסדור רש"י נקוד P פ"פ וכוון ע"פ טה
 אכנתי כנשור סלח לנו חנינו (דף 90), והקריאה כטורגלת היא סח"כ כחולס, והנחמיה כי יז סטך לה
 כטענה אטלס לא יטחוק (כ"כ דף פ"ח, ב') כוי"ו אחרי ח"ת אכוח סטן לתנועת כחולס, ויכיה כתוך
 כטענים אטלס גם כטקרא כחולס על דרך יולס טן הכיל כטו אופט. ינהים אחיו. שטרי, ל' טענה וטענו
 כתב וספר, כטו ככסף וכאמר (ראש קדושין) שטרי חוב (כ"ט י"ב, ב') שטרי חילכ וטערי כרוין (ס"ג דף כ')
 ונקוד שטרי כרות סדורים גם כסדור רש"י וכוה כטקל יבש ויבש. וכסדור רש"י גם ככ"י נקוד שטרי וס
 הוא יתכן ולזו הוא כטקל יבש ויבש. ויבש כי עפר עט"ה כהלים ק"ג, י"ד. וטעל ג"ת נקוד כל'
 ככחונ ככוח יביר כוי"ו כזרת, וכן נקוד גם ככ"י אחר, והכ' טוריאל נקוד יביר וכלך אחריו כוי"ו, ולפי
 כטפת כל זה חנינו, וטקל יביר כל' כוי"ו וטקס כטו שנקוד כסדור רש"י ורש"י ואלר ס"י, ואין טענה טל'
 ככחונ כי טס הטעורר כל' עבר ידבר וכל יביר כרך חוחר, חנל כענינמ אטדנים חנחנו כל' כקס לריכס
 לנקוד ככוי"ו, וזה ככר, וכטו אטלס ג"כ ככוי"ו ו', ו', ו'. וטקוטות וזלמס כל' כוי"ו, ורסכ עוד ככוח
 ארש ס' קל"ז. יביר"ן כן נקוד ככל ס"י וכ"י, וטעל ג"ת ככיה יביר"ן וזכח דכרי רד"ק כככלול גם ככרשים
 כי אבי טקלים כטכס זו אחר דגוס ואלר רפה. כככנו, כמי אככנו ופולין ככרו להס ה' כככנו ככד כ'
 חופט חורכ. וככ"י אחר יז אחר ככרו אל טיים טוכים עוד ככרו א"מ כככנו כספר סונות, וככ"י אחר
 יז ככרו א"מ כככנו כספר רפואות, וכסדור רב עטרס יז ככרו א"מ כככנו כספר זכרון, וכטעמו
 טוכים יז אבי ככרוים א"מ כככנו כספר צדיקים. א"מ כככנו כספר ישרים וסמיסים. יביר"ן טלס
 כככרוית טן כככר יביר"ן כטו יביר"ן (ירמיה לז, טז) טן יביר"ן, והי"ו דגוסה כככונר לטענה
 דף 92, וכטקל יביר"ן ו"ן כקטן גם הוא לא כככר וזו היסוד יביר"ן וכאז כטלסכו כככר כל' ארטי
 יביר"ן הכככר לי (דניאל ו', ב"ג), אך ככר ככרל הקריאה ככרוס ילעדו עליו וילינו זכות כככר וע"כ חן
 לזח טענה. וכטלס כטעמו רועט אחר טענו זה עוד ככרו א"מ כככנו כספר ישועות ונחמות. פרנסה
 וככלכלה, כטעמו טוכים כטסספ סונות ופרנסה טובה. גאלה וישועה, כככר יד אחר ישועה וגאלה.

קַרַע ... זכרנו ... כחבנו בס' חיים ... כחבנו בס' גאולה ... כחבנו בס' פרנסה ... כחבנו בס'
 זכיות ... כחבנו בס' סליחה ... הצמח ... הרם ... הרם ... סלא דינו ... סלא אסמינו ...
 שמע ... קבל ... פתח ... נא אל ... זכור כי עפר ... תהי השעה ... ח'ו"ו ח'ו"ו.

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
 (אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵלֵא יְדִינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ):
 (אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵלֵא אֲסַמְיִנוּ שְׂבָע):
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 (אָבִינוּ מִלְּבָנוּ פֶתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ):
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נֵא אֱלֹהֵי־שִׁיבָנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 (אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תְהִי הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ):
 (אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲטוּל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וּמִסַּנּוּ):
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל־שֵׁם קִדְשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחִידֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבִמִּים עַל־קִדְוֵשׁ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נְקוּם (לְעִיגוּנוּ) נְקַמְת דָּם־עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּיָךְ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנַקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תַּנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

סליחה ומחילה נכדכס סדוריס וכ"י מחילה וסליחה, אך נסדור רפ"ז כנוססתנו, ונמחור רוטס סליחה ומחילה וכפרה. הַצְּפִיחַ לוֹוִי כַּפְעֵל, וכטו אלוטריס טן הַצְּלִיחַ (דה"ל כ"ט, י"ג) הַצְּלִיחַ (מ"ל כ"ג, י"ג) כן אומריס טן הַצְּפִיחַ (נרשזית נ', ט') הַצְּפִיחַ, כי לעולס נקיד כלווי דומס לנקוד סעתיד כנל עס וי"ו סהטון. הרם קרן משיחך, נני טכנ פולין טופיסיס עוד א"מ מלל ידינו מברכוחיד. א"מ מלל אסמינו שבע. וכסחיון כול עז"כ טזלי ג', י'. וברצון אה חפלחנו, נס אחריו טופיסיס נני טכנ פולין, א"מ פחח שערֵי שמיס לחפלחנו". נל אל חשיכונו זכ כחרוז וסיס זלפניו כס טעס ל' נרכס ט"ז זל טכנ עזרכ. עשה למען הרוגיס, קודס טרז זכ טופיסיס נני טכנ פולין, א"מ חרי השעה הזות שעת רחמיס ועז רצון מלפניך. א"מ חמול עלינו ועל עוללינו ומסנו". וזל לרעז עוד כי כחרז כוז עשה למען הרוגיס וכסלזס כחרוזיס זלסחיו סניס נג' כ"י נס לז כסדורי ספרד, וכן חייכס נעלחיס לז כסדר רכ עטרס ולז כטסוזר רוטל, וחזן ספק כטספו כעת לרוז זל חתנ". ק"י בלש ובמיס כן ככל ס"י, וכול סטון כדרך טזשיטי כנקר (ישיכ כ' י"ל) ככוכי כלסליס (זופזיס ח' י"ל) ודועיכס סטונחיס כככלול דף י"ג. נקום נקמח דם עכדיך עז"כ חסליס ע"ט, י'. וכן כנוסחז ככ"י סזנת ס"ו כלי חנת לעינינו וכנון טטעס ידוע למנין. אה לל למענו, ככ"י אהד כנוסחז י"ל למענו וכן כול נסדר רכ עטרס ונמחור רוטל, ומסחנר. וככ"י אהד כל אחר טרוז זכ עוד א"מ עשה למענך וענונו. שנקרל עלינו, ככ"י אהד שנקרל בלהבה עלינו, וכס' רכ עטרס ומחור רוטל לז ככלזו ככל כחנות שנקרל עלינו. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו, וי"ו זל. וחסד נקטן, וככ"י אהד יססחז, נדקס וחסד עזס עטנו למען טך כדוכ וכזיענו". וכוסז זל טרוז זכ כז כחפלת וכול רוטס.

תפלת שחרית

כל ימי הסוף בימים אפוערים כהם תחנה שופרים אחר זמנה פארה רחום וחנון וכו'. וכאני ונחמישי
שופרים והוא רחום וכו' ופוערים אותו פועמר ובלתח. ולאו כימים זאין שופרים כהם תחנה ואין נופלים על
פריס: נערך את למחנה, ר"ח, פורים קטן כ' ימים, פורים גדול כ' ימים, מנככ, ט' נחל, ט"ו נאטע ופ"ו
נחל, כל פדע ניסן, ל"ג בעומר, טר"ח סיון עד אחר אפרו חג דכנועות, וימים כפורים עד אחר אפרו חג
דסוכות ותק"ק פ"ט דעיון עד אחר ר"ח חשוון, כימים אלו אין שופרים גם כמנהג אלפניו (סוף טן ט"ו כנעט
וט"ו נחל לשי טכנג פ"ט דט), ולא נערה ועי"ג, ולא נבית כאהל, ולא נבית החתן כיום זכנכס לחופה
(ונחפסט טכנג קבלות גם כמנהג אלפניו), ולא נכהכ"כ כיום הפילה.

מקליד נמך שבנה עשרה פמן שחרית חנה מנהג ויירד רחום וחנון, חמ טאנטאג חוגר דאנגערטאג
דעו ומקריענו חיד פאנגערטעו והוא רחום געמאנט; מר מן יענען טהגען ניכט, ויח קיין חחנון געמאנט
ויירד; קמאליד: מן ר"ח, גמל ניסן, ל"ג בעומר, פאן ר"ח סיון בני נמך אפרו חג פמן שבועות, מן
ט' באב, מן ערה, פמן עי"ב בני ר"ח חשוון, מן חנוכה, מן בירדען פורים, ט"ו באב חוגר ט"ו בשבט.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל-
תמותו: אתה יי לא תכלא רחמיק ממונו חסדך ואמתך תמיד יצרונו:
הושיענו יי אלהינו וקפצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:

והוא רחום, כהן כמניס ס' ס', תולין חנו לומר כאני ונחמישי ועתה ה' אלהינו אשר הוצאת את
עמך וכו' ויפיר האומרו כיון זאגע לפסיק ויעבר ה' על פניו מדלג ופוער וסלחת לעוננו וכו' ואפר
זמנו פדע ועתה, נופלין על פנייה ופוערים רחום וחנון, אבינו הרחמן וכו' עכ"ל וכל השמונים האלה
כאים כמפורט רופט, והתחנה רחום וחנון היא גם כמות פיוט פ"ס ח"כ ומתחלת, רחום וחנון חמאנו
לפניך רחם עלינו, חג כמניס פדע רחום רחום, נורח עולם נערת רחום רחום, זאנו כניך רחם עלינו,
גדול העלם ודע העליניה, דונר דקות ומגיד מישרים, הדור כלנוז ונאס כמח, זוכין כביות ילכ ח"ל דע,
זן ויא" וכו' וסופי, תקיף על כל תמים פעלו אל חדך פנים ודע חסד ופמח ח"ל רע". וכאמר פ"ח
ס' קל"ד כתב ז"ל נסדר רב עשרם כתב זוכנען לוטר אם עוננו ענו בנו, וידוי ויעבר, אכל ככל אלו
האלות אין זוכנען לוטר אלא והוא רחום עכ"ל. והנה נסדר רב עשרם פנים את אלא כנופחות האלה,
אם עוננו ענו, וגם ועתה ה' אלהינו, גם והוא רחום וכתב בניו טקומות שופרים כנופחת האחת ויני
טקומות כהאפרת. וכראניס פניה ניסחא טזינח טלזתן לאפרה נכפילת אפים וביא לפיכך אני כורע
ומשתחוה ומתחנו וכו' כי לא על ערקתנו יו"ו, ה' שמעה וכו' אך אינו פניחה לנ' וכ' דוקא חלח לכל
יום. והנה פמירח והוא רחום נב' וה' טובים גם אכן ירחי נס' ה"ז וכל זו נס' י"ס וכסו כותנים עתה
שיפודה ג' זקנים על נס שאירע להם אכילו נסכאן אע, וז"ל ככל זו, עכ"ל כוס כשנימחא דיודמי פתח
מגולתא דירושלם לאתרא דכוס תמן כמגולת, אשר לזון מרין עם חתון, אשרו לים טעמא דיהודאי, אשר
לבון אס מיהודאי חתון בעינח למנאח יתכון כמה דמנא מניח עינאח ועודיה ננו חתון כורח יקדחא, אשרו
ליה בד לנח זמן תלתין יומין, יכד לון זמן, יתנו כמעניתח וכל יוסח טאי דחו כתימכיון סוו טמחני כחפי
קבלא, כדנעי למעלם תלתין יומין, הוב תמן עד פנה דחיל חטאין ולא כוב חכים כולי האי דאפר לכו
פמינח כחלמאי דחקרי לוי חד פסוקא דהוב כתיב כוב תרין כוי ותלתא לא וזא ידענא עמי האי, אשר
ליה חד סנא טכיעט לדלס, האי קרא דחיי כול דחני לך טן זעיה כוי תעבור כמים אדך חני וכנכרות
לא יזעפון כוי חלך נטו אע לא תכיס וכהנה לא תכער כך, את דחיי תיעיל כנורח ותמחיון דחא דחיי טן
פמח אחרתיז לך חיקא. ענדו כמעט כמגולת נורח רנח לחתה כשרחא חד ועל כהיא פנה דחלם הוים חלפח
ננו כורח ותחפליע אינחא לחלתח חולקין ואחו דעלו גריח חלתח דיקוי לקנלי חנפיה דכחא פנה, והנהו
פלתח פני כן ענח ואחרו וכוז פרוס, קדטשח אשר עד חנח פלך רחום וחנון, חנינח אשר עד אין כעון,
חליתאס עתמן ולכלן, וכלכחו עתחילין כרחים ועשיימים כרחים ותקינוכו לאפרו כאני ונחמישי אכוח יוסח דדיח
עכ"ל חמנט חוכן פמנה זו טמגיד לזעם כוב אל כל כוי כי לא נעלח כמאכס רמו דנר טכנען אע. אכל
מלמחי אכבי כמדור כ"י ככתב כננת קא"ו [ושדור זה כיה נבית כר"ט גמארטאריט ז"ל כפדל' סכת
ר' יהודה נר פליעור כני חלמיד אל ר' פנחס אביה ז"ן כשיי"ל טעמס על פמירח וכוז דמוס נוס"ל:
יכול רחום יכפר עון וכו' זאנו חופרים כאני ונחמישי פועמר יסרכו חנח הכס אהעלו פירושלים כחרנן
כיה אבי אבאלס חותם חכמיים חיק עטמות ולוב לענית טהס ג' חניות וכוזינס כהם כלל רב חוכל וכנרייס
כיס, ועמד עליכס כרוח והאליכס לונעא ככל פלך וכלן, פנינה ארת כתיכנה: לפדל' (Lepanto) וארת
כעדינת ארליח (Arles ארת) וארת כעדינת כורדיל' (Bordeaux of portugal?) וחוחס כחויכנו
כנורדיל' קבלס פלך נכנר פניס ויחן לכה ארת ונחמישי יחיי אע ימים רחום כבליה עד ארת חוח
כסר וקס עליכס פלך חרז ומה אהן לכה כחלחן פתר לכה ככרי וחינח עליכס נרות, והוים כ' אלים יוסף
וכניטון ועפסס אפואל כן וירס והס היו טאנאי ירושלים וילעקי אל ס' נדר לכה וזאנו כנייח וכמעניות
ולכנו אקים על כארס ויסרו וכוז רחום כין אלאס, יוסף יכד וכוז רחום עד פלך קטן ורזיס חרה, וכניטון
יכד פלחא עד אין כיוון, וזעיל: יכד כל כסאר עד ס' אחר, ואח"כ כוזיעס כמל: זגלן וכתיח את ככר

יִדְעֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ: כְּרַחֵם אָכּוּ עַל־בָּנִים
 תְּרַחֵם יי עלינו והושיענו לְמַעַן שְׂמֹךְ: חֲמוּל עַל־עַמְּךָ רַחֵם עַל־נַחְלֶיךָ
 הַיְסוּדָנָא כְּרַב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ בִּי לָךְ יי הַצְדָקָה עֲשֵׂה נִסְלֹאוֹת בְּכָל־עַת:
 הַבְּטַנָּא רַחֵם־נָא עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
 אֲלֹהֵינוּ חַיִּים וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתֶךָ וְאֵלֵינוּ מְשַׁלְּבֵנוּ קֶצֶף בִּי לָךְ עֵינֵינוּ
 תְּלִיזוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיחֶךָ הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעַת
 צָרָה בִּי לָךְ יי הַשְׁמָעָה בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנָּא סְלַח־נָא אֵל טוֹב
 וְסַלַּח בִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּהוּ:

אָנָּא מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם זְכוּר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
 עֲקֻבַּת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ בִּי שְׂמֹךְ הַגְדוֹל נִקְרָא
 עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִסְלֹאוֹת בְּכָל־עַת עִמָּנוּ כַּחֲסִדֶךָ חַנּוּן וְרַחֵם הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעַת
 צָרָה בִּי לָךְ יי הַשְׁמָעָה: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֲסֵנוּ אֶל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוּעַ מַעַלְלֵינוּ זְכוּר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ יִכְרַב טוֹבֶךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמְלָנָא עָלֵינוּ בִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר
 מִבְּלַעֲדֶיךָ צִירָנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ. בִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶרָה
 מִתְּרַב וּמִשְׁבִּי וּמִדָּבָר וּמִמְּנִסָּה וּמִכָּל־צָרָה וְיִגְזוּ הַצִּילָנוּ בִּי לָךְ קִיּוּנוּ וְאֶל־תִּבְלִימָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהֵאָר פְּנֵיךָ בָּנוּ וּמְכַרְלָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ.
 רֵאֶה כְּצוֹרְתֵינוּ וְשִׁמַּע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ בִּי אֶתְהוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כְּלָפָה:

אֵל רַחֵם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בִּי אֵין כְּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 אָנָּא שָׂא נָּא פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ צִירָנוּ וְגוֹאֲלָנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחַסִּין בְּבִחַ
 חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בִּי אֶתְהוּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֲרָךְ אִפְסִים וּמְלֵא

ידענו כי אין, זה כסמיק חינונו נס' ספרדים, כרחם אב על' תכלים ק"ג, י', ועוכה עס שטכ אדפוסים כן
 תרחם זעלת 2' מיוזרת וכן נאפת חונכ נכ' וכס' ספרדים. והושיענו למען שמך חינו כס"פ, ובסדור
 רפ"ז כסוספת הושיענו חמול על עסך וכו'. חננו ועננו, נס"ס סנטו מלכנו ועננו. עשה נסלאוח כלרי
 כל' כסו נתהלים ע"כ, י"ח. פ"ו, י'. קל"ו, ד'. וכן בסדור רפ"ז.
 ה' אלהינו חים ורחם חינונו בסדור רפ"ז. וכן סס נתקוס הושיענו למען שמך רחם עלינו למען
 בריחך כסוספת הושיענו למען בריחך, ובסדור הספרדים כוספת פסקה זו ,,כנט נח וכוסעכ נח נסן
 ששעיק פל יעל ננו קנף כי לך כ' סיזעכ נך תושלתנו חלוכ פליחות חנח סלח נל כי סל טוב וסלס פחס".
 בין הבתרים, הכניח סכרת כסס עם סכרכס חנינו כאלקח לו עגלכ ועו וחיל ותור וחול ויכרת פוחס
 (ברשית ט"ו) נקדלכ ברית בין ככתרים ע"ס כתור הכרנח. למען ישראל, לטטן יעקב סכינו, ועוכר כסן
 זכות ג' סנות. אכינו מלכנו רענו וכו' סכאן עד נקרא אל הניחנו כסטט כולכ כסדור הספרדים. סבלעדך
 צירנו: כו סוף ססוק כי כעסך למעלכ עטנו, וען אל חעוכנו מחסיל כפוק כדז עז"כ תכלים ל"ח, כ"ג, וכסנו
 כלזון מיעד לרניס, וחלל לנו עוד עזכ כי ג"ל אל תרסח ולא י"ל וכן כוח כסדור כ"י. קצרה ל' ותקרב
 עזי העס (כעסר כ"ח, ס'). כחרב, עסנת כחרנ, כע"ס מ"ס סכככ כסו מחטפת כניסוכ (פיכס ד', י"ג),
 ויז סכרזו כע"ס לע"ס ככסכר ועחונר חל כנילנו ר"ל כנילנו עסכר ועסכי וכו', וכרלזון נלס יוטר כעל"כ.
 אל רחום וחנו וכו' ככ"י ,,אל רחום חכס רכס עלינו ועל כל עעזיך, מי כעוך כ' סלכינו, חנח
 סכ וכו' תתק"ו ח"ת כעספ פתח והחם סס חוטר ל' חקיף ונורס, כסו ססין יכ (תכלים פ"ס, ס') וכן
 עקן ככ"כ לרזיס עזי ססן. אחה הוא ה' אלרנו חינונו כסדור רפ"ז, חלל סס כי אחה אל ארך וכו'.

רחמים עשה עמנו כרב רחמיה והושיענו למען שמך שמע מלבנו תפלתנו ומיד איזיבנו הצילנו שמע מלבנו תפלתנו ומפל צרה ויגון הצילנו: אבינו מלכנו אתה ושמך עלינו נקרא אל-תנחנו: אל-תעזבנו ואל-תפלאנו בוראנו ואל-תשכחנו יוצרנו כי אל מלך חנוך ורחום אתה:

אין כמך חנוך ורחום יי אלהינו אין כמך אל ארך אפים ורכחסד ואמרו הושיענו ברחמיה הרבים מרעש ומרנו הצילנו: וכד לעברך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תסן אל-קשינו ואל-רשענו ואל-חטאתנו: שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך. והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה פי כן דרךך עשה חסד חנם בכל-דור ודור: חוסה יי על-עמך ותצילנו מועמך והסר ממנו מכת המגפה ויגודה קשה כי אתה שומר ישראל: לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים: מה-נתאונן מה-נאמר מה-נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך פי ימינה פשוטה לקבל שבים: אגא יי הושיעה נא אגא יי הצליחה נא: אגא יי עננו גיוס קראנו: לך יי חבינו לך יי קוינו לך יי גיחל אל-תחשה ותעננו כי נאמו גוים אברהם חקנתם כל-כרך וכל-קומה לך לבר תשתחוו:

הפיתח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים נבהלה נפשו מרב עצבוננו אל-תשכחנו נצח קומה והושיענו כי חסינו כך: אבינו מלכנו אם אין פנו צדקה ומעשים טובים זכר-לנו את-פרית אבותינו ועדותנו בכל-יום יי אחד: הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו: חוסה יי עלינו בארץ שבינו ואל-תשפוך חרונה עלינו כי אנחנו עמך בני כריתך: אל הביטה דל בכבודנו בגוים ושקצונו בטמאת הנדה: ערמתי עזר לשבי

ושמך עלינו נקרא ירמיה י"ד, ט'. אל תעזבנו ל' ט"ח ח', כ"ו. וככ"י פוקדם לו עוד, כ' אלפינו חסד וחסד גדול עלינו נקרא עשה עמנו לטען חסדך".

מרעש וברנו ל' נהלם ורעדה כמו רגז ותרטע בארץ (תכלים ע"ז, י"ט) כרעש וענו (ליוט ל"ט, כ"ו). זכר לעברך זכרים ט' כ"ו. וכנתכס לפי הענין. שוב מחרון שעות ל"ב י"ב. חוסה ה' על זכר ועל לקבל שבים נצטט כולם בסדור הספרדים. מוסיף הי"ן נשכח פאט. לך אדני הצדקה דניאל ט', ז'. והסס נל' חזמת. מה נחאונן טל' חובס ג', ל"ט. ונראשית ט"ד, ט"ו. נחפשה חובה ג', ט'. כי ישנך, לקוח מתפלת נעילה. אגא ה', תכלים ק"ט, כ"ב. לך ה' חבינו עש"ב יעזיב ט', י"ו. ותכלים ק"ל, ז'. אל תחשה חזעננו, אל תחזוק ואל תיטרנו, ותנת אל עועדת נעקוס שנים, ולקוח כלשון עיזעיה ט"ד, י"ט. נאטו, חסרו, ענזרת וינאטו נאס (ירמיה כ"ג, ל"א).

כי חסינו כך חיינו נסדור רפ"ו. ונסדורי הספרדים נצטע טן כי חסינו כך עד בארץ שבינו. יחזינה טה שטעידים אחזנו נכל יוס על אחדותך נאטרנו ט' חסד, והדל'ת נסולס כמו ועדותי זו חלעדם (תכלים קל"ב, י"ב). דל כבודנו, ירד וכלך לו כבודנו, דל פעל כו"ל נסתר של עכר טעמין דל כבוד יעקב (יעזיב י"ו, ד'). ושקצונו, טאטו נכו. עוך לשכ"י כן הגיה ר' מוריאל נסדורו טש"ב תלים ט"ט ט"א, ויזר תקן כי כן כו"ל גס נסדור רפ"ו, וכן גורס גס העפדס ר' למי כר חנוך ח"ל עד עתי עוך לשכ"י כסרון והטקדס נקראו עוו דכתיב חרון עווןך (והכ"ב ו', ט"א) וכתיב גאון עונכס (יחזקאל כ"ד, כ"ט) טכ"ל

וְתַסְבֵּרְתָהּ בְּיַדְעָר: עֲזִרְתָהּ גְבוּרָתְךָ וְקִנְיָתְךָ עַל־אֲזִיבְךָ יָם יְבוֹשׁוּ וַיַּחֲזוּ
 מִבְּסֻדְתָּם וְאֵלֵי־מַעְמוֹ לִפְנֵיךָ תִּלְאוּתֵינוּ: כִּי־תֵר יִקְרָמוּנִי רַחֲמֶיךָ בַּיּוֹם צָרְתָנוּ
 וְאִם־לֹא לִי־מַעְגֵי לַמַּעֲקֵה פֶּעַל וְאֵל־תִּשְׁדָּרְתָּ יָבָר שְׂאִירֵהֲנוּ: הֲיֵן אִם
 הַמִּי־חַדִּים שְׂמֵךְ שֶׁעָמַד בְּכִלְיוֹם תַּמִּיד בְּאַתְבַּח וְאוֹמְרִים שְׂמַע שְׂרָאֵל
 יי אֲדִינֵנוּ יי אֲדָר:

אין מלכת על פניהם. חלה נשקום איך ספר מורכב באים לו מפילין כוונתו יעם על כל יסין וכאפין לו
 מפילין יסם על אשאלו ודוקא על זדונו ומיושב.

חו סמוגפדעו טחגעו ויירד קיוו חחונן געזנגט. ר"ח, גמלן ניסן, ל"ג בעומר, פלן ר"ח סיון בני נחך
 אסר תע פלן שמעוה, ט' באב, ערה, פלן ע"כ בני נחך ר"ח חשה, חגיגה, פורים ט"ו באב
 חוכר ט"ו בשבט

וַיִּאמֶר דָּוִד אֶל־נַפְשׁוֹ צַר־לִי מְאֹד נִפְלְאָה־נָא בְּיָד־
 יְהוָה בִּירֵבִים רַחֲמֵינוּ וּבִיָּד אָדָם אֶל־אֶפְלָה:

רחום ותנו חסאתי לפניך יי מלא רחמים רחב עלי וקבל
 תחנוני: יי אל־באסף חוכיחני ואל־בהמתך תִּסְרְנֵנִי: חַנּוּנִי יי
 פִּי אֶמְלֵל אֲנִי רַפְאֵנִי יי כִּי נִכְחַלּוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְחַלְתָּ מְאֹד
 וְאֵת יי עֲרַמְתִּי: שׁוּבָה יי חֲלִצֵה נַפְשִׁי חוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ:
 כִּי אִין בְּמִוֹת זַכְרְךָ בִּישְׂאוֹל כִּי יִדְרֶה־לְךָ: יַגִּיעֵנִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲהָ

גם ישיב אעמיך כן הנקמה. גם ודי ספרדים האמינו טקון זכ, וכן האמינו ספרד, וקנאתך על
 אויבך הם יבשו ויחחו מנבורתם". על אויבך, תקון חזרונים הוא זכ"ל כחוק על זכאינו. יבושו ויחחו
 על זכ"ל יע, כ"ו. תלאותנו, כוונתו טעם כל שתלפת ארץ טלפתם (אבות י"ג, ז') והוא זכ"ל חזונו
 ק', ו"ג. ואם לא למעננו למענך פעל, נאני כ"י גם נסיון דפ"ה גורם לא למעננו כי אם למענך פעל.
 ידן גם נסדר הספרים, שאירחנו, כפ"י נוסף כי אל כלך חנון ירחום אהרן, ונסדרי ספרדים הנוסחה
 שעכנתנו כ"ו. לך, מיתלנת, עינינו כי אל מלך חנון ירחום אהרן וזכור ערותנו בכל יום חסיד אומרים
 פעמים באהבה שטע ישראל זכ"ל, יי לוי נסר חקן, א"ש כעס, והוא יחיד סן נחמוכו כל האשים
 (מסכים ק"ו, ט'). פעמים בכל יום חסיד באהבה יאמרים, גרסאות מתגלות יז כן ונסדור רכ"ז חסר
 חנה באהבה, וכפ"י גורם בכל יום פעמים באהבה ויאמרים, יכן גם כפ"י חסר נחמוכו טלת באהבה,
 גרסאות ספרדים ככר זכרונים, ונדרש חסלים חסור ק"ד נטל געין נוסחה ז'.

ויאמר דוד, ט"ז ב"ד, י"ד. ולא נטח טקון זכ לתפאן כאוס סדיר יכן נש לא נסדר עזר סלטים,
 כק' דע"ט ססדר קלוב אל"ה דף ג"ו כתב זכונין לומר קודם נפילת אפים פסוק זכ, ולא שרע לו יעם
 אם לא נספור זכונלים על פניהם נתחנן, תפסוק זכ כחכ תפלה נש ניד. — ועם זכונלים על פנים
 נתחנן שרע הכל כי אעזים כמו טסר רכינו ט"ה אמתו עלי: וזאת נפל לפני ה' (דברים ט', י"ח. וז"ל)
 וכן ישיעו וסל על פניו חרב (יסופ ז', ו'). ואם כנפיה על כל אשאל כתב זכוס דונטת דקנן ספסוד
 אר כיו מרכיזן אוחו כנספסין אוחו על אשאלו. ונמלל נעמלל כ"כ ט"ז רכ חקלע לבכל סמנניה ככר
 נכל כולו. טלפת חנפיוכו, ונכ"ט כ"ט ט"ז אטע אלס אטחו אל ר"ל כן חקלכוס לח כוה אצק לכ לשיעל
 על פניה. רחום וחנון תפלה זו נקראה נש חחונן על' אמתו מפילים תפסנניו לפניך (דברל ט', י"ח)
 ח' חקנה על' ופסיל תפנתי לפני ה' (שם ט', כ'). והתאנון הזס עוד קוטן כטור לא כיתב לו נוסחה
 סופדס לכל אלה כל אחד אלה כנקתו (טור פ"ס ס' קל"ה) וספר כן קנפסו: נוספתו ררסו וחנון חסאדי
 לפניך זכ' וספרו סוטור ו', וספרדים חוטרס סוטור כ"כ (וכן פוח סוכר סון פ' נסדר). וכחנ סנודרסס
 יז חיקים אמתננים סוטורים ספרים כל אחד וספר כפי רגנו ודעתו. אמלל, נפלל ודל כס. יאל כתיב
 'אסר קרי, עה סתי תביס וליקן רופל. בשאול, נקטר. אשחה כוס כפל. לזק אל חסכ וסידנו סודי טי
 דעטות על סטתי, נל"ה חין נעמלל, תל' חרמי ל' אספי טפטו רסילכ, ידען פניו פ"ה ופספי אספוי

בְּכֹל לַיְלָה מִשְׁתִּי בְּדַמְעֹתַי עָרְשִׁי אֲמַסֶּחָ: עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינָי
 עֲתָקָה בְּכָל צוּרָי: סוּרוּ מִכֵּנִי כָּל פְּעָלֵי אֲוֶן כִּי שָׁמַע יי קוֹל
 בְּכִי: שָׁמַע יי תְּהַנְחֵי יי תִּפְקְדֵנִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ מְאֹד כָּל־
 אֵיבֵי יִשְׂכּוּ וַיִּבְשׁוּ רַגְעַ:

בשמי ופנימי פנימיים זה, אבל בשאר ימי השבוע חוטרים מיד ואנחנו לא נדע וכו'.

הק ומקטנה חוכר דמקטנה ומקטנה חוכר יי אלהי ישראל גענוגט; מו דעו חביריגעו ומקטנהגעו מקטנה
 פקטנס ומו גלייך האנגעו לא נדע מו.

סוף יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם עלי תרעה לעמך:

י' הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הֵינִי לְעַג וְקָלָם בְּנֹזִים נְחֻשְׁכֵנו
 כְּצֶאֱזַן לְטֹבֵחַ וַיִּבֶל לְתִרְוַג וּלְאֶבֶד וּלְמַכְבָּה וּלְחִדְרָפָה:

ח'י' ויבבל ואת לשמך לא שכתנו נא אל-תשפתנו:

י' זָרִים אֹמְרִים אֵין תִּחְלָה וְתִקְוָה. הֵן אִם
 לְשִׁמְךָ מִקְוָה. טְהוֹר יִשְׁוּעֵהֶנּוּ קָרְבָה גַעֲנֵנו וְלֹא
 וְהַיְחַלְנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְפְּשׁוּ אֶת־פַּעֲמֶיךָ מֵעַלְיֵנו:

ח'י' אַנְּנָה שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַדְתָּ:

ז' חִיסָה ה' עֲלֵינוּ בְּתִמְחָךָ וְאַל־תִּהְיֵנוּ בְּיַדִּי
 אֲכֹזְרִים. לְפָנָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם
 לְמַעַן עֲשֶׂה עִפּוֹנֵי חֶסֶד וְאַל־תִּאָחַר:

(נמצאת ט"ג, ל"ט) ורחן בצרו ת"ה ויסח כהנא (כמדובר י"ג, ז'). אמרה, אלהלם וחרטוב כמו שיש,
 מנחה כמיוו זה לכ כעס (יהבט י"ד, ח'). עששה ככתה, עתקה נמיכנה, געפושערט, תרנוס של יסן
 טדיה, וכן דנטול ז', פ' ועתיק יוסין, בכל צוררי, בעבור כל צוררי, דוגמת תחשימת בעמטס (נמצאת י"ט,
 כ"ט). קול בכיו, כי שדרי דעמח לא נמכלו (כ"ט דף כ"ט). רגע, פתחוס.

ה' אלהי ישראל, כתב בכל זו תופל החון כ' אלהי ישראל ואתה מהסתנות כמפריזיזות ואתה
 מהחכב אתה ואנחנו לא נדע וכו'. וכן כלשה נמלא כסודים כ"י הרבב תחנות כאלה המוכרות כפיך שיש
 ולכלן פועל כאלה הסמיון ה' אלהי ישראל שוב וכו' גם כני ספרד חוטרים בתחלה ה' אלהי ישראל ואתרי
 תחנה מסדימת אמת ליום שני (ומזכר סין כתשהה שלנו) וחזרה ליום שמיני, וכן לכל הנוסח יש להב
 תחנה מיוחדת לומר אשר הסטוק ה' אלהי ישראל. והנה זאת התחנה שלנו כתבו על מיוחדת כשט ה'
 יחודה כמסדי כי יסרה עזוקה בעלך, ואם קנלה שיה נקבל ואם לדין יש תשובה, כי תחישת כשה זגלחו עם
 הַפֶּטֶח חֲכִיכֵם כִּי תִכְרַח ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חִינּוּ פִּנּוּךְ הַתְּחַכֵּם פֶּסַח רְלוּנוּ וַיְהִי שִׁמְחָה נִתְּנָה הַבֵּט מִשְׁמַיִם,
 ופ"כ פין נה סידר. אבל תוכן כהתנה יגיד לנו וכן חטרה כי מוכרה כישו כגזרות זנסוף סלף כמשיצן
 גם לויס מסדר חטרה כהתנה עמקרה פייס גדול סולך על סדר ז"ג ולפ כספר כשלמות, כי קארובו מו כדו
 עלה כסתריה על כבוד מו עמעס אחר ואין לנו עוד מסנו כי אס כסודים של מוח כ' ז' ז' ח' נ' וק'.
 ומסדרו של מוח נוין חינו כמפנינו לכל מלחתי ככ"י מוכנ קודם חדרו של מוסס ה', וברור לי שנקטעה
 כדתי שדרי טרה של מוסס. ועתה אנחה, שוב מחרון, שמוח ל"ג. י"כ. הרבט כשמיים, ל' ישיבה ס"ג, ס"ד.
 לעב וקלם, תכלים ס"ד, י"ד. וכו', ויבל, יופב כמו ישיבה כ"ג, ז'. ובכל זאת שפך לא עשה תכלים
 ט"ד, י"ט. אין תחילת וחסדה, פין לכס תוספת ומקוס, כן חוטרים כודים לנו. שפנה ה"ו כנגול כי אס
 ל' אדו. טהור, זרישת של כקנ"ה זהו טבור טינים מלוח רע (מקוקן ח', ז"ג). טרה, כוה כוה וע"כ
 כקוף כקוף סוף כמו קרנה אל נשתי (תכלים ס"ט, י"ט) ופירושו אלה הספור מקרב ליטופתנו. יענו, ל'
 חיכה ה', כ'. רחטוק יכבשו, מליכה לקומה עמוסף של ר"כ. מחרונך נוין כנגול כמור רע"ו וכל"י כי

יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 מ' קוֹלְנוּ הִשְׁמַע וְתַחַן וְאַל־הִשְׁשֵׁנוּ בְּיַד אֲזִיבֵינוּ לְמַחֲזֵר
 אֶת־שִׁמְנוּ. וְכוּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲרָבָה אֶת־זְרַעְכֶם. וְעַתָּה גִשְׁאֲרֵנוּ מְעַט מִדֶּרְבָּרָה:
 י"ח וּבְקִלְזֹאת שִׁמְךָ לֹא שִׁקְחָנוּ נָא אֶל־תִּשְׁכַּחֵנוּ: "
 מ' עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דָּבָר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
 וְהִצִּילָנוּ וּבִפֶּן עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 י"ח יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהַנְּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֶךָ:

בשם כבוד אלוהים שומר ישראל נחמנית לנו ובכבוד קבלות נכל יום.

חמ תענית לנו (חין פיעלע קבלות יעדען טמג) ויירד היער שומר ישראל גענומען.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
 שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם אֶחָד וְאֶל־יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד הַמִּתְדַּוֵּים
 שְׁמָךְ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם קְדוֹשׁ וְאֶל־יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ
 הַכּוֹשְׁלִים בְּשִׁלּוֹשׁ קְדוּשָׁה לְקְדוּשָׁה:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמְתַפִּיל בְּתַעֲנוּגִים הַתְּרַצֶּה וְהַתְּפִיל לְדוֹר עֲנִי
 בִּי אֵין עֲזָר:

אֲבִינוּ מִלְּבָבוֹ תַּגְּנוּ וְעַנְנוּ בִּי אֵין בְּגוֹ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהִלְשִׁיעֵנוּ:

הפסק מאלוהינו כמו נשפס אמת. סגולה אשר בחרה כמו זכרון נכונים ו'. וכן נכ"י יז פה קודם
 מוסב חוספת מרח וכה חולו, "ע"ב בעפר פינו ונכבש באפר כחצו, כי סאר שבענו סחורים, רינו
 לענה ורוש ולא שב טמנו חרץ אף ובעתה. וכלל זאת שסך לא שכתבו נא אל השכחנו. ה' אלהי
 וכו', ובפירושים הסידוק, עין טעם טעם ס' ר"ב. ורוא פה שכתנו לטעלה. למה יאמר, תכלים קפ"ו,
 נ'. למענך עשה עמנו כל' דניאל ס', י"ט. ככוכבי שמוח ל"כ, י"ג. נשארנו ל' ידמיה ס"ג, נ'. עזרנו
 ספוק בתכלים ע"ט, ס'. ונראה שזה אינו עוד טן הפיוט חלף לקוח טתפלת ולחשכו לח נדע אלפסיו.
 שומר ישראל, הפיוט הזה יז גם לספרדים לע"ת טך נחטרון החרח טתלכ נרשעים חזר נטקוטו יז
 לסס הכרו, "אמר גוי רנא שמור ארית גוי רנא ואל יאכד גוי רנא כלוטרים נכל יום טטן יפא טט
 רנא". ובסרוו הזה גם נטכב טריפולי גם נטחור רוטא, ונטכב טריפולי נטלח חתי: אטר גוי קדוש טיד
 הכרו, "אטר גוי כרוך שמור ארית גוי כרוך ואל יאכד גוי כרוך זילטר קדוש וכוך", ונפחור רוטא לח
 נטלח מרוח זכ חכל נטלח נטקוטו קודם אטר גוי חחד הכרו, "אטר כרית אנוחינו, שמור אריתנו ואל
 חלכד פלטחנו כלוטרת נכל יום טעע ישראל כ' חלכינו". ח"כ הפיוט שמור ישראל נוסד נכאס טרוים,
 יעדו טטנו נבי כל טכב כנטכס. האמרים שטע, כסדור ספרדים, "האמרים בכל יום טעט" וכן נכל
 הכרוים. הכשלים גיליש קדושה לקדוש, כן כתב יטנ' כסדורו וכלוח טרז ס' י"ט ונכין וכן הוט נל"ס
 דף קכ"ו, ע"ב. ופירושו כלוטרים חלף טעמים הקדוה כטזולת ר"ל אל קדוש קדוש קדוש. ונרמח הספרדים
 "האמרים נכל יום קדוש קדוש קדוש". ברחמים, נטפלה, ול' טכמים הוט כמו רשעים וחטוניים (טכח
 כ', י"ט) אל ימנע טלמו טן כרשעים (ברכות י') עיקר טענית פליחות ורשעים הוט (תחוטא נרשעים).
 וטפיים, גם הוט ל' רזון ובכח אף טל' טכמים כמו טפוק טתפיים טיטנו (יוטס פ"ו ע"ב) נל"ח בעוקלפטיג
 ועעדען. וכתב נכל טעדת ימים נחלק ד' נכילור סכליטות זיז נודסים, "וטתפתה כתחונים, טתלמ
 ודחפתה" וכן הוט כווסטס נטחור אלכויניק, חכל אינכ ככונס כמו אטיר פליח נעל ע"ו לח"ס סיף ס'
 קכ"ו. חז לכוסף לדבריו כי גם נקדויות יום רלסון אל ר"כ יז לוטר נאופר ארצנו, ולא טתנו.

וּאֲנַחְנוּ לֹא נָדַע מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי
 וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: יְהִרְחֶם־ךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: וְאֵל
 הַזְּבָר־לָנוּ עֲוֹנֹת רֵאשִׁימִים מִחֵר: יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד:
 חָנְנוּ יי חָנְנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: בְּרָגוּ רַחֵם הַזְּכוּר: כִּי הוּא יָדַע
 יִצְרָנוּ וְזָכוּר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזֵרנוּ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
 וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: כַּאֲן מוֹטֵר חֲצֵי קָרִישׁ:

וְעַתָּה יִגְדֵל־נָא כַח אֲדָנֶי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה:
 סיו. יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כִּרְעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דִי־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן.
 יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי־אָמֵן.
 יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֹה דִי־קִדְּשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מוֹן־כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא
 וְנִחְמַתָּא דִּי־אָמְרוּ בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

כשני חמישי חוסיין אל ארך אפים ויש לאטרו טעוטר, ואין חוסיים אותו לס נראש חרש ולא נערב
 פסח ולא נחנכה ולא נשני ימים אל פורים קטן וגדול, (ונק' טין חוסיים אותו נפורים קטן). ובחשעה
 באב נחלקים הכננים נרוב קלות פולין ביהם ומערהרין אין חוסיים, וכרוב קהלות אשכנז חוסיין.
 חס סאָנטאַג חונר דאָננערזשאַג ווירד נאָך פֿאַנגענדע געבעטעס, חוסיער ניכט מו' ר"ח, ע"פ, חנוכה חונר ביידע פורים.
 לטנג פולין גדול חוסיים גם את זה.

<p>אל אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאַמֶּת אֵל־ בְּאִפְךָ הוֹבִיחֵנוּ: חוֹסֵה יי עַל־עַבְדְּךָ וְהַשִּׁיעֵנוּ מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ לָךְ אָדוֹן סְלַח־נָא כָּרַב רַחֲמֶיךָ אֵל:</p>	<p>אל אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאַמֶּת אֵל־ בְּאִפְךָ הוֹבִיחֵנוּ: חוֹסֵה יי עַל־עַבְדְּךָ וְהַשִּׁיעֵנוּ מִכָּל־רָע: חֲטָאנוּ לָךְ אָדוֹן סְלַח־נָא כָּרַב רַחֲמֶיךָ אֵל:</p>
---	---

אנחנו לא נדע מה נעשה כדבר רב עשרם וכרענ'ם כנוסח התפלה וברוקח ס' זי"ט. וכל נו ס' י"ט וטור
 פ"ח ס' קל"ט טורז טעם אמירחו, כלומר שהתפללנו וכל ענין זיובל אדם להתפלל, נישנה נספוקי חזרה
 ועשיה נשנה עשה וכנמילת אפים נתחנן וכמו שנה עצה רכיבו דכתיב ואשכנז (דברים ט', ט') ואנכי עשיתי
 נבר (ס' י', י') והתפלל לפני ה' (ס' ט', י"ח) ופעתה אין בנו כח להתפלל בענין אחר ולא כדע מה נעשה עוד
 רק עליך עינינו. ואנחנו לא נדע, דכ"כ כ' י"ב. וזכר תכלים כ"ב, ו'. יד, אס ל"ג, כ"ב. אל תזכר, אס ע"ט,
 ס'. חגנו אס קכ"ג, ד'. וכסדורי כספרדים טועטר קודם חגנו ס' הספוק עורנו טעם ה' והוא ל' תכלים
 קכ"א, נ'. ברנו חנקוק ג', כ'. והספרדים חוסיים עוד ,,ברנו עקרה חזורה, כרגו חשימות חזורה, ס' חוסייה
 חסלך יעננו כיום קראנו", והוא ע"פ סדר רב עשרם. כי הוא ידע תכלים קכ"ג, י"ד. עורנו, אס ע"ט, ס'.
 אל ארך אפים, כח כל נו כס' י"ט אחר התחנה פותח וחוטב אל ארך אפים, וחוטב תחלס
 וכו' יענו וכו' וכלי לנו, והטעם כי תחלס טנקזים על כגולה טנגלות וסיה היאועה כאלעס וחס"כ טנקזים
 רחמים כי גם תוך זמן היותנו נגלות ילינו טכל רע וטגרות האויבים וגורותם טכל וכן כחג גם חזודרסס,
 וכוסף עוד אטטלס כה נ' תנות כנגד עגרת הדנרות וע' יוס שעטר עזה נכר לקנל כחורס. וכלטוד עזס
 כי אחי הנוסחאות יתפלב וו יחזכרו לתפלה אסת ולא יתפרדו וכן גם טנגה כני ספרד וטולין ולא כעגס:
 כסאכנדס אכדו לסס כ"ק הראשון ועונו חתלק חני. והכס נוסחת כסאכמיס יז כה כ"ד תנות ונתנו גם
 טעם לזס אהוס כנגד כ"ק ספדי יקלס וכ"ד לשון כפרס (עזה עזה ס' רכ"א). ארך אפים, אשות ל"ד, ו'.
 אל באסף, ל' תכלים ו'. כ'. חוס' יואל כ', י"ג. אל חסחר ל' תכלים כ"ז, ט'.

תפלת שחרית

ת שלומי קריש וברכו ליחיד.

מי אָזינו יכול לקַטְנֵנוּ יום כְּגוֹר הוּא אֵלֶיךָ לְנוֹת לְכַנּוֹן וְיָמָּה אֵסֶה קְדוֹשׁ חַוּ בְּרַכְיָא חַי קְדוֹשָׁה כּוֹס יום חֲמוֹנוּ בְּמַשְׁקִים וּבְכִיּוֹתוֹת כְּעִדְיָהּ מַעֲבִיזִים חַלּוֹ יוֹמָם מְאֻחָלִית בְּכַזָּח:

זי שלם זעע חצי קדיש קודם ברכו אל שחרית חצי זכ אחר תחנון:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו של שחרית:

עֲשֵׂה יְגֻדְלָנָא קָם אֲרֵי בְּאֶשֶׁר הִבְרַת לְאִמֵּךְ: וְהִתְגַּדְלַתִּי וְהִתְקַדְשַׁתִּי וְנִזְרַעְתִּי לְעֵינֵי
נְיִים רַבִּים וְיָדַעַו כִּי־אֲנִי יי בְּרַכְיָא נִשְׁשִׁי אֲתֵינִי יי אֱלֹהֵי יִגְדְלַת מֵאֵד הוֹר וְהַדָּר לְבִשְׁתָּהּ לְהוֹא
שְׂמֵהּ הַיִּרְאֵלֶּהָ מִכְּרָה מוֹדֵעֶלְמָא וְעַד־עֶלְמָא הִי תְּכַמְתָּא וְיִבְכְּרָתָא הִי־לֵילָה הִיא: אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בְּרַלְוֵי בְּלִהְעוֹנָה אָמֵן יְהֵא שְׂמֵהּ רַבָּא מִכְּרָה לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֶלְמֵיָא בְּכַל כְּחוֹ קוֹרְעִים לֹא גוֹר
הֵינֵּן שְׂנְאֵמֵךְ בְּפִרְעַ פְּרַעַת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְגַּדְּכָ עִם בְּרַכְיָא יי מֵד טַעַם בְּפִרְעַ פְּרַעַת מִשׁוֹם
הַבְּרַכּוֹ יי אָמֵר רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן לֵישׁ בְּלִהְעוֹנָה אָמֵן בְּכַל־כְּחוֹ פוֹתֵהִים לֹא שְׁעִירֵי גוֹרְעוֹן
שְׂנְאֵמֵךְ פְּחָחֵי שְׁעִירִים הֵבֵא נְוִי־צִדִיק שִׁמְרֵ אֲמִנִים אֵל־תְּקַרָּא שׁוֹמֵר אֲמִנִים אֱלֹהֵי
שְׂאִימֵךְ אֲמִנִים.

מי שלם זעע ברכו אל שחרית יחצי זכ אחר תחנון.

זה אומר אני במקום ברכו של שחרית:

בְּפִרְעַ פְּרַעַת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְגַּדְּכָ עִם בְּרַכְיָא יי בְּרַכְיָא אֲתֵינִי יי אֱלֹהֵיכֶם מוֹדֵעוֹלָם עַד
הָעוֹלָם וּבְרַכְיָא שִׁם בְּכִרָה וּמְרֻמָּם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלִיחַ: הִי שִׁם יי מִכְּרָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:
בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִסְאֹת לְכַחוֹ: וּבְרָכָה שִׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִשְׁלַא כְבוֹדוֹ אֲתֵי
בְּלִהְאָרְץ אָמֵן וְאָמֵן: אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָה בְּכַל־יוֹם נְיִום מְלָאָה אַחַר עוֹמֵד בְּאַטְעַע הַרְקִיעַ שְׁחָרִית
וְאָמֵר יי מְלָה יי מְלָה יי יְמִלְךָ לְעֵלְמָא וְעַד: וְכָל־גְּרוּדֵי מַעֲלָה עוֹנִים אַחֲרֵי עַד שְׂמַנִּיעַ לְבְּרַכְיָא
בְּשִׂמְנִיעַ לְבְּרַכְיָא חַיָּה אֲתֵי שְׂשִׂמָה יִשְׂרָאֵל וְחֻקֵּךְ עַל־מַצְחָהּ יִשְׂרָאֵל עוֹמֵדָה בְּאַטְעַע הַרְקִיעַ
וְאָמֵרָת בְּקוֹל דָּם בְּרַכְיָא אֲתֵי יי הַמְּבִרָה וְכָל־גְּרוּדֵי מַעֲלָה עוֹנִים בְּרוּךְ יי הַמְּבִרָה לְעוֹלָם וְעַד:

נמקוט קדושה אל שחרית יחצי זכ אחר תחנון.

זה אומר אני במקום קדושה של שחרית:

וְלֹא תַחֲלִלְנֵי אֲתֵּשֶׁם קְדוֹשֵׁי וְנִקְדְּשַׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי מְקַדְּשֶׁכֶּם שְׂרַם ט עֲמִדִים
מַעֲלֵל לִי שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַר בְּשִׂתִּים יְכַסֵּה פְּנֵי וּבְשִׂתִּים יְכַסֵּה הַגְּלִיו וּבְשִׂתִּים
יְעוֹפֵת: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמֵר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהַשְׂאֵנִי
רַחֵם וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל הַעֵשׂ גְּדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ יי מַמְסוֹמוֹ: יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיוֹן לְדוֹד
וְדוֹד הַלְלִיָּהּ: בְּשַׁעֲלָה מִשָּׁה לְמַדּוֹם מַצָּא בַת אֲתֵי אֲמִרַת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי עֲבָאוֹת מְלֵא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְכַת אֲתֵי אֲמִרַת בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ יי מַמְסוֹמוֹ: וְכֹלֵם עוֹנִים בְּפֵה אַחַר וְאִמְרִים
יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיוֹן לְדוֹד הַלְלִיָּהּ:

נמקוט קדיש שלם יחצי זכ אחר תחנון:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

עֲשֵׂה יְגֻדְלָנָא קָם אֲרֵי בְּאֶשֶׁר הִבְרַת לְאִמֵּךְ: וְהִתְגַּדְלַתִּי וְהִתְקַדְשַׁתִּי וְנִזְרַעְתִּי לְעֵינֵי
נְיִים רַבִּים וְיָדַעַו כִּי־אֲנִי יי בְּרַכְיָא נִשְׁשִׁי אֲתֵינִי יי אֱלֹהֵי יִגְדְלַת מֵאֵד הוֹר וְהַדָּר לְבִשְׁתָּהּ לְהוֹא
שְׂמֵהּ הַיִּרְאֵלֶּהָ מִכְּרָה מוֹדֵעֶלְמָא וְעַד־עֶלְמָא הִי תְּכַמְתָּא וְיִבְכְּרָתָא הִי־לֵילָה הִיא: אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
בְּרַלְוֵי בְּלִהְעוֹנָה אָמֵן יְהֵא שְׂמֵהּ רַבָּא מִכְּרָה לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֶלְמֵיָא בְּכַל כְּחוֹ קוֹרְעִים לֹא גוֹר

תפלת שחרית

הינו שְׁנֵאמַר בְּפָרֵעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַחֵב עִם בְּרַכּוֹ יי. מִדּוּ פָעַם בְּפָרֵעַ פְּרָעוֹת מִשׁוֹם
הַבְּרַכּוֹ יי: אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גְּדַיָּא כְּלִמֵי שְׁעוֹנָה אֲמַן בְּעוֹלָם הָיָה זֹכֶה וְעוֹנָה אֲמַן לְעוֹלָם
הָבָא שְׁנֵאמַר בְּרַחֲוּ יי לְעוֹלָם אֲמַן וְאֲמַן אֲמַן בְּעוֹלָם הָיָה וְאֲמַן לְעוֹלָם הָבָא:

נתפלת מנחה נעקום חצי קדיש יאמר זה חסר תמנון:

זו אומר אני במקום חצי קדיש קדם מנחה:

וְעַתָּה יִגְדַּלְנָא בְּחַ אַרְנֵי כְּאֲשֶׁר הִבְרַתְּ לֵאמֹר: וְהִתְנַחֲלֵתִי וְהִתְקַדְּשֵׁתִי וְגוֹדְעֵתִי
לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיָרְעוּ כִּי־אֲנִי יי: בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יי: יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹדָר
לְקִשְׁתִּי: לְחֵנָא שְׂמֵיהּ הִיא־אֱלֹהָא מְבַרְכָּה מוֹרַע־לְמָא וְעַד־עֲלֵמָא הִיא חֲקִמְתָּא וְגִבּוֹרְתָא הִיא־לָהּ הִיא:
תְּנֵינָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵף פָּעַם אַחֲרֵי הַיְיָרְחֵי מְהֵלָּה בְּהַרְוָה וְהִגִּיעַ זְמַן תְּפִלַּת מְנַחַח וּנְכַנְסְתִּי
לְחַרְבָּה אַחֲרֵי מַחְרָבוֹת יְרוּשָׁלַיִם לְהִתְפַּלֵּל, בָּא אֲלֵיהּוּ וְכוּר לְטוֹב וְשָׁמַר לִי עַל הַפֶּתַח. אָמַר
לִי בְנֵי מִדָּ קוֹל שְׁמַעְתָּ בַחְרָבָה זֶה אֲמַרְתִּי שְׁמַעְתִּי בַח קוֹל שְׁמַעְתָּ בִּינְתָּ וְאוֹמַרְתָּ אוֹי
שְׁהִתְרַבְּתִי אֶת־בֵּיתִי וְשָׁרְפֵתִי אֶת־הַיְיָכְלִי וְהַגְּלִיתִי אֶת־כְּנֵסֵי לְבָיִן עוֹבְרֵי אֱלִילִים. אָמַר לִי בְּכַל־יוֹם
יוֹם אוֹמַרְתָּ כִּדּוּ וְכִשִׁי־יִשְׂרָאֵל נְכַנְסִים לְבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּלְבֵיתִי מוֹדְרָשׁוֹת וְאוֹמַרִים אֲמַן יְהֵא שְׂמֵיהּ
רַבָּא מְבַרְכָּה לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלֵמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי אֶלְמֵי
אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כִּדּוּ. מַה לוֹ לֵאבֵי שְׁהִגְלָה אֶת־בְּנָיו וְאוֹי לְחַם לְבָנִים שְׁגִלּוּ מַעַל שְׁלַחֵן אֲבִיהֶם: אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּרַחֲוִי קִישׁ בְּלִהְיוֹנָה אֲמַן בְּכַל־כּוֹחַ פּוֹתְחִים לוֹ שְׁעָרֵי גוֹ־עָרֵן שְׁנֵאמַר פְּתַחוּ שְׁעָרִים
וְיָבֵא גוֹי צַדִּיק שְׁמֵר אֲמִנִים, אֶל־תִּקְרָא שְׁמֵר אֲמִנִים אֶלָּא שְׁאוּמַר אֲמִנִים:

למנחה נעקום קרושה יאמר זה חסר תמנון:

זו אומר אני במקום קדשה של־מנחה:

וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְרַשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי מְקַדְּשְׁכֶם: שְׂרָפִים עֹמְרִים
מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בְּשֵׁתַיִם וְכַפֵּה סָנְיָו וּבְשֵׁתַיִם יְכַפֵּה רַגְלָיו וּבְשֵׁתַיִם
יַעֲרֹף: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְתִשְׁאַנְי
רִיחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ: מְטַקְוִמוֹ: יִסְלַךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּנָהּ: אָמַרְוּ עֲלֵיוּ עַל סַבְּלָפוֹן שֶׁהוּא גְבוּהַ יוֹתֵר מִחֲבָרָיו מְהֵלָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְעוֹמֵר
אַחֲרָי מְרַבְּכָה וְקוֹשֵׁר כְּתָרִים לְקוֹנּוֹ וּמְשַׁבֵּיעַ אֶת־הַבְּתָר וְעוֹלָה וְיוֹשֵׁב בְּרֵאשׁ אֲדוֹנּוֹ וּבִשְׁעָה
שִׁיּוּצָא הַבְּתָר כְּלִי־חֵילִי מְרוֹם נִרְתָּתִים וּמִן־הַעוֹעִים וְחִיּוֹת הַזְּמַמּוֹת וּמִן־מִזְמוֹת כְּאֵרִי, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
עוֹנִים וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּבִשְׁעָה שְׁמִינִיעַ לְכַפֵּא
מִתְגַּלְגְּלִים גְּלִגְלֵי הַכַּפֵּא וּמִתְרַעֲשִׁים אַרְנֵי שְׂרָפָה וּכְלִי־רִקִיעִים אוֹחֲזִתָּן חֲלָחֵלָה וּבִשְׁעָה שֶׁהוּא
עוֹבֵר עַל־כַּסְאוֹ כְּלִי־חֵילִי מְרוֹם וּבְתֵר הַכְּבוֹד שְׁלוֹ פּוֹתְחִים פִּיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ: יי
מְטַקְוִמוֹ. בָּא וְרָאָה כְּמָה נִדְּלָתוֹ וְשִׁבְחוּ שְׁלֵי־הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבִשְׁעָה שְׁמִינִיעַ הַבְּתָר לְרֵאשׁוֹ
מְחִיּוֹק עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַבְּתָר מִעֲבָדָיו וּכְלִי־חֵילִי וּשְׂרָפִים וּגְלִגְלֵי הַמְּרַבְּכָה וּכַפֵּא הַכְּבוֹד וְחִילֵי
מַעֲלָה וּמְטַח מִתְגַּלְגְּלִים וּמִתְנַבְּרִים וּמִתְנַגְּאִים וְנִזְתָּנִים הוֹד וְהוֹדָר וּמְסִלְכִים כָּלֵם בְּפִהּ אַחַד וְאוֹמְרִים
יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וְעַד:

לערבית נעקום ברכו יאמר זה עיד חסר והוא רחום:

זו אומר אני במקום ברכו של־ערבית:

חַיָּה אַתָּה יי עַ כְּשֶׁהוּא יוֹם אוֹת אַמַּת בְּמַצְחָה וְיִזְרְעִים הַמְּלַאכִים שֶׁהוּא יוֹם, וְלַעֲרִב
אֲמַנָּה בְּמַצְחָה וְיִזְרְעִים הַמְּלַאכִים שֶׁהוּא לַיְלָה וּבְכַל־פָּעַם אוֹמַרְתָּ בְּרַכּוֹ אֶת־יי הַסִּבְרָה וְכַל־
גְּדוּרֵי מַעֲלָה עוֹנִים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרְכָּה לְעוֹלָם וְעַד:

סדר קריאת התורה.

ככל שני וחמישי קורים כחובה, ופותחים ארון הקודש וטולאים ס"ת ואיפרים.
בי"ט חזינתעבען דער ס"ת חזיו דעם ארון הקודש ויירד פאונגענדעו געבעטעט:

**ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ויני ויפצו איבך וינסי משנאיך
מספיק: כי מציון תצא תורה ודבריי מירושלם:**

ברוך שנתן התורה לעמו ישראל בקדשתו:

ויש אלוטרים עוד כריך טס וכו' :

ברוך שמה דמרא עלקא ברין בתרה ואתרה. יהא רענתך עם עמך ישראל לעלם. ופרקן
ימינה אחיו לעשה בבית מקדשה ולאטמוניא לנא טטוב נהורה ולקבל עלותנא ברחסין. יהא
רענא קרסה התורה לו חזיו בטיבותא. ולהוא אנא פקידא בנו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר
יתי וית בלדי לי ודי לעשה ישראל. אנת הוא זן לכלא ומסרגם לכלא. אנת הוא שליט על
כלא. אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא דיילך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא
דסגנדנא סמה ומקמא היקר אזריתיה בכל ערו וערו. לא על אנש רחענא. ולא על בר אלהין
סמקנא. אלא באילהא דשמיא. והוא אלהא קשט. ואזריתיה קשט. ונביאיה קשט. ומסגנא
למעבר טבון קשט. בה אנא רחין. ולשמה דקדשא וקידא אנא אמר תשבחו. יהא רענא
קרסה דתפתח לבי באזריתא ותשלם טשאלין דלבי ולביא דקדש עמך ישראל. לטב
ולחזיו ולשלם:

כטולת ס"ת כופלו מד ימין וא"ץ טקנלו כנ' ידיו ומחזירו לימין ועומד לפני הכיכל ואומר נקול רס:
דער חזן עאספאטינגט ריח ס"ת מיט ביידען מראען חזר רופט אויט:

גדלו ליי אחי. וגרוממה שמו יחדו:

והקבל טובה: ריח געמיינדע פאטוומרטעט:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והודוד כירכל בשמים ובארץ
לך יי הממלכה והמתנושא לכלי לראש: רוממו יי אלהינו והשתחויו להדם
רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

וטנניס סאץ הספר ידיו למעלה והולך ופונה דרך ימינו ועולה עמו למגדל שקרוין סס, וכל מי
ס"ת עובר לפניו סיבב למעוד טעניו ולחנקו כשתי ידיו חס מפער לו ולחנקו, וכל כפתע כס"ת נריך ללוותו
עד הכניסה, ונרך כליכתו אומרים:

אב רחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית אתגים ויציל נששותינו

ויהי בנסע כמדבר י, ל"ב. כי מציון, יציעו נ', ג'. ומזכר נס' כל נו סען לו' כובל טולפין
ספר טורה ופוטרים ויבי בנסעו סלרון וכו'. והספרדים יש להם כנוסחא טורהת כנסתים, וכן ככל כנסתות
לכולת והכנסת ס"ת יש אזי רב נין טכנא אזכנו וספרד.

ברוך שמה, לינו כמדור ספרדיים גם כמדורי רפ"ו ורפ"ו גם כבי"ו וכל ס"י איננו, והאפרוים
כעתיקובו מחזר (פ) ויקהל עמוד ס"ט) ע"פ ספר"ו ז"ל (נגיד ופלוה דף ל', נ"ו, נ"ו, וסן כי סכרנב
קבלת אזכנו אין אומרים אותו לא שאריך כפירושו.

גדלו לה, תכלים ל"ה, וטקוד חשירתו כהולאת ס"ת כס"ס סופרים פ' י"ד הלכס י"א. וכל נו
ס' כ' כחג ופוחת כחון כעלכו ס"ת ואומר גדלו, ונכנו ככנור לוטר פסוקים אל גדולה כלפס גדול כ'
ומכולל טלה, גדול חסג וכו' וחל"כ רועטו כ' אלכינו ומאחוס נוכס כלרון עכ"ל והאנדרכס כחג ועוליס
ס"ת ועומד לפני הכיכל ואומר נקול רס גדלו זיש כו אזה חנות על סס ויבי כי לעדו כואלי ארון כ'
אזכ לעדים (ע"ו, ו', י"ג) ועוד לפי זיש כו כ"ו חותיות כסאנון כסס עכ"ל. לך ה'. דס"א כ"ט, י"א. רוסטו,
תכלים ל"ט, כ'. וס'.

עמוסים עלי כעמוסים טמי כען (ישעיה ע"ו, ג'). וזכור ברית איתגים, וזכור את נדיתו עם
כאכות ועז"כ ויקהל כ"ו, ע"ב. איתניס טעטו ססוקים, כס האכות וכטו שרדכו מ"ל כר"ס דף י"א.

מִן־הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצֵר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיַּחַן אוֹתָנוּ לְפָלִיטָת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בַּמִּדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

נְהַיֵּעַ סִיָּן עַל הַנִּיעָה מֵיַחַד הַסֵּת עַל הַזֹּלְתָן וּפְתוּחַ וּמוֹטֵר:

תִּגְלַה וְתִרְאֶה מְלַכְתָּנוּ עֲלֵינוּ בְּזִמְנֵי קָרוֹב וַיַּחַן פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטָת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַן וְלַחֲמֵר וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: הַכֹּל הֵבֵן גְּדֹל לְאַלְהֵינוּ וְהִנֵּנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: פִּהוּ קָרֵב יַעֲסֹד (ר"ס ב"ס הכהו) בְּרֹדֶף שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲרֹדַת יי נְאֻמָּה סוֹחֶקֶת פְּתִי: פִּקְדוֹי יי יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי־לֵב מִצְוֹת יי בְּרַה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן: יי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים הִרְכּוּ אֲמַרְתָּ יי צְרוּפָה. מִנֵּן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קַסַל וְזֶן וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

בשני ובחמישי קורין לתלמי גברי נראש סדר של שנת הכאה, אין פותחין טעם ואין מוסיפים עליהם, ולריך לקרות לפחות ג' פסוקים לכל אחד ולשלתן לא פחות מעשרה פסוקים (אם לא סוף הענין כפסוק ה"ט כגון נ"פ ויבוא עטלף עמק סדר נשלת שקורין בפסוקים). ואין איש ראשי לעלות לקריאת התורה אלא אם קראו לו לעלות, וקוראים נחמלה בהן ואחריו לוי ואחריו ישראל, ואם ס"ת פתוח וקראו לכהן וכהן קורא ק"ט קוראים ישראל בעמקו. אם אין לוי וכהן קוראים לחותם כהן ראשון בעמקו לוי וינרך שנית. ואם אין כהן וכהן קוראים לישראל או ללוי בעמקו כהן, ואם קוראים לישראל בעמקו כהן לא יעלה אחריו לוי. וכקרא עלות לתורה יעלה בדרך קצרה טעקוטו, ואם שתי הדרכים שוות יעלה ביעין, ופתח הס"ת לראות הפסוק שריך להתחיל בו לקרות ויבאקו ע"י לילית שניו ויפתחו הס"ת כחתי ידיו ויאמר כלת עץ חיים היא למחויקים בה, ויבסוף פניו ללד שטל וינרך נקול:

פְּקָרָה נִרְכַּה חִיבְעַר דִּית ס"ת בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵךְ:

ובעם עומים בְּרֹדֶף יי הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר הענין בְּרֹדֶף יי הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרֹדֶף אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחַרְבְּנוּ מִפְּלִהַעֲמוּסִים, וְנִתְרַלְנוּ אֶת־תּוֹרַתוֹ. בְּרֹדֶף אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וכשמחיל הקורא לקרות בתורה יסיר ידו כשטלית טעם"ת ומאחר יד יעינו לכרה חזות נס"ת כל זמן הקריאה, וגם כוח יקרא כלת עם הקורא מלה בעלה. וגם אזני כל העם יסיו אל ס"ת לשמוע הקריאה שפי הקורא ולכוין בה ככל יכלתם נחישוה וניראה. ולאחר הקריאה יבאק בליית כפסוק שניים וגולל את ס"ת ושנרך. נח"ב נרכה בְּרֹדֶף אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֻת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַע בְּחוֹבְנוּ. בְּרֹדֶף אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה: ואחר שאתר אליו הסיון מי שברך יירד בדרך אחרת טעה שעלה.

הנשואים, ישראל שנשאל הקנ"ב על כפני נזרים וכוח על' כשטלית טעם"ת ומאחר יד יעינו לכרה חזות נס"ת כל זמן כעל וי"ט בעמקו ויחון עלינו כשדורים שלפנינו וככון כוח דוגמת ויחון ס' אחת (מ"ב י"ג, כ"ג), וכן תמיד אחרי פעל מנן יחס הכוח או לט"ד ולא שאל על. במרה, הליכות הקנ"ב כשנחתו על ידיו נקראו עדות כל' חז"ל כשו מענין ראשון ראשון וכך היא העדה (ר"ס דף י"ו) כעדת הקנ"ב (יומא פ"ו, ע"ב) עדת עובד וענותמוך (נרכות ע"ו, ע"ב) הלייקים כופכים עדת כרין לעדת הכחמים (נ"ר פ' ל"ג) וכן שלט עשרה עדות (ר"ס י"ז, ע"ב). תגלה וחראה, כוח טעם' סופרים פ' י"ד הלכה, י"ב. ואם בגירסה תגלה כל"ג וי"ו נראש וכן גורם הלנוז לא"ח ס' קל"ד וכן כוח כשני ב"י גס כשדור רפ"ס וכן הנכון, ורחש עוד ננאור על הכל יתגדל. הכל הבו, גס כוח גס ככלכה י"ח נקלת שני לאון. ברוך שנחון, טווכר נכל נו ספון כ'. הורח ה' וכו' שחכלים י"ט, ח', וט', וכו', י', וי"ח, ל"א. ובתכ הכל בו נהגו העם לוטר אחרי עלות הקורא לקרות בתורה פאיקים אלו תורת כ' תעיטה וכו' עד טנג כוח לכל החופים בו, ויש כהס ע' תכות כנגד ע' יוס שטעד טעה כטר לקבל התורה. וכן ע' תכות נכרכה אחרונם של נרכות הכפטרסה. ואחם הרבקים, דכרים ד' ד'. ברכו את וכו' נשאל טפורס כחחטיה ח', ו' שכנר עורא הסופר כרך כרכה קודם שקרא בתורה. וכרכות התורה שלנו טובאית ננפ' כרכות דף ע"ט, כ'. ודף י"ח ע"ב. ונפס' סופרים פרק י"ג הלכה ס'. נחו לנו חורח אמח, פיעט כפור זו היא תורה שנכתב, והיי עולם נטע בחוכנו, היא תורה שנעל פה

סדר קריאת התורה

ברכת הגומל.

לרננה לריבין לכודות, מי שהיה חולה ומרפא, ופי אכיה סנוז נניח כאסורים ואלו, ופי אכיה יורד ניס ועלכ עטנו, ופי אהולך נעדרר כזניע לייאזו; ופאר נרככ אחרונכ על קריאתו בתורה יאמר עוד נרככ זו: ווער פון חיינער קרמקהייט גענעטען, חיינע וועט פארער וויסענעריינע געמאלט פארער וקאנט חיינער אבענוט געפארט ענטגאנגען, ספרעכע נאך דער נחמינרככ חיכער דייח ס"ח נאך פארגענרע נרככ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב: והכל עושים מי שגמלה כל טוב הוא יגמלה כל טוב סלה:

אחר הצלחת הקריאה חומר הס' ח"ק, וכוונת גולל ג' דפין על הסולחן וענייה כס"ח פתוח להראות כחנח לעם כטועדים עינינו וטעמאלו, ופחזירו לפניו ולאשריו שזוהו על כל האנשים וכנאים לראות כחנח ולכרות ולומר: בייט חויפאגעבען דער ספר חירה ויירד פארגענרעו גענוגט:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עיני הים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: דרקה דרקה געם ובלנתיותיה שלום: ארד ימים בימניה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למשן צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

נעוד אכוא כוכך אח כספה כס"ח יאמר זה:

לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והגצח וההוד כריכל בשמים ובארץ לה יי הטמלקה והמתנשא לכל ולראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובקרה בח ובבורה ובקרה לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: יהי רצון מלפניך יי אלהי אבותי שיתגדלנו ותרקיע על סודותיה ותתנהג עם בניך ברחמיך טובה ותכניס להם לפנים משורת הדין:

כשני חמישי קודם טעניסיס הס"ח להיכל כאחזורים תחנון יאמר כס"ח יהי רצון, ונקמת חסלות מין טועדים.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכונן את בית חיינו ולהשיב את שכינתו בתוכנו במהרה בימינו. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לרחם עלינו ועל פליטתנו ולקנעו משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקיים בנו חבמי ישראל. יהי

דכתיב דברי חכמים כדרבנות ובעשירות נטועים (קבלת י"ב, י"א); ואחי נרכות אלו יא נכח ס' תנות כנגד ס' יום אעמד עשה נהר לקבל התורה. ורחש גם לטעלה נרכות האחר, ותיחא נעדרש רחש פ' חתח הכרכ, חיוז סיה הכרכ שנוך טעה נחודה תחלה, ב"א"י אכ"ה אשר בחר בחורה הואת וקדשה ורצה בעושיה. רגומל, נרכות דף כ"ד, כ'. ונוסחתנו סיה נוסחת כריף ורחש' והרש'ס' סלכות נרכות פרוק י' סלכה ס' כפי שאלתה נעטרט. ונעל וי"ל כניה לרעים נעקום לפיכיס, ואין לנו לוח טעטנע ח"ל. מי שגמלך, לאן סכילחח פ' כח.

וזאת החורה, פאקוים טעניס ד', ס"ה, ונמנר ד', ל"ו, ועשלי ג', י"ח, וי"ו, וע"ז, ויעשיס פ"ב, כ"א. והטעניס גם לכס כעין נוסחח זו אף חוטרים אותה קודם הקריאה כבנכת כס"ח אח הספר להראות כחנח לעם, וכן עשע טעס' סופרים פ' י"ד הלכה י"ד. ורחש נעירוס הרשע'ן לדברים כ"ז, כ"ו. וכחנח סכל נו, נכאו שיאמר כגולל כשעת כלילה לך כ' גדולה וכגבורה וכו' עד ועהללים לשם תפארתך, וכטעס לפי שכל אנה שכן ענינו ל' לניסח כפסוקים נעקום אחר וע"כ חומר אותה כהוא טעניס כספר עכ"ל. ויהי רצון אחרים עוד תקון אחרונים כום ולקוח טחפלה ר' יאטעל בן אליעז (נרכות ו').

יהי רצון מלפני, ענישה רכ עשרס כסדורי, גם ככל טו ס' ל"ז טעניס סלל לאשרה נכת שפני רשע שודש, וכן לאזנו וכחל רשע שודש להיות כחותה שנוע טכרז כחון וחומר יהי רצון וכו' וסטן סדורס כרקא"ה, לכונן, לרחס, לקייס, שנעטע, וכתנער, לכאטיר אוינינו טכ"ל וכן כוח גם טעס כספרדים, וכן גם רכ עשרס ענישה עוד כפעס כסדר רשע שודש. והנה כסדור אחינו כל בית ישראל לא נעלח אלא הספרים, ושדנרי סכל נו כרחש אחרון כזה גם להאשכמים נאחנה כלאזנו. לכונן אח בית חיינו, אח בית הסקדע, והוא עז"ה יעשיס ס"ג, ו'. שכינתו בחוכנו ע"ה ואנתי נחוכס (שעות כ"ב, ס').

וְגִישֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידוֹתֵיהֶם בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם. שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לְשׂוֹנוֹת וּבְחֻמוֹת. וְיִקְבֹּץ נְדָחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲחִינוּ בְּלִיַּת־יִשְׂרָאֵל הַנִּתְוַנְּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁכְרָה. הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בֵּיבֶשֶׁת. הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ. וּמֵאִפְלָה לְאוֹרָהּ.

וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּהּ. הַשְּׂתָא בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

הַסֵּף לוקח את ספר תורה לסוליכס פן כניסה ולהלנינו נהיכל, ואומר: רער חון טרקטס ריח ספר תורה ימך רעע ארון הקודש לריקק חונר ומגט:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־גִשְׁנֵב שָׁמֹן לְבָדוֹ.

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וְיִרְם קָרָן לְעַמּוֹ תְהַלֵּל לְכָל יְהוָה גְּעוּיִינְרַע חַטְוֹמְרַעטַס:

חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ:

נעוד שפוליכיס הס"ח לטקוטו חוטרים עוטור זס:

לְדוֹד מוֹמֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים

יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכַוְנֶנָּה: מִי־יַעֲלֶה בָהּ יְהוָה וּמִי־יִקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא גִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשׂא בְרַכָּה

מֵאֵת יְהוָה וְצָדִיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא הַדָּרָשׁ מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה:

שְׂאוּ שְׁעָרֵימָה רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

יְהוָה עוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵימָה רֵאשִׁיכֶם וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם

וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כחזרות השפר לחוך הכיכל חוטרים: ביי"ט מיינהעבען רער ספר תורה חין רען ארון הקודש ומגט ומן:

וּבְנֵיהֶם יֹאמַר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְהוָה לְמִנְחוֹתָהּ

אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָה: כְּהִנֵּה יִלְכְּשׁוּ־צָדִיק וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעִבּוֹר הַדָּר עֲבָדָה אֵל

תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָה: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תוֹדֵתִי אֶל־תִּעֲזוּבוּ: עֲזַרְתִּים

הָיָא לְפִחוֹיָקִים בָּהּ וְתַמְכִּיָּהּ מֵאֲשֶׁר: הִרְקִיָּה דְרַב־יַגְעִם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ

שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

בשורות טובות עש"ה ישעיה ל"ב, ז'. ויקבץ נדחיו עש"ה ישעיה י"א, י"ב. המקום, כנוי לבקב"ה נל' ח"ל כנוי כעמקס ירחם עליך (זנת י"ב, ע"ב) וכו"ר פ' ס"ח טפני טכ טכנין שזו אל הקב"ה וקוראין אותו מקום שזו טקוטו של עולם ופין עולמו טקוטו. ומשעבוד טלח תלמודית וטעמה טענדות וטעוין, ודלס לטעלס דף 43. השתא בעגלא טלינה חרעית, וטענדית טחח נטערה וכוטן קדו. יהללו, תכליס קט"ס, י"ג. וכחוח נס' רכ עטרכ וכוכל כו טחזירין כספר לטקוטו חוטער יהללו וכו' ונמה וכו' עכ"ל. וטכ שחוטרים עוטור כ"ד, טפני שחוח כו שחו זערים רלשיכס שחטר אלטכ טלך כטכחמס חלרון לכתי קדשי קדשיס (זנת דף ל'). ונזנת כוהניס לוטר עוטור כ"ט, כו נחטר על טחן חירכ (זכחיס קט"ז וטפני פ' וזחח הנרככ וחחל דכי חליכ פרק ב') וחחורכ זנחח כחחכ (זנת כ"ז ע"ב).

וכנחה, נטענר י' ל"ו. קוסרה, תכליס קל"ב, ח' ט' י'. כו לקח, עש"ה ד', כ'. עץ חיים, זס ג', י"ח. וי"ג חרעינו, טוף חוככ.

ספר זכוריי ספר חזרה לסיכל חזרים אשרי וכו'.

**אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:
אשרי העם שקבה לו אשרי העם שני אלהיו:**

תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בקליוזם
אברכה ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך וגידו: הדר כבוד הודך ודברי
נפלאותך אשיחה: ועוז גוראתך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירגנו: תנון ורחים יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יראה
לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכובה:
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך מלכות כלעלמים וממשלתך בכל דוד ודד: סומך
יהוה לכל העפלים וזוקף לכל העפופים: עיני כל אלה ישברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חיו רצון: צדיק יהוה
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל
אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

חין חזרים למעלה נראש חדש ולא בחנוכה ולא כנ' ימים אל פורים קטן ונדול, ולא נערב פסח (ותנון
קבלות אשכנו ככל ערבי רגלים) ולא נחול המועד ולא נחשעה באב ולא נערב יום כפור. לכל נערב ראש
השנה יאמרו חג זמנים סענתי, יש אומרים, ויש אפין חזרים וכן מנכ ק"ח פ"ד ויון אשכנו. וכן' ימים זנו
אסרו חג אל יום כפור לערב סוכות, וכל' בעומר ונ' ימי הגבלה, וס' בשבט חזרים למעלה.
חג ראש חדש, חנוכה, בירע פתע פתן גרס חוג קליין פורים, חשעה באב, ע"כ, ע"פ, חוג חול המועד
ויורד למנוח ניכס געווגט, חין פיעלונ קבלות חוד ניכס חן ערב שכוועח ערב סוכות חוג אסרו חג.
למנצח מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב:
ישלח עזרך מקדש ומציון יסעך: יזכר כל מנתתך ועולתך ידשנה סלה:
יתרלך כלבך וכל עצתך ימלא: גרננה בישועתך ובשם אלהינו נגל
ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הליע יהוה משחיו יענה

אשרי, כתוב בכל בו סטן כ' וכסוד ס' קט"ט טעורין הספר לעקומו וחזרים תכלה לדוד ומד
קדושה, ויש פקועות שחזרים תכלה לדוד ומד קדושה וחזר כן טעורין הספר לעקומו ע"ל ועם פטירת
תכלה לדוד ג' פעמים כיום בנכרות דף ד', ע"כ ספר ר' אלעזר חזר ר' פריש כל הכומר תכלה לדוד בכל
יום אל פעמים מונחם לו שחזר כן פולס כח. ודלה למעלה דף 69.
למנצח, עונת כמ' רב עשרים, וכח כסוד ח"ס ס' ח"ל טכין עתה לומר פארי יובי וענן ס'
כיום לרה לפי ז"ל בו טענין הכיזוב. ואנוהכס כח טעם פטירתו כסוף תפלה טעמי ז"ל נערך תלים
(מזמור כ') חנה מולא י"ח טעורין יש מלא ספר עד עומר זכ (אזרי הליז ולמה תרא גויס סד כול)
כנגד י"ח נכרות אדם תתפלל בכל יום אדם פוער לשכנו תתעני ללוחך כך דוד כעלך לשאר י"ח טעורין
פטרנו לו לדוד יענך ס'. ויש נעמור הזה רלא כל' ענייה וסופו כל' ענייה. וכעת וי"ע חין חזרים פתו
טעמי אהז טעור של תפלה ויש בו יענך ה' כיום לרה, וכעת וי"ע חזר ימי לרה חלל ימי שפעה ע"ל.

משמי קדשו בגבורות ילשע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בלשם-
יהוה אלהינו גזכיר: המה פָּרְעוּ ונפלו ואנחנו קמנו ונתעוֹדֵד: יהוה הושיעה
הַפְּלֵךְ יַעֲגֹגוּ כַּיּוֹם-קָרְאֵנוּ:

וְכֹא לַצִּיּוֹן גִּזְאֵל וּלְשָׁבִי פִשַׁע בַּיַּעֲקֹב נֶאֱמַר יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּי וּמִפִּי וְרַעַד וּמִפִּי
וְרַע וְרַעַד אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר קְדוֹשׁ י קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וּמִקְבְּלֵיךָ בְּן מִרְיָן וְאֶמְרֵיךָ קְדוֹשׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׂבִינְתָהּ קְדוֹשׁ
עַל-אֲרֶעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָהּ קְדוֹשׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא. יי צְבָאוֹת מְלֵא
כָל-אֲרֶעָא זִיו יְקָרָהּ: וְהַשְׁאֲנֵי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל כְּרוֹךְ כְּבוֹד-
יי מִמְקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנֵי רִחְמָא וְשָׁמַעַת בְּתַרֵּי קָל זַע שְׁגִיא דִּי מְשַׁבְּחִין וְאֶמְרֵיךָ

וכא לציון כתב הטור נח"ח ס' קל"א כתב רב עשרם וח"כ חוטר ונא לניון, ואני זאת בריתי,
ואתה קדוש, וכן כתב הרע"ס ז"ל (בהלכות תפלה פ' ע') עכ"ל והם פסוקים בישיבה נ"ט, כ'. וכ"א. ותהלים
כ"ב, ד'. ופירשו אכן ירחי וכוונתם ובעל לקוטי פירוש חתם יואב תהלות ל' עכנכ והעמדה על' ותשנו נקדש,
אבוא עמתיך ותשנה תהלתך של ישראל וכמו שדרשו בחולין דף ל"א ע"ב אין טלחי הארץ אוערים שירם
למעלה עד יאמרו ישראל למטה. ועוד דרשו רבותינו שהקב"ה עמתיך עד שתתפלל כנסיה אחרונה שניחאל
וטקל תפלתם יחד (טורח תהלים עומור י"ט. ופ"ח) עכ"ל. וקרא זה אל זה, ישיב ו', ג'. ונקראת קדושה
זו קדושה דמידרש, ובת הרוחק שתיקנוה בשעת השער, ואנודרה כתב וז"ל טב שתקנו סדר קדוש כסוף
התפלה, הוא נענור עמי החרן כהשחמרים לנוח לתפלה של יפסיו שיעת הקדושה, דאשרינן בשלבי כוטה
(דף ט"ט ע"ב) חטאי קמי עלטא, אסדרח דקדושה ואיבא שטיה רבא דאגמחא (ורחא שם פירוש רז"י), ולכך
תקנו כתרם סדר קדושה זה כדי שיכינו עמי החרן אין שכירים לדבר כלשון הקדש חלל חלל ארטי שבו
רגילים לדבר בו נאותו הוסיף, ותקנו להם כאן כטו תפלה קענה, תתפלה אחרי וח"כ קדושה וזכרון ליון
ותלמוד תורה, כטו שתקנו כלילי שנת כרכה פעין שנת כענור השחמרים לנוח, והשעם אין אוערים אותו
כשנתות וי"ט כשחית עפני שכולם נחיס נחית הכנסת תתפלה לשאוכה, וכטו לאטרו כשנתות וי"ט כשנתה
לפי שבו דורשם נחיסם חלו קדושה תתפלה ענפה ורגילות הוא לדבר כסוף הדרא כפסוקי גאולה וקדושה וס
עמי החרן נחיס לשעוע הדרא עכ"ל ורחא גם נערוך שרך קדש. ומקבלין דן הוא תרגום אל יונתן על
פסוק קדוש קדוש. ז' חסר יוד כל"ל. ילשה תנה זו איכנה כני בי' ונסדורי רפ"ה ורפ"ו ונסדור חטשטרדם עשנת
חש"ת גם לא כסדור ספדרי כ"י, ואף אנודרהה לא גרם לה וכן כרסנ"ע כפירושו לרניאל י"א, ח' לא גרם לה, חלל
הוא גרסתו, קדוש יקרומא בית שכינתים" וזה עמחר. ילגינא חתי"ו דנוש וכן גבירי"ה חף כי תנועה גדולה
ושוכה לפני חתי"ו כי כן דרך ל' ארשית להדיג גרדכפ"ת גם אחרי תנועה גדולה כטו ילגינא (דניאל ב', ט"ט)
גבירי"ה (שם ב', כ') מדינא (עורא ה', ס') סחשני"ה (דניאל ג', ה'). לעלם ולעלמי עלמיא, כן הוא כנוסחאות
תרגום עליו וכן כסדור רפ"ה, ואנודרהס כתב זהו שעות ושאכון לוטר בעלם עלמיא כטו אסוף כסדור רב עשרם
ורכינו ספדיה, וכן גם כוספת קדור רפ"ו גם יענ"ן חתו כה. וכרסנ"ע כפירושו לרניאל י"א גורם, קדוש ילגינא
עלמיא". וכר"ק חתו כנוסחא חרסאוכה גם פירעה אסוף כטו לעולם ועד. ילגינא כט"ד פתוחה כן הוא ככל ס"י
וכן נקח דניאל ג', ל"ג, וקדושו ילגינא ילגינא (שם ב', כ'). וע"ד) יודע עליו אן סעקר ונפלא אשח ילגינא (שם ב',
י'. וכ"ו). ואם ישיה נקדור ילגינא נקטן ישיה קבוו ילגינא ילגינא כטו חקל חקלאי חקב חקבא כי כל הקעולין כסוף
לא יסור שכן הקטן נקנון. ונשעת עתק ילגינא לא נעלח כל' ארשית, וכבר דנרתי טזה כס' חונלות סייס
דף ק"ד. והשאני, וחוקל ג', י"ב עם תרגומו. ילגינא ילגינא כטו חקל חקלאי חקב חקבא כי כל הקעולין כסוף
זו חם הכון ילגינא כטו חקל חקלאי חקב חקבא כי כל הקעולין כסוף חקל חקלאי חקב חקבא כי כל הקעולין כסוף
כארשית שבתונים לא נעלח דוגמה לנסחרת ככני הפעול אל עדנר עלטו וע"כ נחלקו הדיוקנים לכני
שפנות. שטנס העקל לפי דרך ארשית הוא ילגינא ילגינא חתו כפתח וכו"ן אל י' רפה ונשעם עלעיל (לח כנו"ן
דנוש ועלע כשעת דו"ה ור"ס) וכטו אנוקד נע"ג של שעת, ועה שנטלכו נע"ג רפ"ו כפסוק הזה
ילגינא חתו כפתח עליו כי הסופרים כספרון ידועתם כטיב דקדוק ל' ארטי שנטו חרסב ונפרע נקדור
וכטו ירסח לנו עיד כתיבה ספסוכה וילגינא ילגינא חקל חקלאי חקב חקבא כי כל הקעולין כסוף חקל חקלאי חקב חקבא
ופ"ו, ח', פ"ו, וכ"ס. ואם נחיס כתרנס וחוקל י"א, כ"ד. וע"ג, ח' נעלכו על כנון ילגינא גם נע"ג רפ"ו.
יל, כל קל דארשית נקטן, ספדרי. שגיא כטי"ן ככל' כטו דניאל ב', י"ב. ור"ס, ה', ע'. ילגינא חתו כפתח

בְּרִיךְ יְקָרָא דְרַיָּי מְאֹתָר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד: יְיָ מַלְכוּתָהּ
 (קאם) לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה
 וְיָאֵת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחְשָׁבוֹת לְבַב עַמּוּךְ וְהַבֵּן לְבָבְךָ אֱלֹקֵי: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלַחֲמָתוֹ: בְּרִאֲתָה אֲדָנִי טוֹב
 וְסִלַּח וּרְבַחֲסֵד לְכָל־קִרְאֵיךְ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תַּתֵּן אֱמֶת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיּוֹם קָדָם: בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם
 יוֹם יַעֲמִסְלְנוּ הָאֵל יִשְׁוַעְתְּנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנַבְכֵּלְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטָח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָהּ הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:
 בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאָנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּילְנוּ מִזְדֵּה־הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנו תּוֹרַת
 אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְתוֹרַתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלָבְנוּ אֲדָבְתוֹ
 וְיִרְאֵתוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא גִיגַע לְרִיק וְלֹא גִלְד
 לְבַחְלָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנִשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם
 תָּהָה וְגוֹבָה וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִגְרָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַי

וכן דייקא ד' טלכ ספני עלמס וכו' וכו' דרך ל' חרשית, כיוונא לנו עדינפל ועורא שלא נטלא אס חף לא פעס
 שפת טלת די עוקר ל' או ? ועלמחוד לתנה עלחחיו שלא חמיד ד' נפני ענטו, לעל די טלכא די איהא.
 די רבב די כספי, די נחשו, די חספי, די תיותו, די תהו, די חסיס די אבהתו. וחק נתנומיס נטלא עוד כן
 כפוקטו של חלו כס ידי סופרים עוקלים כגון די עלרע (נרלשית ח', ו') די חרשיו (ח' כ"ב) די פקדתן
 (ג' י"ז) די כרמתי (ו', ו') די אסר (עמות ו', כ"ו) די פטרית (אס כ"ג, י"ג) די חו (אס ל"ד, ח').
 וחסמו נתפלותינו י לנו להכחטע כלשן כספי ועדוקקת ככל כפארי, ורלח גם נספרי תוללות חיים קי'.
 ותנה ימים ככירים אחרי כחני זמא טלחתי עאטן לי כגלון כספורס יענן, איהו כנר חמיד כן נמדורו
 עפודי אמיס נקדיס די בראי, די אפירי, וכתנ עליו אכן הוט ככיון, וחק לפי חותן צרילין לקר ולעשות טלכ
 חתה טכל טקוס סדל' ל' ח' חוקה, וכן הורס גם נספרי לוח חרש. מאתר ביה שכינתה הוט חתוס אל טקוסו,
 וליחא כאסית רכס סף פ' כ"ג החיות ככאסות חת ככסל חין טכירות פת כרסות וכאעה אטניע זמן לופר אירכ כן
 חוסרין כליזס טקוס הוט חין אזו יודעות אס כחן הוט אס נטקוס חחר הוט, חלח ככל טקוס אהוס כרוך כנוד כ' טקוסין.
 ה' ימלך עמות ע"ו, י"ח עס חרשו. וכתנ פנידדס סטה אלוטריס נקדושה זמא כפסוק ח' ימלך אאטר פטה
 ונקדושה אלוטריס טעופר ח' ימלך אאטר דוד, יח לופר לפי אמתרנטיס זה סדר קדושה חקנו לופר כפסוק אאטר פטה,
 לפי שלין חרנוס לכתוביס (1) מלכותה א"ר כן ככל סדוריו חף כסדור כ"י גם כר' רק ליזעיס ו', ג' גורס ככה,
 יככל זמא לא יתכן ועלג לען הוט ככאז כנר חטס עליו יע' כן כסדוריו, כי קאם כיווני קל חוז כל' וכר
 אמת מלכותה ארז הוט שוכ עליס הוט ל' נקטס וסיס לריך להיות ק' י' כיווני נקטס חו ק' י' חולד
 נקטס כעו כדניאל ד' כ"ג. טנל טלח רש' לילאשו כיופטי דפוס ליסכונל וסכיומטה ונע'ג דפוס חנוידס
 כ' מלכותה לעלם ולעלמי עלמיח' וחין אס טלת א"ר כ"ל (אוכס נר דף נ'), וגס חנכי עלחתי כן
 כנסחח כעשור רוטל גם כסדור כ"י על קלף, ג' אדור ספרדי כ"י כן הוט כן פכ כן נתתוס ח' ימלך
 כזירת ריס, וכן הוט הנוסחח נכ' רכ עטרס, וככ לא קאס דנכ. ה' אלהי, דכא כ"ט, י"ח. וענינו פה איומיל סדר
 קדושה וס לילר טעטמתינו ולכין פת לכנני ח' י' שמרה כס' נקטן חטוף כי לוי חוט. והוט רחום, חכליס
 ע"ז, ל"ח. כי אתה, אס פ"ו, כ' צדקתך, אס קי' טק' חתן סוף עיכה. ברוך כ', תהליס ט"ח, כ'.
 יעמס לנו יטעון חותנו כנכחיו. ה' צבאות, אס פ"ו, ס' ה' צבאות אשרי, פ"ד, י"ג. ה' הושעיה, כ', י'.
 כרוך הוט אלהינו, כלאס כ"י גם כסדוריו כספרדיו חתה ח"א חינוה, גם חזירכס לא נרס לכ, ונוסחח
 כדע'ס כרוך חד כנו כרוך כורלנו כרוך אנלנו וכ'. לכבודו, סידוש לשנחו וכו' כנודו. סן החועיס. טן
 עונדי ע"ו ועז' ויקרל כ', כ"ו. חיי עולם, עשור כטעלה דף 123. וישם בלכנו ארבתו ויראתו,
 ככ"י גם כסדור רפ"ו הנוסחח רכס רבני קירא' וככ' אחר גורס, וי'ס כלכנו לפהנכ חותו ולענדו כלכ
 אלס ונעש, פטכ, ונכסדור רפ"ו וי'ס ל' לעזית רבני ולענדו כלכס גלס ונעש פטכ', וגס כדע'ס
 נגזס חוספת וו ,,ונכס סככ" ורלח עיקר עז' יכ' ח' כ"ח, ע'. למען לא ניעע עז' יעיס ס"כ, כ"ג.

הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲמִיךָ: בְּרַךְ
הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ וְהָיָה יי מִבְּטָחוֹ: בְּמָחוּ בְּיַי עֲדִיר־עַד כִּי בִּידָהּ יי צוֹר
עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמִיךָ כִּי לֹא־עֹבֶרְתָּ דִרְשִׁיקָהּ יי: יי חֲסִין לְמַעַן
צַדִּיק וַיִּגְדֵּל תוֹרָה וַיִּאֲדִיר: קדיש תחקבל.

נכל כימים אחין טוסף חומר הס' קדיש תחקבל חסר ובה לציון, חנל כזיס טוסף חומר הס' רח
הצי קדיש ומתשללים טוסף. ונראש חרש חוללים החפילין קודם תפלת טוסף.
ועתה יגדלגא כח ארזי באשר רברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסרדיך כי טעולם הקמה:
מיו יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דרבא ברעויתה. ותמליך מלכותה
בתיכון וביומיון ובתי די-כל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.

למען יסרך, תכליס ל', יג. ברוך הגבר, ירמיס יז, ז'. בטחו, יעמיס ב"ו, ד'. ובטחו, תכליס ט' יא.
ה' חסין, יעמיס ט"ג, כ"א.

יתגדל, תקנו ח"ו תפלה רעכ זו לשנה נה את חסס נ"כ ולקדשו נרניס, וע"כ נתקנה נלאן חרטיית
כדי זיכורו חותה גס עמי החך אזינס טכידים נלאן הקודש חלא חרטיית זתיסה לשונס נוטן הסיח (חוספות
כרכות דף ג'). ונגטרס חכרה כסס יהא שמה רבא, על זס אזכ הטאטר סווח עיקר הכנה זנתפלה כזסת
(פסרי פ' סלזינו, וסוסה ט"ט. כרכות ג', וב"א, ט"ג, ונ"ו. זנת קי"ט, ע"ג. סוכה ל"ט. ועודש טזלי י',
ג', וי"ד, כ"ח). וכלותיות דר' עקיבא (טונא כילקוט יעמיס רעז רל"ו) טוזכר ג"כ תחלתס יתגדל ויתקדש.
ובטטה כסכוג קדיש טוזכרת נעס' סופרים פ' ט"ז הלכס י"ג. ופ' י"ט הלכס ח'. וי"ג. ופ' כ"א הלכס ו'.
וארטנ"ס כסדר תפלות טניס כל נוסחתה וחחו נה בני ספרד והיז טזוכס קלת ענוסחת זלכו זשיז נס'
רב פערס ונכל נו נס' ז'. ועמיס עור כרענ"ס ניסחח סיוסדת לתטרה חסר כלטוד כתלמוד וכעודש וסיס
ג"כ נזכרת נעס' סופרים סוף פ' י"ט, חנל לא יאטרו חותה סלזכניס חלא זנית סייס חסר קבורת הטת
וספרידיס ג"כ נט' חאכ. — ועודה יגדל גא. כעודכר י"ד, י"ז. זכר רחמיך, תכליס כ"ה, ו'. וזינח סכל
נו פסיקוס חלה לתטרס הגבור כלזס כזפוח חחון יתגדל, ונטור ח"ס פ' נ"ו כחכ כעעס כי ועתה יגדל
חא הוס ל' יתגדל, וחזכר רחמיך ע"ז עדת כרמיס זוכר כלותה זעס. יתגדל ויתקדש עז"ס יתקדל ל"ח,
כ"ג. וכחכו זכולו כלקס וכתניח זיז כקדיש י' לזכות זל זנת, יתגדל ויתקדש יתכר וישתכח ויתפסחר ויתרוטס
ויתנאל ויתסדר ויתכלל, כנגד י' עזטרות זנהן ככרל סעולס, וטענו חתס לטד זעל בן נחקן זשיטריס
כעלטט די כרת כרעותה עכ"ל וככר כרמתי כספרי חוללות חייס דף ס"ו וס"ח זנהקוד כככוג סווח יתקדל ויתקדש
כפתח. שמה רבא, סמו הגדול, ותחכ שמה כלי יו"ד לסי דקדוק חרטי (דניחל כ', כ'. ד', ט"ז); ודעת כעל טטוד
ויטרי לפרס זשיה כעו זס יה ככר כחה ע"י חוספות כרכות דף ג' וע"י זכודלדסס, ועוד רמיס זלטט על זעה רכס
זסיס חרנוס זל זעו כגדול כעלזכס כקחלת רכה דף ק"ט כזטה סזקן יוזכ דודש וטונין חריו אמן יהי
שמו כגדול כסבורך וכו', ורזס גס כרכות דף כ"א ע"ג. דייקרא כ' תנות, בן כחכ ככדיח כעל כניד וטלוס
דף כ"א, ע"כ וככל טכס דקדוק ל' חרטי, כזכר כרמי לטעלה דף 128. כרעותה, כרלזינו (עורח ס', י"ו),
עוזי רלזנו חרנושו דעכדי רעותה (תכליס ק"ג, כ"ח); וזס סוף כטאטר, וטן ויטליך טלכותה טתחיל
טאטר זגי, וע"כ יז להפסיק כזיכסס, ופי זקורס כרעותה ויטליך טלכותה כעטשן חסד חותס כוח. והכס
לפי סטירוז סעורגל חתכ כרעותה כעזכת חל די כרא, ר"ל כרס חת טעילס כרלזנו, יתגל רחיית כסס כנאון
ר"ח וולחל זל"ל כי תנת כרעותה חזרת לטעלה על יתגדל ויתקדש ר"ל זעו כגדול יתגדל ויתקדש כרלזנו
כעולס חזר כרס, ורזייתו טעס זנטלח בן גס כנוסח על ככל יתגדל, כרלזנו וכלזנו יליפו וכו' זס ככרס
חזרת כרלזנו על יתגדל. דייקל' כ' תנות, וכן דייקרא דייקרא דייקרא דייקרא דייקרא דייקרא. וכוו זכרתי.
בעגלא, כקדוג וכסכרה, כי רננת רזיסי טקדוג חרנושו זיכית כעגל (חיוב כ', ס'). ואטרו אמן, היז ל'
הקדש, כי נל' חרטי סיס נקדו וזשיט' (דניחל כ', ע'), וכזשיכוהו כל' הקדש, טפני זטרוכ כזטעסס נו זיכיו
חוח גס עמי החך וזס גס הזעס זל וחייס עלינו ועל כל ישראל זשיזיכוהו ג"כ כל' הקדש. יהא שמה
רבא סכרך לעלם ולעלמי עלמיא, יהי זעו כגדול סנווך לעולס ולעולמי עלמיס, וסוח עז"ס דניחל כ',
כ'. והזנת חוס כעין כרוך זס ככיר טלכותו לעולס ועד, וכוו זשיטרי לטעלה דף 82. לזלס לט"ד סחוסה
וכעזכור לטעלה דף 127, וככר הזייר על זס כרס זל"ס דף רנ"ג ע"כ. לעלם ולעלמי עלמיא, לקוח טת"ח
לזטות ט"ו, י"ח. וטוכה טענו זל"ל וזשיט' כר"ו כרזס זכ"ל וכן כוח כס' רכ עטרס וברכס"ס טלכות תפלה פ' ט'.
וככר ח"ס פ' נ"ו. וכזכחת יהודס לזטות כ', ח'. וכן ז' תנות טן יהא עד עלמיא כנגד ו' דיקטיון, ונאלה ז' תנות
יז כ"ס חותיות כמד הפסוק כרזזית זיז נו כ"ס חותיות, וכנגדו טוניס יגדל נס כח חדני ר"ל יגדל סכל סכדי

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דִּירְקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן־כָּל־כְּרִבְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׂבִתְתָּא
 וְנִתְמַתָּא דִּירְאֲמִירָן בְּעֻלְמָא וְאֲמָרוּ אָמֵן:

ק' קבל ברחמים ובכרצון את התפלתנו:

הַתְּקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דִּירְקֻלֵי־יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאֲמָרוּ אָמֵן:

ק' יהי שם יי סבךך טעמה ועד עולם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

ק' עזרי פעם יי עשה שמים וארץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיז הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

אז נכחו נרא בעולם שאין ליש. וכתב בספון יענץ וז"ל הוא שמה רבא סבךך לעלם ולעלמי עלמאי, עד כאן שיקר עריית הגבור, כן הוא דעת גדולי הראשונים בכלל, שאין בריך לענות יותר, ויש בכס כ"ס חתימות הסדוטים נמשך שאתרו אלריך לאשרו בכל כח (זכח קי"ט, ב'); וכן חבל מ"ט אין ראין לספיק בין שלמים ליתכרך אפילו נסחאכס אצרת ואין בריך לומר נכחור מ"ו, אלא יבואו לפס אצטר הס"ן עד אצטר הקדיש עכ"ל וכן כתב אבדורסס כס רכינו סעדיס וכדא"ל. ויברך וישחבה, בלאו בלאו אזהר אזה ל' פרטיס ל' הענייט והוא הסעב רניס לפסח אהקדיש בל' עברי מתקנס. ויחלה הלמ"ד נקוד בלרי לפי דקדוק ארטיס כמו ישחבה (דניאל ב', ט') ישחבה (סג ג', ב"ט), ולא נטל כסגול. ויחחירי. הדל"ת נפתח, ויחולל הלמ"ד נפתח, דוגמת דניאל ג', ט"ז. עזרס ב', י"ו. ואף בחס"ף לח ישתנה בחרטיס השתח לקטן כל אן כאן אפין הספק, וכן בעל סוד מדך דף ט"ו גורס אכיס על ביצר נפתח. ויחלהל, טעקרו כיס כנוסח ויחקלם, כדחכס טן סטור א"ס ס' ג'ו ועדכרי עטרס העתיקס סכר אכן ירחי וז"ל כתב רב עטרס זיז פקוטיס אפין לוסריס ויחקלם, לח טפני אכוא נגפי כמו וקלסס לכל הדרלות (ויחקל ב"ג, ד') ויחקלסו קך (סג ב"ב, ב') כי יז לו נס ל' אכס כמו והוא בעלכיס ויחקלם (סנקות א', י'), אלא זיז כקדיס ז' ענייני אכס כנגד ז' קדיסיס, וזיז אטור כיון אטפסיקסיס כאטן יז"ר טכרך לעלס ולעלמי עלמיס ויכרך, בריך לומר ויחקלם עכ"ל וכדזיף עליו אכן ירסי וכדחכס אפין נכון לאשרו אלא להכריע בנכח הכורס נ"כ, אך ויחלהל יתכן יותר אפניו טוכרע עכ"ל וכן גס דעת כרענ"ס כדחכס מתאכזב בנו טוככס כדחכס ס' טעכס קח. אטנס כל אלו הלאוטיס אכס נכר כטס' סופריס ס' י"ד הלכס י"ב כנוסח אל על הכל יגדל וזס ג"כ חנת ויחקלם, ועוד אכס כניסח אכרס טוכס כעככ פפזיס קט"ו, ע"כ לעלה ולקלס. בריך הוא לעלא וכו' בריך הוא למעלס טכל הסככות והזיירות והככות אככנו לו. ונתח בריך טופסכת ביח טן די קדשא אפניו, ועלות אלה אינס תרגוס אל הקדוש בריך הוא, אלא הסידוס ויחלהל שמה די קדשא, ויחלהל סס הקדוש, ואח"כ בריך הוא נטך לפטס, וכן כורס בלרע בעל א"ז טוכס כע"ל לח"ס ס' ג'ו אוח ז'. קדשא סקוף ככוכן ע"כ קדוקו כלזון ולח ע"ק"ש כו"ו ארוקה. לקלא הלמ"ד דכוסס וכחכס סלעיל (דניאל ו', ג'). וביטיס כנורחיס אטעכנג לככול את החכס, סעקר לומר לעלא לעלא עלי ו"ו ככנור כנייכס וכמו אנטלח כת"ל דכריס כ"ס, ע"ג. וכן הוא כעשור ריעס לכל הקדיסיס אל כל הככס. קד"ל כן כתב בעל נגיד וטלוס, וכן באטת לרוב כפרטיס אל ככתיכיס טלח ק"ו כפני עלמס אף אנטלחכס ג"כ כקכס הסקוטיס טקולרע ועל דרך ל' עברי כמו טאורח (דניאל ב', ט"ב) וטטל (ד', כ"ב) טקדמח (יידס ב' י"ח). ונחמחמא, טקלו טלסס קדו"ח (טורס ו', ט"ו), וכנו עליו הפירוזיס וענייני סלקי נס ארי נתולכות טייס דף קי"ד.

ויחקהל צלוהרין, מתקבל תפלתם. ובעוותרון, תחננתם. ואטעת כעטיס את תפלתם ואת תחנתם, תרופו ויחקהל טן עמיח ית ללחכוון וית כעווכוון (פ"ח ח', ט"ס), וכן כל ל' תפלת סתודתס ק"ל וכעטקל ק"ז, ק"ל (דניאל ד' ט'. עזרס ד', י"ג) וכל ל' חככס סתורנס קעי. וכן כדניאל ו', ח' יכעל קעי. ודע כי כעכרי לכתניס ס' חקפ"ו טוככס כוסכח יככס וביח חקקל צלוהרין וביחקמא וכו' ועודכס כיוס כסדר טוכס סריטולי.

יהא שלמא, וכן הוא נס' רב עטרס. והספרדים לוסריס אוחו כנוספס יותר לרובכ, וכרענ"ס אזו כוספס אחרת. עזרי פעם, תהליס קכ"ח, ב'.

עושה שלום, מניחו ג"כ רב עטרס וכרענ"ס, גס כעכרי טוכירו וכעכתקי לזונו למעלס כסוף אככ פכרס דף 106, אך הטיטס טכ אחריס לכק פוד כעטס כה אכקזו ככר ניכח אטח, אע"כ כרעכ כי יכח אטכ רכח ביח נתיסכר לחחוס כה הקדיש כקכקת כללוס, וכוספת פזרס אלוס כיוס לקוסכ ססוף אטכ פכרס וכדי לפסוע נס כקדיס ג' פסיטיס כמו כעטכ עכרס, ולככ אס. הוא יעשרה שלום, כרענ"ס

בזמני מילה נכה'כנ מלין קודם עלינו. ומלד בעילב ראה כסוף הסדור.

עלינו לשבח לארון הבל. לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו בגווי הארצות. ולא שקננו כמשפחות האדמה.
שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בקל המונגם. ויגהנו
בזרעים ומשתחויים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא. שהוא נומה שמים ויסד ארץ. ומושב
יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא
אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס וולרמו. בפרגוב
בראותו. וידעה היום והשבת אל לבקד בי יתודה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד:

גורם, הוא ברחמי יעשה לנו", וכן הוא בסדורי ספרדים גם בעמוד רומא, אך האשכנזים אין להם נוסח
זו עלכד נקדיש יאמר האכל בו' ימי אכלו. והנה הקדיש הזה כפי טב שאוטרס אותו או מקלחו או כולו
יש לו שעות טיפודות, כי בטמטע התפלה כגון לפני נרכו אוטרס אותו עד די אשירן בעלמא וא"א ונקרא
או קדיש עז לעלא (תניח ס' ו') או קדיש זוטא (כל בו סטן כ'. ול"ה. וע"ר. וס"ב) או קדיש קצר (ס
סטן י"א. ול"ז. וע') או קדיש חסר (טניח'ג כלכות י"ב ס' ס') או חצי קדיש, ובסוף התפלה שאוטרס
אותו כזו עד סופו נקרא קדיש בתרא (רמנ"ס ננוסח הקדיש) או קדיש שלם (כל בו). והקדיש אנוטריס
לומר על טוטריס הוא אטו קדיש יחום, או בעמוד שחמסריס בו הנוסחא מתקבל ללותהו או בעמוד
אסימטריס אוטרס אותו. והקדיש שאוטרס אחר הלמוד נקרא קדיש ררבנו, בעמוד שמוסיפס בו על ישראל
ועל רבנן (רמנ"ס ס).

עלינו לשבח, הזכר הגדול הזה לקום הוא תפלת מוסף של ר"ה, וענין אשירתו למוף כל התפלות לא נזכר
טרכ עטריס ולא טרמט"ס ולא טאנן ירחי ותנודרס. אבל ככל בו בטטן י"א וע"ו כתב, אחר כל התפלות אוטר
על יכו לשבח טטוטד, וכן טניח הסור נח"ס קל"ג. וכני ספרד לא יאטרטו רק עד עתתת אין עוד.
עלינו לשבח, כלומר מוכב היח עלינו לשבח. ליוצר בראשית, ל' חמטס הוא טנואר בכרוך שאמר. שלא שם
חלקנו בהם, עז"ה לא כאלב חלק יעקב כי יוכר הכל הוא וישראל אנט נאלחו (ירמיה י', י"ט). וגורלנו,
פירושו ולא גורלנו, ומלת שלא למעלה טטנו טוסכת גס עליו, והכנה היא, "שלא סם חלקנו בהם ולא
גורלנו ככל הטונס", וע"כ יש להזכר שלא להפסיק בין בהם ובין גורלנו, כדי שלא יעשה חפלה לחיפלה,
ודע כי הכפ"י נפירושו לפ' וואת הנרכה גרס בכדיש, "שלא סם חלקנו בהם ולא גורלנו ככל הטונס".

הטונס, נבי"י גס בסדורי הספרדים נוסף עוד אחר תנת הטונס, "הסם טאחויס להכל ודיק ועמפללים אל
אל לא יוציע" והוא עז"ה יעיה ל' ו'. וע"ה, כ'. ובסדורי רפ"ו ורפ"ז ספירו חרוז אה נדפוס ונאחר טקוטו
רוס. ואנחנו טטטו אבל אנחנו, וכן נאמת גרסת אנודרס, ונראה סכן גס עיקר הנוסחא ואשארנויס טינה
וכתבו ואנחנו טטני טתימת סם הושע (ראה כל בו ס' ט"ו), אטנס טיסיס כושע כן נון טטכר חפלה ו
רק טטוטב היא טטטע נכל כל בו ואין לה רעו נחלטוד ונטררש וגס אנודרס לא כתב טוכ דבר, ונאמת
טלאונה נראה בעליל אטונכר טיני חמטי החלטוד. וכחז עוד הכל בו נס' קב"ב ויגהנו כורטיס גרטינן ולא
ויגהנו כי אין ככל הקריאה רק אחנו וכל טקוס ואנו ל' אטינות כטו ואנו טדיגיס עכ"ל וראה למעלה דף
44. ומודים, נותנים הודאה ונח. נוטה שמים ל' יעיה נ"ה, י"ג. ומושב יקרו בשמים, כתב הסוד, יש
אוטרס וכסא כבודו בשמים (וכן הוא בסדור רפ"ו גס בעמוד רומא) ואין לומר כן אלא וטוט יקרו, וכן
הוא הנוסח נס' היכלות עכ"ל גס הרוקח נזירש קרואת היחוד טניח כנוסחא, וטוטב יקרו כשמיס טטעל"
וכו' אך נסם מדרש טעלו. וטלמתי עוד, יקרו ר"ת יב קדוש רם ונא. אין עוד, כן בסדור רפ"ו,
והספרדים גורמס ויגהנו אחר וכן הוא נבי"י, ובסדור רפ"ה גורמס ויגהנו אחר. ובסדור רומא הוא ה'
אלהינו אין עוד מלבדו, וכבר כתב התנכ"ן יש לומר, "הוא אלכינו, אין עוד", כי כן כתוב נפסוק, וכן
הוא בסדור יענ"ך. וידעה דברים ד', ל"ט.

עֲלֵנוּ גְמוּלוֹ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת
עֲוֹן לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִדְּהָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים קְרוּרִים יִבְרַחֲנוּ.
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכֹל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׂמְחָה.
לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
חֶבְרֹן בִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן: לְסִגְיָה
יי אֱלֹהֵינוּ יִקְרְעוּ וַיִּפְּרוּ. וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְגַּבּוּ. וַיִּקְבְּלוּ
בָּלֶם אֲרֻזֵּי עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
וָעַד. בִּי הַמְּלִכּוֹת יִשְׁלַךְ הַיָּם וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
בְּקִרְיָתוֹ בְּחֹזְרֵיךָ יִחְזַר יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְגַאֲמַר
וַיְהִי יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אַחַד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

אחד עלינו יש לוטר פסוקים חלו. ואם עינו יכול לפטרם מיר אחד עלינו טמוס חסידת קדיש יתום או זכר
היסוד, יתפרס קודם לחלו טכסכ"ו.

אַל־תִּירָא מִפְּתַח פְּתָאִים וּמִזְאֵצֵי רִשְׁעִים בִּי תָבֹא: עֲצוּ עֲצוּהָ
וְתִסְפֵי דְבִירוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם, בִּי עֲפַנּוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הָיִיתִי
וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלְט:

אחד עלינו חוטרים קדיש יתום, הוא קדיש: שלם כלל תתקנל, ופועל אותו יתום טעם ואם או
חלל חי יתהרליט, ויש קבלות כגון פרשנקפורט דעיין ועגנללל שזין חוטרים קדיש על עלינו חלל על פסוע.
חוטרים: לחסר זכר היסוד.

על כן נקודה, חוזר למעלה, ר"ל לפי אהס כסר בנו וקרננו לעבודתו ע"כ טקוים אהננו ליאועתו,
ונוסד ע"כ ידעיס י"ד, כ"כ. בחפארת עור, בחפארת כ"כ שכתוב בו ונית חפארת חפאר (יאעיס ס', ז').
גלולים, טענבים וכתועבות. במלכות שרי, חסרי זכרתו כל הטועות טן בעולם וכל בני אדם יענדו את
כס כ"ה או יסיב העולם טחוקו, וכעת הסיב נקראת גלבות שדי נענדו כי הכל טעליכיס עליכס אח שדי
נ"ס. כי לך חכרע, ע"כ יאעיס ט"ה, כ"ג. יר"י כנוד, וכוח אס דבר, וע"כ יעעב כחוסר יר"י יתנו, כי זכ
יסיב אס חוסר, וכטו זכנת כרפנ"ט כפירוש קבלת י', א'. ויקבלו כלם, ל' חכטיס הוא כטו זאענדו כק"ג
יקנל עליו עול מלכות טטיס (כרכות רלש פ' כ'), כלוסר, לכאעין בו ולח כולתו זכעזות כל טלחוי.
ה' ימלך, טעות ט"ו, י"ח. והיה ה', זכריס י"ד, ט'.

אל חירא, פסוקים חלס חיס ככ"י וס"י, אך נוספו לוטר ע"פ ספר זכרון ליון וע"פ הא דליתא
נעדרס חסר דף קכ"ז טע טרדכי ג' תינוקות יולאיס ענית רכן, אטר להס אטרד לי פסוקיכס, פתח
כרשזן וטטר אל חירס טטטר פתאום (טאלי ג', כ"כ), פתח כטני חוסר עוכו עכס וחוסר (יאעי ס', י'),
פתח כטליזי וטטר ועד זקנכ חני וכ' (אס ט"ו, ד'), זאעח טרדכי כי כוזרות טוכית כזכרבו.

שירי היחוד

הארכה קבלות נובעים לומר ככל יום ויום שיר היחוד של אותו יום, ואחריו מוטור פ"ג ואחריו קריש יתום. והנובאים כך יזכרו לטרו נכחת ונשמון וכדרך שיר ולא נטרולס.

ליום ראשון

אשירה ואזמרה לאלהי בעזרי.	האלהים הרעה אתי מעזרי:
עד היום הזה החוקת בירי.	חיים וחסד עשית עמדי:
ברך יי וברוך שם כבודו.	כי על עבדו הפליא חסדו:
אלהי מרום בקמה אקדם.	ובמה אבך לאלהי קדם:
אלו הרים הם למערכה.	וקלעצי לבנון בכל ערוכה:
ואם בלבהמות וחיות קרוצים.	נתחיים ערוכים על העצים:
ואף זנות מובח מבוסים	דם, בנים לים מכסים:
וכחול סלת דשן ושמן.	בלול ברבבות גחלי שמן:
ולאזרה לבונה, וסמים	לקטרת, וכל ראשי בשמים:
(ואלו גרות על המנורות	יהיו מאירות בשגרי המאורות):
(ובהררי אל לחם הפנים.	על שלחנות ערוכים בפנים):
ויין כמו מטר השמים.	ושכר לנסך בעינות מים:
ואלו כל בני אדם פתנים.	ליום משודרים כקנה רגנים:
וקלעצי ערן וקלעצי יערים.	בנרות ונגלים לשירים:
וקל בני אלהים בקול תרועתם.	והנזכרים מססלוחם:
וקל הלכנון ותיה בלה.	אין די בער ואין די עולה:
הן בקלאלה אירי לעבוד	ואירי לקדם אל הקבוד:
פי נקבדת מאד מלבנו.	ובמה גבר לאדוננו:
אמנם לא יכלו בקרה	כלחי, אף כי אני עבדך:

אשירה, שירי היסוד הולכים כולם על טעם מדונע טן חרוו אלהי ערום ולכלאה (כי ג' חרוים הראשונים הם כדמות הקדשה) וכוף שכל חרוו יתחלק לנ' חלקים וכל חלק חין נו יותר טן ח' סכרות נד' חנות, ככס לרוב, ואם ישלחו לפעמים כ' או ו' תבות אוי טוקפת תכה חל תכה ונזכרות אחיבן כלפת. והעשנה של שירים חלה לא נודע נכרוי מי הוא, יג מיחסיס חותס לר' יאסף החסיד ויש לר' יהודה הספיד ויש לר' נלחל ויש לר' נרכיכ הנקדן, והנראה הנכון הוא שר' שמואל בר קלוניסוס אביו של ר' יהודה הספיד חנרן וכמו שכתב נעל נלחון נס' קכ"ד ושל"ג וכמו שזכיר ר"ס נעלערו על הפייטנים לפחור ט"ע. וכן נראה שחתום שמואל נחרו שדי מאורי נסוף שיר יום ד'. וחרווי השירים נונס ע"פ פסוקי העקרה, והרבה טכן שמוכנן עופר על ס' חטונות ודעות של ר' פעדיה גחון, והשמש הרבה נכנגון לזונס סר' חלעור נעל ברקח נארז קדושת היחוד. וכנס שירים הללו כנר הגינס רו"ס ו"ל כפי חצר השיר ירו לתקן ע"פ כ"י ור"י וכוף כתיב הרבה חרוים נעסגרות חלח עלחם כס"י וכטובו עשיתי גם אכי טלנד טה שזכרתי עוד הפעם חת כולם נגהסה מערכת. — בעזרי נעוד שחני חי, וכוף ל' תהניס קע"ו, נ'. האלהים, נראזית ע"ח, ט"ו. חיים, חיונ י', י"ב. הפליא, כגדיל. במה אקדם. ל' מיכה ו', ו'. ופעס נאטע שכל אלהי מרום ולא לאלהי נלע"ד כי כן כחונ זס נמה חקדם ס' ולא כחונ לה', וככה תקן רו"ס ע"פ כ"י. למערכה, למערכת העזרת. קרוצים שזעיס על' עשטר קרתי (חיונ ל"ג, ו') שזירוזו נחתכתי. נתחיים, נתזי הכעפות, מבוסים דם, ל' שתנוספת נדשן (ישוקאל ט"ו, ו'). ברבבות מיכה ו', ו'. ולאזרה, אעור ספרו, לכונה לאזכרה (אל קרבן עשה) ופעיס וכל לחצי נשמיס לקטורת. וכהררי אל, פירוש, פס סיו לחם הפנים גדולים כסרדי חל. כנגף רגנים ל' חיונ ל"ט, י"ג. והשמשו הפייטנים נלחון זו לכורות טל שיר של הטלחכים ודחה נסוף חופן חלו טנחה טזוכסה לנחת נחמו. כנורוח ל' ע"ח י' י"ב. וכל בני, עש"ס חיונ ל"ח, ו'. והכוכבים, שופעיס ס', כ'. וכל הלכנון וכי' יסודו על ישעיה ט', ט"ז. אין די בער, לא יסיה די לשפסה, וטופס על לכנון. ואך די עולה, עוסכ על חיה. ככל אלה, נכל טה שנהה טן ספרו חלו שרים הם

וְאֵינִי נִבְזֶה וְחִדְלִי אִישִׁים.
 וְאִין לְעִבְדָּךָ כֹּל לְבַבְךָ.
 כִּי הִרְבִּיתְּ מִצְוֹת אֵלַי.
 וְרַב שְׁלוּמִים לָךְ תִּיבְתִי.
 וְלֹא תִיבְתִי לִי גְמוּלָךָ.
 עַל הַמִּצְוֹת לֹא עֲבַדְתִּיהָ.
 אִם אֶמְרָתִי אֶסְפְּרֶהנָּא קָמוּ.
 וְמָה אֲשִׁיבֶלְךָ וְהִכַּל שְׁלֹךְ.
 יָמִים וְכָל־אֲשֶׁר־בָּם בְּיָדְךָ.
 וְאֶחָדִי עִמָּךָ וְצִאָנְךָ.
 וְאִיךָ גַעְבַּד וְאִין לֵאלֹל יִדְנוּ.
 וְאִיךָ גַעְבַּד וְאִין וְכַח וּמִנְחָה.
 וְיָמִים אִין לְהַעֲבִיר מְטָמְאָה.
 שֵׁשׁ אֲנִי עַל אֶפְרַיִם.
 כִּי קָתַבְתִּי, לֹא עַל זְבַחֲךָ
 עַל דָּבָר זָכַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם
 מַה שְׁאַלְתִּי וְמַה דְרָשְׁתִּי
 לְעַבְדְּךָ בְּשִׁמְחָה וּבְלִבְכָב טוֹב.
 וְלֵב גִּשְׁפָּר מִמִּנְחָתְךָ מְטוֹרָה.
 זָכַח וּמִנְחָה לֹא תִפְעֵת.
 מִזְבֵּחַ אֶקְבֵּה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי.
 רוּם לֵב אֲשַׁשִּׁיל וְאֶת־דָּוִים עֵינַי.
 שְׂבָרִי רוּחַ הֵם וְזַבְחִיךָ.
 וְאֲשַׁמֵּעַ בְּקוֹל הַדְרִיזוֹתֶיךָ.
 אֲשֶׁר יִדְעָה גַּמְשִׁי אַחֲבִירָה.
 וְמָה אֲשַׁרְךָ וְלֹא יִדְעֵתִי מַה.
 כִּי אִין חֶקֶר לְגִדְלָתוֹ.
 תִּבְּם לִבְךָ וְהָאֵל מִי כְמוֹתְךָ:

גְּמָאָם בְּעֵינַי וְשִׁפְלִי אֲנִישִׁים:
 לְהַשִּׁיב לָךְ גְּמוּלָה עַל־חֲסִדֶיךָ:
 כִּי הִגְדַּלְתָּ חֲסִדְךָ עָלַי:
 כִּי עָשִׂיתִי מִצְוֹת אֵתֶיךָ:
 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ כֹּל עָלֶיךָ:
 אֶתֶּת לְרַבָּא לֹא גִמְלַתִּיךָ:
 לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת לְמוֹ:
 לָךְ שְׁפִים אֶפְרַיִם לָךְ:
 וְכֻלָּם יִשְׁבַּעוּן מִיָּדְךָ:
 וְחֲסִידִים לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
 וְלִשְׁרַפְתָּ אִישׁ בֵּית קַרְשֵׁנוּ:
 כִּי לֹא כָאֲנוּ אֵל הַמִּנְחָה:
 וְאֶנְחָנוּ עַל אֲדָמָה מְטָמְאָה:
 וְאִין קָתַבְתִּי בְּדָבְרֶיךָ:
 וְעוֹלָתֶיךָ אוֹבִיחֶיךָ.
 לֹא צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
 מִמָּךְ, כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי:
 הִנֵּה שְׁמַע סוֹכַח טוֹב:
 זְבַחֲךָ אֶלְדִּים רוּחַ גִּשְׁפָּרְךָ:
 חֲסִאת וְעוֹלָה לֹא שְׁאַלְתִּי:
 וְאֲשַׁבְּרָה אֶפְרַיִם רוּחַ בְּקַרְבִּי:
 וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲרַנֵּי:
 יַעֲלוּ לְרַצוֹן עַל מִזְבֵּחֶךָ:
 וְאֶסְפְּרָה בְּלִבִּי לְאֵתֶיךָ:
 אֶמְלֵל גְּבוּרָתְךָ וְאֶדְבָּרְךָ:
 הִיכוֹל אֶיכַל דָּבָר מִאֲנָתְךָ:
 וְגַם אִין מִסְפָּר לְתִבְנוּתֶיךָ:
 שְׂנִיא כֹחַ לֹא מְצִאָנְדְךָ:

לטעמך עד כה. נבזה ישיש נ"ג, ג'. ואין לעבדך כל, אין אם דמי לענדך. כל טובתי כל עליך, כל
 עלך לפאת עמי כל סעודות כי אם נספדך כגדול, וחפש כל תהלים ט"ו, נ'. אספרה נא כסא, פירוש,
 טעם סעודות כולן כסא כן, ול' תהלים ע"ג, ט"ו. ספרות, תהלים ע"א, ט"ו. ואין לאל, כח (נחשיה ה'),
 (כ'). ולשרפת אש ע"ה ישיש ס"ד י'. אל המנוחה. זו ידועלים (דברים י"ב ע') שש, תהלים ק"ט,
 קס"ג. וכתב שרדן נקטת שרדן נענור סגור. ואני באחי דניאל י', י"ב. לא על זבחהך, תהלים נ', ח'.
 על דבר זבח וכן ע"ה ישיש ו' כ"ג. מה שאלתי דברים י' י"ב. הנה ושמעתי א"ל ט"ו, כ"ג. ולב
 נשבר, פירוש, ולכן נשבר סוג ומנחה סכורה. זבחי, תהלים כ"א י"ט. זבח ושמחה, א"ל ט"ו, ו'. ואקרא
 לבכי, חקרט טעמך רעס טן כלק יע"ה יוחל כ', י"ג. אהבירה, ל' חנוה, וכפלת נחיו ס"ו, ד'. אערוד
 ל' עריכת דברים. כי אין חקר ע"ה תהלים קס"ה ג'. וגם אין מספר. א"ל טע"ו, כ'. שניא כח חיו ל"ו, כ"ג.

גְּדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נִסְלֹאוֹת:
 וְלֹא נִדְעַ כִּי לֹא יִתְקַר:
 וְאַיִזָּה פָּה אֲשֶׁר יִגִּידָה:
 וְאַיִזָּה שֶׁבַח אֲשֶׁר יִגִּיעָה:
 וְכָל־חֲקָמֵי לֵב לֹא מַצְאוּהָ:
 וְאַיִן וְזִלְתָּה יוֹדַע בְּתָהָ:
 שְׂבָחוֹת רְאִיוֹת לִכְבוֹדָה:
 כְּפִי קִדְשָׁה כְּבוֹדָה וְגִדְלָה:
 כְּפִי מִדַּע אֲשֶׁר אַתָּה תַעֲנֶתָם:
 וְיִאֲדָרְהָ קוֹלוֹת מִיָּם:
 יוֹדוּהָ כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ:
 וְיִשְׁבַּחְהָ כָּל־הָאֲמִיּוֹת:
 כִּי עֲלִיָּהֶם נִבְרָו תִּסְדְּרָה:
 אֶל אֱלֹהִים אָסַת וְטָלָה עוֹלָם:
 קְרוּ אַתָּה יְחִיד יִתְיַקֵּר יְיָ אֱתָהּ יִשְׁמוּ אֱתָהּ:

עוֹשָׂה גְּדוֹלוֹת וְרַב נִדְרָאוֹת.
 עַד אִין מִסְפָּר וְעַד אִין תְּקַר.
 אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲדֶדָה.
 חֵי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה.
 גַּם מְשַׁרְתִּיקָ לֹא רָאָה.
 אַתָּה לִכְרָה טָבִיר שְׂבַחָה.
 וְאַיִן יוֹדַע בַּלְעֲדֶדָה
 עַל כֵּן תִּכְרָה כְּרֵאוֹי לָהּ.
 וְכַמְּפִי הַכּוֹל בְּכָל־אֵילוֹתָם.
 יוֹדוּ סִלְאָה הַשָּׁמַיִם.
 וְיִרְעוּ לָהּ כָּל־הָאֶרֶץ.
 אַף יוֹדוּהָ כָּל־הָעַמִּים.
 כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדָה.
 אֲרֻשָׁם יְיָ יִהְיֶה לָהֶם כֶּלֶם.

ל י ו ם ש נ י

אֲדַבֵּר אֶטְלַל גְּבוּרוֹתֶיהָ:
 מְעַשִּׂיקָ מַה נִּרְאָה אֹמְרָה:
 אֲנִיָּדָה עֲצָמֹי מִסְפָּר:
 וְתִקְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְצָה:
 וְמִסְפָּר שְׁנָיו לֹא יִתְקַר:
 כְּעֲבָאוֹתֶיהָ אוֹת כְּבוֹדָה:
 וְחֵי לֹא־רָאָה פָּנַי כְּבוֹדָה:
 וְאַיִךְ אֲעֲרוֹךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע:
 אֲעֲרוֹךְ אֵלָיו וְכַסְתִּיבְנָתוֹ
 לֹא נְאֻמְנָה אֶת־אֵל רַחוּם:
 אֲתָרִית פִּיהוּ רְאִישֵׁי תְּרָבוֹ:
 וְפִי לֹא־אֶתֵּן לְחִטּוֹא וְחֲבִיר:

וְאַנִּי עֲבָדָה כְּרֵאוֹתֶיהָ.
 תִּרְבִּי שְׂבַחָה קֶצְתָם אִסְפָּרָה.
 אִין אֵלֶיהָ עֲרוֹךְ בְּסִפָּר
 חִקֵּר אֵילוֹהֵי לֹא יִמְצֵא.
 וְלִתְבוֹנָתוֹ הִלֵּא אִין חִקֵּר.
 וְגַם אִין מִסְפָּר לְגִדְרוֹתֶיהָ.
 אִיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲדֶדָה.
 נְכוֹן וְחֶקֶם הֵן לֹא־יָדַע.
 וְאִם יִאֲסֵר אִישׁ עַד תִּקְלִיתוֹ
 אָבֵא וְאִמְצֵא תִקְלִית שְׂבַחוֹ.
 יִבְלַע כִּי לֹא יוֹדַע עֲרָבוֹ.
 וְעַמְדֵי לֹא כֵן אֲנֻכִי.

גְּדוֹל אַתָּה, תְּהִלָּתְךָ, יְיָ. עַד אִין מִסְפָּר, כּוֹס מְחֻנְר עוֹד עִם חֲרוֹן כְּקוֹדֵם לוֹ. חַעֲדָה, אֲשֶׁר מְעִיד אֶלְמָתָה שׁוֹתֵךְ. אֲשֶׁר יִתְעַר, אֲשֶׁר יִנְיַע לְשֹׁנָה חוֹתֵךְ כְּרֵאוֹ. אֵילוֹתָם, לִי כֹחַ. יוֹדוּ סִלְאָה, תְּהִלָּתְךָ פִּי, וְיִאֲדָרְהָ, לִי סִלְאָה וְכֹסֶף עֲשִׂיתָ תְּהִלָּתְךָ לִי, וְיִרְעוּ לָךְ, עֲשִׂיתָ תְּהִלָּתְךָ לִי, ד'. יוֹדוּ, אֲשֶׁר קִלְיָתְךָ, ד'. אִף יוֹדוּ, אֲשֶׁר קִלְיָתְךָ, ד'. וְיִשְׁבַּחְהָ, אֲשֶׁר קִלְיָתְךָ, ח'. כֹּל זֶרַע, אֲשֶׁר בִּינֵי, כ'. כִּי עֲלִיָּהֶם גְּבוּרָה, עֲשִׂיתָ אֲשֶׁר קִלְיָתְךָ, כ'. אִין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ עֲשִׂיתָ תְּהִלָּתְךָ, ו'. חִקֵּר אֵילוֹהֵי עֲשִׂיתָ חֲרוֹן יְיָ וְחַקְצָה לִי סוֹף רָלָה לֹא תִנְחַם לְסוֹפָה. וְלִתְבוֹנָתוֹ, יִשְׁעֵי ע', בִּית. לְגִדְרוֹתֶיךָ עֲשִׂיתָ חֲרוֹן כִּי, ג'. אוֹת כְּבוֹדְךָ, כְּבוֹדְךָ הוּא חוֹת כְּלִסְמוֹתֶיךָ, וְיִסְמוּ כְּתוּבָה דף ע"ז. עַד תְּהִלָּתוֹ, עֲמוֹד כְּחֲרוֹן, אֲשֶׁר יִשְׁטַר חֲרוֹן עַד תְּהִלָּתוֹ, וְלִי וְכַסְתִּיבְנָתוֹ אֲכַלֵּם. וְעֲטָלָה תְּהִלָּתוֹ אֲכַלֵּם אֲשֶׁר יִשְׁטַר כֵּן לֹא תִשְׁטַח רַחוּם חַת אֵל. יוֹבֵלֵךְ, אֲשֶׁר חֹסֶף יוֹשַׁח, לִי כֵן יִבְלַע לְשֹׁתְךָ (ע"ז י"ז, ע"ז). אֲתָרִית פִּיהוּ, חֹסֶף כִּיבֵם עֲמַסֵּךְ חַת אֲכַלֵּם כֹּסֶף כֵּל יִשְׁטוּ חִיבֵם כְּלִסְמוֹתֶיךָ עוֹד כְּחַסְתָּה

ולישראל מהפעל אל :
 מהנזרא מעשיה אלהים :
 לי יספרו שמי גזתלתי :
 למען תספר אתאותותי :
 באשר אדרוש מעל ספר :
 וכלקרבי אתשם קרשה :
 ובכללכי אודה אתארני :
 ואתפי אמלא תהלתה :
 בלהיום אתתפארתה :
 ואשיחה דברי נסלאותיה :
 חסדיה ונכבודיה :
 על כלאלהים מאד גדלת :
 אלילים אלמים רוח אין בהם :
 ולמה להם המה מטיבים :
 ולא יענום כי לא יזעילו :
 וקרוב יי אלעים קרובו :
 הוא עשנו וכל לבד אנהנו :
 נכרה שמו כי לעולם חסדו :
 כי דרשה לא עזבת :
 ומהללים לשם תפארתה :
 וקשרתיה אף עבדיה :
 וכבודך על כלהארץ :
 לכה לעבוד ואין לך אנה :
 געבור כבן אתאב נכרה :
 ידעם ולילה עריך :
 שאתה לכה אלהינו :
 ערים אנהנו ועבדיה :
 ואין קץ ותכלה לאחריה :
 וסגלי אחרת ואין לב להשית :
 ואין סוף לעמק מודותיה :

אספרה לאחי קצות דרכי אל :
 כפתוב אמרו לאלהים :
 ואמרת עמו צרתי :
 כמערים שמתי עלילותי :
 ואני עבדה על כן אספר :
 תהלל נפשי כח מעשיה :
 ואברכה בכלעניי :
 גם בגרוני רוממותיה :
 כי פי יניד תהלתה :
 ואמרהנא עוזו נוראותיה :
 ואנייד טובה וצדקותיה :
 ידעתי כי גדול אתה :
 כי כלאלתי העפים הם :
 הן לעובדיהם גמול אין משיבים :
 יבשת צרה אז יתפללו :
 דרשים בכללב לרוח איובו :
 היצור כל הוא אלהינו :
 עם מרעיתו וצאן ידו :
 בער לנו מאד נמצאת :
 ותמיד כפינו תהלתה :
 עד אתה בה ובכבודך :
 אשר כבודך מלא כלהארץ :
 נאבותינו כתר אותך :
 גם אנחנו אותך לכה :
 ותנו על יחדך :
 כפי כלנו ובלבנו :
 (אלינו על יחדך :
 אין תחלה אלראשיתך :
 ראשון ואחרון סגלי ראשית :
 אין קצה אלגברותך :

אמו אל הק"ב. ולישראל, כמדבר כ"ג, כ"ג אמרו, תכלים ס"ו, ג'. עם זו, יאע"כ פ"ג, כ"א. כסערים
 שמתי ע"כ שעות י', כ'. וכל קרבו, תכלים ק"ג, א'. גם בגרותי ע"כ ש קע"ט, ז'. כי פי יגיד, שס
 ל"א, י"ז. ואמרה נא, שס קע"ב, כ'. ו' ידעתי, שס קל"ב, כ'. על כל אלהים, שס פ"ב, ד'. כי כל, שס
 ל"ו, כ'. אלמים כן כחונ כחוקק כ', י"ח חלילים חלמים, ונס חלמים נעישברי' חלילים. וקרוב ה', שכל
 קרוב כ'. הוא אלהינו, הוא עשנו, תכלים ק', ג'. כי דורשך שס ט', י"א. ומהללים זכ"ח כ"ט, י"ג.
 ומשחרך, ר"ל שחרתיך, כס כסלחמים, ופך ענדיך בני יאראל גם כס עדים לכנויך. כבדרך מלוא, ע"כ
 כמדבר י"ד, כ"א. כבן אח אב נכברה, ע"כ סלכ"י ח', ו'. ואין לב להשית, שעיני אמו לכנס (תכלים

שיר היחוד ליום שלישי

על בן אותך חי לא ראה:	אין לה סבב ואין לה פאה.
ורחב וארך לא ימצעוך:	אין צד וצלע יצליעוך.
ואין תוף מבדיל בינותיה:	ואין פאה לסביבותיה.
ואין מדע אשר יגיעך:	אין חכמה אשר תדעך.
ואין שכל אשר יבין וידע	ולא ישיג אותך כל־מדע.
וארך בלי מאומה כל בראת:	מפך מאומה ואיכה אתה.

ל י ו ם ש ל י ש י .

אלהי יעקב כל יצרת:	אמנם ידעת בני אתה
אתה יוצר ולא נוצרת:	אתה בורא ולא נבראת.
אתה סורר שאול ואף תעלה:	אתה טמית ואת־כי תכלה.
ועל ידי גביאך בן הודעת:	ונאמן להחיות מתים אתה.
מעולם ועד עולם אתה:	ולא תמות אל חי ולא סתה.
מוחץ ורופא ולא חלית:	משביר ומוליד ולא נולדת.
תנוסה ושנה אין לעיניה:	סות וסדה אין לסניה.
מאשר בקך לא גשתנית:	בלא מקדם אל חי אתה.
מאלהיתך לא תתננה:	ועד העולם לא תשתנה.
חדשת כל ולא חדשת:	חדש ונושן לא גמצאת.
עליה גם שיכה ושחרות:	לא יחולו זקנה ובחרות
ורמיון נוצר וכלה־בר קצב:	ולא־חלו בקך שמחה ועצב.
אף לא תרטה אל כל־נפש:	כי לא יסבב אותך גשם.
אל־ראשיתם ולאחריתם:	כל־היצורים גבול סבבתם.
וליימי צבאם גבול הקפתם:	כי הברואים בגבול שפתם.
ולשנותיה ולעצמותה:	ולך אין גבול ולקמך
לידה ולתסדה צריכים הכל:	על בן אינה צריכה לכל.

ט"ס, י"ד) אל חשיטת לב (טס ס"כ, י"ח), ר"ל לא יכול הלב להכנין ולכסות את זמנו וע"כ לא יעשוך בחקירה על זמנו. יצליעוך, הוא פעל טעם דבר ללע. ימצעוך פעל על' אטעט. ממך מאומה, זכוק טס הקודם, ר"ל אין אכל אשר יבין וידע טעך מאומה וכו'.

חבלה, חניף לרקנן וכליון על' בלה נשוי (חיכה ג' ד'), ומכאן סרוז זה כס' נלחון סטן אלג'. מוריד שאול ש"ס ב', ו'. מהה עזר נוכח קל מבורז עות. משביר ל' סאנר אשה היולדת והוא עז"כ ישעיה ס"ו, ס'. חלוח ל' חולי, ומלחוכו נכנין טועל ביזעיה י"ד, י'. ומרוה ל' עזר כמו כל מדיה טכרים (דברים כ"ט, ס'). מאשר בקך, ר"ל טכל מדותיך. חרש ונושן, כי לבין חרש לא יתכן לומר חלח על דבר גזי לו החלס והנה הכנה הוא קדעון בלי החסלה; ובטו שאין לו החסלה כן אין לו סיף וע"כ גם ל' כוזן לא יתכן בו. לא יחולה לא יניחו כמו יחולו על ראש יואכ (ז"כ ג' כ"ט) כלומר לא יתכנו, ובחרות, ל' כיטי נסחרותיך (קבלת י"א, ט). ושחרות, נערות כמו הילדות והאחרות (ס: י"א, י'). ולא חלו בקך, ולא יתכנו נך. שסחה ועצב, הם שני מקרים הסכיים שיפלו נרות האדם והם שכויים בהרגשת כרוז וע"כ לא יתכנו לחזר כסם את כסם שהוא נעלם טכל שנוי, וטה אנטלס יטט-ה' בטעזיו, ויתעלכ אל לבו, חינו חלח דרך כפנרס ובטו אנחר זמח ר' סעדיו' גאון כס' האטניות טאטר ב', והרשכ"ס ניאודי התורה סיף פרק ח'. דמיון נוצר, פירוש ולא חל נך דעות זס נוצר וכל דבר קצב. כל טע גזי לו קצבה, ר"ל אין לך דעות כלל וכלל. גשם גוף. נשם גזי בו נטטה. צבאם, ועמס טענין ה"ח נכח ללכוז (איזו ו' א'). ולקצטד עיין

ואינה צריכה לצדקתיה •
 לבה, מאוסה לא נצרכה •
 אתהבם והם ברוחה שרוכים •
 ואשר יהיה באחרונה •
 וכלדבריהם ומחשבותיהם •
 ולא תשכה בראמה אצלם •
 לבדה תדע מקומם ודרךם •
 כי לפניך נכונים כלם •
 לגנם שמה ולהסתיר •
 בלי נטות אליהם בעת שתרחם •
 לבדה תעשה ואינה גלואה •
 על כל תדבר ברגע אחד •
 ועק ולחש וכלדחפלות •
 ברגע תחקור כל לביהם •
 ולא תחמהמה על עצתה •
 לפי ולמער קריאתה •
 מבלי עדר ומבלי חסר •
 ודבר מסה לא יקבר •
 ואין מי מוחה בידה מעשות •
 ובקצות יי לא אתרה •
 עתידות ועוברות לקה הם יחד •
 הם כלם ביה ואתה בקלם •
 אלעבדיה ומלאכיה •
 דבר סוד וסתר לחדיעה •
 במסרם על לב כל יציר יעלה •
 ספיט עתק לא יצא •
 לב לאיתור ואינפה סתרה •

הכל צריכים לצדקתיה •
 כי שרם כל יציר היית •
 ראשית ואחרית בידה ערוכים •
 כל אשר היה בראשונה •
 כל היצורים וכל מעשיהם •
 מראש ועד סוף תדע כלם •
 אתה בראתם ולכה ערכם •
 חו אירדבר מסה נעלם •
 אין חשך ואין מגום וסתר •
 את אשר תבקש אתה מוצא •
 כי אתהכל באחת תראה •
 (כי עלטוי ועל אדם יחד •
 ותשמע ברגע בלהקולות •
 ואף תבין אל כל מעשיהם •
 ולא תאריך על מחשבותיה •
 (אצל עצתה גורתה •
 וכלם באמת בתם ובישר •
 מסה דבר לא יאבר •
 כל אשר תחפוץ תוכל לעשות •
 יכלת יי בהפצו קשתיה •
 אין דבר סתר ממך גכחד •
 אשר מעולם ועד העולם •
 חדשות תגיד וסוד דרכיה •
 ואינה צריה להשטיעה •
 כי ממך בל סוד יגלה •
 בלב כל נברא לא תמצא •
 באיך קצה ולא יחצה •

נקטף מסוף נכל ס"י ול' עונם כוס. שרוכים נס"ן, ל' קזיכע על ארון נעל (כראשי יד, כ"ג) ונ"ל חסמים. גלואה ל' פיות. כי על גוי ל' חיון ל"ד, כ"ט. ברגע אחד, כפיין עכ אחריו ח"ל בכל נסחרים נסחרים חספ. חסמע ברגע, נסדרז ילקוט רעו ר"ג דרך נאר חס חסו יכול לטעו פצי בני חס ככס טעקים כספת חכל הקב"ה חפילו כל נחי כעולם נחיס ולטעקים למניו כוס זוטע נעקמן. אף חבין ל' תהלים ל"ג, ע"ו. ולא חאריך, ר"ל חיק דרך להחריך נסחזכות ולסתייען כחמרכה לגור נאר, חלס עלתך וגורתך חסת כן. לקץ, פירוש סכ אנורת נס יכוס לטועד ולקץ פאר זענת לו. עורף, יתרון. חוסר, פסרון. מוחה, עונט. עתידות ועוברות לקה הם יחד יסודו כס' חסונות דף י"ט עמוד ח' אטער חס זהקב"ה יודע כל סכ חסיה וכל סכ חסיה וידיעתם חללו זכ. ונכעתק חסרת חל הספר זעכ סרכי כנקן כן כלזון, כוס יודע כעונות וכעתידות לאלתר ודעטן כוס חללו יחד, חו כלזון אטפו כפייען. כלם כן, ככס חלויס כן. ואתה בכלם, וחמ כעניח ככולם. להשטייען, איגידו לך כסדשות וכסודות. כי מסך, נס"ט כי לך. לא חסמא פירוש, כל לכ לא יוכל להצי עעלחך. כפיט ל' ח"ג, ג'. לא יחור, לא יסזכ על דכר זכ, ל' חל

שיר החרוד ליום שלישי

אֵינְלוּ שִׁיחוֹת בּוֹ מִזְכִּיחוֹת:
 לֹא תִחַלְהוּ וְלֹא סוּף לְתַגִּיעוֹ:
 פְּהוּלֵב אֶבְלוֹם מְהוּשׁ וּמְהוּשׁ:
 תְּכַסֵּי לֵב וּנְכוֹן לֹא יִלְכַב:
 וּבְהִיּוֹת הַבַּל אִתָּהּ כִּבְל:
 אֵין חוּץ־לָהּ וְאֵין בִּינֹתֶיהָ:
 וְאֵין גּוֹף לַעֲצָם יַחְדָּה:
 וְאֵין־מְקוֹם רַק מִמָּה נְחַדְל:
 וְאֵין־מְקוֹם רַק מִמָּה וּנְחַדְל:
 וְלֹא־זִמֵּן וְעַרְעַר וְלֹא כָּל־שִׁמְצָה:
 אִתָּהּ עוֹרְכָם וְאִתָּהּ מְשָׁנָם:
 אֵין־שָׁכַל אֲשֶׁר יִמְצֵא אוֹתָהּ:
 כִּי־לִתְהָ תִבְוִנְתָּהּ:
 חַי מַעֲצָמָהּ וְאֵין כְּגִילָהּ:
 בְּלִמֵּי בִינְתָהּ אֵין מְזֻמָּה:
 וְרוּחָהּ תִּמְלֵאֵם וְדַעְתָּם תִּשְׁכַּל:
 וּמִבְּלַעֲרֵי עֵדָה אֵין עֲזָרָה:
 וְאֵין גְּדוֹל כִּי־אֵם גְּבִילָתוֹ:
 לְאֲשֶׁר תַּחֲפוּץ עֲשׂוֹת חֲסִדֶיהָ:
 וְאֵין מִסְפָּר לְתִבְוִנְתָּהּ:
 חַי וְכָל תִּגְבַּל וְאֵין־גְּבִילָתָהּ:
 וּבְהִיּוֹת הַבַּל כָּל מִלְּאֵתָּהּ:
 יַצִּירֶיהָ אֵף לֹא מַעֲטָהּ:
 מִתּוֹךְ מִלְּאֵכְתָּהּ לֹא נְחַדְלָתָּהּ:
 וְאֵת־הָאָרֶץ וְאֵת־הַקְּדוּשָׁהּ:

בְּאֵירְלוֹ רִחוּת וְאֵירְבוֹ רִחוּת.
 לְמַרְדּוּק מִי יֵשָׁא רְעוֹ.
 אֲגוּרִים אֲתוּרִים תּוֹרְדוּסוּף וְרֹאשׁ.
 גְּבִיהַ וְעִמּוֹק גְּעַצְמִים כְּסוּבָה.
 סוּבָה הַבַּל וְשָׁלָא אֶת־כָּל.
 אֵין עֲלֶיהָ וְאֵין תִּחְתָּהּ.
 אֵין סוּרָהּ וְגַב לְאֲחֻרָהּ.
 וְאֵין בְּתוֹךְ מִמָּה נְבָדְל.
 וְאֵין־הָ נֶאֱעַל מִכָּל וּנְבָדְל.
 מִקְרָהּ וְשׁוּנֵי אֵין־בָּהּ גְּמֻצָא.
 קְלִזְמוֹן וְקִלְעֵת אִתָּהּ מְכִינָם.
 כָּל־מְדַע לֹא יִשְׁוִיג אוֹתָהּ.
 כְּסִדְתָּהּ בּוֹ חֲכָמְתָהּ.
 תְּכָם אִתָּהּ מֵאֲלֶיהָ.
 זוּלַת חֲכָמְתָהּ אֵין חֲכָמָה.
 תְּלִקְתָּ כָּל־לֵב חֲכָמִים שְׁכָל.
 מִבְּלַעֲרֵי כֹחַ אֵין גְּבִיחָה.
 אֵין גְּבָדָה בְּרֹאֵם בְּבִדְתוֹ.
 כָּל־יִסְר וְכָל־סוּב מִיָּדָה.
 אֵין תְּקַר לְגְּדִלְתָּהּ.
 אֵין עוֹד זִגְלַת הַיְיִחוּתָהּ.
 וְלִסְנֵי הַבַּל כָּל הַיְיִתָּהּ.
 (לֹא לְחַצוּהָ וְלֹא הַטּוּחָהּ)
 בְּעֲשׂוֹתָהּ כָּל לֹא גְבָדְלָתָּהּ.
 (בְּעֲשׂוֹתָהּ אֶת־הַשְּׂמִימִים).

תחורו רחוח, לרדים. רחוחות, שטם וגבול. שידות, ספורים, והם ככאזים על הנושא הנקראים ספורים, ועין עלות כציון א'. למרדוק, דבר שהוא רחוק כל כך לשכל החנוני, ומפני ל' חיונו ל', ג'. אבלוס אסגור. געוצים בסובב, על' נעון סופו כחלחלו והוא טעל דוגמת סיקף עגול שאל יודע היכן כחלחלו והיכן סוף כן חין משלה וחין סוף לכס'. לא ילכב, לא יוכל להכינו על' וישי נכחו ולכב (חיוני יא, יכ). סובב רבל וכו' ר' הקב"ה סוכנ כבודו את הכל ושלח כבודו את הכל וחין מקום ככל העולם שלא יהיה שם, ועד"ה ויטלם כבוד ה' את כל הפרץ, מלוח כל הפרץ כבודו. אין עליך, זה תחרו עכינו בעל הכנחון כסמן קב"ה. ונב, כבי' יגו' נאצל, ל' פרישה. וערער, פגיטה ל' ערשי. שמצה, טל' ועכ' שכן דבר נאטע נו, ויסוד תחרות נב' פטונות דף ט"ו עמוד ד'. חכס אחזה לשין זו ג"כ יסודה כס' חטונות דף ט"ו פ"א. בגילך, הדושה לך, כמו סילדים חאר פילוכס (דמאל ח', י'). וולת הויוחך, כי הקנ"ס הוא סהוס האטמי, כי כל הדכריס יכלו ויפנדו והוא יעמוד נהייתו. חי וכל חוכל גם זה יסודו כחטונות דף ט"ו עמוד ג'. ולפני הכל, טרס נרפת את הכל. כל הייח, או היית כנר ככל כחוך ולא נלרכת לנדוין טפוטס. ובהיות הכל, ושאר אענהס ככל כחפנך. כל מלאח, פלחת את כל העולם כננדך, ועד"ה מלוח כל הפרץ כבודו. ויש לדעת כי ר' טעס תקון כספרי כחנ תמיס שחס לשלם לכונו כחרו זה ונחרוים על' פעלכ, הס כלס כן וכו' סוכנ ככל ושלם" וכו' ושאר אצייס חלס גדיך, חכל תלונוח חינוה ועעידס על טעוס הנכוה כעווען כוונת כסייפן כחרוים חלהה שכוה טססר ככס את הוית חסס ככל טקוס (מאוגענומירט) ושחין טקוס ככל שאל יכי משלס, ווס

כי בל־קירות לא יחֻלְקוּהָ :
 וְרוּחַ כְּבִיר לֹא יִחַרְסֶהָ :
 אִשׁ אֹכְלָה אִשׁ לֹא־תִשְׂרֹפֶהָ :
 וּלְיַחֲוֶדָה אֵין יִתְרוֹן :
 חֶסֶד וְעֶדְף בָּהּ לֹא־יִרְוֶהָ :
 וְהוּא וְתִהְיֶה גְבֻלָּהּ אֶתָּה :
 גְּעִידָהּ וְכֵן בָּהּ הַעִידוֹת :
 שְׁלָהּ הַבֵּל וְטַמָּה הַבֵּל :
 בְּתַקְוָה יִקְרָהּ בָּהּ יִסְתַּחֲדוּ :

לֹא יִקְרָבוּהָ וְלֹא יִחַרְקוּהָ :
 וְרוּחַ כְּבִיר לֹא יִחַרְסֶהָ :
 אִשׁ אֹכְלָה אִשׁ לֹא תִשְׂרֹפֶהָ :
 לְיַחֲוֶדָה אֵין חֶסֶד :
 כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה :
 וְשִׁמְךָ מְעִידָה כִּי הָיִיתָ :
 הָיִיתָ לְעוֹלָם וְכֵן גִּדְעָתָה :
 שְׁמִימָה הוּא וְהוּא בֵּל :
 שְׁמוֹת יִקְרָהּ יַעֲנֶנּוּ וְעִידוּ :

ל י ו ם ר ב י ע י

אֲנִי אֱלֹהֵי צַדִּיק וְנֹאֲלִי :
 וְהָאָרֶץ בְּכָל־יְוִם פְּעָמִים :
 אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אֵב לְקַלְנִי :
 אֲדִיר שְׂמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ :
 לְעוֹלָם יִי אֲמַת אֱלֹהִים :
 עָלְיוֹ תְלִוּוִים כָּל מֵאוּיִי :
 לֹא יִכִּילוּ זַעַם גּוֹיִם :
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדִנִּי הָאֲדוֹנִים :
 אֱלֹהֵי נַעֲרֵי שׁוֹמְרֵי זַעֲלִי :
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 מִטָּה מְזַסָּה לֹא יִקְעַר :
 עַל הָרַמִּים וְעַל הַנְּשָׂאִים :

אֲרוּסִים אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי :
 אֲיָחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם :
 אֵל חַי אַחַד הַנִּזְכָּרִים :
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ :
 אֵין כָּאֵל אֲשֶׁר־אֹכְלָה וְקָנָה :
 אֲוִרֵי וְיִשְׁעֵי מַעוֹז חַיִּי :
 אֱלֹהִים אֲמַת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים :
 אֲדִיר וְאֲמִין כַּחַד וְרַב אֲוִנִים :
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבִנְיָנֵי :
 בּוֹרֵא כָל יִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל :
 בּוֹרֵא רֹחַ הַרִּים יִקְעַר :
 גְּאֹה מְשִׁיב גְּמוּל עַל־גְּאִים :

באמת שנה גדול. כי כל קירות יסידו נחשונות דף י"ט, ע"ש אשר גם בגאון כי אין המקומות שמדידים בין שלקיו וכו' וכדשיון שקתה כחללים אין סותרין בעד הקול וכו' ואור האש לא יחקהו הלכתיים וכו' וכתמקת כספר אע"כ נרכיב הנקדן כחונ בלשון כוכ כיון שנתכר לנו שבו קדס לכ: סוקדס וטרס לכל שוקס, לפיכך חלו היו המקומות שחלקים אותן וספרים אותן ככר לא ילרס וכו' ואוסר חן רפוי אמתס עכ' שלו כנסלפוח כזכרות לאלבים ופילו קלתס, ואוסר חילו לא רחיו ססקירות חכס מונעיס את הקולות שלכאע"כ ככר חסכו וכו' וחילו לא רחיו סכטיכוספת אין סטכספין את האור ככר חסכו וכו' וע"פ לשון זו יסד כספכר את חריוו וחף כדוקס כזרז קדוש ספוד חפס בלשון זו כספכר, כנולח פיס כרד לסקסס וטכוו, כי סיה קדס כל סות, ואין קירות וכקורות סולגין לפכיו, כי לא סיה כולח דכר הזח סווק כנגרו. אש אוכלה אש, כיוסס כ"ס ע"כ חנו רכב גז אחת כן וכו' חז חובלת חז סיס חז דכניכ. חסכ סעידך סול חס ספכירז אל סו"ה סעורס עכר וכוס ועחיר, נעידך, ר"ל וכן נעיד עליו ככל יוס כספכר חפס יכאל ס' סלכינו וכו'. וכן כך העדוח, דכיק עס ככס אסריו, ר"ל וכן כעדות כך אמתס כול וכו' וכו' ככתוב כסעות ג' י"ד. שמות יקרר ר"ל כסעות אטחארים סכסנו כסס את ס"י ככו כנולח רכנור וכו' וכו' חחוס וחנן כס לכעד ככס על יקרר וחפסו וחוסטחו.

ארוסם ע"כ שעות סו, נ. בכל חס פעמים, נק"ש אל אמת ועכרית אריר שוק חללים ט, נ' אורי וישעי, סס כ"ז, ח' מאוי, ל' חסוב. לא יכילו ירמי' י', י'. כורא ח"ה ע"כ עסוס ד', י"ג. יכצו

סָהַרְרָּ אָאָוָּ מִי לֹא יִירָא׃
 וְגִדְל־פֶּחַ גְּדוּלוֹת עוֹשָׂה׃
 אַרְיָה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא׃
 אֵל גַּעְרִין בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה׃
 וְצָבָאוּ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין׃
 הַדוּר הַדָּר הוּא לְכַלְחַסְדֵּיָו׃
 בְּשֵׁר שׁוֹטֵעַ תְּסַלֵּה מַבֵּל׃
 יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃
 עֲזַרְנוּ וּמְנַנְנוּ׃
 בְּיוֹם אֶתְמוּל לֹא אָלָף שָׁנִים׃
 וְיִסְרַת יְהוָה הוּא יִשְׁעֵנֵנו׃
 חֲנוּן יִי וְחַסֵּד בְּכֹל׃
 חֲכַם הַדָּוִם יִי חוֹסֵי׃
 מַהוּר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָעָה׃
 יְדִירֵי יְדִירַת מַשְׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ׃
 וְיַחְתֵּף וַיִּסְעַל מִי לִישִׁיבָה׃
 יִירָא וְיַחְזוּ צִיּוֹן בְּשׂוֹכֵי׃
 יַעִיר קְנָאָה לְעִשׂוֹת נְקָמוֹת׃
 נָשָׂא עֲבָדָיו וַיִּשֶׁר הַדָּרִים׃
 בְּרָקֵב וּבְקַעַשׁ וְרַחֲוֹ בְּנַחֵל׃
 הִבְדּוּ לְעִשׂוֹת בְּמַגָּל שְׂקֵד׃
 בְּלִבְיָא וּבְאָרֵי וְרַחֲוֹ בְּנַחֵל׃
 בְּכָרוּשׁ רַעְנָו עֲנֻתְגֻתוֹ׃
 עַל עַם יִשְׂרָאֵל גְּאֹתוֹ׃
 בֶּן הַדָּי עַס־יֹשְׁבֵי שְׁעָרֵי׃
 נֹקֵם וּבָטָל הוּא לְיִשְׂרָאֵל׃

גְּבוּר בְּקוּמוֹ לְעָרוּץ בְּעִבְרָה׃
 נְבוֹהָ כָּל־אֲשֶׁר־תִּהְיֶינּוּ נֹשְׂא׃
 גְּדוּל הוּא וְשִׁמּוֹ בְּגִבְרָת׃
 הַדָּי הַגּוּל הוּא מִרְבָּבָה׃
 הָיָן יְתִיב בְּעֵתִיק יוֹמִין׃
 תְּדַרְוּ וְהוֹדוּ עַל־בְּגֵי עֲבָדָיו׃
 הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרְחַת לְכָל־
 וְהֵי וְחִיק יוֹדֵעַ וְעַד־
 (וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאֹתֵנוּ׃
 זָכָר לְעוֹלָם בְּרִית רֵאשׁוּנִים׃
 זָח אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִינָנוּ׃
 חֲלָק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַבֵּל׃
 חֵי תְעוֹלָם יִי חֲלָקֵי׃
 מוֹכ וּמְטִיב הַמְּלַמֵּד הַעָה׃
 יִשָּׁר יִי וַיִּשֶׁר הַבְּרוֹ׃
 יַעֲזֵן וְגִזֵּר מִי יִסְרָבָה׃
 יִסְפָּה הַדָּי יִסִּין וְטוֹבוֹ׃
 בְּגִבּוֹר יַעֲזָא בְּאִישׁ מְלַחְמוֹת׃
 (בְּנָשָׁר עַל־בְּנַפְי נְשָׁרִים׃
 בְּדַבֵּשׁ שִׁכּוֹל וּבְגִמְר שְׁחַל׃
 בְּדַבֵּשׁ שִׁכּוֹל וּבְגִמְר שְׁחַל׃
 בְּבִיר כַּח לֵב בְּמוֹ שְׁחַל׃
 בְּאִדּוֹ הַחַד בְּגִדְלָתוֹ׃
 (בְּתַפְחָ בְּרִיחוֹ עוֹ אֲתַבְּחֵי׃
 יִבְתַּפְּחָ בְּעֵצֵי תַעִיר׃
 (בְּבִיר כַּח לְמַרְגְּחֵי אֵל׃

יטנע. לערוץ, לזכר. אריה שאג טעום ג' ט'. ונכ"א, סהרר נאנו מי לא יירא. רדי, זיר ה', י'. אל נערץ
 תבלים פ"ט, ח'. יתיב בעתיק יומין ע"פ דמיאל י', ט'. הדר הוא תבלים קע"ט, ט'. אל אלהי נעדר ע"ו, כ"ב.
 ותיק חסיד. ה' יסלך, טעות ט"ו, י"ט. ואשר הרב, דברים ל"ג, כ"ט. עורנו ומננו תליס ל"ג, כ'. כיום אחמול,
 אס ל"ג. זה אלהינו, עז"ה ישעיה כ"ה, ט'. הי העולם כן נד"י כעו נדמיאל י"ג, ז'. ונכ"א הי לעולם כעו דברים
 ל"ג, ט'. מהר עינים חנוק ח', י"ג. ידידי ידידות, כלון על הטלאכים בעופדים נכסנות דכירו. דכירה,
 סכלו. ודחוף, יכס, ול' חיות ט', י"ב כוס. כשר, ל' טעות י"ט, ד'. הרורים, עקושים ל' טורות: וחקות
 (חולין ל"ט, נ') כדור דכנתא (טס קי"ג). והכס יז לנו כלן כעס טרוויס אל חות כ"ץ וסינן ככ"י וז"א
 ע"כ כביסס רוז"כ ז"ל נכסנות וד"י חתו בעקלתן וכעטיסו קלתן, וכסמט ידאס כל כעטיין כי עינן כל
 כחודיס כעוסגריס ככר חטור כחודיס חטריס וע"כ חך לטותר כס ומלאס כי כעחנר סיכ כותנ לו כעס טרוויס
 ככל חות טלוחיות ח"כ כעכודרס קעס, וסר עליסס כעכודרס זניכ וככר כעס כנחיות יותר, וכעכודרס
 אלפסריו כעו אמי כעכודרות לידס והעתיק כל אסד ע"פ ספרו זכ ע"פ כעכודרס קעס חכ ע"פ כעכודרס
 איש וכן כחכיה כענוי כעפריס. כנחל, כנחל עוסף. כעקל שקר ידעכ ח', י"א ועיין אס כעכודרס. על
 עם ישראל ע"ס תבליס פ"ח ל"ט. ולרין לכוסף פ"ט על עם כעכודר כעעקל. כחפוח, אר נ', ג'. וכסל הוא

שיר היחוד ליום רביעי

(בסמי מַגֵּת חֲלָקִי וְנִדְרִי .
 (כְּבֹדִי יי לא אִמְרֵנוּ .
 (בְּאֵרֶה יִשְׁאֵג וְכַפִּיר נִהַם .
 (כְּרוּעָה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יִחַל
 (כְּגֹבֵר אֵין אֵיל וְכֹאֲרֵחַ .
 (כְּבֹרֶה מִשְׁחִית וְכַפִּיר לְעֹזְבֵיו .
 (כְּבִיר כַח כְּשִׁמִּיר וְשִׁית .
 (כְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵן .
 (כְּגִשְׁמִי נִדְבָה לִנְי כֹא .
 (כְּבִשְׁר יִרְחֶף עַל גִּזְלָיו .
 (כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵן .
 (לְבָדוֹ הוּא וְגַפְלָאוֹת גְּדוּלוֹת
 (לְעֵבִי וְעַפְר הַזֶּמֶה הִדִּי .
 (לִסְגִי עַמּוֹ יִלְאֵר הַדְּרוּרִים .
 (לְעוֹלָם חֲלָקִי הוּא וְצֹדֵר לְבָבִי
 (לְבָדוֹ יי הוּא וְגַפְלָאוֹת
 (מָקוֹם וּמַעֲוֵן לְעוֹלָמָה .
 (מִזְרָאִי אֵל רֹעֵי וְיוֹצְרֵי .
 (מַדְמֵם וּמַעֲוֵן הוּא לִי וּמְחַסִּי .
 (מְלָךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לִנְי .
 (מַגְהֵל יִשׁוּעוֹת מִשְׁעוֹן יְהִרְלִי .
 (מוֹשֵׁל עוֹלָם מִלְכוּתָהּ .
 (סִי יִתְגַּדֵּה כְּאֵח לִי לְצַרְהָ .
 (מְקוֹר חַיִּים מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל
 (סָגֵן יִשְׁעֵי וְחֶרֶב גְּאוּהָ .
 (מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ .
 (נִבְר וְנִעִים נִאֲוֵר וְנִרָא .
 (נִאֲמֵן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ .
 אֲנִי לְחַדִּי נִחְלָה וְדוּדִי לִי :
 הֶאֱמַרְנוּהָ וְהֶאֱמַרְנוּ :
 אֲלֵי־הִיא כְּגֵר וְכֹאִישׁ נִדְרָם :
 צִאֲנוּ לְהַצִּיל , וְהִיא לְמֵאֲכָל :
 גַּם וּבֹרַח טַר צוֹרַח :
 כְּרָקֵב גַּם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו :
 וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנִקְתָּ זִית :
 כְּצַפְרִים עֲפוֹת לְעִירוֹ יִגֵּן :
 כְּמַלְקוֹשׁ וְכַסֵּל לְהַבְקִים בּוֹ :
 וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ יַחֲסֵ מִחֲלָיו :
 וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ רִנְנוֹת נִגְנָן :
 עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת :
 כִּי יִקְרַמְנִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי :
 וַיִּנְשָׂאֵם עַל־כְּנָפָי נְשָׂרִים :
 כְּלָה שְׂאֵרֵי לֶךְ וּלְבָבִי :
 גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת :
 וְאֵין יוֹדַע אֶת־מִסְתָּרָהּ :
 צוֹר יִלְדְנִי מִחֲוָלָי וְצוֹרִי :
 מְגַדֵּל עֵז שֵׁם יי כְּנַגְסִי :
 הוּא מְחַזְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מִכְּטַח אֱלֹהִים יי חִילִי :
 כְּבַל־הַדּוֹר וְדָד מְמַשְׁלֶתָּהּ :
 הוֹשֵׁעַ כִּי יִדָּה לֹא קִעְרָהּ :
 לֹא אֶעֱזוֹב , כִּי מְעוֹי אֵל :
 לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ נִפְשׁ תִּתְּנֵהּ :
 אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עֲזָב לּוֹ בּוֹ :
 נִאֲדָד וְנִאֲזָר שְׁמוֹ בְּגִבְרָהּ :
 לֹא יִשְׁקֶר , אֲשֶׁרֵי כָל־חֻבֵי לּוֹ :

ע"כ כוונת י"ד, ו' כוונת ע"כ תהלים ט"ז, כ'. אני לחדדי צד ו', ג'. כבודי ה', פירושו כבודי אכופ כ' ל' אפ"ר וסלף חישו. אמרנו ל' תפורה. האמרנוהו ל' חנה ע' חת כ' החמת (דברים כ"ו, י"ז). וכאיש נדרם, פלות, ול' ירטיב י"ד, ט'. אין אל בלי כס. צורה, כוונת. כשסיר ושית ל' קח ופרנן ופירושו כניד כס כוונת יסאכ חויכו כשסיר ושית. כנקה זית יאטיב י"ז, ו'. ימנן יחנס לטאחית. כצפרים ל' יאטיב ל"א, כ'. כשער ע"פ דברים ל"ג, י"א. לעבוי תופטר ע"כ איר כ', ט'. יישר הדורים, טווחר לעפלה. חלקי הוא, ע"כ תהלים ע"ג, כ"ו. מקום ומעון, ט"פ כ"ר כ' פ"ח הקנ"ב פתוחו אל מולם ואין טילפו טקופו, סקנ"ב פתוחו אל מולם ואין עולפו פתוחו, טאל לנגור אכופ רוכב על הסוס וכליו טאופעים טילך וטילך כסוס מפלה לרוכב ואין כרוכב מפלה לסוס. צור ילדני ע"כ דברים ל"ג י"ח. סגדל עז טאלי י"ח, י'. ככל דור, תהלים קע"ב, י"ג. כי יתגד צד ח' ט'. סגן הוא תהלים י"ח ל"א. אשרי זס פ"ד, ו'. נבר, ל' נכור וכלול. רחבי לו, מקום לו. נצח ישראל תקפו אל יאחל

סאלהו יהודה לא אלמן:
 ומתנשא לכל הנשאים:
 נכון ונשגב יי נסי:
 לעריו, לאויביו איש מלחמה:
 עלי ראשי, ונר לרגלי הברו:
 סובל וסולח ונושא פשעי:
 סולח וסובל סערי וסברי:
 עזרחנו ומפלחנו:
 עליון עזלי אליהי ערי:
 אכן אתה אל מסתתר:
 שטר הברית וחסד לאהביו:
 הוא יפדה ישראל עבדו:
 עלצרי גני יקב עבדו:
 כל לבבות, לו אתן צדק:
 נזתן לעמו צריו כפר:
 על בן נקרא יי צבאות:
 אבטח ערי ער בצור עלמים:
 שרפים עמדים מפעל לו:
 פתות שלש קדוש משלשות:
 מרא דרארעא ודי שמיא:
 קרו ישעי קרוב לקראיו:
 בררם יי ושפל יראה:
 ורכ נח ורכסדר לכל:
 לשבירי לבי, ועון כובש:
 משפטיו אמת סתוקים וחסודים:
 עולם אתה אל, שזכן ער:
 לה אגא משבח סדוםם ומתבר:
 שוקט צדק ומשפיל נבוהים:
 ישגיב בבחו ומי קמודו:

נצח ישרון חאל הנאמן.
 נפלא על כל הנפלאים.
 נקדש ונערץ אליהי קדושי.
 נקים ונטרר ובעל חמה
 גרו יי בהלו גרו
 סומך וסועד יי סלעי.
 סהרי יי סלעי וסחרי.
 סלעני ומצודתנו.
 עוז ונבור עזי ועורי.
 עיר וקדיש שת סביביו סתר.
 ער סמדר לשלם נטול לאויביו.
 פדה את אברכם ידידו.
 סמר יצחק יתן פחרו
 פועלי חוקר ודורש ובדק
 צרור המד אשכול הכפר.
 צח ואדום דוד בצבאיו אות.
 צדיק יי הצור תמים.
 צבא השמים משתתפים לו.
 קדוש הוא בכל סיני קדשות.
 קים לעלמין אלהא חיא.
 קזני פרחס מקנא לשונאיו.
 קחוק מכל ואת כל רואה.
 רועי יי לאראחטר כל.
 רחום יי רוסא ומתגבש
 רעי כלו הוא מחסדים.
 ראשון ואחרון מעולם ועד
 שלים מלה שמיא בכל הר ודר.
 שמש ומגן יי אלהים.
 שניא כח לא סצאגחו.

וע"כ א"פ ע"י, כ"ט. סאלהו יהודה ע"כ יעטיס נ"ח, כ'. טקס ע"פ נמוס ח', נ'. כהללו ל' כחיר וכוס נחיו.
 כ"ט נ'. תר לרגלי תכליס קי"ט, ק"ב. וסברי ל' תקוס. אל יהו ערי, זונלי טענין ויהי ערך (א"ל כ"ט ע"י).
 עיר וקדיש אטות טלמכיס (דניאל ד', י'). אכן אתה ישעיס פ"ס, ט"ו. שומר הברית, נחמיס ח' כ'. סרה
 ישעיס כ"ט, כ"ג. הוא ישרה תכליס ק"ל, כ'. צרור המדר איר ח', י"ג. י"ד. הכושר, עין גוזס. כושר,
 כמרה. בצבאיו אחת ע"פ פניכ דף ט"ו וילקוט תכליס רמ"ו תאל"ז ואתח ערננות קדש, סות כות בתוך
 רננות קדש, כ' לכמות אטו אדון כוס נלנח אלו. אבטח ל' ישעיס כ"ו, ד'. צבא השמים ל' נחמיס ט', ו'.
 שרפים ישעיס ו', נ'. כי רם, תכליס קל"ס, כ'. רועי ה' ע"כ אס כ', ח'. רוסא ומתגבש, אס קע"ו, נ'.
 משבת, ל' דניאל ד', ל"ד. שמש ומגן. תכליס פ"ד, י"ג. שניא כח, תפס ל' פיוס כ"ז, כ"ג. ישגיב אס

שְׁלֹמֹה שָׁמוּ כִּי שָׁלוֹ שְׁלוֹם.	כִּי יִדְבַר אֶל־חֲסִידָיו שְׁלוֹם:
שֵׁם יי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה.	בְּתוֹעֲפֹת רֹאם לוֹ כִּפְסִיר וּבְאֲרִיָּה:
שְׁדֵי מְאֹדֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי.	הַלְלוּיָהּ שָׁמוּ נִפְשֵׁי הַלְלוּ:
תִּתְמַס עִם יוֹשְׁבֵי נִטְעִים.	הַשְׂרִינִים שְׁלֹשֶׁת הַרְוֵעִים:
תִּתְתַּסְד תִּתְקַבֵּר עִמָּם.	וְעַבְדֵּי־עֲקֹשִׁים תִּתְפַּל לְהַמָּם:
תִּמְסִים הַרְבֵּה תִּקְרָה מְכַל.	תִּזְכַּל לְכַדָּה לְעִשׂוֹת אֶת־כָּל:
תִּזְחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוֹתִי.	תִּתְאֹת נִפְשֵׁי וְתִשׁוּקֹתִי:
תִּתְחַלְתִּי וְתִתְפַּאֲרֵתִי וְעוֹ.	טַעֲנֵי אִמִּי גִזְחִי וְגִזְחִי:
תִּקְמִים רַעִים אֶל רַעוֹת אַחֶר.	כָּל־הַלְכָבוֹת הַרְשֵׁי יַחַד:

ל י ו ם ח מ י ש י

מִי כְמוֹהָ תַעֲזַח מִדְּרָה.	נִיב שְׁפֹתַיִם אֲמָה כּוֹרָא:
מִחֲשׁוֹבְתֶיךָ עִמָּךְ וְרִמּוֹ.	וְשִׁנּוֹתֶיךָ לֹא יִתְמּוֹ:
לֹא לְשִׁרְהָ תִּכְסֶּמֶתָ.	וְלֹא תִּבְרִיגָה תִּבְוִנְתָּה:
לֹא קִבְלָתְּ מַלְכוּתֶיךָ.	וְלֹא יִרְשֶׁתְּ מַמְשַׁלְתֶּיךָ:
לְעוֹלָם יִהְיֶה לְךָ לְבִדָּה.	וְלֹא לְאַחֵרִים כְּבוֹד הַדּוֹדָה:
וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אַחֵרִים	תְּהַלְתֶּךָ לְפָסִילִים וְזָרִים:
וְכָבוֹד וְגַם כְּלִיָּקָר טִאֲתָה.	וְכָבוֹדָה לֹא לְזָרִים אֲתָה:
אַתָּה תִּתְעַד בְּיַחְדְּךָ.	וְתוֹרְתֶךָ וְעִבְרֶיךָ:
אַל־תִּינַעַן עַל יַחְדְּךָ	אַתָּה עַד אֲמַתִּי וְאֲנִי־נִגְוֵי עִבְרֶיךָ:
לְפָנֶיךָ לֹא אֶל הַקְּדוּיָמָךְ.	וּבְמַלְאכְתֶּךָ אֵין זֶר עִמָּךְ:
לֹא נִעְצָתָ וְלֹא לְפָדָתָ.	בְּחַדְשֶׁךָ בְּרִיּוֹת כִּי נְבִינּוֹת:
מִמַּעַמְמִקֵי מַחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ.	וּמַלְכָּה כָּל־פְּעֻלוֹתֶיךָ:
קִצּוֹת רַדְקִיָּה הִלֵּא הַבְּרִנָּה.	וַיִּשְׁטַעֲשִׂיךָ הֵן יִרְעַנְנֵי:
שְׂאֲתָה אֶל כָּל יַעֲרָתָ.	לְכַדָּה מְאֹמְכָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
לְעִשׂוֹת מְלֹאכְתֶּךָ לֹא לְחַצְתָּ.	וְגַם לְעוֹר לֹא נִצְרַכְתָּ:
כִּי דְרִית לְפָנֵי הַבַּל.	וְאֵן כִּי־אֵין כָּל לֹא־נִצְרַכְתָּ כָּל:

ל"ו, כ"ב שלמה שמו פ"ס אבות דף ל"ה פ"ג וסכת סיפרים פדק ב' כל גמט סאטורין נזיר האזרים קדש, זיר למי אצלום גלו. כי ידבר מל' תהלים פ"ב, ט'. כחעופות ראם, נעדר כ"ג, כ"ג. יושב. נטעים ל' דס"ד ד' כ"ג. ונדלג נכ"ר פ' ח' גם נעדרת רית דף ט"ב ע"ב על נפשותן של לדיקים. שלשת הרועים, ג' אבות אברהם יצחק ויעקב, וע"פ ילקוט פ' נלק רמז תס"ו מסרי קדש, כוסה חני אכסרים גדולים תלויים ועושים אברהם יצחק ויעקב. ועוד ס ערלש לורים חני רואה אותם שקדשו לנדרשות וכו'. והנה פירוש הסרנים של אלת סרונים, הם בני ישראל. חתחטר, חתבר, ל' ז"כ כ"ג פ"ו. חתבר עמם, ר"ל עם הארנים של אלת סרונים. גוחי ל' כוללש כמו גוחי ענן (תהלים כ"ג י'). ונחי ל' סגרה כמו טעני פטי אלה גווי (זס ע"ס, ו').

ניב שפתיים, דכור פה, ל' יאשיה ג"ו, י"ט. מחשבותיך, ל' תהלים ל"ב, ו'. ושנוחך, זס ק"ג, כ"ה לפסילים, אער סררו, תכלתן לה תזן לאלהים אזרים ולא לפסילים זרים, וכוס פ"ה יאשיה ט"ב, ח' נועצת קולת טכה. נביתות, אלה הייתי הטנין פעלמן. ומטעשיך הן ידעני, הכנ"ה ניכר סחון טעני לחצת.

כי סאתה תהי עבדיך .
 ולא נודע אל וולתה .
 ולא גשמע סרצו והלאה .
 וגם אחריה לא יהיה אל .
 ברנה אתה יחיר ומיחד .
 אשר מי יעשה כמלאכתה .
 אין יציר וולת יצירתה .
 כל אשר תחפון תעשה בכל .
 אין כמותו ואין בלתה .
 אתה האל עושה פלא .
 מי כמותו נודא תהלות .
 אין אותות כמו אותותיה .
 אין תבונה כתבנתה .
 כי מאד עמקו מחשבותיה .
 אין גאיה כמו גאותה .
 אין קדשה בקדשותה .
 אין צרקה כמו צרקותה .
 אין זרוע בזרעותיה .
 אין רחמים כרחמינתה .
 אין אלהות באלהותיה .
 כי שמו תיה אלים מרוצים .
 ואשר וחרטום לא ילחצנה .
 ולא יצחה בליתחמטים .
 אתה משיב לאחור חקמים .
 להשיב לאחור מזמותיה .
 מצוננה לא יעבירנה .
 שצתה תשר עצת בלתי עצים .
 אתה מצנה וסחנה משונה .
 אתה סקנה ואינה סקנה .
 כל בראת לכתובה .
 ואין במוק ואין בלתה :
 ולא קם ולא נהיה ולא נראה :
 ראשון ואחרון אל ישראל :
 יי אחר ושמו אחד :
 כמעשה וכן בראותיה :
 ואין בראיה כי אם בראיתה :
 כי אתה געלית על כל :
 כי אין אלהים וולתה :
 ודבר מוק לא יפלא :
 אלהים לבנה עושה גדולות :
 אף אין מופת כמו מופתיה :
 אין גולה כגדלתה :
 ונברה רבכי ארדיותה :
 אף אין ענה בענותה :
 אין קרבות כמו קרבותה :
 אין תשועה כתשועתה :
 אין קול ברעם כגבורותיה :
 אין תנינת כתנינתה :
 ואין מפליא בשם תפארתה :
 בגרנה לחוצים להפליא נחוצים :
 וכלשם ולהט לא ינצחה :
 כל הקוסמים והחרטמים :
 לא יוכלו לה ערומים וקוסמים :
 להשר עצת סוד ענתה :
 לא ימברנה ולא יאחרנה :
 וצנה סחליש לב אפוצים :
 ואין עליה פקיד ומצנה :
 לה כלסקנה נפש תרנה :

ל' דוסק. בראת לכבודך עז'ה יעטיב עז', ו'. אלים מרוצים פלחכים כרמס לעזות דכך. לחוצים
 ירשל כנלחלים נלכה. נחוצים ל' סכירות ר'ל כעלסכים רלים כעסירות לכפליה פלחית לישראל כלחוצים.
 חושף וחרטום שמו כסאפים (דניאל כ', י'). וכל שם, ככענה כמות. ולהם על' נלהטיכס (שמות ו',
 י"ט). אתה משיב, ל' יעטיב עז', כ"ב. ערומים על' והנסז היב ערום (כרמס יג'). להשיב זכ יחור
 עוד כפסוק כקדום, ר'ל לא יוכלו כערוטים והקוסמים לכזיב לפסיר עוזותיה. ופחדך משנה, פחדך טייכר
 סכירות נדך הי"א. אתה סקנה כמו שנאמר פקוח ירשל עזיטו (יעטיב יד', ט') ואיך סקנה, נס כול
 פוסד על ס' שמונת דף י"ט אשור זס כי כעסם וכלון כעונשמים וכאכנכ וכאכלכ כטיגשפות לפ יכיו
 כ' סס כטי זיקום וירל, והעט טכול סכל זיקום לדבר טטה כרלס לו אירלסו. לה כל סקה נפש תרנה

וְכַל־יִקְרַ אֲשֶׁר בָּהּ אֵין דְּמִיּוֹנָם :
 כִּי אֵין בּוֹרָא וּלְחֶד :
 לְאֵין חֶקֶר נִשְׁגָב אֲדוֹנָנוּ :
 מְגַלְעִמָּם וּמְגַלְקִמָּם :
 צָפוּן וְיָכוֹל מְכַל־יָכוֹל :
 מְכַל־נַעֲלָם וְשִׁמּוֹ לַעֲלָם :
 מְכַל־עֲלִיּוֹן וּמְכַל־חֲבִיּוֹן :
 לֵב קָל־הַעֵת עֲלִיו חֲמוּק :
 יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל־מְאֻמָּה :
 לֹא מוֹצֵאִים לוֹ דְּבַר הַזְמָה :
 חֶקֶר וּמִסְמָךְ אֹזֶר וְגַם־אֶפֶל :
 וְלֹא כָל־טַבַּע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֵׁבַע :
 וּנְבָהֳלוֹת כָּל־הַחֲשׁוֹבוֹת :
 נְלָאִים לְשׁוֹם בּוֹ שְׁעָרִים :
 מִלְת־אֲרֵהוּ וּמִלְפָּרְסֵמְהוּ :
 בְּמַדְעָנוּ לְמִצּוֹא מַח הַזֵּמָה :
 אֵךְ מְכַעֲשִׂיו הַבְּרָנוּהוּ :
 חֵי וְכֹל יִגְבַל וְחָקֵם מְיָחֵד :
 עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קָדָם :

וְכַל־הַיְצוּרִים וְכַל־עֲנָנָם :
 וְלֹא מְחַשְׁבוֹתָם מְחַשְׁבוֹתֶיהָ :
 לְאֵין דְּמִיּוֹן נִפְלֵא אֱלֹהֵינוּ :
 מְתוֹד מְגַל־מְתוֹד וְעַמּוּם :
 דֶּק מְכַל־דֶּק וְצָפוּן מְכַל־
 נִשְׁגָב מְכַל־נִשְׁגָב וְנַעֲלָם :
 גְּבוּהָ מְכַל־גְּבוּהָ וְעֲלִיּוֹן :
 חֲבוּי וְעַמּוּק מְכַל־עַמּוּק :
 שְׂאֵין שׁוֹכֵל וּמַדְעַ וְחֶקֶךָה :
 לֹא מְשִׁיגִים לוֹ אֵיךְ וְקִטָּה :
 מִקְרָה וְעֶרְעֵר וְשִׁנּוּי וּמְסַל :
 וְלֹא מוֹצֵאִים לוֹ מְרָאָה וְצָבַע :
 לְכֵן גְּבוּכוֹת כָּל־עֲשׂוֹתָיו :
 וְכַל־שִׁרְעָפִים וְכַל־הַרְהוּרִים :
 מִלְשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְהַגְבִּילָהוּ :
 בְּכָל־שִׁבְלָנוּ חֲפִשְׁנוּהוּ :
 לֹא מְצַאֲנוּהוּ וְלֹא יִדְעוּהוּ :
 שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אַחֵד :
 כִּי־הוּא הָיָה לְכָל קָדָם :

שעורו אתה תרום נפש כל מקוה לך. לא מחשבותם הוא דנוק עם חרוז אלטניו. ועמוס נסתר ונעלם, כפירו בכוסם נגזרוז גנס הוא ל' העמטה כמו הלא הוא כעוס עפדי (דברים ל"ב, כ"ז), ופירוז עמוס הוא כמו עמוז (נחלתו ד"י וספ"ך דוגמת לכן וספן ענן ועלם) שגזר ענן שטעמו נסורית וכו' גמרל ל' סגירכ ומטיטה, וכתב ספייטן טעום ולא עטון כדי לאות הפדח עם כעוס. וכ"ר אלעז קלרין מקהלעמור ס"ו סעירני עוד כי גס נל' ערני טעם טעם ל' סתתר. דק סכל דק, סכרוזים סחלכ הן טעם לאון סנחון כס' חפוכוס דף י"ד טעור ג' זכתה סס סכנורס יתכרך יותר חק סכל דק ועטון עכל עטון וסוק עטון סכל סוק ונעלס עכל נעלס ונעלס ונחני וספון, כל דבר כריסס פין זוכ לכרול, חין זיך נו סיוכר זכורס סכל דק עכל דק נפלא ונעלס ונחני וספון, כל דבר כריסס פין זוכ לכרול, חין זיך נו שעור וקככ ולא סורך ולא רוסכ ולא דעות ולא לורח גולס ולא דיכוק ולא חיסרים ולא כל ולא סור ולא לורכ ולא סיכוכ ולא עקרה ולא גוף זחף וספך ודנק, וחין כריך לכלוס וחין דנוק לעקוס, ועטלס כל סעטיס וסכרן וכיס וסלויור וכל העולמיס, וחין זיך נו לא עטידכ ולא יזיכר ולא סליככ ולא סטיככ, וכוח סי ככמו וכלתו כל היטיס, וחין לו כדנוד ולא יגיטה ולא סעולת כל, הוא כורל כל כלל יגיטה וכלס פעל, כל סיני ככנרסיס וכל פין לא סכורנו ולא סכופנו, וכוח סכורל כי היס טרס כל סכון וקדס לכל רלסון, וחין נו לא סופפת ולא סעוט ולא סכרון ולא יחרון, חין חן לכוויח, עכ"ל וכל דכרו סיוסדיס כסרוח זידי סיפור ליוס כ' ויוס ג' חביוק ל' סתרי, וכן חבו. לב כל רעת, כל לכ סכר יפיו לרעחו כסתר לו, חמוק גס הויל ל' סתר וסעלסכ כמו עד טחי סחשטיקין (ידיטה ל"ס, כ"כ) סתק עכר (זיר כ' ו'). ארך, סליכות (קויליטקט). וכמה, סכעוה (קויליטקט). ערער, גס הוא ל' עקרה ועגיכ ע"ל וניחו ערחי (סוכה כ"ס) נל"ס ולסלוייגיטי. וסכר, סכר. וססכך, זיספוך על דבר סחר ולסון ו סס' פסוה דף י"ס פ"ס אסטר סס ועל סכמכך וסטר כי כנורס יתכרך לא יתכן זילרפו סליו על דבר סכמכס וכו' וסכמחקת נרכיכ כקון ככ הלסון, וסוטר סי סכר זיספל ליוכ סכל טעס טעווסכ ולא סכנר סליו גוסס סוככ ועזוכר, סכני זיסכך סכו קודס לכל ספל וסטר וספון ועטור וכוח כורל סכל וכו' עכ"ל ועל סי לסונו יסד ספייטן סח סרוו. אור וגם אוסל, פירוז, וחין לוטר על ססס סכור סחר או סכוס סופל, סכל סלכ עיניס גסטיס סס. אסר שש ושכע, סס זסח סיני סכנוסם וזכע סיני סכעוה זיז לכל סכמכסיס סכנעייס וסכריס ספייטן לסעכ וע"ס ס' סכמחוק. נכוכוח, סנוכלכות ע"ל נכוכיס סס כפוך (סעות י"ד, ג'). עסחונות, ססכנות. שרעפסיס גס הוא ל' עסככ כמו כרוכ ארעפי כקני (סכליס ל"ר, י"ט). לכל קדס,

יְדַעְנוּ כִּי בְיַהוּא כָּל יְכוּל:
 יְדַעְנוּ כִּי בְבִינָה פְעֻלָּם:
 יְדַעְנוּ כִּי־הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 יְדַעְנוּ כִּי הוּא חַי לְעוֹלָם:
 בְּלִבְנוּ וְלֹא בְסַפּוּרֵנוּ:
 לְמַסְפַּל וְתֹאזַר לֹא גְדַמְחוּ:
 וְלֹא לְמִין וְכַל־אֵזוֹן וּלְכַל־נְקָצָב:
 וְהַמְדַּעִים בְּעֵשׂוֹר פְּלוּלִים:
 וְשֵׁלֶשׁ גְּזֵרוֹת וְעֵתוֹת וּמְדוּזוֹת:

בְּעֵשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל אֶת־הַבַּל.
 בְּאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיו בְּחֻכְמָה בְּלָם.
 בְּכַל־יוֹם וְיוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלָם.
 בְּאֲשֶׁר הָיָה קֹדֶם לְכָלָם.
 וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצֵרֵנוּ
 לְמַמְשֵׁל וְגֹדֵשׁ לֹא גִשְׁעָרָהוּ.
 וְכֹא גִחְשָׁבָהוּ לְעַקֵּר וְנַצֵּב.
 כְּלֵי־הַנְּרָאִים וְרִגְשָׁפְלִים.
 וְשִׁבְעַת בְּפִיּוֹת וְשִׁשְׁתַּת גְּדוּזוֹת.

קודם לכל. בעשותו: בלי כל אמת חבל, כן נפירושו יאן על שיר היסוד כ"י ונכוון, וספרנו גם וז"ל אנרח את סכל ולא מדבר ולא מתוך דבר ולא עם דבר ולא כדבר ולא על דבר, שאם היה נורא מדבר א"כ היה כדבר קדמון, וכן לא מתוך דבר, שאם תאמר מתוך כלי או מתוך הוֹטָן וז"כ ככלי והוֹטָן קדמון, ולא עם דבר א"כ היה גזר בו וזכו חלשות, וכן אם נראו נדבר, דבר זה נופל תחת בלי חוטמת האוטמים ספתיים וכאזכר נלמד כלי היה נלמד לחומר וזמן וא"כ הוֹטָן נכרח כנר, וכן לא על דבר א"כ נכיה הדבר הכוח בני יסוד לנוחו עכ"ל הנכרח וא"כ כיסוד קודם חזו חלשות, וכבר נסתלק כל ע"ן הכוח יח' ולכך נרין לומר אנלי כל ע"ה את הכל ע"ל. בחכמה כלם, כמו אכחמו מה רבו מעשיך כ' כלם נחכמה ע"ה (הכלים ק"ה, כ"ד). בחדשו כלם, כמו אטומים נכרכת יולר, תחדש נכל יום תמיד מע"ה נראים ורחק נפירושו למעלה דף 76. לממש, דבר שיש בו טעמות. וגורש, תוספת שטור, ע"ל כל ערות צמקתא כיו נגדשות (פנמות ל') אטו טים נדגשין (פוטס ל'ד'); אך נכ"י ג'ויש' והוא פוטס יומר עם לאן כגוף שהתקתי למעלה ועם אחר אמתיק נסטין. לעקר ונצב, לעלם אחר לו טלנ מיוחד, ויכ"ה ע"כ ס' אטומות דף י"ח ע"כ הכוח יתנדך אינו גשם ולא יתכן שיהיה לו טלנ מהטלנים לא מיציב ולא מעמידה והדומה לזה והכל נענע מפני איוניו גשם, ומפני שהטלנ אינו כי אם הטען הגשם על אחר, ואופני הטלנ מתיינים אנו וחלוף לנכל. למין, כגון מין אדם או מין נומס. וכל און, כוח שיעלם נטין אחר. נקצב, מה שקלוב לעלם אחר ולא יעלה נעלם אחר. וככה הוכיח הפייטן כנ' חרוזים אלה כ' ענינים ככוללים לזי"ם אע"ה אוחס הכרע"ם כפירו שלות כגיון שער י' אכן כעין וספוג וההנדל והפגולה והעקרה, ונאטרו לממש וגודש רכוכו על שלם הדבר, ונאטרו למפל וחואר כוונתו על העקרה, לעקר ונצב כוח כסוג, ופטריו ולא למין, ופטריו וכל און כוח הפגולה, ולכל נקצב כוח הפגולה. בעשר כלולים, ושבע כסיוח וכו' גם זה לאן כגוף נפ' אטומות דף ט"ו, ע"כ אחרת אן כי העם שהוא אחד לא יתכן לתחברו לא נע"ה העצמות אחר על העלם וכן נשאת מימי החנוטה אכן נאנעה מימי הכמות וכן נשאתה כוונתם ואלה הכורות ואלה הכורות ע"ל ותאור הדברים אלה כבר הביאו רז"ל בנעמחו על חרוז זה נסדורו אשה נורח וז"ל, ידוע כי כל הנעלמים לא ימלחו מבימות או עלם או עקרה ועוואר כגיון לכרע"ם שער י' (וכבר לפניו כהאמנה הכרע לכרע"ד ראש טאמר א' ונחונות הלכות שער היסוד פרק ז') וכרות מן לאנן חנון פרק י' ונפירושו למלות זרות למורה כי כפונים הטליונים לכל הנעלמים הם י' מיכס אחר קרלו ע"ה מעצמות, וכסוג הטליון והרע"ן כוח העלם (דמו ווענו), וכחשעה האחרים הם עקרים כטעמים לעלם וכס הכמות (דיע גרסאע) והאיכות (דיע בעשקלענעווייט) והמצטרף (דמו פערקלענייט) והאנה (דער קרע) והמצב (דיע טעלונג) והמתי הוא כוונן (דיע זייט) והלו הוא הקינן (דיע חייגענטהיליכקייט) והפעל (דיע מחטיגקייט) והמחפעל (דמו זיידען); ויאמר אכן רשד כי נאטמר הכמות ימלחו שבעה מינים והם כמספר, ובגשם, ובאש, ובקו, והטעמים, והזמן, והעקום, ומספר מיני הפועל והמחפעל הם ששה כמספר מימי התנועות והגרידות כענינים לעלם כהצחנות, שנים מהם נאטמר העלם והם הכוים והכמספר שם אנו ימלחו נעלם טלנ עלמו והוא שיפשוט למה וילכוז למה אחרת ונאנעה מעלם אל שלם אחר, וזנים מהם נאטמר הכמות והם כלמיסה וזיינו כזיינו עקמית לגדלות, וכביחוק והוא זיינו טרליות לקטנות, ואחד נאטמר האיכות והוא הכווי כחכונותיו טעמלה אל מרפח או עזור אל פום וכדומה, והוא הנקרא זיינו כחשם, ואחד מהם נאטמר השכל והוא ההעק עקום אל עקום; ויאמר עוד כי לכל גזירה ר"ל לכל טאמר גזור וסיוח יתכוונו' מיני כיאור, כיאור כדבר והוא אחר יתחבר טמונו וכנרל כחשנווה האדם הוא מי מדבר, וכיאור כחוק והוא ההתחבר טמונו וסגולה או עקרה כחשנווה האדם הוא מי כוחק או מי כוחת וכדומה, וכיאור אינו לא כגדר ולא נחק והוא ההתחבר טמין ועקרה כחשנווה כראובן אהוא אדם לכן או אופר מכיר; ושלש עמות הם החולף והכוו והעתי; ושלש מרות הם הם כידועות כשם ג' רעקים שם החורך וכרויח והעופת, והם לורת הקו והצח והגשם; וככה כענינים הנזכרים הם עקמיים כל כעלמות עם עמינים ועמיני עמינים וכולם זיינים נאטמרים ונאטמרים לכן מין גם אחד ששם ככרע"ה י' כי הוא כורע כל שלם וכל עקרה וכוח מרום טלנ זיינו וכחמות: מין

כי הוא בראם בלם יחד:
הם יאברו ואף יטפפו:
כי חי וקים אתה לעולם:

הן בבורא אין גם אחד.
בלם יבלו אף יחלוטו.
ואתה תעמד ותבלה בלם.

ל י ו ם ש ש י

ולא ידמה מעשה לעושהו:
ואף שמים לא יבלבלוך:
מפניך אלהים חיים:
ונמסו מים אף שמים:
רוקע הארץ על המים:
ולא נצרכת עזר כנגדך:
הכל מפה ובידה:
ולעולם כל כבודך אתך:
כי במלאכתך לא עמלת:
ומעשה חפצך במאמריך:
הכל עשיתו יפה בעתו:
ואת הכל בלי כלי פעלת:
ברצון רחמי כל תלית:
מראש ועד סוף ואינם גלאות:
רצונה כל דבר רחמי עושה:
אל כל תאור לא שוית:
חכמתך היא הכל ערכת:
ועל חפצך לא נוספו וחסרו:
ודבר אחד לא חסרת:
ודבר רק בם לא פעלת:
ושמין דבר לא נמצא בם:
בתבונה וכדעת בליתם:

אתה לבדה יוצר כל הזא.
כל הארצות לא יבילוך.
אז יחילו מים חיים.
רעשה ארץ ונסו מים.
נוטה לבדה השמים.
עשית כל חפצך לבדה.
סוער אין מי יסערה.
כבחה אז בן עתה ודעתך.
ולא יעפת ולא ינעת.
כי בדברך כל יצוריה.
ולא אודתו ולא מהרתו.
מבלי מאומה כל חדשת.
ועל לא יסוד הכל יסדה.
ודעות עולם את כל נושאות.
מענייה לא דבר הקשה.
לפעלתך לא דמית.
ולא קדמה למלאכתך מלאכה.
לרצונה לא קדמו ואחרו.
מכל חפצך לא שכחת.
לא החסרת ולא הערפת.
אתה תשבתם ומי התעיבם.
תחלות מחכמה עשיתם.

כש משיון לתפוס בו כל טלופיה. כולם יבלו, כל הנראים עם כל מקריבם יכלו ויחלוטו. ופונם שריו זכ
נמ' כנחון ס' זל'ג. יסופו, יתמו, כפו יעייב ס'ג, יז. ואתה העמד ל' תכלים ק"כ כ"ז.

יבילוך, יחזיקו כל'ם פמטעו, כמו אלמים נת יביל (מ'א'ו, כ"ו). לא יכלכלוך מ'ס ס', כ"ו. יחילו,
ל' פער, וכופ תכלים ע"ז, יז. רעשה ל' תכלים ס"ח, ט'. ונסו מים, ככוונת על כדיתת העולם אכדיל
הסם שם כמים אגין טעל לרקיע ומגין מתחת לרקיע. רוקע הארץ, תכלים קל"ו, ו'. סתער, שחכ הוא
כסועה, וסין פי יסענד. כי בדברך, רק דכוור כעלת הכל וכמו זכתונ דדבר ה' שמים נעשו וכו'. במאמריך,
וכמו אשמוז בעשרה טחטרות נכדל העולם. הגל עשיות, עש"כ קבלת ג', י"ט. בלי כלי פעלת, אין אדם
יכול לתקן דבר בלי כלי, חכל ככורם רכונו וכמו כול כליו; כן טלחמי כפירוש כ"י ונשעע טענו אכדחחח
ככוונת הים בלי כלי. וכן נד"י. ודעות יזולוי עש"ב דברים ל"ג, כ"ו ונדדש כענינכ י"ג ע"ג אל העוגם
תלוי נאופו זל הקנ"ב כמטיע ניד נגור. לא רחיה. לינד דוטס. כל חפצך, שכל טה אפמנת טעות. רחעיכ

בְּאֵמֶת וּבִישׁוּר וְשׂוֹכֵי רְאוּיִם:
 רַב רְחֻמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ:
 הֲלֹא מַעֲוֹלָם עַל עֲבֹדֶיךָ:
 לְפָנַי אוֹכֵל תִּתֶּן אֹכֵל:
 צָרְכֵי הַבַּל כְּאִשׁוּר לְכֹל:
 אֲזִי הִכְיִנּוּתֶם לְאַחֲרוֹנִים:
 אֲדָר מֵאֲזוּת מִמּוֹל שְׁלֵמָה:
 וְאַחַר כֹּל מֵאֵד נִתְגַּדְלֶתָ:
 עַד לֹא אֵדָנָה גִּאֲתָ לְכֹשׁ:
 שְׁמַיִם בְּיָרִיעָה נֹמְסָה:
 וְרִצּוֹא וְשׂוֹכֵי בְּנֵחַת מִהֲלָכִים:
 בְּמִתְיַחַת רְקִיעַ הַשְּׁמַיִם:
 וְעוֹף יְעוֹסֵף עַל הַשְּׁמַיִם:
 מֵאֹכֵל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
 אֶל־הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ:
 דִּי מִחֲסָדוֹ אֲשֶׁר־יִחַסֵּר לוֹ:
 וְתַמַּת רַגְלֵי הַבַּל שִׁתָּה:
 עַל מִזְבֵּיחֶךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 לְהַדְרֹת סֹדֶשׁ וּלְתַפְאֲרָתָ:
 כִּי יַעֲרְהוּלֶךָ בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים:
 צָרְכֵי אָדָם וְכֹלֶם בְּחֻקְמָה:
 וְשִׁמְךָ יִי בְּלֶם יְהִלְלוּ:
 יוֹדֶה יִי כָל־מַעֲשֵׂיךָ:
 וּלְקַבּוּדֶךָ כָּל־קַנְיָנֶךָ:

סְרַאשׁוּיָת תַּעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם.
 הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 כִּי רְחֻמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ
 תַּעַד לֹא כָל־דָּח הוֹכֵן לְכָל־כָּל.
 וּמִזֹּן וּמִמֶּנּוּ תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל
 שְׁלֵשֶׁת יָמִים הִרְאִישׁוֹנִים.
 אֲזִי עֲשִׂיתָ אֲזִר בְּשִׁלְמָה.
 (בְּסֶרְסֵם כָּל־יַעֲזוֹר מֵאֵד גְּדֻלָּתָ.
 (אֲזִי בְּאֵין לְבַשׁ הַדָּר וְהַדָּר לֹא־בֶשׁ.
 (אֲזִי בְּשִׁלְמָה וּכְמַעֲלֵל עֲטָה.
 (עֲשִׂיתָ בְּסֵם לְאֹדִים הֲרָבִים.
 הִקְדַּלְתָּ בֵּין מִים לְמִים.
 קִזְזוֹת מַעֲזוֹת לְשֶׁרֶץ מִיָּם.
 עֲשׂוֹב וְחֲצִיר לְכֹשֶׁה אֲרָמָה.
 גִּבְרוֹ שִׁסּוֹ גִּזְנֵת
 עֲזָר בְּגִגְדוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ.
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה.
 לְהַעֲלוֹת מֵדָם בְּקָר וְצֹאן.
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתַנַּת לְשֶׁנֶּת.
 שִׁמְתָּ בְּקָרְכּוֹ חֻכְמַת אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעַתָּה עַל פְּנֵי אֲדָמָה
 מַעֲשֵׂיךָ מֵאֵד רַבּוֹ וְגִדְלוֹ.
 רַבּוֹ וְגִדְלוֹ מֵאֵד מַעֲשֵׂיךָ.
 כֹּל פְּעֻלָּתָ לְמַעֲנֶךָ.

ל' גנאי. הקדמת וכו' איתקף נכריפת העולם שרת הרחמים לשרת כדון כדו זיתקיים העולם ע"י
 אניהם וכעו אפירע"י נרלש חוטש. ועד לא כל רח, קודם אברא כבורא ית' את הכבעות וחיות נרא לכס
 את עזונתם, את ארכ"ר נרא כשפרוכ כדו איהיו כל מינוחיו טובים לו. שלשת ימים, פירוש ג' ימים
 ראשונים אל טעא נרפאית נרא טרכי כל כנריות אנכרו ג' ימים כאפרונים. או עשית, ל' תכלים ק"ד,
 נ'. ויתא נפרא פרק ג' כי אמים נכרו עתור לכזו אל הקנ"ה. הדד ודדר, גם זכ ל' תכלים ק"ד, א'.
 אורג, ל' ארינכ וככוונכ נכרס אברא העולם. גאות לבש, תכלים ל"ג. אור בשלמה, גס ק"ד, נ'. עשית
 כס, נשמים. ורצוא ושוב, כנו לשלבים ע"פ יחזקאל א', י"ד בנחת, נלון. בקרן שמו, נמקום טונ
 וחש ל' יפרכ כ', א'. עור כנדר, אמתו אל חס. די מחסורו, גם נחת נו כל די עמסודו, ול' דנריס
 ט"ו, א' הוא. בידו חתה, נחת, וכח לזון תכלים א', ו'. להעלות מדם, טן ככעות שנתן הקנ"כ
 ללכ"ר ורשע חכ לדרוז ח"ל נשנת כ"ס ע"כ אור אקרינ ארכ"ר וכו'. כחונת לשרח, כמות אור. יודוך
 ה' תכלים קט"ה, י'. כל פעלת ל' פעלי ט"ו, ד'

נוכחים לומר בכל יום כהיו כל ימים אומרים, נפקדז ואחריו אומרים קדיש יתום.

ואומרים כדלעיל נצטת היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לְדוֹד מְזֻמֹּר • לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִי בָּהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדֶּה וְעַל־גְּהֻזוֹת יִכְוֹנְנֶה: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי־יִקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: גָּקִי
 כַּפָּיִם וְכִר לִבִּב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵצֵא בְּרָבָה
 מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר הַדָּשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְגַמָּה יַעֲקֹב סְלָה:
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מִלֶּךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבוֹר יְהוָה גִּבוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא
 מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סְלָה: קדיש יתום.

נצטת אומרים. היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שִׁיר מְזֻמֹּר לְבִגְיָקָדָח: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִר
 קָדְשׁוֹ: יִסֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כְּלִדְהָאָרֶץ הִרְצִיּוֹן יִרְבְּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מִלֶּךְ רַב:
 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִּים נִוְעָדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הִקְמוּ
 רְאוּ בֵּן תְּמָהוּ גְבָהֵלוּ נַחֲפוּו: רַעְדָה אַחֲזוֹתֶם שֵׁם חֵיל כִּי־לִדְדָה: בְּרוּחַ קָדִים
 תִּשְׁבֵּר אַנְיֹת תְּרַשִׁישׁ: כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן רְאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְוֹנְנֶה עַד־עוֹלָם סְלָה: הִמְיִנוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּה בְּקִרְבֵּי הַיְכָלָה:
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל־קְצוֹי־אָרֶץ צִדְקָה מְלֹאָה יִמְיָנֶךָ: יִשְׂמַח הִרְצִיּוֹן
 תִּגְלָגְנָה בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מַגְדָּלֶיהָ:
 שִׁיתוּ לִבְכֶם לַחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹד אַתְרוֹן: כִּי זֶה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִגְדְּגֵנוּ עַל־מֹות: קדיש יתום.

נצטיי נצטת אומרים. היום יום שלישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

מְזֻמֹּר לְאַסָּף • אֱלֹהִים נִצְבַּב בְּעֶרְת־אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מְתִי
 תִּשְׁפָּט־עוֹל וּפְגִי רְשָׁעִים תִּשְׁאַר־סְלָה: שְׁפֹט־דָּל וַיִּתּוֹם עֲנִי וְרַשׁ הַצְּדִיקוֹ:

מזמורים של יום. כענכ לומר בכל יום העומר זכיו הלויים אומרים אותו נככ"ב (תמיד מדק ו'
 עככ ד' ור"ב דף ל"ח) ועומרים אחרים לפי ענין כימים עוקרו נכס' סופרים פ' י"ח. גם כענכ"ס כסדר
 חסלות כחכ וו"ל נככו עקלת העס לקרוז נכל יום עומר זכיו כלויים אומרים נככ"ב נאוהו יום, וקורין
 לדוד אלכ"ה' נכצי אשכ (מזמור כ"ב) כל העומר עכ"ל והספרדים אומרים במקום עומר כ"ב כזכ את
 עומר. פ"ו כסכ כ' אזק, וכן כתבו חכ' ירמי ואנודרכס, והאשכנזים אומרים בעקושו עומר פ"ג אלהים אל
 דמי לך, עושדו ככל כו כספן ע"כ. וע"ד. וע"כ. וק"ד.

תהלתך סח"ו נככל והתנכ נעעס דמי כן קכל ע"כ וכל"ל ותנכ קשש"ה' טעעכ טכפך לנרעכ טעפסית,
 העור כפסוק נפירוז. קול, אלכיס, כ-אטך. פן-תכלתך על קלוי חרן ויעינך טלכ לך. ספרי' ל' ספירכ וענין
 כעו דכ"ל כ"א, כ'. וע"כ ה"ל רעוה. לחיל"ה הכ"ל רעוה עפ"כ.

סְלַטְרָדֵל וְאַבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוֹ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בְּחַשְׁבָּה יִתְהַלְכוּ
 יְמוּטוּ בְּלִמְסֻדֵי אֶרֶץ: אָנֹכִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן בְּלִבְכֶם: אָבֵן
 בְּאָדָם תִּמְזוֹתֶן וּבְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אֲרֵתָהּ
 תַּגְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם: קדיש יחום

נחמי נכנת חוטרס. תיום יום רביעי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

אֲלֵ־נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל
 עַל־גַּאִים: עַד־מַתִּי רְשָׁעִים וַיְהוֶה עַד־מַתִּי רְשָׁעִים יַעֲלוּ: יִבְיֵעוּ יִדְבְּרוּ עֵתְךָ
 יִתְאַמְרוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲנֹן: עִמָּךָ יְהוָה יִדְבְּאוּ וּנְחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ: אֲלִמְנָה וְגַר יִהְיֶנוּ
 וַיְתוּמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ כְּעָרִים בָּעַם
 וּבְסָלִים מַתִּי תִשְׁכְּלוּ: הַנְּטַע אֲנֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם־יִצַּר עֵינַי הֲלֹא יִבִּיט: הַיִּסֵּר
 גּוֹיִם הֲלֹא יִקְיַח הַמְלָכֹד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַקָּל:
 אֲשֶׁרֵי הַנְּבָר אֲשֶׁר־תִּיַסְרְנוּ יֵה וּמַתּוֹרְתֶךָ תִּלְמַדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיְמֵי רַע עַד־
 יִבְרָה לְרַשָּׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְהוָה עִמּוֹ וּנְחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צָדֵק
 יָשׁוּב מִשֹּׁפֵט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרָאֵל־ב: מִיִּקּוּם לִי עַם־מְרַעִים מִיִּתְיָצֵב לִי עַם־
 פְּעָלֵי אֲנֹן: לֹלֵי יְהוָה עֲזַרְתָּה לִי כַּמַּעַט שִׁכְנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי
 מִקְדָּה רַגְלִי חֲסִדֶךָ יְהוָה יִסְעֶה־נִי: בָּרַב שׁוֹרְעֵפִי בְּקַרְבֵי תַנְחִימֶךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי:
 הִתְחַבְּרָה כִּסֵּא הַזֹּאת יִצַּר עִמָּל עֲלִי־חַק: יְגֹדְדוּ עַל־נַפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ:
 וְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֵלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשְׁבַּע עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרַעְתָּם
 יַצְמִיתֶם יַצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (וי' עומסים עוד פסוק זכ: לכו נרננה ליהוה
 נרננה לצור ישענו:) קדיש יחום.

נחמי נכנת חוטרס. תיום יום חמישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לְמַנְצָח עַל־הַגְּתִית לְאַסְף: הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עֲזַנּוּ הִרְעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׂאֵרֹמְרָה וְהַנְּרַחַף כְּגֹר נְעִים עַם־נְבִל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
 תַּנְּגוּ: כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשֹּׁפֵט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲרוֹת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בְּצִאתוֹ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפַּת לֹא־יִדְעַתִּי אֲשַׁמַּע: הַסִּירוֹתֵי מִסְּבָל שְׁכַמוּ בְּפִיו מְדוּד
 תַּעֲבֹדְתָה: בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אַעֲנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֲכַתְּנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה

יראהיך וכן חסרנו יהי כיו"ד נדגה, ונמנין נסמרת נתוך י"ם טלין ונזין כתר יכ"ס נכנ פכטל.
 שטנס יראדיח תנז ככלנו ט"פ דין דסיק כטו יראה לו (כרתזית כ"ב, ט') יששכרהקסי (ט"ג, ט"ז)
 צ"דילו (דכרים י"ג, י"ז). יבשע פלרע נטעס כטו יצר ע"ו יבשע שסע (ויקרא י"ג, ז') וע"ס ככלל אל
 יסו סטעס לפסוד ננינוני קל, ולסכ פכלה דף י"ס

קְלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִמְתִּשְׁמַעֲלִי: לֹא־יִהְיֶה כֶּה אֵל זָר
וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר: אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַפְעַלְךָ מֵאֲרִץ מִצְרַיִם הַרְחֹב
סִיף וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחֲהוּ בְּשָׂרֵי־חַיִּת
לְבָם יִלְכוּ בְּמַוְעֵצוֹתֵיהֶם: לֹא עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּרִבְכִי יִהְלְכוּ: בְּמַעַם
אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנְיֶנּוּ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ־לוֹ וַיְהִי עִתָּם
לְעוֹלָם: וַיִּצְבְּלוּ־הוּא מִחֶלֶב חֶמְסָה וּמִצַּדֵּר דְּבִשׁ אֲשַׁבְּעֶנּוּ: קְדִישׁ יְחִים.

נצח נצח לווערים. היום יום ששני בשבת שבין הלויים היו אווערים במקדש:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּכוּן תֵּבֵל בְּלִתְמוֹמִם:
נָכוֹן בְּסֶאֱדָה מְאוֹ, מַעֲוֹלָם אֶתְּהָ: נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת, יְהוָה. נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהַרְוֹת דְּבָכִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵיהֶם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה:
עֲדִיתִךָ נֶאֱמַנּוּ מְאוֹ לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קִדְשׁ יְהוָה לְאֶדְדָּה יָמִים: קְדִישׁ יְחִים.

יוכנסים סכרנה קבלות לווער נכל יום אחר איר של יום טווער ס'ג, וסנכג סרנכ קבלות אפין
לשערו ניטיס אפין לווערים תפנון (וטין נכל נו ס' ט'ג). וכפותן סקבלות לווערים איר סיפיר לסחר עלינו
לווערים טווער זה איר סיסוד. ותכל טקום א"ל איתו נכית סנכל.

שִׁיר מְזֻמֹּר לְאַסְף: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִרְיָךְ אֱלֹהֵי־תַחְרֹשׁ וְאַל־תִּשְׁקַט אֵל:
כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיִיִן וּמִשְׁנֵאֲדָה נִשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְעַצְּוּ
עַל־עַמְּךָ: אָמְרוּ לָנוּ וּנְכַחֲדֵם כְּגוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִעְצְוּ
לֵב יִתְּדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֱהִי אָדוֹם וְשָׁמַעֲאֵלִים מוֹאֵב וְהַגְרִים: גָּבַל
וַעֲמוֹן וַעֲמֻלֵק פִּלְשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר: גַּם־אֲשׁוּר גְּלוּה עִמָּם הִיוּ זְרוּע לְבַגְי־
לוֹט סְלָה: עֲשׂוּה־לָהֶם כְּמִדָּן בְּסִיטְרָא כְּבִין בְּגַחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמֹדוּ בְּעִיר־דָּאָר
הִיו דְּמֵן לְאֶדְמָה: שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ בְּעַדְכּ וּבֹאֵב וּכְזָבַח וּכְצִלְמַנְע בְּלִגְסִיכְמוּ:
אֲשׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת גְּאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּבַלְגַּל בְּקֶשׁ לְסַגְר
רַח: כִּי־אֵשׁ תִּכְעַר־יַעַר וּבְלִהְבָּה תִּלְהַט הָרִים: כִּן תִּרְדָּםס בְּסַעֲרָךָ וּבְסוֹפְתָךָ
תִּכְבְּהֵם: מִלֹּא סְנִיגָהם קָלוֹן וּבִקְשׁוֹ שִׁמְךָ יְהוָה: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ עַד־יַעַד וַיִּחְסְרוּ
וַיִּאֲבָדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אֶתְּהָ שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ: קְדִישׁ יְחִים.

אשכנזיך נקו רשע על כ"ף נכ"י וכן גם כדופוסים קדמונים כ"ף רפויה, והוא הנכח ט"ס הכלל
כי פחדיי תימני הסעיל לא ילכו כ"ף דנוכס נלס"ף טלנד כהס טנח לטרי ס"ל, וע"כ ישחיק"ה (דנרים ד',
ל"ט) גפיק"ה (ירמיה כ"ט, כ"ט) אוכיק"ה (תהלים כ', ט') ששפיק"ה (פ"ל כ"כ, ס"ו) ודוסיכס כו"ס רפוי סכ"ף.

תפלת שחרית

קריש דרבנן.

אזר אפירח הקדישים על כטוטורים נוסגים ללמוד טטט נטטנה או נטרהש ואגדכ ואתר הלמוד
אופרים אמר ר'א אמר ר"ח חלפירי חכמים מרבים שלום וכו', או ר' חנניא כ"ע אמר רצה הקב"ה
לזכות וכו' וחסורים היתוסים והכנלים קדיש דרבנן, והוא ע"פ נוסחא זאת.

ועתה יגדלנא קח אדני באשר דקרת לאמד: זכר בחסדי יי וחסדיה כי מעולם קמה:
כיחוס. יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעותיה. ומליה מלכותה
בתוכה וביומיה ובחיי דירבא לביית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

הוא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתגשש ויתגדר ויתעלה ויתהלל
שמה דירבא רבא. ברך הוא לעלא מן כל ברבא ושירתא וישבחא
ונחמא דירבא מן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כל מן די עשוקן באוריתא די באתרא הון ודי בקלא אתר ואתר יהא להון
(ולכו) שלמא רבא תנא וחסדי ורחמין וחיין אריבין ומזונא רויחא ופרקנא
מקדמ אברוהן די בשמאי ואמרו אמן:

ה. יהי שם יי מברך טעמה ועד עולם:

הוא שלמא רבא מן שמאי וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

ה. עזרי טעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום בקרומי הוא (בתחיו) יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל,

ואמרו אמן:

על ישראל, טניאו הכנסים, ויש בו כטכ סניי נוסחא כסדורים, וזו שלטעמא אח נה ריו"ח כסדורי
ע"פ סדור יי"ג, ונספרי תולדות טיים דף קט"ו כנחתי עוד נוסחא אחרת. ועל רבנן, ועל הכנסים אלנו,
ולפי כשרות אדניאל ועזרם כיכ דעו להיות רבנן. כטו אלקנא אבהקנא. מלגנא ורבדנא (תרגום ירמיה
ט"ד, י"ג), וקלכוהו על דרך ל' סורית, וכן אטרו קדו די כטעיה כטקום קדמי. קו תרגום אל פי וקדו
נקצן וכטו אטעל כטקדח ב"י כל קו אדניאל ועזרם חטולים, והוא הכנון נטדות הטפרת נתכלים ס"א
אטפרי על קו יגרוכו ל"ת פתח", כדי נדור כי כל כטלר קטולים. די באחרת הון, אזר כטקום חט.
וחט ט"ו פטורת טן ב' תנות קדמי כלומר כל וז, ורסה תולדות טיים דף קט"ו. יהא להון (ולכו),
נדק סטע נטל וי"ג כי טלת ולכו חך למחרת חט (וכטו אטם כסדורי כספריים סיני) להיות כטוסחא
אטפרי כל כטטר וטכל ככלל, ולט יתכן לטרי כי יאטר ולכו נטכור אטח טן הקכל אטחם יכולים לעטוק
כטטר, כי טין וז דרך חפלה אטפנה כטחפלה כתפלתו טנכטר לטוכה וזכר לנטר, וע"כ סגרתי כטלה.
קדמי פ"ח נקצן חטוק כטו אטפרי נדף 100. מן קדם אכודין די כטמיא ואמרו אמן, ככ כטנו כטו
כטמס תתקל לטוחהון, וכן הוא כטענ"ס; וחזכר כטו נורם מן קדם מרא שמיא וארעא ואמרו אמן, וטם
הוא יתכן וכן הוא כטטטור רטוח וסדורי כספריים גט כטדור אל ר' עזריאל. חך טכ אקלת דטוסים אכודין
דטמיא וארעא וא"א חט כטוסחא מורכבת טן אטי כטוסחא הנאטרות ולטכנה כטוכה ולט כטלל כן כטלון
כטוס טקום אקדח הקכ"ס אטכס אל אטים וחרץ, חכל כן כטלל, טטענדין חל לנט לאכירם קטשטים
(ר"כ כ"ט), על פי יט לנו לכטען על אכיתו קטשטים (טוטט ט"ט), ותפלה אכינו קטשטים עכ עטמי חטד.

תפלת שחרית

נוכחים לוטר חסר תפלת שחרית וערכית הסיר יגדל.

יגדל אלהים חי וישתבח	נקמא ואין עת אל תקיאיתו:
אחד ואין יחיד ביהודו	נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף	לא גערוך אליו קדשיו:
קדמון לכל דבר אשר נברא	ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל נוצר	יורה גדלתו ומלכותו:
שפע נבואתו נרבו אל-	אנשי סגלתו ותפלתו:
לא קם בישראל במשה עוד	נביא ומביט אחרתמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל	עליד נביאו נאמן בירתו:
לא יחליף האל ולא ימיר	דתו לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו	מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומל לאיש חסד במסעלו	נותן לרשע רע ברשעתו:
ישלח לקץ ימין משיתנו	לפרות מחבי קץ ישועתו:
מתים ידעה אל ברב חסדו	ברוך עריעד שם תהלתו:

יגדל, סיר יפה אף נעים כעניא כחודוים את שלט עזרה עקרי אטונה בית ישראל אחר העמיד
 כרענ"ס נפירושו לעצמם סכסכרין ראש פרוק חלק ונתקבלו בכל חסונות ישראל. ועסקל הסיר הוא כ' כ' כ'
 תנועות ויתד וכו' תנועות ויתד וכו' תנועות גדלת וכסוגר, ולפי מה שמלפ ר"ל לולאנו כ"ע מתכרו הוא ר'
 רניאל בר יהודה דין (ראש כענוס שלו לעמוד בני רועה דף י"ט). וכתב בעל יוסף אומן ספן ס' נוכחים
 לוטר אחר כל תפלה יגדל בדרך אשכנז, לכן טוב ללמוד פירושו כדקדוק ולתירו נכיון עכ"ל. נמצא, הקנ"ה
 הוא העלה כשם, כי מליאותו איננה מליאות חסן, לא כמו הנכרשים אשר מליאותם תליה כזמן, וטעמי
 זמן אין נעלה, אבל כ"ס מליאותו למעלה מן הזמן וכעדר זמן ג"כ נעלה. ואין יחיד כידודו, כי כל
 דבר בעולם אף אם נאמר עליו שהוא אחד, בכל זאת איננו אחד בהחלט כעבור שהוא מורכב מפרדות הרבה
 וכעבור נעלה מבינו אחד אחר הדומה לו, לא כן אחרות של כ"ס כ"ה היא אחרות שלט אחד אטמי אטמי
 מורכב ואינו נחלק לאחדים רבים ואין דומה לו כלל ואין יחידות בעולם כפודו. זקלים העי"ן כנאם וכלפ"ד
 קטובה, כי גם דבר הוא כמו סוף קהלת. אין לו דמות הגוף, אין בו אום מקרה נופי. ואינו גוף, יז
 מפרשים, גם אין לדעותו לטלאכים זהם זכלים נפרדים ואינם גוף, ולפי פירוש זה יכיה שמור הכרו, אין
 לו דמות הגוף ואין לו דמות של אינו גוף; אמנם אין לומר לדומה זה, והכיון כי ואינו גוף אז גם הוא
 על כ"ס, ואתר הפייטן אין לו דמות הגוף, כדי לשלול מן כ"ס כל מקרים ומאורעות נופיים, ולעטן לא
 יתשוב אדם אפוא שהם אינו גוף בגוף נצר ודס אבל הוא גוף יוחס כהיר וללול ועטולה לכן אשר עד
 ואינו גוף, ר"ל אין לו עמעות גוף כלל. לא נערוך, עכ"ה של מי חדשיו אל וטה דעות מערכו (ישנה
 ט', י"ט). ראשון ואין ראשית לראשיתו, מליכה זאת לקוחה ממונות הלכות אשר כפוד פרוק ו'. נצ"ר.
 כד"י נקטן כי גם דבר הוא. יורה גדלותו, נריאת העולם טחין ליש הוא כודפס על גדולת כ"ס ועלכותו
 על כל, וע"כ מותנתו לעבוד לו לכדו ולא לוולתו. שפע, ל' אפע ימים (נריס ל"ג, י"ט). אנשי פולחן,
 אפוא אטמה ישראלית אכ"ס טגולתו, כמו אכתוב וכייתם לי טגלה (אטות י"ט, ט'). ותפארתו, כמו אכתוב
 לישראל תפארתו (ישנה ט"ו, י"ג), ורוב כבודי טאטר א' ס' ל"ה וק"ג. נאמן ביהו, טעה רכינו ע"פ הכתוב
 בעדבר י"ב, ז'. והע"ם פתוחה כי הכנה טטובה. לעולמים, כל רבים, ר"ל לא בעולם הזה ולא בעולם
 הבא. לזולתו, לדת אחרת. והנה כפי טשפט פלזון היה רחוי לוטר לזולתו אנ לעלת רחוי אכ"ס ל' מקכה,
 וטמי שזו הסרדוים לפתעם כולם על תנועת א' אשר לוולתו. צופה, רועה. בקדמתו, קודם אגוד. וזו לוטר
 בפדטחי העי"ם נקטן על טשקל תשנן לקדמתו (יתוקל ט"ו, כ"ה). גומל, שמור הכרות, גומל אפוד לכל
 איז כעפעלו ונותן רע לכל רע כרענתו. יסוף, כמו ימים כעי"ם, ותפס כעמקר לזון סוף דניאל. ברוך
 ערי עד, חסר העמקר כננה כ"ס כמו שפתה כנפיו. וזו לדעת כי כפודי ספרדים עוד חוספת פרו ח"ל
 איהה שיש קטרה לעפרים חו הם יסוד דת אל ותיחתי:

נכון לוטר ככל יום ד' זכירות חלו:

למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

זכור את־יום אשר עסקת לפני יי אלהיך בחורב. פורת־שבת את־הקברים אשר־ראו עיניך:
זכור את אשר־עשה לך עמלק בהרה בצאתכם ממצרים: אשר קרה בהרה ויזנב בך כל־
הנחשלים אתריך ואתה עגף ויגע ולא ירא אלהים: ותיה בהניח יי אלהיך לך סבל־אי־בקה
ספיקי בארץ אשר יי־אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח: זכור את אשר־עשה יי אלהיך לטרים בהרה בצאתכם ממצרים:

נכון לוטר חלב הטטיוס לטיוס התפלכ נשחרית ענחה וערכית:

מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחר: בנאות השא ירביצני על־מי מנחות
ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי־צדק למען שמו: גם פיראלך בגיא
צלמנת לא־אירא רע בראתה עמדי שכמך ומשענתך המה ינחמני: תערך
לפני שלחן נגד צדרי השנת בשמן ראשי כוסי רונה: אך טוב וחסד
ירדפני כל־ימי חיי ושכתי בבית יהוה לארך ימים:

למנצח בגנינת מזמור שיר: אלהים יתנגו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ הרקה בכל־גוים ישועתך: יודק עמים אלהים יודק עמים
כלם: ישמרו וירנו לאמים בירת־שפט עמים מישר ולאמים בארץ פנחם
סלה: יודק עמים אלהים יודק עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותו כל־אפס־ארץ:

נחקר ונערכ חזר כל התפלות יאטר אז:

חכענדו חזר חמרגענו חס סאוסע חזער תפלות וחגט חמו דיעונו:

יהו יי אלהינו עמנו פאשר היה עם־אבותינו אל־יעזבנו ואל־יפאשנו:
להפזיר לבבנו אליו ללקח בכל־דרכיו ולשמד מצותיו וחקיו ומשפטיו
אשר צוה את־אבותינו: ויהו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים
אל־יי אלהינו יוסם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו: למען דעת כל־עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי
נתגי בצדקתך למען שורדי הישר לפני דרקה: ואני בתמי אלה פדני
ותנני בריחוד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי: יי שמרי
יי צלי על־ידי ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ישמר־צאתי ובואי

למען חזר, חמרת זכרות כללו ע"פ כתני החז"י ז"ל. חס הספוק למען חזכור הוא נדמים ע"פ,
ג' זכור את יום, לא כל כן נחקר כלל טורכט טעני בספוקים דברים ד', י'. וע'. זכור את אשר עשה
לך סוף פ' כי חלל. זכור את אשר עשה ה', דברים כ"ד, ט'.
מזמור לדוד, טוטור כ"ג. וס'. וזמירתן אשר כל ג' תפלות ע"פ החז"י ז"ל (עיד ועמדה דף ל"ב,
כ'. וקצר גודל פ' כ"ד).
הי ה' אלהינו, טוטור ספוקי הטקלה. חס הספוק וכסלכט: זמרתיו חס פ"א ח', נ"ו עד ס"א.
ה' נחני חכלים כ', ט'. וטיח וס' כס' רנ' טמס. ואני בחמו, זס כ"ו, י"א. כי יחזיר, זס כ"ה, ט"ז.

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קְדוֹשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ: אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וְכָתוּב חֶלֶב יִדְבָּשׁ:

אֵל הַכְּבוֹד אָתָּן לָךְ שִׁיר וְהַלֵּל. וְאֶעֱבֹדֲךָ יוֹם וָלַיִל: בְּרוּךְ יְחִיד וּמְיֻחָד. הַזֶּה הוּא יְיָ: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. מְרַךְ חַי וְקַיִם לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד: לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יְיָ:

חס נדעתו לעסוק בחותו יום נטעט ומתן יוסף לומר חלו כפסוקים:

עוֹרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עֲלַי יְיָ יְדְבָר וְהוּא יְבַלְבְּלֵךְ: שְׁמַרְתֶּם וּרְאִה אֲשֶׁר בְּרֵאֲחֵרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח בֵּינִי וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָרְךָ אָרֶץ וּרְעֵה אַמּוֹנָה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶסְתַּד. בִּי עוֹי וְחִסְדָּת יְיָ יְיָ וְיִדְרִילִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוּ שְׁלֵעוֹלָם, בְּדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ בְּתוֹב לְאִמּוֹד הַבּוֹמֵחַ בֵּינִי חֶסֶד וְיִסְבְּבֵנוּ וּכְתוּב וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־בְּרִיתְךָ. יְיָ אֱלֹהִים אֲמַת תָּן בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחַה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדַי. כִּי בְּמַחְתִּי בָךְ שָׁעַל יְדֵי מִשְׁאָ וּמִתָּן וַעֲשִׂקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי בְרַכָּה בְּרִי שְׂאוּכַל לְפָרְגַם אֶת־עַצְמִי וּבְגִי בִּיתִי בְּנַחַח וְלֹא כְּעַד בְּהִתָּר וְלֹא כְּאִסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְיָקִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתַי הַשְׁלֵךְ עֲלַי יְיָ יְדְבָר וְהוּא יְבַלְבְּלֵךְ. אָמֵן:

כזולת טכ"כ יב טעט ויאמר:

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־שִׁנְךָ:

והט"כ ישעור ויאמרו טול חרון הקודש ויאמר פסוקים שלו:

כִּי כָל־הַעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו. וְאֲנֹחֲנוּ גִלְדָּה בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: עוֹרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד:

והט"כ ילך טל כפתם לחתויו ויאמרו טל חרון הקודש ויאמר:

יְיָ נְהַי בְּצַדִּיקְךָ לְמַעַן שִׁנְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנַי דְּרִבְךָ:

והט"כ כזולת לו יאמר חלו כפסוקים:

גֵּד גְּדוֹד יְגַדְּבֵנוּ וְהוּא יְגַדְּ עֵקֶב: וַיְהִי דוֹד לְכָל־דְּרָבָיו מִשְׁכִּיל וַיְיָ עַמּוֹ: וְגַם מִצָּא חֵן בְּעֵינַי יְיָ:

רגלי, אס כ"ו, י"ב. ה' שמרי, אס קב"ח, ו', כהפוך טלאן נעדר נעדר. עורי, קב"ח, כ'. ה' שמר, ל' קב"ח, ט'. והשקפה, דברים כ"ו, ט"ו.
אל הכבוד, אס הוא כהלת כבוד אל סק"כ. ולי' אטר ליל ולס ולידה, כדי לכאופ טלאן עם ויחלי. ונטלס טלת ליל גס כטוכת, כטו כי כליל אדד עד (יאטיס ט"ו, ט') שטר טכ טליל (אס כ"ט, י"ח). השלך, חכליס כ"כ ט"ג. שמר חס, אס ל"ז, ל"ז. בפת, ל"ו, ג'. רגה אל, יאטיס י"ב, כ'. רבוטת, חכליס ל"ב, י'. וקחוב כ"ל כל' ענרית. ואחר מחרה, כחטיכ ט', ו'. אך צדיקים, חכליס ק"ט, י"ד. כי כל העמים, טיכס ד', כ'. וכל' כחוסחס, וכן טניכס כרע"ס נסוד חחפלות וסרוקס טס' א"ד. גר גרוד, כחלזית ט"ט, י"ט. ודרי דוד, א"ס י"ח, י"ד. ונח, נעלזית ו', ט'.

לפני למטר נכל יום פרשת עקרה וזלזת המן ועשרת הדברות, ויש שמונים סת סלכ קודם חמלחם ויש שמונים לחמריכ. וכמו ככל יום נדרר טעסדות ניהגים לומר פרשיות כחלכ לחחר כסייעו טעמדן וכטו אנרסס סס.

פ ר ש ת ע ק ר ה (נללזית כ"ג.)

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קדנא את־בנה את־יחידך אשר־אהבת את־יחזק וילך־לך אל־ארץ המדינה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם בבקר ויחבש את־חמורו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יחזק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו שכר־לכם פה עם־החמור ואני והנער גלבה עד־פה וגשתחווה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יחזק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יחזק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השנה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השנה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערף את־העצים ויעקד את־יחזק בנו וישם אתו על־המזבח מפעל לעצים: וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל־תשלח ירך אל־הנער ואל־תעש לו מאמה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את־בנה את־יחידך מפני: וישא אברהם את־עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשבת את־בנה את־יחידך: כי־ברך אברכה והרבה ארבה את־ורעך ככוכבי השמים וכחל אשר על־שפת הים וירש ורעה את־שער איביו: והתברכו כורעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בזכרון טוב לפניך ופיקדנו בסקנות ישועה ורחמים משמי קדם ונסר לנו וי אלהינו את־הברית ואת־החסד ואת־השכונע אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר שפיה לפניך שעה שעת אברהם אבינו את־יחזק בני על גב המזבח

וְקִבַּשׁ רַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם בּוֹ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת־בְּעַסְךָ מֵעַלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וַיִּגְלוּ רַחֲמֵיךָ עַל טוֹהַרְתֶּיךָ. וְתַתְּנֵנִי עִמָּנִי בְּסִדְתָּ הַחֹסֵד וְהַרְחִמִים וּבְטוֹבָה הַנְּדוּל יִשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמְּךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ. וְיִי־לֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִן הַשְׁהִיבֵנוּ מֵעַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרָה וְזִכְרָתִי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹתֵינוּ אֲבֹתֵינוּ וְהָאָרֶץ אֲבוֹד. וְעֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר בְּבוֹר־שִׁסָּה לְהַכְנִיעַ אֶת־עַרְפָּנוּ וְלִכְפֹּף אֶת־יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד־לָהּ וּלְעֲשׂוֹת אֶת־קְל־רְצוֹנָה בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּלְעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם כָּל־יְמֵינוּ לְעוֹלָם. אָמֵן.

פ ר ש ת ה מ ן .

שְׁמוֹת י'ו ד', וּכְתֹב חֲנָן יְרֵחִי נֶסֶם הַיְרוּסָלַיִם כֹּל הַחוּטֵר פ' סָטָן כֹּכַל יוֹם מוֹכֵזֵחַ לוֹ אֲמִין טוֹוֹנֹתֵינוּ נַחֲמִינֵנו.
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטֹּף דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְּנוּ הַיִּלְדִים בְּתוֹרַתִי אִם־לֹא: וַהֲיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַהֲקִינוּ אֶת אֲשֵׁר־יִבְיֹאוּ וַהֲיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֵׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וַיּוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה וּנְתַנוּ מִה כִּי תִלְיֵנוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְכַּ בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל וּלְחֹם בְּבִקֶּר לְשִׁבְעַ בְּשִׁמְעוֹ יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עֲלֵינוּ וּנְתַנוּ מִה לֹא־עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמַד אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כְדָבָר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וַהֲנִיָּה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינָיו: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שִׁמְעֵתִי אֶת־תְּלוּנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בֶשֶׂר וּבִבְקֶר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְעֶרְכַּ וּתַעַל הַשָּׁלוּ וּתְכֶם אֶת־הַמַּתְנֶה וּבִבְקֶר הָיְתָה שִׁבְכַת הַטָּל סָבִיב לַמַּתְנֶה: וּתַעַל שִׁבְכַת הַטָּל וַהֲנִיָּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחַסְפָּס דֶּק בְּכַפּוֹד עַל־הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הַיָּזָה כִּי לֹא יָדַע מִהֲדוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֹא־כֹלָה: זֶה תִּדְבֹר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּף מִמָּנוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עִמָּר לְגִלְגָּלַת מִסְפָּר נִפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לֵאשֶׁר בְּאַהֲלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמַּמְעִיט: וַיִּסְּדוּ בְעִמָּר וְלֹא הָעֲרִיף הַמִּדְבָּרָה וְהַמַּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִיר־אֲכָלוֹ לְקַטֹּף: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל־יָחִיד מִמָּנוּ עַד־בְּקֶר: וְלֹא־שָׁמַעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתְרוּ אַנְשִׁים מִמָּנוּ עַד־בְּקֶר וַיִּרְם תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בְּבִקֶּר בְּבִקֶּר אִישׁ בְּפִי אֲכָלוּ וְחֹם הַשֶּׁמֶשׁ וּנְמָס: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּף לֶחֶם מִזֵּנָה שְׁנֵי הָעִמָּר לְאָחַד וַיִּבְאֵו כָּל־בְּשִׂיאי הָעַדָּה וַיִּגְיֹדוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שִׁבְכַתָּן

שבת קדש ליהוה כחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת
 כל-העוף הניחו לכם למשמרת ער-הבקר: ויניחו אתו ער-הבקר באשר
 צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה-בו: ויאמר משה אכלהו היום כי-
 שבת היום ליהוה היום לא תמצאוה בשנה: ששת ימים תלקטוה וביום
 השביעי שבת לא יהיה-בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא
 מצאו: ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו
 כיהוה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
 שבו איש תחתיו אליצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
 השביעי: ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא קורע נד לכן וטעמו
 בצפחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר מקומו
 למשמרת לדתיתכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר
 בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת
 ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדתיתכם:
 באשר צוה יהוה אל-משה ויניחוהו אהרן לפני העדר למשמרת: ובני
 ישראל אכלו את-הפן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-הפן
 אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: והעמר עשירית האיפה הוא:

אנא האל השכין פרנסה לכל-בריה ומסמין מלבדו לכל-נברא ושולח להם סתיה תר
 לי את-סחיתי ותכלכלני ותפרנסני אותי ואת-כל אנשי ביתי ואת-כל-ישראל פרנסה טובה
 בנחת ולא בצער בהתר ולא באסד פרנסה שאין בה שום בלישה וכלמה פרנסה שלא תצדיקני
 בה ליני סתנת בשר ודם כי אם-לדרך המלאה והרחבה פרנסה שאוכל לעשוק בתורתה הקדושה
 והטהרה והתמיסה ולקיים את-מצותיה בלי טרדה ואשב בשלום על שלחני ובכבוד עם כל-
 בני ביתי ולא יהי עלי שום על בשר ודם כי אם על מלכותה לעבדה בלבב שלם. ואזכה
 להקיים אדחים ולגמול חסד את-כל-אדם ולעשות צדקה לזרעים לה ולא אבשל בבני אדם
 שאינם הנגים. אמן:

ע ש ר ת ה ד ב ר ו ת .

וידבר אל-הים את כל-הדברים האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתך מארץ מצרים מבית עבדים: לא-יהיה לך אלהים אחרים על-
 פני: לא-תעשה לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים מפועל ואשר בארץ
 מתחת ואשר בפנים מתחת לארץ: לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על-בנים על-שלישים ועל-רבעים
 לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את-שם-
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: זכור

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשַּׁבְעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלַאכָה אַתָּה וּבִכְנֶךָ וּבְתִיבְךָ עֲבָדְךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְרֵה־מִמֶּךָ וּגְרֵךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשַּׁבְעִי עַל־כֵּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּכָּר אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: לֹא תִרְצַח לֹא תִגְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא־תִעֲנֶה בְרַעַף עַד שִׁקָּר: לֹא תִחְמוֹד בֵּית רַעַף לֹא־תִחְמוֹד אִשְׁתֵּי רַעַף וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרׇךְ וְחֲמֹרׇךְ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַף:

שלשה עשר עקרים.

מי שזומר בכל יום יגדל חסד כחשלב זה קודם לה חין כניח לומר שלב י"ג עקרים כי יגדל סוד נחמד ג"כ על י"ג עקרים שלו.

- א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרָא וּמְנַהֵיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבָדוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים:
- ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת בְּמִוְדוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְהוּא לְבָדוֹ אֱלֹהֵינוּ הֵיךְ הָיָה וַיְהִי:
- ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף. וְלֹא יִשְׁיַגְרוּהוּ מִשְׁיַגֵּי תַנּוּף. וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן כָּלֵל:
- ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:
- ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבָדוֹ רֵאשׁוֹן לְהַתְּפַלֵּל וְאֵין רֵאשׁוֹן לְהַתְּפַלֵּל לוֹלְתוֹ:
- ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־דְּבָרֵי גְבוּיָאִים אֵמֶת:
- ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֹת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִתְּהַ אֵמֶתִית. וְשֶׁהוּא הָיָה אֵב לְגְבוּיָאִים לְקוֹרְמִים לְפָנָיו וּלְפָאִים אַתְּרוּ:
- ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־הַתּוֹרָה הַמַּעֲוִיָּה עִתָּה בְּיָדֵינוּ הִיא תַּחְתּוּנָה דְּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:
- ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהִי מְחַלְפֶת וְלֹא תְהִי תוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:
- י אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל־מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל־מַחְשַׁבְתָּם שֶׁנֶּאֱמַר הַיָּצֵר יְחִיד לְבָם הַפּוֹכֵחַ אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
- יא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יֵאָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וְאִף עַל פִּי שְׁיִתְמַהֲמַה עִם
בְּלִזָּה אֲתַכְּדֶלּוּ בְּכִלְיוֹם שׁוֹבֵא:

יֵאָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁתַּהַדָּה תַּחֲתֵת הַפְּתוּיִם בְּעַת שְׁתַּעֲלֶה רְצוֹן
מֵאֵת חַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה וְיִכְרוּ לְעַד וְיִלְגַּעַח נְצַחַיִם:

לישועתך קניתי :: קניתי :: לישועתך :: לישועתך קניתי ::
לשרשך סברח :: סברח :: לשרשך :: לשרשך סברח ::

תִּתְבָּרַךְ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדַנִּי הָאֲדַנִּים • וְרַשְׁתַּבַּח בְּפִי עֲלֻזִים
וְתַתְּנוּגִים • כִּי אֵין כְּמוֹךָ שְׁבֹן מְעַנִּים • בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּתְּנוּגִים: תִּתְבָּרַךְ
בְּרוּךְ בְּכִלְשָׁה • וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי עִם מְצַפָּה • כִּי אֵין כְּמוֹךָ מוֹחֵץ וְרוֹסֵא • בְּרוּךְ
אַתָּה עֲתִידוֹת צוֹפֵר: תִּתְבָּרַךְ גְּדֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילוּת • וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי
כָּל־בְּרִיּוֹת • כִּי אֵין כְּמוֹךָ בּוֹחֵן כְּלִיוֹת • בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּקַרֵּה בְּפִים עֲלִיוֹת:
תִּתְבָּרַךְ יְרֵךְ בְּפִרְוִימִים • וְתִשְׁתַּבַּח מְלֵא רַחֲמִים • כִּי אֵין כְּמוֹךָ אָבִי יְתוּמִים •
בְּרוּךְ אַתָּה חַי הַעוֹלָמִים: תִּתְבָּרַךְ הָאֵל יְיָ • וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי מְעַנִּי • כִּי אֵין
כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי • בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּתְּנוּגִי: תִּתְבָּרַךְ וְאֵין דְּיוֹמָה לְךָ רַב
הַעֲלִילוֹת • וְתִשְׁתַּבַּח יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • כִּי אֵין כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת • בְּרוּךְ אַתָּה
גִּבּוֹר בְּמַסְעֵלוֹת: תִּתְבָּרַךְ זוֹכֵר הַבְּרִית וּמוֹבִיר נַשְׁכָּחוֹת • וְתִשְׁתַּבַּח אֱלֹהֵי
הַרְיוֹחוֹת • כִּי אֵין כְּמוֹךָ הוֹלֵה מִפְּעַמְקִים וּמְשׁוּחוֹת • בְּרוּךְ אַתָּה מְלַךְ מְהֻלָּל
בְּתִשְׁבָּחוֹת: תִּתְבָּרַךְ חֲסוֹן יְיָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים • וְתִשְׁתַּבַּח רֹכֵב גְּבוּהִים • כִּי
אֵין כְּמוֹךָ עַל כָּל־אֱלֹהִים • בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: תִּתְבָּרַךְ טְהוֹר כְּהוֹר
בְּשַׁחֲקִים • וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים • כִּי אֵין כְּמוֹךָ גּוֹזֵר וּמְקִים • בְּרוּךְ
אַתָּה עוֹשֶׂה מַשְׁפָּט לְעֲשׂוּקִים: תִּתְבָּרַךְ יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים • וְתִשְׁתַּבַּח מוֹנֶה
מִסָּפֵר לְכּוֹכְבִים • כִּי אֵין כְּמוֹךָ הַמְּכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים • בְּרוּךְ אַתָּה נֹתֵן
לְחַם לְרַעֲבִים: תִּתְבָּרַךְ כְּנֵס כְּגֵד מִי הַיָּם • וְתִשְׁתַּבַּח מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם •
כִּי אֵין כְּמוֹךָ רוּךְ עַל־בְּמַתֵּי יָם • בְּרוּךְ אַתָּה חַי וְקַיִם: תִּתְבָּרַךְ לוֹבֵשׁ
צְדָקוֹת • וְתִשְׁתַּבַּח גּוֹלָה עֲמוּקוֹת • כִּי אֵין כְּמוֹךָ מֵאוֹן גְּאֻקוֹת • בְּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ צַעֲקוֹת: תִּתְבָּרַךְ כְּמִית וּמְחַרֵּה • וְתִשְׁתַּבַּח לְעוֹלָם יְהִיָּה • כִּי אֵין
כְּמוֹךָ יוֹדֵעַ מַה שְׂיִהְיֶה • בְּרוּךְ אַתָּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ כָּל־יְצִיר יְחֻד: תִּתְבָּרַךְ
גְּאֹזֵר בְּגִבְיָה • וְתִשְׁתַּבַּח לּוֹבֵשׁ עוֹ וְתִפְאָרָה • כִּי אֵין כְּמוֹךָ עוֹמֵד אִירָה •
בְּרוּךְ אַתָּה עֲלִיוֹן וְגוֹרָא: תִּתְבָּרַךְ שְׂגִיא כַח • וְתִשְׁתַּבַּח נוֹתֵן לִיעָף כַּח • כִּי
אֵין כְּמוֹךָ יוֹצֵר דְרִים וּבוֹרָא רוּחַ • בְּרוּךְ אַתָּה עוֹשֶׂה מַשְׁקַל לְרוּחַ: תִּתְבָּרַךְ

עוזר לנגשלים. ותשתבח מעו לדלים. כי אין כְּמוֹהוּ סוֹמֵךְ נוֹסְלִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה שׁוֹמֵעַ הַלּוּלִים: תְּתַבְּרֵךְ פֹּדֵה מְבַלְעָרוֹת. ותשתבח אֲדוֹן הַגְּבוּרֹת.
 כי אין כְּמוֹהוּ עוֹנֶה עֲתִירוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת: תְּתַבְּרֵךְ צְדִיק
 וְחַסֵּד בְּלִלְמַעְלָה. ותשתבח עַל כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה. כי אין כְּמוֹהוּ הָאֵל
 הַנּוֹרָא. בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּסַלֵּא בְּמוֹרָא: תְּתַבְּרֵךְ קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת.
 ותשתבח מְסַלֵּא פְּלֵאוֹת. כי אין כְּמוֹהוּ עוֹשֶׂה נִסְלֵאוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה עוֹשֶׂה
 נִסִּים וְנִסְלֵאוֹת: תְּתַבְּרֵךְ רֵם שׁוֹכֵן עַד וְקְדוֹשׁ. ותשתבח בְּסִי עִם קְדוֹשׁ.
 כי אין כְּמוֹהוּ נוֹרָא וְקְדוֹשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: תְּתַבְּרֵךְ שְׂרֵי בְּמַעֲרֻכוֹת
 יִשְׂרָאֵל. ותשתבח קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. כי אין כְּמוֹהוּ אֵל יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה
 מְלֶכֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל: תְּתַבְּרֵךְ תּוֹכֵן רֹחוֹת וְבוֹרֵא עוֹלָם. ותשתבח מְבַלְעֵן
 גְּעֵלָם. כי אין כְּמוֹהוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה מְרַהֲעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

תתנה זיחסלל בעל על אמתו עיוס נישתכ לחדש הכנינוי אל ענורכ.

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַל מַעַל אִשְׁתִּי (פלוגית בת פלוגית)
 אֶת־צַעַר עֲבוּרָה וְתוֹסִיף וְתִתְּנֶנּוּ לָהּ כַּח כְּלִימֵי עֲבוּרָה שְׁלֵא יִתֵּשׁ כְּזֶה וְלֹא
 כַּח הָעֶבֶר עַל־יְדֵי רֵבֶר בְּעוֹלָם, וְתִצְלֶנָּה מִפְּתֻקָּה שְׁלִדְדָה, וְיִהְיֶה בַּעַת לְדָתָה
 כִּי יִמְלֹא יְמִיהָ לְלֶדֶת לֹא יִהְיֶה עֲלֶיהָ צִיּוּרָה וְיֵצֵא הַיֶּלֶד לְאוֹר הָעוֹלָם כְּרַגַּע
 קָטָן וְתִלַּד כְּתִרְנַנְגֵּלָת בְּקִלּוֹת וּבְלֵי תִזַק לָהּ וְלֹא לְיֶלֶד, וְיִהְיֶה שְׂיִגְלָד בְּשַׁעֲרָה
 טוֹבָה וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וּלְכַרִּיאוֹת לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְעֶשֶׂר וּכְבוֹד, וְתִמְלֹא
 נָא אֶת־מִשְׁאֲלוֹתַי וּמִשְׁאֲלוֹת כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּמִדְּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים
 וְאֶל־תְּשִׁיבֵנִי רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, אָמֵן:

תפלה להתפלל על בניו זיפריכו נטוב ישיס ויהיכ לכס לב להמן נחורכ.

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים מְלֶכֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם נָא עַל־בְּנֵי (פלוגי ופלוגי) וְתֵן לָהֶם חַיִּים
 וּבְרָכָה וְיִצְרִיכוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְגַעִימִים, וְיִזְכּוּ לְזֶרַע כְּשֶׁר חַי
 וְקַיָּם לְאוֹדֵךְ יָמִים, וְיִדְּוּ מִמְּלֵאִים בְּתוֹרָה וּבְתַבְּרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם, וְיִדְּוּ
 אֲרוּגִים לְמַעְלָה וּנְחַמְדִּים לְמַטָּה וְנוֹשָׂאִים חַן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 וְאָדָם, וְתִצְלִים מֵעֵין הָרַע וּמִצָּר הָרַע וּמְבַלְעֵי מִינֵי פְרַעֲגִיזוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
 וּכְאוֹת לְעוֹלָם, וְגַדְלֵם אָנִי וְאִשְׁתִּי שְׁלֵא יִמּוּתוּ לֹא כְּחַי וְלֹא כְּחַי אִשְׁתִּי,
 וְאֶל־תְּשִׁיבֵנִי רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה שֹׁמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה, אָמֵן:

ומן שנתה סוף שנתה שעות ומסלכה ולטעלה עשעות ומניות (וכינו שמתקין היום למי הזמן אל י"ב שלקים זיים בין אביום פרוך ובין אבוא קצר, וכל חלק טעמו יקרא שעה) עד שעה ודביעית קודם הלילה, ובשעת שדחוק עומר להתפלל עד סמוך ללילה. ואם התפלל לאחר ו' שעות ומחלף, ילא. וזה סדר תפלת שנתה בלילה, שוטרים מרזת התמיד (דף 47), והז' מתחיל אשרי ישכבי (דף 68) והקבל שוטרים טעו ומסיימין ואנחנו נברך וגו', הכ' שומר ח"ק (וכת' צ מוליחין ס"ה וקורין ג' נברי בפ' ויהל ושומר הכ' ח"ק) ומתפללין ש"ע נלחז ואוטרים שלום רב נמקום אים שלום (חוק שניום שקורין בתורה שאוטרים אים שלום), והכ' חוזר התפלס ושומר קדושת נקדש כמו באחרית אלס אין שומר אור"ס נרכבו סוף שניום שקורין בתורה, ואחר התפלס שוטרים תחנון (דף 116), והכ' שומר קדיש מתקבל, ושומרין עלינו וק"י. ואם מיד אחר תפלת שנתה מתפללין גם תפלת ערבית, אז אין שוטרים עלינו אחר תפלת שנתה. כדדך שמתפלל בכבוד שמתפלל גם השיד אלס שומר קדיש ואינו שומר התפלס בקול.

אם י' לשון השומר עונה שנתה קודם שיחזיר ז' התפלס, יתחיל הכ' להתפלל מיד בקול רם ויתפללו טעו הקבל בלשון מלה נבלה ועונין קדושה אחריו ואח"כ גומרין בכבוד התפלס בלשון הכ' בקול רם ותיניקות עונין אמן. אכן בתענית נכור לא יעשו כן אלס אם כן היום רד טאוד וזו יאמר הכ' ענו כדוין והקבל באומע תפלה.

לו מנחה ומגט ומן וידבר ... צו את בני חז"ו (וייטע 47), רמן אשרי חז"ו (וייטע 68) כיו ועד עולם הללויה. היערויז בעטעט ומן שוכנה עשרה חזרי ומגט רמיו שלום רב טמחטט שים שלום. נמכחער ומגט ומן רחום חזנון (וייטע 116) נעבוט ואנחנו לא נדע (וייטע 119) חזר טויטסט מיט עלינו (וייטע 131). ויירד מבער גלייך נמך מנחה חודך מעריב געבעטעט, וף ומגט ומן קיון עלינו כיו נמן מעריב.

סדר תפלת ערבית לחול.

בעדינות אשכנו ומלין מתפללין בלכוד תפלת ערבית מיד אחר תפלת שנתה טפני הטורט, ועיד אחר קדיש מתקבל מתחילין והוא רחום וכו'. ויש נובגים להתפלל ערבית בנמנה, דכינו טעמת יליחת ג' כובכים קטנים, והוא שנתה כזר וכפרט כימי ספירת טעומר כדי לקיים טלות הספירה בלכוד בנמנה, ואוטרים מתפלסו אד כטעלות והפסוקים ופלי קדיש אפריכס, ואח"כ והוא רחום וכו'.

וענו ומן מעריב בנמנו בעטעט, ומגט ומן פמוגערע פסוקים פמר והוא רחום.

שיר המעלות הגה ברכו אתי כל עבדי יי העמדים בבית יי בגילות:
 שאי ידכם קדש וברכו אתי: יברכה יי מציון עשור שמים וארץ:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ
 יי צבאות אשרי אדם בטה בך: ג"פ
 יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: ג"פ חצי קדיש.

והוא רחום יכפר עון ולא יטחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

שיר המעלות, טעור קליד ולא נזכר בסדור רב עמדם ולא נכרעטנס ופנורכס וכלנו גם נס"י איננו, אך נענז פליכ וויסס לא"ח ס' רל"ז כחז נאס שלטי גכורים נכגו למטרו טאוס דאטרינן (נכרכות ר' ע"ג) אדס נא טן הכרס נכרז אס רגיל לקרות קורח ואח"כ קורח ק"ס ומתפלל. והאר"י ז"ל לא כיס חומר הטעומר רק הספוקים כ' נלחות טעמו וכו'. ה' צבאות עמנו תכלים ע"ו, ס'. ה' צבאות פ"ד י"ג. ר' הושיעה כ' י'.

והוא רחום, ע"ה, ל"פ. והוא תפלת תפלת ערבית (רענ"ס הלכות תפלה פ' ט'), וטעם אטירתו טניא כתיב ס' ט' נאס ר' אלנר הנדול (כוא דיוקח נכ' ז"ט), לפי שנשערת ונמנכה י' קרנות תמידין אכן טכערין, אכל ערבית אין קרנן לכפר תקנו לומר וכוא רחום יכפר. ונאס רז"י טניא, לפי שנכגו כטוטאים ללקות בין שנתה לטעריב ומיד לאחר אלקו טנקאים עליו רשעים וכליטכ, ועוד אכל היום אדס טוטס ולערב נרץ לומר והוא רחום.

תפלת ערבית לחול

דער פֿערבעטער רוטט אויט:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:
ק"ח
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ
מַעְרִיב עֶרְבִים, בְּחֶמְקָה
פוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְחַבּוּנָה

וּמְהֻרַעַת דַּעְטֵנן כַּעֲטֵט דִּיח גַּעֲוִינֵדע וְיִינע:

יְיָ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹסַם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שְׁלֵ-מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדֵּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁחַוָּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אֲתָרוֹן וּמְבַלְעָדֵיו אֵין אֱלֹהִים
סְלֵד לְרַבֵּב בְּעֶרְבּוֹחַ בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלּוֹז לְסִגְוֵי דַּשְׁמֵי
מְרוֹסַם עַל-בְּלִ-בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

כַּעֲטֵנן הַחַן הַשֵּׁם יֵאֵטֵר הַקַּהֲל.
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכֻתָּהּ לְעוֹלָם וָעֶד:
כַּעֲטֵנן כַּחַן הַמְּבַרְךְ יֵאֵטֵר הַקַּהֲל.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם:

מִשְׁנֵה עֵהִים, וּמְחִלִּיף אֶת־הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת־הַכְּבָדִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִסְּפָנֵי
הַשֶּׁשׁ וְהַחֹשֶׁךְ מִסְּפָנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם הַמִּיד, יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֶרְבִים:

אֲרַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכָנוּ וּבְקוֹמָנוּ

אשר בדברו, הוא נכבד ראשונה אלפני ק"ט של ערבית (מכות י"א ו"ז ור"י נכבדו לחבלים
ס"ב, ט'). פְּרָדִים כֵּן נִקְרָה כֵּל מְדוּרִים וְכֵל כ"י, וְכַעַל וי"ז סָפֵן רַע"ז כִּינֵי עַל נִקְרָה זֶה וְכִינֵי פְּרָדִים
כֵּל הַסְּקֵלָה, חֲטָט לֹא מִזֶּה כֹּחַ מְבַרְכֵנוּ לְרִיב מִשְׁמֵרָה כִּי כֵּל יִרְשָׁם אֲנִימָקָה טַעֲמֵנוּ עַל זֶה שֶׁל עֶרֶב וְכַעַד אֲחַת
כֵּל טָקוּס ז"ל כְּעֶרְבִים רַל בֵּין אֲמֵי עֶרְבִים, אֲחַל עֶרְבִים אֲנִימָקָה טַעֲמֵנוּ וּו הַכֹּחַן כֵּו עַל רַחֵי גְדוֹל אֵל כֵּסֶה
עֶרְבִים וְלֹא דוֹקָה אֲנִים, וְכֵן הַכֵּבִילוּ כְּמִנְקִדִים לִנְקֵד פְּרָדִים בְּעַקֵּל סֶלֶף אֲלֵסִים אֲכֹל טוֹרֵה עַל רַחֵי מִחַס
אֵל אֶלֶף וְחַס הַכֹּחַן דוֹקָה כְּחֵים אֶלֶף אִז יֵאֵטֵר יִלְשָׁם זֶה נְרוֹר. תַּס טַעֲנַת כַּעַל וי"ז אֵז לִמְקֵד פְּרָדִים
כִּדִּי לְכַבְדִּיל כִּינוּ וְכֵן עַל עֶרְבִים נִחֻכָה מְלִינוּ כְּמִדּוֹתֵינוּ נִס הִיֵּא אֲיִנְסָה, כִּי מַעֲלָה כֵּסֶה וְכִסָּה תַּחַת אֵז
לְחַבֵּה אֲחַת כֵּסֶה טַעֲמִים וּיִשְׁמֹךְ הַמְּדַבֵּר עַל כְּנֵגַת הַטַּעֲמֵי. אֶךְ עַל טַב אֲכִיכ לֹא לְכַעֲרֵי כֹחַ כְּרַחֵי עֶרְבִים
בְּעַלְטֵנוּ, וְלַעֲבֵה לֹא אֲטַרוּ, פְּרָבִיחַ וְכֵל הַסְּקֵלָה כִּירְעִיֵה ה', ו', זֵאֲנֵי עֶרְבוֹת, אֲכֹל ל' עֶרֶב נַעֲדוֹת חַתּוּטֵנוּ דִּיחֵי
רַעֲשָׁה וְכַעַד אֲפֻדָּה גַם רַד"ךְ ל' עֶרֶב וְכֵן גַּם הַכֵּאֲנִס כַּאֲפּוֹת פ', י"ז, וְנַעֲדוֹת חַתּוּטֵנוּ זֵאֲנֵי עֶרֶב (מִנְקִיךְ פ',
ס'). לַעֲמִיחַ ג', ג'). אֲטַנֵּם גַּם תַּעֲמִיחֵה זֵאֲנֵי אֲיִנְסָה פִּתְרֵי יַעֲטֵנוּ כִּי לֶאֱפֵן תּוֹרֵה לְעַלְמָה וְל' פְּכִיעִים לְעַלְמָה,
וְנִרְשָׁה אֲפֻדָּה לֹא רַחֵי לְכַחֲשֵׁת עַל עֶרֶב נְרַחֵי, עֶרְבוֹת, טַעֲמֵי אֲחַת הַכֵּלֵכַ נִחָה ג"ב לְכַדוֹת עַל כַּאֲפִים
סְעִלְיוֹנִים טַעֲמֵן כַּסֵּה אֲכַנּוֹד (חַבְלִים ס"ח, ס'). וְתַעֲמִיחַ י"ב, כ') וְע"כ טַעֲמֵי אֲיִנְסָה טַעֲמֵרִי עֶרְבוֹת עַל טָקוּס
כַּעֲלִיזֵן כֹּהֵל וִילָא טַעֲמֵנוּ חֲרַבֵּה וְטָרוֹף, וְנַעֲבֹר זֶה כְּכִרְעִינוּ לִוְטֵר, פְּרָדִים אֵלֶּה לְחַת יֵד לְטַעוֹת. שְׁעָרִים אֲפֻדָּה
שָׁמַיִם. וּבְחַבּוּנָה, כַּסְּפֵרִדִים אֲוִמִים בְּחַבּוּנָה כֵּלֵי וי"ז. וְהַאֲרִי ז"ל הִיֵּא מַעֲרֵב כַּחֲבֵה לְעַלְמָה טַעֲמֵן וְכֵן הִיֵּא
אֲוִטֵר, אֲחַר כְּדַעֲרֵי טַעֲמֵרִיב עֶרְבִים כַּחֲבֵה, פּוֹתַם אֲפֻדָּה כַּחֲנוּכָה" (קֶסֶר גְּדוֹל ס' כ"ד). עוֹחִים, טַח לַסּוֹם
וְטַח לְקוֹד טַח לְטַעֲר וְטַח לִיבֻשׁ טַח לְטוֹבָה וְטַח לְרַעֲב, וְכַעַד אֲכַתּוֹב וְכֹחַ טַעֲכַעַד עֶרְבִים חַטִּיחַ (דִּינֵאֵל כ',
כ"ח). הַזְּמַנִּים, מִיּוֹם לַיְלָה וְעַלְמָה לִיּוֹם. טַח טַעֲנֻכַת נִקְרָאֵת זַעֲן. כַּמְשַׁבְּרוּחֵיהֶם, כֵּל כּוֹכֵב וְכּוֹכֵב עַל טַעֲנוּ
סְרָאֵל לֹא כֵּלֵף חַחֲטָעֵנוּ טַעֲמֵן חֵיֵף טַעֲמֵרֵנוּ (נַחֲמִיחַ ז', ג') כַּעֲטֵרֹתֵיהֶם כַּעֲטֵלְקוֹתֵיהֶם (דִּכ"כ ל"א, י"ז); וְהַטּוֹרֵהֶם
גֹּרֵם בְּמִשְׁמְרוֹתָם וְגַם כֹּחַ יִחַבֵּן כַּעַד דִּה"כ ל"א, ט"ז. בּוֹרֵא, כֵּו טַחֲשִׁיל טַחֲשִׁיל טַחֲשִׁיל וְע"כ יֵד לְכַסְטִיף נַחֲטָה
כְּדִלוֹנֵי, וְכֵן כֹּחַ טַעֲמֵלֵף לֵא"ס ס' רַל"ו וּיּוֹסִיף אֲוִטֵן ס' כ"ט. גּוֹלֵל אוֹר, כְּכֹחַת י"א ע"ב וְכַפְּדוֹת, כִּיכֵד
טוֹרֵה יוֹם וְלַיְלָה? אֲוִטֵל אוֹר טַעֲמֵנוּ טוֹךְ וְכֵו, גּוֹלֵל ל' כַּפְּדָה טַח וְלַגּוֹל אֲחַ כַּחֲנֵן. ח' צְבָאֻחַ שְׁמוֹ,
יַעֲמִיחַ ל"א, ל"ב. וְעוֹחֲדֵה אֵס אֲלֵל יִרַח וְכּוֹכְבִים וְכֵן נַחֲקֵן נַחֲכַת עֶרְבִית. אֵל חַי וְכֵו' חֵיֵנו כְּמִדּוּרֵי טַעֲר
וְחַס כְּטוֹר פ"ח ס' רַל"ו. וְכַעַל כֵּו ס' י'. וְקַיִם חַמִּיד, יִחַבֵּן לְטַעֲר עַלֵּת טַחֲשִׁיל לַעַל מִי וְקַיִם, גַּם יִחַבֵּן
לְטַעֲר לְטַעֲרָה וְטוֹטֵר תַּחֲשִׁד יַעֲלֹךְ עֲלֵיח, וְכַעַד אֲכַנּוֹר לְכַלֵּס דף 169.

אֲרַבֵּת עוֹלָם, הִיֵּא נְרַבֵּה אֲכִיכ וְחֵיֵכ טַחֲחַת כְּבָרְךְ לִפִּי אֲכִיכ טַעֲכֹס לְחַחֲטָה. אֲרַבֵּת עוֹלָם טַעֲמֵי
וְאֲכַנּוֹ עוֹלָם אֲכַחֲשִׁיךְ (יַעֲמִיחַ ל"א, ג'). תּוֹרָה וְכֵו' עַלֵּה דְרִיִּים ל"ג, ד'. ו', ס'. וְנַחֲמִיחַ ט', י"ג. וי"ד.

נְשִׂיחַ בְּחֻקֶיךָ וּנְשַׁמַּח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נַהֲגֶה יוֹמָם וּלְיָלֵהָ וְאַתְּהִבְתָּךְ
 אֶלְתִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד חומר אל סוף נאמן.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד:

נלח ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַתְּהָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכַל לִבְבְּךָ וּבְכַל נַפְשְׁךָ וּבְכַל מְאֹדְךָ:
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבִגְדֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁבְתְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוּרֵי עֲלִידְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וּבְתִבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם
 הַיּוֹם לְאַתְּהָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכַל לִבְבְּכֶם וּבְכַל־
 נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרְדוֹ וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
 דְּגָנְךָ וְחִירְשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָם
 וְשָׂבְעוּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּרִיפְתֵיהֶם לִבְבְּכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבְדֶּתֶם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מְטָר וְהָיָה אֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
 וְאִכְדֶּתֶם מִחַרְהָ מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
 וְשָׁמַתֶּם אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם
 אִתְּם לְאוֹת עֲלִידְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם
 אִתְּם אֶת דְּבָרֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
 וּבְשִׁבְתְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּבְתִבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן
 יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לֵתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

נְשִׂיחַ בְּחֻקֶיךָ, נִדְחָה, וְנִשְׂמַח חֲסִידִים קו"ט, כ"ג. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי וכו' נִסְדוּרֵי סִפְרֵי וְרוֹמֵם עוֹרֶכְתָּ סִנּוּסֵסָה.
 תִּירְחִי כִּי'וֹ נִשְׂמַח. וְכִרְחֵם נִרְגָה עִז'כֵּי יִכּוּזַע ע', ס'. אֵלֵי־סִפְרֵי סִפְרֵי־חֻמְרִים לֹא תִסְרֹר.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְאָמֵר: דְּבַר אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַחֵם
 וּנְתַנּוּ עַל־צִיצֵרְתָּ הַכֶּנֶף פֶּתִיל הַבִּלְתָּ: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵרְתָּ
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
 תִתְּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י' ללצרף בלכיסם לחסות.

אָמֵת וְאַמוּנָה כְּלֻמָּת, וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זוּלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ
 מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרַע לָנוּ מִצְרַיִם, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד אִין חֶקֶר וּגְפִלְאוֹת עַד־אִין
 מִסְפָּר, הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹאֲנָתָן לְמוֹט רַגְלָנוּ, הַמְדַרְיָכְנוּ
 עַל־בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שִׁנְאֵינוּ, הַעֲשֵׂה
 לָנוּ נִסִּים וּגְמֻלָה בְּפִרְעֵה אֹתָתָּה וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם,
 הַמְסִי בְּעִבְרַתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִתּוֹכָם לְחֵירוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם־סוּף,
 אֶת־רַחֲדֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: וְרֵאוּ בְּנֵיו
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קָבֵל עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם

אמרו ואמונה היא כרכב ולאנוכ שאלת ק"ש של ערכית (נכמת דף י"ג), ואיכס פותחת נכרוך דכוי
 סמוכס לסכרתס דק"ש לא כוי כספוק. כל וזח שקרלנו כק"ש כיו חטת וזטונה וע"פ סכלים ק"ט, ס"ו.
 סיד מלכיס, ספרעב ססיסון ועוג ול"א סלכי כענן. הערצוים, פוים לסרע נל"א גענוקטטחסיגע כשו
 סעלוק וסען. כסולר סרין ככל סקוס לכרע. הגפרע לנו, יסולר נכרכת ענלכ. העושרה גזולוח ססוק נליונ
 ט', י'. ונסדורי ספרד ורועס חינו. השם נפשונו סכליס ס"ו, ט'. הסדריכנו ע"כ דכריס ל"ג, כ"ט.
 העושרה לנו נסיס וכו' סעור ספרד, "סעוסכ לנו כסיס וסעוסכ סקפס ספרעב." אחרוח וסופתוים ע"כ
 סכליס ק"ס, כ"ו. כעברחו, כלפו וכסעטו. גורי ים סוף ע"כ סכליס קל"ו, י"ג. י"ד. אָת רדפסיהם,
 ככ"י וָאָת וכן נסדורי ספרד, וכן נרלכ סנפטיס ט', י"א. ס"ד וכן ככ"י ונסדור רפ"ג גם נסדורי ספרד
 ורועס וכן גורס רד"ק כעכלול דף ס"ט. אָך נסדור רפ"כ כנוספס ס"ד וועליכ כיון רל"כ כנסוקו לסכנ"ג
 ס. וְרֵאוּ נסדור רפ"כ ראי בניו אָת גבורתו, ונסדורי ספרד, "ראי גנים אָת גבורתו" וכן גם כנסדור
 רועס רק עס וְרֵאוּ כשסורה רבה, כוספס יסנכ כיו, "געליכ נרנכ כעסכ רעב" וסלרע לספוס סס
 פיוע סערניס.

מִדְּבַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמִכָּה גְּאֹדֶר בְּקֹדֶשׁ נִרְאָה תְּהַלֵּת עֲשֵׂה
 פְּלֵא: מְלִכּוּתְךָ רְאוּ כְּנִיךָ בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

וְגֹאֲמַר בִּרְפָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וְגֹאֲלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּקִנּוֹ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ
 עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ, וְחֻקֵּינוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׂמִיךְ, וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהַסֵּר
 שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנִפְיֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ
 וּמְצִילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשֹׁמֵר צְאֻתָנוּ
 וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

מי כמכה, שעות ט"ו י"א. מלכותך ראו, נכנס כי"י גם כסוד רפ"כ וכסודי ספרד כנוסחא
 סלנוחך ה' אלהינו ראו, וכן חופרים נק"ק וירטייאל. אך נר"ז לנרכות י"ד, ע"כ כנוסחתנו וכן גם
 כפסוד רוטל. ראו בניך, כמו אמרו חז"ל נעבילתה, ראתה שפחה על הים טה שלח ראו סניפאים. וכספרדים
 גורפים, ראו בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו, וכבר נמיי נפ' כשלה גורם, מלכותך
 ח' ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו הודו והמליכו" ונוסחה אחרת יאכא היא, לפני עשה
 זה נור יאענו פכו פה חסדו" ופוחטים נה כחופרים פיוט טענית.

ה' יחלק שעות ט"ו, י"ט. כי פרה, ירטיב ל"ח, י"א. וכסוד רב עשרם נעלה תחת סמוק זה
 כוסחא מיוחדת היא, ויקים לנו ס' חלבינו מלכותו כבודו ותפלתו קדשתו שפו כגדול, הוא כ'
 חלבינו יתום עלינו וירוש לנו טכרה שכל לרוחינו וישאר לגאלנו גאלה אלטה כקרוכ, כרוך אתה כ'
 גאל יאשל."

השכיבנו היא נרכה אמה שלחך ק"ג אל ערבית (נרכות דף ד' ע"כ ודף ט'). השכיבנו ה' אלהינו
 לשלום, וכן נוסח כרענ"ס; גרסת הספרדים היא, השכיבנו חנינו לאלום. לחיים כנפא דתמת לשלום. כן
 ככל ספרדים וכ"י וכל"ל כמו חס לטות חס לחיים (ז"כ ט"ו, כ"א). ונעל ג"ת נקד לחיים וטעה ואין
 לכדמות זה חל זכרו לחיים כי הוא הכוונה נו על החיים סידורים כנחיים, פה שאין כוללתו פה. ירוש'
 כפי"ן כל"ל וכן הפורש, וכן הוא כסודי הספרדים, כי כן כל ל' פרישה שהוא ענין התפארות וטעות כתוב
 כפי"ן כמו פרה ענין לפסח (תכלים ק"ב, ל"ט). יחזר הן כספך חס עטנין אחר ל' נעיעה וטירה, וראש
 כפסוד לעזוק נכרי חורה דף 37. וחקנו בעצה טובה, לפי שנלילה לכ האדם פניו עשקי העולם והוא
 סוכ עשניות על טכנו חנו עתקים טחת חס ליעלנו טלה טובה ופתוקת, כי רבות טענות כלל חס
 ופלה כ' היא חקום. והושיענו למען שפך, ע"פ תכלים ק"ו, ח'. וכסוד רפ"ז גם כסוד חספארתם
 אנה פ"ח פנין תנות חלכ. והגן בעדנו, ע"ג תכלים ג', ד'. והסר מעלינו וכו' כסודי הספרדים
 כנוסחא עוד טרוחנת יוחר. ובצל כנפיק ע"ג תכלים ל"א ח'. כי אל שומרנו, כסוד רפ"ז כי שומרנו
 כלי תנת אל, וכן כחכ ה"ר סרין טריוט ועיין יוסף חוטן כ' כ"ט. כי אל מלך חנון ורחום אתה, כחמיה
 ט', ל"א, ולא ידעתי למה כוסיפו מלך הן פכ הן כנוסחת יעלה ויכח שלח כדרך כחכו. ושומר צאתנו
 וכווננו ע"ג תכלים קכ"א, ח'. שומר עמו ישראל לעד כמו שכתוב הנה לא ינוס ולא ייזן אומר יאשל
 (אס קכ"א, ד'). וכספרדים טסייפוס כנוספת טלת אמנו, הוא ע"פ הרע"כ סלבות נרכות פ' ח' וע"פ ר'
 חננאל טוכא נכרה ל נרכות דף פ"ב ע"כ טטן י' וחלו לא נכנג כן ועיין אס כנוספות.

ברוך יי לעולם אמן ויאמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים
 הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברוא:
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך
 מעתה ועד עולם: כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול
 כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: וירא קלהעם ויפלו על
 פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: ויהי יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יהי חסדך
 יי עלינו באשר יחלנו לך: הושיענו אלהי ישענו ומקצנו והצילנו
 מדגונים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: קלנוים

ברוך ה' לעולם, פסוקים מוקדים הם ונתקנו בימי בגדוניס, לפי שניטיבם כראשונים היו נתי כנסיות
 אלכס גדות וסיו ירמיוס להחזיקם סם עד אחר חפלת ערבית ותקנו לומר פסוקים חלו ג' עבן י"ח חזרות
 (שמות כו"ה) כמד י"ח נרכות ופאריסן נרכת ירחו טינינו וקדיש, ולא נתבטל עבד זה וכיו פסוקים
 חלב בגולה אריכתו ולא נחשנו כפסקה בין גאולה לחפלה, כן כתנו כראש ובהסדרי לראש עם נרכוב
 וסוד נא"ח ס' רל"ו ורחק חושפות לנרכות דף ד' ע"ד ילמגל דף כ"ג, ור' יונה מונט נפירוס תלמידיו
 לסרי"ף נרכות דף ג' ט"ב כתב טעם פסוקים חלה, שנתחלה אהיה חפלת ערבית רשח היו פוערים חלם
 הפסוקים ג' כסס י"ח חזרות כנגד י"ח נרכות וחושין עליהן ופוערים קדיש ויולין, ופא"כ אט"פ אקצנוס
 סורה גאר כדנר כמו הטובג כראשון ולא היו הפסקה בין גאולה לחפלה דביון שנתחלה אדעתא דבכי קאשבו
 לא מקרי הפסקה. וכעין זה כתב בתריס כסמן ט' בשם רש"י. גם חסן ירחי פירש כן כראש פפרו כעכבי
 דף אשער ג' י"ט חזרות כנגד י"ט נרכות, והתלוי רחם סכוא סונה גם סם של חזרות נפאוק כל גויס
 עם סחזרות ושאר כעחכרים חיוס סוניס חלה שמות סו"ה. והפס"ג נעזין י"ח סרכי סחי דמות חלה וכתב
 ז"ל כתב טורי רנו יסורה כר יפאק ספסוקים אלפני ירחו עינינו וסרכב לח נתקנו בימי חכמי כהלמוד
 חלל לפי חלנו סוכרין חפלת ערבית רשות וצנתי כנסיות חלהם היו רחוקים סנתיכסם ולא היו יכולים לאחר
 עד אחר חפלת ערבית, תקנו להם חותן כפסוקים ג' כסס י"ח חזרות כנגד סרכות אל י"ח וסרכה, ופא"כ
 כיון אקצנו סוי לח כסתלקו עכ"ל. ובראש"ל נעל סטנהגות וסרכ"ח נחזנה י"ד כתבו כי פסוקים נרך ס'
 לעולם נתקנו סוד כמד צארו חלה להחפלה ועמדו חותה חותה נרכב י"ח חזרות כמד שסנס
 עכרה נרכות שנתפלה, ופא"כ סננה חותה סגורה חותה חותה נרכב י"ח חזרות. ורש"י ננרכות דף ל"א
 כתב כי סדורים פסוקים חלה נתפלת ערבית ככנור גזין עומדין להחפלה חלה עמוך עמה אל סלוב. וסר'
 חנרכס כר זאן, טכילו חמודהס כספרו כשער כ', כתב כעכור שנתפלת ערבית חין ג"ן עמודי חתפלה (לפי
 אטינה סוכה, רענ"ס חלכות נרכות פ' ט') לפיכך תקנו לאחר סכבינו חגע עמה פסוקים וחתיטה כסוף
 כמד י"ט נרכות שנתפלה. ונטלס כמדס חכליס סוטור ד' חין פוער דכרים אחר חסת ויני, וכני טלי
 כלפת ויניב כפאריית, דפטר ר' זעירא כר סנה גלס חכפות הן, חקף לספינה זיטה חקף לסילת ידים
 נרכב חקף לגולה חפלה. ברוך ה' חכליס פ"פ, כ"ג. ברוך ה', קל"ס כ"א. ברוך ה' וברוך שם פ"כ
 י"ח. וי"ט. יהי כבוד, ק"ד, ל"ח. יהי שם, קי"ג, כ'. כי לא א"ח י"ג, כ"ב וירא פ"א י"ח, ל"ט. יהיה ה'
 וצריח י"ד, ט'. יהי חסדך, חכליס ל"ג, כ"כ. הרשיענו דכ"ח, ט"ו, ל"ב. וכן פוער זה כפסוק כסדורי רפ"ה
 ורפ"ו גם כ"י וכן נרסח כרענ"ס כסדר החפלות, וככ"י אחר מונט כפסוק אל חכליס ק"ו ט"ו
 הושיענו כ' חלהינו וכו' וכן כמעט סדורים, וסעות, כי רחינו לסעלה שנתקנו פסוקים חלה כמד עכרה
 וע"כ כען י"ח חזרות, וכן כמד סדורי לומר הישענו חלה יענו ויסלחו כוס י"ח חזרות על כען וכן
 כעלו נעל טטה טכ כס' ספ"ו וסנ"ח לפ"ס ס' רל"ו. גם הרוקח כסדות חתפלה גלו טוכה סספר חנות אל
 כל פסוק פפסוקים חללו וכתב שפסוק זה י"ח חכות כטספר י"ח עניס, וכן סוט כפירוש ר' חירן טריוז
 ובהדרת קדש. וסלכר כל זחת עוד עדות אלטה לסאוק זה כמדס חכליס פוער י"ד וו"ל לפי סכחינקות
 פוערים סני פעמים כיוס אחר חזרית ופחד ערבית רהשיענו אלהי ישענו לפיכך סני פעמים סי ימן סלין
 סכ"ל וסונס גם כילקוט חכליס רעז חרפ"ג, ורחק סה סכתתי על כודו לכ' דף 59. כל גויס. כי, חסלים,

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי
 נָחַל אֶתְּךָ וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּךָ אֱלֹהִים לְבָרְכֶךָ: וְאַגְהָנוּ עִמָּךָ
 וְצִאן מִרְעִיתֶךָ נִזְדָּדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גִּסְפֵּר הַהִלְחָה:
 בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה. בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבְּנוּ. בְּרוּךְ יְיָ
 בְּקוּמְנוּ: כִּי גִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בָּרָדוּ גִפְשׁ כָּל
 חַי וָרוּחַ כְּלִבְשָׁר אִישׁ: גִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְרִיִתָּה אוֹתִי יְיָ אֵל
 אֲמִת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וְמִלֹּךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְחָגַל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֶמְרָתְךָ.
 בְּאֶמֶר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מִלְּךָ. יְיָ מִלְּךָ. יְיָ מִלְּךָ לְעֵלְמָךְ וָעַד:
 כִּי הַמְּלָכוֹת שִׁלְךָ הֵימָּה וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּי אֵין לָנוּ
 מִלְּךָ אֵלָּא אֶתְּךָ. בְּרוּךְ אֶתְּךָ יְיָ הַמְּלֹךְ בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

כִּסֵּף לוֹטֵר חֶ'ק. וְאֵין לוֹטֵר וּמֵתָה יַדְל אֵלָּא לְהַפְסִיק בֵּין גְּאוּלָּה לְהַפְלֵס.

וּמִתְפַּלְלִין שׁ'ע כִּלְטָס כְּטוֹ כְּמַמְכָּה, וְאֵין כִּסֵּף פּוֹדֵר כְּמַמְכָּה חֵלָּה אֶתְּר תַּפְלָת לַחַד לוֹטֵר קִדִּישׁ חוֹחֶבֶל.
 וְלוֹטֵרִים עֲלֵינוּ, קִדִּישׁ יְחֻוּם.

הַיְעִירֵךְ פִּלְגוּס שְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה (וַיִּישַׁע 87), חוֹטֵר עֲלֵינוּ.

פ"ו, ט', ו'. הַמְּנַחֵנוּ ע"ט, י"ג בְּרוּךְ ה', ד' נִרְכָּוֹת אֵלּוּ כְּנֵד ד' נִרְכָּוֹת שְׁנֵיכּוֹס נִרְכָּוֹת ע', כ"ו. י"ד,
 כ"ו, כ"ד, כ"ז. אֵמֶת י"ט, י"ו. אֲשֶׁר בִּידוֹ, אֵינּוּ י"כ, י"ו. בִּידֶךָ תַּכְלִיס ל"ט, ו'. יְיָ שִׁמְךָ וְהַיָּם מַלְכוּתְךָ,
 וְכֵן הוּא כְּפִדוֹר רַע"ז וְהַיָּם יוֹסִיף לוֹטֵר ס' כ"ט.

בַּמִּסְחָ סִירוּזוֹ חָגַל נִפְשָׁנוּ נִשְׁמַח בִּישׁוּעָתְךָ. בַּמִּסְחָ, כִּסֵּף יוֹטֵר הַמְּנַחֵנוּ לְצִיּוֹן עִלְךָ אֵלְכֶךָ, וְעַל אֵס
 כְּכַחוֹס יֵאֵמֵר כ"ג, ו'. ה' מִלְּךָ, כְּכֵר טַוֹחֵר כִּדֶךָ 68. הַיְעִירֵךְ כְּכַבוֹדוֹ וְכו' הַיְעִירֵךְ גּוֹרֵם שְׁמִירָה, וְכֵן הוּא כְּפִדוֹר
 רַב עֲשֵׂרֵם וְכֵן הַמְּנַחֵנוּ וְכַתּוּב וְנִתְּנָה כִּרְצוֹנָהּ וְנִסְדוֹר סַפְרֵיִים, וְהַיָּם עַ"ט לַח"ס' רל"ו. וַיִּשׁ לְדַעַת
 כִּי כֵל הַמְּנַחֵנוּ מִן יִרְאוּ עִימּוֹ עַד סוֹף חֵינְכָה כְּמַסּוֹר רוּעָה אֵלָּא אֵס כֶּךָ הַמְּנַחֵנוּ, הַהִלְחָה נְבִיעַ לְרוּכֵב
 בְּעִרְבּוֹת לֵאל רַבְמִיָּאָר בְּמִקְהֵלוֹת קִדּוּשִׁים בִּא"י מִלְּךָ אֵל חַי לְעַד וְקִיָּם לְעַזְחָה, וְכֵינָה שְׁנֵיכּוֹס הַמְּנַחֵנוּ
 כְּמִן ט'. הַמְּלֹךְ בְּכַבוֹדוֹ חַמִּיד יִמְלֶךְ, נִחְלָקוּ כְּדִיּוֹקִים אֵס לְחַנֵּר עֵלֶת חַמִּיד לְמַעַלֵּה טַעֲנוּ אוֹ לְמַעַס טַעֲנוּ.
 וְהַיָּם כְּעַל עַ"ט לַח"ס סוֹף ס' רל"ז כְּחַנֵּר כִּסֵּף נַע"ה אִיקְרָה עֵלֶת חַמִּיד לְמַעַס חַמִּיד יִמְלֹךְ וְכו' גַּם יִעֲבֹר
 כְּחַנֵּר כִּכָּה, וְכַמְּנַחֵנוּ לְכֵס כְּמַמְכָּה עֶזְרָה אֲלוֹטֵרִים כְּטוֹ כֵּן וַיְחַרְוּסֵם אֶתְּךָ טַלְכּוֹ חַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד, וְכַמְּנַחֵנוּ
 וְכַמְּנַחֵנוּ הַמְּנַחֵנוּ יִתְחַנֵּךְ אֶתְּךָ כְּפִי כֵל חַי חַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד, וְלִפִּי זֵה כְּפֵל כֵּלָּוֵן חַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד הוּא
 לְחַח כְּמִן ר"ל כֵּל סֶךָ הַמְּנַחֵנוּ כְּלֵל הַמְּנַחֵנוּ כֵּלָּל. וְחַמִּירִים וְכַסֵּף כְּעַל יוֹסִיף חוֹטֵר ס' כ"ט סוֹרוֹ אֵלָּא לְחַנֵּר
 עֵלֶת חַמִּיד עַם יִמְלֹךְ אֵלָּא עַם כְּכַבוֹדוֹ, הַמְּלֹךְ כְּכַבוֹדוֹ חַמִּיר, ר"ל אֵזֶר הוּא חַמִּיר כְּמַלְכוּתוֹ הוּא יִמְלֹךְ גַּם
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד, וְנַחֲמַת טַלְכָּה נַחֵס כִּיֹּא זוֹ וְגַם לֵה עֲדוֹת נַחֵס אֲלוֹטֵרִים כְּנִרְכָּה לְמַעַלֵּה וְקִיָּם טַלְכּוֹתָךְ
 חַמִּיר, וְעַלְךָ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. וְכַסֵּף הַמְּנַחֵנוּ הוּא כְּעַלְמּוֹ נַחֵלָּה גַּם כְּנִרְכָּה כְּמַעֲרִיב עֲרִיבִים אֵס אֵס יִתְחַנֵּךְ
 לְחַנֵּר חַמִּיד עַם אֵל חַי וְקִיָּם, אוֹ לְהַמְּנַחֵנוּ טַעֲנוּ וְלַחֲנֵנוּ עַם יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ, אֵךְ עַשֵׂה אֵס כְּמַסּוֹרֵה כְּמַסּוֹר
 רוּעָה ס' לְכַחוֹס אֵס, וְאֵס אֵל חַי וְקִיָּם חַמִּיר הוּא יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד" נִרְכָּה גַּם אֵס כְּכַחוֹס לְחַנֵּר
 חַמִּיר לְמַעַלֵּה טַעֲנוּ וְלְהַמְּנַחֵנוּ מִן יִמְלֹךְ.

כצמתפללין מעריב בומונו חוטרים ככל יום ג' חוטרים חלו חסר עליכו.

לְדוֹד מְזוֹמוֹר • לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶתָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁכְּבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים
 יִסְדֶּה וְעַל־גְּהִרֹת יִכְוֹנְנֶהּ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמִקְוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי
 כַּפַּיִם וְכֹר לִכְבֹּ אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׂא בְּרִכָּה
 מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר הַדָּשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיָהּ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה עֲזֹר וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:
 לְמַנְצֵחַ עַל־הַגִּתִּית מְזוֹמוֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדַנְּיָנוּ מִהַדְּאִיר שְׂמָהּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּנְהַ הוֹדָה עַל־הַשְּׂמִימִים: מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֶּת עֹז לְמַעַן
 צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמַתְּנָקָם: כִּי־אֲרֹאֶה שְׂמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ יַחַח
 וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָהּ: מִהַדְּאִיר בִּי־תוֹפְרָנוּ וּבְךָ־אֲדָם כִּי תִסְקְרָנוּ: וְתַחֲסֶרְתָּ
 מַעֲט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהִדָּר תַּעֲטֶרְתָּהּ: תִּמְשִׁילָהּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה
 תַּחַת־רַגְלָיו: צַנָּה וְאַלְפִים בָּלָם וְגַם בְּהַמּוֹת שָׂרֵי: צַפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם
 עִבְר אֲרֻחוֹת יַמִּים: יְהוָה אֲדַנְּיָנוּ מִהַדְּאִיר שְׂמָהּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

מְזוֹמוֹר לְדוֹד • הָבוּ לַיהוָה בְּגִי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד עֲזֹ: הָבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לַיהוָה בְּהַדְּרַת־קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה עַל־הַפָּיִם אֱלֹהֵי־כְבוֹד
 הַיָּרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּבַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה
 שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקְדֵם בְּמוֹעֶגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן
 בְּמוֹ בְּרִיאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֲצֵב לַהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחַל מְדַבֵּר יַחַל
 יְהוָה מְדַבֵּר קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה יַחַל־לֵאמֹר יְהוָה יַחַל־לֵאמֹר יְהוָה יַחַל־לֵאמֹר
 כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוֹל יָשֵׁב וַיִּשְׁבֵּב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִסְוֵן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יָמִים חֲסוּתִים תַּחֲנוּן יֵשׁ עֲשׂוּיָם כֹּל לֵילָה עוֹמוֹר חֲדָה, וְחוֹטְרִים כִּלְיָה חֲלָפֶת חַס רַחֲמָן.

לְדוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשֹׁא: אֱלֹהֵי בָהּ בְּסִתְיִי אֱלֹהֵי אֲבוֹשָׁה אֱלֹ־
 יַעֲלֹנוּ אוֹיְבֵי לִי: גַם כִּלְקוֹקֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ וַיִּבְשׁוּ הַבּוֹגְרִים רִיקָם: דְּרָקֶיךָ יְהוָה
 הוֹדִיעֵנִי אֲרֻחוֹתֶיךָ לְמַדְּנִי: הִדְרִיכְנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמַדְּנִי כִּי־רִאֲתָהּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹתְךָ קִיַּמְתִּי כִּלְהַיּוֹם: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְתַחֲסֶדְךָ כִּי מַעֲלָם הִמָּה: חַטָּאוֹת
 גְּעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֱלֹהֵי־תוֹפֵד • כַּחֲסֶדְךָ זְכוֹר־לִרְאֵתָהּ לְמַעַן שׂוֹבֵד יְהוָה: טוֹב וַיִּשְׁר
 יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּהַרְדָּה: יְדִרְךָ עֲנִיִם בְּמִשְׁפַּט וַיִּלְמַד עֲנִיִם דְּרָכָו:
 כִּלְ־אֲרֻחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּיו: לְמַעַן־שְׂמָהּ יְהוָה וְסִלְחָתָהּ

לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךְ יִבְחָר: גִּפְשׁוֹ בְּטוֹב
תִּלְוִן וְנָרְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֶל־
יְהוָה כִּרְהוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי: פְּנֵה־אֵלַי וְתַנְנִי כִּירְחִיד וְעֵנִי אֲנִי: צְרוֹת
לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה־עֲנִי וְעֲמְלֵי וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי:
רְאֵה אֵיבֵי כִּרְהוּ וְשִׁנְאָת חַמָּס שְׁנֵאֲנִי: שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אִבּוֹשׁ
כִּיחַסִּיתִי כֶּף: תַּם־יִשָּׁר וְצִרוֹנִי כִּי קוֹיִתִּיךְ: פְּדֵה־אֶהֱיִם אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צְרוֹתָיו:

כלילה שלחצר יום כ' חוטרים טוטור זכ.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשִׁי־פֶשַׁע בְּסוּי חַטָּאה: אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא־יִחַשֵׁב
יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמֵי בְּשֵׂאֲנִי כָּל־הַיּוֹם:
כִּי יוֹמָם וּלְיַלְהָ תִכְבַּד עָלַי יְהוָה נְהַפֵּךְ לְשׂוֹנֵי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סָלַח: חַטָּאוֹתַי
אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִיהוָה וְאַתָּה נְשִׂאת עוֹן
חַטָּאוֹתַי סָלַח: עַל־זוֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁמֵךְ מִיָּם
רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סָתַר לִי מִצַּר תַּצְרֵנִי רְגֵי פֶלֶט תְּסוּבְּכֵנִי סָלַח:
אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךְ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי: אֶל־תְּהוֹי בְּסוּם כְּפָרֵד
אִין הִבִּין בְּמַתְג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם כָּל קָרֵב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע
וְרַבּוֹטָח בִּירוֹה חֶסֶד יִסְבְּכֵנוּ: שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְגִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

כלילה שלחצר יום ג' חוטרים טוטור זכ.

מִזְמוֹר לְדוֹד לְחֻזְבִּיר: יְהוָה אֶל־בְּקַצְפֶּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבְחַמְתֶּךָ תִּיַסְרֵנִי:
כִּי־תִצְדֵּךְ נַחֲתִירְבִי וְתַנַּחֵת עָלַי יְהוָה: אִין־מַתָּם בְּבִשְׂרֵי מִפְּנֵי וְעַפְדֶּךָ אִין־שְׁלוֹם
בְּעֲצָמֵי מִפְּנֵי חַטָּאוֹתַי: כִּי־עוֹנֵתִי עָבְרוּ רֵאשֵׁי כְּמִשָּׂא כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִפְּנֵי:
הַבְּאִישׁוֹ נִמְקוּ חֲבוּרֹתַי מִפְּנֵי אוֹלֹתַי: גְּעוּיֹתַי שְׁחוֹתַי עַד־מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קָדַר
הִלְכֹתִי: כִּי־כִסְלִי מְלֵאוֹ נִקְלָה וְאִין מַתָּם בְּבִשְׂרֵי: גְּפוּגֹתִי וְנִדְבִיתִי עַד־מְאֹד
שְׂאֲנֵתִי מִנְהַמַּת לִבִּי: אֲדַנִּי נִגְדֶךָ כָּל־תַּאֲוֹתַי וְאַנְחֹתִי מִמְּךָ לֹא־גִסְתָּרָה: לִבִּי
סִתְרָתָר עֹבְבֵנִי כַחַי וְאוֹר עֵינֵי גַס־הֵם אִין אֲתִי: אֲהִבִי וְרַעִי מִנְּגֵד נִגְעֵי
תַעֲמָדוֹ וּקְרוֹבֵי מִרְחַק עֲמָדוֹ: וַיִּנְקָשׁוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי וּדְרָשֵׁי רַעֲתִי דִבְרוּ הַזוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יְהִגּוּ: וְאִנִּי כִחֲרַשׁ לֹא אֲשַׁמְעֵ וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּי: וְאַהִי
כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאִין בְּפִיו תוֹכְחוֹת: כִּי־לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלֵתִי אַתָּה תַעֲנֶה
אֲדַנִּי אֱלֹהֵי: כִּי־אִמְרֹתַי פָּרִישְׁמַחְרָלִי בְּמוֹט רַגְלֵי עָלַי הִגְדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצַלַּע
נִכּוֹן וּמִכְּאוֹבֵי נִגְדֵי תָמִיד: כִּי־עוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מִחַטָּאוֹתַי: וְאֵיבֵי חַיִּים עֲצָמוּ
וְרַבּוֹ שְׁנֵאֵי שִׁקָּר: וּמִשְׁלָמֵי רַעִה תַחַת טוֹבָה יִשְׁטַנְּנֵי תַחַת רַדְפֵי־טוֹב:
אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק מִפְּנֵי: תוֹשָׁה לְעוֹרֹתַי אֲדַנִּי תִשׁוּעַתִּי:

כלילם אלסטר יום ד' טווערים מומד זט.

למנצח מומד לְדוּד: בְּבֹא־אֱלוֹי נָחַן הַגִּבּוֹר בְּאֲשֶׁר־בָּא אֶל־בֵּית־שָׁבַע:
 תַּגִּי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַד שְׁשָׁעִי: הַרְבֵּה בְּכַסְפֵי מַעֲשֵׂי וּמַחֲסֵאתִי
 מִיָּדֶיךָ: פִּרְסַשְׁעֵי אֲנִי אָדַע וּחֲסֵאתִי נִגְדִי תִמִּיד: לֵךְ לְבִדְךָ חֲסֵאתִי וְהִרַע
 בְּעִינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן־תַּצְדֵּק כְּדַבְּרֶךָ תוֹכָה בְּשִׁפְטֶיךָ: הֵי־זֶן־בְּעוֹן חוֹלְלָתִי
 וּבְחַטָּאתֵי יַחֲמִתֵּנִי אֲפִי: הֵן אָמַת חֲסֵפֶת בְּשָׂחוֹת וּבְכַסְתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי:
 תַּחֲסֵאתִי בְּאִזּוֹב וְאִמְדֵר תְּכַבְּסֵנִי וּמַשְׁלֵב אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
 תַּגְלִיטָה עֲצָמוֹת רַבִּית: הַסִּתֵּר פְּנֶיךָ מִחֲסָאֵי וּכְל־עוֹנֵתִי מִחַד: לֵב מְדוּד
 בְּרֵאֱלֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקַרְבִּי: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשֶׁךָ
 אֶל־תִּפְקַח מִפְּנֵי: הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ גְּדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶל־פְּדוּתָה
 שְׁשָׁעִים הַרְבֵּיךָ וּחֲסֵאתִים אֶלְקֵי לְשׁוֹבֵי: הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי
 תַּרְצֵן לְשׁוֹנֵי צָרָתְךָ: אֲדֹנָי שְׁסֵתִי תִפְתַּח וְסִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי לֹא־תִחַפֵּץ
 זִסָּה וְאִתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זָכַרְתִּי אֱלֹהִים רַחַם גִּשְׁבָּרָה לְבִישְׁבֵּר וְנִדְסָת
 אֱלֹהִים לֹא תִקְוֶה: הַיְסִיבָה כְּרַעוֹנֶךָ אֶת־צִוִּין תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם: אִן
 תִּחַפֵּץ וּבְחִצְדֶּךָ עוֹלָה וְכִלִּיל אִן יַעֲלוּ עַל־מוֹפְתֶךָ פְּרִים:

כלילם אלסטר יום ב' טווערים מומד זט.

תפלה לְדוּד. הַפֶּה יְהִי אֲזוּנֶךָ עֲנֵנִי פִרְעֵנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי: שְׁמֵרָה נַפְשִׁי
 בְּרַחֲסֵד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבֹדְךָ אִתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֶלְקֵי: תַּגִּי אֲדֹנָי כִּי־אֶלְקֵי
 אֶקְרָא כָּל־יְהוּדִים: שִׁמְחָה נֶפֶשׁ עֲבֹדְךָ כִּי אֶלְקֵי אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֲשָׂא: כִּי־אִתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קִרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלִתִי וְתִקְשִׁיבָה
 בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: כִּי־זָם צָרְתִי אֶקְרָאֶךָ כִּי תַעֲנֵנִי: אִךְ־כִּמּוֹד בְּאֱלֹהִים
 אֲדֹנָי וְאִן כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹא וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 וּיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גִדּוֹל אַתָּה וְעָשִׂיתָ גִּפְלֹאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַבְךָ: הַזְכֵּנִי
 יְהוָה הַרְבֵּה אֶהְלֶךָ בְּאִמְתֶּךָ יַחַד לְבָבִי לִי־רָאָה שְׁמֶךָ: אִוְדָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי־כָּבֵד
 לְבָבִי וְאִכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי־חֶסֶדְךָ גִּדּוֹל עָלַי וְהַצִּילָתִי נַפְשִׁי מִשְׂאוּל
 תַּחֲתֵיהָ: אֱלֹהִים יָדִים קָמוּ עָלַי וְעַדֵּת עָרִיצִים בְּקָשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שְׁמֶךָ
 לְנַגְדָם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאִמָּת: פָּנָה
 אֵלַי וְתַגִּי תְּהִדְעוֹךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן־אִמְתֶּךָ: עֲשׂוּהָ עִמִּי אוֹת לְמוֹבָה
 וְיָרָא שְׁנָאֵי וְיִבְשׁוּ כִּי־אִתָּה יְהוָה עֲזַרְתֵּנִי וּנְחַמְתֵּנִי:

דיני ערב שבת.

פוסק על סדרם לכבד השבת כפי יכלתו במאכל ובעצמה בטלבוז ונכר, ויטעם הוא בעלמא להכין לרבי שבת ואפילו י' לו כעם עניים טארתים, אזכו בכבודו וכטו אמלא נח"ל אזוי עוסקין בעלמא במלאכה לכבוד שבת אפ"פ אזוי לסם טעמא.

פין הולכין בע"ג יותר עין ג' פרסאות, והטעם כדי זיכול להכין לרבי סעודה שבת בעוד היום גדול, וה"פ ביאוב, אבל אם לא יוכל להכין לרבי שבת כמקום אבוא שם, מותר לילך אפילו כעם פרסאות עד זגיע למקום שיטלא אס די טאפורו.

אסוד לקבוע בע"ג טאבא אפילו רגיל כו כפול, טפני כבוד שבת, חוץ מעטודה אמתא קבוע דסייט פילה ופדיון כנן. ופעודה ארגיל כה אפ"פ אמותר כל היום טוב להטעם טעמה טע' אמות ולטעלה. תענית שלום או אפר תענית יחיד אקבל עליו בע"ג טוב זישרא כעפת קבלת התענית אלא יתענה עד אמת בכובדים אלא עד זיסייעו בכבוד את תפלת ערבית אל שבת. אבל תענית לנוד חייב להשלים עד אמת הברכים.

פין עובין מלאכה בע"ג עין מנחה (קטנה) ולטעלה, והטעם מלאכה אינו רואה כם סיטן ברכה, והוא שפוסק להשתכר ודרך קבוע אבל לנודך שבת עושב כל היום, והוא הדין לכוח ספרים דרך לימודו. מלאכה גלגל בע"ג וטאפתרין לכבוד שבת כל היום אפילו עספר יראאל (והאר"י ז"ל סיס חבר מלגלס אפר טענה). טענה ליטול לפרינס בע"ג (ולעג האר"י ז"ל על הטקפידין אלא ליטולן בסדרן, גם לא עלינו אפ"פ אלא ליטול אל יד ואל רגל היום אחד). רפיכה בחיטין בע"ג טלוה.

אפר טלות קורין אנים טקרא וחדא חרנוס וביינו אקורין בל פסוק נ' פעטים ופ"כ חרנוס ולא כמותן סוככים לקרות פראש עליעה פקרא בנת אחת וכן חרנוס.

על הכעל עוטל בכנת הכרות והאטן והפתילות, והאשה תדליקם. כשהאשה יולדת, כשנת ראשונה תדליק האכל את הכרות וסנדק, וכן מי אפין לו אשה ידליק בעלמו. וכמו רבינו נחיי רחוייה לאשה להסתכל לשם יתכרך בשעת הדלקת נר של שבת, אפ"פ טענה כמטלת עליה, זיתן לה כנים טאיריס נחורה כי התפלס יותר כשעת כשעת נשיית הטלוב, וכוכות נר שבת אסוף אור תוכה לכנים נעלי תורם אקראת אור וכן דרש ר"ל הכי טאן דרגיל כענת הדין ליה כנים ת"פ. וכאמליקין אחד האיש וחדא האשה סוככין:

בי"ט מלינדען דער שבת איבער ויגמם ויחן דיעוע ברכה:

ברוך אתה יהי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של שבת:

ונוטות סכים להדליק תפלה ולפרוס כשיהן בין הכרות ויין עיניסן ופ"כ סוככות סוככות:

חרנה לכיס לאפר אדליקו נר שבת. תפנה פיר דייח חוזהרתיח נקך דעק מלינדען דער שבת איבער. **יהי רצון לפניך יהי אלהי ישראל שתחונן אותי (ואת אישי ואת אבי ואת בני) ואת כל קרובי ותמן לגני ולכל ישראל חיים טובים וארחים ותזכרנו בזכרון טובה וברכה ותסקדנו בסקדת ישועה ורחמים ותברכנו ברכות גדולות ותשלם בתני ותשפן שכינתך בגיננו. וזכני לגדל בגים ובגי בגים חכמים ובגונים אודני יהי ירא אלהים אנשי אמת זרע קדש בני דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא. אגא שמע את התנתי בעת הזאת ברכות שרה ורבקה ורחל ולאה אמותינו. והאר גרנו שלא יקבה לעולם ועד והאר פגיה ונושעה אמן:**

להדליק נר של שבת, נעלי ג' חו"ט הסמינו טלת של נענד כי מוכנת כג ע"י הסמיכות. אמתם ככל הסדרים נעלה פ' שבת וכן הוא נסדוד רב עטמס ונרעט"ס הלכות שבת ראש סדק ה' וכדוקס פ' ע"ו וכתיבס פ' י"ב וטור פ' רס"ד וטע"ט פ' תי"ו, גם פ' הטענה הלכות שבת פ' י"ז טכיל כן הכוספת כסס רב אמת טאנפס, וע"כ פין לשנות. ורלס עוד לעטס בנרבת חנוכה. ועל אודות כנרבת רלס כחוספות שבת כ"כ ע"כ ובכנות טייזומי ראש פ' ה' בעלכות שבת.

סדר תפלת מנחה בעש.

בע"ז מתפללין טכחה נכבוד כשי מחול רק אין חושרין חנוון. אחר תפלת מנחה טקנלים את
כצנה, וקודם קבלת שנה יא לקרוא שיר השירים כולו נפעם אחד ולא פסקי פסקי.

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיה פרטבים דדיך
מיון: ליהי שמגך טובים שמן תורק שמך על לבן, עלמות אהבה: משקני
אתה נרצה הביאני הפלך תדריי נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיך מיון
מלשרים אהבה: שהורה אני ונאוה בנות ירושלם באגלי קדר פירעות
שלמה: אלתראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אפי נחירי
שמני נטרה את הדברים פרמי שלי לא נטרתי: הגדה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעמיה על עררי חכרה:
אם לא תדעי לך היפה בגשים צאלך בעקבי הצאן ורעי את נדיתך על
משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי: נאו לתוך פתחים
צוארך בתרוזים: תורי ורב געשה לך עם נקרות הכסף: עד שהפך
במסכו נרדי נתן רוח: צרור המודורי לי בין שדי ילן: אשכל הכפרו
דודי לי בכרמי עין גדי: הגך יסה רעיתי הגך יסה עניך יוגים: הגך יסה
דודי אף געים אף ערשנו רענה: קדות בתינו ארזים רהיטנו ברותים:
אני תכצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים פן רעיתי בין
דבנות: כתפתח בעצי היער פן דודי בין הבנים בצלו חפדתי וישבתי וסריו
מתוק. לחבי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות
רפדוני בתפוחים פרחולת אהבה אני: שמאלו תתת רראשי וימינו
תתבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ויאם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הגהזה בא מדלג
על ההרים מקפץ על הגבעות: הזמה דודי לצבי או לעפר האילים הגהזה
עומד אחר פתלנו משגיח מדהחלנות מעיץ מדהתרכים: ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יפתי ולכרלך: פידנה הסתו עבר הנשם חלף הלך
לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול ההור נשמע בארצנו: התאנה
תנמה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכרלך: ינתי
פתני הסלע בסתר הפדרנה הראיני את מראך השמעני את קולך פר
קולך ערב ומראך נאוה: אחורלנו שעלים שעלים קטנים מתבלים פרמים
תברמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד שיסוף היום ונסו
הצללים סב דמהלך דודי לצבי או לעפר האילים על דרי בתר: על
משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ורא מעאתיו: אקמה

גַּא וְאַסִּבְכָּה כְּעִיר בְּשֹׁקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּיו
וְלֹא מָצָאתִיו: מָצְאוּנִי הַשְּׂמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי רְאִיתָם:
בְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מִדָּם עַד שִׁמְצָאתִי אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֲרַפְנוּ
עַד שֶׁהִבִּיאֲתִיו אֶל־בֵּית אָמִי וְאֶל־חֶדֶר הַדֹּרְתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצַבֹּאוֹת אוֹ בְּאֵילֹת הַשָּׂדֶה אִם־תִּעְרִוּוּ וְאִם־תִּעְוְרוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִין:
כִּי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן מִקְטָרֶת מִד וּלְכוּנָה מִכָּל אֲבֵקַת
רוּחַ: הִנֵּה מִפְּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁלִשִׁים גְּבָדִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרַי יִשְׂרָאֵל: בָּלָם
אַחֲזִי תָרֵב מִלְּמִדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְפוֹ עַל־יָרְכוֹ מִסְּחָד בְּלִילוֹת: אֶפְרַיִן עֲשֵׂה
לוֹ הַמְּלֶכֶת שְׁלֹמֹה מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף רִסְדֵיתוֹ זָהָב מְרַבְּבוֹ
אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רְעוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָהּלוֹ אָמוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ: הִנֵּה יִסֶּה
רַעֲתִי הִנֵּה יִסֶּה עֵינָיָהּ יוֹגִים מִכַּעַד לְצַמְתָּךְ שְׁעָרָךְ בְּעֶדֶר הָעוֹמִים שֶׁגִּלְשׁוּ
מִדֶּר גִּלְעָד: שִׁבְךָ בְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת
וְשִׁבְלָה אֵין סָדָם: כְּחֵם הַלְּשׁוֹנִי שֶׁפְּתוּתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נִאֲוֶה בְּפִלַח הַרְמוֹן
בְּקֶחֶךָ מִכַּעַד לְצַמְתָּךְ: כְּמַגְדֵּל הַיָּד צוּאֲרָךְ בְּנִי לְחַלְפִיּוֹת אֶלֶף הַמְּגִן תִּלְוִי
עָלָיו כָּל שְׁלֹשֵׁי הַגְּבָדִים: שְׁנֵי שְׁרָרְךָ כְּשֵׁנִי עֶפְרַיִם תְּאוּמִי צְבִיָּה הַרְעִים
בְּשׁוֹשׁוּנִים: עַד שִׁימַח הַזֶּם וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלְךָ לוֹ אֶל־הַר הַמּוֹד וְאֶל־
גְּבַעַת הַלְּבָנוֹן: בָּלָךְ יִסֶּה רַעֲיָתִי וּמִים אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן בְּלָה
אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאֵי תִשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמַנָּה מְרֹאֵשׁ שְׁנִיר וְתִרְמוֹן מִפְּעֻנֹת
אַרְזוֹת מִהַרְרֵי גְמְרִים: לִבְבְּתִגִּי אֲחִזִּי כָּלָה לִבְבְּתִגִּי בְּאַחַת מַעֲיִנְיָךְ בְּאַחַד
עֲנָק מַעֲוִרְיָךְ: מִהַיָּפוֹ הַדָּךְ אֲחִזִּי כָּלָה מִהַשְּׁבִי הַדָּךְ מִיָּין וְרִיחַ שְׁמַנְיָךְ
מִכָּל־בְּשָׂמִים: גִּשְׁתׁ תִּשְׁפֹּנָה שֶׁפְּתוּתֶיךָ בְּלָה דְבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ
שְׁלִמְתֶיךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן: בְּנִי וְנַעֲוִל אֲחִזִּי כָּלָה גִּלְ וְנַעֲוִל מַעֲיֵן חַתוּם: שְׁלַח־
פְּרָדִים רְמוֹזִים עִם פְּרֵי מְגָרִים בְּפָרִים עִם־גְּרָדִים: גְּרָדִי וּכְרֶפֶס קִנָּה וְקַנְמוֹן
עִם בָּל־עֲצֵי לְכוּנָה מִד וְאֵהָלוֹת עִם כָּל־רֹאשֵׁי בְּשָׂמִים: מַעֲיֵן גְּנוֹם בְּיַר מִים
חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן עֲרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימֹן הַסִּידִי גִבִּי יָחַד בְּשִׁמּוֹ יִבֵּא
דוֹדִי לָנֶט וְיֵאכַל פְּרֵי מְגָדָיו: בְּאֲתִי לָנֶטִי אֲחִזִּי כָּלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׂמִי
אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עִם־דְּבַשׁ שֶׁתִּיתִי יִינִי עִם־חֲלָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ הַדוֹדִים:
אֲנִי יִשִּׁינָה וְלִכִּי עַר קוֹל דוֹדִי הוֹפֵק פֶּתַח־לִי אֲחִזִּי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי
שׁוֹר־אֲשִׁי גַמְלֵאֲסֵל קַצּוֹתֵי רִסְסֵי לֵילָה: פִּשְׁמֵתִי אֶת־כְּתָנְתִּי אֵיכָבָה אֶלְבִּשְׁנָה
רַעֲתִי אֶת־רְגְלֵי אֵיכָבָה אֲמַנְסָם: דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹדֶר וּמַעֲיֵי הָמוֹ עָלָי:

קָמַתִּי אֲנִי לְפָתַח לְדוּדֵי יְדֵי נְטָפֵר מִזֶּרַע עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמְּנַעְעוֹל:
 פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי חֶמֶק עֵבֶר נִשְׁשִׁי יָצְאָה בְּדַבְרָהּ בַּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא
 מָצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עֲנֵנִי: מָצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַבְּנוּי סָעָעוּנִי
 נִשְׂאָא אֶת־דִּדֵי מַעֲלֵי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׂבָעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־
 תִּמְצְאוּ אֶת־דִּדֵי מִהַתְּגִידוּ לוֹ שְׂחֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי: מִהַדוּדָה מִדוֹד הַדָּסָה
 בְּנָשִׁים מִהַדוּדָה מִדוֹד שְׂבָכָה הַשְּׂבָעֵתִי: דוּדֵי צַח וְאֵרוֹם דְּגוֹל מְרַבְּבָה:
 רֹאשׁוֹ כְּתָם פֹּן קְחוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׂחֹזוֹת בְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹזִים עַל־אֶסְתִּיקִי
 מִים רַחְוֹת כְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל־מִלְאֹת: לְדוֹ בְּעֵרוֹגַת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת מְרַקְחוֹם
 שִׁסְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נְטָפֹת מִזֶּרַע עֵבֶר: יְדֵיו גְּלִילִי וְהֵב מִמְּלָאִים כְּתִרְשִׁישׁ מַעֲזִי
 עֲשֵׂת שֹׁן מְעַלְפֹת סְפִירִים: שׁוֹקֵיו עֲפוּרֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנִי־סוֹ מְרֹאֲרוֹ
 כְּלִבְנוֹן בְּחֹר בְּאֵרוֹם: חֲבוֹ מִמְתַּקִּים וְכֹלוֹ מִתְּמִדִּים זֶה דוּדֵי זֶה רַעֵי בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם: אָנָּה הַלֵּךְ הַדוּדָה הַדָּסָה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוּדָה וַיִּבְקַשְׁנִי עֲפָה:
 דוּדֵי יָרַד לָנֹו לְעֵרוֹגַת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנָגִים וְלִלְקַט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי
 וְדוּדֵי לִי הַרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָסָה אֶת־רַעֲיָתִי כְּתִרְעָה נָאֵה כִּירוּשָׁלַם אֲיָפוּה
 כְּבִדְגָלוֹת: הַסְבִּי עֵינֶיךָ מִבְּנֵי שְׂהֵם הַרְחִיבִי שְׁעָרֶךָ בְּעֵרֵר הַעֲזִים שְׁנָלְשׁוֹ
 מִן־הַגְּלֵעָד: שְׁנִיךָ בְּעֵרֵר הַרְחִלִים שְׁעָלוֹ מִן־הַרְחֵצָה שְׂכָלִם מִתְּאִימוֹת
 וְשָׂכְלָה אֵין כְּתָם: כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִכְּעֵר לְצַפְתָּךְ: שְׂשִׁים הַקְּפוּ מְלָכוֹת
 וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תִפְתִּי אֶחָת הִיא
 לְאִפְהָ בְּרָה הִיא לִזְלֹדְתָהּ רֹאֵה בְּנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וַיְהַלְלוּהָ:
 מִיִּזְאוֹת הַשְּׂשִׁקְפָה כְּמֹאֲשֹׁנֵר יָסָה כְּלִבְנָה בְּרָה כְּתִפְהָ אֲיָפוּה כְּבִדְגָלוֹת: אֶל־
 בְּנֹת אֲנָח וַיְרִדְתִּי לְרֹאוֹת בְּאֵבִי הַבְּחַל לְרֹאוֹת הַפְּרֹחַה הַגִּפְסֹן הַנְּצוֹ הַרְפָּנִים:
 לֹא יִדְעָתִי נִשְׁשִׁי שְׂמִתְנִי מְרַבְּבוֹת עִמִּי גְרִיב: שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלְמִית שׁוּבִי
 שׁוּבִי וַנְחֹזֶה־בְּךָ מִהַתְּחַזֵּוּ בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחְלַת הַפְּתֻנִים: מִה־יָסוּ סַעֲמִיךָ
 בְּגַעֲלִים כְּתִנְגְרִיב חֲפוּקִי יִרְכִיבֶךָ כְּמוֹ חֲלָאִים כְּעֵשׂוֹה יְדֵי אֶפְסֹן: שְׂרַרְךָ אֲנִי
 הַסְהֵר אֶל־יְהוָה הַפְּנוֹג בְּמַגְךָ עֲרַמַת חֲסִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנִי שְׂרַרְךָ בְּשִׁנִּי
 עֲסִרִים תִּאֲמִי צְבִיָּה: צִיָּאֲרֶךְ כְּמַגְדֵל הַשֶּׁן עֵינֶיךָ בְּרֻכוֹת כְּחֹשְׁבוֹן עַל־שְׁעֵר
 כְּתִרְבִּים אֶפְסֶךָ כְּמַגְדֵל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פְּנֵי דְפוּשֶׁק: רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֵל
 וְדִלַת רֹאשְׁךָ כְּאֲרָגְמוֹן מְלֶךְ אִסוּר בְּרִדְטִים: מִה־יָפִית וּמִה־נְעִמַת אֲהַבָּה
 כְּתַעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמַתָּה לְתִמְרֵי וְשִׁדְךָ לְאֲשְׁכָלוֹת: אֲמַרְתִּי אֲעֲלֶה
 כְּתִמְרֵי אֶתְחַזֵּה כְּסַסְסִי וַיְהִי־נָא שְׂדֵיךָ כְּאֲשְׁכָלוֹת הַגִּפְסֹן וַיְרִיחַ אֶפְסֶךָ כְּתַפְחוֹם:
 וַחֲבֶךָ בְּיָן הַפּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים הַדָּבֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי

ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה גלילה בפפרים: גשמימה לכרמים
 נראה אספרתה הנסן פתח הסמדר הגצו הרמונים שם אתן ארתודי
 לך: היודאים נתגרתיה ועלפתחיה כלמגרים חדשים גם ישנים דודי
 צמתי לך: מי יתקד באח לי יונק שדי אמי אמצאה בחוץ אשקה גם לא
 יבוז לי: אנהגה אביצה אל בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים
 רפני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
 מהתעירו ומהתעברו את האבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר
 מתרפקת על הדודיה תחת התפוח עוררתה שמה חבלתה אמה שמה
 חבלה ילתה: שימני בחותם על לבך בחותם על זרועך פיעזה בפנות
 אבה קשה בשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים
 לא יוכלו לכבות את האבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את כלהו
 ביתו באבה בוז יבוז לו: אחות לנו קטנה ושבים אין לה מהנעשה
 לאחוזנו ביום שידבר בה: אסחומה היא נבנה עליה סירת כסף ואס
 גלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי פמגדלות אז הייתי בעיניו
 כמוצאת שלום: כרם היה לשלמה בבבל רמון נתן את הכרם לנצרים
 איש יבא בסריו אלה כסף: פרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים
 לנצרים את פרו: הישבת בננים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברחו
 דודי ודמדלק לציבי או לעפר האלים על הרי בשמים:

מי אמן לו כנפי נקרוס כל זר כזרים כוס יאטר קודם קנלת שנת ד' פסוקים טלו:

אצקני מצשיקות פיה פרטובים דודי מנין: עוזי צפון יבואי תימן
 הקיחו בני ילדו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: קול דודי הגה
 זה בא מרגל על ההרים מקספץ על הגבעות: פאתי לגני אחתי בלה אריתי
 מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שחיתי יני עם חלבי אכלו רעים
 שחו ושכרו דודים:

ויאטר בקשה זו:

יהי רצון מלשנה יי אלהי ואלהי אבותי שתנחילנו שבת קרשה באבה
 וברעון ולא תהיה ראנה ולא צרה ולא יגון ביום מנוחתנו כי אתה יי
 אלהינו ואלהי אבותינו כלית מלאכתך בששית ימי הפעשה ובשביעי שבת
 ונחת וקבעת אתו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדורתם, כן יי אלהינו
 תופה אוחנו ואת כל עמך בית ישראל לגות במנוחה שאין לה קץ ותכלית
 לעולם תבא שכלו טוב וכלו ארוד, ותברכנו מברכתך אמן:

ק ב ל ת ש ב ת .

בְּחֵרֶכֶּךָ מִן־עַמְּךָ גֵבְעֵטֶטֶט, וְיִעֲרֹדוּ לֹא קִנְיָתָא זַכָּת מְחֻזְעֵרֵעַ עֲשׂוּרִים אֶעֱרֹוּיִיעַ אֶחָן חֲזֹן מִיָּד קִסְל מְכַנְעוּ: גַּעוּ.

י' לְכוּ בְּרַגְנָה לִי גְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: י' גְּקַדְמָה פְּגִיו בְּחֹדְהָ
בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לוֹ: י' כִּי אֵל גְּדוֹל יְיָ וּמִלְךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר בָּיְדוֹ מְחַקְרֵאֲרֵץ וְחֹזְעֹפּוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָיו יַצְרוּ: בָּאוּ גִשְׁתַּחֲוִה וּגְבַרְעָה גְבַרְבָּה לִפְנֵי
יְיָ עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַגְנָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֶאן יְדוֹ הַיּוֹם
אִם־בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמַרְיָבָה בְּיוֹם מִסָּה
בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר גִּסּוּגֵי אַבּוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּגֵי גַם־רָאוּ פָעֲלֵי: אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תִּיעֵי לְבַב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָבֵי:
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יָבֵאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

שִׁירוֹ לִי שִׁיר הַדָּשׁ שִׁירוֹ לִי כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוֹ לִי בְּרִכּוֹ
שָׁמוּ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לָיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
גַּבְלָאוֹתָיו: כִּי גְדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
כִּי בְּלֵאֵהִי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדִיתֶרָ לִפְנֵי
עַז וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבּוּ לִי מִשְׁפַּחֹת עַמִּים הָבּוּ לִי כְּבוֹד
וְעַז: הָבּוּ לִי כְּבוֹד שָׁמוֹ שְׂאֵרֵמִנְחָה וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ
לִי בְּהִרְתִּקְדָּשׁ חִילוֹ מִפְּגִיו כָּל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מִלְךְ
אֶת־הַכּוֹן תִּבְל בְּלִחְמוֹט יָדֶיךָ עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ: יַעֲלוּ שָׁדֵי וּקְלֵ־אֲשֶׁר־בּוֹ אֵז

לְכוּ בְּרַגְנָה, אֵלּוֹ ו' עֲשׂוּרִים עִם הַפִּיּוֹט לִכְּכֵ דוּדִי אִינִס נָאִס כִּי־י נִס לֹא נִסְחֹרִי רַפְסֵ רַפְסֵ, גַם לֹא יִדְעוּ הַקְדֵּטוֹנִים דְּכַר מֵאִתֵּירַתֶם כִּלִּיל זַכָּת אֵלּוֹ לְכוֹלֵם פּוֹתַחַת הַתַּפְלָה עִם וְכוּף רַחִים לִטְנַכַּ סַפְרִיִס וְעַם כְּרִכּוֹ יִטְנַכַּ אֲזַכְנִים (וּכְטוֹ זְכוּף טוֹד הַיּוֹם נִקְ' וּחֲרָטוֹ), גַם נַעַל טַהֵה טַהֵה אַתְּכַ סַפְרוֹ כֹּאֵת אַעֲכֵ לֹא יִדַע עֲדִיין טַן לְכוּ נִרְנַנֵה וּלְכַכֵּ דוּדִי, וּבְדֵאֲשׁוֹן סְטוֹכִירוֹ כּוֹף נַעַל יוֹסִיף אֹוֶטַן זַכָּתֵךְ סַפְרוֹ כֹּאֵת אֲזַכְנֵי וְכוּף כֹּאֵת אֵס כִּסְטַן תַּקִּיפֵה סַדֵר קִנְיָתָא זַכָּת אֲזוֹבֵהִים כּוֹ סַדֵרֵים סַקְרוֹכֵי כֹּו כּוֹף טַנְכַ יִטַכֵ וְטוֹר וְכוּ'. וְכֹאֵת יַעֲנֵךְ וּלֵךְ פּוֹתַחֵךְ נִחְלִיכּוֹת הִלְלוּ לְכוּ מִדְּנַנָּה וְיִטְרִים ו' עֲשׂוּרִים טַן לָהֵ עַד לָהֵ, וְכִטַ, כְּכַד ו' יִמֵי כַחֹל [אַעֲכֵי אִין לֹאֲטַרֵם כִּלִּיל זַכָּת אֲזוֹבֵי אִי אֵל יִטַ אֹו סַטְקֵ לִיטַ, קִיגֹור אֵלֵהֵ כִדִּינֵי יִטַ], עִטַ סַכְרַפֵּק ו' לֵטַ עֲכֵל. וְכַסֵּ יִדְעוּ כִי טַכְרַפֵּק, כּוֹף ר' טַהֵה קוֹרְדוֹנִי, כִּיֵה גִיפּוֹ אֵל רַכּוֹ ר' אֵלֵטַה טַן טַהֵה כְלוּי אֶלְקַתַן אִחֵי נִכְפַת נַפְשֵי כִרְאָשׁוֹן אַחֵרי טַהֵה הַזְלִיחַת לֵאֲלֵף אֵלְנוּ וְחַנְרַת אֵת כַּסִיר לְכַה דוּדִי, יִטַכֵ רַכּוֹ וְכַחֲלַטִיד אִיֵהֵם כִּיחַד כְּכַיִגוֹ אֲטִירַת ו' כְּטוֹטִירִים עִם לְכַה דוּדִי וּפִשַׁע טַנְכַס טַעַם טַעַם סַחֲרֵן יִטַרְפַל לַפְדִּינוֹתֵינוּ. וְכַתְנוּ טוֹד זִיֵט כְּטוֹטִירִים אֵלּוֹ סִיכֵ סַטְקִים כְּטַכְרֵ אֵס אֵל אֲרִיכּוֹת. אֲטַנַס כַּסְפְּרִיִס לֹא יִאֲטֵרוּ רַק טוֹטִיר לְדוּד כְּכוֹ לֵכ'. גְּרַגְנָה כְּנוֹן רַפּוּיָה וְנַטְטַף פַּתַז וְכַטוֹ אֲנֵרְחֵי דִיךְ 66. וְחֹזְעֹפּוֹת ל' גִּנְיָה. כַּסְרִיבָה, כַּטוֹ כַּטְרִיבָה, וְכֵן כִּיּוֹם כְּטוֹ כִּיּוֹם. אָקוּט, עִמִין קַטְטַכֵ. אִם יִבֵּאֵךְ, אִם כּוֹף ל' אֲזוֹכַכֵ לְזִלְיָה כְטוֹ אִם אֲחַס תַּנְבּוֹ אֵל הַאֲרֵץ (כְּטַדְנֵר יֵה, ל'). סְנוּחָתִי, אֲרֵץ יִאֲטַל חֲרוֹטֵלִים.

סַפְרוֹ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, כֵּן הוּא, וְנִדְכֵ' א' טוֹ, כִּדֵר כִּתִיב סַפְרוֹ נְגוּים אַחַ כְּנוּי, וַיֵּשׁ לְכוּכֵר טַן כַּטְטוֹת. אֱלִילִים, כַּטַן יֵשׁ לַכַּפְטִיק. פְּגִי כִרְחַנְעֵ נִלְחוֹת דַּף ח', כ' מִקְדָּשֵי דְלֵת נִקְטַן עַל פִּזְקַל סִיטַי וּפִין כֵּן

יִרְגְּנוּ בְּלַעֲצֵרֵיעַר: לִפְנֵי יי בִּי בָּא בִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט
הַבַּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ:

יי מִלֶּךְ הַגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִים רַפִּים: עֵנָן וְעַרְפָּל
סָבִיבֵי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֹא: אֵשׁ לִפְנֵי הַלֶּךְ וְחִלְהֵט סָבִיב
צֵרִיו: הָאִירוּ בְּרָקֵי הַבַּל רֵאֲתָה וְחָחַל הָאָרֶץ: הָרִים פְּדוּנָג
נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי מִלִּפְנֵי אֲדוֹן בְּלַהֲאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ
וְרָאוּ קְלֵהֲעַמִּים בְּכוֹדוֹ: יִבְשׁוּ בְּלַעֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בְּאֵלִילִים, הַשִּׁתְחֹוֹרְלוּ בְּלֵאלֹהִים: שָׁמְעָה וְהִשְׁמַח צִיּוֹן וְהִגְלָגָה
בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי: בְּרֵאֲתָה יי עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ
מְאֹד גְּעֻלָּתָה עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבֵּי יי שִׁנְאוֹ רַע, שִׁמְרֵ נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֲזוּר וְרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל־לֵב
שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיי וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קְדָשׁוֹ:

מְזִמּוֹר. שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ בְּרִנָּה לְאוֹת עֲשָׂה הוֹשִׁיעֵה־לִּי
יִמִּינוּ וְרוּעַ קְדָשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּלָה צַדִּיקָתוֹ:
זִכְרֵ חֲסִדוֹ וְאִמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רָאוּ כָּל־אֲפֹסְרֵי־אָרֶץ אֲרִם
יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְיֵעוּ לִי בְּלַהֲאָרֶץ פִּצְחוֹ וְרִגְנוּ וְזָמְרוּ: וּפְרוּ
לִי בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: בְּחֻצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ
לִפְנֵי הַיְמָלָךְ יי: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ הַבַּל וְיִשְׁבִּי בָהּ: גְּהַרְוֵרָה
יִמְחֲאוּ־בָהּ יַחַד הָרִים יִרְגְּנוּ: לִפְנֵי יי בִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ,
יִשְׁפֹּט־הַבַּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

בַּמִּסְרִים אֲלוֹ. לִפְנֵי ה', נִטְעַן לְמַעֲלָה, כְּלוּמַר כֹּל עַל־יַד יִעַר וּרְכַנּוֹ אִז לִפְנֵי ה'. יִשְׁפֹּט־הַבַּל. הַיָּא חֲמוּס
וְחַתּוֹת וְכֵן כְּסוּף מִזְמֹר לָהּ, וְכַנּוֹר כְּחֲרָתִי זֶה כְּתוּרַת חֲמַת דָּף ע"ו.

יִתְחַל מַעֲשֵׂי וְחֵית בְּגֵבֵל בֵּן נִקְדָּה רוּחַ ע"פ כִּי"ו וְכִכּוֹן כִּי הוּא ל' רַעֲדָה וּפְסוּד כְּמוֹ גִּתְחַל מֵאֵד (ז"א ל', ג')
מֵאֵד חוֹל, וְדוּגְמַת יִקְסֵם וְקָבִי וְקָסֵם יִקְרָם זְכוּלֵם מַלְעִיב וּפִלָּה הַפְעַל כְּסֻלָּה כְּנֹחַ עֲלִיבָם וּי"ו הַמַּהֲפֵךְ. כְּדוּגַם,
הוּא כְּהַעֲבֹב. יִשְׁרִי קְלֵי־עֲבָדֵי וְיִשׁוּן כְּעַמִּם טַהֲפֵךְ לַגְרַמָּה הַמַּעֲסִיק וְעֹלֵת כָּל נִדְגָה, כֵּן כָּל ס"ט וְכִלָּל. אֲהַבֵּי כְּתָרִי
טַעֲמִי וְכַמּוֹן כְּעַמִּם כְּכִי. שִׁנְאוֹ רַע כְּרִי"ג כְּקַטָּן כָּל ס"ט וְכִי וְכַמַּשְׁפֵּט הַעוֹלָם וְיוֹרֵד שֵׁשׁ לוֹ כֵּחַ לְשֹׁמֵר הַכְּקוֹד
כְּמוֹ כְּאֲחַת אֶחָד סְרִיס, וְחֵין עַקֵּף אַחַר שִׁנְאוֹ כִּי הֵיחִיב אֵל הַעוֹלָם וְיוֹרֵד טַהֲלָה טַהֲלָה סַטְקָה, וְכַמַּשְׁפֵּט כְּתוּרַת חֲמַת
דָּף כ"ג. אִיר כְּעַמִּם דְּחִי אֶכּוּס כְּעַמִּם פִּצְחוֹ אֵל א"ךְ בַּמִּסְרִים. וְלִישְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה, פִּירוּשׁוֹ, וְלִישְׁרֵי לֵב וְרוּעַ אֲמַתָּה.
פְּצוּ פִּה וּזְמִירוֹ. יִמְחֲאוּ כָף, יִכּוּ כָף אֵל כָף, וְעַל דָּךְ עַל דְּכָר.

י' מלך ירננו עמים ישב כרובים תגוט הארץ: י' בציון גדול ורם הוא על כלה עמים: יודו שמך גדול ונורא, קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב, אהה כוננה מישרים משפט וצדקה בנעקב אהה עשית: רוממו י' אלהינו והשתחוו להרם רגליו, קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אליו והוא יעגם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק גתן למו: י' אלהינו אהה עניתם, אל נשא היית להם ונגם על עלילותם: רוממו י' אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש י' אלהינו:

מזמור לרוד. הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על הגבים, אלה כבוד הרעים יהוה עלמים רבים: קול יהוה בקח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהודה את ארזי הלכנון: וירקודם במצעגלי לבנון ושריון כמו כד ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות. ובהיכלו בלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ט כוונתו לומר תפלת ר' נחניאל בן סנכה.
אנא, בקח גרלת ימינה תתיר צדקה:
קבל רנת עמך שגבנו סדרנו נורא:
גא גבור, הורשי יחנה כבבת שמרים:
ברכם שהרם רחמים, צדקתה תמיד נסלים:
חסין קדוש, ברב טובה נהל ענתה:
יחיד גאה, לעמה פנה זוכרי קדשנה:
שועתנו קבל ושבע אעשתנו יודע תעלמות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

קישורים סעי'ס דגוסה כדון אחי מרשוק. קראים סעי'ס כמירוק וסל'פ נסכ נלי תנוסס, פיין כד'ק
גז קדש, אלהים, אל עט וסכרן, נתן, אשז כתן, לרם, כסלס.
אלים, אים, וירקודם, אט סלרזים, ושריון כוף כד פרטון (דכרים ג', ט') וכחג כסי'ן אטלית
ע"פ כססרת, וכפירה, לכנון וארון ירקודם כשו בן רעמים, ונכסכת פנה וירקודם אכרש ססוק נס לסוס.
יחיל, ירעיד, ויחשף, יקלף, טענין מססוף כלכן (כרלזית ל'). ובהיכלו, מרמז, וכל זככילו לומר ככד לכל.

סוף סגן כתיבתו.

ראשי הסדורים שלמה הלוי.

לכה דודי לקראת בלה. פני שבת נקבלה: לכה

ש' מור ומוך בדבור אחד.	השמיענו אל המיוחד.
י' יחד ושמו אחד.	לשם ולתפארת ולתהלה: לכה
לקראת שבת לכו ונלכה.	כי היא מקור הברכה.
מראש מקדם נסובה.	סוף מעשה במחשבה תחלה: לכה
מקדש מלך עיר מלובה.	קומי צאי מתוך התפכה.
רב לך שבת בעמקהבא.	והוא יחמול עליך חמלה: לכה
הרהגערי מעפר קומי.	לכשי בגדי תפארתך עמי.
עליד בתי בית הלחמי.	קרבה אל נפשי גמלה: לכה
הרהגערי הרהגערי.	כי בא אורך קומי אורי.
עורי עורי שיר דברי.	בבוד יי עליך נגלה: לכה
לא תבשי ורא תבלמי.	מה תשתוחחי ומה תהמי.
בך יחסו עגני עמי.	ונבנתה עיר עלתלה: לכה
זריו למשסה שאקיד.	ורחקו בל מבליעך.
ישיש עליך אלהיך.	במשוש חתן על בקרה: לכה

לכה דודי, עסקי פיוט זה כולו המוקבל ר' שלמה בן טעם כליו חלקן נעל ס' טעות כליו שכתב נצח רפ"ט וס' גרש ישי שכתב נצח זי"ג. ויסד את פיוטו זה על כל דעות נצח דף קי"ט ר' סניאל טטנף וקלי חסיד דעמלי שנתו וחמור נולדו ונכלל לקראת שבת בעלבים, ר' ינאי לביז טלחי טעלי שנת ואמר נולדו כלם נולדו בלבם. בדבור אחד השמיענו, ע"פ אנוטות כ' ע"כ אור ושמו בדבור אחד נאמר, שכ שאין יכול הפס לזכר וזה שאין החוץ יכול לשטות. לשם, לכבוד, כמו דברים כ"ו, י"ט. ושוכס כאן על וטעו אחד, ר"ל שנו אחד והוא לשם ולתפארת ולתהלה. לקראת שבת לכו ונלכה, כבר הנחתי בפירוש לטעלה דף 168 כי בימי קדמונים היו להם נכ"כ נצדה, וע"כ נלאתם נע"ג שניחם ננהכ"כ היה להם לומר נולדו ונלל לקראת שנת, ותחך ירחל כעונב ללוא לחזר נכ"כ נאשית לבב דודי, ועל טענהם יסובט הסדורים לבב דודי לקראת בלה, לקראת שנת לכו ונלכה. חכל שנתנו שמינו יולחים טעקוס לטקוס נקבלת שנת לא יכונו לנו יפה כלשונות הפלם (אזר נעמוד זאת נעל יוסף חוץ לא חמר סחרו לכה דודי, וטקוס לקראת שנת לכו ונלכה חמר לבחתי שבת מלכה), ורכיכס חנסנו להנין חנות לכה ונלכה נל' חופטם, כלומר מיאז נכונחנו לקבל השנת כרחי. נסובה, ע"כ טעלי ת', כ"ג. והוא סדכר על התורה אנרסח קודם נרישח טעולם (פסטים נ"ד ודלח נ"ר). וטעות שנת שנה היא שקולב כנגד כל טעותיה כטעטר סול' ביראלמי טככות סרק ודריס פרק נ'. הרגערי טע"ה יאעיס ל"ב, נ'. עמי, שער חחרו, עמי, הכנערי טעטר וקוטי ולכני בגדי תפארתך. על יד בן ישי, טע"ה, ונקסח כוא זה פל חס. קרבה ל' חכליס ס"ט, י"ט. הרעוררי, יאעיס נ"ט, י"ז. כי בא, זכ ס', ח'. עורי ל' חופטים ס', י"כ. כבוד ה', ל' יאעיס ס', ח'. לא חכשי, שס נ"ד, ד'. מה חשוחחחי, חכליס ע"ב, י"כ. בך יחסו ע"כ יאעיה י"ד, ל"ב. ונבנחה, יעיס ל', י"ח. והיו למשסה ע"כ יעיס ל', ט"ג ורחקו ע"כ יאעיס ע"ט, י"ט. ישיש,

יִמְזַמֵּר שִׁיר וְשִׁמְאֵל הַפְּרוֹצִי • וְאַרְזֵי הַתְּעָרִיצִי •
 עַל יַד־אִישׁ בֶּן פְּרָצִי • וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלָהָ: לכה
 בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בְּעֵלָה • גַּם בְּשִׁמְחָה וּבִצְהֵלָה •
 הַזֶּה אָמוּנִי עִם סִגְלָה • בּוֹאֵי בְלָה • בּוֹאֵי בְלָה:
 לָכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת בְּלָה • פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְאָמֹר לְשִׁמְחָה
 עֲלִיּוֹן: לְחַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִידָה וְאָמוּנָהּ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעַל־
 גָּבַל עַל־י הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתֵנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 אֲרַגֵּן: מִהֲהִנְדְּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעַר
 לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים בְּמַרְעֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ
 כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־רֶעֶד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה: כִּי
 הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבְדוּ וַיִּתְּפָרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן: וְהָרַם
 בְּרָאִים קִרְנֵי בְּלַחֵי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתִּבְטַ עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עַל־
 מַרְעִים הַשְּׁמַעְנָה אֲזֹנֵי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֲרֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה:
 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ: לְחַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:
 יְהוָה מִלֶּךְ גְּאוּת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֵזֵר אֶת־תְּכוֹן
 הַבַּל בְּלִתְמוֹט: גִּבּוֹן בְּסֵאֶף מְאוֹ מַעוֹלָם אָתָּה: גִּשְׁאוֹ גְּהֵרוֹת.
 יְהוָה • גִּשְׁאוֹ גְּהֵרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ גְּהֵרוֹת דְּבָכִים: מַקְלוֹת מִיָּם
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִיִּם אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה: עַד־תִּיק גְּאָמְנוּ
 מֵאֵד לְבִיתֶךָ גְּאֹהֶד־קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים: קִדִּישׁ יוֹסֵם.

כִּיזֵּי אֲכַל עוֹשֵׁר טַבֵּר נִיכָ"כ הַסַּטֵּב אֲכַסֵּל יוֹלָא לְקַדְמָתוֹ וּמְכַמֵּס לְכִיב"כ קוֹדֵם אֶת־חִילּוּם נִרְכּוּ (וְיָא קַסְלוֹת
 קוֹדֵם אֶשׁוּמֵרִים בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם) וְאֶשׁוּמֵרִים לוֹ:

הַקּוֹסֵם יִנְחַמְךָ (יִנְחַמְכֶם) עִם שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וַיִּרְדְּשִׁלֵּים:

יִשְׁעֵי סִ"ה ה' יִמְזַמֵּר אֶס נִרָה ג' תְּעָרִיצִי תִּמְצִי כִּמוּ וְפִת אֶלְכִי יִצְחָל יִעֲרִיבוּ (יִשְׁעֵי כ"ט כ"ג). כִּן
 פְּרָצִי הוּא טַיִם כִּן דוֹד אֵלָּה מְתוּלְדוֹת פֶּרֶחַ (סוֹף רוֹת). וְנִשְׁמָחָה עַל־כֵּי יִשְׁעֵי כ"ה י'. עֲפֶרֶחַ בְּעֵלָה
 הִיזָּה הַכַּתָּב זִכִּיָּה תִּפְסַרְתָּ הַכִּנּוֹס כְּשֶׁאֵתֵר מִלְּ עֲתִכֵּי טוֹבֵכִי יֵשׁ לִי נִכִּית נָסִי וְזִכַּת אֶעֱבֵר (זַכַּת י' ע"ג). פִּזְלָהּ
 כָּל בְּעֵלָה בְּעַלֵי בְעֵלֵיהוּ הַעִי"ן כְּזִכָּ"ל נִחַ. וְעוֹד מֵרַחֵב כִּיזֵּי אֶלְדַּעַת הַחֲרוֹן כִּה"ל נִסּוֹף רַשָּׁה, חֹזֵכִי אִינְנֵה לְכַנּוּ
 אֲכַל נִמְקוֹס לַע"ד נִתְחַלֵּב וְיֵשׁ לַפֶּדֶשׁ עֲזִרַת בְּעֵלָּה כִּמוּ עֲזִרַת לְכַעַל. גַּם יֵשׁ לִיקֵם כִּה"ל לְנוֹסַפֵּת, פִּזְלָת
 נִמְקוֹס בְּעַל דּוֹנֵמַת גְּזִלָּה נִמְקוֹס נַחַל. פִּי זִיז לְשִׁכְרָה עִם שׁוֹתֵן הַתְּקוּמוֹת אֶתְקַרֵּשׁ אֶרְפֵּס הַה"ל אֶף לְכַנּוּ
 כִּמוּ עוֹנֵה (נִסְדַּבֵּר ט"ו, ל"ה) י"ה (אֶס ל"ב ע"ב) כִּאֲפִי (יִחְקֹל ט"ו, פ"ד) וְדוּשִׁיכּוּ.
 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, אֶשְׁרִית עוֹשֵׁר זֵכֵי כְּתוּב נִסְפֵר הַדּוֹר ט' קט"ו אֲכַסֵּי טַבֵּר טַבֵּר קִדְמוֹת.

סדר תפלת ערבית לשבת וי"ט.

מקדישים לכתלל ערביה יותר ענימי כמול.

דער פארבעטער רופט זייט:

פ' **בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:**
 ק"ו **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעַד:**
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ
מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֶמְקָה
פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבַתְּכוּנָה

וּתְהַרְעֵד דַּעְטֵנּוּ בַּעֲטֵט רַחֵם גַּעֲמִינְדֵע זַיִזֵּע:

פ' **יְתַבְרַךְ יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא**
שְׁמוֹ שְׁלֹשְׁלֹשׁ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרֹן וּמְבַלְעָדֵיו אֵין אֱלֹהִים
סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעֵלוֹ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ
מְרֻמָּם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהַלֵּל:

כַּטַּנְנֵן כַּחוֹן הַשֵּׁם יֵאמֵר כַּהֵל.

בְּרַךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

כַּטַּנְנֵן כַּחוֹן הַמְּבֻרָךְ יֵאמֵר כַּהֵל.

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֻרָךְ טַעֲמָה וָעַד עוֹלָם:

מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹרֶךְ מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ. וּמַעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד, יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֱהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֱהַבַת, תּוֹרַת וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכָנוּ וּבְקוֹמָנוּ
גִּשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וּנְשַׁמַּח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעַד.
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֵדְךָ יְמֵינוּ וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֱהַבְתֶּךָ
אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברכו, הספרדים פוערים תחלה והוא רחום, והוא ע"פ סודו רב עטרה, ולא כן ענה אכנו, כי הוא
 נעבוד כעלמות וע"כ אין ראוי לחטור, סוד ת"ס ס' רפ"א, וכן כתב ברוח ס' ט"ט ואין אומרים והוא רחום
 יכפר מפני שאין מתפללים תחנונים בשבת, גם בכל זו כתב שאין אומרים והוא רחום לפי שכול תחנה ואין
 אהל לרכיב בשבת מן יתענג כה, ואסור לאדם שיכיר ענג כה, ולכן אין אומרים בתפלה שאלעזר ששם לרין
 לאסור שהם ויתענג עכ"ל גם כזכר פ' תרומה עמוד רל"ט כתוב שאין לוטר והוא רחום כע"כ כדי שלא
 לפורד כדי, וכן נסדרה כעולם לרות (דף ס"ב) שאין לחטור נעבוד שהוא תפלה על כדעיים ציהנס, וכיון
 אכנס שנת מסחלק כדין מן העולם והדעיים נביכנס יש לכם טנוסה (ובעין זה נעלה ג"כ דרעיש מהיענה
 לפינחם עמוד ת"ן). והספרדים פוערים אותו סוטכים על סעעם שבת עליו ר' אליעזר כדול ככפתיו
 לטעלה דף 163. אשר ברברו מעריב וכו' נעקום נוסחא זו היטה לקדעוים נוסחא אחרת לערנית של שנת
 נברכת מעריב ערבים ונברכת אטת ופעונכ ונחלרה נעחזור רועל וכך הנוסחא, בא"י אמ"ה אשר כלה
 מעשיו כיום השבתי ויקראוהו שבת קדש מעריב עד ערב וינגו' מנוחה לעמו ישראל בקדשתו בורא
 יום ולילה גולל וכו' תפסת ופעונכ נכ הנוסחא על סדר ת"כ וכך לזונה, אמת ואמונה בשבתי גיטת גורח
 דברח הקשבנו ושמענו זכור המדת טהורים יירשוה כחובה היא לראש ארכעה מעת ויגיה שמה בה לב
 ישרון עדה פריח עזקה קיח רוססת שבת תמיד בינך וכינינו אות היא לעולם כי ששת ימים עולמך תקנת
 וכשבתי נחה למען שתיח לעמך ישראל ולכבוד שמך שגחתי ישרי ברוך הוא משה וכני ישראל לך
 ענו שירה כשסחה רבה ואמרו כלם מי כסכה כאלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה
 פלא, שומרי שבתיי רא נבורחתיך על הים יתר כלם הודו והמליכו ואמרו ה' יסלך לעולם ועד, תחיש
 ישועה לשומרי עונגה חפרה צאנך ואל יהיו עוד לבוה ככהוב והרעתי לציאני ולא תהיינה עוד לבו,
 בא"י גאל ישראל" ונזכרה נוסחא זאת גם' תניס סטן פ' ונס' הסנסי הלכות שבת סטן כ', וכך נדרוסי
 גאון וכך עטרה גאון נעלות.

(יחיד חומר אל סלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אחד:

בליל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתם
לביך ודברת בם בשבתך בביתך בדרךך ובשבתך
ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו לטטפת בין עיניך:
ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגה ותירשה ויצדקה: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פריפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אפי יהוה בקם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והיא ידמה לא חסן אתיבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידיכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך בדרךך
ובשבתך ובקומך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לזרתם
ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תחזרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:

למען תזכרו ועשייתם את כל מצוותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: ז' למדף בלתי כסל לזכות.

אמת ואמונה בלזאת. וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו. ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו
מבך בלהעריצים. האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול
לכל אויבי נפשנו. העשה גדלות עד אין חקר ונסלחות עד אין
מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן לטט רגלנו. המדריכנו
על כמות איבנו וירם קרנו על כל שנאינו. העשה
לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומספתים בארמת פני חם.
המכה בעברתו בלבסורי מצרים. ויצא את עמו ישראל
מתוכם לחרות עולם: המעביר בגיו בין גורי ים סוף.
את דוד פיהם ואת שונאיהם ברחומות טבע: וראו בגיו
גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מרכמכה כאלם יהוה מי כמכה נאדר בקדשנו ראתה הלח עשה
קלא: מלכותך ראו בגיך פקעים לפני משה וח אלי ענו ואמרו
יהוה ייטלך לעלם ועד:

וואמר פרסדה יי את יעקב וגאלו מיד חוק סמנו. ברוך
אתה יי גאל ישראל:

השביכנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים. וסחש
עלינו ספת שלומך. ותקנונו בעצה טובה מלפניך. והאשיענו
למען שמך. והגן בערנו ותסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
ותז. ותסר שטן מלפנינו ומאתרינו. ובצל כנפיך הסתיכנו.

כי אל שומרנו ומצילנו אלהי כי אל מלך תגון ורחום
 אלהי ושמור צאתנו וכוונתנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.
 ופרוש עלינו סבת שלומך. ברוך אלהי יי הפרוש סבת
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

לפני. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
 בריח עולם: כיני ובין בני ישראל הוא לעלם כיששת
 ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
 שבת וינפש:

ללא תלים ודבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל:

לפני כהנא וקשו בתוך שושר כפסיה ליום תגני:
 כי חק לישראל הוא משפטם לאלהי יעקב:

ליום כהנא קריבים נתי יבשר עליכם לשר אתכם
 סבל תפאתיכם לטני יהוה תמיהו:

סוף שושר ח"ק, ופ"כ טעמלים תפלה נלכא.

תפלה ועד עולם ופרוש וכו' ופין פותחים כבת אומר עמו כעו נפול, שמי אכא פין כריבים
 אידע כי כבת סוף אומר, כדפיסא כדערה תכלים פתחור זיר ליום כבת, ליום אכאנו סתחין פן סתלם
 ליום א"ז בו שמי כאלום, בן כהנא אבן ירמי, וכל בו סתור יחור ח"ל כוסא אומר שמי יארל לעד לא סתון
 רק בחול אבל חמד ילם וכל לטלפכתו ונרין אישור נדכיו אר כות כולך, וכבת ירם אלם ילם פיה סתחין
 פותחין ופרוש סבת אלוך וכו' כלוך אר לא סתורנו רק לטור סיום כחלום סום פרום סבת אלוך
 אכול לשמו כאלום וכלפום עכ"ל וסלם פתישם ואת כדילפי פרוך נ' ידכוח (ופתח סוור פ"ם סטן
 רמ' ונרוח ס' ס"ט) ח"ל שמי אבין סבת גלית כליכ לבן פוסיסיס אומר עמו יארל לעד, אומר ר' לוי
 הדו דתישר נפול, לכל נכא אומר פרום סוכא אלוס עכ"ל אפס כדערה פכלים פוטר ו' אנוגה נ"כ פלטר
 זה אל ירחלמי עו ככל,, ולפי אבין סכות גלית כליכ פוסף פרום סוכא אלוס,, ופין בו דכר סן אומר
 שמי יארל עד ארלכ שמי כי גם נפול פתישם כרכב ופרום, ופספס פרום כך גם טעמל ירואלפי פרום
 י' דרכוח, נבוי לתפיות, פל אל ספיות טתמלכים עלים ככרנה נק"ג ותפלה, ככרנה טוב ירוזלם, נק"ג
 פרום סבת אלוס; וכן מלכ גם פייקלר רכב פרום ע' גדול כאלום אל ככרונם פותחין כאלום נק"ג
 פרום סבת אלוס. וספן לום כדפינו אכודתם כי כפיאליפ ותפילילם ככו לפתוס גם כבת אומר עמו
 יארל. פן ככר פרום רב אלוס גאון (פופ"ג כמ' הנכפיו וכל בו חריפ) כי כפינו אככל היו פותחים
 כגנ ירם פרום סבת אלוס ותקפין כמככו וכן הוא נמדוד רב עמדם. ועד כי כפודח ססטרדים כספיוש
 ופרום עלינו וכו' נלם פיר פלטר וכן כפדנו, והנכפוס וכסר עפלינו וכו' עד פתישם ועד פלם פין ללם
 כבת וי"ט, וכן סופ דשם פלן ירמי וטור, והלכ ע"פ סוף ס' רמ"א. ירירש כפי"ג, וכן חפירל וכטפולר
 לשלכ דף 167. וסכוסלם שפירש כפי"ג נללם נמדודי סטרדים וכן נללם פלן ירמי ככלכוח אג ספן ד',
 וכן נלכורכס ופיר ח"ס ספן רמ"ו וכן נללם כפי"ג ככאכב י' וכן כות סוכר פ' נלללית דף ל"ג
 שוור קכ"ט ונ"כ סוכור לר' יסודו כלן גם נלל דוד לודן פלטר ד' פרום ס' נללם כפירש כפי"ג כדלם
 ופ"ן נפוך וכן פייק. ועל כל עמו ישראל, כדודי רב פטרם נללם ועל כל עדה עמו ישראל.

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם (לפני כהנא)
 פו וירמי פס פת פוטר גו' (לפני כהנא), לומר איסורם כס סבת אלוס עלינו פם נאטרנו כדפי.
 וכן סכריים רב פרום וסגניס וכל בו חפירל וסמו נלם רב אלוס נפין. — ופין פוטרם כבת כרוך
 כ' לעולם וכו' לפי אל פלמו לא נפון פלל נקפוס אפכ פכר ככוח, וכבת פין פוטרם אפכ פכר
 על בן גם כרוך כ' לעלם פין פוטרם (כפי"ג ככאכב י' וכל בו וטור).

חפלת ערבית לשבת.

אֲדֹנָי שְׁפָרְחֵי תַמְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל הַחֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזָכַר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נִזְלָל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

בַּשָּׁבַע זְכוּת טוֹבִים זָכְרוּ. וְכֵן אַתְּ זְכוּת וְיִירָד זָכְרוּ וְיִיגַעְסוּמְלֻטְסוּ. וְכִתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיב מֵתִים אַתָּה רַב לְדוֹשִׁיעַ.

פֶּהן אַתְּ מַלְאִית בְּיוֹ פִּכּוּחַ וְיָמוּט יָמָן:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אַסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְשָׁנֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמִזְבֵּחַ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְיָמֵי הַזְּמָה לְךָ מְלֶךְ מְטִיב וּמְתִיב וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בַּשָּׁבַע אַתָּה מוֹשִׁיעִים מִי כְמוֹךְ. מִן אַתְּ זְכוּת וְיִירָד מִי כְמוֹךְ וְיִיגַעְסוּמְלֻטְסוּ.

מִי קָדוֹךְ אֵב תְּרַחֲמִים וּזְכֹר יַעֲזִירֵנוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִצְמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיִתְלַלְוֶה סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַאֵל (בַּשָּׁבַע זְכוּת: הַמְלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ אֲרִיזִים וְשׁוֹבֵעֵי לְשִׁמְךָ. תְּכַלִּיר:

מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. וּבְרַבְתּוֹ מִכָּל הַיּוֹמִים וְקָדְשׁוֹ

מִכָּל הַיּוֹמִים וְכֵן בְּרַחוּב בְּרַחוּבְךָ:

סֹלֵךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, כַּמּוֹד רַב עַלֶּם סוֹפֵף עוֹד, וְרוֹצֵה וְהַגָּדֹל לְבָנֵיהֶם שְׂבַחָהּ לַסְּנוּדָה לְמַעַן שְׂמֵךְ בְּאַהֲבָה בְּאֵי סָגֵן אַבְרָהָם. אֵלֵל לֹא כּוֹעֵלֵךְ לְעַנְבֵךְ לְאַמְרֵךְ (פֶּהן יְרַפֵּי הַלְכוּת אַתְּ סָגֵן פ' יִשׂוּד אֵלֵם פ' רַפִּי).

אַתָּה קָדוֹשׁ וְכו' הַשְּׂמֵלֵךְ לְאַתְנוֹת וְיִפֵּי נִקְרָאת חַפְלַת שִׁבְעָ עֲבוּדָה אֲשֶׁן נַה אֵלֵךְ שְׁבַע פְּרָכּוֹת, אִשְׁתָּ וְנִבְרָאת וְקִדְוָא כִּסֵּס וְכִרְכָּב אִתָּה בְּאַמְלַעַ עֵינֵן כִּיּוֹם וְאִסְכֵּי עֲבוּדָה וְהוֹלֵכֵךְ וְאֵלֵם. וְאַשְׁרֵנוּ בְּכִרְוֹת דָּף כִּיּוֹם כִּיּוֹם שְׁבַע דְּכַתְּבָהּ כְּגַד טִי, אִסְרֵךְ ר' תַּלְפִּישׁ נַה שְׁאוּל כְּגַד אַתָּה קוֹבֵאת אֲשֶׁר דָּד עַל סָמִים עֲבָל וְאִכָּן יְרַפֵּי טוֹסִיף טוֹד כְּגַד ו' חוֹכְמוֹת אַתְמוֹר זֵיךְ לִיּוֹם כַּשֶּׁבַת. וְהַכּוֹסֶפֶת כֹּלֵךְ כִּיּוֹם כְּרַעֲנִים סַדֵּד הַשְּׂמֵלֵךְ חַךְ אַסֵּס גוֹרֵם טוֹד אִסְרֵךְ וְקִדְוָתוֹ טַבֵּל הַטְּוִנִים, כַּאֲשֶׁר וּיִכְרֵךְ אֵלֵכִים פֶּת יוֹם כַּשִּׁיבֵי וְיִקְרָא פִּתּוֹ וְכו' וְדִלְגֵי כִי פִּתּוּקִים הַאֲזַנִּים אֵל וְיִכְלוּ, וְכֵן טְוִיבֵךְ כִּרְאֵל בַּשָּׁבַע קִרְאֵי ע"ג, גַּם כְּרוֹקֵךְ טְוִיבֵךְ טוֹסֶפֶס זוּ וְעֵינֵן כְּמוֹד אֵלֵם סָגֵן רַפִּי. וְדַע כִּי כְּשֶׁמּוֹד רּוֹשֵׁף לֹא נִשְׁכַּחֵךְ כֹּלֵךְ הַכּוֹסֶפֶת אִתָּה קִדְוָא אֵלֵם אַס טוֹסֶפֶס פִּיּוֹדֶשׁ וְכֵן לְאַסֵּב וְיִסְאַרְבַּחֵךְ ה' אֱלֹהֵינוּ שִׁיחֲבַת אֵת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְחַמְלַחֵךְ מִלְכֵנוּ שְׂחַמְלַח עַל בְּנֵי כְּרִיזֵךְ נִפְתָּח לְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהַגָּדֹל וְהַקָּדוֹשׁ חוֹהֵה לְטַלְיָה וְלַגְּפִירָה וְלַקְדֻשָּׁה וְלַסְּנוּדָה וְלַעֲבוּדָה וְלַחֲדוּדָה

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים בינים
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת בינים השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו קדשנו במצותיה
 והן חלקנו בתורתה. שבענו מטובה ושמחתנו בישועתה. וסדר
 לבנו לעבודה באמת. והגחילנו יי אלהינו באמתה וברצון שבת
 קדשה ויגדוהו בה ישראל מקדש שקד. ברוך אתה יי
 מקדש השבת:

לאח ולבריא ולהשאר ולחיה לו כרכה ושלום שאר, א"א רצה במנוחתנו" וכו' והיא כנוספת פ"ט
 סדר רב עשרה ושבעה כתיב נסמן י"ז ח"ל טענתו לומר כחפלה להם ושוכנת, כדליתם כנוספת
 דמכאן (מק"ג) אשר ר' אלעזר בר רבון פנה סיה שמשלל חפלה קמרה כלילי אב והיא ושפסוק ס'
 לסינו וכו' עב"ל גם פון ירמי טלכות אב פ' ס' ע"כ וכוה עליה זיפון יוגר טנב נרמ ופרונבל
 לומר פתה קדש וכו' סכל כנוספתנו. — וסו אפין פוטרים נכסו ו"ט י"ז פרכות אפליעות אל אפנת
 עכר כחוב נמדדו הנפוטס פ' ודלו לפי ד"ז פרכות אלה נקאט פן לנרמי סודס לפיך אפין שמשללין
 פתון נכס, אס יסיה לו לפדס פולס טוקן כיתו סוכר כרופס פולי פשו ישראל וסוס פיר, וכסב כיתנה
 לקדש ולטוב ולמנוסס ולג' לנער, לכך שמשללין ג' רשאות ג' פטרונות וספוטס כפוטס, וכן סדון כ"ט.
 ופ"ד ה"ט כסול נמדדי רע"ס ורע"ו וכו"ל כי ספוק פוטער טו, וכפירוש כסב לפדרכס ארץ לספיק
 טעם פין לסדן וכוין פכלית, כדי אלס יסו כפודר לפעלכ פ"ו. חכילת, כפוק, ועכ"ו וכו"ל ספוטס. וכסל כפוקס
 (אשר ר') פיר, יוס סכייפי סוס פכלית סכייפכ (ענימועק) ורלכ ס. וברכטו פכ"ס וינדך סלכיס פת
 יוס ככייפי. וקדשנו, עכ"ס ויקדש אוחו. ופירא ח"ל פרכו כפון וקדש כפון (כ"ר פ' י"ט. ורלס חוספוט
 פכייפ דך קפ"ו). וכרעכ"ן פירי על דרך סכסוט כי יוס כסכט פנודך וקדש כי טוב ככירכ לנדך לטוב
 ולכדור וכוה ככייפכ זכייפ לט קדש. לט נעס נז עלככ. וכו"ל, כרעכ"ס נ'. וכודר על פי אכ קרפ
 פ"ז פילור יחיר כעמשלל נע"ג כרץ לומר וכו"ל, דער רכ כטנונת כל כעמשלל נע"ג ולומר וכו"ל, פעלכ
 פליו ככטוב ככילו נעס אוחף לכקכ"ס כעכס כרעכ"ס א' וכו"ל, אל תקרי ויקלו אלס וכו"ל. אשר רכ
 סדור אשר. טר פוקכס כל כעמשלל נע"ג ולומר וכו"ל אני טלכפי ככר כעלוחן לו לפדס פכייפ ידסן
 על רלסו ולומר יוס וכו' טוק וטעמך פכוסר עכ"ל. וק"ל. כרץ לסטוף ככר רלסוט, וכפוטער ק"ל וי
 לפולחו (יכ"ו). אלהים אח יוס, יכר לספיק טעם כין סלכיס וכוין סת.

אלהינו ו"א, הספדים פוטרים קודס פו"ט גם כנוספת ישכור במלכותך, ולס פן פוטס כני פכנת,
 גם כרעכ"ס פינו פכית כוספס זו כפולת פרכיפ. רצה במנוחתנו, פן כפוד פ"ס פ' רפ"ט וכן טנב כני
 פככו. ורנ פערס ורעכ"ס גורסיס רלכ נא כנוספתנו, וכן פנכ כני פכר. קדשנו במנוחתך וכו' פוזר
 עכ"ר פכייפ קי"ז, פ"כ. ושכורנו בישועתך, כס' רכ פערס ישפ"ו לכנו בישועתך, וכמדורי ספדיס ושכור
 נפשונו בישועתך. קדש ה"ל"ט רפויכ כעכסט ספוק, פ"ד ככויוו. ויגדו בה ישראל סקדשי שכך,
 כאי כ"י גם כמדורי רע"ס ורע"ו וישכור כך ישראל אנרבי שכך, וכן סוס כס' רכ פערס וכן
 פלכט פט' פכייפ פ' פתע"נ וכן כחנ כפל תורח פייס על פט' חולין סוף פ' פ' וכסל פערס וקייס
 לפ"ס ס' רפ"ט. ונעמזור רועס וישכורו כך כל ישראל סקדשי שכך. וכסל אל"ס ויפנ"ן כעכידו ויגדו
 כי ישראל סקדשי שכך, וכן סוס כעככ"י ר"י פירע"ו וסוס כרעכ"ס פכרעכ"ס, פכנס שבת ל' פקס
 (רלס פכירוס כרלכ"ע נמדד כ"פ, י'. ויכטי כ"ו, נ') וע"כ העקר ק"י וכן סוס ככייפי סכר רכ ככייפ
 ק"ל ישראל. מקדש השבת, ופין פוטרים טקדש ישראל וסכס, ככו אפוטרים טקדש ישראל וסכייפ, טקדש
 ישראל ורלסו חדסיס, כי סכס קודס לישראל וקודכט ככיי פככט פככט יפי כרעכ"ס, טכ אפין כן
 כפוטרים אכס פלויס כירלס וישראל קודס לסס וכדליתם כפכייפ קי"ז פ"ז אכ דקכייפ וקייפ, כין
 כלוחס פן כקודכט טקדש כככ, יוס טנב דישראל כוס דקכייפי לית דקכייפני ריח וקכייפי לכ"י, טקדש
 ישראל וסכייפ. וכן סוס כעכ" פוטרים סוף פ' י".

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשר ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.

כ"ס ות"ע פוטרים יעלה ויבוא. מק ראש חדש חודש תח"ס תתט אמו יעלה ויבוא.

אלהינו ואלהי אבותינו. שעלה ויבא היגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר ויקרננו ויסקרוננו ויקרונו. אבותינו. ויקרונו משים בדין עבדך. ויקרונו ירושלים עיר קדשך. ויקרונו כל עמך בית ישראל לשמך. לשליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום לדי' ראש החודש | לספח חג המצות | לספח חג הסוכות

תהי. וקרני יי אלהינו פו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. וקדש ישועה ורחמים חיים ותנונו ורחם עלינו והושיענו. כי אלקי ציננו. כי אל מלך תנו ורחם אתה:

ותחזקנה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי הממחיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך וגספר ההלכה על חיינו המסורים בך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשי שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב וקצר וצתרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

כסוכה שופטים על הגסים. מן זנת תוכה וייר היער על הגסים מיתגעסמטטט (וייטע 100).

ועל כלם יתברך ויתרחם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:

כסוכה זונה שופטים: ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה לך וזחת:

שלוש רב על ישראל עמך השים לעולם. כי אתה הוצא מלך ארון לבר השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוםך.

פְּנֵי הַבָּיִת, וְלֹא בְּזֶפֶת וְלֹא בְּשֵׁעוֹה וְלֹא בְּשֵׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֵׁמֶן שְׂרָפָה
 וְלֹא בְּאֵלֶיהָ וְלֹא בְּחֶלֶב. נָחִים הַפְּדִי אוֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מִבְּשֵׁל, וְחֻכְמִים
 אוֹמְרִים אַחַד מִבְּשֵׁל וְאַחַד שְׂאִינֵי מִבְּשֵׁל אִין מְדַלִּיקִין בּוֹ: (כו) אִין מְדַלִּיקִין
 בְּשֵׁמֶן שְׂרָפָה בְּיָזִים מִזֵּב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אִין מְדַלִּיקִין בְּעֵטָרִין מִפְּנֵי
 בְּבוֹד הַשְּׂבָת. וְחֻכְמִים מַתִּירִין בְּכֹל־הַשְּׂמָעִים בְּשֵׁמֶן שְׂמֻשְׁמִין בְּשֵׁמֶן אֲנָזִים
 בְּשֵׁמֶן צְנוּנָת בְּשֵׁמֶן רְגִים בְּשֵׁמֶן פְּקֻעוֹת בְּעֵטָרִין וּבְנֶפֶס. רַבִּי מְרִפָּן אוֹמֵר
 אִין מְדַלִּיקִין אֵלֶּא בְּשֵׁמֶן זֵית בְּלִבְר: (ג) בְּלִי־הַיּוֹצֵא מִן הַעֵץ אִין מְדַלִּיקִין בּוֹ

נ"ס ר"ע א"ס ט"כ (הטובות ע"כ) כן הוא, כי למכנס טעם חמירתו הוא טעם כמותקרים לזית לכב"כ
 כדי שיוכלו לסיים הפלגם נעוד הטעם פוערים כ"ט וכחמוכ לטעלה ולכן אין פוערים אותו כזית אל ס"ס
 אין שחמרים כל כך טעמי אלא כו טלחם, זה חינו איך למכנס סמרים, אבל ב"ט של נ"ט פ"ט
 לעוב סמרים אין לטעמו טעמי אלא יכון כו עאתם ערתם וכלומר לטעלה, זה האעם בדי פ"ט א"ס
 כי דסך אותו. חסנם טכ אבסלות (מן טן פד"ט) רוחים אותו נס ב"ט של כנסת לזית פ"ט טעם
 שחבל טס לא נאמר שדחה טעמי אלו כעם פייטים טס ותמים וטעמרים לנחם. — ולכנס את פקס טכ
 נ"ט עליו את פירוש ר"ע שטרסמרה.

במה מדליקין נד אל אנה, נכס טעמן מחילות וטעמי להדליק, [יב"ח] זכ ס"ס נקטן נב"י הסדור
 רפ"ז וכלל כטעמי מה כנס חסרוי אמת טלוטיות פ"ט]. לא בלבש, כעין אטר זכ נחור זין כקליפס לפן
 וקרוי לכז (לערערטמ:ער). בחוסן, שמתן א"ינו טוכן. בכלך, ססלת של טזי (פומקוידע). כפחילה האידן,
 כעין למל יז נערנט זין כקליפס לפן (איידיפולטמ:ער). כפחילה חסרבר, עלי טכ פרון אדולין טוחם
 ומדליקין נכן (נעטמקרויט). בירוקה שעל פני הים, כעין למל גדול נחסי כספית אכזה וזן טרוכ
 כעיס (טילמחחם). עד כפן פסוק מחילות, טכטן וזילך טכול טניס. ולא בזפת ולא כשערה, אלא יתן
 וזה טעם ועוב נחכת נכר נמקום טן וירליק, אכל לעזת כעין פתלכ אדוככ אדלין לעזת טזשט א"י.
 לא בשמן קיק, אמן כיוכל פערטיניס אטוך טכטן נטן אקרוין קוט"ן (oilon בוימאקאולטנקקרער), ו"ז
 טערטיס קיקין דיוכ, והוא טכ זעלין גדולים וקרוי נערני ח"ל כרו"ט (zeisun ווחאדערבויע) וכטן כיוכל
 טטנו טכ כיותר. ומחילות אטערו ככטיס אין מדליקין ככס טכ זעס, טעמי אכוד טכככט ככס כלוטר
 א"ין כבוד נכנסת חוך סחילכ אלא כככ טכטן, וזעמי אטערו ככטיס אין מדליקין ככס, לפי ז"ן
 נטזכיס אטר כמחילכ, ומחוך א"ין ככר דולק יפס פייזין טטל יפס חסר טל פ"י ככר וטעל טעמל, פ"י
 נטי טטל יפס ככר וטל, ופ"ן קייטט לן דרר אל אנת חונכ. ולא בשמן שרפת, אמן אל תרוטט אטעמל,
 וחטלי קרי לזכ זען ארש, כוהיל ולארטט עוטד אכרי חסור נככילכ, וז"ט אכל לכיות כככ טעמק,
 אכטדליק ככר טנעוד יוס נטעל ארף אמן טעמ אל תרוטט ב"ט, ופ"ן קייטט לן אין אדרין קדיס ב"ט,
 דכתיב והנותר טעמו עד נקד נחם חסרו (טטח י"ב, י') ידעין קרם ככ, והנותר טעמו עד נקד רשון,
 עד נקד א"י טעוד וטאטנו, א"ין אדריס כנותר ב"ט, זכוז כדיו לכל זכר קדיס כטטוניס ארס. [נחום
 נ"ן נפתם כן נקודו (נחום פ', פ').] וחכמים אומרים אחד כטושל ואחד שאינו כטושל אין מדליקין
 בו, וחטל קטט נטי פוער ולפ כעלכ, כל פלכ נטעטע, אלא פ"כט זין ככטיס לחנפ קטט, דוד טרייס פכר
 דארי להדליק כחלב טטל כטעטנ בו אמן כל אכזה, וזה חסר פטילו פ"י חסרות אמן, ולל כמכר לסכוי
 כ"ט פ"י טעמיס כוהמר וטי כטוד, והלככ כככטיס. (ב) אין מדליקין בשמן שרפה ב"ט, טעמל
 דמחיתין דלעיל קוטטר, טכ טעם חנן ולא כאמן ארס? לפי א"ין מדליקין כאמן ארס ב"ט, א"ין אדרין
 קדיס ב"ט. אין מדליקין בעטרה, פסולת אל זזה וריחו רע כיותר, וסיכו נטן חסר ספילכ יוטר מן
 כוסה טעמי אטוס רך, כככך פלטל טעמי ככר אנת כוי מדליקין ט. שומשטי. כן אמן נערני, והוא א"ט
 דק טטוק (ויינמקויטטן) וכלרן יארל טטנו סעב. שמן צננות, אמן כיוכלת טורט נון (ריבן). סקענות,
 דלפח טדכתיב (קחמקויטטן), ויירע קרקטן, פ"כ ד', ל"ט). ובכטט, מין זת כוה ולכ וריחו רע (כערקל,
 נחטטן). והלככ כככטיס מדליקין ככל ככטיס חין טטולת טעמולת אטנו לטל נטחיתין וחוך אטן
 ספרטטון וטטל לנן, אכל פטר טמי אלו ככטיס כוה טנ וזרף וסייזיק אטל ייטמו וילל, ופוד יז טעם
 אחר לפיכר כען חכמרים טעמי יכחמק טעמי חסינות, וקייטט לן כמותן אמן נד פייכ טזיס
 טעמיר והכטמק טעמי פייכ טזיס טככ. (ג) כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו, לפיכט טעמו סחילכ,
 אלא פשוטן, דלקרי טן, כדכתיב ותעטט ככתי טמן (יכאז ב', ו'). וחטילו ככוי מדליקין כמחילכ אטנין
 טמנו; וקזכום ולטר נטן לזו יולאין טן אמן נככו חלפ טיני א"ט כן חילכ מדליקין ככ, וטמנ נטי טן

* מוסדערביס (Monsaraber). כו נקראו א"ינו בני א"ן יארל כוהלים עות קדשאים למל נאלי טס נליה
 נטן פניי נאלי אכט טכט פלכנו יארלות פטרט.

אלא ששתין. וכל היצוא מן העין אינו מטמא מטמאת אהלים אלא ששתין.
 פתילת הנדר שספלה ולא תברכה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין
 מדליקין בה רבי עקיבה אומר מהורה היא ומדליקין בה: (ה) לא יקוב
 אדם שנספרת של ביצה ומלאנה שמן ויתגנה על פי הדר בשביל שתהא
 מצמקת ואסילו היא של תרם ורבי יהודה מתיר: אבל אם תברה היצור
 מתחלה מתיר מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתגנה
 בצד נפר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שאבת, ורבי יהודה
 מתיר: (ה) המכבה את הדג מפני שהוא מתירא מפני גזים מפני לסטים
 מפני רחם רעה או בשביל החולה שישון. פאר. פתם על דגן פתם על

דע כוף ולא פלטרך לרביי סוף טמא דלקרי עין. אינו מטמא מטמאת אהלים, אם עצה טען סוף
 הסתחמותו כי כאלו היה טען טען וטמא, לחסל עלטו חינו טענל טוטפס ללא כלים זמאיו.
 [דעטא פ"ם כדירק וי"ח תרנא וסוף כעו פקעטא וטמא על היולא ל"ל סיוולא מן הכן סוף חו"ט טעטעט.
 ופי קורנא דעטא כבאל טעטע וכוו אבנא כמאני ערך טעטע ועל ז"ח מ' קל"ט]. אלא ששתין, אכאלס
 עלטו טעט, כדכתיב והאם של סוף (כמדבר י"ט, י"ט) וליפנין סוף טעטע דכתיב נה ויפדא פת סוף
 של טעטע (אשע ע', י"ט), ללא היכ טכאל טעטע דער יולא מן הכן ללא סתן כדכתיב עז יריעות זז
 עזר (אס כ"ו, ט'). שקטלה, כדך גדולין סתמילא. הברה, על הגלגל כדי אסיב ששוכת ודליק
 יסא (הבועטעט), וכגד דז כו ג' אלכעט על ג' אלכעט טוטלמות טעיןן. טמאה היא, הקטולא חייב טעטלס
 שטורא גר כחיל ולא כככב. מדורה היא, דקטולא טעטלס טמורת גר ויסא כחילו פין כס ג' על ג'
 וכל פמת ע' על ג' טכוד פלטעט לא טעטעס ולא טעטעט סת. ואין מדליקין בה, כי"ט סוף לכיות נע"ז
 שטיקין דעין נה פיסוד פוקטב, ואין שטיקין כגברי כלים אבנזו נו ניוט דכוו לכו מלד, חלל כבליס
 שטיקין דכא חו לפלטול, ודכולי ע"טע פית לכו כרך סדליק להדליק חוב היולא מן סתמילא מן לנד
 קודס זילק דיו, סילכ טעטע דר' אליעזר דאמר פין מדליקין כה קסנד קטולא לא נעלם טמורת כלי
 ופי מדליק כיה סתמילא כיון דז' על ג' טעטעטות כיו סוף לה אגר כלי דטמאת ע' על ג' לכו כלי כוף
 ופי מדליק דייס לסתלים דז סיוולא טעטעט אדליק נכר כלי אבנזר כי"ט, דפי אדריק שטיקין כבליס דקול
 אלא דע כו אגר טעטעט וד' עקיבא פוער מדליקין כה קסנד קטולא טעטלס טמורת כלי מפי קטולא טע"ט
 דפין גדולין פתילא כי"ט ועלל אפן כפן אגר כלי אבנזר כי"ט סילכך מדליקין סוף, וכלכס כד"ט. [עקיבא
 נכ"ל כסוף כמדור רפ"ז נס נעמאר רוטס כ"י, וכן כככו, ורלס נעטלת אשכס מ' ט"ז ונאס כדזיליס סוף פ'
 סוף י' טען י"ט]. (ד') שטופרת של ביצה, סקליפס סעליוטס פקאס זכייבט טוטמא כחוכב. בשביל שחמא
 כנפסח טכס טכס לפוך סנד, וטעטע גוירס אלא יתפת טעטו וכיון אהקובו לכר פייב טעס טככס. ואסילו היא
 של תרם, דעטס, אפילו כפי גרין, אכיון אפין כסתילכ סדולקת כחוך ככלי זי"ז כהאן אפי' לפסתפוקי פניב
 יסנד פין כהן טעס טככס. ור"י סחיר, דלא גויר דילטל אפי' לפסתפוקי פניב, אכרי טוף רופס כהאן נוטף על
 כסתילכ אסתמיו. אם תברה היצור פתחלה וכו', וכו"ל סוף חס פכרכ טעל ככית כפיד פו כעטית טע"ז
 ליכא לטיח, דעאס ססורל רכנת נריל טכיס. ויחן ראש החתילה סוף יולא מן ככד לכאפס כהאן ונעך
 דך ססתילכ לרלא כדלק, ואשטיקן טהגיחא פלוגתא דר' יסודס ורנן כעטערת אל ניכא וכפדס וכקערת,
 דפי אשטיקין אסתרת אל ניכא, סאל קאטרי רנן דכיון דלא טעטילא אפי' לפסתפוקי פניב, חלל אל פדס
 דפליס פייט טודו לכ לר' יסודס, ופי אשטיקין אל פדס, ככח קאטר ר", חלל כהיב פייט טודו לכו
 לרנן, ופי אשטיקין ככסו פדרי, ככח קאטר ר"י טעטי אשטופרת אל ניכא ויהרס פונמיס כחוך חלל ככד
 לפטלה ולא אשטיקין פירי כן ככד וניס וליכא לעגור אלא יתפתק דכדיל פניב, חלל כקטורס דעפתקא אכרי
 חלל סנד טככס וז כהן כככק וליכא לטיטר גופיס כוף פייטל טודס דתגור, ופי אשטיקין כככיל, ככפיט
 קאטרי רנן, חלל ככך תרתי טודו לר", לריכס. וכלכס כככטס. (ח') טעני עכ"ם, מן פדסיס אפן
 פניין לסדליק חוד כיוס פייט חלל ככית פכ"ס אלכס. טעני לסטים, אלא ילו זי"ז אס פדס ונילו פלי.
 טעני רחן רוד, הארס פלי, וכאיינו רופס סוף לו. ודעט"ס פירי רופ דעס מין טעני כסתלי ככא לככלי
 ככרכ כמורכ (אמאקקווי) אלא ינוש פלס ככיאט כעך וככסתרכ טעני פדס [וכן עכיס כעך עך
 רחן]. חכס כככיל דעזרה שישון סטוד, ספי פולס זי"ז כו כככס כוף, דאלו פככס כככיל פולה אפין כו
 כככס פייט, לפי. דככד ספי חנה דפלאככ אפי' כריכט לעוסכ פייט עליב, וכן טעט פכ"ס טעני לסטיס
 טעני חוד רעס ככלו פייט טכו טככס. ודך פול דלפני פדרי, חלל פואס דעפי לפעני פייט. פייב חנא רייט
 טעני. [ק"ל כככר כוף חס, ככך טעטס כככר דעטת כעזני (כדז"ח ל"ע, כ"ט) כערתת (ט', י'),

השקם קחם על הפחילה תיב. רבי יוסי פומר בקלן חייך מן הפחילה מפני
 שהיא עושה פחם: (ו) על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן, על
 שאינן יודות בגדה סתלה ובהדלקת היר: (ו) שלשה דברים צריך אדם לומר
 בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה. עשיתם ערבכם הדליקו את הנר. ספק
 חשכה ספק אינה חשכה, אין מעשירין את הנר, ואין מסבילין את הדגלים,
 ואין מדליקין את הדגות, אבל מעשירין את הדמי, ומעבדין ומאמנין את החמין:

תניא אמר רבי הנגיא חיב אדם לטקטש בגדו בערב שבת עם
 חשכה שקרא ישבה וקרא, אמר רב יוסף הלכתא רבא לשבתא:

ספר אמית נכח מדליקין קודם אר"א אר"ח כ"ץ יאמר קידוש ויאמר סמכה על חייך וברכה אשר קראת
 וכו' (יטלכו למטה דף 197) ולס"ב פוטרים אר"א אר"ח וכו'. ובזמן פוטרים נכח מדליקין סקדו ה"ץ לפני
 הקדש של התפלה. ושקדון נכבד כל לילי אמות וכל לילי יום פח שלל א' וכו' אל פסס וליל י"ב.

ובז"ל קמנה במו קס א פנמי פיני' ח"ו]. כחם על הפחילה חייב, ומפ"ג דמיט נרין לנין פנמי
 פלג לנודן דבר פטר, אלף מלקס באוילס פו אלף יפקע סר, חייב, דמלכס אסיס מריכס לניסס חייב
 פליב. פטר ככולם רחין מן הפחילה, אשין לן כנו סרין לגופו חללו כנו אל פסטיס וכנו אל
 ככוכו פמילס אפוס ססטי לספיו כמוד סכר כזרלס לנדליקו. ולין סלכס כר' יוסי. שרוא ידשי
 פחם [פי' פוסס סח סמלכס כפחם] אכוס מחוכין למאות עכזיו ככזיו וז פחם אכוס מחוכנה
 להאיר יפה. (ו) [בשעת כזין] כז"ס כי נכח חין ספק כי שעה כפלים שעה מפעני לפ"ד כ"ס וע"כ ספירמו
 שעה כזו שנת ורמיה שעה שעה שפוטיו כמו שפוח שפוטיו]. בשעה לדחן, כפס סכנס פוחין פירשנות.
 [לדנו] כן נקודו פנמי ס"י גס סמלכד נס ח"ו פטר סמל"ד וזכ לנד אדו קרליס כלפ"ד נלרי, נס כר"ס
 נמלול דף קפ"ט, נ' ספיד כי נל"ד נכזו לקיים סמרי ולומר לדנו לנד"י. וסמדר רס"ז נקוד לר"ט גס
 כוס יתכן אל כוס סקד נכזי כמו וחקן נלדעס (נלדעס ל"ב, ט"ז) חיוס האליז ללדמי (פ"ס ג' י"ט).
 חן עכ אעל ח"ץ פון סרין לנקוד לר"ט נלדמו כי לר"ט יסיס שפיר טעס ונכסון סוס כי לר"ט כוס סקד
 יר"ד כוס זס דבר סמל"ד דשי וכזו אפירס סמלונ"ע לסעע ט' י"ט]. כוללו ובהדלקת חר, לפי ארזי
 סכיס סן וסיס טמיס נכזי חלויין כז. (ז) צריך אדם לומר בחזן כיוצא, ולרין למעריכס נפוחס כי סכיס
 ולקבלו פמיס (נמין דף ו'). עם חשיכת, ככוס סמון לחזיס וז עדין זכות חיוס לעזר ולפטר, פל
 קודם למכנס כרס לל, ולעס כסי ולפיר עדיין יז אהת חיוס. עשרתם, לסעודה אב, אף חכילת
 פמי של אהת קדשט למעזר. ערבתם, פרוזי חפומיס וסמרות, וסזי פרוזי חין לפעריכוכו כ"ל אלה, רשס
 כז פא, סלל דרל לל חין למיטר הכדלקתם חת סכר, דדנר כנלכס לפין כוס ח' פדליק ח' לל פדליק
 ולפיקן לומר לסס כ"ל פווי סדליקו חת סכר. [עברתם ח"ו נלרי נעבזר סר"ס אפיו סקל דת כי סכין
 סמל כוס]. ססק חשיכת, חחפלת אקיעת סמסכ כל זמן ארלכס כוכ סכר כנכד חדי יוס, וכל זמן ארליס
 אי כוכיס כיוזיס כול ססק פסיכס וקרדי כין כמטאס וזוכיס פליו פופרי יוס ופופרי ליל, ופדלו נ'
 כוכיס כיוזיס סול חדי לילכ לכל דנר. [ח"ץ חשכה ככ"ס נעמיק, ובזעס, אב אפ"ס פסק יוס פו
 לילכ]. אין מעשירין אה רודי, דחקון טעליל סול, ומפ"ג דמינו סמל פלס פאס אכוס, קסנר חדי פכס
 דנרו על ככוס פף כין כמטאס. [ספ"י כז פלרוזי סגולות סיס דף ו' נס לפעלכ דף 101 אב ססקר
 כ"י סל"ף קודס לז"ר, וכן ספ"י]. חין סמבילין אה רבליס, להעלותן מידי סמפולת, דכז כמספן כ"י
 וזית כז כפי אכוס. חין סדליקין אה חזרות, כל אכז, דספיקס דפרישס כול, וז חין נרין לנין ח'
 קמני; ורמיה פירז ולין סדליקין חת ככרות חין פופרים לעכ"ס לסדליק. אבל מעשיריס אה רדסי,
 ולל דמי לסתק, דודו פמי סרין מעמין כן. ומעריכין פרוזי סכרות, דשופרס כעלעס סול, פלל לפ פרוזי
 חישמין וז לכס סמון סקדיל. וסמבין אה רדסי, דכז אפיו סוסף כול, ופילו דכז חיוסוף כול פמינו
 סמדר יוס פסור, וסמפס דעזעין חת סמפין כין כמטאס דכז אפיו סוסף כול, אל סמרו לכעפין חת
 סמפין ככוס פלכו. דכז אפיו סוסף כול, חלל נארס אעל יעלס קדדמו אכנסכב ורמיהכס כפס וסמל
 סכל ככוס, חין כמפאס ליכל למעזר ככזי דסמס קדרות כין כמטאס רמפוח כן וליכס לפיכס אעל נלכסכס
 ורמיהכס, סלכד סמפין חת סמפין כין כמטאס פ"פ אפן פוחין ככוס.

תנא אמר ר' ח', כרייתם ככס דף י"ב, וככז כול נ' ל"ו סר"ע כר יוסף סיס לומר פטר
 נטע מדליקין חניא פטר ר' נגביא חייב וכו'. ומכ"כ יאמר פ"ד פלעזר פטר ר' מיניס תלמידי פכיסס וכו'.
 למשמש כבגדי, אל יסל כרין ט אס דבר טן יאמס. ואלכזו רבוא, דנר נדול יז פון לספירס
 סוסיסור אה.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חגיגא תלמיד תבמים מדבים שלום בעולם. שנאמר וכל בנגד לפתיו ורב שלום בנגד: אל הקרא בנגד אלא בנגד: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מבטול: יהי שלום סחלך שלוח בארבעותיך: למען אחי ורעי אדרבה נא שלום בך: למען ביתי אלהנו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יקרה את עמו בשלום: קריש יתום. עלינו, יודל.

נאמרים לנכד של הילדים כללי אהבה ו"ע חסד הספלה או כתיבה לבית, גם הנשים מגדלים עקולים סוכס מלכותיהם. וסענכרים (חסד ספלות חסד כרמים) פנימים כ' ידיסם על סחחנך וחוסרים ישיך וכו'.

דער פוסק חיות, מן שבח חסד י"ט וייע קיטער ל ועגנען, אקבייח יתן טפריכט:

ל וקחננו: ישקה אלהים באברים וכבשמה:

ל סעלעטערן: ישקה אלהים קערה רקה חסל ולאה:

ויוערים נכס סכננים יברך גו/ וכל חסד יכל כהוסף נכס פאלו כשי נפוח באנו.

פוסק זו יאמר כל ליל אב ספר פסלתו קודם סתו סניא ככנס.

מדה אני לסקנה יי אלהי ואלהי אבותי על קלהתקדים אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בריוקה: ויהי נא רצון מלסקנה ארון השלום אב רחמים שתברכני ותסקנני לחיים טובים ולשלום. ותתבני אותי (ותא אשהי ותתן רעי) ותתן כל דגני ביתי למצוא חן ושקל טוב בעיניך ובעיני כל רואי, ותתנה לקבל שבתות מטהך רב שמחה ומהיך עשר וקבוד ומהיך מעוט עונות, ותעביר ממני ומכל דגני ביתי ומכל עקה בית ישראל כל חלי ומדה וכל דלות ועגית, ודבקנו בעד הפסח לעקדה באמת וביראה ובאתנה. אגא מלה הפסד ארון השלום, ציה לי מלאכה מלאכי השלום משעתי עלין שישקרו ביום קרשני למדה ולברכה לחיים ולשלום מעתה ועד עולם סלה:

מלאכי השלום עליכם השלום, מלאכי השלום פאכם לשלום.

מלאכי השלום ברסני לשלום. אמן:

אמר ר' אלעזר, סוף סס' נרכה, וכתוב אלעזר בלא יוד' כל ס'ט, ועכו לכוסיף אצרכ א, כדי זוכנו לומר קדיש אין פומים קדיש על סלכס אלה על אצרכ, וכל בנד, יאטיס ל'ד, י'ג. אל הקרא, פירשו אל חרש, לה אקורפט כלעת דיניד כחולם כי כח פד כקריסס כמקולח ע'י נעלי ססאד, סלס לפנין דרז כוכ נכראו כן, וכנסקור דיסנ נעלס כי ס'ל לל ספליעו קריסס חככ כלל כדדוסים כאלס חלל בנין כחכס נעלפו כוס אדראכו, וכן נס סס כוליסו כדדז סכאכס עככס נלמי אמי נכקוד, וכוס אדדז כי כככ סמח טכרי לנד' כ'ס דומים לסחריס פכרי עיני ו'ו ככו יא יא מלעד' ס'ס קב קב פניני ר'ו, ועל זאת הפסד דדאס נאפטרס אל חקדס נכך, ר'ל אל חכרז אדדז סל' ק' פלעד' כ'ס סלס חכרז חוטו ססידד ק' ועעילי ו'ו ל' כוכס ולפוד. ודע כי כאי סודרים כ'י נס נסודדו רע'ס אדד' לל סנלס זכ סלאן, אל חקדס ככך סלס כומך" לל כחן ולל פוד פון כלככנו, סלס סילקוס כיאכס על סססוק סניסי, וכן סלס נס כדדדז סוף סקטר וככ' סכס חוסס. שלום רב, ססלס קר'ס, קס'ס. יוד שלום, סס קכ'ג ו' ס' ס' ה' עז, סס כ'ט, י'.

כניסו פתח'כ לכיוו יאמר מיד: וזנו מן וחיז רער ויבגמגע כחך וחיזע קחאש, קחם מן פקלענרעו:

שלום עליכם מלאכי השלום מלאכי עליז מלאכי תפלים
הקדוש ברוך הוא:

באכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליז מלאכי תפלים
הקדוש ברוך הוא:

ברבתי לשלום מלאכי השלום מלאכי עליז מלאכי תפלים
הקדוש ברוך הוא:

צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליז מלאכי תפלים
הקדוש ברוך הוא:

כי מלאכי: צדקה לשמה גדל הדבירה:
"ישמר צדקה ובאך מעתה ועד עולם:

ופת'כ יאמר זכ: נחמתי וקחם מן ריעונו:

אשת חיל מי ימצא ורחק מפגינים מקרה: במח פה לב בעלה ושלל
לא יחסר: גמלתו טוב ולא ירע כל ימי חייה: הרשה צמר ופשתים ותעש
בחסן כסיה: הייתה באניות סוחר מפרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה
ותתן סרף לביתה חק לבערתיה: ומטה שרה ותקחהו מפרי כסיה נמעה
כרם: תגרה קעז סתניה ותאמץ ורועתיה: מעמה ביי טוב סרה לא ידבה
כלילה גרה: ידיה שלחה בכלשור ובכסיה תמכו סלף: בפיה פרשה לעני
וידיה שלחה לאכזב: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
מרבדים עשותה לה שש וארגמן לבשה: נדע בשערים בעלה בשבתו
עם זקני ארץ: סרן עשתה ותסבור ותצור נתנה לפגעני: עז ותדד לבשה
ותשחק ליום אמרו: פיה פתחה בחכמה ותורתהקסר על לשונה: צוטה
תליכות ביתה ולתם עצלות לא תאכל: קמו כגיה ויאשריה בעלה ויהללה:
רבות בנות עשו חיל ואת עליה על בלגנה: שקר נתן ותבל וישי אשה
יראתיה היא תתהלל: תגלה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה:

שלום עליכם, פיוט זה יסוד פ"ט טב אטרו חיל באנת ק"ט ע"כ גני מלחי באת מלח לו
לפנים בע"ז שנית כמנסת לביחו חיד טוב וחדר רע, ובמנפ לביחו ופנפ מר לואן ובאמן מרון וטעחו טושת,
מלפך טוב לומר כי רזון אכחא לבנת פחרת כן ומלפך רע שנתה חסן טבל כרסו, ופס לטו, מלפך רע
לומר ימי רזון אכחא לבנת פחרת כן ומלפך טוב עונכ פסן כפל כרדי טבל' וסדוריס כיו' וסססיס
קדעוסיס לפ נשאל אלוס עליכס ולס אכא חיל וכו' וסס כולס כוספית פחריני פסדוסיס, אס יעג' כסדורו
כסדעס עליכס תמרע מל כפיוט אלוס עליכס וסנ טכ אטנל כו' פפ' ס' ס' אס' לו כנגכ וקצ טכני,
ופ'כ כדי אלס לבנת כנגכ טכל וכל סככט כוז' לומר אלוס עליכס מלחי כרת מלחי פליון פ'ל' וכו'
ולס פפ'ל ותקנו כה חכס מלאכי ססוככ סיה אל עליון מלך ס'ה וכסדוריס מלכיס אל עליה אכח טלך
כ"כ. ותקנו כה כסססיו, פן י' לטור טל' אל לכסדור כדכר טו עליון מלך פ'ת, כדי אל ינת
לדי מרף ח'ו.

סדר קדוש לליל שבת.

עלות עמס לקדש על סייג כניסת אה קודש, וטיד כנולו עמכ"ז לכיתו יעבר לקדש ולאכול ולע
יועבר כרכה. ווארד לפעום כלום קודם זיקדק ואפילו טיס.

גם כנאם טיינות בקידוש סיום וטוליות פה כנאם כנעת מדחק, וקטן טינו טוליות חותם,
לדין אמכי טעם על האלמן חתח הסח וטעה חזרת פרוכה על גביו. ונטיין טיילת ידים אס ליטול

דייו אסר סקידוש או קודם לו יז זכיו דעות כפוקים, ופ"כ כל אטד יתחז כנעטפן.
עקדאין על כוז טלס יין אלס יכס פנוס. ותטל אה ככום ניד יעניח ופוער פדעת ויכלו עד

כברס טעיד, כי סוט עדום על ככריחכ וכל עדות סיה כעפידה. וטחולין ספרס עם יום הששוי
ויכלו וכו', כי נטט כרזי סתנות אס כו"ה, וכדי אלס להתחיל כולעל ספסוק אופרים פתחלב כלה ויהי

ערב יהי בקר, וטחוליס כקול יום הששוי וכו', אך לדין לכפסוק טעט כין יום כנאי ויזן ויכלו, כדי
לכביר זלינס ספוק אטד, אלוין רזאין לסכר אי כפוקים ולעזוח טהס פסוק אטד.

טפתכל ככרות אל אה כחטירת פד' ויכלו, גחטירת ככרכה יתן עייז ככום.
לין עקדאין על יין אריחו דע ולס על יין אטעטו כפוען ולס על יין אביס טעולס אלס על יין אה

זו קסידן (קחזאיה) אלה יסכנו חתלב.
עקדאין על יין עגחו ועל יין לכן ועל יין טחוק ועל יין כפוקים ועל יין טכזאל. וכטולס

פן העוכר לנכוד לקידוש סייג כיוזן וכחזו.
טי אלוין לו יין יקדש על כסה.
אס לס קידש כלה אס, יז לו חלומים למחר כל סיום, וואטל או כל כקידוש אל לילה טלכר
פדעת ויכלו.

קודם סקידוש יאטד:

תגי טכזו וקדשו לקים סקנות עשה לקדש על חיינו ככתוב וכו' וקסודר וכתוב על תיין:

לסס יהי ערב יהי בקר יקול יום הששוי: ויכלו השמים
ותהי עין וכל עבאם: ויכלו אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר עשה אלהים לעשות:

סכרי סייגן ורבנן ורבאיו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

קידוש ריוח, הוא טלית טכ טן הארס (פסחים דף ק"ו וברכות כ' ע"ג. וע"ג ע"ג). וטס אטקדאין
כטכ"ז סוף לאסוקי אורחים ידי חונתן דמלו ואנו גבו בני כרישת (פסחים ק"ה) וטיין אס כדף ק' ע"כ
כחוטמת ונ"ע פ"ק ס' ר"ט. וכחז סכל ט סעטן כ' נטיין כקדוש כככ"ז כעטס לסי זכס כרוס גדול
לסס יכסרד וקדוש אנו כאטכדין פלחו כטקבלות ולין כום עזוס כרכס לטולק, כין אטפודיס אס ככרכות ככני
כקילין וזאלין כקילין ודיטס לעב אככו להדליק כרות חנוכה כככ"ז לכרסוס ככס נטני כל כעס ולפוד
ככרכות לכריכס כום זיכלו ידי חונתן כחלוין אלוין לטס כיה לכדף אס עכ"ל. וכחז רז"ל ארלווי לוער לטס
עדליקין אטס כני סכר קודם קידוש היין אכרי נר קודטס, פן עכככו פף אכל אחר כטחכריס כככיו לוער
ככס כדליקין לפטר כקידוש וכחז כעט"ס ס' חל"כ ותחק"ל.

סכרי, כעדרס כחוטמת ס' מקודי, אגיס לטור כדז כידו כום אל קידוש פו אל ככדלכ וכחז ירח עסס
כטוח אלס יכס נכום כוח חותי סכרי סרנן, ופוער כקבל לחי כלוטר כיי לחייס יכס ככום עכ"ל וכן
כחז כטנהיג ככלכות אס ס' ע"ג. ונקדו קדרי וכוח כיוכי קל כל' ארטי אטכניות סונכריס וואטער כל'
אלכס כווי אטפודיס אסס ר"ל כיה דשתכס כך אככרן. וככ"י טלחתי סכרי כר"ו וכן ככרסב כלקוטי פדס
גם ככניס ס' כ"ז וכ"י, וטוח כרסכ יאחר ככין ונקדו או קדרי כל' טווי וכן כווח כעמחוד רוטס, כלוטר
פנו דשתכס פל סכרכס אלוטר, וכו' לככטיט אה כקסל זיכונו לכרכס ויעכו אפן, וכן כחז כטניס.
כרזס פרי רגפן, כככות ל"ס. וטכרכין על כייג וזכ"כ על סיום, טפני סייגן גורס לקידוש (פסחים ק"ד).

בְּרַךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יֵאָמֵר
 קִדְשׁנוּ בְּמִצְוֹתַי וְנִרְצָה קְבוּ וְשִׁבְרָה קִדְשׁ בְּאֵיבָה
 וּבְרִצָּן חֲתוּלָנוּ וּפְרוּז לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כִּי הוֹתֵא חֵם
 הַחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּיבָנוּ
 בְּחֵרֶם וְאִרְגָנוּ קִדְשָׁתָם מִכָּל־הָעַמִּים וְשִׁבְרָה קִדְשָׁהּ
 בְּאֵיבָה וּבְרִצָּן הַגְּחֵל־קְבוּ. בְּרַךְ אֱתָהּ יי מִקְדָּשׁ הַשְּׁפָתָ:

ואתם מיוצג בעלות לגמיון, ובעלות יצאו גם כל המצוות שבתם אל מכה, ואלו יסוד על לפס עשאו.

בְּרַךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

גליל אבת כולו על לחם כשהוא מכלל כיום אה הליל יום כולו על העליון ופסו לפרט כשהוא
 קדוש גליו יותר מעליו נשאל אלונו מעני על סכנות. וזהו כלום נתי ידיו בעד סכנות ויכרך קדוש
 אשירי הכחש פן הסת, ואמר כרכב יכלה פחה נפחוס אחשפ טיטג ויחכל, ויתן גם לכל המצוות
 פרוסה לכל אחד ואחד, ועליו נכחוס פרוסה גדולה אתפיק לו לכל המעודה. וארץ על ארצו ויחשבו
 כשהוא כל אחד כפי יכלתו, וישוד דברי חורב על אלהם גם יוסר ופירות ומאסות לכד כן שם כחש.
 ואמר גפר משידתו יוסר פאשר שיר המעלות בשבד ה' אה שבת ציון תו', ויסוד ידיו נפיש למחש.
 ויכרך ט"פ על סכוס כוית, ויפנד על כיון כפסג ואשריו כרכה פתיג אל כעשפ.

אשר קדשו, פסו ס ק"ז פ"כ ובעוד רב עמרו וכמנ"ס סככות אה פ' כ"פ כיוספ כל כנסתו. ופס און
 כתמילים נכזה פזר כחר ככו פ"כ פ"ס כפיו אפורים כ"ש, לפי אכנת קדשה לכפירת יארפל, גם ויסכ
 לפס כרכה קודם פתן תורה (אה פ"ו פ"ג וסכדרין ל"ו ע"ג). בארבה וכרוא, כ"ה רב עמרו וכפירתו פספ
 וברען פינכ. כי רוא יום חחלה, פירוט אכנת כוכרה נפרדת המועדים קודם לכולם. וסג כפ"י ו'ל לה נרס
 ג' תיכות כי רוא יום וכן פינכ כ"ה רב עמרו וכפירתו. מארען כפירוזו כ"ה וזמסן נרס כי יום זה חחלה,
 וכשחוד רופל הכוסחל כי יום שבת חחלה מקראי, אהפ כעפכ רקח על כרענ. זכר ליציאת מצרים,
 כמו אסות רכרה כי ענד כיון נלרן עמרים (דברים כ', ט"ו) ופ"ג פפירוז כפ"ג. כי כנו כררה, א'
 ויחר כס (דברים ו', ו') ואחגו קרשה א' ולחיווך פס קדום (אס כ"ו, י"פ). וכמפל פ"ה ושכח הכל"פ
 דף קל ס לל סוכס כלל "כי כנו כררה ולוחמו קדשה סכל כפשים". בדי אסיו פן וכלו פד סוף כתיחה
 ע' תכוח (פ"ס ויכר כרשית דף ט"ה) וסכנו סכני כן לה כשנו גרסות ופין לנו פסן נכפירתי. ודף
 כפ"ן ככ"ה כי פין כפסן עמאר פה וסוד דונת ואת קדך לפס כודפת כפוסק אר"ס ופין לרעונו פל
 וכפירלו כ' אלהינו כפסס וכלון אה קדשה כי אס כפסן עמאר, וכקדש גם כפן כפול כענה. מקדש
 השבת, פפירט למעלה דף 188.

המוציא לרם מן הארץ, כרכות דף ל"ב. וליה. ובר פ' ט"ו. וסוד פכ"ה תכליס ק"ז, יר. ופירוז
 לרם, סוף, ככו לכלל לפס (כרשית ל"ב, כ"ד), אכלתם פינו יולס פן כלרן סלפ כחוכס אשדים עשש
 לפס, וכן נשאל כפן סכני טכפיר לכס לפס פן ספשים (אסות ט"ג, ד') ולס כלהס ירד פן כפשים סלפ
 ספן אסיו עשיס עשש עגות. לרם סך, כרין למה ריחו בין אפי כככות אלפ פכולפ פשה פן נ' כפפין
 ככפסות ז טו; וכתבו כחוספות כככות דף ל"ב, נ' כס כפירלפיו אה גם טוכ כפסס חופרים ספירתי
 ולו כפירתי כדי אה לפרט ספופיות ר"ל אלפ חכולפ מי"ס אל פפילס כפ"ס אל סעולס אפכיו.

זמירות לליל שבת.

מוסיס לומר לליל שבת ועירות כאלכ נפד זמאס כשחוס קודס אמרבים נכפ'.

ע"ם א"ב, וכל מרז עמיס על לזן ככתוב. וכחרוז כרפזון פתוס זס כמסנר מסר.

כְּלִמְקַרְשׁ שְׁבִיעֵי כְּרָאֵי לוֹ. כְּל־שְׁמַר שֶׁפֶת בְּדַת מִחֻלְלוֹ. שְׁקָרוּ
הַרְבֵּה מְאֹד עַל־פִּי פָּעֵלוּ. אִישׁ עַל־מִחְתָּהוּ וְאִישׁ עַל־דַּגְלוֹ: אוֹהֲבֵי יְיָ
הַמְּתִיבִים לַבְּנֵי אֲרִיאֵל. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שָׁיְשׁוּ כַּמְקַבְּלֵי מִתּוֹן עַל־יֵאֵל. גַּם
שָׂאוּ יְדְכֶם קָדָשׁ וְאִמְרוּ לְאֵל. בְּרַחֵף יְיָ אֲשֶׁר גִּתַּן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַזְרִישִׁי יְיָ וְרַע אֲבָרְתֶם אֲבוֹי. הַמְּאַתְרִים לְעֹאֵת מִן הַשַּׁבָּת וּמְמַהְרִים לְבֹא.
וּשְׂמֵחִים לְשִׂמְרוֹ וּלְעַרְבֵי עֲרֵבוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמְתָה בוֹ: זְכוּ
הַזְדַּח מִשָּׁה בְּמִצְוֹת שֶׁפֶת בְּרוּכָה. חֲרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּכִלָּה בֵּין רַעוּתֶיהָ
כְּשֶׁבָּעָה. מְרֻדִים יִדְשׁוּהָ וְיִקְרְשׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאָ וְעַד צֵאתוֹ. כְּל־
וְרַע יִשְׁקֶנּוּ יִבְדְּרוּהוּ כִּדְבַר הַמִּלָּךְ וְדָתוֹ. לְנֶחַם בוֹ וְלְשִׂמְחָה בְּתַעֲנוּגִים אֲכֹל
וְשָׂתוּ. כְּל־עֲרַח יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אִתּוֹ: מִשֶּׁף חֲסִידָה לְיַדְעִיק אֵל כְּבוֹד וְנִקְמָם.
טִמְרֵי יוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוּר וְשִׁמּוֹר לְהִקְמָם. שְׂפָתֶם בְּבִגְנֵן שְׁלֵם וּבְאוֹר פְּנִיקָה
תִּכְבְּדִיקֶם. יְדוּן מְרִשָּׁן בִּיתְקֵי וְנַחַל עֲרֻנִיקָה תִּשְׁקֶם: עֲזוּר לְשׁוֹכְתִים כְּשִׁבְעִיעֵי
בְּדִישׁ יִבְקָשִׁיר לְעֹלָמִים. פּוֹסְעִים בוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה סוֹעֵרִים בוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֹשׁ
פְּעֻמִּים. צְדָקָתָם תִּפְגְּרוּר בְּאוֹר שֶׁבַעַת הַיָּמִים. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִבֵּה תְמִים:

שבועי, זה יום האביב. פרחיו לו, ליום האביב. כל שמר שבת לי יאזים נו, ו'. מחללו, אל
לכללו. על פי פעלו, לבי שפולח. איש על, נמדנר ט', כ"ב. לנגו כנ"ל. אריאל, ככ"ט הכקדש לירל
לפי אככיל נר שפסרו ודכס טלפניו ודכס ללרי (טדות סוף מרז ד'). נחליאל, סוף שפסרו וכסו אדרא
ט"ל נפרוין נ"ד על כסמון וטענכס נחליאל (כמדנר כ"ט, י"ט), שאו, תכלים קל"ד, כ' ברזך ה', ע"ז
ט', נ"ו. המאחרים לישות וכו' ר"ל מאחרים ילידת ככנת וטעמרים כילתו, אטסיסיס טפול על סודס.
השפחים נר"ז כסנר כנ"ל כיו ללות וי"ו לריכס כסוד ככ"ט, וס דכוק טו"ס אל הקודס. ערובו, ערובי
תפושין וטכרז. זה היום, תכלים קי"ח כ"ד. זכרו ל' סוף טלפני. ברודס, נלסדת, והסרזס כסנכס נלסדת
סדוק טלזת אכז וכסו אפסרו ט"ל טלזת אכז כיו אקולכ כנגד כל טלזזיס אל חורכ (ירזלפי נכרזת
סדק לזאן ודריס סדק נ' ודריס רכז סר' רלז). רזשור, ט"ל חרות על סלזוז (זטוט ל"ג, ט"ז) ר"ל
שכזת אכז כיו פרוזס ליום ככיעי. רזיזיז' כנ"ל ככו נכסלס-י"ט ט"ו אכז טכס לקוזס סלזן. טשככז,
פוללז. פוזרים, יזלל. כמיסר כל אשר עשר, כזטמיד וכלו, זכנת. י"ל כזן רזשזת על ל' וכלו. יום
קדוש הוא, ככנת. כרבר הסלך, סקכ"ט טלך טלכי כסלכיס, וטפז כל' פסטר ד', נ"ו. כל עדרת, אטוט
י"ב, ט"ו. סדך, תכלים ל"ו, י"ט. אל קטז סקזוק ט', נ"ו. ודדז ככ"ט ט' ט"ט, ר' יונטן חטז, ככז ודס
קכזס ככזז, ללל סקכ"ט ככז לז כקכזס ז' אל קזוז וקוזס ט'. ופל זכ יוסד ססדז, ר"ל טסזך פלזו
סדך גס לזס פיכז רזיס לו, כ' פתכ אל קזוז ודכך לכוז לז כקכזס. נטרי יום השבועי, כן ככז
כז טכז יזזזס וטכז. זכז וטכז לזקס, סטקייסיס זכז וטכז. שלם, רזזלס (תכלים ט"ו, נ").
חכדקכ, ל' פוז וטכדז, תתוס שטנג כדז, טדז יקכז טכדקין אכז זטז (ז"כ כ"ג, י"ז). ידזן תכליס
ל"ו, ט". כזרזש עכ"ט אטוט ל"ד, כ"ט. לזיזיסיס כנ"ל וטכזכז כנל טטז יכודכ, זכזז ססרז עזר לפולטיס
לזכזיס ככיעי ככרז וקכד. סזקריס, טזיס סטודז. תזזרז, פלזר. רכזז תכזיס כנ"ל סוף פיזז זכ
וטז ססיק כ"ט י"ד ט"ט. וכן ככז כנל טטז יכודכ, וטז אטסף טוד כטדזיס ט' אלכי יזלל תזשז
טלזיס חכזזט טטזט כיו, כ' ססיין פוז פיזזו פל ד' רלזוז לכז סרז זפוף כל פוז כוז ססוק אל טקרת.

מלבי כתרונים משה. ומקלו פ' ה' תנועה.

מְנַחֵה וְשֹׁמֵר אֹר לַיְהוּדִים. יוֹם שִׁבְתוֹן יוֹם מְחַמְדִּים. שְׁמִירָו וְחִרְוָו
 הַמָּה מְעִידִים. כִּי לְשֹׁמֵה כֹל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמִי שְׁמִים אֶרְץ וְיָמִים.
 כְּלִצְבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תִּנְקִן וְאָדָם וְחַיִּת רְאֵמִים. כִּי בְּיָה יְיָ צוּר
 עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סְגָלָתוֹ. שְׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִכֹּא עַד עָאֵתוֹ. שִׁבְתָּ
 קָדֵשׁ יוֹם חֻמְדָּתוֹ. כִּי כוֹ שִׁבְתָּ מִכְּלָמְלֵאכֵהוּ: בְּמִצּוֹת שִׁבְתָּ אֵל יִחְלַצְךָ.
 קוּם קְרָא אֱלֹהֵי יְחִישׁ לְאַמְצָךְ. גִּשְׁמַת כְּלִחֵי וְגַם גְּעִרְצָךְ. אֲכַל בְּשִׁמְחָה
 כִּי בְּכָר רָצָךְ: בְּמִשְׁנֵה לָחֵם וְקִדְשׁ רִבְחָ. בְּרַב מְטַעְמִים וְרוּחַ גְּרִיבָה. יוֹפֵי
 לְרַב מַאֲ מִתְעַנְנִים מְהֵ. בְּרִיאַת גּוֹאֵל לְעוֹלָם וָעָא:

עס כעסנר מנחם מנחם סתום כתובו עתפלת כתרון סכני.

מֵה יְדִירוֹת מְנַחֵתְךָ. אֵת שִׁבְתָּ הַפְּלִקָה. בְּכֵן גְּרוֹץ לְקִרְאֵתְךָ. בָּא
 בְּלָה גְסִיכָה. לְכַשׁ בְּגִירֵי חֻמְדוֹת. לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָה. וְהַקְּבֵל כְּלִתְעַבְדוֹת.
 לֹא תַעֲשֵׂה מְלֵאכָה: לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבְרִים וְשִׁלֵּי וְדָגִים: מְעַרְב
 מִזְמִינִים. כְּלִמְיֵי מְטַעְמִים. מְכַעוֹד יוֹם מִכְּבִים. תִּרְנַגְלוּלִים סַפְמָמִים.
 וְלַעֲרוֹךְ כְּפֵה מִינִים. שְׁתוֹת יִיטוֹת מְכַשְׁמִים. וְתַפְטִיק מְעַרְבִים. בְּכַל־שֵׁלֶשׁ
 פְּעֻמִּים. לְהַתְעַנֵּג: גְּחַלַּת יַעֲקֹב יִירֶשׁ. כְּלִי מְצִירִים גְּחָלָה. וְיִכְבְּדוּהוּ עֹשִׂיר
 וְרֶשׁ. וְתוֹכְוֵי לְגֵאֵלָה. יוֹם שִׁבְתָּ אִם־תִּכְבְּדוּ. וְהִיִּיתֶם לִי סְגָלָה. שְׁשֵׁת יָמִים
 תַּעֲבֹדוּ. וּבְשִׁבְעֵי נְגִילָה. לְהַתְעַנֵּג: חֲסִידָךְ אֲסִירִים. וְגַם לְחַשֵּׁב וְהַשְׁכַּחַת.
 תִּדְחֹדִים מְתָרִים. וְלַעֲרוֹךְ הַבְּנוֹת. וְתִיטֵק לְלַמְדוֹ סֵפֶר. לְמַנְעַח בְּגִיטוֹת.
 וְלַהֲנוֹת בְּאִמְרֵי־שֹׁמֵר. כְּכַל־פְּנוֹת וּמְתַנוֹת. לְהַתְעַנֵּג: הַלִּיכָה תְהִי בְּנִתָּה.
 עֲנֵג קְרָא לְשִׁבְתָּ. וְהַשְׁנֵה מְשַׁבְּחָת. בְּרַת גִּפְשׁ מְשִׁיבָרָ. בְּכֵן גִּפְשֵׁי לָךְ
 עֲרַח. וְלִטַח בְּחַבְתָּ. בְּשִׁשְׁשִׁים סִינָה. פֹּי יִנְחֵה כֵן וְכַת. לְהַתְעַנֵּג: מְעִין

יוֹם שִׁבְתוֹן, אַעוֹר כְּסָרוֹן, יוֹם כַּסֵּת יוֹם מְטַעְמִים כוֹס לְשִׁמְחָה אֲזַעֲפֵס אֲלוֹר לִיכּוּדִים. כִּי בְרוּאִים
 וְעוֹמְדִים, תַּנְכֵּי כִּי כַּסֵּת וְסִינָה כֹּל כִּי כַּסֵּת וְעוֹמֵד כַּסֵּת יִיחַ גְּרַפְיָה, וְכַשׁ אֲמַלֵּךְ וְכַלֵּן נִסְרוֹן סִכָּה.
 כִּי בְיָה, יִשְׁמִיעַ כִּי, דִּי. כִּי כוֹ, כְּרַפְיָה כִּי, גִּי. יִחְלַצְךָ, מֵלִי. רַבֵּי וְכַסֵּתֵנּוּ. נִשְׁמַח כֹּל דִּי, רִלֵּי תַחֲמַלֵּל
 כַּסֵּת כֹּל דִּי גַם קְדוֹתָת נִסְרִיךְ כַּסֵּתָת אַנְה. אֲכַל בְּשִׁמְחָת עֵאִיִּס קַסְלָה פִי, וִי. אִילֵּל לְאַסֵּר אֲמַחֲלַלַת פֹּי
 תַּחֲסוֹן כַּסֵּתוֹדָה. וְקִדְשׁ רַבָּה, קִדְשׁ אֵל יוֹם נִקְרַע כֵּן (פַּסְפִּים קוֹ).
 נִסְכּוֹרָה, לִי טַכְכוֹה. וְחַכֵּל כֹּס. יִיטֵד עַל רִיבִי, וְכֵן סִרְבָּה כֹּל טַעֲמִינִים. כְּרַבְרוּם פִּיֵּס סִי, גִּי.
 וְסִירֵךְ דְרִיק שׁוֹפּוֹת פְּטוּמִים. וְהַפְּטוּקִי, לִי חַפְנָה. כֹּכֵל שְׁלֹשׁ טַעְמִים, נִכֵּל אֲזַ טַעֲרוּחָה. נַחֲלַח יַעֲקֹב, עֵאִיִּס
 יִשְׁמִיעַ לִי, יִדִּי. וְכַשׁ אֲסִטְרוֹ מִלֵּל בַּנְּטָה קִיִּס כֹּל בַּנְּטָה מַת טַחֲנָה נוֹחִים לוֹ נַחֲלֵס כֹּלֵי פְּלִרִים. אִם תִּכְבְּדוּ,
 כַּשׁ אֲסִטְרוֹ כַּכַּת רַבֵּי סוּף פִי. כִּיֵּה אִם־טַעֲמִים יִסְרַלֵּל מַת כַּסֵּת מְלֵחוּי אֲסִילֵנוּ יוֹם אֲסִרֵּן כֵּן דוֹד כַּסֵּת
 וְכִיִּקְרַע רַבֵּי פִי. גִּי חִין יִסְרַלֵּל נִגְלַלִין אֵלֵּה כַּכַּת אַתָּה, וְכֵן אֲסִטְרוֹ בַּנְּטָה קִיִּיִּת, עֵאִיִּס. וְהִיִּיתֶם אֲמַת יִיִּס, סִי.
 חַפְצִיד אֲסוּרִים, יִסְרוֹ כַּסֵּת דִּף קִיִּיִּן סַפְלִיד אֲסוּרִין סַפְלֵי אֲמִים טוֹעֲרִין, דְּכֹר אֲסוּרֵי סִרְכּוֹר שׁוֹרֵי. וְעַס דִּף
 קִיִּיִּן טַעֲדִינִי עַל כְּתִיבּוֹתָת לִיחֲסֵם בַּנְּטָה וְעַל הַדִּינּוֹק לְלַמְדוֹ סִפֵּר, סַכְכוֹת אֲכַכּוֹ וְעַתִּידִין לְכִיחַ אֲסוּרֵי לְרַבֵּן.
 לְמַנְעַח בְּגִיטוֹת, דִּלֵּל סִפֵּר תַּחֲלִים. כַּאֲסוּרֵי שׁוֹרֵי, נִדְבָרֵי מוֹדֵה. תְּהִי בְּרוּחָה פִּיֵּס אַתָּה קִיִּיִּן לֹא יִסֵּל כַּסֵּת
 אֵל זַכַּת כַּסֵּתוֹךְ אֵל מוֹל. עֲנֵג קְרָא לְשִׁבְתָּ, עֵאִיִּס יִאֲמִים כִּיִּיִּת, יִיִּן. לָךְ שְׁרָה מֵלִי בְּאֵל הַחַתָּה (תַּחֲלִים
 עֵאִיִּס, כִּיִּיִּן). כַּכַּתָּה, כַּסֵּתָה. וְחִיִּד מֵלִי פְּעִיכּוֹת נִסְרוֹר אֲזִי כַּסֵּתוֹ. כַּשׁוֹשְׁמִים סִינָה לִי אֵל, וִי. וְסִפֵּן לְקִיִּיִּת

עולם הבא. יום שבת מנוחה. פְּלִתֵּהֶם עֲנֻגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לָרֵב שְׂמֹחֵהּ.
סַחֲבֵי מְשִׁיחַ. יִצְלוּ לְרוּחָהּ. פְּרוּתְנָהּ תַּצְמִיחַ. וְגַם יִגְוֹן וְאֶנְחָהּ: לְהִתְעַנֵּג:

סַחֲבֵי מְשִׁיחַ כַּסְפָּה כְּהַזְכִּין אֵל כָּל פְּרוּת, וְזֵכִי חֲלָקִים אֲטֵלְעִים אֵל כָּל חֲרוּן כְּעָלִי ו' תְּנוּעוֹת וּכְפִתְרוֹן
כַּעֲלֵ ד' תְּנוּעוֹת. וּפְתוּס כֹּז סוֹרְכֵי בַר יִצְחָק חוֹק.

מִהֲרִיפֹת וּמִהֲנַעֲמֹת בְּתַעֲנוּגִים. אֶת שַׁבַּת מְשׁוּשׁ גּוֹגִים. לָךְ בְּשׂוֹר וְגַם
דָּגִים. גְּבוּגִים מִבְּעוֹד יוֹם: מִמְּעַרְב עַד־מְעַרְב לֵב חֲדָיִם. בָּבֵא עִתְךָ עֵת דְּוָדִים.
גִּיל וְשִׁשׁוֹן לִיהוּדִים. לְמַצּוֹא פְּדִיּוֹם: וְאֶת עֲגֵג לְהִתְעַנֵּג בְּמַמְתָּקִים. בְּתַעֲנוּגוֹת
בְּגִי אָדָם. וְיִין כִּי יִתְאַדָם. וְשִׁאֲר מִשְׁקִים: רְאֵה וְקַדֵּשׁ בְּיוֹם קִדְשִׁי עָלִי יִינן.
זְקָרְהוּ וְאִם אֵין. עָלִי לֶחֶם בְּצַע בְּעֵינַי. יִפְרֵה לְקַדְשׁוֹ: שְׁמַרְהוּ בְּהַלְכוֹתָיו
מִעֲבֹדוֹת. מֵאֲבוֹת וְתוֹלְדוֹת. שִׁיר לְאֵל תֵּן לְהוֹדוֹת. זְכוּר לְקַדְשׁוֹ: כְּלִשְׁמֵר
יוֹם שַׁבַּת מְחַלְלוֹ. מְחַלְלוֹ יִמְחַל מְעֵלוֹ. וּבֵא גּוֹאֲלוֹ שְׁמוֹ שִׁילָה. יוֹבֵל שִׁי
לוֹ: דָּבָר סָמוֹן טִיב לָךְ בְּמִן וְאוֹת הִגְלָה. סַמְבִּטְיוֹן מִתְגַּלְגַּל. בְּכִלְיוֹם נַח בְּעַם
סָגֵל. יִשְׁבְּתוּ וְיִשְׁקִמוּ: הַמּוֹרְתִים וְלֹא נָחִים עָרֵי שְׁשִׁי. וְתִשְׁלַחֶם לְחַסְשֵׁי.
בְּגֵר שֶׁשׁ וְגַם מְשִׁי. לְכַבְּדֵךְ יַעֲמֹ: וְיֹאמְרוּ בְּאֵי בְלָה מִהֲרִי אַחֲרֵי. הֵן שְׁלַחֲן
וְגַם גִּבְדֵךְ. עֲרוּכִים כִּי בֵּא אֲוִרְךָ. קוּמֵי אֲוִרֵי: כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ בְּאוֹר זֶרַח. בְּעֵת
יָצַר בְּלִי טֹרַח. קָצוֹת מִמְּעַרְב וְגַם מִזְּרַח. צַפּוֹן וְיָמִין: עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
בְּמֵאֲמָרוֹ. עָלִי תִבֵּל שֵׁם אֲדוּרֵי. וּבְחַטּוֹא יִצִּיר לְיוֹצְרוֹ. בְּקִשׁוֹ לְהִטְמִין: וְאֶת
חֲלִית פְּגִי קוֹגֵד וְלֹא נִטְמִין. יוֹם אַחַד לְמוֹצָאיוֹ. אֲזַנְגָּו לִירְאָיוֹ. יִין עֲסִים

לכמי על הכנת אהוד ומסוג נעלות כגון כל אעניס. מעין עולם הבא, ע"פ נכחות כ"ו, ע"כ, ג' ענין
פולס סנה אלו הן שבת וכו'. סחבלי משיח יצלו, ע"פ שנת ק"ט בל הטקיים ג' סעודות נשנת ניבול פתנלו
אל עזים וכו'.

מה יסית ל' איר ו' ז'. וכתב בתענוגים כש"ס נענוה הטעקל. משוש נוגים, הטעמת האנלים.
לך, כשילך. דרים, שמים שניין מדוכ. עת הדיום, נענוה שנפלה השנת לכלה האתמס נל' זה ע"פ איר
ד', י'. פרוים מנוסה מענרת אה ימי כטעס. בממחקים, דכיום מתוקים כמו נחטיס ס', י'. בתענוגות
ל' קבלת כ', ס'. ויין ל' מלי כ"ג, ל"פ. עלי יין זכרהו, ואם איתך, עלי לחם בצע בעין יפה, לקדשו,
כן לחבר כתנות לענין ההנכה, ורעה נאורי לסדר הקינות דף 34. מאבות ותולדות, אלה תעסא זום מלאכה
סן אה מלאכה סן תולדתה. שיר לאל חן ר"ל תאטר עוטור איר ליום השנת עוב להודות וכו' כדי שחוכר
לקדשו. מרוללו, יולכו ל' אל מחולקן (דנרים ל"ב, י"ט). ימחל מעלו, חטאיו, וע"פ שנת קי"ח כל הטעטר
שנת כסלכתס פטילו ענד פ"ס כדור חנוש עוחלין לו אה' אטרד אנת טחללו, אל תקרי טחללו חלל טחול לו.
שמו שילח, כסכדדקין דף ל"ס, ע"כ טיח טס שמו, דבי ר' אילס אטרי אילס שמו אה' עד כי יבא אילס
(כרעזית ע"ס, י'). ותלקוט יעטיכ רעו רפ"ח מתידין פוטות כעולס לכניס דרוין לעלך הטעזית, וכן הוה מוטר
עד כי יבא אילס, קרי סס עד כי יונל אי לו. יובל שי, יונח טתה. במן, שנת יעד נשנת. ואוח דגל, ועוד אות
אחרת נרעה למירס כחות עגל הדגל, וטה הוה פחות הוזה? סמבטיון מתגלגל בכל יום, הוה כהר הפסוק וטעליך
אחכיס בכל יום ויום השנת יום (כ"ר ס' י"א). כעם סגל, כפאר טס בגולס הוה ישראל יטתו ויטקשו כן נס
גס הכסר הכוח. וחשורס ר"ל אותה אנת חללס לספשי. יעמו, ילכאו. כי בא אורך, יעטיכ ס', א'. באור זרח
ר"ל יפי כבוד ס' עליך כחותו הכור אהר זרה נעת אהר ילר ככורח אה כל רעולס. עליונים וכו' כל זאת יסודו
טתיכ דף י"ב אור אנתס הקנ"כ כיום רחזון אדם לופס נו טסוף העולס ועד סופו, כיון שנאכל הקנ"כ כדור
הענול נודר העלס ורעס אעטעזיס מקולקלים עטר ונחו טהן, ולעי נחו, ללדיקים לע"ל. ונכ"ר פ' י"ב, ל"ז
שנת אעסא פותס כחות, י"ב אל ענד אנת וי"ב אל ליל שנת וי"ב אל שנת, כיון שטעס אדם כרעזון כקס לננוכה,
פלך ככו לננת א' וינרן חלכיס אה יום הכניעי, ונעס נירכו כחור. יצ"ר אדם כרעזון. בקשו, כקס הקנ"כ
לסטיון פותס סחור. וי"ה' השנת. חליח טל' ויסל טעס. למוצאיו, לטולחי שנת. יין עסיס, יין כעטיטר ללדיקים

ומן: יהי לזכרך ולשמך וינצל. מקלרע וישבן בצל. עצי ערן ושם אצל.
 ישרים יתן: סעודותיו ושבתותיו אשר שלש. כאיש ענו בדת פלש. במקרא
 חד היום שלש. רמו שלשתן: יעלה אם שלש-אלה יעשה לה. מחבלים
 וגם צירים. יצל ובלי מצרים. יירש נחלה: ברכות יעשה מורה בראשיתך.
 ויש תקוה לאחריהך. ושבו בנים בצאתך. להבדיל ושאו: פוס רווה לגלל
 יה בשיר ורן. בקול געים קרא בגרון. ללוחך בגין אהרן. בשיר יקראו:
 כבוד מלכים וכל-פלכים ללוותם. הפחות והסגנים. בשבתות וברנגים.
 בכלעת צאתם: יצו חסדו קדוש יעקב ליל ויומם. ואז ליום על מקומם.
 ינצחו שיר אשר זמם. בכלמיני זמר: עלי עולה אשר בפולה ביום שבת.
 באהבת יום פרב חבת. עם נצור באישון פת. עון נשמר: מי יסאר גדל
 סאר המלכה. מנתה אפים. הליכתה אלפים. אמה ארבה: חי זקף סך
 בקוראי שמך שמע עליון. ואל תחדש לרש ואכיון. וקבל גיב וגם הגיון.
 לבבו נשפל: מזון ארתה ליום מנוחה בעת יחסר. יחון כפת דג ובשר.
 ישב בשר בלי מחסר. לחמו נכפל: יום שביעי במרועי אזי קשבו. ברהת
 דגן שמים. בתת לחם יומים. איש תחתיו ושבו:

חצי ספרות ידנות חוק

יום שבת קדש הוא. אשרי האיש שמרהו. ועל היין וברהו. ואל ישום
 אל לבו. הפים רק ואין בו. ישמח וירנה ואם ליה. תצור יסרע את-חוכו:
 הכשר יין ודגים. ויחסר בתענוגים. ואם-שלש-אלה לפניו צגים. זה יהיה
 שקרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה. דג ומצא. מרגליות בכשורו: ואם
 שלחן בדת ערוך. ומלאך אל יענה ברוד. זה יהיה זמן ארוך. ואכיון

לע"ל. וסוף, וסוף, כוס סעודה לוחן. יהי לזכרך, ר"ל חותו כבוד יהי זמור לתום כוונתו ואמרים
 שם כמנה. פלש, גלגל כמורה נאותו פסוק אשר נא נו חכת כיום ג' פעמים כוס נשפוט ס"ג כ"ב.
 וכמו שדרכו כמנה דף קי"ז ע"ב. יעלה מעלה מעלה העוסב כן ויחיים ג' סעודות. יעשה לה
 לאנה. סרבלים וגם צירים ויצל, ובלי מצרים יירש נחלה, כן למסר סתיבות לענין כנפון, יכן
 כרעב נפיוס אז. ברכות, ל' תהלים פ"ד, ו'. סורה, הקנ"ב, כמו פי כשרה טודס (לוי"ל ל', כ"ג). ויש
 חקרה, ל' דמיס ל"א, י"ג. בנים, ירחל. להבדיל, לעשות הנדלה. כוס רחיה על' תכלוס כ"ג ס'. והוא
 סעודה לטעלה פטנו, ר"ל לבדיל יאזו כוס רחיה, יתחו כוס פלח יין לעשות עליו ככלה. בנח אררה,
 ר"ל כשמים אל אליה הכניס, ואשרו חז"ל פניהם אז חליב (ילקוט רס"ז פ' פינחס וסדקי ר"ג סדק
 ט"ד) וס"ב כוס יין חסרן. הפחות והסגנים, אביס ל' ארס. על מקומם, על כדוק. ינעמו, יסדו.
 ומם, פסב. עלי עולה, כליום יסדו אז על הטובל פאר בטובל כיום כשפ, אזי ככיס לטוספס.
 כאישון בת עיק, עז"ס תהלים י"ז, ס'. אפים, כמולה, למס פנה. ניב, ל' דבור. רגיון לבבו פתענות
 לנו ככסל. ארורה, ל' סעודה פשו סוף פלכים. יוחן, כסס יתק חותו. כמרועי אזי קשבו. ככסר אשנו
 אז סן רועי, הוא פשכ רנוס ארס רועס חותס כמדרכ. לחם יומים, כמות ע"ו, כ"פ.
 ואם לזה לכבוד שבת, יע"פ כילס דף ע"ו, ג' חצר לבס הקנ"ב לירפסל בני לח עלי וקדו קודס
 היוםס וכאפינו כי וסני סודע. יוסף חצה רג, אדו יכיס ככסר אל יוסף אכלה ת, וסעשכ כמנה דף קי"ע
 יוסף סוקר אנה סוב, וסכיסו פטס פסת נע"ג ת כסבור וספרו להס לבו סלל יוסף סוקר אנה דתלי

יְהִי כְדָמָן. וַיִּמְלֹאךָ רַע יַעֲנֶה אָמֵן. בְּעַל כְּרָחוּ. יִסְפַּר שִׁבְחוֹ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה.
 בְּטוֹב שְׁמָן: נָשִׁים גֵּרוֹת תִּדְלַקְנָה. וְחַק גְּדוֹת תִּחְזַקְנָה. וְהַחֲלוֹת תִּסְפְּקָה.
 יָגֹן בְּעֵדֶן וּכְתִין. יִם בֹּא עֵת לְדָתָן. וְאִם לֹא עָבְרָה. וְגִוְהָרָה. אִזּוּ קְרוּבָה לְדָתָן:
 תִּגְנוּ שִׁבְחָה וְשִׁירָה. לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת בְּרָא. וְלָנוּ בּוֹ נַחַן תּוֹרָה. קָרָא לְמוֹשֶׁה
 מִתְּנָה. בְּבֵית גְּנֹזִי הִיא טְמוּנָה. לָךְ יָאֲתָה. וְקַח אִתָּהּ. תְּנָה לְעֵדֶת מִי מְנָה:
 נָפֶשׁ פִּי נֶאֱנָחָה. בָּא שִׁבְתָּ בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרָכוּ וְקִדְשׁוּ
 בְּקָמָן. מִלְרֵדֶת לְעַם לֹא אֶלְמָן. וְהַשְׁבַּת. נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּסַפַּת בְּרַ אֲשֶׁר טָמָן:
 חֲקוּתִיהָ בְּמָרָה. נֶצְטָו בְּאוֹהֶרָה. בְּהַרְרִים בְּשַׁעֲרָה. תְּלִוּוֹם הַלְכוּתִיהָ.
 שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ. יִגְחֲלוּ. לְיוֹם שִׁבְלוֹ שִׁבְתָּ בְּצַבְאוֹתֶיהָ: זֶה הָאֵת אֲשֶׁר שָׁם
 אֵל. בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוֹאֵל. סִמְבִּטְיוֹן הַנְּהָר. שִׁבְכָל
 יוֹם רֵץ וְנִמְהָר. יִזְכֶּה. בּוֹ מְנוּחָה. תִּשְׁיב לְמִין הַנְּמָהֵר: קוֹלֵי קוֹלֵית יַחְדָּלוּן.
 בְּעַת שִׁירֵי יַגְדָּלוּן. כִּי כִטַּל הֵם יִזְלוּן. וְאֶל־יִשְׁעֵינוּ גְּבוּלֵי. בְּאֶרֶח שִׁיר נִפְל
 תְּחַלִּי. הַחֲקוּשֵׁשׁוּ. וְאֶל־תִּשְׁמְשׁוּ. בְּגִזֹר שִׁיר שִׁסְרָה־לִּי:

נרחמי המרועים תתום יצחק.

יום זה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה. שִׁבְתָּ מְנוּחָה:

צִוְיֹת פְּקוּדִים. בְּמַעֲמַד סִינֵי. שִׁבְתָּ וּמוֹעֲדִים. לְשִׁמּוֹר בְּכָל־שְׁנֵי.

יום זה לְעֶרְוֶה לְפָנֵי מִשְׁאֵת וְאַרְוָה. שִׁבְתָּ מְנוּחָה:

חִמְדַּת הַלְּבָבוֹת. לְאַפְסָה שְׁבוּרָה. לְנִשְׁשׁוֹת נִכְאָבוֹת. נְשִׁמָּה יִתְרָה.

יום זה לְנֶפֶשׁ מְצָרָה. יִשִּׁיר אֲנָחָה. שִׁבְתָּ מְנוּחָה:

לְקוֹחַ וּבְחִיבוֹתָיו לְפָנָיו וְהוּא קָנֵה אֵת כְּדָן וּכְאֶזֶר קָרַע חוֹתוֹ טֹלַח בּוֹ מְרַגְלִית וּמִכָּר חוֹתָם כֵּלָּם טָרַח עֲלֵית
 אֵל דִּינֵי וְכֵי. יַעֲנֶה אָמֵן, אֵם כִּנְזַת קִי"ט ע"כ ב' טַלְחִים טְלוּוִין לוֹ לְחַדֵּם נַע"ט טַכְכִּי לְכִיתוֹ אַחַד טוֹב
 וְכו' הַסְתַּחֲטוּן לְטַעֲמָה דף 196. נָשִׁים גֵּרוֹת כּוּחַ פ"פ טָרַח נִזְנַת לֵא"ו. ב' עַל זֶלַע עֲנִיּוֹת נָשִׁים
 שִׁחַת כִּנְזַת לְדָתָן וְכו'. הַסְקָנָה חֲסַרְפָּנָה. וְלָנוּ בּוֹ נַחַן תּוֹרָה, כִּנְזַת נִחְסָה חוֹרֵה (כִּנְזַת פ"ו ע"כ). סַחֲנָה
 בְּבֵית גְּנֹזִי, ע"פ כִּנְזַת י' פ"כ אֶחָד לוֹ כִּנְזַתָּה לְעֵשֶׂה שִׁמְחָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּנֵית גְּנֹזִי וְזֹאת אֵשֶׁה וְחֵנִי טַנְקָה
 לִיתְנֶכֶּה לִישְׂרָאֵל, לָךְ וְהוֹדִיעַס. לֹא אֶלְמָן, יִרְעִיב לֵא"ו, כ' נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת, הִיא מְצִינָה נִפְשָׁה. בְּסַפַּת בְּרַ, חֲכִימִים
 פ"כ פ"ו, וְהַשְׁעָס פֶּה ע"ל טָמָן. בְּסַרְה נֶצְטָו, כְּדַחֲתָא כִּנְזַת פ"ו ע"כ וְסַכְדָּרִין ל"ו ע"כ. כְּהַרְרִים בְּשַׁעֲרָה,
 נִתְצַעַד דף י' טַלְכוֹת אֵת תְּגִינוֹת וְטַעֲמִלוֹת כִּרִי הֵם כְּהַרְרִים טַלְכוּין כִּנְזַת פ"ו ע"כ וְסַכְדָּרִין ל"ו ע"כ. כְּהַרְרִים טַלְכוֹת
 שִׁבְלוֹ שִׁבְתָּ, כּוּחַ הַעוֹלָם כִּנְזַת. חֲשִׁיב לְמִין הַנְּמָהֵר, אֵם יִשְׂאֵל עִין וְחִשְׁקוּדִים אִיכָּה נִדַע יוֹם כִּנְזַת כּוּחַ
 יוֹם כִּנְזַתִּי חוֹכֵל לְכַאֲנֵי כִּסְטְמִטְיוֹן אֶזֶר יוֹם בּוֹ כִּיוֹם, וְכַדַּחֲתָא כִּנְזַת פְּרַסָּה יֵא"ו. הַנְּסַרְה, ל' פְּתִי כִּסּוֹ וְלִנְכַ
 כִּסְטָרִים (יֵאֵשֶׁה ל"ב, ד'). וְהַמְסַחֵס כִּנְזַת ע"פ שִׁחְכֹּת כִּסְרִי חֲזַק חֲלַק כִּאֲחֶרֶן שִׁכְכַל חֲרֹוֹ נִחְדָּו עַם חֲלַק
 כִּסְטָרִי אֵנוּ. וְכִנְזַתָּא חֲסַרָה טַלְחֵי, "כִּסְטָרִים וְהַנְּכִי". קוֹלֵי קוֹלוֹת יַחְדָּלוּן, כִּסּוֹ עֲנַחַת כִּסְטָרִים אֵת עֲנַחַת
 נִזְרֹו וְאֶחָד אֵת יִתְסַחֵס אַחַר כִּנְזַתָּו. הַחֲקוּשֵׁשׁוּ לְפָנֵינוּ ב', ח'. וְיִרְעִיב אֵם רִדְקָה כִּתְחַפְּסוֹ עוֹשִׁיכְס, וְנִרְחַח
 אֲכַבּוֹב וּ לְקַטּוֹ פֶּה הַסְטָרִים ר"ל כִּסְרֹו לְחַשׁוֹ כִּאֲדֹרַת זִירֵי לְשִׁרְכֶס. בְּגִזֹר, כִּכְתֵר.

יום זה, וְזֵר נִפְשָׁה זֵר נִפְשָׁה כִּסְטָרִים. מִשְׁאֵת, ע"ל יִישָׂא מִשְׁאֵת (נִרְחַשִּׁית ל"ב, ט"ד) ר"ל
 עֲנוֹת כִּסְטָרִים. וְחֲרָחֲרָה, נִם כּוּחַ ל' עַעֲחָה, כִּסּוֹ כִּסְטָרִים. חֲסַרָה הַלְּבָבוֹת, הִיא כִּנְזַת. נִשְׁמָחָה יִתְרָה,
 כִּנְזַת דף פ"ו וְחֲשִׁיבִית דף כ"ו וְטָס' כּוֹשִׁרִים פ' י"ז נִשְׁמָחָה יִתְרָה נוֹחַן הַקְנָה כִּנְזַת עֲרַנְזַת אֵת וְלִטְוֹלֵי אֵת
 נוֹשְׁלִין חוֹתָה כִּסְטָרִים עֲכָל וְיִרְעִיב רֵשִׁי כִּנְזַת יִתְרָה, רוֹסֵן לֵן לְעַנּוֹתָה וְלִשְׁמַחָה וְכִסְטָרִים טַמּוֹס לְרוֹסֵף וְיִשְׂכַל
 וְיִתְסַחֵס יוֹן כִּסּוֹ קָטֵס עֲלִיו. וְכֵן כִּנְזַת כִּנְזַתָּה נִתְצַעַדָּה (נִרְחַשִּׁית חֲנוּדָרְכֶס כִּסְטָרִים ע"ל) כִּנְזַת יִתְרָה הִיא
 כִּסְטָרִים וְהַעֲנֵה אֲנַפְשָׁה טוֹלָה כִּנְזַת כִּאֲדֹרַת הִיא כִּנְזַת יִתְרָה, וְכִּנְזַתָּה לְיִשִּׁי הַעֲזִירָה וְכִּסְטָרִים כִּסּוֹ לְכַדֵּס עֲנַחַת.

- קְבִישָׁתְךָ בְּרַבְּךָ, אֹרְחוֹ מִקְרֵי־מִים. בְּשֵׁשֶׁת בְּלִיחֵי, מִלְּאֵכֶת עוֹלָמִים. יום זה
בוּ מָצְאוּ עֲגוּמִים, הַשְּׁקֵט וּבִטְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה:
- לְאִסּוּר מִלְּאֵכֶה, צִוִּיתָנוּ גּוֹרָא. אֲזִיקָה הוֹד מְלוּקָה, אִם שֶׁבֶת אֲשַׁמְרָה. יום זה
אֲקָרִיב שֵׁי לְמוֹרָא, מְנַחֵה מְרַקְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה:
- חֲדָשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ, זְכָרָה נִתְרַבְּרָה. טוֹבֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, תְּנִחַ לְגַעֲצָרָה. יום זה
בְּשֶׁבֶת יוֹשְׁבֵת, בּוֹזֵמִיר וּשְׁבָרָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה:

רֵאשִׁי הַתּוֹרָה יִשְׂרָאֵל.

זֶה רִבּוֹן עֲלֵם וְעַל־מֵיא. אֲנִתְּ הוּא מְלִכָּה מְלִךְ מְלִכֵּיא:
 עוֹבֵד גְּבוּרָתֶךָ וְתַמְתֵּיא. שְׁפִיר קְרָמֶךָ לְרַחֲמֵיךָ: יה רבון.
 שְׁבַחֲנוּ אִסְדֵּר צִפְרָא וְרִמְשָׁא. לֵךְ אֱלֹהֵא קַדִּישָׁא דִּי בְרָא כָּל־נִפְשָׁא.
 עִירִין קַדִּישִׁין וּבְגֵי אֲנָשָׁא. חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא: יה רבון.
 וְרַבְרֵבִין עוֹבְדֵיךָ וְרַחֲמִיָּין. מְבַרְךְ רַמְיָא וְגַרְיָ כְּפִיסִין.
 לִי יִחָא גְבוּרָתֶךָ וְרַחֲמֵיךָ. לֵא יַעֲלֵ גְבוּרָתֶךָ בְּחַשְׁבֵּנֵיא: יה רבון.
 אֱלֹהֵא דִּי לֵה יִקֵּר וְרַבּוּתָא. פִּרְקֵי יַרְעֵנְךָ טַסִּים אֲרִיּוּתָא.
 וְאַפְקֵי יַת־עַמְּךָ מִגּוּא גְלוּתָא. עַמְּךָ דִּי בְּחֵרְתָּ מִקְלָא־מֵיא: יה רבון.
 לְמִקְדָּשֶׁךָ תּוֹב וְלִקְדָּשׁ קַדִּישִׁין. אֲחֵר דִּי בֵּה יִתְרוֹן רַחֲמֵיךָ וְנִפְשֵׁיךָ.
 וַיִּמְרוּן שִׁירִין וְרַחֲמֵיךָ. בִּידוּשְׁלָם קִרְתָּא דִּישְׁפָּרֵיא: יה רבון.

והרשע נכנס לנפשתי כ', ג' וסופת כ', ס' פירש כי נכחה יחידתו נגוף יתרון סע ונכנסה יתרון כסבל. והג' כ' כוונת הוסיף (ויקבל דף נ"ב וזוכר מדף דף ט"ז גם תקומו הווסד תקון כ"ט) נאמרו כי נפס יתרה סע רוח הקדש שאורח עליו. וטן הטעם הוא שריחיים נשולח אמת נכנסים כדי להביט הכנסה בעלמטערת על אגוד הטעם כזה. וברת אלגוזי כמפרו אכנת טולס כתנ על ענין כמסע יתרה נכנת, כי נדדך הטעם אנו ופת תפלת חולי טעים, והאדם הזה טורגל לעטול נכל ימות הכנוע וכיום השנישי יאנות וינוס אסער איתא זידי חולי ע"י אנו זה כי בן הלמוד לעטול יסלכ נוחו, וכן גם כיום הכנת יסכל הכנת טעם אסכל רישי הסול ופ"כ כפי הטעם יכול לנוס לפולי, אטנס הסס ית' אס נכנת הכנת אצ"ע איתא בו האדם ויסלכ ויאתה הפך הטורגל אלו ככל זאת לא ירגיש ולפ יסלכ. ורחב עוד נס' נכנת פייס לר' טכנס בן יסלכ דף כ"ג. בצורה אים נלטר, פענין אסע טלרה (יחסי כ"ט, ט"א). עגוסים, טגרת טעם נפסי (אינו ל', כ"ט) ל' דלונכ. שי למורא, תכלים ע"ו, י"ב.

יה רבון, זמר נכח זה טעמו הטעור כדול ר' יסלכ בר טעם בר לוי נאגלרת אסס רב נעום נאין יסלכ כפי הכני לעטול הכליית הלפך עלנו, ונעלם כתקן פיוטיו הכתרת זמירות יסלכ, וסתום אס כטעמך כדלשי פרווי הסטר הכוסד כל' ארמי נדוכה, רק שנסלו בו קלת טעמי נקוד ותקנתים. להחניח כלל (דניסל כ', י'). צפרא ורמשא, נכקד וכטרכ. עירין, טלכיים (דניסל ד', י"ד) חיוח ברא, חית ככס (אס ד', י'). רברבין עוברדי, גדולים טעניך. ע'קדי' הוא כרכים טן ע'קדי' נכנוי ככוס, וכו'ר חנית כמפן ולא רטע נכרו. טכך וכו' טעפיל גלים חוקף כפופים. יסא כלל והוא עתיד טקופר טן יחיא. מילשין ככ"ט רפויח (דניסל ז', י'). יעל עתיד טכר עלל כקל כטו חפל (דניסל כ', ט) וכפירוש לא יאז לגנורחן ולא יוכל לספרה. ג'שפגניא בן נקודו כטקל שלשניא (דניסל ז', כ"ז) דרגניא (עראס ד', ט"ז). יקר, כנוד, ונקוד כקטן (דניסל כ', ו'. ל"ו). ורבוותא, תדולכ. פרק, גחול פת לאנן טפי כפליחא. לסקדשך, העי"ס נחירק כטו כענרית ודנטת טכין, טככ (דניסל כ' ו' כ"ט. עראס ז' ט"ז). יתרון, יספחו. וסיו' כטולס לא נאורק.

זמירות לליל שבת

זמר לשבת וחנוכה.

חמוס נו אני ליכ ברבי עזר.

אֶזְכְּרָה רַחֲמֶיךָ, בְּשִׁירָה וּבְשִׁמְחָה. שְׁהוֹשַׁעְתָּ עַמְּךָ, מִצָּרָה לְרוּחָה:
 גָּקַמְתָּ גְּקַמְתָּנוּ, עַל-יְדֵי בְּהִנְיָה גְּאֻמָּנִים. לְהַפֵּר הַתּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ, בְּקִשּׁוֹ הַיּוֹגִים:
 יָדָה הוֹצִיאָנוּ, מִצָּרָה וְצוּקָה. עַל-כֵּן קָבְעוּ לָנוּ, שְׁמֵנֵת יָמֵי חַנּוּכָה:
 לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח, גְּבוּרֹת אֱלֹהֵינוּ. לְחַנּוּכַת הַמְּזוּבָּה, גִּזְפָּה בְּיָמֵינוּ:
 יִהְיֶה חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, כְּרַב חֶסֶדְךָ. לְחַם חֶקִי הַטָּרִיפְנֵי, בְּכָל-כַּחֲזֵי אֵיחָדְךָ:
 בְּכַל-יּוֹם אֶבְרָכְךָ, רַחֲמֵם מוֹשִׁיעֵנוּ. בְּיִשׁוּעַת עַמְּךָ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ:
 עֲזוּרָה רַלִּים אַתָּה אֵל, מַהֲרֵ לְגֻאֲלָנוּ. וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

הסיר חסו יז לזמרו פסוק לנכרת העזון.

צוּר, מִשְׁלוֹ אֶבְרָנוּ, בְּרַכּוֹ אֲמוּנֵנוּ. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ, בְּדַבַּר יְיָ:
 הִצֵּן אֶת-עוֹלָמוֹ, רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ. אֶבְרָנוּ אֶת-לַחֲמוֹ, וַיִּינוּ שְׁחִינוּ.
 עַל-כֵּן נוֹדָה לְשִׁמּוֹ, וְנִהְלָלוּ בְּסִינֵינוּ. אֶמְרָנוּ וְעֵנֵינוּ, אֵין-קְדוֹשׁ כִּי: צוּר.
 בְּשִׁיר וְקוֹל הוֹדָה, גְּבָרָה אֱלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ הַמְּדוּדָה, שֶׁהִנְחִיל לְאֲבוֹתֵינוּ.
 מִזֶּן וְצִידָה, הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ, חֶסֶדוֹ גְּבַר עָלֵינוּ, וַאֲמַת יְיָ: צוּר.
 רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ, עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן בְּבוּדָה, זְכוּל בֵּית תְּפִאֲרֹתֵינוּ.
 בְּרַחֲמֶיךָ, יָבֵא וַיְגַאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ, מְשִׁיחַ יְיָ: צוּר.
 יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא. וְשֵׁם בְּשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ, וּבְרַנְנָה בְּעֵלְהָ.
 הַרְחִמְנוּ הַמִּקְדָּשׁ, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה. עַל פּוֹם יֵין מְלֵא בְּכַרְפַּת יְיָ:
 צוּר, מִשְׁלוֹ אֶבְרָנוּ, בְּרַכּוֹ אֲמוּנֵנוּ. שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ, בְּדַבַּר יְיָ:

אזכרה רחמיך, הוא זמר נאס וכז נלשינו בלינו טרין לכאור.

צוּר מְשִׁיחַ, הַסִּיר חוֹס נחיסד נחלוויו כנגד נכרת הון ונכרת הערץ ונכרת ירושלים, חסס דלוריתא,
 וכתרוו חססרין הוא נגד נכרת חכום. וחסס חסר חוה לינו טדנר כלל טענימי הכנת רק כוח זכח והודאה
 לזמרו קודם נכרת העזון, וחסס חסר חוה חוהו ככל יוס, לפי חסין פכאי לזה נישט טעשה, חך נישט
 יז לזמרו כשו נכרת. צוּר מְשִׁיחַ וכו' שטור, חסס חטוי נכרו חת כסור חסר חכלנו טלנו. כדבר ה',
 חסס לנך נכרת העזון חסר חכלנו וטענו. אין קדוש כה' ח' כ', נ'. נברך אלהינו ככל וכן
 טניה טל ע'. חסרו נבר, חכלים קי', נ'. רחם יכו' שטור, לורנו רחם נחסך על טטן. זכול, נכ' ט'
 טכ' ט' ט', י'. רוח אפינו, חיסכ ד', כ'. תמלא, טכל טוכ וטעטט ולדקס וכשו זכחוכ טלח טיון
 טטטט ולדקס (ישטיס ל', ה').

סדר תפלת שחרית לשבת וי"ט.

נאמר נכנסים לביה"כ וחותרים כל סדר הכרכות ופי' הקדמת כשי כישות החול אלא אשופיפיס וכיום השבת. ושמעתיפיס כלכותי חלל חין טיחיתם תזלין (כי שנת וי"ט לחו וזמן תפלין כוה). ואח"כ תתחילים ברוך שאמר נכועס קול ועד, וחותרים פסיקי דזפרכ ופדלגים מסומר לחורה ופופיפיס למנעח מסומר לרוד וזהו הפזורים המזכרים שטעמי נראית שכלו נכנת ופתחן חרס אסיב נה. וחותרים יהי כבוד ואשרי והללויה וכו' עד ישחבחו וזו תתחילים כאן נשמה.

מן שבת ומקורנו כעטעט ימיו ארון עולם מן חז"ן, ועטעט וכיום השבת חז"ן, וקסט מסומר לחדה חז"ן, וקסט למנעח מסומר לרוד חז"ן כיו ישחבחו, רחן תתקנט ימיו היעני אית נשמה מן.

נשמת כלחי תברך את שמך יי אלהינו. ורוח כלבשר הפאר ותרומם זכרה מלגנו המיד. מהעולם וערהעולם אהה אל. ומבלעדיה אין לנו מלך נואל ומשיע פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל ערצ צרה ועוקה. אין לנו מלך אלא אהה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלהי קדבריות. ארון כלתולדות. המהגל ברב התשבחות. המנהג עולמו בקהסד ובריותיו ברחמים. ויי לארנום ולאדוישן. המעורר ישנים והמקיץ גרדמים. והמשיח אלמים. והמתיר אסורים והסומך

נשמה, תמן כוסן סטנה, כי כן נטלח אהאטמו נחלק טענו לנרכת כנשמים נשמה נכחית נ"ט, כ' ותענית ו' ע"ה, פאר נראה מה כי הניסוח כנר ידועה לכס כמחאה אזהה נפי כל פירסיס אקופו, ועוזר נ"כ נכפסיס קי"ח לחתום נו חת הנרת ליל פשט, ונקרח סס ברכת השיר ענטור איהו נככס גדולה כעין זירכ. ומלחתי כפירוש יאן סנינו לסודר כ"י טאנת קס"ו והוא כמכב סריו"ט וז"ל אטעתי סר' יכורה נר יעקב סר' שמעון בן כיפא יסד נאמת עד פי ידסכ לך עכ"ל ונפירוש אחר סלחתי נו"ל' שזעון בן כפה וי"ל שמעון בן שטח יסד חת נאמת ורמו אטו נו למטרע דכינו ע' זוכן עד ס' פי ידסכ ע' עד ככס עזרנו ו' וחילו פינו כ' נאמת עכ"ל. נשמה כל חי ע"כ כל כנאסכ תכלל יכ. ורחח כל בשר ע"כ חיונ י"ה, י' חמיד, אעיר, ורות כל נאר תפחר וחורוס חמיד זכרך ס"לנו. מן העולם, תכליס קי", ט"ה. ועטעט, לנכס ולעולמי עד. ונמדק תהליס נדרס מן העולם, מן עלטס דהיינח כיה, ועד העולם, עד עלטס דחנן כיה. ומבלעדיך ע"ה יעטיב ס"ה, ו' ופ"ה, כ"ה. ומספרנס טלכ תלמודית, ונל' הסקרה הוא סכלכל. והספרדים גירסיס ועתה נטקוס ומספרנס, וכן כוס נס' רנ טערס. מלך אלא אהה. כפידו ספרדים, "עלך עזרה וסודך חלל אהה" וכן נס' רנ טערס. אלהי הראשונים ע"ה יעטיב ט"ה, ד' קריות כן נקודו כאזר נפרתי לעטכ דף 58. קרב התשבחות. ככ"י נס כנוסח סעמ"ס גורס המהלל יחשבחותי והספרדים גירסיס המהלל קדל התשבחות, אפנס כפידורי רס"ה ורפ"ו וכל ס"י קרב התשבחות, ובהנה טיטוני נסודר תכלה דחה לזיו זו טסה אקאו נפר' נרכות נ"ט ותענית ו' רוב ההידפות ולת כל ההודות? אענס לדעת כי קושיא זו לא תתכן אלא על כורחא אל ריב כטו אהאטמו נה חז"ל גהס לקחוס להורות על חלק מן פלקיס זהו כיותר גדול כהס ונל"ס רחן אייזעט בעון רוב כהוס (פסחים ק"ח) אפידוס כהלק היותר גדול מן היין אכנוס, וכן רלזו ורינו כככ (סוכה דף כ"ס) יירטיכס. חלל כל' הסקרה לא נטלח כך כורחא רוב חלל ככל פקוס אעטו סרנית הדנר תס מסודרי התפלה לקחוס כהורחס זו וע"כ גס כאן ברב התשבחות טעטו נרניו התבנחות ונל"ס ריח אענגע, ואין קסה נו, וסנר נאר זלח רוח' כפידורי ורפה גס לעטכ דף 45. סקננה סעי"ס רפה ככל ספרים סדויקיס ונל"ס כטו סקננה (ויקרא י"ה, י"ה). וה' לא ינוס ע"ה חכליס קכ"ה, ד'. וככ"י גס נסדור רפ"ו גס גורס כן וה' הגה לא ינוס. ובישוי"ץ לא ינוס ע"ה חכליס וכתב סעכליל נקף כ"ד אע"פ אהז קון לעולם עומד ככפעיל כטו לא ינסי' כנער (פ"ד ד', ל"ה) שריצי' (יעטיב כ"ו, י"ס) כאתרנס לוער סלוני כעיר חת סלוני טכתי חספרה ושיצי'. ט"כ לדקו החותרים נתפלתס המקיץ נרדמים ולא לדקו החופיסיס עליהס, וכן אער חכס גדול (כוס ר' טעה בן עזרח כסלח) כעטוס סלזון כפיוטו (הסתחיל סכני פחד ס' לכתי סית חייסיס) ושיצי' רעיוני ושיצי' כרדמים עכ"ל. נרדמים, על' תרדטס ותנודת טה לך נרדס (יונה ח', ו'). וככ"י אחר גס כסדורי רס"ה ורפ"ו כגירסא קרייסיס וכתב רבל נ"י וז"ל כתב סר' אהז ז"ל כעניה נכאמת כל חי כעשורר נרדמים סיחי יודע לפס, כי רדומים יתכן לוער וכן כננו לוער ונרפס לי כי סס כניטן לעיר רודס (תהליס ס"ח כ"ס) ס"י יאן מן רדס עכ"ל ואני הקטן אומר אפין לוער רדומים כי ככל הסקרה אז רדס סיחי אלה נכפעל ופלת רודס

נַסְפִּילִים וְהוֹזַקָה כְּפוּסִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: אֱלֹהֵי סִינֹי
 מְלֵא שִׁירָה כִּים וְלִשְׁוֹנֵנוּ הִנֵּה כְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ וְשִׁפְרוֹזֵנוּ
 שָׁכַח בְּטַרְחָבֵי רַקִּיעַ וְעִיגֵינוּ מֵאִירֹרֵת בְּשִׁמְשׁ וּבִיָּרֵחַ
 וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹרֵת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְהִגְלִינוּ קְלוֹרֵת כְּאֵילֹרֵת.
 אִין אֲנַחְנוּ כַסְפִּיקִים לְחֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 וּלְבַדְךָ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֲחֵרֵת מֵאֲלֶה אֲלֶה אֲלֶהי אֲלֶפִים
 וְרַבֵי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ:
 מִמַּעֲרִים נֶאֱלָהֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֶבְרִים פְּדִיתֵנוּ. בְּרַעַב וּנְקָנוּ
 וּבְשִׁבְעַת בְּלִבְלָהֵנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתֵנוּ. וּמִדְּבַר מִלְטָתֵנוּ. וּמִחֲלִים
 רָעִים וּגְאָמְגִים דְּלִירְהָנוּ: עַד־הַנְּהַר עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־
 עֲזַבְנוּ חֶסְדֶיךָ. וְאֶל־תִּטְשֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנֶעֱחַ: עַל־כֵּן אֲבָרִים

נחבלים ס"ס כוח ל' רדוי לכל המפרדים וכתי"ם לשמוז ולפ טן כהרז, ופך טכטנו גרסה זאת נרדמים נטכנול דף כ"ד
 גס נרענ"ס פאר מלה עכ אזינה כהכה חלל גרסה יכנה סיא. והמשיח הפעיל פארז סיא, ל' דכור.
 וכסדורי כספרדים כגירסה, "עסח טחיס ורופל סוליס פוקז עוריס וזוקף כפופיס כעזית אלטיס והטפסנת
 טעלטיס ולך לכך חנחנו עודיס" וכו' אליי טלה זו לא נטלח כעקרת רק כקבלת ו', ו'. והסתר ו', ר'.
 והסל טורכת טן יס"ל וכו' דגש נלע"ר לחסרון סעי"ם. ורז עטרס והרענ"ס גס חכודרסס גס חכרנכאל
 סכס פסס דף ס"ל גוריס ו'אלו כויו' כרזש וכן כוא כסדור ספרדים וכזכר פ' תרופה דף ס"ב טעור רע"ה,
 תרסה זלח טכסכת הלחטור כפעלכ כרזש כזח זכ. ורע כי כנוסח לזן זו עתסס ג"כ נעל חנח דני חליה
 סרז ל"ל. ולשוננו רנה, סירז ולזנונו עלא רנה, ועלת מלא מוסכת גס עליו, וכן זכפתונו על לוח סכת.
 סספיקים על' כטלח ססקו (ליוכ כ' כ"ז) סס יספוק ספר סרזן (ט"ח כ' י') ל' ד', "חיריכענר זיוו"
 וכל' סול' סזוז לזן זכ סרנה. על ארזח מאלף וכו' גרסאות טתפלסות יז כזן כי כרענ"ס גורס, "על
 חסת חאלף חליז אלטיס ורינ רוני רכנות טעמיס הזכות" וכן כסדור רנ עטרס וכן גרסת חכודרסס רק
 סורס ר"י כמקיס רני. וכסדור רפ"ו. על פחת חאלף חלף חלפי חליזים ר"י רכנות פעמיס כסזונט.
 וטעסור רופס, "על חסת טאלף חלפי סכזיס ר"י ר"י רכיות סזונט." וכסדור רפ"ס וכו' ככזוז חזנו ולפיכ
 ססירז, כסזונט סעזית טענו חלף חלפי חליזים ורבי רכנות פעמיס חין חכפנו יכוליס לסדוזה לך עליכס
 על חסת ספילי. וע"כ ספילי סכלף כקטן להספוק טטמר, ועליכח על חסת חאלף כוא סספר סלקיי וכל"ח
 חין טויעזרזער טחיל. ור"י כוא כטו ר"י ר"י ורזזת כני"ת לססרון כסכל, וכסזן סס קודין ורובי כזוק
 וטעוז סול, כן ככז כטורסס. ר"י ר"י. וכן כסדור רפ"ו, והוא סס דכר כטו גדול (כרזזית ט"ח, פ"ט)
 וסלח סספין סכס (טכזי ג' י'); וככז הרפכ"ט כפירזוז לכרזזית ט"ח, יטעכ סויער כתפלת סנת ר"י שזכע
 כלכחטו כויו', כי שזכ סס כפועל וככזון ר"י ר"י כלכחטנו כלח ו"ו עכ"ל ורזזנו כי שזכ סוא סס סעקרה
 כל"ס וקסטיגנו ולס יתכן לשכר לו חזת כ"ת לומר קשכע כלכחטו וע"כ חקן ר"י ר"י. וכוא פירזוז סנת
 לנו סרנכס כרזוז כל"ס חיש חייכערזוזס. חך לרעז כיו ככ"י גורס ר"י שזכע כלכחטנו והוא ככזון כויתר דונעת
 זכלחטס לזוכע (ווקרס כ"ס י"ט) ורזח עוד כטוסף ר"ה. וסחל"ס רעיס זכמניס, כן סעקר כטו דכריס כ"ס,
 כ"ט. וכן כסדור רפ"ו. ספיר"ס כך כקודו ככל ס"י, וכן קרזוז גס כסייעמיס כסזזניס כקזעוניס כטו חכן
 גכרזל כזוכרזתי זכרון כעקל כ' כ' תנועות וככז, "סככ וסרכעיס, וסחחיס כעעיס, כטו טעטרזית כקזעיס,
 כעסכר ספיר"ס, וכטו ר' סחיר כר יכחז כפיוטו חכלה תקח סכזל כעקל ח' ט' תנועות וסרו, "קזונ
 סוקרזות ודין כסדריס, כעין ספיר"ס ועכול פדריס", וכן ר' ספיריס כר יכחז כפיוטו ה' סערי סכזז ג"כ
 כעקל ט' ט' תנועות חרו, "כעזי להרניט עכות ספיר"ס. כלזס טן ככז שוכח לכריס", גס ככרי רז"ל כעלחזו
 כן כקזעית סרנכ כחז כו"ד סחיר סכלף לכזרות על רכרי, וס"כ כריז סכזיזר טעמו ספיר"ס. וכסחטעז כו
 סו"ל כסורית על נחס עחלף סכזן וכל"ס, "קטרערזשטיי, גויער", וסוקרו כל' חרשי, וככזל ע"י כקודו כן
 ספיר זכעקרת סזר טעזו ככך סעוף (פויעגלו). וככז ספיר כס כעקל ספיר ספיר"ס. סו גס כעקל חלה

שְׁפִלְנָה בְּנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְתְּחָה בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ
 בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
 וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלְכּוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ: כִּי כִלְפָה לָךְ יוֹדָה. וְכִלְ-
 לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע. וְכִלְבָּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכִלְקוֹמְרֵי לְפָנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכִלְלִבְבוֹת יִירְאוּךָ. וְכִלְקָרְבַּי וְכִלְיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
 כִּדְבַר שֶׁכָּתוּב כֹּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרֶנָּה יי מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי
 מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ וּמִי
 יַעֲרַךְ לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם
 וְאָרֶץ: נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ.
 כְּאֲמוֹר לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶתְּוִי וְכִלְקָרְבִי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ:

הַיָּמִינִי בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹנִי.
 הַגָּדוֹל בְּכַבוֹד שִׁמְךָ.
 הַגִּבּוֹר לְנִצְחָה וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.
 הַמְּלֶכֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַם וְנִשְׂאֵא.

כאנועות טחטיל סג"ן האל, ונסכיות וספירי
 עזרת ונספת תירכ הגדול (ונתק סגלס
 כנספת תורה האל) ונספת טחטיל הגבור,
 כן נוסגין נרוכ קבלות חאכנו, אכן כרוכ
 קבלות פולין טחטיל סג"ן האל ככל נ'
 רגלים, אכל ככל הטקיות נרלס כנסס
 יום כפור טחטיל הגמלך, וככל שנתות הגנס
 סג"ן סגנן שוכן ער עד תתקדס וסכסל
 עונה ובסקהלוח.

אלשיית אלשיי רק אקוד ככ"ח נקטן כרכיוו כעבור כר"ס אלוונה סוכלת כדגס. ואין לכדז כי לולס הקדשס
 כעורגלת כיה לוטר ג"כ כרכיוו ען אדך ינוקד אדקרים (לח אכרים ככסה כטוטעת אל כעל ע"ת) ויהיה כו"ד
 כמלכנו לו כרכי כו"ל אכרי כהל"ף כרענו על כחף ככגיל, כי כן כענו לפעמים כו"ד אל כחף כגיל כעו
 כטס אכנו אינש אינשי כרענו ע: נקוד א"ש א"ש וכעו איטורי כרגלים (כובה כ"ג, נ') פוטורי טעפת
 (וכנסים פ"ט) לכקטיר איטוריו (כס כ"ו, נ') אקודו א"ש"י א"ש"י כפלס אסיוו א"ש"י א"ש"י א"ש"י כ
 ככל ס"י כהל"ף ככרי, לכן נאדז כו גס אכנו ולס חח טענו. שפלגת, סלקת, טגות מי פלג לכחף כעלס
 (פיוכ ל"ס כ"ס). ורוח ונשמה, ככר ככחתי פידעו נס' תוכלות סייס דף קכ"ס. שנשחח באפיו
 ע"ס כרלשית כ', ו'. הן, ל' ככס כעו כן כחדס כיה (כרלשית ג', כ"כ) וקוד ככרי כרוכ ככדורים וככס
 כוול דוגסת חו פ"ח (ככדכר ל"ס, ט"ו), וגס יתכן לכקד קד"ס ככגול וטוקף ודוגסת חו"ס (ככדכר כ"ג, ט') חו"
 חו"א (פיוכ ס', י"ט) קד"כ (כס י"ג, ח') קו אלת' (כס כ"ו, י"ד) ודוסיכס. יודו ויכרכו, מוסז אל
 ח' כנסות חלכ נח ג"כ ככרכה אכדוכס אל כהלל, וכל לישון ע"ס יעטיה פ"ס, כ"ג. וכל קוסרה,
 וכל ככסה. שככוב כההלים ל"ה, י'. מי ידסה לך, עשה ער וכחיו רכנו כדיקים נוספת ספסכדיס
 עזוכס טנוספתנו, וכיה כך לזוכה, זועת עניס אכח חזטט, לעקת כול תקיניו ותזיע, וכחוכ
 רכנו" וכ' וכן נס' רכ עטדס. מי ידסה וכ' ע"ס חכלים פ"ס, ו'. וזעייה ע', כ"ס. האל ככריל,
 לכות טנוכס כככת עגן אכיות. כרכי נפשי חכלים ק"ג. א'. האל, עתה חחר לכנוס חס כ"ס אשכר לעעלס
 כאל ככדול כככר וככרלס ופאריך ככל אשד וחדד ככככו. כחעזוכטוח, כתיקף, ותסז ל' חכלים ס"ח, ל"ו
 אכחוכ אס עון ותעלוטות חלל ככס חל. ככריל כככוד שחך ע"ס חכלים קל"ח, כ'. הככוד לנצת, לא
 ככוד ככר ודס אכול גכור כככריתו וכוכיתו כוול אכח גכור לעולמי חר. ככוראוותיק, ע"י טעזיס
 כורלס א"ך אכח כו"ח. ריחשכ על ככס, ע"ס יעטיה ו', ח'. וכ"ו, ע"ו. וכתס ככל כו ח"ל כככר ס' שאלר,
 ככנועות טחטיל חסון כאל כחעלוטות עון כככיל עון תורכ אכתורס נקדפת עח א' ס' עח לעשו יתן.
 וכככיות וככעיני עכרת וככנספת תורה טחטיל ככדול כככוד אשך לפי אכאשכר יוספת לכוו כככרת (יעטיה כ"ו,
 ט"ו) וככרה כככקתל על ככככות וכעיני וכנספת חורס, וכככס טחטיל כככוד לנכח לפי אככ"ס כרלס
 כככוד על כיס, וככ"ס ח"כ טחטיל כעלך כיוכ לפי אככ"ס יוכז כדיון עכ"ל וכן כככוכ גס סס' תכ"ן.

שָׁכַן עַד, מְרוֹם וְקְרוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתּוּב
רַגְנוּ צְדִיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּהַ תְּהַלֵּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּרְבֶּה.
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְקִרְבֵי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַגְוָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ
בְּכַל־דָּוָר וְדָוָר. שָׁכַן חוֹבֵת כְּלֵי־יְצוּרִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
וּלְקַלֵּם עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בְּדוֹשֵׁי עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ גְּאוּהַ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֵז וּמְשֻׁלָּה גְּצָה גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלֵּה
וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַפָּה וְעַד־עוֹלָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל בְּתִשְׁבַּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וְזִמְרֵי מְלֶכֶךָ, אֵל חַי הַעוֹלָמִים: ח"ק

שָׁכַן עַד סוּף דְּנֻחַ לְמַעַל מַעֲנַן, רַ"ל הַטֶּלֶךְ הַיּוֹצֵא רֵם וְנֹאֵף זֹכֵן עַד, וְהוּא עֲשֵׂה יִשְׁעֵי לָו, פ"ו. וְתַכַּת עַד
סִירוּסָה לְעוֹלָם, וְע"כ יֵשׁ לְהַסֵּר זִישְׁמִיק נִדְנוֹר בֵּין עַד וּבֵין טְרוּם. וְכַתּוּב תַּהֲלִים ל"ג, ח'. בְּפִי יִשְׂרָאֵל, גַּם סָה
חֹזֵר לְסַסּוֹק רַנְנוּ לְדִיקִים לְבַרְחֵינוּ יוֹתֵר וְחוֹשֵׁר בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל ע"ג לִישְׁעֵים מֵאוֹת תַּהֲלֵה, וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים חֲתַכְרֵךְ
ע"ג רַנְנוּ לְדִיקִים, וְכַסְדוֹרֵי הַסְּפָרִים וּבִשְׁפָחֵי לְדִיקִים. חֲתַרְוּסָם כָּכֵל עִיר וְעִירוֹת וְעַ"פ זַמְרוּ לִס' חֲשִׁידוֹ (תַּהֲלִים
ל', ס'). וּבְקִרְבֵי קְדוֹשִׁים, נִתּוֹךְ יִצְרָאֵל וְעַ"ה וְנִקְדַּשְׁתִּי נִתּוֹךְ כִּנִּי יִצְרָאֵל חֲנִי כ' עֲקֻדָּה כָּס (וּקְדָה כ"ב, ל"ב) וְעַ"ה
נִעֲדָן נִסּוֹד קְדוּשָׁה (תַּהֲלִים פ"ט, ט'). וְכַתּוּב סָבֵל בּוֹו לְכַתֵּר כַּד' נִתּוֹ רַנְנוּ לְדִיקִים וְכו' נְפִי יִשְׂרָאֵל תַּהֲלֵה, וּבְדַבְרֵי
לְדִיקִים תִּתְבַּדֵּךְ, וְכַלּוֹן חֲסִידִים תִּתְרוּסָם, וּבְקִרְבֵי קְדוּשָׁה תִּתְקַדֵּשׁ, כִּךְ סִדְרוֹ עֲשׂוּרִים וְזָקִים, אִךְ הַסְּדָהִים עֲקָנוּ אֵת
הַטִּיּוֹר וְכַנִּיל אֲשֵׁר יֵל חֵק תַּחֲסֵם נְרָשָׁה הַטִּיּוֹת נִקְשָׁה לְחַחִים רַבִּים קַסּוֹף הַטִּיּוֹת (כּוֹוֹתוֹ בּוֹז עַל הַסְּפָרִים שְׁאוֹרִים
בֵּן כָּל סָאֵס), אֲשֵׁרִים אֲשֵׁמֵחִי כִי יֵשׁ טְקוּפוֹת כַּאֲשֵׁרִים אֲשֵׁרִים אֲוִיחֵי כִךְ בְּיוֹם הַכִּסָּה. וְהַלֵּה לִי שְׁמָסֵם הַסְּדָה
דְּעַל רַנְנוּ לְדִיקִים אֲשֵׁר עַל יִחַק נִתַּחֵם בּוֹ ע"כֵּל וְכַלּוֹן לְוַעֲדֵי נִתַּחֵם יִתַּחֵם בְּרַשָׁהִי הַטִּיּוֹת עֲנַנּוֹר אֲבֵן נִרְדַּשׁ
הַטִּיּוֹת רַנְנוּ לְדִיקִים עַל יִתַּחֵם אֲנִיטוֹ, וְעַדֵּשׁ זֵם טִיּוֹת סָבֵל בּוֹ נִס' פ' נְפִירוֹשׁוֹ לְתַפְלַת הַטִּיּוֹת שֶׁל אֲנֵחַ ח"ל יִתַּחֵם
יִרְנֵן, טַלְוִינוּ נִתְגַּדֵּה רַנְנוּ לְדִיקִים נִס' בּוֹטֵן סִבְלִיקִים כּוֹחֵן סִקְרָה טִיֵּר חוֹרֵים אִירֵה, אֲבֵן עַלְוִינוּ נִתַּחֵם אֲנַעֲקֵד
וְהַלֵּם הַטִּיּוֹת טִיֵּר עַדֵּשׁ אִירֵה ע"כֵּל וְסוֹנֵה גַם נִתְרַחֵם פ' כ'. וְאֵתְרַבְּנָל נִס' זִכָּה סִכּוֹ ח"ךְ נִרְיֵשׁ לוֹ נּוֹסַחֵם
טִיּוֹתוֹת וְהִיט, בְּפִי יִאֲרִים תִּתְרוּסָם וְכַלּוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ וּבְדַבְרֵי לְדִיקִים תִּתְבַּדֵּךְ וּבְקִרְבֵי קְדוּשָׁה תִּתְבַּדֵּךְ.
וְאֵתֵן גְּכִירוֹל נִסּוֹף כַּתֵּר טַלְכוֹת אֵל סִדְרוֹ עוֹד נּוֹסַחֵם חֲסִירָה.

וּבְמִקְהֵלוֹת, נּוֹסַח זֵם נַח נְפָרִים טִיכּוֹת. וּבְסִקְהֵלוֹת כָּלֵּל וְכּוֹס הַטִּיּוֹת עַן סִקְהֵלוֹת (תַּהֲלִים ס"ח, כ"ז),
וְ' עֲזִירָה וְרָחֵם נִקְדוּ וּבְסִקְהֵלוֹת סִטִּים נְחִירָה כְּבַגְרִים חֲחִירֵי נִטּוֹק כִּרְלָן לְכַלּוֹן דָּף קִס'ה וְהַ הַכִּירוֹ טַעוֹתוֹ
אֲדַעֵם טַקֵּל טַקְנֵה טַעֲשֵׁלָה לְטַקֵּל הַזֵּכֵר טַעֲשֵׁל. וְכֵן טַעֵם נַעֵל וְיִ"ט נִס' אִים אֲנַקֵּד וּבְסִקְהֵלוֹת סִכָּה נְחִירֵי
וְכִיֵּף אֵת רִדָּק לְטַעֲרוֹ, אֲבֵל רִדָּק לֵא כַתֵּר דַּבֵּר טַנְקוֹר טַטִּיכּוֹת הַכִּירוֹ, וְהוּס נִנְכָּסֵם כַּטוֹ טַעֲשֵׁלוֹת טַקִּירוֹת
עַן טַעֲשֵׁלוֹת טַטִּירוֹת וְהַם כַּטֵּלָה גַם נִטּוֹכֵת וּבְשִׁקְטָרוֹת (וְקַסֵּלֵת ל"ב, ח') וְהַלֵּה אֲבֵן כּוֹס גַם כַּטִּיכּוֹת. בְּרַגְוָה
יִתְפָּאֵר, בְּפִי רַנְנוּ יִתַּחֵם וְיִתְפָּאֵר. חוֹבֵת לִי חֲכַטִּים כּוֹס כַּטוֹ חוֹנֵה עַלְוִינוּ לֵא טוֹרִיגִיקִישׁ וְכֵן נִתְפַלַּת מוֹסָף לְעַזּוֹת
סוֹכּוֹתֵינוּ. וְלְקַלֵּם, כָּל כַּטִּיכּוֹת אֵל אֲנֵחַ כַּטִּיכּוֹת אֲוִי"ט הַטִּיכּוֹת נִתְפַחִים קִס'ז, נ' נּוֹסַחֵם כַּדֵּם, וְסִכּוֹת חַס
קוֹזִיַת חוֹסֵם נִסְרוֹוֹ גַם קוֹזִיַת אֲבֵן יִרְפִי נִקְרִישׁ וְכַטֵּוֹתֵר אֵס דף 130 עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת, יוֹתֵר טַכֵּל דַּבְרֵי
אִירוֹת, רַ"ל כָּל דְּבָרֵי אִירוֹת דָּד אִינֵם טַטִּיכּוֹת לְכַדּוֹת לְהַטֵּם. וְתִשְׁוֹחִיחַ כִּינִית נִנְכָּסֵם כִּי טַעֲוִן הוּא.

תפלת שחרית לשבת וי"ט

דער פֿרעבטער רוט לויט:

" בָּרְכוּ אֱתֵי הַמְּבָרָךְ:
קו"ט
בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלְךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַחֹל:

ווקהרענד רעסטן בעשעט דיח געמיינטע לויט:

י' יתברך וישתבח ויתקאר ויתרום ויתגשא
שמו של מלך מלכי המלכים תְּקוּלֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדוּ אֵין אֱלֹהִים
סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיַם שָׁמַי וְעָלוּ לְשָׁמַי וְשָׁמַי
מְרוֹסִים עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

כצטנגן כחון השם יאמר הקהל.
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְהוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד:
כצטנגן כחון המבורך יאמר הקהל.
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כחומרים יולר טויסיפיים זכ: אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

טזכת כגדול עד ימי כפליחות טנגמס הכל יודך. כ"ט כחל כחול חמרים המאיר לארץ כעמוד לפעם נעטור.
מו"ט, ועו ער חוץ חייכעו ווערקטעג לחלוט, ויורד טעמטט הכל יודך דחו חונטעכסטעטעטעטע האיר לארץ געבעשעט.

הַבֵּל יוֹדוּךָ וְהַבֵּל יִשְׁבַּחֲךָ. וְהַבֵּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּיִּי:
הַבֵּל יְרוֹמְמוּךָ סָלָה יוֹצֵר הַבֵּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכַל־יוֹם בְּלַחֲתוֹת
שַׁעֲרֵי מוֹרָה: וּבִקְעַ חֲלוּגֵי רְקִיעַ. מוֹצִיָּה חֲמוּדָה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבָנָהּ מִמְּבוֹן שְׁבַתָּהּ: וּמְאִיר לְעוֹלָם בְּלוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שְׁבַרֵא
בְּמִדְרַת רַחֲמִים: הַמְאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכַל־יוֹם הַמִּיד מְעַשֵּׂה בְּרֵאשִׁית: הַמְלַךְ
הַמְרוֹסִים לְבַדּוֹ מְאֹד. הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂה מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲרוֹן עֲגוּנוֹ
צוֹר מְשֻׁבְּבָנוּ. מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מְשֻׁבָּב בְּעַרְגָּנוּ: אֵין בְּעַרְבֶךָ וְאֵין
זוֹלָתֶךָ. אָפֶס בְּלַתֶּךָ וּמִי דוֹמְהֶךָ לְךָ: אֵין בְּעַרְבֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ

הַמְאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכַל־יוֹם הַמִּיד
מְעַשֵּׂה בְּרֵאשִׁית: מַה רַבּוֹ מְעַשֵּׂיךָ יי. כָּלֶם בְּחֻבָּמָה עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאֶרֶץ

הכל יודך, כזכת שבוט יוס טכונד טכל הימים עתריכיס כזכמים ננכת יוכר חור. ירוסמוך סלה,
חמיד. ובוקע, פותח. לעולם כלו, לכל העולם. ולט"ד לעולם נקטן. ולישבו, ליוצי כעולם. כמדח רחמים,
כדחית כנ"ר סוף פ' י"ב וסונכ נפיר: רז"י לרחש כנחשית שכקדים כקנ"כ טדת כדחשים וזחפס לפדת
כדין כדי יחתיים העולם; וטלילח טדה טפורכת לפעלה דף 123. הוטאר לארץ, זה כחחח וזכיס
כנחיס חזריו הם ג"כ כולר של חול. וכטדווי כטפרדים וטסוזר רוטש יז ג"כ זשוק טה רבו טעשך ה'
כטו כחול, חכל כטדורי חזכנוס לח כעלח לכנת וכן חינו כטדורי רט"כ ורס"ו. אך זפת כסימי ככל נו
זכנת כט' ל"ז גם כט' קכ"כ טככל יודך עד אל פדון יז קי"ג חכות וכרחט טטנו זכיס גם כנוסחחו
כטסוק טה רבו טעשך וכו', וכוט הפכנון טכוון עד חחד זכוט פיותר וזפזר זכרסחו סיט פטר פכה חפת.
אין כערבך עז"כ חכליס ט', ו'. וכטפרדים חוטרים אין ערוך לך. ואין חולתך עז"כ דט"פ יז, כ'. אפס
בלתך עז"כ יזעיס ט"ה, י"ד. ומי רוסה לך עז"כ חכליס ט"ט, ז'. אין כערבך, טתב פוזר למרז ר'
כלזכנות זכוכיר. וזטר אין כערבך ה' אלחינו בעולם הזה, שפין זוט דכר כעולם כנופות יז למדך פלי,

בְּעוֹלָם הַיְהוּדָה. וְאִין וּזְלַתְךָ מְלַכְנָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אָפֶס
 בְּלַתְךָ נִזְמַלְנָנוּ לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאִין דְּוּמַרְהִי לְךָ מוֹשִׁיעֵנו
 לְתַחֲיַת הַמַּתִּים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה:
 נָדְלוּ וְטוֹבוּ מְלֵא עוֹלָם. דְּעַרְתָּ וְחִבּוּנְךָ סְבִיבִים אוֹתוֹ:
 הַמְתַּנְּאָה עַל־חִזְרוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְגִהְדֵּר בְּכַבּוֹד עַל־הַמְרַבָּר:
 זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְּסֵאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים
 מְאוֹרֹת שְׂבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁבֵּל: כַּח
 וּגְבוּרָה גִתָּן בְּהֵם. לְהִזְרוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב הַבַּל: מְלֵאִים זִיו
 וּמְפִיקִים נְגִה. נְאֻרָה זִיוֹם בְּכָל־דְּעוֹלָם: שְׂמַחִים בְּצִיָּאתָם

בְּנִיגָה: הַמְלִיךְ הַמְרוֹמֵם לְבְרוּ מְאֹד. הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְּשֵׂא מִימֹת
 עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲנֵנו צוֹר

ואמר כ' חלבינו, לפי שהעולם כוכ נכרס נעדת כחפטים ונעדת כדון כעפוס לעעלה. לחיי העולם הבא, ר"ל בעולם הבשעות גם שם חין לנו טלך חלח הכס נ"כ. לימות המשיח, כיגאלנו שפענו טלכות חן ידע לכל כי שפס נלחו. לתחית המתים, התשועה הגדולה נחייית המתים היא טופת שלא נטלא דועה לנורטו, וכן אחרים נחפכ ופי דועה לך טלך טטית וטחיה. ודלח בעקרים טאטר ד' פרק ל"ט.
 אל ארון, כתב הכל נו, טיועד כאלפח ניתח, וכרלסונכ עזר תנות ננד עזרת הכדרות, וכאטרונכ י"ג תנות ננד י"ג טולוח, נאלרו חשעה חטלעיים טככל חסד ח' תנות טכן ככללן ע"כ ננד שם כעפוס, ויחד כס כ"ג אותיות ננד שם טן כ"כ עכ"ל (ודלח עוד טזה נווכר פ' תרוטה דף נ"ט עמוד רל"ד). ודע כי כל טרוח טחחלק לנ' טלקים וכל טלח טחחיל כלות טסדר חלפ"ח נית"ח. וכסדרו טעדיה גלון לא נטלא טפיוס אל חרון חנל נכס נקוטו נוסחח חחרת גם היא ע"ס ח"ג חחחלה אל אדיר במעלה מושבו וסופה תהלוח עזו נשיר לטניח. ברוך ומברך, נאני כ"י גם נסדרוי רפ"ט ורפ"ז ונפחזור רוטח טגירטס ברוך היא ומברך, וכן כול גם נחניגה דף ג' ט"ג ונכדנר רנה דף רנ". חך נווכר פרטח תרוטה טלת היא חנינה, וכן כתב טכורטס טלון לוער הוא כדי זיכיו י' תנות נחרו וכטו זכתב גם ככל נו. בפי כל נשמה ע"כ סף תהליס. טלא עולם ע"כ ירטיה כ"ג, כ"ד. דעה וחבונה ע"כ טטלי נ', ו'. סוכבים אחו, כתוב דע' נג' נגיד וטלוה דף נ"ו זיט לוער דעת ותנוכה סוכנים הידי ולא אחחו והגטס נכונכ היא פיוע לטנין. וכנה טעל וי"ג כ"ו לוער טזכבות אותו כעבור כי דעת ותנוכה ל' נקכב סן, ואין לורך לככתו כטכור לטטח חלל וכסיות יזורו דף 214. חיות הקדש, טלחכי טעלה, חפילו עליסם טתנלח וכדלחיתח כחניגה דף י"ג, נ'. המרכבה, טטטיות הטלחכיס כעטעדס נקדח טרכנכ כל' חז"ל (חניגה רלח פרק נ'). זכות, טלה תלטודית וטעטס כטנרי טוכר, טענין ורך יזר פעלו (טטלי כ"א, ח'), וכלסון כול ע"כ לך וטטט טכון כסחך (תכליס ט"ט, ט"ו) חכות היא טלדק טלדית חלדס נדון לזכותו, וטיזור כול טטט כטו לעזות נדקס וטטט, לא יעטח טטטט (נרלחית י"ח, י"ט, וכ"ט). לפני כבודו, כס"י לפני כסא כבודו, וכטטיו תנת כסח כדי זיכיו ח' תנות נחרו וכטכור לטעלה, וכספרדים נורסיס מלא כבודו, וחינו ככון: טובים מאורות, חחר זכנח כטדות ככורח טינר עתח טל תקון הטלודות זכול טענין ככרככ וטטר טוכיס טארות ע"כ וירח חלכיס חח כחור כי טונ. ברעה בבניה וכחשכל, טי שפרטו טל כטארות זנתן לכס דעת וכיכ וכל כול זועה, חנל הס טדות טוסכות טל כיוול וככס נרל וילר חח ככל כטו ככתוב כ' כככטה יטר חרן כול שטיס נחנוכה כדעתו תכטות נקטנו (טטלי נ', י"ט). בהם, כטחורות. לדיות מוטלים ע"כ ולטול כיוס ותלילה. ויו, טעטו כוד ווכר, כטו כדרי חוייו (דמיל ד', ל"ג), ונתח טכודך טליו תרוטו טדוך (כטדנר כ"ו, כ'). ומפיקים, טליוטיס. נגה, חלרת חור, טטרמח"ו. שטחיס כצאחם וכ' סטיטן דכר טל כטארות נדרך טל כעל ילירי חיס ונתן לכס טטטח זשון וכדרך ככתוב

וְשֹׁשִׁים בְּבוֹאֵם. עוֹשִׂים בְּאִמְרוֹ רִצּוֹן קוֹנֵם: פָּאֵר וְכֹדוּ
 נוֹחָגִים לְשִׁמוֹ. צְהִלָּה וְרִגְרָה לְזָבֵר מִלְכוּתוֹ: קְרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח אֹזֶר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹחָגִים לֹלוּ כָּל
 צְבָא מְרוֹם. הַפְּאָרַת וְגִדְלָה שְׁרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִזִּירַת הַקָּדֹשׁ:
 לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעַלְלָה
 וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. הַפְּאָרַת עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עַגְג קְרָא
 לְיוֹם הַשְּׁבִיטָה: וְזֶה שָׁבַח שְׁלִיחַם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מִכָּל־
 מְלֹאכֶתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וַיֹּאמֶר מְזִמֵּר שִׁיר לְיוֹם
 הַשְּׁבִיטָה (טוֹב לְהַזְכִּיר לַיּוֹם): לְפִיכָּה יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לֹאֵל כָּל־
 יְצוּרָיו. שָׁבַח יִקָּר וְגִדְלָה וַיִּתְּנוּ לֹאֵל מְלֹךְ יוֹצֵר כָּל הַמַּעֲחִיל
 מְנוּחָהוֹ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁם בְּיוֹם שְׁבִיטָה קָדֹשׁ:
 שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזָבַח מִלִּבְנוֹ יִרְפָּאֵר בְּשִׁמְיִם
 מִכָּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַח: הַתְּבַרַךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל־שָׁבַח
 מַעֲשֵׂהוּ יִדְּיָהּ. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרְךָ סְלָה:

מִשְׁבְּחֵנוּ. מִיָּנִי יִשְׁעֵנו מִשְׁבָּב בְּעֵדֵנוּ: אֵל כְּרֹךְ גְּדוֹל הַעֲוָה. הִכֵּן יִפְעַל וְזָבַח
 חֲמָה. טוֹב יַעַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרֹת נִתְּן סְבִיבוֹת עֲוֹ: פְּנוֹת צְבָאִין
 קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׁדֵי. תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹדֵי־אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: הַתְּבַרַךְ יי
 אֱלֹהֵינוּ עַל־שָׁבַח מַעֲשֵׂהוּ יִדְּיָהּ. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרְךָ סְלָה:

בַּמְצוּר י"ט. קוֹנֵם וְכֹדוּ סְטֵרִים וְנִשְׁחָזֵר רוּטָה וְרַחֵם נְיוֹרֵךְ אֵל חוֹל דף 78. נִחְמָדִים כְּמִשְׁחָזֵר
 לְשִׁמוֹ אֵל נוֹרָאִם, וְהַכּוֹנֵה כִּי עַל יְדֵי מַלְאָכָה וְנִכְוֵס אֲבוֹט עַל סֵדֵר רַחֵם וְלֹא יִחַסֵּד לְעוֹלָם יוֹדֵעַ לַעֲמֵן כָּל
 תַּפְּסָרְתוֹ וְכִדְוֹ אֵל נוֹרָאִם אֲזֵר כּוֹחַ כּוֹחַ כְּמַסְמַנְסֵם נִכְחוּ אֲזִינֵן לוֹ מַלְכִּית. צְהִלָּה ל' מִלְחָמָה עֲזָרַת כֹּהֲלֵי וְדֵי
 יוֹשֵׁב לְיוֹן (יֵאֵפִים י"ב, ו'), וְהִיא אֵם דָּרַר כְּשִׁכְרוּ וְדָנָה וְע"כ סה"ל נִמְסַף קָטָן דְּנִשְׁמַת דְּמֵי צְהִלָּה (וּיְקָרָה
 י"ב, ד'), וַיּוֹנְדֵל כּוֹחַ טָן צְהִלָּה וְזִמְסָה (אֲסַתֵּר ט', ט"ו) אֲבוֹט נִמְסַף סַתֵּם עֲנָנוֹר אֲבוֹט עַל דְּנִשְׁמַת וְצִדִּי
 מוֹנֵב (וּיְקָרָה ז"ל, כ"ט). קְרָא לְשִׁמְשׁ, נִשְׁמַת כְּנִרְחֵב, וְאֵתֵר קְרָא כִּי כָּל נִכְרַח נִמְסַפֵּר, וְכֵן פִּדְיוֹת קְרָא
 כְּנִרְחֵב יֵדֵי מְאֹרֹת, וְהִיא נִכְרַח הַטֵּט וְאֵתֵר וְרֵט. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה, כֹּסֵף רַחֵם הַקֵּץ אֲבִינֹו
 פְּנוֹת הַעוֹלָם לְטַעוֹת אֲחֵרֵי הַטֵּט לְטַעוֹת אֵל כְּתוּקִין צוּרַת הַלְבָנָה כִּי אֲנִשְׁמַת מִלְטַעוֹת כְּלֹאִתָּם כִּי הֵם אֲנִשְׁמַת,
 וְכִלְיָמָה כִּי־פֵרַס ו'. וְאֵתֵר צוּרַת הַלְבָנָה וְלֹא אֲזֵר הַלְבָנָה זָבַח אֲחֵר כִּי־פֵרַס וְאֵתֵר לֵה אֲזֵר אֵל
 טַה אֲעַקְלָה עֲטוֹר הַטֵּט. וְכֵחַ כְּטוֹר אֵיז אֲזֵרִים רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה וְטַעֲרִים אֲזֵר עַל מִקְשָׁתוֹ
 (כְּסוּלִין ס' פ"ג וְכִי־פֵרַס כְּפִדְיוֹת ר"י לְנִרְחֵב ט', ט"ו). וְשִׁינֵן אֵם כְּדַעַת אֲזֵרִים לְנִעְלֵי הַתּוֹסֵפּוֹת). שָׁבַח נִחְמָדִים
 לוֹ וְכֵן אֲזֵר אֲזֵר אֲזֵר נִחְמָדִים אֵם לְכּוֹזֵר אֲנִשְׁמַת עַל יְדֵי כְּעִלְיוֹנִים וְאֵתֵר אֲזֵר מִתְחִים לוֹ כָּל טַה
 מְרוֹם ר"ל כָּל מַלְאָכֵי טַעֲלָה וְע"כ הֵם לֵב' נִי אֵלִים וְכו' (מַלְאָכִים כ"ט, ח'), חֵם אֲזֵר כָּל כְּנִיכָה דְּנִשְׁמַת
 ל' כֵּן וְרַחֵם לְטַעֲלָה אֵלֵל נִשְׁמַת יִתְנוּ (דף 79). וְכִסְמֵדִים גְּדִים שָׁבַח יִתְנוּ לוֹ, וְנִרְחֵמָנוּ יִתְנוּ כְּכּוֹס
 כִּי כֵן גַּם לְטַעֲלָה נוֹחָגִים לְשִׁמוֹ. הַפְּאָרַת וְגִדְלָה נוֹחָגִים לוֹ שְׁרָפִים וְאוֹפְנִים וְהִזִּירַת הַקָּדֹשׁ, וְנִשְׁמַת נוֹחָגִים
 לוֹ אֲנִשְׁמַת כְּכֹלֵן אֲנִשְׁמַת גַּם לְטוֹטוֹ. וְכֵחַ אֲזֵרֵכֶם יֵז גְּדִים אֲרִים וְחִזִּירַת וְאוֹפְנֵי כְּקֵדֵשׁ (אֵן)
 כּוֹחַ נִס' עִיד וְטוֹלוֹ דף ג"ו) וְכִי־פֵרַס כְּכֹלֵן עִיד אֵן אֲזֵר אֲזֵרִים כִּי־פֵרַס וְאוֹפְנִים וְחִזִּירַת הַקָּדֹשׁ עַל־כֵּן.
 לֹאֵל אֲשֶׁר וְכו' עִידֵךְ כּוֹחַ לְטַעֲלָה טַעֲלָה ר"ל אֲרִים וְאוֹפְנִים וְחִזִּירַת הַקָּדֹשׁ מִתְחִים מִפְּסָרַת וְגִדְלָה
 לֹאֵל אֲזֵר אֲזֵר וְכו' וְכֵחַ עִלְיוֹ כְּטוֹר נִס' ס' ר"ט וְנִכְוֵס נִסְאֵם וְכִנְרַת לְטוֹר לֹאֵל אֲזֵר אֲזֵר, וְכֵן עִידֵךְ

תתקבץ צורנו מלִּבְנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
מִלִּבְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵי בָלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
וּמְשֻׁמְיָעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וְיִמְלֶךְ עוֹלָם: בָּלֵם
אֲהוּבִים בָּלֵם בְּרוּרִים בָּלֵם גְּבוּרִים וְבָלֵם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן
קוֹנֵם וְבָלֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיָּהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְבִּיבִים
אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוּשׁ
הוֹאֵ: וְבָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִנְּהַ
וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּגִחַת רוּחַ בְּשִׁשָּׁה
בְּרוּרָה וּבְנִעֻמָּה קִדְשָׁה בָּלֵם בְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
קְדוּשׁ יְקְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

גם כן בשבט, ונטוליסלם אין פוטרים אותו עכ"ל גם חנוכה כתיב יש טקומוט שוכנים לוטר לאל שא
צח, ותעל לכה לדרך דף קנ"ג טוכירו נסס נערינאי גסון, אשר שבח סכל המעשים ביום השבועי עשה
ואצות ביום הכינעי סכל שללכחו אשר עשה, וטוכח טוה כי חנות ביום הכינעי נעשכות למעלה, ולא כנרסת
סספרדים הכוונתים וביום הכינעי נתעלה. התשלח נחפסעל כן כניה נעל וי"ג וכלך אחריי רוו"ה וכיון
הוא, ותסדורים אלפיהם נרסס ותשלח נחפסעל סכטטטטו כו חז"ל נעקוס נפסעל של טקרח ופירש עליו
לכודרסס סכוט על' טאד נעלית (תכלים ל"ז, י'). חטנס התשלח יתכן יותר כי הכוונה פה סכניכול סיה
יחד הקנ"ה שלטעלה למטה כדי לכרחת טולטו ופחרי אטר שללכחו סז ועלה למעונו לעטלה וכו' כעין
ישל סלכים טעל חנרסס (נרסאית י"ז, כ"ג) וע"כ הכיון תשלח טטטטו עלה על ידי עלטו כטו חטרוטס
ונל"ס ער ערהקב וד'. ושב על כסא של' תכלים ע"ו, ע'. ונעלס יסוד כל דברי הכינעי סיה נעטטר חז"ל
סענכס נעדרס כעלסס (דף ס"ו ע"ג דכוס חטטטרסס) וז"ל חטר רכ יסודס חטר רכ לא יכ הקנ"ה על כסא
כנרזו עד אצס אצת ונתעלה וצ על כסאו, אטר ליה ר' יוסי וסא קודס סנרסל סעולס יכ סיה סוה ויכיה,
לטר ר' יסודס אי טטטע לן דעל כסא כנרזו טטט סוה, לא, סלס ככי חנינון עד סלס נרסל סעולס לא
סיה סי זיקלס לכקנ"ס ויכיר סוהו כיון סנרס טולטו נרסל סטלסכיס וחיזת הקדש סעסיס וכל נכסס וכולס
סוכניס לכח ליוטרס ולסחרו, ועדיין לא סיה פלר וסכח לפירו עד סנכנס סנת וקטו כולס ופלחו נרס
ואסס סעליוניס וסחחחחחח וזו יכ על כסא כנרזו כלוטר סזי סיס סי איכיר פת כורחו ויכנס לכנרזו,
ופטר ר' יסודס אין לך סנח וקולוס לפני כקנ"ה כטו סנחו של סנח, סעליוניס וסחחחחח כולס טטנחיס
לו כסטר וספילו יוטו של סנח טטט טטנח לו, סה"ר טוטור סיר ליוס סנח עכ"ל. חספארת עטה, סתן
ססלרת וכנרז ליוס סנח על כל יעי סנכס. עטה ל' לכסס. ענג קרא עט"ס על"ס כ"ח, י"ג. זח שבה,
סוהו ככנרז אצס הקנ"ה ליוס הכינעי וזו סנחו. וכוססת מחזור רוטח וכרורי סספרדים סוה, וזח סיר
ואכס ליוס הכינעי, ולסיה נעסכח סלסון למטה, ר"ל טוטור סיר ליוס סנח ססיר אשר יוס הכינעי נעכטו
סיה פוטרו סוה ססיר וסנח סנאטר גם חנחנו ביום הכינעי. שליוס כן תקן רו"כ וככוו כטו סלסלסס
(סיר ג' ו') נלססי (יונכ א' ו') וסוה לכודרס חוססת סחזוקות הקנין; ואין לרסווח אל של"זכחיס נפרק
לסיהו טקוטן כי סל ל' טנכ סוה, ופס נחפסל יס לחחחו כל' סקרחל כי ל' חורס לעלטה ול' חכטיס
לעכסס. ויום השבועי ססכר, ינאטר נעדרס אכעחחחח נספון, ועוד נעדרס חסלס טוטור ל"ג וז"ל כיון
רלסס חרס כטו ז: סנח נח חלרס לוטר סיטנון (Hymne) לסנח טוטור סיר ליוס סנח, אטר לו כסנח,
לי סתח פוטר סיטנון? סני וסחח נאטר סיטנון לכקנ"ה סז' טונ לכודרות לכ' עכ"ל. טוב לרורוח לה', זכ
סינו נסדורי כ"י גם לא נעחזור רוטח ותסדורי ספרדים. לפיכך יספארו, לכן כל סילודיס יכ נחס לפטר
ולכרך לכסס כ"ס. לאל סלך, לאל סכוס טלך ויודל כל. ועל סאורי אור שעשויח, ככ"י גורס ועל סחודות
אכסי. יסארוך, טוכס אל סטורי חור, ססלודות יסארוך, וכעחזור רוטח גם כס כנוססס, וכסלודות סז
יכח ססס יסלרוך סלס".

כחומרים אופן יאמר זה.

וְהַאֲפִיגִים וְחַיִּים הַקֹּדֶשׁ וְהַחַיִּים יִשְׁוֹרְרוּ וְכַרְוּכִים יִפְאָרוּ וְשָׂרִים יִרְנוּ
 בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְׂאִים וְאַרְאֵלִים יִבְרְכוּ פָּנַי כְּלַחֲתִי וְאוֹפֵן וְכַרְוֹב
 לְעַמְתִּי שָׂרִים לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
 בְּרוּךְ בְּבוֹרֵי מְקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמִלְךָ אֵל חַי וְקַיִם וְמִרְזַח
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבַּחְתָּ יִשְׁמִיעֵנוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרַת עֲשֵׂה
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת פּוֹרָא
 רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
 לְעוֹלָם תְּסַדֵּר: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֵּאִיר וְגִזְרֵי רַגְלֵנוּ מְהֵרָה
 לְאִזְרוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאֹרֹת:

אַתָּה רַבֵּה אֶהְבֶּתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמִלָה גְדוֹלָה וַיִּתְחַדֵּה
 חֲמִלָתְךָ עָלֵינוּ: אֲבִינּוּ מִלִּבְנוֹ בְּעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ
 וְהִלְמְדוּ חֲקֵי חַיִּים יָפוּ (כִּי) תִּחַנְּנוּ וְתִלְמְדֵנוּ: אֲבִינּוּ הָאֵב הַרְחִמֵן
 הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְחַן בְּלִבְנוּ לְהַבִּין וְלַחֲשִׁבִיל לְשַׁמַּע לְלַמֵּד
 וְלִלְמַד לְשַׁמֵּר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת־קְלֵד־דְּבָרֵי תִלְמוּד הַתּוֹרָה
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחֲד
 לִבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שִׂמְךָ וְלֹא גְבוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד: כִּי בְשֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחְדֵּה בִישׁוּעָתְךָ:
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹרֵי הָאָרֶץ וְתוֹלִיבְנוּ קוֹמְמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וְכֵן בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם
 וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתְנוּ לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ
 וְלִיחַדְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

והחיות כחומרים פיוט של אופן חומרים זו כמספא שביא ג"כ כחונב כעין פיוט. ישירי כן כוא
 נכל הסודים. ונעל וי"ל כגיס לומר חשוררנה כל נקבה לביות עיסנת על כסיות, וכן כגיס כטוסף ר"כ
 וכויות נו חפקדנה כטקוס יפקדו, וכנס לא רחב כי גם כיתוקל ידוכר על כסיות כל וכו ככו. ודך
 כמקרא ככרנה טקוטות לכעמיד כפעל כרנוי כוכר על כנקנות ככו אופשים כ"א, כ"א. יתקאל כ"ג, ט"ט.
 יואל כ', כ"ג. טעוש ר', פ'. שיר כ', ז'. וכו', פ'. רות ח', ט'. חספר ח', כ'. ודופכס, וככו אכח סלכ"ט
 כפידאו לכרזשית ל"א, ל"ט כי טכספ כלשון לכסריש כין וככיס לנקבות כלשון יפיד, רק כלשון רכיס ל"ט
 יפואו. ואראלים, כח טלכיס סנקלשו כן, וכשקלס כן ללכלס לעקו (ישעיש ל"ג, ו) וע"ז פירוש ד"ק.

(יחיד חוסי אל מלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אהר:
 בלתי ברוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברת גם בשבתך בביתך בדרך ובשבתך
 ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפת בין עיניך:
 ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהוה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאתבת את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורדו ומלקוש ואספת
 דגך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבתמך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פדיופה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחוייתם להם: וחרה אפי יהוה ככם ועצר
 את השמים ולא יהיה מטר והיא ידמה לא תהן אתי יכולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאזני על ידיכם והיו למטפת בין עיניכם: ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלבבך בדרך
 ובשבתך ובקומך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדדתם
 ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים

לאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י' לנצח ולעולם לא תשח.

כאֲשֶׁר הוֹצֵאתִי וּלְחַם אֱשֶׁר הוֹצֵאתִי מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְכִי עַד שִׁין אֲלֵכֶם וּלְחַם חֶלֶל
כְּפֹלֵיךְ שְׂחֵלִיפִים הָיָה עַל הָרֶאשׁוֹנִים.
אֶמֶת וַיֵּצֵב וְנִכְזָר וְקִים
וַיֵּשֶׁר וַיִּנְאֶמֶן וַיִּטְוֶה וַיִּסְתֵּר
הַדָּבָר הַזֶּה עַל־אֲבוֹתֵינוּ
וְעַל־נוֹתְנוֹת עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־
הַדּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
עַל־הַרְאֵשׁוֹנִים וְעַל־
הָאֲחֵרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֶק
וְלֹא יַעֲבֹר. אֶמֶת שְׁאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֵתָה
הוּא מִלְּבָבוֹ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ
אֵתָה. לְמַעַן שִׁמְךָ כְּבוֹד
לְגִיאֵנוּ כְּאֲשֶׁר גִּאֲלֵת אֶת־
אֲבוֹתֵינוּ: אֶמֶת מְעוֹלָם
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עֲלֵינוּ נִקְרָא
בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים וּלְחַם:

אֶמֶת וַיֵּצֵב וְנִכְזָר וְקִים וַיֵּשֶׁר וַיִּנְאֶמֶן וְאֵהוֹב
וְהַכִּיב וְנִקְמָד וְנִגְעִים וְנִגְרָא וְאֵדִיר וְמִתְקָן
וְמִקְבֵּל וְטוֹב וְנִסְתֵּר הַדָּבָר הַזֶּה עַל־נוֹתְנוֹת לְעוֹלָם
וָעֶד: אֶמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּבָבוֹ צוֹר יַעֲקֹב
מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמְךָ
קִים וְכִסְאוֹ גָבוֹר וּמִלְכוּתוֹ וְאֵמוּנָתוֹ לְעֶד
קִימָת: וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִימִים גִּאֲמִים
וְנִחְמָדִים לְעֶד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־
אֲבוֹתֵינוּ וְעַל־נוֹתְנוֹת וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
עַל־הַרְאֵשׁוֹנִים וְעַל־הָאֲחֵרוֹנִים דָּבָר
טוֹב וְקִים לְעוֹלָם וָעֶד. אֶמֶת וְאֵמוּנָה חֶק
וְלֹא יַעֲבֹר: אֶמֶת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּבָבוֹ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ
גִּיאֵנוּ גִּיאֵל אֲבוֹתֵינוּ וְצָרָנוּ צוֹר יִשׁוּעָתָנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא שִׁמְךָ. אֵין
אֱלֹהִים וּלְחַם:

אמת ויצב, כענין כאלוהים שיוט קודם עזרת אבותינו שטובת כס וזאת לומר לא שמת
ויליכו וכו' עד שין אלהים וולתך כנוסא פזולרה, ונפולין שין פזורים כנוסא חק טן על כרפאזים ופילך.
שטח בני ספרד יז להם לכל הכנס המוסח הכנסה ופין להם כנוסא קלרה כלל. והטעם טעם זה אל שמת
ויליכו כעקובל נזכר גם' חסידים ס' רנ"ח (ובעתיקו חלמיו כרוקם כפיטן ר' גם טעמיל ככלכות ר"כ וכלנו
לפ"ס ס' תקפ"ד) גם שטר כי נר"כ שין אופרים וולת לפי אפריכים לומר שמת ויליכו ככלכות כדי
לכזיר ו' טעמים שמת, ופילו כינו אופרים וולת כיו שחארים טעמים שמת; כיו טעמור שנתן ר' יחזק
הספיד סיט כזר כענין טעם לומר שמת ויליכו קלרה כחשירת וולת, חלל טעמס לטע זה טעמים כנוסא
לפ טלחתי. ונסוד תפלות טעם רומניא (Romainien) כחה שמת ויליכו כזכרה לכל שנת ואת. לגאלט
כפ"ל קתן חטוף כעבור עין הפעל אכית נרומית כעו לגאלד (רות ג', יג') קאחטס (כואט ס', י') שחאס
(טעום נ', ד'). כאשר גאלת, גם' קאלת. ופילנו ככון לשי' ל' כחונ, כי לפ טעמל כ"ף הטעום אפודר פל
טעמל חלל כעקוד ונטעט כעקוסות גם ככיוני כעו קשישי קשורחתי. חלל לא ינת טל טעמל טכר ושחיד,
ורק כפייטנים כס אראו לטעמל למכרו גם לעכר ועחיד ולומר כילא, כטכה (טעמיל ליל פ' אל טעמ)
כלקטו, ככולחטס, ככוזאוו, כנד, ככעו (אנוק נ' אל טעמ) כסודעת (טליטכ חל חדן) חדון כתקס
(טליטכ ערת) ככס (יחזר נ' אל פכחו) כרלחמ (עלח שנת כדול) ודופיכס, ופ"כ כאשר גאלת
סוז חלכון לפי טעום ככון וכעו אטוסים כווח' ש"ט טחתי (ש"ל יכעו) אנטעל גם כעטעור דפוס
הקאבורג טעמל חל"ז.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּהּ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אֲתִירֵיהֶם בְּקִלְדוֹד וְדוֹר יִדוֹר: * בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסוֹ אֶרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל־לִבּוֹ: אֵמֶת אֵתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים: אֵמֶת אֵתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָּה הוּא
 אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
 גָּאֵלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמְבִירַת עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגָּתָ וּבְכוֹרְךָ גָּאֵלְתָּ וַיִּסְסוּף בְּקַעַת וְיָדִים טְבַעַת וַיִּדְדִים
 הַיַּעֲקֹבִית וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיחֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל־
 זֵאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יָדִים וּמִירוֹת
 שִׁירוֹת וְחִשְׁבֹּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רַם
 וְנִשְׂאָה גְדוֹל וְנִזְרָא מִשְׁפִּיר גָּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפִלִים מוֹצִיא
 אֲסִירִים וּפּוֹדֵהוּ עֲנִוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַרְתִּי
 שׁוֹעֵם אֱלִיֹּ: תְהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשֶּׁה
 וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּל־ם.
 מִי־בְמִקְדָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי בְּמִקְדָּה גְּאֵדֵר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תְהַלֵּל
 עֲשֵׂה כְּלָא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֹלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׁפַת חַיִּים
 יָחַד כָּל־ם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֵךְ לְעַלְמֵי עוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֵצֶרֶת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה בְּנֵי־אֶמְךָ יְהוֹדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל. (גְּאֵלְנוּ יי עֲבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אֵתָּה
 יי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

* נ"ל ה"כ תחילת הטון בקול ים ברום פולם וכו', ובכנינות אשרי איש שישמע וכו' ונסוכות אמת אתה הווא ראשון וכו' ונספס ממצרים גאליתנו וכו' (ס' וזכרם).

שישבע למצוהך, כפסוק רוסט זישע אל פ'ויתך, ותחכר ע"פ דכריס י"א, י"ג. וכו'. כ"א, י"ג. ודושיכס, וסלגן שטע לטצוה כפלא רק פעם אחת כנהניכ ס', כ"פ. גואל ומושיע, כס' רכ פעלס גס כפסוק רוסט, גואל שור ופזי"ע".

תפלת שחרית לשבת.

אֲדַנִּי שְׁפָרְחֵי תִפְתַּח וַיִּי גִיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה .

זכנת אינם טוסיפס זכרנו. חס שנת אינם זכרנו חייגעטמלטעט.
זכרנו לחיים מלא חספ בחיים. זכנתנו בכפר החיים לפענה אלהים חיים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אַבְרָהָם :

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיהַ מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ .

מִן שנת נחלית כיו מסח זקנט ימיו :

משיב הרוח ומזריד הגשם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיהַ מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אַסּוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי בְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מְלַךְ מְמִית וּמְחִיהַ וּמוֹשִׁיעַ וְשׁוֹעֵה .

זכנת אינם טוסיפס מי כמור. חס שנת אינם זכרנו מי כמור חייגעטמלטעט.

מי כמור איב הרחמים זכר יצוריו לחיים ברחמים :

וּנְאֻמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיהַ הַמְּתִים :

קדוש יי בשרת יתעלה :

אַתָּה קְדוֹשׁ

קָדַשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם לְשֵׁם שְׁמֹקֵי־יֵשׁוּם אוֹתוֹ בְּשֵׁם מְרוֹם בְּנִתּוֹב עַל־יַד כְּבִיאָה וְקָרָא זֶה אֶלְזָה וְאָמַר . יי קדוש קדוש קדוש יי צבאות סלא כל הארץ כבוד : מ' או בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמתי שרפים לעפתם ברוך יאמר : יי ברוך כבוד יי מסקוסו : מ' מסקוסה סלכנו תופיע ותמלוח עלינו. כי מחכים אנחנו לך : סתי תמלה בעציו. בקרוב בןמינו לעולם ועד תשכון : תתגהל ותתקדש בתוה ירושלים עירך לרד ורד ולנצח נצחים : ועינינו תראינה סלכותה בךבר האמור בשרי ענה על ידי הור משים צהקה : יי ימלה יי לעולם אלהיה ציון לרד נדד הללהיה :

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ

וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־

יוֹם יוֹהֵלְלוּךָ

סְלַח : בִּיא יי

הַיָּ (נז"ח המלה)

הַקְּדוֹשׁ :

מ' לרד ורד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתה נקדש ושבתה אלהינו ספינו לא יבוש לעולם ועד ביי מלה גדול לקדוש אתה. ביי ה' (נז"ח המלה) הקדוש :

נקדש, קדושת תפלת שחרית לשנת וי"ט כענה סאזכנוים דומה כחלמה לקדושת אל חול עד סלף כל הארץ כבודו, אך טעם עד סופה טורטנת כיו כנוסחתה וכוף לכבוד שנת וכדי לכנדיל כין שנת לסול. חשנם הספרדים יא להם כנוסח חחת לקדושת אל שפרית כן לחול כן לשנת וי"ט. או בקול רעש סז"כ יחזקאל ג', י"ב. ופירוש חו, או כשלוטרים קדוש כלים סלכני רעש ולוטרים לעוטתם כרוך, וכח סרוקח יז כפסוק זה יד חכות כנגד יד שעות סכערת סככרות. יי קדשים. נ' חכות, כן כס' רכ עטרס ונרמנ'ס וכלל, ונכרנכ סדורים כרפס קסחכים וסעות. ועדות כדורס אל' כ' ססכ'ים יא לנו כרוקח אמת שן עטקוטך עד לךך ל'ח חכות כנגד ל'ח חכות חזכ כג' כסוקים כיוחקל ל'ז, כ'ו. וכ'ו. וס'ס. סז' על סיסס כתיסכס כנוסכס. קאפיר ה'ס' כחשן דוגנת ה'חיו (כעככר ל'ח, ס'ו), וכאופר קאפיר ככגול סועס כ'ז ח'ס כ' ח'סכ ככו סחטור כ'ח יעקן (ס'ככ כ', ו'), וככו סכעיר כככ ככל ס' ססידים כסן סת'ה.

יִשְׂמַח מִשָּׂה בְּמַחֲנֵה חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נְאֻמָּן קָרָאתָ לוֹ. כָּלִיל
 הַפְּאֲרָה בְּרֵאשׁוֹ נְתַתָּ. בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וְשָׁנִי לַחַת
 אֲבָנִים הַזְרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכִן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם
 בְּרִית עִלְמָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹת הוּא לְעַלְמָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַשׁ:
 וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגֻוַי הָאָרְצוֹת. וְלֹא הִיגְחִלְתוּ מִלְּבָנוּ
 לְעֹזְבֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחַתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרָלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל
 עֲמָךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה. לְיָרֵעַ יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחֶרֶף. עִם
 מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךְ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ
 בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֻדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה בְּמִנוּחָנוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטָהַר
 לְבָבוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
 קִדְשֶׁךָ וַיְגַדְּחֵנוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ישמח משה במחנה חלקו, על דרך הפשט לפי שהצנת נתנה ע"י טעם וכשנת נוכח ל' טעמה שני
 כי ה' נתן לכם הכנת (כשפות ס"ו כ"ט) לכן אשר יאמר טעם טעם כשנת חלקו, ואיתא כשנת י' ע"כ אשר
 לו הכנה לטעם טעמה טובה יש לי נבית גנוי וזנת טעם ואני טעמך ליתנה לישראל, לך והודיעם עכ"ל
 ועל דרך סודות כשמות רבה דף קי"ח ע"ב וידא נכסלותם, ראש טעם נכסלות יאסאל נעלרים אין להם
 שנוחה, סלך ואמר לטעם מי שיש לו עמד חס אינו נח יום אחד כשנוע הוא עת ואלו ענדיך חס אין חתה
 שרית להם יום אחד כשנוע הם שמים, אשר לו לך ועשה לכן כעו שאטרת, כלך טעם ותקן להם את יום
 הכנת לנוח, וזה אשר יאמר טעם טעם כשנת חלקו. כי עבד נאמן כעו שכתוב בעדכר י"ב, ז'. כליל חפארת,
 הוא קרין עור פניו (שמות ל"ד, כ"ט). בראשו נחה, בן הכוסחת ככל ס"י גם כסודי ספרדים וכן נדפנס.
 וכתוב ק"ם לופות ל' זכר. וכן כתוב, פירושו גם נחורה וזלת עזרת הדכרות שכלוחות נאטרה שפירת שנת,
 ונעלם שנת שנת י' שפטים כחורה פלנד זכור ושעור של י' הדכרות. ושטרו שעות ל"א, ט"ז. ולא נחחו,
 את יום הכנת, לגווי הארצות, כדאיתא בשמות רבה סוף פ' כ"ה ר"ט כי ה' נתן לכם הכנת, לכם ניתנה
 ולא לחמות העולם, טעמן אשרו (סנהדרין נ"ט, ע"ב) חס ינחו טכני נח ויטערו את הכנת לא דיים שמיים
 מקבלים אכר אלא שמיים שיהי' שני' ויום וליכא לא ישנתו עכ"ל ורזה גם דכרים רבה דף רפ"ו, ע"ב.
 ערלים בן הכוסחת ככל ס"י וכסודי הספרדים ונרמנס. וטה נעלם ש"ח גם וי"א כתבו נקוספה רשעים,
 הוא שעות גדולב למחר. והא לשון אכן ירחי, ולא נתחו ה' חלכינו לגווי הארצות. שמיים עונדי פסילים,
 ולא הכסלותם טלכנו לעוברי פסילים, עונדי ע"ו, גם כשנחתו לא ישכנו ערלים, שמיים אלו ואלו חלל
 גרים שקבלו עליהם ז' שעות בני נח, כי אב לישראל, שקבלו עליהם כל הטלוות, ועל כן חין ככון נדלג
 אותו כלאון שתקנת שמיים הוא עכ"ל ורזה לוח ליענך ס' ז"כ. עם מקרשי שביעי, בקלת כוסחת
 שוקדם לו, יאטחו כשלוכותך שוטרי שנת וקודחי ענג"ח זהו טעמה ספרדים וע"פ ס' רב עטרס, ולא
 כשנכנו. וכשיבי' רצית בן, כן גורם שנודהס וכן נכין, וכסודרים יבשיבי' וכנר סרגים נעל וי"א כשכ
 שטעם יחס הכי"ת וכוח השמים שנת בן, חנל הלזון כעו שהנתיס הוא הכוכבה. וקדשהו, כבי' וקדש
 שותו. חסדה. כל ל' קדשי' כדל"ת דגוסה. חסרת ימים אוחו קראת, קראת וטנת את הכנת להיותו כחכר טכל הימים,
 ופירוש קראת טענין קדמתי כסם (שפות כ"א, כ') כי חזר קדמתי (ישעיה כ"א, כ') כל"א כעסטיאטון ערנעננו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

כ"ס ומכ"ע פוסקים תולה ויבוא. חס ראש חדש חגד תה"ס ומגוס אמו תולה ויבוא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר ויקרנו ויסקרונו ויקרון אבותינו. ויקרון משית קרודו שקנה. ויקרון ירושלים עיר קדשה. ויקרון כל עמך בית ישראל לשקד. לסליטה ולסוכה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום ל"ס ראש החודש | לסס חג המצות | לסכ"ח חג הסוכות

היה. וקרנו יי אלהינו בו לסוכה ופקדנו בו לברכה והושענו בו לחיים. וקדבר ישועה ורחמים חיים וחסד ורחמים עלינו והושענו. כי אלה עיגינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחננה עיגינו בשוכה לציון ברחמים. ברח אהיה יי המחזיר שבינתו לציון:

סדרים חדש

סדרים אגחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לחר ודוד. נודה לך וגספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל גספך שבכל חם עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר ועתה. הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קוינו לך:

כסוכה מסופים על הגסים. חן סת תוכה איה חסר על הגסים וייטעסחולטעס.

על הגסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הפולחנות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו כו' ויחזן כהן גדול חשמוני ובגיו. בשעמדה סלחתי זון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונה. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם הנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים וישעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי תורתך. ויה עשית שם גדול וקדוש

בעולמך ולעמך ישראל עשית השועה גדולה ופרקן בחיזם הזה: ואחר בן בא
בנהך לדביר ביתך ופנו את חייבך וספרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות
קרשך וקבעו שמונת ימי חגכה אלו לחוחות ולחלל לשמך הגדול:

ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:

כאנת זכנת חסידים: וכתוב לחיים טובים ברכני בריחה:

וכל החיים יודוך סלה ותחלו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ב'א יי הטוב שמך ויך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו. ברכני בברכה המשלשת בתורה הפחוכה על
ידי משה עבדך האמנה מפי אהרן ובניו כתיב עם קדשך באמור.
ברכה וישמרה: יאר יי ופגיו אלה ותנה: ישא יי ופגיו אלה וישם לה שלום:

שיום שלום. טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלנו
ועל בלישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו הורה חיים ואהבה
חסד ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
לברך ארץ עמך ישראל בכלעת ובכל שעה בשלומך.

ברוך אתה יי המברך
אתעמו ישראל בשלום:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה זכר
ונכתב לפניה אנתנו וכל שמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי. געד לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמעוטיך תרדוף
נפשי. וכל החשבים עלי רעה מהרה רפר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען
הודתך. למען יחלצון ירדך הושעה ימנה וענגי: יהי רצון אמרפי
והגיון לבי לפניה יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום
עלינו ועל בלישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך פיראה בימי עולם ובשנים
קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

כאן חוד כחפלב נקול ופוער קדוה נקדש ופוער כחפלה ופוער פסרכ קדוה חתקנל; אכן כראש חדש
וחוכה וחול הסוער פוערס סיד הלל חסד נטר חרות כחפלב קודם קדוה.

סדר הוצאת ספר התורה.

קודם פתיחת הארון חוטרים כפולין ונקתת חבלות סאכנו:

וְאִין־בְּמִוְךָ בְּאֵלֵהֶם וְאִדְנִי וְאִין בְּמַעֲשֶׂיךָ: מְלַכְתְּךָ מְלַכְתָּה מְלַכְתָּה כָּל־
עֲלָמִים וּמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: יְיָ מְלֹךְ יְיָ מְלֹךְ יְיָ מְלֹךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אַב הַתְּתָמִים הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם:
כִּי בָדָה לְבַד בְּטַחְחֵנוּ מְלֹךְ־אֵל רַם וְנִשְׂאָה אֲדוֹן עוֹלָמִים:

פוחים ארון הקודש וטובחים ס"ת וחוטרים:

כִּי־יָם חוֹיחַעֲכַעַן דַּעַר ס"ת חוֹי: רַעַם אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְיִירַד אֶתְּחַזְּקֵנּוּ גַבְעֵשֶׁעַם:

וַיְהִי בַּנֶּסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּסְעוּ אִיִּבְיָה וַיִּגְסוּ
מִשְׁנֵאִיָּה מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָּם:
בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

יש חוטרים עוד כריך אסה וכו'.

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמַרְא עֲלָמָא בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאִתְרַךְ. יְהִיא רַעוּתְךָ עִם עַמּוּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם. וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אֲחוּי לְעַמּוּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וּלְאַמְסוּיָא לְנַפְּא
מִטְּוִב גְּהוּרְךָ וּלְקַבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהִיא רַעוּא קְדָמְךָ הַתּוֹרָה לֵן חַיִּין
בְּטִיבּוֹתָא. וְלִהּוּא אֲנָא סְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקָא לְמַתָּם. עֲלִי וּלְמַגְדָּר יְחִי הָתַּת
כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּה הוּא זֶן לְקִלָּא וּמְסַרְגִּים לְקִלָּא. אֲנִתָּה הוּא
שְׁלִיטָא עַל־בְּלָא. אֲנִתָּה הוּא דְשִׁלִּיט עַל־מְלַכְתָּא וּמְלַכְתָּא דִּרְלָךְ הִיא. אֲנָא
עֲבָדָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסַגְדָּנָא קְמוּה וּמְקַמָּא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל־עֲדָן
וְעַדָּן. לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצָנָא. וְלֹא עַל־בְּרִיאֵלְהוֹן סְמִכְנָא. אֲלֵא בְּאַלְהֵי
דְשָׁמַיָּא. דְהוּא אֲלֵהָא קְשִׁט. וְאֲוִרִיתָה קְשִׁט. וּבִיאֲוֵהי קְשִׁט. וּמְסַגְנָא
לְמַעַבְדָּר טְבָן וּקְשִׁט. בְּהָ אֲנָא רַחֲצִין. וְלִשְׁמֵהּ קְדִישָׁא יְקִירָא אֲנָא אָמַר
הַשְׁבָּחָן. יְהִיא רַעוּא קְדָמְךָ דַּתְּסַתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא וְתִשְׁלַם מִשְׁאַלְחִין דְּלִבִּי.
וְלִבָּא דְכָל־עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

אין כסוד, מקור שמירת פסוקים הללו היא נטע' סופרים טרק י"ד כלכח ח'. אין כסוד, תפלים
פ"ו, ח'. מלכוהך קס"ה, י"ג. ה' סלך, ענואר ד'ק' 68. ה' עו לעמו, זס כ"ט, י"א. היטיבה, זס כ"א,
כ'. וכתב בשנלי הלקט חנה שארי ר' אברהם ברופא ז"ל הכיני לומר בכל זאת ח"ט כשעולחין כ' ס"ת לקרות
בין פסוקים של אמות חין כעין באלהים וכו' וכיס הדבר מראה עירח סגנון עכ"ל וכן כרוך קבלות סאכנו
חין נוהגים לפטרו, רק כשפסת מורה שאריכים בפסוקים של זנס קודם כונסת ס"ת.

כריך שמה כועתק לפדורים החדשים עתון הוואר פ' ויקבל עמוד זש"ע זשס ככ כלזון פטר ר'
זשעון כד טסקין ספר תורה ככנרול לטקרי כיכ שפתחתי תרעי דשפיל דרחטין. ופעורין את סאכנכ לשילח
ואנכי ליכ לנר נכ ליטפ הכי, כריך זשיכ דערפ טלמט כריך וכו' עד ולחין ולגלס. ורלכ לפעלה ד' 122.

תפלה לומר כאלו תלים כצעת כוללת ס"ח : מן שלש רגלים ויירד ביי"ט ואחריה עבדו דער ס"ח פ'מאגנדרעו געבעטעט :

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארף אפים ורבחסד ואמת :

נצור חסד לאלפים נשאו עון ופשע וחטאיה ונקדה : ג"פ.

רבזו העולם סלא משאלות לבי לטובה והסק רצוני ותן שאלתי לי עבדה ס' בן סלתי אסתך וזכני ואתאשתי יגני יגטסי לעשות רצונה בלבב שלם . ומלטני ממצר הרע . ותן חלקנו בתורתך . וזכני כני שתשרה שכינתך עלינו . והושע עלינו רוח חכמה ובינה וייתקיים בך מקרא שכתוב ונתה עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצת ונבונה רוח העת ויראת יי : וכן יהי רצון מלשניך יי אלהינו נאלחי אבותינו שאנכה לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרך ישרים לשניך . ומרשנו במצותיך כני שנוכח לחיים טובים וארוכים לחיי העולם הקא . ותשטרנו מעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא לעולם . והבוסתן בני חסד יסובבנו . אמן :

יהי לרצון אבירשי והגיון לבי לשניך יי צורי וגאלי :

ואני תפלתילך יי עת רצון אלהים ברבחסדה ענגי באמת ישעה : ג"פ.

תפלה לומר כר"ס וי"ב כצעת כוללת ס"ח : מן ר"ה חזר י"ב ויירד פ'מאגנדרעו געבעטעט :

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארף אפים ורבחסד ואמת :

נצור חסד לאלפים נשאו עון ופשע וחטאיה ונקדה : ג"פ.

רבזו העולם סלא משאלתינו לטובה והסק רצוננו ותדלנו שאלתנו ומחל על-כל-עונותינו ועל-כל-עונות אנשי בתינו מחילה בחסד מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו . וזכרנו בזכרון טוב לשניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים ארוכים וטובים ושלום ופרנסה וכלכלה ותדלנו לחם לאכל ובגד ללבוש ועשר וכבוד ואדה ימים להגות בתורתך ולעשים מצוותיה ושלכל בינה להבין ולהשכיל עממי סודותיה . ושלח רפואה לכל-סבאוינו והרבה את-כל-מעשה יבינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישעיות ונקמות ותבשל טעמינו בלגזרות קשות . ותשה לב השלכות ויעציה ושקיה עלינו לטובה . אמן וכן יהי רצון :

יהי לרצון אבירשי והגיון לבי לשניך יי צורי וגאלי :

ואני תפלתילך יי עת רצון אלהים ברבחסדה ענגי באמת ישעה : ג"פ.

כפולס ס"ח חשלו כד יסין זא"ן חקלו נב' דינו ופחורו ליעין וטוטר לפני כהיכל וטוטר כחול רס גדול , וסולין וקנת קבלות פאכנו פוטר כס"ן שמע ישראל וחחריו כהכל :

[ס"ח סוד נב' : **שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :**

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (כר"ס וי"ב וגזרא) שמו :

כס"ן נקום ס"ח וטוטר . דער סון עאספמנט ריח ס"ח איט ביידען מראען חונר רופט אויס :

גדלו ליי אתי . וגרוממה שמו יהוה :

והקבל טובה : ריח געאיינדע מ:מנווקרטעט :

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והעוד כירכל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתעשר לכלי לראש : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו :

ה' ה' של פצח עדות ודכון בעולם ליי"ט ור"ס וי"ב אינס כזום סדור כ"י ולח נדפוסים יאנים פכל הס נפתחות פל סדורים ספדים ספ' אפרי ליון אער ג'. שמע ישראל וכו' אחד אלהינו וכו' זכ פוקרו נעם' סופרים פדק י"ד כלב ס' , וי' , וי"ג . וטוטר סס כי ג' סכניס אחד , גדול , קדוש , כמד ג' סכות ת' קדושות .

וטוב כסף וסוכה ודך ישינו ועולם עם הכ"ח למטה מקורין אס, ומדוך כליכתו פוטרים:
 על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתחזק ויתגשש: שמו
 של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שבקרא העולם הזה
 והעולם הבא: בפרצו וברצון יראיו וברצון כל בית ישראל: צור העולמים
 ארון כל הדברות אלוהי כל הנשמות: היושב במקדשי מרחם השוכן בשמי
 שמי קנים: קדשתי על הדתות וקדשתי על כסא הכבוד: וכן יתקדש
 שמך קני יי אלהינו לעיני כל יד: ונאמר לפניו שיר חדש בכתב: שיה
 לאלהים וקדו שמו שלו לרוב בערכו ביה שמו ועליו לפניו: ונראתי
 עין בעין בשוכו אלה נהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר
 ונגלה כבוד יי וראו כל אשר יחדו כי פי יי הבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמיסים ויזכור ברית אתגים ויציל נשמותינו
 מן השעות הרעות היגער ביער הרע מן הנשואים ויחן אותנו לפליטת
 עולמים ומלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

נביש כסף על כניסה טנים הכ"ח על האלתן ופחם ופועל:
 ויעזור ויגן ויושיע לכל החקים בו ונאמר אמן: הכל הוב גדל לאלהינו ותנו כבוד
 לתורה: טו קרב עמוד (ר"ס ב"ס חכוו). ברך שמתן תורה לעמו ישראל בקדשתי: ותורה יי
 תמימה משית גשט ערות יי נאמנה סתביסת פתי: פקודי יי ישרים משמתי לב קצות יי
 ברה קארת עינים: יי עז לעמו יתו: יי יבנה את עמו בשלום: האל תמים הדרו אמת
 יי צדקה. קנו הוא לכל החקים בו:

קסל ופון ואתם הדבקים ביי אלהיכם תמים בלבם היום:

על הכל, סכר נספ' פוטרים פרוק י"ד כלכס י"ג. וע"פ נוסחתו גם פוטרים אותו כפסדרים, ומסתחבו
 שורפנה ס"פ. וסכ און פוטרים על סכל גם כחול כתב כלכוז ל"פ ס' ק"ר יהוה פשום שורס הכגור
 אלו לנשן טעלככתן. בעולמות כן נכל כספרים, ונכל וי"ג חשב לכניה בעליקים כל' כספרה. פוטנס
 לעדנו טן העיין נדברי ר"ל כי כדלכו כין פולטים ותין פולמות, ומטרו עולמים פס כבוזה בו כשו נספרא
 על כנכסיות ועל קדישת כוטינס נל"פ עויגיטיש, פקרייט, וכו' חטרו לרוק פי כעולטים (כ"ר פ' ח')
 גווס פי העולמים (כ"ר פ' ס"ו) רנון כעולטים (כ"ר פ' ל"ט) ותמלה פדון פולטים, לפלישת פולטים,
 לפד ולעולמי פולטים. חכל פס כעוכן להס כעולס כנכס נכ"פ עעוט, פו הכתפכו דק ברנר הנקנס
 עולמות, כשו ז"י פולמות (סוף עוקיון) נורס פולמות וסחריכ עולמות (פרכי ר"פ פ' י"ג. וז"ר פ' ג').
 וס' פ') אכע פולמות כרס (פ"ר פ' י"ט) אלס חכרפו עולמות אחרים (כ"ר פ' י"ט) אכן איז עולמות
 כעכ"ז וסכ"כ (תכיוטפ כרפ"ח). וע"כ גם פס בעולמות נרכו הנקנס טעמו פולמות ככריפס. לפססה נס
 צור העולמים אכוח ע"כ יעטי כ"ו, ד'. ופירשו רפ"ע וד"ק חחק כוטינס כולס. כרצונו, יז פפריס חכוח
 דקון עם ססרוו הקדוים, כעולס אכרו ככוכו וכרלון ירחיו, ועל דרך פפטר פ"ל כ"ר פ' ס' ופדדו רוח פ"כ
 פ"כ אכמך ככ"כ כנכסותיכס על כדוקים ונרת חת עולמי, חכל קזס או ל' וכרלון כל בית ישראל, וע"כ
 סעקר כי כרלכו וכו' פוכס לטעלה לכל ככל יתגדל, ר"ל יתגדל אשו אל ככ"כ כרלכו וכרלון ירחיו,
 אככל פסלים ככבוד אשו גם הוא רוכס ככנס אכנסוהו ירחיו, וזכס לטעלה דף 129. על הדיחה אל
 כפרכנס. לפניו פלכינו. שירו, תכ"לס ס"ס, ס'. אל נהרו, אל ככ"פ. כי עין, יעטיה כ"ג ח'.
 ותגלה, סס פ', ס'. וזכס נסדורינו סוף על ככל כנסוק זכ. פוטנס ככ"י כחוכ פוד פסרוו כלי כנחח רוח
 פנוי, "יזל"י חרלכ פלכווח עלינו כעכדי וישון פלסטנו ופלשת עמו יאכל לתן ולתכד ולרפטיס ולרשן
 וטערו פסן". ופד"כ כחוכ אב הרחמים וכו' וכן הוא ככדור ר"כ ונפחור אפלויק.
 ויעוד, דקון כול עם הקודס, וזלס כעפטר הוא ח"כ כרפפ"ס ופסיו וכאפטר פ"סן, וכן פשו
 ככ"י וכן דפס כמדור רפ"ס ונפחור דפס אלוויק כלי כפס קודס ויעוד, וכן יולס ככליל פלכון כרפוקס
 ככזו הוא רחם ויכוד ויכל ויער וישון ויעלס ויעוד ויגן ויזעש פ' לכוכ אילכו טן פ' נלית.

וקורין לתורה ו' גברי ואם רכב להוסיף טופיף והטפסיר אינו טפנין, ואחר שברך השניעי ברכה שחרונכ
אומר הכ"ץ חצי קדיש ונותן מי שברך לשניעי ואח"כ קורא לטפסיר לפחות ג' פסוקים טן סוף הפרשה.
אם לא נמלא מי שידע לטפסיר חלל אחר שעותן השנעה שעלו כבר וכבר אחר הכ"ץ קדיש אחר
קב"מ, זה ארוכה לטפסיר אפילו הוא אותו שעלה בשניעי לריך לזויר ולקרות ויברך על הקריאה חתום
וסוף, אבל אם עדין לא אחר הכ"ץ קדיש יפסיר מי שעלה לשניעי אם ידע ולא יאמר קדיש עד אחר הטפסיר.
אם טעה הכ"ץ ובייס הפרשה עם השני ואמר קדיש, חין לריך לקרות עוד. אחר חלל יקרא עם
הטפסיר טעה שקרא עם השני, וישנן הטפסיר לטמן הקרואים.

בשנת גז' ב' סדרות טפונרות טפנין לקרות לרביעי טפוף סדרה ראשונה לתחלת סדרה השנייה,
וטפסירין בהפטרס על סדרה באיה שמיטו, חון טן אחרי וקרדשים טפסירין כאל אחרי.
בשנת שבוט ערב ר"ח טפסירין פחר הרש, חון טן עניה סוערה אל פ' רכס אפינה נדפת,
אלל נק"ט פ"ד גם היא נדפת.

כאטולחין ב' ס"ח קורין לעולם ו' גברי נסדר השנוט ולאחר שברך השניעי ברכה שחרונכ טפניסין
ס"ח ב' אלל בראשון ואומר ח"ק על אביסם, ופנכיהין וגוללין ס"ח א' ופוחסין ס"ח ב' וכותנין מי שברך
לשניעי וקורין לטפסיר כב"ח שני.

בשבת ור"ח קורין לטפסיר כס"ח ב' וביום השבת וטפסירין השמים כסאי, חון טן ר"ח אלל בשנת
אטוכין נפדינות חלו לטפסיר שטעו. ולעולם חין טוכירין ר"ח נכרבת הטפסיר.

נפדט שקלים קורין לטפסיר כס"ח ב' שחחלת ס' כי חשוא עד סוף פסקא, ובפדט זכור קורין
זכור אח אשר עשה זכסוף פ' כי חצא, ובפדט פרה קורין שחחלת פ' ואח חקת התורה עד סוף
פסקא, ובפדט הרדש קורין נסדר בא טן ויאמר יי אל משה ואל אהרן עד סוף פסקא.

כאטולחין ג' ס"ח טון נשבת חטבה שבוט ר"ח קורין נלאון ו' נסדר השנוט, ופנכיהין וגוללין ס"ח א'
ופוחסין ס"ח ב' וכותנין מי שברך לשניעי וקורין לשניעי כאל ר"ח, ופניסין ס"ח א' עלר כסנן וס"ח ב' עלר
הסקת ופירסין טפסיל על כולם ופוחסין ס"ח על שלחן ולוחסין ס"ח א' לטקוטו, ופנכיהין וגוללין ס"ח
ב', ופוחסין ס"ח ג' וכותנין מי שברך לשניעי וקורין לטפסיר כסדר חנוכה וטפסירין רני ושפחוי. וכן סדין
אם סידע ר"ח כסדר טן ד' פדטיות לעולם קורין כשלישי נסדר הפדט וטפסירין כאל פדט.

הטובל לתורה יטלה נדך קלר טטקוטו, ואם שתי סדרים זוות יעלה ניסין, וכשעת כלוכו יאמר
נלחט משכני אחרך נרועה הביאני הולך חרריו גילה ונשמחה בך, וכסנל לניטה יפתח סס"ח לראות
הפסוק שברך להטפיל בו וינכח אותו ע"י לילית ויאמר נלחט ישקני מנשיקות פיהו כי טובים רדיך פיין,
ויאמר סס"ח כתי ידיו ויאמר נלחט עץ היים הוא למחויקים בה, ויכסוף סניו ללד ויברך נקול:

פָּרָשׁוֹת בְּרַכּוֹת אֶתֵּי הַמִּבְרָךְ:

והטס עונים **בְּרַוֵּךְ יי הַמִּבְרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:** וסוד הטנן **בְּרַוֵּךְ יי הַמִּבְרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**
בְּרַוֵּךְ אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּתַרְבֵּנוּ מִכְּלֵהֶעַמִּים,
וְנִתְּרָלְנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרַוֵּךְ אֶתְּהָ יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וכשטפיל הקורא לקרות בתורה יסיר ידו כשטפילית טפס"ח ותאמר יד ימינו נלכה זשות כס"ח כל וטן הקריאה,
וגם הוא יקרא נלחט עם הקורא עלה נמלה. וגם פוני כל הטס יכיו אל ס"ח לשטוט כקריאה טפי הקורא
ולכוין בה נכל יכלחט נטיטה ונירפס. ולאחר הקריאה ינכח נלינית כפסוק לטפסיר וגולל את ס"ח וטנדך.
נכ- נכס **בְּרַוֵּךְ אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי**
עוֹלָם נָמַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרַוֵּךְ אֶתְּהָ יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה: ואחר שאתר חליו כסון מי שברך
יירד נדך אחרת טעה שעלה.

ברכת הנוטל.

חרכטס לריכוין לכודות, מי שסיכ סולכ ונחרפח, ומי שסיכ חנוט בנית האטודים וילל, ומי שסיכ יודר ניס
ופלה טטנו, ומי סאוכך נסדנר כשניעי לייסוכן, ואחר נרכס שחרונכ על קריאתו בתורה יאמר עוד נרכס זו:
וער סקן חיינער קרנקהייט גענטוען, חיינע ועעז חרער וויזשענרייוע געמאכט חרער וחונוט חיינער אעבעז:
געמאחר ענטאנגען, ספרעכע נמך דער נמכי-נרכס חייכער דיח ס"ח טמך פקאגענדע נרכס:

בְּרַוֵּךְ אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, שְׂגַמְלֵנוּ כְּלֵמוֹב:
והקל עונים **מי שְׂגַמְלֵנוּ כְּלֵמוֹב הוּא יְגַמְלֵנוּ כְּלֵמוֹב סְלָה:**

מי שצוה בפי' להיות בר מצוה דהיינו שהוא ק"י א"י חסד
אושר נרכה זו נאצה אקורין לנו לט"ת או נאצה שמתלבל בנו נכנור:

ברוך שפטרני מעונשיו שְׁלוּה:

קרא ע"ן ועשה חסילו בדקדוק חות חתה שחזרין אותו, ודוקא באמי שמתבטע הענין ע"י זה. חס קרא
לחמד רק כ' פאוקים והוא כנר נרך נרכה חתונה, נרך לשזור ולחרוה לו וכוה ינרך נרכה לפניו ולחאריה,
ויקרא אני הפאוקים אקרא תאלכ ועוד פסוק אחד עטכס. ואס לא נרך עדין נרכס חתונה כי חס נלל
ספ"ה, אין נרך לנרך אנית נרכה לפניה, רק יקרא לו עוד פסוק אחד וינרך נרכס חתונה. ואס נעלם
טעות נס"ה, אס כנר קראו נו ג' פסוקים ואפ"ר לפסיק, פופקים אס וענרך נרכס חתונה ועלעיים
ענין הקרואים נס"ה הפטר שטוביחים, ואס נעלם טעות נס"ה ואין אס ס"ה אחר יאליס חת כל הקרואים
נס"ה זו, וכל זה דווקא נעלם טעות נשורה אכל פאוס פטרות ויתרות כיודין ווי"ן וכדועס אפ"ר הענין
ובלזון שמתבטע, אין להוליה חתרה, ואס נאחכס הלזון אפ"ר אפ"ר הענין שמתבטע פון כשכ וככש וכן
רחבה נמקים רחבו וכיולם כוס הרי זה טעות נשורה ולרין להוליה ס"ה אחר. ואס נעלם טעות נאביעי
נשור כל השדרס ואר קראוהו לאביעי יאטר ג"כ הפטרס. פותיות ותבות אעפ"ק קחת אס עוד ראשון נכר
עד שתינוק דלס טכיס ולס טיפס יכול לקרותן אין נרך להוליה ס"ה אחר וחסילו לכתחלה שורה, וכן חס
נרנך חות החות ולס נאחכס לרות כחורה, א"ל להוליה ס"ה אחר.

חלם חס חיוכים לקרואם לחורה, כחתן נחור (ולס חלפן) נצת אקודס פתוחו, וכל פתן כיוס פתוחו,
וכחתן נחור נצת אחר פתוחו אס היתב החתונה פיוס ד' וחי"ך, והנער נר טובה, ועל סילוח נצת
שמתבטע ללכה לנככ"ל, ואחי סילר הנטול, ובסנדרק, והטובל, וביתחרי"ש (ואכלל נצת אחר הנכנע). נער נר
פלוס נחוחו אנת חס י"ל לו עירנות הוא קודס לכל הפיזיכס חתן שהחתן נצת אפ"ר חתונתו אסו כסו כן
קודס לאר הפיזיכס. מי אשאו יולדת הולכת לנככ"ל הוא קודס לחתן נצת אחר פתוחו. סנדרק דושכ
לפני ילד הנטול, ואחי סילר דוחס לעובל. חס י"ל עוד טובל אל ילד אחר, יפילו גורל נמיסס. נעל אל ילדת
נת קודס לפני סילר הנטול, וביתחרי"ש הוא אחרק לכל הפיזיכס פון טן פני ילד הנטול שהוא פתוח
לקיחרי"ש. וי"ל עוד פנכניס אחרים, נכרס נכרס ושטיס.

אחר שכליעו אקריאה נס"ה עניכיס וגוללס אותו. כאענניכיס חס"ה עניכיס נר פכתנ אל ס"ה ואועריס:
בי"ט חוילתעבען דער ספר חורה ויירר פלוגענרעו געומנט:

**וְהָאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים
הָיָא לְפָנֵינוּ יְקִים בְּהַ וְתִמְכִּיָּה מְאֹשֶׁר: דְּרִקְיָה דְּרִקְיָנַעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:
אֲדָרְיָיִם בְּיַמֵּינָהּ בְּשִׂמְלֵהָ עֵשֶׂר וְקָבוֹד: יְיָ חֲסִין לְמַעַן עֲדִקוּ יִגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲרִיד:**

לפטר אפרו עגילת ס"ה טפטירין כנניכיס טעמן הפראס, וקודס קריאת הפטרס ינרך הפטרס נרכס זו:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר פָּדָר בְּגַבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה
בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמְשָׁרָה עֲבָדָו
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְגַבְיָאִי הַאֵמַת וְעַדְק:**

ברוך שפטרני, נכ"ר ס' ס"ג אטר ר' חלפור נרך אדם להפעל נכנו עד י"ג אנה, פכאן ואלך
נרך יאטר נרך שפטרני טענוו אל זכ עכ"ל, ורפ"ה ז"ע ח"ס ס' רכ"ב פעיך נ'. שפטרני טענה כי לא
פטר יכודע סכנן חת השתלקות (דכ"כ כ"ג, ס') ל' פיקת הפוכס, ענטונדיגעו"ן וכן רפ"ה חכות ללויס
נלכות פטורים (דכ"ס ס', ל"ג) ופז"ל השתטשו נרכס נלזון זו עון יכול אני לפטור חת כל הפולס טן
דקין (סוכס פ"ב ע"ג) פטור טק"ה, פטורים טן הפלס (נרכות י"ג ע"ג). ונעל כתנני נקד שפטרני נפיעל
וטעם כי וכו' ל' אלו חפזי הוא, פריי וחסטו", ועיין נעין ס"ב ע"ג. פגזשי"י כעי"ן נקטן פסוק נשאל
חלש קדשי עשר אשירי שלוח כן פתק.

ברוך א"י אס"ה אשר בחור, נכות אלה קודס קריאת הפטרס ואחרי חכרו נס"ה פטורים פ' י"ג,
סככ ס' וחי"ך. וסס עס נ' סככות על קריאת חתרה אע נכות כנר ו' הקרואים לחורס נצת וכו'
אסיס אס נס"ה פטורים ורלס חוספות פאחיס ק"ד ע"ג. ופנודרסס כננ אחקו להפערכ פלסס ואוף חפ"ה
נרכות לרפוח על פטעס חופזי חורה. בגבויאס טובים, אס טובים ליאחל, שמתפללים על יאראל ושחיכיס
אותם ושדריכיס אותם עדרך כטוי. ורצה ברכירם, שאקוליס דכריסס כדנרי חורס א' ללכת נחורוחז
אזר נתן לפנינו ניד עבדו כנניכיס (דניל א', י').

לפיס כהשערס ינרך הספטייר נרכות ספרונות הללו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור בלהעולמים צדיק בקל
הדורות האל הנאמן האומר ועושה הימדר ומקים שפלה דבריו אמנת
ואדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד סודך
אחור לא ישוב ריקם. פי אל מלך נאמן (ורחמן) אתה. ברוך אתה יי
האל הנאמן בקל דבריו:

רחם על ציון פי היא בית תיבנו ולעלובת גשש תושבע בקמרה
בימינו. ברוך אתה יי משפחה ציון בקמרה:

שמתנו יי אלהינו באלהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך
בקמרה יבא ויגל לבנו. על כסא לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את
קבורו. פי בשם קדשך גשבעת לו שלא יבקר גרו לעולם ועד. ברוך
אתה יי מן דוד:

צור כל העולמים ט"כ ישעיה כ"ו, ד'. האל הנאמן דברים ז', ט'. שכל דבריו, נסדוריו הספרדים
,,כי כל דבריו", וכן הוא נספ' סופרים. נאמן אתה הוא, אין זו נרכה נפני עלמס (וט"כ חין לענות
ספן ספר חסד ונדק) חלל עמובר הוא עם הקודם והכל נרכה חסד אשר סיפס נפ"י ספל כנאמן נכל
דבריו. והספס כנעלס כסדוריו כין ולדק נכאמן סחס סיכנו לפיוס נרכה, סלס נככור הסנהג סביס
לפניס כירסל סכסניע סספטייר נכרכחו לסת ולדק סיד סיו עומדים העם וכיו עונים לסטר ,,נאמן
סחה ה' אלהינו ונאמנים דברך נאמן חי וקים ססך חכרך חסיד יסלוך עלינו לעולם ועד", וסח"ב
סיה חור סספטייר לענינו ופוסר נאמן סחה הוא וכו', כן הוא נספ' סופרים פרק י"ג. וסגחון יענ"ך סחסיס
וסחפטר על אשר לא נעשה עוד כנכס סיפס סוכ וכתב כסדורו דף סמ"ח ח"ל ולא ידעתי סה טעם כקלו
נו ונעלוהו, ועל כל פשעיו דברים חדים אשר לא סערוס חנותינו קדמונינו ז"ל סופרים נפסס, וסס סחקנו
סז"ל סטורי סטונתנו גודרי סרלותינו וסחויקי נדקי כית ספלתנו חנו עסליכיס אחרי גוינו עם סיוסם
סנכניס יפיוס וסזכניס ופין כהס סורה וסזל לסטרס כמו סזול כפיוסיס ספרוכיס סעלפליס וסכניס
סכס כל סגניס וכו' עכ"ל. ונאמנים דברך, כמו סכחוב נחמריס כל סקדויו (סכליס ק"ח, ז'). לא ישוב
ריקם טכ"ה ישעיה כ"ב, י"ח. נאמן ורחמן סחה, כסדוריו סספרדים גס כסדור ספ"ז סינכ סלס ורחמן
וכן נספ' סופרים סינכ. ולעלובת, סכ' כנעלכין וחינן עולכין (סנת פ"ס ע"ב) ל' לעג וכזיון וסלס כסוק
כרל"ג לרזי דד"ק ערך לעב. וסספרדים גידמיס ולעגוסת וכן הוא כרענ"ס וכס' רכ עטרס, סכל כיוסחטו
היה נספ' סוכריס. חישיע כסרהרה כיונינו, זו סיה כנוסחל הכוכנה וסקדועס ע"פ טכ" סופרים. ככניה,
כירסל, סכס כני ליון (ישעיה ס"ו, ס'). וסחיעה זו ככס ג"כ כנרכות כזופין; וכנוסחל סחרת סלחתי, כנחם
ליון כנכיס, וכר עטרס וסרענ"ס חוסיסיס כוגה ירוסלמיס. כסרהרה יכוא, סטעית כן דוד. נשבעת לו, לדוד,
וע"כ סכניס קל"ג, י"א. סלס יכבה נרו, ככ"י ססד סלס חככ"ה כרו. כגן דוד, כספסיס ק"ו ע"כ סטר
רכס כר סלס דללחל סלחיל קרן יכועה, דלספטרחל כגן דוד, ועייתי לך סס גדול כסס כגדוליס (דכ"ח
י"ו, ס') חרי רכ יוסף זכו סלועריס כגן דוד עכ"ל וכסדרה סכליס סטזור י"ח סטר דוד לפני סקנ"כ ספני
סכ סועריס כחפלה כגן סכריס ולס כגן דוד, סטר לו כחכמיו נעסר כפיונוות, סטר לפניו כנכמי ה' ונכמי,
כיון סנכס סיוחו כנכ סעע ולס עטר כו סיד סחפלל דוד יסחטרו כגן דוד כנרכה כספטרס, כ"י כסס לך דעך
כנכעת לו סלס יככס כרו לעולם ועד כפ"י כגן דוד, סה"ד וסחן לי כגן יסערך עכ"ל וי"ל לדעת
כי רכ עטרס וסרענ"ס גורמיס כן כלחל נקוקס סטפנו ס' וכו' סח כצמח דוד עכרך סרהרה חכצמח וקרנו
סרוס כיוסעחך ככ"י כגן דוד. וכסדרה סעולל ס' כ"ו נעלח, ועייתי לך סס וכו' סכפן קכעו סכניס
סלפי דוד וכוכה ירוסלס כנגד סלחי חכרכס יכח ויעקו, וכסנת סע"פ סחין סעוכר לפני סחכס כוכירו,
כספטייר כניסו סככרו סלכי דוד סלעמיס יכופס לעסו יכרסל עכ"ל וסלס לסעלכ כסירוז ולידועלמיס
וסח נפס (דף 96. 97).

נכל שבתות הכנה גם בשבת חר"ם מסח לותרים זכ.

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יוזם השבת הנה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על־הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כלחי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת:

בשלש רגלים גם בשבת חר"ם סוכות לותרים זכ.

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יוזם השבת הזה ועל יום לפמי תג המצות הזה | לשכחות תג השבעות הזה | לסוכות תג הספורת הזה | לש"ט ז"ח השמיני תג העצרת הזה | שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת. על־הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כלחי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והומנים:

בר"ה לותרים זכ.

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יוזם השבת הזה ויום הזקרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על־הכל יי אלהינו אנתנו אג עז מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כלחי תמיד לעולם ועד. ידברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על־כל־הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזקרון:

בי"ב לותרים זכ.

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יוזם השבת הזה ויום הבפריים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה למחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארת. על־הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כלחי תמיד לעולם ועד. ידברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך סתל וסלח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ועשיר אשמותינו בקל שנה ושנה מלך על־כל־הארץ מקדש השבת וישראל ויום הבפריים:

על החורה וכו' נב' רב עמרם יז כעקום נוסחא זו נוסחא פיוסדת וכו', רגז לט כי אתה אבינו, חסלוד עלינו סדרה כי אתה מלכט באי סקדש השבת. על הכל וכו', מלל ג"כ נכספ"א. סלך סוחל וכו' כתנ עכ"ל כס עכ"ל ק אין סותמים סלך סוחל וכו' כי טכ סיכט זל פסילב מלל ס"ת? וכן כסוח נכסכני רש"ט גם נלכוז ונע"ל ונע"ל לס"ס סי' סרכ"ט, אכן נק"ק ס"ד ונכסכט קסלות נוכגיס לסייס סלך סוחל וכו' וסככיס עכסס כנזוז יענ"ל.

נצתה לאחר אסטרטוריו אטרטוס יקום פרקן, וני"ט כחטל כחול אין אטרטוס אוחו.
נתך דער כפטרק וקגט יתן אקאגערטע::

יקום פרקן מדרשמיא חנא וחסדא ורחמי ותמי אריכי ומזוגי
רויחי וסיעתא דרשמייא ובקריות גופא וגהורא מעליא, זרעא
תיא וקיימא זרעא די לאיפסק ודי לאיבטל מפתגמי אורייתא.
למרנן ורבנן חבורתא קדישתא די בארעא דרישראל ודי
בבבל. לרישי כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיגי די
בבא. לקליתלמדיהון ולקליתלמדי תלמידיהון ולקליתלמדי
עשקין באורייתא. מלכא דרעלקמא יברך יתהון יפיש חיהון
וישגא וימיהון ויהו ארבה לשגיהון. ויתפרקון וישתיוזבון מן כל
עקא ומן כלמרעין בישין מרן די בשמיא יהא בסעדהון כל
זמן וערן. ונאמר אמן:

יקום פרקן, נככה כיה אמתוסה נככל לנך נכ אמת דחאי גליות ופאשי ישיכות והכניס וכל לוטרי תורה,
וכתקנה נלאן ארסם לזן ארטי בדי איכינו הכל אף הטף והכזים טב סס אטרטוס. וכתב הרוקח נס' ג' יקום פרקן
חקוה נככה ולא כ"ט. והנה בספרדים אינם אטרטוס אוחה, ורק חלק טעמו אשתלובו בתוך נככה שלכם על הקבל. —
אריכי ומזוגי כחטל כחול אטרטוס וקגט יתן אקאגערטע 100. חנא וחסדא וכו' נח גם כניסח על ישראל לקדיש
דרבנן. ופיקסא סעף פתוסה ויוד' דגוסס ופתוסה וכו' נככה נח ומי' דגוסה, כך נקוד כסודרי רפ"ה ורפ"ו וס"י
וכל"ל, כי הוא ל' עז וישועה נפרמית ונטעם זה לא נח כי אם נשקל ככנד ר"ל ציוד' דגוסה סן נשעות סן
נפעלים (כשו נחרטוס זכריה א', ט"ה. תכלים ל"ג, כ'. ל"ז, ט') וכן נשלא גם לרז"ל כל סיעה אהוא ל' עז
וסעד נכתב נב' יודין להורות נוח על הדגה כדרכם כמו משייע לה משייעין לו ודוגמת משייע טעין משייע אכתובס
כולן נב' יודין לרשו על הדגה. והנה פיקסא הוא סס דנר נשקל ופיקסא (ת"א למדבר ל"ה, ו') וכן נשלא נקודו
נחרטוס תכלים ט"ו, ג' נט"ג טכנת רפ"ו רק אס כספך נחירק וחין כנדל טעעת נוח כי אז הוא נשקל
אריכי אכן טב אנקד נעל וי"ל פיקסא כיו"ד נככ וכו' נככה נע טעה לשאר וברס אמת הטכט טעשעמח כיה
נריש ציוד' נכס על החירק הוא ל' חכרה וחגודה כמו נחרטוס יואע ט', ג'. וז"ל כ', ב"ס. וכן נככה נח
נרשיח כ"ו, כ"ו וישת מרמטווי טעמו ואגודת אוכני. וככ"ר מ' ג'ד פיקסא על בני אדם, וכנככות י"ז ע"כ
שיענה קשיטתו אל דוד, וכנכת י"ג, ע"כ פנייה סן מוקיה ושיעתי. ונככ"ר נ"ב דף ט"ו וכפמיס קי"ו מוקיה
ושיעוה, וכנספדין כ"ו אנכס ושיעוה, וכולס ל' חכרה וחגודה. ובקריות וכו' וכריאות כגוף ושלוד טיב.
וגהורא מעליא, לא נשלא נכ"י אחד. יקסא וקסא. כזרק סן נקוד העתיד אל בני קל נפרמית כמו יקסא
(דחאל ג', ו') נסד' (ג', י"ה) חרשס (ו', ט') נכתב (עזכר ה', י') ולעולם חכר וי"ז; ויש גם סן נפתח
כשו תשלט (דניחל ג', ל"ט) ישלש, ילבש (ה', ז'), אכל כחולס לא נשלא. מפתגמי אורייתא, מדכרי
כחודס. ודי בבבל, ניט תקון סנקס רוב סיכודים כיו ושאכס כארץ ככל וכפניותיה ורשג גליות סיה
טטיכס עליכס ותליו כיו אטטיס, אף ניטינו אינחל טפודים כס ככל גליות סחדטס כרשו להסוף
ננוסחא ולוטרי די כבבל ודי קל ארשת גליתקיא. לרישי כלי, לרשאי כדרמס. בגל' דרשנים, כמו אכא
טריש כלי דפרס סוי (חולין ט"ט) רכ נחטן נר ילחן ריש כלס סוה (כ"ב דף ט'), והדרש כנלמט נקחט
בג"ה כל תלמוד כמו סוי דוסקא רכוס ככלה (נככות ו' ע"א) אגרח דכלס דוסקא (סס ו' ע"ב) ורשג יומסין דף
קכ"ד ע"כ גם נערון טרן כדר וערך כל. אף נכ"י אינו גורס לרישי כלי וסס כן הנוסחא, לרישי מתיבתא ולרישי
גלי ולדיני די נככ". מתיבתא, סינינות. די בבא, שנשער. ישיש כל"ל וכוח הפעיל משרש פוש אטעמו פרה
נעכתיח, טרו ורכו חרגוטו פוטו וסגן, וכדפוסים נקוד ישיש וטעות כי הוא נקוד של גרסי פת"י נ"ו, אכל
נמיני' ו"ו כספעיל אל ארמית נככ"ל תחת חות חית' ודוגמת ימים (דניחל ג' ט"ד) תמים (ו', ט'). ארשת כף
רפויס וכ"ל נקוף, סן הוא נדחאל ד', כ"ד נכ"ט. וישתיוביו ויוללו, וכוח עתיד אל ננין אשפטל נארטי אכוח
כפעול טן ננין כפעול אפעל (שיוב דניחל ו', כ"ח) והכרס יז. ורשג כנחור תכת להשטענד דף 43. עקא, לרס.
מרעין בישין, סליס רשים. מרן, אדונינו, ורשג למעלב דף 153. בסעדהון, נעווחס. וערן, גם הוא ל' זמן
ושח נפרטי, וכן כל ל' מת מותרס אגוי ופס כטעס כמו ככל טת וככל טעה. ונאסר אמן, נח כנקוד ל'
טכרי כיה נפרטי סיה נקודו ונאסר כו' נכרי, ורשג כנחור ופטרז אשן אנקדיש (דף 129).

ספסלל כידודות אין אומר יקום פרקן זה ולא מי אנן.
ווער לו הייע בעשעט והגט ריעועו יקום פרקן ניכט.

יקום פרקן מרשמיא תנא וחסדיא ורחמי וחי אריכי
וקונוי ריחי וסיעתא דרשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא
ורעא תיא וקיימא ורעא די לאיפסק ודי לאיבטל מפתגמי
אורייתא. לבל קהלא קדישא הוון רברביא עם וציריא
טפלא וגשייא. מלקא דרעלקמא יברך ותכון ישיש חייכון
וישגיא יומיוון ויהון ארבה לשגיכון. ותתפרקון ותשתחבון
מן בלעקתא ומן בלמרעין בישין. מן די בשמיא יהא
בסערכון בלזמן ועין. ונאמר אמן:

ברכב תקלות נוכנים לכבוד נשעות סתים נזנת, חכן פין סוכרין כשיז סחונה או טילס ולא נזנת
סוכרין סודש ולא נר"ס ולא נחובכ ולא נאזן סורים, וכלל הוא ככל אנת אשורים יזר וסופן אין סוכרין
מן טזנת תאוכ סוכרין.

ואח"כ טנך ספון מי שברך לקבל ולארב.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל התקלה
הקדוש הרה עם בלקהלות הקדש, הם וגשיים ונגידים ונגותים וכל
אשר להם. ומי שפיתחים בתי נגסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם
להתפלל. ומי שנותנים גר לקמור ויהן לקדוש ולהבדלה וסח לאורחים
וצדקה לעניים [נזנת אלפני תענית ב' זה' וב' ססדף וקלמי שיתענה שני ותמישי ושגי].
וקלמי שעושקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שרכם
ויסיר מהם בלמחלה וירפא לבל גופם ויסלח לבל עונם וישלח ברכה
ותעלה בבל מעשה ידיהם עם בלישראל אחיהם. ונאמר אמן:

יקום פרקן זו סיס נרכב לתואכי ספד ונעקר נוספתה דועב לפקודתם לה רק איהל כל' נוכס סאר
נדחב סוכ אנתקנב רק לשון אסך נה את תקלו. סדף סוכור נעטלה דף 158. רברביא וכו' סדולים סס
ספסנים סף ונזיס.

מי שברך אבותינו, זו סיס נרכב לקבל סעיר סס כל תקלות ידאל נטלחב גם נסודרי כ"א. וסנב
ככל נז, נזנת סדריה נכנו לומר סוד סכפסרה מי סנך לקבל, ויש סקועות סוכרין סעלך וס"כ סקסל
(וכן סוס סנכג ססרד) וסכל לפי סנכב עכ"ל, ותכניס כחכ וז"ל סנכנו לפסר קריחת סכססרה להזכיר
נשעות אל סעתיס ולנך סעוסקים נלרכי נכור, סנלמי כס ססכר ר' נייסן נד סכרה סדוסס, לפי סכנכ
סוס יוס סנכוס דענח לעמיד לכוס וכוס יוס אס סעתיס נויסס כו ופיכן נידוכין, רפוי לכוכיס לסנכוס
ולנרכב ולספסל עליכן, וכן סנכנו לכך כל סעוסקים כחוס ונלרכי נכור ונלדק ונעפילות ססריס וסוד
סערכב וסוד סעעטיס ונלכר זיכוין סח לנו לסייס עכ"ל. דגפיות סוס סרני סן כל דגפיה סייס לס
סייס (אנות סיק ד') וסעקל תלסודי סוס, וכן ל"גיש ולדברלח ודעלחה. צייר סעקל וס סלסנו סע"כ
י', ח'. סכל לה נכורלסו סאר לו כחלסוד, כי כו יסעטו נכנכ על תקן וסרת סס, סערייו, כשו
סעוסקים סס סכבור (אנות סיק כ') נכור ערולכ וליס נכור נקטנכ (סרוכין ל"ג ע"כ) ססד יסיד סוד
נכור (ר"כ דף ל"ב) ונענכ נכרות דף ל' סוד סקוטו סנר סיד.

ברכה לשררה.

הנותן תשובה למלכים וממשלה לגסיכים. מלכותו מלכות פל-
 עולמים. הפועה את דוד עבדו מחרב רעה. הנותן פים הרך ובמים עינים
 נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את
 אדוננו פלוני ירום הדוד: מלך מלכי המלכים ברחמי יתייה וישמרהו ומפל-
 צרה ונגן ונקק וצלהו. וידבר עמים תחת רגליו ויסיל שונאיו לסניו ובכל
 אשר יסנה וצליח. מלך מלכי המלכים ברחמי יתן בלבם ובלב פליעציו
 ושירו רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל. בימי ובימינו תישע
 יהודה וישראל ישכן לבטח ובא לציון גואל. וכן יהי רצון. ונאמר אמן:

והטעמים אשרי וכו'. חלל נצטת אלפני ר"ח טכרכים נחמלכ חת ר"ח וחוטרים יה רצון וכו' פי שעשה וכו',
 יעלם כדף הסטק, וחס"כ חוטרים אשרי.

אשרי יושבי ביתך עור יהללוך סלה:
אשרי העם שקבה לו אשרי העם שני אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך ואברהם שמך לעולם ועד: בקלחים
 אברהם ואלהלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
 חקר: הוד לדוד ישבח מעשך וגבורתך וגידו: חדר כבוד הודך ודברי
 נסלאתך אשיחה: ועוזו נראיתך יאמר וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך
 יקיעו וצדקתך ירגנו: תנון ורחים יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהודה
 לכל ורחמי על כל מעשיו: יודה יהוה כל מעשך ותסידה יברכה:
 כבוד מלכותך יאמר וגבורתך יברך: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
 בדר מלכותו: מלכותך מלכות כלעלמים וממשלתך בכל הדור ודר: סומך
 יהוה לקבלתנפים חוקף לקבלתכפוסים: עיני כל אלה ישגרו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה

הנותן תשובה, נרכס זו על אלום הטלכות כעלל גם כפיורי הסמרים והם חוטרים אותם גם נליל
 י"ב חזר כל נדרי, וטוחר לפעלם שכר הכל כי סוכר הטכג לכך את העלך חזר קריחת בתורה.
 וכל לאון פכורכס, חזר טסיטיון נקריחת חתורה נכגו לכך את העלך ולכתפלל להסס זיעורכו ויאטלכו
 על חויניו, זכן כתוב ודעו את אלום העיר חזר כגליתו אתכס טעם וכתפללו נעדה אל ה' כי נשלוטת יהיה
 לכם אלום (ירטיס כ"ט, ז') ואלום העיר הוח זיתפללו להסס זינלח העלך את חויניו, וטערינן נפרק קטט
 וס"ז (דף ג' ט"ז) חזר רב יכודס חזר טוחרל, טחי דכתיב ותעזז חזר כדני הים כרעז לפ טוחרל כו (תנחומק
 ח' י"ד) טכ תימס אכיס גל כדגול טפכרו נולע את סכרו, חף נני חזר חלעלס טורחז אל טלכות חזי את
 רעכו חייס כלפו, וכיינו חתנן רני חנכיס טגן הככניס חוטר הוי טתפלל נשלוטת אל טלכות וכו' (פכות פרק
 ג') טכ"ל חלח גם כעלור עינים חלק חטרי כככ פ' ג"ה. הנותן חשועה ל' תכליס קע"ד, י' לנסיכים,
 פל' נפיכי סיחון (יכוסע י"ג, כ"ח) ל' זר ונעיר. מלכותו, ל' תכליס קע"ה, י"ג. הפועה זס קע"ד, י'
 הנוחן בים, יעטיס ט"ג, ט"ז. ויזרי יככג פל' תכליס י"ח, ט"ח. רחטנות עזקל חלפודי הוח ונענרית
 חכמיס. חושע יהודה, ירטיס י"ג, ו'. ובא, יאכיס נ"ס כ'.

בְּכֹל־דְּרָבָיו וְחָסִיד בְּכֹל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִהְיֶה לְכָל־קִדְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 כְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת־כָּל־
 אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד: תְּהַלֵּת יִהְיֶה יִדְבָּר שִׁי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר
 שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַיִּגְדַּלנוּ בְּבִרְךָ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּהָ:
 וְאוֹמְרִים יִהְיוּ וְכו' וְעוֹמְרִין ס"ח לְכִיבֵל.

נאנת אלפני ר"ח סכרכים וטכריוס את הדגה הנא קודם אלוטרים ארי. וזו חין טכרירם
 נאמות ופין לוטרים אכ כרחתים חון טכריו סכפירה. וקודם אטכרכים נוכיס לומר פסלכ וז:
 וייר ר"ח פערקיריגט, יח וקגט אחון לוערוט פקאוגענרעג יהו רעון:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתְקַלְּנוּ חַיִּים אָרוּכִים חַיִּים שְׁלֵשׁ־לּוּלָם חַיִּים
 שְׁלֵשׁ־טוֹבָה חַיִּים שְׁלֵשׁ־בְּרָכָה חַיִּים שְׁלֵשׁ־פְּרִנְסָה חַיִּים שְׁלֵחֲלוּץ עֲצֻמוֹת חַיִּים
 שְׁלֵשׁ בְּהֵם יִרְאֵת חֲטָא חַיִּים שְׁאִין בְּהֵם בּוֹשָׁה וְכִלְפֹּה חַיִּים שְׁלֵשׁ־עֶשֶׂר
 וְכִבוֹד חַיִּים שְׁתֵּהוּ בְּנוֹ אֲהָבַת תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמִים חַיִּים שְׁיִמְלֵאנוּ מִשְׁאֲלוֹת
 לְבָנוּ לְטוֹבָה. אָמֵן סָלְהוּ:

וְאוֹמֵר סָלְן מִי שַׁעֲשֶׂה וכו'.

סו. מִי שַׁעֲשֶׂה גִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגָאֵל אוֹתָם מִעַבְדוֹת
 לְחֵרוֹת. הוּא יְגָאֵל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וַיִּקְבֵּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 בְּנֵי־פּוֹרֵת הָאָרֶץ. חֲבָרִים כְּלִי־יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמֵר אָמֵן:

סג' לוקח ס"ח נידו ומכריו:

רֵאשׁ חֲדָשׁ פִּלּוּי יִהְיֶה בְּיוֹם פִּלּוּי עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
 מִיִּיְחֻדָּשְׁהוּ תִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וְלִשְׁלָם. לְשִׁשׁוֹן
 וְלִשְׁמֻחָה. לִישׁוּעָה וְלִגְחָמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן: אִשְׁרֵי.

יהו רעון, הים תפלת רב בתר ללתיכ (ברכות ע"ז ע"ג) ולקחוב כאשכנזים לאטרה קודם נרכת
 סהודש א"כ כוסיפו נה כרחה הלגון, אשתדש עלינו את כהדש כזה לטובה ולכרחה" כדי לעשותה טכונת
 לטכין ר"ס. ובספרדים לש כן טכנס אלל הס חופרים ימי רגון טלפני חנינו וכו' פאז חטרים חוחו
 כאשכנזים לפטר קכ"ח נכני וחמישי וכמו אזכרתי לטעלכ דף 124. חלוק עצמות, חוק פלטות על'
 ועלחודך יחליץ (ישעיה נ"ט י"ח). חיים שיש בהם יראת חטא, כן ברסכ נגטרל וכן כעתיק אל"כ דף
 רנ"ס וכל"ל, ונדפוסים יראת שמים וירפת חטא וטעות, כי יראת שמים יאטר עוד נאף.
 מי ששעה, תקנו תפלה וז נטקוס קדוש כהדש, אהיו טלפנים כאגדרין סקדאים חוחו וכו' חופרים
 נרכות ונאמות כיולס טטס' חופרים פרק י"ט פלכה ט', י'. ולוכרון זה ספרדיוס כל פ"ז: נאנת אלפני
 (חון טן חדש תארי) ולוטרים תפלה עי ששש ונסדורי הספרדים הים ננוספח טוכרתת. לששין ולסכחה,
 כריץ עיון, כי כר"ס כן נכברחו כן כהפלת טוכף כניסחל לשון ולעמח, חלל כר"ס הכוספס לאטחה ולשאן,
 ולטס ככניו? וטעמס פ"ס סככרין ט"ב ע"ס כר"ס וז"ל אים וזמנים כריתני יזיס ככנור עכ"ל פ"כ טלפס
 נטחורות כשעים ל' און וע"כ כר"ס כחלוי כטחורות סקדיטים און לאטסה, חלל כר"ס נאטר וטעמח נתך
 וע"כ כר"ס טעסס קודמת לשון, כן סירט לי סורי ר' שטחל טלפסן י"ג.

שחרית לשבת

מי שברך לקבל נ"ט של טחנת יד.

נח' אל ספס וכו' של שבעות וכאמרי עלתה אחר קריאת כתובה קודם שמועדים אחי ענך הז' לכל ספר וחדד נפי ענך לטחנת ידו, וז"ל כ' סופר לכל הקבל את מי ענך כוס:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות הקדש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם, וכל מי שיהיו מנדבת לבו הן איש הן אשה ללומדי תורה ולעגני ירושלים עיר הקדש. בשבר זה הקדוש ברוך הוא יזכרה לראות בבנינה ולשמות בתקונה, וישמרהו ויעלהו מקלצרה ועוקה ומקלנגע ומחלה, ויזכרה לראות ביאת משיחנו ולהביא נדבתו לבנין בית המקדש בעגלא ובזמן קריב, וישלח ברכה ותצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן: אשר וכו'.

ברוכ קלות פולין פוערים כל אנת אב הרחמים קודם שמועדים ספסר לסיכל, חון ענינים שאין פוערים ל'ץ ולא כדש מחונכ ופילכ, ולא כשנכרש ספסר חון עניני ספסיר, וכאנכרין סרש חכ נוכרין נק'ק פתחג לספרו. וברוכ קלות אשכנז חין פוערים חותו כי חס נכנת אלפני שבעות וכנת אלפני השעה באב. חיו רעו מיוטעו קלות אשכנז ויירד חס אנת ספר שבעות חונר ספר ס' באב אב הרחמים געומגט.

אב הרחמים שוכן מרחמים. ברחמי העצומים הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים קהלות הקדש שפסרו נפשות על קדשת השם. הנאהבים והנעימים פתייהם ובמותם לא נסרו. מנשרים קלו מאריות נברו. לעשות רצון קונם וחפץ צורם: וזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוד: פכתב בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדי הנביאים פרוב לאמר. ונקיתי דמם לא נקיתי. וי' שכן בציון: ובכתבי הקדש נאמר. לקמה יאמרו הגוים איה אלהיהם. ינדע בגוים לעינינו נקמת דם עבדי השפוד: ואומר כי דדש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים: ואומר דין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה מנחל בדרך ושתה על פני ירים ראש:

אב הרחמים חינו כסודרי כספרדים, וחוכן לאונו יוכה עליו אנתקן ניטים הרעים אל גרות תחכ' ותתק'. הגארבים ל' א"כ ס', כ"ג. וינקום נקמת, כסודרים קדשונים, וינקום נישינו לעינינו נקמת" וכו' וכאטעו כ' חנות טעמי דרכי כאלום. הרנינו, דרכים ל'ג, ס'ג. ונקיתי, סוף יואל. לסה יאמרו, תכלים ס"ט, י' כי חרש סס ס', י"ג. דיון, סס ק"י, ו' וו'.

כס"ץ לוקח את ספר תורה לכוליכו מן הכיטע ולכליעו כביכל, וחומר:
דער חזן טרעגט דים ספר תורה נמך דעם ארון הקדש לזריק חוגר ומגט:

ויהללו את-שם יהוה ברנשתב שמו לבדו.

והקבל עומם: **הודו על-ארץ ושמים. ויהם קהן לעמו תהלה לכל**
ד"ח געמיינדע קנטאוקרסטעט: **חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללחה:**

נעוד שטליכטס כס"ח לעקוטו חזמרים פוטור זכ:

ליום טוב כשזל נחול. לשבת.

קדוד מזמור. ליהוה הארץ ומלאה
תבל ושבי בה: פי היא עלימים
יסדה ועלנהרות יבנהה: מי-עלה
בנה יהוה ומריקים במקום קדשו:
נקי כפים ובר לבב אשר לארנשא
לשוא נמשי ולא נשבע למרמה:
ישא ברבה מאת יהוה וצדקה מאלה
ישעו: זה הוד דדשו מבקשי פגד
עקב קלה: שא שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
הקבוד: מי זה מלך הקבוד. יהוה עוז
ונבור יהוה נבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הקבוד: מי הוא זה מלך הקבוד. יהוה
צבאות הוא מלך הקבוד קלה:

מזמור קדוד. הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה קבוד ועו: הבו ליהוה
קבוד שמו השתחו ליהוה בהדרת
קדש: קול יהוה עלהמים אלהקבוד
הרעים יהוה עלמים רבים: קול-
יהוה ככח קול יהוה בהדר: קול יהוה
שבר ארזים וישגר יהוה את-ארזי
הלכנו: וירקידם כמדעגל לכנון ושרון
כמו בן-ראמים: קול-יהוה תצב לתבות
אש: קול יהוה יחל מדבר יחל
יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחלל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו קלו אמר
קבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה
מלך לעולם: יהוה עו לעמו יתן. יהוה
יגדך את-עמו בשלום:

כחזאת הספר לחוף כביכל חזמרים: בי"ט חייטעבען דער ספר תורה חין דען ארון הקדש ומגט מין:

ובגתוה יאמר שובה יהוה רבבות אלמי ישראל: קומה יהוה למנוחה
אתה וארון עזך: כדגיה ילכשו צדק וחסידה ירגנו: בעבור הוד עבדך אל
תשב פני משיחה: פי לקח טוב נתתי לכם תורת אל-תעזבו: עי-חיים
היא לפתוחים בה וחסידה מאשר: דרביה דרבי-נעם וכל-נתיתחיה
שלום: השיבנו יהוה אליה ונשובה חדש ימינו בקדם:

תפלת מוסף לשבת.

כל יחיד חייב בחפלה מוסף בין י"ז לנוב כעיר בין ל"א. וזמן תפלת מוסף אחר תפלת שחרית ואין לאחריה יותר מוסף ו' שעות, וכדי עכ"ל חס בחפלה חותם כל כיום, י"א. עכ"ל כל כיום ולא בחפלה מוסף אין לס חלושין. ויותר לטעום קצת קודם תפלת המוסף אבל פסידה פסידה א"ל לשאן דמלא לבי.

קודם אעושים להתפלל מוסף כננוב אופר הכ"ץ ח"ק.

ועתה יגדלנא כח ארנ"י באשר דברת לאמר: וכד רחמיך יי וחסידיך כי פעולם הנה:

י"ו יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעותיה. ויתליך מלכותיה
בחיכון וביומיון ובתי דיבלי בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתגשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל
שמה דירקדשא. ברך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא השבתתא
ונתפתא דראמין בעלמא. ואמרו אמן:

נכח אל חכ"פ מתפללים מוסף ז' י"ם תמלכו לזמן כמר בעושים.

ארנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבר והגורא אל עליון נזמל
חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נזאל לבני
בניהם למען שמו באהבה.

נכח אונס פופיסים זכרנו. חס אנת אונס וייר זכרנו חייגעטמאטעט.

זכרנו לחיים סלה חס פתיים. וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם ארנ"י מתיה מתים אתה רב להושיע.

סמן אנת נרשית ביי ססח ומגט ימין:

משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בחד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים
ורחם חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיה ומצמית ישועה.

נכח אונס פופיסים מי כמך. חס אנת אונס וייר מי כמך חייגעטמאטעט.

מי כמך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

אָהֵה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּבִלְיֹום יִהְיֶלְלוּךָ קָלָה.

קדוּשָׁה לַעֲזָן כַּחֲזוֹת הַתּוֹשֵׁב.

נַעֲרִיצָךָ וְנִקְרִאֲשָׁךְ כְּסוּד שְׁיִחַ שְׂרָפֵי קָדְשׁ רַבִּימְקָרִישִׁים שְׁמָךְ בְּקָדְשׁ.
בְּפִתּוֹב עַל־יַד נְבִיאֲךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר.

יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ עֲבָאֹרַת מְלֵא בְלִדְהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
יְיָ כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתֵינוּ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם
בְּרִידָךְ יֹאמְרוּ:

יְיָ בְּרִידָךְ כְּבוֹדֵנוּ מִמְקוֹמוֹ:

יְיָ מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲוֶן עִם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עַרְב וּבִקְרָר בְּבִלְיֹום
תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֹמְרִים:

יְיָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ יֶחֱדָה:

נַעֲרִיצָךָ, קְדוּשַׁת טוֹסֵף אַל שַׁנַּת וְיֵט נִקְרָאָה כִּפִּי הַשּׁוֹסֵקִים קְדוּשָׁה רַבָּה, רַל קְדוּשָׁה גְדוּלָה, וְנוֹסֵף
(פ' וַיִּקְבַּל דָּף ל"ב) אַטֵּם קְדוּשָׁה עַל־פִּי. וַיֵּשׁ כַּחֲחִלְתָּם חֲלוֹף שַׁנַּב בֵּין כַּאֲכַנְדִּים וְהַסְפָּרִים, כִּי אִלוֹ מַחֲסִילִים
כַּחַר יִתְּנוּ לָךְ וְכוּ' וְהַסְפָּרִים מַחֲסִילִים נַעֲרִיךְ וְנִקְדִּיךְ וְכוּ' וְדוּטָה כַּאֲחַלֵּה זֶה לְקְדוּשַׁת אֲשֵׁרִים אֵל סַפְרִים
רַק אֲכַס טְקִידִים נִקְדִּיךְ לְנַעֲרִיךְ וְכוּ' גַם נוֹסֵף טְרַמְטִ"ם נַחֲשֵׁתוֹ (טַעַם זְקִינִים דָּף 75, וְנִרְשָׁה טַעַם רַחֲמִים),
אֲשֵׁרִים נַטְמ' סוֹפְרִים סוֹף פ' י"ז גּוֹרֵם נַעֲרִיךְ וְנִקְדִּיךְ וְרַחֵם לְעַלְמֵךְ דָּף 78. וַיִּסוּד כָּל הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת כּוֹס
נַפְתִּי ר' אֲלִיעֶזֶר אֹף פ' ד' שְׁנֵים אֲרַפִּים שֵׁטִים אֶחָד שֵׁטִינִי אֵל סַפְרִים וְאֶחָד טַעַמְלֵנוּ אֵל הַקְּבִ"כ,
וְטַעֲרִיִּים וְטַקְדִּיִּים אֵת אֲשֵׁר כְּבוֹד זֶה טוֹכָה זֶה קוֹרָא וְאֲשֵׁרִים קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ ה' נִכְשׁוֹת עֲלוֹת כָּל הַאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְהַחִיּוֹת טַעַמְתָּ אֵל כְּבוֹדוֹ וְיִפֵּן יוֹדַעַת טַקִּים כְּבוֹדוֹ מַחֲסִילֵנוּ כָּל טַקִּים אֲכַנְדוֹ אֵס נִרְיָ כְּבוֹ
ה' טַעַמְנוּ, וַיִּרְשָׁל גַּי אֶחָד בְּאָרֶץ אֲכַס מִיחֲרִים אֲשֵׁר מִטִּיד כָּל יוֹם עוֹנִים וְאֲשֵׁרִים אֲשֵׁר יִרְשָׁל כ' אֲלֵהֵנוּ
כ' אֶחָד, וְהוּא טַעִיב לְעַמּוֹ יִרְשָׁל אֵלֵי ה' אֲלֵכִיבֵם הַטִּיל אֲחַכֵּם כָּל לַיְלָה עַבְלֵ. וְנִטְלָחוּ נִקְדוּשָׁה זֶה נַחֲשֵׁת:
קוֹדֵם הַזֵּכֶר הַזֶּה כ"א חֲנוּת כְּמוֹ אֵשׁ נַחֲשֵׁתוֹ כ"א חֲנוּת קוֹדֵם הַזֶּה, וְכוּ' מִיֵּד אֵס אֲכַר חוֹקֵנוּ ח"ל כִּי
אֵס ה' אֲקָרָא, כַּחֲנוּם יוֹדַעַת וְזֶה לְכוֹן לְרַשִׁיעֵי דַעֲבָרֵן אֲשֵׁרִים דְּקוֹדֵשׁ אֲשֵׁרִים לִיֵּת אֲשֵׁרִים לַחַד טַן מַלְאֲכֵי
טְרוּטָה לְטַדְבַּר טַעַם טַפְרָשׁ עַד זַטָּן דְּלִיטוֹן אֲטַרִיךְ ק' ק' חַלַּת זַטָּנִין, וְנַטְבָּח לִיֵּף טַעַם דַּלָּא כּוֹכ טַדְבַּר
טַעַם טַפְרָשׁ עַד זַטָּן דְּהוּא טַחֲוֹךְ טַעֲמִים נַעֲרִיךְ וְאֵד טַלִּין דְּלִיטוֹן טַעֲמִין וְטַעַם אֲחִיךָ, סִירוּס, טַן הַחִיּוֹת עַד
הַזֵּכֶר הַזֶּה יֵשׁ כ"א חֲנוּת טַן פ"ב אֲחִיּוֹת וְכוּ' לְפִיכָךְ חַקְנוּ חַכְמִים עַצְרִים וְאֲשֵׁרִים חֲנוּת נִקְדוּשָׁה אֲכַל יוֹם
קוֹדֵם הַזֵּכֶר הַזֶּה וְכוּ' וְנִקְדוּשַׁת יוֹלָר שַׁנַּת אֲטוֹנִים וְטַעַם אֲחִיּוֹת חַכּוּ מַרְטֵן נִקְדִּיךְ וְנַעֲרִיךְ וְכוּ' וְכֵן נַטוֹסֵף
אִין לְכוּ לְהַזְכִּיר אֵת הַזֶּה קוֹדֵם פ"ב אֲחִיּוֹת וְזֶה מַרְדַּר הַקְרִיִּשָׁה וְאֲשֵׁרִים כַּחֲנוּת כַּחֲנוּת לָךְ טַעֲמִי טַעַל:
עַם טַעַךְ קְטוּלֵי טַעַם יֵהֵד קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלַח כַּחֲכוֹב וְכוּ' עַבְלֵ וְהַזֶּה חוֹ"כ נַפְדוּרֵנוּ אֲשֵׁרִים טַעַם טַעֲמִים עַל
לֶאֱוֹן זֶה אֵל חוֹקֵנוּ בִּי אֵס נַטְבֵּם נַעֲרִיךְ לֹא נַעֲלַם זֶה כִּי אֵס פ"ב אֲחִיּוֹת, וְרַחֵם כּוֹס לִיב ע"פ לֶאֱוֹן חוֹקֵנוּ
כ"י אֲגוֹרֵם נִקְדִּיךְ וְנַעֲרִיךְ כְּסוּד שִׁכַּל אֵס וְכוּ', וְאֵלֵי לֹא אֲכַחֵד כִּי טַעֲלַתִּי גַם אֲנִכִּי נַפְדוּרֵנוּ יֵאָן עַל קְדוּשָׁה
זֶה אֲכַחֵד זֶה ח"ל נִקְדוּשָׁה זֶה אֵס יִרְשָׁל לְטַלְחֵי הַזֶּה כְּדַחֲמִין כֵּס שִׁכַּל אֵס אֲרַפִּי קַדֵּשׁ עַבְלֵ אֵךְ טַעַם
הַזֵּכֶר יֵשׁ נַחֲרַם בּוֹאֵת? וְהַטַּעַם בִּי רַחֵם טַעַם כַּחֲנוּת דְּנַרִּי חוֹקֵנוּ, וְהוּא לֹא כִּיּוֹן כָּלֵל עַל נוֹסֵף קְדוּשָׁה
טוֹסֵף אֵל הַסְפָּרִים אֲלַף דַּעַתוֹ הֵיֵא עַל קְדוּשַׁת אֲשֵׁרִים כַּחֲנוּב סַפְרֵד, "נִקְדִּיךְ וְנַעֲרִיךְ קְנַעֵם אֵיֵת טוֹד אֲשֵׁרִים
קַדֵּם הַטַּעֲמִים לָךְ קְדוּשָׁה וְכוּ' כַּחֲנוּת עַל יַד נִכְיִיךְ וְקַדֵּם" וְכוּ' וְכֵן יִשְׁלַח פ"ב אֲחִיּוֹת עַל נַכוֹן, וְהַזֶּה אֲכוֹנְטוֹ
כֵּן הוּא בִּי כַּחֲנוּת וְנִקְדוּשַׁת יוֹלָר שַׁנַּת, וְהַזֶּה לְטַעֲמִים אִין נִקְדִּיךְ וְנַעֲרִיךְ לִיּוֹלָר, וְעוֹד אֲשֵׁרִים כּוֹס לְטוֹסֵף
כַּחֲנוּת כַּחֲנוּת יִתְּנוּ וְגַם זֶה לְטַפְרִים, טוֹכָה שִׁכַּל וְאֵת דַּעַת חוֹקֵנוּ עַל קְדוּשַׁת טַעַם סַפְרִים הֵן כִּיּוֹד טַן
טַעַמְנוּ, וְלֹא קַזֵּה דְנַרִּי נַדְרִינוּ. וְנוֹסֵף קְדוּשַׁת טוֹסֵף אֵל הַסְפָּרִים כִּיֵּם נַעֲרִיךְ וְנִקְדִּיךְ יִסוּד אֵס אֲשֵׁרִים וְכוּ'

ברוך אתה יי האל הקדוש: (בשנת זונה הפלגה הקדושה.)

י' אָתָּד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמַעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעִינֵי בְּלַחֵי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.
י' אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

בשנת שוטרים נו אופן שוטרים כשאנו פיוס אלהיכם (תמלאכו אשר תפלת מוסף).
אָדִיר אֱדִירָנוּ יי אָדִירָנוּ מִדֵּאֲדִיר שְׁמָהּ בְּכֹל־הָאָרֶץ: וְהִיא
יי לְמַלְךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא יְהִיָּה יי אָתָּד וְשָׁמוּ אָתָּד:
י' וְבִדְבָרֵי קִרְשָׁהּ פְּתוּב לְאָמֹד.

י' יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹד וְדָד. הַלְלוּהָ:

י' לְדֹד וְדָד נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְנֶצַח נְצָחִים קִרְשָׁתָהּ נְקִדְשָׁהּ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בשנת זונה הפלגה הקדושה.)

ואין נכ תנה שכל, וכן כח כל הסדורים. כסוד, על' אל נערך נסוד קדושים (תכלים פ"ט, ח'). שיח.
ל' דבור כבודו שלא עולם, פירוש, טעלה כל העולם, אהו טקונו של עולם ואין העולם טקונו.
מסקומו הוא יסו, טיין חוספות ע"ו דף ג', ע"ב. פעמים באהבה שמע אומרים, כספרדים גודים
,,שוטרים פעמים נאכנה", והוא יותר טסתנה. שמע ישראל, כתבו אכן ירחי גם הכל נו נאם בעל האשכול
כי אטרת אטע נקדושת טוסף הוא לזכרון על גזרה אנגדה על ישראל שלם לקרות אטע והיכרכו לקרותו
בכלשט נקדושה, וכן כתב רב אטרים נאם אד גלוס כגחון, ובעל התנח"ך ע"ט גם כרב נ"י נא"ס פ'
תב"ג טחכירס כטעסכ באורח ח"ל טלחתי נתאונה בטאונים (וטיון יוסטין דף ק"ו ע"ב) לפי אטיני רב טטח
גד יוונתור (Jesdigird) טלך טרם שלם יקראו ק"ג, טכ טעו כטכטיס אנאוחו כדור, תקנו לכנליעו
טין כקדושות, ריא אטע יארל וטוטפ אטי ה' אלהיכם, ולטב תקטו לוטר בככלעה כך, כדי שלם תטטכ
קריאה אטע טטי כתינוקות, ונקטו רטטיס ען כטיס וכו' תכין כחזי כיום וכלע אה יחדגור טלך טרם כתי
טכטנו, ונטלכ כגורה, אטרו כטכטיס אנאוחו כדור לא ננטל שלם לחטרו נקדושה כלל, כדי איתפרטס כנס
לדודת, שלם נקנע חותב כתפלת הטוסטיס וכתפלת כטילב אטין אט ק"ג כלל עכ"ל ואטרו כטוד נא"ס טטן רפ"כ
גם אכן ירחי ככלכות אנה כמנ רב אטירל גחון אטין אטעריס קדושה רבס ופע טיס כיום טוב וכשנה שלם
נטוסף ולא כטחית וטנכה, וכיום ככטוריס נטוסף וכנטילה, אכל כחול וכטעניות וכר"ס וכסכ"ע אטין אטעריס
כלל, גם רב טטטס כמנ כך נאם נטרוכאי גאון. אחר הוא אלהינו, ואין אחר טלכדו. וכמנ אכן ירחי,
לולי כיו טטטריבין כאחד ולא כיו כוטיגין כיה טוב טחד, דכאותר אטע אטע כאוטר טודיס טודיס, וטעתי
כי רכינו אליה ז"ל כיה סוד ואותר ,,כ' אחד", ולטכין אטין אטש נדנר כי אט ככטופל כל כטסוק עכ"ל
ורטב טגן אנטרס ל"ח רח"ס רפ"ו. לעתי כל חי להיוות וכו' כטודי כטפרדים כנוטפאל לעיני כל חי
לאטרו הן גאלחי אהכס אחרית כראשית להיוות וכו' ולה כטעליט ככונה יותר ככננה, ר"ל אטטר
ליארל גאלתי אהכס טגלוותכס כאטרוכט כטו אנלוותס כרלשונה אטר גאלתי אהכס (טעות ו', ו'). להיוות
לכם לאלהים אני ה' אלהיכם ר"ל אה כל ואת יטעטנו כ' שנית כאך כטיטי ליארלל נגלות כרלשונה
(טעות ו', ו'), ולכן אטין לכפטיק נו, וטה אטס נטוף פ' שלם לך כלו טסוק אחד כוט.

אדיר אדירנו, פיננו כטודי כטפרדים, וכמנ כרוקס אטעתי אטין אטעריס אדיר אדירנו כי אט כר"ס
גרי"כ כקדושה, פנל נטנלל אטעריס אוחו כל יוס טוב נקיל רס ככוונכ נגינן יוס טג. ה' אדירנו, תכלים
פ', נ' דדה ה' וכריכ י"ד, ט'.

תפלת מוסף

מן שבת ראש חודש ויירד סטמטס חכנת שבת דמי חוטטענשטענדיגע אחה יצרת געבטענעשט.
בשבת ראש חודש חוטטס אחה יצרת כפסולד לטטה נעסוד.

תְּבַנֶּה שִׁבְתֵּי רֵצִית קָרְבָּנוֹתֶיהָ • צִוִּית פְּרוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי
גִּסְבֵיהָ • מְעַנְגֶיהָ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִגְחָלוּ • טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ • וְגַם
הַאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ נִדְרָה בְּהָרוּ • אִז מִסִּינַי נִצְטָווּ עָלֶיהָ • וְהִצְוֵנוּ
יְי אֱלֹהֵינוּ לְהִקְרִיב בָּהּ קָרְבַן מוֹסֵף שִׁבְתֵּי בְּרָאיוֹ: יְהִי רִצּוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּעַלְנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ • וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ •

חכנת, תפלות הטומפים בזמנות ור"ט וי"ט הם כנגד קרנות הטומפים שהיו קריס ניסים פלו, והתפלג
נטקום קרנו היא (נרכות דף כ"ו). והנה תפלת מוסף של שבת יז שני גדל בין שבת הספרדים לשבת כהנא כי
הספרדים חוטטס אותם נכוס זה למשה צוית על הר סיני מצות שבת זכור ושומר, וכו צויתנו ה' אלהינו להקריב
בה קרבן מוסף שבת כראוי, יהי רצון מלפניך וכו' וכן היה נרמס'ם. אבל רב עמרם ורבינו סעדיה כתבילי תפלה זו
„חכנת שבת רבית קרנותיה" וכו' ובטו זכנת חנוכה נכסרו, וכוספת זו חזקה כהנא וכו' והיא הולכת על אדר תר"ק
חף נוסדה כחזוים אזי הכרות כטו: קרנותיה, שירואיה, נסכיה, הכל כעין פיוט, ותפלת כחן עליה החוקרי כפידשו
לכסדר כ"ח, ט', יעד הפייט רבית קרנותיה. גם חבן ירמי כחן ח"ל נכרפת וכפודכנלל נכנו לוסר תקנת שנת רבית
קרנותיה לייט פירואיה עם סדורי נסכיה מענניה לעולם כבוד ינחלו טועטס חיים זכו גם כהווכים דכריה נדולה נכרו
אז טסיני נלשו לויי פעליה כראוי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתמלנו כזמנה לזרלנו: וכו' וקנלתי הטעם טרנתי נכרפת
[התניח טניח טעם זה כהנא] לפי ענין ימי שפירת הזכת יהי נחלנין אזי חס יאסרו זמנותי והניאטוים חל הר קדשי תו'
וכתלפ'ח בית'ל נאפעת על כהנולה, תזרק ניום ההוא יזרוק ה', לנע'ס יטפו ההרים עסיס, יטשו כטו יטפו, כסל'ך
וכיה ה' לטלך על כל הארץ, יט'ח יטו זכס אחד לענדו, וזה ויאטרו כנה חל יטו זה, דנכ'ח יטו לויחן יכרו עליו חכדים,
ססיני נלשו צוויי פעליה כראוי, טנגל'ך לופיס חטרום, כירובלטי (וכר' פ' א') בתורה ניתכ סטאטר לשאטר טנאטן
לכאטן טלדיק לכדיק טפה חל פס טקף חל כף, יחירה ניתכ נכנת עכ"ל. — חכנת, כוננת, ל' תקון כטו ואסיס נכרת חבן

מן שבת וראש חודש

אתה יצרת עולמך מקדמך בלית מלאכתך ביום השביעי. אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכלה לשונות וקדשתנו במצותך וקרבתנו מלפני
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חודשים לכפרה. ולפי שחטאנו לפניך אנתנו ואבותינו
חריבה עירנו ושמים בית מקדשנו ונגלה יקרנו ונטל כבוד מצרת חינו. ואין
אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחדרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו מפני היר שגששת לתה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואה
אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותפענו בגבולנו. ושם געשה לפניך את

אתה יצרת עולמך מקדמך עכ"ל ירמי י', ס"ו. ויאטיה פ"ה י"ח. כלית עכ"ל מרזיח נ', כ'. ארבת
אוחנו וכו' וכו לקוט טתפלת י"ט, וכסדורי כיי' איננה כנוסחת אכנת פוחט חלף אס כנוסחת, כחרת נכו טכל
הא שות ורלית" וכו' וכן נרפת רב עמרם והרענ"ס ותיני שפרו. וכתאכנת רב נפת גאון טניאיה כרוקח נכ' א"ו יז
נוסחת טיוודת לטוסף אור"ח וכך טתחלת „זכנת קדשך לעטרך נחת יום טנוחה לכתי יריו, יכי רכנון טלפניך
ה' חלה יטו אט עלנו לחרלנו ותש ענו כנגולנו, יאס כעזכ" וכו'. ורצית כנו עכ"ל תהליס קט"ט. כ'.
עלינו קראת עכ"ל ירמייה י"ה, ט'. לכפרה, זקרנן ר"ס טכפר על טכרות אכנו כדעז טכנר, כדאיחא טכטרא ראז
אנועות. ולפי שחטאנו, גאון זה לקוט טתפלת טוסף על י"ט. וכטחזיר רועט כנוסחת, יום רלן לכסר נענדו לעטן
כחל טעוזק יריו, חנן טתאטלט לפניך ה' פלהינו חריבה עירנו" וכו' והיא ע"ס ה' רב עמרם. וְגַל כן כרום כסדורים
והוא עכר נכנין פועל טרזע כטו. וכסדורי רס"ו [גש' וגם כוא יתכן ויהיה עכר נפעל פן נטל. סכית חייטו. טנה"ט.
יכולים כשולס טן סיחדי יבול כטו ידוקים טן גדול וזס תולד טוס. ככית כחיררת, עכ"ל רס"ו, ס"ו. שושיאטיח

תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום השבת
הזה געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
וביום השבת שגירבשים בגישתך תמימם
ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסבו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסבה:

(ישיב ט', י"ג) אכופ נשו חקן נקוף כמו אכת רד"ק נאצ באר, וכן נאצת גורם אכן ירחי חקנה נקוף, אך כספרינו
גם נאצורבס וברוקח ותניס וכל כו וסוד הוא נכ"ף וראה נעוה הר"ל בלצריס ערך חקן. רציח קרבנותיה, אהין נהן
שעיר פסח כד אלא להוכיח אום פשא ועון (כל זו ורוח). קרבנותיה, לא נעלם נעקרה חקין אל חקן אלא ככני
נאחרים קרבניס (ויקרא ו' ל"ח) ונמתייע טענו נעל ויי"ל לכניס קרבניה, אעטס נעאנה נכל טקום יאער קרבנות
נקחן הנקבות (כטו ונחיס קי"ג ט"ז) גס רד"ק נעכליל דף קפ"ג ט"ז כתב כי טאקל זקל יתנה כל נקבות קרבנות
אלאחות וכן כתב גס כנלטי נב' טקנה אפרס. פרחשיה, אלו כעארויס כעפורזיס עענינס. סרורי, ל' סדר. נסכיה,
סיין לכסך. סעגניה, כמו אטרו חו"ל נצנת קי"ח כל כעטנת אה הנצנת נותניס לו נחלה נלי טלריס. טועמיה, על
טעמו ורחו (חלהיס כ"ר, ט') ר"ל גיז לכס הנאה נצנת וטעמיס נב. רחיס זכו, יטלחו חייס נלחייס. זקי כארז זכב
טענינו כעקרה ל' נקיות ונארכ כעאטעו נו חו"ל ג"כ נעטעס הניע לדנר טכ אפר יכפס לו (נל"ס ערוחנגען), כמו ולא
זכיתי אהאטר יליאת טלריס נלילות (נרכות ב' ב') זוכה וטקבל פני אגיב (אס ס"ד. טענות ט"ג, ב') זכב מי זוכה
(משד פרק א') זוכה ורואה כעאפסה (תענית ל', ב') זוכה לדנריס הכינ (אבות פ' ו') ונחפלה, וזכב כלנו טכרה
לאודי, וזכב ונחיה, ונכנך פיעל כרמסן הוא, ונבג ליטות כעשיה. האודביס דבריה, כן הוא נמדוד אעאטרס אנת
אשת וכן כדסיס רז"כ ויענך וי"ס ורז"כ וכל וכן גורם אכן ירחי. נצטוו הוא נננין נחפעל אעאטעו כו נעלי טענס
נעקום נעפל ונטלח גס נעקרה נעטע כעקוטיות כמו זקל אכופ כמו נחכסר (דנריס כ"א ח') ויגרי (יחזקאל כ"ג,
פ"ט) זקלני (פעלי כ"ג, ט"ו). נצטוו עליה, כן הנוסחא נרוב כסדיריס וכן נב' רב עטרוס וכן גרם גס נעל התניס
ולפיה מחובר הוא למעלה טס גס כעוהניס דכריה, ר"ל כעוהניס נלעוו עליה, כלוטר על הכנת. אעטס נמדוד אעאטרס
טענת טע"ת טונס טוד נוסחא אחרת וביא, נצטוו צוויי זקלני קראוי יהי רצון וכו' וכו הוא נוסחת אכן ירחי אכנחתי
למעלה וכן טכיו כר"י כלן נב' כעוטר אלו גס ככל כו כתב חו"ל תכנת אנת רלית וכו' הוא טוסד כעא"ק ושננפך
ננוסחא דוקח. טוסף, קרבן כיוס הכוסף על קרבן כעטיד קראו טוסף, וכעקל טוסף וברנני טוספיס. בראוי
כמו אכופ ככונ נל"ס ויח עו זיך געביחרט, וכופ היחיד טן כרליות לתת לה (חסתר ב', ט'). שחעלנו בשמחה
לארצנו, סלת כעסחה חייב כמדור כר"י לח נעוסף אל אנת ולא נעוסף אל אר"ם גס נעמוד רועס חיינב וכן רב
עטרוס ארש"ט ונאנדורכס לח נרסו לכ. ושם נעשה וכו' כלאן כענת איה היז נכל תפלות כעוספיס. שכתב עליו,
נאילה, כמו כתבו על כיוודיס, כנכיל היכוודיס (חסתר ח', ח'). כהלחכם, כעאטעס, וסלה תלפידית הוא. בתורתך
חיו נאצ נמדוד רפ"ו וכן עי"ד נאצ אכופ כעקר כי חין ככס כעספ טאטר גדול כל כך להחליף אנת לסגול. ובזיס

מן שבת וראש חודש.

קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוספי יום השבת
הזה ויום ראש החודש הזה געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
וביום השבת שגירבשים בגישתך תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
בלילה בשמן ונסבו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסבה:

כן הוא נכל כסדוריס יאניס וכר"י וכן הוא נב' רב עטרוס ונרענ"ס ונאנדורכס, וכנה נעל ויי"ל כדפיס כעקוטו השליחה
אכלך אפריו רז"כ כמדוד, ולפי כעטת כוראת כעלוס פ חיינב כעוראת אנתלחכ כי אכ ל' ענר הוא אלוהה הוא
נימוני (וכטו אעירי ככר ככר גל"כ נב' נתולת נת יכויה דף ט"ו גס נענוח כעמוד אחר לו) וע"כ חין לנו לעוונ כוסחה
כקדושיח, וככר חזינו למעלה כי ננין נחפעל זכ אעאטעו נו החכטיס נעאכ ונלעלכ נעקום נעפל (וכטו אעטרו אער
השפיעט אנת פ"ו ויטע פ"ח ט"ג] אנטלח חין זכ גס כעקרה וח"כ נכוון לדנר נו, וכטו אעטריס ג"כ ונחרחקנו
(כעוסף י"ט) שנתברכ (נכעט"ו) טכ נשחנה (נכדנת ספח) אפר כניס חותן גס רז"כ על עעון. שחעלנו בשמחה,
סלת נעאטע חיינב כר"י ונעמוד ריעפ, גס רב עטרוס ורענ"ס יאנדורכס חיינב עניפיס. ובראשי, כמדנר כ"ח, י"ח.

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מְקַדְּשֵׁי
 שְׁבִיעֵי כָּל־ם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ. וְהַשְּׁבִיעֵי רְצִירָתָּ בּוֹ
 וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִדַּת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בְּמִנוּחַתְנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן
 חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבְנוֹ
 לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהַגְּחִילְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קְדֻשָּׁה.
 וַיְגַדְּלוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

השבת נסדבר כ"ח, ט'. ישמחו, כתב התניא, טה אטר יאמרי בטלכותך טלחתי נאם כר' חנינודור ז"ל אטטכו טל טה אטטר זכיום אטתכם ונטועדיכם, וטטר טר (כטטרי) זכיום אטתכם זה אנת. וקוראי ענג טז"ה יאעיה נ"ח, י"ג. ויז כ"ד תנות ננוטס יאטחו כמד כ"ד אעיה טל אנת.

חַת שַׁבַּת וְרֵאשׁ חוֹרֵשׁ.

חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לַיְי פְּרִים בְּגִרְבָּקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִיר
 שְׁנָה שְׁבַעֲהָ תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְגַם כִּיֵּהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לֶפֶר וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ מִיִּין כְּגַסְכוּ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כֶּהֱלַקְתֶּם:
 יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּל־ם
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ. וְהַשְּׁבִיעֵי רְצִירָתָּ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִדַּת יָמִים אוֹרְתוֹ
 קְרֵאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בְּמִנוּחַתְנוּ וְחִדְּשׁ עֲלֵינוּ (בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) אֶת־
 חֲדָשׁ הַזֶּה לְטִבָּה וְלִכְבָּרָה. לְשִׁיבּוֹן וְלִשְׂמֻחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנָסָה
 גְּלִבְלָבְלָה. לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. לְמַחֲלֵת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן (כַּמֵּת הַעֲבוֹר וְלִכְפָּרַת פָּשָׁע):
 כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַרְתָּ מִכָּל־הָאֲמוֹת. וְשַׁבָּת קְדֻשָּׁה לָהֶם הִרְדַּעַתָּ וְחִקֵּי רֵאשִׁי
 חֲדָשִׁים לָהֶם קִבַּעַתָּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים:

נקלת סדורים כוטעד קודם ובראשי כנוסחא, "זה קרבן שבת וקרבן ראש חודש נאמר". וכתב בתראם נאם רז"א
 שאין נכון לחטרו וכן כתב אבודרהם נאם הכרז יעקב, וחקף נאם נאטס נסדור רפ"ה נאם לא נסדורי כספרדים. וחדש
 עלינו ביום השבת הזה את החדש הזה, ככ"י נאם נסדור רפ"ה נאם נאטוור רועא נאם נסדורי כספרדים כנוסחא
 "וחדש עלינו את החדש הזה" וכן הוא נתיבא ס' ל"ד נאם כיוסף חוטן ס' תר"ג וכן נכון. לחיים ולשלום, ככ"י
 לחיים טובים ולשלום. ולכפרת פשע, זה לא נטלח נכ"י ונאדורים יאנים וכוספת אחרונים כוס, כי כנוסחא זו יז
 י"ב לאננות טל נקזאת הטובה כנגד י"ב תרזי הזכב, לכן סיפיו עוד נקזכ אחת לאנת העבור כנגד כחזא כ"ג. וכן
 כתב כספרא למחזור ויניחא אנת ז"ס ח"ל אמי אטעתי לאנת העבור אטוערים ולכפרת פשע וכן נוכבין נודנקוורט
 עכ"ל וכן כתב נטל יוסף חוטן ס' תרל"א. ודע כי נסדורי כספרדים נואף עוד אחר ולסליחת עון כנוסחא, ויכ"ט
 ראש הסדא הזס סוף וקץ לכל זרותינו, תחלה וראש לפדיון נפסנו, וכוס ע"פ נוסח כרסנ"ס.
 ונאטוור רועא כנוסחא אפרי לפרנסה ולכלכלה, "לסליחת חטא ולסחילת עון לגסילת חטא ולאח לפוד
 תורה כי נישרל עטף נחרת" וכו'. ושבת קדושך להם הודעת וכן כנוסחא נסדור רז"א יכ"ל טז"ה נאטעב
 ט', י"ד. וחקי ראשי חדשים להם קבעת, כדליחת נאטות רכב דף קל"ב טגיד דכרי ליעקב סקיו וטאטעיו
 לישראל, דכרי זו כתובה, סקיו וטאטעיו אלו קדושי סדאזים זיז כסס סקיים וטאטעיו וכו' ועוד אט לא נאטי
 רז"א: חרזים טלח לכס. וישראל וראשי חדשים, נככות ט"ט.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.

ותחגיגה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים ורבנן.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והיראות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו וקיימנו ותאסוף גלינו לחצרות קדשה לשמך חסיד ולעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. גודלך וגם ספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשותינו שכל יום ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא קרנו רחמיך והמרהם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

נפנכה מוסיפים על הגסים. מן זנת הנוכח ויחד היער על הנסים חיינו עמוסעט.

על הגסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את דריכם הגת את דרכם גקמת את נקמתם מסרת גפורים ביד חלשים ורבים ביד מעשים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי תורתך. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום הזה: ואחר כן באו בניה לדביר ביתך וסגנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו גרות בתעוררת קדשך וקבעו שמונת ימי תעבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתחזמם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בזאת זוכה לומר: וכתוב לחיים טובים קל-בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וירך
נארה לחודורת:

לז' אלהינו ואהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתחה על-
ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנבים עם קראשה באמר.
וברכה יי ושמך: יאר יי פניו אליך ותננה: ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום:

שיום שלום. טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
לברך ארץ-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

ברוך אתה יי הומברך בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניה אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עושה השלום:
את-עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצוד לשוני מרע ושמרתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום ונפשי בעפר לבל תדחה: פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף
נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה דבר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
תורתך. למען יחלצון ידיך השועה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרתי
ודגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומו הוא עשה שלום
עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
במינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים
קדמניות: וערבה ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

בז' פזר כמחלב נקול וזוער קדושה נעריצך וזוער כמחלב וזוער חפרכ קדיש שלם. וזכ' לומרים אין כאלהי.

באת שופרים אופן מוספים נחאנו פיוט אליהם נקדושת מוסף.

לשבת חשוכה. תמוס בו שמואל חזק.

אלהיכם שושם צדק ובמשור לאפים. מדרת הדין יהפוך לרחמים.
 ויכפר זדונות ושגגות עונות ואשמים. ארון תטאים הצהר והלבן בתמים.
 לכפרה מקיים לילות וימים. חיה עמך מתענים וצמים. זכור ברית
 ראשונים הישרים ודתמימים. קיים לבניהם שנועת קדומים. וימלך
 מלכם לעולמי עולמים: * ויבדברי קדשך בתיב לאמר:

לשבת חול המועד סוכות. תמוס בו יהודה.

אלהיכם ישיב בשלם סבו ומעונתו. הקם יקים דבירו וחדר מפתו. ועד
 כלה ישברשם הוד שבינתו. הירת ספה תהיה לגל לשומרי סבתו. העת יעמיד
 על ארץ אגרתו. ימלך על כל הארץ הפונה בשמים מעלתו: * ויבדברי קדשך.

לשבת ראש חודש. תמוס בו יהודה חזק.

אלהיכם זריח שמשו. שבעתים בגבורתו. הירת בהתחדשו בשמש
 זריחתו. והחדש בהתקדשו. לחדש בפרתו. דת היום לשמשו. חזרת
 קדשת שבינתו. מדיחדש בחדשו ומדי שבת בשבתו: * ויבדברי קדשך.

לשבת בראשית. תמוס בו יהודה חזק.

אלהיכם ישפיל עבדו יפון כסאו במראשית. העיר על תלה יבנה
 וארמון ישית. ומזבח ירפא ומקום נסוך להשית. דרור יקרא לעבריה
 והזתה חפשית. הנה חזק ועמו קמיו יפיץ חרישית. ימלך על עם שומר
 שבת בראשית: * ויבדברי קדשך.

לשבת חנוכה. תמוס בו יהודה חזק.

אלהיכם ישלח משיחו אזור צדק והאמונה ירביד. הרשע ימית
 בשקט פיו אויב יאביר. ועל הנסים תלל לגמור צעיר מהעביר. דעה

אלהיכם, * פיוטי חלביכם סלה אונגים נחאכנו לוסף נקדושת מוסף כזכחות שופרים פיוט
 לפסוק, חלש אכול פיוט אחד חזק, וידעה זהו ר' יצחק הספיד נן שמואל הספיד וחמס פעם שמו פעם
 סס אכיו. ונמחזרים כ"י נמלשו עוד פיוטי חלביכם סלנד חלש הכסוגים. הצהר, טל' להר מעשכ למכ, רל
 חסכר סטאנו. קדוים, הקדמונים.

בשלם, נידולים וע"כ חסלים ע"ו, ג'. דבירו, היכלו. חדר ספתו, חוזר לנית קדשי קדשים,
 רמ"י נט"ו ח', י"ב. חזיה לצל ע"כ ישיב ד'. ו'. יעמיד על ארץ אגרתו, כזיגנוכ יראל עס סגולתו
 על חזקו, יעסס חזקו כטו לחגדה אמת (ע"כ נ', כ"ס) ול' סמרת לקוח מעטוס ע', ו'.
 הריח שמשו וכו' ע"כ ישיב ל', כ"ו. דת היום לשמשו, ר"ל זיטעס סירח נס ניוס כטו זכיס
 כזת ימי נראשית. חוזר קדשת, יאזכה לראות סבינתו עדי חזק כזדשו ונו' וע"כ סוף ישיב. וכן
 כזסמח ככל דפואיס קדמונים וכו'.

ישפיל עבדו, יראל. העיר על חלה ע"כ ישיב ל', י"ס. ירפא, יחזיר לכעטירו, חוסר כל' ירפא
 ע"כ פ"א י"ס, ל'. דרור, אט נחלב. חרישית, נרות חרישית כטו יונכ ד', ח'.
 אזור צדק, ישיב י"ס, ח'. הרשע ישיח זס י"א ד'. צעיר מהעביר, אלס יענוד עוד סלעיר.

תפלת מוסף לשבת

חֲדָשָׁה יַחֲדָשׁ הַפִּיחַ אֶזֶן מִהַבְּבִיר. הַדָּר הַמְדַר זְכוּל קָדֵשׁ יְקוּמִם וַיִּזְבֵּר.
וַיִּשְׂרֵר מִזְמוֹר שִׁיר תְּנַבֵּת הַבַּיִת לְחֹד:
וּבְרַבְרֵי קִרְשָׁךְ.

לשבת נחמו. תמוס נו יהודה בר שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסִיף יָדוֹ לְקַבֵּץ נִפְצוֹתֵיכֶם. הִיעַר יַחֲשׁ לְאִמֹר צֵא
מֵאֲסִירֵיכֶם. וּמֵלֶאֱדָר בְּרִיתוֹ יִשְׁלַח לְהַשִּׁיב לְבַבְכֶם. וְרָפוּ פָנָיו וְהִירָה הָעֵקֶב
לְמִישׁוֹר וּלְעִירוֹ יִקְבְּצֶכֶם. הַשּׁוֹמְרִים שֶׁבֶת בְּרִית הוּא בְּיָנוּ וּבְיָנֵיכֶם. קָבְכוּ
שְׁמוֹ וְאַל-תִּתְּנוּ דְמוֹ לָכֶם. חַי וְקָר קִרְשׁוֹ נַחְמוּ יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי
הוּא מִלְכְּכֶם וְאִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם:
וּבְרַבְרֵי קִרְשָׁךְ.

לשבת נשואיך. תמוס נו שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְנוּ שָׁם פֶּסַע עֵילְמוֹ. מִלְּאֲבוֹי רִחוּחַת רָז לֹא לְמוֹ. וְאִיהָ
מְקוֹם קְבוּדוֹ הוֹלְמוֹ. אוֹמְרִים בְּרוּךְ קְבוּדֵי מִמְקוֹמוֹ. לְעַת יִמְלֹךְ לְיוֹם
קוּמוֹ. חֲדָה צִיּוֹן גָּבַן בְּמִקְוֹמוֹ. וְהָ יִרְאֵה וַיִּדְעוּ כָּל-יִקְוֹמוֹ. קְרוּא לִירוּשָׁלַם
בְּסֵא מְקוֹמוֹ:
וּבְרַבְרֵי קִרְשָׁךְ.

לשבת בריח סילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זוֹכֵר הַבְּרִית. הַגֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְשִׁאֲרֵית. אֶת-נִקְטָר
בְּגַחַל בְּרִית וּפְנֵה לְפָנָיו וַיִּדּוֹן יִבְרִית. לְבִשָׁר טוֹב וְשִׁלּוֹם בְּאַחֲרֵית. יִדְעוּ זֹאת
כָּל-בְּרוּתֵי בְרִית. הָאֲמֹר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֵיךְ וְהַזְרִית:
וּבְרַבְרֵי קִרְשָׁךְ.

דת חרשה יחדש, בן הנוסחא בכל ס"י וכ"י, וכו"י שנתה נ"כ הנוסחא דת מורשה יחדש; וד"ו הענש עמד
וכניס ה"פ חדש יחדש, כי כוח הלוח תורתו נלחית כוח ופיך נאמר דת חדש יחדש, חשנש לא נאש עיניו לסלוק
אל פ' החדש שכבר יסר אס הקליר, ללכחא חרן חדש לכנתן דת חרשה לכרות כרית חדש וכו" ונלמח י"ד
חרו זה בעדש ילקוט ישעיה דעו ר"ל וזמיות דר' עקינת חות ו"ן ו"ל עתיד הקנ"כ יושב ודוש חורכ חדש
שעמיד ליתן פ"י טעם עכ"ל וכן כתי' ליאעיה י"ב, ג' וחקנלון חולפן דת בעדוש טעמירי לדיקח. וכפירוש נחלה
הנגדות כוח שעמיד לכוח יגלב לנו הקנ"כ כל שיעי החורכ וטלוחים כנעלמים טחחנו כעח, וכטו אלטר דכרס
השכוסים טכס בעולם כוכ עתידים להיות ליפס לעכ"כ (עדרש חקת דף רע"ד), וע"י בן דפס לנו חורחנו כעדיח
לנו טכר סיני כחלו כוס חדש, ודלח נפידוש דד"ק לירעיה ל"ח, ל"ח. וכחקת רכב פ' י"ג טענין ליתן אטר ר'
חנין בר כהנא, אטר הקנ"כ חורכ חדש טחתי חלס, חדוש חורכ טחתי חלס עכ"ל ר"ל חדושים אל חורה ילחו חו
אלא שטענו עד כיום כהי' (חך עס שקזה על טלטר כהוא אל ר' חנין כוס אלח נלחל כעקחא חורכ חרשה טלחי
חלח חלח כך כחונ כי חורכ טחתי חלח (ישעיה נ"ח, ד') וכו"ע). חשנש נכל זמח ככונ לכעסיר ככ טענים חרה
כטקוס דת, וזכ בעטור כטון עס שאינס טכינים בעטוק טענין וכדי אלח יכצלו, ודי כטס אכחננו לכסדר כחלונות
טעל ככוד השיטן. הדר חמדת זכול קרש, כספרים יאנים כנוסחח חלוק חללים זכול קרש גו' וכה"פ אל חתיסת
סס כחנר כרסס כעלח כעית. וזכרד טל' זכרני חלבים פוחי זכר טוכ (כרסחט ל', ב').
יוסף ידו ע"ס ישעיה י"ח, י"ח. צא, סס ע"ס, ט'. ומלאך בריחו, אליכ כניח (אוף טלכ"י).
דרכו פני וריה, כ"י כנוסחא ר"ד עקונלמיאזר גו' וכוח ע"ה ישעיה ט', ד'. ואל חרנו, סס פ"ג, ו'. נחמו, סס ט', פ".
כס עילמו, ל' נעלס, ר"ל כסלו נעלס גס טן כעלכיס, וכטו שטכר וכולך. וככ"י חזר נירס, כס כדוסו".
הולמו, ל' ח"י. ר"ל כעלכיס אינס יודעים לוער, טקוס כסחו כוח כלום". ליום קומו ע"ה נפניה ג', פ". חחה עיקר,
כן כס"י וכ"י וסירוש ל' גנול, עיין רש"י נחיונ ח'. יו'. כל יקוס, כל כרוחיו. קרוא לירושלם ט"ס דיטס ג', יו'.
אלהיכם אני זכר, זכ כפיוז נדפס עד כס אלח כעלפותו וכחוחיו על עטרו ע"פ כוסחט כ"י, וככס חחוס נו
אליה, ונדלח שחחס כך כחחנר לככוד חליה טלפך ככרית. לשארית, לשארית ישרל. אח נסתר גו' חליה: הכינס,
ט"ס פ"ח י"ח, ג'. האכר לציון, ישעיה נ"ב, ו'. ודרית, תוסר ליכאל, ול' חפלת טענין וכטכיליס וככרו (דמל י"ג, ג').

אין בִּאֱהִינוּ • אין באֲדוּגֵינוּ • אין בְּמַלְכֵנוּ • אין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מי
 בִּאֱהִינוּ • מי באֲדוּגֵינוּ • מי בְּמַלְכֵנוּ • מי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱהִינוּ •
 נוֹדָה לְאֲדוּגֵינוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ •
 בְּרוּךְ אֲדוּגֵינוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ •
 אֲתָה הוּא אֲדוּגֵנוּ • אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ • אֲתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אֲתָה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרֵת הַבְּמִיִּם:
 פְּטוּם הַקְטִירָה הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן וְהַחֲלִבָּה וְהַלְבָּנָה •
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים קָגָה: מִדְּוִקְצִיעָה שְׁבֵלֵת גֶּרֶד
 וְכַרְפֵּס מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי קָגָה • הַקְשָׁט
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי • וְקְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה • וְקִנְמֵן הַשְּׁעוּרָה • בְּרִירָה
 בְּרִשְׁיָנָה הַשְּׁעוּרָה קִבִּין • יֵין קַפְרִיסִין סֵאִין הַלְתָּהּ וְקִבִּין הַלְתָּהּ •
 וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מִבֵּיָא חֶמֶר חוֹרֵין עֲתִיק: מִלַּח

אין באלהינו, שבע פעמים זה טבילו הדמנ"ס לאחר תפלת שחרית של שול, וכן גם טבט ספרדים
 לאטרו בכל יום, גם הסוד נל"ס ס' קל"ג כתבו ליום שחרית של חול ובהוספת פטום הקשרת. וכסיר
 אכלים וגו' בולו כנוסחתנו פה, וסוכי עס הטכנ כזס רב עמרס גלון. ועס סכלאכניוס אין חוטרס חותו
 כחול כחנ נעל ד"ט סכזס טפני טרוד טלכתן. אטנס ככל נו טניח טעס אחר לחטרת אין כאלכינו ככח
 וז"ל יז טקוטוס אכנו לוסר אין כאלכינו אחר חטלת טוכף אחר שח וחדד י"ט, כדי להגלים טחכ כרכות
 עיינ ארס לכך ככל יוס, כי ככח וני"ס אין ארס טחפלל מי"ח כרכות רק ז' נטלח זילחו טכנ ל"ג בין
 ערכית בין שחרית וטנפס, וטלטיטין חותן נו' כרכות אל טוכף וזכ אטטורס אליחית וכו' כנוייס זיז כזין
 כאלכינו אכל חת טחן עולכ לכללים כרכס חת, נטלחו נלטי ל"ג כרכות אכיו חטרות, ואתריו חוטר פטום
 הקשרת וככר אכלים סיו חוטרס, ונטקוטוס אלא ככנו לטטרו יחטרו כרכות אחרות לכללים טכין טחכ
 כרכות ככו אטטרו רז"ל כפ' סחכלת (טנכות ט"ג ע"ג) רכ אזי ככח וני"ט טטלח להו כטיני טרדי ופירות
 טכ"ג גם חתניס כטסן פ' טניח טעס זכ אל חין כאלכינו כזס רכ"י וטוכף אכל כן נטלח כרזחי ספרד
 פעמיס אטן וכן ברוך וכן אחר, גם ארוקס נכ' זי"ט כחנ ככס. אך לטח חזן יחתי כרזכ סטרו חין לו לטעס
 זכ ארז וטף. אחר הוה שהקטירו וכו' חין זכ עוד טן הזיר פלס טוכס לטטה טטנו כפטום הקשרת.

פטום הקשרת, כרייתח נטכח כרייתח דף ו' ונירוטלטי יוטל פתך ד', ככח ס'. פטום, ל' רוקח טרקפתו
 חז פז רוקח (טמות ל', ל"ג) חרונס ירוטלטי נכר דיטטס (כעדות כטרוך וטנורכס). הצרי, כוח כזף שחורכ
 (כחומק). והצפרן כוח אכלת (ועענחטט) ונקרח כך טפני אכול חלק ועזוי כלפור אל ארס. והחלבנה, גחובח,
 וריחו רע, ועל זכ אטטרו חז"ל כל חטנית חזין ככ טפוזעי ידאל אינכ חטנית ככרי טלככ ריחח רע וטנפס
 ככחות טס טטטני הקשרת (כרייתח ו' ע"ג). והלבונה, וייריך. שבעים שבעים טנה, ר"ל טכל אחר אל ד'
 טטטניס פלכ ע' טנכ כרי ככללן ר"ס טנכ. מור, אירחע. וקציעה, קחסיח וכל' ככחות קודס (טמות ל', ד').
 וזלכ עס נכפור רע"ד. שבלח נרד, נחירע, ונקרס אכלת כרד טפני סהוז זק ככער סכלח, וכרכס, חטרוח.
 רוקשס, קחויסיס, ונגטר' ככחות דף ט"ג טטו ככרזכ. וקלופיה, סיו קנכ כזס אל חורפ, קחנעטורינער, לפי פירוש
 רד"ק. וקטן, לייטט. וככ כל טטטני הקשרת כס י"ח טיניס, ד' טחן טפוזיסיס כחורכ נטף וטלח וטכנוכ
 ולטכ, והאחר הלככ לטכ טטיני כס וטקל כולן טקל אט"ח טנכ, וכיכ חקטיר הככן גדול טנכ חת ככל
 יוס ארס זכרית ופרס ערכית, ונ' טיניס היחריס טכס כיכ טכריס ככ"כ טלות טפניו כיוס ככפריסיס. בורח,
 ויילע. כרטינה, אס פוקיס. קפריסייו, חין כחז טן כחי ליעטרו כנקרס אכל כיוניס קיפריסיס. חטרי. חין כל'
 ארטי. חורין, יז אטריזו אקרח כן טיין ט"ג כטריכ חודן כחככ ניחוקפל ט"ו, ט"ז ח"ח. אטנס כטקד
 כי חטרו' טל' ח"ר' אכ טטטו לכן כחרטית, כל אחר לכן נו פ"ח כל די חור ככ (כרזחית ל', ל"כ),
 וככח ל' נטוף כחכ סיו לפוק עניכ ר"ל לכן טוד, וכן נטלח כלזן גם נכ"כ דף ל"ז ע"כ, חטרי חוירין
 טטו, וטכחיס כחוטפות טירוז כד' חידיון לכן יותר טדחי. ודוסי חחכ נטקלכ לתח, חטרו' וזלכ
 גם ככחור פלחן נטלח י"כ. אך ככדורי סטפרדיס הנוטל חטר ח"ר וכן גורס סנורכס. עתיק, יזן.

קְרוּמֵית רַבַּע (הקט). מַעְלָה עֲשֵׂן בְּלִשְׁהוּאָה: רַבִּי נָתָן
 אֹמֵר אֵף בִּפְתַח הַיְרֵדָן בְּלִשְׁהוּאָה. וְאִם נָתָן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ.
 אִם חָסַר אַחֲרַי מִכָּל־סִמְנֵיהָ חִיב מִיִּתְרָה: רַבִּן שִׁמְעוֹן
 בֶּן־נַמְלִיאֵל אֹמֵר. הַצְרֵי אֵינוֹ אֵלֶּיךָ שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי
 הַקָּטָף: בְּרִית בְּרִשְׁנָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת־הַצֶּפֶן כְּדִי שֶׁתְּהִיָּא
 נְאֻחָה: יֵין קַפְרִיִּים שִׁשְׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצֶּפֶן כְּדִי שֶׁתְּהִיָּא עֲדָה:
 וְהָלֹא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלֶּיךָ שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים
 בְּעֹזְרָה מִפְּנֵי הַבְּבוּר:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ:
 בַּשָּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקַדְשׁוּ:
 בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נֶצַב בְּעֶדְת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל־נִקְמֹת יְיָ אֵל נִקְמֹת הוֹסִיעַ:
 בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנָנוּ הִרְעִינוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 בַּשֵּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מְלֶכֶךְ גְּאוֹת לְבָשִׁי, לְבָשִׁי יְיָ עֵז הַתְּאֵזֶר אֶת־תְּכוֹן תִּבְלֵ בְּלִתְמוֹת:
 בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לְעֹתִיד לְכוּא.
 לְיוֹם שֶׁבָּלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

רבע, רביעית הקט. וכנראה מדורים כנוספת רבע הקט, פעמים תחת הפקת אינכב נמשל ולא נסדור תעשרם ולא נסדור וכאבודתם גם לא נכ"י וכן כתב בעל גניד ופלוה (דף כ' ע"ב) שאין להפריש. סעלה עשן, אם טעם ונקרא כך לפי שחשבו כעצן ועעלה אותו כחוקל ופינו טחפול לכפן ולכפן. כשה הירדן, טעם בגול על שפת הירדן. פסלה, פסל זה הקטרת. השרף, החרף, גוויי. הקטף, הוא אם עץ כברי כקדש נטף כל' ככחוד על אם טעם חרף טפות טפות עץ העץ, תתוס נטף קטף. ששפין בה, כדי ליטותו נה. כדי שחרא עזה, זכא רימה חוק כמקדש, כן פירש רש"י וכוא ע"פ כרסכ שלנו זכיא גם כנשרס. ויזי ספרים גם כסדורי כספרדים כנוספת מפני שהיא עזה, ופירש ככל נו, מפני אותו יין ככל סקפרים עז וחוק וסחוק ריש הקשרה. יפין לה פירוש לרמסכ וליטותס. וכחכ ככל כו יז ספרזכס מי רגלים, טעין חסד הוא שצטו רגלים, וזי אפסר לוטר מי רגלים טעם, פלילכ, אלפ פלכ על לנ חדס לכרות טכנ פטני כקשרה טכ"ל ולפי זה פירוש מפני הבבור, טפני זיז ללותו כטעין אם אל נדון. ונרסכ זכטפרז כככ דעתו על כטעין שצטו כזי טעין עין רגל (ויכזט ט"ו, ז', י"ט, ט"ו, ז"ז י", ט"ז, פ"ט א', ט') וכיז נלר מרסית דרופית לידעלים, כי טעין שצטו רגלים לא נמלא עוד כזים טקוס.

השיר שהלויים, הוא טעם סוף טס' תמיד, וכר"ה דף ל"ט ופחות דר' נתן פדק א' טפריסית. בבית המקדש כן גדם רש"י, וכרוקה גתם כקשרה וכן חסר מבר"ל (ככלכות פסלכ). ביזם הראשון היו אומרים וכו' חלכ כולס רזז סקוקים אל מוטורים, כרסאון מוטור ט"ט, כגני מוטור פ"ב, כ"ג, כ"ד, כ"ה פ"ט, כו' ג', וכו' ג"ב. ועיין טכ זכחכ על זה ענן אכרסס לז"ח ס' קל"ג חות ד'. לז"י העולפים, לז"י סכנפסס אלעתיד לכוט. וכמקדו רפ"ן גורס לז"י עולפים ויפירס כזכ על כקכ"כ זכיא יז לעולפי עד, וע"ס כנשרס כר"כ דף ל"ט וכסכררין לז", ע"כ אכלפכ כגניעי לא יספס כי אס הקכ"ס לכדו וכנגדו אומר מוטור זיז לז"ס ככזכ ר"ל ללפכ כגניעי כי יוטו אל כקכ"כ חלפ אכיס, וז"פ טכרענוולח כנפוק טס' תמיד גורס לז"י קערופסס וכן גרסכ רש"י (כעדות סתניח) וחף הוא יחכ וחף הוא כטעם על כקכ"כ. ורסס לטעלכ דף 59 דף 75.

אמר רבי אלעזר אמר רבי תעניא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בנותך למודי יי ורב שלום בנותך: אל תקרא בנותך אלא בנותך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מבשול: יהי שלום בידך שלום בארצותיך: למען אחי ורעי אברהם נא שלום בך: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: קדיש יחום.

עלינו לשבח לארחן הכל. לתת נדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם ונרלנו בכל המונם. ואנחנו פורעים ומשפחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויסד ארץ. ומשב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בנבחי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו אפס זולתו. בפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מהחרי אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עוף להעביר גלולים מהארץ והאלילים ברות יברתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תברע כל בך השבע כל לשון: לפנה יי אלהינו יברעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד בכבוד. בפתוב בתורתך. יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביים ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפתד פתאם ומשאת רשעים כי רבא: עזי עצה וחסר דבר ודבר ולא יקום. כי עמנו אל: ועד וקנה אני הוא ועד שיקה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

שיר היחוד ליום השבת.

כרוז הקהלות ופסילו כמותן מאין נוכחים לישר זיר היסוד כל ימות הפול, ס"ט סנת חומרים אך היסוד
לסנת וממנים פחדו אנעים וסירות.

אז ביום השביעי נחת.	יום השבת על בן ברכת:
ועל כל־פעל תהלה ערוכה	חסדיך בכל־עת יברכיכה:
כרה יי יוצר כלם.	אלהים חיים וטלה עולם:
כי מעולם על עבדיך	רב רחוקה וחסדיך:
ובמקרים החלות	לחודיע, כי סאד געלית
על כל־אלהים, בעשות ביהם	שפטים גדלים ובלחיהם:
בנקעה ים סוף עמה ראו	חיר הגדלח וייראו:
נהגת עמה לעשות לך	שם הסארת לתראית גדלך:
ודברת עמם מדהשקם.	וגם העבים נספו סים:
ידעת לבתם המדבר.	בארץ ציה איש לא עבר:
תמה לעמה דנו שטים.	ובעפר שאר ומצור סים:
תגרש גזים רבים עמים.	יירשו ארצם ועמל לאמים:
בשבור ישמרו חקים ותורות.	אמרות יי אמרות סחורות:
ותעדנו במרעה שמן.	ובחלמיש צור פלגי שמן:
בניהם בנו עיר קדשה.	ויסארו בית מקדשה:
ותאמר פה אשב לארץ	ימים, צידה ברה אכרד:
כי שם יבחו ובחצוק.	אף בצהי ילבשרצוק:
ובית הלוי נעומות יזמרו.	לה יתרועעו אף ישירו:

ועל כל פועל, על כל עט: סנת ערוכה לך כהכנה. הסדיך וכו' ע"כ תהלים קפ"ב, י'
אלהים חיים, ירטיב י', י'. להודיע, זיעור כחלה, אהם החלות להודיע נמנדים, כי סאד נעלית
על כל חלבים, וזכות על כל חלבים שנפרח הכח מחוכות להקודם וע"כ תהלים ל"ז, ס'. וספיימן
ספיד נעלה נעלית להאות כחוו. ראו היר הגדולה ע"כ סנות י', ל"א. שם חסארת, כל־לחוס
לכ"כ יצוה ס"ג, י'. ודברת עמם, ע"כ סנות כ', י"ט. וגם העבים נספו סים, נענת סחן
תורח, וע"כ תהלים ס"ח, ס'. ידעת לבתם, דנרים כ', ו'. וע"כ נדע כי בעקר היסוד כ"ח. בארץ
ציה, ירטיב כ', ו'. פקה כמו נחת, וכפייטן הפיל הנון כדי כסוד קלנ אירו ז"כ נכל חיוו ד' ד'
פנות סן ח' ככרות. דגן שמים, הן. שאר, טוון, ומכ"כ הפסוק נחלים ס"ב, כ"ד. וכו'. תגרש
גזים, תכלים ס'. ס'. יירשו ארצם, תכלים ק"ה, ס"ה. כעבור ישמרו, סס פסוק ס"ב. אמרות ה'
סס י"ג, ו'. ותעדנו ע"ה נחטיב ס', כ"ה. פלגי שמן, ל' סיוב כ"ס, ו'. יצא כוס כעמם ארץ
זנת חלב וכו'. כנודם בנו וגו' לא חרע לסכ כדנ בנו חכל פיר וכתב ויסארו נכה"פ, הלפ ל"כ בנו
את העיר וסיל הפכ ככוס וס"כ נו לומר כנודם פארו עיר קדש ויני נית עקרון. ויסארו ככל. פה
אשב, תכלים קל"ב, י"ד. וע"ו. כי שם, דנרים ל"ג, י"ט. אף כרציק, פכלים קל"ב, ס'. יתרועעו, ל'

שיר היחוד ליום השבת

יִכְבְּרוּ וַיִּזְדוּ שְׁמֵךְ יי:	בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאֵי יי:
כִּן תִּיטִיב גַּם לְאַחֲרֵנִים:	הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים.
בְּאִשֶׁר שָׁשִׁית עַל אֲבוֹתֵינוּ:	יי תִּשְׂשֵׁשׁ גַּם עָלֵינוּ.
וַנּוֹדֶה לָּךְ לְעוֹלָם כִּי תִיטִיב:	אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהִיטִיב.
כִּי עָלֶיךָ שְׁמֵךְ נִקְרָא:	יי תִּכְנֶה עִירֶךָ מִהַרְבֵּה.
וּתִשְׁכַּח לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּה:	וְקָרַן דוֹר תַּצְמִיחַ בָּהּ.
וְקִימֵי קָדִים תִּעַרְבַּ מִנְחָה:	וּבְחֵי צֶדֶק שְׁמֵהּ נִזְבְּחָה.
כִּי תִפְצִים לְעִשׂוֹת רְצוֹנָךְ:	וּבְרָךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
הַבְּטִינָא עִמָּךְ בְּלָנוּ:	וּבְרָצוֹנָה תַעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ.
עַל־עַמְּךָ בְּרִכָּתֶךָ סְלָה:	בְּתִרְתַּנּוּ הָיִוֹת לָךְ לְעַם מְגֻלָּה.
וַיִּהְלַל לְשֵׁם תִּפְאָרְתֶךָ:	וּתְסַיֵּד נִסְפָּר תִּהְלַתֶךָ.
כִּי אֶת־כָּל אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מְבָרֵךְ:	וּמְבָרְכֶתֶךָ עִמָּךְ יְבָרֵךְ.
וְאֶבְרַכְהוּ בְּלִיטֵי צְבָאֵי:	וְאֲנִי בְעוֹרֵי אֱהַלְהָהּ בּוֹרְאֵי.
מִוְרְהֵעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:	יְהִי שֵׁם יי מְבָרֵךְ לְעוֹלָם.

בַּפְּתוּחַ בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִוְרְהֵעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם
אָמֵן וַיִּהְלַל לֵי: עֲנֵה דְנִיאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמֵהּ דִּירְאֵלְהָא מְבָרֵךְ מִן־עֲלָמָא
וְעַד־עֲלָמָא דִּי תְכַמְתָּא וּנְבֹרְתָא דִּירְלֵהּ הִיא: וַנִּיאָמַר, וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יִשׁוּעַ
וְקַדְמִיאל בְּנֵי הַשְּׁבַנְיָה שְׁרַבְתָּהּ הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְתָּהּ קוֹמוּ בְּרַכּוּ אֶת־יי
אֱלֹהֵיכֶם מִוְרְהֵעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְלֵה:
וַנִּיאָמַר בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ: וַנִּיאָמַר וַיְבָרֵךְ דָּוִד אֶת־יי לְעִינֵי כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמַר דָּוִד בְּרוּךְ
אֱתָהּ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מִעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

דנה, תכלים ס"ב, י"ה בית ישראל, ע"כ ישראל נטח נכ', בית חברן נטחו, ירמי ה' נטחו
(תכלים קט"ו), וספייטן כנדל בית חברן לבענים וללויים, וחטר חף כהמן ילכזו לרק, נגד הכהנים,
ובית כלו נטיות יומרו נגד כהנים וחז"כ טניס בית ישראל יירמי ה' ה' השיש נא' וגו' אוחנו
להרבות תו' נכנס על לזון דנרים בית ס"ג, ונודה לך וכו' נכנס על ל' תכלים ס"ט, י"ט. כי
עליה, דניאל ט', י"ט. וקרן רוד הצמיח, ע"כ תכלים קל"ב, י"ז. זכחי צדק, ע"כ דנרים
ל"ג, י"ט. וכיסי קדם, ע"כ סלחי ג', ד'. כי חפצים וכו' ע"כ תכלים ט', ט'. הכט נא, יעזיה ס"ד,
ס'. ריח לך לעם סגלה, ע"כ דנרים ז', י"ג. ונכ"ו כיות לך לשלתי' וגם כוס יתכן ע"כ עשית י"ט, ה'.
על עסק, תכלים ג', ט'. נסאר, תכלים ע"ב, י"ג. ונהלל, על' דה"כ כ"ט, י"ג. ובברכתך, ש"כ ז', כ"ט.
כי אח כל, ל' נעדנר כ"ו, ז'. ואני בעירי, ע"כ תכלים קפ"ו, כ'. ואברכהו כן נכ"ו ובג"ל נל' נסתר.
כל ימי צבאי, כל זמן כוחי, וקרח הזמן נכח נענור זכ' ימים סרנס כמו נכח כל חיל וכו' על' ח"כ
י"ד, י"ד. ידו שם, תכלים קי"ג, כ'. ככתוב דכ"ב ט"ו, ל"ו. ענה דניאל, דניאל כ', כ'. ויאמרו הלויים,
נטעים ט', כ'. ויש לדעת כי טן ונאטר ויאמרו כלויים עד סוף פינו נכ". ברוך ה', תכלים ק"ו,
ס"ח. ויברך דויד דכ"ב כ"ט, י"ג.

שיר הכבוד

כספות חיים ספרון הקדש לאנעים ומירוח יז לוטר ד' פסוקים חלו.

שמי ששירים ראשיקים והגשמוני פתחי עולם ויביא סלד הקביר: סי זה סלד הקביר יי צמח גביר יי גביר סלד פתחיה: שמי ששירים ראשיקים ושמי פתחי עולם ויביא סלד הקביר: סי הוא יח סלד הקביר יי צמחות היא סלד סבבד פתח:

- אנעים ומירוח ושירים אארוג.
- גשמי חמדה בצל ירה.
- מדי דברי גבבורה.
- על פני אדבר בה נבבדות.
- אספרה בבורה ולא ראיתיה.
- גיד נביאיה בסוד עבדיה.
- גדלתה וגבבורתה.
- דמו אותה ולא כפרתיה.
- המשיליה ברב חזיונות.
- ויחזו בה זקנה ובחירות.
- זקנה ביום היו ובחירת ביום קרב.
- חבש קובע ישועה פראשו.
- טללי אורות ראשו נמלא.
- תפארה בי חספי בי.
- בתם טהור פו רמות ראשו.
- לחן ולכבוד צבי תפארה.
- בי אליה נגשתי תערוג:
- לדעת כל רח סורה:
- הזמה לבי אליה דורה:
- ושמה אכבד בשירי ידירות:
- אדמה אבנה ולא ידעתי:
- דמית הדר כבוד הורה:
- כנו לתהה פעלתה:
- וישואה לסי מעשקה:
- הנה אחר גבלה רמיונות:
- משער ראשה בשיבה ושחרות:
- באיש סלחמות ידיו לו רב:
- הושיעה לו ימינו חרוע קרשו:
- נקוצותיו רסיס לילה:
- והוא יהיה לי לעטרת צבי:
- וחק על סמך כבוד שם קרשו:
- אמתו לו עטרה עטרה:

אנעים ומירוח, זיר הזכ נקרא זיר הכבוד נעטר אעדנר נכבד כנודל. וכנס נסוד יז כ"י זש טו כל זירי היחוד לא נעלז איר זה, גם נפירוז יז כ"י על זירי היחוד חין אס פירוז על אנעים ומירוח, אשר פ"כ נלחם כי עזכר זירי היחוד חינו עמכר אל זיר הכבוד חלח כוח חמס זיריו עם יכי זס ה' עכורך, וכשו זיחז גם פסוקי התורה אנסדרו עליו כי אס חתימת הזירים, והנעים ומירוח הוא חונר ע"י חמס חלח אכחמש נו נסאקל ונחלכ אל זירי היחוד. ונמלא נביא חמד ראס עליו, זיר הכבוד זשד רנינו יחמה חמסד פריגושבורק ו"ל", וכן כתנ גם נמל היוססין דף קס"ה, וז"כ כנה סלך הכן נעמנות חכו. — אארוג, לי חרעה, ר"ל זירס נחרוז וזקיליס יפכ. כי אליה, לי חמלס פ"כ, נ"י, נפ"י חסד"ה כן כעיקר וכוז עז"כ נללו חסדחי (זיר כ', ג') וכן הדפסתי ככר נסירוד חמלח זיריס. וברוב מדורים גם נפוחז א ריו"כ נדפס חסד"ה נחל וטעות וכמד חלח קצל חלח יחכן לוטר חמר חסד"ה וזיה לו לכחונ חסד"ה צל חו אית צל וע"כ הככון חסד"ה כל' כמחור. רז סודך נסחרות אל כחנחך ועלחך. רז ל' חמלוטה נחרעית, כמו על רוח דכס (דניאל כ' י"ח), חרנוס חרעלס חרז, עזללך כרו (יכוא ז', ט'). סודך, ל' חמל ועמחנה, רחמחמוס, כמו פי חמד נסוד כ' (ירעיה כ"ג, י"ח). חוסה, חפכה, רודיק, חכנתך, כמו טוניס חזיר ע"ס ח' ז, וזכרוזיס חלפניו כס כדמות חקדעס לי. אכנך, חקלח חופן ככוז אס, אספרה חפס ולחלח סלך חזיר ע"ס ח' ז, וזכרוזיס חלפניו כס כדמות חקדעס לי. אכנך, חקלח חופן ככוז אס, כמו חנון ורחיס וכדומה. ולא כפי ישך, פירוז חפ"ס חזירו חוהך, לחווק ולחוקף סעלחך דעך חלל חוהך נעמטך לח דיוט, כי חין לך דמיון כלל. ג' שירי כן נקודו כננין פיעל. החשילוך ברוב חזיונות, פירוז אכעזילוך ניס כנוד חזי חלחטס, וכמיני כוקן חלח רחמיס וכשו אכנלר וכולך, וככ: חדעיונות חללו חמח חמד וחלי אס דעות כנוף. ובחירות ל' ניטי נחורוחין (חלחל י"ח, ט'). ושחרות, לי נעוריס, כמו סילדות וכסחרות (אס י"ח, י'), וכן חמד כזיר היחוד ליוס ג' לא יחולו וקכס ונחרות עלין גם חנה וזחרות. זקנה ביזס רין, כנחונ דנרמל ז', ט'. ובחירות ביזס קרב, כמו אטירז רז"י לחמח כ', נ'. נללכ ניס כנוד חלחטס ועלס נחמן חורכ כוקן חלח רחמיס וכו'. ונחנה דף י"ד כחונ חמד חוטר לנכס כחונ חוד ועזר חלח כעטר נקף, וכחתי חונותיו חלחלים חמרות כעורכ (זיר כ' י"ח) כחן נזכנה כחן נעלחטס וכו'. רב, ל' ריב ועלחטס, חל' ידיו רכ לו (דברים ל"ג, ז'). כובע ישועה, ימניה נ"ס, י"ח. הרשעה לו, חמלס ל"ח, ט'. טללי אורות ע"ס ימניה כ"י, י"ס זירי ה', נ'. והוא יהיה לי, רוסו חלחטס נזמניה כ"ח, ט'. צבי, ל' יופי וכדור. חמס טהור עז"כ זיר כ', י"ח. וסקי ל' סקייה. אמתו, חוטה חלו, חיל יחל. עטרה עטרה,

קוצותיו תלתלים שחרות:	סחלפות ראשו כבימי בהרות.
יעלה נא על־ראש שומחתו:	נהה הצדק צבי תפארתו.
וצניף סלוקה צבי תפארת:	סגלתו תהי בידו עטרת.
מאשר יקרו בעיניו כפרם:	עמוסים נשאם עטרת ענדם.
וקרוב אלי בקראי אליו:	פארו עלי ופארי עליו.
פורה בדרכו בבואו מאדום:	צח ואדום ללבושו אדם.
תמונת יי לנגד עיניו:	קשר תסלון הראה לענו.
יושב תהלות בם להתפאר:	רוצה בעמו ענוים יסאר.
דור ודור עם הרשף דרוש:	ראש הברך אמת קורא טראש.
ורנתי תקרב אליה:	שית המון שירי נא עליה.
ותפלתי תבון קטרת:	תהלתי תהי לראשה עטרת.
בשיר יושר על־קרפניה:	תיקר שירת־רש בעיניה.
מחולל ומוליד צדיק בביר:	בבקתי תעלה לראש משביד.
ואותה קח לה בכשמים ראש:	ובברכתי תגענע לי ראש.
כי נפשי תערוג אליה:	יערב נא שיחי עליה.

לך יי רצולחהגבורה והתפארת והגעה וההודו כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמחנשא לכל לראש: מי יסלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

חמ"כ חוטרים: היום שבת קדש שבב הלויים היז אומרים במוקדש: וחוטרים טוטור ל"כ מומור שיר ליום השבת (חטלאהו לטעלה ק 182), וחוטרים עליו קדיש יחום.

ויז קולות כמו נפדט ונטננלס חוטרים נ"כ מומור לאסף אלהים אל דמי לך וכו' (חטלאהו לטעלה ק 152), ופטריו קדיש יחום.

וכטורה כיה תפלת יארלל. וכטו אטור לטעם תכלתי תחי לרחץ עטרת. קוצותיו איר ה' י"א. צבי תפארתו, נדפוס יין פית תפלתו, וטמנר. יעלה, כהפעיל וכוא לקוח על' תכלים קל"ו, ו' סגלתו תהי וכו' ע"פ יעטיכ ס"ג, ג'. עמוסים, כעטוסים טנטן נאסם על כנפי נגרים ומיוסד על יעטיכ פ"ו, ג'. מאשר יקרו, ע"פ יעטיכ פ"ג, ד'. וקרוב אלי וכו' ע"כ דגרים ד', ו'. צח ואדום וכו' ע"פ איר כ', י"א. ויעטיכ פ"ג, ח'. כ'. ו'. קשר תפלק וגו' יסודו בעטלה נרכות דף ו' כדלה הקכ"כ לטעם קאר תסליון, וכוא טאל על התקצרות כאטת הקכ"כ נילודיו אשר נקט טעס דנינו טהקכ"כ לטלות לו דרכי, וראה נסידו טכן סניב נספרו טין יעקב ונס' כפתור וסרס על סאגדות. וחמונת ה' ע"כ נסדנר י"ג, פ'. רוצה בעמו, תכלים קפ"ט, ד'. יושב תהלות ע"כ סם כ"ג, ד'. יעטיכ פ"ט, ג'. ראש דברך אמת, תכלים קי"ט, ת"ס. קורא מראש, אטורו, קודם דור ודור פרח, דרוז טם דרוזן, וכוא ע"כ יעטיכ פ"א, ד'. שית, תשית ותאוס. תהלתי תהי וכו', כנגיב דף י"ג, ג' טלאן סדלסון קוזר כחריס לקונו, וד"ל טתפלתן אל לריקיים כטו אכתבו סם תוטוסיות, וכן כוא נכדיח כטטוח רכס פ' ב"א. ותפלתו, ע"פ תכלים קט"ח, ג'. ברכתי, טל' טעני י"א, כ"ו. טעביד, הקכ"כ כטכלכל כל. טחולל, כורא. כביר, גנור, כטו כן אל ככר (חיוכ ל"ו, כ'). אענע לי ראש, לשון זו לקוסס טנטרס נרכות דף ו'. ועניכ, תקכל את נרכחי נללון. ככשטים ראש, ככשטים טוניס (טעות ל' כ"ג). ערב נא שיהי, ע"כ תכלים ק"ד. ל"ד. כי נפשי תערוג אליך, יסר כסיטן תתיעת כאר טעין פתיחתו.

סדר קדוש לסעודת שחרית בשבת.

אסור להחנות כזאת עד שזאת אענה, ולשם תענית חפילו ענב אבוד. יבא אולחנו ערוך כמו נסעדת לילה, ומקרא על הייג, וכעקום איון יין טכוי יוכל לקדש על כל אשר בטאקין כסס סדר מדינה, (ואם אין לו אום טאקין נולע מיד על הסת). ולוקס ככום נידו ולוטר ושטרו וכו'.

ושמרו בנְיִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַמֵּי וּבֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא לְעֵלְמָם בְּרִשְׁשַׁת יָמִים עֲשֵׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַשׁ: וְזָכַר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֶאכֶת אֹתָהּ: וּבְגֵן וּבְהֶמְטָךָ וּבְהַטְמָךָ וְעַרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשֵׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

סברי סרגן ורבנן ורבוחי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּן:

ואתה מיושב, ומתן גם למסובין לאות טכוס של נרכב. ותח"כ סכך על לפס טאב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ:

ונולע על לחם כעליון ויאכל, ויתן גם לכל הססובין פרוסה לכל אחד ואחד, ומלוס לכזוב פרוסה גדולה שסספוק לו לכל ססעורכ. ותשר אסעד ותשר אלמד דגני תורס על זולחנו ולוטר ושירות ומסנסות לכבוד סגנת יטול את ידיו נטים חסרונים ולוטר מוטר שיר הסעלות בשוב ח' אח שיבת ציון וכו', וינך נכס"ז על הייג, ואפילו אין דרכו נכך כסול נישיר, ע"פ סגנת ינך נכס"ז על סין כדי לכרוס נרכות, ועוה סטעס ירנע גם נפירות ועגדים אשר סיליק כולחן.

קובעין ערך אחר סעודת סנה, וגדול עונס ססנסלו, ונפרט כעסוקים כל יסות סכנע נכס"ז ושתן וטרודים נעסקי פרוסה אום סגנת יתעסקו כל היום נכסילכ ואתיה, תורה טכ חכס עליה, וטרין יידע איס ססעוסי סונות תורתו ומסונתו אום לא ילעדס נכנת. ועכ יפכ היכ סנכס הרלזונים סכירכו אכן ידעו נכלכות סנת ס' ע"ד סכיו לוטרס נכנת אשר תפלת ספרית טרס ילחו סנכס"כ את זכס סדרי עזכס ערוך אחד נכל סנת נכנת. חנל סתחועדים סגנת להתעסק נדנבים נגלים ואחוק וכו', אין סליל סנת גדול סכ.

ושמרו, קדוש של סעודת יום סגנת נקדל נעטרס ספסיס דף ק"ו קידושא רבה, וכירס אכן ידע אנקדל כך נרכת נודל פרי כנפן לפי סכוח רלזון לכל סנרכות דנרכת סכנסין, וטעס רשוק סוה, וכשקד פירוש של סגיד עזכס לברטנ"ס הלכות סנת פ' כ"ט כי קדושא רנב סוה זס כנוי עסני קדוש זס סינו ען כחורס וכטו אקירין לעיור סני נהור. וכסו לקדוש כזכ לא סונל נעטרס ונרענ"ס וכל סרלזונים רק סנרכס נכס"ג על היין ולח יוטר, וגס חנן ירתי כחכ נפירוס עסי זלוטר יוטר סכוח סופס. חנל טכ ססופסיים חנחנו לוטר סקודס זעטרו וכו' (זמות ל"א, ס"ז) וזכר את יום סגנת וכו' (זס כ', ח') סניפו ככל נו סס' ל"ט ח"ל יס נובסין לפתות קודס הקדוש זעטרו בני יכרל את סגנת וכו', ותשר הקדוש סותסין סקול רס ולוטרס לכבוד סנת סעגורים כנון סוטר לרוד כ' רוסי וכו' ולרוד סוטר לכ' סלרן וסלוסכ וכו' וסוטר נרכי נכסי כ' חלסי גדלת סוד וכו' ויס סמסילין סלעיס חכיר, וככל לפי עזכס סכ"ל.

זמירות ליום השבת.

כמו כלל שנה כן גם כיום סבבה נוכחים לומר זמירות נעוד אינכים כמעולה קודם שנתחילים כהנ"ל.
חלצי הזרחים שמעון בר יצחק.

ברוך אדני יום יום, עמסלנו לשע ופדיום, ובשמו נגיל פלהיום.
ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסת לאביון: שבטו יה
לישראל עדות, בצרתם לו צר בסבלות ובעבודות, בלבנת הספיר הראם עז
ידידות, ונגלה להעלותם מעמק בד ורות, בירעם יי החסד והרבה עמו
פדות: מהיגור חסרו בצלו לגונגמו. בגלות בבלה שלח למענמו, להוריד
קריחים גמגח בינימו, ויתנם לרחמים לפני שובימו, כי לא יטש יי את עמו
בעבור הגדול שמו: עלים שנת פסאו להציל ידידיו, להעביר משם מאוני
מורדיו, מעבר בשלח פרה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו,
כי אסדוונה ורחם ברב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצמו, וגם חזרת
ארבע עלו למרומו, ובלבם רפו להשחית את דתומו, עלידי כהניו כגור
מתקוממו. חסדי יי כי לא תמנו כי לאכלו חמיו: נסגרתו לאדום ביד
רעי מדני, שבכליוס ממלאים פרשם מערני, עזרתי עמי לסמו את אדני,
ולא נמשגני כל ימי עדני, כי לא יזנח לעולם אדני: פבאו מאדום חמוץ
בגדים, זבח לו בבצרה וטבח לו בבוגרים, וז נצחם מלפושיו להאדים,
בכחו הגדול יבצר רוח נגידים, הגה ברזח הקשרה ביום קדים: ראותו כי
בן אדומי העוצר, יחשב לו בצרה תקלוט בבצרה, ומלאך פאדם פתוכה
ינצור, ומזיד פשונו במקלט יעצה, ארבו את יי פלה חסדיו אמונים נצור:
יענה צור חסרו קהלוחיו לקבץ, מארבע רחזות עדיו להקבץ, וברר מרום הרים
אותנו להרבץ, ואקבו ישוב גרדחם קובץ, והשיב לא נאמר פיראם ושב וקבץ:

ברוך ה', תכלים פ"ט, כ'. טעון לדל, ט"ב יאשים כ"ב, ד'. שבטו יה, ל' תכלים קכ"ב, ד'. ורוא
רזי נטנר לו, כ'. בלבנת, רוא רזי שעה כ"ד, י'. ורחת, גם הוא ל' נור ועל העצב ר"כ כ"ז פ"ב.
כי עם ה' תכלים קל, ו'. לנתנמו, לגון פוחם. למענמו, על יאשים פ"ג, י"ד וע"ה כעדר
בכל מקום אלו יאחל גלח זכנים טעכס (טגלכ כ"ט). להוריד ברחים, גם הוא ל' יאשים זס ונדע
טביכס רכספ דף פ"ט אכוכמלר כטפין אח יאחל רחיים וכוידין כפה לככל. ויתנם לרחמים, ל' תכלים
ק"ו, פ"ו. כי לא יטש, ז"ט י"ב, כ"ב. מאוני מורדיו, פירווא, כהיו יאחל נעילס ר"ל חסח טטעל
פרס ועדי סללס מיד כסן כעורר וכענד גרחו טכס, וחטס נלאן טלזני מורדיו, כענור זקל י' חלפס
כד כספ כד לפד יאחל, וכקול כטלזניס. מעבור בשלח, טל' חיוכ ל"ג, י"ט. ואלס טעמו חרנ וכלי
ויין, וכן חתום כלח יענרו, סיני קרנל יענרו (חיוכ ל"ו, י"ב). קרן לעס ל' תכלים קט"ט, י"ד. כי
אם הענה, חכס ג', ל"ג. וצפיר העזים, טלכות יון (רניחל ח', ח'). אה רחוסיו, יאחל. ע"י כרגיו,
ניה טטטנולי. חסדיו, חכס ג', כ"ב ביד רעי, כטו כחונ כל רעיס נגרו ככ (חכס א', ל'). מדני,
מדיני פל' ועלח מדניס, טעליו ו', י"ט. סטלזיס כרשם טל' ירשכ ל"ט, ל"ד. ארני, יסודי. כי לא,
חכס ג', ל'. חסוק כנרים, קח"ס ועט"כ יאשים פ"ג, ט'. ו'. יבצר רוח חלפס פ"ו, י"ג. רגה, יאשים
כ"ו, ט'. ארויס העוצר, אד אל חרוס, וטעס כענור, כטול טנורח זכ יעלור כעמי (ז"ט ט', י"ו).
ויסוד כפרו כטכות דף י"ב ג' טפיות טחיד ארו אל חרוס לטעות טעכס זאינה קולטח חלפס ככר וכוס
נולכ לנכר, טעכס זאינה קולטח חלפס זנג וכוס מחד כיה, טעכס זאינה קולטח חלפס וכוס טכך
כוס. ארבו אח ה', חלפס ל"ט, כ"ד. וברר טרוס הרים, כוס כד ליון ועט"כ יסוקל כ', ט'. ערני,
חליו. והשיב לא נאמר, רכס רזי לנרים ל', ג'.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, ברחמינו וברב חסדיו הגדיל לנו.
אלה וקאלה יוסף עמנו להגדיל שמו הגדול הגבור והטרא שנקרא עלינו:
ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר הודו, מכלאם
גבר עלינו חסדו, לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאוד גמליכו וניתחו:
שהשלום שלו ישים עלינו ברבה ושלום משמאל ומימין על ישראל
שלום, הרחמן הוא וברך את עמו בשלום, ויזכו לראות פנים ופני פנים
עושים בתורה ומצות, על ישראל שלום, יועץ אל גבור אביעד
שר שלום:

תאזי המרוזים ברוך חזק, ופסקלס ס' ס' תנוסות.

ברוך אל עליון, אשר גרן מנוחה, לנפשינו פדיון, משמאל וימניתה.
והיא ירוש לציין, עיר הנהגה, עד אנה תגיון, נפש נאנחה:
השמר שבת, רבן עם תבת, לאל ירצה, כמנחה על מתבת:
רכב בערבות, מלך עולמים, את עמו לשבת, און בנעמים.
במאכלות ערבות, במיני מטעמים, במלבושי כבוד, ובה משפחה: השומר.
ואשרי כל חוכה, לתשומי כפל, מאת כל סוכה, שכן בערפל.
נחלה לו יזכה, פטר ובשפל, נחלה ומנחה, בשמיש לו ורחה: השומר.
כל שמר שבת, פדת מחללו, הן הבשר חבת, קדש גורלו.
ואם יצא חובת היום אשרי לו, לאל ארון מחוללו, מנחה היא שלמה: השומר.
חמדת הימים, קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם יתדה נצור.
בחר הלומים, על ראשם צור, צור העולמים, רחח בם נחה: השומר.

ברוך הוא אלהינו וכו' יבין כל טכין שתוכן לשונו כי טפה ולהלכה כוא פיוט נפמי עלשו ותוכן
לחטרו נסוף נרכת כטוון, וכדפוסים עד כה נקא לפיוט כקדום ולינונו נכון. אשר טוב גמלנו, כמד
נרכת כטין והעטיב, שמו הגדול הגבור וכו' לקוח טמוט חנינו טלכנו. ברוך הוא אלהינו
שבראנו לכבודו, לקוח טמוט ונא לציין. סכל אם, טכל חוטב, גבר עלינו חסדו, תכלים קיז, כ'.
לכן בכל לב וכו' טע"כ דברים ו', כ'. שהשלום שלו, כוא כקנ"כ וכדליתח נאנוט ל"ה, כ'. הרחמן
הוא יברך כוא טענין סוף נרכת כטוון. יועץ, ל' יטיב ט', כ'. וכו' על יטרה: ינח כאלום טלח כקנ"כ
אקדש יועץ אל גבור וכו'.

ברוך אל עליון, נחשית יד, כ'. טשאת כ"ין יטין, לל טנתן טדיון לפטמו טן כטאה ויחטב,
וכוא טענין טיה לנו כטאה וטאנר (חיכב ג', ט"ז). עד אנה חנונין ל' ליוכ י"ט, כ'. על סחבת, ויחרח
ו', ט'. רוכב בערבות, תכלים ס"ט, כ'. און, כטו וטון וטקר חקן (תכלת י"ב, ט'). כל חוכה
לחטלוטי, לל טטרי כל כטולח כולחות לחטנוטי טנה וטחכב לכטס והוא ילטס לו כטליס. כל סוכה,
כדווח טח ככל, סוכה ל' רחיש נל' חרטיה, וכן חטרו ח"ל יטכב וו טרה טכיתכ סוכה כדוח חרדע
(טלכ י"ד). כל שטור טל' יטיב כ"ו, כ'. הבשר חבת קדש, חטט נל' כטטח חנה כקדש טכטחון
(חולין ל"ג). הלטיס, ל' כטכ ויחכ כל"ט פחטעני, וכוא טל' כטטח סוכדדין כ"ט ע"כ טקח ככלטו
ולא כולטמו. יצור טגורח ולרה ככטף (דברים י"ד, כ"ט). נחה, טל' כנוח עליכס כדוח (טטנר י"א, כ"ט),

זכור את יום השבת לקדשו. קרנו פי גבחה, נזר על ראשו.
 עלבן יתן האדם לנפשו. ענג וגם שמחה, בהם לו למשחה: השומר.
 קדש הוא לכם, שבת המלקדה אלתו: פתיכם, להניח ברטה.
 בקל מושבתיכם, לא תעשו מלאכה. בגיכם ובנתיכם עבד וגם שפחה:
 השמר שבת, הן עם הבת. לאל ירצו, במנחה על מחבת:

רמזי ספרוים ישראל, ומקלס ח' ס' תנועות.

יום זה מקבד מפלגים, פי בו שבת צור עולמים:
 ששת ימים עשה מלאכה, ויום השביעי לאלהיה, שבת לא
 תעשה בו מלאכה, פי כל עשה ששת ימים: יום זה.
 ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתון שבת קדש, על בן כל-
 ארש ביינו יקדש, על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה.
 אכל משמנים שחה ממתקים, פי אל יתן לכל בו דבקים, פגד
 ללבוש לחם חקים, פשר ודגים וכל מטעמים: יום זה.
 לא תחסר כל בו, ואבלת ושבעת וברכת ארתי אלהיה
 אשר אהבת, פי גרבה מפלגים: יום זה.
 השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה חסדו, ראו כל-
 אלה עשתה ידו, פי הוא הצור פגלו תמים: יום זה.

רמזי ספרוים יהודה, ומקלס ח' ס' תנועות.

יום שבתון אין לשבת, זכרו ברית הגיחה.
 יונה מצאה בו מנוח, ושם יגודו יגיעי כח:
 ויום נקבד לבני אמונים, והירים לשמרו אבות ובנים, חקוק
 בשני לחות אננים, מרב אונים ואמיץ כח: יונה.
 וקאו כלם בקרית יחד, בעשה וגשמע אמרו: פאחד.

ר"ל יארס עליכם רוח קדשו. למשחה, לכתגל נכס וכסדו: רמזי כשמות כ"ט, כ"ט. אל חוך כתיכם וכו', ע"כ יחזקל ע"ז, ל'.

יום זה סכבד, סכר חכ ונכס וחירו נחמים נשקל ח' ס' תנועות, אך כי נדפוסים נכסו סשקל, והחזרו על סכנו. עשה שחה ימים, ככו נשח ימים. יבצעו, ל' שריסת ספת כל' חזל, כמו כפל סכח טלט, כדי שכל נשין יסכ (נרכות ס'ו). אכול משמנים טל' נחטה ח', י'. לכל, לכלס אזר דבקים בו. לא תחסר ט"ס ודמים ח', ט'. השמים חכלים י"ט, נ'. וגם הארץ, טס ל"ג, כ'. כל אלה, יעשים ס"ו, כ' הוא הצור, דכיס ל"כ, ד'.

יונה, ישראל ע"כ יונתי נתניי סלט (סד ב', י"ד) ולשין סהח טל' נחשית ח', ט'. ושם, ר"ל כחה, ומכס ל' חונג ג', י"ו. מרב אונים, ט"י סקנ"ס סטוח רכ חונים (ייעים ס', כ"ד) סקוק סמרת סנת על אזי לוחות חננים. וכאו כולם וכו' אז כחיו וססטון לו סונלו סחת לזון ססחנר טפני דרך אלום וסחרום סחנת ססטנר כיו כך לאונס: ,,יסחוך טרטל סחיר אשלי וכל ענ סרס יונכ' ששלי וסגל צדי ארחס וספל, סך סכני עלחתי כח. דרך נטל חוינים וזרים, נס ססטנר קוסולי ויס, או יסנו לך סני כסידים,

יִסְרְחוּ וְעָנוּ יְיָ אֶחָד, בְּרוּךְ נָתַן לַיעֲקֹב בָּחַ: יֵה.
 דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ אֵל בְּרַד הַיָּמֹה, יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְקִלְ-
 פְּקוּדָיו יַחַד לַגְּמוּר, חֲזַק מְחַנְּגִים אִמְצָן בָּח: יֵה
 הָעַם אֲשֶׁר נָע כְּצֹאן תְּעֵרָה, יִזְכֹּר לְפָקְדוֹ בְּרִית וְשִׁבְעָה, לְכָל יַעֲבֹר
 בּוֹ מִקְרָה רָעָה, כִּי אֲשֶׁר גִּישָׁבַע עַל־מִי נָח: יֵה.

סס סמננו אנדהם, (כוף ראב"ע) סתום כראשי כמרוזים ויהם כוסדים על סאקל שתי תניעות ויתר ואתי תחטות, שתי תנועות ויתר ותנוטכ.

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת, אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הוּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּיתוֹ וּבִינֵי:
 אֲסוּר מְצַא חֶפֶץ מַעֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מְלֻבָּד בּוֹ דְּבָרֵי צָרִים. דְּבָרֵי
 סְחוּרָה אֶךְ דְּבָרֵי מְלָכִים. אֲדַגְּהָ בְּתוֹרַת אֵל, וְהִתְחַבְּמֵנִי: כִּי אֲשַׁמְרָה.
 בּוֹ אֲמַצְאָה תְּמִיד גַּפְשׁ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רֵאשִׁוֹן נָתַן קְרוֹשִׁי, מוֹסֵת בְּתַת
 לֶחֶם מִשְׁנֵה בְּשִׁשִׁי. כִּבְהָ בְּכָל־שִׁשִׁי, יִכְפִּיל מְוֹנֵי: כִּי אֲשַׁמְרָה.
 רָשָׁם בְּרַת הָאֵל חֶק אֶל־כְּנֻנֵי. בּוֹ לַעֲרוֹךְ לֶחֶם פָּנִים לְפָנָיו. גַּם בּוֹ
 לְרַתְעוֹת, עַל פִּי גְבוּנָיו, אֲסוּר, לְבַד מִיּוֹם כְּפִיּוֹר עוֹנֵי: כִּי אֲשַׁמְרָה.
 הוּא יוֹם מְבֻבָד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים. לֶחֶם וַיֵּן טַב, בְּשׂוֹר וְדָגִים. מְתֻאֲבָלִים
 בּוֹ הֵם אַחֲרֵי נְסוּגִים. כִּי יוֹם שְׁמֹחֹת הוּא וַיִּשְׁמְחֵנִי: כִּי אֲשַׁמְרָה.
 מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ, סוּפוֹ לְהַכְרִית. עַל כֵּן אֲבַכְּס בּוֹ לְבִי בְּבִרְיַת. אֲתַפְלְלָה
 אֶל־אֵל, עֲרִבִית וְשִׁחְרִית. מוֹסֵר וְגַם מְנַתֵּה, הוּא יַעֲנֵנִי: כִּי אֲשַׁמְרָה.

דחצי המדחים שלמה חוק.

שְׁמְרוּ שַׁבְּתוֹתַי, לְמַעַן תִּינְקוּ וַיִּשְׁבְּעֵתְכֶם, מִיּוֹם בְּרֻכְתִּי, אֶל הַמְּנוּחָה כִּי בָאתֶם:
 וְלוֹו עָלַי בְּנֵי, וְעַדְנּוּ מַעֲרָנִי, שַׁבָּת הַיּוֹם לִי:
 לְעִמֹל קְרָאוּ דְרוֹד, וְנַתְּתִי אֶת־בְּרַכְתִּי, אִישָׁה אֶל־אֲחֵתָה לַעֲרָה, לְגַלּוֹת עַל־
 יוֹם שְׁמֹחֹתִי, בְּגָדֵי שִׁשׁ עִם שְׁנֵי, וְרַתְּבוּנְנוּ מִזְּמַנִּי, שַׁבָּת הַיּוֹם לִי:

אל כסלך על כנפי ריב, נחן ליעף כח, יעפיה ט', כ"ט. כרר המיר, כר סיני שסס ילפה כולסל לעולם, יחד לגמור, ללמוד ולעשות. חוק סתנים, כסוס ב', ב'. נע, טל נע ונד, לכל יעבר ב' כנ"ל. כאשר נשבעי כנ"ל ועפ"י יעפיה ב"ל, ט'.
 אחוה הוא וכו' ע"פ שעות נ"ח, י"ז. מצא חפץ, עפ"י יעפיה נ"ח, י"ג. צרכים ל' כיון. דברי מלכים, דברי סלחנות סלכים וכיוצא בו כסנוחר נש"פ ח"ח ס' ז"ל. סגנון, כככנים. בו, כיוס ככנת. נבתי, חכעכו ו"ל. רם אחור נסונים, ר"ל סס עינרים ענרה כי חסור להשגנל ככנת נעניר סאי יוס שעות. סחל, טי יחלל חת ככנת ע"י סלככס, חייב כרת. כבורית ל' נתר ונירית, ר"ל סשסור חת לני נככרכ. למען חונקו, ל' יעפיה ס"ו, י"ח. 144 ניו"ן כסוף וכות ל' ככחונ סס ביאפיה. הסנוחה, יניזלים (וכדים י"ב, ט'). ולו עלי, כן חסר כקכ"כ ליאחל בני לו עלי וקדו קדוה כחס וכפשינו ני ופני פורע (כילה ט"ו פ"ג). לערור, ל' קזיכ ר"ל סחלככס הכניס וו סל וו סלונסות נגדים נחיס ותשעסכ נככרפן, וכפיי"ן מפז כל' הכחונ ויקלפ י"ח, י"ח. עם שני, סנ' תוכעת אי. סזכני, סזן ספרו כככפיה סלס י"ח

מִבְּרִי אֶת־הַמָּנָה, לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֲסִיתִי, וְחָשְׁבוּ עִם־הַקִּינָה, לְשֵׁלֶם אָכַל
וְהוֹתֵר. בְּמַדּוּ בִי אֲמוּנִי, וְשִׁתּוֹ יִין מְשֻׁמְנֵי, שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
הַגָּה יוֹם גְּאֻלָּה, יוֹם שֶׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיָּתֶם לִי סִגְלָה, לִינּוּ וְאַחַר תִּעֲבְדוּ.
וְאִן תִּחַד לִפְנֵי, וְתִמְלְאוּ צְפוּנֵי, שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
חִזֵּק קַרְיָתִי, אֵל אֱלֹהִים עֲלִיז, וְהִשְׁבַּרְתָּ נְוֹתִי, בְּשִׁמְחָה וּבְהַגִּיזוֹן. יִשְׁרְרָה
שֵׁם רַנְנִי, לְיָי וּכְהֵנִי, וְאִן תִּתְעַנֵּג עַל יָי:

תחום בו רננש, ומשקלו יתר וזתי תנועות.

דָּוִד יִקְרָא לְבֵן עִם בֵּת, וְיִבְצַרְכֶּם בְּמִדּוּ בְּבֵת, נְעִים שְׁמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת,
שָׁבוּ נַחַד בְּיוֹם שֶׁבֶת: דָּרַשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי, וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי, נִטַּע שֶׁרֶק
בְּתוֹךְ בְּרָמִי, שְׁעָה שְׁוֹעַת בְּגֵי עִמִּי: דָּרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה, וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר
נִבְרָה, נִתּוֹן צָרִים בְּאֵף עֲבָרָה, שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֲקָרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר
הַר, יְדָם שִׁטָּה בְּרוּשׁ תְּדַהֵר, וְלַמּוֹהֵר, וְלַנּוֹהֵר, שְׁלוֹמִים תֵּן בְּמִי נִהַר: הַדּוֹף
רִשְׁעָה בְּאֵשׁ קִנְאָה, בְּלוֹם פִּיהָ בְּכָל־פִּנְיָה, וְנִרְחִיב פִּיהָ לְמַלְאָנָה, לְשׁוֹנְנֵי לָהּ
רַנָּה: דַּעַה חֲכָמָה לְגַנְשָׁה, וְהִיא כְּתֵר לְדֹאשָׁה, נִצּוֹר מַצּוֹת קְדוּשָׁה, שְׁמוֹר
שֶׁבֶת לְקְדוּשָׁה:

תחום בו שמואל.

שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי, מְאֹד צִהְלוּ בְּרִנּוֹנִי, וְגַם הִרְבּוּ מְעַדְנֵי אֹהֶל
לְשִׁמּוֹר בְּמַצּוֹת יָי:
מְעַבּוֹר הַדָּךְ וּגְבוּלִים, מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִים, לְאֶכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת
בְּהַלְלוֹתִים, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יָי:
וְאִם תִּשְׁמְרֵנִי, יֵה יִבְצַרְךָ בְּבֵתִי, אֶתָּה וּבְנֶךָ וְגַם הַבֵּת, וּקְרָאתָ עָנֵג

טלמז של אנת כמלכז של חול (אנת דף קי"ג). מדרשו ל' אסתר ה', ב'. רק אספייטן כסליף חנת כטן
לחנת המנה, וטכ, טטטו טטטע כסף טל' זכ עז טכ, ואלתן, אל תחוסו על כספכם כדי לעשות
פעולה כמו שעתה אסתר, הקנה, כי הוא ישלם לכם כוללותיכם. יום גאלה, נוכות שמירת שנת
הזוה כמחולק כמו אטטרו טול' נכח קי"ט ע"כ לינו, אנתו נכנת. וחמלאו צפוני עט"כ תהלים י"ז, י"ד.
תחעננ, ישעיה נ"ט, י"ד.

ררור, נכל כוכ תחום רננש, כוז ר' אדוניס דונג נן לכרע כלוי טעיר טען, אסד טן כעודקחיס
סקדטוים אר טרירזו ר"י נכשח טקוטות נפירוזיו. כמו בבח, כנת עין. נעים שמכס, זס כעיעס אלכס
לו יססוק לפלטיס חס תמושו נכח. נו, נכ"ט. ואולמי, פולס הכיכל. שורק, גפן כסונכר, וכנו לישראל
עט"כ ישעיה ה', נ'. דרך פורה עט"כ ישעיה ס"ג, א'. ג'. כמדבר הר, נכר העדכר, ר"ל נכר ליון אכוז
חכר כמדכר. דרס וכו' עט"כ ישעיה ט"א, י"ט. וטיני חילנות כס. ולמוהיר ולנוהר, כטוכיריס על
טלות אנת וכטוכיריס נכס תתן לכס רכ אלום. הדוף תגרז. באש קנאה כ"ל כמו לפמח ח', י"ט.
בלום, ל' נידכ, כמו עדין לנלום (תהלים ל"ג, ט'). למלאנה למלס פינז ולטוכנו רכס לך, וכוז עט"כ
תהלים קכ"ו, נ'. דעה חכמה טלי כ"ד, י"ד. קדושך, הקנ"כ אכוז קדוז ישרל (ישעיה פ"ט, ז').
לקדש כ"ל ואלתן אטור טת האנת אכוז לקדושך.

פעלים, אלז לעשות זום פעולה, בהלולים, טהלל וטוערה. זה היום, תהלים קי"ט, כ"ד

לשבת, או התענג עליי: שבת היום ליי:
 אכל משמנים ומערגים, ומטעמים הרבה מינים, אגוזי סרד:
 ורמונים, ואכלת ושבעת וברכת אתי: שבת היום ליי:
 לערוך בשלחן לחם חמדות, לעשות היום שלש סעודות, השם הנקבד
 לברך ולהודות, שקדו ושמו ועשו בני. שבת היום ליי:

רמזי כמחוס ישראל.

יה רבון עלם ועלמיה. אנה היא מלכה מלך מלכיה:
 עובד גבורתך ותגותיה. שפיר קרמך להתירה: יה רבון.
 שבתן אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא די ברא כל נפשא.
 עירן קדישין ויגני אנשא. חיות ברא ועופי שמיה: יה רבון.
 נברקין עוברין ורחקישין. מקבד רמיה וקרי בטיסין.
 לו יחא גבר שגין אלפין. לא יעל גבורתך בחשבגיא: יה רבון.
 אלהא די לה יקר ורבותיה. פרק ירענה מסם אריותיה.
 ואפק ית עמוך מנא גלותיה. עמוך די בדת מכלאמיה: יה רבון.
 למקדשך טוב ורקדש קדישין. אחר די בה ירוון רחין ונקשין.
 וימרוך שירין ורחשין. בידשלם בריתא די שפריא: יה רבון.

כאזי סוכ יז לומר סעוד לנכח סעוד.

צור, משל אכלנו, ברכו אמיני. שבענו והותרנו בדיך יי:
 רחון ארעולמו, רענו אבינו. אכלנו ארעולמו, ויט שחינו.
 עלבן נודה לשמו, ונהללו בקינו. אמרנו וענינו, אין קדוש כתי: צור.
 בשיר וקול תודה, גברך אלוהינו. על ארץ חמדה, שהגזל לאסתמינו.
 מזון ועידה, השביע לנפשנו, חסדו גבר עלינו, ואמרת יי: צור.
 רחם בחסדך, על עמוך צורנו. על ציון משכן כבודך, וכל בית התפארתנו.
 בדרוד עבדך, יבא וינאלנו. רח אפינו, משית יי: צור.
 יבנה המקדש, עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר תדוש, וברננה בעלה.
 ורחמן הנקדש, ורחברך וירעלה. על פוס יין מלא פברכת יי:
 צור, משל אכלנו, ברכו אמיני. שבענו והותרנו בדיך יי:

אגוזי סרד, על' כעצמם מלה סרד ג'. ופירז עם ככרסנורות, סרד עם סוקס, ויז סרדיס לגוזי סרד פנחיס
 אקליפמן רבם ופרכין. לחם חמדות, לחם סוכ ויפכ ול' דמיל י', ג'. שקדו, ל' אריות (סרס ס', כ'פ).

תפלת מנחה לשבת.

לפנינו נכנסים לנסכ'י ונאמרים מראש כהמיד (דף 47) וחס"כ מתחיל סג"ן אשרי וגו', והקבל לומר ימים עשור.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶיךָ לְפָנֶיךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁקָּבְהָ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְי אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמַּלְכָּה וְאֶבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יָמֵינוּ
 אֶבְרָכָךְ וְאֶהְלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין
 תַּקָּר: דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַח מְעֻשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדִּי: הַדָּר כְּבוֹד הַיְהוָה וְדַבְרֵי
 נִסְלֵאתֶיךָ אֲשִׁיחֶיהָ: וְעוֹזוֹ נוֹרְאֵתֶיךָ יֵאמְרוּ וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה: וְגַר רַב־טוֹבָה
 יִבְיָעוּ וְעִדְקָתֶךָ יִדְגְּנוּ: תַּעֲזֹן וְרַחֵם יְהוָה אֲנֶךָ אֲפִים וּגְדֻלַּת־חֶסֶד: טוֹב־יְהוָה
 לְכָל וְיִדְמִיו עַל־כָּל־מְעֻשָׂיו: יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מְעֻשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרָכְבָּהּ:
 כְּבוֹד מְלֻכְתֶּךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּר: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם וּגְבוּרָתִי וְכְבוֹד
 בְּדָר מְלֻכְתּוֹ: מְלֻכְתֶּךָ מְלֻכּוֹת כָּל־עֲלָמִים וּמְמַשְׁלֵתֶךָ בְּכָל־דָּוָר וָדָר: סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־הַנְּשָׁלִים וְחֹקֶיךָ לְכָל־הַכְּפוּסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵךְ
 לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יְהוָה וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל־חַי רֵצוֹן: צְדִיק יְהוָה
 בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל־מְעֻשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
 בְּאֵמֶת: רֵצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־
 אֲוֵבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנִיחֵנוּ גְבוּרָה יְהִי מַעֲתָה וְעוֹדֵעוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

וְכֵן לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשָׁבִי שִׁשַׁע בְּעֵקֶב נְאֻם יי: וְאֲנִי וְאַתָּה בְּרִיתִי אִתָּם אָמַר יי
 רַחֵם אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשֹׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַף וּמִפִּי
 וְרַע וְרַעַף אָמַר יי מַעֲתָה וְעוֹדֵעוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 וְקָרָא יְהִי אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־אָרֶץ כְּבוֹד:
 וּמְקַבְּלֵן בֶּן מִדְּבָר וְאָמְרֵן קְדוֹשׁ בְּשִׁמּוֹ מְרֻמָּא עֲלֵאָה בֵּית שְׁבִינְתֶיהָ קְדוֹשׁ
 עַל־אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתֶיהָ קְדוֹשׁ לְעָלְמִי וְלְעָלְמֵי עֲלַמְיָא. יי צְבָאוֹת מְלֵא

אשרי וכו' מנוסח בפסוקי דזמרה דף 68. ויש לדעת עוד כי המסבך לחבר פסוקי אשרי עם המסבך
 לדיוד סוף חזקון יאן סגן טעמן קדם, כי כן כבר נעטרם נרכות דף ד' ע"כ אשר ר' יוסמן טעני סב לט
 נאמר ו'ן נאשרי וכו' כרי נרוד פלגנוו חאד כנר נכנים קדמוניות חברו חת אשרי אל המסבך לדיוד.
 ובא לעיין, טעם חמירתו לפנחה של אמת וי"ס כתב בכל בו, בעבור שלט אטרו אותו נחמרת טעמי
 טורם הכנור שלם יכנר על חוקנים והעונרות ובעניקות אס יאמרו כל כך נכככ"י וילוטו עד אחרי אפדס
 כל הסדר. לכן יאמרוכו נננסס; וכן כתב בדוקח נס' סג"ר. ולכן ירמי כתב כי סדר הקדושה טנולוכ
 עדינר וננכה כיא עת רלון אכרי אליכו לט נעכ כלס נחמלת טנכה, חכ נכנו לטמרו נננסת אמת ולח
 נכשר טנחות, יפי אככות ככח יכו נחללן וזיכיי עת רלון אפ"ס אכלנו וכו'. ונאמרכם כתב אכמו לחשר
 ננחות ויטיס טונים נננסכ, לפי אכיו דרזייס נייטיס חלו קודם תפלת המנחה. תגילוח כות לרנר נספ
 כדרכס נספוקי נחולכ וקדושכ וגס עמי כסרן נייס לטעו כדרכס.

תפלת מנחה לשבת

כְּלֹאֲדַעַנָּא וְזוּ יְקָרְהָ: וְהַשְׁאֲנִי רַחֵם וְאַשְׁמַע אֲתָרִי קוֹל רַעֲשׂ גְדוֹל בְּרִיךְ
 בְּבוֹדֵי מְקוֹמוֹ: וְנִשְׁלַתְנִי רַחֵם וְשִׁמְעַת בְּתָרֵי קוֹל וְעַ שְׁנִיא דִּי מִשְׁבָּח
 וְאַסְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דִּרְיָ מֵאַתְרַּי בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עָד:
 יי מַלְכוּתָהּ (קַיָּם) לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרְהוּזַת לְעוֹלָם לְעָזַר מַחְשָׁבוֹת לֵב עַמְּךָ וְרַבֵּן לְבָבָם אֱלֹהֵי:
 [יג מוֹרִים סָזִן לַמֶּלֶךְ סָסוּק וְכוּס רַסוּס וְהוּזָא רַחוּם יְכַסֵּר שָׁן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר בְּלִחְמָרוֹ:] בְּרֵאשִׁית אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְבָלְקֵדָאָךְ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: הַתָּן אֱמֶת
 לְשִׁבְבַּח חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרִיךְ אֲדָנִי יוֹם
 יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סָלָה: יי צְבָאוֹת עֲקַנּוּ מִשְׁגַּבְלָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סָלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר אָדָם בָּמָה בָּךְ: יי הַשְׁמִיעָהּ הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ:
 בְּרִיךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ וְתַבְרִילָנוּ מִן הַתְּעוּעִים וְנָתַן לָנוּ הַתּוֹרָה
 אֱמֶת וְחַי עוֹלָם גִּשְׁעַ בְּתוֹכְנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיַשֵּׁם בְּלָבָנוּ אֱתָרְתָּ
 וְיִרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלֵב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּעַ לְרִיק וְלֹא נִגְדֹ
 לְבַהֲלָהּ: יי הוּ רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁשִׁשְׁמוֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְנִבְרָה וְנִבְרָה וְנִבְרָה וְנִבְרָה וְנִבְרָה וְנִבְרָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַי
 הַעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִפְתָּח כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֱמֶת: בְּרִיךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכְשַׁח בְּיָ וְהִדָּה יי מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בְּיָ עֲבַדְשָׁר כִּי בִּיהָ יי צוּר
 עוֹלָמִים: וְיִבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֵךְ כִּי לֹא יַעֲזֹבְתָּ דוֹשֵׁיךָ יי: יי חֶסֶד לְמַעַן
 צְדָקוֹ יִגְדִּיל הַתּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

חצי קריש.

קודם פתיחת ס'ק' עמ'ן ס'א' ואני הפלתי וכתבתי עונה חסדיו:

וְאֲנִי תִפְלַתְרִלְךָ יי עַת רַצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

פוליסין ס'ת וקורסין ג' אכזיס בלשם הכרחה של אנת כנאס, וסין טפסירין, וסין פוסרין קריש ספר
 קס'ת על הכניסה, בלשם פאר אכזכיעו ס'ת עוסד ט'א' ופוסר ס'ק' וזה עולה לקרישה זקראו ולחפלה כספסבה לפי
 אלעולם סין עוסדין סכזור כחפלה אלש פאר קריש ופוסכין סומו לכ כל טכ דאס'א. פאר קריש טוסדין לבתפלל.

ואני הפלתי, תפלים ס'ט, י'ד. וטעם פטירתו כתב התנ"ך כס רז"י (ועוד נס ברקס ס' כ"ו)
 לפי אכתוב למעלה טפסוק יזיסו כו יזאי פאר ונגינות זופי אכר, פאר דוד לפני הקנ"ס רכס אל עולם
 כיוס טעחוס אל פוטות בעולם וכיוס פניכס כס אמתס ופוכלים וטנגיס ככתי טאפאחוס כל כיוס וזיכין
 טוזרין ט'ן, אכל חני לך כן כיוס אכדלת כטעסה ליאדל כיוס כטנוכס וטטתי לפאר אשני אכז וטעזוג
 וטטוק סיני זוכסך בלש כטניע וטן החפלה קוסן חני לפתלתי נעת כר'ן. ופוזררס כחג, עוד אטעפי
 טעס פאר לפי אפתלת טנכס ככגו להחפלל פותס פאר אכלו ואתו כרנב, ופערין (כטרוין ס'ד) אתו יין
 אל יתפלל וסס בתפלל תפלחו תפלה, ולפיכך זולין מלפניו אכוכס חפלה זו עת רכון, חדע כו כ"ס סין
 פוטריס סומו טעני סזין כוכנין להחפלל חפלת טנכס עד סעוד לפרע כפאר ימות סכול טכ"ל. וטניס ככריס
 הטנג כטמרו ג' פטעסיס, וסין כן טנכס אככז כטוזכר כטור ח"ת ס' ר'ט.

תפלת מנחה לשבת

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמור:
וכי רתמיה יי וחסדיה כי עולם היתה:

סו יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיברא כרעותה. ומלך מלכותה
בתיכון וביומיו ובחיי דיכלבית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל
שמה דיקדשא. ברך הוא לעלא מן כל ברבא ושירתא תשפתתא
ונחמתא די אמירן בעלמא. ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבר והנורא אל עליון נזמל
חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה.

כצט אכס זכרנו לחיים מלך חסד בחיים. וכתבנו בספר החיים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיב מתיב אתה רב להושיע.

מן זנת נראית ביו פסח ומגט יחו:
משיב הרוח ומזריר הגשם:

מכלל חיים בחסד מתיב מתיב ברחמים רבים סומך נזפלים
ורחם חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמותך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך מתיב ומתיב ומצמיח ישועה.

כצט אכס מי כמותך אב הרחמים וזכר יצגיו לחיים ברחמים.

וגאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיב המתים:

קדוש לשין כשרת ספולט.

נקדש את שמה בעולם בשם שפוקדושים אותו בשמי סדום
בבתוב על-יד נביאה וקרא זה אל זה ואמר יי קדוש וקדוש
קדוש יי צבאות סלא כל הארץ כבוד: יי לעמתם ברוך יאמרו.
יי ברוך כבוד יי סמקוס: יי וברברי קדוש בתוב לאמור.
יי יסל: יי לעולם אלהיה ציון לוד ורד הללויה:
יי לוד ורד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם נער כי אל סלך גדול וקדוש
אתה. ברוך אתה יי האל (כצט אכס ספולט) הקדוש:

אתה קדוש ושמוך
קדוש וקדושים בכל
יום יהללה סלך:
ברוך אתה יי
האל (כצט אכס ספולט)
הקדוש:

אֶתְּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד • וּמִי כַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל נֹזֵי אֶחָד בְּאֶרֶץ •
הַסְּפָאֲרֵת נִדְלָה • וְעִמְרַת יְשׁוּעָה • יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְּךָ נְתַתָּם •
אֲבָרְהֵם יָגֵל • יִצְחָק יִרְגֵן • יַעֲקֹב וּבְנָיו יִגְוְחוּ בוֹ • מְנוּחַת אֲהָבָה

אתה אחד, גם לתפלת מנחה לאת כיו אתי ונספחות לקדמונים כמו אבות רב עמכם ח'ל חומר אבות ונבנות וקדושת הכס, וחומר, הנח לנו ה' אלהינו כי אתה אבינו, והמליך עלינו מדרה כי אתה מלכנו, ובעבור ששך הגדול הגבור והגורא שנקרא על ישראל עמך ועל יום השביעי נשבות בו כמנוחת רצונך, ואל תהי צרה ויגון בימים מנוחתנו מנוחת ארבה ונרבה מנוחת אמת ואמתה. אר"א וכו' ויש שחמלנין, ואתה אחד ושםך אחד ומי כעמך" וכו' חלל כדלעיל עמך עכ"ל, אמנם כל אשר כמחברים חיים מניחים חלל אתה אחד והנוסחה כנח לנו חיים עזירים כלל ולא כוונת למנוח. וכתב הסו"ת נ"ס ר"ס, איחא נסדרת אלא שפיעים זה על זה הקנ"ה וישראל ונחת, הקנ"ה וישראל שפיעין על האת אבות יום מנוחה, וישראל ונחת שפיעין על הקנ"ה אבות אחד, הקנ"ה ונחת שפיעין על ישראל אכן שפיעין בלחמות, ועל פי זה נחקן אתה אחד (וראש בחוספות מניגה דף ג' ע"ג). ועם שתקנו נכחת ג' עמך תפלות, אתה קדש, ישש טעם, אתה אחד, וכי"ס לא תקנו חלל אתה אתה כמחברנו, שפיעי חללו ג' תפלות תקנום כנגד ג' אמות, אתה קדש, כנגד אמת נרפזית כמו שפיעים עמכו, ישש טעם כנגד אמת של מות תורה, דלכילי עלמא נכחת נחתה תורה, ואתה אחד כנגד אמת של עתיד עכ"ל. וישעם זה של אלא אמות שפיעו אכן ירתי נכח מלכת פתרים, ואחורכס מוכירו נכח סד' קלוישוס, והוספי עוד טעם אחד ח'ל יש לוטר שפיעי אכחת נקדחת כלב והקנ"ה נקדח חתן תקנו אתה קדש ע"ל סקדושין אנותן החתן לכלה, וחת"כ ישש טעם ע"ל אמתה החתן בכלה, וחת"כ טוסף ע"ל החוספת אמוסיף החתן על כתיבת הכלה או פי נשי ע"ל שפיעין קדושות כעין פערות מלוה, וחת"כ אתה אחד ע"ל אמתה החתן עם הכלה. אתה אחד, כמו אבות שפע ישראל ה' פלחיו כ' אחד. ושםך אחד כמו אבות כ' אחד ואמו אחד (וכריכ י"ד, ע"). ומי כעמך, פסוק הוא נכח"י י"ז, כ"פ. ויש לחנך כ"ע ט"ך ישראל כמו אכן מנוחות נשעם נקרא, וכס אין לורך לנחת נגיד ומלוה. והנה עה אפיעים אחרות כנדרש ופאדיות חוסה ישראלית הוא ע"כ את כ' האמת כיום וס' האמירך היום (דברים ב' ו' י"ז), וכמו אדרשהו ח'ל נבכות דף ו' אטר להם הקנ"ה לישראל חתם אפיעונו שפיעה אתה נעולם ש"ל שפע ישראל ה' פלחיו כ' אחד, ואמי חשכ אתהם שפיעה אמת נעולם א' ופי כשך ישראל ג' אחד נכחך. ופארת נדרה, חשכרת של נדרה. ועפרת ישועה, ועפרת אל יאועה. ואיזו היא האמתרת והעפרת? זו יום מנוח וקדש פאך נחת לעמך. כן פירוש הפאוס והכינון, אדלכ טזס עמך הכיחא יום מנוחה כמו אפיה כנרבה סודים יאיים וכן כחג הפניח ח'ל יום מנוחה וקדוזה לעמך נחתה כך רשיו לוטר אכרי נסוף כלזון הוא חומר ינורו ג'י. אכל כלזון של מעלה הוא לזון נקבה, כך מלפתי נכס סד' אלוס נר יצחק ז"ל אכך אופרים נכרנוכ עכ"ל ודלח סודי וכן לח"ס ס' ר"ג. ודלח כולו קטן כי הוא כהפסק כמו פוחו חשית ודלח (דברים כ', ב') וכן הוא כוי"ל וכינון, חלל לקטן כעוסף ר"ח אס הכקוד דלח נפתח; ודו"כ כדודו הכך פשעה ועעכ. יום מנוחה וקדשה לעמך נחת, כפרקי ר"פ ס' י"ח וכטרדח חכלים עומר ל"ג, טעל לעמך אפד אפיה לו כלי חמדה ולא רכס להכחילו חלל נכנו, כך הקנ"ה יום אמת מנוחה וקדוזה לפניו ולא רכס להכחילו חלל לישראל עכ"ל. אבררה יגל יצחק ירגן יעקב ובניו ינורו בו, אלא לאונות העתיד אנטפטר זכ כן כקפוס לזון ענר, ונחת בו אשף עונכ גם על אחרה ודלח, ופירוזו כמו אפיה כחונ, אחרה לו (ר"ל כיוס כמנוסה) יצחק דלח לו, יעקב ובניו ינורו". והוא עטכט לזון הקודש כהפיה פוונרת איר ופיליה להעמיד לפעמים לזון עמיד נשעם ענר כמו נטרר כ"ג, ז'. תכלים ס', י'. וק"ג, ז'. ק"ו, י'. י"ח. י"ט קל"ט, א"ו. גס כדודו הפאוס טעלס ככס לפעמים עתיד תחת ענר כמו אופיעים ג', פ'. פ"א כ"א, ו'. ועל פויות אכרת הפכות נכרבה זו פירש ככל בו ח'ל כתב הפכס בעל כעלמד כי תקנו ז"ל להוכיר הפכות בתפלה זו, אהס סודיעו כיחוד תחלכ נעולם, וחת הנרבה היא כולס בעמנה טעין כיחוד כעטרס אתה אחד וכו', וד' נתן ז"ל כתב לפי אפלויות אטרו אמת כקצמו נכ, כנחרכס כתיב וישטור טעמתי, פירוש אטר חפילו ערוכי תכחילי (ישע"כ כ"ס ע"ג) וכתיב לעמך אלא ילנה את בניו, זכ ינחם, וינחם כתיב ויתן את פני העיר, נכנס עם דמדומי טפס וקנע חוסוין טכעוד יום, כדס אפיה אטר יעקב את אכחת, כ"ר (פרש"י י"א וע"ס). וכנחרכס אכיה אפיו אל יצחק איך נכ גילס אכש"פ גיל יגיל חני לדיק (טע"ל כ"ג, כ"ד), יצחק ירכן, טלניו כנחרכס רכנו לדיקים נכ' נוסן אכלדיקים רופין הקנ"ה סיד חוסרים אירס אכן טלניו כילחק אנטקד ודלח הכמים פתוחים סיד אטר ירכס, יעקב ובניו ינורו נו א' ויתן את סני העיר עכ"ל ונכורכס פירש אבררה יגל יצחק ירגן יעקב ובניו ינורו בו, אחרה וינחם יצחק ישע"כ אכש"פ אכיו ינורו נו נכחת ואפרים פוחו, ואף עס כניו לפי אסס נקדשים על אמו כמו אנטפטר ישע"כ אכש"פ יעקב הנקדשים נכס יאע"כ ע"ח, א'), וטרד גילס כנחרכס ודנה כילחק, לפי אילחק הוא קרוב לכי יעקב אכיון להס הכחת יותר מנחרכס ויש לו אשפס יותר מננו לפיכך כאטר נו רכס אהו יותר טעילס א' אף גילח ודן (ישע"כ ל"כ ב') ועוד כי גילס היא כלכ ודנה נכס, חלל יעקב אכיה קרוב יותר מנחרכס וילחק לכיו אכיון לכס אמת יש לכס עיקר פטנוס עכ"ל. וכתרל פירש יעקב ובניו ינורו בו, ולא אחרה וכניו ולא ינחם וכניו, אכרי כניו ישע"כ וכניו קטורים וכניו עזו חיים נמים, וזהו אכיון כ' כן לכס את הכחת, לכס ולא לפוחות נעולם (אמות רכס פ' כ"ה). מנוחה ארבה ונרבה, זכ פוסק על כאפור נעמלס יום מנוחה וקדוזה לעמך נחת,

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל-בשר ויצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו ונתקיינו ותאסוף
גלויותינו לחצרות קדשה לשמך הקדוש ולעשות
רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד - צור חיינו מן ישענו אתה
הוא לדור ודור - גודה לך וגמפר
תהלתך על חיינו המסורים בידך
ועל-גשמותינו הפקודות לך ועל-גסיה שבכל-יום עמנו ועל
גפלאותיך ומזכותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים - הטוב כי
לא רכלו רחמיך והמרחם כי לא רתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

כתובת מוספים על הגמס. מן שנת תנוכה וייר הייר על הגמס (וישע 241) מייגעטמאטעט.

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
שנת זוכה שוערים: גתוב לחיים טובים כל-גני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה - ברוך אתה יי הטוב שמך וך
גאר להודות:

במולך שוערים זכ.

כאשכנו שוערים זכ.

שלום רב על
ישראל עמך
תשים לעולם -
כי אתה הוא
מלך גארון
לכל-השלום -
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלוםך -

שם שלום טובה וברכה הן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך -
ברכנו גבינו בלנו באחד באור פניך -
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים וגאבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום -
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלוםך -

ברוך אתה יי המברך
את-עמו ישראל בשלום:
ש"ג בפסר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזכר
וגכתב לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום - ברוך אתה יי עושה שלום:

אלהי - גצור לשוני מרע ושפתי מרמה ולמקללי גנשי
תדום וגנשי בעפר לכל תודה: פתח לפני בתורתך ובמצותך תרדוף
גנשי - וכל החושבים עלי רעה מרהרד הפר עצתם וקלקל מחשבותם -
עשה למען שמך עשה למען מינה עשה למען קדשתך עשה למען
תורתך - למען תולצון ידיך השועה מינה ועגני: יהיו לרצון אמרי-פי

וְהִינֵן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל בְּלַיִשְׁיִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשָׁם גַּעֲבֹדֶךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת: וְעֲרְבָה לִי מַעֲתַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

כאן שורר התפלל ופוסק קדושת נקדש של שול, ואינו חוסר ברכת כהנים, ונוסח התפלה. ואס"כ חוטרים צדקה וכו', ובימים אלה פועלים תפוח כחול, אין פועלים צדקה, גם לא כנית חתן נו' ימי המעשה ולא כנית האנל. *הוא שנת חול חייננו שנה, מן דעת ימנו קיוו תחננו ומגט, וק וזיר צדקה ניכט געבעטעט.*

צִדְקָתְךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי קְמוּדָה: צִדְקָתְךָ בְּתַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ הַהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה הוֹשִׁיעַ יי: ק"ח. עלינו.

צדקה, ג' פוקים הם הראשון בתכלית ק"ט, קט"ב. וכאני ע"א, י"ט. והלוי ל"ו, ז'. ונסדורי ספרד נאו פוקים אלה כסדרן נס' תכלית דמינו דקתך ככרי אל וכו' ודקתך חלבים עד ערום וכו' דקתך דק וכו', וכחן אכן ירטי כי פן בכחן כרי לכגדל ולכוסוף בכנס הקנ"ס, בתחלה דקתך נדמית גדלם ככרי אל, ועוד גדלם עד ערום, ולפולם דקתו ודורתו קיימים ודמתיים, גם הויר אשר אהבן לטטרם בסדר זה, ואחודלם כתב אס כן טעורים כסדר רב טעום ורבינו טעדים, והכל נו כתן סטן לוח הסדר ח"ל נתקנו לוטר כן לפי אמתו וכו' חלבים פתח (ירטי י' י') דקתך כראשון טעיים כ' והכני כאלבים והלוישי נאפת, ולפי שנתכס תורה כצנת קצמו אלו ג' פוקים, כראשון יז טעום תנות כנגד עזרת כדברות, וכאני ע' אותיות כנגד ע' יום טעמד טאכ ככר לקבל הלוטות, ובלישי ס' תנות כנגד טעום טעמי תורה עכ"ל, גם התחיל (סטן כ') טובית טן הפסיקתא אסדר בספוקים ע"פ סטן וה' חלבים אמת, ח"ל אס נפסיקתא דזור או כצנ דורש אס דקתך ככרי אל וטעיים טכאן רעו אדומרים דקתך ככרי אל כצנת בטנאכ, טחי טעמי, דכחיכ נכו אמת, ודומטו אל הקנ"ס אמת, וטנתה אנה חתימה אנוע — הו לטת ארבינן לתתוס נאפת עכ"ל (וכן גם הסדר כוטר כנרלס כספון). וטעם לטכנן אכאנוים כדומרים בספוקים אלו כסדרן כפוקת טלחתי כנס עחזור ויטרי ככוא בדי שיכס הקדיש טל הסס. והטעם אל אטירת דקתך חולקים ג"כ אלו כדמות כי ער אר אלוס גאון כתנ כי הוה כעו דקוק כדיון טל אמת טאכ רבינו כצנת בטנאס (גס כוטר ע' תרומה טעמד רע"ט, חלחא סימון דאסתלקו טעלטא כהאי זמנא, מד טאכ כניחא וסד יוסף דיקא וסד דוד טלכא, עין כן תלת דקוקי דינא ככא גו' דקתך ככרי אל ד' יוסף, ודקתך חלבים אלהים עד ערום ד' טאכ, ודקתך דק ד' דוד טלכא). חלל הכוספות כנפוח דף כ' ע"א וטעדי פוק ע"פ ס' אלו וכן ירטי נס' כעכני טוכיט טן כטעדיים גם טעמד אלוס אלו טת טאכ כצנת חלל כעכני אנת, וכחן אכן ירטי כי דקתך הוה כעו דקוק כדיון טל כסכאטיס אסחרים לגיכנס כמולאי אנת, וכדמטרינן כנ"י (וכוונל כאלתות ד' אשט גאון נס' כנאציח) טלכא כטמונה טל הרוחות דומה טמו כעכני אנת טכריו ופוער לטו פזאטיס טגיכנס ומטו כדדך יזאחל אכתיין, וכמולאי אנת טכריו לכס חזרו פזאטיס לגיכנס כעכני כאליו יזאחל ח' סודיכס א' לטפת ולס סודים כיון דלטמו סודיכס לטו לטות, וכל א' וטן אלו התפללו יזאחל אלו חפלות חיוס דואגיס ודומרים עדיין ל' סנה כטעם אכל כיון אסתפללו טנכה וכוט עכר דואגיס טל חליכס כנאכס אטעדיים לחזור לדיכס ולפיכך טכדיקים עליסס אפ כדיון כעכנה. ואכודלכס טכית עוד טעם אחר ח"ל לפי אחר כעכנה סוכלים סעודה אליחא וטערינן כטס' אנת (דף קי"ח) כל כטקייס ג' סעודות כצנת ניחול עג' פורעניות טכנלו אל טזיט וטטלפת גת וטצו וטריכ אל גיכנס, ודומרים אלו ג' פוקים טל אלו ג' דקות יטעש עטנו, דקתך ככרי אל כצנת אלוס אל טזיט יטעקור כרעכ ודמטו ז'ל אכרעט דומה לתכוס טה תכוס אין ל' סוק כן כצנת אין ל' סוק (ויקרא רב ע' כ"ז), ודקתך חלבים עד ערום אחר עזיט גדולות כנגד טלשט גת וטצו' אמתו כס והכנדלתי והתקדשתי (יטחולל ל"ח, כ"ג), דקתך דק לעולם ומורחך אמת כנגד דיכס אל גיכנס אטלפין חתלה לטח לטח ל' עשקת כחורס אקדפת אמת, ודעו זכ טפסוק פוטט טיס ראיח טדון (כסדרין דף ו'). ופוער עוד אכודלכס כחנו כגאונים כל יום אדומרים נו סלל אין חוסר כעכנה דקתך, לפי אסלל הוה טל כטעסה ודקתך הוה ל' ער ככוא כעו דקוק כדיון עכ"ל גם סכל נו הכיח כן כנס טכנת סופרים. חס דכר קאכ לטלטו וכחור פת טלטו כוה, אסס דקתך כעין דקוק כדיון אחר כעכנו כדחה טיוס יז אלו כלל, לפיכ וז פוערים פותו כלל כצנת, כלל כצנת אין דקוק כדיון, וטי גדול לנו טכל יטיס טוניס כצנת? אכל כטפת יורכ דכיו כי דקתך חיוו דקוק כדיון, אלו נתקן כנגד תחננו אל. ימי כחול, וכעכור אפין טתחננו כצנת כ' דקתך כטקוס כתצונו, וע"כ ככל אנת אחר אס סיכ חותו כיוס חול ולא היו חוטרים נו כעכנה חפנון, גם אין פוערים כחורו אנת דקתך.

שבח בראשית מתיחלים לומר ברכי נפשי וכו' אשר תפלה נשכח. ואופרים עד שבת הגדול. ונאמ
אלאמר פסז מתיחלים לומר פרקי אבות.

בןן שבת בראשית ביו שבת הגדול ונאמ ימון נקך מנחה פקאונטע פוקאטען:

ברכי נפשי את-י. יי אלהי גדלת מאד, הוד והדר לבשת: עשה אור
בשולמה נוסה שמים בדיעה: המקרה במים עליותיו. השם עבים רכזבו
המהלך על בנפירות: עשה מלאכיו החות משרתיו איש להם: יסד ארץ
על מכונניה בל תמוט עלם ועד: תהום בלבאש פכיתו. עלהרים יעמוד
מים: מן גערתך ינוסון מרקול רעמד יתפיון: עלו הרים ירוו בקעות
אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל מעברתו. בל ישובו לבסות הארץ:
המשלה מעינים בנחלים בין הרים יתלכון: ישקו בלחיתו שדי השבר
פראים צמאם: עליהם עור השמים ישפוך מבין עפאים ותגרוקול: משקה
הרים מעליותיו. מפרי מעשך תשבע הארץ: מצמיח הציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם. להוציא לחם מן הארץ: ויהן ישמח לבב אנוש
להצחיל פנים משמן. ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עמי יי ארזו לבנו
אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסדה בראשים ביתה: הרים תגבהים
ליעלים. סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים. שמש ידע מבואו:
תשית חשך ויהי לילה בו תרמש בלחיתך: הכפירים שאינים לתרף
ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאכפון ואל מעונתם ירבעון: תא אדם

ברכי נפשי, כתנ ונודרכס, נבנו לומר נטולאי את קודס כתמלכ זרות אמהלים, ופער כטעם
נעדרז טא לנלב וטלכט שטלון אותה נזירות ותנחות ונאמ טלכט וכלכ, כדשטרינן נפ' כל כשרי
(את קי"ט) נואו ונלס לקראת אתה טלכתא, נואי כלכ נואי כלכ, ונאו טליון כך נכאט כזרות ותנחות,
והנחה פטרינן ננר ויכל פלכיס ביום הכזשי, אשר הקנ"ט נואו ופערז זירט פניס מדאז נאו לכאן,
כלומר נכנסת נלכ אהא טעדא, וסמן לזירות אנהכליס פאפאל"כ נל"ט רשיא"כ, עד כאן לאנו, כס רפ"ז
חינות אל זירי כטעלות, אל' ה' נלרתס, אשא פיני, שמתחי, וגו'. וכסדורי כסטרדיס פוקדשיס פוד לטפיכס
פועור קי"ט, ופועור קי"ט טן חנכ כ' כזיטט נא עד פופי, ופועור קי"ט. ופערז זיר כטעלות נעדו עד
פועור ט"ו. וע"כ. וקט"ד. ופ"ו. ופנכג פאפאכיס להקדיס לזירי כטעלות פועור קי"ד, ולאמרס פער תפלה
פנכס, וכפועוריס קט"ד ופ"ו אותס פועריס פועך לתפלה טולאי אתה, וכתנ כלנוז נל"ט פ' פריס"ט לטפכ
נאמ בראשית נופגין לכפיל לומר ברכי נפשי, וכטעם שמתחילין אותו נאמ זכ, פזוס אל אותו כפועור
פדנר טענין טעכ נלזיית לכך מתחילין אותו נאמ אל פ' נלזיית וקורין אותו כל אדות פנכס
עד אתה נדול אזו נופגין לומר נטמח ככדכ, וטכ אקורין כפ"ו זירי כטעלות ועכ ברכי נפשי כח
ג"כ טהאי טעטס אברי חערן דוד ככרכ כזיחין ופער על ידן האכוס לפועוריו ונכא קיוס לפעטס
נלזיית (טוכ דף נ"ג). ב'ריעה כיו"ד רפכ. ודורס כלכוש ככרות, אהב כפיו את כערן נככוס
כעו כלנוז, ורלכ ככערס לכ' כרקטס דף ר"י. עפאים, ענפי כלנחוי, וכפין נקמן פסוק ואל"ף טכ
וכפירק תסת כיו"ד. ששקה כקוף נכגול ככל ס"פ וחינו טן ד' ששקה פברי ככטריס נטמרת נלזיית
ט', ח'. לעבודת האדם, לתועלת כדס. להצדיל פנים כשכסן, פירוש כיון טלכיל פת ככריס יחור
טעס אכטן טכילו. צקריס נטמרת כל צקריס ככ"ט כחסף קמן, וכל צקרו ככ"ט כחסף פסס. לילי
כיו"ד נגס (טכיל דף ט"ו). לקטניס ככ"ו ונכס כעו קניסיס נטליס (טכיל דף קפ"ט) וכאין רככ
ככל ס"ט ופוערת נכפיל דועת לטילרתי להנשיי לפטלח. יאססן כחיות. פעינ"ט ט"ן פולס כן ככל

לַפְעֵלוּ וְלַעֲבֹדְתוּ עֲרִיעָרָב: מִדְּרַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם. שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת
עַם-גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת וְהַלְבוּן, לִוְיָתָן וְזֶה יִצְרָתָ לְשִׁחְקֵיכֶם: כָּלֶם אֱלֹהֶיךָ
יִשְׁבְּרוּן לַתַּת אֲבָלֶם בְּעֵתוֹ: תַתָּן לָהֶם יִלְקֻטוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן. תִּסַּף רוּחָם יִגְעוּן וְאֶל-עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ
יִבְרֹאוּן, וְתַחַדְשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: הַפְּבִיט
לְאָרֶץ וְהַרְעֵר, יַעַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לְיי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי:
יַעֲרַב עָלָיו שׁוֹחֵי, אֲנַכִּי אֲשַׂמַּח בְּיי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן-הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד
אִינָם. בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת-יי. הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. אֱלֹהֵי בְּצֻרְתָּהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּילָה נַפְשִׁי
מִשְׁפַּת-שָׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה: מִדְּהִיתָן לָךְ וּמִדְּיָסִיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: תַּעֲזֵ
גְבוּר שְׁנוּנִים עִם גְּחִלֵי רַתְמִים: אֲזַיְה לִי כִּי-גִרְתִּי מִשָּׁד שְׁבַגְתִּי
עַם-אֱהֵלֵי קָדֶר: רַבַּת שְׁבַגְתָּ-לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר, הַפְּנֵה לַמִּלְחָמָה:

שִׁיר לַפְּעֻלוֹת. אֲשָׂא עֵינַי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי
עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵהֶתָן לַמוֹט רַגְלְךָ אֶל-יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הַנְּהֵ לֹא יָגוּם
וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ עַל-יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם תִּשְׁמְרֵשׁ
לֹא-יִבְכְּךָ וְיַחַם בְּלִילָה: יי יִשְׁמְרְךָ מִכָּל-רָע וְיִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמַר
צְאֹתְךָ וּבֹאֶיךָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת לְדָוִד. שְׂמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בַּיִת יי גִּלְךָ: עַמְדוֹת הַיָּז
רַגְלֵנוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחַבְרָה-לָהּ יַחְדָּו: שְׁשָׁם

ס"ט וכו', וכן טובה שמערת בחיוב ל"ה, ט'. אך צ"ע נפל טעות בדפוס כי עכ"ל אנדפס סס ואל
שנוכסס יבונן נרין לביות וטעותי כוליד והוא נדכ"ח ד', י"ד. ג"ס דל"ח נקטן. לשחק בו, כ"ס.
ורכס ס' ולסון ס' ר"כ. חסך רופס, כטו חלסוף. הסביט לארץ וחרעד, אפרי זכר כטעורל אח
כל מללות העולם נטעז וכרח נארץ וכמים טוביר ג"כ חת טרפה כנפלאה אל כרעדת כבודט אר
יארע לפעמים וכיוצר נחליות זככות על שפת הים, נל"א ערובעבען, וטוכיר ג"כ העצנת כסרים
טקחתי כפא, נל"א פיערספיעיערע בערגע, וזכו שאטר ינט ככרים ויעטנו כי ככרים האלכ כערס
יקילו כפא חלך לככו רעדת כולדטכ והעצנת ככר. ל"י הל"ט"ד רגוז ברין דמיק כעלילת כטחנ דוגעת
אשירה לה' נצירת כים וכטו אכחנ סס יכנ"י כנקזן. הללית'י, אה כול נכ"ל כפויכ ע"פ כטסרת,
אטחיקה לטטכ כככל.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינַי, וְכִּי לַנְּדוּ כַתּוֹת לַמַּעֲלוֹת כַּעֲדָה, וְכַתּוֹת נִקְחָת נִסְתַּחֲמוֹת אֵל פִּירוֹשׁ
רצ"י, כפאט ככאיו כלים מתחילים לעלות כטעלות (זכיו ככר ככית כין טורת יראל לטורת כאים)
כטרו אר, אטע"י זכ סכיר לח ככתב כרזאונכ, חין טוקדס וטאור עכ"ל. וירח כלילת, כטרו, ולח
כירכ כלילכ.

עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבִטְרִיהָ עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמְרָה יִשְׁמוֹ
בְּכַאוֹת לְמִשְׁפַּט בְּכַאוֹת לְבֵית דָּוִד: שְׂאֵלוֹ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, יִשְׁלֹו אֶת־הַקֶּדֶד:
יְהִרְשָׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן־אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְרָה־נָא שְׁלוֹם
כֶּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינֵי הַיָּשׁוּבִי בַשָּׁמַיִם: הִגֵּה קַעֲנִי
עֲבָדִים אֲלֵי־ךָ אֲדוֹנֵיהֶם בְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֲלֵי־ךָ נִבְרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֱלֹהֵי־
אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁיִחַנְנוּ: חֲנַנּוּ יי חֲנַנּוּ כִּי־רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹז: רַבַּת שְׁבַעֲהָ־לָהּ נִפְשָׁנוּ
הַלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאִיּוֹנִים: (*) לְנֹא יוֹנִים קָרִי.

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת לְדָוִד. לוֹלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ יִאֲמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לֹלִי יי
שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אָזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בְּחַרוֹת אָפָם בָּנוּ: אָזִי הַמַּיִם
שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עֵבֶר עַל־נַפְשָׁנוּ: אָזִי עֵבֶר עַל־נַפְשָׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בְּרֹדֶךָ
יי שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים, הַסַּח
בְּשִׁבְרָ וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. הַבְּטָחִים בְּיִי בְּהַרְצִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט לְעוֹלָם יִשָּׁב: יְרוּשָׁלַם
הָרִים סָבִיב לָהּ, וַיִּי סָבִיב לְעַמּוֹ מַעֲטָה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יִנָּח שְׁבָט הַרְשָׁע
עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים, לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַח הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יַדְיָהֶם: הַיִּמִּיקָה יי
לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עַקְלָקוֹתָם יוֹלִיכֶם יי אֶת־פְּעַלֵי הָאָוֶן.
שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. בְּיָשׁוּב יי אֶת־יְשִׁיבַת צִיּוֹן הַיְיִנוּ בְּחֻלְמִים: אִזּוּ יִמְלֹא שׁוֹחֵק
פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אִזּוּ יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגְּדִיל יי

עדות לישראל, כמו לעדות ישראל, הוא כהרון שמונחת נחוב לוחות סעודת.

אח עיני, כנון כפתוס וכו' טן מחסין כלתנס דספרס. הישבו, כמו היחשבו, וסירד חספת
כנו זוכני סנה (דכריס לז, ט' א'). השאננים, כיוצאים אקט ואלק. לנאיותנים, ככתיב כוס סלכ סדס
וקרי כ' מלין לנאי יונים, וכו' סד טן ט' סלין דכתיבין סד וקריין סרין נעסרו כע' נכס' כ' כ'
י' גס נעס' סופרים פ' ז' סלכס ג'. וכנס לנאי ל' גסו, וינים ל' סונכס וסונס עעין כעיר
סונכ (לפניה ג, ט').

ג'חלה סח' ככס ססעס סלעיל כנו' וכן נעסר עליו נעסרת כ' נעעס כערי ליכני, וסכרו
ג'חלה סכריס (נעסכר ל' ד, ו') גס עליו נעסר כ' סלעיל, ועס אסר כערי ליכני, ר'ל כ' נעלכ סכריס
סופ, כמו לנחל וככ'ל נעקוס לס'ד נחחלכ, חכ מלכ עכר כוז כעו גסל וסכ'ל נוסף ככ'ל אל לילכ, וכן
כחכ כלכ'כ' כסירכוכו. הידוננים, ל' דון ודע. גשפר ככ'כ' פתוחכ כס'ע קדעונים, וכן סוס כעדות סעסרת
אלכ ססרת עליו דכר, וסילו היכ קען היכ לכ לססור לית קען, וכן גס סתונס ייכיר ככל סכרו,
וכנס פעל עכר כוז.

כדר ציון, כס לל יטוטו כסר ליון. גנדל, ככ'כ' סעעס. והמטיס עקלקלוחם, סכר יטו ודכיסס
נעקלקלות.

לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את שביטנו באפיקים בנגב: הודעים
בדמעה ברנה יקצרו: הלוד ילך ובכה נשא משך-הודע באיבא ברנה
נשא גאלמתיו:

שיר הפעלות לשלמה. אם יי לאיבנה בית שוא עמלו בוגיו בו. אם
יי לאישמרעיר שוא שקד שומר: שוא לכם משקימי קום מאחרישבת
אכלי לחם העצבים. בן יתן לידיו שנא: הנה נחלת יי בגים שכר פרי
הקטן: פחצים בידגבור בן בגי הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את
אשפתו מהם. לא יבשו ברידברו אתאויבים בשער:

שיר הפעלות. אשרי בלירא יי ההלך בדרכיו: יגיע פסקה פי תאכל
אשריק וטוב לך: אשתך בגמן פדיה בירפתי ביתך. בגנה בשתלי זיתים
סביב לשלחך: הנה כרמן יבדך גבר ירא יי: יברכה יי מציון, וראה בטוב
ירושלם כל ימי חיך: וראה בגים לבגנה. שלום עלישראל:

שיר הפעלות. רבת צרהוני מנעורי יאמר נא ישראל: רבת צרהוני
מנעורי. גם לא יכללתי: עלגבי חרשו חרשים האריכו לבועניתם: יי צדיקי.
קאץ עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: יהיו פחציר גגות
שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים
ברבת יי אליכם. ברכנו אתכם בשם יי:

שיר הפעלות. מפעמקים קראתיך יי: אדני שמעה בקולי. תהינה
אזניך קשבות לקול תחנוני: אסעונות תשמרדי. אדני מי עמד: ביעפך
הפליחה למען תצא: קייתי יי קותה גפשי ולדברו הוחלתי: גפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אלני. פתעם יי החסד והרבה
עמו פדות: ודוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

שכרנו, גלותנו, וכתיב נוי' וקרי כו'ר. באפיקים בנגב, כנכרות טים נלחן יבא, ודעם כנלות
למנ וביאופס לאסמין טים. משך הודע, גם ככלי זיט בו הודע.
רעצבים, נגרת נעלנן תאכלכה. שניא נאלף ע'פ כעמרת וכו'ל כעו שג'ה אשפתו, חיק
כחלים, קעבער.
ברכיו, דככי כ'. אשתך סלף נגול ע'פ כעמרת.
גפיר' אל פסוק כאלזן כעמור כר'ג נפתח וכו'ל טן פתמן נלחמ דספרל. למעניחם, כול כקו
אפרס כחוד, שרבע. וכתיב נוי' וקרי כו'ר. מעמר, כעלקס כעמרים.
כי עם ידו' החסר, נאס כו'ה ולס כרו'כ אדמים ע'פ כ'ו, עלו נאס אדנות, כי טין זה
ככלל קל'ד ודפין כעמרים כעמרת. ולהסך זה כדמים רוו'ה נחכלים אלו כעמור פ'ו, ד'. כי אלין
ס' טע'י פאל נאס כו'ס וכו'ל נאס אדנות נכל' כעמרים וע'פ כעמרת. החסד כמי'ת נגול טף כי כול
נלחמ ע'פ כעמרת.

תפלת מנחה לשבת

שיר המעלות לדוד. יי לא־גבה לבי ולא־רמו עיני ולא־הלכתי בגדלות
 ובגפלאות מפני: אסלא שויתי ודוממתי גפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי
 גפשי: יחל ישראל אליי מעתה ועד־עולם:

שיר המעלות. זכורני לדוד את כל־ענותי: אשר־נשבע לי נדר
 לאביר יעקב: אס־אבא באהל ביתי אס־אעלה על־ערש יצועי: אס־אתן
 שנת לעיני לעפעפי הנומה: עד־אמצא מקום לי משכנות לאביר יעקב:
 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדר־ער: נבואה למשכנותיו נשתתה
 להרם רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשר צדק
 וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך אלה־ישב פני משיחך: גשבעני לדוד,
 אמת לא־שוב מפנה. מפרי בטןך אשית לכסאלך: אס־ישמרו בגיך
 בריתי ועדתי זו אלמדם, גם־בניהם עד־יעד ישובו לכסאלך: כירכר יי
 בציון איה למושב לו: ואת־מנותתי עד־יער, פה אשב כי איתיה: צידה
 בךך אברך אבינוה אשביע לחם: וכהניך אלביש ישע וחסידך רגן
 ירגנו: שם אצמיח קרן לדוד עבדתי גר למשיחי: אויביו אלביש בשת,
 ועליו יציץ גורו:

שיר המעלות לדוד. הנה מה־טוב ומה־נעים שבת אחים גם־יחד:
 בשמן הטוב על־דראש יוד על־הזקן, זקן אהרן שירד על־פי מדותיו: פטל
 תרמזן שירד על־הרבי ציון. כי שם צנה יי את־הברכה, חיים עד־העולם:
 שיר המעלות. הנה ברכו אתני כל־עבדי יי העמדים בבית יי בלילות:
 שארי־דכם קרש וברכו אתני: יברכה יי מציון עשה שמים וארץ:

רמו ייני חף וכו' נוין נפתח כמנחה. קטל סלשון כף נשאל, וכאזי כף נפתח, ובעל סלשון
 כמסמך כוס לחפזת כמלכס ופירשו, לא אדרוש נוספל סמני סכל איתי נסמני ק' ואחוק וכיוצא
 בספסך על חמו בן חנוכג נפשי.
 ענוחו, פעלו ופדחו. שנת כמו שנת וכו' נתיו חף סלינו סטוק, כמו נחלת (חכלים ס"ו, ו'),
 וד"ק כמכלול דף ס"ו פ"ב. וקפ"ט, כ'. כתב כה"ן נפתח, סכן כמפרינו כול נקטן וכן כפיד כדלכ"פ
 כפידו כון וכמות ס"ו, כ' וקבלת ס', י"א גם נלמות דף ל"ב. וכן סגנ ר"פ כנקדן נשנ
 טפט כדנקות. וידיי כל נחלם נטקוס אוק. יי כמו זאת, ופנרו נכאע ז', ס"ו. אלסרם, פאר
 אלסרם. צידה, מוכה.

כשמן הטוב, שמן המסכה. מדותיו, גריו, טל' טרו כד (ויקרא ו', ג').
 יד"ס חסר י"ד. קרש, נטקוס קוד.

שתחילים לומר פרקי אבות נאמר אלפסר פסח אשר חפלת עמנה, ופוטרים כפרקים עד י"ז בתמוז, וניז קבלות עד ר"ח אלול, וניז קבלות עד ראש השנה.

פקט שבת נמך פסח כיו י"ז בתמוז (ויז חיינוגען קבלות ביו ר"ה) ומגט ימז נמך פטורה ריח פרקי אבות.

פרק ראשון.

בְּלִי-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנָאֵסֵר וְעַמָּה קָלָם
צְרִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר פִּשְׁעֵי מַעֲשֵׂיהָ יָדִי לְהַתְּפָאֵר:

א מִשָּׁה קָבַל תּוֹרָה מִסִּינֵי, וּמִסֵּרָה לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים וְזִקְנִים לְנְבִיאִים וְנְבִיאִים מִסֵּרָה לְאֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ יִשְׁלַשֶׁה דְּבָרִים, הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין וְהֶעֱמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה: ב שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מוֹשִׁירֵי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַל־שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת הַסְּדִים: ג אֲנִימִיגְנוּס אִישׁ שׁוֹכֵן קָבַל מִשְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר, אֱלֹהֵיהוּ בְּעֶבְרִים הַמְּשֻׁמָּשִׁים אֶת־הַרְבַּ עַל־מִנְתָּ לְקַבֵּל פֶּרֶס אֲלֵא הָיוּ בְּעֶבְרִים הַמְּשֻׁמָּשִׁים אֶת־הַרְבַּ שְׁלֵא עַל־מִנְתָּ

כל ישראל סגתה ללמוד פרקי אבות נמנכ אל אה אשר התפלח מזכירו אכן ירשי נמפרו סגתהניז (בלכות אה פ' פ"ג), גם רב עטרס ענישו כמדורו (טור פ"ח ס' ר"א), גם הכל נו כחנ ח"ל טעב נבל פרן פסכה לומר פסכה אבות נקין ונשוקף. וז טקוטות אלוטרין אומן טפסב עד אצעות ולח עזר, וז טקוטות אלוטרין אומן טפסב עד אצעות ויטע יתרו עד אה טעטי, וטמן טטתן חודס ועד ענכ חוקב טעב קבל חודס, וכל לפי סגתה, וכל פסס וטעס טתחילין קודס ספרק כל יאחל יז לסס טלק לעולם סגס, וכדי לססיס דעת עטי ספרן טתחילין כחותו נכס וכוס רלשית טרק סטרון אל פסכת סגכרדין, וז טקוטות אלוטריס זני פדקיס ככל אה זכנת וז טקוטות אלוין חוטריס רק פרק אחר, וכל לפי סגתה, וזחד ספרקיס יאער סחון קדיש על יארפל ועל רכנן עכ"ל גם רז"י סקוף פירושו לסכות כחכ אלוטריס קדיש דרכן. וככ סמטיכ בעל סליס וזאפ על טס זניגין לומר על ספרקיס קדיש יתוס ולח קדיש על יארכל ככורלח סקדוטוניס. — כל יארכל, כל אכוח יארפל, אלח יתכל סח זמו יארכל (טקדס פ' ס'). שנאמר יצטיס ס', כ"ב. לעולם ירשו ארץ, טלחתי טליו נכחני רו"כ זל פירוז נסעד ונטיס ולח אטנענו טן כני עטי, ח"ל כרס סגתה, לדעת כל סטרסיס יכיס צ"צ רעו לז"י כי אחר ציטור טן סגלות יצנו לעולם נלרן יארפל ולח יגלו עזר טעטכ, וכן פירז רד"ק וטער עוד כי נכר טעטי ר"ל זיכיו נכר טעטי זירלחו נטעזיכיס אלוני נטעטיס וכ' עיין עליו, וספירוז חוכ כלשח קסב טלד וכלתי עטייז על סלזון זסיכ לו לומר קיארץ נב"ס ידיטכ אכרי על סלרן סזיועדח סדכר, גם ל' נצר סטעטי קזס לסכז על ועסך כדחוק כי ידעס אכוח קחי על ארץ ססטוך לו, לכן כיוחר טסחכר נסירוז ספסוק כה אכוח קחי אלעטיד וכן כל ספסכ כולכ סתחלת ונח לביון גוחל עד סוסכ כולכ סדכרס עכולכ ספתיכס ודכריס סזיועדיס לכוח נזמן סגולכ וזאפ כגולכ וספתיית סתחיס וטולס סגזשוח וכולס נקלחו עולם סככ נפי רז"ל כי כולס סתחידס לכוח לכן על כל אסד טכס טופל לומר מולס סגס ככר עולס סכוח עכא, ועולס סגזשוח כוח עולס סגס סף אחר ספתיית סתחיס לטעת סרטיכ"ס, ולכן לדעת סגתה סעולס סגס נכחן כוח סעולס כגזעות נגן עזר, וזכיס רזיס טן סכחוב לעולם יצנו ארץ אפירוז ארץ סחייס ונעכור זעלת ארץ נלתי עכורל נלוז ארץ סדכר לכן כילר וזער נכר טעטי כלוטר סלרן ככוכר כוח גן עזר אטער נו ל' נטיטכ וטע פ' אלהיס גן עזרן טקדס, לכן גן עזר חוס נכר טעטי אל יחכך וכוז טעב ידיו לטפטר עכ"ל. לאנשי כנסת דגדולה, סכרס אל ק"ב וקריס וכס כעס כריסיס זנחכרו כעטלו טן כולכ ועורס נרלסס (עגלכ יז ע"ב) ונקרפו ככס כגדולה לפי סכחזרו סעטרס ליוזכ (יוטפ ס"ט, ע"ב) ודלס עוד נככות ל"ג. וטגלכ כ"ב. וז"ב ט"ו. ונחחוטפ ס' נללפ דף ל"ג ד"כ וכן כוח חוטר כי הנוט נכס, גם לטעלכ דף 95. הם אטרו, דכריס סללכ כיו רזיליס סחיד נפסיס. וז"י כוח טור לרניס כטו וז"י, וכל יחיד נעכז גם נעקרפ כו"ז וז"י (נרלשית כ"ו, כ"ט) וז"י (יזסיס ט"ז, ד'). ק"י נדר, ל' סינכ כזאריס (זיר ז', ג'). (ב) ס"פז"י סכחחזרוניס זכסס, ר"ל כנש כגדולכ נטעכס וכוככ עד אטעון כלדיק וכוז כיס סלסרון זכסס. ועל העבודה, זו ספלכ (פר"ל פד"י). (ג) אנטיונוס, ככר רז"ן כי כרסס כקדוטכ אנטיונוס כח"ן סחוסכ, ינחט כן טלחתי נב"י, אכל נכר סדרינו כוח כו"ז אפרי נו"ן וכן פלטר כן אטעניס (פולין נ"כ, נ') סניח כן פטנינוס (קדוזין ע"ו) וכן חורקוב, אף דרכינכ נטלכ כלי ו"ו (נעוטפ ט"ו) וכן לויסס. שוכו, טס עיר כנענ יכודס (יהזע ט"ו, ל"ס). אל תריו כעכרדיס, ע"ז דף י"ט. קר"י סתכ וטנכ, נכזי טנכ סרנוטו טעלי סרס (ז"כ ס', נ') וכן ככוח דף ל"ד כעכר זענקס פרס

לקבל פָּרַס ויהי מזֵרָא שְׁמַיִם עֲלֵיכֶם: י יוֹסִי בְּרִיָּעוֹר אִישׁ צְרָדָה וְיוֹסִי בְּךָ יוֹחֵן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קָבְלוּ מֵהֶם. יוֹסִי בְּרִיָּעוֹר אִישׁ צְרָדָה אָמַר. יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים וְהוּהוּ מִתְאַבֵּק בְּעַפְרֵי רַגְלֵיהֶם וְהוּהוּ שׁוֹתֵה בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם: ה יוֹסִי בְּרִיָּעוֹר אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אָמַר. יְהִי בֵיתְךָ פְּתוּחַ לְרוּחָה וְיִהְיוּ עֲגִיבִים בְּגִי בֵיתְךָ וְאַל־תִּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ אָמַר. קַל וְחֹמֶר בְּאִשֶּׁת חֲבָרוֹ. מִפֶּן אָמְרוּ חֲכָמִים פְּלֵה־מִרְבֵּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה לְעִצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהֶנָּם: ו יְהוֹשֻׁעַ בְּרִפְרֻחִיהָ וּגְתִי הָאֲרֵבִלִי קָבְלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בְּרִפְרֻחִיהָ אָמַר. עֲשֵׂה לָךְ רַב וְקִנְיָה לָךְ חֶבֶר וְהוּהוּ דָן אֶת־כָּל־הָאָדָם לְכַף זְכוּת: ז גְּתִי הָאֲרֵבִלִי אָמַר הִרְחֵק מִשְׁכָּן רַע וְאַל־תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאַל־תִּתְיַאֵשׁ מִן־הַפְּרָעָנוּת: ח יְהוּדָה בֶּן טַבִּי וְשִׁמְעוֹן בְּרִשְׁמִיחַ קָבְלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בְּרִשְׁמִי אָמַר. אַל־תַּעַשׂ עֲצָמָה בְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִים וּבְשִׁיחָהּ בְּעַלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיהָ יְהִי בְּעֵינֶיהָ בְּרִשְׁעִים וּבְשִׁנְסָפְרִים מִלְּפָנֶיהָ יְהִי בְּעֵינֶיהָ בְּזֹכָאִים בְּשִׁקְבָלוֹ עֲלֵיהֶם אֶת־הַדִּין: ט שִׁמְעוֹן בְּרִשְׁמִיחַ אָמַר. הֵיחָה מִרְבֵּה לַחֲקוֹר אֶת־הָעֵדִים וְהוּהוּ זְהִיר בְּדַבְרֶיהָ שְׂמָא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר: י שְׁמַעִיהָ וְאַבְטָלְיוֹן קָבְלוּ מֵהֶם. שְׁמַעִיהָ אָמַר. אֱהָב אֶת־הַפְּלֹאכָה וְשִׁנְאָ אֶת־הַרְבָּנוּת וְאַל־תִּתְעוֹדַע לְרִשׁוּת: יא אַבְטָלְיוֹן אָמַר. חֲכָמִים הִזְהִירוּ בְּדַבְרֵיכֶם שְׂמָא תְּחִיבוּ חוֹבַת גְּלוּת וּתְגַלוּ לְמָקוֹם מַיִם הַרְעִים וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיִמְדוּ וְנִמְצָא שָׂם שְׂמַיִם מִתְחַלֵּל:

מֵרֵנו, עֲקֹל מֵרֵנו. וְכֵן דָּף כ"כ כַּעֲבָד אֲסוּל מֵרֵנו. שְׂמָא עַל מַעַן לְקַבֵּל פָּרַס, גַּל עַל טַחַת אֶלַף לְקַבֵּל מֵרֵנו, וְכֵן גֹּרֵם כִּנְיָה נְסוּכוֹת כְּלִבְנוֹת אַעֲרֵי כַּעֲסוּחַ פ' ד'. (ד) יוֹסִי בֶן יְעוֹזֵר, זֶמֶן כְּאַסֵּי יוֹסִי בֶן יוֹעָז (וְכַעֲסוּ שְׂמָא נֶס נִקְלָה נִסְפָּלוֹת יוֹסֵף וְלֹא יוֹסִי) אֵלַף אֲנִתְקֵר, וְכֵן יוֹסִי בֶן יוֹסָן נִתְקַלַּר טַן יוֹסֵף, וְכֵן כֵּל יוֹסִי הוּא יוֹסֵף, וְיוֹסִי בֶן יוֹעָז כּוֹסֵף הִיכָּה חֲסִיד זַנְבִּטְוֹכֵה (תַּיְנִיגָה י"ח, ע"ג). צְרָדָה, ע"ג י"ג, כ"ו. וְיוֹסִי בֶן יוֹחָן, כֵּל כַּתְּנֻפִים הַסְּכָרִים כַּעֲרָן זֶה זֶה וְזוּ, פְּלוּגִי וְסִלְוִי קַנְלוּ טַפְלוּגִי וְפִלְוִי, כַּדְּלֵאֵן טַסֵּס נִיזֵל וְכֵאֵל אֵלֵךְ כֵּיֵךְ דִּין. בּוּחַ וְעַד, כֵּיֵךְ טוֹעַר, ר"ל אֲזַיִס נִיחָךְ טוֹחַן לַחֲתָקֵן נוֹ כַּחֲכָמִים חַסִּד. וְהוּהוּ טַחֲאֵבֵק, עַל כּוֹס וְפִרְזוֹשׁ חַזַּן לְתַלְמִיכֵם כִּי לְטוֹדַע טַסֵּס, כִּי הִיכָּה כֵךְ טַחַת הַקְּדוּשׁוֹת אֲבַלְטִידִים טוֹ יוֹאֵסִים לְתַלְמִי רַכֵּס עַל כְּאֵרֵן. בְּצִמָּא, רַז"י גֹּרֵם בְּצִמָּא, וְכֵן הוּא כַּעֲבָד רַז"ו. (ה) לְרוּחָהּ, פַּתּוּס לְטוֹכִים וְאֵסִים. עִם הָאִשָּׁה, אֲסוֹדֵךְ לְנוֹחַ לִירֵי מֵאֹף (נִדְרִים כ'). כֵּל הַמִּרְבֵּה, נַעֲמִיּוֹת כַּעֲדִיסָה כֵּל זֶמֶן אֲסֹדֵס פִּרְכַּס. יוֹרֵשׁ גֵּיהֶנָּם, כ"ג יוֹרֵד לְגֵיהֶנָּם. (ו) וְיִשְׁעָ, נַעֲמִיּוֹת כַּתּוֹב וְנִחָא כַּלְלֵךְ קוּדֵס לְיוֹדֵד וְכַסֵּי נַעֲבָר אֲשֵׁן נִקּוֹד טַעֲמִיּוֹת וְכַדֵּי לְרַעַן עַל כַּעֲרָה פַּתּוּס, וְאַסֵּי כַּסֵּי אֲזַיִן חֵן לְטוֹכִים כַּלְלֵךְ וְכַאֲזַר כַּחֲכָמִי פַּתּוּס וְטַעֲמִים. וְדַע כִּי כַּעֲרָה גֹּרֵם וְכַאֲזַר נַעֲמִים וְכֵן גַּם נַעֲמֵכַה כַּעֲסוּכָה. הָאֲרֵבִלִי, טַן אֲרֵבִל, עִיר קְרוּכָה לְטַעֲרִים (כּוֹאֵס י', י"ד. וְכַסֵּר ט' אֵל אֲזַטְוֹכִים ט', ג'). עֲשֵׂה לָךְ רַב. עַלְפֵּר. (ח) כַּעֲרֻכִי, כַּעֲרִיז רַז"י דַּסּוֹס יֵזֵן טַלְפָּתִי ח"ל כַּאֲרֻכִי כַּעֲרִי כַּעֲמֵכַה נַמְקִים כַּעֲרֻכִי, כַּעֲמֵר אֲטוֹעוֹת נַמְקִים עוֹטוֹעוֹת (פַּעֲדִים ע"כ ע"ג) אִידִיקִין נַמְקִים טַעֲדִיקִין (רַז"ו ע"ג); כִּי טוֹרְכִי כַּדִּינִין, כַּעֲדֵס אֲזַיִן דִּינֵן וְטַעֲרִין לְנַעֲלֵךְ דִּין טַעֲנִיתוֹ כַּדֵּי אֲזַכֵּה נִדִין, כַּעֲמֵר טַסֵּס עֲזִיטוֹ טַלְטַנו כַּעֲרֻכִי כַּדִּינִין (כַּתּוֹנוֹת ל"כ ע"ג) עַבְלִי. כּוֹכָאִים, כ"ג כַּלְדִּיקִים. (י) אֲזַיִן בֶּן נִקּוֹד כַּלְוִי (כּוֹאֵס ג', ט'). הַרְבָּנוּת, הַרְבּוּכָה. לְרִשׁוּת, לְטַלְכוּת, וְכַעֲטַס עַל תַּחֲסֵדֵר לְפַנִּי טַלְךְ (טַעֲלִי כ"כ ו'), וְנִקּוֹדוֹ רִשׁוּת כַּעֲרִיָּה כַּתְּקַן כֵּל כַּעֲדוּרִים, וְכּוֹס טַעֲמָת רַז"ו כַּחֲסִיוֹן הַאֲלֵף, וְכֵן כַּעֲטַר עִין רִשׁוּת נַעֲמִים (אֲמַרִי כַּעֲדוּרִים) תַּרְשׁוּת טַקְנִיָּת חֵחַ כַּעֲלִיכַה (יוֹטַס ט"ו ע"ג) וְכַעֲטַר אֲחֵי רִשׁוּת (כ"ג סוֹף דָּף ג') כַּעֲטַר רִשׁוּת (דְּנִרִים רַכֵּס דָּף רַז"ו ע"ג) הַכַּעֲטַר רִשׁוּת (סַכְּסִדִּין ל"ז), וְכַעֲטַר כּוֹה טַן רִשׁוּת אֲבַרְיָה כַּעֲטַר וְכַעֲטַר רַז"ו לְדַעַר אֲלֵף עוֹלָמִיכִים. וְכַעֲטַר רַז"ו כַּעֲטַר רַז"ו. (יא) חַכְמִים הִזְהִירוּ וְכֵן יוֹרֵשׁ ע"י חַכְמִים דְּכִי אֲלִיכַה טַקֵּן ג'. אֲסֵס טַרְסֵס וְהַכַּעֲטַר כַּעֲטַר טַסֵּס חוֹרוֹ דַּעַר אֲסֵד אֲלַף טַן כַּתּוֹכָה וְתַחֲטִיבִינוּ ע"י כֵּיֵךְ לַאֲסִים, וְאֵף תַּלְפִּידִים כַּעֲטַס

י הלל ושמי קבלו מהם - הלל אומר, יהיה מתלמידיו של אהרן אוהב שלום וירדף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה: י הוא היה אומר, גגד שמא אבד שמה ודלא מוסיף יסף ודלא ילה קטלא חיב וראשתמש בתנא הלף: י הוא היה אומר, אם אין אני לי מי לי ובשמי לעצמי מה אני ואם לא עבשו אימתי: יי שמי אומר, עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והיה מקבל את כל האדם בסקר פנים יפות: יי רבן גמליאל אומר, עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמודות: יי שמעון בנו אומר, פלגמי גדלתי בין החכמים ולא מעצאתי לגוף טוב משתיקה ולא המדרש עקר אלא המעשה וכל המרבה דברים מביא חטא: יי רבן

שמריהם יורו שטעמם דבר אחד אלא מן התורה ויתמינו עליו עינה לאשים וחס וזלום נעלה אם שמים שחולל עב"ל שנים כשטור ונעלם ע"כ שחולל עדין לריך נאור, ונאורו כי כשימותו חלם הכמעט עינה אלא כדרך הטבע, הטולם לא ידעו על מה ימותו וחושבים אוחס כנדיקים וזוטרים שטעט עול על גורת השם ונזה מפללים ע"כ. שים הרעים, לפי דרך כללן היה לו לוטרם שמים הרעים אביהם ככ"ל ידינה או שים רעים אביהם כלי כ"ל ובטנאור נדף 59 ודף 79. ורק טעמים לרונתו כיוכלים מן הכלל כמו פרים הטבות (בראית ע"ל, כ"ז) הרים בטובים (תבליס ק"ר, י"ט) וזארים הטובים נטבלול דף ט"ח. (י"ז) גגד שסא, נא כשטור כוכ כל' חרמי וכן נפ' ב' טענה ז', כי הלל היה נכלי (פסחים ס"ו) והיה רגיל בכך לדבר כלשון חר' טולדותו. ל"ז כן הנושא כל ס"י וכוון ופעל עמר קל הוא טענה גגד כרפי טענה טען כפרי וכוון טעל טעל כעו איד, והפירוט, אם אפר נטען בעולם נכבוד ונגדולה אם כוכ קרוב הוא לחוד מן טעולם, גם לפרט כפעל יוכל ועל דרך מי טעם רודף חר' הכבוד הכבוד בורה טענו, אך לפירוט כוכ יתכן יותר לנקד ש"ד נפיעל. יט"ז כפעיל טענה סוף כרמית דוגמה דניאל ב', ט"ד. והפירוט מי אלינו טוסף כלסודו הוה יפסיד טענו, וע"ד חס תצונכי יום יוטים חטונך. ל"ה, נקוד חנה זו גדול החלוק נפדורים י"ז פנקדים ל"ה ו"ז י"ז וכל זאת איננו, וכעקר ל"ה והוה נינוני קל טענה ילך כפידוף שם טענה חלף וכוון כעו ליחד כרמית, והפירוט מי אלינו לוטר הוא פייב עינה. וזכ כשטענה כחלטוד כיו"ד חרמי כלפ"ד יליה לרשו על נקוד כרמי, והנה ל"ה כשטעל י"ה (דניאל ב' י"ט). וכסודר רע"ט וכ"י נקד ל"ה וגם הוא יתכן (אך נלא יו"ד חר' לט"ד) ודוגמה ל"ה (דניאל ב', י"ז), כי כן דרך כיווני קל כרמית לנקד ע"ן כפעל גם כרמי גם כרמית כעו חרמי חר' (דניאל ב', י"ט. ו', י"ט) כנרי ש"ל חר' (טעם ג', ב"ג ב', י"ט) כרמית, וכן פסדון יו"ד. י"ה, ככח אל חרמי (מנלכ כ"ט, ע"ג. וכרמי ס"ג), ככח טבלות חתום ידולמי ודעי טעם כרמיך (אחר ס' י"ט). ונקוד כסודר רע"ט ח"ו נקטן גי"טל רע"ט, וכן נטעל כסנכדרין ק"ה וטכות כ"ט, ע"כ חאגא כאל"ף חרמי ח"ו וככר טוכ שקראו כח"ו נקטן וכ"ל וטרא חוג ורבוני ח"ו וכשטעל דר דר"ו ש"ה שח"ו, וכן הוא גם כל' טורי. חלף, עמר מן העולם, והוה טל' כל בני חלף (פעלי ל"ט, ה'), ונקוד ככל ס"י חלף וט"כ כוון אם דבר כשטעל חלף חלף ח"ה לפרט, כשטעל ינוה עליו, ודבר החנא כשטעל חר', חטעם נרחס יותר לנקד חלף ככיווני קל אל פרמית. ונככות דר' נטן פ' י"ב פירט ודשטעט כחג פ', כשטעט כזס כשטעט ח"ו לו חלק לעה"כ. (יד) אם אין אני לי, אם ל' חקיים טורה לעלמי, מי יקייטנה כשלי? וכשמי לעצמי, חס כל מה אטעם הוא להנחת עכמי חיוני טענה אם טוכה לפטרים, מה אני? חס לא עכשו, כל זמן אמי חי, אימתי? כי חר' טעות הוא טע הגטול ולח טע כשטענה, וכדרך אטערו חיוס לעטתם ולטעמ' לעכ"כ לקחל טעם (ע"ד ד"ף ג'). (ט"ו) קבע, עיקר טעקן, ורפה לטעלכ דף 101. אטור טעם ועשה הרבה, נכח טעיעול דף פ"ו. בסכר, רפייט כפניס ויחארו נקדח סכר כ' פו"ל וכל' חרמי, חת פמי לנן ח"ח יח סכר חטע (בראית ל"ט, כ') כלשון חכמת דמו חוויטעטעו, וכוו טענו גם פעל וטערו חקיר לו פניס (זכמים ק"ג), גם טגורו כחטיב כ', י"ג וזכי טגד כחטות ירואלס. (ט"ז) רבן גמליאל אומר, כן כנרסה ככל פרים יזניס וכן עיקר. רבן גמליאל זכ הוא גמליאל כוקן כן כנו אל כלל, כן כתנ רש"י ורחה כחוטפות י"ט. והסתלק מן הספק, ותנלכ חת טעקן מן כשטעק, כל"ט ענטחעבע דף. סלך כל' חרמי ל' עי"ה וכשטעק, ויעתק טעס ח"ט וספתלק (בראית י"ב, ח') ויעל ח"ט וספתלק (טעם י"ז כ"ב). חזקית כן נקודו וכן כתנ טעל וי"ט רק אכוח נקד כיו"ד כחילס וכל' כזורק כשטעל חקיעת, וכורחת כחייב כשטענת טעטו וכטונ כפייזו כל"ט נקד גטוריקעו. (י"ז) גדלתי, ככין חקל, כעו ונגדל טעו (ט"ז י"ב, ג'). וכל המרבה דברים וכו', טקדס טעל כשלי י', י"ט ככר דכרים לפ יתדל פטע. (יח) רבן שמעון כן גמליאל, כוח רבן טעטון כן גמליאל דינכע, כדו אל ר' טעטון ככוכר כטענה כקודטת וחניו אל רבי יכוה ככטע

שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קים על האמת ועל
 הדין ועל השלום שנאמר אמת ושלום שפטו בשעריכם:
 רבי תנניא ברעקשינא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזנות את ישראל לפיך הרבה
 להם תורה וספודות. שנאמר: יי חסין לסען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קריש.

פ ר ק ש נ י

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועשה כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור מטעי מעשה ידי להתפאר:

א רבי אומר איזו היא הרך לשרה שיכור לו האדם כלשהיא תפארת
 לעשה ותפארת לו מן האדם והיה זהיר במצוה קלה כבחמורה שאין
 אהה יודע מתן שכרן של מצוות והיה מחשב הפסד מצוה בנגד שכרה
 ושכר עברה בנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אהה בא לידי
 עברה דע מהלמעלה ממה עין רואה ואין שומעת וכל מעשהו בספר
 נכתבים: ירבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד
 התורה עם הרך ארץ שניגיעת שגיהם משפחת עון וכל התורה שאין עמה
 מלאכה סופה בטלה וגוהרת עון וכל העושים עבד צבור יהיו עושים
 עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסיעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם
 מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם: יהיו זהירים ברשות שאין
 מקרבים לו לאדם אלא לצורך עצמם נראים כאוהבים בשעת הנאתם ואין
 עומדים לו לאדם בשעת החקו: והוא היה אומר עשה רצונו פרצונה כרי
 שיעשה רצונו כפטר רצונו כרי שיכבול רצון אחרים

אז בו מחיל פרק השני העולם קים פירושו לאשר אנכנס העולם כזכיל ג' דברים כזכרים כרשז מרז
 חזק מתקיים ע'י אלו ג' דברים שנאמר כחריס ס' ע"ז. וכנס ר"ז ח"ל כעצם סכריניס חין אס
 פסוק זכ.

רבי הגניא חין כעצם כולת טעמכת אבות חכל היא שזוכי כסוף פס' שכות, ולפי אז כס פיוס
 טכז נכנו לטערה כסוף כל מרז ופרק. שנאמר ישפיש ע"כ כ"א.

(א) רבי, כוח רבינו הקדוש (שבת ק"ט, ב') ר' יוחנן כנאיא בן ר' שמעון בן ר' גמליאל, ונקרא
 בשלש נ"ש רבי רבה, ר"ל רבי גדול, ולגודל קדושתו וחכמתו ומעלתו (נפין נ"ט) נקרא כעצם כספת
 רבי ר"ל רבי אל כל ידאל כי לפ כעצם כספתו סכריניס תורכ נישראל. וכבר מנואר למעלה כדף 53 כי
 כקריש ככוכב היא רבי כרי' כפתה, ולת כחיק ככפת רכין רכ"נ ולא כזיק ככפת ח"כ אל ככ"פ
 ככפת יכ"ן. איזו היא ררך ישראל, דוסט לו טלפנו כחמיד כ"ס, ע"פ. שיכור לו, איכרז לו. וכני'ת
 כחולס כי זרז כר טן הכפולים. תפארת לעושה, טכז לו ונוחין ארז בני כפרס טטנו. כקשי, כן נקודו
 כטנואר למעלה כף 51. הפסד מצוה כנגד שכרה, רכז כ"נ כף ע"ה, נ'. (ב) ררך ארץ, טלפכז או
 כחורה לכחפרנס נה. וכל העוסקים, יהיו עוסקים, ככ"פ וכל כעטליס, יכיו פטליס. כעלה אני,
 קכז טכט כחן כלזון למדני כעדו, רז טפרריס כלזון על הקנ"כ אכער כן כקנ"כ. וכלככ אכס כרי
 כחנז אכער כן לכוכס מרכי דרו, רז אלו עשירי כם חוחן כעלכות אכז כככלתס טכז ע"י טככס כרי
 ככז. (ד) רצונו, רלן כקנ"כ. טפני רצונך: יז טפריס אכוסכ כלן טככז וי, רבי רכוכן כן איכטרכולי
 אומר, אין אדם נחמד כדבר אלא אם כן עשאו או עשה כיתנז כו או שחשב לעשותו או שראת
 כחעסקים בו והסס אנו לשמע את כריהם. הוא היה אומר, הרטסיות והמרחצות ואיסוריית

מפני רעונך: ה' הגלל אותי. אלת-פרוש מן העבור ואלת-אמן בעצמך עד
 זם מותך ואל-תדין את-חברך עד שתגיע למקומו ואלת-אמר דבר
 שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואלת-אמר לבש-אפנה אישנה שפוא
 לא תפנה: ו' הוא היה אומר אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא
 הבלשן למד ולא הקפדן מלמד ולא קל-המרהבה בסחורה מחכים ובמקום
 שאין אנשים השתדל להיות איש: ואף הוא ראה גלגלת אחת צפה על-
 פני הפנים. אמר לה, על האטיפת אטיפד וסוף מטיפד יטופון: והוא היה
 אומר, מרבה בשר מרבה רפואה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים
 מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה זמנה מרבה עבדים מרבה גזל, מרבה
 תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה
 מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה
 קנה לו חיי העולם הבא: ו' רבן יוחנן בן זבדי קבל מהגלל ומשפמי. והוא היה
 אומר, אם למדת תורה הרבה אל-תחזק טובה לעצמך פי לךך נוצרת:
 יחמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבדי. ואלו הן (רבי) אליעזר בן
 הורקנוס (רבי) יהושע בן חנניא (רבי) יוסי הכהן (רבי) שמעון בן נתנאל
 (רבי) אלעזר בן ערד: והוא היה מונה שבתם. (רבי) אליעזר בן הורקנוס
 בור סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי יולדתו (רבי)
 יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר בן ערד
 כמען הפתגם: ידעיה היה אומר, אם יהיו כל-חכמי ישראל בבה
 מאוננים ואליעזר בן הורקנוס בבה ושניה מכריע את-כלם: אבא שאול
 אומר משמו, אם יהיו כל-חכמי ישראל בבה מאוננים ואליעזר בן הורקנוס
 אף עפדם ואליעזר בן ערד בבה ושניה מכריע את-כלם: י' אמר להם, צאו

לשם סלכות זו עושין חיינו לשם שמים. מכל ורסס טועד קטן דף י"ט, ע"ב (ה) שאי אפשר לשמוע,
 אפן להניח נחמלח כפיון כססכך על דעת הזועע זיכוכו עוד. ור"י גרס שאפשר לשמוע, ופירש, אל
 פלטר, דבר אל תורה אלה יכול לשמוע עכ"ז שמשע לכסוף, אלס לאלתר סט חזק זסט. לכשאפנה,
 כספס סנו ונטל פעלכתי. (ו) בור, ריך עכל יכר כזה כור, וספדס לל חסס חרנפו לל סנו
 (גרלז"ט ע"ג, י"ט), וגרעו כול טעס כאלך. אפילו כסי טזל וסתן חינו יודע (לזון רש"י) ונכס ס"ט
 ע"ג דברי נורות, ופירש"י דברי גרות. ובסקום שאין וכו' עטר' נכות ס"ג, א' טנילו כל' פרטי נחתר
 דלית נכד חסן כור נכד. (ז) גלגלת אחת צפה כן כבי' וכן עיקר. דאשיפת אפיופד כל"ל כי כול כפפעל
 סרז טוף כרטי סכול ככו קוף כעברי, וכן גורס רש"ן גס כערוך ערך טף, ופירושו על סכלפת גלגלת אל
 פרס פטר ככר כרטי חוזך, ופי חזר כרטי חוזך גס סס סופס אינופ, וטל הול לפרות נו כי ככל
 יולס פרס כנגד סדכ. (ח) מרכה ראגה כערוך נערך דו גרס, "מרכה דיו". (ט) כי לכך נוצרת, כבי'
 סמד כחוב ספרי טכס ו, "סמונים תלטידיס סיו לו להכלל סוקן" וכו' כל ככריותל אל
 סוכס דף כ"ה עד סיד נערף. סכל נפיר: עתונ סס סניכ סטעניות כחן ח"ל סמויס תלמידס וכו' לל
 גרסינן לל כול פלח נטע' סוכס פרק סיגן. (י) רבי אליעזר, כבי' גס כערד ככ"ח אפן ככל סלכ
 סתולר ר"י. (יא) בור סוד, נלר סופס כפיד. ירא חטא, כל"ל ככו וירא טלוס (פסלי י"ג י"ג). ורסס
 סכח דר"כ פ' י"ד גסס טוכ פולרי גח סאריס. (יג) צאו וראו, כן דדך ל' ככסוד, ככו ללו ורלו

וְרָאוּ אִיזוֹ הָיָא הַרְדָּ טוֹבָה שְׂיִדְבֵק בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר עֵין טוֹבָה
 רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר חֵבֵר טוֹב רַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁכֵן טוֹב רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
 הַרְוָאָה אֶת־הַגּוֹלֵד רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר לֵב טוֹב: אָמַר לָהֶם רְוָאָה אֲנִי אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בְּרַעְרָךְ מִדְּבָרֶיךָ שֶׁבְכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֶיךָ: יי אָמַר לָהֶם. זָאֵר
 וְרָאוּ אִיזוֹ הָיָא הַרְדָּ רָעָה שְׂיִתְרַחַק מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר עֵין
 רָעָה רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר חֵבֵר רָע רַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁכֵן רָע רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
 הַלְלוּהוּ וְאִינוּ מִשְׁלָם. אֶחָד הַלְלוּ מִן־הָאָדָם פְּלוּהוּ מִן־הַמְּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר לֹא־
 רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצַדִּיק חֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר לֵב רָע: אָמַר לָהֶם.
 הַרְוָאָה אֲנִי אֶת־דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בְּרַעְרָךְ מִדְּבָרֶיךָ שֶׁבְכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֶיךָ:
 טו הֵם אָמְרוּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר. יְהִי כְבוֹד חֲבֵרָה חָבִיב עֲלֶיךָ
 כְּשֶׁלְךָ וְאַל־תְּהִי נֹחַ לְכַעֵס וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לְפָנָי מִיַּתְהֵד וְיִהְיֶה מִתְחַמֵּם בְּגִגְדֵי
 אֲדָרָן שְׁלֹשׁ־חֳמִים וְיִהְיֶה זְהוּר בְּגַחְלָתָן שְׁלֹא תִבְוָה שְׁנֵי־שִׁיבְתָן נִשְׁיבַת שׁוֹעֵל
 וְעַקְצָתָן. עַקְצָת עַקְרָב וְלַחִישָׁתָן לַחִישַׁת שַׁרְף וְכַל־דְּבָרֵיהֶם בְּגַחְלֵי אִשׁ:
 טו רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר. עֵין הָרַע וְיִצְרַר הָרַע וְשִׁנְאָת הַבְּרִיּוֹת מִזְּצִיאִים אֶת־הָאָדָם
 מִן־הָעוֹלָם: יי רַבִּי יוֹסִי אָמַר. יְהִי מִמּוֹן חֲבֵרָה חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשֶׁלְךָ וְתִתְּנוּ
 עֲצָמְךָ לְלִמּוּד תּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה־לְךָ וְכַל־מִעֲשִׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:
 יי רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר. הַיּוֹה זְהוּר בְּקִרְיָאֵת שְׁמַע (וּבְתַפְלָה) וְכִישְׂאָתָה מִתְּפִלָּל
 אֶל־תַּעֲשֵׂה תְּפִלָּתְךָ קָבַע אֱלֹא רַחֲמִים וְתִתְּנוּנִים לְפָנָי הַמְּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר פֶּר
 תַּעֲזוּב וְרַחֲמִים הוּא אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְנָחֵם עַל־הָרָעָה. וְאַל־תְּהִי רָשָׁע
 בְּפָנָי עֲצָמְךָ: יי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר. הַיּוֹה שְׂקִיד לְלִמּוּד תּוֹרָה וְדַע מַה־שְׂתָּשִׁיב
 לְאַפִּיקוּרוֹם וְדַע לְפָנָי מִי אֵתָה עֹמֵל וּמִי הוּא בְּעַל מְלֶאכְתְּךָ שְׁלִשְׁלֹשֶׁת־לֶךְ
 שֹׁכֵר פֶּעֶל־תְּלָךְ: כ רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר. הַיּוֹם קָצַר וְהַמָּלְאָכָה מְרַבָּה וְהַדְּפוּעִלִים

טב טבה טכונים אחד כחלקו (קדושין ל"א) לא ויטע טכ נקט (בגד). רדך טובה ס"פ חק יאכ.
 (יד) איזו היא רדך רעה, ראש טכ אפירע עליו הרענן. שנאמר, תהלים ל"ז, ב"ח. (טו) רם אסרו, על אחד
 טכס אשר ג' דברים. ושוב יום אחד, נגשרם את דף קנ"ג טינולר יתור. והוא סחרסס וכו', מרס טמק ס'
 דפכות דר' נחן כי טכאל על סוף טכטכ אינו טן טכטכ, כך טלחתי לכ"פ די לוחטנו. שרף, טין נטס
 אטרוס קטס. אל טעש חפלהך קבע, טינולר טער' נכות כ"ס ט"ג. שנאמר יוחל כ', י"ג. וטעטאיות כחוט כי
 אל טמן ורסוס וכו' טעטת. (טז) לאפיקורוס, טל' טפקר, אטכט טת טחורכ וטכטכ כטמקר. וטטכדדדן
 ל"ט, ט"כ טפדס אטיקורוס, וט כטכוכ תלטידי טכטיס וטכטכ טכיס נחורט, ורלט פוד אט נדף ל"ח, כ' נט
 טטורכ טלק ג' טרק י"ז. (כ) רחום, חיי טעולס טכז. רער, לא טטלטנו טקרט נטטר לא טיטדי ולט
 נדכו, רק נטטיכות רער אטיס נטטיכות, אטכט טטלח לכטיטן יטקט אכן גיחט נטיטו טלכי אטטט יטחתי
 רער כי כ' טטקליס חלט אטיס נטטיכות, אטח, טטתי נטלחתי טטלחתי טרככ ייטי רער, חלקי לקט טוטן טער, וטלט
 (ליוולר י"כ טנכ טרטיטלי) אטח, טטתי נטלחתי טטלחתי טרככ ייטי רער, חלקי לקט טוטן טער, וטלט
 טוחו כית כ' אל חייצר', וכן כטיטן אכן גכירול נטיטו אכטי ינוך (טנפס י"כ לטפדדיס) חרו, אטי
 נטטי לנקט חייצר, כיוס רער, ורטוק חקער', וכן רני יטכד טלחתי נטחטטוני חרו נטקדטט, לטכט
 קערח, וטלילחט חטרה' וטכט ח' חרו, כטכט חטרת, טכרכ חקער', וטלעד כי טטיטניס טכטאטיס
 טעלו קריחט כלו' נגרי, ורטכ נט חטכות טכטן טלק ח' ט' ל"ג. והטלכט, חוטכ טכוס. וטעל רבתי, כקכ"ס.

עצלים והשקר הרבה ובעל הבית דוחק: כי הוא היה אומר, לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן־חורין להבטל ממנה, אם למדת תורה הרבה נורתנים לך שקר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שקר פעלתך ודע שמתן שקרם של צדיקים לעתיד לבוא:

רבי חנינא ברוקשניא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לשיקר הרבה להם תורה ומצוות. שנגאמר, :: חסד לטעון צדקו יגדיל תורה ותאריך: קריש.

פ ר ק ש ל י ש י

כל־ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנגאמר ועשה גלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח טעמי טעשה ידי להתפאר:

א. עקביא בן־מחלאל אומר הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת משפה סיוחה, ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: ב. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, היה מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את־רעהו חיים בלעו: ג. רבי חנינא בן תרדיון אומר, שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים שנגאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבים ולא ביניהם דברי תורה שכינה שרונה ביניהם שנגאמר אז נדברו יראי יי איש אל־רעהו ויחשב יי וישמע ויפחד ספר ופרוץ לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים, מגין אפילו אחד שיושב ועושה בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שקר שנגאמר ישב בדרך וידם פי נטל עליו: ד. רבי שמעון אומר,

הסתכל בשלושה דברים, ניקחם רכס רלש מרסס יח דרס ר' עקינל ג' כדכרס טססוק ססד חכור סס נולדן (וקלח י"ג ב') קארס, ברס, ברס, וס"ס וכסנוס דר' חסן ס' י"ס גס נסס' דרס סרן רלש סרס ג'. (ב) חנינא סגן הכהנים, כן ססו נסססו וכן סוכירו כרסס' נסססו לססס. קל כן סנוקד נסססס וכן נסרנוס יוסון נס"ג כ"ג ד' ורססס ג"כ כ"ד כסן כססס קל כסניח ננסוק ססס, ונססרס לס נסלססו כ"י סס נל' רסס סגסס (עורס ע', ג') גס נל' סרסס לס נסלס כססוסיס כ"י סס כרנו סגיו וסגיו (דניסל כ', ע"ס, ו'; ג') לכן סין לסססו סל כקור וססן סססו קל גס קל גס קל גס ונססוק סל סססווסו נסססס. דרס סלסל כסלססו סל סלכסס, רלס ע"ו דק ג' ע"ג. ש"ס קלס, כן נקורו כססן וסלס סורכסס סל סן סלסרסלס וססו כס רכסס חל' נססס חכל לססס סלסל סססו סלס, נל"ס וססן ניכס, ונכסס סקוססו סססו כס ג"כ נסססס סל"ו וסל"ס וססן, כסו סלסלס כסססו (נכסוס ז') סלסלס לס נססו (נסס ע"ס) סלסלס לס סלס (ססססרסן ע"ג) סלסלס סולוס סלססו יוססו (סולין חכ"ו). וכססססו נסגלס כ"ס וססססו נסל סססו רסס לכסרל כ"סס ססססו ססן סר סססס כסו סל"ו יכ"י לכסו חלסל"ו ניו"ד סוסק, סססס ססססס ס"סס ססססס לסס. סוק סוק וכו' נריו סססו ססססס ס"ס סלסלס ח"י סלסלס סוססס סוק, וכססן כסססו, ולסן סרססו לסד ססס סוק סל"ס. (ג) חנינא כן חסריון, כן ססו ככל סקוס כסלסוד סססו לס סססו, וכן כסרלסו סרסס'ס נסססווסו וכוססוין. ססססר, רלס חכלסס. סן נכרסו, סלסכ"ג ג' ע"ו. איש סל רעו, סרי ססס. קוקס כן נקורו, כסו וק"ס דע וק"ס ל"ד וק"ס סודכ, וסססוק קוקס סוסו סולוס סלססס. יכס כרד ס"כס ג', כ"ס. חרס ורסו סל' קול דססס דקכ ר"ל סססס יס"דו וסלסס. כ"י נסל עליו סל ססס. ונכסס

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבַר תּוֹרָה כְּאִלוּ אֶכְלוּ
 מִזֵּבְחֵי מַתִּים שֶׁנֶּאֱמַר בִּי כָּל־שְׁלֹחַנֹת מְלֹאוֹ קִיָּא צַאָה בְּלִי מְקוֹם. אֶכְל
 שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבַר תּוֹרָה כְּאִלוּ אֶכְלוּ מִשְׁלַחְנֹ
 שְׁלֵ-מְקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי: ה רַבִּי חֲנִינְיָא בְּךָ
 חֲכִינֵי אֹמְרֵי הַגְּעוֹר בְּלִילָה וְהַמְהַלֵּךְ בַּהֲרָךְ יַחֲדֵי וּמִפְנֵה לְבוֹ לְבַטְלָה הָרִי
 זֶה מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ: וְרַבִּי נְחוּנְיָא בְּהַקְנָה אֹמְרֵי כְּלֵה־מִקְבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה
 מְעַבְרִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְךָ אֶרֶץ וְכֵל־הַפְּזִיק מִמֶּנּוּ עַל תּוֹרָה
 נוֹתְנִים עָלָיו עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְךָ אֶרֶץ: וְרַבִּי חֲלַפְתָּא בְּהוֹסָא אִישׁ כֶּפֶר
 תְּנַנְיָא אֹמְרֵי עֵשְׂרָה שְׁיֹשְׁבִים וְעוֹשִׂים בְּתוֹרָה שְׂכִינָה יְשׁוּרֵיהֶם בִּינֵיהֶם
 שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נָצַב בְּעַד־תְּאֵל. וּמִנֵּין אִפִּילוּ הַמְשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲנִדְתּוּ עַל־
 אֶרֶץ יִסְדֶּה. וּמִנֵּין אִפִּילוּ שְׁלֹשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַרְבֵּ אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנֵּין
 אִפִּילוּ שְׁנַיִם שֶׁנֶּאֱמַר אִן נִדְבְּרוּ יִרְאִי יי אִישׁ אֲלֵהֶרֶוּ וַיִּקְשֹׁב יי וַיִּשְׁמַע.
 וּמִנֵּין אִפִּילוּ אֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל־הַמְקוֹם אֲשֶׁר אֹזְכִיר אֶת־שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ
 וּבְרַבְרֵיךָ: ה רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בְּרִיתֹתָא אֹמְרֵי תִן־לֹו מִשְׁלוֹ שְׂאֵתָה וְשִׁלְךָ
 שְׁלוֹ וְכֵן בְּרוּךְ הוּא אֹמְרֵי כִּי־מִמֶּךָ הִכַּל וּמִיָּדֶךָ נִתְּנוּ לְךָ: ה רַבִּי יַעֲקֹב אֹמְרֵי
 הַמְהַלֵּךְ בַּהֲרָךְ וְשׁוֹנֵה וּמִמְסִיק מִמִּשְׁנֵתוֹ וְאֹמְרֵי מַדֵּנְיָא אֵילָן זֶה מַדֵּנְיָא
 נִיד זֶה מְעַלָּה עָלָיו הַקְּתוּב כְּאִלוּ מִתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ: י רַבִּי דוּסְתִי בַר יַנִּי

דף ו' עכ"ל את הספיק נכל כמקום אחר אזכיר וכו' (אבות כ') וכן הוא לטעם נשנה ו' (ד) כי כל
 שלחנות, יעני כ"ס, ח'. בלי מקום נלי חכרת שמו של כמקום סיון הוא. וידבר אלי, יתקאל ס"ט, כ"ב.
 (ה) חנינאי בן חכילאי, נקלח ספרים חנינאי בן חכילאי, אך כשנתיב ובמחצות סיוות חנינאי שמו, וכן נכלח
 שמו כנ"ד ס' ס"א וכוח אחד שחלמידי ר' עקיבא, גם נזקקת רנה פ' כ"ס ר' חנינאי בן שכינאי
 ורנ"ז כלכו ללמוד תורה אלל ר' עקיבא וכו' (כן הדיעה בדפוס ויניכא את רננ"ו וכלל וכמו שחכר
 עוף הספור כסוף עוד נ' פעמים נאשו ר' חנינאי) ובמחנות ס"ב ע"ב (במחצות סיוות) ר' חנינאי בן
 שכינאי הוא קאזיל לבי רב וכו', וכוח חנינאי אחד שי' כדתי מלכות. (ז) רבי חלפתא בן רוסא איש
 כפר חנניא, נספרים אחרים יגנים שוקדמות לוו הסענה כשצניות, ר' פנינא בן דוסא אומר כל ארשת
 שטלו וכו' הוא ניכ אומר כל שטעיו ערוני וכו' ר' דוסא בן כרכנא אומר אינא אל ארשת וכו' ר' אליעזר
 כמודעי אומר הספול את הקדשים וכו'. עשרה שיושבים וכו' ראש שכינתא עסקת כדא מרש י"א. אלהים
 נצב, תכלים פ"ב, ואין עדא אלא עארב (טולכ כ"ג ע"ג). ואגרותו, עטוס ס' ו'. וכיד נקרתא פגודא זא
 נכ כ' אלננות ורשא חוספות לטובה דף י"ג. בקרב אלהים, תכלים פ"ג, וחלסים פירוז דינים ואין דינים
 פחות טלשא, או נרבר, טלכני ג' ס"ו. בכל המקום, אטות כ', כ"א. (ח) ר' אלעזר איש ברחותא, וכן
 שמו כשנתיב דף כ"ד. ונכ"י בגרסא ר' אלעזר בן יהודה איש ברחותא, וכן הוא שמו נשכילתא נאלא פ"ג
 גם נכס' עולה פרק ראשון ותס' ספסים דף י"ג ע"א. ובנכוות דף ג' ע"א ר' אלעזר נרני יסודא איש כפר
 ברחותא. ותירואטי חלכ ראש פרק כ' גם תירואטי דטאי ראש פרק ה', אלעזר נר יסודא איש כפר ברחותא
 תיר' בן נ"ח לר"ג, וכשעט שטנו שטקק לנקד ברחותא כ"ח נכרי לא נפתח ורשא סכוח אפר עס כעיר פירוש
 (יתקאל פ"ז, פ"ז) או פירוש' (ז"כ ס', ח'). כי סכך דכ"א כ"ס, י"ד. (ט) ר' יעקב אומר, בן הוא כס' י
 וכן גורם נכל מרש שטול וכחנ עליו טלחתי אז ר' יעקב הוא אנוי אל רני אליעזר שטערו עליו שטא
 רני אליעזר בן יעקב קח ונקי (ינעות פ"ט, כ'). וערונין ס"ב, כ'). ניר, זכא שגרתא (פאלי י"ג, כ').
 מעלה עליו הבחוב, לא ככחוט טעא חלח תרננס כארטי אל ככחוב נחיונ ל', ד' אכך לאנו, דאנקין
 שחנטי אריתא מן לוח לכחוט טעול שלי דעלמא עקרי רותמיא שחוקדין ומחננדין נוסרין לשוכיכין
 (ורשא כסארי לקט בני דף ג"ג). גם יא לומר כי הספוק כאלטר נשננס כמטוכא נעשך גם על טענה זו
 וכשטרר לא רכא לכסלו וסךך על כסנין. ורש"י כחנ לא גרמינן טעלכ עליו ככחוב, דכא לא כתיב קרא.

משם רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הפתוב
 באלו מתחייב בנפשו שנאמר רק השומר לה ושומר נפשו מאד פירוש
 את הדברים אשר ראו עיניו. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר
 ופרקסו מלבבך כל ימי חייה. הא אינו מתחייב בנפשו עד שישיב ויסירם
 מלבו: יא רבי חנינא בן דוסא אומר, כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו
 חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת:
 יב הוא היה אומר, כל שמעשיו מרבים מחכמתו חכמתו מתקיימת וכל
 שחכמתו מרבה ממעשיו אין חכמתו מתקיימת: יג הוא היה אומר, כל שרוח
 הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה
 הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו: יד רבי דוסא בן הרפנס אומר, שנה
 של שחרית ויין של צהריים ושיחת הילדים וישיבת בתי כגסיות של עמי
 הארץ מוציאים את האדם מן העולם: טו רבי אלעזר המודעי אומר, המחלל
 את הקדשים והמבזוה את המועדות והמלכין פני חברו ברבים והמפסד
 בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי
 שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא: טז רבי ישמעאל
 אומר, היה קל לראש וגוח לתשחרת והיה מקבל את כל האדם בשמחה:
 ז רבי עקיבה אומר, שחוק וקלות ראש מרגילים את האדם לערוה: מסרת
 סג לתורה מעשרות סג לעשר נדרים סג לפרישות סג לחכמה שתיקה:
 יח הוא היה אומר, חביב אדם שנברא בצלם חבה יתרה נודעת לו שנברא

(י) קשים הם נדרים כו' שם נענוי וכתוב ספר ה'ו (דניאל ד', כ'). רק השמר, דברים ד', ע'.
 הקפדה, שכתב נעל כדפו טעמי שכתב עליו. (יא) כל שיראת חטאו וכו' כמטות רכב דף קט"ו, כ'
 ענוהו ע" טז: נכס. (יב) כל שמעשיו מרבים, וכו' על דרך לח הסדרה עקר אלא סתמא. (יג) כל
 שרוח הבריות, נחוסתה דנכוח פ' ד' הונח סאטר זה נכס ר' יבוסה. נקחה עגורת נוח וכו' תוס'
 על טעקל סיג'ה, וכן ויגח לתשחרת אכסטיך נטעקל סיג'. ונפירושו כתב רש"י כל פי אטכוס נטעס
 נידוע אכוס אטכוס נטעלכ. (יד) הרכינס ככ"י אטד כרקינס נקוף: שנה של שחרית, אטכוס נטיטכ
 טפד (ערוך אכ' אטטטכ). ושחרת הילדים, אטטנענו טלטוד כטורה, ודאכ ערוך ערוך סט. (טז) רבי
 אלעזר המודעי, טכד כטודעי ביכ, כן פידע רש"י נכ"כ דף י', כ'. ודאכ גס נטכנדרין דף ל"ט. אח
 הטיעדות, עיין פסחים ק"ט ושבת כ"ג. והמלכין, עיין נרכות ט"ג ע"ב, ונ"ט ג"ס ע"ב, ונטכנדרין ק"ו.
 תורה ומעשים טובים, כתב רש"י יט ספרים אכוח נכס אט"ט טיז נידו חשיבה וטעמי טוכים (וכן כו'ס
 נסדוד רפ"ב), ונרסה לי אכוס טעות כי אין לך דבר עועדת נפני אכאונכ עכ"ל. (טז) לראש, לגדול, וטכיס
 קל לטכודתו. לחשחרת, נטלח וו כלאון גס נטס' ורך ארץ פרק נ', ופירשו ריכס, טיז טפרטיס לטו'ס
 כטוד טל' טילדות וטכזרות (קטלת י"א, י') ויז טפרטיס נכפך ל' זקכ, וכטו אכא נטעס זקכ נטדעכ טיככ
 דף ס"ג, נ'. וע"ג, נ'. ויז אטפרטיס דר כטיד, טל' כספרי (פ' דברים פסקא שנו וטעו) כדכך לטחזור ויטתחוו
 לך, ויז אטפרטיס טנודח כטלך, פרמנהנריענוט, כקדחל נלאון טרבי אודחל, ויז אטפרטיס טכי נוח לטי אטטפר
 פרוך וטקק טעך זוס נקאח לתח לו טטלית לכו, ודאכ נטדעכ אטוהל. (יז) ר' עקיבה, נכ"ל כפוף נסדוד
 רט"ז וטחזור רטעכ כ"י וכן כטכו. כטטורת, כטטורת אטטכו לנו כטכטיס נטפרות ויטרות אכאונכ כס נדד וטווק
 לפורכ אככח, כך פירש אכ"ט טכטטונות. וטערוך ערוך טג גורס כטטורת נלאון דניס (וכן כו'ס נטחזור רטעכ)
 ופירש, כן טטניס טעטו אכטיס לפדד כטורה נפייכס. (יח) חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם אלהים,
 כל אטא טינכ נכ"י גס לט כטדוד רפ"ז. אך נטטיות נטללת טוך טטלת חלכיס אכר גס נטטיות אטככ.

בְּעֵלָם (אֱלֹהִים) שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּעֵלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל
 שֶׁנֶּקְרְאוּ בָנִים (לְמָקוֹם) חֶבְדָּה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּקְרְאוּ בָנִים לְמָקוֹם
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּתַן לָהֶם כְּלֵי חֲמֻדָּה
 חֶבְדָּה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּתַן לָהֶם כְּלֵי חֲמֻדָּה שָׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם
 שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תִּעֲזוּבוּ: יֵם הַבַּל צָפוּי וְהִרְשׁוּת
 נִתְּנָה וּבְטוֹב הָעוֹלָם גְּרוֹן וְהַבַּל לְפִי רַב הַמַּעֲשָׂה: כִּי הוּא הָיָה אֹמֵר הַבַּל
 נִתְּנָה בְּעֶרְבוֹן וּמַעֲוָה פְּרִיזָה עַל־כַּל־הַחַיִּים הַחַנוּת פְּתוּחָה וְהַחֲנוּנִי מִקִּיף
 וְהַפְּנִיקָם פְּתוּחַ וְהֵיד בּוֹהֶבֶת וְכָל הַרוּצָה לְלוּוֹת יָבֵא וְיִלְוֶה וְהַנְּפֹאִים מִחֲזוּרִים
 תִּדְרִיד בְּכָל־יוֹם וּנְפִרְעִים מִן־הָאָדָם מַדְעֵתוֹ וְשָׁלָא מַדְעֵתוֹ וְיִישׁ לָהֶם עַל מַה
 שֶׁיִּסְמְכוּ וְהִדִּין דִּין אֲמָרָה וְהַבַּל מִתְּקַן לְסַעֲוֵדָה: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵעֲזַרְיָה
 אֹמֵר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין גִּיְרָה אֲרֵץ אִם אֵין גִּיְרָה אֲרֵץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין
 חֻקֵּיהֶם אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֻקֵּיהֶם אִם אֵין גִּיעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין
 בִּינָה אֵין גִּיעַת אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח: כִּי הוּא
 הָיָה אֹמֵר כִּי שֶׁחֻקֵּיהֶם מְרַבָּה מִמַּעֲשֵׂיו לְמַה הוּא דוֹמָה לְאֵילָן שֶׁעֲנַפָּיו

שנאמר, נדלשית ע' ו' בנים אחים דברים י'ד. כי לקח, שזלי ד', כ' (י'ם) הבל צפוי, הקנ"כ טוסט ורזוס
 פת הכל. וכערוך בערך סעד עשרה ענה זו וכסמוכס לה כוכ"ל הבל צפוי, וזית דפסרי הבל צפוי, טלעד אל
 עשזכס של בני פדס למזין כן סלל הקנ"ס כדכתיב כלס כוס כסוס עשדי חסוס נסולרזית. ודרשוח נחוס, ו
 טלעד כתיבכ רזש לנבי פדס לטוב ולרע כדכתיב וזרח כתיס, אין חופרים לו לפדס כחור חלס כדבר ז"ע
 לו רזש לכסור, פלעס כרזש כירז. ובטוב העולם גירזן, טלעד סהקנ"ס טסרנס וזן פולטו כסוני פכל גס לפי
 טעזסין, טינין סזו למדין, טסרייחו אל פולס עד כתיבכ כחודס כדלופרינן בני כ"ו ססרו כסודו נלילס כעד
 פי, כנגד כ"ו דורות טלדס עד כתיבכ כחורכ אלס כיה לטן טעזס טזיס וזן פוטס כפסלו. וזו רזח אופר
 הבל נחזן בערבז, טלעד סהדס על ידי טרז עזנולק, א' כ עלסכו יכוס לך לסערך ככל דרזך וכתיב
 וכנס עלחבי פלכיס מוליס ויזרזיס נו, ללעדך זאי טלפכיס עכלכין טשו כיוס זכני טלפכיס חזרזיס עכלכין
 טשו כליכ, חזן זשכלכין טשו כיוס כותניס כליכ טח אכוס עוזז כיוס זזיחן זשכלכין טשו כליכ חזנין
 כיוס טח אכוס עוזז כליכ זכנין וטעידין לפי הקנ"ס. וזעזודה טרוזש על כל רזזיס, זו טכודו זל סזחך
 כשות אטער כִּי גס לז ידע סלדס פת טחו, וזועד חנס חלך טרוזך וזנס טסניך פכרס. רזחזח טחורז, זס
 דרך כסונ וטרע זכן נטחזין לפני פדס זשטער רזח נחתי לפניך כיוס זג' ועוד טערו חכסיס נח ליטעפ
 פוחזין לו כס ליערז עטייען זוחו. ורזחזוני סקין, זס יזר רזע זעקיסו לפדס טעס טעס עד זיטלס טסחו
 כיון זנתפלס טפחו פכד ונטל פן כפולס אטער כפולת טסחו יזר לו כל יד טפל סכוסנו. רזנקס טחורז
 וזרז כוחכז, זס פינקטו זכתיב כל טח זעז זס זס זשטער כחזוב גלטי רזח טיך ועל ספדן כולס יכזט יג',
 זכות ניד כל פדס יפחוס, וזטרו טכסיס זפ"ס זכל עשזכס אל בני חרזס גלייס ויזעיס לפני הקנ"ס נכסינן
 כן טעזכ זגורז פדס, כולס כחזיס לז נטער זלח יכזנו. ורזבזחן סחזירח חריר ככל חוס זג' זלנו פירזש
 טעזינן זל רזעיס זכן עזינן כפולס רזח וזקנ"ס טרע טחן אטער חוי לרזש כִּי נטול יזוי יעזכ לו, ויזכלו
 טעדי דרכס וטעועזוחזיס יכזנו, זלס חזטר עכירז יז לה קרן זפין לה פירזש זשטער חוי לרזש כִּי נטול יזוי יעזכ לו, ויזכלו
 יעזכ לו, כסר פירזש זשטער זשטער על כל פת וזחזח. וזרזין רזן אטח, כעזטעו. וזבל סחוק לסעודז, זס כתיב
 שיטסכו, זלנו טעמיס זשטער על כל פת וזחזח. וזרזין רזן אטח, כעזטעו. וזבל סחוק לסעודז, זס כתיב
 אל מיחז, טלעד זכלל עזוקן נטוט אטער ככל כזער לכל טקרכ זזד לכדיק ולרזש, ולזכ נקרזח פיזח
 טעזוכ, ללעדך כזקתרוזין בני חרזס לסעודז הכל ככנין כפחז חזד, פכל כזזכנין פין יזכנין חלס כל פיד זשזד
 לפי ככרו, חף כזשח טעירזו טקרכ סזד לכדיק ולרזש, ולטנין ככור כל חזד לפי טעזיו פכ"ל. סריזש כסיף
 כ"ל כטנופר לטעלס דף 167. וכן גורס כערך. [הזרזש טרייכזחזעל, וכן כזכח ק"ג, כ', לוחי זנקס, דסי
 פנקס, וזכזשוח פ"כ, סזחזוני טל פנקסו, וזכזיו ככליס פ' כ"ד זלז פנקסיות]. (כא) זס זין חורז יכו' כל
 כדכרזס ככזניס טח וז וז לז יזכן כזשד לכיות זלס כליפי סכרו עשו. דרך זרזן, עוזכ כ"ס ויטסיכזייט.
 סחז, פזנסה. (כב) הל שחכסזו, סתלס עזלר פ"י עזל פת דכרי ר' פזינן ק דוסס זשטעלס נעזכס

מְרַבִּים וְשָׂרְשָׁיו מְעֵטִים וְהָרוּחַ בְּאֵה וְעוֹקְרֵתוֹ וְהוֹפְכֵתוֹ עַל פְּנָיו שֶׁנֶּאֱמַר
וְהָיָה בְּעָרְעָר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא טוֹב וְשָׁכֵן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר אֲרִץ
מִלְחָה וְלֹא תִשָּׁב. אָבֵר כֹּל שְׁפֹעְשָׁיו מְרַבִּים מִחֲכָמְתוֹ לְמָה הוּא הוֹמָה
לְאִילָן שֶׁעֲנָפוֹ מְעֵטִים וְשָׂרְשָׁיו מְרַבִּים שְׁאֵפִילוּ כֹל־הַרְחֹחַת שְׁבָעוּלָם בְּאוֹת
וְנֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה בְּעֵץ שְׂתוּל עַל־מִים
וְעַל־יִיבֵל יִשְׁלַח שָׂרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא חֵם וְהָיָה עֲלָהּ רַעֲנָן וּבִשְׁנֵית
בְּצֻרֹת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמְיֵשׁ מַעֲשֵׂי־תְּפָרִי: כֵּן רַבִּי אֱלֶעָזָר (בְּרַ) חִסְמָא אָמַר,
קִנְיָן וּפְתִיחַ גְּדָה הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכוֹת. תְּקוּפוֹת וְגַמְטְרִיאוֹת פְּרַפְרִיּוֹת לְחֻכְמָה:
רַבִּי תַנְיָא בְּרֵיקְשָׁא אוֹסֵר, רְעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנֹבֵת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְפִיקָה תְּרַבָּה
לְהֵם תְּרַבָּה וּבְמִצּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר: יִי חֲשַׁךְ לְשָׁן צְדָקוֹ: יְגִדִּיל תְּרַבָּה וְיִאֲדִיר: קִדּוּשׁ.

פ ר ק ר ב י ע י

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְהֵם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמָּה כָּלֵם
צְרִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֲרֶץ נְצֹר סַעֲשֵׂי סַעֲשֵׂה יָדִי לְהַתְּפָאֵר:

א בְּרִזּוּמָא אוֹמַר, אֵיזְהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל־אָדָם שֶׁנֶּאֱמַר מִכָּל־מְלָמְדֵי
הַשָּׁבִילֹתִי (בִּי עֲדוּתִיקָה שִׁחְדָה ל'): אֵיזְהוּ גְבוּר, הַבּוֹבֵשׁ אֶת־יָצְרוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
טוֹב אֶתְךָ אֲפִים כַּגְּבוּר וּמִשְׁלַל בְּרַחוּ מְלֵכֵד עִיר: אֵיזְהוּ עֲשִׂיר, הַשֹּׁמֵחַ
בְּתֻלָּקוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יִגַּע בְּפִיקָה בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶךְ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרֶךְ בְּעוֹלָם הָיָה
וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם תִּבָּא: אֵיזְהוּ מְכַבֵּד, הַמְּכַבֵּד אֶת־הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בִּי מְכַבְּדֵי
אֲבָבֵד וּכְזוֹ יִקְלוּ: ב בְּרַעֲזֵי אוֹמַר, הָיָה רֵץ לְמַעֲוָה קֶלְדָה וּבִזְרַח מִן־תְּעַבְרָה.

י"ב. והיה כערער, ירטיס י"ז, ו'. אין מוידים כל גל' וכד' (וכן נמשכים דף כ'. ופרקי ר"א פ' י"ט), כי כן רופ
ל' וכד' ול' נמכד כעו שרעס רמ' למלאית ל"ג, ח'. אפנס ניועס דף כ"א וסנכרדין דף ק"ו סססססס סס ג"כ
נלאן ו סנרסכ אין מוידות. וזיה בעץ, ירטיס י"ז, פ'. שחאל על מים, כן כולו נסכיות דפוס יצן פויניליס
ועיין תוספות י"ט. ועל יזבל, כולו אעו זל נכד סרסאי אל גן עדן, נכורות כ"ה פ"ג ויקרס רכס סוף פ' כ"ז ונכד
רכס פ' כ"א ונמופס פ' סיססס. (כב) ר' אלעזר חסמא, כן כולו נכסס נוספלות לל בן סססס, וכן כולו נכסס
כ' פרק ג' רתנוזות ופססס כ' פרק ו' דנגעיס נס נכ"פ דף ל"ב. וכסכ נכגינכ דף ג' גס נככילתל פ' כען וע'
פסלך גרס אלעזר בן סססס, אך נכדנר רכס דף רנ"ו נרסכ אלעזר חסמא, וכן עזכינו סרענ"ס נכתיסותו
לכסכ. וכססכ לכס נקרס כן נכס חסמא טוכד נויקרס רכס פ' כ"ז דף קל"א פ"ג. קנין, בן קרזיס
קרנכות כעף סל' קן נפיד. גופי הלכות, הלכות עלניות ורלסיות, ווענעטוילכע פֿרפריפֿטען, הויפטרעגעוון,
וכן סרסכ פ' גופי עבכ הויטטוירטען. ופחזי גרד, הלכות מדה. תפופות, כמעט כלן כעולות, הויטראנחויט.
ונכטריאוח, ככסכ כעדידס וכתכרות, געמיינעריע (יוספין דף פ' תוספות י"ט). פרפריות, כן גרסכ כעדיק
וכן גס נכ"י, אך סכ אקד רו"כ קרפרי"ח וכתכ עליו ככוס מלת פערשעריע כידוע נככסכ כעדידס הר"ל
כתקופות גייטטריפיות אינס אל"ס כקייס סכוככיס מל כככסכ וכיל כקורכ כחוך כענגולכ, אף כי פירוש יסכ
כול זכ נכל זכ יז לכספתק אס כעדיק ככין כן ככסכ ונקדס כך, כי כרד"ק נככלול דף ק"פ, ג' כולו נקד
פרפרי"ח ככוס כרניו טן שרפרי"ח פז טעעו כייעטען, נחכטיס, כעו כרך על כפרפרס אלפני כעזון (נככות
פ"ג) ולל פרפרותיו (כמ קפ"ט, פ"ג) ור"ל כתקופות גייטטריאוח אינס פיקר כככסכ רח ספליס לכ, חכו
כפירוש כעקונל. ונכ"ל כככסכ פרפריאוח תס כולו כרניו טן פרפרת, וכן גורמיס כתוספות לפספייס דף קי"ד.
שנאמר, ספליס קי"ט, ל"ט. כי ערחדך שידה לוי, אינו נכסיות. איהו גבור, רלכ גס נכטיד ל"כ.
טכ איך עז"י פ', ל"ב יעיע כסד, גהליס קב"ח, כ'. כי טככדי, זל"ג, ל'. (ב) והה רץ למעוה

שמצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה ששכר מצוה ומצוה ושכר עברה
 עברה: ג הוא ה'יה אומר, אלתהי בו לכל אדם ואלתהי מפליג לכל דבר
 שאין לה אדם שאין לו שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: ה רבי לויטם
 איש יבנה אומר, מאד מאד הורה שפול רוח שתקנה אנש רמה: ה רבי
 יוחנן בן ברוקה אומר, בלדמחלל לשם שמים בסתר גפרעים מפגנו בגלוי
 אחד בשוגג ואחד במזיד בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בנו) אומר, הלומד
 עלמנת ללמוד מספיקים בידו ללמוד וללמוד והלומד עלמנת לעשות
 מספיקים בידו ללמוד וללמוד (לשמור) ולעשות: ו רבי צדוק אומר, אל
 (תפרוש מן התצבור ואל תעש עצמך בעורכי הדתים ואל תעשה עברה
 להתגדל בה ולא תרדם להפרכה, וכך היה הלל אומר ודאשתמש בתנא
 חלף, הא למדת בלהגהנה מדברי תורה נוטל חזיו מן העולם: ה רבי יוסי
 אומר, בלהמכבד ארדתורה גופו מכבד עלהבכריות ובלדמחלל ארד
 התורה גופו מחלל עלהבכריות: ו רבי ישמעאל בנו אומר, החושך עצמו מן
 הדין פורק מפגנו איבה וגול ושבעת שוא והגם לבו בהוראה שואה רשע
 וגם רוח: י הוא ה'יה אומר, אלתהי בן יחידי שאין בן יחידי אלא אחד ואל
 תאמר קבלו דעתי שהם רשאים ולא אתה: יא רבי יוחנן אומר, בלהמקים

וכי חזקה לוח אצרו כנענכר רנה פ' י' דף ר"ט, כרמץ עששם סקל אשא יכילך לידו טעור, כוס חן לטלום
 קלף אכילך לטעורס. שמצוה גוררת עברה, כדכריס רנה פ' כי חלל עזיזי יתגר ח"ל, בן עשאי פוטרי
 פלנה גוררת ענוכ ועכרה גוררת עכרה כילר? כתיב לפעלה כי תלז לפלפטה גוי' וליחז ככיס תו' אטר
 סקכ'ס אע"ס אחרתי אותה לך פטרתי לך ולתלז את רפא ועזתה את נפרניה כדי אלז מללס סן כענין
 ותלז אותה, ולס לז עזית בן, טכ כתיב אצרו, כי יכס לליז בן סודר וטורה, טחן בן כי יכס לליז
 טחל עשפז טוח, כוי עכרה גוררת עכרה. ועלכס גוררת טלכס טניין? תלזכ כי יקולס חן לזור, וטחן בן
 כי תכנה יל טדז, טחן בן לז פורע כרעך כלליס, טחן בן לז תחרוז כזוד ותטטור יטור, טחן בן
 גדליס תעלה לך, כוי טלכס גוררת טלכס. (ג) לכל אדם, לזיס פוס. טפליה, טרפיק, ר"ל לז תלסר
 רעוק כוס זיסיה דכ זז. (ד) ר' לויטם איש יבנה, נוצר גס כפרקי ר"ס פ' כ"ג וז"ל. שחקוק אנש
 רמה, כרטה עקוב לזרס, וכן תתוז רזעיס עכרה (טעלי י"ח, כ"ג) כעכרה טקוס לרזעיס. (ה) בסתר,
 ר"ל אפין י' בני אדם יתור זרושיס טעזיו זכל זלפין י' בני א"יס רזעיס נקרי' כסתר, סנכרדין פ"ד ע"ג
 נפרעים טכנו בגלוי, סיטז דף ג'. אחד כפונג אחר כסודר, בן גירס רז' ודלז טעירוז רז'אן. (ו) רבי
 ישמעאל, גרסאות טחלפיה יז כזס זג, כי ככאי כ"י גירס רבי ישמעאל בנו איסר וכן כוס כס
 כטכניות וז"ל כוס ר' יזעזל? בן ר' יוחנן בן כרוקה וכן כוס כהדיס כככות דר"ס פ' כ"ז וכן כס
 סיזכין דף ל"ט ע"ג. וכסודרו ר"כ רז'יו גס כפחור זל'גויק ופחור רז'י ר' ישמעאל איסר וכן כרסס
 כטרס וכערדז טטול, וכעקלת סודרי כרסופ ר' ישמעאל בר רבי יוסי איסר וכו' טעית כי לטכס
 טכס ט' טיל אטרס כר ר' יוסי, טל טכנה זו זלעטלה טענס לכן יוחנן בן כרוקס טיל. על טנה לעשיה,
 כי לז כערדז כוס טיקר טלז כעזעה. לשמור, טיין תוסיות י"ט. (ז) כטכניות גס ככ"י וכסודר רפ"ז
 וכסודר רז'ז כרס: ר' צרוק איסר אל העשה עטרה וכי' וזער כרתי טיכנו זס ודלז כרדז זכול.
 אל העשה, את כטורכ, וי"ס העעס ר"ל את דכ"י טורכ וכן כוס כנודיס ס"ג וע"ג. פריס בן מקידו
 כי ככנו וככנו כ"ס פרי'יו (ז"ס י"ג ב') פרי'יות (תלזיס ע"ד ס') לחפר' בר, לכיות עיר כס, וכסו
 אורס זס כנודיס, ר"ל לז מלסוד טורכ כוי להכזרנס על ידכ. כל רהנה, ככ"י ונטטור זל'גויק כל
 דמכרל רגאוח, וכן כערדז טטול, והניק מן לז גירס, חלף, הא כל רגאוח" וכן כוס כסודרי
 ר"כ ור"ס וכסודר רז'ט. (ח) וכל המחלל וגו' ככפדנר רנה פ' פ' דף רכ"ס גורס וכל כפסכס את
 כטורה גופו טנה על ככריות אגפז: כי טכרי טכר וכחי יקלי: (י) אלא אחד, סקכ"כ. שהם רשאים,

את התורה מעני סופו לקימה מעשר וכל המכסל את התורה מעשר
 סופו לבטלה מעני: י רבי מאיר אומר, יהיה ממעט בעשוק ועשוק בתורה
 והיה שפל רוח בפני כל אדם ואם צטלת מן התורה ישלך בטלים הרבה
 כנגדך ואם עמלת בתורה ישלך שכר הרבה לתן לך: י רבי אליעזר בן
 יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת
 קונה לו קטגור אחד, תשובה ומעשים טובים בתרים בפני הפרענות: י רבי
 יוחנן הפגילר אומר, כל כנגסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים ולשאינה
 לשם שמים אין סופה להתקיים: י רבי אלעזר בן שמעון אומר, יהי כבוד
 תלמידך חביב עליך בשלך וכבוד חברך כבודך ומורא רבך כבודך כבודך
 שמים: י רבי יהודה אומר, הנה זהיר בתלמוד שישגנת תלמוד עולה ודון:
 י רבי שמעון אומר, שלשה בתרים הן פתח תורה ופתח פהנה ופתח
 מלכות ופתח שם טוב עולה על גביהן: י רבי נהורי אומר, הנה גולה
 למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחרך שחברך יקיימה בידך ואל
 בינתך אלתשען: י רבי יני אומר, אין בידנו לא משלות הרשעים ואף
 לא מיסורי הצדיקים: י רבי מתתיה בן חנניאל אומר, הנה מקדים בשלום
 כל אדם והנה זנב לאריות ואל תהי ראש לשעלים: י רבי יעקב אומר,
 העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התיקן עצמך בפרוזדור כדי

אחכה סודות להם לקבל דעתך או למרוב. פי איתן לו סודות לדבר מקרא רש', כמו אתה ראוי לשחוק
 (סגרי דברים פסוק לא תבדו פנים) וסגרי טעמו הוא רשאים, וכן זני נקיים. (יב) בעשוק, נדון פרן
 ונשט ופחן. ושלש נגדן סקל כמו ונשלו כסופנות (תסלת יב, ג') ופעל נודד הוא וכן כחך רשאי.
 יש לו לכקניה, וכס' ואם עמלת כבודי זכר סודי יצו לך. (יג) פרקליט, פלך יוא. פלך פלך פתחו
 טלחכס פרקליט (פיוז לב, כ"ג) והלס כ"ב דף י'. קטיגור, פגיד טעם ופלעד חוכה, מקולקבער.
 תריס, תריס כל' תריס טג ולגה, סור, סוכי טג' לך ח' מיטרי תריס לך (כחאית ט"ו, ט') טג נטריס
 ת' תריס נטריס (ע"ב פ' כ"ה) ונשא כלסס ת' ונטל תריסס (ע"ב יז, ז') וכן נכליס רשע פ' כ"ד
 אלס תריסין כס, תריס סכסיף. ונקוד סרי"ג כלרי נסדוד רפ"ו וכן נקוד סכל טקוס נסרנס וכן סתל
 הקריסס וסול נסעקל סלז זסל זסיר. (יד) הסטרלר, רלען טעזס כנדלס, שסמחכער. (טז) חכוב
 עליך כשלך, סעריך ערך ככד גרס, פכרי עליך כככד סנדך, סכל רס"י לטעות יז, ט' גורס כנססרינו.
 (יז), רבי שסעון אסר, שלשה וגו' סול ר' טעעון כן יוספי כחאיתס נטעות רכס פ' ל"ד וסכלת רכס
 דף ח'. וכתר שם טוב עולה על גביהן פירש ר' עונדיס ספוננו, כג' כמריס סס רח כמריס לזוכיס נחס
 כסא יסיכ כתר זס ט"ב פולס על גניכין ולח כסופן חסר. (יח) רבי נטורי, רלס זכח קע"ז, ט"ב.
 ויפוסין דף ט', ט"ב דף ס"ה. (יט) אין בידנו, ר"ל לה נוכל לככין סוד ככר. הלס כחמוטס פ' כי תסל
 סוף סקפס סזולח פירוט. (כ) רבי סתריה, כן היל נטחור רוטח גס נטדלס זסופל. חלל ככ"י זסלר
 סדוריס כחונ סתיא וכן נטעמיות ונטרלס כרונ סטוקיות כגון אלל סתיא כן סרז (יוטח, לב) סתיא כן
 סרז סתיד (זס פ"ג) חלעור כן סתיא (סססיס ע"ס סוסס ל"ד קחזין לב"ג) חזנן כן סתיא (כ"ג רלס פ'
 ז') יכזע כן סתיא (עדות פ' ב') וכן נטעכס ח' סרן ג' ריוטח סתיא כן זסופל כפי נוסח כנסלס, חסנס
 נוסס כסזניות זס גס כזקלס פ' ס' טזנה פ' סתריה. ונלסכ כי קלפו סתיא ת"ו נסירק חגוס לככרות
 על חסרון ת"ו חסרס ונטלופו כול סתיא: כעו נסקלס (דכ"ס כ"כ, כ"ח) ורלס סכן העור ס' תכ"ט
 ססיף כ"ד. זכ סתיא כן סרז קכע יזיכחו נרועי (יוטח לב, כ' ופ"ו. וטעפילס יז, כ'), ונעדרל ליקוט
 פ' וסי (פ' חס"ט) טזנל כטעזס זככיל לו עס סזעון. ח"ר"ש כן נקוד זס זס נדס"ח ט', ט"ו. לאריות,
 כנוי סול לככיס כוניס וסכסיס. לשועלים, כפי ללכסיס ריקיס וסחויס. (כא) לטרודור, כח ססער.

שְׁתַּכְנַס לְמַרְקָלִין: כִּי הוּא הָיָה אוֹמֵר, יָפָה שְׁעָרָה אַחַת בְּתַשְׁאֵרָה וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּעוֹלָם הָיָה מְבַלְחֵי הָעוֹלָם הָבָא וְיָפָה שְׁעָרָה אַחַת שְׁלֹקֶדֶת רַחֵם
בְּעוֹלָם הָבָא מְבַלְחֵי הָעוֹלָם הַזֶּה: כִּי רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּרֵאֵלְעֶזֶר אוֹמֵר, אֵל
תַּרְצֶה אֶת־חֲבִירָךְ בְּשֵׁעַת בְּעָסוֹ וְאֶל־הַנְּחַמְנֵנוּ בְּשֵׁעַת שְׁפִיתוֹ מִשָּׁל לְפָנָיו וְאֵל
תִּשְׁאַל לוֹ בְּשֵׁעַת נִדְרוֹ וְאֶל־תִּשְׁתַּדַּל לְרֵאוֹתוֹ בְּשֵׁעַת הַלְקָלְתוֹ: כִּי שְׁמוּאֵל
הַקָּטָן אוֹמֵר, בְּנִפְל אוֹיְבְךָ אֶל־תִּשְׁכַּח וּבְכַשְׁלוֹ אֶל־יִגַּל לְבָבְךָ. פְּרִירָאָה יְיָ יְדַע
בְּעֵינָיו וְהַשִּׁיב מַעְלָיו אִפּוֹ: כִּי אֱלִישֶׁע בְּרֵאֲבִיזָה אוֹמֵר, הַלּוֹמֵד יֵלֵךְ לְמָה
הוּא דוֹמָה לְדָוִד פְּתוּבָה עַל־גֵּיד חָדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לְמָה הוּא דוֹמָה לְדָוִד
בְּתוּבָה עַל־גֵּיד מְחֻזָּק: כִּי רַבִּי יוֹסִי בֶר יְהוּדָה אִישׁ בְּפֶר הַבְּבִלִי אוֹמֵר, הַלּוֹמֵד
מִן־הַקְּטָנִים לְמָה הוּא דוֹמָה לְאוֹכֵל עֲגָבִים קְדוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן מִבְּתוֹ וְהַלּוֹמֵד
מִן־הַזְּקֵנִים לְמָה הוּא דוֹמָה לְאוֹכֵל עֲגָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן יֶשֶׁן: כִּי רַבִּי
(מֵאִיר) אוֹמֵר, אֶל־תִּסְתַּכַּל בְּקִנְיָן אֶלָּא בְּמָה שִׁישְׁבוּ יֵשׁ קִנְיָן חָדָשׁ מִלֵּא
יֶשֶׁן וְיֶשֶׁן שְׁאֵפִילוֹ חָדָשׁ אֵין בּוֹ: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אוֹמֵר, הַקְּנִיָּה וְהַתְּנִיָּה
וְהַכְּבוֹד מוֹעִיָּאִים אֶת־הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: כִּי הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַיְלֻדִים לְמַת
וְהַיְתִימִים לְהַחֲיוֹת וְהַחַיִּים לְדוֹן לִידַע וְלְהוֹדִיעַ וְלְהוֹדֵעַ שְׂדֵיָא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר
הוּא הַפּוֹרֵא הוּא הַמְּבַכֵּן הוּא הַדֵּיֵן הוּא הָעוֹד הוּא בַּעַל הַיָּן הוּא עֲתִיד לְדוֹן
בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה וְלֹא שְׂכָרָה וְלֹא מַשְׂוֵא פְּגִים וְלֹא מִסָּח
שְׂוֹד וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשׁוֹן וְאֶל־יִבְשִׁיחַךְ יַעֲרֶךְ שְׂדֵי־שְׂאוּל בֵּית מְנוּס לְךָ

קב"ד'ן נעירוהו ל'פ"ז ז', ז' טעם כי כ"ז נוספתה כ"ט פרוסדור נספך. לשרקלין סדר גדול לטעם א"ס,
והוא, וכו' דף ל"ה, ע"כ נעשה טעם גדול. ככל דמי העולם הבא, כי לו יאלם לחדש ספי טעמו ול'פ
יוכל עוד לתקום. ע"כ רוח, ט"ל נתקדש דעמו, (פסחים ס"ג י"ג ימות ס"ג), ר"ל אע"פ וטעם חסדי, ועסקו
כעסקל ד'ה' יא"ס אלא ש"קו"ף נחלם נעטר דר"ס. (כ"ז) אל תרצה, נכוח ז', ע"כ. הגזק"ז בן
ט"ז ככל ס"י וכן נחלם גם כשרון. השוראל, הערוך נערך ע"ד נחלם תאחד, חלל נערך אל נחלם תשפול
כ"פ"ד כעו כנוסחתו. (כ"ז) ששאל הקטן וכו' נב"י א"ן כחן טקוס טאס ו' חלל נערך כ' אסר טאס
יכוח בן חטפ. כנפל אויבך, פטוק ט"ז נעצלי כ"ד, י"ז. וס"ס רגיל ששאל כקטן לכוחו ט' א"ס נבי ט"ס.
(כ"ד) הלומד ילד וכו' וכן אסר טחכס, נקח סכטע ניש כנעדות כחחם על הכן ותקח סכטע ניש
הוקח כתיב על כחול (נכסר סכניס אסר ס'). (כ"ז) כפר הבבלי, א' טקוס וכן נעלם נעדות ס' ו'
כשויס בן אליתן איס כפר כננלי. קדוח, אלא נחבאל כל לרכן וטקוחו א"ס הכניס, וכב"י אסר נחלם
קחית כב"ף. ין כנח, אעטרו עוד טעורכניס ט. (כ"ז) רבי סאיר אוסר, ככל ס"י גם כנכחית ונשאל
כרסה רבי אוסר. יש קנן ררש שכלא ישן, ויש ישן שאפילו וכו' בן נגסת סדד רע"ז. וכנלם לטקן
ספד"ס אסר דוטב לטאטד וס נ"ס' בן הטלך וככויר אסר ז', ל' כל סתי וקנס לחפצת, ל' כל נבי פדנכ
לנערת, כטס נעדים כטרו טרע, כטס וקניס כס נערתה. (כ"ח) ורובוד, כדריסה אסר ככדו, שורחכ"ט.
(כ"ט) לרחיח, בן ככל ס"י, וקח כלאן לפי הקריאה כעורגלם ככפול כי כסוכן טענכ סעתיס כס
לספיות חת אסריס, וככר פנע טו ככל ח"ס ונדחק ליכנו כדוסת. ור"ס ור"ס קטו ופסוקו כס"ס וככנו
לדוח, חלל איז זח סדך ככלט טן כלמן. ונאטת א"ן טן כלדך לספיד סכ"ס טן סוככ רך נכקדנכ
כנפעל להחיות, דגעת להראות לחשיות, ועלס כח סכככ יפה ר"ל כעתיס יוחזרו לפייס לעמיד לט"ס. ועטת
ר"ס אלא נעלם א"ס פיה כנפעל נמקרת טענת ככל ס"ס, כי הרנכ תנות כנענכ אלא נעלם כנינכ כמקל,
כנון כנכר (כדושות ס' ס') נכנס (אס ס' ס') כידר וכידר (אקליס ס' ס') כיקד (ר"ס כ"ל, ר"ל) כתקן
(ר"ס כ"פ, כ') נעטרו (פוסט ס"ס, כ') נעריש (אס ס"ו) ורניס ככ. לידע, רחם כקייחז כלא רגיס.

שְׁעַל פְּרִיָה אֶתָּה נּוֹצֵר וְעַל פְּרִיָה אֶתָּה נּוֹלֵד וְעַל פְּרִיָה אֶתָּה חַי וְעַל פְּרִיָה אֶתָּה מֵת וְעַל פְּרִיָה אֶתָּה עֵתִיד לְהֵן דִּין וְחֵשְׁבוֹן לְפָנַי מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רבי חנניא בן עקשא אמר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לשיקו הרבה להם תורה ומצוות. וי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר: קריש.

פ ר ק ח מ י ש י

בְּיִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שְׁנֵאִמַר וְעַמָּה בָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ: צַר טַעֲמֵי טַעֲשׂוּהָ יָדִי לְהִתְפַּאֵר:

א בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמָה תִּלְמוּד לּוֹמַר וְחֵלָא בְּמֵאֻמְרָא אֶחָד יָכוֹל לְהִבְרָאוֹת אֱלֹא לְהַפְרֵעַ מִקְדְּרֵשׁעִים שְׁמוֹאֲבָדִים אֶתְהֵעוֹלָם שְׁנִבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וְלִתְּן שְׂבָר טוֹב לְצְדִיקִים שְׁמוֹקִימִים אֶתְהֵעוֹלָם שְׁנִבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת: בַּעֲשָׂרָה דּוֹרוֹת מְאָדָם וְעַד גַּח לְהוֹדִיעַ בְּפִיָּה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו שְׁכַל־הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִים לְפָנָיו עַד שֶׁהִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶתְמִי הַמּוֹבִיל: ג עֲשָׂרָה דּוֹרוֹת מְנַח וְעַד אֲבָרְהָם לְהוֹדִיעַ בְּפִיָּה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו שְׁכַל־הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִים לְפָנָיו עַד שֶׁבֵּא אֲבָרְהָם אֶבְיָנוּ וְקִבַּל עָלָיו שְׂבָר בָּלָם: ד עֲשָׂרָה גְסִיזוֹת נִתְּנָסָה אֲבָרְהָם אֶבְיָנוּ וְעַמְד בְּבָלָם לְהוֹדִיעַ בְּפִיָּה חֲבָתוֹ שְׁלֵאֲאֲבָרְהָם אֶבְיָנוּ: ה עֲשָׂרָה גְסִים גַּעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמַעֲבָרֵם וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם: ו עֲשָׂר מִפּוֹת הַבַּיָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַפְּעָרִים בְּמַעֲבָרֵם וְעֲשָׂר עַל הַיָּם: ז עֲשָׂרָה גְסִיזוֹת נָסוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְהֵקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִיָּה בְּרוּךְ

אתה נוצר, נבסוטח פ' סקודי גורם על כרחך נולדת ועל כרחך מלדת ועל כרחך שחב חי ועל כרחך אפס עמיד ליתן וכו'. לפי, כן דרך בטעם לוטר בטקום לחי, וכמו דנק כדי לפי כרלס (גנת ע"ס, כ') וכן אטרו לגח בטקום לקמת (רשלי פ' ד' טאכ ו').

בעשרה מאמרות נברא העולם, נגמלא ר"כ דף ל"ג ועגלכ כ"א ע"כ נמשל מ' פעמים כחוב ויאמר אלהים נבראת הטלם, ושלח כרס אית גם כן כמאמר חזכו. אמנם כפרקי ר' אליעזר פ' ג' עובב ויולך מ' ויאמר אלהים אנטעאה נרעאש ולעזרי טוכה ויאמר אלהים לא טוב היאת כהדם לבדו, ושוב נעניס בחוסן חסד ככ"ד רל"ג פ' י"ז. ורלס גם כמ' מלמד ככל דף פ"ג, ע"כ. ומה חלמוד לומר, טב לימוד יז לוטר ככה, ר"ל שם יז לנו למודיע טוב. ובגין דף ק"ד, כ' י"ש פלטיד קאמר טר. (ב) מכעיסים לפנות, כן הוא כמדור רפ"ו וכן גורם נעל מרדש טטול. (ג) וקבל עליו שכר כלם, האדר שכיפ רלוי לכולן חילו היו לדיקום קנל חכרסט על טלטו, אטל חלקו וטלקס (רז"י). (ד) נסיונות, נטרדו ישי"ו וכו' בטקל וקרו' וקרוגות. וכו' כסיונות כוכ טרענ"ס כי חלכ סס פ' (לך לך טולדך, כ') ויכי רענ נאדך, ג') כהלקס ארס לפרעם, ד') כלחטו כד' טלכיס, כ') לקוטו ככר לפשכ אחר טנוש טכוליד טאכ, ו') כעילכ, ז') כלקס ארס ללניטלך, ט') גרוש ככר, פ') כרמח ננו יאטעלל, י') טקח ילפק. ובפרקי ר"א פ' כ"ו ויולך טנויים כטופן אחר, ורלס ג"כ מרדש טבלים טוטרד ל"כ וטנות דר"ג פ' ל"ג וטלוק אל יולר כ' דר"ב. (ה) ועשרה על הים, פירס כרענ"ס א') נקיעט כניס, כ') אנטעכ לכס הים כעין אכל, ג') ארלו כחקכ, ד') אקרקעית הים טדרכו נב כולרייס כחלסלס וטעכ חוטר וסיס, כ') אכקטו ליאחל דרכים רכיס לי"כ אנטיס. ו') אקטפלו הסיס וכתקא כחניס, ז') אטעיס כקטפליס כקרקע הים לל היו פתיכ חחט חלל פתיכות רכות טטודרות כלכני כבנין, פ') אקטפלו הסיס כפסיר חוכיית עד ארלו ככניס פלו חל חלו כעכרס נכס, ט') אכיו כוכיס טכס טיס פתוקיס וכו' אופיס אופס, י') אלמטר גטו טכס די טתוקס לל היו יורדיס, כאלר לפרך אלל היו נקטפליס וטעטו פרעטות. ורלס כילקוט כללח רעו רל"ג ולמף כקוק. ט) ועשרה על הים, פירס רז"י ע"כ טכילחלס אכס י' כפילות אכרבה, רעס חיס, ירס חיס, טכשו חיס

שנאמר ויגפו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ה עשרה נסים געשו
לאסתנינו בבית המקדש. לא הפילה אשה מרחי בשר הקדש, ולא הסריח
בשר הקדש מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחיים, ולא ארע קרי לכבן
גדול ביום הכפרים, ולא כפו הנשמים אש של עצי הפערכה, ולא נצחה
הרח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים,
עמדים צופים ומשתחיים רחיים, ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם,
ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים: ם עשרה דברים
נבראו בערב שבת בין השמשות ואילו הן. פי הארץ פי הפאר פי האתון
הקלחת והמן והמטה והשמיר הבתב והמכתב והלחות. ויש אומרים אף
הפזיקן וקבורתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת
בצבת עשויה: י שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם אינו מדבר
לפני מי שגדול ממנו בחכמה (ובמנין). ואינו נכנס לתוך דברי חברו, ואינו
גדל להשיב, שואל בענין ומשיב בהלכה, ואומר על דאשון ראשון ועל
אתון אתון, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, ומודה על האמת,
וחלופיהם בגלם: יי שבעה מיני פרעניות באים לעולם על שבעה גופי

סוף, הכחות יכוונו, ירוו כשכלום, נרען לוי, סכרוס קטין, יכלנו קח, כספו ים, לללו כשסרה.
(ז) שנאמר בעדני יד, כל עשר פעמים מירי הכספים (אס ח) של ים סוף (אסי יד, י"ט, ג) (ב)
נערכ עס (ט"ו, לד, ג) נעדרט סין (ט"ז, כ"ג, ד) אבוירן סן כסן (ט"ו, כ"ג, ה) זלנו ללזוס סן כסס
(ט"ז, כ"ו, ו) כסיפיים (י"ז, כ"ג, ו) נעעזכ העגל (ט"ו) כסנרטס (נעדרט י"ח, ט"ג, ז) נקנזוס כסלום
(אס י"ח, ד"ג, י) נערגלום (י"ד, כ"ג). וזלס סנות דר' נתן פרק ל"ד תטר' ערבין דף ט"ו ועדרז כסלום
סוסר כ"ט. (ח) ולא הסריח, ס"ט ולס כסל"ט. רוסככיים, עגורת ככינו לנמו סעכס (אסי י"ה, כ"ט),
נל"ט סוףכסוסי. שרע ל' סקרט ועיפס, וכן נקורו כסיפל. ולא ארע קרי לכ"ג בה"כ, ר"ל ססן כס"ט
כרלזון, כי נכר"ט אי נעלס יוסף בן לילס טליפורי אפירע לו קרי ניכ"כ כדזיתס ניירולטי כוריות פ' ג'
ונכלי יוספ י"ג ע"ג. ולא ככו גו' ולא נצורה ונו' ללו ככרס כדכרס לזנס נעזכ כסי אכזיתס כסרלס
כיועס כ"ט, וזלס כוסספוט י"ט. ארז עסוד העשן, אסי סחטר ועולכ. צוספוס, נדחקיס אז סלל אז,
רזיזום, אלס סיס אסוד טכס דוסק סת סכרו. ונעדרט כ"ר פ' כ' ויקרס רככ סוף פ' י' וקסלת רככ דף
פ"ד סטרו סול' איו ד' סמות רזוס בין כל אסוד וסוד וזלס סכל כד, כדז אלס יכפ זוסע אסוד עסלפו
אל סכרו ויטעב. (ט) עשרה דברים וכו' רלס ססיפוס דף כ"ד אסס ונזיס כלסון אסוד גס כירולטי
לנעדרט כ"ט, כ"ט אסס כסרסז זונ כסון אסוד, גס כסרליתס פ' כלח סזוק סד חנכ סלגסס אסס אס
כסרס עזונכ עסרלסוט כסרלסוט. וזכס סכולס כי כסרקי ר' אליעזר פ' ג' אסוד עזונכ דכרס ככרלו כסס
עני, וכלו סן ככרל וסנן וכוטס וקספ וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס
כוס כעלכו סכרס דכרס ככרלו כע"ג וכו' ככל ככו נעכננו ג"ס. פי רכרקי, פי נעדרט ט"ז, ל"ג. פי רככר
אמות י"ז, ו'. פי רכרקי נעדרט כ"ט, כ"ט. וקסרת, כרלזית ט' י"ז. וכוטסו אמות ד', י"ז. וכוטסו, אן
קסן כסין כולטס אכיו כרלסום אמות על סכנכס וכן ככקפות עזלכין וכו פתחו אכיו כספור וכוטס וכו נקשו אס
כסנכיס ככין כר"ט כדזיתס כסוטס ט"ט ע"כ תיסין דף ס"ט וילקוט טלכיס רעו קס"ג. וכוטס, כרלות כסותיות,
וסיקרבי כן גורס רז"י ונכנו אסרס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס וכוטס
ולרי סספ סס"ו וכן קוד כ"ט, וכוטס כסס וכוטס אככט כו סקיקת כולסות. וכוטס עכס ו' ג"כ עסרלס לכרלות
על כסס ככו כעקוס וכוטסכט (קודזין כ"ט ע"כ) טכככס גללס ככו (פ"ז כ"כ ע"כ) וזלס רז"י לססיס כ"ד.
וכסיקין, ככרס. וזילו של אכרדום אכינו, כרלזית כ"ג, י"ג. וכסרקי ר"ט פ' י"ט גורס וזילו של יוסק. צבת,
סלקסיס קכגו. (י) שכערה דכרס, אסר אכלסום סוד טככר כעככר סחחיל סודר כסכר אככס וספ"כ סודר לרסכ.
כוללס על' גלמי רלו עיריך (סכלום קל"ט, ט"ו) וכוטס גוף אלס עסרס ילררו, וכן כלס אלס עסרה סלכסן קרלסום
גולמי סן, וכככטו כמכס לכרות על אסר סכר כנס, סקלסו. וכככין, לזס ככ"י גס כככ"ס ל"ט גרס לו.

עבדה: מקצתם מעשרים ומקצתם אינם מעשרים רעב של בצת בא
מקצתם רעבים ומקצתם שבעים: גמרו שלא לעשר רעב של מדהמה ושל
בצת בא: ושל לא לפול ארתהחלה רעב של בליה בא: דקר בא לעולם
על-מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פרות שביעית:
חרב באה לעולם על-ענוי הדין ועל-ענות הדין ועל-המזרים בתורה שלא
כהלכה: חזה רעה באה לעולם על-שביעת שוא ועל-חלול השם: גלות
באה לעולם על-עובדי אלילים ועל-גלוי עריות ועל-שפיכות דמים ועל
שכמת הארץ: יב בארבעה פרקים הדקר מתרבה, פרביעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי הדג שבכל שנה ושנה: פרביעית מפגי מעשר
עני שבשלישית, בשביעית מפגי מעשר עני שבששית, במוצאי שביעית
מפגי פרות שביעית, במוצאי הדג שבכל שנה ושנה מפגי גול מתנות עניים:
י ארבע מדות באדם. האומר שלי שלי ושלך ושלך זו מדה בינונית ולא
אומרים זו מדת סדום, שלי שלך ושלך שלי עם הארץ, שלי (שלך) ושלך
שלך חסיד, (שלי) ושלך שלי רשע: י ארבע מדות בידעות. גוח לבעוס
וגוח לרעות יצא הפסדו בשכרו, קשה לבעוס וקשה לרעות יצא שכרו
בהפסדו, קשה לבעוס וגוח לרעות חסיד, גוח לבעוס וקשה לרעות רשע:
יא ארבע מדות בתלמידים. מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו בהפסדו,
קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו, מהיר לשמוע וקשה לאבד
זו חלק טוב, קשה לשמוע ומהיר לאבד זו חלק רע: יא ארבע מדות בנותני
צדקה. הרועה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים, יתנו אחרים
והוא לא יתן עינו רעה בשלו, יתן ויתנו אחרים חסיד, לא יתן ולא יתנו
אחרים רשע: יא ארבע מדות בהולכי בית המדרש. הולך ואינו עשה שכר
הליכה בידו, עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו, הולך ועשה חסיד, לא
הולך ולא עשה רשע: יא ארבע מדות ביושבים לפני חכמים. ספוג ומשפך
משמרת ונסה. ספוג שהוא ספג את-הכל, ומשפך שפכנים ביו ומוציא

(יא) רעב של בצת, אכזבים טועים ונתון כך עתיק הסדר עד שנקלת בני אדם רעבים. וכנת דף
לכ פ"ג טעון נטול תרוטות וטענות אטיס נענרין וכו'. בראשית, אלוכלים וחינס אטיס (ד"א). וכנ"ר פ' ט'
נישו פליכו רעב אל נלרת סיה, כתי אליזע רעב אל פווסה סיה. של בליה, סכס טתיס נרעב. חרב באה,
רעס שנת דף קל"ג. ענוי הרין, חס הדיוניס לפטר זיודעיס סרין טפתיס טותו. עוחה הרין, שטקנליס שד
וטעוטיס פת סרין. גלוח באה לעולם, ננטנדנ רכס פרק ז' דף רכ"ב ענוטר ספאס. (יב) ברביעית
נאכ כרנישית אל טטטס. ובשביעית, סיה שנת סטטטס. הרג, תג ססיכות. (יג) שלי שלך ושלך שלך
חסיד, נסדיר ר"ו שלי ושלך שלך חסיד, וכן גודס רכ"ז נאס טאזיות טדוקת. (יד) לרעות נכנין סקל
כטו ותרלני (נלחית ל"ג, י') וסטטס, לביות רולכ ופוככ פת טי אכיס כועס עליו. (טו) לאכד, לכסת
טכ זטטט. (יז) ואינו עשה, סלין לוטר דכר רק זוטע טפתיס. (יח) ספוג, פידו, יז טכס סכס
כספת כ"ל סאקת. ומשפך, טריכטער. כשכרת, ויחיו. ונפת, טיינגע. ידע: סכות דד' נתן פרק ט'.

בזו, משמרת שמוציאה את דתו וקולטת את השמרים, ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הדסלת: יט בלאהבה שהיא תלויה בדבר במל דבר בטלה אהבה, ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמונו ותמרה, ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן: כ כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקם ושאינה לשם שמים אין סופה להתקם. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמי, ושאינה לשם שמים זו מחלקת רבה וכל עדתו: כא בלאמזבה את דברים אין הטא בא על דו וכל המחטא את דברים איזו מספיקים בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את דברים וכות הרבים תלוי בו שנאמר צדקת יי עשה וכושפטיו עם ישראל ירבעם בן נבט הטא והחטא אתי הרבים הטא הרבים תלוי בו שנאמר על חטאות ירבעם אשר הטא ואשר החטא את ישראל: כב כלמי שישבו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו שלאברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה מתלמידיו שלאברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו שלאברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם אבינו אוכלים בעולם הזה ונוחלים העולם הבא שנאמר להגחיל אהביו יש ואצרתיהם אמלא. תלמידיו של בלעם הרשע ירשים גידעם ויורדים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחיצו ימיהם ואני אבטודבך: כג יהודה בןתימא אומר יהוה עו

וקולטת את הסלת, פירש רש"י נפש שטולטת את חקטס שפונים כריסים של גרוסות ללודך טולת לסנאות, אלוה קטש נטולט טן הנפש נקרא טנק של טנאות וגרוט טוה ופסול חכל טט אטאר נכטפ אטרכ קליטתן טטמי טלתתן נטיס חחרים וטוחנין אוחט טט אוחן גריטין אל חמים זכארו נכטפ וטולטין טכן טלת נקיס, וטוה דרכו אל חכס שטחיק נטיקד וטניח את טזטל טכ"ל. ורחימי פירוט זטירט כטטורים כטטונים טחינט נטפ נקראים טלת נל' טרכי. יט) אהבת אמונו וחטא, נתחל דני חליט פ' כ"ט גורט, "פיוו טיח טכט טכיס חליט נדכר זו טכט בלעם ובלק, וטאינט חכיס נדכר כנון חרנטס יחת ויעקב" וט"ט. טוק טוק טכרסט חטנון וטטר לט תתכן כי תטר לט טכט את חטנון ויז לטניט חטנון חטרי. (כט) אין מספיקים כידו, וכן כטט' טטות פרק ט' וטוטכ ט"ז, חך ניוטכ דף פ"ז גורט, "כטטט אין כטסיקין כידו וכו', חלוי בו, טפירוט רט"י וילט אגרט חלויה נו וכן טיקד. צדקת ה', דכריס ל"ג, כ"ט. על חטאות, ט"ט ט"ו. ל'. (כט) חלילי, ל' טנכט טוה כטו ראלה ררט כלזון כטחוי, וטוה כרכוי טן חל"ח זכוט חטוס חלו כטו כלכ טניף (טנכדין ט"כ ט') כלכ טוטר (טנוטות ט"ג ט"ט דף ק') כלכ טוילט (טט דף קי"ג, ט') כלכ טוטר (כריס ט"ג, ט"ח) חלט כותנ (ט"ו ט"ח). וחלט עוטט (טטטט טני ט' ג' ורטט טט חוטטט יט'). חל"ח כפ"ט נקטן וטוה טוטר נקכט טן כוכר חל"ח כטו זטלט חיינט (ויקרא י"ג, כ"ט) טטלטכ טפלט (יטוקלט י"ז, י"ד). תפט רחבה, רחט רט"י נטדנר כ"כ י"ח. ונכ"ט תפט קצרה, ופירט רט"י כליטר כל טט טנוט לטחריס דוטכ עליו וחינו יכול לטטול חט נני חדס, נל"ח חטטטרוטקאיך. להגחיל, טזלי ט', כ"ט. וכדרט נטוק טט' עוקלין טטחיד חק"כ לכטחיל לכל לייק ולרוק ט"י עולטוט כטטן חנת יש. זי"טט ט' טלין וכנון כחונט ככ"ל כטו נטורח (יכוטט ט"ו, ט'). חתרה אלהים, תכליס נ"כ, כ"ד. (כט) יהודה בן חיסא, נכטסיס דף קי"כ גורט רט"י יכודט בן חיסט, גט נכגינט דף י"ד טווכר נטוטר רט"י,

בְּמִדָּה וְקָל בְּגִשְׁרֵי רֵץ בְּצִבִי וּגְבוּרֵי לְעִשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׂבִשְׂמִימִים: הוּא
הָיָה אוֹמֵר, עַו פָּנִים לְגִידְהֶנָּם וּבֹשׁ פָּנִים לְגַן עֵדֶן: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ: כִּי הוּא הָיָה אֹמֵר, בְּדַחֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא בְּזַעַשׁר שָׁנִים לְמִשְׁנָה
בְּדַשְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה לְמַצּוֹת בְּדַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד בְּזַשְׁמִנָּה עֶשְׂרֵה לְחֶפֶה
בְּדַעֲשָׂרִים לְרִדּוֹף בְּדַשְׁלֵשִׁים לֶכֶח בְּדַאֲרָבַעִים לְבִינָה בְּדַחֲמֵשִׁים לְעֶצֶה
בְּדַשְׁשִׁים לְזִקְנָה בְּדַשְׁבַּעִים לְשִׁיבָה בְּדַשְׁמוֹנִים לְגְבוּרָה בְּדַתְשָׁעִים לְשׁוֹחַ
בְּדַמָּאָה בְּאֵלֹי מַת וְעֵבֶר וּבְטַל מִן הָעוֹלָם: כִּי בְּרַבֵּג בַּג אוֹמֵר, תִּפְדֶּבֶה
וְתִפְדֶּבֶה דְּכָלָא בַּהּ וּבַהּ תַּחֲזֹא וְסִיב וּבְכֹלָה בַּהּ וּמִנְהָ לֹא תִזְוַע שְׂאִין לָהּ
מִדָּה מִזְבָּח הַיִּמִּנָּה: כִּי בְּדַהֲא הָא אוֹמֵר, לֶפָם צַעֲרָא אֲנָרָא:

רַבִּי חֲנִינְיָ בְּדַעֲשָׂא אוֹמֵר, רַעֲה תְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְסִיבָה הַרְבֵּחַ
לְחַם תּוֹרָה וּמַצּוֹת. יי שְׂנַאֲמֵר, יי חַסֵּן לְסַעֲן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר: קְרִישׁ.

פ ר ק ש ש י

בְּלִי־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְחַם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׂנַאֲמֵר, וְעַמְּךָ בְּלָם
צְרִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְעַשֵּׂי מַעֲשֵׂה יְדֵי הַתְּפֹאֵר:

שָׁנֵי חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בְּרוּךְ יִשְׁבַּחֲךָ בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם: * רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר, בְּלַחֲעוֹשֶׁק בְּתוֹרָה לְשָׁמְהָ זִזְבָּה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְלֹא עוֹד אֱלָא

עַו פָּנִים לְגִידְהֶנָּם, עִיין טַס' כְּלֵס. וּבֹשׁ פָּנִים, כֵּן נוֹרֵם רַשָּׁנ' וְכֵן כַּסְתּוֹר אֶלְלוּנִיק וְרוּעָא וּבְכָל וְכוּא תּוֹמֵר
בְּסַבְדוּ עוּ פָּנִים, וְכָלֵס חִיין פֿעֵרסְקֵאטְטֵר. אַחַל בִּשְׁחָ פָּנִים כּוּא אַס מַסְקֵה כְּכָל פֿעֵרסְקֵאטְטֵיט, כְּמוּ פִי אֶלִין
לוּ כַּאֵס פָּנִים (נְדָרִים כ'). אִי־גִנִּין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן הִנֵּה כַסְדוּרֵי רַפִּי' וּרַפִּי', אִף כַּסְעִינֹת גַּם כְּבִי' וּבַסְחוּרֵי
אֶלְלוּנִיק וְרוּעָא כַסְרַסָּה שְׂחִיָּה עוֹרֵךְ כַסְרַהֲרָה וְכוּ'. (כַּד) הוּא הִיָּה אוֹמֵר, וְכִי' כֹּאס כֵּן כַּסְעִינֹת שְׂמוּאֵל הַקָּטָן
אוֹמֵר כְּנֻסָל וְכוּ' הַסְעוּדָת לְטַעֲלֵה כַסְרַךְ ד' סַטָן כ', וְכִי' כֹּאס כֵּן כַּסְעִינֹת וְכִי' כֹּאס כֵּן כַּסְעִינֹת וְכוּ' הוּא
הִיָּה אוֹמֵר כֵּן סַטָן וְכוּ' וּכְסוּדוֹר רַפִּי' וּכְסוּדוֹר אֶלְלוּנִיק עוֹמֵר גִּב' כֵּן כַּסְעִינֹת אוֹמֵר גו' כֵּן כַּסְעִינֹת אוֹמֵר גו' קִידִס
טַאָת כּוּא הִיָּה אוֹמֵר כֵּן סַטָן, וְהִנֵּה לְגַרְסָה וּ כֵן כַּסְעִינֹת כֵּן כַּסְעִינֹת כֵּן כַּסְעִינֹת אִינִס. וְכַסְדוֹר רַפִּי'
וְכִי' אֶסֶר כִּינֵס סַס כֵּן כַּסְעִינֹת אוֹמֵר, כֵּן הִזְ הִזְ, וְכִי' אֶסֶר כֵּן כַּסְעִינֹת אוֹמֵר כֵּן כַּסְעִינֹת
וְכוּ' וּלְפִי זֶס לְטַעֲלֵה הַקָּטָן טַאָת כֵּן סַטָן, וְהִנֵּה כַסְדוּרֵי שְׂמוּאֵל. לְגַבְרָא, כֵּן כּוּסַף רִיכ כַסְדוּרִיכּוּ, אִחַן כַּסְפֵּרִי
כַּסְעִינֹת כַּסְוִסָּס לְתַלְמוּד וְכֵן כּוּא כַסְדוּרֵי רַפִּי' וּרַפִּי', וְסַעֲנִין אַחַד רַק אַזֵּוּ לֶאֱזֵן הַקְדָּשׁ וְכוּ: ל' אֶרְעִי,
וְסַעֲנִין כַּסְן כַּסְן זֶס כַּסְרַת וְסַעֲטֵיטִס אַסִּו סַתְנָפִיס כַּסְחִדוּנִיס מַדְקָקִיס כַּדְכִרִי כַּסְחִזְנִיס לְפַרְסָס, וְהִנֵּה
רַפִּי' נְטוּכָה דָף כ'ס וְכַנֵּס טַלִיעַף דָף ל'ג. בֵּן שְׂמִנָּה עֶשְׂרֵה לְחַפְהָ, וְרַעַז לֹו גִיטְעִרִיָּה, וְהוּא אֶסֶר
כַּסְחִזְנִי יִתָּם. לְרִדּוֹף, אֶזֶר טוֹנוֹמִיין, לְאֶחַד אֶלְפֵד טַקְלָה טַאָה וּכְסֵה אֶסֶר לְרִיךְ לְחַזוֹר אַחַד פַּרְסָת
נִיחֹו. פִּירוֹז אֶסֶר, אֶרְדִּישִׁין אֶחֻוּ טֵן כַּסְעִים וְסַעֲנִישִׁין אֶחֻוּ עַל סַעֲטִינֹת אֶלִין כִּיָּה דִין אֶלְטַעֲלֵה טַעֲנִישִׁין פַּרְסָת
טַנ' כ'. לְכַח, כַּסְדוּרֵי רַכָּה פ' ו', טַנ' אֶלִין גו' עַבְלֵן אֶסֶר טֵן אֶלִין לְכַח. לְגַבְרָה, תַּסְלִיס כ', י'.
לְשַׁחַת, אֶסְכֵּלֵן אֶחֻוּ וְכַסְפֵּךְ (כַּד) כֵּן כַּסְעִינֹת, כֵּן כַּסְעִינֹת כַּסְחִזְנִי כַּסְחִזְנִי עַרְתִּין כ'ז, ע"כ סַסְסִיס
דָף ל'ז כַּסְחִזְנִי דָף י'ג מַרְבִּין י'ג, ע"כ וְסַנְחֹת פ'ט ע"כ. וְכַסְלִיָּה זִיעַל פ' י'ז גַּרֵם יוֹחֲזֵן בֵּן כַּסְעִינֹת וְכֵן
אֶסֶר כַּסְחִזְנִי דָף י', ע"כ. בַּהּ, כַּסְחִזְנִי חוֹדוֹר וְחַזוֹר וְתַסְלָה כַּסְעִינֹת כַּסְחִזְנִי, חַחֻמָּה, תַּכִּינֵס. וְכָל הַרְוִי. וְסִיב
וְכַלָּה בַּהּ, ר"ל עַד וְקַנְסָה וְזִיכָה תַּכְנֵס כַּסְעִינֹת. חוּעַ, לֹא חוּח טַעֲנֵה. בֵּן הָא הָא עִיין חוּסְפֹת טַנִּינָה דָף פ' ע"כ.
לְפָסֵם צַעֲרָא אֲנָרָא, כִּי רִיכ כַּסְעִינֹת אֶחַסֵּה אֶכְל כַּסְחִזְנִי הַסְחִזְנִי וְעִינִיָּה כַּסְחִזְנִי כֵּן יִסִּיב אֶכְרֵךְ עַרְתֵּס.

שְׁנֵי חֲכָמִים, פַּרְק זֶס פִּירוֹז טֵן כַּסְעִינֹת אֶל אֶחֻוּ, אֶלִף כַּסְחִזְנִי כּוּא וּכְסֵה גִב' פַּרְק קַמִּין כַּסְחִזְנִי,
וּכְסֵהוּ אֶל טַס' פַּרְק כַּסְעִינֹת אֶכְוִכִּיס לְטַנְחָס טַכְכָּתָס זֶס כֵּן סַטָה לְטַנְחָת פַּרְק אַחַד כַּסְעִינֹת וְכִינֵס לְטַח
כַּסְחִזְנִי פַּרְק זֶס אֶזֶר טַסְפִּירוֹ גִּב' כַּסְעִינֹת הַסְחִזְנִי וְעַסְפִּירִים טַעֲטַלַת כַּסְחִזְנִי וְחַלְטוּרַס. וְחַלְטָה פַּרְק זֶס כּוּא

שְׁבַל־הָעוֹלָם בְּלוּ בְּדִי הוּא לִי. נִקְרָא הָע אֱדוּב אֱדוּב אֱתֵימָקוֹם אֱדוּב
 אֱתֵימָרְיוֹת וּמִלְבִּישָׁתוֹ עֲנֵה וּרְאָה וּמְכַשְׁרֵתוֹ לְהוֹיֹת צְדִיק חֲסִיד יִשְׂר וְנִאֲמָן
 וּמִרְחֻקָתוֹ מִן־חֲמָא וּמְקַרְבָתוֹ לִידֵי זְכוֹת וְנִהְנִים מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בִּינָה
 וּגְבוּרָה. שְׁנַאֲמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה. וְנוֹתַנָּת לִי מַלְכוּת
 וּמְמִשְׁלָה וְחִקוֹר דִּין וּמְגַלִּים לִי רְוֵי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲיָן שְׂאִינֵי פוֹסֵק וּבְנֵהר
 שְׁמִתְגַּבֵּר וְהוֹלֵךְ וְהוֹיָה צְנוּעַ וְאַרְךְ רֵיחַ וּמוֹחֵל עַל־עַרְבוֹנוֹ וּמְגַדְלָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ
 עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים: כ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּרִדְלוֹי. בְּכָל־יוֹם יוֹם בְּתִיקוֹל יוֹצֵאת
 מֵהַר הָחֹרֵב וּמִכְרֵזֵת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שְׁלֵת־תוֹרָה. שְׁבַל־מִי
 שְׂאִינֵי עוֹשֵׂק בְּתוֹרָה נִקְרָא גְזוּף שְׁנַאֲמַר גְּזוּם זֶה־ב בְּאֵף חֲזִיר אִשָּׁה יִסָּה
 וְסָרֶת טָעָם: וְאוֹמַר. וְהִלַּחַת מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים
 הוּא חֲרוּת עַל־הַלַּחַת. אֶל־תִּקְרָא חֲרוּת אֶלָּא חֲרוּת שְׂאִין לָךְ בְּדִהוּרִין אֶלָּא
 מִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה וְכָל־מִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה הִרִי זֶה מִתְעַלָּה
 שְׁנַאֲמַר וּמִפְתָּנָה נַחֲלִיאַל וּמִנַּחֲלִיאַל בְּמוֹת: ג הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ שֶׁרָא אֶחָד אוֹ
 הִלְכָה אֶחָת אוֹ פָּסוּק אֶחָד אוֹ דְבוּר אֶחָד אוֹ אֶפִּילוּ אוֹת אֶחָת צָרָךְ לִגְהַג פִּי
 בְּבוֹד. שְׂבָן מַעֲיָנוּ בְּדוֹד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא לְמַד מֵאֲחִיתָפֵל אֶלָּא יִשְׁנֵי דְבָרִים
 בְּלָכָד קָרְאוּ רַבּוּ אֱלוֹפּוֹ וּמִידְעוֹ שְׁנַאֲמַר וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעַרְכֵי אֱלוֹפֵי וּמִידְעֵי:

רבי סאיר אומר וכו' (אז ע"כ קרא לו בעל שנות הספור נס' כ"ו. רע"ה. רע"ט. וכו' סרק ר' סאיר)
 והלאו שני חכמים וכו' היא כדעות הקדמס לו לשנס של נרימח זו ולכודיע נוס כי כנרימח כעסע שוות כ'
 לפענה רק שהפנניות נאנו בעדלנו אל רנינו הקדוש והכנרימח נאנו סוף לסדרנו, וע"כ נקראו כנרימח סל' סוף כי
 סחון חרנושו סנרל. וככ"י סחמיל 37 שנו חכמים וכו'. והנה נחנל דני אליס זוטל סרק י"ו כעסע נאנה כל סרק
 זה, וסס סחמיל ר' אליעזר אוער כל העוסק וכו'. ועוד לדעת כי נסדור רכ עסרס סניל אחרי זכ סכרל אל קנין
 תורה עוד סרק טסס' דרך חרן סחמיל דרבי חלסירי חכעיס ענו זשפל רוח וגו'. כרי הוא לו, רלחי
 סול לו. ומלכשתי, חורס סלנחט אוחי. ונהגים בני פדס ספנו. לי עצה סשלי ס', י"ה. כסעין סשס סוסס
 וכנהר שסחנהר והולך, כן כנרסס כס"י וכן גס נחנל דני חליס. וי"ה צנוע, ר"ל סעוסק נחורה נאסס כול יסיס
 ננוע נכל עת כי סלניסות לו קנין נפסו. וכן נקידו וי"ה נל' נינוני כסו וחסס וי"ה להס סלך (נחסיס ו' ו')
 וכעסנה ע"ז דף ע"ח, כ' וי"ה להס, וכן קרל יעכ"ץ גס נעל וי"כ ס' חל"כ גס רכ"ד לזלסו דקדוקו דף ע"ח.
 ועס סכרכ סדוריס וי"ה חו גיב"י ל' לווי סול זכ וקסס כי לא יקסר לסנור סכנר. (כ) בכל יום וכו', סלסר זכ נח
 ג"כ נחנחוסל נפסוק והלווחו טעס חלכיס גס נסעות רכס ס' ט"ח, וננ' סקוסח סללו סכרסס נווץ לרקב"ה.
 בת קול, קול סכרס, ורלס חוספוח נססדרין דף י"ח. ונעל נלחון ס' כ"ט פירס, סדחו אל קול סל' סלסס נח
 יכיל (ס"ח ז' כ"ו) ר"ל לפי סרסס סיכול סחון כסוטע לקכל ילסלס סקול קילו, ונחטת פירז זכ סכוון עס סה
 סכח רש"י כסוטע דף ל"ג ורלס גס נרס"י לסיוב ד', ס"ז. סעלכונר, סהעלנון סעולניס חת סחורס, ססיס
 עלוכס על סחין לכ עוסקיס. נווץ, סנודס וסנוטר, וינער כו חניו חרנושו ונוץ כה (כרלסית ל"ו, י'). גום
 זה, סשלי י"ח, כ"כ. וכפירוש רש"י דפיס רפ"ס כחנ נוס וכן כפף נוטריקון נווץ. ורלס עוד נעדרס סעולל.
 והלחוח, סעות ל"ג, ס"ז. שחין לך כן חורין, ניוקרל רכס פ' י"ח גס סעות רכס פ' ל"ג, וע"ס ותנחוסל
 פ' כי חסל ספורל לענין סכ כול כן סורין, ר' יכורס אוער סירות סן סכלכיות, ר' נחסיס אוער סירות
 סעללך סעות, וכנן אוערס סירות סן כיסורין. ורלס נפסר ג' סזכס ו'. וססחנה נחליאל, נעדרר
 כ"ח, י"ט. ונדרס נערוכין דף כ"ד יכרדיס דף כ"ה חס כרסס עוסק נחירס נכל כחו נחנה לי נסחנה וכיון
 סחנה לו נסחנה נחלו סל וכיון ספלו חל עולה לנדולה. (ג) לר"י ככ"ח נפחח כסו קסי וכן (ס"ד ד'
 כ"ד) כן יגיב (יסעיס כ' ד'). קציני, דרך נעלי סזכס לכסחטל לפעסיס נפעלי לסד"י סל"ף ככסכ לסד"י
 סל, כסו חס רניל לסרית, קריתו לפסיו (יוטל י"ח ע"ג) לא קרניו (רלס נרכות) נטקיס לסרל, קרלס
 קרלני, וכן סציני נטקיס סציני. קראו רבו, ס"ח עשאו רכו, ר"ל עס לו כנח כלילו כיס רכו, סלל
 רכו נחטת סיה פירל סיסרי כדחיסל כסיר רכס דף ו' וע"ך דף י"ו, ס"ג. ואתה אנוש, סחסיס כ"כ, י"ד

והלא דברים קל וחמר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו. הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד. ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים יגהלו, ותמימים יגהלו טוב. ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתו אלתעזבו: י כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אפה עמל אכא אתה עשה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא: ה אלתבקש גדלה לעצמך ואלתחמד כבוד יותר מלמודך עשה ואלתתאוה לשלהנם של מלכים ששלחנה גדול משלהנם וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך: י גדולה תורה יותר מן ההנהגה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והנהגה בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן. בתלמוד בשמיעת האזן, בעריכת שפתיים, בכינת הלב בשכול הלב,

והחורגם וזאת אחתפל נראה דרטי לי, רב דאליפת לי וטהודע חכמתה לי. אלא שני דברים בלבד, כספד טעמי אחיתפל לדוד אביב יוצג ועוסק נחורכ יחדי, אשר לו לטע אחת עוסק נחורכ יחדי וסלל ככר נאטר חרנ אל הנדים וזחלו (ירטיב כ'), ל'ו) חרנ על ת"ח שיוצנין נד נדר וזונין ולא עיד חלל טעטפטיס (נככות ס"ג ע"ג), אשר לו טה טעט, אשר לו אשר יחד: נטתיק סוד, נטטוק חני וחטה. פעט אחרת טעלח אביה כולך לניח ככנת ננחת (והנגויקס), אשר לו טח אחת עזאט וסלל ככר נאטר נכנ עם סדרת טלך, אשר לו טח טעט, אשר לו נביח חלבים נכלך נרנז, נרנזח נבי חדס. כן לפי הפירוש הטיוחס לר"ז. הנדפס טנינ לפרקיס נסדור רפ"ה וכן הביא טכרס"פ לסנהדרין דף ק"ו, נ'. אך נטטניוח נקוטס ויניליח אנת סס"ו הנוטחח נטקוס אביב כולך לטכ"ז ננחת,, אביב נכנס לניח כסדרש נקוטס וקופס" וכן כועתק נטדרש טעולל. וכנה כעקור אצחט טטני כפרוז כזה כוח נטטכת כלב (נדפסה נס' חטטה קונטרסיס דף ס"ו). אכל בילקוט טעולל רשח קט"ג טוכסיס נ' כורחית אטרות לחיתחפל כטפת אטין לטח כפרון חלל נכתף, והטצת (וטוכחט גס נטוכט כ"ג וטכות י"א וירולטי סנהדרין פ' חלק) טעור לכותיט אט על חרס כדי לכניח החכוס. אלא תורה. ר"ל טין ככוד נל לו לחדס חלל על טטקי חתורה. ונטדרש טעולל גורס אלא לחכסיס. ככוד חכסיס וכו' טורכנ טטני טטוקיס כספד רשח טטוק טטני ג', ל"ה. וכטני טף טטוק טטלי כ"ה, י'. כי לקח טוב, טטלי ד', כ'. (ד) כך היא דרכה וכו' טוכח נחנטוטל רשח פ' נט וטפרש אט על חתורכ טעלל טח טהיח נריך לטטל ויטטט וטצה טתקייטת נטי טרוף חטרי טענוני כעולס. ומיט כטשורה, חטט נל' יחוקחל ד', י"א. אשריך, חכליט קכ"ח, כ'. (ה) יחר טלסודך עטרה, זיכיו טטטין טרוניט טעכמתך. (ו) בשלשים מעלות, נטנות כטסנהדרין פרק כ', ואלו כן, טלך לח דן, ולא דנין חותו, לח טעיד, לח טעידן חותו, לח טולך, ולא חולנין לחטח, לח טיכט, ולא טיכטין לחטח, חין חוטטין חלטתו, טח לו טח טיני יולל טפתח פלטין טל, כטטנרין חותו כל טעס סטטין על כולך, וכט טיכט על הדנז, וטולח לטלפתח כרזות, פוץ נדד לטזות לו דרך, וחין טטטין נידו, כל כטט נוזין וזותנין לפניו, וטל חלק כרזח, ירכט לו נטיט עד י"ח, ירכט ככף ווכט כדי ליתן חטטניח, ירכט סיסיס כדי טרכתו, כותניט לו ס"ח לטטו, ויח טטו חין נטלחטה, חין כטיניט, חין נטטיכט, חין דוכניט על סיטי, חין יטניט על כטלו, חין טטטטטיט כרזטו, חין רוטיט חותו ככטול טרוט, ולא ככטול טפתטר, אל ככטול נניח כטרפן. והכנה בעטריט וארבע, אט כ"ד טתנות ככוכט טנויט נט"ק דף ק"י, ע"ג וטולין דף קל"ג, ע"ג וכתחוטט פ' כטדר, ואלו כן, י' נטקדט וד' כירולט וי' ננכולין, י' נטקדט טטטח כטטט, חטחח רעקי, חטט ודחי, חטט חלוי, וחטי טלטי נכור, חג טטן אל טלורט, טותר כעוטטר, חטי הוטט, לפט ככניט, זירי טטפות; ד' כירולט ככניטה, ככניכוריס, כטורט טן כחורכ וטיל כויר, ועירות קדטיט; וי' ננכולין חרטיט, חרוטט טטטר, חלכ, ורזחית כנו, חטתנות, פרוין כנו, פרוין טטר טטור, זדט חטוח, זדט חרטיט, גול ככר. דבריס, עיניט. כחלטוד כטטעח ראוון, כוח דכר חוד, זילטוד לח נלח, חלל יטטיע לחזיוו טח אטור. כעריכח טפתחט, זיטור לטודו טטטיט רכות עד זיטי טרוך כפיו וכטטתו. בשכלוח חלב,

באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, (בטרה) בשמוש חכמים, בדבוק חברים, בפלפול התלמידים, בלישוב במקרא ובמשנה, במעוט סחורה, במעוט הך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב-טוב, באמונת חכמים, בקבלת היסורים, הפכיד את-מקומו, והשמח בהלקו, והעושה סיג לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אהוב אוהב את-המקום, אוהב את-הבריות, אוהב את-הצדקות, אוהב את-המלשרים, אוהב את-התוכחות, ומתרחק מן-הכבוד, ולא ימנע לבו בתלמודו, ואינו שמה בהוראה, נושא בעל עם-חברו, ומכרעו לבף זכות, ומעמידו על-האמת, ומעמידו על-השלוש, ומתלישב בתלמודו, שואל, ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על-מנת ללמד, והלומד על-מנת לעשות, המזהים את-רבו, והמכוון את-שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו. הא למדת כלה-אומר דבר בשם אומרו מביא נאילה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: וגדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושהה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר בירחיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא: ואומר רפאות יהי לשרה ושקוי לעצמותיה: ואומר עררחיים היא לפחזיקים בה ותמכה מאשר: ואומר פי לנית חן הם לראשה וענקים לגרירתה: ואומר התן לראשה לניתחן עטרת תפארת תמנגה: ואומר פי כי ירבו ימך ויסיפו לה שנות חיים: ואומר ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: ואומר

כן כנרסה נתלמוד ונתעניות דפוס יאן טויניליוס וככ"י גם נעדרה שזאל גם נסודר רפ"ו ופסודו רופס ופסודו שלוניק, חך נסודר רפ"ב גורם ששכ"י הלב וכוח נסודר ניותר, יסעסס נסבאל על נסודרים, ונסודרים חתים ככוונת הלב נעקוס בבית הלב. בשמחה, נס"ל נוסף עוד נסודרה, סלל נסודר גם נחנף דני חליה טינע. נדייק חברים, כן כנרסה נסודר רפ"ו וז"י וכן כוח נחנף דני חליה וכן פירש רש"י לוסד נסודרה. בישוב במקרא ובמשנה, פירוש שקונע לו יסינה ללמוד פקדס ופסכ. ו' חנות פלו טעלה חסח סן וז"ל ובמשנה וכן יאל נעליל פחנף דני חליה. דרך ארץ, כנוי לתעטע. בארך אפים, יסי קסל לכעוס. באמונת חכמים, שטעין חת דכריסס. ואינו מחזיק טובה לעצמו, חלס פקח נ' טסכ ס'. רבכיר אח סקוסו, עקוס סכטחו, ר"ל יכיר נעלמו עד כטה חכטחו טנעה ולא יכרס לכורות נכר סלינו יודע. אח הנצרות, לעשות חקס. אח רחוכחות, כטכייחיס חוחו. ולא טגיס לבו, חלס נפח ד' טכס ס'. וסחיטב בחלסודו כן נרסח נתלמוד וכן נעמוד שלוניק ונתעניות דפוס יאן, ונחנף דני חליה ונעדרה שזאל ופתיטנ נלפודו, ופירשו שלוסד נישוב כדעה ולא נעסירות. שואל וסשיב, כן כנרסה נתלמוד וזכו ס', וזני דכריס סס ר"ל שזאל על טה שלס יודע, וסח מי שזאלו טינע. ונעדרה שזאל גורם שזאל כענין וטעיב כהלבס, וכן נעמוד שלוניק. שיטע וסוסיף, כוח טעלה חסח, ר"ל טוסיף עוד דעה על טס שטע טרנו שטין דכר עתוך דכר. רבכריס אח רבו, יזאל ללפול ולכקזית לרנו עד שטטחט וס חוט פטיכיס חת רכו. חל לסדת, ככס לפדת, ר"ל חלס ידעה ככר כי סל סחוטנ דנר וכו'. כל חוטנר רכר, נעגלה דף ס', חטר ר' שלעזר חטר ר' טנינף כל סחוטנ דכר כסס חוטנר וכו', וכסוף פס' כלס עותח כסס כן: טזחי, ונחכוטסל ס' נעדרה חטר ר' חנחוס כלנלר עקונכ חזי טל' טיחלס חקנל סן חקניס כלכס לכסס טפני כל מי סלינו חוטנ דכר טכל תורכ נכס חוטנר עליה חכטונ חטר חל תגזול דל כי דל טופ, וכל סחוטנ דכר כסס חוטנר וזכס שזאלו יזאל על יוד, טטי חסח לסר, טחטת, שטטט חדנר עטדכר, פל ידי כן וזכס שזאלו יזאל על ידס, סוי חס שטטח דכר סוי חוטנר כסס חוטנר. וחוטנר אסחור, חסטר כ', כ"כ. (זו) כי חיים, טעלי ד', כ"כ. רפאות, סס נ', ס'. עץ חיים, ג', י"פ. כי לחח, פ', ס'. וככ"י טוקדס סססנן כי לחח לססנן עץ חיים. חחן לראשך. סס ד', ס'. כי מי רכבו, ס', י"ח. ארך ימים, ג',

פי ארץ ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך: רבי שמעון בן יהודה משום
 רבי שמעון בן יוחאי אומר, הגוי והקב"ה והעשר והכבוד והתקב"ה והזקנה
 והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר עמרת תפארת שיבה
 בדרך צדקה תמצא: ואמר תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה:
 ואמר עמרת חכמים עשרם: ואמר עמרת זקנים בני בנים ותפארת בנים
 אבותם: ואמר תפארת הלבנה ובושה החמה פירמלך יי צבאות בהר ציון
 ובירושלם ונגד זקני כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אומר, אלו שבע מדות
 שמנו חכמים לצדיקים בלם נתקומו ברבי ובכניו: סאמר רבי יוסי כך
 קסמא פעם אתה הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתרלי שלום
 והחזרתי לו שלום. אמר לי, רבי מאיזה מקום אתה, אמרתי לו מעיר גדולה
 של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי, רבי הצונד שתדור עמנו במקומנו
 ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, אמרתי לו
 אם אתה נותן לי כלבסך זהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר
 אלא במקום תורה, וכן כתוב בספר תהלים, עלי ידי דוד מלך ישראל טוב
 לי תורת פיה מאלפי זהב וקסף. ולא עוד שבשעת פטירתו של אדם אין
 מליום לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה
 ומעשים טובים בלבד, שנאמר בהתהלכה תנחה אתך בשכבה תשמור
 עליך והקיצות היא תשיחה. בהתהלכה תנחה אתך בעולם הזה בשכבה
 תשמור עליך בקבר והקיצות היא תשיחה לעולם הבא. ואמר לי הכסף

ט"ו. כי ארץ ימים ושנות, אס נ', נ'. וכי' עומד נטקום פסוק זה הסקוק דרכי דרכי נעם ובל נתיבותי
 אלוס. (ח) ר' שמעון בן יהודה משום ר' שמעון בן יוחאי אומר, נכ"י הגרסא אסר רבי יהושע בן
 לוי משום רבי אלעזר בר רבי שמעון, ונכ"י חזר ר' שמעון בן מנסיא משום ר' שמעון בן יוחאי
 אומר, ונסדד רפ"ג הגרסא אסר ר' שמעון בן מנסיא משום רבי מאיר. רגוי, כתנ רז"ה ח"ל כנוי
 אכזר חתלם ליכנו סד טן האנע טדות חכל הוא אס כלל לכל אנע טדות אטכס אחריו אהס אפדטיס
 סכנסיס נגד כנוי, וכניא חתנל רליות טן כחתיס על האנע טדות, ולא כזכיר פסוק על כנוי לכדו
 כי הוא אס כלל, חכ אפסיס נ"ב נאה לצדיקים ונאה לעולם נל' ימיד, כי הוא פוזר על כנוי אכזיר
 חתלם, וככס אפור אפסטר, כנוי, וסיינו ככס וכעזר וכו' נאה לצדיקים וכו' עכ"ל ויפכ פירש, ודוגמתו
 נטלם אפד' אנת דף ט"ו, נ' תנו רבנן חטטס חיות הן חיות חלז על גכור חיות אפניע על ארי
 חיות יחז על חיל חיות חטטית על אקרק חיות חנוית על כנזר חיות כלנית על ליות, וקכס
 אפטר פטטס וטוכס אכס חכל כפירוס כי חיות חלז על גכור חינו טן אפנין חלז הוא פוטס על כולם
 וכן לכינוי חטטס חיות כן אכר ככן חיות חלז על גכור, וכן חיות אפניע וכו'. אפטרס, אפלי ט"ו,
 ל"א. האפאר חחוריס, אס כ', כ"ט. אפטרס חכמים, אס י"ז, כ"ד. אפטרס זקנים, אס י"ז, ז'. ונכ"י
 פוקלס חטטוק אפטרס וקריס לפסוק חפארס כפוריס, וחס חטטוק אפטרס חכמים אפטרס לא טוכס חכל, גס
 נתטוד וכל ס"י לא אפדד פסוק זה. חפטרס יאפיה כ"ד, כ"ג. ברבי, נרנינו חקדוס. (ט) אסר
 רבי יוסי בן קסמא, נכ"י כ"י גס נפדורי רפ"ג ורפ"ו ופחורי חלומיק פוקדס אפטרס חפטרס קנייטס
 קכס לו וכו' לפאנת אפד ר' יוסי בן קטטס. ופנע כ"י, נפ"ח וטכנ"י. ושל סיפריס. נעלי אקרק.
 שחדור אפטרס כמקומנו, חיות לנו לרנ וטורה לככוד ולחפארס. טוב לי, חכליס קי"ט, ט"ז. בהתהלכך
 אפלי ו', כ"ג. בקבר, טן אפטרס, כן הוא נפדדס חכליס טוטור ח' פסוק ויכס כען אפול. ונכ"י סוף
 פ' ל"כ גורס בשעת רביותה נטקום נקנר, וכן גס נפפרי פסוק ואנחם. לי הכסף, חני כ', ט'.

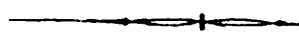
וְלִי הַזֶּהָב נָאִם יִי צְבָאוֹת: חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה (לו) הַקְרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלֵינוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד אֲבֹתָהֶם קִנְיָן אֶחָד
 יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנְיָן, דְּכַתִּיב יִי קִנְיָן
 הָרְשִׁית דְּרָכּוֹ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז: שָׁמַיִם וְאָרֶץ מִנְיָן, דְּכַתִּיב כֹּה אָמַר יִי
 הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הָרָם רַגְלֵי אֵיזוּהָ בֵּית אֲשֶׁר תִּבְגְּרֵלִי וְאֵיזוּהָ מְקוֹם
 מִגּוֹחֲתִי: וְאָמַר מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִי כֹלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מִלְּאָה הָאָרֶץ
 קִנְיָנְךָ: אֲבֹתָהֶם מִנְיָן, דְּכַתִּיב וַיִּבְרָכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֹאֵל עֲלִיּוֹן קָנָה
 שָׁמַיִם וְאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנְיָן, דְּכַתִּיב עַד-יַעֲבֹד עִמָּךָ יִי עַד-יַעֲבֹד עִבְדֵי קִנְיָת:
 וְאָמַר לְקְרוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאָרֶץ הַמָּוָה וְאֲדִירֵי כָּל-הַפְּצֵי בָּם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 מִנְיָן, דְּכַתִּיב מִכּוֹן לְשַׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתִי יִי מִקְדָּשׁ אֲדִנִּי כּוֹנֵן יְדִיד: וְאָמַר
 וַיְבִיאֵם אֶל-גְּבוּל קְדָשׁוֹ הַר זֶה קִנְיָתָה יְמִיט: יִי כֹל מַדָּה שֶׁקָּרָא הַקְרוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָאוּ אֶלָּא לְכַבּוֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי
 וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יַעֲרַתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו: וְאָמַר, יִי וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:

רַבִּי חֲנִנְיָא בְּרַחֲמֵי שְׂמַיָא אָמַר, רַחֲמֵי הַקְרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַבֹּת אֶת-יִשְׂרָאֵל לְפִיכָּה הַדְּבָרָה
 לְהַם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שְׁנַאֲמַר, יִי חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקָה יִגְדִיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר: קַדִּישׁ.

(י) חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים וכו' בֵּן גֵּרְמָה כְּתוּבָה וְכֹל ס"ו וְכֵן כּוֹחַ נִחְנָה דְּנִי אֵלֵינוּ פְּרָק י"ו. אֲשֶׁנֶּם נִטְכִילָהֶם פ' כָּלָה
 כְּפִסּוּק עַד יִשְׁכּוּר לֹא נִכְנֹו חֵלֶה ד' קִנְיָנִים תּוֹרָה שְׁמַיִם וְאָרֶץ וּבִבְט"ו וַיִּשְׂרָאֵל, וְכֵן כּוֹחַ גַּם כְּפִסּוּסִים פ' ע"ב
 וּכְפִסּוּרֵי פ' כְּחוּיָנוּ כְּפִסּוּק כֹּלָם חֲנִטְלוּ זֹחַת לֹא נִשְׁנִי חֵלֶה ג' קִנְיָנִים תּוֹרָה וַיִּשְׂרָאֵל וּבִבְט"ו. קִנְיָנִים, וְכִרִים
 חֲזָאִים וְעוֹלָיִם נִשְׁנִי כְּכַב"ב. ה' קִנְיָן, טַלְמִי ח', כ"ב. כֹּה אָמַר, יִשְׁעִים ס"ו, א'. סָה רַבּוֹ, חֲכָלִים ק"ד,
 כ"ד. בְּרוּךְ אַבְרָם, כְּרַשִׁית י"ד, י"ט. וְחַסֵּה נִר פ' ט"ג. וְכַמְדָּר רַבָּה דָף רַנ"ו, א'. וְחִנְחוּשָׁה פ' נִבְר. עַד
 יַעֲבֹר, שְׁמוֹת ט"ו, פ"ו. לְקְרוֹשִׁים, חֲכָלִים ט"ו, ג'. מִכּוֹן לְשַׁבְתְּךָ, שְׁמִית ט"ו, י"ו. וַיְבִיאֵם, חֲכָלִים פ"ח, ל"ד.
 (יא) כֹּל מִה שֶׁבְרָא הַקַּב"ה, כְּחֹדֶר זֹכֶר טַלְמִח ב' קִנְיָנִים אֲשֶׁר טַלְמִח אֲזַר חֲכָה יִתְרָה נִודַעַת לְהַם כֹּל שְׁחַה
 לְכֹלָל כֹּל כְּתוּבָאִים זְכוּלָם נִגְדָלוּ לְחֲכָלִיתָם וְלִשְׁחָה וּכְבוֹד כּוֹרָחִם. וְשׁוֹכֵל כְּרִיחָהּ זו גַּם נִיּוּשָׁה דָף ל"ח
 וַיְרוֹשְׁלֵמִי חֲכָלִים פְּרָק ב' כֹּלְכָה י"א, וי"ג, חָךְ זֵשֶׁם עוֹטֵד כְּמָקוֹם הַכְּפִסּוּק כֹּל כְּנִקְרָה כְּשִׁי כְּפִסּוּק כֹּל פֻּעַל
 ב' לְעַעֲנֹכוֹ (טַלְמִי ט"ו, ד'). אֲשֶׁנֶּם נִחְנָה דְּנִי אֵלֵינוּ וְכִסּוּף חֲנוּת דְר"ג כְּגֵרְמָה כְּכַפְסִרִינוּ, וְחַסֵּה גַם שְׁמוֹת
 רַבָּה רַחֵם פ' י"ו. כֹּל הַנִּקְרָא, יִשְׁעִיה ט"ג, ז'. ה' יִסְלַךְ שְׁמוֹת ט"ו, י"ט. וְכַנְיָי נִוּסָף טוֹד חֲתוּסֵם אֵל פְּסָק
 זכ ה' מִלְּכּוּחָה וְגו'.

לְאַחַר מִנְחָה יוֹאֲכִים לְעוֹרֵם אֲלִיזִית, חֲזִין כֹּה קִירוּשׁ לְפָנֵינוּ, לְכַחֲלָה לְרִיךְ לְקִנְיָנֵם עַל סַחַח לְכַנּוֹעַ
 עַל לְחַם שִׁנְכָה, וְחַם חֲזִין לוֹ לְחַם מַעֲכָה יִרְחַם עַל כֹּל מֵיִם לְכַנּוֹעַ עַל כַּד לְחַם אֵלֶם, וְכַדִּיעֲבֹד יוֹחֲסִים
 חָף כְּשִׁי חֲרִיטָה. גַּם כְּכָזִיב חִינּוּת כָּלָה סְעוּדוֹת.
 חֲזִין קִינְיָנִים מִדְּרָשׁ נִין פְּנַחֵם לְעַעֲרִינוּ, דְּכַיִינוּ לְהַתְּעַנֵּר וְלִלְטוֹד כְּרִכִּים, אֲנֵל כֹּל אֶחָד יִכּוֹל לְלַטּוֹד
 נִכִּיתוּ כְּרַלְוִנוּ.
 יִי מְשֻׁעִים טַלְחָתוֹ מִים נִין מִנְחָה לְעַעֲרִינוּ, וְכּוֹחַ רַק טַנְכָה נִעֲלֵטָה לְשִׁחַן דְּחַם לִיָּה. סְפָק חֲשַׁם לְסוֹד
 לְאֲכֹל עֲמוּשָׁה טוֹ פִּטְלוֹ לְחָתוֹ אִים טַחָה חֲזִין טַן כְּעִים. וְכַנְחָן שְׁמַת כְּדִין סְכוּכָה מְשַׁכָּה כ"ל.

סדר מוצאי שבת.

נשאלתי זנת טלפונים האפלה כדי לכבושף שחול על הקדש, וטטתינים עד איראו נ' כוכבים קטנים רזופים, וכיום הטטיון עד זילא סספק פלני. וקודם שמתחילים וכוא רסום נוכנים לומר כ' עזטורים חלב:

תכרעת תת סוצא שבה ריח נחבט חיינגערטטען, ויירד רזו תבענרגעבעט פֿערריכטעט; פֿמרהער וועררען פֿתאגערע לוויה פֿתאטען תבענרנגען:

לְדוֹד. בְּרוּךְ יְהוָה צוּרֵי הַמְּלֶמֶד יְדֵי לִקְרֹב אֶצְבְּעוֹתַי לַמְּלַחְמָה: חֲסִדֵי וּמַצוֹדְתַי מִשִּׁגְבֵי וּמִפְּלִטֵי לִי מְגַנֵּי וְבוֹ חֲסִיתִי הָרוּדֵד עִמִּי תַחְתָּי: יְהוָה מִהֵרָאֵם וַתִּדְרְעוּ בְּךָ אֲנֹשׁ וַתַּחֲשִׁבְהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דְּמָה יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: יְהוָה הַטְּשָׁמִיק וַתִּרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: בָּרַק בָּרַק וַתִּפְעֵם שְׁלַח חֲצִיק וַתַּהַמּוּם: שְׁלַח יִדְיָךְ מִמְרוֹם פִּעָנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי־נֶגֶר: אֲשֶׁר־פִּיהֶם דְּבָר־שׂוֹא וַיִּמְנַם יָמִין שְׁקָר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּגִבְלֵ עֶשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לְךָ: הַגּוֹתָן תִּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹעָה אֶת־דָּוִד עַבְדְּךָ מִחֶרֶב רָעָה: פִּעָנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֶגֶר אֲשֶׁר־פִּיהֶם דְּבָר־שׂוֹא וַיִּמְנַם יָמִין שְׁקָר: אֲשֶׁר בְּגִנְיוֹ בְּנִטְעִים מְגַדְלִים בְּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיוֹת מִחֲשׂוֹבוֹת תַּבְּנִית הַיֵּכָל: מְזוּיָנוּ מְלֵאִים מִפִּיקוּם מִזֶּן אֶרֶץ, צֹאנֵנוּ מֵאֲלִיפּוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחֻצוֹתֵינוּ: אֲלוּפֵינוּ מִסְּבָלִים אֵין פִּרְיוֹ וְאֵין יַעֲאֵר וְאֵין צִחָה בְּרַחֲבֵתֵנוּ: אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שְׂכָבָה לוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שְׂיִהְיֶה אֱלֹהָיו:

לְמַנְעָה בְּגִנְיַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָךְ בְּכַל־זָוִים יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּרְתִּישְׁפֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפֹסֵר־אֶרֶץ:

לדוד ברוך ה' וכו', חסור קטר, למנעא בנינות וכו', חסור ס"ו, וככו' לפ נסדרו, וכסאר ס"י לפ נסדר רק למנעא בנינות, וכן כרס"ב נס"ח ס' תקנ"ט סעיף נ' לא דבר חלא על למנעא בנינות. וכבר טפירא כפעלכ דף 266 כי פלכ נ' עזטורים כס סוף הכירות ללוית זנת, ונכנו פלשכנזים לפשתין כס עד לאת כוכבים ולזרם סתך לזכוא רחום וזלח סטעס זכוא כדי לאפר ע"י כך חת תפלה שולחי זנת איסיפו כרפוי שחול על הקדש. אך יש טקסות פלשכנו שאין טנגים חותם כלל נככ"ב. לקרב, למלחמה, וכו' רפוייה. ומפלטי, כלפ"ד רפוייה. הרודד כטפליט. וכוא טלא ו"ו נס"י טדויקים ונטער עליו לית וטלא. ה' מה ארם, על דרך טב חנוג כי חוכרנו (עזטור ס', כ'). להבל, לדבר איונו טתקיים, כטו הכל פכ. כצל עובר, כלל כטפוס. ברוק ברק, סלך נרקיס. פעני, ל' סללה כוא. טמים רבים, כמי לכרות כדולות. טפו, הרזשן כטטטור פעני והעילני טמים רבים מיר בני נבר, הזני כטטטור פעני והעילני מיר בני נבר. הטועה, כטליל. כוויות, פנות. כחטבות, על' טחוטט טליך (דנרים כ"ט, י') ר"ל טפוסלות וטאדלות יפכ. מויתנו, חוכרות נתינו, סטיכער. סון אל זן, טעין וטין, תרגום לפינו לזוכי, זניכס כפתח, ככחונ כטכלול ק"כ ע"א זאסיס אר סור. צאוננו, כתיב יתיר ו"ו. מאליפוח, טעזרות לפלפס ולרנכות. אלופינו, נקרינו טלאן זר סלפיך (דנרים ו', יג). מסכלים ככאר, וזחובכעלויכט. שככה לו, אאר לו סכללח כזפת.

לדעת בארץ, זיטעו נחך אפ דוכן. עטים אלהים, יש לפספיק בין זניכס, וע"כ פסן ניניהם. תנחם, תנכס.

תפלת ערבית למוצאי שבת.

כֹּה־נִשְׁחַלְלֵנוּ וְהוּא רַחוּם וּמְעַזֵּךְ נִמְגֵן וְלוֹמֵר בְּרַכּוֹ וְכוּ' וְגוֹמְרִים ק'שׁ נִכְרַמְתִּים כְּעוֹ כְּסוּל וְלוֹמְרִים בְּרוּךְ יי לעולם אמן ואמן וכו', חֲצִי קְדִישׁ, תְּפִלָּה נִלְחַז וְלוֹמְרִים בְּכִרְכֵּךְ נְסִינָה כְּדַעַת, וְאִם אֲבִיבָה וְיִסִּים בְּכִרְכֵּךְ חֵין לְרִיךְ לַחֲזוֹר, חֲנַל חֲסוֹר נִפְלֵאֲכֵךְ עַד שִׁנְדִּיל, לְבִיךְ אִם טַעַב וְלֹא כִנְדִיל נִתְפַּלֵּב חֲזִין לֹו כּוֹס נְלִילֵב וּמְכוֹר אֲחַף לְשַׁחַר לֹא יִכִּיב לֹו לְרִיךְ לַחֲזוֹר וּלְהַתְּפַלֵּל, וְאִם חֲכַר כְּאוֹשַׁע חֲסַלֵּב, יֵא וְלוֹמְרִים זִימְטִינֵכֶם כְּאִת, חֲנַל כְּאִי לֹו כּוֹס לֹא יִחְסַרְכֵּךְ כְּאִת לְדַנְרִי כֶּפֶל טַ"ו. וְאַחַר אֲבִלְיוֹ הַתְּפִלָּה נִלְחַז לוֹמֵר כֹּה־נִשְׁחַלְלֵנוּ חֲצִי קְדִישׁ (וְחִינּוּ סוּר הַתְּפִלָּה) וְלוֹמְרִים וְיִהִי נִעֻם טַעוּטֵר וּבוֹסִילִים פְּסוּט פֶּאֶרִיךְ, וְאַחַר קְדוּשׁ וְכוּ', קְדִישׁ חֲתֻקְבֵּל, וְיִחַן לךְ. וְאִם חֵל י"ט כְּנֻעַ כִּנֵּא נִחְזַר פִּשְׁאָה יֵשִׁי כְּטַעֲזָה חֵין לוֹמְרִים וְיִהִי נִעֻם וְאִ"ק חֲלַס לוֹמְרִים עִיד קְדִישׁ תַּחְתַּנְל, (וּבְטוֹלֵאֵי אֲנִי כְּנֻדֵּל יֵא חוֹמְרִים אֲלַעוֹלֵס חֵין לוֹמֵר וְיִכִּי נִוִּסֵּס וּפִ"ת), וְכֵן כִּס' נִכֵּס כְּאֵל כִּס'ג חֵין לוֹמְרִים וְיִהִי נִעֻם וְלֹא וְיִחַן לךְ.

יְיָ יְיָ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפְסוֹ וְלֹא יַעֲזִיר בְּלִיחָמָתוֹ: יי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

<p>דַּעַר פֶּקֶרְבַּעְטַעַר רַחֲטֵס אוֹיֵט: " בְּרַכּוֹ אֲתִיִּי הַמְּבָרֵךְ: בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים, בְּחֻקְהֶם פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְחִבּוּנָה</p>	<p>וּמְהַרְעֵה רַעֲסוֹן בַּעֲטַט רִיחַ גַּמְעִינְרַע וְיִינַע: יי וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹסֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שְׁלִמְלָה מְלִכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וְסַבְלַעְרֵינוּ חֵין אֱלֹהִים קִלּוֹ לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיַד שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לְשִׁנּוֹי וְשִׁסוֹ מְרוֹסֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַחֲלָה: כְּטַעַנָּן כַּסּוֹן הַשֵּׁם יִחְסַר חֲסַל. בְּרוּךְ שֵׁם קְבוֹד מְלַכְנוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: כְּטַעַנָּן כַּסּוֹן הַמְּבוֹרָךְ יִחְסַר חֲסַל. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מַעֲטָה וְעַד עוֹלָם:</p>
---	--

מְשַׁנָּה עֵתִים, וּמְחַלֵּף אֶת־הַיּוֹמִים, וּמְסַדֵּר אֶת־הַמְּבָרָכִים
 בְּמִשְׁמַרְוֹתֵיהֶם בְּרִקִיעַ פְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, נוֹלֵל אוֹר מְסַנֵּי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מְסַנֵּי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יי עֲבֹאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד, יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל־כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְבָנוּ וּבְקִמְנוּ
 גִּשְׁיִיךְ בְּתַקִּיךָ, וּנְשַׁמַּח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ וּבְהֵם נִדְּבָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבַתְךָ
 אֲלֵהֶם מִמְנוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הוּא רַחוּם, כְּטַעַמְסִיל כֹּה־נִשְׁחַלְלֵנוּ וְהוּא רַחוּם נִכֵּס כַּסּוֹן עַם לוֹמֵר, כִּי חֵל טַלְךְ חֲנוּן וְרַחוּם טַעַמ' וְסַנְכָה טַעוֹת הוּא, חֲנַל כֵּךְ יֵא לוֹמֵר כְּטַעַתְחִיל כֹּה־נִשְׁחַלְלֵנוּ וְהוּא רַחוּם, חֵל רַחוּם כ' פִּלְהִינוּ לֹא תַרְשִׁנוּ וְלֹא תַחֲסִיתָנוּ וְלֹא תַחֲבַט אֶת נְרִית פְּטוּפִינוּ אֲחַר כְּנַעֲנַת לֵבֵם, כְּעוֹר כְּחֹתִיב כִּי חֵל רַחוּם כ' פִּלְסִיךְ לֹא יִדְעַן וְלֹא יִשְׁחִיךְ וְלֹא יִכַּס אֶת נְרִית חֲבוּתְךָ אֲחַר כְּנַעֲנַת לֵבֵם. כֵּן כַּתֵּב כֶּכֶל כו ס' כ'ס וְכֵן כִּוּסִיף חוּסֵן ס' י"פ.

(יחיד חוסר אל סלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אחד:

בלתי ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברתם גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: ומשרתם לאזרחי עליהם והיו לטטפת בין עיניך:
ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהוה אלהיך שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורדו ומלקוש ואספת
דגנה ותירשך ויצדקך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פריפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשפתויתם להם: וחרה אפי יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והתאדמה לא תהן אתיבולה
ואנדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם ומשרתם
אתם לאזרחי עליהם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ירפו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדדתם
ונתנו על ציצת הבגד פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תאורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים

לאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לַהֲיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י: לנרף סלסיכס לססח.

אָמֵת וְאִמוּנָה כְּלִזְמַת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זוּלָתוֹ. וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ
 מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְגִפְלֹאוֹת עַד־אֵין
 מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נִתֵּן לְמוֹט רְגֵלְנוּ. הַמְדַרְכֵּנוּ
 עַל־בְּמֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׁנְאֵינוּ. הַעֲשֵׂה
 לָנוּ נִסִּים וְגִקְמָה בְּפִרְעֵה אֹתָתָה וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם.
 הַמְפַדֵּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מֵהַזֶּכֶם לְחֵירוּת עוֹלָם: הַמְעֵבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יַסְסוּת
 אֶת־רוּדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בְנֵיו
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלִכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם
 מִיִּכְמֹדָה בְּאֵלֵם יְהוָה מִי כִמְכָה גִּאֲדָר בְּקֹדֶשׁ נִרְאֵת הַלֵּל עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: מְלִכּוֹתֶיךָ רָאוּ בְּגִידֶיךָ בּוֹקֵעִים לְפָנַי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וְנֹאמֵר בְּרַפְדָּה יי אֶת־זַעֲקֵךְ וְגִאֲלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִסָּנּוּ. בְּרַחֵךְ
 אֶתְּהָ יי גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁבִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשִׁלּוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְנוּ לְחַיִּים. וּפְרַחֵשׁ
 עֲלֵנוּ. סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצֵה טוֹבָה מְלַפְנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שִׂמְךָ. וְהִגֵּן בְּעַרְנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרַעֲב
 וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שִׁטָּן מְלַפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ. וּבְצֵל בְּנִפְךָ תִּסְתַּיְבֵּנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אֶתְּהָ. כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם.
 אֶתְּהָ. וְשׁוֹמֵר צִאֲתָנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשִׁלּוֹם מֵעַתָּה וָעַד עוֹלָם.
 בְּרַחֵךְ אֶתְּהָ יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

ברוך יי לעולם אמן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיזֵן שְׂכֵן יְרוּשָׁלַם
 הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גַפְלָאוֹת לְבָדוּ:
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן.
 וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ
 מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יי אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַנְּחֹל
 כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹ לְעָם: וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־
 פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ
 יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמְבַצְּנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִדְּחַיְוִים לְהַחֲזִית לְשֵׁם מְדַשֶּׁק לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻחֶךָ: כְּלִגְוִיִּם
 אֲשֶׁר עֲשִׂית יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי וַיִּכְבְּרוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־
 גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה גַפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרָךְ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ
 וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ נוֹדְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גַּם־סַפֵּר תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם • בְּרוּךְ יי בְּלִילָה • בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנוּ • בְּרוּךְ יי
 בְּקוּמָנוּ: כִּי בִיָּדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְדַמְתִּים • אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נַפְשׁ כָּל
 חַי וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר אִישׁ: בִּיָּדְךָ אֶפְסִיד רוּחֵי פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל
 אֲמִת: אֲלֻחֵנוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמַרְתָּ:
 בְּאֲמִד לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ • יי מֶלֶךְ • יי מֶלֶךְ • יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 כִּי הַמְּלָכוֹת שִׁלְךָ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד • כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ בְּכְבוֹדוֹ תָּמִיד וּמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

אֲדַנִּי שְׁפַחֵי תַּקְפָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל
חֲסִדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

י"ג וְקָבְנוּ לַחַיִּים סֵלָה חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְקָבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

פסוק שמיני עצרת פוסק מן ביו פסח ומגט אמו:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עַפְר. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי הוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

י"ג מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחִמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְךָ סֵלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (כַּעֲי"ג הַמְּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹגֵן לְאֲדָרָם וְהַעֲרַת וּמְלַמֵּד לְיָנוּשׁ בִּינְיָהוּ.

אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ מִדַּע תּוֹרָתְךָ. וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם) חֻקֵי רְצוֹנְךָ

וּתְבַדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל

אתה חוננתנו, נכבות דף ל'ג ומסמך דף ק'ד. ויש אנוי נוסחא בין האשכנזים והספרדים, ונוסחת
רע עטמ (עניינא חבן ירחי) היא,, אחת פון לאדם רעח ושלמד לאנוא ניכא, אחת כדלת בין קדש למול בין
אור לחשך בין יראל לעמיים בין יום הזניפי לזמח יפי העעעע, כמס אכדלתנו כ' אלפינו פכל פפי כאלרות
ועכל עעפסות האדעס כן חסיינו ותלינו טכל דבר רע ועכל גזרות קזוח ועכח עעעע" וכו' וכעעע כן הוה
גס נוסח סרעכ"ס. ועל אודות נוספתנו רכס ע"ו ועט"ו ולנוא לא"ס ס' רל"ד גס כיוסף אופן ס' ל'. וכנס
העוסקים האלכ כרלס גרסו ח"ג"ג"ג נעקל סקל, וכן הוה כלשח כמדור רפ"ס גס כמדור יענ"ל. חענס נמדור
רע"ז כנופסח ח"ג"ג"ג כמדורימו וכן גס כמדורי כספרדים והוה עכר אל עקל מלוכע טן עעעע יחוננו (תכלים
ק"ג, ע"ו) ועעעע ענוים (טעלי י"ד, כ"א) ועל דרך עולל"ת (איכס ח' כ"ג), ושמרי כי נפלא גס כנהפ"ו חן
ושכר שחוננתנו ככל כספרדים לכן יתרון לנופסח זו טן האשכנזים, ושכר גס כן לאן נופל על הלאן אחת
פונן, חוננתנו. ע"ע חורחך, כן כעקר ולא לע"ע, וכן הוה כנ"ס לא"ס ס' רל"ד גס כמדור רפ"ס וכן גס
גרסם כספרדים וכן נפלא כעקל ותורחך טכני (תכלים ק"ט, כ"ט) אגס כעעול ניפסם כנזופ ולא אער חיתורחך,
וכנס פיי זימער אחת חוננתנו ליע"ע נעעע טדנריו אכסס טאן אחתו טעבור טדע חורחו דוגעח יסדך לקול ועקך
(יעעע ל', י"ט) והוה כנגד כעכחן פס. וככ"י אפד טלחתי ע"ע דח"י"ד. לעשוה חקי רצונך, כן הוה כמדור
ע"ח וכמדור יענ"ל וכן הוה כמדור כנוסח ותודיענו (ככות ל"ג ע"ג). ושכר אכס"ל לעעוח כרם פקי וכו' ככר
הרע"ג נקצי הלאן ככר כ"ס כס' רל"ד ועדעק ליאנו, והלשח כי פיננו אלח טעוח סופיעס. וחבדל כן
כנופסח. בין קדש לחול, ככות ויקדל י', י'. בין אור לחשך, כלשח ח', ד'. ועל לחיטד ככ"ל דעעח
לחול כי אעיסם נלחי טנדוריס ככסריסס קדש אור, דוגעח בין רע לעעע (נענדד כ"ו, נ"ו). בין ישראל

לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו
החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל
חטא ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך. וחננו מאתך רעה
בינה והשבל. ברוך אתה יי חונן הרעות:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו.
כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו ונאלנו מהרה למען שמך כי
נאל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כי תהללנו אתה.
והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן
ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה
לטובה וחסן יסל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך
וקרב שנתנו כשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלויותינו וקבצנו
יחד מארבע כנפות הארץ. ב'א יי מקבץ גדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו בקראשנה ויועצינו כבתחלה והסר מפנינו
יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים ועדקנו
במשפט. ברוך אתה יי מלך אהב צדקה ומשפט:

(עמ"ס ט"פ"ח ט"פ"ח תענה ברוך אתה יי המלך המשפט)

הנוסחא הישנה:

ולמלשינים אלהיהו תקוה
וקל עושי רשעה כרנע יאבדו
וקלם מהרה יבררמו והודו
למלשינים אלהיהו תקוה
וקל המינים כרנע יאבדו
אויביה מהרה יבררו והודו

לעמים, ויקרא ב', כ"ו. בין יום השביעי לששת ימי המעשה, לא נכלל ל' הדלל כיום הזאת, אלא
מתוך צורך לומר כן כנדלל על כבוד כדי לסתור ענין חתימה סעיף לחתימה (פסחים ק"ד) חתנו לומר
ככה גם בתפלה. החל עלינו וכו', נכלל בנוסח רבנו בעולמים אב כשמיים במכר נירושלמי נרכות שוק ס'
סוף טאכ ס'. חשוכים זכינו אכחנו חשוכים בכל חש. ומנקים, נקיים.

מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְנַר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיֵעַ זָדִים:

עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל־פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל־יָנוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְהֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטָחִים בְּשִׂמְךָ בְּאַמְתָּ וְשֵׁם
חֻלְקָנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא גְבוּשׁ בִּרְבִּיבָה בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:

וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּרַחֲמֶיךָ
בְּיַשׁוּר וּבְיִרְתָּ. וּבְגֵרָה אֲוִרְתָּהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם,
וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּבִין. בְּרוּךְ אַתָּה יי בְּנֵה יְרוּשָׁלַם:
אֲרִיצְמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקָרְנוּ תְרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כְּלַחֲיוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ
קָרָן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת־הַפְּלִתָנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת וְתַחֲנוּנִים אֲתָרָה.
וּמְלַפְנֶיךָ מְלַכְנוּ רִיקָם אֱלֹהֵי־שִׁבְנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ הַפְּלוֹת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב אֶת־
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

כ"ט וס"ט טוענים יעלה ויבא. תת ראש חרש חונר חר"ם ויגש ויגש ויגש יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיִגְשֶׁ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִשְׁקַד וְיִזְכַּר וְיִכְרַז וְיִסְמְדוּנוּ וְיִחַדְּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִחַדְּנוּ מִשִּׁית בְּדָוִד
עַבְדְּךָ. וְיִחַדְּנוּ יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה. וְיִחַדְּנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה וְלְטוֹבָה וְלַחַן וְלַחֲסֵד וְלְרַחֲמִים וְלַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

כ"ט ראש החדש | לספח חג המצות | לספוח תג הספוח

הַזֶּה. וְיִכְרַז יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לַחַיִּים.
וּבְדָבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְתִנְיָנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ תַעֲזוּב וְרַחוּם אַתָּה:

וְחַחֲזוֹנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר • גּוֹדֵה
לְךָ וְגִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּרוֹת לְךָ וְעַל־נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׂבָב־לִיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲת עַרְב וּבִקְרָ וְצַהֲרִים • הַטּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנו לְךָ:

נפנוכה פוסיפס על הגסים. מו חנוכה ויירד היער על הנסים (ויישע 241) חייגעסחאטט.

וְעַל־בָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׂמֵךְ מַלְכֵנו תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

נמ"ח ובתוב לחיים טובים בלדני ברייתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סְלָה וַיְהִלּוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סְלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלֶךְ
נֶאֱדָר לְהוֹדוֹת:

שְׂרׁוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם •
בִּי אֵתָה הוּא מֶלֶךְ אֲרוֹן לְכָל־הַשְּׁלֹאִם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵרָ וּבְבִלְשַׁעְרָ בְּשִׁלּוֹמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
יְי"ח בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשִׁלּוֹם וְפָרְנִסָה טוֹבָה גִּזְרֵי
וּנְתִיב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְסַיִם
טוֹבִים וְלְשִׁלּוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלֹאִם:
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי • גָצוּר לְשׁוֹנֵי מַדְעַ וְשִׁפְתֵי מוֹדֵבֵר מוֹרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי בְּעַפְסֵי לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשֵׁי • וְכָל
תְּחִלָּתִי עָלֵי רַעֲהִי מְהֵרָה הִסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבוֹתָם • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קַדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ • לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ הַאֲשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרְרָפִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְסִנְיָה יי צוּרִי
וְנֶאֱלִי: עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן:
יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן סְלִקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשִׁם גַּעֲבֻרָה בְּרֹאֵה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קַדְמָנוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנֶּת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמָנוֹת:
כ"ז טוטר חצי קרש.

ועון חזק חייבנו דער קהווענערען ועכו ווערקטמגע חזין ל'ס פקולט, ווירד קיין ויהי נעם נקד אחזה קדוש גענוקט. חזיק חק מ' באב ומגס ימין קיין ויהי נעם.

ויהי נעם יהי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו: ויהי נעם יהי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסיני עליון בצל שרי יתלונן: אמר ליהוה מהסי ומעודתי אלהי אבטחבנו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באבדתו יסד לך ותחת בגפיו תחפה צנה וסחרה אמתו: לאתרא מפחד לילה מחין יעוף יומם: מדבר באפל יחולך מקטב ישוד צהרים: ופל מעדה אלף ורבכה מימינה. אלהי לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: פראתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה: לאתאנה אלהי רעה ונגע לאתקרב באהלה: פי מלאכיו יעודה לך לשמרה בכל דרכיך: על כפיים ישאנה פותחך באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: פי כי חישק ואפלטרהו: אשגברו בידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אתלצהו ואבכרהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארד ימים וכו'.

יהי נעם, כתב המור בח"ח ס' רנ"ד כוהנין לוטר ויהי נעם לפי שהוא טעור של נרכה שבו נקד טעה רינו לשראל בעשה שמיטו מלכות העשן, וכוהנין לכפול פסוק חקד ימים אשביעהו עמי בן נאלם הסס היוולא טענו *) (ונתניהו ס' כ"ח גם נלקוטי הסדרם עניא הטעם כדי להפריש בין קריאת המזמור לקדושה (דפדחא). וחוטרם סדר קדושה לפי שהוא זמן חזרת רשעים לניהנם שבתו כצנת, וע"כ מלריבין עניני תפלות, כי טמתינין להם עד שימיטו ככביה אחרינה של ישראל תשלמת, וע"כ כוהנין נקחט טקוטות להאריך הרבה בויהי נעם וסדר קדושה, וכן כתב רב עטרם זה עברנו לוטר ויהי נעם וקדושה דפדחה כנעיתה ונלריכות כועם נאפוקי שנתח כדי שיצתהו ישראל בהשלמת סדרהו כדי להאריך סנח לרשעים מלחזור לניהנם, דמולאי שנת לועק המטויה על הרחות חזרו לניהנם שכבר השליטו ישראל את סדרהם (וראה לטעלה כנחור לדקתך דף 265). ומתחילין כוחתה קדוש (ולא כנח לזיון גואל) לפי שאין עיקר גאולה כלילה (כטו שנאמר בגאולה טלרים ויהי נעם היום הזה בעמוטו של יום), וכוהנין כנאכנו כשאין חוטרם ויהי נעם כגון שחל י"ט כעטע הסבוע אז אין חוטרם ג"כ סדר קדושה (והטעם כתב אטורהס כסם הגאומים לפי שסדר קדושה לא תקנו לוטר אלא כעבור שאין דקד לכך לתמיד אלא יתנך רנו עמו וע"כ כשנדחה זה נדחה גם זה), וכן כתב רב ער שלום (וטניטו ג"כ אין ירחי) אין חוטרם ויהי נעם אלא כמולאי שנת לחול ולא כמולאי י"ט ולא כמולאי שנת לייט, שמתחלה לא קדושה הרפאכוס אלא כמולאי שנת לחול, חנכ כט"ט לייט כיון דנטי לטיטר ושעשה ידינו וליכא, אין חוטרם חותו, ואפילו חל י"ט כעטע השנת חו טוס כסור דליכא שנת ימי הטעשה, אין לוטר ויהי נעם כמולאי שנת, כיון דאמרינן ושעשה ידינו תרי ויכני ענין דליכא שנת ימי כולי דחולא, וכל היכא דלא אמרין ויהי נעם לא אמרין סדר קדושה (גם התניח כתב בן כסם כערונלי גאון ורב עטרם גאון, וסמן לדבר ו' יהי נעם. ולדעת הרב יענץ עיקר הטעם שאין חוטרם ויהי נעם ואתה קדוש כט"ט לייט חות, כעום ימי החול שניכמים טוטלים בין שני קרובות שם נקד כעטע כדי להנין וכלהניל מן המזיקין, ואם היו חוטרם חותו אז נראה ככוסם ככבוד הקדושה הניכמת זים כנטיי זה כאטענו). וכן כוהנין בן כספרד אלא מתחילין כשקוק חקד ימים אשביעהו וגי' ואתה קדוש וגי' עכ"ל וכחונ כסכהנים כ"י (וכטלא גם כמהר"ל הלכות פורים) שטעתי כסם הר' אליעזר לפי חן כחונ ויין בויהי נעם, לפי אז שנתות אין חוטרם ויהי כועם ילא ייתר.

*) פירוש דברי כספס כחט"ח ס' תנ"ו גם כלסס כספס קונטרס אפרון ס' ע"ו וכלא גם כנח"א וע"ו לא"ס ס' רנ"ס ולכל הפירושים החסר לא יכונן יפה. ונראה כיונת טעור כי כהכפלת כספס יס בו כ' פעהים סס הוי"ט אשכרו ו' שאלות סס כ"י אסר כספס קט"ו כננר כספס סס סו"י כנלני שמייתוי ר"ל ויהי וכו' אס"ט ע"כ וכננר כספס, סס א"י' כנלני סס"ו ס"ד.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

יקרא זה אלהי ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ומקבלין בן מרחץ ואמרין קדוש בשמי מרחמא עלאה בית שכינתה קדוש
 על ארעא עובר גבורתה קדוש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מלא
 כל ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אתרי קול רעש גדול ברוך
 כבודי ממקומי: ונטלתני רחמא ושמעת בתרי קל ונע שניא די משבחין
 ואמרין ברך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי יקלך לעלם ועד:
 יי מלכותה (קאם) לעלם ולעלמי עלמאי: יי אלהי אברהם יצחק וישראל
 אבותינו שמרהזאת לעולם לתור מחשבות לבב עמך ודבן לבכם אליה: והוא
 יחום יכפר עון ולא ישחית והרבה לחשוב אפוי ולא יעיר כל חמתו: בראתה
 ארני טוב וסלח ורב חסד לכל קראך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
 תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך ארני
 יום יום יעמסלנו ה' ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגבר לנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם בנח בך: יי הושיעה הפלך יענגי ביום קראנו:
 ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והקדילנו מרתתועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו והשם בלבנו אהבתו
 ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלך
 לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו שנגשמו חסדך בעולם
 תהי ונזכה ונתנה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימור המשיח ולחי
 העולם הבא: למען תפדך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אנה: ברוך
 תגבר אשר יבטח בני ויהי יי מבטחי: בטח בני עבדך פי ביה יי צד
 עלמים: ויבטחו בה ידעי שמך פי לא עובדת דרשקה יי: יי חסן למען
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קדוש שלם

כיוו הספירה שצדקם כחן את העומר. ובס"ש תנוכה מליק ה"ץ נבכ"ג את מות חטובה קודם ויחן לך.

ויהי רצון מלפניך האלהים מטל השמים ויגשמוני הארץ ורב דגן
 ותירש: יעברוך עמים וישתחוו לך לאמים ויהי גביר לאחיה

ויא לך וכו' במדורי הספרים אינו, ותחזור חסד נוסחתי עונה הכה מנוסחתי בתחילת
 ונוסחתי פסוקים. וטעם אשירתי לפי שהם פסוקים אל נכבה, כדי שתתברכו נטעמי יריהם (עוד כס' דל"ד).
 והתירו כס' ר"א בתנ ח"ל וטעם לומר פסוקים אל נכבות ונחמות לבטן טוב לפי שהם תחלת השניע
 והחטין נח"י צלן מהלל פתאומות, וכס' ר' חנינדיר מלחתי חסן רחמי לחתם נה נכרוך טאחר של
 פתח נה נכרוך הלכן היח לה נכבה לנטלה. יי אומריו פיוסם חסדיות כדי ללנות את השנה בדרך
 שטלון את הטלן בכחיסתו לעיר ויגילתו עכ"ל. וזמן ידעי נכמה נחלמות שנת ס' ע"ה מוכרי כפידה
 פטירה ויחן לך ח"ל טעם כל יחדל ליטר כשונפי שנת ויתן לך וכל הפסוקים אל נכבות, שתתברכו יחדה

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ בְּנֵי אִמְךָ אֲרִיָּה אֲרוּר וּמְכַרְכֵּךְ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׁרֵי
 יְבָרְךָ אֶתְךָ וַיְפָרְךָ וַיְרַבְךָ וְהוֹיִיתָ לְקַהֵל עַמִּים: וַיְתֵן לָךְ אֶת
 בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וְלִזְרַעֲךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ אֶרֶץ אֲרָץ מִנְּרִיָּה
 אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׁרֵי
 וַיְבָרְךָ בְּרַכַּת שְׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת הַהוֹם רַבְּצַת תְּחַת בְּרַכַּת
 שְׁרָיִם וְרַחֵם: בְּרַכַּת אָבִיךָ נִבְרוּ עַל־בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד־תְּאֹרֶת
 גְּבַעַת עוֹלָם הַתְּהִינָן לְרֵאשִׁי יוֹסֵף וּלְקַדְקַד גְּזִיר אָחִיו: וְאַהֲבָךָ
 וּבִרְכָךָ וְהִרְבָּךָ וּבְרַךְ פְּרִי־בְטָנְךָ וּפְרִי־אֲדָמְתְּךָ דְּהַגְנָה וְתִירְשָׁךָ
 וַיַּצְהַרְךָ שְׁנֵי־אֲלֻפֶיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֶאֱנָה עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לְתַת לָךְ: בְּרוּךְ הַתְּהִיָּה מִכָּל־הָעַמִּים לְאִיְהוָה בָּךְ
 עֶקֶר וְעֶקְרָהּ וּבְהֶמְתָּךְ: וְהַסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וּכְל־מַדּוּי
 מִצָּרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמֶם בָּךְ וְנִתְּגַם בְּכָל־שָׁנָאִיךָ:

בפולין טופסיס נס את זה. חיו אשכנזי וירר המלאך ניכט גענוגט.

הַמְּלֶאךָ תִּגְאָל אֶתִּי מִכָּל־דַּעַי יְבָרְךָ אֶת־הַנְּעָרִים וַיְקַרָּא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם
 אֲבֹתֵי אַבְרָהָם וַיַּצְחַק וַיְדַגּוּ לְרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם
 וְהִנְבֶּכֶם הַיּוֹם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם
 אֱלֹהֵי פְעָמִים וַיְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבִיאָה
 וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתָךְ: בְּרוּךְ טַגְאָה וּמִשְׁאֲרֵתָךְ: בְּרוּךְ פְּרִי
 בְּטָנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שְׁנֵי אֲלֻפֶיךָ וְעִשְׂתָּרֶת

בזנת הגאה ומעשה ועד עולם, וכפרונבלת חומרים אחריה חיו כאלהים ובטום הקטרת, ומלאה הטעם לפי
 מה דאמר ביומא (דף כ"ו) טעולם לא שנה אדם נה מפני שמערת, וכאלמה פריס שפתינו לטען כמעט
 ונלליח עכ"ל וכן כתב הכל בו נפ' ע"א. וחופן סדר הפסוקים של יתן לך כן הוא, לראשונה יתנו פסוקי
 נרכה וח"כ פסוקים של גאולה וח"כ של יצועה ושל דעת ה' ושל פדיוס ושל הפוך נרה ושל שלום.
 ויתן לך, נראשית כ"ו, כ"ח, וכ"ט. ואל שר, שם כ"ח, ג' ה'. סאל אביך, שם פ"ט, כ"ה, וכ"ו. ואהבך,
 דברים ו', י"ג. מ"ו. המלאך, נראשית פ"ח, ע"ו. וית לדעת כי ככ"ו ופי' לא יתן הכל בין העליון
 ואחר הפסוקים אלא נסדר הכל זה על זה עד חת עטו כשלוס וכן נס פניה נמי פולין לומר חת כל
 הפסוקים האלה בלי פרוז, אך בני אשכנז האיתו מהם חלקים חלקים כדי לקרר ואלו להטריח על הקהל.
 והנה לפי סדר העקרה היה לו לעמוד פסוק המלאך קודם פסוקי וזהבך וכו' חל נסמכו פסוקי וזהבך
 יכו' לפסוקי נרכת יחוק ויעקב נעבור שהם פעניכס מענין נרכת הארץ ודניו הורע, ה' אלודכס, דברים
 ח', י'. י"א. ועניכס דומה לענין פסוק המלאך וע"כ נסמכו לו, כי כאמור שם וידנו לרב אטור כחן וסרס
 אחכס לרב וכאמור שם יברך חת הנערים אטור כחן ויברך אחכס. ברוך אתה, עונה חל סוף פסוק הקודם
 כאמר דבר לכס וענאר עונה מה היא הנרכה אחר דני, נרוך חתה וכו', דברים כ"ח, ג' ו'. כ"ו. ר'.
 ונהפכו הפסוקים מסודרם נתורה, כדי להספיד ענין אחר אטור נרוך חתה נעיר אטור נרוך חתה
 נטאך, כלוסר כטאך לעיר ונלאתך לדה, וח"כ אטור נרוך טאך שכוונה בו על הפרנסה, וח"כ נרוך
 פרי בטנך, ועל דרך מה אטמו יכנה חלס נית ויעע כרס וח"כ ישל חט (טטה פ"ד) כי דן ככאר

צאגה: יצו יי אתה אתה הברכה באסמיה ובכל משלח ידך
 וברכה בארץ ישראל אלהיה נחן לך: יפתח יי לך את
 אוצרו הטוב את השמים לתת מטרארצה בעתו ולברך את
 כל מעשה ידך והלויים גוים רבים ואתה לא תלוה: פריהוה
 אלהיה ברכה באשר הבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
 תעבט ומשלח בגוים רבים וכה לא ימשלו: אשריה ישראל
 מי כמוך עם נושע ביי מגן עזרה ואשר חרב נא אתה ויבחושו
 איביה לך ואתה על במותימו תדרך:

כפולין טוסיפס נס את זה. חין אשכנו וייר סחיחי ניכס געוהגס.

מחיתי כעב פשעיה וכענן תפאותיה שובה אלי פי גאלתיך: רנו שמים
 פריעשה יי הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער ובלעין בו פריגאל
 יי יעקב ובישראל יתפאר: גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל:

ישראל נושע ביי השועת עולמים לאתבשו ולא תבלמו
 ער עולמי ער: ואבלתם אכול ושבו והללתם את שם יי
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם:
 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא
 יבשו עמי לעולם: כרבשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
 והגבעות יפצחו לפניכם רנה ובלעין השדה ימחאדקף: הגה
 אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהרלי
 לישועה: ושאתם סמים בששון מפעיגי הישועה: ואמרתם
 ביזם ההוגה הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו

הפרנסה טויה נרכת פרי הצטן שלמה היא. כן נראה הטעם הנכון בהפוך פסוקים הללו ולזה גם נספר
 החיים לר"ח בן נלחל דף י"א, אבל הטעם שהציו רח"ה נסדורו שההפוך יהיה לפטן שהפסוקים אינם
 למנוה רק מנהג וכדי שלא לנח לידי ספק נרכה, עומדים לנגדו הפסוקים וזהו ונכרך שלמעלה
 שהם ג' פסוקים כסדרם בתורה ונפטר שטמו. יצו ה' יפתח, דברים כ"ח, ח' י"ב. כי ה' שם ט"ו,
 ו' ונפטר לפסוק יפתח טבני לצון דומה ללשון כי פסוק יפתח טסיים והלויים גוים רבים ואתה לא
 תלוה ונפול עליו הלשון והעבטת גוים רבים ואתה לא תענוע. אשריה, שם ל"ג, כ"ט. וטסייטס צו פסוקי
 הנרכה כמו טסיים צו טעה רינו את נרכת: על ישראל ונתחילים פסוקי גאלה עם פסוק סחיחי, ישעיה
 ט"ד, כ"ב. חסאחיד, טלח יי על אלף ע"ה. רנו, שם ט"ד, כ"ג. נואלנו, שם ט"ו, ד'. ישראל
 נושע, שם ט"ה, י"א. והיא תחלת פסוקי ישועה. ואכרחס, יוחל ל', כ"ז. ונפטר לפסוק ישראל
 נושע נעטר שם נהס ל' לא ינוצו כמו נחטר שם לא תנוצו. כי בשמחה ישעיה ל"ה, י"ב. ויקטר עם
 סוף הפסוק שלפניו, ר"ל לא ינוצו עמי לעולם, אלא נפחה יללו. והנה נקטת סדורים טוקרם לפסוק
 זה הפסוק ופדוי ה' יצונן, אכן ככ"י וסדור רפ"ו גם נסדורים של רח"ה ויענץ ור"ז לונדן ור"ס ור"ה
 חין כחן סקוטו אלא לטעה קודם הפסוק הנכתב טפסדי וכן נטר ר' עזריאל נסדורו שגני ג' פדויות
 פוטרים ופדוי, וכן עקר. רנה אל וכו' ישעיה י"ב, ל'. ג' ד'. ה'. ו'. והם דברי חודה על הישועה.

חזקירו כי נשגב שמו: זמרו יי כי גארת לעשרה מודעת זאת
 בכל הארץ: צהלי ורגי יושבת ציון ברחל בקרבך קדוש
 ישראל: ואמר ביחס הדוא הגה אלהינו זה קנינו לו ויושיענו
 זה יי קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

נפולין פואיפוס גט לת זה. יח אשכנז יחד כיה יעקב ניכט גשגש.

בית יעקב לכו ונגלה באור יי: והנה אמונת עתידה הן ישועת חכמת
 ודעת יראת יי היא אצרו: והי דוד לכל דרכו משפיל ויי עמו: פדה
 בשלום נפשי מקרבלי כירבבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול
 היונתן וימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חיי אם
 יפל משערת ראשו ארצה פרעם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את
 יונתן ולא ימות: ופדויי יי ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
 ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: הפכת מספרי למחול לי פתחת שקי
 ותאזני שמחה: ולא אכה יי אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך יי אלהיך
 לה אתה בקולה לברכה פי אהבה יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול
 ובחדים ויקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ותחמתים ושמחה היום מיגונם:
 בורא גיב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרב אמר יי
 ורפאתי: ורחם לבשר את עמשי ראש השלשים לה דויד
 ועמך בדישי שלום שלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיך.
 וימבלם דויד ויהגם בראשי הגרוד: ואמרתם בזה לחי ואחת
 שלום וביחה שלום וכל אשר לה שלום: יי עז לעמו יתן יי
 בך את עמו בשלום:

מודעת, כתיב טידעה ביי'ד, וקרי ביי'ד טידעה. וישבת, מלת יי'ד, יאזני טן ע' החכמה. ואמר ביום גס
 כ"ה, ע' וט סוף פסוקי יושנה, ונחו עליו ג' פסוקים של דעת ה' בית יעקב אס כ' ו' באור ה'
 ר"ל בתורתו ותכלותיו, ובתי בחולטן אורחת דה' ויהיה אמונת, אס ל"ג, ו'. ותנת חכפי המים כפתח
 (מכלול ט"ו, ע"ג). והי דוד, ש"ח י"ח, י"ד, לכל דרכיו, כש ק"ל, דוגמת יצת לכפת (תהלים ט', ה')
 כשנ כפסח. ותנת דרכו ח' כתיב, וקרי דרכיו, משכיל, מלחית, כש ועלן מלך ומשכיל (ירמיה כ"ג, ה').
 והנה נפשו ג' פסוקים חלה לרמוז נראשן על למוד תורה זככת, וכני על תורה זככל פה, וכש זכרת
 זכנת דף ל"ח על גזה פדרי זכנה. ובפסוק הג' יודשו הזכר זגניע כעוסק בתורה זכני טכיל ככל דכתיב וה'
 עשו. פדה, תהלים כ"ה, י"ט. ויאמר העם ש"ח י"ד, פ"ה, ושרוי, יעניה ל"ה, י'. והן ג' הפסוקים אחרים
 פרגנת חלוס (ברכות ל"ה, ע"ג). הפכה, תהלים ל', י"ב, ולא אכה, דברים כ"ג, ו'. או חשמת, ירמיה ל"ח,
 ל"ג, והן ג' הפסוקים אחרים ג"ב בהצנת חלוס. בורא גיב, יעניה כ"ז, י"ט. ושנת ניכ, הוא כתיב טי'
 עיב. ורחו, דב"ה י"ב, י"ח. עשוי, כ"פ' עשאל. השלישים, הוא כתיב השלישים ט"ו' המסרתם ש"ח, כ"ה,
 ו' ומעש כפפתא כ"י ואמרתם ותנת ד' כמות, וכ"ל. והם ג' פסוקי אלום זכנו ג"כ בהצנת חלוס
 ה' עז, תהלים ע"ט, י'. והנה כשן אחרים פסוקים הללו בהצנת חלוס לפסן מוכ זיהפוך האס לת החלוס
 למטה כן אחרים חותם גס לפסן מוכ נתחלת ימי הזכנו זהם ימי מלאכה ויעניה ודאנה ועני זיפדה
 אופנו האס כ"ה עכל כחתימ ויהפוך. גוכננ לשאחה וימן שלמו בנינו.

תפלת ערבית למוצאי שבת

במלך מוסמים גם את זה. ח"ו אשכנז יידי אמר רבנו יצחק גענעט.

אמר רבי יודן, בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה פרוש בתורה ושנוי בנביאים ומשלים בכתובים: כתוב בתורה, כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והגורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד. וכתוב בתורה, עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: שנוי בנביאים וכתוב, כי כה אמר רם וישא שכבן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכנז. וכתוב בתורה, ואת דבא ושטר רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים: משלים בכתובים דר כתיב, שידו לאלהים ופרו שמו סלו לרכב בערכות ביה שמו ועלוו לפניו. וכתוב בתורה, אבי ירומים ודן אלמנות אלהים במקען קדשו: יהי יי אלהינו עמנו באשר הויה עם אבותינו אליעזבנו ואל יטושנו: ואתם תדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום: פירנחם יי ציון נחם כל תרבותיה וישם מדברה בערן וערבתה בגרין ששון ושמחה יפגא בה תודה וקול זמרה: יי תפץ למען צדקו יגדיל תודה ויאדיר:

בין סגול נכית הנכמת. ואת"כ חזרים שיר הסעלות.

שיר המעלות. אשרי קלירא יהוה החלק בדרביו: יגיע פסוק כי תאכל אשריה וטוב לך: אשתף בגפן פריה בירבתי ביתה, בגיה בשחלי זיתים סביב לשלחנה: הגרה בידן יברך גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון, וראח בטוב ירושלים כל ימי תיך: וראוהבנים לבניה. שלום עלישראל:

קדיש יתום, עליו.

סולתי את חזרים ופונדקים כננים וכתלפידים טלבויהם ורבותיהם. כשיכנס האדם לביתו סולתי את יחיל כירוש וזמירות כדי ללוות נבן את האמת, ופזורים נ"כ אליהו כנניו ובינת הפעיה נחשלת כסעו כי בן ע"ג מוכנת לביאתו ולכן מתקאים ומתפללים על ביאתו כעכרה נישינו.

אמר רבי יודן, וכו', אגדה היא במגלה דף ל"א. ולומדים איתה נתחלת ימי הסעו כדי לחוק כה את תחלתו כה, אלא נחמד חין כרים פנינו לנפש נקשיתו מינו הרס והכשא, כי חפן הוא נתפלת שכל רוח ולב רחב ושלח מחלומם, ועוד כדי להתשרר שנתנה על נכון כשא ונשתן בימי הטעשה ולא נטה מדרך הישר כי הקנה חבי יתוסים ודין חלמות עושה ששפט העשוקים. יוסף, החי"ת והכו"ן שניהן נתקן (עורח ח' י"ג וכחטיה י"ג, כ"ג וכו'). גדלתו כן כשדוריו, חסנס נמרח גורם נבחרו שנתגותו ע"ן נפתח כן העקד כי נכנה טן ע"י כי ה אלהיכם, דברים י', י"א, י"ח. כי כה אמר, ישעיה כ"ג, ט"ו. שיר האחרים, תהלים ט"ח, ה' ו'.

יהי ה' וכו', חזרים עוד פסוקי נקשה ונחמה כדי לסיים נחמה. יהי, ט"ח ח', כ"ז. ואחם דברים ד', ד', כי נחם, ישעיה כ"א, ד'. ה' חפץ זס ט"ב, כ"ח. שיר המעלות, מסוד קב"ח. ועם חמירתו נתחלת ימי הטעשה נטלח כפירוש יסן גם כפירוש הר' בני, שהוא להסיר את בני האדם נתחלת ימי הסעו שעכפו כחטונה כשא ונשתן ולא יאנה אים את חנה, וזהו אומר יגיע כפך, ולא טן הגול ולא טן הגנבה, ואם אחז עושה כן אחרץ נעה"ו ועוד לך לענה"ב

ערבית למוצאי שבת

אע"פ שבנדיל בחפלה וזמנע הכדלה בניכ"כ ט"ט חוזר וטנדיל נתיח על הכוס.
 חסור לעשות עלאכס קודם הכדלה אפילו נוודפי לילכ, ואם כנדיל בחפלה טותר אע"פ אעדין לא
 כנדיל על הכוס. ואם נריך לעשות עלאכס קודם יחפלה חוסר כטנדיל נין קודם לחול נלא נרכב
 וזוא עלאכס כחפלה, וככה תעשינה הנשים אחין מחפלות, חלל כעל נפס לא יעשה זום עלאכס אפילי
 הדלקת כנר עד אחר סדר קדוזה ואח"כ טותר נכדלקת הנר וכל עלאכס קכב אחין נה זיהוי.
 חסור לאכול או לשמות זום דנר חוזן טן כמים טחפסך עד זינדיל. ואם טעה ואכל קודם אהנדיל
 יכול להנדיל אחר כך.

אין טנדילין על כפת, חלל על אכר ואחר טאקים חוזן טן כמים טנדילין אם כס חסר טדינכ. ואם
 אין לו יין וזום טזאק די לו נכדלה: שנחפלה ויאפר הכנדיל נלא כוא. יין להכדלה קודם לין קידוש כי
 קידוש חפצר נפת. אטן לנר חנוכה קודם לין אל הנדלה.
 יעלה הכוס על כל גדותיו עד זישאוף כיון על הכלחן וכוף אטן נרכב, חלל טככום טלמו לא
 יאפוך קודם כנרכב או לאחרי קודם הכתייב, אכס לאחר זמח טענו יאפוך קלת טן הכוס על הכלחן
 ויככה בו נר הכנדלה.

קודם הכדלה טננים מיופ זכ. - פתח הכדלה וינגט אמן ריעונו.

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבא אלינו עם
 משיח בן-דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש אשר שלום על-יד
 יקותיאל. איש נש ויכפר על-בני ישראל: אליהו. איש דורות שנים-עשר
 ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמנו. איש ואזור עור אזור במתניו:
 אליהו. איש זעף על עובדי המנים. איש חש ונשבע מהיות נשמי מעונים.
 איש טל ומטר עצר שלש שנים: אליהו. איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש
 בלבדו הערבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו כד וצפחת: אליהו.
 איש מוסריו הקשיבו כמהים. איש גענה באש משמי גבוהים. איש סרו
 אחריו יי הוא האלהים: אליהו. איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש
 פקיד על פלבשורות טובות. איש ציר נאמן להיטיב לב בנים על-אבות:
 אליהו. איש קרא קנא קנאתי לך בתפארה. איש רכב על-סוכי איש בסערה.
 איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה: אליהו. איש תשבי על-שמו נקרא.

אליהו הנביא, כתב חנן ירחי נהלכות שנת ס' ע"א, זה שטיחין נכל גבול ישראל מחליהו הנביא,
 לפי שהוא הוא המצטר שיטח נמהרה לפני הטעיה כדכתיב הנה אנכי זולח לכם את אליה הנביא (סוף
 מלאכי), וכבר מונחה להם אחין אליהו נח נערכי שנתות ונערכי ימים טובים טפני העורח כדאית' בערוכין
 (ט"ג ע"ב), ויכח לנו המנצר בטולחי שנתות, שנזכות השנת הנור ייחל ונח לביון גוזל עכ"ל וכן אטרו
 ניוקחל רנה פ' ג' וזכות רנה פ' ב"ה גם נשנת קי"ח ע"ב שנזכות שנת ישראל נחלים. וכמה"ל סוף
 הלכות שנת כתב כסם מהר"ט טה שנהגין ליטר פסוקי דחליהו וזמירות העיוסודים על שטו נט"ט היינו טעום
 דזיתח' נחוספתח' בטולחי שנת יושב אליה ז"ל תחת עץ החיים וכמות זכויות אל אטרי שנת. והנה זמר הנה
 ההולך ע"ס א"ב טניחו גם אטודיהם כספרו ופרשו וכתיב עליו שהיו טבורים אותו ננהכ"ב ע"י חזן וקהל והתחיל
 החזן אליהו הנביא וגו' והקהל עונה, וחוזר החזן וזכ איש אשר קנח לשם וגו' והקהל עונה נחירו הראשון
 אליהו הנביא, וכן עד חוטמו. ולהננת מיופ הנה יא לערוך למולו כל המקראות שנזכר בהם אליה הנביא,
 והן ט"א טספן י"ז עד ט"ב טפן ג'. מלאכי ג', כ"ג. וכ"ד. יגם נטדנר כ"ה, פסוק י' עד י"ד. כי לפי
 המדרש ילקוע רטו תזע"ח פינתם הוא אליהו. אשר קנא לשם האל, עז"ה מ"א י"ט, י'. יקותיאל, הוא
 אחד מעננה שטות אל טטה רכנו טונאים בטגלה דן י"ג. ויכפר, נטדנר כ"ה, י"ג. דורות שנים עשר,
 ואלו הן, נחשון שלמון טועו עוכר יצי רוד שלמה רחנעם חניה אטח יהושפט יהורם. בעל שער, ט"ז א',
 ח"י חסנים, חלילים. כסריום, ישראל שהיו כטהים לנאם. סרו, אטרו. ציר, שלית. קנא קנאתי, ט"א י"ט,
 י'. על סיטי אש נקשרה, כך נוקד נדפוס יאן וכל"ל ע"פ מ"ב ב', י"א. שלא טעם טעם מיתה וקבורה,
 מירש אטודיהם נלא טת כמות כל האדם חלח שהעלתהו רח טערה טן החך עד נלגל האש זום כלה

תצליחנו על־ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאסלה לאורה: אליה. איש תשבי תצילנו מפי אריות. תבשרנו בשורות טובות. תשמחנו בנים על־אבות. במוצאי שבתות: אליה. בפתוב. הגה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא. והשיב לך אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם: אליה. אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנחן לו שלום והחזיר לו שלום. יי יברך את־עמו בשלום:

סדר הברה.

נוטל ככוס טלס יין נמינו ואת הכמים נשאלו ופועד ופועד נקול נעים:
 ממן נישאם רען מינבעער חין ריח המר חמר ספריכט:

הגה אל ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עזי וזמרת יה יי ויהרלי לישועה: ושארבה־מיום בששון ממועיני הישועה: ליי הישועה. על־עמך ברבחה סלה: יי צבאות עמנו משגבלנו אליו יעקב סלה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: מן תהיה לנו. כוס־ישועות אשא ובשם יי אקרא:

כסנדיל וכאפעים כיולאים על ידו יתנו עיניכם ככוס נשעת נרכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

ויחזיר ככוס נשאלו פו ענימו על הסלק ונוטל הכדס פו הכמים נמינו ועלך:

היערין סטעלס ממן רען בעבעער מריקק, נישאם ריח געוירלע לר המר חמר ספריכט בינפאר ממן דממן ריעכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מיני בשמים:

נצרו וכן כל יבדו אל יסודו והרזת שנה אל האלהים אשר נמנה עב"ל. תצליחנו על ידו בתורה, תשני יתן קוציות והיות. איש תשבי תצילנו וכו' זה התרו חינו נאטורהס. ככתוב, בסוף טלאכי. רגה אל ישועתי, פסוקים אלה אומרים קודם נרכות הדלה חינוס טווכרים בפידוש מהקדמונים גס חינוס נטלאים נסדורי הספרדים, ורק מנהג הס לסמן טוב וכמו שכתב הרע"ה לח"ח ס' רנ"ז. והוא חינו טביח אלה הג' פסוקים הנה אל ישועתי, כוס ישועות, ליהודים היתה אורה, ועיין בלטש. ומהר"ל בסוף הלכות שנת סביח גס את הפסוק ושאתם טים. ואני טלאתי נכחזור חוטא כי"י על קלף נוסחא עלטית נפסוקים הללו שקודם הדלה והיא כך לאונה, כוס ישועות אשא ותשם ה' אקרא. נאש נרכה טאת ה' ולדקה טאלהי ישענו. אנה ה' הושיעה נח אנה ה' הלליחה נח אנה ה' עננו ניוס קראנו. הוא יטל נרכה ורחה והלחה נכל טעמי ידיו ונאטר חפן. "נא"י וכו' ותחזור חוטא הנלפס עוד תוספת קודם לנוסחא הזאת וז"ל, ליהודים היתה אורה ושמחה ושאון ויקר, נשמחה מועדנו נבית הזה ונכל מקום שנהיה שם יהי חזיר נעורנו, סמן טוב נביתנו טול טוב נגורלנו ינרכנו יולרנו יולר כל נפריה ורטיה נעוטר ותכסיס ונדל כל, נכל ישמחנו חזין טעונו וכטונו הגדול ידרכנו. כוס" וכו'. רגה אל, ישעיה י"ג, נ' וג'. לה' הישועה, תכלים ג', ט'. ה' צבאית, שם ט"ו, י"ב. ליהודים, חסתר ח', ט"ו. כוס ישועות, תהלים קט"ו, י"ג.

בורא פרי הגפן, סדר הנרכות להדלה נטולחי שנת, יין נשמים נר הדלה, וסמן ינכ"ה (נרכות נ"ב). בורא מיני בשמים, טה שפרכים על הכמים נט"ג הוא להשיט הנפש שהיא כואנת טיליחת השנת (טור כס' רנ"ז ווודר סוף פ' לו), וראה למעלה דף 203 בפידוש נשטה יתרה.

וערית כנשטים וזותן גם לאפרים לברים. אפי"כ כזקף חלכמות יד ימינו על האגודל ושקרת ידו לנר ושנקד:
דמן קתוערש ממן דית הקרבע רעק ליכטע חוגר ספריכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:

ועסתכל ככרמיזי אכס ענדלוח טן סעור, וחוזר וכוטל בכוס כישימי וחסד:
היערתיך נייאטט ממן רען וויינבעלער וויעדער חין דית חקנר חוגר ספריכט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת
ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בידקדש לחול:**

ויוצג יצתה בכוס, וצאיר בו טעם יין וזאפכו על האולחן ושככה בו כנר (ר"ז שלימים נעשן הכר
כטכוכב ורומלים עיניהם בין כנשטן ולחטים טעח יי ברה סאירח עינים, ככל להטנן כעלום). לפאר
הנדלתי לואטרים פיוט כסנדיל וכו' והחנכה רען סעלטים וכו'.

**המבדיל בידקדש לחל. הטאתינו ימחל. ורענו וכוספנו
ירבה בחול, וכפוכבים בלילה: יום פנה בצל המר. אקרא לא
עלי נמר. (יום אשר) אמר שמר. אתא בקר ונסדלילה: צדקתך
קדר תבור, על הטאי עבור. תעבור. כיום אתמול כי יעבר.
ואשמורה בלילה: חלפה עונת מנחתי. מי יתן מנחתי. ינעתי
כאנחתי. אשחה בכל לילה: קולי (שמעה) בלילי. פתח לי
שער המנטל. שראשי גמלאטל. קוצותי רקיס לילה: העתר
נורא ואיום. אשנע תגה פרום. בנשף בערב יום. באישון**

בורא מאורי האש, נרכות ראש פרק ח'. ונכ"ר פ' י"א, ופ' י"ב, גם כפסחים דף נ"ד כיון שאקטב
פחותה כמ"ג החפיל. החפץ. עמטטט ובל, ונמילת חדס כרשאן וחזק טעם אהנו. אכטור ט כוס יאופך ראש
נח להודונו לי, טה עבה הק"כ, זימן לו שני רעפים (אנבים) והקנין זה לכא וזה סתן אור, וסדך עליה
נראה. מאורי האש, אחיה כשמואל, דאמר שמואל. (פסחים כ"ג ע"ג) טפני טכ סנדכין על האור כעולאי אנת
טפני זהיא חחלת בדייתה עב"ל. וכפרקי דר"א פ' כ' (מונח גם נפדרה טהלים טומד נ"ג) בין הנפשות
אל מ"ג כוס חדס יוצג וטהרכר נלגו. ואמר חיי לי אשא וזה הכתם שהטעה אחיה נע"ג, כחלח לו טמוד
אל אש, וטמו נלטו ואמר עכשו חני ידע אטמוק עמי ופסט ידיו לאור כאש וסדך נראש מאורי האש,
וכסברתיק ידיו טן האש אטר עכשו חני. ודע שנגל יום הקודש טיטיח החול אפין ננעג אש נצנת, ואמר
ברוך המבדיל בין קודש לחול חכ"ל. המבדיל ביו, נרכות ל"ג. ופסחים ק"ה.

המבדיל, חתום כדאשי תרחייו יחוס הקטן, ונפלת עוד אמר הוצט לו נפדווי הספדדים למק
נעילה י"כ אגם הוא טומני יחוס וחרווי האשנן ג"כ המבדיל בין קודש לחול, לכל כהרזים האחים כמאיים,
והפנים האש הוא אכתי טליה כפדפי ניוטת. טין חלף רל"ג אש לאשרו טעולאי י"כ. ומלח כי טיחנר
אחד יעד שניהם האחד לבולאי אנת ואכתי למולאי י"כ. ורעני וכספטו ירבה כחול. כפ' ספדדים חין טלה
וכספטו, ונראה עיקר טע"ס פלשגית כ"ג, י"א. כפל חמר. חתו כפנת חמד כענד אור החורו. עלי גוסר
ע"ה תהלים כ"ג, ג'. יום אשר אמר שומר, כן הוא כפדווי כפדדים וכוון, ופוסק על ל' יאטיב
כ"א, י"כ כדר חבור, אהא גטס מול, והא כענין נדקתן כהרזי חל. כיום אחסול, ל' פבלים ל', ג'.
חלפה ענה. ינעח סנרתי, טח קרנכותי, ר"ל חין למו עוד אקדש נוקרבן. ינעתי. תהלים ו', ו'. קולי
שפעה כל י"ל, כן הוא ככ"ג גם כפ' הספדדים וככ"ל. וקרי: כל יטל, כל זשנך חסמל, הסטאל. שראשי,

לִילָה: קְרֵאתִיקָה יְהוֹשִׁיעֵנִי. אֲרַח חַיִּים הוֹדִיעֵנִי. מִדְּלָה
 הַתְּבַצְעֵנִי. מִיּוֹם עַד לִילָה: טָהַר טָנוּף מַעֲשֵׂי. פְּרִיאֲמָרוּ
 מִבְּעֵיטֵי. אֵיךְ אֵלֹהֵי עֲשֵׂי. נָחַן וּמְרוֹרָה בְּלִילָה: נָחַנוּ בְּיַדְךָ
 כַּחֲמֵר. סִלַּח־נָא עַל־קַל וְחֲמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבְעֵ אֲמָר.
 וְלִילָה לְלִילָה:

הַסְּפָרִים עוֹד וְסִירוֹת יוֹתֵר כְּפִנְסֵי אֵת יֵאָסְרוּ רַבּוֹן זֶה לְאַחַר הַסִּירוֹת.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת, בְּסִמְךָ טוֹב יִבְמָל טוֹב הַחַל
 עֲלֵינוּ אֶת־(שִׁשְׁתֵּי) יְמֵי הַפְּעֻשָׁה הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשָׁלוֹם, חֲשׂוֹכִים מִכָּל־
 חֲטָא וּפְשָׁע וּמִגְּנָקִים מִכָּל־עוֹן וְאֲשַׁמָּה וְרָשָׁע, וּמִדְּבָקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה
 וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְחַנוּנִים הָעֵה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל מֵאַתָּה, וְתִשְׁמַיְעֵנוּ בָּהֶם שִׁשׁוֹן
 וְשִׁמְדָה וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתְנוּ עַל־לֵב אָדָם וְלֹא קִנְאָת אָדָם תַּעֲלֶה עַל־לִבְנוּ.
 מִלְּכָנוּ אֶלְהֵינוּ הָאֵב הַרְחֵמָן, שִׁים בְּרַכָּה וּרְחוּמָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ,
 וְכַל־הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ וְעַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה טוֹבָה וּמְחַשְׁבָּה טוֹבָה אֲמַצּוּ
 וּבְרַכּוּ גְדֻלוֹ וְקִיּוּמוֹ קִיּוֹם עֲצָתוֹ, בְּדָבָר שְׁנֵי־אֲמָר יִתְּנֶךָ כְּלִבְבְּךָ וְכַל־עֲצָתְךָ
 יִמְלֵא. וְנֵאמָר וְתִגְדֹּר־אֲמָר וְיִקְסֶךָ וְעַל־דְּבָרְךָ נִגְהֵ אֹר: וְכַל־הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ
 וְעַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה תּוֹפֵר עֲצָתוֹ, בְּדָבָר שְׁנֵי־אֲמָר
 יִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מְחַשְׁבוֹת עַפְמִים. וְנֵאמָר עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר דְּבָרְךָ

אֵד כ', כ'. קְרֵאתִיקָה יְהוֹשִׁיעֵנִי אֲרַח חַיִּים ל' תְּהִלִּים ט"ו, י"א. מִדְּלָה ט"ו
 דְּלוֹת וְעִיּוֹת, וְהוּא עֲשֵׂה יִשְׁמֵה ל"ח, י"ב. אֵיךְ אֵלֹהֵי, חִינֵי ל"ה, י'. עַל קַל וְחֲמֵר, פִּיטָה נֶעַל ט"י
 עַל עֲבוֹת קָלוֹת וְחֲמִירוֹת, וְדַחֲקָה הוּא, חֲכַל כּוֹנֵנֵת הַפִּיטָה, אַחֲרֵי כִי חִינֵנוּ בִּידָךְ חֲלָה כַּחֲמֵר וְתַנּוּ
 עַפְר, ע"כ קַל וְחֲמֵר אֲחַסְלַח לֵט כִּי יִכְרֵי עַפְר חֲחִנוּ. וְכֹזֶה ל' קַל וְחֲמֵר כְּעַמְּנוּ הַנְּהוּג כַּל' חו"ל. יוֹם
 לַיּוֹם, תְּהִלִּים י"ט, ג'. וְלִילָה לִילָה, כְּמִקְלַח סְפָרִים עוֹד תּוֹסַפֵּת ג' חֲרוּזִים וְכֵן לְשׁוֹם, א"ל פּוֹדֵה טַכַּל
 לָךְ, קִרְאוֹנֵךְ טוֹן הַטָּלָר, יִדָךְ לֹא תִקְרָה, הַכֹּחַ יוֹם שֶׁלֹּא יוֹם וְלֹא לִילָה. מִיִּבְחַל זֶר יִשְׂרָאֵל, חֲלִיבוֹ וְתַנְחִיל,
 טוֹלוֹ נֹא עַם כְּגוֹלָל, קוּטוֹ כַחֲזֵי הַלִּילָה. יִתֵּן לָנוּ אֲנַע טוֹב, וְרַעֲנָן וְכַל טוֹב, וְטֵה יִתּוֹ הַטוֹב, כַּל הַיּוֹם
 וְכַל הַלִּילָה. הַטְּמִיל בֵּין קִדָּשׁ וְכו'.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, תַּפְלָה זוֹ עֲקוּרָה כִּירוּשְׁלַמִּי כְּרַבּוֹת פ' ה' סוּף טַסְנָה ח' ר' יִרְמִיָה ור' זְמִירָה כַּסֵּם
 ר' חִיטָה כִּי אֲשֵׁי דְרִיךְ לּוֹמֵר כְּט"ג כַּבְּדֵלָה הַחַל עֲלֵינוּ אֵת שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשָׁלוֹם, ר'
 אֲחָה טוֹסִיף וְהַסְּמִיעֵנוּ כַּסֵּם אֲזוֹן וְשַׁחֲרָה, ר' חֲזַקִּיָה כַּסֵּם ר' יִרְמִיָה וְהַסְּמִיעֵנוּ וְלַפְדָּנוּ עַכ"ל. וְאֲנִי רִחִי כַּתֵּב
 זֵשׁ לְאוֹר תַּפְלָה זוֹ לַפְנֵי הַבְּדֵלָה, וְכֵן אֲטוֹרֵהֶם מִיָּמֵי קִדְּם הַבְּדֵלָה, חֵךְ כְּפִדּוֹר רַב עַמְּרָם טוֹבָה לְאַחַר
 הַבְּדֵלָה וְכֵן ג'כ כְּטוֹר ח"ח ס' ר"ח אֲחַר מִכִּיָּה כַּל הַנוֹסַחָה וְטַסְנָה טַסְנָחַתְנוּ כַּסֵּם רַב עַמְּרָם גִּאוֹן, וְכֵן
 טַסְנָחַת וְכֵן כַּתֵּב יַעֲבֹן. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים יְהוֹסִיחוּנוּ, הַסְּפָרִים טַסְנָחַתְנוּ אֵלֵהֵנוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 וְכֵן הוּא כְּפִדּוֹר רַב עַמְּרָם וְעַמְּרוּ. כַּסֵּם טוֹב, כָּלוֹת לְטוֹבָה, וְזֶה לְךָ הַחוֹת תַּרְגֵּם יְרוּשְׁלַמִּי וְדָן לְךָ סִימְנָח (אֲטוֹת
 ג' י"ב) וְהִיא לְאוֹת ת"י יִתְּנֵן לְסִיטָן (כַּסְּדָר י"ז, ג') וְכַמְלָח הַפַּעַל מַטְנוּ כִּיִּשְׁמֵיהַ כ"ח, כ"ה וְשַׁעֲרָה כַּסְּמָן.
 וְכַסּוֹל, ל' הַלְלָה וְעוֹשֵׂר כַּל' חו"ל, כֹּחַ גַּד תַּרְגוּם יְרוּשְׁלַמִּי אֲחָה מוֹלַח טַכָּה (כַּרְאֲשִׁית ל', י"א) הוּן בִּיתוֹ מַרְגוּמוֹ
 טוֹלַח דְּבִיתָה (טַכִּיל ו', ל"א). הַחַל, ל' הַתַּחֲלָה טַנּוּרָה אֲחַל תַּת פַּחֲדָךְ (דְּבָרִים כ', כ"ה). אֵת שֵׁשֶׁת יְמֵי,
 כַּכָּה אֲנַע אֲחַל י"ט כַּתּוּבוֹ אֵין חוֹסְרִים שֵׁשֶׁת, אֲחַל אֵת יְמֵי (אֲטוֹרֵהֶם). חֲשׂוֹכִים, אֲחַר חֲחִנוּ חֲשׂוֹכִים.
 וְלֹא הַעֲלֶה קְרֵאתֵנוּ, כִּי הַקְּנֹאֶה גּוֹרֵמַת רַעֲוֹת. הָאֵב הַרְחֵמָנוּ, חִינֵנוּ כַּסֵּם סְפָרִים. אֲמַצּוּ, אֵת הַיּוֹעֵץ.
 יִתֵּן לָךְ, תְּהִלִּים כ', ח'. וְגַבּוֹר, חִינֵי כ"ב, כ"ח. ה' הַפִּיר, תְּהִלִּים ל"ג י'. עֲצוּ עֲצָה, יִשְׁמֵיהַ ח', י'.

דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עַמְּנוּ אֵל: וּפְתַח לִגְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַבְרָהָם אֲדָוָן
הַסְּלִיחוּת בְּזֶה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל־שְׁבוּעַ, שְׁעָרֵי אֲרָה שְׁעָרֵי אֲדָוָן יָמִים וְשָׁנִים
שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אַפְסִים, שְׁעָרֵי בְרָכָה שְׁעָרֵי בִּינָה, שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי גְדֻלָּה
שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גְבוּרָה, שְׁעָרֵי דִיצָה שְׁעָרֵי דַעַה, שְׁעָרֵי הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר
שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה שְׁעָרֵי הַרְוָחָה, שְׁעָרֵי וְעַד מִיּוֹב, שְׁעָרֵי זְרִיזוּת שְׁעָרֵי זְמֵרָה
שְׁעָרֵי זְכוּת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זְהָר תוֹרָה שְׁעָרֵי זְהָר חֲכָמָה שְׁעָרֵי זְהָר בִּינָה
שְׁעָרֵי זְהָר דַּעַת, שְׁעָרֵי חֲדוּדָה שְׁעָרֵי חֲמֵלָה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים
מִיּוֹבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה שְׁעָרֵי מִיּוֹבָה שְׁעָרֵי מְהֵרָה, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל.
שְׁעָרֵי כַפָּרָה שְׁעָרֵי כְּלֻבְלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד, שְׁעָרֵי לַמּוֹד, שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי
מְנוּחוֹת שְׁעָרֵי מְחִילוֹת שְׁעָרֵי מִדְעָה, שְׁעָרֵי נַחְמָה שְׁעָרֵי נְקִיּוּת, שְׁעָרֵי סְלִיחָה
שְׁעָרֵי סִיעָתָא דִּרְשָׁמַיָּא שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרִנְסָה מִיּוֹבָה,
שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהֻלָּה, שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת, שְׁעָרֵי רַחֲמִים
שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שְׂמֻחָה שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת
מִיּוֹבוֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹה, שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תְּפִלָּה שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְתְּשׁוּעָתָא צְדִיקִים מִיּוֹב מְעַתָּה בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲרִם יְיָ וַיַּפְלִטֵם
וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיַּשְׁמִיעֵם כִּי חָסוּ כּוֹ: וַיֹּאמֶר חֲשָׁף יְיָ אֶת־זִרְעוֹ קְדוּשׁוֹ לְעֵינָי
כָּל־הַגּוֹיִם וַרְאוּ כָּל־אֲפִסְרֵי־אֲרָזִים אֶת־יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וַיֹּאמֶר קוֹל צִפְרָדִּי נִשְׂאָא
קוֹל יַחֲדוֹ יִרְגְּנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן: וַיִּקְרָא לִגְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִקְרָא שְׂכָתוֹב מִדֶּגֶר־נְאוּב עַל־הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר
טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִגְדָה הַגָּם
וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׁר אֲתוֹן. אָמֵן סְלָה:

ופתח לנו, טכאן עד וקים לנו ה' אלהינו סקרא, הכל איננו נסדורי הספרדים וגם נס' ת עטרם
ותנור לא נכלא טטנו דבר, ובחמת איננו טנוף תפלה זו חלא ניבקי הוא נתוכה טפיוס אחר הטחיל
תענו ותעתרו טן הטטים חזוטרים הספרדים ניטים נדחים לטוף כל תכלותיהם. שיערי אורה, כל
זערים החלה נוסדו על סדר ח'ט' וע"כ כפול לפעמים ענין אחד נמלים זכיות. וחשתעח עריקים,
תהלים ל"ז, ל"ט. מ' חשף ה', ישעה ל"ב, י' קול צפירה, טס ל"ב ח' טה נאוה, טס ל"ב ו'. ראשון
לציון, טס ט"א, כ"ז.

זמירות למוצאי שבת.

שקלו ו' תנועות ונראזי הכרחים תתוס יעקב סנוי חוק.

במוצאי יום מנוחה, המציא לעמך רוחה, שלח תשבי לנאנחה. ונס
 יגון ונאנחה: יאה הוא לך צירי, לקבין עם מפירי, מיד גוי אכורי, אשר כרה
 לי שודה: עת דודים תעורר אל, למלט עם אשר שוא, ראות טוקה כבוא
 גואל, לשה פזורה נדחה: קרא ישע לעם נדבה, אל דגול מרכבה, יהי
 השבוע הבא לישועה ולרוחה: בת ציון השכולה, אשר היא היום געולה,
 מהרה תהיה בעולה, אם הבנים שמחה: מעינות אני יזובין, ופרויי יי ישבון,
 וכי ישע ישאבון, והצרה נשכחה: גחה עמך כאב רחמן, יצפצפו עם לא
 אלמן, דבר יי אשר נאמן, בהקימה הבטחה: וידידים פלטי חרץ, נגינתם
 יפצחו במרץ, פלי צוהה וכלי פריץ, ואין יוצאת ואין צוחה: יהי החודש הזה,
 כנביאת אבי הוזה, ומשמע בבית זה, קול ששון וקול שמחה: חזק ימלא
 כמשאלותינו, אמיץ יעשה בקשתנו, והוא ישלח כמעשה ידניו, ברכה
 והעלחה: במוצאי יום גילה, שמך נורא עלילה, שלח תשבי לעם כגלה,
 ריח ששון והנחה: קול צהלה ורנה, שפתינו אז תרננה, אנא יי הושיעה
 נא. אנא יי העליחה:

(בכדורים עוד פיסים תחילים חדש ששתינו נו', אנול ואססח ונ' ברבות פתים
 ונ' וכל כנס דברים אים תאסי, לפ"כ נאטפו טן סלטוס וחסני דרכי שלום.)

בשקלו ו' תנועות ותתוס נראזי הכרחים אכרדם.

אלהים יסערגנו, ברכה במאורגנו, וזכר טוב יזכרגנו, בכל משלח ידניו:
 אלהים יסערגנו: ביום ראשון למלאכה, יצו אתגנו ברכה, ויום השני ככה,
 ימתיק אתסודגנו: אלהים, רבה צבאי ישעי, בשלישי וברביעי, ברחמישי
 אך לא בעי, ישלח אתסודגנו: אלהים, הכן טבוח טבת, ביום הששי זבת.

במוצאי יום מנוחה, מתחד יעקב סנוי, והנה כתב בעל חור זרע בסוף הלכות י"כ כי הפיוט
 נטולחי יום מנוחה חיתקן לאמרו ניה"כ בנהכ"נ בקול רם וכפתח נתקן עכל ודעתו כזה לח על הפיוט
 שלכינו חלח על אותו הפיוט הנטבח במחזור כ"י לכעילה י"כ ומתחיל, "בסנחלי מנוחה תהלות תלמית
 נבית נקד ככורך נככה נתיח" (יבא ג"כ דלפוס נמחזורי ספרד נתוך הפליחות ליתוס נוראים) וכתיב עליו
 כה"ל, "חס חל י"כ להיות כזכת יאמר ואת הפליחה". שלח חשבי, אליהו הכניח (פ"ח י"ז, א'). לנאנחה,
 לחיטה ישראלית הנאנחה בעלות. ונס יגן עשה ישעה ל"ה, י'. ואמר ונס כל יחיד להשיות סספר תנועות
 הפיוט. יאה הוא לך, רחוי לך, שודה, טר, למלט, להגיל, לשה שורה, יסחל (ירמיה כ', יז). נדבה,
 ניסחל כתיב חתם נדבה (הושע י"ד, ה'). רגול טרבבה שר ה', י'. השכולה, אשר נעזנה טכניה, געולה,
 מאוסה וכוויה, בעולה, ישעה ס"ב, ד'. אם, תהלים קי"ג ט"ו, ופרויי ה' כן הגיה בעל מ"י וכלל עשה
 ישעה ל"ה, י'. ישאבון, ל' ישעה י"ג, ג'. יעפעפו, ידכו, טגרות כן אלפכף (ישעה ל"ח, י"ד). בהקיסך
 הבטחה, כחצר תקיים מה שהטחתנו, פלטי חרץ, הנטלטים טן תגרות הרעות, חרץ ל' גורה, בסרץ,
 נטרולה, טרץ, ל' תהלים קס"ד, י"ד. אבי חווה, ירמיה הכניח נכטותו ירמיה ל"ג, י'. וי"ח, יום גילה,
 הוא יום הזכת, והגרה, מנוחה. אנא ה', תהלים קי"ט, כ"ה.

חבר, חלק, יסחיק את סודגנו, יכסיר עלתנו והוא עשה תהלים כ"ה, ט"ו. אך לא בעי, ל' חנה
 ושטה, ונופל ט"פ חיוג ל', כ"ד. הבן סכוח עשה נראזית מ"ג, ט"ז. פיוט נ"ח כנ"ח בעבור השקל.
 ורעננה ל' שר ח', ט"ז, ויללה, ל' תהלים קל"ט, י"ח.

קָדַשׁ הַלַּיִל וְשָׁבַת, עַל כָּל־מַחְמָדָנוּ: אֱלֹהִים. מְעַרְנִים לְנַפְשֵׁנוּ. נִתַּן בַּיּוֹם
קָדְשֵׁנוּ, וְרַעְנָנָה עֲרֻשָׁנוּ, וְלִילָה אוֹר בְּעֵדְנוּ: אֱלֹהִים יַסְעֲדֵנוּ:

לפני ספריוס נחמן.

אֵלֵי חַיֵּשׁ גִּאֲלִי, עֲבָדְךָ יִשְׁכִּילִי, מְבַשֵּׁר טוֹב אֵלֵי, אֶת־אֲלִירֵי הַגְּבִיא:
נָאוּה עַל הַהָרִים, שְׁלַחֲחֵי יוֹצֵר הָרִים, וְרַגְלֵי הַמְּבַשְּׁרִים, בְּאֶמֶד יְשׁוּבֵי שׁוּבֵי:
אֵלֵי. חֲכִי כַמְעַט רַגְעֵי, כָּל־מַחְלָה וְכָל־גִּנְעֵי, אוֹיְבֵיךָ אֶפְנָע, יוֹם נָקַם בְּלִבִּי:
אֵלֵי. מְלַכְךָ יָבוֹא לְךָ יָסָה אֶת־כְּלָךְ, וְרַעֲיָתִי לְמוֹלְךָ, גִּלְעָדֵי הַתְּשׁוּבֵי: אֵלֵי.
נָשַׁת הַטְּסָפְנָה, שְׁפָתֵי בְּנֵי יוֹנָה, בִּי בָּא עֵת לְחַנְּנָה, צִיּוֹן נִחְלַת צְבִי: אֵלֵי.

ש"ס א"ב, וסוף כל-הרח נכ"ב.

אֲדִיר אִיוֹם וְנוֹרָא, בְּצַד לִי לְךָ אֶהְרָא, יי לִי לֹא אִירָא: גְּדוֹר פְּרֻצַת
הַיְכָלִי, דְּגוֹל מִהַר הַכְּלִילִי, יי הַיָּה עוֹר לִי: הֵן אִתָּה תְקוּתִי, וְלִישׁוּעָתְךָ
קִוִּיתִי. אֲדַנִּי עוֹ יִשׁוּעָתִי: וְךָ וְנִשְׁוֹא בְּפִים, חֵן פִּרְשֵׁי כְּפִים, יי אֶרְךְ אֶפְסִים:
טִיבְךָ תַחֲדָשׁ לְעַמְּךָ. יְהִי עֲלֵנוּ כַּבְּאִמְךָ, יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ: כּוֹנֵן בֵּית
מְכוֹנְךָ, לְדַרְבֵּן כּוֹ צִאנְךָ, יי כְּאוֹר שְׁנֵיךָ: מִסְּחָד לְהַצִּילִי, נִהְלֵנִי לְנוֹדְלִי.
אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ בְּקוּלִי: סַעֲד וְסַמְךָ לְנִמְתָּרִים, עוֹרֵנָא אֶת־הַגְּשָׁאִים, יי
יוֹצֵר הָרִים: פְּרָה עַמְּךָ מַעֲזִים, צִאנְךָ מִיד גּוֹזִיִּים, יי עֲשֵׂה חַיִּיִּים: קָרֵב קֶץ
נְחֻמָּה. רַחֵם אִם לֹא רַחֲמָה יי אִישׁ מִלְחָמָה: שְׂכֵן כְּמֵאוּ בְּאֲדָרְגוּ תַמִּיד
אֵל מְחַלְלָנוּ, יי מְלַכְנוּ הוּא יִשְׁעֵנוּ:

ש"ס א"ב, וסוף פסוק ישי בר מדכי חק.

אִישׁ חֲסִיד הָיָה, בְּלִי מְזוֹן וּמְדָה. בְּבֵיתוֹ עֵסֶק מְלֻבָּשׁ. וְאִין בְּגֵד
לְלֻבָּשׁ. גּוֹנֵן בְּחֻשׁוֹבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּכַנְיִם חַמְשָׁה: דְּבָרָה לֹא הָאִשָּׁה. יוֹתֵר
אִין לְהַתִּיאִשָּׁה. הַמְּבִלִי לֶחֶם לֶאֱכֹל. בְּעֵרֶם וּבְחֶסֶד כָּל, וְתוֹרָה מְעֻאָתָּ כִּי

חיש, תכח נטהרכ. טבשור טוב אלי, אשר תרח, אלי חס טבא סוף" ותנח חס טבאס תרחו
סטר נס אל טכו. נאוה, ע"ה ימיה כ"ב ו'. שובי שובי, יעוס ל"ב, כ"א. חבי, ימיה כ"ו, כ'.
יום נקם, אס פ"ג, ו'. מלכך, זכיה פ', ט'. יסה אתה, זכ ד', ו'. נשת, אס ד', י"א. עח לחנה,
תהלים ק"ב, י"ד.

ה' לי, תהלים ק"ח, ו'. רגול, הק"ה ע"ה אר כ', י'. תכליכ, טזיה, ע"ס תתוס יחזלטי
לבראזיה ט"ט, י"ב רדה עזר, תהלים ל', י"א. ה' עו, אס ק"ט, ח'. ונשוא כפס, טעמא על
הטוס, כפס ל' עננים כט על כפס כסה חר (חיות ל"ג ל"ב). פורשי כפס, הפורזים ירסס טעמלה.
וכן הנסוחא כט טעיה טעל ט"ג, ארך אפס, נמדכ יד י"ח. ה' עשה יעיה יד, ו'. לדרבך, נכסח
כאוור סנדך, תהלים פ"ט, ט"ז. לנרלי, לאלני. שמעה בקלי, תהלים ק"ל, ג'. יוצר הרים טעוס ד', י"ג.
טעוס, טן וידס. עושה חושים, זכיה י', ח'. לא רחסה האע ח', ו'. ה' ארש, טעוס ט"ז, ג'. ה' מלכנו,
יעיה ל"ג, כ"ב.

איש חסיד, המעשה אשר יסופר בוטר הזה נחלה כמפורי טעמיות דרנינו נחום. מלבוש, טיה עסק
נתורה טעט כי הים טע לילך לנית המדרש כעטר אלף ייה לו ער ללנוט. נתן, טפוט. כחשוכה אשה,

יַעֲשֶׂתָּ. סִדְנָאֵבֶל מַעֲתָהּ: זְהִיר בְּבֵר נְשׁוּק. הֲלֹא תֵצֵא לְשׁוּק. חֲנוּן וְרַחֵם
בְּמִרוּמָיו. אִילֵי יַגְמִלְנוּ בְּרַחֲמָיו. טוֹב לָקוּן מִחֶסֶד. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה: יַעֲשֶׂתָּ
בְּדַעַת וּבְחֶכְמָה. עֲצָתְךָ כָּלִי לְהִסְבִּימָה. בְּצִאתִי לְבִשְׁת וּלְכַלְפָּה. מִבְּלִי
כֶּסֶת וְשִׁלְמָה. לֹאִין בְּיַדִּי לְפֹרְטָה. אֲפִילוּ שְׁנֵה פְרוּטָה: מִהֲרָה וְשִׁאֲלָה
מִשְׁכָּנִים. מִלְּבָשִׁים גָּאִים מִתְקַנְיִם. גִּלְבֵּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יְהוֹי. עַל יְיָ אֲשֶׁר
אָהָבוּ. שָׁחוּ יְלָדָיו בְּפִלּוּלִים. אֲלֵי־שֵׁב רַךְ נִבְלָם: עֵבֶר בְּשׁוּק בְּשִׁבְרָתוֹ.
וְהִגָּה אֵלֶיךָ הַבָּבִיא לְהִרְאֹתוֹ. פֶּסֶן לוֹ הַמְבַעֵר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר. צוּגִי
בְּכָל־כְּבוֹדְךָ. כִּי תִגֵּי עֲבָדְךָ: קָרָא לְמִי בְדַעַתוֹ. קְנוֹת עֶבֶד אִין כְּמוֹתוֹ.
רַחֵשׁ אִיךָ יִשְׁנֶה דִיגוֹ. עֶבֶד לְמִכְרֵךְ אֶת־אֲדוֹנוֹ. שֵׁת לוֹ חֲקָמָתוֹ בְּקִרְפוֹ.
וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ רִבּוֹ: תַּגֵּר קָנָא בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת אֱלֹהִים וְהוֹכִים.
תִּבְעוּ מֵהַ מְלֹאכְתְּךָ. אִם בְּבִגְנֵן חֲבָמְתְּךָ. תִּכְלִית מִרְקָלִין וּפְלִטְרוּן. הָרִי
אֶתְּהָרָה בְּרַחֲמוֹתֶיךָ: יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַפְעֵלִים. פֶּעַל עִם פְּוַעֲלִים. שְׁוַע בְּחַצֵּי
הַלַּיְלָה. עֲנִי נִרְאָה עֲלִילָה. יוֹמָתִי וְגַמְפִּרְתִּי לְהַעֲבִידִי. לְכַבּוֹדְךָ וְלֹא לְכַבּוֹדִי:
פֹּרְא עוֹלָם בְּקִנְיֵן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנִין. רַחֲמִיךָ יִכְמְרוּ בְּחַנִּינִתִּי. כִּי לְטוֹבָה
כְּוִנָּתִי. מְלֹאכֵי רַחֲמִים מִמְעוֹנָתוֹ. אִזְ חֲחֹלוּ לְבַגּוֹתוֹ: רְבּוּ בּוּגֵי הַמְלוּכָה.
וְחַשְׁלֵם קְלֵה־מְלֹאכָה. דָּן הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ. כִּי גַמְמָה מְלֹאכְתוֹ. כְּלוּלָת
מְגַדְלִים גָּאִים. לְפִי עֲנִין הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר לְךָ עֲתָה. אֶתְמוּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ.
חֲסִשְׁנִי בְּיַדִּי וּבְקִרְרוֹ. בְּנִמְתָּ לְעִנְן שְׁחַרְדִּי. זֶה קִינְטוֹ בְּאַמֶּת. וּפְרַע לוֹ
אִישׁ הַיָּאֶמֶת:

אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	אָמַר יְיָ לְיַעֲקֹב
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	בְּיַד יְיָ בְּיַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	גָּאֵל יְיָ אֶת־יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	דָּרַךְ פּוֹקֵב מִיַּעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	הַבָּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב.

כֹּהֵן חֲטוּנָה. דָּרַךְ כְּבֵר נְשׁוּק, תְּמִי מַזוּחַ כְּאִישׁ מַזוּיָן, נִשְׁוֹק ל' כְּלִי זִין טַעֲמִין נוֹשְׂקֵי קֶשֶׁת (דְּהָא יִב, נ') כְּאִין כִּי (תְּהַלִּים נ'). יַעֲשֶׂה גוֹ' כִּן הַבֵּית הַיּוֹם לְחַשׁוֹ. כְּלִי לְהִסְכִּימָה, לֹא חוֹבֵל לְהַסְכִּים לַעֲנַתְךָ
נִשְׁבַּר אֲזִין לִי כֶסֶת וְשִׁלְמָה. לְפִרְטָה לְסַחֲלִיק, וְל' עֲשֶׂה הוּא חִין פּוֹרְטִין לֹא עֲתִימַת הַטּוֹכְסִין (כִּיךָ דף
ק"ג). יְהוֹי, טַל תְּהַלִּים נ"ב כ"ג סוֹחֵ, אֲשֶׁרוֹ, ל' יִשְׁחָה. בְּפִלּוּלִים, נִתְפַלְתָּם. אֵל יִשׁוּב, תְּהַלִּים ע"ד,
כ"א. כְּסִכְרָח, נִתְקוּתוֹ, טַעֲמִין אֲזֵרו טַל ה' חֲלָקוּן (תְּהַלִּים קס"ו). פֶּסֶן, דָּרַךְ. דְּבַבְשֵׁר, חֲלִיָּה הַנְּנִיחַ.
סַרְקָלִין וּפְלִטְרוּן, כְּנִינִים חֲלוּם. שְׁוַע, תִּתְפַּלֵּל. יוֹסַחֵי חֲטָמֵי. בְּקִנְיֵן, עֲשֶׂה חֻקֵּה טַעֲמִים וְחֵן (נִרְאֵית י"ד).
כְּחַנִּינֵי, כְּחַנְנִית. בְּתֵי הַמְלוּכָה. זְהִי כְּנִינֵי חַת כִּית הַמְלוּכָה. דָּן, טַעֵם. כְּנַסַּח, כְּאִשֶׁר חֲטָמַת. שְׁחַרְדִּי,
הַחֲזִיזוֹת. וּפְרַע לוֹ אִישׁ הַיָּאֶמֶת, הַבְּנֵר זְכִיב חִישׁ חֲטוּנָה פְרַע לוֹ זְכִר מַחֲלָם.
אֲסַר ה' פִּיטוֹ זֶה כּוּלוֹ מַחֲוֹנֵר מִפְּסוּקֵי הַתְּקוּלָה וְנִסְתַּר עַל סִדְר חֲלִפָא בִּיתָא וְחֲלָק הַזְּכִי שֶׁל
כָּל חֲחִין הוּא פְּסוּק חֵל חִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב (יַעֲשִׂיה ס"ד, נ'). אֲסַר ה', ל' יַעֲשִׂיה כ"ט, כ"ג. בְּחַר ה',
ט"ה תְּהַלִּים קל"ה, ד'. גָּאֵל, יַעֲשִׂיה ס"ד, כ"ג. דָּרַךְ כּוֹכֵב, נִשְׁבַּר כ"ד, י"ז. דְּבַאִים, יַעֲשִׂיה כ"ז, ו'.

וַיְרֵךְ מִיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
זְכֹר אֱלֹהֵי לַיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
חֲדוֹת יִשְׁעוֹת יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
סָבוּ אֲדוֹלָיִךְ יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
יֹדוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
כִּי לֹא נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
לֹא־דָבִישׁ אֵינֹן בְּיַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
מִי מָנָה עֶפֶר יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
נִשְׁבַּע יְיָ לַיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
סָלַח־נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
עֲתָה הָשִׁב שָׁבוֹת יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
פָּדֵה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
צוּה יִשְׁעוֹת יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
קוֹל קוֹל יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
רְנוּ שִׂמְחָה לַיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
שָׁב יְיָ אֶת־נַאֲוֹן יַעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:
תִּתֵּן אֲמַת לַיַּעֲקֹב.	אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

אֲתָה סִתְּר לִי כַעֲד תַצְרֵנִי רְנִי פִלַט תִּסְבְּכֵנִי סִלָּה: בְּטוֹחַ בְּיְיָ עֲדִירְעוּ
 כִּי בְיָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים: יְיָ עֲז לַעֲמֹו יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

רבון העולמים לטיל דף 313.

וירד, נמדנר כ"ד, י"ט. אבר, ישעיה ט"ד, כ"א. חרוח, ל' נחמיה ח', י'. וישעיה כ"ה, ט'. סבו, נמדנר כ"ד, ה'. יזרו, דברים ל"ג, י'. כי לא, נמדנר כ"ג, כ"ג. לא הבים, ז"ב כ"ג, כ"א. מי סנה, ז"ב כ"ג, י'. נשבע, ל' עמוס ח', ז'. סלה, ל' נמדנר י"ד, י"ט. עתה, ל' יזקאל ל"ט, כ"ה. פדה, ירמיה ל"א, י"א. צוה, תהלים ט"ד, ה'. קול, נדאזית כ"ז, כ"ג. רנו, ירמיה ל"א, ז'. שב, נחום ב', ג'. חסון, סוף סיכה. אחה, סחר, תהלים ל"ג, ז'. בטוח, ישעיה כ"ו ד', ה'. עו, תהלים כ"ט, י"א.

נרץ האדם ללוות את השנת בכל דבר כבוד טעין של שנת, ולכן יסדר את שלחנו בטובות שנת ויהא שלחנו ערוך טעם ויפילו אינו נרץ אלא לכזית, וידליק ג"ב נר נוסף לכבוד טובות שנת. ונשאל נספחים ז"ל נאדם עלם אחד (זוטו לח נב"ר פ' י"ח. ותנח"ש פ' כ"ח נקרא נסכו) אשר אינו נהנה טעם אכילה כי אם טעם הסעודה של טובות שנת. חסין נטובות שנת טלונטא (דבר רפואה), פת חטה נטובות שנת טלונטא (שנת קי"ט ע"ג).

סדר ערב ראש חדרש הוא יום כפור קטן.

נמנחה של ערב ראש חדרש עתפללים כדרכה, אלא שאין חומרים החזון. נוהגים תנים להתענותו כערב ראש חדרש יקוראים אותו יום כפור קטן (ואם חל ל"ח נשנת או ניום ה' מתענים ניום ה' זלפניו), ונשעת סגרה הולכים לניה"כ ולנועים טליח ומניחים השליח, והאץ מתחיל חפלה לעני וכו'.*)

אמן ועגט טליח חומר תפילין חומר פטר טמחה פקנגט רער חון פקוגענדען טוטור חו:

ח' תפלה לעני כריעטף ולפני יהוה ישפך שיהו: ח' יהוה שמעה תפלתתי ושמעתי אליך תבוא: ח' אלתסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אנקה ביום אקרא מדר ענגי: ברכלו בעשן ימי ועצמותי כמזקר נחרו: הוברה בעשב ויבש לבי בירשבתתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי בכוס חרות: שקדתי ואהיה בצפור בודר עלנג: בלהיום חרפני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר בלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי: מפגירעמך וקצףך בי נשאתני ותשלבני: ימי בצל גמוי ואני בעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה בי בא מועד: בידצו עבדיך אתאבניה ואתעפרה יחננו: וייראו גוים אתשם יהוה, וכלמלכי הארץ אתכבודך: ברכנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אלתתפלת הערער ולאבנה אתתפלתם: התכת זאת לדר אחרון ועם נברא ותלליה: ביר השקיף מפרזם קדשו, יהוה משמים אלארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תצתה: לספר בעיון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד ארתיהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אמר, אלי אלתעלגי בתעי ימי, בדור הזרים שנותיך: לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: הטה יאברו ואתה תעמד, וכלם בפגד יכלו פלבוש תחליפם ויחלשו: ואתה רוא ושנותיך לא יתפס: בגירעבדיך ישבנו וזרעם לפניך יבון:

*) תענית ע"ח הנהג אותו ר' טזה קורדובירו חזי נשפת סניז שלג וקרא לו יום כפור קטן (פרי חדש הלכות ר"ח ס' תי"ו) וכזה היה טובירו ג"כ בעל של"ה דף ק"ב, ע"כ ודף ק"ט. ודרך קע"ט כתב וז"ל ראש חדרש שאחר זהו זמן כפרה יראה האדם זיעה תשובה נטורה כלב שלם, דהיינו בער"ח יעשה כמו י"ב, כמו שנוהגים הרבה מחסדי עליון, ויתקן כל הטחולקל הן בטטון הן בגוף הן בנפש ויתורה נכחי רבה ונחרטה נטורה ועזוב דרכו הרעה כדי כשיכנס החדש יהיה כנמה חדשה עכ"ל וכן יעבץ נסדיו כתב וז"ל חדשים מקדו נהגו להתענות ע"ח וקורין אותו י"ב קטן והוא ידוע ונמשש נכנים, וטוב הדבר וביחוד להטון העם המתלככים כל היום כדי לשמש טעניוס ולהיות להם זכרון בין עיניהם להשגיח על טהרת נשם גופם.

סדר יום כסוד קמן

חזון. ראשי תלמידי יהודה אריה מסורגא, ושקלו כ' תנועות וחדד וזש תנועות.

יום זה יהי משקל כל-חשאתי בטל במעוטו, פדמדת ירח היום, לבד מספר זכיותי ירבה ומציון ציון יהי פורח: יום ודי ודון לבי אצלי גלוי, חוטי עונותי עם הזק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי, פי רע וביש ארנתי אל-פשעי. הולך ביום ויום אחר בצעי. מבית מקום ספר תינוק פורח: יום. אכן בחבלי שוא עון מושך אחר, לה אלי באתי נאכ. רפאות לארס מד נחש נושך, שואל ומחנן נכאב נעצב. יושב בעגווי אכן מתעב. יד פה ועין אין לי טעם וריח: יום הן ראש חדשים לעם נהת, לומן לכפר על כל-תולדתם. מאת ארובים שומן השבת, על כן אקדמך בתחנתם. מזום לפניז בא פי אז איתם. אשוב לאיש תושב לא עוד אורח: יום וברב חסדיך אתה מלכי, תקום תרחם ציון קדשנו. דירת מעדתך שים כבוד, פי כה נעלה עלות ראש חדשנו. נא אל שלח נשוא הוד ראשנו. פי שם לכבנו שואף זורח: יום זה וכו'.

ואומרים עומד זה קודם טנחה ולאחר טנחה חומרים עומד ח' למנעח על הנחיה. אלל חס עומד י"ב קטן ביום ה' זמורת ע"רח מהפכים העומדים ואומרים קודם טנחה עומד ח' ולאחר טנחה עומד כ'. ויש קהלות שאומרים לעולם עומד ח' קודם טנחה ועומד כ' לאחריה.

כ למנעח מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה יששכר שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה: יזכר כל-מגרתיה ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כל-כבה וכל-עצתה ימלא: נרננה בישועקה ובשם-אלהינו נרגל ימלא יהוה כל-משאלותיה: עתה ידעתי פי הושיע יהוה משיחו יענה משמו קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בססים ואנתנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: הפסה ברעו ונפלו ואנתנו קמנו ונתעודר: יהוה הושיעה הפלך יענגנו ביום קראנו:

ואומרים פ' התמיד אשרי ח"ק (ואם יש ערה זהמנו נבג"כ טוכחים ס"ח וקוליס וחל וטפטיים רדשו ואומר השן חצי קריש) ועומדים להתפלל תפלת טנחה נלחש (ואומרים ענגו בטע קולנו), והשן חוזר התפלה בקול (ואומר עכנו כין גואל לרופא), ואח"כ מתחיל השן:

אמן ומגם אשרי, תמוך קדוש, (חונר וועו נעהו ויישע געפמוטעס תמכנו, וייענש אמן וחדל חסד ומגם ריח הפמלה רדשו), דמן בעטעט אמן טנחה עזרה, חונר נח-יעב רער חזן רח-ועובע וישערהתקטף דהט פתנגט אמן היער חו:

לכו ונשובה אל"יי כי הוא סדר וירפאנו יך ויחבשנו: יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: פי לא על-צדקתינו אנתנו מפילים תתנוגינו לפניה, פי על-דחמיה הרבים: ארני ושמעה ארני סלה ארני הקשיבה ועשה אלה-אחר. למענה אלהי, פישמך נקרא על-עירך ועל-עמך: נשוא הוד ראשנו, ככל ועשה זכרה ו', יג. ומה המסקל טכון וגם נטלטנו טחזש רשו פכול, ודי למנין.

יְיָ הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְמוֹת: ג' טעמים
 אֵל מֶלֶךְ יִשָּׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסְדֵי מַחֲל עֲוֹנוֹת עִמּוֹ.
 מַעֲבִיר רֵאשִׁוֹן רֵאשִׁוֹן. מְרַבֵּה מַחֲלֵה לְחַטָּאִים וּפְלִיחָה לְכַוְשָׁעִים. עֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִסְכָּל־בְּשֵׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְם תִּגְמֹל לָהֶם: א' שְׁהוֹרִיתֵנוּ לֹאמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכִרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנָו מִקְדָּם.
 וְכֵן כְּתוּב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעָנָו וַיִּתְצַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: (וְשֵׁם נֶאֱמַר).
 וַיַּעֲבֵר יְהוָה י עַרְפָּנוּ וַיִּקְרָא.

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וּרְבִחְסֵד וְאַמֶּת: נָצַר הַסֵּד
 לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵנוּ:
 סִלַּחֲלָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֲלֵלָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּירְאֲתָה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וּרְבִחְסֵד לְכָל־קִרְבָּי:

אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תַּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטָרֶת לְפָנֶיךָ: וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ
 בְּצַדִּיקִים: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּנְיָה הַגִּיגָנוּ: בְּקִרְאָנוּ עָנְנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ:
 בְּרַחֵם אֵב עַל־בָּנִים תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחִמִים
 וְהַסְּלִחוֹת כִּי מִחֲדָנוּ בּוֹ: וְסִלַּחְתָּ לַעֲמֹךְ אֲשֶׁר חָטָאוּ־לְךָ וּלְכָל־פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר
 פָּשְׁעִרְכֶךָ וַנִּתְתָּם לְרַחֲמִים לְפָנֶי שְׂבִיחָם וְרַחֲמוֹם: וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּקוֹם
 שְׂבִיחֶךָ מִדְּהַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעַתָּה וְסִלַּחְתָּ: סִלַּחֲנָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדֶּךָ
 וְכִאֲשֶׁר נִשְׂאֲתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּהְרָה. וְשֵׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ
 כִּי־חֲתִי כִּדְבָרְךָ: הַטִּיר אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע פִּקּוּ עֵינֶיךָ וַיִּרְאֵה שְׂמִמַּתֵּינוּ
 וְהִעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּתְּנוּנֵינוּ
 לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים: אֲדָנִי שִׁמְעָה אֲדָנִי וְסִלַּחְתָּ אֲדָנִי חַסְדֵי־כֶסֶד
 וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִירְשִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

חזני המכונים מדכני בר שבתאי ארוך.
 אלהינו ואלהי אבותינו:

סליחה

י' מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחָה עָרַב רִצְחֲנָא בְּכִשֶׁר. תַּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ
 בְּתָם וּבְכִשֶׁר. בְּקִרְאֵי עָנְנֵי צוּרֵי הַיּוֹם וּפְנַח. מ' כִּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַמִּנְחָה: י' רִיחַ גִּיהַח אֲמַרֵי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. חֲלָבֵי וְדָמֵי הַנִּמְעַט
 בְּצוּמֵי תְּמוּר חֲלָבִים וְדָמִים. מִכָּל תְּעִיז לְבִי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זָה כְּמֵה יָמִים.
 ז' כְּחַטָּאת כְּאִשָּׁם וּכְמִנְחָה: ז' דְּרִשְׁנָא בְּיוֹם זֶה הוֹרִשְׁנֶיךָ וְהִדְרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב
 שְׂפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעֲמָדִם וּשְׂחָרִם כְּכִסְף מְזֻקָּם שְׂבָעֵתַיִם. וְרִצְחָה שִׁחְתָּתִם

בשח אחת מן המצוות. ז' ממשקה ישראל למנוחה: ז' כלל ועולה תחנתי תחשב ומשמיני ריב תריב. והוצא כאור צדקי טרם ובא חשבוש ועריב. שפך כמים לבו בתפלתו כלי-איש ז' והקריב הפקריב קרבנו לז' מנוחה: ז' ישרון עפקה לשיר חכדה בסוב לבח. הטה אליו אונק ושכוע ועיניך פקח. וראה כי טוב מסתופף בשערי החמיה. ז' ויחזק מן הקבא בידו מנוחה: ז' קרב החמיה אמרי האזנה ז' הגיגי בניה. ואסנא קצאתי חן בעיניך אלהי קדם מעוטה. ולקחת סנתתי מידי אשר הבאת לה פתחה. ז' ויהי בעלות המנוחה: ז' שדי לא מצאנך שגיא כח לעדה מקדם קגית. אחד המרבה ואחד הפמעט בשובו נפשו רצית. אך יבון לבו לפניה במנחתו בעת הקרב אותה. ז' וזאת תורת המנוחה: ז' פהיות מוכחי ומקדשי על מכונו ונבולו. היו מכפרים עלינו בשעירים העולים לגדלו. ועתה באשמתנו לו חפץ ז' להמיתנו. ז' לא לקח מידנו עלה ומנוחה: ז' תתנונים ידבר עפקה יבקש סליחה בלב מר. העו מתניצב על מעור ועמד על המשמר. מחלה פניה לעת מנחת ערב ומעפה כפר. ז' כי אמר אבפרה פניו במנוחה: ז' ירושלים עירך בנה ועריה מקצרה. אסורים רצוצים פתח ולחפש הוצא. וערבה לז' מנתתם כימי עולם ותשוב ותרצה. ז' עוד פנות אל המנוחה: ז' ונפצות ישראל לקבץ ידך שנית הוסף. פרושה ערוח תרעם בנה טוב תאסף. וישב מערה וסדר את בני ישראל בזה ובבסר. ז' והיו לז' מגישי מנוחה: אל סלך יושב וכו'.

וגשלתמה פרים שפתינו: תבון תפלתנו קסרת לפניה משאת פפינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניה ז' צורנו וגאלנו: כחם אב על כניס וכו'.

לשני החנוים אליעזר ברבי יוחנן הלוי.

סליחה.

ז' אלהי קשור עפקה מפחדה סמר. ותמיד עומד על משמר. ומעפה לעת מנחת ערב. פי אמר. ז' אבפרה פניו במנוחה: ז' להקשיב למשטיגב מאן תמאן. סאונו ברעש אלנא תהי סואן. ואם עונות תשמור הלא דבי. ז' מאין עוד פנות אל המנוחה: ז' ישראל עפקה אשר קה מאמין. אם בשמאל דחיתו קרבת בימין. בא לשחר פניה. ז' ויחזק מן הקבא בידו מנוחה: ז' עורכי שמוע משלמי פרים שפתותם. רצה והשלך במעלות ים כל תפאתם. יערב לפניה שיתתם ורנתם. ז' פתסאת וכעולה ובמנוחה: ז' ובר פר פנים ושעיר פנימי וחיצון. יהירנא אמרינו לפניה לרצון. ותערב

מִנְחָתָנוּ בְּשֶׁה אֶת מִן־הַצֵּאן. וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה מִן־הַפְּאֵתִים, מִפְּשֵׁקָהּ יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה:
 ח' רָאָה כִּי אֵזֶלְתָּ יְהוָה וַיִּשְׁבֵּי מְרוֹם שָׁמָיִם. פָּסוּ אֲמוֹנִים וּבִכְן לָקְחוּ כְּבֹד פֶּה
 וְעָרַל שִׁפְהָ. וְהַיְשָׁלְחוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה: ח' בָּרַר גִּיב שְׁפָתַי בְּשִׁחַר
 פְּרוֹשׁ. עַגְגִּי וּרְפָא מִזִּבְחֶךָ הַהָרִים. הִלַּקְתָּ לְשׁוֹנֵי תַעֲרֵב בְּשִׁמּוֹן. וְלֹרֵם אֶת־
 הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה: ח' בֵּית תְּפִלָּתְךָ מְקוֹם צָקוֹן לַחֲשָׁם. חָשׁוּב כְּבִמְקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הַתְּפִלָּה וְאֶת־הָאֵשׁ. וְהַיְשָׁר יֵאָפוּ אֶת־
 הַמִּנְחָה: ח' יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ קוֹמְמִיּוֹת הַיְשִׁיבֵנִי לְגֹי. לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי לְחַדֵּשׁ
 הַדָּר וַיּוֹי. וְיִשָּׁב מְצָרָךְ וְיִסְתַּר אֶת־צַדִּיק לְוִי. ח' וְהָיוּ לִי מַעֲשֵׂי מִנְחָה: א סלך וכו'.

טוב יי לִפְל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל מַעֲשָׂיו: טוב יי לָקוּ לְנַפְשׁ תְּדַרְשָׁנוּ: טוב
 וְחֵיל וְדוּמָם לְתִשׁוּעַת יי: טוב לַחֲסוֹת בְּי מִבְּטָח בְּאָדָם: טוב לַחֲסוֹת בְּי
 מִבְּטָח בְּגִדִּיכִים: טוב וַיְשָׁר יי עַל כֵּן יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדָרְךָ: טוב יי לְמַעַז
 בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֲסֵי בּוֹ: כִּי הוּא יִדַע יְצַרְנוּ זְכוּר כִּי־עָפַר אָנַחְנוּ: כִּי טוֹב
 יי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד דָּד וְדָר אֲמוֹנָתוֹ: כחם אב על בנים וכו'.

פזמון. חלשי תרחיו בנים, ומשקלו ו' ו' תנועת.

ח' בַּת עַמִּי לֹא תִחַשֶׁה. וְלֹא תִשְׁקוּט בְּזַעֲקָה. וּבְמְקוֹם עוֹלָה וְאֲשֶׁר־. תִּבְרַן
 תַּחַן חֲקֶה. לִי מַעֲשֵׂי מִנְחָה בְּצַדִּיקָה: גִּשְׂיֵא אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּן. רֵאשׁ צוֹרִים
 אִיתְּנִי. הַשְּׂבִים שִׁחַר חֲמָן. עֲמוֹד וְעָרוֹךְ תִּתְּנֵנִי. בְּמְקוֹם תְּמִיד מִיָּפֶן.
 לְשִׁחַר עַל קִרְבָּנִי. וְכִי הָאֵמִן בְּי. וַיִּחַשְׁבֶּךָ לוֹ צַדִּיקָה: לִי יְחִידוֹ לְמֵאֵה
 גִּתְּנִי. וְעִקֹּד בְּמִזְבֵּחַ אֲבָיו. לְפָנוֹת עָרֵב חֲנִן. וְהֵאֵל גִּשְׂיֵא פְּנֵיו. לְתִמִּיד
 עָרֵב כְּסוּנִן. לְהִתְרַצוֹת פְּנֵי אֲדוֹנָיו. כְּאִישׁ לָקַח מְלֵא חֲפָנָיו. קִמְּדֵת סָפִים
 דַּקָּה: לִי כִסֵּלִל יִשָּׁב אֵהֵל. הִלְזִן בְּמְקוֹם מִשְׁבַּח. לְרַבֵּי פְּדָרִים יְהֵל.
 בְּהַתְקַרֵּב בְּבֵית יְבַח. וְאִם אֵין קִרְבָּן לְיֵהֵל. תִּסְמְרֵם אֲעַרְךָ־שִׁבַח. וּגְבָרִי
 לִי מִזְבֵּחַ. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה: לִי גִּילְמָתִי דִמְיָה. מֵאֵין עֲבוֹדַת כֹּהֲנִים.
 וְאֵדֶךְ אֲשִׁיר בְּשִׁבְיָה. וְאִסְמֵ לְוִי אֲמוֹנִים. וְעַל כָּל־זֹאת אֲוֹדָה יְהוָה. כִּי הוּא
 גִּעְלָה כְּדִינִים. לְנוּ בְּשֶׁת הַסָּגִים. לֵךְ אֲדַנִּי הַצַּדִּיקָה: לִי חִלָּף קִרְבָּנוֹת פְּדָר.
 תְּפִלָּתִי תִרְאֶה. בְּזִכְרִי עַל הַסֵּדֶר. עֲבוֹדַת מִשְׁבְּרֵי־בָּאֵי הַיִּכָּל חֲדָר בְּחֲדָר.
 וְשָׁמְעוּ מִבִּישָׁר בְּמִרְאֵה. וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צַדִּיקָה: לִי.

אל סלך יושב.

סדרים יהל ל' חור כי יהל (חור ל'א כ'ו) ויעקב תקן תכלת ערכה כנגד חכמים וספרים שלא
 נחשבו (נכוח כ'ו ב'). שרבו ליהל להחיד, כמעט ולא תחידו זונחי (טלחכי ח' י). לך ארני צדקה,
 ככ"ל ועט"ה דיחאל ס', ז' וכן הוא במחזור חב"ל לפניה יכ חזר טעם לוקח הפיוט הזה.

ואח"כ יאמר החזן עשרה רחמנא והקהל עונה כדיל ויעבור.

- רחמנא אדבר לן קנמה דאכברהם רחמנא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנמה דיצחק עקידא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנמה דיעקב שלימא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן זכותה דיוסף צדיקא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנמה דמשה נביא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנמה דאברהן פתגא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנאותה דפינחס קנאה . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנמה דדוד משיחא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן צלותה דשלמה מלכא . כדיל ויעבר :
- רחמנא תוב מרגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך . כדיל ויעבר :

אל סלד יושב.

ע"ס א"ח כ"ש.

אלהינו ואלהי אבותינו . אלהתעש עמנו בלה . תאחו ידה במשפט .
 בבא תוכחה נגדך . שמנו מספרך אלתמח . גשתך לחזור מוסר . חמיק
 יקדמו רגזך . דלות מעשים בשוגד . קרב צדק מאליך . הורנו בעקנו לך .
 צו ישועתנו במפגיע . ותשיב שבות אהלי תם . פתחיו ראה פי שממו . זכור
 נמת לא תשכח עדות מפי זרעו . חותם העודה פתיר . סודך שים
 בלמיקך . סבור אנן הסתר . גא אליהסר המוג . יה דע את אשר ידעך .
 מער את אשר לא ידעך . פי תשיב לבצרון . לכודים אסירי התקוה :

ודוי הגדול של תיבי נסים זכ"ל.

רבונו שלעולם . קדם כרדבר אין לי פה להשיב ולא מעח להרים
 ראשי . פי מפני שעונותי רבו מלמנות ותפאתי עצמו מספר . וכמשא כבד
 יכבדו מפני . מתודה אני לפגך יי אלהי בכפיפת ראש . בכפיפת הוקמה .
 בכניעת חיל . בחלישות כח . בשבירות לב . בגמיכות רוח . בקדה . בכריעה .
 בהשתתנה . באימה . בכעת . ברתת . בוע . בחלחול . ביראה . ובמזרא . אומר
 אני לפגך יי אלהי מקצת מדמעשי הרעים . ומדרכי המכערים . ומפעללי
 המקלקלים . לאמרם אי אפשר . לבררם אין בי כח . לגלותם לא אעצרהחיל .
 לדברם לא אדעם . להגידם איני כרי . לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה
 מה אני מה חיי . אני הקל וריק . אני רפה ותולעה . אני עפר ואפר . בוש
 אני מתמאי . ומכלם אני מפשעי . אין לי פתחון פה להתודות לפגך . גדול
 עוני מגשא . עצמו פשעי מספר . בישתי וגם נבלמתי . פגנב הנמצא בפחתרת :

רבונו של עולם. אם עמדתי לפרש את החטאי ולבאדם. יכלה הזמן והם לא יכלו. על איזה מהם אתבע. ועל איזה מהם אבקש. ועל איזה מהם אתודה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות. או על הנגלות. על הראשונות. או על האחרונות. על החדשות. או על הישנות. על השמינות או על הנודעות. על הנזפרות או על הנשפחות ממני. יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חייב ולא זכי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשיו רעים עשיתי. וגם עברות רעות עשיתי. ואם אתה דן אותי במעשיו. או לי. וי לי. אהיה עלי. או יהיה עלי נפשי. ואם תבקש לנקותי כמטהר וכמצרף כסף. לא ישאר ממני מאמדה. כי אני פקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני האור. כסף סינים מצפה על חרש. הכל הכלים אין בו ממש:

כמה אקדם או מה רפואה אבקש. כגן סודר ומוזרה הייתי. כעבד מורד על אדוני. כחלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואשר טמאת טהרתי. את אשר הרת אכרתי. ואשר אכרתי הרתתי. את אשר אהבתי שנאתי. ואשר שנאתי אהבתי. את אשר תקלת החמרת. ואשר החמרת תקלתי. את אשר קרבתי רחמתי. ואשר רחמתי קרבתי. אך לא לדקעיסה נתפונתי. וכעוזת מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שמתי פני ככלב העזתי מצח בוזגה ונשתי לפניך בבשת פנים. וכן כתיב ומצח אשה וזנה הנה לך מאנת הכלם:

רבונו של עולם. לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי ולא זכי להתודות על עצמי וכל שכן על אחרים. אבל כי דרכך להאריך אפקה ומדתך להעביר האפקה ומנהגך לרחם על בריותיך וביותר לשבים אליך ומודים ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ואינם מכסים אותם שכן כתיב מכסה פשעיו לא יצליח ומדה ועוזב ירחם. ומציל את נפשו מדינה של גיהנום: רבונו של עולם. מנתג בית דינך הצדק לא כמנתג פתי דינין של בני אדם. כי מדת בני אדם בשהוא טובע את חברו במזון ארבעה דין או אלה שופט אם יכפור יציל מן המזון ואם יודה מתחייב להן. ובית דינך הצדק לא כרחה אלא אם כפור אדם או לו ואוי לנפשו. ואם מודח ועוזב אתה מרחמדי:

דבוננו של עולם. לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים ונבלמים.
ועלמה היינו מתודים כי אי אפשר לו לאדם לבהוש על חטא והוא לא חטא.
ולא ידע עו החמיק אלא בהעביר חטאת יראת. ולא על עצמי בלבד אני
מתודה כי אם בעדי ובעד הקלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואי אבותינו
שתסלח ותמחל לנו על פלעונותינו ופשעינו ותכפר לנו על פלחטאותינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו
עוי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו:
אשמנו. בדרנו. גולנו. דברנו רפי. העוינו. והרשענו.
ודנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מדרנו.
גאצנו. סדרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו.
שחחנו. תעבנו. תעינו. תעתענו.

ברנו מפעותיך וממשפטיך הטובים ולא שורה לנו: ואתה
צדיק על פלהבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מבלעם. בושנו מקל-דור. גלה מפנו מושש. דוד לבנו
פחטאינו. החבל אוינו. ונסרע פארנו. וכול גירח מקדשנו תרב בעוינו.
סידתנו היתה לשמה. יפי אדמתנו לדים. פחנו לנכרים. ועדיין לא
שכנו מפעותנו. והיך געיו פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו: אשמנו וכו'.

ואתה צדיק וכו'.

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך ומורט מפנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על
שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבנו. קראנו
יי אלהינו. רחוקת מפנו בעוינו. שכנו מאחריך. תעינו כצאן ואבדנו:
ועדיין לא ישכנו משעותנו והיך געיו פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו וכו' ואתה צדיק וכו'.

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נהראת. והיך תשובה הרתת:
גרלת בחמיק ותסדיק. תזכר היום ובכל-היום לזרע ידדך: תפן אלינו
ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נסדס. כחודעת

לענו נקדם: מדרון אפק שוב. כמו בתורתך כתוב: וכל כנפיק נחסה ונתלונן.
 כיום ירד יי בעגן: פעבר על פישע ותמחה אשם. כיום ניתמכ עמו שם:
 תאזין שועתנו ותקשיב ממנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי. ושם נאמר.
 ויעבר יהודה ו על פניו ויקרא.

יהודי יהודה אל, רחום ותנוק, ארך אפים, ורכיחסד, ואמת: נצר חסד
 לאלפים, נשא עון, ופישע, וחטאה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחפאתנו ונחלתנו:
 כלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 כראתה ארזי טוב וסלח ורכיחסד לכל קראיך:
 חטאנו צורנו. כלח לנו יצרנו:

נקח דאלות סין חוטרים זה חלף חוטרים אבינו סלכנו וכו' וזה"כ ה' סלך וכו'.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחר:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

הוא האלהים:

יי מלך יי מלך יי מלך לעלם ועד:

עגנו אלהי אברהם, עגנו: עגנו פחד יצחק, עגנו: עגנו אביד יעקב,
 עגנו: עגנו כמן דוד, עגנו: עגנו אלהי המרפבה, עגנו: עגנו העונה בעת
 רצון, עגנו: עגנו העונה בעת צרה, עגנו: עגנו העונה בעת רחמים, עגנו:
 עגנו רחום ותנוק, עגנו: רחמנא ענינו. רחמנא פרק. רחמנא אתמלא
 רחמן עלן ועל כל אנשי ביתנא ועל כל אחנא בית ישראל ומחשוכא
 לנהרא אפקנו בריל שמך רבא: קדיש שלם.

חוטרים מומר זה, וחוריו קדיש ירום. עלינו. ואם חל ר"ח נצתה לו כיום ח' שמו עוזים י"ב קמן
 כיום ב' שלכנו, חוטרים חרנה קודם קדיש אלם וחוטרים אה"כ מומר כ' ענג ה' כיום צרה (תפילה)
 למעלה דף (320) קדיש יתום. ויש קבלות שמוסיפים לומר אבינו סלכנו קודם המומר אך כולנו כאלוים
 אל כחננו.

למענך עלהגתית מומר לדוד: יהוה ארנינו מהאדיר שמך בכל
 הארץ אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים יסדת עו למען
 צורריך להשגיר אייב ומתנגם: כראתה שמיה מעשה אצבעתיך ירח
 וכוכבים אשר כוננתה: מה אנוש כית זכרנו וכן אדם כי תפקדנו: ותחסרה
 מעט מאלהים וכבוד ודוד תעשרה: תמשילנו במעשי ידך כל שתה
 תתרגליו: צנה ואלפים קלם וגם בתמות שדי: צפור שמים ודגי הים
 עבר ארחות ימים: יהוה ארנינו מהאדיר שמך בכל הארץ: קדיש יתום.

סדר הפלת ראש חרש

במנהג זמני ר"ח מתפללים כסדרה אלא א"ל תחנון. ובמנה ע"ה אין אומרים לקתך. בערבית של ראש חרש מתפללים כסדרה אלא אומרים יעלה ויבא בענייה.

בשחרית מתפללים כסדרה כל יום אלא אומרים ובראשי חרשים כסדר הקרינות, ואומרים יעלה ויבא בענייה, וחד חדת התכלה כל ש"ן קורין הרל בלוגו ועיבוד וטכניון עניו מחנה יאקי. והיחיד יחזור אחר שנים אומרים להם הודו והם יענו חזרו הודו, ובלגה ברוך למוע הדוד, ויאמר, ויאמרו מפי העץ דמוע כעונה, ואם לאו לא יאמר, או יאמר כל אחד עמו נחמה. הנה לכה"כ נעשה באומרים, הנהגה הכלל אומרים עמם וחד"כ יתשלל, ואם עיניו כפסוקי דזמרה אומרים גם אזל לא יברך נרכת הלל כיון שברך ברוך אומר ויפתח. ולכן בימים אומרים נהם הלל, לא יוכל לאמרו כפסוקי דזמרה. נבית האבל תוך ו' אין קורין ובשחרית לבית קורין.

בר"ח וחנוכה ורגלים קורין הלל ולעולם אומרים אותו חוץ מן ר"ח ושנת ימים האחרונים של פסח אומרים אותו בלוגו. ובח"ה"ט חילטים התפילין קידם הלל.

מק ר"ה, פסח שבועות, סוכות, שמיני עצרת חוגג שמחת תורה ויום חודך חו חנוכה, ויחד רעו וימרגעו גויך נמך רעע שמונה עשרה דמו הלל געוונגען.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא אתה הלל:

הללויה. הללו עבדי יי הללו את שם יי: הוי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי:

לקרוא את ההלל, הספרדים אין טורחים בטובתו או רק על ההלל של ר"ח אבל נהגו של מועדים אומרים לזמור את ההלל וכנסת הרטנים והלכות נרכות ב' י"ח סמן י"ב והלכות חנכה ב' ג' סמן ה' וכן גם נוסח הכזרי מאמר ג' סמן ל"ט. ומנהגנו הוא ע"פ חרש מרענבורג שנהג לומר הכל פעם לקרוא את ההלל, ולחה נמור ל"ח ב' תפ"ו ותרע"ה. והעקר ההלל ב"ה דיעשה ברוח ובשם זהו כסדר רב עמרו ותרע"ט ונ"ח ב' תכ"ב ויכל בו יב"ב הענינו לחנן יחיו ונאמריהם וכפ"ה הספרדים גם כפסוקי קדמונים של האשכנזים, ויהם כפסוקים אחרונים של כל ר"ח חרש חיוי אלא כגון המדיסטים וכנה הגיוה בעל וי"ל והו"ה ז"ל.

הללויה הללו עבדי, ו' אומרים אומרים האלה טכנין קי"ג עד קי"ט נקראו שירה כמו חז"ל (פסחים קי"ז, ג'. ערכין דף י', ב'), ושם הנהגו הוא הלל (איר רה דף י"ח), וכן קראו גם בעלי המסרת (כגון אשפוזי ד' בקריאה וס' טכנין שות, שים עד כשה חבלי שות, ויחרי דהללית. וכן עיו וזמרת יה ג' דסמיכי, דיווער, דיוועיה, דהלל), ובשם אור על שם אופן קריאתו עינים קדמונים היה מנהגם לקרוא פסקות פסקות והיו עונים העם במלת הללויה על כל ימור וימור שיה קורא השקרא (במנוחה נכונה דף ל"ח, ב' וירושלמי שנת פרק ע"ז ומסכת סוטים פרק ט"ז וברש"ם הלכות חנוכה ברוך ג'). ולפי שגם ו' אומרים האחרונים שנתהלים קראו הלל (שנת קי"ח, ג') ועוד המוסיף קל"ו גם הוא שבו הלל (ברכות ד', ע"ב. פסחים קי"ח. ותענית י"ב. יסדרת תהלים), לכן כדי להבדיל מהם את ההלל הזה כניחו עוד בשם פרטי הלל כצראה (ברכות ל"ג, א) נעשה שינה על גלובת טורים ונעשה שיה אותו כנה"ט על חזינת הפסחים חזר הראשון מהם נעשה בעברים (פסחים כ"ד). ואיתא בפסחים דף קי"ז הלל זה יי אומר, נכונים בנייהן תקנו להם לישראל שיה אומרים אותו על כל ברוך ופרק ועל כל פחה ונהג אלא תנא עליהן, ולכאנראה אומרים אותו על גלובתן. ואיתא בגמרא ערכין דף י' אשר ר' יוחנן טעם ר' שצונו בן יהולקע שנה עשר ימים נכנה יחיד גומר ב"ן את ההלל יאלו הן, שמנת ימי החג ושמנת ימי חנוכה ויום שוב הראשון של פסח ויום שוב הראשון של עצרת: יבגולה עשרים ואחד יום וחלו הן, שמנת ימי החג ושמנת ימי שוב הראשון של פסח, ובגולה את בני לובית הראשונים של פסח, וכן היה גם בשם אשכנזים ב' כ' הלכה י"ט. ובשאלות דרב אחאי ב' כ"ו. וראה חופשית פסחים ק"ה ע"ה, מ"ז שנת חג דאשריין כל ימינו ועלוי שנת בפסח דלת אשכנז כל ימינו, דתג חליקין בקדמוניהן דשבת חין חליקין בקדמוניהן (ויחיה כל בו ס ל"ב); שנת דתנוקה בקדמוניה לישת, לא חקרו מועד: דתג דתג חליקין מועד לישת, לא חקרו נעשיית מלכות; ר"ה ו"ב חליקין מועד: חליקין נעשיית מלכות לישת, שום דרתי חנה דתג ר"ה חנה חזרו מלכותי השנת לפני הקנה רכיבו כל ימים עשתי טה חין ירחל אומרים שיה לפסח ברוח חנכה: ויום הכספים, חנה להן אשכנז טלך יושב על כפא דין יפסדי חיים ופסדי חיים פתיחים לפני ישראל חליקין שיה לפני? והא חנוכה דלת הכי ונת הכי וקאמר, טעם נישת: פירוש חליפת טיפת לישת, אחר ר' יוחנן לפי שאין אומרים שיה על גם שמונה לאחר ע"כ ואיתא נעשיית דף כ"ח ע"כ דת חקלע

רם על־כַּלְנוּיִם יְיָ. על השָׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִיִּי יֵאלֹהֵינוּ הַמְגִבֵּיהוּ
 לַשָּׁבֶת: הַמְשַׁפִּילֵי לְרֹאזוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל
 מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ:
 מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־הַבָּגִים שְׂמַחָה. הַלְלוּהָ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יִהְיֶה
 לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו: הַיּוֹם רָאָה וַיִּגַּם הַיְרֵדָן יִסֹּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת בְּכַנְרֵצָאן: מַה־לָּךְ הַיּוֹם כִּי הִגּוּם
 הַיְרֵדָן הִסֹּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת בְּכַנְרֵצָאן:
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַחֲפָכֵי הַצּוּר אָגַם
 מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנִרְמִים:

נ"ח ופסח (חזן טעני ימים הראשונים) מדלגים מן לא לנו עד יי וזכרנו.
 מן ר"ח, חזר מן פסח פתח דריטטען טענע מן, וזכר לא לנו ניכס געבעטעט.

לא לָנו יי לא לָנו, כִּי לְשִׁמְךָ הֵנָּה כְּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אַמְתְּךָ: לְפָנֶיךָ
 יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֶׂה:
 עֲצִיבֵיהֶם בְּכַף וְזָהָב כְּעֵשֶׂה יְדֵי אָדָם: פְּהַלְתֶּם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיכֶם לָהֶם וְלֹא
 יִרְאוּ: אֲזַנֵּיכֶם לָהֶם וְלֹא תִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹמוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן
 רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֵאדָרְגוּ בְּגִרוֹנֵם: כְּמוֹתֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּיָמֶיךָ
 בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיַי עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: בַּיּוֹם אֲהַרֵן בְּטַח בְּיַי עֲזָרָם
 וּמִגִּנָּם הוּא: יִרְאֵי יי בְּטַח בְּיַי עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא:

לכנל חזנהו דקח קרו הלילת נרס ירחא סבר לחסוקוקטוה, כיון דחזח דקח מדלגי דלוגי חסר טעע מינה
 טנהג חטתיהס נוליהס עכ"ל וראה כחוספות זס וכתוספות ערכין דף י' ותוספות נרכות דף י"ד וזכור
 ח"ח ס' תכ"ח. וכתב התניח סמן ל"ב (וכטלח ג"כ כסוף ס' לקונוי פרדס) מלחתי כזס הגאזונים ז"ל
 טכין חס"רס הלל נר"ח, טמינו חרטיו דוד נחלהיס הללויה הללו חל כקדשו, י"ב פעמים הללו כנגד י"ב
 חדשים, וטעמע הללו חל כקדשו על קדוש החדש הללו יוה, ולפיכך חנו כופלין כל הנשמה על זנה מעונות
 זס נה י"ג חדשים ועל חדש ג' ימים עכ"ל. הבגביהו, הסשפילוי, סקוימי, להושיבי, מושיבי, ככל חלה
 היד"ן זכבוך ניכסות הן לזכות הלזון. הסשפילוי לראות. הוה דבוק עם פסוק שלפניו, זעורה כך הוה
 מי כה' חלהינו, הטגביהו לזכר כזמים, הטשפילוי לראות חז"ן". מאשפות ל' יחיד הוה, יוגטת אחזת
 חסרה (מכלול דף קפ"ח). לזעו, הידבר כלזון נכרית חזנהו לזון עברי, וזוה כטנה קרין חותה ללועזות
 כלעו (מגלה רחש פרק נ'); ואחרים שפירשוהו כמו לעב ל' חרוף וכוון ודוגמת מוליח לעו על כניו (יוסח
 ל') לטוה עליהן הטדינה (פסחים נ"ח). ששפילוי"י הי"ם כפחת ע"פ המסרת. אגם מיס. כמו לחגס
 מיס. לטעינו הי"ן גס הי"ד עניהס כנ"ח יהו"ו כחולם יהוה נוסף כו"ו של וחימה חרן. לא לנו, לא
 כשכילנו. על חסדך ז"ל אסתך, כן הוה ע"פ הטסרת כלי וי"ו, חכל כמזמור קל"ח, ב' על חסדך ועל
 חסתך. ז"ל לרס, כחז כן חסר כטסוחותיו, כל לשון ז"ל פתח, כר מן חד קטן, וחרון ז"ל (דה"ב כ"ח,
 י"ג) עכ"ל וכן כספר גס עליו זס, "לית קטן וכל חס"ף דכותיה", וכן הוה ככל ספרינו וכן כמכלול דף ר"ז.

י זכרנו יברך יברך את־בית ישראל יברך את־בית אהרן:
 יברך יראי יי הקטנים עם־הגדלים: יסף יי עליכם עליכם
 ועל־בניכם: ברוכים אתם ליי עשרה שמים וארץ: השמים
 שמים ליי והארץ נתן לבני־אדם: לאהמתיים יהללוהו ולא
 כלי־רדי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד־עולם. הללויה:

בר"ה ופסח (חזן משני ימים הראשונים) מדלגים מן אהבתי עד סה אשיב.
 חזן ר"ה, חזן חט פסח חזן דריטטען טהגע חן, ויזר אהבתי ניכט געבעטעט.

את־בתי בירושלמי את־קולי תהנוני: ביהמה אנו לי ובימי אקרא:
 אפיוני הבל־ימות ומצרי שאל מצאוני צרה ויגון אמצא: ובישמי אקרא
 אנה יי מלטה נפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים יי דלתי
 ולי יהושע: שובי נפשי למנוחתי בי יי גמל עליכי: כי חלצת נפשי
 ממות, את־עיני מן־דמעה את־רגלי מן־דחיי: את־הלך לפני יי בארצות החיים:
 האמנתי כי אדבר אני עגיתי מאד: אני אמרתי בחפזי בלהאדם בזב:

מהאשיב ליי בלהגמולוהי עלי: כוס־ישועות אשא ובשם
 יי אקרא: גדרי ליי אשלם נגדה־נא לקל־עמו: יקר בעיני יי
 המוותה לחסדיו: אנה יי בראני עבדך אני עבדך בראמתך
 פתחת למסרי: לה־אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא: גדרי
 ליי אשלם נגדה־נא לקל־עמו: בחצרות בית יי בתוקבי
 ירושלם. הללויה:

הללו את־יי ברגלים שבחודו בלהאמיום:
 כי גבר עלינו חסדו ואמת־יי לעולם. הללויה:

זכרנו ל' זכרה, וראה בפסח הראשון. לא הסכים יבליה"ק בן הוא בכל ס"ט, ב' תנות ומקף נימיק וכלל.
 אג"ה ה' מלטה, הוא אחד מן עשה דכתיבין כה"ל כסוף כל בקשה ע"פ המסורת, וכן אג"ה ה' כי אני
 ענין בפסוק ע"ז. פתאים האל"ף נחה והיו"ד נקראת בחידוק. ילתי חסד ויו"ט ושלדע, ובמזמור קמ"ג, ז' הוא
 ילתי מלך ויו"ט ולטעם. שי"י גם הוא מלדע ע"פ המסורת. שורסעה בן הוא. בארצות החיים, בלחן
 ישראל בן פסדו ר"י ור"דק. ובתנחומים ובר' פ' יחיד גם בלחנות ר"ע אות ס' ארץ שמתה חיים
 תחלה. גגרה"י, כתב רוח"ה ז"ל הדל"ת של נגדה רפה בכל הפסחים וכ"י וכן העיד הר"ד אטורהם (בפדר
 הגדה) שהדל"ת רפה, לכן אין לפרשו כלל ל' נגד שכולם רגזים כשיש חוספת אות כסופס, לכן הוא גם
 השעל על' הגדה ופירושו להגיד נת לכל עמו, והוא שילום הגדר כגד להגיד כשלחות כשי' כהחזות
 ותהלה, וכן חרגנו הארמי אחני כען ניסיו לכל עמיה עכ"ל ויפה פירש וידוע כי מלת נא טעמו
 כהכרה מקומות כמו עמה וע"כ יש להתנס הפסוק, יייע געוידע בעלמאע חך רעק עוויגען, ערלמאע
 מן מן יייעט פלאקע". הבוחרה, כמו הטות. בהוככי כ"ף חאונה נלרי והאמיה במירק ושלטיל וכו"ל כמו

האן טנגן חידו והקבל טובה.

י' רודו ק'י ב' טוב	כ' לעולם חסדו: ח' חידו
י' יאמרנה ישראל	כ' לעולם חסדו: ח' חידו
י' יאמרו נא בית אהרן	כ' לעולם חסדו: ח' חידו
י' יאמרו נא יראי יי	כ' לעולם חסדו: ח' חידו

מחמצר קריתי יהי עגני במרחביה: יי לי לא אירא
 מהיעשה לי אדם: יי לי בעזרי ויגני אראה בשנאי: טוב
 לחסות בני מבטח באדם: טוב לחסות בני מבטח בגדיבים:
 כלגוים סבכוני בשם יי כי אמילם: סכוני גמסככוני בשם
 יי כי אמילם: סכוני בדברים העכו פאש קוצים בשם יי
 כי אמילם: דחה רחיקי לנפל ויי עזרני: עזי וזכרת יה ויהר
 לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשוה
 חיל: ימין יי רחמיה ימין יי עשוה חיל: לאאמות בראחיה
 ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחדלי
 שער צדק אבאבם אודה יה: וזה השער ליי צדיקים יבאו בו:
 אודה כי עגירני ופתחדלי לישועה: אודך

בתיבד והוי' נוספת. הודו לה'. טנהנו שהחן חומר הדו והקבל חוזר לענות חידו, וחומר החן יאמר
 כל והקבל שנה הודו, חינו על דרך קרחת הקדמונים הנוכחת בסוכה דף ל"ח ע"ב, אבל בנדרש טובה,
 כשנאמר גם נחמיות ד'ה טחן שטוח ובפרוש הד"ג ד'ה הוא חומר הודו. ומה שמנגן החן בהודו ובאחז
 טנהג יכן הוא זה כיוצא שסדרש ילמדנו המונח נילקוט שיר רמז תקפ"ו ח"ל השמיני את קולך בכלל, כי
 קולך ערב כהודו לה', וסרדך כזה נאחז ה' הושיעה נא ובאחז ה' הללחה נא. המצר, גם דבר משרש
 דבר על טחל, טכ קלע (ט"ח ו' כ"ט). קראתי יי, יוד של יה דגוש ע"פ המסרת וכן יוד של יסרני
 יי כפסוק יח. וז' נשעם רביע סיגרה הטפסוק והטון נתקן כ"ט קדמונים וכן במכלול דף ל'. פשרמבית
 כ"ל ע"פ המסרת האומרת חזון מלך דלא טפקין ה'א, ובזויתיה (יהושע ע"ו, כ"ח) ידויה (ע"ב י"ב, כ"ה)
 טחפליה (ירמיה נ', ל"א) היהויה (דה"א ד', י"ח) נתייה (דה"א ד', י"ח) וענתתיה (דה"א ח', כ"ד)
 ויערשיה (דה"א ח', כ"ז) הללויה, קדשא (מהלים ק"ד, ל"ה) נמרחניה (מהלים ק"ח, ה') כעוניה (זיר
 ח' י"ז) עלהנתיה (זיר ח', ו') ע"ל וכשעט טנה כי במרחביה הוא חנה אחת, וכן גם רב ורנה בפסחים
 דף ק"ז לפנייה נמרחניה חנה אחת היא כלי מחלקת, וכבר הדפיסה כך רו"ה ז"ל כשדורו ע"פ טקרא
 כ"י, וכן עיקר: וחף כי נמלח נמרחש הונח נילקוט מהלים רמז מתעיה שדרש יה של נמרחניה על השם,
 כבר ידענו שכל טחוס אבר המדרש טתנגד למסרת ההלכה בטכרת. אסיף אכריתם, ואלשתן שבעין הלמ"ד
 כמתח ע"פ המסרת. רחיקי חמר בן כנגד החיוב, חמה החיוב רחיקי לכפול, אבל השם עורני אלף נפליח.
 לנפל הפ"ח נדגש דגמת לספד לספד רשכב רשפט לשפד לחפד חפ"ש, אבל עם ד"ח וכ"ף הם רפויים
 נגמל נגמל כשכב בכחוב בשפד, ומעמיס ילאים טן הכלל כמו בשכב כוכד. קור רנה. קול ורנה, ולא
 יכפך קיל חל רנה על פי העעמיס. כי אחיה, אבל אחיה. יסרני הנון דגושה. יי יוד דגושה, אודך,
 טחן עד סוף כופלים כל פסוק, ויסודו נמנה סוכה דף ל"ח טחוס שנהנו לכפול יכפול, ופירש רש"י

אָבן מֵאֵסוּ רֵבּוּנִים הַיְתֵרָה לְרֹאשׁ פְּנֵיהֶּ: מאת
 מֵאֵרֵי יְיָ הַיְתֵרָה זֹאת הִיא נְפִלְאָת בְּעֵינֵינוּ: זה
 וְהַדְּיוּמִים עָשָׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה כּוֹ:

החזן טנגן אנא והקהל עונה. החזן חוזר וטנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּא יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הַבָּיָה בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מְבִירַת יְיָ: בירד

אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרֵרְחֵג בְּעֵבְתֵימִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל

אֱלֹהֵי אֲמִתָּה וְאֱמוּנָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: אלי

הַיְדוּד לְיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הודו

יְהַלְלִיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחַסְדֶיךָ צְדִיקוֹת עוֹשֵׂי רַצוֹנֶךָ וְכָל־עֲמֻדָּה
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִצּוּ וַיְקַדְּשׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָבֵנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהַדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָאֵה לְזַמֵּר כִּי מַעֲוֹלָם
 עַד־עוֹלָם אָתָּה אֵל. בָּרִיךְ אַתָּה יְיָ מְהֵלֵל בַּתְּשֻׁבָּה:

נכל יום שיש תפלת טוסף אומר הש"ץ קדיש שלם אחר הלל, לכן בנזוכה (חזן מראש חדש ושנת) און אומרים כי חס חגי קדיש. כחל ראש חדש נחול טולחים ספר תורה א' וקוראים ד' חגים כסדר פינחס כפרת התמיד, כהן מתחלת וידבר עד עולת תמיד, לוי חוזר אל ואתרת להם וקורח עד רביעית הבין, ישראל עד עולת התמיד וכסכה, רביעי ונראשי חדישכם עד יעשה וכסכו. חגי קדיש. יהללו, וטחזורים הספר תורה להיכל. אשר, ונח לזיון (ואין אומרים למנחת) חגי קדיש, וחוללים התפילין, וטשבלים טוסף.

ונהגו כן עפמי שיש פרשה זכולה כפולה, הודו תחלה וסוף, יאמר נח שלם פעמים, קראתי יה, ענני כפרתני, ה' לי, ה' לי, טוב לחסות, טוב לחסות, סבוכי, סבוכי, דחה דחיתי ויהי לי לישועה, קול רנה וישועה, יטין ה', יטין ה', לא חסות, ולמות לח כחנני, שתחי לי זערי, זה השער, אכל טאודך ולפסה חינו כסול וע"כ כובלים את הסוקים, וראה עוד כפסחים דף ק"ט. נפלאה הלס"ד קטובה והאל"ף נעלמת דוגמת יחפאה (שמות ה', ע"ז) טיכול ק"ב, ע"ב. הצליחה מלרע ע"פ המסרת. יהללך, טחכרת כפסחים קף קי"ח ונקראת גם ברכת השיר, ר"ל תרכה על השיר והשיר הוא ההלל כטנאר למעלה, והרטנ"ס הלכות חניכה פרק ג' טען י' טביח כל הנוסחא און כטנו קנת טנוסחתנו. ורע עטרס טביחה נטתי טוסחאות, האחת כניסחתנו טביחה ככר של ספת, וטוסחא אחרת כדך שיר טביח כסדר ר"ח והיא כן תוחרה, יהללך מעשיך ישבחוך עמוסוך יודוך חוסוך כפי גדל נסוך וכחוב כל הנשמה חהלל יה הללויה כרוך אהה ה' מלך סהלל כחשבחות" — יהללך ה' אלהינו כל מעשיך, כן גרכת הרטנ"ס וכן הוא נחזרההם וכן הוא גם כסדור רפ"ה וזאר ס"י וכן כטני יענ"ך, והוא העקף ועל סם הכתונ יודוך ה' כל מעשך (תהלים קט"ה, י'). ונקנת סדורים יהללך ה' אלהינו של ככ טעך, וסלת של זו יותרת היא והרוגים לקיטה יספר להם הנושא ליהללך כי אז לפרט טעך לכחא. יודו ויברכו וכו' טוסף זה של ח' שחמים נח ג"כ כנשטת. כי לך טוב להודות, עש"ה תהלים כ"ב, נ' וכסדור ספרדי כ"י הנוסחא,, האד והדר לזכר מלכותך כי לך טוב" וכו' וטוכיה גם אנוחרהם. מעולם עד עולם, תהלים ל' ב'.

תפלת מוסף לראש חדש כחול.

אֲדָנִי שְׁפָרְתִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיתָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶכֶד עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי.

לְמֹן שְׁמִי עֲצַרְחַ סוֹסֵף מִן כִּי פִסַח יִמְגֵן יִמְנו:
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹסֵף חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מְלֶכֶד מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קְדוּשַׁת לַיְלִין כְּמִנְחַת הַמַּסֵּל.

נִקְרַשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֶכָּה יִשְׁיִים אוֹתוֹ בְּשֵׁמֵי מְרוֹם בְּתוֹב עֲלֵיךָ נְבִיאָה וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר יי קְדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת סֵלָא כְּלֵהֲאָרְצָן כְּבוֹדוֹ: מ' לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ. יי בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ: טְסִקְוֹסוֹ: מ' וּבְרַבְרֵי קְרִשָׁה בְּתוֹב לְאִמְרוּ. יי יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָד הַלְלוּיָהּ: מ' לְדָד הַלְלוּ נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצֻחַ נְצֻחִים קְרִשָׁה נְקִישׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ סְפִינָה לֹא יִסּוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל סֵלָה גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־
יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעַמֶּךָ נְרַחֵם זְמַן כְּפָרָה לְכָל־תּוֹלְדוֹתֵם.
בְּהִזְוֹתָם מְקַרְיָבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רְצוֹן וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

וְקָדְשׁ הַמִּיּוֹד בְּשֵׁמֶךָ, לֹא נִקְרַשׁ, כִּי חִיּוֹן סֵה הַסֶּפֶק טַעֲמֵה גְּדוֹל כֹּל כִּךְ לְשִׁנוֹת פִּתַח לְקַטֵּן חֲזַל כְּעַן הַטַּחֲסֵר עַל תּוֹלְדוֹתָם, וְיִחְזוּרוּ, אַתָּה הַסֵּם נִמְתַּח חַת רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעַנְךָ לְהַיּוֹת זְמַן כְּשֶׁרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם, וְרֵאשֵׁי לְעַמְלֵה דֵף 266. תּוֹלְדוֹתָם, תּוֹלְדוֹת עַנְךָ רָל לְכָל זְרָעָם, בֵּן פִּירוּחַו הַשְּׁמוֹ. וְהַכֹּל נוֹ כְּסִמֵּן ס'ג כְּתֵב ח'ל פִּירַשׁ הַחֲכֵם נַעַל הַטַּלְמֵד בְּשֵׁם הַחֲכָם ר' יְהוּדָה הַכֹּהֵן (רֵחָה כּוֹזֵרֵי טַעֲמֵה ג' סָמֵן ה') כִּי כְּנוֹי תּוֹלְדוֹתָם אֵב חַל הַחֲדָשִׁים, רָל רֵחַ הַיָּה בַּח עַל כָּל תּוֹלְדוֹת (רָל טַחֲרָנוֹת) וְכִי הַחֵדָּה וּבְכִיכָה קִרַח רֵחַ זְמַן כְּשֶׁרָה, וְפִירַשׁ גִּכֵּס מִיד שׁוֹנֵא טִיב יִכֵּר הַרַע כִּי הַיָּה הַכֵּר הַיָּהֲרָה יִחְזוּרֵה לְהַחְזוּת, וְרָל כִּי שְׁעִיר הַחַטָּאת לּוֹכְרוֹן לְפָנֵי הַסֵּם כְּדִי לְהַכֵּל טִיב הַכֵּר הַיָּהֲרָה עֲכָל חֲמֵטֵם הַדּוֹחֵק בְּשִׁירוֹת הַזֶּה הַטַּחֲסֵן הַכְּנוֹי אֵל תּוֹלְדוֹתָם אֵל רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים גְּלוֹי לְעִינֵים. זְבַחֵי רְצוֹן, זֶה־סֵם מְרַטֵּים חַת יִשְׁחַל לְחַזְבִּים זְכַשְׁעִים וְכִטּוֹ אֲכַתּוֹב וְנִרְכָּה לוֹ לְכַפֵּר עֲלֵינוּ (יִיקְרַח א' ד). לְכַפֵּר בְּעַדָם, כְּדַחֲזוֹת בְּרַחֵם מֵס' טַחֲנוֹת שְׁעִירֵי רֵחַ עַכְשָׁרִין עַל הַטַּחֲסֵר אֲחַלֵּחַ חַת הַטַּחֲסֵל, וְכֵס עֲגַמְלַח דֵף ט' ע"ג חֲטֵר קִרַח וְחַתּוֹתָ גַּמֵּן לְכֵס לְכַחַת חַת עוֹן הַעֲדָה לְכַפֵּר

בְּעֶרְסִים. וּבְרוּחַן לְבָלָם יִהְיוּ. וְהַשְׁוַעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנָא: מִזְבֵּחַ
 חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן הַכִּיָּן. וְעוֹלֹתֶיךָ רֹאשׁ חֲדָשׁ גַּעְלָהּ עָלָיו וְשַׁעֲרֵי
 עֵצִים גַּעֲשֵׂה בְרִצּוֹן. וּבַעֲבוּרֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גַּשְׁמַח כְּלָנוּ.
 וּבְשִׁירֵי דְיָד עֲבֹדָה הַגַּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי
 מִזְבֵּחֶךָ: אֲהַבַת עוֹלָם תְּבִיאָ לָהֶם. וּבְרִירַת אֲבוֹת לְבָנִים
 תִּזְכּוֹר: וְהַבִּיאָנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים בְּבִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם: וְאַחַד־מוֹסָף יוֹם רֹאשׁ
 הַחֲדָשׁ תִּהְיֶה גַעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רִצּוֹנְךָ בְּמוֹ
 שְׂכַחְתָּתָּ עָלֵינוּ בְּחֹרְתָהּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָה כְּאֲמוֹר:
 וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֵה לִּי פָרִים בְּנִרְבָּקָר שְׁנָיִם
 וְאֵיל אֶחָד בְּכַשְׂיִם בְּנִרְשָׁנָה שְׂכַעֲרָה תְּמִידִים: וּמִנְחָתָם
 וּגְסָפֵיהֶם בְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל
 וְעֶשְׂרֵן לְבָבֶשׁ וַיִּזֵּן בְּגִסְבוֹ וְשַׁעִיר לְכַפַּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:
 יֵאלֹהֵינוּ וַיֵּאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ תִּהְיֶה
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְגִחְמוּהָ.
 לְפָרְגָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַחֲלַת חָטָא וּלְסְלִיחַת

עֵלֵיהֶם (ויקרא י' י"ז) והיו קרא בשעיר דר"ח כתיב וכו'. וכוון לכלם יהיו, הקדננות טעמים וכוון יזרחל
 לפני הקב"ה לטובה, וכמו שכתוב והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם (במדבר י' י'). והשפדים חוטאים וכוון
 לכלם יתיר השועה נפשם. יהיה כל יחיד ומלת השועה. כל י"ז החזיר, והנה יחזיר יהיה אל השועה,
 ופירושו הוכחון של הקדננות ההם הוא יהיה לכלם לתשועה נפשם, ועל דרך הכנסה פרים שכתובו, ובשפדים
 אחרים זכרון לכלם י"ז כל ענר, חטנם כוסחתנו היא כוסחת רב ענרם והרמנים יכן נחוקת, וראה
 כיוסף חוטן ס' תרפ"ט ובג"מ ס' רל"א. מיד שונא, מיד יצר הרע אשר אחד טו' שמונו היא שונא (סוכה
 דף כ"ב וענדת הטאור ס' קל"א). ובשירי דוד, פירושו שחטנו גם כן בשירי דוד, ונתת נשמת הקודשת
 מוספת גם עליו. הנשמעים בעירך, או כשכין מנחת חטא שניין, והשפדים גורמים וי"ז ידע כנך
 ושפע בעירך, וכן הוא בג' רב ענרם וברמנים ומשחת זו ל' נקשה היא רל"א שירי דוד ענך האשפדים
 לפני מנחתך נוכח לשבוע חותם בעירך. אהבת עולם וכו' עתה שן המאמר לשעלה אל ומשיעת נפשם מיד
 שונא וכו' יחזיר, והמאמר מנחת חטא עד לפני מנחתך הוא מאמר מוסגר כיוסם (לויטענמאן); ואם לא
 נפרט ככה לא יחזיר הלשון תביא להם כל נסתר עם נעלה נעשה נשמת כל' טרנתיב נעלם, והיה לנו
 לוטר תנח"ל, וכבר התעורר על זה בעל יוסף חוטן בג' תרפ"ט. אהבת עולם, עש"ה ירשיה לא, ג'.
 וברית אבות, כמו שכתוב ויקרא כ"ו, ט"ה. והביאנו וכו' השפדים חוטאים, יהי רצון מלפניך ה' אלהי
 שמעלנו בשמחה לאדננו ותענינו בעולנו וסם נעשה לפניך חט' וכו' וברמנים הנוסחת, חו"א שמי חטאינו
 גלינו מאלננו ונתרחקנו מעל אדמתנו, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שמעלנו לאדננו וכו' ותמצור רוח
 הנוסחת, חו"א יטעו ענך ועדתך נעשות קרננס על גני מנחתך ותכן יהי רצון וכו' וכן גורם התחיל
 כסמן ל"ד. לציון עירך ברנה עש"ה ישעיה ל"ה, י'. ושם נעשה וכו' פסה ולהלכה כנר טיחא נמכנת שנת
 וחתה ילרת.

עון (כצח העבור ולכפרת פשע). ברכעמך ישראל בחרת מכל האמות. והקי ראשי חדשים להם קבעת. ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחיינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

סודים ורבנן.

סודים אנתנו לך שאנתה היא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו ונתקיימנו ותאסוף גליותינו לתצרת קדשה לשמך חקיד ולעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנתנו סודים לך. ברוך אל ההודאות:

סודים אנתנו לך שאנתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך וגספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל נפשותינו שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. המזב כי לאכלו רחמך והמרחם פי לאתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

תנוכה מסופים על הנסים. מן תנוכה ויחד היער על הנסים חייגעטמאטעט.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת את ידינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי תורתך. ולק עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן ביהום הזה: ואחר כן באו בנגיך לדביר ביתך וטנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו גרות בתצרות קדשה וקבעו שמונת ימי תעבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ויה
 נאה להודות:

גז' אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כדגים עם קדשך באמור. וברכה יי
 וישמרה: יאר יי ופניו אליך ויחנה: ישא יי ופניו אליך וישם לך שלום:
 שים שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמה. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
 חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
 לברך ארצנו ישראל בכל צעתי ובכל שיעוריך בשלומך.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר סרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה, מהרה הסר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען תורתך. למען יחלצון
 ידידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמררסי ודגיון לבי לפניך יי צורי
 ונאלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 הדי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שייבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:
 האץ חוזר התפלה נקול וחוזר קדוש נקדש וניטר התפלה וחוזר אחיה קדיש שלם. וחוזרים עלינו.
 שיר של יום. קדיש יחום.

ראש חודש שחל בשבת, כחמת סתכללים כמו בשאר שבתות חלא סמוכסום כסדר הקדמות
 ובראשי חדשים, וחוזרים בתפלה יעלה ויבוא בטובה, ולחזר חזר האץ התפלה חוזרים הלל גדולג,
 קדיש מתקבל. וטולאים ב' ב'ת וקורים כראשון ז' בסדר השני, ומניח ב'ת השני חלל הראשון וחוזר ח'ך
 על שניהן, וקורא למעטיר כב'ת השני כסדר פינחס וכיום הזנת ובראשי חדשים עד סוף פישקא ועשטורים
 השמים כסלי (ואיטחי נחית השעה זו מטואר לעיל בסדר קריאת התורה דף 225). וחזר שהלטיעו הס'ת
 חוזר האץ ח'ך וסתכללים טוסף על שנת וראש חודש הסמוך למעלה חלל סדר מוסף לשנת.

ב ר כ ת ה ל ב נ ה .

זין מנרכין על הלכנה עד מריחמה יזכרת על גבי הקרקע. לשיכך זין מנרכין עד זיענח עליה ג' ימים, ואחר ג' ימים מיר ראייה לנרכה, חלף שגלוה טן המונח לךדף חותה נמוחף שנת כשהוא מנוסס ובגדיו נאים. לשיכך חס ליל מונח שנת קודם ו' בחדש, טימתיים עד מ"ג, חכל לא יומר, וכיטי הגשמים זיס לחוז לענור על שונתה זין להטחין כלל. ועד חומתי מנרך עליה? עד ט"ז מיום המולד, ולא ט"ז בכלל. זין מנרכין עליה לא קודם ט' נאנ ולא קודם י"ב, זין מקדשין הלכנה חלף מחוך שמתה; מולח י"ב יקדש חותה ננהכ"נ קודם שהנדול ננית, ומולח ט' נאנ חחר שטעס קלת, ואס חל ט' נאנ כיוס ח' ינרך עליה חחר הנדלה. וכן חכל בו' ימי חנלו לא יקדש הלכנה כזיס עוד זמן לקדשה חחר כך, חך חס יעבור הזמן יכול לקדש נחכל. זין מקדשין הלכנה לא נשנת ולא נ"ט חס לא נדומק גדול. כשמקדשין יז להדר חחר טנין עשרה טכוס נרכ עם הדתה טלך, ויכנש נגדים נאים ויזער רגליו וינרך טעומד, כי גדולה מלוה זו עד זאטרו עליה כל הטנך על החדש נומנו כאלו מקבל פני השכינה (סנהדרין ט"ג).

יתלה שיטו לרחות הרח נחלת הנרכה:

הַלְלוּהָּ . הַלְלוּ אֱתֵי יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כְּלִמְלֶאכֶיכוּ
הַלְלוּהוּ כְּלִצְבָאוֹ : הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיַּדָּח הַלְלוּהוּ כְּלִבְכוּבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמַי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צְוָה וַיְבָרְאוּ :
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר : פִּרְאֲרָאָה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצָבָעֶתֶיךָ
יָרַח וּבְכוּבִים אֲשֶׁר פּוֹנְנֶתָה : מְהֵרָאֲנוּשׁ פִּרְתוֹן פְּרָנוּ וַיְבָרְאוּ אֲדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ :

כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בְּרָא
שְׁחָקִים . וּבְרוּחַ פִּיו בְּלִצְבָאוֹם . חַק וְזִמְן גִּתָּן לָהֶם . שְׁלֹא יִשְׁנֹו
אֶת־תִּפְקִידָם : שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם . פּוֹעֵל אֱמֶת
שֶׁפְּעֵלָתוֹ אֱמֶת . וְלִלְבָנָהּ אָמַר שֶׁתְּחַדְּשׁ עֲמֶרֶת תִּפְאָרְתָּ
לַעֲמוּסֵי בָטָן . הַעֲתִידִים לְהִתְחַדְּשׁ בְּמוֹתָהּ . וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם

אשר במאסרו, נוסח הנרכה כנהדרין דף ט"ג וט"ז סופרים פרק כ' ומניחה הרי"ף בסוף פ' ד' דנרכות ובר עשרים כדורו והרמב"ם הלכות נרכות פרק י' ומט"ג עיני כ"ז ודוקח ס' רכ"ט והעור נא"ח ס' תכ"ה. אשר במאסרו ברא וכו' עשה תהלים ל"ג, ו'. והנה ע"פ הכתוב ההוא היה לנו לוטר ברא שטים, חכל חומרים נחל שחקים. נעטר שנטל כן ל' שחקים חלל היח נפסוק כדח יכון עולם, ועד נחך נאנן סלה (ותהלים פ"ט ל"ח). חק חסו נחו להם, עשה תהלים קפ"ח, ו'. תפקידם, משמרתם וטיי סלה על הפקד חת הלוים (נמדנר ח', ב') והוא נמשקל פדרי"ז פדרי"ח, וכן נטלח נמדנר קהלת קף פ"ג דור ע"י חלונו עומד בתפקידיו של הקב"ה, והחין ע"י שהיה שומח בתפקידיו של הקב"ה. והחין לעולם עומדת, משמרת תפקידיה. ותיקח רנה סוף פ' י"ט, חמה ענקש תפקידך, ויכניה חינו ענקש תפקידו, וכולם ל' מסה ומנוי, בעטעולונג. ששים ושמהים, על דרך הכתוב יסו כגבור לרוך חמה (תהלים י"ט, ו') וכן ניינר נח שמים נלחמם וזשים ננוחם, ורחה סס. קיי"פ, כן הגרסה ננמלח ונרל"ג ומט"ג וטור ודוקח וכן כדורו רפ"ה ורפ"ז ובכ"י וכן העתיק רינו סס עוב נביחושו לטורה חלק כ', פ' ה'. והוא הנכון כמטחך נחשלת חרות דף 78. פועל אסח שפעלהו אסח, כן נוסח הרי"ף והדל"ג ומט"ג וטור ואנן ירחי וכן כדורינו גם כדורו הספרדים, וחזר הוא לטורח שהוא פועל חמת וגם פעולתו היא חמת וקיימת וכמו נחתינו ויעשיים לעד לעולם (ותהלים קט"ח, ו'): ונכ"י גורם, פועל חמת שפעלתו נדך וחמת, ינכ"ח, פועל חמת ופעלתי חמת, והענין אחד: חכל נניחל ומס' סופרים וס' רב עמסם גם נדוקח הגרסה, פיע"ר חמת שפעלו חמת ינרמב"ם הגרסה, פיע"ר חמת ופעלמם נדך, וע"פ גרסה חמת חזר היה על לנח הנשים חזים נמנים חת פלרם, ורחה נביחושו ר' יונה על הרי"ף גם נמרדכי סס. וללכנה, נקחל היח לננה, לפי חזרה נרחה לנן, כמו שהנכס נקחל חטה ע"ש חטימות חורה. שחחררש ככל ל' יום, וחזרה זה טוח עשרת חמרת לעסוקי בטו, כי ינחל פוימן לחזרה, ול' עמוסי נטן הוח עשה יעשה ס"ג, ג'. העתידים להחחרש כמותה, כמו נחתינו ויעשיים כננר נעוויכו (ותהלים ק"ג, ה') ונפרקי ר"ח פרק ג"א רכן גמליחל חומר כמו נחתינו ויעשיים ונחתינו ויעשיים נעולם הוח כן יהיו ינחלל תפקדשין ויעמדשין לעמד נכות, ורחה גם חטימת הרל"ה טיחלה נעין יעקב לנרכות ס' נ"ט; ודע כי כן

על שם כבוד מלכותו. ברוך אתה יי מחדש חדשים:
ג' ברוך יוצרך. ברוך עושך. ברוך קונך. ברוך פוראך:

וטקד כנגד הלבנה ואומר ג' פ: (ויזהר שלא יכרע נכרכיו רק וחקק בתליו.)

ג' פ בשם שאני רוקד בנגיך. ואני יסל לנע

בך. בך לא יוכלו בלאוניבי לנע פי לרעה:

ג' פ הפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו באבן:

באבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם הפל:

ידוד מלך ישראל חי וקים:

והואל לחנו ג' פ שלום עליכם: וחנו טצי ג' פ עליכם שלום:

ג' פ סמן טוב ומזל טוב יהי לנו ולכל ישראל. אמן:

קול דודי הנגזרה באתי. מרגל עליההרים. מקפץ עלי

הנוסחא נכדור רפ"ז העתידיים והיא הנצורה והנחה בלשון. על שם כבוד מלכותו. כן נמצא והר"ג והסוד ופ"ג. וגרסת אריות חיים וכל כו' ואנדרהם, על כבוד מלכותו" נלי תנת סם וכן הוא נטמ' סופרים ונר"ף וכפ' רב עשרם, ונאמת חנה זו מיותרת, ונוסח הרמב"ם, על כבוד מלכותו ועל כל מה שנכתב. סחרש חרשים חיתא נטות רבה פ' ע"ז הוזהר את הלבנה האין לנך לנך כגון אהי ויחאל מקדש את החדש, יז טן רכנין אטרין כרוך טחד' חדשים, ויז טהן' אומרים כרוך מקדש חדשים, ויז טהן' אומרים כרוך מקדש חדשים, אהס אין יחא טקדנין אומו אין אומו קדוש כלום עכ"ל, והנקוד הכתב חרשים חטף קצין נחית' אהו הקדן טן חרש, כי הנכונה על ערות החודש נתקנה ולא על שאר דברים הבחחדשים, וע"כ מועה האומר חרשים נחטף פחת. ברוך יוצרך וכו' אינו נמצא וגם כפ' רב עטמס ונרמב"ם אינו, אבל הוא ע"פ סם' סופרים כרוך כ' גסס חיתא וז"ל ואומר ג' פעמים סמן טוב מהוי לכל ישראל, כרוך נוראך כרוך יולך כרוך טקדך, ודוקד ג' רקידות כנגדה ואומר ג' פעמים כסס אהני רוקד כנגדך ואיני נוגע כך כך אם יקדו אחריס כנגדי לא יגעו נ', תפול עליהם אימתה ופחד, ולפטרע, חטן חטן פלה הללויה, ואומר לחנו ג' פעמים שלום, וילך לנימו נכל טוב עכ"ל ודע כי כן הגרסה נטמ' סופרים דפוס נחזיליא אנת ע"פ גם נדפוס יאן אמצטרטס גם נפ' המנהיג הלכות הלל ס' מ"ד, וכן העתיק החוקק גם הנחיי נפידורו לפ' טא, והיא הגרסה הקדמונית מיוסדת על מדרש רבה פ' נחמתי דף ר"ז אומר הקב"ה לעולמו, עולמי שלמי אומר לך מי נוראך מי יונרך? יעקב נוראך יעקב יולך ככתוב נוראך יעקב ויולך ישראל (ישעיה ע"ג, ח') עכ"ל הרי לנו נכור שהעקב הוא כרוך נוראך כרוך יולך וכו'; והסופרים האחים החלופי התבנת והעמידו אותו כדי להויליא טן ר"ח אם יעקב וכמו שכנת נפידור נעל הכל כו' נטמן פ"ג והסוד.

חא נרוקה ונכדור כ"י. ידוד מלך, אינו נבי"י גם לא נכדורי רפ"ה ורפ"ז, אלא גם סוף נוסח הנכונה נפסוק חטול עליהם, וכן מסיימה גם אנדרהם נפסוק זה, וא"כ נכור כי כל הנוסף עוד נכדורינו מוספת אחרינים הוא, והכך זה הנשאר דוד מ"ך מוכיחו הרמב"ם לח"ח פ' תכ"ו פט"ף ב' והוא לקוח טנמ"ר ר"ה דף כ"ה ודלה גם רט"י גם נפידור הנחיי לפ' ויזכ ל"ח, כ"ט. והנראה נטוט אמוריים דוד הטלך נכדור כי חטטן תקופת הלבנה של כ"ט יום י"ב געות ומש"ג חלקים טקובל מניית דוד הוא וכמו שכנת הבחרי מאמר ב' סטן ס"ד ומאמר ד' סטן כ"ט. שלום עליכם, התניא והטוד מניחים בלשון יחיד שלום עליך. ולפעם דרצת שלום זו איז לחנו ככתב נעל ענ"א, כלומר מפני שאמר חטול עליהם חטור לחנו שלום עליך עכ"ל אין לא יכון יפה טעם זה כי לא אחרי חטול עליהם חומרים שלום אלא אחרי דוד מלך, ולטניה סכרד אין חומרים שלום עליכם אלא כסוף אחרי חטירה חקדיש וכהנחלת סם' סופרים, אבל מלחמי נעלעל ס' נככת החדש (דפוס רעדלנהיים אנת חק"צ) זהו לכמות איז לחנו זיהיה שלום חללו כל אומו החדש ולא ידחג איטות, וע"פ טה שאטרו (הכילו נעל אור חדש) מי הקדש הלבנה לא ידחג איטות נאומו חודש טאומו יום וחילך, קול דודי, איר ב', ח', וע'. ואמירת פסוקים פלה קנלה הוי טר"י חסיד ככו שככת נעל טע"ט נפ' תקמ"ח ועל"ה דף ק"ט, ע"ג. וריתוי נפידור טככל יופי לתהלים פ"ב, ל"ח טזוכיד הטניה לומר נככת הלבנה חת ג' הפסוקים תהלים פ"ט, ל"ז ול"ז ול"ח. יכן מלחמים נפ' נככת החדש.

הַנְּבִעוֹת: הַזֶּמָּה חֲדָי לְצִבֵּי אוֹ לְעַפְרַי הָאֵילִים. הַגְּהִזְזָה עוֹמֵד
אַחַר פְּתֻלָּנוּ. מְשַׁנֵּיחַ מִן־הַחֲלֵנוֹת מְצִיץ מִן־הַחֲרָבִים:

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל. אֵלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלָא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם
שְׁבַשְׁמִים פְּעַם אֶתְּ אֶתְּ בְּחֻדְשׁ רִגִים: אָמַר אֲבִי הַלְבָּה צַהֲדָ לְמִימְרָא מְעַמְד:
מִי זֹאת עֲלָה מִן־הַמְדָּבָר מִן־הַפִּקֻּת עַל־הַדָּוָה:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָיָהּ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאֹת פְּנֵימַת הַלְבָּנָה. וְלֹא
יְהִי שׁוֹם מְעוֹט. וַיְהִי אוֹר הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְכְאוֹר שְׁבַעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית.
כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קֹדֶם מְעוֹטָהּ. שְׁנַאֲמַר אֶת־שְׁנֵי הַפְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וַיִּתְקַיֵּם מִקְרָא
שְׁכַתוֹב וּבְקִשׁוֹ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת רוֹיֵד מִלְּפָנֶם. אָמֵן:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת. אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים, מֵאַיִן יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי: אֲלִיְהִי לְמוֹט רַגְלָהּ אֲלֵי־נֹגִים שְׁמֹרָה: הַגָּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵד יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֹרָה יְיָ צִלָּה עַל־יַד יְמִינָהּ: יוֹכֵם הַשָּׁמַשׁ
לֹא־יִכְפֹּר וַיִּרַח בְּלִילָהּ: יְיָ שְׁמֹרָה מִכְּפֹרֶת יִשְׁמַר אֶת־נַפְשָׁהּ: יְיָ יִשְׁמַר
צְאֹתָהּ וּבֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֹזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִגְלוֹ וּבְגוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף
וּבְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמַעֲזִים וְעַגְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְעֵל־שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְעֵל־י תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשַׁמָּה תִּתְגַּלֵּל יְהִי. הַלְלוּיָהּ:

לְמַנְעָהּ בְּגִיטַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵי הַרְבֵּה בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁעֶתְךָ: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵפִים בְּרִת־שֹׁפֵט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵפִים בְּאַרְצֵי
תְּנַחֵם סְלָה: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמִּים בָּלָם: אֲרֵץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּלֵאֲפִס־אַרְצֵי:

תנא רבי, וכו' גמרא סנהדרין ט"ב ומניחו הש"ה דף ע"ד לאטרו לסוף הנרכה ולומר אחרי
קדיש דרבנן, וכן הוא גם טבת נ"ב ספרד. גם יענין בסדור סיים עם טאכד זה נוסח הנרכה ונמק
אחריי "קדיש דרבנן", חזל הוא הקדים שד קודם תנא דני חליה את הטאכד סמנהדרין ט"ב, אמר ר'
יחזק כל הסנך את החדש חוטם כאלו מקבל פני שמינה". מי זאת, זיד ח', ה'. פניטח הלבנה, שנתעטשה
על אקטרה כדאיתח נחולין ס', ע"ב. והי אוה הלבנה, ע"ה ישעיה ל', כ"ג. ובקשו הוזה ג', ה'.
שיר למעלות אשא עיני, מטור קכ"א. הללויה הללו אל, מטור ק"ג. ואטרת ב' הטטורים טכיא
נעל טנ"ח נס' תכ"ו כסס השל"ה, אשנס השל"ה כדף ע"ד ודף ק"ט ע"ב לא הזכיר אלח את מטור ק"ג
כלכד והטטור קודם דיד טלך ישראל. ונראה שהוספו גם את מטור קכ"א כענור שכתוב בו שטס וירח
ואטרת הסס זיטטורנו טכל דבר רע. למצח בנינוט, מטור ס"ו ואטרתו ע"פ הטקונלים כטו שכתוב
סמחת קטר של"ה סוף דמי קידת הלכנה.

לוח לקביעת המועדים.

לדעת הימים הראוים לקצוע בהם המועדים.

ראש השנה יסכות נגהו. כפור נדהו (יכטיהו העניח אסחר אלא חל בשנת יוקדם לחם ה'). חנוכה אגדהו. צום י' טבה אגדהו. פורים אגהו. פסח אגהו (וכמוהו צום י"ז חסון ומ' נאב חלא חלם חלם בשנת נדמו ליום ח'). שביעית והישענא רבא אגדו.

הרי ינא לנו הסמן לימים שלז יחולו בהם המועדים, כזה:
 לא אדרו ראש השנה יסכות, לא בדרו פסח,
 לא גהו בשניות והישענא רבא,
 לא אגו יום הכפורים, ונא זכר פורים.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

א'ת פי' צום א' של פסח יחול לעולם תשעה באב, ובסין: על מצות מרורים.
 ב'ש פי' צום ב' של פסח יחול לעולם חג שבועות. (וכיום יחול שבועות יחול חנוכה של שנה הבאה, אך נחנאי שהשנה שאל נה חנוכה היא כפוללה או חסרה, אבל אם היא שלמה אז לא יחול חנוכה בשבועות שלפניו.)

ג'ד פי' צום ג' של פסח יחול לעולם ראש השנה.

ד'ק פי' צום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא שמת תורה.

ה'ין פי' צום ה' של פסח יחול לעולם ט"ו בשבט.

ו'ף פי' צום ו' של פסח חל פורים שבער.

ז'ג פי' צום ז' של פסח יחול לעולם ל"ג לעומר.

סמנים לחבור הפרשיות

י'ד הפרשיות ויקהל פקודי תורע מבורע אחרי קדושים בהר בחקתי חקת בלק טעות מסעי נלכים וילך לשעמים יקראו כל אחת בשנתה בפני עמיה ככל שאר פרשיות התורה, ולפעמים יחונברו ויקראו שמים שמים יחד לשנת. והכלל כי בשנה ששומרה. תורע ועבורע, אחרי יקדושים, נהר ונחקתי, טעות ומסעי לעולם מחוברות יקראו. ובשנה מעוברת, ויקהל פקודי תורע מבורע אחר קדושים בהר בחקתי תמיד נפרדות. אבל שאר הפרשיות תלוי חנוך או פחודן בקביעות השנה. וזה סמן קריאתן:

בשנה ששומרה,

- בכיער } בש'ה' : כל הפרשיות מחוברות.
- " } גכ'ה' "
- " } בח'ג' : כפרדות חקת, בלק.
- " } זש'ג' "
- " } הב'ז' : כפרדות חקת, בלק, נצבים, וילך.
- " } זח'א' "
- " } הש'א' : כפרדות ויקהל, פקודי, חקת, בלק, נצבים, וילך.

בשנה מעוברת,

- בקביעה הח'א' : כל הפרשיות נפרדות.
- " } בש'ז' : מחוברות טעות ומסעי.
- " } גכ'ז' "
- " } הי'ג' : מחוברות נצבים וילך.
- " } זח'ג' : מחוברות טעות ומסעי, נצבים וילך.
- " } בח'ה' : מחוברות חקת ובלק טעות ומסעי, נצבים וילך.
- " } זש'ה' "

סדר המועדים והרגלים.

הראשון להודיע הוא חדר האביב חדש ניסן, ותחשבה עשר יום לחדש הזה חג המסח הוא חג סעודת ראשון למועדי ה'.

ראש חודש ניסן אינו חל אלא באחד מימי אבניז, וכאחל בשנת אז הוא פרישת הרדש, ומתפללים כמו בארץ ראש חודש בשנת, אלא אטוליאים ג' ס"ח וקורים כס"ח ראשון בסדר היום ו' גברי, והשניעי קודם פראת ראש חודש כס"ח שני, והטטטיר קודם פראת החדש כס"ח שלישי, וכטטואר בסדר קריאת התורה לטעלה דף 226. כל ימי ניסן אינן מתענין ואין טטפידין, ואין אומרים תחנון, ולא יהי רצון אחר קריאת התורה בשני ותחטיני, ואין מוכידין נאטות ואין אומרים לרקתך, ואין אומרים לרוך הדין ולא קדים בניית הקבצות. שבת הסטוך לפסח נקרא שבת הגרול. בו בשנת מתחילים למנ הכל יודוך נקול, ומטפידין וערבה לוי (אכל בק"ק אפ"רע כוהגין להפטיר בשל פראת חוץ אם חל בערב פסח אזו טטפידין וערבה), תשנחה טופקים לומר ברכי נששי, ויס ק"ק שנהגו לומר בהגדה עבדים היינו וכו' עד לבשר על כל עונותינו.

בדיקת החמץ.

חור ליד (ובשאל בשנת חור ליד) בודקין החמץ לחור הכר מיד אחר תפלת ערבית, ולא יאכל כחומה שעה סעודה קטועה קודם שיכדוק.

הבודק קודם שיכדוק ענך נרבה וז.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ:**

(יכול להוית אחרים הטכוונים לברכתו) ובודק כל המקומות אנראתו אטכניסים בהם חמץ, ואע"פ שהבית נתכבד. ואחר שנטר בדיקתו יזהר להנביע היטב החמץ שטטייר לאכילתו אלא ילטרך בדיקה שנית, וחמץ שמגל וחונה לכעור כוהגים לשטרו עד שעת הביעור ולשרפו, ולררך לחאר אלא יאחד ויהא זוקן לבודק ער.

מיד אחר הבדיקה יטעל כל חמץ אנראתו הכלתי ידוע לו שמה נעלם טטנו, ויאמר:

**בְּלַחְמִירָא וְחַמְיָעָא דְאַבָּא בְּרַשׁוּתֵי וְדְלָא חֲמָתָהּ
וְדְלָא בְּעַרְתָּהּ לְבָטִיל וְלָהוּא בְּעַסְרָא דְאַרְעָא:**

ערב שסח ענך השכם מתפללים, ואין אומרים מסור לחדרה ולא אל ארך אפים ולא לסננת. חובלין כל ארבע ותולין כל חמץ וזרפיין בתחלת ש, ועבזו נהו לשרוף כסוף חטישית, ואחר שרפה טכטלים פעם שית וחוטרים:

**בְּלַחְמִירָא וְחַמְיָעָא דְאַבָּא בְּרַשׁוּתֵי דְחֲמָתָהּ וְדְלָא חֲמָתָהּ
דְּבְעַרְתָּהּ וְדְלָא בְּעַרְתָּהּ לְבָטִיל וְלָהוּא בְּעַסְרָא דְאַרְעָא:**

הביטול ודאי גריך להיות דוקא קודם שעה שית לפי שאחר זמן איסור אינו נראתו לנטלו. גם בשאל ע"פ בשנת גריך לכער בערב שנת קודם חלות.

על בעור חמץ, פסחים דף ז'. כל חמירא, שם דף ו', ע"כ אמר רב יהודה אמר רב הדיק גריך שיטל וכו' והרי"ף טכיא הנוסחא והיא ע"פ שאלמות דר' אחאי גאון ס' פ"ג שס כחז ח"ל, כדטייל למנדק טחיב לכרכי בא"י חקנ"ו על בעור חמץ, ונתר דנדק ליטח הבי כל חטירא לחיכל נראתו נכיתח הדין ולא ידענה ביה ליטעל טרשתי ויהא בעשרת דארעא עכ"ל הוטה לה נאה הנוסחא ג"כ בהלכות גדולות. וביחשלטי פסחים פרק ב' נח בל' עברי כוה"ל אמר רב, גריך שיאמר, "כל חמץ שיש לי בתוך ביתי ואיני יודע בו ינטל". חמירא, תרגום של שאור. וחטיעא, תרגום של חמץ (אונקלוס שטות י"ג, ו'). חמירא, רחיתיו, וירא ה' תרגום יחשלטי וחמץ ה'. ויש אומרים חמירא והענין אחד כי כן תרגום אונקלוס כל ל' רחיה בל' חוה. חמירא בן הנקוד כל' מדבר בערו עם כנוי הנפתח וכמו שהכית כבר בלדק כוה"ל בסדר הגדה שלו. לקיטיל רחיה דגוסה כנ"ל כמו לקיטיל (ערחה ה', ג' ו"ג) שהוא דגוסה רחיה כבי"ו ופ"ט. ומטעמי יהי טטטל. ולראו דיחאל ב' כ"ח.

מבואר על יראל שהעברים מתפנין בערב פסח בין כבוד מלך בין כבוד מלך, ובכבוד כהנים ולויים. ויש חוברים שכתב זה האם מתענין בביל כבוד קטן, ואין בכל זה מנהג שחלש חלש רשות הוא ולא חובה, גם גדול הגות חס ידנה להתענות מנהגו הו, ובלאו הכי חכמי מעשה מתענין כי כדי שיאכלו כלילה מנהג לתאונתן, והכל כפי מה שהוא חכם. וכשתל ערב פסח כצנח יז חוברים שמתקדשין להתענות ביום ה', וטוב היצר לנהוג כן, ויש חוברים החולין ואידידי חידושי, לכן אין להטילו חובה אחר שכל עיקר חינו אלא מנהג שפקו להקל (יעצ').

העברים יוכלין לאכול בעודת מלכה. מתחלת עשה עשיית ולמעלה חסור לאכול חסן ד"ח כלאו. ומנה שכלושה בני פירות אין יולאין כה ידי חסותן כלילה וקוראין לה מנה עשייה וכן מנה שנתפירה ונתכשלה מותר לאכול חף אחר חלות עד עשה עשיית. אבל מנה שזולאין כה כלילה חסורים לאכול כל יום י"ד. מתחלת עשה עשיית ולמעלה חסור לכל חסם הכריח לאכול חסילו מנה עשייה, אבל חובל הוא מעט כזר פירות וירקות וכלכד שלא ימלא כרסו מנה, וכן יין מותר לאמות כשיער אגורר תאות המאכל, וכלכד שלא ישתכר ממנו כחוסן שקן כחילה או שבו להשתקע ביניה ויתגבל מענות הלילה.

לערין מלחכה עד חלות, מקום שכתב לעשות עשיין, שלא לעשות אין עשיין, ויש חוברים לדין מקום שכתב שלא לעשות הוא, וחינו מנהג פשוט ככל מקום. חסילו כמקום שכתב לעשות עד חלות, מתחלת ולמעלה חסור, וחסילו כחנם חסור כמלחכה גמורה, אבל הקלה כגון מעט מקון כלים לזכך י"ט וצנח עומר, וחס עושה להשתכר חף היא חסורה, וכל מה שהוא מותר כח"ט כל שכן שמוחר ע"פ. אין עקיון דס כחם ע"פ.

לאחר חלות נכנסים למרחק, ונהנו חכמי מעשה הכריחים למנוח כל ע"ט, ואין מנכרים על העטילה. אחר תפלת מנחה יעסקו בכד קרן פסח שהיה נאחט כ"ד נמיסן אחר תמיד של בין הערבים, והא לך סדרו כמו שהכנים הולדים חכמי מעשה:

רבוץ העולם, אמה צויתנו להקריב קרבן הפסח במועדו בארבעה עשר
 חם לחדש הראשון ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדיקנם וישראל במעמדם
 קוראים אתה להלל. ועתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל קרבן הפסח
 ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדיקנו ולא ישראל במעמדו, ובשלמה
 פרים ששתינו. לכן יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיהיה
 שפתותינו חשוב לפניך באלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו
 ודברו הלוים בשיר והלל להודות ליי: ואתה תבונן מקדשה על מכונו ובעלה
 ונקריב לפניך את הפסח במועדו כמו שכתבת עלינו בתורתך עלידי משה
 עבדך באמור. דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
 להם איש שנה לבית אבת שנה לבית: ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח
 דוא ושכנו הקרב אל ביתו במקסת נפשת איש לפי אכלו תבשו על השנה:
 שנה תמים זכר קדשנה יהיה לכם מדהבשים ומדועים תקחו: והנה
 לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת
 ישראל בין הערבים: ולקחו מדהים ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף
 על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: ואכלו את הפסח בלילה הזה עלי איש
 ומשנת על מדרים יאכלו: אלה האכלו מפניו לא בשל ממשל בפנים כי אם
 עלי איש ראשו על קרעו ועל קרפו: ולא תותרו מפניו עד בקר והגתר
 מפניו עד בקר באש תשרפו: וקבה תאכלו אותו מתגיבם תגרים בעליכם
 בתגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזן פסח הוא ליהיה:

וכן כה היתה עבודת קרבן פסח בבית אלהינו. ביום ארבעה עשר בנין
 אחר שחישת תמיד של-בין הערבים ואמר השבת הנרות הביאו סוד-הנכשים
 או מדהעצים וכו' תמים בן-שנה ושוחטים אורח קעורה בקל-מקום ואין שוחטים
 הפסח ואין זורקים הדם ואין מקטירים החלב על-החמץ. שחט השוחט וקבל דמו
 והגהו הראשון שבראש השורה ונתן לחברו וחברו לחברו והגהו הקדח אל-המזבח
 וזרקו זריקה אחת בנגד היסוד וחזור הכלי ריקס לחבתו מקבל הכלי השלם תחלה
 ואמר בו סחור הריקס. והיו הנהגים עומדים שורה שורה וביניהם בני-בית
 ובני-בית והב ולא היו לבושים שגלים שקרא יגיתום וקנש הדם: אחר כן תולדים אר
 הפסח ומקשימים אורח כלו וקורעים אורח ומקשים אר-קרביו עד שיצא הפרשה
 ומציאים אר-האמרים החלב שעל-הקרב ויתרח הקבר ושתי הגליות והחלב אשר
 עליהן והאלה לעשר העצה ונותנים אותם לכלי שרה ומלחים אותם ואחר כן מקטירים
 הנהו על-זכ המזבח קל-אחר לכהו: ובשלוש פתות הפסח נשחט ואין כח פתוח משלשים
 איש. נכנסה כח אחת נחמלאה העורה ונועלים אותה. ובער שהם שוחטים ומקריבים
 קוראים אר-החלל, ואם-נמרו אורח קדם שיקרבו קלם. שונים אורח. ואם שני ישלש
 ועל קל-קריאה וקריאה תוקעים שלש תקיעות תקיעה תרועה תקיעה. גמרו לתקריב
 פותחים העורה יוצאת כח ראשונה ונכנסת כח שניה ונועלים העורה גמרו לתקריב
 פותחים העורה יוצאת כח שניה ונכנסת כח שלישית. ומעשה בלן שנה. ואם הפסח נקצא
 שנה לא-עלה לו עד ששביא אחר: ובשחל ארבעה עשר להיח בשבת שחישתו
 זריקת דמו ומצי קרביו והקטר חלבו בלכר החיים אר-השבת. ובל-שאר עניניו אינם
 החיים אר-השבת. ואין מוליכים אורח לבית בשבת אלא הגח האמת מרענכת עם
 פסחיהם כהר הבית והנת השניה יושבת לה כהל והשלישית במקושה עומדה. חשכה
 יצאו וצלו אר-פסחיהם: ואחר שיצאו כלם רוחצים אר-העורה ואפילו בשבת מפני
 לקלף הדם שהיה בה. וכיצד היתה הרחיצה אשר הפים היתה עוברת בעורה והיה לה
 מקום יציאתה וקלחית את-העורה מותמים מקום יציאתה והיא מתקלחת על כל-
 גרתייה עד כיהמים צפים ועולים מכו וסכו ומתקנץ אליה כל-דם וקל-לכליה שברצפת
 העורה ואחר כן פותחים מקום יציאתה והכל יוצא עד שגשאר הרצפת מקנה ומשקה.
 וזה כבוד הבית: אשרי העם שגכה לו אשרי העם שי-אלהיו:

וזה"כ יאמר:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן טוב ומטיב הדרש-לנו שובה אלינו
 בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה בנה ביתך בבית-חלה וכוננהו על-
 מכונו והראנו בכנינו ושפחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים
 לעבודתם ולזים לשירם ולזמרים וישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה
 ונשתחוה לפניך ונאכל שם מן-הזבחים ומן-הפסחים אשר יגיע דמם
 על-קיר מזבחה לרצון: והיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך. יי צור
 וגאלי אמן:

ע ר ו ב ת ב ש י ל י ן .

י"ט שחל בעצת שנת לא יבשלו נחמלה לשנת הקדרה בפני עטמה, אבל טבבל בנה קדרות לוי"ט ואם הוחל, הוחלר לשנת, חכן ע"י עירוב טבבל נחמלה לשנת. עירוב זה עובין חותו כמת ומבלי, ואם לא עשאו חלה מחנבל לנד שותר, ושיעור ככזית בין לאחד בין למאה (ויש טכריכוס בשת ככזית וכן נוהגים לבתחלה). מנהו על כל חדם לערב, וגדיה העיר טעבר על כל בני עירו כדי שיסמיך עליו מי שזכר או נחמס או אחד עירובו. הטערת לחחרים נריך לזכות להם ע"י אחר, וחחר שהכניה הזיכה חוזר המזכה ונטולו נידו ומנריך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּב:
בְּדֵן עֲרוּבָא יְהִי שְׂרָא לְנָא לְמַפָּא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַמְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָנָא
וּלְמַעְבַּד בְּלִצְרָקָנָא מְיוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּהּ לְגוּ וּלְכַלְהֵדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

ווער קיין לה"ק פערטשעהט, דער מנהג חויד חויל רייטש :מגען:

רורך ריעוען ערוב וייח עו חונז ערלויבט, לו במקקטו, לו מקפעו, ספייע וחרטן לו עראמטען, וילשער מנלוינדען אמר חיברעהויפט מלוען: קטשהיגע פלון י"ט חויל שבח לו פערריכטען, וף ומחל חונז, מל ויערען, דער חין ריעוען מרעט מטהנט.

נאכל העירוב אי אחד קודם טבבל לשנת, יתן קמחו ומבשילו לחחרים שיעירו כמתכה והם חופין ומבשלים לו חשילו כניחו, ואם חין גם חחרים שיעירו, שותר לחמות פת אחד ולבשל קדרה אחת ולהדליק נר אחד. אם נזכר מ"ט לחזון של נלוית שלא עירב יוכל לערב נחמלי ויחמיר: אם היום קרש איני צריך לערב, ואם היום חול בעירובא הרין יהא שרא כו' ולמחר חין נריך לוטר כלום. לאחר שהכין נרכי שנת יוכל לחלבו מ"ט יכתי חותו ללחם טענה בערנית ומחרית, ולמחנה יכלע עליו.

ע ר ו ב ח צ ר ו ת .

נוהגין לננות בע"פ קמח טבל בני העיר ועושים טעמו חלת מלה לערוב חלרות ומבחות, ושיעור החלה נריך זיהא כשהא בניים כשהדורין טן י"ח בני חדם ולמעלה, אבל כשהדורין פחות טן י"ח די ליקח כשגיל כל א' וא' שיעור נרונת שהוא גליו טילה. ולעבר ננה"כני קודם מ"ע החשוב שנקהל נוטלה נידו וניתנה ליד אחר לזכות נה ויחמיר לו כלזון הנה (ויוכל לוטר נחזה לשון שמנין): וזה בעירוב זה לאחרינו ב"י דררים פה עסנו ושיבואו לדור בעיר הזאת, (כחצר הזאת, במבוי זה) שישמכו עליו למלטל על ידו סרשות לרשות כשבת וי"ט הבאים: וחחר המזכה ונטולו מיד הזוכה ומנריך נרכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּב:
בְּדֵן עֲרוּבָא יְהִי שְׂרָא לְנָא לְאַפְקָא וּלְאַעְלָא מִן הַמְּבוֹאוֹת לְחֻצוֹת
וּמִן הַחֻצוֹת לְמְבוֹאוֹת וּמִשְׁתִּיחֵן לְקֵתִים וּמִקְבֵּיתֵן לְשְׁתִּיחֵן בְּכָל שְׁבֻתוֹת
הַשָּׁנָה (וי"ט) לְגוּ וּלְכַלְהֵדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

ונוהגין להכתי העירוב ננה"כ במקום נשומד שלא יחמד שלא יאכלוהו העכברים.

על סעוד ערוב, כינה דף ט"ז ומנ"ס הלכות י"ט פרק ו'. ברן וכו', המנ"ס טכיא הנוסחא כל' הקדש וכן גם הסמ"ג כלא תעשה ס' ע"ה מביאה בלה"ק ח"ל, בערוב זה יותר לי ולכל בני העיר לחפות ולבשל ולהטעין ולהדליק טימס טוב של שחר לשבת, אך נכ' רב עמרם וכתבית ונלחמות חיים ונמור ח"ח ס' תקכ"ו הנוסח כל' חרטי וכן במהר"ל, ואין קפידא בו ויכול לחמיר בכל לשון שמנין. ג"ו בן הוא בכל ס"י וכל"ל ע"פ דקדוק ל' חרטי, ומה שמדורים חדשים שיערו הוא סג"ג ואף כשנקדו קרדיו לא יתכן, כי ג"ו הוא נעקום קמ"ו ומעמו כמו הג"ה ז"ה כטוחר לטעלה דף 153, וכמו שלא נוכל להסמיך בכל"ס לבני הגה לוטר שהנה קתנה, כן גם נארמית לא יתכן לוטר קמ"א קמ"א, וע"כ נחר כי הנוסחא הקדמונית ג"ו היא הכנונה יטעמו קמ"א קמ"א ג"ו כשנ"ח והוא נינוני פעול כמו דיחל נ', ב"כ (אף כי נח גם נטעם אחר) וכמו ח"ח (ג', י"ט) ביה (עורא ה', י"ח), וטעמו בענרית נזה הערוב יהי מותר לנו. לפס"א כג"ל דגמח יפחמי: קמ"א (דניא ג', נ'. י"ט) זרטי חפה ויחמיר פ"ח הפעל מהמכתב. וילקשוד עורא ד', ח'. י"ח. שרנא, הנה, נר לתגלי נריך תריגטו היך שרנא (תהלים קי"ט, ק"ה).

על סעוד ערוב, ערובין ס"ה, ע"ג: ומנ"ס הלכות ערובין זרק ח'. והנה ערובי תבשילין וערובי חלרות גם ערובי תחטין לשלשתן הדרכה זיה היא. ברן וכו' גם זו הנוסחא ענייאה הרענ"ס נל' ערבי וכן גם הסמ"ג, ח"ל נערוז זה יהא שותר להזיח ולבכניס טן הנמים לחמר ומן החמר לבמים ומכית לבית לכל הדמים נחמל. יבדד רב עמרם ונש"ע ח"ח ס' שס"י ונמהר"ל נחה כל' חרמית, ייש נה סגוי נוסחא ונוסחמנו שהעמידה רז"ה נפדורו זיח ע"פ וי"ג. לאפקא, ולהזיח. וי"אעלמ, ולהעלות, והאל"ף כגנול כמו לקפלה נדיחל ה' ז', רק שס כתיב נה"ח, וחל"ף וה"ח נארמית כחמת נחמנו וכחות זו תטורת זו.

אָהָה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אַהֲבָה אוֹחָנוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְחַמְמָתָנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ
 לְעַבְדֹתֶיךָ • וְשָׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאתָ:

כחל י"ט כמזמרי שבת מוספים ותודיענו. קת מזמרי שבת ויירד ותודיענו חייגעססססססס.

וְהוֹדִיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְפֹדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֲסִי רִצּוֹנְךָ
 וְתִתְרַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
 וְתִנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמְעַדֵי קֹדֶשׁ וְחַיֵּי נְדָבָה • וְתוֹרִלְשָׁנוּ קִדְשָׁת שְׂבֵת
 וְכִבֹּד מוֹעֵד וְחַיִּיגַת הַהֲגָל • וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה • בֵּין קִדְשָׁת שְׂבֵת
 לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּבִלָּה וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קִדְשָׁת •
 הַבְּבִלָּה וְקִדְשָׁת אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתֶךָ:

וְתִתְרַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִיחַת לַמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה חַיִּים וְזְמַנִּים לְשִׁשׁוֹן אֶת־יוֹם הַשְּׂבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

אחה בחרתנו, היא נכחה חמלנית טכנע ברכות של תפלת המעמידים ונקראת קדושה היום
 (כילה דף י"ז ור"ה ל"ג) נעבור שמכירים נה מעלת הי"ט וקדושתו אנקדש מימים אחרים ומזכרת הנוסחא
 ביטול פ"ז ע"ב בחרתנו סכל העמים, אהבה אוחנו ע"ה דברים י' ע"ו וי"ד כ"ו. ורצית בנו ע"ה
 תהלים קמ"ט, ד'. סכל הלשונות, ר"ל טכל האזנות ללזנותם, כמו כל הגויס והלזנות (ישעיה ס"ו י"ח).
 ושך הגדול וכו' ע"ה ירמיה י"ד, ט'.

ותודיענו וכו', נקראת סרגניחא, ברכות ל"ג ע"ב, וסס כל הנוסחא. ותודיענו ה' אלהינו אח משפטי
 צדקך, כן נוסח הגמרא סס בברכות, והספרדים לוטרים ותודיענו משפטי צדקך, כלי הזכרת השם, והוא
 ע"פ הרמבם הלכות ברכות פרק ב' הלכה י"ב. משפטים ישרים, כדורו כ"י גם כדורו הספרדים באהבה
 משפטים ישרים. ותורח כן נפ' רח עמרו וכאטורלהס וכמחזור רוטא כ"י גם כדורו אטשערדס טכנת אט"ת
 גם כדורו הספרדים וכ"ל כי הוא ע"ה הכתוב נחמיה ט', י"ג. חקים ומשח טובים, כדורו רח עמרו
 נוסף אשר יעשה אוחס הארס ודי כהם. זמני ששון וכו' ג' הלזנות כנגד ג' דברים זכנמו ישראל כמועד
 והס חזיה תגעה זשחה (תנינה ו' ב'), ולוטרם זמני ששון נגד הזשחה, ועועדי קדש נגד שלת רחיה,
 וחזי נדבה נגד שלמי חניגה. הרגל, פסח זנועות וסוכות כל אחד טן ג' חגים האלה יקרא רגל, וכן עולין
 לתל (תנינה ג') כעיקר הרגל (ס ז') והוא ע"ה שלז תלים תתג לי (זמנת כ"ג, י"ד), ולוקח השם טל'
 תל, נעבור כי נחנים האלה יעלה כל זכר לטקדש ודנס של העולים יעלו בתליהם וכמו זפירס הרחב"ע
 כפסוק סס. וחברל וכו' עד בין קרשח, כולו לח נעלה ככ"י גם לח כדורו רפ"ז וחף כנוסח הגמרא
 והרמב"ס חזינו. לקרשח יום טוב הברלה, כי כ"ס חוכל כפז מותר, וכשנת כל מלחכה אסורה. הברלה
 וקרשח, שני' והיחס לי קחזים, ואכזיל אחכס טן העמים להיזת לי (ויקרא כ', כ"ז).

נחון לנו וכו' נוכר כמו כן בברכות ל"ג, ע"ב. לשמחה, כמו שנתנו ושמחת לפני ה', ושמחת
 כחנך (דברים ט"ז, י"א. וי"ד). רגים. כמו אנקראו חג הטלות חג הזנועות חג הסכות. וחכים לששון,
 הוא ככל לשון של טועדים לשמחה. אח יום חג וכו' ואס חל י"ט בשנת כוללים הזנת עם הי"ט, כדליתח
 במד' נדבה דף י"ז מתחיל בשל שנת וטסיים בשל שנת ולוטר קדושת היום כחמלע, ופירש' מתחיל בשל
 שנת, נכחה חחת לשניהם, ומתחיל להזכיר של שנת תחלה, ותתן לנו חת יום הטנוחה הזה וחח יום חג
 פלוני הזה עכ"ל (וכן גם נרמח הרמב"ס כסדר תפלה שלו, חת יום הטנוחה הזה וחח יום) ונדש' על
 הרי"ף הגרסה אח יום השבת הזה וחח יום וכו' וכן היא נוספת סדורינו וכן הוא כחוק ס' ע"ב וככל
 נו ס' כ"ב חלל הדן, גם הטור לח"ח ס' חפ"ו גורמים חח יום רבנוח הזה וחח וכו' וכן הוא כדורו
 ססרד. וכנת עליו נעל כניד וענוה דף ס"ג, כ', בשנת ו"פ חן לוטר יום הטנוח הזה כי חס חת יום

לשמיני עשרת ולש"ח	לסוכות	לשבעות	לפסח
חג השמיני חג	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
העצרת הזה	היהוה זמן	היהוה זמן	היהוה זמן
זמן שמחתנו	שמחתנו	מפן תורתנו	חרותנו

באהבה מקדמה קדש וקדש ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון קרל עמך בירת ישראל לפניך. לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום כיום

לשמיני עשרת ולשבת תורה	לסוכות	לשבעות	לפסח
חג המצות	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות

הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חום וחסדנו ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברבת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: ^{לשבת} אלהינו ואלהי אבותינו (רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ורחן חלקנו

השבת הזה, והסמן אשר לי טורי (הר"ח ויחאל) ז"ל מנוח עם הארץ היה עב"ל, ואם נשקול הענין בשלוחי הלשון נמצא כמים דברי הרמ"ו ז"ל, כי הוראת תנת פגוש בכל העקדה היא על טקום הענוחה ר"ל מקום אשר כמים עליו ולא יכון לוטר כן על השבת, ויפול צוה הטעם שהניח בעל העקדה בעזר כ"ה. וכן שמחתנו, כי נכבות כחזו בתורה נפרט והיית אך שבת (דברים ט"ז, ט"ו). השמיני רצ העצרת, כנר החיני עליו היתור חו"ה ז"ל נבאורו לטחור נבערית שמיני עשרת. סקרא קדש, ט"ה ויקחל כ"ג, ט'. וזכר ליציאת מצרים, כל הטועדים נלשו לזכרון יציאת מצרים; וגם כשהוא שבת ויום טוב אומרים ככה ואין אומרים זכר למעשה נראשית, טפני גנס נשנת מלאנו וזכרת כי עבד היית בטורים (דברים ה', ט"ו).

כיום רצ המצות וכו' מה שאומרים גם בלילה יום ר"ח, יום חג וכו' ואין אומרים ליל ר"ח, ליל חג, פירש הרב בחיי בפירושו על ויאמר אלהים יהי אור, כי הלילה הוא בכלל יום ויקחל ג"כ בשם יום. והשיאנו וכו' נזכר בירושלמי נכבות שרק ט' וטס' סופרים ט' י"ט הלכה ז'. והשיאנו עש"ה יא נכבה טחח ה' (תהלים כ"ד, ה') רק שהוסב הלשון להפעיל לשון והציאו אותם (ויקחל כ"ב, ט"ו) בל"ח בעלמטט חונן, זעגט חויל חונן, ברינגט חיבער חונן. ואמרת לברכנו, בדברים ט"ז, י"ז. והשפדים מוסיפים לו, כן תברכנו פלה" והוא ע"פ קדור רב עפרם והרטט"ס נסדר התפלות. או"א רצה בסמחתנו, כל זאת נסגר ברוב השדרים שלא לאמרה רק בשבת. אולם נספור של יענץ לא נסגרו אלא שני הטלן רצה בסמחתנו, ונתק עליו כי אלהינו ואלהי אבותינו נרץ לאסרו לעולם ונפחורים נסגר נעשות. יזה שהדפסתי

בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמַּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהֶבָה וּבְרַצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
שֶׁבֶת וּמִזְעָרֵי קְדוּשָׁה וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשִּׁב אֶת
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים דרבנן

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשׂוֹר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
שֶׁהִתְיַתְּנוּ וְקִבְּלָתָנוּ כִּן תַּחֲוִינָה וְתַקְּיָנוּ וְתִאֲסֹף
לְיִזְמֵנוּ לְחֻצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ לְשִׂמּוֹךְ חֲסִידֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנָהּנוּ מִזְדִּים
לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד צוֹר הֵינּוּ מִנּוּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הוּא לְהוֹר וְהוֹר נוֹדָה לָךְ וּגְסַפֵּר
תְּהַלְלֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל גְּשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיקָה שְׂבָב־לִיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
גְּסִילְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲת עֲרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים הַטּוֹב בִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:
וְעַל בָּלָם יַחֲבֹרָה וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וַיִּהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאָרֶץ
יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
נִאֲרָה לְהוֹדוֹת:

לֵאמֹר אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּפָרְכָה הַמְשַׁלֵּשֶׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מִשָּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי בְהֵגִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמוּרָה יְבָרְכֶךָ יי
וְיִשְׁמְרֶךָ יֵאָר יי וְיִפְגְּנוּ אֵלֶיךָ וַיִּחַנְדְּ: יֵאָר יי פְּגִי אֵלֶיךָ וְיִשְׁמֵם לָךְ שְׁלוֹם:

א"א נחומיות קטנות וכלתי כמנחות כדי להעיר על ענין זה. מקדשי שמך, ככ"ו וכדורים ימים אהבי
שמך (ראה נחתה קדשת) והגזון יעבץ העיר המוכת הכסון י קד שי שמך. מקדשי ישראל, ניהל דף י"ו.
תרכות דף ט"ט. והזמנים, ואין חומרים טקדש יכחל והמערבים כלבון הכתוב, לפי שכל עובדי התורה
תלויים בזמנים, כי כן חג הכסח בזמן החניני חג הכניעות בזמן הקניני, חג הכסות בזמן האכסוף, לכן
תקנו ז"ל בתכלה ותיקדה ליהי מקדש ישראל והזמנים ולא והמיערים, כך פירש סרד בחיי כפ' בית.

כשחריח אומרים זה.

כערכיה וכסנתה אומרים זה.

<p>שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָד בְּאֵזֶר שְׁנֵיךָ. כִּי בְּאֵזֶר שְׁנֵיךָ נִתְּרַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַזֹּרֵת חַיִּים וְיִשְׁתַּבַּח חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעָת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:</p>	<p>שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. הַשֵּׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעָת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:</p>
---	---

אֱלֹהֵי. נְצַד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻסָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
וְנַפְשֵׁי בְּעֶפְרַי לְכָל תַּדְוָה: פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תַּדְוֶה נַפְשֵׁי. וְכָל
הַחַשְׁבִּים עָלֵי רַעַה. מִהֲרָה הַסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹדֶתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ הַיְשׁוּעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצּוֹן אֲמֵרֶיפִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְסִגְיָה יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאֶמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצּוֹן לְסִגְיָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֵׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדָמֹנִיּוֹת: וְעֲרֵכָה לְיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמֹנִיּוֹת:

אחר התפלה בערבית אומר העץ קדיש תתקבל (ואינו אחר
התפלה) וכשבת אומרים תחלה ויכלו וסגן אבות ואי"א. י"ח קהלות
ז"א סגן אבות, ואין אומרים כסה טרליקין ונק"ק פֿלֶר'ס אומרים.

כליל ראשון ושני של פסח אין טקדזים ככה"כ, אלא כשהוא לילה טקדזים בבית על ההספידה. וכל עניני
ההספידה הללו הם כתובים על סדר ההגדות הנשללות ביד כל אדם.

כשחריח נכנסים לנהב"ג וטקדזים הנרכות וסדר המעיד וסוקין דוסרה כמו כשבת, אלא שאין
אומרים הכל יודך אם לא כחל י"ס נצנת, ומתפללים תשלם טעם של י"ט נלחז כמו בערבית, והעץ
אחר התפלה, גומרים הלל כנכח לפניו ולאחריו, והעץ אומר קדיש תתקבל. וטולזאים ב' ספרי תורה,
ואומרים רבון, ועל הכל וכו' וקורין ומפטדין. ניום ח' של פסח קוראים בספר תורה ח' כשרעת בא שן
ויקרא כשה לכל זקני ישראל עד על צבאותם, ומתחלק לה' גברי, יבצנת מתחלק לו' גברי, ונפ"ת ב'
קוראים למפטיל וכחרש הראשון עד סוף פסקה. וניום ב' של פסח קוראים נפ"ת ח' כשרעת אמור טן
ידבר ה' וגו' שור או כשב וגו' עד אל בני ישראל ומתחלק לה' גברי, ונפ"ת ב' קוראים למשמיד
כדלחטוב, ולאחר שהחזירו הס"ת לטקיוטן אומר העץ ח"ק ועומדים להתפלל תשלח סוקי.

תפלת מוסף לרגלים.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִדִים טוֹבִים וְקַנָּה הַכֹּל וְזָכַר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹתֵנוּ:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיב מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמִינֵי עֲלִיּוֹת וּמִסֻּחַת חוֹרֵה מוֹסִיפִים: מִן שְׁמֵי עֲצֻרַת יוֹמֵי שְׁמִיחַת חוֹרֵה יוֹמֵי מִסֻּחַ:

מְשֻׁבַּח הַרְחֵם וּמְזֻרֵד הַגְּשֵׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים מִמֶּךָ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶסֶר. מִי בְּמִוֶּה קַעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמְתִיב וּמוֹשִׁיעַ יִשׁוּעָה. וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמַּתִּים:

קְרוֹס נֶאֱמַר בְּמִסֻּחַת חוֹרֵה

בְּעִירְיָה וְתַקְוֵה יִשְׁרָאֵל בְּסוּד שֵׁיחַ שְׁרָפֵי קָדֹשׁ הַמְּקַדְּשִׁים שְׁמָה בְּקָדֹשׁ בְּתוֹכָהּ עַל-יְדֵי גְבִיּוֹה וְנִרְאָה זֶה אֱלֹהֵי הַמָּאֹד: יי קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹחַ הַמְּאֹרָץ בְּבוֹדוֹ: יי בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתֵי שׁוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם בְּבוֹדוֹ. לְשִׁמְחָתָם בְּרוּךְ יִמְאָרוּ: יי בְּרוּךְ בְּבוֹדוֹ יי מְקוֹמוֹ: יי מְקוֹמוֹ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמִים וְיִחַן עִם חַסְדֵי-יָם שְׁמוֹ עֲרֵב וְבָקֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׂמֵעַ אֲמָרִים: יי שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֱתֵר: יי אֱתֵר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינָה הוּא מְלַבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יִשְׁמְעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׂגִיֵת לְעֵינֵי כְלֵחֵי לְהַיּוֹת לְכֶסֶף לְאֵזִים: יי אֲבִי יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱתֵר אֱתֵר יי אֲבִינָה מְהֵרָה יי שְׂמָה בְּכָל-הַמְּאֹרָץ: הֵיחָה יי לְמַלְאֲכֵי עַל-כֵּל-הַמְּאֹרָץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֱתֵר יי אֱתֵר וְשִׁמּוֹ אֱתֵר:

אַתָּה קָדוֹשׁ
וְשְׂמָה קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל-יְמֵינוּ
יְהִי-לְךָ
סֵלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה
יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

יִבְרַךְ בְּרִשְׁתְּךָ מְעַבֵּר לְאִמּוֹ: יי יִמְלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹד נִרְדֵּה לְלִיחָה: יי לְדוֹד נִרְדֵּה נִרְדֵּה וְלַעֲבוֹת גְּעוּזִים קָדְשֵׁהּ גְּקָדִישׁ וְשִׁבְתָּה אֱלֹהֵינוּ מְפִינָה לֹא יִמָּשׁ לְעוֹלָם נִעַר כִּי אֵל מְלֵךְ נִחַל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אַתְּבַתְּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְחִמְמַתָּנוּ מִכָּל-הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקָרַבְתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדֹתֶיךָ. וְשָׂמָךְ הַגָּדֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרְאתָ:

וְתִפְתָּרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִתוֹת לַמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה תַּנִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת-יְזוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֵת יְזוֹם

תפלת מוסף לרגלים

לפסח	לשמיטות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ט
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	הושעני חג
היה זמן	היה זמן	היה זמן	העצרת היה
חרונו	מתן הורנו	שמחנו	זמן שמחנו

באהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין זמננו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבירת בחירתך בבירת הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר שגשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שחשוב ורחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: זמננו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני בלחי וקרוב פזוהינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך ארזקרנות חובותינו המיידים בסדרם ומוספים בהלכתם: ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום

ומפני חטאינו וכו' זה הוא נתפלת מוסף על כל טעמי השנה, רק שגרה י"ב מוספים שמוכו חז' ד' התנות לעלות ולראות ולהשתחוה לפניך, כעבור שנים זמני רחיה (הראש' לסוף ר"ה) ואף למוסף של שנת וזל ר"ח לקחו מוספים מנוסחא זו, והקדמונים קראוהו בשם קילום כיוצא בשם' מוספים פתק י"ט הלכה ז' רק שם הלשון מוספים נדפס וכה תקונה, וכשם שמתקלפין יום ראש חדש וחולו של טעוד כך מתקלפין כל ימים טובים בתפלה של מוסף, והחיד קילום, אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבוד מלכותך עלינו וכו' ואתרו אנא אלהינו שם נעלה ונביא וכו' והשיאנו לחיים וכו' וחתימתו וגו'. וספני, כשמה כ"י הנוסחא בכל המוספים ש"ג כלל וי"ו בראש וכן הוא גם כבוד דפוס טרין משנת רש"ה ונמצויר דפוס שאלוניק גם נדחק וכטור ח"ח ס' תש"ז וכל ט' ס' כ"ג, ועי' חסנס האשכ"ס נסדר תפלות שלו גורם יספני וכן הוא כבוד רש"ה, וכן כתוב בש"ח יאן סניד לסדור כ"י כשנהג טרו"ש וז"ל ה' כנישין גירם יספני חטאינו, וקאי אלעיל אתה נחרתנו ורצית בנו עכ"ל וראה ביוסף חוטן ס' תת"ה. ולבשרדים הנוסחא חלמינו ואלהי חבותינו, טפני חטאינו וכו', והוא ע"פ ס' רב עשר. גלינו מארצנו, כמו שכתוב ביהוקאל י"ט, כ"ג. ונחרקנו, ראה למעלה דף 239. לעלות ולראות, ע"ה שנות ל"ד, כ"ה. ולהשתחוה, ע"ה ש"ח ח', ג'. בבית בחירתך, כס' רב עשר מוסף נוסף ובונה הדרך וכן כבודי ספרה. שנשחלחה, כן הכון כעבודתך למעלה דף 239, וכן הוא בכל כ"ו וכל ס' ג' גל"ה, נכל הבדורים גם ככ"ו כך נקודו נטויו טיעל משרה גלה, וכתב עליו בעל יוסף חוטן כס' תת"ה כנאמי לומר ג"ה כנ"ח ולא ג"ה כפתח דמשמע ח"ו ל' הסרה כמו היום גלותי חרבת טעמים טעלבים (יהושע ה' ט') עכ"ל חבל דקדוקי על מדוקדק והכון ג"ה: וכלון לטיני הגויים ג"ה דקתו (תהלים ל"ח, ב') ואין נטעו טעמו כלל ל' הסרה כי כ"ל גייתי חוטרים נטויו ג"ה ולא ג"ה ודפעי, טל' הופיע מהר בחלק (דברים ל"ג, ב'). פזוהינו, טל' זה פזורה ישראל (ירמיה נ', י"ז). ונפוצותינו, טל' ישעיה י"ח, י"ב. ותהלים קמ"ז כ' מירבתי ארץ, ירמיה ל"ח, ח'. ושם נעשה, נקדווי הספרדים אנא אלהינו שם נעשה, והוא ע"פ ט"ס מוספים שנאמתי למעלה.

תפלת מוסף לרגלים

לפסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמיחת תורה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג העצרת

הזה. געשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו ברצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשנת. וכיום השבת שגידת בשנים בגישתה תמימה ושני עשרתים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבת על עלת התמיד ונסכה:

כיום ח' וז' של פסח.	לשבעות.	כיום ח' וז' של סוכות.
ובחדש הראשון	וביום הבכורים	ובחמשה עשר
בארבעה עשר יום	בהקריבכם	יום לחדש השביעי
לחדש פסח ליהוה:	מנחה חדשה	מקרא קדש יהיה
ובחמשה עשר יום	ליהוה בשבעתיכם	לכם כל מלאכת
לחדש הזה חג שבועות	מקרא קדש	עבדה לא תעשו
ימים מצות יאכל: ביום	יהיה לכם כל	וחגתם חג ליהוה
הראשון מקרא קדש	מלאכת עבדה	שבעת ימים:
כל מלאכת עבדה לא	לא תעשו:	והקרבתם עלה
תעשו:	והקרבתם עולה	אשרה בית גיחת
כיום ח' חז"ט וחילך חז"ט כדוהקרבנות.	ל בית גיחת	ליהוה פרים בגר
והקרבתם אשרה	ליהוה פרים בגר	בקר שלשה עשר
עלה ליהוה פרים בגר	בקר שנים איל	אילים שנים
בקר שנים ואיל אחד	אחד שבעה	כבשים בגישתה
ושבעה כבשים בגי	כבשים בגי	ארבעה עשר
שנה חמיס ידיו לכם: שנה:		חמיס ידיו:

ומנחתם ונסביתם במקדש. שלשה עשרתים לפר. ושני עשרתים לאיל. ועשרון לכבש ויין פנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים בהולקבתם:

וכיום השבת, כמדבר כ"ח, ט'. ובהרש הראשון, ט"ז, וזה שמקלת מדורס מוקדם עוד הנוסחא זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור, אינה נכ"י וס"ט וכתב התניח בס דכ"י אין לאטרה גם לאטרהם כתב אינה אלא חוספת ואין כהן לאטרה וכ"כ יענץ וכן חז"ה העסימו. וכיום הבכורים, כמדבר כ"ח כ"ו. ובהמשה עשר, ט"ז, וכיום השני. וכיום השלישי וכ"י ט"ז, ט"ז.

תת ערוטען טגז חר"ט סכות ומגס יתקו:

ובזום השני פרים בגרבקר שנים עשר אילים
 שנים כבשים בגישנה ארבעה עשר המימם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשורן לכבש ויין כנספו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:
 וביום השלישי פרים עשהרעשר אילים שנים כבשים
 בגישנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' אד"א וכו'.

תת ערוטען טגז חר"ט סכות ומגס יתקו:

וביום השלישי פרים עשהרעשר אילים שנים
 כבשים בגישנה ארבעה עשר המימם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשורן לכבש ויין כנספו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:
 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים
 בגישנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' אד"א וכו'.

תת ערוטען טגז חר"ט ומגס יתקו:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
 כבשים בגישנה ארבעה עשר המימם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשורן לכבש ויין כנספו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:
 וביום החמישי פרים השעה אילים שנים כבשים
 בגישנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' אד"א וכו'.

תת ערוטען טגז חר"ט ומגס יתקו:

וביום החמישי פרים השעה אילים שנים
 כבשים בגישנה ארבעה עשר המימם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשורן לכבש ויין כנספו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:
 וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים
 בגישנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' אד"א וכו'.

תפלת מסף לתגלים

מן והשענה רבא יתש ומן:

וביום הששי פרים שמטה אילים שנים
בבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם:

ומנתתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לקבש ויין פגספו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלכתם:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים בבשים
בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' א"ר א וכו'.

מן שמיני עזרת ומני שמחת חורה יתש ומן:

ביום השמיני עצרת היתה לכם בלמלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר
אחד איל אחד בבשים בגרשנה שבעה המימם:

ומנתתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לקבש ויין פגספו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלכתם:

מן שבת יחיד הימנעו ישמחו פיר א"ר ג וכו'.

לשבת ישמחו במלכותך שמרי שבת וקראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך. והשביעי רציתו בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת וקר למעשה בראשית:

אלהינו ואלו אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו שובה אלינו בהמון רחמיק בגלל אבורה שעשו
רצונה. בנה ביתך בבתחלה וכוונן מקדשך עלמכונו והראנו
בבנינו ושמחנו בהקונו והשב פתגים לעבודתם ולוים לשירם
ולזמרם והשב ישראל לנידם. ושם געלה ונראה ונשתחווה
לפניך בשלש פעמי רגלינו. כפרתנו ברארתיך.

טוב ויטיב ע"פ הכלים ק"פ, פ"ח. הדרש, טל' קדמתי ללל אללו (בעיה פ"ה ט'). שובה
אלינו בן הנה נעל וי"ל וכוונן הוא ע"פ אלו וי"ל וכוונן (טלמאי ג' ז'). ברהס, טרסי, וכענול
למעלה דף 95. בגלל, כעבור זכות חבת. בחקונו, לאון חכמים הוא טענות מי יוכל לתקן, ותקן משלים
(קבלה ז', י"ג, י"ד ט'). והשב ברגים, כסודרי סכרד טוקדם עוד, "והשב שכינתך לתוכו". יקדשים ט"ו
הסוד כדלז בן הוא כסודרי רע"ה ורפ"ז תסודר יענ"ן גם ככל סדורים ופחזורים ישיבים, וכן כסודרי כספודים
ומעיל פהענח לזכר פ' נבר דף כ"ג עמוד י"ד, ותין פתח זכן מיקר. לנודים, לנתי מושתחייס, וכו"ל ע"פ
ישיה כ"ג, ג'. ול' רבים הוא, ואלו היה חסר י"ד היה ל' יחיד כעו יחוקאל ל"ד, י"ד. בשלש פעמי רגלינו
ע"פ שנת כ"ג, י"ז. וי"ד. ונלמד טעמו כי מה אבקלת סדורים נקוד ק"ש צמעות הוא, וכן כחש חנוכה.
פעמי רגלינו, הכירוח כנסת כי פעמי על הכפל, "וייערעהאונג, ימח" וכעו אה כפשוק עליו אלה פעמים
כנה. אטנס למי האמת פעמי רגלינו טענין פעמי מרכותיו (צופטים כ' כ"ח) פעמי דלס (טעיה כ"ז).

שלוש פעמים בשנה יראה בלבוך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות
ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש במתנת ידו בכרפת יהוה
אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: ^{לשם אלהינו}
ואלהי אבותינו (רצה במנותנו) קדשנו במצותיך ורחן חלקנו
בתורתך שבענו מטובה ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
שבת ומועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמה ברוך
אתה יי מקדש השבת וישראל והומנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
העבודה לדביר ביתך ואטי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.
ותחוננה עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה יי
המחזיר שבינתו לציון:

^{סודים ידבנו}
סודים אגהב לך שאתה רואה אלהי ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר וצורנו יצור בראשית
ברכות והודאות לשמה הגדול והקדוש של
שהחיינו ומי מתנו בן תהינתן וקטנת ותאסוף
גלייתנו לתפלת קדשך לשמך קדשך ולעשות
רצנה ולעבדך בלבב שלם על שאגתנו סודים
לך ברוך אל ההודאות:

סודים אגחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך וגמספר
תהלתך על חיינו המסורים בידך

ועל גשמותינו הפקודות לך ועל גסוק שבעלזים עמנו ועל
גפלאותיך וטובותיך שבעלעת ערב ובקר וצהריים הטוב כי
לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קוינו לך:

(ו) ל' דייסה ולעדה, כי כן נעלה לח'ל אקלחו לשלח החנים שמה זטעות וככות נידח כזס פעמי
רגלים נל"ח ונחולקתו וטעוטי, חה ללמד סזיר רכה דף ל"ד זחמרו סס כפסוק מה יפו פעסוק, חינו
סדבר חלה בפעמי רגלים וכו' טענה נחחד זכח לנעול לחי כיתו ועלה לפעמי רגלים, וכו' טענה
נחחד זכח ולא הכנים תרגולותיו ועלה לפעמי רגלים, וזס דף י"ב ע"ז יחאל נחיס סהלוקן כזכון שלוק
לפעמי רגלים, וכיחזלמי כרכות פרק ט' חלקנה חיה סודדך חת יחאל לפעמי רגלים, וזקניג כן
נחטר מן חלים דוגמת ורבינו פקדיני מן ורכים פקדיני חל מן רגלים יחטר רגליטי שלוש פעמים,
דעים ט"ז, ט"ז.

וְעַל־בָּלֵם יִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶה סָלָה וַיִּחַלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאָרֶץ
 יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סָלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְיָרֵךְ
 נַאֲרָה לְהוֹדוֹתָ:

על אלהינו ואשר אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן וכניו כדגים עם קדושה כאמור. וברכה יי
 ושמה: יאר יי ופניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה ושם לה שלום:

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה.
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַזֵּרֵת חַיִּים וְאַהֲבָרָה
 חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵת וּבְכָל־שַׁעֲרֵהּ בְּשִׁלּוֹמָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלה. בצד לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמעוֹתֶיךָ תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה, מדרה הפר עצתם ומלקלל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען יחלצון
 ידידיך הושיעה ימינה וענגי: יהי לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניה יי צורי
 ונאלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כלי־ישראל
 ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ויהן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערכה ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

הא' חוזר התפלה בקול ואומר קדושת נעריעך, ואדיר אדירנו, ואומר א' א ברכנו ככרכה,
 והכהניס עליכ לדוכן, וגומר התפלה ואומר קדיש תחקבל, אין כאלהינו, ק'י, עלינו, שיר היחוד, שיר
 של יום, ומסור לבי הענה, וסנהג רוב אזכנו לומר ביום ה' של פסח מוסוד ק'ה, ביום ב' מוסוד ק'ו,
 ביום ג' מוסוד ע'ה, ביום ד' מוסוד ק'ו, ביום ה' מוסוד ק'ו, ביום ו' מוסוד ק'ה, בשניני מוסוד
 ק'ה, בשניני מוסוד ס'ו.

אין נשיאת כפים פשוט מעולה והבהנים פן הסנין. תשילו מתפללין כתיב אהן עם ספר תורה
 נוסחא כפיהם. מתפסע הסנהג בעדינותיה אהן הבהנים נואחים כפיהם אלה נייסם שריס שהם ימי
 אמתה כדי איתרבו נעין יפה ולב טוב כי נהן אהן הענין באמתה, ומפעם זה האכל אהן מאת את
 כפיה, ולרין האכל ללמא מניה הכנסת באהבהנים דוחלים יריסם לעלות לדוכן, אלה יהא תהב"נ כהה"ן
 קודם כהנים ולא יעבור על ג' ע"ב. אענם מה אבהגים. קבא אשכנזים אהן נואחים כפים כ"פ
 אהל כבת, הוא מנהג גרוע, ואדרבה יז ט קדושה כפולה ונפא יתרה ודלי טובן הוא יתור לכרבה,
 וכבר ערערו על מנהג זה גדולי עולם ותמלוהו (יע"ן). בהן אשוער נתפלג והתחן פגיש לרצה מוסק
 ועולה, ואם יז עם כהנים אחרים אינו מוסק. לא יעלו הבהנים לדוכן כמנעלים. אע"פ אשעל ידיו אחרים
 אחר ומטל ידיו קודם איעלו לדוכן. והלוי יילק מים על ידיו, ואם אין לוי תהב"נ יאפכו הבהנים
 פמים על ידיו, ואם אין כבוד טהב"נ ולא לוי יאסוך. אההן עלמו על ידיו ולא יאחל. באמתחיל
 יה"ן רצה יתקרו הבהנים אצנית הבנסת תגיהס לעלות לחוכן. ועומדים הבהנים עם פניהם כלמי
 האכל עד אמתחיל הא"ן כהנים קחול רס. ואו מחזירים פניהם כלמי הכסם ולא יחזרה פניהם פין
 בחחלה פין כפוף אלה דרך ימין ומכרבים. ועגיהס יריסם כנגד כמפיהם ומפזיס יריסם מאוסן איהא
 חוק כפיהם כד הקרקע וגב יריסם נגד אהמים, וחולקים אשכנותיהם, ומחזכים לעשות ה' אחרים פין
 אה אשכנות לבני אשכנות אור אחד ופין אשכנות לגדל ופין גדול לגדל לקיים טהן פן החרכים. אין
 לבהנים לבגן אלה נינון אחד מתחלה ועד סוף, כדי אלה יאאו לידי פירוף דשם. כשהם אבהגים
 מכרבים את הכסם לא יביאו ולא יאסו דעתם אלה יהא פניהם כלמי מטה כמו אשוערים מתפלג. אלו
 התבות אהבהנים מוקבים פניהם לדחם ולפסון: יברכך. וישתריך. אה"ן. ודעך. אה"ן. לך. ששים.
 ולרין הבהן לכון ששלת יברכך אהאל יתברך שמו יאביע חכמה על יאחל. ונשלת ויאסרך יפין אהאל
 ית"ש יתן כמים ליאחל. ונשלת יאר יבון אהאל ית"ש יאסוף חיים ליאחל. ונשלת ויאחך יכון אהאל
 ית"ש יתן את יאחל כנשיאת חן. ונשלת יאח ה' פניו אליך יכון אהאל ית"ש יתן את יאחל
 כשאר ועמלה. ונשלת ויאסם לך שלום יכון אהאל ית"ש יתן את יאחל ככרת שלום כששעו.
 וכל אדם יכון לכרבת כהנים ויהיו סניו כלמי הבהנים אהל לא יאחל טהס. והמהים לטור פשוקים
 מעין כל מלה ועלה אל כרבת יהיו נוהרים לאטרם דוקא כשהם אה"ן טגן אהל לא כשהבהנים טגנים
 (ואחר פוט אלה לאטרם כלל). והה"ן מקריח את הבהנים מלה טפלה עד אסימו פסוק חזון וזה ה קפ ל
 טוכן אטן, וכן מקריח פסוק אהי והקהל טוכן אטן, וכן פסוק אליה:

כשהבהנים עולים לדוכן נתפלת מוסף זו כמעניג הא"ן לתחיינה אומרים הא"ן והקהל:
וְתַעַרְבַּ עֲלֶיךָ עֲתִידְתָּנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסִדְר הַעֲבֹדָה לִירֵדוֹשָׁקֵם. וְרַחֲמֶיךָ עֵינֵינוּ בְּשִׂיבָה
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ. וְשִׁם גַּעֲבֹדְךָ בִּירֵאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמֹּת:
 הא"ן מסיים ברוך אתה יי, שאותך לבדך ביראה געבוד: מדיים וט.

והבהנים אומרים בלחש תפלה זו ומחזירים טה עד אסיים הא"ן ולך נאה להודות, כדי אשעב הקהל
 אמן על אמהם:
יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתִּיבֵהּ הַבְּרָכָה הַזֹּאת
שֶׁצִּיְתָנוּ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶה מְבַשֵּׁל וְעַן
מִשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם:

ומומר הא"ן בלחש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּפִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּרָכָה הַזֹּאת
מִשְׁתָּה עֲבָדְךָ הַיְאֻמָּרָה מִפִּי אֲדָרֵן וּבְגִיּוֹ הַא"ן נְקוּל בְּדַגִּים עִם קוֹשֶׁךָ הַיְאֻמָּר:

והערב עליך, כן העמיד חז"ה את הכנסת ע"ה יערב עליי איהי (תהלים ק"ד ל"ד) וכן כהה"ן
 כמו אכחז האח"ע בלחש דף ט"ג. אגא רדום, טטולר כשעה אמה דף 98. ושם נעסדך, ש"ס
 תהלים נ', י"ח. כימי עולם, ל' מלאכי ג', ד'. שאחך לבדך, טטולר ג"כ דף 98. ידו רצון לשניך, ששעה

והספרים מברכים בקול:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אברהם וצונו לברך ארבע עשר ברכות:

כאן מקריא.

הקהל אומר.

יברכה יי' מציון עשה שמים וארץ:

יי' אלהינו מהאדיר שמה בכל הארץ:

וישקבה שמרני אל כי חסותי בך: כהספרים מברכים וישמך אומרים זה.

רפנו של עולם אני שלך ותלומתי שלך תלום תלומתי ואני יודע מה הוא. יחי רצון מלפניך יי' אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל תלומותי עלי ועל כל ישראל למופה בין שתלומתי על עצמי ובין שתלומתי על אחרים ובין שתלומתי אחרים עלי. אם טובים הם חזקים ואפסם ויתקיימו כי ובהם פתלומות יוכח תעדיק. ואם צריכים רפואה רפאם פתחוקיה מלך יודעה מהליו ובמרים הנביאה בערעתה ובנעמן בערעתו ובמי מרה על ידי משה רבינו ובמי יחי על ידי אלישע. ובשם שהתקבת את קללת כלעם הישע סקללה לברכה בן תרסוף כל תלומותי עלי ועל כל ישראל למופה ותשמרני ותצוני ותרעני: אמן.

אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

יי' אל רחום ותנון ארך אפים ורחימך ואמת:

סגור אלי ותעני ברחמי ועני אני:

אלהי יי' נפשי אשא:

הנה בעיני עבדים אליך ארוניהם בעיני שסחה ליד

בברכה בן עינינו אליי אלהינו עד שתתנונו: רבשע.

דף ל"ט ומעבר רכב דף רמ"ז ע"ב אשר קדשנו, אם נפוסה ומעבר רכב. יברכה ה' מציון, תהלים קל"ז, ג'. והנה הספוקים הלה, אחר רובם נלוו כפסוקי פ' נשא לחדש ברכת כהנים מניחם הכל טו כפ' קב"ה וכמו עליהם ז"ל כמסתחילין הכהנים לברך הכבוד מרשין על ברכותן ומגליטין פסוקים אלה פסוק אחד על כל מלה ומלה כהכהנים מנגנים נה עב"ל גם לתורהם מחזיר את הכונה הזה וכמו ז"ל באמרתן. הכהנים את השם יי' אלהים אלוטרים פסוקים עשין כל מלה ומלה של ברכה, ואין ראוי לאמרום עב"ל וראה כמספוק טטה דף ט' ד"ה כל האומות עבולין וכמסקי האל"ה למגלה פרוק ג' סמן כ"ג, גם כאל"ה ס' קב"ה סעוף כ"ז עם נולד היטב. ה' ארבע, תהלים ח' י'. שמרני, ע"ל א'. והכל טו ענין הספוק אל תהלים י"ח. רבותו של עולם וכו' בברכות דף נ"ה ע"ב הוי טמן דחוי חלמא ולא ידע טחי חוץ ליקום קמי כהני בעדמא דרשמי ידאיה וליטא הכי רב"ע חכי שלך וכו' אטעם כמעבר רכב פ' י"ח דף רמ"ד וזי רכב דף כ"א אטח ח"ל אפילו אדם חוזה בחלומו כאלו חרע מחתכת בירכו מה יעשה, טכיס לנש הכנסת ויעמוד לפני ככהים וישמע ברכת כהנים ויענה אחריהם אמן זמן דבר רע עתיק פ"ל. אלהים יתנו, תהלים פ"ז, כ"ה ה' ה' אמת ל"ד, ו'. פנה אלי, תהלים כ"ב, פ"ז. והכל טו ענין הספוק אל תהלים ק"ג י"ח. אלך ה' עם כ"ב, א'. והכל טו הספוק אל מוצא קב"ה, א'. תנה בעיני,

ישא ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: (ומצאחן
 ושכל טוב בעיני אלהים ואדם):
 יי חגגנו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
 בערת צרה:
 פניו לתסתר פניך ממני ביום צר לי הטהאלי אזגך ביום
 אקרא מחר ענגי:
 אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
 וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
 לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והגצח וההוד כירכל
 בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלי לראש:
 שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: שלום

בשערי ציון כתיב יש לומר חלל שלום תכלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת
 חסדיך ונגד רחמיך הפשוטים ולמען שקרת שמך הגדול הגבור
 והנורא בך עשרים ושתים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת פהנים
 האמורה מפי אהרן ובניו עם קדשך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע
 תפילתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת אנקת יעקב המיכה הנקרא איש
 חם. ותתקלי ולכל נפשות ביתי מזונתנו ופרנסתנו ברח ולא בצמצום
 ברתך ולא באסור בנתת ולא בצער מתנת ידך תרחבה בשם שנתת
 פסת לחם לאכל ובגר ללבוש לעקב אבינו הנקרא איש חם. ותתגנו
 לאתבר ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי נשמעים
 לעבודתך. בשם שנתת אר יוסף צדיקה בשעה שהלבישו אביו בתנת
 פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו. ותעשה עמי נפלאות
 וגסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה לחבין ולחשביל
 ולקנים את כל דברי תלמוד התורה וסודותיה. ותצילני משגיאות ותטהר
 רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (ויסי אשתי ובני ובנותי) (ויסי אבי ואמי)
 בטוב ובנעימות ברב עז ושלום. אמן כלה:

וביזן לסיים עם הכהנים כדי שיענה אמן על שלום.

ק"ג, כ'. ישא ברכה, כ"ד, ה'. ומצא חן, מצלי ג', ד'. וכל בו וכן כבטה מדורים זה הספוק חוכט,
 וכן כראה הכון וכראה שנתק הספוק לכאן ע"י שהיה כך הלצון גורה כבי הספרים סתוך נוסח נפחם
 למען של טרחת העוון. חסנס בספרי פ' כשא נח פסוק חס על חזש של ויחכך. ה' חגגו, יענה ל"ג כ'.

סדר נשיאת כפים

אחר שסיימו הבהנים את ברכתם יאמר הקהל :

נְתַרְעַן דִּיחַ פְּרִיעוּסְטֵר רַעוּ וְעַגְטוּן בַּעֲטֵרֵינוּ, סְפִירֵלֵט דִּיחַ גַּעוּיִידֵיט :

**אֲדִיר בְּפָחוּם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה • אֲתָה שְׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שְׁלוֹם • יְהִי רָצוֹן
שְׁהַשִּׁים עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם :**

ואומר האץ שים שלום וכו' ויטור כל התפלה.

והבהנים מתחילים פניהם כלפי ההיכל ואומרים :

**רְבוֹן הָעוֹלָם, עֲשֵׂינוּ מַה שְׁצִוְתָה עֲלֵינוּ אֵף אֲתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּאִשְׁר
הִבְטַחְתָּנוּ • הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ בְּאִשְׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ :**

אין הבהנים ראשים לעקור תלמים ליד טן הדוכן עד שסיימו הנכנר לענות אמן אחר ברכת שים שלום. ויחזרו הבהנים כנעילת כנעליהם שלא יגעו נס כידיהם, ואם נגעו יחזרו ליסול ידיהם.

בי"ם מתחילין לבוא לבית הכנסת ומטהרים לללח טזס שמחת יום טוב, לכן יז לגשר נחונים המאריכים בתפלה יותר טחנות היס.

דייב חרס לקדע על היין קדושה רכב כטעודת שחרית של יום טוב כטו כצנת, וכמקום ושטרו וכו' יאמר הפסוק וידבר משה את סוערי ה' אל בני ישראל, ויבדך על היין ושחה, ויבדך המוליד ויבנע על שחי ככחת. ומטה לאכול כזר ולשחות יין ולהרבות ככבוד יום טוב ושמתחו יותר משנת, והטנהג לכוסין כו לפחות תכיל אחד יתר על כל שנת.

טעות טעה טן התורה להיות האדם טחט וטוב לב בי"ט הוא ואטנו וכניו וכל הכלוים חליו. כיכד טטחון, הקטנים ניתן להם קליחת ותגוים והגזים קונה להן טגדים ותבטיטים כפי טטונו. וחיוב להאכיל גם לגר ליתוס ולחלטה עם אחר עניים החוטללים, שאין סום 'שחה של טטוה לפני הקנ"ה גדולה טו, חטר הקנ"ה חס אחה טטטח ר' עלי, חני טטטח ר' טלך (טדרש תנחומט סוף פ' ראה). חכל מי טנועל דלתי כיתו וחזל וזחה הוא ואטנו וכניו, וחיבו טחכיל ומטקה לעניים ולטרי כפס, אין זו שמחת טטוה חלח שמחת כרטו, ועליהם נאמר ונחיהם כלחם חונים להם כל חוכליו יטטחו, כי לחטם לכפזס, ושטחה כזו קלון להם. חרס חוכל וזחה ויהי טטח כדל, חך לח יטטח כין חת כזרו חלח לבוח לירי שכות וחוק וקלות חרש, כי השכות והשחוק וקלות חרש חיינו טטחה חלח שכלות והוללות רעה, ולס כטטינו על הוללת ופכלות חלח על שחה טיז כה טכות חילוד.

לסנחה בי"ם נכנסים לבית הכנסת ואומרים טרחת התמיד, אשרי, וכא לציון גואל, והאץ אומר חצי קדיש (וכצנת טופיפיים חוני חמלחי וקורים כחורה ומחזירים סטר תורה להיכל ואומר האץ חצי קדיש) ומתפללים תפלת טנחה של י"ט כלח (לטעלה דף 346), והאץ חחר התפלה ואומר קדושת נקדיש וגומר התפלה ואומר קדיש חחקבל. עלינו.

חטור להכין סום דבר טי"ט חרשן לזכי של גליחת דכחול הוא לגני חרשן, לכן זוחין עם תפלת ענדית של ליל כ' עד הלילה; חפילו יין לקידוש חין טחיחם קודם הלילה. מדר תפלת ערבית של יום טוב שני זכה הוא חל י"ט חרשן, חלח חליל חני של פסח כזר פסקו טלומר טטיב הרחח, ומחיליים כו ספירה העומר.

אל חסחה, חחלים ק"ב, ג'. אליך נשאתי, חס ק"ג, ח'. וככל כו טוחה הפסוק של טוטור כ"ה, ח'. חטט, כמדנר ו', כ"ז. וככל כו הפסוק אל ישעה ע"ג, י"ב. לך ה' הגרלה, דה"ח כ"ט, י"ח. שלום שלום, ישעיה כ"ו, י"ט. אריר כפרס, ככות דף כ"ה, כ'. וגם הוא טעקרו לטי שחה חלום. רבוה העולם עשינו, טוטה דף ל"ט וכמדנר רכה דף רע"ד, כ'. והפסוק השקיפה כדרש גם הוא חס על הבהנים כדף רע"ג, ורחה גם כפפרי סוף פ' כי טטח וסוף טטח חני.

סדר ספירת העומר

אחז סקבטס חו רמי עומר לו לקהלנו פסק
 לוייעטען חבעט פסח ביו לוק חבעט פסק ערב
 שבתות. דיע ברכה חזר דמי לקהלנו אום אמן
 שטעהער פערדיכטען. דמי רעכטע לייט דמי
 עומר לו לקהלנו חוט חבעטרו, ווען דיע שטערנע
 ח:פֿהגען זיך לו לייגען. תקשטע אמן חבעטרו
 רמרו פֿערגעסטען יק קמו אמן יקך דמי גמלע
 נחטס הינדורף מיט דער ברכה לקהלנו; דמי
 אמן וקלענו חייך ווקהרעט דער נחטס פֿערגעסטען,
 יק לקהלנו אמן חט טהגע, יערקך חתנע ברכה.
 חטס אמן חבעטרו חייך חט טהגע ניכט געלקהט,
 יק דמי אמן ביי'ט ווייעטען לקהלנו חו קלענו
 פֿהגעטען חבעטען דיע ברכה ניכט אטער
 ספרעלען. חו שבת חזר שביעי של פסח לקהלנו
 אמן חו דער סאלע נחך, חזר חו אחרון של
 פסח פֿקר קירוש, חו טעציא שבת פֿקר ויזן
 לך חזר חו טעציא י'ט פֿקר חבדלה.

מלות עשה מן התורה לספור כל אחד בפני עצמו ס"ט
 יום מיום האת העומר, ומחילים כלילה לפי שאמר תמימות,
 וכיום פמרות ממלוה זו. מזה למנות ימים ושבעות בכניסת
 הלילה, והמקדקים חינוס סופרים עד שהוא ודאי לילה. אם
 שבת ולא ספר בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. אם
 ולא ספר כל הלילה יספור ביום בלא ברכה, ואם שבת ולא
 ספר גם ביום, יספור באחר הלילות בלא ברכה. אבל
 אם שבת למנות שבעות נלמד לא הפסיד אחר הימים,
 וכן אם ספר אפילו ביום או שהוא מסופק אם דלג יום
 אחד יספור באחר הימים נברכה.
 כיום קידוש בלד, סופרים אחר הקידוש כנית הבכמת,
 כיום האדלה סופרים קודם האדלה (קודם ויתן לך), וכיום
 קידוש והאדלה סופרים קודם קידוש, והרע נעל טור זה
 כתב דכלילה ציין ז' לת' אל פסח י' לספור לעולם
 קודם קידוש, וכן מנהג הק' פֿהר"ט.
 לדרך לספור טעומד (ואם מנה מייזן ילא). וקודם
 יספור מנך וחומר:

הגני סקבטס ספירת העומר
 לקם ספירת השבת מיום הביאכם את העומר
 תמימות תהיינה עד ספירת השבת תספורו תמימים יום.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר: היום יום אחד לעומר:

על ספירת העומר, עניני המנהג הלא הם מדורים נמר' מנחות דף ס"ה ע"ג וחילך ותר"ף סוף פסחים
 ורע"ט הלכות תמידין ומספיקין סוף פרק ז'. וכתוב בס' ארחות חיים וכל בו נפמן נ"ה ו"ל, קודם יספור מנך
 נח"י חמ"ה חקנ"ו על ספירת העומר, ואומר היום יום אחד לעומר, וכן ביום שני ואומר היום שני ימים
 לעומר וכן בשלישי אומר היום ג' ימים, ועל הסדר הזה מונה עד שביעי לו' ימים ואומר היום שבעה ימים
 לעומר שם שבעה ימים, ובהגיעו לת' ימים אומר היום ח' ימים לעומר שם שבעה ימים אחד, וכן
 בכל לילה ולילה עד כ' ימים מונה הימים והשבעות כמו שאמרו ז"ל מזה למסני יומי ולמסני שבעתי, ואין
 מנדין וזמן נספירת העומר לפני שאין מנדין זמן אלא על דבר המתחדש לו יש לו הנאה ושמה, וכזה
 אין לו שום הנאה אבל יש בו לער שמזכירין חורבן הכית שאין אנו יכולין להביא לעומר עכ"ל, וכן כתבו
 הר"ן בסוף פסחים והרשב"א בתשובה קכ"ו. והתניח בספן נ' כתב בס' החזן ר' בנימן בר אברהם החפ"א
 אלא נהגו לברך שהחיינו, לפי זמן הספירה תלוי נקבעת הפסח כמו שכתוב וספרתם לכם טעמדת האמת,
 ולכן נראה שאין מנדין עליו זמן ודי לו בברכת הזמן אל יום טוב עלטו עכ"ל וכתב עוד שם מזה למסני
 יומי ומזה למסני שבעתי, וזו היא ברכת העומר, נח"י חמ"ה חקנ"ו על ספירת העומר שהיום לעומר יום
 אחד, וכן שני ימים, ושופך והולך עד שבעה ואומר היום לעומר שבעה ימים אחד, ושבעה ימים
 אחד וחילך מונה היום לעומר שבעה ימים אחד ויום אחד, ושני ימים, ובלזה ימים, עד ארבעה
 עשר יום, שאומר היום לעומר ארבעה עשר יום שם שבעה ימים, וכן שופך והולך מונה הימים והשבעות
 עד שבעה שבעות, ואחר כך אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתחוב עבודת בית המקדש
 למקומה במהרה בימינו עכ"ל וכן הוא במחזור רישא. גם הא"ן לסוף פסחים כתב החמירו על עלמס לומר
 בכל יום, וכן לעומר שם כך וכן שבעה ימים כך וכן עכ"ל. ומכל האמור למדנו שהערך
 לומר לעומר נלמד ושהיא הנוסחה הקדמונית ובגמרא הלבוז והגל"ה דף קט"ג (ולא קפ"ט) כעמדתים
 (וכצ"ל) ועוד למדנו שהראוי לומר מו' ימים וחילך, דרום שבעה ימים לעומר שרם שבעה ימים, וכן
 כבולס יש לספוק חת לעומר א הימים ולא כמו שנהגים הטון עם אומרים חת לעומר נחזרונה, וכן סדר
 הגאון יענ"ך בסדורו וכתב שכן הוא המוסכם מכל הדווקנים וכן י"ב האר"י ז"ל. ודו"ה נלכתו נכווח בעקבות
 יענ"ך הטיה ככה גם הוא במהדורא קטא של סדורו שם נרדק, גם הגאון ר' משה טוכיה ז"ל הכיח
 שכן העיקר נמשכותו שהינה לקראת חו"ה (והיא תחת ידי ואניחנה בעקבה ח"ה), וכן נסדר גם כסדר
 נרכות נדפסם טיניליח נחח תק"ט, וכן הוא בסדורי הספרייה.

ואח"כ חומרים:

הַיְחַמְדָּן יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בְּיַת הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבֹדֶךָ בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדוֹמֵנוֹת:

לְמַנְצָח בְּגִינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פְּנֵי אֶתְנֹו
סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכִלְגוּיִם יִשְׁעֶתְךָ: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמַח וַיְרַנְּנוּ לְאֵמִים כִּרְתִּישְׁפֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ
תְּנַחֵם סֵלָה: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמִּים בָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבִילָה
יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּירָא אוֹתוֹ כִּלְאִפְסֵר אֶרֶץ:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קִבֵּל רַנַּת עַמְּךָ שְׂגָבְנוּ טַהֲרֵנוּ
נִזְרָא. נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲדֶךָ בְּכִבֵּת שְׁמַרְם. בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ
תַּמִּיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבָה נִהַל עֲדָתְךָ. יַחֲדֵי גְאֹה, לְעַמְּךָ פְּגַה
זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. שְׁמַעְתֵּנוּ קִבֵּל וְשָׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יַדְעַ תַּעֲלֵמוֹת:
קָדָה: שֵׁם גָּבוֹר טִלְמַתוֹ לְעוֹלָם תָּעֵד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתֵנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעֶמֶר,
כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ מִטְּמֵאֲתָנוּ. כְּמוֹ שְׂנַאֲמֹר וּסְפָרְתָם לְכֵם מִמְּחִירַת הַשְּׁבִיט מִיּוֹם
הַבְּיָאָכֶם אֶת־עַמֶּר הַתְּגוּפָה שְׁבַע שָׁבֻתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה עַד מִמְּחִירַת
הַשְּׁבִיט הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדֵי שְׂיִפְעֲרוּ נִפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
מִזְהָמָתָם. כִּכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂבִיבוֹת הַסְּפִירָה
שְׁסַפְּרֵתִי יִתְקַן כָּל־מַה שְׂפָגְמֵתִי וְאִפְהַר וְאֶתְקַדַּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל־מַעֲלָה.
אָמֵן סֵלָה:

ובענין ליל י"ז ניבן שהיא מולאי י"ט אחד התפלה ענכיים על ספירה וחומרים:
הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְעֶמֶר: הַדְּחָסוּ יְהוָה לְסַנְצֵחַ בְּגִינַת יְהוָה.
וְכֵן כָּל לַיְלָה וְלַיְלָה סוֹפְרִים אֶחָד יוֹתֵר עַד לַיְלַת עַרְב־שְׁמֹנֶת.

סדר תפלת שחריח ותשלח סערה אל יום טוב שכי של פסח זה לראשון, אלול שאם הוא ערב שבת
מקבלין האנת אחרי תפלת סערה, וכחך קהלות מדלגים החזון התנערי מעפר.
בערבית סערי י"ט לדו"ם מתחילים ודוא רחם וכו' ומתפללים שנה עשרה ועוסקים אחר
התנחלו נחמה חונן ועלה יבוא גדלה, והשן חומר קדיש שלם, וערכים וכופרים שני ימים לעומר,
ואח"כ מדלג השן על הכוס נפ"ג והשכדיל, ואין ענכין לא על הנר ולא על הכזמים, ואומרים עלינו,
וכפירים לשלום, וכל אחד מדלג נביתו להוילח בני ביתו. ואם היים ערב שבת אז מתפללים ערכיה ככל
ע"ג רק סטופים יעלה יבוא נתפלה, ואין חומרים נמה מדליקין.

הרחסו יחזיר, ענינו ונתחכם. לסנצח בנגינת, אטירת זה המזמר לאחד הספירה עוכד גם
נשל העקדה בער ס"ז כרך ד'. וע"ג ועיין ג"כ כחך יעקב לח"ח כ' תפ"ט.

סדר חול המועד של פסח.

כל ימי חול המועד של פסח טעמנו אחד להם, רק בקריאת התורה הם חלוקים. ומתפללים נהם כבוד שמתפללים בחול רק שאין אומרים מזמור לחוד. נמשלת שמונה עשרה אומרים יעלה ויבוא נענדה, והפך חזר התפלה, וחולצין התפילין קודם הלל, (ויש שאין חולצין חלה קודם קריאת פ' טוסף נספר תורה שני) וקורין הלל גדול, קריש שלם, ומזליצין נ' פשרי תורה וקורין נפ"ת האחד ג' גברי, וגוללין ספר תורה זה, וכותחין ספר תורה השני וקורין לרביעי נפרשת פנחס והקרבחם עד סוף פסקה כל על אכת עבודה לא תעשו, ומזליצין ספר תורה ראשון חלבו ואומרים חני קדיש על שמיים ואחרי כן גולצין ספר תורה השני ואומרים יהללו ומזליצין ס"ת להיכל. ואומרים אשרי ובא לציון, חני קדיש, ומתפללים תפלת טוסף של יום טוב ופסוקי והקרבחם, והפך חזר התפלה ואומר קדושת נקיש ונוטר הסדר כדרכו בחול. יצר היחוד ומומר כל עמוס לפי מנהגו.

זה הלוח הקריאה לימי חול המועד של פסח.

ביום א' דחה"מ (י"ז ניסן) קורין נפ"ת א' נפ' בח אל פרעה פ' קרש לי כל כבוד. ביום ב' דחה"מ (י"ח ניסן) קורין נפ"ת א' נפ' טעמנים פ' אם כסף חלוד. ביום ג' דחה"מ (י"ט ניסן) קורין נפ"ת א' נפ' כי תשא פ' פסל לך. ואם הוא שנת מתחילין ראה אהה אומר. ביום ד' דחה"מ (כ' ניסן) קורין נפ"ת א' נפ' נהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני. ואם חל יום א' דחה"מ בשבת קורין אל שנת חה"מ נסדר כי תשא פ' ואמר ה' משה ראה אהה אומר אלי. וביום שני של חה"מ קורין אל יום ראשון נסדר נח פ' קרש. וביום שלישי קורין אל יום שני נסדר טעמנים אם כסף חלוד. וביום הרביעי קורין אל יום רביעי נסדר נהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

בערביח ליום ב' דחה"מ (י"ח ניסן) מופרים שלשה ימים, ונענדית ליום ג' (י"ט ניסן) מופרים ארבעה ימים, ונענדית ליום ד' (כ' ניסן) מופרים חמשה ימים. בשבת חה"מ של פסח מתפללים כנכל שנת חלה שמוסיפים יעלה ויבוא נמשלת שריית, ואחר שחזר הפלה קורין הלל גדול והפך אומר ק"ח, ואומרים שיר השירים, ק"י. ומזליצין נ' פ"ת וקורין בראשון ז' גברי נסדר כי תשא פ' ראה אהה אומר אלי, והטעמיד קורא נפ"ת שני פ' והקרבחם. ומתפללים מוסף של י"ט עם פסוק והקרבחם, והפך חזר התפלה, ק"ח. אין כאלהינו, עלינו, שיר היחוד, ומומר. בערביח ליום ז' דפסח (כ"ז ניסן) מתפללים אל י"ט, (ואם הוא שנת מופיפוס שסרו, ומזליצין אל שנת נתפלה, ואומרים ויכלו ומגן אבות) ומקדיצין על היין ואין אומרים טמן, ומופריש ששה ימים. נסדר תפלת יום שביעי של פסח שזה לתפלת י"ט ראשון שלו, רק שקורין ההלל גדול, (ואם הוא שנת אומרים אחריו שיר השירים), וקורין בתורה נספר ראשון פ' בשלח מראה עד כי אני ה' רופאך, ומתחלק לה' גברי (ונשנת לו' גברי), וגוללין ופותחין ספר שני וקורין למפטיד נפ' פינחס והקרבחם כשו בחול העוטר. ומתפלת מוסף אומרים ג"כ פסוקי והקרבחם ככה"מ. בערביח ליום ח' דפסח (כ"ח ניסן) מתפללים ומקדיצין כדאחמול (ואם הוא שנת אומרים ויכלו, מגן אבות), ומופריש שבעה ימים לעומר שרם שבוע אחר. (ויש קהלות שמתנים למפיד לעולם קודם קדיש). ביום אחרון של פסח מתפללים ככיום השניעי (ואם הוא שנת אומרים שיר השירים אחר ההלל). וקורין בתורה נפ' ראה טן כל הבכור עד סוף סדרה ומתחלק לה' גברי, ואם הוא שנת מתחילין טן עשר העשר ומתחלק לו' גברי, ולטעמיד קורין כדאחמול. ולאחר שמיים הטעמיד את ההפסדה הפך או החזר שנקהל יחד לכל זכר שנתית הכנסת נעבור שיתן שנתת ידו לכבוד התל. וכן עשין נבל י"ט שקורין ט כל הסבור. במי"ט אחרון מתפללים ענדית של חול ואומרים אהה חוננתנו באתה חוקן, ואחר תפלת לחה אומר הפך ק"ח ומופריש שבעה ימים לעומר שרם שבוע אחר יום אחר, ואח"כ מנדיל הפך על הכוס כפה"ג והמנדיל ואין מנדכים לא על הנר ולא על הכשטים, חוץ אם חל כמולאי שנת, שאז מתפללים ושמיים הכל כמו באר מולאי שנת. יום של אחר פסח (כ"ג ניסן) ובן יום שלאחר כל אחד משלש תלים נקרא אסרו חג, ואין אומרים ט תחוק ולא למנחה.

סדר חג השבועות.

הדגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות ביום חמשים לספירת השטר, והוא לעולם נמשך כמין לפי סדר קביעתנו נגלות ואינו חל כי אם נאחד מימי חג"ד, וכוהגים קודם י"ט לשמות עמנים וכד לפתן תורה נהר ידוק, גם טבגים להטעמיד ענפי חלכות לפי שזו ידוכין פירת האילן כדי שיתפללו עליהן, ופריש עממי פרחים הטריחים לשפחת הי"ט הזה. ואם חל שבעות ביום א' לך נעבות כל זאת קודם כניסת הבגה. נסדר תפלת ערביח אל שבעות הוא כמו ני"ט של פסח חלה אומרים חג השבועות ראה וכו' שותן תורחט (ואם הוא מולא שנת מופיפוס וחדיענו) ואחר התפלה מקדיצין נבג"ג ואומרים טמן (וכפ"ג מופיפוס נקדיש טר והבלה), ואומרים עלינו, יערל.

נחמנו הטנהג ע"פ האר"י ז"ל להיות נעורים כליל ראשון של שבעות לעסוק בתורה, ואמנם הנעורים יוראו שלא יתעסקו בדברים בטלים ואולי כחוק וקלות ראש, ועי שאינו בטוח נעלמו שלא יסדר נתפלתו למחר ע"י טניעת השנה מוטב שיסן קצת כדי שלא ינא שכח בהספדו.

בשחרית נכניס לנה"כ וטעמים הנרכות ופסוקי חומרה כמו בשבת רק שזוהרים המאיר לארץ כמקום הכל יודק, ומתפללים תפלת התגלים, ואחר חזרת התפלה גוברים את ההלל, והש"ץ אומר קדיש חתקבל, ומולוין נ' ס"ח (ואומרים הרבון המסודר לעיל במדר קה"ת לשבת) וקורין כס"ח הראשון ה' גברי נכ' יתרו מן בחדש השלישי עד סוף הסדר (וכבר נהגו בכל הקהלות לקרוא פיוט אקדמוס אחר פסוק הראשון, וכמה קהלות זוטרים פיוט ארכין קודם הדברות) ולפסמי קורין נכ' סינחם וביים הבכורים, ופסמיין ביהוקאל יהי בשלשים שנה וכו' ואומרים אשרי וכו' ומחזיקין הס"ח להלל, והש"ץ אומר ח"ק ועומדים להתפלל תפלת טוסף, והש"ץ חזר התפלה ואומר קדושת נעריצן ואירר וכו' והבאים עולין לחזן, וגומרים הסדר.

למנחה זוטרים אשרי וכו"ג ח"ק, ומתפללים כמו בערבית, והש"ץ חזר התפלה, קדיש חתקבל, עלינו. כ"ט שני לערבית מתפללים כמו בראשון, (ואם הוא שבת מוספים ושטר, ומזכירים של שבת נתפלה ואחר התפלה זוטרים ויכלו ומגן אבות. ק"ח. ואין זוטרים כמה מדליקין). ומקדשין זוטרים זמן. בשחרית מתפללים כדאמטול, ונוהגים לומר פגלה רוח קודם קה"ת, ומולוין נ' ס"ח וקורין במדר ראה ומחזיקין פ' עשר תעשר בשל שבת, אבל בחול מחזיקין כל הבכור עד סוף הסדרה, וקורין לעסמי וביים הבכורים כדאמטול, ומפסמיין נחנקוק חפלה לחבקים וכו' (בשבת זוטרים יקום פוקן) ומחזיקים מתנת יד, וגומרים כל סדר תפלת טוסף כדאמטול.

למנחה מתפללים כדאמטול אלה זאת של חל בשבת מוספים ואני השלחי וקורין בתורה נכ' נשא. לערבית נטולאי י"ט מתחילים והוא רחום וכו' ומתפללים של חול ואומרים אתה רחמנו, ואחר התפלה זומר הס"ץ ק"ח ואין זוטרים לא יהי נועם וא"כ ולא יחן לך, ומכדילין על הכוס נפה"ג והכדיל, אבל לא על הנר ולא על הכאמים, אכן נטולאי שנת מתפללים ומכדילין הכל כמו בשאר פ"ג ח' סיון הוא אסרו רג, ואין זוטרים בו חרמן ולא לשנעה.

סדר חג הסוכות

הדגל השלישי הוא חג הסוכה הוא חג ראסיף נחמנו עשר יום למדע הכניעי הוא ירח הזיתים הוא חדש תשרי, ואינו חל אלא בחדש טייט עה"ז.

בערבית מתפללים ככל ליל י"ט. ואומרים תפלה ונקדוה חג הסוכה הזה זמן שמתחזנו לא יחל בלילה הראשון עד שהוא דליל לילה, ואפילו קידוש לרך להיות כלילה, ומקדשין ואוכלין נסובה.

כליל ראשון של סוכות ככנסים לסוכה נוהגים לומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכנינתך בינינו ותפדוש עלינו ספרת שלומך בזכות מצות סכה שאנחנו מקיימים ליתך שמך הקדוש ברך הוא ביראה ובאהבה ותקיף אתנו מזיו פבדך הקדוש והשדור נטי על ראשינו מלמעלה בפנשר יעיר קנו ומשם ישפע שפע החיים לעבדך סכ"ס אמתך. ובזכות צאתי מביתו החוצה ודרך מצותך ארצה יחשב לי קזאת כאלו הרחקתי גרוד, והרב פכסגי מעוני ומחטאתי סהרגי, חחיגי אדני תשפע לי רב ברכות ולרעבים גס צמאים תן לחמם ומים נאמנים. ותתקלי זכות לשבת ולחסות בסתר על בנפיק בעת פטירתי מדהעולם ולחסות מזרם ממטר כי תמטר על רשעים פחים. ותהי חשבה מצות סכה זו שאני מקיים כאלו קימתיה בקל פרמיה וקדוקיה ותנאיה ובכל מצות התלים בה ותטיב לנו התחמה ותנכנו לישב ימים רבים על הדרמה אדמת קדש בעבודתך וביראתך. ברך יי לעולם אמן ואמן:

בשחרית יום ראשון של סוכות נכנסים לטהב"ג ומסדרים הכרזות ופסוקי דזמרה וק"ג כמו בזמנ
רק אזוטרס הסאיר לארץ אם לא כשחל בזמנ, ומתפללים תפלה הגדלים, והש"ץ חוזר התפלה. ואח"כ
לוקחים את הלולב ביד כדי לנרץ עליו ולנעננו ולנענור עליו את ההלל.

דיני נטילת לולב. זמן טטות נטילת לולב הוא ביום ולא בלילה, וכל היום כשר לנטילת לולב,
ועקר טטותה נשעת ההלל, וזמנה הוא טמחן החטה. ואם נטלו משעלה עמוד השחר, יאל.

חסור לחכול קודם שיטול לולב. ואם חכל בזוג, יטלם אח"כ.
לוקח הלולב בידו היטמת והאחרונג בשמאלו. ולריך ליקח הלולב וכן כל מינו ראשיהם למעלה, וגם
כשמנענע לריך זהיו לעולם למעלה כדרך גדילתן ולא יהשך ראשן, והאחרונג ל"ל עוקזו למענה זהו דרך
גדילתו. ואין להפריד האחרונג מהלולב נשעת כטילתו אלף ל"ל ב' הידים פמוכות זו לזו וכלי חטובה.

יכוין לקיים טטות עשה אבתונ בתורה ולקחתם לבס ביום הראשון וכו' (וי"ה ר"ז) שנסדורים
הזמיטו יעב"ן וכחנ כסם אנוי אהין לאמר). ויקח מחלה האחרונג בשמאלו מהופך העוקן למעלה ופטמו
למעלה ואח"כ יקח הלולב מיטו וזירו של לולב יהי למול פניו, וינרץ מעומד בא"י וכו' על נטילת
לולב, וזיום הראשון מנרץ גם שהחיינו, ואחר הכרעה יספך האחרונג פטמו למעלה ומנענע מעומד
לכל הח ולמעלה ולפטמה. וחופן הנענועים, שיהי עומד ופניו למזרח ויעשה ג' הולכות וג' הנאות לכל
חח זהיים שמולך ירו עם הלולב טכנדרו ולהלחה ללד מזרח ג' פעמים ומציאו אללו ויכסכם בעליו ככל
הולכה וכל הנאה, ואח"כ יטה ראש הלולב ללד דרום ויעשה גם כן ג'פ הולכה והנאה, חכל לא יהפוך
פניו להלד שמנענע למדו אלף לעולם יעמוד ופניו למזרח ככל הנענועים ורק ראש הלולב יטה ללד שמנענע,
וכן ננענע ללד מערד יהי פניו למזרח ויריס ראש הלולב על כתפו מלאחוריו ומולך ועניו. וסדר
הרוחות, מזרח, דרום, מערד, פון, מעלה, טטה.

גם כשמטוח ההלל הא"ן והקהל מנענועים כן כרדו, וכאנא, וברדו שנסוף, ג' הולכות והנאות לכל
חח, והש"ץ מנענע גם כיאמר נא וכו', ומחלקים גם הנענועים לפי התבות, דהיינו כהודו וכן כיאמרו נא
יחיו וכו' יז' ו' תבות (חח טהשם שלא ינענע ט) וינענע ככל תבה לרוח אחת, וכן כיאמר נא ינענע ככל
תבה לרוח אחת, וכן כיאמר נא בית וכו' שהן ו' תבות יחלק התבות לו' נענועים ויחבר יאמר"נא לנענוע
אחד, וכאנא ה' הושיעה נא שהן ג' תבות (חח טהשם שלא ינענע טו) מנענע ככל תבה לנ' רוחות, (ויז
המחלקים הנענועים בחופן אחר, ראש כס' דברי קהלת לר"ג דף ש"א). ומנענועים כהודו ככל פעם
אזוטרס חוטו, חכל כנחא ה' הכליחה נא חין מנענועים, ולמנהג פולין גם חין מנענועים כפסוקי יאמרו
נא בית, יאמרו נא יחיו.

כדיעמד חין הנענועים מעבדים. חכל ד' מינים מעבדים זה חח זה שאם חסר לו אחד מהם לא
ינרץ על השאר. ולא יוסף עליהם מין אחר. ולא יקח יותר מלולב אחד ואחרונג אחד, חכל כהדם וערכה
ראוי להוסיף כמה שזילה, והמדקדקים חיינם מוסיפים על ג' הדסים וג' ערבות.

בזמנ חין נוטלין הלולב אפילו הוא יום ראשון, ואסור בעלמול חם לא לנרץ גופו ומקומו.
חין חדם יזאל ידי חובתו כ"ע ראשון כלולב של חכרו עד שימנכו לו כטתנה, וכטתנה על מנת
להחזיר ריו.

מקבלת האשה חח הלולב מיד כנה חו מיד כעלה ומחזירתו למים כ"פ, ואם לריך להוסיף מים
מוספת, חכל לא מחליף המים כ"ע. וכנה"ט מנהג להחליף המים כדי שיאמר הלולב לח והדור.
חע"ט אכבר כשע המנהג שהקהל קונים אחרונג בזותפות כדי ללחח טו ידי חובתו מי שאין לו,
ט"ט כל יחיד יאחדל ויהא רזו לקנות לו לולב ואחרונג לעצמו כדי שיכל לקיים הטטה כחקה.

יז נוהגים לומר תפלה זו קודם נטילת לולב.

יהי רצון מלפניך יי אלהי נאלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפתי הקרים ונענה עץ עבות
ונרבי נחל אבותית שמך הסיחר תקרב אחר אל אחר ויהיו לאחדים כגרי. ולידע איה שמך
נקרא עלי ויירא מנשית אלי. וקנענעני אותם משפיע ששע ברכות טרעת עליזן לנהג אפריון
לסטון בית אלהינו. ויהא חשב לטניה מצות ארבעה סינים באלו קיטתיה בקל"פרטיה
ישרשיה ותרינג מצות התלדים בה. כי כנתי ליהרא ששא דקראש ברין הוא ושכינתה
ברחילו דחיינו ליהר שש יה ביה ביהודא שלים בשם בל"ישראל אמן. ברין יי לעולם
אמן ואמן:

ידי רש"י, הועתק לסדורים חדשים מ"ט עברי זיון וסגנון לשון מיוחד על דברים כפלאים יקודם
כסודות הקבלה שכתבים כס' הנפש החכמה לר' משה כר גם כיוז עליון ס' כ"ה, חע"ט אמירתו חיינה
זוה למי שלא נא כחדרי חן כניטה וכן גם יעב"ן הזמיטו מסודות ואני חן מפני ערער כטורגלים ט
כטתח כמו שהוא וכלי הנף עליו יד. האגרה חף כי לריך לה.

לוקח האתמוג והלובל כידו ומנכר מעומד : וְאֵן כִּי־אֵשׁ רָמָה אֶתְחַזֵּק מִזֶּה תָּמוּ לֹלֵךְ תִּין רִחַ תִּמְנַר מִזֶּה סְטִירֵכֶשׁ :

בְּרִךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לֹלֵב :

כִּים חֲלָזִין מִנְּךָ נִם שְׁחִיבִינוּ (וְאֵם חֵל יִם חֲלָזִין בְּזַמַּת שְׁחִין כִּוְטִילִים אֵת הַלֹּבֵל, מִנְּךָ שְׁחִיבִינוּ כִּים זְמִי.)
חָץ עֲרוּטָעֵן מִנְּךָ אִירֵד מִיָּד מִיָּד שְׁחִיבִינוּ גַּעְמָגֵם, חִיּוֹם מְבַעַר רַעַר
עֲרוּטָעֵן מִנְּךָ חָץ אִירֵד מִיָּד לְוִיִּישְׁטֵן מִנְּךָ שְׁחִיבִינוּ גַּעְמָגֵם.

בְּרִךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחִיבִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִנְיַעְנוּ לְזִמַּן הַזֶּה :

וּמִנְּעָמִים לְכָל רַחַם, וְאֶחָד בְּנוֹטִים אֵת הַכֹּלֵל מְעוּמֵד בְּכִרְכָּה תַחְלָה וְסוֹף וּמִנְּעָמִים נִהַדוּ וּנְאֻמָּה, וּבְהַדוּ
הַזְמִי, וּבְזַמְמָה אֵת הַכֹּלֵל לְזַמַּר הַזֶּךְ קָת, וּמוֹזִיָּין נ' ס'ת (וְאִוְטִירִים הַרְבּוֹן הַמְסוּדֵד חֲלָל קָה'ת לְזַמַּת) וְקוֹרִין
ה' גַּנְדִי (וּבְזַמַּת ז' גַּנְדִי) כְּסוּדֵד לְזַמַּר כֶּסֶף שׁוֹר אִו כְּשֶׁב עַד וִירְבֵר כְּסוּהָ אִתּוּ מוֹעֲרֵי ה' אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקוֹרִין
לְעַפְטִיר כֶּסֶף זְמִי כֶּסֶף מִינְחָם וּבְחַמְסָה עֶשֶׂר יוֹם לְדַרְשׁ הַשְּׁבִיעִי וְכו', וּמִפְטִירִין כֹּכְרִי ס' י'ד הַגֵּה יוֹם כֹּא
לֵה' וְכו', וְאִוְטִירִים (בְּזַמַּת יָקוּם פִּירָקוֹן) אִשְׁרֵי, יֵהֲלִלוּ, וּמְחִירִין הַס'ת לְהִיכַל, וְהַזֶּךְ לְזַמַּר ח'ק וּמִתְפַּלְלִים
תְּפִלַּת מוֹסָף וְאֶחָד שְׁחִיר הַזֶּךְ תְּפִלָּה מוֹזִיָּין ס'ת אֶחָד וּמְזִיָּין עַל הַבִּיבָה (וְאֵם הוּא זַמַּת חִין מוֹזִיָּין ס'ת אֶחָד
מִתְחִין אֶחָד הַקּוּדֵשׁ) וְאִוְטִירִים הַשְּׁעָנָא וְכו' עִם הַלֹּבֵל כִּים (וּבְזַמַּת נִלָּא לֹלֵב) וּמְקִיפִים אֵת הַבִּיבָה פַּעַם אֶחָד
וּמְחִירִין ס'ת לְהִיכַל (וּבְזַמַּת חִין מְקִיפִים), וְאִוְטִירִים אִין כֹּכְרֵי, וְאִוְטִירִים אִין כֹּכְרֵי, וְעִלְיוֹ, וְשִׁיר שֶׁל יוֹם.
לְמַנְהַל אִוְטִירִים אִשְׁרֵי וְכֹא לְצִיּוֹן, ח'ק, (וּבְזַמַּת מוֹסִיפִים וְזִמְנֵי חֲשֵׁלֵי וְקוֹרִין חֲזָחַת הַבְּרַכָּה)
וּמִתְפַּלְלִים וְהַזֶּךְ חוּזָה, קָת, עִלְיוֹ. לְעַרְבִיָּה מִתְפַּלְלִים וּמְקַדְּשִׁין כְּכַל סוּדֵד דְחַתְמוּל.

לְשַׁחֲרִית יוֹם שְׁנֵי מִתְפַּלְלִים כְּדַחַתְמוּל, וְחִין אִוְטִירִים זְמַן נְנִטִילַת לֹלֵב, חֵם לֵא כִּחַל יוֹם חֲלָזִין
בְּזַמַּת, וְאִוְטִירִים אֵת הַכֹּלֵל וְקוֹרִין כְּתוּרָה כְּדַחַתְמוּל וּמִפְטִירִין כֶּסֶף ס' ח' וְיִקְהִלוּ אֵל הַסֶּכֶךְ שֶׁלִּמָּה
גו' וְאִוְטִירִים כֹּל סוּדֵד שְׁחִירָת וּמוֹסָף כְּדַחַתְמוּל. תְּפִלַּת בְּנִתָּה כְּדַחַתְמוּל.

לְעַרְבִיָּה בְּמוֹצָאי יוֹם לַחֵה'ס חוֹמֵרִים וְהוּא רַחוּם וְכו' וּמִתְפַּלְלִים ז'ע אֵל חוּל וְאִוְטִירִים אֶתָּה
וְהַנְּחָנוּ כְּתָמָה חוֹזֵן יַעֲלֶה וְיִבֹא נַעְבּוּדָה, קִדְּשׁ שְׁלֹם, וּמְדַלְּיִין עַל הַזֶּכֶם, אֶחָד חִין מְנַכְרִין עַל הַנֵּד
וְלֵא עַל הַבְּזַמִּים, עִלְיוֹ. וְאֵם חִיּוֹם עַרְכַּ שְׁבַח אִו מִתְפַּלְלִים עַרְכִּית כְּכַל עַרְכַּ זַמַּת וְאִוְטִירִים יַעֲלֶה וְיִבֹא
כְּתַפְלָה וְאִוְטִירִים וְיִכְלוּ וְיִגְן אִבְחָת, וְחִין אִוְטִירִים זְמַת מְדַלְּיָין.

בְּחִירוֹ שֶׁל מוֹעֵד שְׁחִירָת מִתְפַּלְלִים כְּכַל אֶחָד יְמֵת הַחֹזֵל, (חִין מִן הַזְּעַנָּה רַחַם זְמַתָּה קְהִלּוֹת מַהֲגִים כוֹמֵד
זוּ מוֹטִירִים אֵל זַמַּת), וּמִתְפַּלְלִים זְמַנָּה עַזְרָה וְאִוְטִירִים יַעֲלֶה וְיִבֹא נַעְבּוּדָה וְהַזֶּךְ חוּזֵר תְּפִלָּה, וְחוֹלְלִין תְּפִלְיָין,
וְנוֹטֵלִין הַלֹּבֵל, וְאִוְטִירִים אֵת הַכֹּלֵל, וּמִנְּעָמִים נִהַדוּ וּנְאֻמָּה. וְאִוְטִירִים הַזֶּךְ קִדְּשׁ שְׁלֹם, וּמוֹזִיָּין ס'ת אֶחָד, (וְחִין
אִוְטִירִים עַל הַכֹּל חוֹן מִן הַזְּעַנָּה רַחַם לְפִי מַנְהַל ק'ת) וְקוֹרִין טו ד' גַּנְדִי כְּתַרְכּוֹת הַחַם כֶּסֶף מִנְחָם. כִּים ח' דְּחֵה'ס
כֶּהָן וְכִים הַשְּׁנִי, לִוי וְכִים הַשְּׁלִישִׁי, יִתְחַל וְכִים הַרְבִּיעִי, רַחֲמֵי חוּזֵר וְכִים הַשְּׁנִי וְכִים הַשְּׁלִישִׁי. כִּים נ' דְּחֵה'ס
כֶּהָן וְכִים הַשְּׁלִישִׁי, לִוי וְכִים הַרְבִּיעִי, יִתְחַל וְכִים הַחֲמִישִׁי, רַחֲמֵי וְכִים הַרְבִּיעִי וְכִים הַשְּׁלִישִׁי. כִּים ג' דְּחֵה'ס
כֶּהָן וְכִים הַרְבִּיעִי, לִוי וְכִים הַחֲמִישִׁי, יִתְחַל וְכִים הַשְּׁשִׁי, רַחֲמֵי וְכִים הַרְבִּיעִי וְכִים הַחֲמִישִׁי. כִּים ד' דְּחֵה'ס
כֶּהָן וְכִים הַחֲמִישִׁי, לִוי וְכִים הַשְּׁשִׁי, יִתְחַל וְכִים הַשְּׁבִיעִי, רַחֲמֵי וְכִים הַחֲמִישִׁי וְכִים הַשְּׁשִׁי. כִּים ה' דְּחֵה'ס
הוּא כוֹזַעְנָה רַחַם, כֶּהָן וְכִים הַחֲמִישִׁי, לִוי וְכִים הַשְּׁשִׁי, יִתְחַל וְכִים הַשְּׁבִיעִי, רַחֲמֵי וְכִים הַשְּׁשִׁי וְכִים הַשְּׁבִיעִי.
וְאֶחָד הַקְּרִיאָה ח'ק, וְגוֹלְלִין מִן ס'ת וְאִוְטִירִים יִהְלִלוּ וּמְחִירִין הַס'ת לְהִיכַל. אִשְׁרֵי, וְכֹא לְצִיּוֹן, ח'ק, וּמִתְפַּלְלִים
מוֹסָף אֵל יוֹם וְאִוְטִירִים כ' קְרַנְתוֹת מְפִיקָה דְּיוֹמָה אֵהוּ קוֹרִין לְרַחֲמֵי, וְהַזֶּךְ חוּזֵר תְּפִלָּה וְאִוְטִירִים קְדוּשַׁת נְקִדְשׁ
(וְסִדְרֵי נְשִׁירָךְ לְפִי מַנְהַל ק'ת), וּמוֹזִיָּין ס'ת אֶחָד (וְכֵה'ר ז' ס'ת) וּמְזִיָּין עַל הַבִּיבָה וְלוקְחִים אֵת הַלֹּבֵל כִּד
וְאִוְטִירִים הַשְּׁעָנָא אֵל יוֹם לְפִי הַמְנַהֵג, וּמְקִיפִין הַבִּיבָה פַּעַם אֶחָד (וְכֵה'ר ז' פַּעֲמִים), וּמְחִירִין ס'ת לְהִיכַל.
קִדְּשׁ שְׁלֹם, עִלְיוֹ, (וְכֵה'ר נוֹהֲגִים לְגַן קִדְּשׁ נְגוּן רַחֲמֵי וְיִבֵּ, וְכַהֲדָה קְהִלּוֹת אִוְטִירִים גִּבֵּ חִין כֹּכְרֵיכִים).
כְּשִׁבְחָה חוּל הַמוֹעֵד נוֹהֲגִים לְזַמַּר מַגְלַת קְהִלָּה קוּדֵשׁ הוֹלֵחַת ס'ת וְאֶחָד ק'י. וּמוֹזִיָּין נ' ס'ת
וְקוֹרִין כְּחֲלָזִין ז' גַּנְדִי כֶּסֶף כִּי תִשָּׂא מִן יַאֲבֵר מִשָּׁה אֵל ה' רֵאֵה אֶתָּה אִוְטִירִים אֵלֵי עַד לֹא חֲבַשֵׁל גְּרוֹ
כְּחֲלָב אִסִּי, וְלְעַפְטִיר קוֹרִין כֶּסֶף זְמִי לְפִי סוּדֵד חִיּוֹם, וּמִפְטִירִין מִיחֻקְחָל ס' ל'ח וְהִיהִה כִּים הַרְחֹא כִים
כֹּא גוֹ וְכו'. וּמִתְפַּלְלִים מוֹסָף אֵל יוֹם וְאִוְטִירִים הַזְּעַנָּה אֵל זַמַּת וְאִוְטִירִים הַסוּדֵד כְּהַגוֹ.
לְמַנְהַל מִתְפַּלְלִים כְּסוּדֵד אֵת חֲלָא אִוְטִירִים יַעֲלֶה וְיִבֹא נַעְבּוּדָה.

לְעַרְבִיָּה מִתְפַּלְלִים וּמְדַלְּיִים כְּכַל מוֹלְאֵי זַמַּת חֲלָא שְׁחִין אִוְטִירִים וְיֵהִי נוֹעַם וְאֶתָּה קְדוּם.

עַל נְטִילַת לֹלֵב, כוֹכֵה דף ט"ו, וּפְסִחִים דף ז' ע"ב, וְל' כְּטִילָה מְעַמָּה הַגְּבֵהָ וְהַמְּטָה מַל'
וְיִמְלֵם וְיִכְאֵם (יִמְשִׁיה ס"ג, ט') כִּי כֵן הַמְּטָה לְנַעֲמֵה כְּלֹלֵב לְכַד מְעַלָּה וּכְדִלְחִיתָה מְבֹרַחֵה ל'ז ע"ב. וְלֵא
תְּקִינוּ לְנִכְךָ עַל לְקִיחַת לֹלֵב, שְׁהַלְקִיחָה הִיא הַקְּרִיבָה כְּשֶׁשְׁעָה (אֶכָן יִרְחִי), וְחֵלָה תְּזַכּוּת רַעֲלֵה ס' קצ"ו

סדר השענות.

ס' ימים אל חג המוסת לאחר צמר הזץ חפלת מוצץ מוילוזין ס'ט ומטלין חוזה על הכיטה וכוטל כל אחד לולג וחחרת כידו, ומתחיל הזץ וחומר השע נא כל המקום לפי הצננה. מקיפין הכיטה עם לולכין ומנענעין קולת נכסכות עלין לכל לה נהלכה והצלה. פוכין דרך ימין והספין פניהם למערת והולכין דרך לפון ומסבנין, וכשמגיעין לפני הכיטה מסיימין פיוז ההזענה ומכניסים ס'ת להיכל. וכדרך הזה עוזים כל ימי חג מושב חזין מקיפים וזין מוילוזים ס'ת אלא פותחום ארזן הקודש וחומרים מושענת.

הושע נא:

למענה אלהינו הושע נא: למענה בראנו הושע נא:

למענה גואלנו הושע נא: למענה הורשנו הושע נא:

ליום ב' אל סכות.

כחל ניוס ג' או ד' או ו' דצטע.

חג ומגנסאג מירד רמו נעבענסטעהנברע למען אמתך פ"ט א"ב. גענומט.

אבן שתיה. בית הבחירה. גן ארזן.
 הביר הפזנע. הר הפזיה. ודיראיה.
 וכלתפארקה. הנה רוד. טובתלגנון.
 יפה נוף משוש כל הארץ. פלילת יפי.
 לינת הצדק. מכון לשבתה. גוה שאגן.
 ספר שלם. עליה שקמים. פנת
 יקרת. ציון המעינת. קדש הקדשים.
 רצוף אהבה. שכינת פבורה.
 הושע נא. תל תלפיות. הושע נא:

ליום א' אל סכות.

כחל ניוס ב' או ג' או ה' דצטע.

חג שבח מירד רמו חוכסענסטעהנברע אום נצורה י"ט א"ב. גענומט.

למען אמתך. למען בריהך. למען ג' דך.
 (ותפארקה). למען דתך. למען הודך.
 למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך.
 למען טובך. למען יחודך. למען פבורך.
 למען לפודך. למען מלכותך. למען
 נצרך. למען סודך. למען עזך. למען
 פארך. למען צדקתך. למען קדשתך.
 למען רחמיה (הרבים). למען שכינתך.
 הושע נא. למען תהלתך. הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

הושע נא. ב' תנות, בן הוא נסוד רמ' וכו' וכל'.

למען אמתך וכו', אבן שחיה וכו', סבולד להלן דף 378.

אני וגו', בן אשר ר' נהקסת העונות (סוכה ע"ה). ונקד יענן כמס אכיו ימי היו' נחולם.

חג שבח ומגנס אמו פתאגענרע.

פ"ט א"ב.

אם נצורה פקבת. בוננת פדת נפש משיבת. גומרת הקלחת שבת.
 הורשת משאת שבת. הקובעת אלפים תחום שבת. ומשיבת הגל משבת.
 זכור ושמור מקיימת בשבת. חשה למרד ביאת שבת. טוהחת כל משושה
 לשבת. יושבת ומקיימת ער כלות שבת. פבוד וענג קוראה לשבת. לבוש
 וקסת מחלפת בשבת. מאכל ומשתה מכינה לשבת. געם מעדים מנעמת
 לשבת. סעודות שרש מקיימת בשבת. על שתי פבורות פזעעת בשבת.
 פדקסת ארבע רשות בשבת. צווי הדלקת גר מדלקת בשבת. קדוש תחום

אום, הכוונה. כבבת, כבנת עין וכדכתיב זכריה נ', יב. נפש משיבת, עמ"ה תכלים י"ט, ח'. גומרת, לועדת. משושה שבת, ר"ל זדורין מן המקורא שאסור כבנת ליחא חזן ד' חמות כראות הכנים. ומשיבת רגל, עמ"ה יעניה כ"ח, י"ג. חשה על' חוזה לעורתי ול'ל שמוסיפים מחול על הקדש. טוהחת כל משושה, ר"ל כל מרחתם כבא ימי הכעבה היא כדי לכבד את הכנת כרתוי וכדאמרין כניכה דף ע"ז טלס כהמס כאלו אשר זו לכבוד אה. נעם כצרים, סירות חוכים. ארבע רשויות, רשות היחיד ורשות הכנים וירמלת

ע"פ א"ב, וכסופו חתום שמואל.

- בְּהַשְׁעַת אֱלֹהִים בְּלֹד עֶפְדְּךָ . בְּצִאתְךָ לַיָּשַׁע עֶפְדְּךָ . בְּהַשְׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים . יְהוֹשִׁים לַיָּשַׁע אֱלֹהִים .
- בְּהַשְׁעַת הַמֶּזֶן צְבָאוֹת . יַעֲמֹם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת .
- בְּהַשְׁעַת זָבִים מִבֵּית עֲבָדִים . חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים .
- בְּהַשְׁעַת מַבּוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים . יִקְרָה עֵינָם מִעֲבָרִים .
- בְּהַשְׁעַת בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וַיִּשְׁע . לְגֹדְדָה מִעֵינָת וַיִּשְׁע .
- בְּהַשְׁעַת מֵאֲמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . נִקְוֶב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם .
- בְּהַשְׁעַת סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ . עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ .
- בְּהַשְׁעַת פְּלֵאֵי אֶרֶץ בְּהַפְּשֵׁע . צַעַר פְּלִשְׁת בְּחֵרוֹן אֶרֶץ וַיִּשְׁע .
- בְּהַשְׁעַת קְהֵלוֹת בְּבִלְה שְׁלֹחֵת . רַחֲוִים לְמַעַגְם שְׁלֹחֵת .

אלים, ישראל, עשה ישיה פ"א, ג'. בלוד, במלכים, עמר, כחלו בניכול היה גאל עטהם, ועל דרך מה שאמר חז"ל בגמלה כ"ע חריבין ישראל לפני הקב"ה שכל מקום שגלו אבינה עטהם וכו'. גוי ואהים, ע"פ ז"ו ו' כ"ג, כנה, ירא, ע"פ תהלים פ', ט"ז. לגודדה מצוינת וישע, נכיל גוחה, היינו הקב"ה המוליד, כתוב ועליון וישע כדי שנוכל לקרוא בישע כאלו בניכול עלמו גאל עטהם, כדלית' בילקוט זכריה רמז תקע"ז. גודדה, מולידה, ט"ל כי חמה גוחי מנחן (תהלים כ"ב, י'). נקוב, מכורז. ויציאתי, מאשר לא חזר גם שיעלו לרשו על יציאת בניכול עלמו וכמנוח. עומסי, פלאי ארון וכו', רמז על לקחת הארון ע"י פלאים ויד ה' היתה כס להכותם (ז"ל סי' ה'). ככלה שלחת וכו', ע"פ ישיה ט"ג י"ד, וע"פ מנחת סי.

לשבת

- מִקְדָּשְׁתָּ בַשַּׁבָּת . רַגְלֵי שְׁבַע מִפְּלִילֵת בַּשַּׁבָּת . שְׂבָעָה בְּדַת קוֹרְאָה בַשַּׁבָּת .
- מִתְחַיְלָנָה יוֹם שְׁבִלֵי שַׁבָּת . הַיָּשַׁע גָּא : אֲנִי הוּא הַיָּשַׁע גָּא :

ע"פ א"ב וכסוף חתום שמואל כרבי סביר חוק לעד אמן.

- בְּהַשְׁעַת אֲדָם יָצִיר בְּפִיָּה לְגֹבְנָה . בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ הַמַּעֲאָתוֹ בְּפֶרֶךְ וַחֲתִינָה . בְּהַשְׁעַת גָּא :
- בְּהַשְׁעַת גּוֹי מִצֵּיִן מְקוּיִם חֲפָשׁ . דַּעָה בְּוִנוֹ לְכוּר שְׂבִיעֵי לְגֹפֶשׁ . בְּהַשְׁעַת גָּא :
- בְּהַשְׁעַת הָעַם נִהְיָת בְּצִאֵן לְהִנְחוֹת . וְחָק שְׂמֵת בְּמִרְדָּה עַל מִי מְנוּחָת . כִּזָּה :
- בְּהַשְׁעַת זְבוּרִיָּה בְּמִדְבַר סִין בְּפִתְחָה . חֲכָמוֹ וְלִקְטוּ בַשִּׁשִּׁי לֶחֶם מִשְׁנָה . כִּזָּה :
- בְּהַשְׁעַת מַפְלִיָּה הוֹרֵה הַבְּנֵה בְּמִדְבָר . יִשָּׂר בָּחֶם וְהוֹדָה לְבָמוֹ רַעַם . כִּזָּה :
- בְּהַשְׁעַת כְּלָפְלוֹ בְּעִנְג מִן רַמְשֵׁפֶר . לֹא הִפְךָ עֵינֵי וַיִּרְדּוּ לֹא נִבְרָר . בְּהַשְׁעַת גָּא :

ומקום פסוק העפירותים במסכת שבת. רנו שבע, תפלת שבת היא של אצט מכות. שבעה ברת, כסא קוראין ו' לתורה. תחילתה, תחילת את חוטה ישראלית לעתיד לבוא את יום שכולו שבת. כהושע אדם, חדה"ר יגד כפיו של הקב"ה. לנגנה, ל' הגנה והגלה, בשבת קדש וכו', מנחה תהלים ז"ב יום השבת נעשה פניגוד לחדה"ר ובשכילי ניטל מדינה של גיהנם. גוי מצוין, ישראל זהו מצוינים במלכים כמאמר ז"ל והי שם לגוי גדול שלמד זהו מצוינים שם, והו מקוים לנחת חפזי. דעה כזו, כאלמר להם פרעה שיכרח להם יום ח' לטובה נתכוונו בולם לדעה אחת לנבוא להם יום השבת למנוחה ולנופש כדלית' בשמות רבה דף ק"ח, כ'. וחק, זה שבת שגלשו עליו נמרה (פכהדרין כ"ו, כ'). ובוריד, ישראל עמך וילקך, ל' ונדמי פלהים חותי זכד טוב. במדבר סין, שם ירד להם הטן. מפולק, ישראל הנטפלים והדנקים כן. הורו הבנה בסרעם, כדעתם ובשכלם הורו הכנה מע"ש לזנת כאשר עלונו ניום השני לחם יומים וכו' והגידו לטובה והשני להם הוא חזר דבר ה' שנתון שנת וגו', כלומר הדבר חזר דברתם הוא חזר דבר ה' והיכן דבר? והיה כיום השני והבינו את חזר יציאו. רועם, מכה רבנו חשה ישראל להם וחסד להם יאר כוחם. מן רבשוטר, מן הטן אהיה משמר ששנת ימי כהשית יהי: אחד מי' דברים שכתבו נע"ש בן השמעות. עיקר, מלחמה. לא נבר, לא הפיג מעשו וריחו

בהשענת שבת שבמי יעקב. תשוב ותשוב שבת אהלי יעקב. והואשעה נא:
(נחמני יי) בהשענת שומרי מצות. וחזכי ישועות. אל למאשעות. והואשעה נא:)

אני יהוה השועה נא:

הואשעה ארבעה יבדך ארבעה לכתך ורגעם ונשואם ערה עולם:
ויהי דברי אלה אשר התנגנתי לפני יי קרבים אליי אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריום ביומו: למען הַעֲת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הַאֱלֹהִים. אין עוד: קיים שלם, אין כאלהינו, עלינו.

לשבת.

בהשענת משפטי משאות שבת נכדו. נהו ושבתו רשיות ותחומים שמדו. כה:
בהשענת סיני השמעו בדבור רביעי. עגנו וכוור ולמזר לקדש שביעי. כה:
בהשענת פקדו יריחו שבע להקף. צרו עד רדפה בשבת לתקף. בן השע נא:
בהשענת קהלת ועמו בבית עולמים. רצוה בנגנם שבעה ושבעה ימים. כה:
בהשענת שבים עלינו גולה לפדיום. תורתך בקראם בתג יום יום. בן השע נא:
בהשענת משפטיך בבגן שני המחדש. נוטלים לולב כל שבעה במקדש. כה:
בהשענת חבט ערבה שבת מרחים. מרציות מוצא ליסוד מזבח מניחים. כה:
בהשענת ארפות וברות מעלסים. בפסירתם יפי לה מזבח מקלסים. כה:
בהשענת מזדים ומחלים ולא משנים. בלגו אנו ליה ועינינו שונים. בן השע נא:
בהשענת יקב מתעבד סבבים ברענה. רונגים אני יהוה השועה נא. בן השע נא:
בהשענת חיל זרזים משרתים במגחה. קרבן שבת כפול עליה ומגחה. כה:
בהשענת לוייה על הרבנים להרבות. אמרים מזמר שיר ליום השבת. בן השע נא:
בהשענת כמעוהת יהתמיד ישתעשעו. ורגעם ותבלעם בשוברה ונגחת יושעו. כה:

בהשענת שבת ח'מ ח'מ ויח חבנו.

ששטי וכו', יראל נמדו נמדבר כל הלכות שבת כענין עשה ופלטול וזכיות ורשיות ותחומין: פקדו
ירדו וכו', ככתוב כס' יאשע ס' ו' וכתוב גם ויהי ניום השנינו וגו' והוא שבת כטובל כפי' רש'. קהלח,
לטה כחיך את בית הטקדש שעה ימים ושעה ימים ככתוב כמ' ח' כה. שבים עולי גולה וכו',
נחמני' סי' ח' יח ויקרא בספר תורת האלהים יום ניום וגו'. משפטיך וכו', ככתוב נטקדש היו נטלין
לולב כל שנה. חבט ערבה וכו', כהו פקדשין ע"פ רחיה ולוקלע שפני אל ערבה נצנת היו חכפין
הערבה חפילו ככתוב כדחית' נכוכה דף ט"ג. סורביות, נטיעות. סוצא וכו', גם דף ט"ה נכוכה טולת
ערבה כידד? טקדש היה לטהר מיזגלים ונקלח טולח יורדין לשם וטקטין עשם מרציות של ערבה ותאין
חוקטין חתן כלדי טוכה וכו'. ברבוח ארובות וכו', גם נטרל ערבות רכות ותחכות ונכוכות יח חטה
כדי יזיהו טוחח ע"ג טוכה חטה וטרדו גם נצנת כפירחו מה היו חומטין? יופי לך טוכה וכו'. מעלסים,
ל' שח. סורים ויחללים וכו', גם דף כ"ג היו חומטין חנו ליה שמתחיים ועינינו ליה מיללות. יקב
סוצבך. כיוי לטוכה ע"פ ישי' ה', כ'. וחטרו נכוכה דף ט"ה ככל יום היו עוקפים את המוכה כעם
אתח וחומטין חכא כ' החיטה נח ר"י חומר חמי וכו החיטה נח. חיל זרזים, הכהימם זרזים הם. כפול
עולה וטורה, ככתוב תיום הכנת שמי ככיים ושני עשחכים סולת טוכה על טולת התמיד. להרבת להרבה.
טחטיך, כעו נחמטיך, לל כעו נחמטת נחומיך את ישראל העוסקים תמיד נטחומיך. ישתעשעו, יטחו
כטכעו. והרליעם, והוליים טן פללות. כטוכה וכו', ככתוב כטוכה ונחת טחשטן (ישעיה ד' ט"ו).

ליום ג' אל סכח. (וכנת אום נשורה)

ע"ס א"ב.

אָערוך שועי. בְּבִית שְׁוֵעי. גְּלִיתִי בַצֹּם פִּשְׁעִי. דְּרָשְׁתִּיק בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי.
הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוֵעי. וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חַי בֶּן תְּשַׁע שְׁעֵי.
אִיב בְּאֵיךְ שְׁעִי. יְחִישׁ מוֹשִׁיעִי. בְּלֵה מְרִשִׁיעִי. לְכָל עוֹד תְּרִשִׁיעִי. מִיָּד
אֲלֹהֵי יִשְׁעִי. גַּעַז לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עֵינֵי רַשְׁעִי. עֲבוֹד עַל פִּשְׁעִי. פְּנֵה נָא
לְהוֹשִׁיעִי. צַדִּיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא שְׁוֵעי. רַחֵם קְרָן יִשְׁעִי. שְׂדֵי
מוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא. הוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא: בְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים חַיִּים וְיִיחַ מִכֵּנוּ.

ליום ד' אל לסועות. (אום חל כיום א' חוערים אערך שועי ואום חל כיום ג' חוערים אבן שחיה).
ע"ס א"ב. אום אָגִי חוֹמָה. בְּרַהֲבַחְמָה. גְּלֵה וְסוֹרָה. דְּמַתָּה לְתַמְד. הַהֲרֹגְנָה עֲלֶיךָ.
וְנַחֲשָׁבֶת בְּצֵאן מִבְּחָה. וְרִיזָה בֵּין מְבַעֲסִיה. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בְּךָ. מַעֲנֶת עֲלֶיךָ.
יְחִידָה לְיַחַדְךָ. בְּבִשְׁוֹה בְּגוֹלָה. לֹמְדָת יִרְאָתְךָ. מְרִימָת לְחַי. נְחוּגָה לְמַכִּים.
סוֹכְלָת סְבָלְךָ. עֲנִיָּה סַעֲרָה. פְּרִיַת מוֹבִיָּה. צֹאן קַרְשִׁים. קַהֲלוֹת יַעֲקֹב. רִשְׁוִים
בְּשִׁמְךָ. שׁוֹאֲגִים הוֹשֵׁעַ נָא. תַּמְכִּים עֲלֶיךָ. הוֹשֵׁעַ נָא: בְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים חַיִּים וְיִיחַ מִכֵּנוּ.

ליום ה' אל סכח. (וכנת אום נשורה).

ע"ס א"ב.

אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. בְּאַרְבַּע שְׁמִיעוֹת. גְּשִׁים בְּשִׁעוֹת. הוֹפְקִי עֲרָךְ שִׁעוֹת.
הוֹגִי שְׁעֵשְׁעוֹת. וְחִדּוֹתֵם מִשְׁתַּעֲשְׁעוֹת. וְעִקִּים לְהִשְׁעוֹת. וְהִגִּי שִׁעוֹת. מְכַלִּים
בְּךָ שְׁעוֹת. יוֹדְעֵי בֵּין שְׁעוֹת. פּוֹרְעֵי בְּשִׁעוֹת. לְהִבִּין שְׁמִיעוֹת. מִפְּקֵי
גְּשִׁמְעוֹת. נוֹתֵן תְּשִׁעוֹת. סְפֹרֹת מִשְׁמְעוֹת. עֲדוֹת מִשְׁמִיעוֹת. פּוֹעֵל
יִשְׁעוֹת. צְדִיק נוֹשֵׁעוֹת. קְרִיַת תְּשִׁעוֹת. הַגֵּשׁ תְּשִׁעוֹת. שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת.
הוֹשֵׁעַ נָא. תְּחִישׁ לְתִשְׁעוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא: בְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים חַיִּים וְיִיחַ מִכֵּנוּ.

ליום ו' אל סכח. (וכנת אום נשורה).

ע"ס א"ב.

אֲדוֹן הַפּוֹשִׁיעַ. בְּלִתֶּךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוֹד וּמוֹשִׁיעַ. דִּלְתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
הַגֵּאֵל הַפּוֹשִׁיעַ. וּמַעֲזִיל וּמוֹשִׁיעַ. וְעִקֶּיךָ הוֹשִׁיעַ. חוֹבֶיךָ הוֹשִׁיעַ. סְלֵאֶיךָ
תִּשְׁבִּיעַ. יְבוּג לְהִשְׁפִּיעַ. בְּלִשְׁחִית תְּרַשָּׁא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיא בַל תְּרַשִׁיעַ. מְגִרִים
תִּמְחִיק וְתוֹשִׁיעַ. נְשׂוּאִים לְהִסֵּעַ. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ. עֲנָגִים מִלְּהַמְנִיעַ. פּוֹתַח
יָד וּמְשֻׁבֵּיעַ. צְמֵאֶיךָ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאֶיךָ הוֹשִׁיעַ. רַב לְהוֹשִׁיעַ. שׁוֹתְרֶיךָ
הוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא. תְּמַיְמִיךָ הוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא: בְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים חַיִּים וְיִיחַ מִכֵּנוּ.

אערך שועי, תכלתי. בזום, כיום כסור. באנק שעי, לתכלתי מנה, ל' וצע ה'. טרשיעי, יסגרי.
אום אני חוסר, כמי לסחול וע"ה זיר ח', י'. וכן כל חסרי אטענין. טוביה, חולר לטעם רענו.
אל לסועות, חולר לחל יתבדק ומוסר על הבע נא. בארבע שבועות, שנאצעת לנחלם; ו"פ כ'
הטענות אל חוד תחרי גזים לפיכך באשמותיהם, ולפי זה יז לומר בארבעה ל' זכר. רחשי ערך שועות,
ל' כלום עדין כמדר תפלותיהם. שועשועות, דברי תורה המזעזעים. וידרחתם, כ"כ נכ"י. להשעות, לכפסת
סניך אליהם. שעות, ענה פליטה. יודעי בין שעות, יודעי כינה לטעמים. רשע השואות, אל תלחמת נג
זכיה כאל שנות כלומר ע'. שעות כדאי' בילקוט זכריה רעז תקע"ט.
רלוה, תהלים קט"ז, ו'. ועסיד, הוועקים אליך. חוכיך, המהכיס לך. מלאך, יחולל. להשפיע,
נכ"י מלפסיע. כל שיה, כל שיה כהנה. מנרים, פירות. נשואים, עננים. שיעירים, סטור דוק.

סדר השענות לחשענא רבא

כאם שטענדיג אל סומח הוא חשענא רבא לחקיים עוד עטתה יתרה להאשענא מלכד-טרכה שכלוכ, ומחירין כריכות העליונות מן כלולג, וואר תפלת מוסף פעלן ז' ס"ח על הציטה ומקייפין את הציטה אע פעמים זכר לשבע המעשיות וסיו מקיימים את העומח כיום הזה. וואר כל אחת מן ז' הכקפות טכניפין ס"ח אחד להיכל.

הושע נא:

לְמַעַן אֶלְהִיבוּ הוֹשֵׁעַ נָא: לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

לְמַעַן גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא: לְמַעַן הוֹרְשֵׁנוּ הוֹשֵׁעַ נָא: פ"ט א"ב

לְמַעַן אֶמְתַּךְ. לְמַעַן בְּרִיתְךָ. לְמַעַן נִדְלָךְ (וּתְפַאֲרֶתְךָ). לְמַעַן רִתְךָ.

לְמַעַן הוֹדְךָ. לְמַעַן וַעֲדוֹךָ. לְמַעַן זִכְרְךָ. לְמַעַן חֲסִדְךָ. לְמַעַן מִצְוֶיךָ. לְמַעַן

יִחוּדְךָ. לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן לַפְאֲדְךָ. לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. לְמַעַן נִצְחוֹךָ. לְמַעַן

סוֹדְךָ. לְמַעַן עֲדוֹךָ. לְמַעַן פְּאָרְךָ. לְמַעַן צְדָקָתְךָ. לְמַעַן קִדְשׁוֹתְךָ. לְמַעַן

רַחֲמֶיךָ (הַרְבִּימִים). לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא. לְמַעַן תְּהַלְלֶנְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא:

לְאַחַר הַקִּפּוּס הַשָּׁנָה לְאַחַר חֲמִשָּׁה חֳמֵרִים עוֹלָם חָסֵד יִבְנֶה: פ"ט א"ב

אָבֵן שְׂתִייה. בֵּית הַבְּחִירָה. גִּזְרֵן אֲרָנֵן. דְּבִיר הַפְּעֻנָע. הַר הַפְּרִיָה.

וְהַר יִדְאָה. זְבוּל תְּפַאֲרֶתְךָ. תְּנֶה דָוִד. מִזֵּב הַלְּבָנוֹן. יִפְהַ נֹף מְשׁוֹשׁ כָּל-

הָאָרֶץ. כָּלִילַת יִפְיִי. לֵינִת הַצֶּדֶק. מְכוּז לְשִׁבְתְּךָ. גִּוְה שְׂאֲנֵן. סִכַּת שְׁלָם.

עֲלִית שְׂכָמִים. פְּנַת יִקְרַת. צִיּוֹן הַמְּצִינִת. קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. רְצוּף אֲהָבָה.

שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא. תֵּל תְּלִפְיוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא:

לְאַחַר הַקִּפּוּס שְׁנֵי חֳמֵרִים לֶךְ וְרוּעַ עַם-גְּבוּרָה תְּעוֹז יְיָ תְּרַם יִמְיָךְ:

אִם אָנֹכִי חוֹקֶה וְגו' תַּטְלַח לַמִּיל דף 372.

לְאַחַר הַקִּפּוּס אֲלִישַׁת חֳמֵרִים תַּמְנֵן אֲמַת לִיעֶקֶב חָסֵד לְאַבְרָהָם:

אֲדוֹן הַבּוֹלְשִׁיעַ וְגו' תַּטְלַח לַמִּיל דף 372.

לְאַחַר הַקִּפּוּס רַבִּיעֵת חֳמֵרִים גַּעֲמַת בִּימְיָךְ נִצַּח:

אֲדָם וְסִמְכָה. בְּשֵׁר וְרַחַת וּנְשִׁמָּה. גִּיד וַעֲצָם וְקַרְמָה. דְּמַת וְתָלָם

וְרַקְמָה. הוֹד לְהַבֵּל דְּמָה. וְנִמְשַׁל בְּבַהֲמוֹת גְּדָמָה. זִיו וְתֵאֵר וְקוֹמָה. חַדְוֵשׁ

פְּגִי אֲדָמָה. טִיעַת עֲצֵי גְשֵׁמָה. יַקְבִּים וְקָמָה. כְּרָמִים וְשִׁקְמָה. לְתַבֵּל

הַמְּסִימָה. מִמְרוֹת עוֹז לְסִמְמָה. גְּשִׁיָה לְקִימָה. שִׁחִים לְקוֹמָה. עַדְנִים

למען מחיר, בן ככל כ"י ה"י הכ' בשנה וקטן לפניה, וככה דריסדי ונדד דבד וכו' וכן ענה הפייסנים נדרב טקטוט בהדבור לטכח פוכר, וז' להס סמן נטקול כמתו בעכלול דף כ"ט, כ', ונלחו כמע מיוסס שנתכר פתוכס אמיקדס כיון לזאת לנקד הד' בשאל דוקא עם קטן לפניה, כמו בפיוסס אסודו על סקוב הכיר כחדות התנועות; אכן בטלות לז' דד אשד אשד איסד איכנו כוכן להשתמש כסס לטכח פוכר אס לא נהסמק ענין, כדי שלא יתערב לשון זכר עם ל' נקתה. למען אסחך, מוסב על הושע נא, וכן כלס. ונכ"י אלתתי בן תנת הושע נא אחר כל פסקא לטען אמתך הושע נא, לטען סמך הושע נא, וכן כולס והפארחד, אינו נכ"י. דחק, תורה שלך. ועודך, הוא נכ"י. יחודך, סמן הסיוד. אבו שחיה, כמו נכ"י א' כ"א י"ח. וכן כל תכרו אענין כנויס ותחיים לניח העקדש וליחשלים. ג"ו ארנו כנ"ל כ' קטלן, כמו נכ"י א' כ"א י"ח. חנה דוד, ישעי' כ"ט, א'. פנת יקרת, זס כ"ח, ס"א. ארם וברסה, מוס על הושע נא. וקרסה, בן נכ"י והוא ל' וקרסתי עליכס עוד (יחוקלל לז' ו') אנתרי רז"ל קרוס. וקרסה, ל' קרסתי כמתחיות ארן (תהלים קל"ט) ל' יחיה וזורה. טיעת, נטיעת נשטה, אחר הכחיה. נשיה, ארן. שחיים, עניס. לנשמה, לזרסה, ל' גסס חרס מים.

לְעֲצֻמָּהּ . פְּרֻחִים לְהַעֲצִימָהּ . עֲצֻמִּים לְגִשְׁמָהּ . קָרִים לְזִרְמָהּ . רִבִּיבִים לְשִׁלְמָהּ . שְׁתִּייה לְחַמְמָהּ . הַשֵּׁע נָא . הַלִּיבָהּ . הַשֵּׁע נָא :

לאחר הקפה חמישית חוטרים יי אָרְיַנְג מַחֲשֵׁדִיר שִׁמְדָּה בְּגִלְהַאָרְצַן אֲשֶׁר־תִּגְהַה הַזֶּה עַל־הַשָּׁמַיִם :

יִי־אִי־ב . יֵאָדָמָה מֵאָרְדֵּר . פְּרֻחָה מִמְשַׁבְּלָת . גִּזְן מִגֻּזִם . וְגִזְן מִדְּלִקְתָּ . רוּזִן מִמֵּאָרְהָ . וְאֵכֶל מִמְשִׁימָה . זִירָת מִמְשָׁל . תִּשְׁהָ מִתְּגַב . סָרְף מִצֹּבִי . יִקָּב מִיִּלְקָ . פָּרִם מִתּוֹלְעָת . לִקְשׁ מֵאֲרָבָה . מַעַד מִכְּלָעַל . גִּשְׁשׁ מִכַּדְלָה . שִׁבְעָ מִסְּלָעִם . עֲדָרִים מִדְּלוֹת . פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן . צֵאן מִצְמִיחוֹת . קָצִיר מִסְּקִלְרָה .

רוֹב מִרוּזִן . שְׁבָלָת מִצְנָמוֹן . הַשֵּׁע נָא . תְּבוּאָה מִחֲסִיל . הַשֵּׁע נָא :

לאחר הקפה ששית חוטרים צָרִיק יי בְּגִלְהַרְכִּיו וְחֲסִיר בְּגִלְמַשְׁשִׁיו :

יִי־אִי־ב . לְמַעַן אֵיתָן הַגִּזְרֵק בְּלֶהֱבֵ אִשׁ : לְמַעַן בִּן הַנֶּעֱקָד עַל עֲצִים וְאִשׁ : לְמַעַן גְּבוּר הַנִּיאָבֵק עִם שַׁר אִשׁ : לְמַעַן דְּגָלִים הַנְּחִית בְּעֵנָן וְאִדֵּר אִשׁ : לְמַעַן הַעֲלָה לְמִרוֹם וְנִתְעַלָּה בְּמִלְאֲכֵי אִשׁ : לְמַעַן וְהוּא לֵךְ בְּסִגְוֹן בְּאֶרְצֵי אִשׁ :

לְמַעַן זִכָּר דְּפְרוֹת הַגְּתוּנוֹת מֵאִשׁ : לְמַעַן חֲפָזֵי יְרִיעוֹת וְעֵנָן אִשׁ : לְמַעַן מָכֶם דִּיר יְהִדֵּת עָלָיו בְּאִשׁ : לְמַעַן יְדִידוֹת אֲשֶׁר אֶהְבֵּת מִשְׁמֵי אִשׁ : לְמַעַן פְּסָה עַד שְׁקֵעָה הָאִשׁ : לְמַעַן לֶחֶם מִחַתַּת אִשׁ וְהִסִּיר חֲרוֹן אִשׁ : לְמַעַן מִקְבָּאָת קִנְיָאָה גְדוּלָּה בְּאִשׁ : לְמַעַן נָף יִדֹּ וְיִרְדּוּ אֲבָגֵי אִשׁ : לְמַעַן שָׁם סִלָּה חֲלָב כְּלִיל אִשׁ : לְמַעַן עַמֵּד בְּגִזְן וְנִתְרַעַף בְּאִשׁ : לְמַעַן פִּלַּל בְּעִזְרָה וְיִרְדָּה הָאִשׁ :

לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרִקָּב וְסִימֵי אִשׁ : לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלְכִים בְּאִשׁ : לְמַעַן רַבֵּן רַבָּן חַוֵּ וְנִגְהַרֵי אִשׁ : לְמַעַן שְׁמִימֵי עִירָה הַשְּׁרוּקָה בְּאִשׁ .

הַשֵּׁע נָא : לְמַעַן תּוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי יְהוּדָה תִּשְׁוִים כְּכִיזֵר אִשׁ . הַשֵּׁע נָא :

לאחר הקפה שביעית חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה שמינית חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה תשיעית חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה עשירית חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה חמישים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה ששים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה שבעים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה שמונים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה תשעים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

לאחר הקפה ששים חוטרים: לֵךְ יי תִּקְרָלָה וְתִזְכָּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִצְעַח וְתִתְחַדֵּר בִּירְבַל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרְצָן לֵךְ יי הַמְּסַלְכָה וְהַמְּתַגְשֵׁא לְכָל לְרֵאשׁ : וְהִיָּה יי לְסַלְקָה עַל־בְּגִלְהַאָרְצַן בִּישׁ הַחַוָּא יְהִיָּה יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר : וְכַתְּוִתָּהּ בְּתַב לְאִסּוֹ .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתֵר : בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד סְלִכְתוֹ לְעֹלָם וָעֶד :

ע"פ א"כ, וכפ"ו תתוס שמואל.

- כַּהֲשִׁיעַת אֱלִים בְּלִד עַפְדֵּי . כַּאֲתֵד לַיִשׁע עַפְדֵּי . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים . דְּרוֹשִׁים לַיִשׁע אֱלֹהִים . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת הַמִּזֵּן עֲבֹאוֹת . וְעַמִּם מִלְּאֲבֵי עֲבֹאוֹת . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת זְבִים מִבֵּית עֲבָדִים . תַּנּוּן בְּיָדָם מִעֲבִידִים . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת טְבִיעִים בְּצִוֵּל גְּזָרִים . יִקְרָךְ עַמִּם מִעֲבִירִים . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת בְּנֵה מִשְׁוֹרֶדֶת וַיֹּשַׁע . לְגֹזֵהּ מִצִּיָּגַת וַיֹּשַׁע . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . נְקִיב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת סִבְבֵי מִזְבֵּחַ . עֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת פְּלִאֵי אֶרֶץ כְּהִפְשִׁיעַ . צַעַר פְּלִשְׁתַּת בְּתָרוֹן אָרֶץ וְנוֹשַׁע . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת קְהֵלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַחַת . רַחֵם לְמַעַנִּם שְׁלַחַת . כֵּן הוֹשַׁע נָא :
- כַּהֲשִׁיעַת שְׁבוֹת שְׁבַמֵי יַעֲקֹב . תֵּשׁוּב וְתֵשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְלֵי יַעֲקֹב . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- (כפ"ו י"י כַּהֲשִׁיעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת . וְחֹזְכֵי יִשׁוּעוֹת . אֵל לְמוֹשְׁעוֹת . וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אָנִי וְהוֹשִׁיעָה נָא :

נְקִיב פְּרָאָה וְנִקְוֵן סְרַאֲסִיא לִין חוֹמֵרִים תַּחְנֵנוּ סַלַח מִתְחִילִים מִיד אַנַּא וְהוֹשִׁיעָה נָא .

ע"פ חש"ק, וזכ"כ תתוס אלעזר (הקליר) חזק.

- תַּחְנֵנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה . תֵּשִׁיבֵנוּ אֶל-יִתְיָבֵל וְאֶל-יִצְחָקֵה . תְּרוֹמְמֵנוּ
- לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ . תְּקוּמְמֵנוּ לְכָרִם סְגִלָּה . תַּצִּיבֵנוּ בְּעֵץ עַל פְּלָגֵי מַיִם
- שְׁתוּלָה . תִּפְדֵּנוּ מִכָּל-נֶגַע וּמִחֲלָה . תַּעֲסֵרְנוּ בְּאַרְבֶּה כְּלוּלָה . תִּשְׁכַּחְנוּ
- בְּבֵית הַתְּפִלָּה . תַּגְדֵּלְנוּ עַל מֵי מַעְדוֹת סְלָה . תִּמְלֵאֵנוּ חֶכְמָה וְשִׁכְלָה .
- תִּלְבִּישֵׁנוּ עוֹז וְגִדְלָה . תִּכְתִּירְנוּ בְּבִתְרָה כְּלוּלָה . תִּיִשְׁרְנוּ בְּאֶרֶץ סְלוּלָה .
- תִּשְׁעֵנוּ בְּיִשָּׁר מִסְלָה . תִּתְחַנְנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה . תִּזְכִּירְנוּ בְּמֵי זֹאת עֲלֵה .
- תוֹשִׁיעֵנוּ בְּיָדְךָ תְּחַלְלָה . תִּתְחַדְדְנוּ בְּזֵיו בְּמִלָּה . תִּרְבִּיקֵנוּ בְּאֶזְרוֹר הַרְוּלָה .
- תַּנְשֵׁנוּ לְקֶץ הַנְּאֻלָּה . תִּבְיֵאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרִנָּה וְעִזְלָה . תַּאֲדִירְנוּ בְּיִשַׁע וְגִילָה .
- תַּאֲמַעְנוּ בְּרוּחַ וְהַעֲלָה . תִּלְבַּבְנוּ בְּבִגְדֵי עִירָךְ כְּבַתְחַלְלָה . תַּעֲלֵנוּ עַל כְּלָאִם
- לְתַהֲלָה . תִּזְכִּירְנוּ בְּשִׁשׁוֹן וְגִילָה . תִּרְבִּיעֵנוּ בְּמַדְעָה שְׁמֵן לְהַצְחִילָה .

הוֹשַׁע נָא . תַּחֲזִיקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה . הוֹשַׁע נָא :

אָנִי הוֹשִׁיעָה נָא

ע"פ א"כ.

- אָנִי אֶזְוֵן חַיִּין תְּאֲבֵי יַשְׁעֵךְ . כְּעֲרֵבֵי נִחַל לַשַּׁעֲשֻׁעֵךְ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנִי גֵאֻל בְּנֵת נִסְעֵךְ . דִּימְכָה בְּטַאֲמֵאֵךְ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :

חשיבנו, כן נבי' ועקר בבחר כלולה, ל"ו כחזן וכלב. כמי זאת, זיל ח', ה'.
 און, כחזינה, חיו, פתינה. לשעשעך, לשמין. כנה נסער, יחלל ע"כ תהלים ט', ט"ז. חובה
 עס טוטה, ישיח כ"ו י"ט. בטאטאך, ל' ישיח י"ד כ"ד. לכריח טבעך, למרת טילב סמטע וחטום

- אָנאָ הַבֵּט לְבָרִית סַבְעָךָ . וּמַחֲשֵׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעֶךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ וְכִרְלָנוּ אִכּ יְדָעָךָ . חֲסִדָּךָ לָמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ מְהוֹרֵי לֵב בְּהַסְלִיאֶךָ . יָדַע כִּי הוּא פִלְאָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ כַּפִּיר בַּח תְּקַלְנוּ יִשְׁעָךָ . לְאַבְתוּיָנוּ בְּהַשְׁכַּעָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ מִלֵּא מוֹשְׁאֵלוֹת עִם מוֹשְׁעָךָ . נַעֲקֹד כָּמוֹ בְּהַר מוֹר שׁוֹעָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ שׁוֹב אֱשֵׁלִי נִטְעָךָ . עֲרִיצִים בְּהַנִּיעָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ פֶּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רַבְעָךָ . צִיה מִדָּם בְּהַרְבִּיעָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ קוֹרְאֶךָ אֶרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ . רַעַם בְּמִוֹכ מְרַעָךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אָנאָ שְׁעָרֶיךָ תַּעֲל מִמּוֹשׁוֹאֶךָ . תֵּל תִּלְפִּיּוֹת בְּהַשִּׁיאֶךָ . וְהוֹשִׁיעָה נָא :

אָנאָ אֵל נָא חוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :

ע"ס חשר"ק

- אֵל נָא תַעֲשֵׂנוּ קֶשֶׁה אוֹכְד . שְׁמַנּוּ מוֹסַסְרָךָ אֵל הַמְאֹכְד . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא רֵשָׁה אֶת־צֶאֱן הַתְּבַרְנָה . קַשְׁיָה וְעֵלְיָה הַרְוָה . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא צִאֲנָךָ צֶאֱן כְּרַעֲיָךָ . פְּעֻלְתְּךָ וְרַעֲיָתְךָ . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא עֲנֵי הַצֶּאֱן . שִׁיחָם עֲגוּה בְּעַת רַעֲוֹן . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא נִשְׁאִים לָךְ עֲנֵן . מִתְקוּמְךָ יְהִיו בְּאֵן . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא לְמַגְפֵּי לָךְ מִים . כְּמַפְעֵינֵי הַלְשָׁעָה לְשֹׂאבֵן מִים . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא תַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשְׁעִים . סַסְוִלִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ גּוֹשְׁעִים . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים . זַעוּם לְגַשֶׁר כָּל־בּוֹגְדִים . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא תִּכּוֹד תּוֹכּוֹד . תִּכְבָּרִים בְּלִתְךָ וְכוֹד . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא הוֹרְשִׁיךָ בְּעַגְפֵי עַרְבוֹת . גַּעֲגִים שְׁעָה מְעַרְבוֹת . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :
- אֵל נָא בְּרַךְ בְּעַמּוֹד שְׁנָה . אֶמְרֵי כְּפִלּוּלֵי שְׁעָה נָא . הוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא :

(*) כִּי־עַתָּה חִלַּק מוֹסֵף כִּן־הָיוּ וְשִׁמְרֵי : וְכוֹד בְּרִית מְבָרְכִים . מְבָרַח : וְצִוָּה וְקִשָּׁה שְׁבִית אֶהְיֶה וְהוֹשִׁיעָה לְסֵטוֹ שְׁפָה : אֵלֶּה בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵינָךְ אֶבְיָנוּ : לְפִי הַחֲקִיטָה הַכֵּר נָא כִּי אִם בְּקִשְׁרֵנוּ . בְּרַחֲמֵי בְרִית חוֹסְלָפֶנּוּ . וְכִד וְאֵל הַסֵּר בְּרִיתָהּ אֶשְׁבֵּנּוּ וְשׁוֹב בְּרַחֲמֵים עַל שְׂאֵרֵיט : יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעָה לְעַם שְׁפָה : רַחֲמֵיךָ וְכִד לְסַלְוִין כְּשִׁלְגֵי אֹרֶם . תַּבֵּס לְבָרִית בְּגִיד נָא הַסֵּים . כִּל וְקִשָּׁה וְיֵשׁ עִם הַקִּדִּים . וְכִד בְּרַחֲמֵיךָ גִּיטִים קִדִּים וְהַשֵּׁב שְׁבִית אֶהְיֶה וְהוֹשִׁיעָה לְסֵטוֹ שְׁפָה : כִּי אִזְחַפְשָׁה עַד פִּינָה יִבִּיו וְרִדְדָה . נָא הַדֵּם לְאוֹת לְקַשְׁקֶשֶׁת לְעִקְדָה . קִנֵּס דוֹכֵשׁ דָּסִים גָּשְׁשָׁךְ עִם חֲסִידָה . וְכִד בְּרַחֲמֵיךָ יֵי בְּמַסְרָה וְשׁוֹב בְּרַחֲמֵים עַל שְׂאֵרֵיט : יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעָה לְסֵטוֹ שְׁפָה : יְדוּשׁ דָּסִים יִזוּ דִּינֵנוּ . הַשֵּׁב שְׁבִיתָי פַּחֲסִים פְּעִינֵנוּ . הַסֵּם נִסְבְּרָנוּ וְלֹא בְּקִשָּׁה פְּרִינֵנוּ . וְקִדוֹ קִשְׁשָׁה הַסֵּסִם לְעִינֵנוּ וְהַשֵּׁב שְׁבִית אֶהְיֶה . וְהוֹשִׁיעָה לְסֵטוֹ שְׁפָה :

בְּבִרְתוֹ . אִכּ יִרְעָךָ . אֲחִירָם . נַעֲקֹד וְכוֹ' כִּי־ח נַעֲקֹד טַר מוֹר כְּמוֹ זַעֲנָךָ . אֱשֵׁלִי נִטְעָךָ . אֵילָנוֹת נִטְעוּ עֲלֶךָ רַ'ל תִּחַל (יִשְׁמִיעַ א' כ"ח) . רַבְעָךָ . גַּשְׁמָךָ . צִיה אֲדַמְהָ . בְּרַחֲמֵיךָ . כִּהַמְצַרְךָ עֲמַהֵם , ל' אִים רַעִים לְכַתְחַשְׁתֵּם (מַסְלֵי י"ח , כ"ד) . תַּעֲלֵי . תַּעֲלֵה . סַסְוִוִּיךָ , ל' חוֹרְכָן כְּמוֹ אֲזוּהָ וְעַזְוֵהָ (אִינֵן ל' ג') . כִּהַשִּׁיאֶךָ , כַּסִּיף ל' כְּאוֹתוֹת וְהַחֲחַמְטוֹת . וְכַסִּיף גַּרְם כִּהַסְפִּיעֶךָ . קִצוּפָה , תִּיכָה זוֹ אִינֵנָה נְבִי' . שִׁיחָם , תַּפְלָתָם . כַּסְמַעֲתֵינוּ וְכוֹ' עַל־כֵּן יִשְׁמִיעַ יי' , ג' . הַבְּכוֹרִים בְּלַחֲךָ וְכוֹד , תֵּלֵךְ לְיִשְׂרָאֵל עַל־כֵּן וְהַכְרָה לִי כַחֲסֵהָ עַר כַּסֵּף וְחַזְמֵר שְׁמִירָם וְל' תָךְ שְׁמִירָם (כַּסֵּעַ ג') (ג') וְכוֹד וְחַמְרֵי אֲחִיר הוּא , וְלַדַּעַת כַּסִּימָן וְהַכְרָה עֲזוּרָת נְכַר בְּרַחֲמֵיךָ תַּשׁוּת כִּכ' וְכִכ' הַבְּכוֹרִים יִשְׁקָךָ . גַּעֲגִים , שׁוֹמְתָם . וְכִכ' גַּעֲגִימָם . סַעֲרָבוֹת , עַמְמִים . אֶמְרֵי כְּפִלּוּלֵי שְׁעָה נָא , כִּן כִכ' יִמְסַמְכָךָ ; יִסֵּם ח' אֲמֵרֵי רַלָה כְּפִלּוּלֵי כִי־ס כִּהַעֲרַתָּ .

אָנָא אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיָנוּ אֲתָהּ:

ע"ס השר"ק כולפ, וע"ס א"ב בסוגר.

- לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו. הַנְּמַלְט בְּרַב צַדִּיקוֹתָיו. מַצֵּל מִשֹּׁטֶף כְּבוֹא מִבּוֹל מַיִם. לֹא־מִי אֲנִי חוֹמָה.
- לְמַעַן שְׁלֹם בְּכָל־מַעֲשִׂים. הַמְּנַסֶּה בַּעֲשָׂרָה נְפִישׁ. בְּשֵׁר מִלְּאִכִּים נִם יִקַּח נָא מַעַט מַיִם. לְבָרָה בַּחֲמָה.
- לְמַעַן רַךְ וַיְחִיד נְתַנְט לְמַאֲה. זַעַק אֵיחָה הִשָּׂה לְעֵלָה. בְּשִׁרְוֵהוּ עֲבָדָיו מִצְאָנוּ מַיִם. לְגוֹלָה וְסוּרָה.
- לְמַעַן קָדַם שְׂאֵת בְּרָכָה. הַנְּשַׁטֵּם וּלְשִׁמּוֹךְ הַכָּה. מַיְחָם בַּמְּקוֹלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמָּר.
- לְמַעַן צַדִּיק הָיִיתָ לָךְ לְכַהֵן. בְּתַחַן פֶּאֶר יִבְרִיחַ. מְנַסֶּה בַּמַּסָּה בְּמִי מְרִיבֵת מַיִם. לְהַדָּר הַטּוֹב.
- לְמַעַן פֶּאֶר הָיִיתָ נְבִיר לְאֶחָיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר נָבַר בְּאֶחָיו. מִסְפֵּר רַבַּע מִדְּלִיו יֵל מַיִם. לֹא־לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ.
- לְמַעַן עָנּוּ מִכָּל וַנִּגְאָמֶן. אֲשֶׁר בְּצַדִּיקוֹ בְּלִבֵּל הַמֶּן. מְשׁוֹךְ לְגוֹאֵל וּמְשׁוֹי מַמְיָם. לְזֹאת הַנְּשִׁקְפָה.
- לְמַעַן שָׁמְתוּ כְּמִלְאֲכֵי מְרוֹמִים. הַלְלֵשׁ אֹרִים וְתַמִּים. מַצִּיחָה לְבֹא בַּמְּקַדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ יְדִים וְרַגְלִים וְהַחֲצִיצֵת מַיִם. לְהַלֵּת אֲתָבָה.
- לְמַעַן נְבִיאָה מְחֹלוֹת מַחֲנִים. לְכַמְהֵי לֵב הַשְּׁמָה עֵינַיִם. לְרַגְלָה רַצָּה עֲלוֹת וַיְהִי בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ אֲהַלִּיז.
- לְמַעַן מְשִׁרֵת לֹא מִשׁ מֵאֲהֵל. וְרַחַת הַקִּדָּשׁ עָלָיו אֲהֵל. בְּעַבְרָו בִּיְהוֹן נְבָרְתוּ הַמַּיִם. לְיָפָה וּבָרָה.
- לְמַעַן לְמַד רְאוֹת לְטוֹבָה אוֹת. זַעַק אֵיחָה נְפִלְאוֹת. מַצִּיחָה טַל מְגוּזָה מְלֵא הַסֶּפֶל מַיִם. לְכַלֵּת לְכַנּוֹן.

למען תמים וכו', נח. לאום אני חומה, חלד לישראל כשיזי האידים, וכן לברה כחמת, לדסתה לחמר וחסריתם זכפיתם. שלם, חנהם. כשר, כחזר ראה, ל' חזרנו. רך ויחיד. יחוק. נתנם למאה, כן כ"ו וד"י וכן עקר; ועם נחט נולד, על' חנטה פניה (זיר ב', י"ג). כשרוהו עבדיו וכו', נחשית כ"ו ל"ב לגולה וסודת, חלד לישראל, ע"ה ישעיה ט"ט כ"א. קדם שעת ברכה. יעקב. הנשטם, נחשית כ"ז ט"א. מיהם את העלון (שם ל', ט"א). ערק היות לך לכה, שט לוי. כחחן פאר יכהו. נגרי כחונה. סנסה כססה דכרס ל"ג ח'. להדר הטוב, זו ירושלים. פחאר, יהודה חזר נתפאר להיות נביד ונגיד לחיו ככמות כד"ה ה' ב'. לרא לט, כנ"ל טלח ו', חונמת כי לוח חוכל לקום (ברחשית ל"ח ל"ה) כי לחת ו' חט מריחם בלן כפדר ח"ב עט, טה רכנו. שטרו כמלאכי סרמיים, חתק הבה, וטה חטור כמלאכי סחטיים, חט ע"ה טלחי ב', ו'. סעה לבוא חכו' ככ"י טלח לכות כקדש נחילת טים, נביאה, טרים הנחילה. לרגלה, כנחלה ומסחה. ששרת. יחטע. למר וכו', נדען ככמות סופטיים ו'.

לְמַעַן כָּלֵל עֲשׂוֹת מִלְחֲמָתְךָ • אֲשֶׁר בְּיָדֶם תִּתֶּנָּה יְשׁוּעָתְךָ • צְרוּפֵי מַעוֹ בְּלִקְקָם
 בְּיָדֶם מָיִם • לֹא בְגֹד בָּךְ • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן יַחֲדוּ צַדִּיקִים רַשׁ • אֲשֶׁר מִיָּדָם לְגִזְרֵי הַקֶּדֶשׁ • מִמִּכְתָּשׁ לְחַי הַבְּקָעָה לֹא
 מָיִם • לְמַעַן שֵׁם קִדְשֶׁךָ • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן סוּב הַלֵּךְ וְגַדְל • מַעַקְשׁוֹת לֵב עַרְהוּ חֵדֵל • בְּשׁוּב עִם מַחֲסֵא צֹ שְׂאֵב
 מָיִם • לְנֶאֱמָה בִּירוּשָׁלַיִם • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן חַיָּךְ מְבָרְכֶר בְּשִׁיר • הַמְלַמֵּד הַטָּרְהוּ בְּכָל־כְּלֵי שִׁיר • מְגִסָּף לְפָנֶיךָ בְּתֹאב
 שְׁתוֹת מָיִם • לְשֹׁמֵר כָּךְ סְבָרִים • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן זֶךְ עֲלֶה בְּסַעְרָה • הַמְקַנֵּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה • לְפִלְלוֹ יִרְדֶּה אֵשׁ וְלַחֲבָה
 עֶסֶר וּמָיִם • לְעִינֶיךָ בְּרִכּוֹת • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן וְאֶרֶת בְּאֶמֶת לְרַבּוֹ • פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ נֶאֱעַל בּוֹ • בְּקִדְתּוֹ מִנְגֵן נִתְמַלֵּא
 גְּבוּיִם מָיִם • לְפָצוּ מִי בְמִכָּה • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן הִרְדֵּר עֲשׂוֹת רַעְוָנֶךָ • הַמְכַרִּיז הַשׁוֹבֵה לְצֹאנֶךָ • אִזּוּ בָּבֹא מְדַרְךָ סָתֵם
 עֵינֹת מָיִם • לְצִיז מְכַלֵּל יִפִּי • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן דִּרְשֶׁךָ בְּתוֹךְ רַגְלוֹהָ • וְסוֹדֶךָ לְמֹ נְגִלָּה • כְּלֵי לְדִתְנָאֵל דִּרְשׁוּ זְרַעוֹנִים
 וּמָיִם • לְקוֹרְאֶיךָ בְּצַר • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן גְּמַר תְּכַמֶּה וּבִינָה • סוֹפֵר מְדוּר מְסַלֵּשׁ אֲמָנָה • מְחַבְּבֵי אֲמָרִים הַמְשׁוֹלִים
 בְּרַחֲבֵי מָיִם • לְרַפְתִּי עִם • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן צִאֵי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל־לַיְלָה • שׁוֹפְכִים לָךְ שִׁיחַ בְּלֹא לֵב וְלֵב • שׁוֹאֲלִים מִפֶּה
 עוֹ מְסֻחֹת מָיִם • לְשׁוֹרְחֵי בָיִם • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן אִימְרֵי יְגַדֵּל שְׁמֶךָ • וְהֵם נִתְלַתְךָ וַעֲמֶךָ • צְמֵאִים לְיִשְׁעֶךָ בְּאֶרֶץ עֵיפָה
 לְמָיִם • לְתַרְתָּ לְמֹ מַעֲרָה • הוֹשִׁיעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֶבְיֹנוּ אֲתָהּ:
 יְיָ הוֹשִׁיעַ נָא אֵל נָא • אֲנָה הוֹשִׁיעָה נָא: חזק חזק

הוֹשִׁיעַ נָא סֵלַח נָא • וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזָנוּ:

פ"ט א"ב. היער זענט און לולב חזק אחרת חזק חזק ריח הושענא רבא ריח ריח חזק.

תְּעַנֶּה אֲמֹנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב בְּפָיִם • הוֹשִׁיעָה נָא:
 לְמַעַן צִאֵי בְּאֵשׁ וּבְפָיִם • וְהַצְלִיחָה נָא:

כליל וכו', שלש מלות המלקחים ככתובם, יחד וכו', ששון. טוב הלך וכו', שמואל הכניס (ז"ו נ', כ"ז).
 שאב סים, ז"ו ו', ו'. ט"ז סכרר וכו', פן גרם נבי' וכו', כי פתחונו אל לחוק לחייב, וכו' פלך לחד סיה
 טזחוק ומכרד לפי הארון ככות חז טרדק ומזחוק (דכ"ט ס"ו כ"ט) ומתוכ תמורתו חז טפוז וע כרכד (ז"ו ו'
 ט"ז). מנסך לפניך, כן נבי' ועקר ט"פ ט"ז כ"ג, ט"ו. וע"ז. זך עלה וכו', זה עליה. ושרח באסח וכו', זה עליהע ככתוב
 כט"ג ג'. הררה וכו', זה חוקיה ככתוב כט"ז י"ט. סוחר, סוחר, וכו' ל"ג, ר'. דרשוק וכו', אלו דניאל חנניס
 מיסל ועזריה ככתוב דניאל ח'. גמר חכמה וכו', זה מורל. כלל לך ולב, ר"ל אמן לנס חלוק.
 בא באש ובסיס, חנניס אבינו שחלקן לכסן באש ומעטע העקדס כל נמיס עד מלחה,

הושיענו אל מעוננו:	גִּזְרֵי וְגַם יִשְׁחָה נָא מַעַט מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה רַגְלִים גְּזוּזֵי גִזְרֵי מַיִם:
הושיעה נא:	לְמַעַן הַבְּעֵר בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	וְשֵׁב וְחָסַר בְּאֵרֶז מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה וְכִים חֲזִינִים עָלַי מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן תִּחַק מִסָּאֵל מִקְלָח בְּשַׁקְלָחַת הַמַּיִם.
הושיענו אל מעוננו:	סַעֲזֵנּוּ וְגַל אֶפְסֵן מִבְּאֵר מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה יְדִידִים נִחְלֵי דַת מְשַׁלַּת מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן קָרַח בְּמִשְׁעֻטָּתָם מַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	לְהִכִּין לָמוֹ וּלְצִיָּאֵאִימוֹ מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה מִתְחַנְּנִים בְּבִלְשִׁימוֹן עָלַי מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן גַּאֲמֹן בֵּית מִסְפִּיק לְעַם מַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	סַלַּע הַדָּ וְיִזְוִים מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה עֹנִים עָלַי בְּאֵר מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן שְׁקַד בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	צְמֵאִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה קְדוּשִׁים מְנַסְכִּים לָךְ מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן רֹאשׁ מְשֻׁרְרִים כְּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	שֵׁב וְנִסַּךְ לָךְ מַיִם.
הושיעה נא:	תַּעֲנֵה שׂוֹאֲלִים בְּרַבְעֵ אֲשָׁלֵי מַיִם.
הושיעה נא:	לְמַעַן הַל תִּלְפִּיזַת בֵּית מִצְאָא מַיִם.
הושיענו אל מעוננו:	תַּפְתַּח אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם.

רְחֵם נָא קְהֵל עֲרֵת יִשְׂרָאֵל • סִלַּח וּסְחַל עֲוֹנָם • הושיענו יי אלהי ישענו:

אֲנִי בְּעֵינַי עֲבָדִים אֲיִד אֲדוּגִים • בָּאֲנִי לְסַגֵּיךָ גְּדוּגִים • הושיענו יי אלהי ישענו:
 גִּאֲרָה אֲדַגֵּי וְהֲדַגֵּים • נִתְגַּרְדוּ בְּנוֹ מְדַגֵּים • דְּשִׁיבֵנוּ וּבְעַלְמוֹנוֹ וּדְלַתְךָ אֲדַגֵּים • הו' א' י'
 הֵן גְּשֻׁטֵי הַיָּם בְּתַתְּנוֹן • עֲרִיךְ רַחֵם וְחַנּוּן • וּסְפָרְנוּ נִסְלֵי אֲתִיךָ בְּשִׁנְנוֹן • הו' א' י'
 זָכַת חֶלֶב וְדָבַשׁ • נָא אֶל־הַיִּבְשֵׁל • חֲשֵׁרַת מַיִם בְּאֵבָה תִּתְכַּבֵּשׁ • הו' א' י'

כַּמְטַר נִקְלָה • רַגְלִים וְגַל יִשְׁחָל • נוֹן • עֲבָדוֹ • תַּעֲנֵה • יִחַק • חֲלָק • יִשְׁחָ (כַּלֵּי כ"ו, י"א). כַּד
 וכו', כַּמְטַר נכ' חֲחָ כ"ו י"ח. תַּעֲנֵה כַּמְטַר וכו', זִשְׁרוּ, תַּעֲנֵה לְיִשְׂרָאֵל הַמְטַחֲנִים עָלַי מַיִם כַּשֵּׁ
 סַמְחָנוּ מִיִּסּוּן לֵל כַּמְטַר. נִסְחָ בֵּית, מַרְעִיָּה. סַלַּע הַדָּ, זִשְׁרוּ י"ז ז'. שְׁקַד וכו', כַּמְטַר נכ' חֲחָ
 כ"ח. רֹאשׁ מְשֻׁרְרִים, הַדָּ. סַמְחָ וכו', ז"כ ל"ג, ס"ז וס"ז. שׂוֹאֲלִים וכו', יִשְׁחָל כַּמְטַר וכו' וכו'
 חֲחָ נִלְרַבְעֵ מִיָּד מַיִם וכו' ד' מִיָּד עַל לִלְבַּת הַל חֲלִפְיוֹת, כַּמְטַר.
 וְעַלְמוֹ חֲחָ, ל' יִשְׁחָ כ"ו, י"ג. כַּמְטַר, ל' תַּנְחַם לְכַתֵּךְ. דַּבַּר כַּן כַּיִּי וְעַשׂוֹ כַּמְטַר

מַעֲנוּ בַּשְּׂמֹנֶה בְּיַד שְׁבַעַה וְשְׂמֹנֶה. יִשָּׂר צְדִיק אֶל אֲמוּנָה. וה' א"י:
 כֶּרֶת בְּרִית לְאֶרֶץ. עַד כְּלִימֵי הָאָרֶץ. לְבִלְתִּי פָרֹד בָּהּ פָּרִץ. וה' א"י:
 מִחֲתַנְגִּים עַל־מַיִם. בְּעַרְכֵּימָם עַל יְבֵלֵי מַיִם. נֹא זָכַר לְמִי נִסְפָּה הַפָּיִם. וה' א"י:
 שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִשְׁעַתָּם. עוֹמְסִים בְּשִׁמְעַתָּם. עַגְם בְּקוֹל פְּנֵי עַתָּם. וה' א"י:
 פִּעַל יִשְׁעוֹת. פְּנֵה לְפִלְגֵלִם שְׁעוֹת. צִדְקָם אֶל לְמוֹשְׁעוֹת. וה' א"י:
 קוֹל תְּשֻׁמַּת שֵׁשׁ. הַפֶּתַח אֶרֶץ וַיִּפְדֵּה יֵשׁוּעַ. רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָסִין רִשְׁעֵי. וה' א"י:
 שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פֶּתַח. וְאַצְרָף הַטּוֹב לְגוֹת פֶּתַח. תּוֹשִׁיעַנו וְרִיב אֶתְמַתַּח. וה' א"י:
 ח' קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: וּבְקִיָּל חוּר.

ג"כ מ"ב.

אֲמֹן יִשְׁעָךְ בָּא. קוֹל הוֹדֵי הַגְּהֻזָּה בָּא. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 בָּא בְּרַבְבוֹת פְּתִים. לְעִמּוּד עַל־דַּר הַיְתִים. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 גִּשְׁהוּ בְּשׁוֹפָר לְתַקַּע. תַּחֲתוֹ הַר יִבְקַע. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 דָּפַק וְהַצִּיץ וְחָרָח. וּבֹשֶׁת תְּצִי הַדָּר מִמְזוּרָח. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 הַקִּים מְלוֹל נְאֻמוֹ. וְבָא הוּא וְכִלְקָדוֹשִׁים עַמּוֹ. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 וְלִכְלֵבֵי הָעוֹלָם. בַּת קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 זָרַע עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ. נוֹלְדוּ בְּיַלְד מִפְּעוּי אִמּוֹ. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 חָלָה וַיִּלְדָּה מִי זֹאת. מִרְשָׁמַע בְּזֹאת. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 סוֹדוֹר פִּעַל כָּל־אֵלֶּה. מִי רָאָה כְּאֵלֶּה. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 יִשַׁע וְזִמְן הַחֹדֶר. הַיְחַלל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 בְּבִיר רוּם וְתוֹתָת. אִם־יִלְד גּוֹי פְּעַם אֶחָת. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 לֵעַת יִגְאֵל עַמּוֹ נְאוּר. וְהִידָה לְעַתְעָרְכַּי הַיְהִי־אוּר. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 מִדְּשִׁיעִים יַעֲלוּ בְּהַר צִיּוֹן. בְּיַחֲלָה גַם־יִלְדָה צִיּוֹן. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 נִשְׁמַע בְּכָל־גְּבוּלָךְ. הַרְחִיבֵי מְקוֹם אֲהַלְךָ. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.
 שִׁימֵי עַד דְּבִשְׁשֶׁק מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ. קַבְּלֵי בְּנֵיךָ וּבְגוֹתֶיךָ. מְבַשֵּׁר וְיֹאמֵר: קוֹל.

ולמנונה של חרן ישראל תחכה, וח' תחכה לכסתרת טוסב על חזרת. טענ בשמנה, נטע לוחמ נלרן טענכ. שבעה ושמונת, טיכה ה' ל' שיחים, ל' פייס.

קול מבשר וכו', עש"ה ישימה כ"כ ו'; והפייסן קמן טכ עניני הנטלות הטכחות תזועת וזיסת ישראל לטחיה, ויחמר כי ישח קול טכר חכר ויחמר לוחסן יטכך וכו'. אסון, כן, כן הוא טכל ליי דיי. ודע כי בטחזור דטת נטלח פיוט זכ ויחג כלטמות וזס אחרו חרוזי ט"כ עור י"ח חרוזים וטמום נכס אלעור כירבי קליר חוק. קול דרדי, זיר כ', ח'. כחיס, כמות של טלכיס. לעסוד וכו', עש"כ ככריס יד, ל'. והציון, כ"ח והאיר. וכל קרשים, עש"ה וכריס יד ה'. כח קול, קול טן כטמיס. חלה וילדה מי ואח, ישראל הטחולדה מי זוט עש"ה זיר ג', ו'. ו'. י'. היא חלה וילדה, ועש"ה יאעיה פ"ו, ח'. מי שטע, מי ראה. היחול. אם יולד, טס. לעת יגאל עמו, כ"ח לעת ו'לה לטעו. והיה לעת, וכריס יד, ו'. משיעיים יעלו, עש"ה ענדריס כ"ח. כי חלה, יאעיה פ"ו ח'. הרחיבי, זס כ"ד, כ'. שיש ער דטסק,

מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	עֲלוּ תְבַצְּלוּת הַשָּׁרוּן. כִּי קָמוּ יְשָׁנֵי הַחֲרוֹן.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	פְּנֵי אֱלֹהֵי וְהִשְׁעוּ. הַיּוֹם אִם-בְּקוֹלֵי תִשְׁמְעוּ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	צָמַח אִישׁ צָמַח שָׁמֵן. הוּא הוֹיֵד בְּעַצְמוֹ.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	קוֹמֵד כְּפוֹשֵׁי עֶפֶר. הַקִּיצוּ וְהִנְנוּ שִׁבְגֵי עֶפֶר.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	רָבַחִי עִם בְּהַמְלִיכוֹ. מִגְּדִיל יְשׁוּעוֹת מִלְּפִי.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קול.	שֵׁם יְשׁוּעִים לְהַאֲבִיד. עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשְׁחִיו לְדָוִד.
מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר:	תְּנֶה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.

חזן ג"פ. קול מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: והקהל חוזר ג"פ.

ז' הַיְשִׁיעָה אֶת-עַמְּךָ וּבְרַחֵם אֶת-נַחֲלֶיךָ וְהַעֵם וּנְשָׂאֵם עַד-הָעוֹלָם: וְהַיּוֹם דְּבַר־י אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יי קְרֹבִים אֵלַי אֱלֹהֵינוּ יִזְמַם וּלְיִלְדָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיָמָיו: לְמַעַן הַעֲת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:

וחונטין את הערבה על הקרקע פעמים שו שלוש.

קריש שלם, עלינו. ותכנה קולות חוטרם אין כאלהינו.

ויח חוטרם אחר אנחנו כל השענות ממנו כ"ג מסויר לדוד הבו לה', ז"ג בו ז' קולות כנגד ז' ההקפות.

תפלה לחטרה אחר חנוש הערבה.

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבוֹחֵר בְּגִבּוֹרֵי אֱמוּנָה וּבְמַגְבֵּי יָדָם הַשׁוֹבִים שְׁתַּקְּבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-תְּפִלוֹתֵינוּ וְהַקְּפוֹתֵינוּ וְתוֹכַר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימָה וְתִסִּיר מִחִיצַת הַבְּרִיָּה הַמַּפְסִיקָה בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ וְתַאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתַטִּיב לָנוּ הַחֲתִימָה תְּלַח אֶרֶץ עַל בְּלִימָה וְהַחֲתִמְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ מַחֲשַׁבְתֵּנוּ בְּחִבְיַת הָעֶרְבָה בְּאֵלֵינוּ כְּנֹנוּ בָּהּ בְּקִלְהַבְּנוֹת בְּתַקְוָנוּ וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ אוֹר הַחַיִּים וְאוֹצְרוֹ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מַיִם גַּפְשׁ שְׁקָקָה וְיִקַּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָחוּב יִפְתַּח יי לָךְ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִמֶּנּוּ אוֹצְרוֹ בְּעֵתוֹ וּלְבַרְךָ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. אָמֵן:

ע"ה זכריה ט', ח'. וראה גם פירוט רש"י חבולת השרון, יסאל ע"ה ז' כ', ח'. ישני חבולת, הזכות. פנו אלי, ישעיה ט"ה, כ"ב. תנ"ח כשון החזון הזה, כדוייך עוד לא חקצית, כן הטלח העשית. צמח שמו, זכריה ו', י"ג כפושיו עפר, הכפופים וקטרים בעפר. היצו וכו', ככזות ישעיה כ"ו, י"ט, יחיו מתוך נבלתי יקוטון, הקילו וכו'. זככני עפר וגו'. רבחי עם, החשכה נעמים. מצריל ישועות סלכו, תהלים י"ח, כ"א.

סדר שמיני עצרת ושמיחת תורה.

שמיני עצרת (כ"ז תשרי) הוא תל כפני עשמו. ואם חל כיום ה' לךך לעשות עבוד תבאלין. כעריבת לשמיני עצרת מתפללים כמו בכל י"ט חלה אומרים נתפלה אח יום השמיני חג העצרת הזה, וכן בקידוש, ואומרים שהיינו כליל ראשון וזני. וכחל בשבת מוסיפים ושסרו ומזכירים על שנת נתפלה ואומרים ויכלו סגן אבות, וזי קהלות אומרים ג"כ נטה מדליקין. וסדר הקידוש מפורד לשעלה נדף 366.

בשחרית של שמיני עצרת מתפללים על סדר י"ט, וגומרים את ההלל. (וכחל בשבת אומרים קהלה קודם הולאה ס"ח). ומזכירין כ' ס"ח וקורין כחשן ה' גברי נסדר חזה נפ' כל הבכור (ובשבת מתחילין מן עשר העשר ומתחלק לו' גברי), ונס"ח אני קורין לספסיר נפ' פינחס ביום השמיני עצרת תורה גו' ומפסירין נפ"ח ס' ח' ויהי בכלות שרימה להחלל וכו', (ואומרים בשבת יקום פרקן) ונותנים סמנה יד. ואומרים אשרי, יהללו ומכניסין ס"ח להיכל. ואומר ה"ץ חצי קדיש ומכריז משיב הרוח ומוריד הגשם, ועומדים להתפלל תפלת טוקף ומתחילין לומר נה משיב הרוח, וה"ץ חוזר התפלה, והכהנים שולין לדוכן, וגומר ה"ץ התפלה, קדיש שלם. אין כאלהינו, עלינו, שיר יהודי, ומזכור לפי המנהג. נענין ישיבת הסוכה נשמיני עצרת כחג הגאון יענ"ץ: בחולה לארץ חובלין כסוכה לילו ויטו וזין ומין סוכרין על ישיבתה, והמנהגים חלוקים; אבל המתקין יושנין נה כלילה וניום, רק אחין ימיים נה כלילה, אבל כל פשוטה זיז להם לאכול חובלין נה, עכ"ל.

תפלה לומר כשיולאים מן הסוכה. חן ש"ע ועו מן חזי דערי סוכה לישט, ומנש ומן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואחי אבותינו ק'שם שקימתי וישקתי בפסכה זו בן אצקה (לשנה הבאה) לישב בסבת עור של לוחותי:

בשחרית ש"ע אומרים ס' התמיד, אשרי ובא לציין נחל, ח"ק (ובשבת מוסיפים חגי תפלה, וקורין ג' גברי נפ' חמא הברכה, ואומר ה"ץ ח"ק) ומתפללים תפלת י"ט ואומרים נה משיב הרוח, וה"ץ חוזר התפלה. קדיש שלם. עלינו.

כעריבת לשמיני חורה מתפללים ככל סדר ערבית שמיני עצרת, רק אומרים נתפלה משיב הרוח. (וכחל נשולתי שנת מוסיפים וחדיענו). ומקדישין ואומרים שהיינו (וכנ"ז מוסיפים נד והכלה). ונוהגים בקהלות מנהג שולין להוליא כל ס"ח שנהיכל ולהקיף עמם את הניטה בשיה יבנה, תגליין ג' ס"ח וטעמידין הראשון על פ' וזאת הברכה וס"ח שני על פ' נראשית וס"ח שלישי על פ' קדשנות שפנינחם ומחירין ס"ח להיכל ומונים לנתיים לשלום.

בשחרית מתפללים ככל סדר שחרית כדאמור, ואומרים משיב הרוח וה"ץ חוזר התפלה (ותבנה קהלות הכהנים שולין לדוכן), וגומרים את ההלל ואח"כ קדיש שלם, וקודם הולאת ס"ח אומרים אתה הראה וכו' ככל הכתוב בנחומים, ומזכירין כל ס"ח שנהיכל ומסבבים עמם את הניטה בשיה ובשמיחה ואח"כ שולין עמם על הניטה ומנגינים על הכל וכו' ומחירין הס"ח חל ההיכל מלבד שלשה שמיחים על הניטה לקדוש נהם, וקורין נפ"ח ראשון מתחלת סדר חמא הברכה, ומרכיזין בקדושים כדי שזכו כל הקהל בקדושת התורה ניום סיומה, וע"כ כופלים ומשלימים בקדושת המדר עד סעונה אלה קדם כדי להפסיק לכולם, ולנסוף נוהגים לקרוא את כל הנערים יחד ומשלימים להם הקדושה עד סעונה אלה קדם, ואח"כ אומרים רשות לחתן תורה וקורין לחתן תורה סענה אלה קדם וכו' עד סוף הסדר, ואומרים חוק ומגביהים ס"ח ראשון ופותחים ס"ח שני ואומרים רשות לחתן נראשית וקורין לו פ' בראשית עד ברא אלהים לעשות. ומגביהים ס"ח שני ופותחים ס"ח שלישי וקורין לספסיר נפ' פינחס כדאמור, ומפסירין ניהאע ח' ויהי אחרי סוח משה וגו', ואומרים אשרי וכו' וטעמידים ג' ס"ח על הלחן ואומרים עליהם תשנחות לשמיחת תורה, ואומר ה"ץ יהללו ומכניסין ס"ח להיכל. ח"ק, ועומדים להתפלל תפלת טוקף ומשלימים כל הסדר כדאמור. לסענה מתפללים כדאמור.

לעריבת בסופאי י"ם לחל מתחילים והוא רחום וכו' ואומרים אתה רוננחנו נתפלה, ואחר התפלה ס"ח ומכילין על הכוס נפה"ג והמנדיל, וחין נכרכין לא על הנר ולא על הבשמים. ואם האם מזלתי י"ט לשנת ח מתפללים כמו בכל שחר ערני שנתות. כ"ד תשרי הוא אסרו חג וחין אומרים בו תחנן ולא לנכח. חבן נק"ק ע"ד נהגים אלא לומר תחנן עד אחר ר"ח חגון. בשבת שחר החג קורין סדר בראשית, ומכרכין החדש, ובשמיחה מתחילין לומר ברכי נפשי.

די רצון, מזכור בכל בו ס' ע"א ונהגתם טנהי ר"ח מירא. בסבת עור של לחותן, נכ"ז דף ע"ה עמיד הקב"ה לעשות סוכה לכדיקים מעורו של לוחות, ומנאר נעדרש הנעלם כוזה פ' תולדות מפורד ש"ח שניין באשרי חז"ל מן פשוט לוחות ובכת לוחות ויין המצומר נענניו לע"ל כולו: ע"ל הוא לרסו בו על חוצר ועונג הנפש לעה"כ (וראה בכפתור ופרח דף ק"ו) וכמו שכתב גם הרמב"ם בהלכות תשובה פרק ח'.

סדר ראש השנה.

מאחד נתצרי ראש השנה. ולא יחול לעולם כי אם באחד מימי צה"ל. בערב ר"ה הגדולים מתענים
 ואין מעלימים, והאזכרים קודם עלות השחר יזהרו שלא יעזבו עד חור היום. באשמות ערב ר"ה באמירת הסליחות
 מפלים על פניהם לתחנון, אבל בתפלת שחרית אין אומרים תחנון, ואין אומרים למנלה (ותמנכלא אומרים אותו),
 אבל אומרים אל אלהיך אלים כאל ביום נ'. ואין אומרים ענו ואין קודין ויחל. ואין תוקעין בערב. מכנסין
 ומסתפרין בערב כמו באר ע"ט, ויש שמוכלים ג"כ לפרישות ואין לרין ברכה. ולזכין לבנים ובעדי י"ט. באחד
 בתצרי ראש השנה לשנים ולמספרין וליוכלות לנשיעה ולדיקות, כי ביום נכח אהר"ר וקדון כי ואלא זכאי, כי ביום
 סלחו האבות, כי נפקדו האשמות, כי ילא יוסף עבית האסורים, כי בעלה עבודה מאבותינו בטורים. חלוק ר"ה
 משאר ימים טובים, שאם שח להיח ערוך תבליק וזוכר נראשון, אינו יכול להיחחו ולהתנות כמו באר י"ט, לפי
 שני הימים אל ר"ה קדשה אחת הם וכיום אחד נחשנים ואינם משום שפק.
 בערבית ר"ה נכנסים לכהנ"כ (כשנת טקבלין שנת) ומתחילים ברכו ומסדרים ק"ט ברכותיו ואומרים
 חקעו בחדש וגו' (וכשנת גם חשירו) והפך אומר ח"ק, ועומדים להתפלל מפלה ר"ה.

תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

העומדים להתפלל בכריעה וכפיפת האזן לריבים לזקוף בסוף הכרכות.

אֲדַנִּי שְׁפִחֵי תַּתְּפַח וַיִּפִּי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז וְנֹמֵל
 חֲסִידִים טוֹבִים וְקַנְיָה הַבֵּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה.**

**זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מִלֶּךְ חַפְזֵי כַחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מִלֶּךְ עֲזוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִן אֲבֹתֵינוּ:**

זכרנו. כי כבוד. וכבוד. בספר חיים, לא נזכרו צמחה, אלא הגדולים תקנום כמו שכתב הראש
 בסוף פרק ראשון ונכרת והעור נח"ח כ' תקפ"א. גם הראשונים נהלכות חפלה סוף פרק נ' ונסדר תפלות
 נוספות נכרות אשלימות כתב אמוספות הללו תלויות נמנהג העקומות, ונתיח הוא גם הוספת הנקשה
 לשירים נוספת זכור רחמיך וכו' ועל הלכות גדולות מוכרעת נוספת זכור רחמיך וכבוש כעסך,
 והגמול נס' ע"ג וכו' ענין הנוספת זכור רחמיך וכבוד לרבים, ומעון שלשם נלמד שהנוספת הקדמון
 היה, "זכור רחמיך וכבוש כעסך וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך" וכן נמלחנה נאמנת נסדור רח עשרם
 ותמחור חוטף אך עורחנת עוד יותר ותחולקת לב' חלקים ונאמלען ועל כולם וכה גם הלשון, "זכור רחמיך
 וכבוש את כעסך וכלה רבר חרוב רועב ומשפחה ומצפה (ויצר הרע ושנאת חנם ועבודה זרה והלול
 השם) וכל מחלה (וכל חקלה וכל קטטה וכל גזרה רעה) מעלינו ומעל כל בני בריהך, על כלם יתנך
 וכו' וכל החיים וכו' וכבוד לרבים טובים כל בני בריהך" נח"י השוב וכו' והאחרונים קלרו את הנוספת
 והשמיטה ראשיתה והעמידה על ה' תבות כנגד ה' חומשי תורה. והנה ד' בקשות אלה מעקרת לחס ר"ה
 שתקנו אחר הוא יום הזכרון, וע"כ נמלס הל' זכירה (ותאמנת כן שטס זכרונות נמס' סופרים פ' י"ט
 סלכה ס'), ונ"ה ספרי החיים וספרי מתים פתוחים לפני הקב"ה (ערכין דף י') וע"כ נאמלען עקשים
 על החיים. ומוסיפים זכרנו נכרמת אבות נעבור כי נזכרנו הל' למעןך וע"כ טעמים אותו אל למען שמו
 נאמנה כדי להספיק לשון אל לשון, ומי כבוד מוסיפים נכרמת נגרות כי גם בה הלשון מי כבוד, וכן
 אומרים זכור רחמיך וכתוב נכרמת מודים סמוך אל כי לא כלו רחמיך והמרחם, וכספר אחר כי השלום
 מוסיפים בשם שלום, וככה נבולם הלשון נוסף על הלשון. לחיים כתב העור נח"ח ס' תקפ"א הד' מאד
 מרובענתק היה אומר לחיים באו ולא לחיים נפתח, כי לחיים משמע לא חיים כדאית' נבדרים (דף י'
 ע"ג) לחולק כמו לא חולק עב"ל, וכתוב עליו ע"ל ר' אברהם מפרג' נהגה וו"ל ותמינה, כי דברי
 אלהים חיים הם כל הכתוב לחיים ניהשלם נפתח נישניה נסמן ד', ג"ל. גם על ראיתו יא לפקפק נכרמה,
 גם נראה לומר לחיים נפתח לידעה כמו מלך חפץ חיים, וכתבנו נספר לחיים. ולדעת מהר"ם היה מקל
 וחומר אסור לקרוא לאיל העונה אותי ביום נתי (נראשית ל"ה, ג') עב"ל גם יענך כתב וו"ל לחיים,
 שדע נדתי וכן חיים, שכל כוננת נקמתנו היום על החיים הידועים הנחלמים נשם חיים הם חיי העה"כ
 כענין הכתוב לחיים ניהשלם עב"ל. מלך חפץ בחיים, ע"ה יתחולק י"ח, כ"ג. ול"ג, ו"א. וכספרדים
 אומרים אל מלך חפץ וכו' והוא ע"פ סדור רח עשרם, אלהים חיים, המפרט אלהים אל חיים טועה א"כ

אתה נבור לעולם אתני מתנה מתים אתה רב להשיע.
 מכלל חיים בהסדר מתנה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישגי עפר. מי בקוץ בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך מסית ומתנה ומצמיה ישועה.
 מי בקוץ אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים.
 ונאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי מתנה המתים:

קדוש לייך נחלים סגולה

אתה קדוש יי קדוש את שמך בעולם בשם שמקדושים אותו בשמי טרם בנתגב עליו.
 בביאתו וזאת אלה וזאת יי קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

<p>נפלת מנחה * אז בקול רעש גדול אדיר ותקן משמיעים קול מתגשאים לעצמת שרפים לעשתם ברוך יי ברוך בבורי שמקדושו: ברוך יי אפרו: * שמקדושו סלנגתו שיעות סלג עלינו כפי מתנים אנתנו לך: מתי יי ברוך בבור תמלך בציון בגדודי בטינו לעולם ועד תשטן: תתנה לתת קדוש יי שמקדושו: בתוך ירושלים עירך לוד ודוד ולנצח נצחים: ועינינו תראינה יי וברברי קדושה סלנגתה בקבר האמר בשירי ענה על ירי דוד משיח צדקת: כרוב לאמר: יי יקל: יי לעולם אלתנו ציון לוד ודוד תללנה: * לוד ודוד גייר וזלך ולנצח נצחים קדושה נקדיש ושבתה אלתנו סבינו לא יסוד לעולם ועד כי אל סלג גדול וקדוש אתה:</p>	<p>ושמך קדוש וקדושים בכליות יה יללוך סלרו:</p>
--	---

ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
 מה שבראת. ויראוך בלהמעשים וישתחוו לפניך בלהקבוצאים.

היה לו לומר אליו חיים, אבל חיים הוא תואר אל אלהים וכו' א", ועכנרער נמש" וכמו קול אלהים
 חיים (דברים ה', כ"ו) דברי אלהים חיים (ירמיה כ"ג ל"ו) ועשו ככו אל יי (יהושע ג' י') חלף נעטר
 כי אלהים ל' רבים כל ג"כ חיים כל רבים ודוגמת אלהים קדושים (יהושע כ"ד, י"ט). ודע כי הספרדים
 טומפים עוד ולומר אלהים חיים אל חי, וגם זה ע"פ ס' רב עשר, אך רק כפל לשון הוא וכבר כתב
 למור ארן י"ח תבות נוסחה כנגד י"ח תבות שנספוק כל פשוטו אלא עשה, ונספוק כחפן חפן (יחזקאל
 י"ח, כ"ב וכ"ג), וכן הוא נס' נגיד וטלוח.

אב הרחמים בן נוסחתנו וכן הוא נרש"ס, יכן גרסת חפן יחי והתניח. והנה ש"ב הוא נספך
 כמו יי דוגמת חן הטון (בראשית י"ז, ד' ה'), וניסח הספרדים אב הרחמן ע"פ ס' רב עשר, ונתוסח
 זו כ"ל ששברחטן כמנואר כדף 58. ובעל ס' נגיד ומלוה פתיים סמי הנוסחאות וכמו שנתלה הטומפים
 ונתעלה גם שנתנה אל אנת יי לומר אב הרחמים, וכאשר תפלות האב הרחמן. לחיים ברחמים, וכסוד
 רב עשרם נהפוך הוא ברחמים לחיים. וכן חומרים הספרדים. והנה נטענע זו ח' תבות כנגד ייחוד כי
 נבר המה (תהלים ע"ח, ל"ט) וכנגד כרחם חן על ננים (שם ק"ג, י"ג) זיה נהן ח' תבות.

ובכן הן פחדך וכו' כתב הרש"ס נר"ה וכו' טנהג פאע הוא להוביך נכונה אליה וכן הן
 פחדך וכו' וגם טיח כל הנוסחה. וכבר כתוב נס"פ סופרים פרק י"ב בס שזמיתמה אל ליה ויה"כ שזונה
 טאלר ימים טיחם כן תפלתן טאונה. וכטעם הוספה הזאת כתב הכל בו ו"ל וכן שזמיתמה נקדחת בס
 טיחם כנגד מלכות וברכות ואפחות, שהלשון שהוא וכן הן פחדך וכו' ענינו שטליכין אותו על הכל
 ועשו כלם אגודה אחת לעשות רצונו, והנה שהוא וכן הן כבוד לעטף הוא לנקט מלפניו וברוך לטוב,
 והלשון שהוא וכן כדקיים יתחו וישמחו הוא טענין אפחות, כי כל הרצעה בעזן תכלה ותעבר טעגלת
 ודון טן סאלך זה טעה לטה טענינו (נפרי פסוק ויחם שמתכנס) ומנה כואפר אל חרות, וזה אטופין

ויעשו בלם אנדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם. כמו שדענו יי אלהינו שהשלטון לפניה עז בידה וגבוליה בימינה ושוקה נורא על כל מה שיקראת:

בה ומטות חתה ה' לנדך וכו' הוא לוטר מעין חמישה סמוך לחמישה שחומם בה המלך הקדוש עב"ל וכן פירש גם חנודרהס. והכוזרי כמאמר כ' ס' מ"ד פירש סדר של ג' וכן כנגד ג' המדרגות שנבני האדם, הא' כנגד כל האדם והשני כנגד ישראל זהם סגולת האדם, והשלישי כנגד הנביאים והחמשים זהם סגולת המלאכה. וכתיב העור וכן חן פחדך יש בו מ"ד תבות וכן יש מן מליך על כל העולם עד בכל מלאכה כנגד מ"ד תבות יש מן כה חמר ה' נצלות עוד אשר יבאו עמים וגו' עד ולחלות את פני ה' (זכריה ח' כ'); ותקוי לוטר וכו' ל' המקרא וכן חכום אל המלך (חסתר ד' מ"ו), לפי שהיה עשה יום הדין ולבו בחין לבני מלך מלכי המלכים הקדוה. בכו עולה ע"כ רעו לשם של ע"כ, וזם של ד' מתולגלל כדורשו ע"כ עב"ל והתניח כתב ים מפרשים וכן גם הוא החזיתיות שלו עולות למטין אני דהו, ולמטין אנא ה'. וחני וכו' טפורה כס' יצירה עב"ל חן חנודרהס כתב שפירוש זה לא יתוכם שהרי מוכיר אחרי וכן ה' אלהינו, ועוד כי לא פלאנו זהם קראת ככן באם טקום עב"ל. ויש לדעת כי המפרשים מקדישים עוד לפני וכן חן פחדך, לרור דור השלישי לאל כי הוא לכור סיום וקדוש וכו' יתקדש (וככ"י יתגדל) שם ה' אלהינו על ישראל עב"ל. ומטמות זאת חוננה ברמ"ס אלא ראש לדור דוד לקוחה היא ענוסה רב טעם גורם כן בכל ש"ע בטקום חתה קדום אל נוסחתנו וטופס וכן יתקדש לקוחה היא מסינו כי מקדישין שזומרים אחרי קדושה טוקף. על כל מעשיך, על כל מעשה בראשית שנאמר בו לשון עשיה. על כל מה שבראת, על כל מה שנאמר בו לשון בריאה, והם שמים וארץ תמינים ואלם. וישאחוו לפניך עש"ה תהלים פ"ו ד'. אנדה אחת, חנוד אחד כמו ש"ג ב', כ"ה. ונקוד א"ת"ה נחתה בכל ס"י וכן כתב מהר"ל, והנה בעל ש"ת הגיה א"ת"ה והבאים אחרי הלבו נעקמותיו, אלה האחת גרמת מהר"ל כי בכל המקרא נקוד א"ת"ה נחתה ורק באתחא וס"ם וסגולתה הוא א"ת"ה נעבור ההפסק והעדים נאמנים זמנה א"ת"ה (בראשית י"א; ו') א"ת"ה (שם י"א; י"א) פעם א"ת"ה (יהושע ו', י"ב) פעם א"ת"ה (שם ו', י"א) א"ת"ה אל א"ת"ה (שמות ל"ו, י'). ואל יענון המוען שימלא אנה א"ת"ה (דברים כ"ה, ה') נבנה א"ת"ה (ש"ר י"ב, ח'). עטוב ד' ז') קורה א"ת"ה (מ"ג ו', כ') חמה א"ת"ה (ישחזקאל ט', י"ב) לללת א"ת"ה (שם כ"ה, כ"ה) והם חוקף ודכן כטוהם גם אגדה א"ת"ה נעבור גם בו טקום לזקף, כי ההצורה לזאת, יש לו לטעם זקף שני מימי הפסקות אחת הפסקה קטנה ואחרת הפסקה גדולה מטנה שהיא קדושה להפסקה האחת, וההפסקה הגדולה היא שמשנה הנקוד נפתח לקמן כמו האתחא וכו' אשר ידע כל ענין ככה הטעמים, והנה כל שגבול נקראת א"ת"ה חוקף הוא טעין חוקף ככה הפסק גדול, ולא כן מה נוסחתנו שאין נחתה אחת הפסקה גדולה כל כך עד שיצתנה מפניה הנקוד, וע"כ הנכון א"ת"ה קטן כן בכל המדייקים כיו"ו וכו'ל. שהשלטון, השמטלה. ומלאכה נחתה הוחת חלוק נקוד נסדורים, כי נסדור רפ"ה ונחזור שאלוניק משנת א"ר גם נחזור ויניחא משנת ג"ס נדפס שהשלטון וכן הוא בכמה כיו"ו גם נסדורי המפרשים ונחנודרהס וכן גורם גם מבר"ס, אלה מהר"ל אשר שהשלטון, וכן הורה הלבוז וכמה שזה מילוחו המכונה, אלה שהשלטון נחזקת יהיה פירשו גם חומר כאלו אשר שהשלטון על לפניך ואין זה כוונת המאמר, והכינוי עמו בעל מ"ט ומ"ו ומ"א ועב"ל, וכן נקוד ככ"י אחד גם נסדור רפ"ו וכן נקוד ג"כ ר"ז הענה נסדור. אך קם בעל וי"ט יש להדפיס שהשלטון נחזקת נהסמכו על הכתוב ואין שלטון כיום העות (קהלת ח' ח') וכו"ה כדרכו להלוק בעקבותיו הדפים ככה גם הוא. אכן נעיון היטב נדבר ים לנו לנפנע ראש למהר"ל שהורה חותנו הגרסה האמתית, כי כן נאמת תבת שלטון הכאה ד' פעמים נמקרא יש לה ע"ב מקושות האלחא גם חומר נלתי ספק וכן נתיאל ג', ב'. וג'. יקהלת ח' ד'. ונעקום הד' נקהלת ח' ח' ואין שלטון כיום העות גם גם אין טעמה להנייה כך כסם חומר ולפרט ואין מי שהוא שלטון כיום העות, תם הדעת מיטה לכן, כי כבר ידענו שהנה תבות נקהלת לא נמלא דתמתן כי אם בחרטית (נמוק הרא"כ בראשית שרז טזן) והנה שלטון טעמו מושל בחרטית וכן נחלמוד ובמדורים כמו על מנת שאלדנר עליון לשלטון (קדושת דף ק"ג) כיון שגא השלטון החייל לחננו נמקל (מדרש קהלת דף ק"ג) לאחד שהיה לו דין לפני השלטון (כ"ה ס' פ"ג), ופ"כ הדין נתן גם נפסק ואין שלטון כיום העות אינו יוכל מהבנתו הנהגתה האחת. ואף בהנחת שנטקום ההוא שלטון גם המקרה הוא, נכל זאת אין לנו להגות בו נעבור שלטון שמשע לתרי חמי הוא ואין לנו להחטט בתפלתנו נלשון טפופת וקשה אלא נלשון חנה ונחודה ויותר נרה י"כ אשר פריכים לרקק נחומר שמינו בכל יכלתנו. וע"כ נדחק חמר מהר"ל שהשלטון ולא שהשלטון חמר נקל יטעה בו השומט ויניחו נעטם טובל ושלטן והיה נראה ח"ו כעובה שמי רשיות. וכן גם נבליחה השתחלת חלקים אין נלתך יש לוטר ולעד שלטון מלכותך וכסוף חמר כ' של ר"ה מלך שהדין לעד. והעד הנאטן כי חז"ל לקח: תבת שלטון לחומר אכל לשם דבר חמרו שלטון נמלאהו ננ"ר סוף פ' ס"ה כל מלך ושלטון אלא היה לו שלטון נחזקת הוא חומר אינו שזה כלום. והעונון אשר יטעון הלא החפלה נחמנה על עברי שלטון לא נמלאהו אלא נחרטית, נשינו כי יתכן אשר שלטון גם הוא משקל נגרי ונפנס שידו נרין ארין, ואף כשנמקלו חרעית אין נכונעים מלאטרו אחרי שנאמר גם בעל הפסיק פ"ד ונברכת ק"ס וי"י, ושד דומים אחרים, וכן טקל חרעית. עז בידך וכו' עש"ה תהלים פ"ט, י"ד.

ובכן הן כבוד יי לעמך והגלה ליראיה ותקדו
 לחרשה ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה וששון
 לעירך וצמיחה קרן לדור עגבך ועריכת גר לקדוש
 משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה
 יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הדרשעה בלה בעשן תכלה פי
 תעביר מטשלת ודון מדהארץ:

ותמלוך אמה יי לבידה על בלמעשה פהר ציון משכן
 כבודה ובירושלים עיר קדשה. פפתוב פרברי קדשה ימלך
 יי לעולם אלתוך ציון לדר ודר הגלגיה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מבלעריך. פפתוב

ובכן הן כבוד, נוסחתי זו י"ט כ"ח תבות כמו זה כ"ח תבות מן פסוק הנה ימים נאום עד ה' לדקס
 (דמיא כ"ג, ה'). ותקדו לדורשיך, במחזור חמא, ותקיה טובה לדורשיך, וכן הדיסיו יעבן ותכל וי"ט ע"פ מ' נגיד
 ומנה אכתג ז"ט לומר ככה כדי לפרש היטב שאלתו ותפלתו, אך חין כן כמדורי טכנג אזכנו. ותחזון פה,
 יתקאל כ"ט, כ"א נ"א פריע רערע, פריימוסה. ומסיחה קרן ע"ה זס ותהלים קל"ג י"א. ודמיא ל"ג,
 ע"א. ובכן צדיקים, נהרנה מדורים וחו לדיקים ובגרת הרענ"ס והרוקת, אטנס אכן ירחי וכל ט
 ולטרדהס גורמים ובכן, וכן הוא כמדור רב עשרס ובן סנע בעל נגיד ומטה. יראו וישמחו, ל' איז כ"ג,
 י"ט. תולדה, ל' על ואון ומרמית רבאויגקייט, והטעם שלא יהיו עוד רשעים מוצי על לימות העשי
 והוא ל' איז ה', ע"א. ובתהלים ק"ז, ט"ז כתוב שנה, והענין אחד. וכל הרשעה נס' ת עשרס
 וקדשה, וכן אומרים הספרדים, וכמדור רפ"ה וקלת פ"ה הגרסה ל' הרשעה, וכנג הלטש שהעקר לומר
 וכל הרשעה ולא כי כל, נעבור אבוא מחונר עם הקודם והכל מאמר אחד הספפר חין יהיה לו טעם
 העשי. הרשעה, טענה הרשעות וסס מקרה הוא (באומייט) כמו מלאכי ג', י"ט. קל"ה קישו תכלה, כמדורי
 הספרדים קישו תכלה וגם נראה בן ע"ה תהלים ל"ז, כ'. ובעל ז"ת נדה בלש נוסחא חדשה קל"ה קישו
 תכלה, אך בכל הסדרים נקוד קל"ה, וברובם וגם בכ"י קישו נב"ף ומחיל' כתב נהדיש אכמון קישו נב"ף,
 וכן גם נמכר"ל לאגדת יועל דף ס"ט ע"ג. ואס בן איזו ע"ה שנתהלים ל"ז, כ', אלס הלשון ע"ה
 דישייה כ"ט, י"ט. וכ' זס הנכונה על שמתה וגילת הכליקים נבלות העריצים והלנים, ומסדר הפסלה
 הוא הסג הלשון כדי שלא לדבר כליון על הרשעים בעלמס אלא על הרשעות ואס הרשעות פבלה גם
 הרשעים יכלו ובמות נחריה נברכות דף י'. הקל"ה הלט"ד נכול בכל הסדרים ומעשפט שתידי למד' ה"ל
 כמו תפשה (ויקרא י"ג, ז') תפנה (זס כ', ו') תרפח (כ', י"ז) תרקה (דברים ז', כ"ג); וזה אנטלח בד
 הקטח לא תגיה (ע"א י"ז, י"ד) נקטן הוא יולח מן הכלל וכמו שהציר עליו ד"ק נפיהז ומכלול דף
 קל"ד, וחין למדים מן הרים אלה הולכים בדרך הכלל והוא תכלה חק"ה חונטת ושבו עברתו יכל' (פסלי
 כ"ג, ח') וכן נסקל כל עשדת (שמות ל"ט, ל"ג) הוא המקורר מן תכלה ולא מן תכלה, וע"כ לפ יסב
 עשה חו"ה כמדורי להדיסיו נקטן, וזהו הטעמלר למעלה על וידיים העבת דף 86. מטשלה דרון, ענואר
 נברכת למלאכים, ומה אקנת מדורים, החוטאים נדון" תקון אלא לנודך הוא. ותמלוך אמה ה' לכרך
 על וגו' הספרדים חומרים ע"פ מ' ת עשרס ותמלוך אמה הוא ה' אלהינו עברה על וגו' הוא דך
 תפלה, זיהי בן רטון השס למלוך מהרה. ונוסחתנו פסור הדבר היא ומחונרת למעלה מטנה, ר"ל אלו כי
 מעביר מטשלת אל הזדון או ממלוך לכרך, וראה נכנוז ס' תקפ"ב. יסלך, תהלים קט"ו י'. קדוש אתה
 ונרא שסך, מחכר נספרי פ' וחלת הנכה, אך לשמנה עשה אל חול, גם נפר"א סוף פ' ל"ה בעלש
 ,,והאל הקדוש נקדש כלדקה נאי' האל הקדוש", וכלמד מזה כי היו להס להקדושים נברכה אליה אל
 אנה עשה נוסחאות זנות. ואין אלה מבלעריך, ע"ה ישעיה ס"ד, ו'. כנחוב, נהרנה מדורים וכ"י

וַיָּבֵינָהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָיָל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה • בְּרוּךְ
אָתָּה יְיָ הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ:

אָתָּה בְּתַרְסָנוּ מְבַלְהֵעַמִּים • אָתָּה אוֹתָנוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְחִמְטָהֵנוּ מְבַלְהֵלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁהֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּקָנוּ
לְעַבֹדְתֶךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֹאתָ:

כחל י"ט בסתאי שבת מוספים וחדיעני. מן סוצאי שבת אירד וחדיעני חיינגעטמאטעט.

וְהוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְהִלְפֵדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רִצּוֹנְךָ
וְהִתְקַלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֲמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
וְתַנְחִילְנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמִזְעָדֵי קָדֶשׁ וְתַעֲזֵי גְדֻבָּה • וְהוֹרִישָׁנוּ קְדֻשַׁת שַׁבַּת
וְכַבֹּד מִזְעַד וְתַגִּיגַת הַרְגֵל • וְתַבְדִּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֻשֶׁךְ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה • בֵּין קְדֻשַׁת שַׁבַּת
לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּבִלָּה וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קְדֻשַׁת־
הַבְּבִלָּה וְקְדֻשַׁת אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתֶךָ:

וְהִתְקַלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבַּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכוּן הַזֶּה • יוֹם זְכוּן וְרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרַת קָדֶשׁ וְזָכַר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִסְקַד וְיִזְכַּר זְכוּרָתָנוּ וּפְקֻדָּתָנוּ וְזְכוּרָת אֲבוֹתֵינוּ • וְזָכְרוֹן מִשִּׁיחַ בְּךָ
יְיָ עַבְדֶּךָ • וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה • וְזָכְרוֹן בְּלִעְפָּה בֵּית

אנרטה ונאמר, אבל גם כמדורי ספרדים ככחוב וכן נ"ם רח עטרם ונרענ"ם. ונבה, סעיה ה', ע"א.
נפדש הדל"ת פתוחה כעקרה ויניחא דטום רפ"א ונאזיליא דטום רל"ו ופ"ט אחרים וכן כעקרה כ"י והוא
הכחון, כי נפדש ככדי כמות כ"ט, ע"ג הוא בקמן ונמסר עליו ככ"י, "לית קמן", וח"כ זה של ישעיה
הוא נפדש כמות, גם כעכול דף ס"א לא כוכר ככלל הקטועים שלא כהפסקו רק ונקדש ככודי, אבל
נקדש כלדקה לא הזכיר. והכלך הקדוש, ככיות י"ג, ע"ג. וחומרם ככה נע"ת, לפי שנימים הללו מרצה
הקב"ה מלכותו לשמוח את העולם, ופירוש שניהם, שהם קריאה להם (vocalivi) אתה העלך, אתה
הקדוש, ונמח אתה העלך (תהלים קט"ה), ואל יזועתנו.
והצניח הרגל, אע"פ שאין ענין לנכוחה האחת לר"ה, כי ר"ה חינונו עומני הרגל, ט"ט חץ עשנים
סדר תקון התפלה ונמח שחוטרים ג"כ כהכלת י"ט שחל כחמלע השבוע בין יום השניעי לשבת ימי המעשה
(חולין כ"ו, ב'. ופ"א סמן חקל"ט); וכחכ הגחון רכ ער שלום (הניחו הערוך כשרש ראש) שחוטרים כן גם
סמתן לנו שוערים לשמחה נמים חסנים לששון, חף שאין כוהנים כך.
יום תרועה, ובצת יום זכרון תרועה, כטו שטפורה כפמקתח לר"ה, כחוד אחד חומר יום תרועה
(כעכוד כ"ט, א') וכחכ אחד חומר זכרון תרועה (ויקרא כ"ג, כ"ד), ה"א כינד, כאן כחול כאן כצבת.
וכמככת סטרים סדק י"ט הלכה ח' אם חל ר"ה להיות כצבת אינו חומר יום תרועה אלא זכרון תרועה,
לפי שאין תקימת שפר דוחה את הצבת ככולין טעום גזירה.

ישראל לפניך. לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
 ולשלום ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו
 לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חום וחסדנו
 ורחם עלינו והושיענו. כי אלה עינינו. כי אלה מלך חנון ורחום אלה:
 אלהינו וארחו אבותינו. מלך על כל העולם בל
 בכבודך והגשם על כל הארץ ביקרך והוסע בדרך גאון
 עוף על כליושבי חבל ארצה. וידע כל פעול כי אתה
 פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלו:
 לשמח אלהינו ואלהי אבותינו (רצה במנוחהנו) קדשנו במצותיה ויתן חלקנו
 בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (לשמח והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בה ישראל מקרשי שמך.) וטהר לבנו
 לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד.
 ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

מלך על כל העולם כלה, בן צדק סדורינו יהוה גרסת הרע"ס והרדוק והטור והתניח והאזרחים.
 ונמרו רפ"ז פס"ג מלת כל וכן נמרו עשר תפלה, גם הלמ"ג כתב שאין לרדף לומר כל נמרו אמר
 ח"כ כלה. אמנם אין לנו אלא גרסת הקדמונים ונחתר אם כנר העשירי עסקר תבות תפלה זו על ע"ד
 תבות וכו' והסתמך למעלה בראש וכן תן פחדך, ועוד שנמלא בכל לשון זו של כל גם נמקרה כחו
 במדבר ט"ז, ג' יעשה י"ד, י"ח יעשה ל', ט"ז. יחוקל י"ח, ט"ז. וכו', ט'. והוא לחוק הענין ככתוב
 במלול דף ט"ז. כל שער, כל ציור, בן הוא נמדודי סדרים, וכן נמדוד וי"ג, גיהס ניטמי מעוליס,
 ובכר השיג הראש"ע נחמות עשר השמות (דף ל"ט) על האזורים יצ"ר נמלא כי פועים הם, ודרך לומר
 יצור נקטן, וכמו יצ"ר נאמר גם שירי גיהס נמאקל אזה, וכן גרסת הרע"ס וכן כתב יענ"ן. ויאמר, נמנה כ"י
 ויאמר ג' רימס וכן גורם הכל ט, אמנם ברע"ס וטור ולטורהם כנוסחתנו. ושרר לבנו, נאלר תפלות
 שנת וי"ט עוקדם וטהר לבנו לוהנחילנו ה' וכו', חכל נר"ה וי"ב עקדטים והנחילנו וכו' לומר לבנו,
 והשעם כדי למנון נר"ה הלשונות של אסח זו על זו, ויכ"ר חוטרים אחרי וטהר לבנו כי אתה סלתן
 וכו' שהסליחה היא חזר על ידה יטהר לבנו. כי אתה אלהים אמת, לא נמנה נכ"י גם שתדעסם חינו
 עכילו גם הם ר"ע עשרם חינו, חכל נמור יטור. ויז להפסיק בין חלבים לחמת לה לנד אלו יטלע
 הפותיות חלה גם נמרו שפירשו חתה חלבים חתה הוא חמת, רות, גמט, בימס ושאר חיי"ו" וכו' גם
 נירטיה י' עוטעם חלבים נכשעם הפסיק, ואין להנינו, חתה הוא חלבים של חמת" ש"כ היה לו
 לומר חלבי חמת כמו רב"ט ט"ג, ג' ודברך אמת, נב"י גם נמרו רפ"ה גם נמדודי הפסדים הנסוח
 ודברך סלגני חמת, וכן גורם חן יחיי, חכל גרסת ר"ע עשרם והרע"ס והטור והתניח וכלל ט ולטורהם היא
 כנוסחתנו וכן נמדוד רפ"ז. וכתב אזרחים הטעם שתקנו לומר נחפטיה ודברך חמת וקיים לעד תפלה
 ותקדש היום, טמ"י אומר נמדוד תהלים לעולם ה' דברך נכב בטמים לדור ודור חסונתך, וכתב נמריה
 לעשטיק עמדו ביום (נמור קי"ט), חמר דוד לפני הק"כ דברך שהנחת לאדם הראשון לדון ולכות ביום זה
 נביו, ולכן חקנו לומר שיקיים דבר: (והתחיל טביא זה הפירוש בס"ר). והכל ט טביא עוד טעם חמר, לפי
 שאזורים למעלה מזה מלך על כל העולם וכו' לזה חוטרים ודברך חמת וכו' שיהי, חתה הנעחתט נבעה
 טקומית נענין הגולה חתיה לך לנד הטובה ולכן חנו ענקים חתמת דברך כי דברך חמת וקיים לעד.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביחיה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודה ישראל עמך. ותחזנה עינינו בשוקה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המסדיר שבינתו לציון:

סודים ורבנן.

סודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הנדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימנו בן תמינה וקיימנו ותאסוף וליתנו לחצרות קדושה לשמך קדושה ולעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו סודים לך. ברוך אל ההודאות:

סודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך וגם ספר תהלתך על חיינו המסורים בידך

ועל גשמותינו הפקודות לך ועל גמיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה ומזכותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא בלו רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסדיה מעולם קונו לך: ועל כלם יתברך ויתרחם שמך מלבנו המיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים בלבני ברירחה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ויך גארה להחזרת:

טז אלהינו ויהי אבותינו. בברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתחה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנגים עם קדושה פאמור. וברכה יי וישמרה: יאר יי וישפנו אלה וידעה: ישא יי וישפנו אלה וישם לך שלום:

וכתוב לחיים טובים כל בני כריחך, בן גרסת הטור וכן מניח גם כה"ט טרוענות גם חנן ירחי נדום וכתוב לחיים טובים וכן כפי' נגיד יטובה וכן כפי' גם נפדורי הספרדים, אבל בהגהת טנהגי רא"ט מניח כפי' החוק שאלו יהיו בו רק ה' תבות, ושהר"ל גם טהר"ט היו מחפשים תנת טובים (וכן הוא בסדיר רפ"ו) ויהי ה' תבות כנגד תנת הבתע מחני כל טפסוך אשר בתנת (שמות ל"ב, ל"ג) אמנם חסד הכונה לפסוק ההוא עם וכתוב קשה להולטו, ורק שותרים הם זה לזה. ואחרים אומרים כי ה' תבות כנגד ה' חושבי תורה וכנגד ה' דורות טיחוק עד טעה. ובדורות אחרים מחפשים תנת כל וכן טנהג ק"ק וירושלם. והכאן שלא לירג כלל מן המוסחא טפחא כוונות שאין להן יסוד אלא בסדר וכטו שהעיר על זאת הלטט כפי' תקפ"ז.

בשחרית אומרים זה.

בערבית ובסעודה אומרים זה.

שִׁים שְׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל בְּלִישְׁרָאֵל עַמְּךָ.
 בְּרַכְנוּ זַמְּבֵינוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאֹזֶר פְּגִיָּה.
 כִּי בְּאֹזֶר פְּגִיָּה נִתְּרָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 הַזֹּרֵת חַיִּים וְאַתְּבֵרַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עֵת וּבְכֹל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה.
 בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקָּה טוֹבָה גְּזֵר וּגְבֻהָ
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נָצַד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְכָּה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם
 וְנַפְשֵׁי בְּעָפָר לְכֹל תְּהִיָּה: פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשֵׁי. וְכֹל
 הַדּוֹשְׁכִים עָלַי רַעֲה. מְהֵרָה דַּפֵּר עֲצָתָם וּמְלִילָהּ אַחֲשׁוּבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. לְמַעַן תִּחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצוֹן אֶמְרֵי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי
 וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הִיא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בְּלִישְׁרָאֵל
 וְאֶמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדָה בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדֻמָּיוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנְתַּת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

חזן העץ חזור התפלה בערבית, חלף חומר קדיש חתקבל חזר שהלוינו הקהל את תפלתם (ובצנת
 אומרים תחלה ויכלו מנו אבות ואומרים טו הסלך הקדוש וחומשים כל שנת לכה, וכוונת הקבלות חזן אומרים
 כפה מדליקין חכן נק"פ ספ"ד אומרים אותו). והעץ טקדש כבהכ"נ וחומר שהחיינו. עלינו, ערל,
 ושכרבים זה לזה לשנה שנה ונספדים לבתיים לשלום.

בספר חיים, נסדורי ספרדים מורחבת כמסחח. עושה השלום החמישה החלף חינוכה לכני ספרד
 חלף חומשים הם ככלל הגנה המכרך את עמו ישראל בשלום, ועליהם סטן כעל של"ה כסדחה להשיג
 על חתימת האשכנזים ולומר עליה טעות. אך נחנס האי, כי גם חתימת עושה השלום לרה וי"כ ין נוסן
 היא וכבר חברה נפיוט אהללך בקול רם, גם החוק מניחה, ולפי האמת היא היא החתימה העקרת
 בעדות כל המונח כנאור אים שלום למעלה דף 108. וראה מהר"ל הלכות ל"ה ועטה עשה ס' תשנ"ח.
 יתקוד עשה כגרי כטשפט כל עישה הסעון, כמו עישה המלכה (דה"א כ"ג, כ"ד. נחמיה כ', ע"א. ו"א, י"ב).

סדר קדוש לראש השנה

קודם שיזלזים טנה"כ נלילה הראשון מהגנים לומר חז"ל לתכרו:

ליחיד לשנה טובה תכתוב: ולרכים לשנה טובה תכתובו:
למקנה לשנה טובה תכתובי: ולרבות לשנה טובה תכתובנה:

סדר קדוש לראש השנה.

מקדישין טנה"כ, ונכית על הזולתן וחוטרים זמן בשני הלילות. (ונשמנת חוטרים מתחלה יום הששי ויכלו וכו').

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר בחר בנו מכל
עם ורחמנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. והתפלגנו יי אלהינו
באתה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה
כאברה מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים. ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי
מלך על כלהארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

בטעמי שבת מוסיפים נר והברכה. מת טעמי שבת ומת חוץ ריעוע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול בין אור
לקשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי הפעשה. בין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הברכה ואת יום השביעי מששת ימי הפעשה
קדשת. הברכה וקדשת ארעםך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

וחוטרים זהחייט בשני הלילות. ומת ומגט בידע נקטע זהחייט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו למזמן הזה:

ותלעין על לחם טנה ומרכיך המציא וחובלין
פחות הנטיה. וח"כ לוקחים תפוח מתוך
וטובלים אותו בדבש וטכרים:
נסך רעט מוציא חיסט ומת חייט טסיקלעו מתן
חייטעט זיסעו חסלזו חין חטיגי חייטעטוילט
נקריעט ומת פלוגענדע ברכה געטפוקלען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ:

וחובלים אותו וח"כ חוטרים.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחיה עלינו שנה טובה ומתוקה:

טנה לחול ולשנות ולשמות ניום הקדוש הזה כנו בשאר י"ט וטועדי ה' ותחמר כי הוא הראש
הראשון באנה, וטעה ח"ל מיטנא פילתח הוא (הוריות י"ב) ע"כ יז לחול שאכלים טובים ומתוקים
ויחוק המיטן לטוב ע"י דיטור פה ששזה חזט נלי טתק, קטטו אטעה ח"ל חלל החלוטות שחולבין אחר
ספה (טכות נ"ה). וכללו אל דער זיחכל טעטמים ויטמה טעמקיים וכטו טמלחטו ננחטי' (ח' י') אטער
לכו פכלו טעטמים וטתו טעמקיים ואלח: טנות לחין נכוו לו כי קדוש היום לאלדניו, ואל טעלטו כי חדות
ה' הוא טעוכט. ויטעט טה' ית' שחטן לו פרנטמו נכטוד.

סדר אבינו מלכנו.

בשחרית ר"ה משמיים לנהל"ג ומסדרים הנכבד ופ' קרנכות (ולין לומרם ובראשי קדשיכם) ולומרם פסוקי דזמרה עם נרכותיהם וקורין ק"ג נרכותיה ויוהדו לגמון עם הגן החמה כרחי ושלף ללמד זמן התפלה. ומהפלים חבלת זכע בלחש כמו נערית והל"ן חוזר התפלה, וכבר נהגו להוסיף זה פיוסם כל מקום לפי סנהגו, והבנינים עולים לחוכן והל"ן גומר התפלה ולומרם אבינו מלכנו, ונשנה לין לומרם אותו. פותחים הליון.

מט שבת וידר אבינו מלכנו ניכט געומוט.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָמָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹה אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן יִשְׁמְךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַדִּישׁ עֲלֵינוּ יְשָׁנָה מוֹכֵה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֹל מַעֲלֵינוּ פְּלִגְרוֹת קִישוֹת:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֹל מַחְשָׁכוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פְּלִהָה בְּלִצְרִי וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ:

(* אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סַתֵּם פִּיזַת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִסְטֵרֵינוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פְּלִהָה דְּבַר הַדָּבַר וְדַעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחַחַת מִבְּנֵי בְּרִיתֶךָ:

(** אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מַנְפָּה מַנְחֵלְתֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלַמָּה לְחַוְלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלַמָּה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִיָּשָׁה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַרַע רֹזַע גִּזֹר דִּיגְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים בְּלִישְׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אָנֹחֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכָרֵנוּ בְּזָכְרֶךָ מוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פְּתַחֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פְּתַחֵנוּ בְּסִפְרֵי זְכוֹרוֹת:

חיו נעילה וידר פסחטס כתבנו
חיאנער סחפני געמוט.

(* נחך מנהג סולין ויערען חודך דיע קליינער גערקטען א"ם געמוט.

(** נחך מנהג סולין ויערען דיע א"ם פון היער מן כיו א"ם חרז השעה חיו פלוגענער מרמנג
 געמוט: א"ם טצע ... פלח ומחל ... מחה והעבר ... סחק ברחסך .. רחירנו ... שלח רשואה ...
 קרע ... זכרנו ... כתבנו כס' חיים ... כתבנו כס' נאולה ... כתבנו כס' פירנסה ... כתבנו כס'
 זכוח ... כתבנו כס' סליחה ... העמח ... חרם ... רים ... פלא דינו ... פלא אסמינו ...
 שמע ... קבל ... פתח ... נא אל ... זכור כי עשר ... חרז השעה ... ח'ז'א ח'ז'א.

סדר אבינו מלכנו

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר שְׂרָנְסָה וְכִלְכְּלָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֵלָה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַעֲמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲפָדָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָה:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יִבְיֵנוּ סְבִרְסִיחָה:)

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסִיבֵנוּ שְׂבָע:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חַיִּים וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַפְּלִתָנוּ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פִתַּח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְתַפְלָתָנוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ גָאֵל אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִנֵּה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:)

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲסוּל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפָּנוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל־שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבַחֲחִים עַל־יְהוָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכַוֵּיִם עַל־קִדְוֵשׁ שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם (לְעֵינֵינוּ) נִקְמַת דָּם־עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפֹפֵךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהַשְׁמִיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁגִבְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַגּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

ואח"כ' אומר ה"ץ קדיש שלם, וטו"לח' כ' ס"ת (ובכ"ט פתיחת ארון הקודש אומרים י"ג מדות ורכון המסודר למעלה חלל קה"ת לבנת דף 223) וקורין כ"ט הראשון כפ' וירא מן וה' פקד את שרה עד ימים רבים, ומתחלק למעשה נכדי (ואם הוא שנת מתחלק למעשה נכדי), וכס"ת השני קורין לטבעור כפ' מינחם ובחדש השביעי עד אשה לה', ועפ"מירין מראש ספר זמאל ויהי איש אחד עד וירם קרן משיחו. ואחר ההגמרה תוקעין באופר (ובכ"ט חין תוקעין חלל אומרים יקום פרקו), ואח"כ' אומרים אשרי, יהליו וגו' ותחזירין ס"ת להכלל. אם יז' טילה כ"ה טלין יודם תקיעת אופר, ובכ"ט טלין אחר אשרי.

תפלת מוסף לראש השנה.

ביחיד לזו יתפלל אדם תפלת מוסף עד אחר שלש שעות על היום.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמַל חֲסִדִים מְזִבִּים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַסֵּן בְּחַיִּים. וְזָכְרָנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה נִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְחוֹשְׁעֵי. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוֹרֵי אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְכִּיחַ לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמוֹצֵא מֵיְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִתְגַּלְגֵּל עָלֶיךָ:

וּבְכֵן הֵן פְּתוּחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל

מַה שְׁבִרְאָתְךָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואִים.

וַיַּעֲשׂוּ בָלֵם אֲנִיחָה אֲתָת לַעֲשׂוֹרָה רְצוּנָה בְּלִבְבָם שְׁלֵם. בְּמוֹ

שִׁדְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיַמִּינְךָ

וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שְׁבִרְאָתְךָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּתְךָ לִירֵאָיו וְתִקְוָה

לְדוֹרֵשֵׁי וּפְתוּחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן

לְעִיבָה וְצִיּוֹתֶיךָ קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעֲרִיבֶיךָ נֵר לְבָרִישֵׁי

מְשִׁיחֶיךָ בְּמִתְנֶה בְּיַמֵּינוּ:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה
יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל־הרשעה בלה בעשן תכלה פי
תעביר ממשלת ורזן מדה־ארץ:

ותמלוך אפה יי לבנה על כל־מעשה בדר ציון משכן
בבוך ובירושלים עיר קדשה. פפתוב ברברי קדשה ימלך
יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אפרו ונורא שמה ואין אלהי מבלעדיה. פפתוב
ויגבה יי צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בעדקה. ברך
אפה יי המלך הקדוש:

אפה בתרנו מבלה־עמים. אהבת אהנו. ורצית בנו.
ורמטנו מבלה־לשנות. וקדשתנו במצותיה. וקרבתנו מלכנו
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותפדלנו יי אלהינו באהבה אחרים השבת הזה ואת יום
הזבחון הזה. יום זכרון תרועה נאחסי מקרא קדש ובר
ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו נלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחרתה בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמה עליו מפני הוד שנשתלחה במקדשה:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
שפתשוב ותרחם עלינו ועל־מקדשה ברחמיך הרבים
ותבנהו מתרה ותגדל כבוד: אבקינו מל־בנו געה כבוד
מלכותה עלינו מתרה והופע והנשא עלינו לעיני בלדי וקרוב
פוזרנו מבין הגוים והפוזותינו פגם מירפתי ארץ. ותביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה בשמחת עולם.
ושם געשה לפניך ארז־קרנות חובותינו חסידים בסדרם

ומוספים בהלקחתם: ואת מוספי יום השבת הזה ויום הזכרון הזה. געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בראותך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשנת. וביום השבת שגריבשים בגרשנה תמימם ושגני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיהם עלה לריח נחוח ליי פך בדבקר אחד איל אחד בבשים בגרשנה שבעה תמימם: ומנחתם ונסביהם במדבר שלשה עשרנים לפך ושגני עשרנים לאיל ועשרון לבבש ויין בנסכו ושגני שעירים לכפר. ושגני תמידים בהלקחתם: מלבד עלת חודש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסביהם במשפטם לריח נחוח אשר ליי: ושגני תמידים בהלקחתם:

ב'ק"ק 68 דע וכנותיה חוטרים. ושעיר לכפר. מלבד עלת החודש ומנחתה ושעיר לחפאת ונסביהם במשפטם ושגני תמידים בהלקחתם:

לשנת ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו משובך. והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת נדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו במשפחות האדמה. שלא שם

חנה ייפסי יום, חוטרים מוספי נל' רבים כדי לכלול גם מוסף ראש חדש (ח"ח ס' תקל"ח). ובחדש השביעי, נטדבר כ"ט, א'. ובתוכו בהגהת טנהגי רא"ט וז"ל טלחתי נספר ין, נשנת חוטר נטקום ונדחש הנני פטוק חחר החטור נפ' חטור דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש וכו' עד אשר לה' (ויקרא כ"ג, כ"ד וכו') וחומר ונאמר ועשיהם עולה לריח נחוח וכו' עד חמישים כמו שכתוב נפ' פינתם, ומסתברא כך לפי שיש נפטוק שחומר זכרון תרועה ולא יום תרועה עכ"ל ושני שעירים לכפר וכו' נוסחאות מתחלפות יש כאן בסדורים, והנוסחא ויין כנסכו ושעיר לכפר, מלבד עולת החדש והנחתה ושעיר וכו' שחוטרים נק"ק פפ"ט היו נוסחת הרוקח ומהר"ל וראה ג"כ ביסוף חוטן ס' תתקע"ח.

עלינו לשבח, מוסף של ר"ה יש לה ס' נרכות, טעונה מכל אחר עוספי השנה שאין להם חלל ז' נרכות, והוא נעמד עוספים נוסף ר"ה שלש הוספות אשר טען מלכות וברונות ושופרות, ונכללה הראשונה היא מלכות נתון הנרכה הנביעת של קדושת היום, והזכרונות והשופרות הן כל אחת נרכה בפני טענה וכדאיתא נר"ה דף ל"ב. ושלש הוספות האלה שמותן על שם תוכנן כי נראשונה מודים חננו שהק"ה הוא טוח את הכל ומלכותו על הכל, והשניה נודה שהוא יזכור את כל טעמי בני אדם ושלש נכס כטעמלם, והשלישית היא מדרת טחול האופרי אשר נשטע לראשונה נטען תורה ושטע לחטובה נקטן

חֲלַקְנוּ פָּדָם וְגַדְלָנוּ בְּכָל־הַמָּנָם • וְאַנְחָנוּ בַּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
 וּמְזִדִּים לְפָנֶי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁחֹא
 נוֹמָה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ וּמוֹשַׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂבִינֵרָה
 עִזּוּ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד • אָמֵת מַלְבְּנוּ אָפֶס
 וְזִלְתּוּ • בְּפִתּוֹב בְּתוֹרְתּוֹ וְיִדְעָה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּה כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחְתָּי • אִין עוֹד:
 עַל־כֵּן נִקְוָה לָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרִאשׁוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲנִיָּה
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים פְּרוּת יִכְרֹתוּ • לְחַקּוֹ
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכַלְבָּנֵי בֶשֶׂר יִקְרָאוּ בַשִּׁמְקָה • לְהַפְנוֹרָה
 אֱלֹהֵי בְּלַד־שְׁעֵי אֶרֶץ • יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כִּלְיוֹשְׁבֵי חֶבֶל כִּי לָךְ הַתְּבָרַע
 כִּלְבָּרְךָ הַשְּׁבַע כִּלְלִשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ • וּלְכַבּוֹד
 שְׁמִי יִקְר יִתְּנוּ • וְיִקְבְּלוּ קָלָם אֶתְעַל מַלְכוּתְךָ • וְתִמְלֹךְ עַל־יְדֵיהֶם
 מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הוּא וּלְעוֹלָמֵי עֶד
 הַמְּלֹךְ בְּכַבּוֹד: בְּפִתּוֹב בְּתוֹרְתְךָ יְהוָה יִימְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְגַאֲמַר לֹא־הָבִיט אֲנִי בְּיַעֲקֹב וְלֹא־דָאָרְהוּ עַמִּל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מַלְאָךְ בּוֹ: וְגַאֲמַר וַיְהִי בְיִשְׂרָאֵל מַלְאָךְ

גלויות (וראה ג' כ' כס' עקרים מאמר ח' פרק ד'). ומאמר נספרי נפסוק וניזם שנתחבם, חמי ה' אלהיכם לפי
 כאמר, לפי שהוא חומר דבר אל בני ישראל לאמר נחמד השמיני (ויקרא כ"ג, כ"ד. ודרכו נטעם זכרונות ואופרות
 נד"ה דף ל"ג) חבל מלכות לא שטענו, תלמוד לומר ה' אלהיו עמו ותחונת פלך זו (נמדר כ"ג, כ"ח) זה
 אופרות ומלכות; ר' נתן חומר חכר לרץ, שחרי כבר נאמר ותקעתם בחכונרות הרי אופרות, יהיו לכם לזכרון
 הרי זכרונות, חמי ה' אלהיכם זה מלכות, חס כן מה ראו חכמים לומר מלכות חלה וחל"כ זכרונות ואופרות,
 חלה, הטליתוהו עליך מחלה וחל"כ בקש מלפניו רחמים כדי שחבור לך, ונמה, באומר אל חיות ולחן שפר חלה
 חירות ש"י וזהו ניזם שהוא יתקע באופר גדול עכ"ל ותקרא סדר זה אל תפלת מלכות זכרונות ואופרות כפי חל"כ
 כסם כלל חקיעתא רבי רב (יחזלמי ר"ה פרק א' הלכה ה', ויחזלמי ע"ז פרק ח' הלכה נ', ויקרא רבה פ'
 כ"ט, ותחונתא פרו' האוינו) נעבור כי נחמד ונקבע ננוסחתו בבית פדרשו אל רב, והסם תקיעתא ח' ע"ג
 שנוקמים אחר כל סדר. ואופן תקונם הוא שמתחיל כל סדר טעלג הסדרים ננוסח תפלה נאה לענינו, ואחר
 התפלה יבאו עברה פסוקים, ג' מתורה ג' מתהלים ו' מנביאים וכן אחד מתורה, חל"כ נעלג בכל אחד
 מהפסוקים הלזון סלך לסדר אל מלכות והל' זכר לזכרונות ול' שופר לזכרונות, וחל"כ נלסם כל סדר נקבשה
 ונחתימת נכרה. ומאמר נד"ה דף ל"ג כי י' פסוקים הללו כנגד מה שנעלג נחומר ק"כ י' פעמים הללו האלוה, ו
 ונכרות ו' הדברות ה' מלשונות שבהן נברא העולם. ומה שמוקדשים נחפלות החלה פסוקי תהלים לפסוקי נביאים
 להפך ממדר הטקלס שהוא מביאים ומתוים, הוא מפני שחוד קדם לנביאים, ועוד שהקדמת ספרי נביאים
 לכתובים הוא רק לענין קדושתן שמתורה קדושת נביאים מהכתובים לפי שהנביאים נאמרו נכונות והכתובים נחת
 הקדש, חל"כ לענין קדושת הזמן הכתובים היו קודם. וכן חיתח נטס' סופרים פ' י"ח הלכה ג' בכל מוקדישין
 דברי קדושה (ר"ל כתובים) לדברי קבלה (ר"ל נביאים). ומאמר נכרבות דף כ"ט בני תנע (נכרות ננוסח) דר"ה
 כנגד טי, אמר רבי יוחנן דמן קרטינין (במשנתא) כנגד תנעה חזכרות שאתרה חכה נפלתה (ע"א כ' נ',
 ח') דאמר ער (נר"ה דף י' ע"ג) נר"ה נפקדה שרה רחל ונכה עכ"ל. — עלינו לשבח הוא תחלה סדר
 אל מלכות, ותארו ראה למעלה דף 131. ככחוב בתורתך ה' ימלך, מה תחלה י' הפסוקים למלכות.
 לא הביט, נמדר כ"ג, כ"א, וכבר העתקתי נמסוך מאמר הספרי שחזק פסוק זה על מלכות גס על
 שופרות וזהו מפלת חנת הרועת ונכה נמנ' ר"ה ל"ג ע"ג ונכאל"ג סג. ומה בישרון, נכרים ל"ג, פ'.

בְּהִתְאַסֵּף רֵאשִׁי עִם יְחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ
 כְּתוּב לֵאמֹר, כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם: וְנֹאמַר, יי מֶלֶךְ
 נְאוּרָה לְבַשׁ לְבַשׁ יי עַז הַתְּאוֹר אֶת־הַפֶּזֶן תִּבְל בְּלִתְמוּט:
 וְנֹאמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹאֵת
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז וְנִבּוֹר יי נִבּוֹר
 מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה: וְעַל־יָדֶי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיּאִים כְּתוּב לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר יי צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשִׁיז וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
 אֱלֹהִים: וְנֹאמַר, וְעַל־וּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת־הַר עֲשׂו
 וְהִזְחָה לִי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּכְתוּרְתְּךָ כְּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כְּלוּ
 כְּכַבֻּדְךָ וְהִגְשָׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּתוֹר גְּאוֹן
 עֲזוּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תִבְל אֶרֶץ. וַיַּדַּע כָּל־פְּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּ וַיִּבֶן כָּל־יְצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָו וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאֶפֶס יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ כָּכָל מִשְׁלוֹ:
 לַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ (רַעַה בְּמַנּוּחֵנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן חֲלַקְנוּ
 בְּתוֹרְתְּךָ. שִׁבְעֵנו מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לַשֵּׁם וְהַנְּחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשְׁךָ וַיְנַחֵנוּ כֹּה יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהַר לִבְנוּ
 לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֵמֶת וְדַבְּרָךְ אֵמֶת וְקִים לְעַד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשֵׁי הַשֶּׁבֶת וּיְשׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבָרוֹן:

ובדברי קדש כתוב לאמר, מה שאין חוטרים ועל ידי עבדיך הקדושים כתוב, כמו שזוהרים בפסוקי
 הנביאים ועל ידי עבדיך הנביאים, המעט כי פסוקי הנביאים נאמרו בשליחות הנביאים לאמרם לישראל,
 חלל של כתובים לא נאמרו בשליחות חלל נכתבו נרות הקדש לכן חוטרים בהם ונדברי קדש כתוב, כי
 זהו, תהלים כ"ב, כ"ט. ותנת וסל ח"ו ע"פ המסורת הנחרה. ה' סוף, שם ל"ג, ח' שואו שערים,
 כ"ד, ו'. כה אמר ה' סוף, ישיבה ט"ד, ו'. ועלו מושעים, סוף עונדיה. והיה ה', זכריה י"ד, ט'. שמע,
 דברים ו', ה'. ובהם משלכות חוטרים פסוק העשירי של תורה ט"ד אחרי שאל הפסוקים, ולא כן בוכרונות וזופרות,
 שם חוטרים פסוק העשירי נתון נקמת חלבים וחלבי לטחינו סמוך לחתימת התורה, והמעט שאין עושים כן במלכות,
 מפני שמלכות אין לה חתימת ברכה בפני עצמה חלל בכללה נתון קדושת היום והחתימה היא מקדושת
 היום, ולכן הולכנו לומר פסוק האחרון של תורה ט"ד אחרי אחר הפסוקים ולחטום בו את סדר מלכות.

אָתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְקֹד בְּלִיצוֹרֵי קָדָם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ
 כָּל־הַתְּעַלְמוֹת וְהַמִּזְמוֹן נִסְתַּרְחַת שְׁמִבְרֵאשִׁית. כִּי אֵין שְׂכַחָה לְפָנֶי
 כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִגֵּנֶךָ עֵינֶיךָ: אָתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל
 הַמַּסְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוֹר לֹא נִבְחַד מִמֶּךָ. הַבַּל נָלוּ וַיִּדְוַע
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֵה וּמְבִיט עַד־סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא
 חֵק וּפְרוֹן לְהַפְקֵד כָּל־רוּחַ וְגַפְשׁ. לְהִזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמִּזְמוֹן
 בְּרִיּוֹת לְאֵין תְּכַלִּית. מִרְאשִׁית כִּזְאת הוֹדַעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ
 גְּלוּת. זֶה הַיּוֹם תְּחַלְּתָּ מַעֲשֵׂיךָ וּפְרוֹן לִיּוֹם רֵאשִׁון. כִּי חֵק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְדִינוֹת בּו יֵאמֵר
 אִרְחוּ לְחַרְב־. וְאִרְחוּ לְשָׁלוֹם. אִרְחוּ לְרַעֲב. וְאִרְחוּ לְשִׁבְעֵי.
 וּבְרִיּוֹת בּו יִפְקְדוּ. לְהִזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמְּוֹת: מִי לֹא נִפְקֵד פְּדוּחַם
 תָּהִי. כִּי זֵכֶר כָּל־הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֹדוֹתָיו.

כל העלומוֹת עשׂה תהלים ט"ד, כ"ב. והמזן נסתרות, רטי הנסתרות, טל' המזן גוים (ברעזית י"ז, ד') המזן הגשם (מ"א י"ח, ט"ח). שמכראשית, מיום נרילת העולם ועד עתה, ורלה נדף 58. קי אין שכחה, כן בכל ס"י גם ככ"י גם נסדורי הספרדים וכן גרס חטדרהס וכן הוא נדחוק ודק נסדור שערי תפלה חסרה מלת קי וכבר הגיה בעל וי"ל וכמנ כי אין כחה כנסח הי"ן, וכן הוא נסדורי ר"ע וס"ה ויעב"ך, וע"כ אין לשמת. ש"ק"ה הכ"ף רפויה על משקל ש"ק"ה ש"ב"ה כדשה נדעת, וכן סולם מזה העשקל ע"ן הפעל רפה, ונסדור רפ"ז נדפס כהדיח ש"ק"ה כרפי על הכ"ף. ונמלא לאון נוסחא זו גם נסדור תהלים סוף מזמור קל"ז. אח כל הסעעל, כל מה שנרלחת. הספעל, טענין קדם טפעלי טלו (פעלי ח', כ"ב). הציור הי"ד נתקן כעטור נדף 388. נדק"ר החי"ת נתקן כי הלזון היה ככל ש"ר חסר העומדים כל הוק, אבל נכחד נפתח יהיה ל' עבר כמו תהלים קל"ט, ט"ו. חס וקריו כן נוסחת סדורי האשכנזים, והנה חק הוא סמוך אל זכרון ופירושו החק והשפט אל החכון, וטוסט פה הפאטר לטעלה מטנו, ר"ל חתה זכר טענה עולם וכו' כלשר תביאם לטשפט הזכרון זיוס הכרזון, ונוסחת הספרדים היא חק ופרויו. לאין חכלית, ש"ח נוכל אחתנו לעמוד על מספרס. כזאר, אמניח כל בני עולם לזכרון ולטשפט זאת הודעת כבר נתחלת העולם לאדם הראשון, והוא ע"פ טאטר חו"ל (אעתיקנו כסטוד) אדם הראשון עמד לדון לפני הקד"ה זיוס ר"ה וילח זכאי והנעיתו הקד"ה שכן נניו ינחלו זיוס היה וינחלו זכאים. זה היום, יום ר"ה. תחלת מעשיך, בתשרי כרח העולם לדעת ר' אליעזר כמר ר"ה דף י' ע"ב. זש נדף כ"ז חמר ר' שמואל בר יחוק כמאן טללין האידנא זה היום תחלת טענין זכרון לזיס ראשון, כשאן, כד' אליעזר דחמר בתשרי כרח העולם. זכרון, זה היום הוא זכרון לזיס דין הראשון, וע"פ טאטר חו"ל כירזלטי ר"ה פרק ח' ויקרא רבה פ' כ"ט ופסיקתא רבתי פ"בא נילקוט פ' פינחס רנז תשפ"ב וו"ל ותחד השניי כחחד לאדם הה"ד לעולם ה' דרך נככ כשמים, תבי כשס ר' אליעזר ככ"ה נחלו כרח העולם, וחתיח דת כההיא דתני ר' אליעזר, דתיחא נתקיעתח דת, זה היום תחלת טענין זכרון לזיס ראשון כי חק לשרלל הוא תו' ועל העדינות זו יחפר חיו לחת וחיזו כלשום חיוו לרענ חיוו לזוכע זכרות זו יפקחו להוכירס לחיים ולמות", מעלאת חתה חומר כרח הגדה כרח אדם הראשון, כטעה ראזונה עלה כטחשבה, כטעה טעינן עם טלחכי השרת, כטליזית ככס עשה, כד' נכלו, כה' רקטו, ט' עשלו גלס, ט' נפח ט כטעה, נח' הכניסו לגן, כט' כלטה, כ' עבר על כחיו, כ"ח מידון, כ"ב ילח דזיוס טלפני הקד"ה חמר הקד"ה לאדם, זה סימן לננין כשס אעטדת לפני נדון היום היה וילחת דזיוס, כן עתידין בנין לעמוד לפני נדון זיוס היה ויולחין טלפני דזיוס, חיתתי כחדש השניי כחחד לחדש עכ"ל. כי חק, תהלים פ"ח, ה'. ח"יו נ' תנות ופוק בנייה, כן העקר דוגנת ח"רה בית (ישעיה ס"ו ח'). וכן הס נ' תנות נסדורי הספרדים. לרש"י כן הוא ככל הסדורים השמים וכן כטאטר הטדע שהעתיקתי כסטוד וכן נס' כד הקטח לוח ר"ג, וכן כנכרות דף כ"ה רענ זוכנע, ורלה דף 207 כחלור כטנע ככלתכו. ועקר נקדו הוא הלט"ד כפתח וס"ן דגושה כלשון סנדור כחנרו וכן הוא ככ"י גם נסדורי רפ"ה ורפ"א. כהיום היה ר"ל היום הוא וכיולח ט ככל שנה זשנה. ופקדח, דינו הראוי לו, טל' ופקדתי כטנע פשעס (תהלים פ"ט ג') ומה חטכו לזיס סקודה

ועלילות מעצרי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי
 איש: אשרי איש שלא ישכחך. ובך אדם יתאמץ בך. כי
 חרשך לעולם לא יכשלו. ולא יכלמו לגצח פלחחוסים בך:
 כי וגר פלחמעשים לפניהך בא ואפה דורש מעשה כלם:
 וגם אתגח באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים
 כדביאך אתמי המבול לשחת כלבשר מפני רוע מעלליהם.
 עלכן זכרנו בא לשגך יי אלהינו להרבות זרעו בעפרות
 תבל. וצאצאיו כחול תנים: כפתוב בתורתך. ויזכר אלהים את
 גח ואת פלחחיה ואת פלחבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
 אלהים רוח עלהארץ וישבו תמים: ונאמר וישמע אלהים
 את נאקתם ויזכר אלהים את דבריתו את אברתם את יצחק
 ואת יעקב: ונאמר וזכרת את דבריתו יעקוב ואף את דבריתו
 יצחק ואף את דבריתו אברתם אופד והארץ אופד: וברברי
 קדשה כתוב לאמר. וגר עשה לגפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר.
 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: ונאמר ויזכר להם
 בריתו ויגחם פרב חסדיו: ועל ידיו עבריה הגביאים כתוב
 לאמר. הלוך וקראת באוני ירושלם לאמר ביה אמר יי זכרתו

(ישעיה י' ג'). והנה מאמר זה "טעם איש ופקודתו, ועלילות מעצרי גבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש" טעם כולו טעם לראש שנת החדש וזמנו של יום הכיפורים ועלילות גבר ועלילות גבר, ויצרי איש ועלילות איש, דוגמת איש יא נהם שני סטוכים על נוצח אחד ועורס ועלילות גבר ועלילות גבר, חכמי יועלי פרעה (ישעיה י"ט, וסטוכי סטוכי חול (דברים ל"ג, י"ט) טעם עפקד העם (ע"כ ב"ד, ט') חכמי יועלי פרעה (ישעיה י"ט, י"א) חופשי דורכי קשת (ישעיה ע"ו, ט') נוצקי רומי קשת (תהלים ע"ח, ט') הדד כבוד הודך (תהלים קמ"ב) נכרי כחלי דגש (חייב כ' י"ז). ועלילות, טעמים, ל' ונוקם על עלילותם (תהלים ל"ט, ח'). ותחבולותיו, ל' עזות כמו ונטן ותחבולות יקנה (שלי ח' ח'). ויצרי, כל' רבים ר"ל יזכר סוג ויזכר רע. וכן אדם, מלת אשרי נמשכת גם אליו ועורו וזערי נן אדם. יתאמץ בך, שידתך כן נכל כח. ברבר ישועה ורחמים, אשמת אליו להלילו נתיבה. להרבות זרעו, כמו אשמת ואתם פרו ורעו זרעו נאחך (בראשית ט' ו'). וצאצאיו, הרבון כזה לאלהיו הגדוקים הם אברהם וזרעו, ולזכרהם היתה ההכנה הזאת להצות זרעו כעפר הארץ וכוזל הים (בראשית י"ג, ט"ז. וכו"ב י"ז), ותפס כחן כלשון ישעיה ע"ח, י"ט. וזכר בראשית ח' ח'. וישמע עזות נ', כ"ד. חכרתו את בריחיו, ויקרא לו ע"ב. ובסדורי הספרדים הועמד תחת פסוק זה כפסוק וגם אני שמעתי את נאקת (שמות ו' ה'), וחין לתמוה על זה הזמון, כי מה שקדמונינו ז"ל העמידו לנו נוסח ג' סדרים האלה נמטענע קצוע וכאמור למעלה, וזה דוקא כנוסח התפלות שנהן, אבל י' הספרים הנאמרים בתוכם לא נדרוס ויחדום לקצוע, והרשו להמתפלל לנחור לו הספרים כפי רצונו חן ישיבו כפי הכלל אשר נתנו להם עמר' ר"ה ל"ב. וזוה גם יבואר לנו מה שנתלש שילמד הפ"ן לפיוט כיום שני כפוקים אחרים טעה שאתרו הקהל בתפלת לשח, וזוה עבר'ל סוף הלכות ר"ה. ובר עשה, תהלים קי"ח, ד'. טרף, שם פסוק ה'. וזכר להם, שם ק"ו, ט"ה. הלך וקראת, ישעיה

לך חסד גְעוּרֶיךָ אֲתַבֵּת בְּלוֹלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אֲחֵרֵי כַסְדְּךָ בְּאֶרֶץ
 לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמֵי גְעוּרֶיךָ
 וְהִקְיַמְתִּי לְךָ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יָקָר לִי אֲפָרִים אִם
 יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים בְּיַמֵּי דָבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עֲלֶיךָ הַמּוֹ
 מְעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻמֵּי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וְסַקְדָנוּ
 בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וְזָכַרְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אֲבִינוּ בְּהַר הַמִּרְיָה וְחָרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקָדָה שְׁעָקַד אֲבָרָהָם אֲבִינוּ
 אֶת־יִצְחָק בְּנֵנו עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמֵינוּ לְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְךָ שְׁלָם. בֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלְיָנוּ וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל
 יִשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַפְיָךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנְחַלְתְּךָ. וְקִיַּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 בְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאִשִּׁים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַצֹּיִם לְהוֹיֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה: בִּי זָכַר בְּלִדְגִשְׁכָּחוֹת אֲתָה הוּא מְעוֹלָם וְאֵין שִׁבְחָתְךָ
 לְפָנַי כִּסֵּא בְּבוֹדְךָ. וְעַקְדָרְתִּי יִצְחָק לְזָרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים הַזְּכוּר. בְּרוּךְ אַתָּה יי זָכַר הַבְּרִית:

נ', נ'. וְזָכַרְתִּי אֲנִי יִחְזַקֵּל ט"ו, ט'. וְטוֹב אֲשֶׁמְנַע סָמוּךְ זֶה שֶׁל יִחְזַקֵּל כִּין זֶה הַמְּסֻקָּם שֶׁל יִשְׁרָאֵל טוֹב
 כְּדִי לְסַמֵּךְ זָכוּר כְּרִית יְמֵי נְשׂוּרִים לְזָכוּת כְּרִית חֶסֶד נְשׂוּרִים. הֲבֵן יָקָר, יִשְׁרָאֵל ל"א, כ"י.
 וְזָכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב וְכו' ע"פ הַהַלְלִים ק"ו, ד'. וְזָכַרְנוּ בֵּן נִקְוֵה כֵּל ס"ו, וְכו', וְזֶה לְפַעֲמָה
 דף 110. מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם, ע"ל תְּהִלִּים ס"ח, ל"ד. וְאֶת הַבְּרִית, כִּי שְׁבוּעַת כִּיִּם הָיְתָה בְּרִית ב' שֶׁל
 אֲבָרָהָם כְּרִית לְאַסֵּר לְזָרְעוֹ נְתַמִּי אֶת הַלֶּחֶן הַזֶּה (בְּרִיתֵינוּ ט"ו, י"ח). וְאֶת רַחֲמֵינוּ, שְׁבוּעַת כִּיִּם לְאַבְרָהָם
 הַיְשֵׁב בְּחֶסֶד הַקָּבִ"ה הוּא שְׁבוּעַת חֶסֶד לְאַבְרָהָם (סוֹף מִיכָה), אֲנִי לִי יַעֲקֹב כְּתוּב אֲמַת לִיעֲזָר, כִּי כְּשֵׁי
 הַלֶּחֶן לִיעֲזָר הָיָה נִלְמַד אֲבָרָה אֲבָרָה עִם אֲבָרָה וְקָם לָתֵת לוֹ. בְּרַחֲמֵינוּ בְּרִיתֵנוּ כ"ב, ט"ו.
 כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, לְשׁוֹן וו כֹּהֵל בְּנוֹסַחַת תְּפִלַּת יִשְׁמַעְיָאל בְּהֵן גָּדוֹל (בְּרִית דף ו') וְהַסְּפָרִים
 מוֹסִיכִים עוֹד וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֵיךָ עַל מַדְחֵיךָ, וְכֵל זֶה טוֹנוֹסַחַת הַיָּהּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם, וְיִקְרָא כ"ו, ט"ב. כִּי
 חֶסֶד כָּל רַחֲמֵינוּ וְכו' חוֹמְרִים זֶה עֲתָה פִּעֵם אֲחֵרֵת כְּדִי לְהַסְּמִךְ מֵעֵין הַחֲתִימָה סַמֵּךְ לְחַתִּימָה.
 לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמֵינוּ חוֹבוֹר, כִּן נוֹסַח נ' כ"י וְכֵן בְּסֻדְרֵי ר"ע וְר"ס וְר"ס גַּם נִסְ' אֲשֶׁר מְרַחֵם עַל
 אֲמֵ"ת וְכֵן כְּתוּב יִשְׁרָאֵל. וְגַרְמַת הַסְּפָרִים הַיּוֹם לְזָרְעוֹ חוֹבוֹר. וְכֵן רַפ"ה וְרַפ"ה הַנוֹסַח לְזָרְעוֹ יִשְׁרָאֵל הַיּוֹם
 בְּרַחֲמֵינוּ חוֹבוֹר, וְיִסְרַח מְרַחֵם לְזָרְעוֹ וְכו' וְכֵן טוֹב. מְרַחֵם (חֲסִיף לֹטֵן ס' תְּתַקַּע'')
 אֲשֶׁר מְרַחֵם רַחֲמֵינוּ וְהַרְעָמָם כִּלְאֵה כִּי הַתְּכַוֵּן יִשְׁרָאֵל אֲזִי שֶׁל יַעֲקֹב אֲזִי אֵלֶּה תוֹסַת אֲחֵרִים, גַּם
 נִסְ' עֵד וְעוֹלָה כְּתוּב אֲזִי לֹטֵר אֵלֶּה וְעַקְדָת יִחְזֹק לְזָרְעוֹ הַיּוֹם חוֹבוֹר. וְזֶה אֵ"ח סַמֵּךְ תְּקַנ"ט.

אֵתָהּ נִגְלִיתָ בְּעֵינֵינוּ בְּכוֹרֶךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי סִהְרֵי נֶגֶם
כְּלִי הַעוֹלָם כִּלְכֵּל חַל מִשְׁנֵיךָ וּבְרִיזוֹת בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ מִמֶּךָ.
בְּחַיְלֹחֶךָ מִלְּבָבוֹ עַל־דֶּרֶךְ סִינֵי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ.
וּבַשְּׁמַיִם אֶת־חֹדוֹד קוֹלְךָ וּבְרַחֲתֵי קְדוֹשְׁךָ מִלְּחֻבוֹת אֱשֵׁי בְּקִלּוֹת
וּבְרִקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הִפַּעְתָּ: בְּפֶתַח
בְּתוֹרֶתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבְּקָר וַיְהִי קֶלֶת וּבְרִקִים
וַעֲגוּן כְּבֹד עַל־דֶּהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזֹק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כְּלִדְעָם אֲשֶׁר
בַּמִּחְנֶה: וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזֹק מְאֹד מִשָּׁה יְדַבֵּר
וְהַאֱלֹהִים יַעֲגִנוּ בְּקוֹל: וַיֹּאמֶר וְכִלְדָּעִים רֵאִים אֶת־דַּקּוֹלֹת
וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־דֶּהָר עֵשֶׂן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּגְעוּ
וַיַּעֲמִדוּ מֵרַחֵק: וּבְדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ פָּתוּב לֵאמֹר עֲלֵה אֱלֹהִים
בְּתַרְזֵעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַיֹּאמֶר בְּחַצְצֻרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר תִּרְעִיעוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וַיֹּאמֶר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּבִקְסָה לַיּוֹם חֲגִגְנוּ:
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ
הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵז: הַלְלוּהוּ בַּנְּבוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ
בְּרַב גְּדֻלָּתוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹר וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתַף וּמְחֹרֶל הַלְלוּהוּ בְּמִצֵּי וְעִנְבֵי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי שִׁמְעַ

בענו כבוד, שעות י"ט, ט' ופ"א. לדבר דמים וכן נענו"ם. ונוסח הספריים לדבר דמים, ת'
הלכות יעבנו, כמו שנמצא מדרש עמס (בראשית כ"ט, ט') ודבר עמס (נחמיה ט', י"ג) חלק עמס
(ויקרא כ"ז, ט"א) חלק עמס (נעדר כ"ב, י"ב). סו השמים השמעתם קולך, עש"ה דברים ד', ל"ו.
בערפלי סהר, כמו אכתוב מתוך האש הענן והענפל (דברים ה', י"ט), ונקוד ד'רש"י הפ"ח פתוחה
והלע"ד דגוה כמו שהכית חו"ה בביאור למחזור. גם ק"ה העולם ק"ו חל, ככה הטעמה בכל ספרים
סכים וכן גורם חסדוהם וכן הוא נסודו רב עמס, ודעה למעלה ד' 388. חל ספניך, עגורו ונתנו
וחלו ספניך (דברים נ', כ"ה); והמלטר ט"פ טה שחמרו חו"ל בנחמים קפ"ג, כאמנה תורה לישראל קולו
חלק מסוף השלם ועד סופו וכל חומות העולם אחותן רעהו טהיכליהן, ותפרקי ר' אליעזר פ' ט"ח
ביאור קול הקנ"ה נפתח תורה השמים והארץ רענו עמנו והימים והנהרות נרחו ההרים והנענות נתעוממו
וכל האילנות כדעו. ויבירית קרשן בן נקד בעל וי"ט כי הוא עש"ה יאל מדכחתיך (דברים ל"ב, ג') כמו
שכתב חבורה, ודעה עכ"ל ד' קע"ט באקל שג"ה, ומה שנקד בס"א ודיברות צחיקה לא נמצא משקל זה בעברית.
השפעת, מפס נלשון וו עש"ה הופיע מדר פארן (דברים ל"ב, ב'). ויהי ביום שעות י"ט, ט"ו. ויהי קול, טס י"ט,
י"ב. הולך ויחזק, זה הוא ה"י"ן כמ"י. וכל העם טס כ', ט"ו. עלה אלהים, תהלים ט"ז, ו'. בהצטרות, כ"ח,
ו'. חקעו, טס פ"א, ד'. הללויהו הללו אל, טוטור ק"ן, וטע"פ שנמדדו ככ"ג' פסוקי כתיבים מופיעים עוד
טוטור זה נעטר שהיה הוא שר מלכו ט חו"ל כדעו ל' הפסוקים, כמסודר למעלה בתחלת עלינו לשנת.

הִלְלֵהוּ בְּצִלְצֵלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלֵהוּ: וְעַל
 יָדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִי'אִים כְּתוּב לֵאמֹר, כָּל־יֹשְׁבֵי תְבֵל וְשָׁבְנוּ אֶרֶץ
 בְּנֵשְׂאָרֵנּוּ תָרִים תִּרְאוּ וּבְתַקַּע שׁוֹפָר הַשְּׁמָעוּ: וְנֹאמֵר, וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 וְהִגְדִּיחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי כְּתוּב הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:
 וְנֹאמֵר, וְיִי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּכָּרֶק חֲצוּ וְאֵרְנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר
 יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרֹת תֵּימָן: וְיִי עֲבָאוֹת יִגְן עֲלֵיהֶם: כִּן תִּגְן
 עַל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרְחֹתֵנוּ וְשֵׁא
 נָם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרַב שׁוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ פָּנֵם
 מִיַּרְבְּתֵי אֶרֶץ וְתִבְיָאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בִּירוֹת
 מִקֹּדֶשְׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ (אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ)
 בְּמִצְוֵה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:
 וּבָיִתְךָ שִׁמְחַתְכֶם וּבְמִצְוֹתֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֻדְשְׁכֶם וְתִתְקַעְתֶּם
 בְּחִצְצוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְפָרִיז

כל ישובי, ישעיה י"ח, ג'. והיה ביום, אס כ"ו, י"ג. וה' עליהם וכריה ט', י"ד. ה' עבאות יגן עליהם, כך תחלת הפסוק הסמוך להקדום, ומוסיפים גם אותו כעבור לאנו שהיא נאלה להשתמש בה לנקשת רחמים על כל ישראל. ותכודי ספרים הנוסחא ה' נאלות יגן עליהם, ה' נאלות יגן עליהם, ה' נאלות יגן עליהם, ה' נאלות יגן עליהם.

תקע בשופר וכו' לקוח מנוסח ברכה עשירית של שנה עשרה ושם מנוחל. וקרב שורינו וכו' זה לקוח מנוסח של ועשני חפצונו. אך כמודי הספרים כל הלשון מן וקרב פזורינו: עד וכיום שטחתיכם נאלה, ושם כך הנוסחא: וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור, וביום וכו', ותאמת יס לפקדון על כוונתנו כמה שאמרנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חיותינו, וזה ענין כולו לדבר מן הקרבנות והם כבר הזכרנו בברכה רביעית, אבל כולו ענינו לומר מן התקישות וזה אגם הסוק הנה נמלות התקישות מדבר, ומלאתי נסוד דמוס מרין טענת ר"ה הנוסחא, ושם נעשה לפניך כטענה עלינו" וכו' וג' תבת את קרבנות חובותינו חייך נמלות אס, תרסה הולת מטה היא וזה חין קשיה, כי זה פירוש נעשה, כעשה מלות התקיעה ר"ל נתקע בחטאות. וחין לומר אז הנוסחא רק כמקרא נודענה נסוד ההוא ע"י הפלת התבות נטעות המדעים, כי גם נסוד כ"י גם נסוד דמוס שאלוניק טענת י"ד גם נסוד דמוס ויחילא טענת א"ס כך הנוסחא כולה כמו נסוד ההוא. ושם שנתם אס עליון, א"י"א תקע כשופר עד א"י ה' אלהיכם ס"א תבות, וכן על הד ננה עלי לך עד פלות יסכל (ישעיה ט', ט') ט"ג תבת, והיה ביום ההוא יתקע (אס כ"ו, י"ג) י"ח תבות, הרי ס"א עכ"ל. דקשינו עלינו, כן נקוד נסוד הנכר טענת ר"ה וכן כתב בעל וי"ל גם רז"ה מלא כך כב"י, והוא הכון וכעשם עלינו טלות (נחמיה י', ל"ג); ומה שזכר מדריס נקוד קפאית עלינו טעות הוא ולא יתכן כלל כלשון, שזה היה לו לומר קפאית אכחון, אבל קפאית עלינו יהי טעמו וזה אחת מכוונת בנינו, וע"כ חיס אלא טעות. וביום ששחרתכם, נמדד י' י'. וכעבור שכתוק זה דרשו נפשי וכו' ל"ג מלכות וכדומות ושערת

לפני אלהיכם אני ידוע אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר
 ומאזין תרועה ואין דומה לך. ברוך אתה יי שומע קול
 תרועת עמו ישראל ברחמים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחננה עינינו בשוקך לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 המסור שכינתו לציון:

סודים ודבנ.

סודים אנהנו לך שאהה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל קשר יוצרנו יוצר בראשית
 ברכות והזאות לשמה הגדול ותקדוש על
 שהחיינו וקיימנו בן תחינו ותקיימו ותאסוף
 גלי יתנו לחצרות קדשך לשמך חסיד ולעשות
 רצונך ולעבדך בלבך שלם על שאנהנו סודים
 לך. ברוך אל התראות:

סודים אנהנו לך שאהה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מנן ישענו אהה
 הוא לחר וחר. נודה לך וגמספר
 תחלקה על חיינו המסורים בך

ועל נשמותינו הפקדונות לך ועל גופיך שבכליזם עמנו
 ועל נפלאותיך וטובותיך שבכליעת ערב ובקר וצהריים.
 הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם
 קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וךך
 נארה להודות:

לכן חוברים אותו בשוף אלה הסודים, ודעה נדאה נראה לך ל"ב. שומע קול תרועת עמו ישראל
 ברחמים, וכן נב' רב עשרים גם נדחק, והספודים חוברים שומע קול תרועת עמו ישראל היום מרחמים,
 ובנחת העול. אמנם הספודים ונתחיל חמישה הכרכה, "נח"י שומע תרועה" וכן הוא במחזור רומא. ונאכל
 כ"י אחד עד טפחה טיחית לר"ה בכת וכן גם הלשון: ונכת יאמר זה, כי אתה זוכר קול שופר
 ומאזין זכרון תרועה ואין דומה לך בא"י זוכר תרועה לעמו ישראל ברחמים.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל יְדֵי
 מִשְׁה עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה סָפִי אֶרְחָן וּבְנָיו בְּנֵיגִים עִם קְדוּשָׁתְךָ כְּאִמֹר. וּבְרַכְךָ יְיָ
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ וְיִסְגְּרֵךְ אֱלֹהֵי וְיִתְקַנֶּה: יִשְׂאֵר יְיָ סִנְיֵי אֱלֹהֵי וְיִשְׂעֵם לְךָ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם. מוֹסְרֵי וּבְרַכְךָ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה חַיִּים וְאַהֲבָרָה
 חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבְרִכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֵךְ אֶרֶץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵת וּבְכָל־שְׁעָרֶיהָ בְּשְׁלוֹמָה.
 בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיטָה מוֹסְרֵי מוֹסְרֵי גִזְרֵי וּנְכֻחַב
 לְפָנֶיךָ אֲנִינּוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹסְרִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. צַדֵּק לְשׁוֹנֵי טָרַע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה. וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תְרוּם
 וּגִפְשֵׁי בְעֵשֶׂר לְכָל תְּרוּמָה: שְׂתַח לְבִי בַתּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹף גִּפְשֵׁי. וְכָל
 הַחַיִּים עָלַי רַעֵה. מְתִירָה הַסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל כְּחַסְדוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֹשְׁתֶּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְדַּחֵךְ. לְמַעַן יִחַלְצֵנּוּ
 יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעֵה יְמִינְךָ וְעַנְיֵי: יְהִי לְרַצוֹן אֲבֹרֵי וְתִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צַדִּיק
 וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְבָרֵינוּ הֵיא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה
 בְּיָמֵינוּ וְחֵן חֲלֻקְנוּ בַתּוֹרַתְךָ: וְשִׂם גְּעֻבָּה בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדֻמָּיֹת: וְעַדְכָּה לְיֵי מַנְתָּה יְהִי וְיִרְשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיֹת:

הַיָּץ חוֹזֵר הַתְּפִלָּה, וְאוֹמְרִים בְּיָדֵיהֶם כֹּל טָקוּם וּמְקוּם כִּפֵּי טַהֲרָנוּ, וְתוֹקְעִין עַל סִדֵּר הַמִּכְרוֹת כֹּל
 מְדִינָה וּמְדִינָה כִּפֵּי מַנְתָּה, (וְיִחָד חֵיטּ תוֹקֵעַ עַל סִדֵּר מִכְרוֹת עֲשׂוּדָה, זֵלִינוּ רַחֲמֵי לְהַסְפִּיק תְּפִלָּתוֹ).
 וְלִחָד גַּמֵּר הַיָּץ תְּפִלַּת מוֹסֵף לְאוֹר קְדִישׁ שְׁלוֹם, וְאוֹמְרִים אֵין כְּאִלְהֵינוּ, עֲרִיט, וְסוּסִימִים הַסִּדֵּר כְּבִשְׂאֵר
 י"ט, וְחֹחֲרִין לְתוֹקֵעַ זְלָזִים קוֹלוֹת, וְאִחֲ"כ כְּמִטְרִים לְנַחֲמִים לְזָלוּם. וְאֵין מַעֲבִירִים לְגַאֲת כְּעוֹ כְּאֵל י"ט,
 חָלָל מַעֲבִירִים נַתְּפִלָּה עַד קְרִיב לַחֲנֻת הַיּוֹם.

כְּסֻעֵת שְׁחִיתָ אֵל רַחֵם מוֹתָחִים נְקִידוֹם כְּעוֹ כְּאֵל י"ט וְדַבֵּר מִשָּׁה אֵת מוֹעֵדֵי וְכו' וְאוֹכְלִים וְאוֹמְרִים
 וְשׂוֹמְרִים טָה' מַעֲחָה.

סדר השליך.

למנחה של ר"ה נכנסים לביה"כ וזומרים פ' התמיד, אשרי, ובא לציון, ח"ק, (וכנסת מוספים ואני חפלי ומוזיאין ס"ת וקורין ג' גברי נפ' הזוינו, ומחזירין ס"ת להיכל וזומר הש"ץ ח"ק) ומתפללים תפלת ר"ה כלהו כמו בערבית, והש"ץ חוזר התפלה וזומרים אבינו מלכנו (וכנסת אין זומרים אותו ולא י"ץ), ק"ת, עלינו.

ביום א' של ר"ה (ואם חל בשבת ביום ב') אחר מנחה קודם שקיעת החמה הולכים על שפת נהר גמ"ט תמים או על נהר מים חיים וזומרים: | נמך מצדה פסך וקנענחמוטערקאג געטט אמן ומן חיינו וזומרים: | חיינו כחך, אמן פיסע ויבר, קדשו חן חיינו וזומרים: בעניינע קוטעלע חו"ר וקנענחמוטערקאג געטט אמן ומן חיינו וזומרים:

מִיָּה בְּמַקְדֵּי, נִשְׂאָה עֵץ, וְעֵבֶר עַל־פִּשְׁעֵי, לְשִׂאֲרֵית נִגְלָתוֹ, לֹא הִחְזִיק לְעַד אִפֹּס, בִּיהַסְיָן הַסֵּד הוּא: יָשׁוּב יִרְחֲקֵנוּ, יִכְבֹּשׁ עֲוֹתֵינוּ, וְחִשְׁלֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם בְּלִחְטָאתָם: (וְקִלְחַפְּאֵת עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חִשְׁלֵךְ בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכָּר וְלֹא יִשְׁקָדוּ וְלֹא יִעָלֶה עַל־לֵב לְעוֹלָם:) הַהֵן אֲמַת לְיַעֲקֹב, הַסֵּד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ, מִיַּמֵּי קָדָם:

בערבית ליל שני של ר"ה מתפללים כמו בליל ראשון (ואם חל בנ"ט זומרים והדיענו) ומקדשין בסב"כ וגם בבית וזומרים שרהיינו, ומהדירין אחר פרי חדש או בגד חדש לכסוף עליו נכמת סהיינו, ואם אינו מולא ט"ט מכרך סהיינו.

בשחרית יום שני מתפללים כמו בראשון וקורין נפ' וירא ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה עד סוף המדר, ולטפסיר קורין כאתמול וטפסירין נירמי' ל"א כה אמר ה' בעצא חן, ותוקעין כאתמול, ואם חל יום ראשון בשבת זומרים סהיינו על השופר ביום שני, וק"ק זומרים אותו לעולם. ומתפללים מדר טסוף הכל כדלחמול.

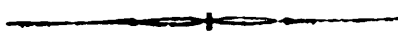
במנחה ר"ה ערבית מתפללים ומנדילים בתפלה ועל הכוס כבבל מ"ט. ואם הוא שנת מתפללים כבאר אמות, וזומרים נענן חנות הסלך הקדוש.

בבל עשרה ימי חשיבה זומרים הסלך הקדוש, הסלך המשפט, זכרנו, סי כסוף, וכחוב, ובספר כבל התפלות, ואחר תפלת שחרית ומנחה זומרים אבינו מלכנו, מלנד ע"ג נמנחה וזנת ועי"ב שאין זומרים אותו.

צום גרליה הנקרא טס הבניי הוא לעולם בג' נחמי (ואם הוא שנת נדחה ליום א'). נתפלת שחרית נחמת התפלה וזומר הש"ץ ענגו נדכה נפמי עלמה בין גואל לחפא, ואחר התפלה זומרים א"ם, ותחנון וזומר ירחל, ואל ארץ חפים, ומוזיאין ס"ת וקורין ויחל ואין טפסירין, וזומרים ח"ק על הס"ת בנימה, ומכניסין ס"ת להיכל וזומרים אשרי, למנחה, ובל"ג וזומרים הסדר כבבל יום חול. ונתפלת מנחה אחר ח"ק על אשרי מוזיאין ס"ת וקורין וירא ואין זומרים קדיש על ס"ת, וטפסירין דרשו, ומחזירין ס"ת להיכל, וזומרים ח"ק לפני העמוד ועומדים להתפלל כלהו, והקהל זומרים ענגו כמטע קולנו, והש"ץ נחמת התפלה זומר ענגו נדכה נפמי עלמה וזומר אר"א ברכנו. ואחר התפלה זומרים א"ם וגו'.

שבת שובה, כך גמט על אם טפסירין טה שובה ירחל. בערבית מתפללים כבבל ליל שנת, וזומרים מתפלה זכרנו, סי כסוף וכו' וגם נענן חנות זומרים הסלך הקדוש. בשחרית מתפללים כסדר שנת, וקורין פ' ילך או ראוינו, והייט אם חל יום א' דר"ה ביום ג' או ג' קורין וילך, ואם חל ביום ה' או ו' קורין ראוינו, ולעולם טפסירין נסוף השע שובה ישראל עד סוף הכניא ומלגים ליחל סי' ג' פסוק ס"ו תקעו שופר בציון, עד סוף הסען ולא יבושו עמי לעולם כדי להלים כ"א פסוקים, והתעור אנהל מטמיר. במנחה מתפללים כבבל שנת, אלא שאין זומרים שדקוף ולא פוקים ולא ברכי נפשי.

מי אל כסוף, קוד תשליך לא נמלא דבר טענו לא נמלא ולא נפמי האזנים והשפוקים הראזונים אלא טננה הוא מברית מטמיר'ל בהלכות ר"ה בל"ה דף ר"ד ע"ב והלגוז ל"ח ס' תקל"ו ובתנן עליו טעמו שהוא זכר לעקדה בטוס דליתא במדע (תנחומה פ' וירא) כשהלך אברהם אבינו לעקוד את יתחק בנו הוליוו השפן כסל' עד שנת עד לואו נמים ואחר אברהם הזיעה ה' כי טאו מים עד נפש ומלול, ומליק לילך נמקוס מואין אם תגיס לוגר גאטו טאולים כדגים חיים הללו נחמקיס נטמדה כך אנו מאזנים נמלודת כמות והרין (קבלת פ' י"ט) ומתוך כך נהרסר יותר נחמנה עכ"ל. והמננה הנה נלשכנו נחמנה כנראה מס' נגיד וטטה דף ס"ה, ובכר כונג עליו נעל יוסף זומין נפ' תתקע"ה כי טנהגו אטתינו מורה. והסמקוקים זומרים כס' ג' האסרוכים טפ' מכה.

ערב יום כפור •

נעדר י"ב בהכנסה לפליחות חזין חומרים הודוי כי אם פעם אחת וחזין חומרים תחנן גם לא כל רחום שטן וכו', אם לא כשהל ערב י"ב נעדר שבת. ותפלת אחרית טבה הרבה קהלות אלא לומר מוסר לחורר, וחזין חומרים תחנן ולא לענכח ולא עומד לאסף, ומנהג הרבה קהלות אלא לומר אכינו מלכנו אלא אם כן שאל ע"ע.

סדר הבפרות לערב יום כפור.

פזט המנהג לקחת נע"כ לכפרה תרגול לזכר ותרגולות לנקה (ולמעשה תרגול ותרגולות) וטחזין כלבים אך לא יהדרו אחריהם. אם חזין לו תרגול לוקח עשיר בעלי חיים עטה שאינו רחוי לקרבן. לא מלא טבעלי חיים יקח ענין עם זרע או נטע ומחזיר סביב לראש, כי האדם ען הרה ומאחז עמו כפז הטוחת.

לוקח הכפרה בידו הימנית ומומר נפש הרח נפש וקורא אלה הפסוקים:
אמן כי... רוח כפרה חזין רוח רעבטע תחד חזר ומגש פחוגענרע פסוקים:

בְּנֵי אָדָם יִשְׁבְּי חֶשֶׁךְ וְעֲלֻמּוֹת אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרָחֵל: יִצְיֵאָם מִחֶשֶׁךְ וְעֲלֻמּוֹת וּמִכֹּרֹתֵיהֶם יִנְתָּק: אֲוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֲכָל הַתַּעֲב נִפְשָׁם וַיִּגְעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעְקוּ אֶל־יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמַּעַקְוֹתֵיהֶם וַאֲשֵׁימָם: וְשָׁלַח דְּבָרָו וַיִּרְפְּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יִזְדוּ לַיְיָ חֶסֶדָו וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלְאָךְ מִלִּיץ אֶחָד מִבְּנֵי־אֱלֹהֵי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: וַיִּחַנְנוּ וַיֵּאמְרוּ פְּדֵנוּ מִיַּד מִרְדַּת שָׁחַת מֵעֲצָתִי כָפָר:

ויקח הכפרה בידו השמאלית וידו הימנית יניח על ראשו ויסבבה סביב לראשו ולומר:
וער יד ועבוס רוח כפרה חוסיאקטב, ומגש:

זֶה חֲלִיפְתִּי זֶה תְּמִירְתִּי זֶה בְּפָרְתִּי, זֶה הַתְּרַגְּלוּ יִלְךְ לְמִיתָה וְאֶגִּי אֶבְגָּם וְאֶלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

וחזר וקורא בני אדם וגו' ויסב ויאמר זה חליפתי וגו' וכך עשה ג' פעמים, ואח"כ אחזה סיד סמוך לפסיכס. דיגענו בני אדם ח"ו זה חליפתי ח"ו מירד וק נקד מויימלא ווייערערמאס.
ואחר עשה כך לעצמו הולך וימנה כענין זה גם לבני ביתו אם אינם יכולים לעשות פענמן, ואם יודעים לקחת יאמרו הם הפסוקים.

העסב לעצמו ולאחר עמו יאמר: וער יד חזר חיינען תכערן לוגייד רוח כפרה חוסיאקטב, ומגש:

זֶה חֲלִיפְתִּנִּי זֶה תְּמִירְתִּנִּי זֶה בְּפָרְתִּנִּי, זֶה הַתְּרַגְּלוּ יִלְךְ לְמִיתָה וְאֶנְתִּי נִבְגָּם וְנִלְךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

העסב ליחיד לומר: וער רוח כפרה חיינער תכערן תכוסערקון חוסיאקטב, ומגש:

זֶה חֲלִיפְתִּיךָ זֶה תְּמִירְתִּיךָ זֶה בְּפָרְתִּיךָ, זֶה הַתְּרַגְּלוּ יִלְךְ לְמִיתָה וְאַתָּה תִבְגָּם וְחִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

העסב לרבים וזכרם בתרגול אחד: וער רוח כפרה חיינער תכוסערקון חוסיאקטב, ומגש:

זֶה חֲלִיפְתְּכֶם זֶה תְּמִירְתְּכֶם זֶה בְּפָרְתְּכֶם, זֶה הַתְּרַגְּלוּ יִלְךְ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִבְגָּסוּ וְחִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

העסב לנקה: וער רוח כפרה חיינער תכוסערקון חוסיאקטב, ומגש:

זֹאת חֲלִיפְתְּךָ זֹאת תְּמִירְתְּךָ זֹאת בְּפָרְתְּךָ, זֹאת הַתְּרַגְּלֵת חִלְךָ לְמִיתָה וְאַתָּה תִבְגָּסִי וְחִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ערב יום כפור

המסבב לנקבת כפרה אחת יאמר: אשר זית מעתרערעו ופערדוקנעו ווייבופערדוקנעו לוגליך חווסאוקנט, וקנט:

זאת חליפתכן זאת תמורתכן זאת כפרתכן, זאת התרנגולת הלקח למיתה ואתן תקבנה ותלקנה לחיים טובים ארזים ולשלום:

המסבב לרבים כפרות רבות, וכן למעוכרת, יאמר:

אשר מעתרערע כפרות לוגליך מעתרערעו פערדוקנעו קדער חייכער סוואגערעו פרויח חווסאוקנט, וקנט:

אלו חליפותיכם אלו תמורותיכם אלו כפרותיכם, אלו התרנגולים ילכו למיתה ואתם תקבסו ותלכו לחיים טובים ארזים ולשלום:

ונוהגים לפדות הכפרות במטון ולתת המטון לעניים וכן הטוב והרחוי.

מנה לאכול ונהרבות כפירות בערב י"ב, ואסור להתענות בו אפילו מעטית חלום. עבירות שכן אדם לחנוך אין י"ב מכפר עד שירצה את חצרו, ואפילו לא הקניטו אלא דברים ררך לפייטו; לא נתפיים בפעם אחת לרך לפייטו עד ג"פ, ויקח עמו ג' חזאים בכל פעם, ויותר מזה אינו זקוק לו, רק יאמר בפני עשרה שנקא מטמו מחילה, אבל אם היה רבו לרך לנקא עד שיתפיים. והמחול לא יהיה אכזרי. אם עת האיש אשר חטא לו, מביא עשרה בני אדם ומעמידם על קברו ואומר חטאתי לאלהי ישראל ולפלוני שחלתי בו.

הנראים מונלים נע"כ ואין טכרים על טכילה זו, והחלוט עושה ט' קנין בשפיכה בפעם אחת ואם שופך ט' נ' כלים לרך להתחיל השני עד שלא יפסוק הראשון. מי שמת לו מת בין ר"ה ל"ב מותר לרחוק ולטול נע"כ סעוד לילה.

סדר חפלה מנחה לעי"ב.

בערב י"ב מקדימים להתפלל מנחה, והיחיד מתפלל שבעה עשרה עד עושה השלום ואח"כ מתחיל טרוי או"א חבא לפנדך וכו' (דף 414) גומר כל סדר הודוי וסדר על חפא עד סופו, אבל הא"ץ נחזרת התפלה אינו מחודה. ואין איורים אבינו שלכנו ולא תחנך בעמחה. לאחר מנחה חובלים ומפסיקים ענעוד יום, שגרך להוסיף מחול על הקדש. נזהרים להדליק נר ל"ב ומכריכים אשר קדשנו כסעוזיו וצוננו להדליק נר של יום הכפורים. ויש מקומות אחין טכרים כי אם כחל י"ב נשנת ואז טכרים להדליק נר של שבת ושל י"ב. וערבים נכזות ככה"ג. ונוהגים לעשות נר לכל אחד, ונר נשנה לאח ואם שמתו. יש להציע השולחנות והמטות ולכבד הבית ל"ב כמו לשנת. ויש ללבוש צדיים נקיים ולנשים, ונוהגים ללבוש גם נגד מתים העליון.

דברים ראמורים בי"ב.

יום הכפורים לילו כיומו לכל דבר, וכל מה שאסור בשנת אסור בי"ב, ונוסף עליו אסור נחמשה דברים הללו, אכילה ושתיה, רחילה, סיכה, נעילת הסנדל, ותשמיש המטה. ויש לכהנו: נאשחו דין כדה, שלא ליעזר נה ואלו להרבות עמה דברים. החינוקות אסורים ג"כ ננעילת הסנדל, אבל נשאר ג' דברים מותרין. ירחו גשמים ורונה לילך מביחו לכה"ג או להפך והוא חשטנים מותר לו לנעול מנעליו עד שמגיע למקומו, ויש מותרין. בשחרית י"ב כשניעור ששנתו כעל ידיו עד סוף קשרי אלנעותיו וטכרך על נעילת ידים. ואסור לרחוץ פיו ואפילו רחילת מים אסור. והכפנים כשעלין לגבן כך יטלו ידם כמו בן, וי"א עד הפרק. בן ט' שנים או בן יו"ד שנים זהא נריא מחנכין אותו להתענות לשעות, ולפי כח הבן מוסיפין לענות אותו לשעות, והוא הדין לקטנה הנריאה, וכן מחנכין נעמן רחילה וסיכה. בן י"א וכן נת י"א ששענין ומאליטין מדברי מורבים, ויש אטרים אחין לריבין להשלים ויש לפסוק עליהם נכחואים. אבל נת י"ב ויום אחד וכן י"ג ויום אחד הרי הם כגדלים לכל המלכות וממענין ומשליטין. וכל שהו פחות מכן תשעה אין מענין אותו ואפילו חנה להחזיר על עממו טוזין כדו.

סדר ליל יום כפור.

בערבית נכנסת יום הכפורים נכנסים לנה"ג בעוד היום גדול, נחמת התרת מדים שגרך להיות יום חול, ונחמטמים נעלית ונואים לנרך עליו, ומעמידים נ' חנוני קהל אחד מימין הא"ץ וא' שמטאלי: ואוורים לו בישיבה של מעלה ומ' ונוהגים לומר זה ג' פעמים, והא"ץ אומר כל נררי ג"ש והקהל אוורים עמו נלחש, ואח"כ אומר הא"ץ פסוק ונסלח, ואומר שחיינו נלא מם, וישה הדבר לנרך כן גם כל אחד לענטו, ומתחילים ברכו וב' וקורין ק"ג נכרותיה ואוורים בשכמל"ו בקול רם, ואוורים ופרוש (וכשנת גם ושפרו) כי בים הוה יג', יאמר הא"ץ ח"ק עושים להתפלל תפלת שבע על יום הכפורים.

תפלת יום כפור.

לערבית ושחרית ומנחה.

אֲדֹנָי שְׁפָרְחֵי תַּפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים • מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים • וְקִבְּלֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִתְּנֶה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מִכְּלָבָל כַּיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הוֹמָה
לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְחַיִּוֹת מַתִּים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמַּתִּים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלַח:
וּבְכֵן הֵן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִי־תָה עַל כָּל
מַה שֶּׁבְרָאת • וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים •
וַיַּעֲשׂוּ בָלֵם אֲנָדָה אַחַת לְעִשׂוֹרָתִי רְצוֹנָה בְּלִבִּי שְׁלָם • כְּמוֹ
שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָתְךָ בְּיַמֶּיךָ
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּתְךָ לִירֵאָיִךָ וְחֲקוֹדְךָ
לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתִחוֹן פִּיהַ לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמִיחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן
לְעִירְךָ וְצַמִּיחָה לְבָן לְיָד עֲבָדֶיךָ וְעִרְכָתְךָ נֵר לְבָרִישׁ
מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרָנָה
יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכִלְדַּרְשָׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּבְלָה כִּי
תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זָרוֹן מִדֶּה אֶרֶץ:

וְהַמְלִיךְ אֹתָהּ יְיָ לְבָרָךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּדֶר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
בְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בִּפְתוּחַ בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹד הַלְלוּהָ:

קְדוֹשׁ אֲתָרָה וְנוֹרָא שְׁמֵךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְרֵיךָ. כִּפְתוּב
וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָהּ. בְּרוּךְ
אֲתָהּ יְיָ הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ:

אֲתָהּ בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲתַכְתֵּם אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַדְּלָשׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּקַנּוּ
לְעַבּוּדֶיךָ. וְשָׂמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְהַתְּדַלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֲהַבָּה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדְוֶשָׁה וּלְמִנוּחָה
וְאֵת יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלְסִלְיָהּ וּלְכַפְרָהּ וּלְמַחֲלָפוֹ
אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּאֲהַבָּה מִקְרָא קִדְשׁ וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיִּבֵּא וַיִּגְיַע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּךָ
דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה. וְזָכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פֹּה לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּם וְחַגְנוּ
וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵיגֵינוּ. כִּי אֱמָלֶךְ חַגְנוּ וּרְחַם אֲתָהּ:

הַקְּדוֹשִׁים, כָּל הַמְּקוֹרָא נֵחַ כֵּן יוֹם הַבְּפֹרִים כָּל רַבִּים וְהַפִּי"ח בּוֹרוּק וְחֹסֵר וַי"ו, לְמַחִילָה וּסְלִיחָה,
חַסְדֵיךָ ל', ע"כ וְתַנְחִינֵנוּ כִּי תַחַח פ' פֶּסֶל לך. וְלִסְתַּלְּבֵינוּ חֵי"ת נִקְמָן חֲשׂוֹף עֲטוּר הַקְּמָתוּ לְמַלְה טַלְעִיל,
וְלוֹלֵי כֵן הִיָּה לְפַחַל בְּחוּלָם, וְהִגְמַת לְיִשְׂרָאֵלִי מִן לְגַאֲזֵל (רוח ד', ו'), וְכֵן הוּא הַכֹּלל בְּפַעֲלִים הַנֶּאֱמָרִים בְּפִתּוֹ
בְּעַתִּיד וְטוֹי, כִּי כָּל זֹאת הַטְּקוֹר זֶלְהֵם נִחוּב נִקּוֹד בְּחוּלָם כִּמוֹ לְרַחֵם, לְשׂוֹמֵם, לְרַחֵם, לְשׂוֹמֵם, לְלַחוּם,
לְרַכּוֹב, לְשׂוֹמֵם, לְפַחַח, לְכַחֵל וְחִטְיָהִם. מִקְרָא קִדְשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, בְּהִרְבֵּה סְדוּרִים יִשְׁמַע לֹא נִסְדְּרוּ
כ' הַתְּנוּת מִקְרָא קִדְשׁ, וְעִשׂוֹת הוּא כִּמוֹ שֶׁהֵעִיר הַלְלוּ לֵא"ח פ' תְּרִי"ט.

או"א יַעֲלֶה וַיִּבֵּא, הַבְּפֹרִים אוֹמְרִים תַּחֲלֶה או"א סָחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ עַד לְפָנֵי ה' חַטְרָה, וְחֵח"כ
יַעֲלֶה וַיִּבֵּא וְחֵח"כ אוֹמְרִים סְלוּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כִּמוֹ נְר"ה. וְנוֹסַחְתָּם לְהַקְדִּים יַעֲלֶה וַיִּבֵּא לְמַחֲלָ לְעַתְוֹתֵינוּ
וְכֵן נִסְדְּרֵי מִשְׁכָּן, וְהַנּוֹסַחַח סְלוּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם חֵי"ן אוֹמְרִים כָּלל וְגַם בַּס' רַב עַמְדָם חֵינְנָה כְּעַמְדָה
נִסְדְּרֵי ח"ח פ' תְּרִי"ט.

אלהינו ואלהי אבותינו. מחלי לעונותינו ביום השבת הזה
 וביום הקפרים הזה. מהרה והעבר פשעינו ופשעתינו מנגד
 עיניך. באמר אנכי הוא מזה פשעיך למעני ופשעתיך
 לא אפד: ונאמר. מהייתי בעב פשעיך ובעגן פשעתיך. שובה
 אלי כי נאלתיך: ונאמר. בירבים הזה יכפר עליכם לטהר
 אתכם מכל פשעתיכם לפני יי הטהרו: לשנת אלהינו ואהי אבותינו
 (רצה במנחתנו) קדשנו במצותיך וזמן חלקנו בתורתך. שבגנו
 מטובך ושמחנו בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך ויגדו בה ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בקל־דוד ודוד.

סחל לעונותינו, תפלה זו היא אחת מן ח' נרכות שהתכלל הכהן הגדול ניכ לאחד קריאתו
 בתורה כמו שפירש רש"י ביומא ס"ח ע"ג. ואמר נכפרי פ' האזינו, אל מחולקך, אל שחול לך על כל
 עונותיך. והעבר פשעתינו, עשה ועובר על פצע (מיכה ז', י"ח). וחמאתינו, נב' כ"י גם נסחרי רש"ה
 ורש"י ואלר ס"י גם נסחרי פסד חינוכו וכן חינוכו נב' רב עטרם, וכבר אמרו בעלי הטוב כי מן סחל
 עד חטהרו ס"ג תבות כנגד עסקר תבות פסוקי ויקרא ט"ו, ל'. ול"ד. וכמדבר ט"ו, כ"ו. והוא רק מכון
 נקמטון תבת ופחיתונו. אנכי אנכי, ישעיה ט"ג, כ"ה. פרחי, אט ט"ד, כ"ג. וכמסקו זה טלת חמאתך
 עלה כו"י אחרי חלף ע"פ העשרה. כי ביום ויקרא ט"ו, ל'. כי אחת סלחן וכו' תשרת נוסחה זו יש
 כו"י גם נסחרי רש"ה ורש"י הנרשה, כי אחת אלהים אחת חמך מלכו אחת וקיס לעד, טל"י וכו' וכן
 הוא גם נסחרי הפסדים, וברענ"ס מנח כי אחת סלחן וכו' לפסוק לאחר פסוק כי ביום הזה
 יכפר, והנוסחה וקיס לעד מנח לפסוק אל טל"ו על כל העולם. אמנם להאזכרם
 חלף אחרים עלוך על כל העולם גם המיוס כי אחת אלהים אחת ודברך וכו' לא יתכן, ולהס
 הנכון כי אחת סלחן וכו', ובכ"י אחד גרם כי אחת סלחן לישראל מן העולם וסחלן וכו' וראה
 בלבוש ח"ח ס' תרי"ט. קל"ט וקל"ט, לא נמלחו נמשק זה נמקרא חלל כבנו על דרך ל' ארמית כמו חללו
 (דניאל ב', י"א), וע"כ המע"ך והמ"ס נקמץ חסוף, והאמתו חולל נמשק הזה על מי שחכונת הסעולה
 כמלחה זו תמיד בלי הפסק, וזהו ההכרח בן סלקו ויחללו וכן פילס ויחלל, כי פולח וסחל כאשר על מי
 שחל וסחל חפילו פסע אחת חמ"ס שהוא חכר כמכנו ט"ט על פשלת מחילתו האחת יאמר עליו שחל
 פולח וסחל, חלל סלחן וסחלן לא יקרא כי חס מי שהסליחה והסחילה נמלחה זו נקבע והוא תמיד
 פולח וסחל, והוא הקב"ה. ונמלח בן לר"ל הרבה דוגמאות שכתנו על ההבדל הזה, כגון מי שידאג על
 דבר מה הוא שקש"י עליו (שנת קי"ד. טקולות סוף פ' ט') חך מי שירחה סיחוס נכל דבר ודבר הוא
 נקרא חמ"ס (אבות פ' ב'). שנת ל' ע"ג), וכן מי שיטע מה הוא נקרא חמ"ס (אבות פ' ה') חלל
 מי שחכונת נכשו פלחה כולה הוא הנגזת הוא נקרא חמ"ס (עין רש"י למכות כ"ב, ב'), וכן מי שלך
 חזקה, חך מי שחל חמ"סו לרשות נכרכי מה הוא נקרא חמ"ס (עין רש"י למכות כ"ב, ב'), וכן מי שלך
 כל ימיו נמדת העטה הוא נקרא חמ"ס (כ"ר ט' ל"ג. שנת ל', ב'). כ"ט דף פ"ה. סנהדרין פ"ח, ב'), ומי שכל
 חכמתו לרדח דרזים נמורה הוא דרש"ו (סוטה פ"ט) ומי שירגו כל ימיו הוא רג"ו (קדושין פ"א) או רתקו:
 (שבתים קי"ג), ומי שסוף גזול חמ"ס הוא גז"ו או חספו (סנהדרין כ"ה, ב'). כ"ק דף ס"ב. וקפ"ו, ב'), והרגיל
 לעבור על המצות יקרא חמ"ס. חמ"ס (עין ש"ך ליד ס' רכ"ה), והמטותן יותר מדאי הוא חמ"ס (נבילות ל"ד),
 וכן המתרגם חסילו פסוק אחד יסל עליו אט פסדגם על אט שחולמו, חלל פחדגסו: לא יקרא חלל מי
 שפסקו נכך לתרגם תמיד והוא מלחכתו (מנחה כ"ה, ב'), ועל דרך זה לומר ולסדן, שוקד ושקדן, חמ"ס
 ודמס, כומר וכבשן, רוחה וחלחן, עלל ועללן, בטל ובטלן, טקלר וקלרן דומיהן, וכן נמלח גם נמסו לטן
 המקרא שחכונת כו"ן בסוף הגס הוא לחוק ולהגדיל הענין כמו עצב ועצבון וכוה יתכן שחמ"ס חולל ב"ר
 ס' ל"ו קשה היא המדנשה כפליה, בלידה כתיב בעצב חלדי ננים וכברנסה כתיב בעצבן חלכלנה,
 וכה יתכן גם ורמסו כמנחה דף י' בלעם חגר נרגלו אחת היה אט' וילך שפי, שטון חגר כמתי נרגלו היה
 אט' שפיסון עלי אורח, ויטלח בן המטיין כרוז המצות כי חוספת המ"ן כסופן היא להגדיל ההגנה כמו גלון
 יסיון עליון למחון רעטון שטרן שטון דומיהם, וכבר העירו על ענין זה בעל טענה אחד כמ' ט' ותעל

ומבלעדיך אין לנו מלך מחל וסולח. ברוך אתה יי מלך
 מחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמונתנו כבלשנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדוש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר בותך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון. והאזי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.
 ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 הממחיר שכינתו לציון:

מזרים דבנ.

מזרים אנחנו לך שאתה ה' אלהינו ואלהינו
 אבותינו אלהי כל אשר יצדנו יצד בראשית
 ברכות והודאות לשמה הנזול והקדוש על
 שיהיינו וקיימנו מן תחילתו וקיימנו ותאמר
 גלייתנו לתצרת קדשה לשמר חסיד ולעשות
 רצנה ולעבדה בלבך שלם על שאנחנו מזרים
 לך. ברוך אל והודאות:

מזרים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהינו אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה
 הוא לחר וחר. נודה לך וגמפר
 תהלקה על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו תפקודור לך ועל נפיה
 ועל נפלאותיה וטובותיה שבכלעת ערב ובקר וצהריים.
 חשוב כי לאכלו חמיה והמרתם כי לאתמו חסדיך מעולם
 קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים בל בני ברירה:

וכל החיים ידוק פלה ויהללו את שמך באמת האר
 ישועתנו ועזרתנו סלו. ברוך אתה יי חשוב שמך וךך
 נאה להודור:

טקנה חסד בער ד' נסיני שנות התולדים, ודאה למעלה ד' 59 וד' 245. ומבלעדיך אין לנו מלך
 מחל וסולח, באי וכו' בן הנוסחת כפדור ר' עזיאל ור"ה ור"ס. ונקלת מזרים כוסף עוד אלא אתה,
 וכבר כתב אטורחס בשם רבנו פערדיה המוסף חלף אתה אחר חזמר ומבלעדיך טועה הוא. מלך מחל
 וסולח וכו' טזכר נמס' שימרים כ' י"ב הלכה ט'.

אֲשַׁמְנוּ • קָנְרָנוּ • גִּלְגָּנוּ • דְּבָרְנוּ דְּפִי • הֶעֱוִינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ •
 וְדָנוּ • חִמְסָנוּ • טָפְלָנוּ שְׁקָר • יַעֲצָנוּ רָע • בִּזְבָּנוּ • לָצָנוּ • מִרְדָּנוּ •
 נֶאֱצָנוּ • בְּרָדָנוּ • עֵוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרָרְנוּ • קִשִּׁינוּ עֲרָף • רִשְׁעָנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • הִעֲבָנוּ • הֶעֱוִינוּ • הֶעֱתָעָנוּ •

קָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִחַ קָרְנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי יָאֵמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם • וּמִה גִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים • הֲלֹא כָל־דְּגִסְפָּרוֹת וְהַגְּלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אשמונו בגרנו וכו' נתקן על סדר א"ב, ותלו בו דברים כפולים ומשולשים כלשון אחד נענינם, כמו
השינו עיינו, הרשענו רשענו פשענו, והוא למען שמור סדר הא"ב. והנה כתב של"ה בדף רכ"ג ע"ב וז"ל
לענין החטור עוקר היודי אבל אחתו חטאנו טועים השולם וסוברים שרלו בו אלו ג' תבות, ואינו כן אלא
רבו בו כל הנוסח של אשענו כי אבל הוא התחלת הענין אבל אחתו חטאנו אשמונו בגרנו גזלנו וכו' עכ"ל
ויורה לשפט מרדנו כי גם הנוסח אשענו בגרנו וכו' היה קבוע כבר לבעלי גמרא, אמנם כמלא בפי'
ארחות חיים סדר י"ב ס' ל' וז"ל כתב אחד מן המעשרים מקובל אני מפי גדולים שהודי הנכון והנראה
יותר כן לייחד בין לכבוד בין לש"ן הוא הודי המקולר המסודר ככדור זה, "אבל חטאנו אחתו וחטאנו
ועיינו ופשענו וסרנו ממלותיך ומשפטיך הטובים ולא שיה לנו" וכו' ודי לנו נכד אין לנו להוסיף על אלו
וכן היה מתורה כה"ג נכד עבודה ולא היה מזכיר בגידה וגולה וגמרה וחספ ופול שקר וכו' ולזה נוסח
דעת בעל העתים שכתב בחטורו ז"ל אשטריכינן למרזאי האי דהניז עלמא למימר אבל חטאנו ועל חטא
חטאנו כולוה נחלפא ביתא ולא דייקי בין זדונות לשגגות ומאנין סדר הודי ועוד שפירשין החטאים ואין
חוקקין לכך, הלא כן לא דייקי נהכוו אלף נ"ת, ושפטינן דנהיגי רבותא דווקני דלא אמרי טפי מהכי
ארכט אבל חטאנו אחתו וחטאנו ועיינו ופשענו וסרנו ממלותיך וגו' עכ"ל ומאלה הדברים נרור לנו כי
כנסת הקדשין של הודי לא היה בו סדר א"ב של אשענו בגרנו, והוא נתוסף לו אח"כ בזמן הגאונים,
וכתב רמ"ע שחטאנו נחטורו חקור דין חלק א' פרק ג' לפי שהחוטא מחבר את השולם שנכדל בחותמות
התורה לפיכך נתקן הודי נחלפא ביתא, והוא טעם פנימי. בגרנו נטרלנו. גולנו, זה את זה. ובמחזור כ"י
אחד נוסף עוד נגבנו, ומכר טלכות לחנן גנידול נחלה שהיה גורם געלנו במקום גולנו. רפי, דבר גנאי
ולזול כמו כן אסך תתן רפי (תהלים נ', כ') בגדות של חזפי (סנהדרין ל"ט, כ'). ובמחזור יאן גורם דברנו
רופי ולשון הרע. העיינו והרשענו, תהלים ק"ו, ו'. ודנו, של' ולא יזידון עוד (דברים י"ו י"ג). החסמו,
במחזור כ"י יוסף עוד חסרנו, חילטו שבת ויסים טובים. ספלטו שקר, חרדנו ודנקמו שקר על שקר, של'
תהלים קי"ט, ס"ט, ואינו י"ג, ד'. יעצנו רע איש על עמינו. ונקודו היו"ד נקטנו, ומה שנקת סודרים יעצנו
נחתיק טעם כי לא נמלא פעל יען כפיעל. כובנו, של' ונלשנס יכונו לו (תהלים ע"ח, ל"ז); ובמחזור כ"י נוסף
עוד בחשנו. לצנו, טענין ונמוא לניס. נאצנו של' נאלו את קדוש ישראל (ישעיה א', ד'); ובמחזור כ"י
נוסף עוד נאפנו, נשכענו לשוא ולשקר. סררנו, של' כי כברה סודרה פרי ישראל (השע ד', ס"ז). עוינו,
דניאל ס', ה'. צררנו, של' ונררו אחכם (נמדבר ל"ג, כ"ה). קשינו ערף, הנכון היה הקשינו ערף ככל
ל' הקצת ערף שלא נה נקראו אלא נהשעיל כמו וערפכם לא תקראו (דברים י', ס"ז) הקצו את ערפם
(ישעיה י"ט, ס"ז), אך למען שמור סדר של א"ב נאמר קשינו כפיעל. רשענו, פ"א ח', ס"ז. שחחנו, של'
כי אהם שבן (שמות ל"ג, ז'), ובמחזור כ"י גורם שחחנו דרכינו. חעבנו של' המתענים משפט (מיכה
ג', ס'). העינו את עצמנו. העפענו את אחרים, והוא של' והיינו נעיינו כמתענת (בראשית כ"ו, י"ב).
סרנו, נכ"י וסרנו. ולא שוה לנו, לא עלתה נידנו הגלחה ותועלת בחותמו מרד שמרדנו, וכלשון חטאתי
ויצר העויתי ולא שיה לי (חייז ל"ג, כ"ז); ויש מעשרים טענין ולמלך אין שיה להיחם (אסתר ג', ח')
כלומר חזנו ערך מטחך לכלום. ואתה שדיק וכו' פסוק הוא נכחטיה ט', ל"ג. ואיתא בפסיקתא דרתי
פ' רבי ואמרי, חמד לבס הקב"ה למלאכי השרת טווא ואודיע אחכם לדקתן של בני, שאני עננמים נעולם
כטה לרות ויסורין נחתי עליכן בכל דור ודור ובכל שנה ולא נעטו ני אלא קוראים את עמנן ראשים
וקוראים אותי לדיק כפי רעט והן אוטרים כלשון הזה אבל אחתו חטאנו השינו והרשענו וסרנו ממלותיך
ומשפטיך המובנים ולא שיה ואתה לדיק על כל הגא עלינו ואחתו הרשענו עכ"ל.
מה נאמר לשפד, מה נובל לומר לפני כפא כבודך להלמדק על מעיינו, וכלשון עורא (ס', י')

אתה יודע רוי עולם, ותעלומות סתרי קל'י: אתה
 חושש בל' חדרי קטן וכוהן בליוור ולב: אין (כר') דבר
 נעלם ספקי: ואין נסתר סגור עיניך:
 ובכן ירעי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
 שתסלח לנו על בל' חטאתינו ותמחל לנו על בל' עונותינו
 ותכפר לנו על בל' פשעינו:

אתה יודע רוי וכו' זאת הנוסחה תקנה רב, כדליתא בסוף יומא יחיד שתורה אחר תפלתו ואין
 באמצע, מלי אמר, אמר רב אתה יודע רוי עולם, ושמואל אמר סמסקי הלכ, [כאלפסי גירס אתה יודע
 בעסקו אל לב, והאל"ג גירס אתה ענין תעלומות לב], ולוי אמר ובתורתך כחוב לאמר, ר' יוחנן אמר
 רבן העולמים, ר' יהודה אמר כי עונותינו רבו מלמטה ותטאנו עשנו מספר, רב הסנוחא אמר אלהי
 עד שלא נצרחי וכו'. עב"ל, והנה רבים סברו נאלה הנוסחות הזונות זיהיו נוסחות אל ודוי זהתפלו
 חז"ל כל אחד לפי שנתו, אמנם אחרי העיון היטב כירוש בזה לא יתכן, כי מיד בשמוך נמלא עמרת
 שיעקר הדוי הוא אבל אנחנו חסאנו ושמואל קם טמטט בהגיע הא"ן לאשר, ואם יהיה הפיוח ככמה
 הנוכרה מדוע לא לזה שמואל לומר כידוי כנושחתו, ועוד מה שאמר לוי ותורתך כתוב לאמר כי ניום הוא
 יכשר וכו' נאמת אין בו לזון של ודוי כלל, אבל הככון בדבר כי הנוסחה חז"ל תבוא לפיך וכו' עד
 אבל תנחנו חסאנו ואחריה סרנו ממלותיך עד ואתננו הרשענו היא היא עלמות הדוי והיו
 הצורה והנהוג כפי כל מינים קדמונים, וכוז חז"ל להוסיף עוד עליה בקצת כל אחד כפי שאלה נאה
 לפיוס הענין, והוסיף רב לומר אתה יודע רוי שלם, ושמואל הוסיף אתה כנין תעלומות לב, וכן בולס,
 וקמו חז"כ מיקדי נוסחת סדר החפלה וברו עקשות והן לשתל כל אחת נקובה שאלו רדיו לה לפי
 הענין ענין הלזון. וברו נקשת רב להיותה שיום הדוי, וסמוך לה העמידו נקשת שמואל אתה כנין
 תעלומות לב, וכן עכיתה המרדכי ליטט וכאם רב עמס (ונראה כי היא היא ההקשה שנמלא כמחזור
 י"ב אחרי אתה יודע רוי שלם רק ארז הקהלות קהרה ואין אומרים טמנה אלה החרו האחרון שכן
 מעולם עובר על פטע), ואת נקשת רב הענוחא אלהי עד שלא מלרתי אתה העמידו לחתימה בסוף על
 חטא. ויש לדעת כי הנוסחה זו של אתה יודע רוי שטולה היא רובה ככולה נתפלת יונכ כפי ההנהגה
 בילקוט יונה רעו תק"ב. רוי עולם, סתרי בעולם, ומל' ארעי הוא כמו וגלח רזין, די יכלת למגלח
 רוח דנה (דמאל נ' פ"א), וכן תרגום ערגלים חרש מאללך נרו (יהושע נ' א'). רחש, חוקר. וכוהן
 כליוח ולב, ירטיה י"א, כ'. וי"א, י'. אין כל דבר נעלם וכו' כך הנוסחה בכל ב' ידשפים ישיס וכן
 גרסת ארמנ"ס ואתרדסס וכן הוא בעיני עהיענח לווהר פ' משמיס דף כ"ב עמוד ר"ג, גם החוקת כתיב
 זיש באתה יודע רוי עולם כ"ה תחת כמו זש כבני הפסוקים אם יסתר זיש (ירטיה כ"ג, כ"ד) בכל מקום
 עיני ה' (מלי פ"ג, ג'). ופירוש אין כל דבר, אין זופ דבר וכל"א מירעני מייע ועב"ל, וכבר כתב הרמ"א
 בנמוקי ארזים ארז. כל גם כספרו התשני שתיבת כל משמעת נמקום מיוטה כשיסטון לה סלת אין או לא,
 כמו לא תעשה כל מלאכה (שמות כ') ולא ידעו כל דבר (ג"כ פ"ג, י"א) לא יכלא סמך כל דבר (ירטיה
 ל"ב י"ז) ואין כל חדש (תהלת א', ט') וראה פירוש חוקני לדברים ד', ט"ו.

ובכן ידע רצון וכו', מתחלפים הסודים נסוד לשוני, ומסתתנו היא כמחזורי דפוס שאלוירק שנת ג"א
 והשם ויביא ש"ס ופירא ש"ג. ובשי כ"י גם כמחזר יר"ה נח מחילה כעונות וסליחה כפשיס וכברה
 כחטאים, וכן כתב הגל"ה דרך רב"ה בשם ארע"א, גם טיקדח רבה פ' ג' כך הסדר וז"ל אמר רב כימי צר
 לנו כימי ארס לדרך להתחות ע"כ, לדרך לומר מודה אני כל רע שעשיתי לפניך, בדרך רע הייתי עושה,
 וכל מה שעשיתי עוד לא חשבה כשהו, יה רבון מלפניך ה' אלהי שמתחל לי על כל עונותי ותסלח לי על
 כל פשעי ותכפר לי על כל חטאתי עב"ל. ובכ"י אחר וסודו רפ"ז בא מחילה כחטאים וסליחה כעונות
 וכברה כפשיס, וכך הסדר ביחלמי כפי שצמתיק נעל ראצית חכמה סוף שער התשובה חז"ל כימי יתייה,
 אומר רבן העולמים ארע בעיניך עשיתי וברצונות לבי הלכתי ותוכחתך לא שמתעי, יה רבון מלפניך ה'
 חז"ל שכתב לי על כל פשעי ותסלח לי על כל עונותי ותמחל לי על כל חטאתי עב"ל, ותחת כן אומרים
 גם כמקור ר"ח למחילת חטא ולסליחת שון ולכפרת פשע. ור' חייקו סירנח כתב כברה כחטאים וסליחה
 כעונות ומחילה כפשיס, והלבו אחריו נעל הלבוט וסג"א לא"א ס' תר"ו. והספרים אומרים מחילה כחטאים
 לכברה כעונות וסליחה כפשיס והוא כפי הרמנ"ס. והנה כל אלה החלופים יש להם על מה שיפסכו.
 והסלח, אחרי כי העתה וכוהן דרך אחד להס כרוכ צענין נקוד עי"ן פעל אלהם אם נחוסם אם כפתת,
 כמו יפסד יפסד נחוסל יפסד נפתת, ואחרי כי בכל הפדידים נקוד ופ"ל לנו כפתת גם רדיו לומר כך
 ותסלח לנו כפתת, והוא כדור.

על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון:
ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
על חטא שחטאנו לפניך ברבור פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בדרעת ובמרמה:
על חטא שחטאנו לפניך בתרהור הלב:
ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
על חטא שחטאנו לפניך בדרון ובשגנה:

על חטא, סדר של על חטא נוסף עוד לחיי כונן הנאונים ועובר כאלמות דבר אחי גאון סמן קס"ו, אך לא היה בתחלה ארוך בנוסחתו כהיום הזה גם לא נסדר א"כ, וכמו שכתב בעל שכלי הלקט ח"ל עיקר יודיו על חטא הוא כסמן אר"ג זכ"ג, אונם ריכז שגנה וזון סתר גלוי [וכן הוא נסדר רב עמרם בתוספת ביודעים נלא יודעים] חלב האריכו בו וסדרוהו בחל"ף נ"ת עכ"ל ומלמתיו בטחזור כ"י נסדר בכ"ז חרזים ע"פ א"ז וכוה"ל "ע"ח ש"ל באונם. וע"ח ש"ל כנלי דעת. עליו. נדעת ובמרה. כהנהור הלב. טדוי פה. ברוך. כחוטט שפתים. כיודעים. כחש ובכז. כלשון הרע. כמרחית העין. כשך וכמרחית. כחש שפתותיו. כערים רמות. כפתחון פה. כגברי רגלים. כקפילת יד. כרוך. כצגה. כחטכון לכב. על חטאים שחנו חייבים עליהם חטם. ע"ח שח"ע חטם ודחי וחס חלוי. ע"ח שח"ע קרנן עולה ויורה. ע"ח שח"ע מיתה וכדת כרדי שמים. ע"ח שח"ע טלקות חרענים וחרעט פיתות בית דין סקילה" גו'. גם הרע"ס לפ הביא אלה ח"כ כסוט היה רק שחיות יו"ד הוסף עוד "כילד הרע". וכן עודנו היום נקדרי הספרדים בק"ת שני לשון. אולם האכזבים הרחיקו הסדר ועשאוהו בא"כ כפול, והעניינים כנוכחאות הרבה נספרים גם לא הסוו הסדר עד שנקדור זה מוקדם כנלי דעת לכטוי שפתים וכסדר אחר דטוי שפתים קודם לכנלי דעת וכן ככולם, גם עריכת א"כ כפול היה הסנה שיעלחו דברים כפולים ועובכנים כגון כטוי שפתים כדור פה כחש שפתותיו ושלחתם ענין אחר. עוד לדעת כי זה הסדר של על חטא ועל חטאים קראוהו ודוי רבר, והדווי של חטטו כרבו שמו ודוי ווטט (ס' הטנהה הלכות ר"ה יו"כ פסן כ"ג וכו'). קא"ם שחטוהו לעטר על אחת חן הטלוות ואם לאו יהתוהו, שיעטר ואל יאד, חוץ כן ע"ז וגלוי עריות ושפכות דמים שיהרז ואל יעטר. וברצון, חטטו כרבו כלי אום אונם. וכל קא"ם טלעיל והנו"ן כסגול כי אם דבר הוא כטשקל קט"ש קט"ל, ואין לדמותו עם והטתיה כדת אין חכם (חסתר א', ח') ששם הוא כיומ. באמוץ הלב, טל' לא תחטן את לבכך (דברים ע"ו, ו'). וככ"י אחר תמורתו באכילה ובשחית. ככטוי שפתים, טל' כי תצנע לבטא כשפתים (ויקרא ה', ד') ופירושו דבור כלי כוונה שיוצנת (חיבערתי יושעו מקרש) שידר כרדי מה או יכטיח דבר מה אשר כסוף יתחרט עליו, וככל ל' כטא שחמקח שטעמו על דבור כהתגשות הכפז כלי סדר החשבה, וכבר חשבו חז"ל כל הטעה דלוי לדקרו כחרד (כדריס כ"כ). כדעת ובמרה, כמרה של דעת ר"ל אמה חת רעה ככוונה, והו"ו של ובמרה יש למרש ככו ו"ו של אשר לו ובליקיש (ש"ח י"ו, ט') כמרה יכעירו (ש"ח כ"ח, ג') וכל"ח קט"ל, וסדר של א"כ הכריח את הטחכד לכדר ככה התטח. כמרהור הלב, כמחשבות כלכ וכטו שחז"ל הכריח עברה קטין טעברה (יוטט כ"ט, ע"ח), והה"ח ל"ל כפתח כמי שנטל כדריחל ד', כ'. כרונטת רע, טל' ולא תונו איש את עמיתו (ויקרא כ"ה, י"ז), וככ"י כה"קת וזהו דף 45. כדרי פה שחמרה רק כשפתיו ולט כל טמו. כותידה, ל' וטן כל"ח לויטוונקנאט,

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בפיצור הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו פפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובקזב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשית שפתותינו:

עמין ונעשו חליך (כמדבר י' ד') ועסקל תלמדי הוא כחכב הלאונות נסדר הוא. כולול, ל' נחלי ונחין
 פענין כל טכדיה היוליה (איכה ח' ח'). הורים, האז והאס. ומורים, העלמידים. בחזק יד, שהתחזק
 על חטאו להרע לו. בפפשווח פה, ל' חולת וככילות, כי חויל עמי ננים סכלים המה תרוננו חרי חטבנו
 עמי, ננין טפזין חיוון (ישעיה ד' כ"ב), ר"ל שדכר דכריס של הכל וזנעון. בטמאת שפתים, שטעח את
 פיו כדברי נכלה ועחה. בפיצור הרע, שפגרה נעלמו את יצר הרע עליו. ביודעים, אהנהס פירש כמו שזאמר
 אז הודע אליו חטאתו, ובלא יודעים כמו שזאמר והוא לא ידע והאס עכ"ל, ויותר נראה לפרש ביודעים
 שטעח ענה נפני רבים ויודעים טענה, ובלא יודעים שטעח נפני רבים ובלא ידע טענה ח"ס. ועל כלם וכו' גם
 נחרו זה פתחלפים הסודרים שיש עהם. יג' חסדים בו התנות אלוה סליחות, ויש טעח אשר חסד גם
 ועל כלם וזין סס הכנסחח חלח, סלח לנו מחל לנו ככר לנו, "גם נהעמדת החזון שונים הסמדים כי
 מהם שזא החזון ד' פעמים וכמו שדפס למעלה, וכס"ח לא נח כי חס ג' פעמים ואחרי עזות מלח לא
 נמלח ויש סמדים שזס עוטר ולא נח כאן אחרי וכלא יודעים, ועוד ס"ח שזא נח קודם ארבע מיתות בית
 דין, וכרענ"ס לא נמלח חזון זה כלל ואף נכדורי ספרדים חיינו. בכפת שחר, לקיחת שחר נכף יד,
 והלצון נגזר מן נוער כמו מתנשך כשחר (ישעיה ל"ג, ט"ו), וננין התנה הוא ד' מחל כי לא נמלח נהנה
 ו פשה אשר סמיכות נח לא נמקחח ולא נמלמד, והמסוד ענה טהרני נפוח היחיד נפוח נל' נקטב
 ונמקל שפיה שפוח ועוד שהעמידו נטעם סס הפעל דוגמת ולמסע את הנחכות (כמדבר י' כ'). במשא ובמתן,
 כך כנוחו למסחר ולרכולה. וכס"ח תחתיו הכנסחה במראית העין. וס"ח גורמים כאן במשא ובמתן, ונמקוס
 במאכל ובמשתה גורמים במראית העין. בגשף ובמרבית, ויקרח כ"ה, ל"ו. וכ"ע דף ס', ע"ב. כנסית גרון,
 בשקור עין, שניהם ענין גלוה ועל' ותלכנה כפיות גרון ונמקרות עינים (ישעיה ג', ט"ו), וע"כ העקר בשקור
 כס"ן; ויש ספרים שזנעקוס נכסית גרון הכנסחח כנבול פה. בשית, נדטר, מל' יסוח כי (תהלים ס"ט, י"ג).

- על חטא שחטאנו לפניך בעינינו רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצרות רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בהשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו):
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד:

בעינים רמות משלי ו', יו'. בפריקת על, טל' ומדקת עלו (בראשית כ"ו ט') שהסליך מעליו עול מלכות שמים ר"ל אכזר נהקד'ה, וכמו שצ"ח רז"י ניוטח פ"ה ע"ב. בפלילות, נחריכות הדין והשפט, טל' ונתן בפלילים (שמות כ"א כ"ב), וכב"י אחד במקומו בפתרון פה. בצרות רע, ל' הסליך עליו נלדיה (נמסד ל"ה, כ'). בצרות עין הי"ו כבוד כחבריו בפלילות בקלות בקשיות, וכמס' ערבין דף ט"ז על ו' דברים נגעים באים על לשון הרע זכו' ועל צרות העין, ופירש רש"י שמה עינו באחרים ואינו מהנה שכנו מכליו על ידי שאלה וכן פירש גם נפוסה ט"ו ע"ב (כל"א מייסגוט). בקלות ראש, אינה על הנקלה בעשיית המצוות, וייבטיו, והוא ל' שנה כמו לא יבאנו קלות ראש נדרים (נדרים כ') שלא יקל ראשו (ס' י"ג ע"ב) לא יקל אדם את ראשו (נדרים כ"ד); והאומרים קלות ראש על מי שהולך פרוע בראשו מועים הם כי זה נקרא גלוי הראש כמו רב הונא לא מסגי ד' אמות בגלוי הראש (קדושין לא). בריצת רגלים להרע, כן נקראו הר"ש נפתח כי הוא גם הפעולה כמו להרע או להטיב (ויקרא ה', ד') והוא לא יסתכל לקטן שהפך. ברכילות, טל' לא תלך רכיל בעמך (ויקרא י"ט, ט"ז). בשנאת חנם, טל' זנאי חנם (תהלים ל"ה, י"ט) והיא קנאת איש טרעהו, וניוטח דף ט' ע"ב מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ומצוות תגילות חסדים מפני מה חרב, מפני שנאת חנם שהיתה נימרה. בחשוט יד, כמו שנאמר וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד (ויקרא ה' כ"א). בחשוט לבב דברים כ"ח, כ"ז. ר"ל אהיה נטון וטטורף בדעתו וחטא. ועל חטאים וכו' מדקן של ועל חטאים איננו אה צמודים, וכן פפרים כן מדקן חטאת, חסם, שולה, קרבן עולה ויזרד, מיתה נירי שמים, כרת, מלקות ארבעים, טבת מצוות, ארבע עימות כ"ל. ובגהת טכאי ר"ל פירוש ומנח נטט' ס' תתט' וכמ"ל לם' תר"י נסדרו כמו שדפס למעלה וכן פנה קהלות הדנה. ונק"ק פכד'ט ועכלא אומרים נסדר אחד והוא הכדפס למטה בעטה. קרבן עולה ויזרד, שמיאו האדם כפי אשר

(*) נק"ק מ"ב ומג"מ חומרים כמדד הכתוב לטעם כעמוד.

וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם וְדִי וְחִלּוֹ:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיְתֵה בִּידֵי שְׂמָיִם:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם פֶּרֶת וְעִרְרוֹת:
(ועל כלם אלה סליחות סלודלנו מחללנו בפרלנו:)

וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְחֻזֹּת פִּירַת דִּין
סְקִילָה • שְׂרָפָה • הֶרְג • וְחֶנֶק • עַל מַצּוֹת עֲשָׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה • בֵּין שְׂרָפָה קוֹם עֲשֵׂה • וּבֵין שְׂאֵן כֹּהֵן קוֹם עֲשֵׂה •

תשיג ידו שם אין ביכלתו להציל כש פניו אתי תורם ולא גם אלה אין כדו עניו עשיית האמה וכמפורס בתיקון
סמן ה' וע"כ הקרן עולה לעשיר ויורד לעני, וראה כדמות דף י' ע"כ. י"ב כן העקר כמפורס דף 194. והפירוש
קדמן אשם על עברה שזוהה לו. וחלוי. על עברה אשר ספק לו שעבר (ויקרא ה', י"ז) וראה יומא פ"ה, ע"כ.
סכה מרדות, מרכי סופרים, ובכת ערדות האפורה ככל טקוס כפי מראה עיני הדיון וכפי לוחך השעה, כך
פירש ברטורה לנזר פ' ד'. ורש"י בחולין קפ"א ע"כ פירש עבת מרדות, רדוי בתוכחת שלא יתגל כה, ואין לה
קבלה אלא עד איקבל עליו עב"ל, וכן בשנת דף ט' ע"כ עבת מרדות ופירש רש"י רדוי, וכן במרכות דף ו' טוה
מרדות אחת בלבו של אדם מכמה מלקיות ופירש רש"י ל' רדוי והכנעה, גם בש"א כ', ל' כן נשת הסד"יית
פירש רש"י רחיה לרדות וליסק, ותנחומא רח"פ שעות כל הטומע בנו טן העררות, וא"כ אשו רבה והכל"ת
דגושה ובקל ספעיית, מלקות ארבעים, דברים כ"ה, ג'. מיתה בידי שמים, כגון אד אכל תרומה שכתוב
עליו ומתו בו (ויקרא כ"ב, ט'); ותכ"י הנוסחא מיתה בידי אדם. פרת, שעבר עברה שחאמר נה וכברתה
הנפש ההיא. ועב"ל ס"י מקורו הר"ג בלוי וכן הנכון כי כן נמלא כדברי חז"ל שאלמה נרבוו בריתות ניו"ד
אחרי הר"ג ודענו טעמו שהיחיד בלוי והמשקל קצ"ר חצרות. ועיררות, כן הוא כסודר דפוס אטעשארס
שכתב קט"ת וכן העקר והוא שם דבר (קינדערלוסיגקייט) דוגמת מרירות, פלגות, ונכ"ל ועיררי ולא יתכן
כי זה שם תואר קינדערלוסיגקייט, בראשית ע"ו, כ'. אך לדעת כי כסודר רב עפרים גם ככל ספרים יבנים
וכ"י לא נמלא לא עררי ולא עריות וא"כ איכנו אלה תוספת אחרינים. ותכ"י הוא שהוכרחו אשר כמקום
מיתה בידי שמים ערם מיתה בידי אדם, עוטר בלוי כרח בידי שמים. ארבע מרדות, סנהדרין כהק ו'.
וחזק, כתב אחרונים יש מקורן הית' נקטן ויש מקורן אותה כנגול והוא הנכון שהוא על פסקל הר"י וכן
שמעתי שהיה קורא הלא"ש עב"ל. על סצות עשה ועל סצות לא חעשרה, כן בכל כ"י וכן כחזור ונילוח
דפוס ש"ס וכן כחזור רמח גם כסודרי הספרים ונאטרודס, גם רוו"ה סד כן רק הוא כקד סצות
בחולם, אטנס האזן בין ש"ס ו"ה אחריו יורה כנדרר ש"ל סצות כל' יחיד: בין שיש בה קום עשה
הוא חוד על מלות עשה. ובין שאין בה קום עשה חוזר על מלות לא תעשה, כך פירש אחרונים,
ואיכנו יולאים בו. והאמת כי מלות עשה גם לא תעשה יתכן עליהם יש בה קום עשה ואין זה

(*) חיו מ"ב ומג"מ חומרים כמדד הכתוב לטעם כעמוד.

וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם הַלּוֹי:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם פֶּרֶת (ובחכס סופרים וְעִרְרוֹת):
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִיְתֵה בִּידֵי שְׂמָיִם:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַמָּאִים שְׁאֵנוּ חַיִּים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת: ועל כלם וס'.

אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ: אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכַר
אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיִדְוּעִים. כִּדְבַר שְׁנֵי־אָמַר. הַגְּסֵה־רַחֵם לִי אֱלֹהֵינוּ.
וְהַגְּלֵתָּ לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלַד־בְּרִי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת: כִּי אִתָּךְ סִלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמִחֲלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
חַד וְחַד. וּמִבְּלַעֲרִיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזְחַל וְסוֹלַח:
אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֵא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כְּרִי. וְעָבְשׁוּ שְׁנוֹצְרַתִּי כְּאֵלוּ
לֹא נִוְצַרְתִּי. עֶסֶר אָנִי בְּחַיִּי קָל וְחָמֵר בְּמִיתַתִּי. הֲרִי אָנִי
לְפָנֶיךָ בְּכָל־יָמַי כּוֹשֵׁה וּבְלִפְנֵי־יְהוָה יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֵא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִדֶּשֶׁת־קִטְוֵתִי לְפָנֶיךָ מִרְק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עֲלִי־יִי יוֹסִירִים וְחֲלוּיִם רָעִים:

קום עשה, כגון עלות תפלין יש בה קום עשה, והיא עשה גמורה, וכן עלות סוכה ולולב ודומיהם, אבל עלות עשיית מעקה אין בה קום עשה שאם אין לו בית חיבו מחייב בה, לכן חיבה בו אם עשה בעלמא, וכן עלות ליצית ודומיהן אין בה קום עשה. ובמלות לא מעשה כל לא מעשה אעבור עליה לא יוכל לתקנה ע"י מעשה אחר היא לא מעשה שאין בה קום עשה כגון שלא לעשות מלאכה בשבת ושלא לאכול חטין בשבת ודומיהם שהן לא מעשה גמורות. אבל לא מעשה שלא לקחת קץ לפור האם עם האפרוחים היא לא מעשה בעלמא, כי אם עבר ולקח יש בה קום עשה שיש במלות עשה הלווי קום עשה דבר מה, או שאין בה לוח הזה, כגון במלות עשה של אכילת מלה יש בה הלווי קום ואחל את העטף, ובמלות עשה לשנות ביום השבת אין בה לוח קום עשה, וכן גם במלות לא מעשה כגון שלא להחיות מבשפה יש בה הלווי קום ועשה והרנג חיבה, ובמלות לא מעשה שלא לאכול גיד הכזה אין בה קום עשה. והנה מי שלא חבל מלה או מי אהיה מבשפה חמא נמה שלא קיים את הלווי קום עשה והיא עברה בלתי מעשה וכל"א חוגי שערן וסאגוניטרט, ולהסך מי שלא שנת בשבת או חבל גיד הכזה חמא נמה עשה דבר שהיה מלווה עליו שלא לעשותו והיא עברה עם מעשה כל"א בעגעהוגוניטרט. והנה לנ' פירושים האלה אשר הוציאו יחד דומיהם נח האחרון בין שיש בה קום עשה ובין וכו' לפדע את מיני החטאים ואינם לטותר. את הגלויים לנו, חודר למלת ועל הסאים שראש השומר וע"כ כל זכר; והנוסחא הגלויים מה"א בסוד רפ"ה ושחור וינילית ושלוניק גם בנ"ח ווי"ל וכן גרסת הרמב"ם והוא הכתוב בקדוק הלשון. כבר אמרנו לפניך, בסוד הודוי של אשמו ועל חמא ועל חמאים. וכנ"ל אחד הנוסחא כנר חמרכוס לפיכך ה' אלהינו. הגמורה, דברים כ"ט, כ"ח. כי אחרי סלחן, שחור למעלה בתפלה. מלך מוחל ופולח, וכן גרסת הרמב"ם, וראה למעלה בתפלה. וכתב אכן ירחי נס' הענהג כי בסודים יסכים יש עוד כותן חמימת נרבה בא"י האל הסלחן (וכן מלאתיו בקנת כ"י גם בסוד רפ"ה) ומוטה הוא דעתו לאמרה חבל מניח הורחת רבנו סעדיה שכתב אבל מי שחמס כידוי טועה הוא וכן שכתב כל ישראל שלא לחתום עכ"ל וכן הורה גם רב עמרם מובא בהר"ג לסוף יומא סמן כ"ה, גם אחרתם כתב שהחתם כותן כל"י העלך הסלתן הוא טועה שאם כן הו להו שמה נרבות בתפלה ואכן שבע תקן בלבר, וכן כתב הגהות טיטובית לנוסחא הודוי אות א'.

אלהי עד שלא, היא הנקבה שהתפלל רחא בכל יום אחר תפלתו (נרכות דף י"ז) ורב המנונא ווסא לאחר הודוי כיה"כ (יוטא פ"ז ע"ג). עד שלא נוצרתי איני כרי, קודם שנולדתי לא הייתי חשוב ובהו להיות נולד. ד"י כנ"ל כמו אומר ב' י"ח. וראה למעלה דף 101. ועכשו, ועשה, ועלה תלמודית היא. כאלו לא נוצרתי, כי מה אני ומה חשיבותי. קל יחסר, גם זה ל' תלמוד, ונמקרא אף כי בטקוטה (כל"א חוט מיה פיעו אעור). הרי, מעמו כל' חז"ל כמו ה"ה, הרי א"י ב' תבות, כן הגרסה במשאל ובד"ף ותרנ"ס ואחרתם וכן נבא הסידורים וכן העתיק גם הר"ם אלעמי בספרו אגרת מוסר וכן הכתוב בלשון, ולא ידעתי מה יקרה לו לחו"ה שחבר שתי התנות לאחת ועשה שתי הרי"ו. שלא אחמא עוה, על דרך כל לומר מסייעין אותו (יוטא ל"ח ע"ג). מרק ל' טהרה וכוון טענין: מרק ושצף אים (ויקרא ו', כ"א), ונרכות דף ה' ויבואה דף ב"ו ויבחרין עטריקין, וייתה עטריקת. וחלום רעים, אינו כנ"י אחד גם לא בסודר הספרדים גם רב עמרם הרמב"ם לא גרסו לו וכן באמת במשאל יוטא דף ב"ו ע"כ לא נמא, חטנס בגמרת נרכית דף י"ז פסיים יחסיים רעים, וכן גם מלאתיו כנ"י יחזירי כ"י וכן בסודות.

אֱלֹהֵי. נְצַד לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי גַּשְׁשֵׁי תְדוּם
 וְנַפְשֵׁי בְּעֶפְר לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּשְׁשֵׁי. וְכֹל
 הַחַשְׁבִּים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הֲפֵר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶרְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְגַד עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּירָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ הַשְׁמִיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרְרָפִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי
 וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְרָה בְּיַרְאֵה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְרַמְגִּיזוֹת: וְעַרְבָה לִי מַנְתַּת יְהוָה וִירֻשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְרַמְגִּיזוֹת:

אין ה"ץ חוזר התפלה בערבית, אלא לאחר שהליטו הקהל את תפלתם מתחילים בסליחות ומחנכים ודווי כל עקום ומקום לשי טנהו (ואם חל י"כ בשבת אומרים בתחלה ויכלו ונכרת סגן אבות כמו שאר שנתות רק שאומרים נה בטקום האל הקדוש המלך הקדוש וחזתם נה ה"ץ סקדש השבת בלדג ולינו עזכר של י"ב, ואת"כ מתחילים בסליחות) ומסיימים באמירת אבינו מלכנו (חזן עבנת אין אומרים אותו, ואין אומרים נמה מדליקין), קדיש תחפבל. עלינו. יגדל. וכוהאים לנגן גם ארוח עולם וכו' ולומר כל שירי היחוד ושיר הכבוד, ויש אומרים כל ספר תהלים. ויש נעורים כל הלילה ומדנים בטריות ותשנחות כמו כתר טלכות וכדומה, וטוב הדבר לנו שכחו ישה ומנחמו ננחמו שלא יסדר למחר בתפלתו ולא יזיק לו בתעניתו, שאם לא כן ילא שברו בהפסדו. והחונים לא יעמדו כל הלילה, כי מפסידים את קולם וכוונת תפלתם כאינם ישינים.

בשחרית י"כ עשכמיים לכהב"ג לקרות ק"ג נוטנה, ומסמדים הכרבות ופי' הקרבות ופסוקי דמורה וכשפת כמו שאר י"ט, וברוב הקהלות אומרים והאופנים, ויש קהלות אומרים והחיות, וקורין ק"ג בברכותיה ואומרים בשכמלו בקול רם, ואתפלים תפלת י"כ בלחש כמו בערבית רק שאומרים שים שלום וכו', וה"ץ חוזר התפלה בקול ואומר נה קדושה של מוסף, וכן בכל תפלות היום אומר קדושה אל מוסף, ומארימים בקרבות ובסליחות כל עקום ועקום לשי מנהגו. ועוד אלא להאריך בתפלת שחרית כדי להתפלל מוסף בעונתו קודם שעה שביעית והיינו קודם חלות היום, ואם האריך ה"ץ יותר מדלי יש בלדג בסליחות. וקובע ה"ץ הודיו בתוך התפלה והלבור לריכים לוטר היודיו עמו בעמידה. ונרת הקהלות האמנים עולין לזוכן גם באחרית ונת"ק פֶּפֶר"ם ונמותיה אומרים ומערב, ויש קהלות אין עולין לזוכן באחרית, ואחר שמים ה"ץ התפלה פותחים הארון ואומרים אבינו מלכנו (חזן טכנת אין אומרים אותו) ואומר ה"ץ קדיש תחפבל נגון. ומליחין נ' ס"ת (וכשנת פתיחת ארון הקדש אומרים י"ג מרות ורבוב המסודר למעלה אלא קה"ת לשנת 228), וקורין נס"ת הראשון שעה נבתי (וכשנת ו' נבתי) מלאש ס' אחרי שח עד סוף הסקא, ומניחין ס"ת השני אלא הראשון ואומר ה"ץ ח"ק על שמים, ומניחין וגוללין ס"ת הראשון ובוחין ס"ת השני וקורין למטמר נב' פינחס וכעשור לחדש וגו' עד ומנחה ותסכיהם, ומפסידין נישני' סגן כ"ז פסוק י"ד ואמר סולו סולו עד כי פי ה' רבר. והמפסיד יתך נכנה ראשונה ונכרת אחרונה ואומר על הרארה וכו' בנוסח המסודר למעלה נסדר קה"ת לשנת 228. (ואומרים נשנת יקום שרקו) ומכריזן כשמות ואומרים את הדמנים לפי הענה. (ואם יש פילה כלין קודם אשרי, ואם אין יכולים להביא המינוק לכהב"ג ומריכים ללאת מנהב"ג כדי למולו נביתו אז אין עלין עד אחר חזרת ס"ת לטקוטו, והנכון אלא לנדך על הכוס, ובטקום שנינו לנדך המנהג עוקר הלכה ואם היולדת נריכה לאכול טלח אכלה ותשתה היא מן הכוס), ואומרים אשרי, יהללו וגו' ומחזרין ס"ת להיכל, וה"ץ אומר חצי קדיש, ועומדים להתפלל תפלת מוסף של י"כ.

תפלת מוסף ליום כפור

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי תִפְתַּח וְסִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל
חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מִלֵּךְ חֲסִיץ בַּחַיִּים • וְכִתְּבֵנו בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מִלֵּךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה
יי מִגֵּן אֲבֹתֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ
לְךָ מִלֵּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה •

מִי בְּמוֹךְ אֵב הַרְחֵמִים • זוֹכֵר וְיַצְרִיחַ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
וּבְכֵן הֵן שִׁחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁבְּרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים •
וַיַּעֲשׂוּ בָלֶם אֲנִיחָה אַחַת לַעֲשׂוֹרַת רְצוּנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם • כִּמוֹ
שִׁיחַדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ וְחֲקוּרָה
לְדַרְשֵׁיךָ וּפְתָחוֹן פֶּה לְמִיִּחְלִים לְךָ שְׁמִחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׂוֹן
לְעִירְךָ וְצַמִּיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדֶךָ וְעַרְיִכְרַת גֵּר לְבָרִישֵׁי
מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו ותסידים פרנה
 יגילו ועולתה תקפירפיה. וכל־הרשעה קלה בעשן הקלה פי
 תעביר ממשלת ורחן מדה־ארץ:

ותמלך אפה יי לכה על פל־מעשיה בדר ציון משכן
 כבודה ובירושלים עיר קדשה. פפתוב ברכרי קדשה ימלך
 יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלהיך מבלעדיך. פפתוב
 ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בעצמך. קדוה
 אפה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל־העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורחמתנו מכל־הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבנו מלכנו
 לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותסלקנו יי אלהינו באהבה אתים השבת הזה לקדושה ולמנוחה
 ואת יום הכפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחילה
 את־כל־עונותינו באהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו נלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
 אגחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד שנשתלחה במקדשה:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל־מקדשה ברחמיך הרבים
 ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבקינו מל־כנו נלה כבוד
 מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כליך וקרב
 פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כגם מירפתי ארץ. והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה בשמחת עולם.
 ושם נעשה לפניך אר־קרבנות חובותינו המידים בסדרם

ומוספים כהִלְכֶתֶם: וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה גַּעֲשׂוּ וּנְקַרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כַּמְצוּרָה רְצוֹנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאָמֹר:

לכ. וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁגַרְכְּבָשִׁים בְּגַרְשָׁנָה תְּמִימִים וְשִׁגְי עֲשׂוּרָיִם סִלַּת מִנְחָה בְּלִילֵהוּ בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוּ: עֲלַת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלַת הַתָּמִיד וְנִסְבָּה:

וּבְעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כֹּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לֵי רִיחַ נִיחֹחַ פֶּר קָדְקָד אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּגַרְשָׁנָה שְׁבַע הַתְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵיהֶם כַּמְדָּבָר שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר וְשִׁגְי עֲשׂוּרָיִם לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ וַיִּזֵּן כְּנֶסֶפוֹ וְשִׁגְי שְׁעִירִים לְכֹפֶר. (י"ג וְשֶׁעִיר לְכֹפֶר מִלֶּכֶד הַטָּאֵת הַכִּפּוּרִים) וְשִׁגְי תָּמִידִים כַּהִלְכֶתֶם:

לכ. וְשָׂמַדוּ בְּמִלְכוּתְךָ שְׁמַרֵי שֶׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֲנָג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּל־יִשְׂרָאֵל וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה. וְהַשְּׁבִיעִי רְצוּתָּ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ תְּמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאָתוֹ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַלֵּי לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחַלֵּי וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וּסְפִיאֵינוּ) מִיָּד עֵינֶיךָ. בְּאָמֹר, אֲנִי אֲנִי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטְאוֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מְחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חַטְאוֹתֶיךָ, שׂוֹכַח אֱלֹהֵי כִי גִּאלְתֶּיךָ: וְנֹאמַר, כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחַד אֶתְכֶם מִכָּל חַטְאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תְּטַהֲרוּ: לִשְׁמֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (רְצוּהוּ כַּמְנוּחָתוֹ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָה יִשְׁמַחֲנוּ בִישׁוּעָתְךָ, (וְהִגְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבֶת

וּבְעֶשְׂרֵי נִדְבַר כ"ט, ו'. וְשִׁגְי שְׁעִירִים לְכֹפֶר וְשִׁגְי חַטְמִידִים כַּהִלְכֶתֶם, הַנוֹסַחאוֹת מִתְחַלְפוֹת, וְכִּי וְשֶׁעִיר לְכֹפֶר וְשִׁגְי חַטְמִידִים כַּהִלְכֶתֶם, וְכִּי וְשֶׁעִיר לְכֹפֶר מִלֶּכֶד הַטָּאֵת הַכִּפּוּרִים וְעוֹלַת הַתָּמִיד וְהַנְּחִיחָה וְנִסְבֵיהֶם כַּמְדָּבָר, וְכִי וְשֶׁעִיר לְכֹפֶר מִלֶּכֶד הַטָּאֵת הַכִּפּוּרִים וְשִׁגְי חַטְמִידִים כַּהִלְכֶתֶם, וְכִי גִרְשָׁתוֹ מִיָּד.

קדשך וינחזו בה ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל יחוד ויחוד.
 ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח. ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביחך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחיינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 המחזיר שביטתו לציון:

^{מזדים זכני}
 מזדים אנחנו לך שאתה חזאי אלוקי ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו ובראשית
 ברצת והדמות לשמך תהיה ותקדש על
 שפתנו וקיימנו כו חמנו וקיימנו ותקדש
 ולידתנו לתפלת קדשך לשם תהיה ולעשות
 רצונה ולעבדך דלכב שלם על שאנחנו מזדים
 לך. ברוך אל תהי נאות:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה
 הוא לחר וחר. נודה לך וגם שר
 תהלתך על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו המקודרות לך ועל נפיש
 ועל נפלאותיך וטובותיך שבכלעת ערב
 ובקד וצהרים.
 הפזב פי לאכלו רחמיך ותמרתם פי
 לארסנו מסדך מעולם
 קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו
 תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריהיך:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
 באמת תאלל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
 הפזב שמך וקדשך
 נארה ליוחורתי:

שִׁים שְׁלוֹם. מוֹדֶה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה חַיִּים וְאַהֲבָרָה
 חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֶךְ אֶרֶץ־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵת וּבְכָל־שְׁעָרָהּ בְּשְׁלוֹמָהּ.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקְסוּדָהּ טוֹבָה גִּזְרָה וְנִפְתָּח
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

הַבּוֹא לְפָנֶיךָ הַסִּלְחָנוּ וְאֵל־הַתְּעַלֵּם מִפְּחַתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עֲרַף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ רַפִּי. הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָדְנוּ. חִמְסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֵר. יַעֲצָנוּ רָע. כּוֹבְנוּ. לִצְנוּ. מְרִדְנוּ.
 גֵּאֲצָנוּ. מְרַדְנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צַרְדְּנוּ. קָשִׁינוּ עֲרַף. רִשְׁעָנוּ.
 שַׁחַתְנוּ. הִעֲבָנוּ. הִעֲוִינוּ. הִעֲתָעָנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּחִין לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמָה גִּסְפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְצוֹן עוֹלָם. וְתַעֲלוּמֹת סִתְרֵי כָל־חַיִּים: אַתָּה
 חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטָן וּבוֹחֵן כָּל־יוֹרֵת וְלֵב: אֵינִי (כָּל־) דָּבָר
 גִּעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵינִי נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שֶׁתְּסַלַח לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ.
 וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

על חטא שחטאנו לפניך באגם ובבצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בודון ובשננה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגער הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ישל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו פשר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובקוב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון:

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמשן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מתל לנו בפסלנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצרית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בהשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהמחון לבב:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מתל לנו בפסלנו):
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם קרבן עולה ויורד:

(*) נק"ק 55 ר"ם ומגזא לותרים כמדד הכתוב למטה בעמוד.

וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְחַלְוֵי:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִפְּת מַרְדּוֹת:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִתְּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרוֹת:
 (וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַחֲלֵנוּ מִחַלְלֵנוּ כְּפָרְלֵנוּ):

וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִתּוֹת בִּירַת רַיִן
 סְקִילָה. שְׂרָפָה. הֶרְג. וְחִנּוּק. עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
 תַעֲשֵׂה. בֵּין שֵׁשֶׁבֶתָה קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאֵן בָּה קוּם עֲשֵׂה.
 אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ: אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכַד
 אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ
 לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַגְּסַתְרַת לִי אֱלֹהֵינוּ
 וְהַגְּלַת לָנוּ וּלְכַנְּנוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת: כִּי אָתָּה סָלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ מִחַל וְסוֹלַח:

אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדִי. וְעַבְשׁוּ שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
 לֹא נוֹצַרְתִּי. עֲפָר אָנִי כְחֵי. קַל וְחִמֵּר בְּמִיתַתִּי. תְּרִי אָנִי
 לְפָנֶיךָ כְּבָלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד. וּמֵה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים. אֲבָל לֹא עֲלֵי־יְדֵי יִסּוּרִים וְחַלְוִים רַעִים:

(*) ויז 55 ר"ם ומגזא לותרים קהלות ויז נק"ק ריענער מדרגה געבענעט.

וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם תְּלֹוֹ:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם כָּרַת:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִתְּה בִּידֵי שָׁמַיִם:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 וְעַל הַטָּאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִפְּת מַרְדּוֹת: וְעַל כָּלֵם וּ:

תפלת מוסף ליום כפור

אלהי. נצור לשוני מדע וקשתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תדעה: פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי. וכל
 החשבים עלי רעה, מהרה היסר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימנך עשה למען קדשך עשה למען תורתך. למען תחלצון
 ידידי האשמה ימנך וענגי: יהיו לרצון אמרפי ורגיזן לבי לפניך יי צורי
 ונאלי: עשה שלום במחוזי הוא יעשה שלום עלינו ועל בלישראל
 ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערכה ליי מנחת יודעה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

האץ חוד התפלה נקול, ומוסיפים זה פיוטים כל מקום כמנהגו, ומוסיף האץ לומר עלינו לשבח
 ונקמה אודילה לאל נפתחה חזן הקדש, ולומרים סדר העבודה אהיה כה"ג עמד כי"ב והודוי אהיה מתודה
 כי"ב, ואחר סדר הבטחה מתחילים לומר סליחות וקובע האץ הדווי ועל חסד וגו' נתון נכבה אטענית
 והסבד לומרים הדווי עשו נעטיה כמו נתפלת אחרית. ומתחיל האץ רעה ולומרים ותערב ובהכניס
 שלח לחזק, ומסיים האץ את התפלה ולומר קדש תתקבל כנגון. ואין לומרים אין כאלהנו.

סדר מנחה ליום כפור.

לפי סדר אשר ישות הכנה היה הדווי להתחיל בנחה נאשרת אשרי, ובא לציון. ואין כן המנהג,
 אלא מניחים אותם מלחצם עד אחר מנחה כדי להכפיק נהם בין מנחה לנעילה, ובמחיים מנחה נהאלת
 פ"ה (ואין לומרים חגי תפלה חפילו כחול בזאת) ולומרים יהי בנסוע, גרלו, אב הרחמים, תגלה ותראה
 וכו' וקורין ג' נברי כס' אחרי מות כס' עריות (כדי להזהיר לעם שזריכים לפחז מהן וכל מי שנכשל
 בהן שזכור ויתודה) וקורין לבהן סן ודבר ה' אל משה וכו' כמעשה ארץ עד ודו ברהם אני ה',
 לוי עד אה שם אלהיך אני ה', יצאל והוא המפטר עד סוף הסדרה, ואין לומרים קדש על הקריאה,
 וענניהן וגללק ס"ה, ומפטרין כס' יונה מתחלתו עד סוף (יש ב גודל כח התשובה), ויש קהלות מסיימים
 כמזוקי מיכה ב' אל כבוד עד סימי קדם, והמפטר מנדן לפני הפסדה ולאחריה ונאמן אלה לומר על
 החורה (ובאזון יעבץ קדש תגר על מנהג זה), ומכניסין פ"ה להיכל ולומרים יהללו וסוסור ובגדה, והאץ
 לומר חצי קדש. ומוסיפים להתפלל תפלת י"ב בלחז כמו באחרית, ולומרים שים שלום, והאץ חוד התפלה,
 ולומרים זה פיוטים וסליחות כל מקום לפי מנהגו, ואם היוס קלר יש לדלג בסליחות כדי להתחיל נעילה
 כמנהג, וסוף לומר טעט סליחות ננחה טהרה נערהה. ולומר האץ הדווי נתון נכבה אטענית כמו באחרית
 והסבד לומרים עשו נעטיה. ואין באיח כמים כמנהג, אכל לומר האץ אלהי ואלהי אבותינו ברכנו
 בברכה וכו', ומסיים את התפלה ולומר קדש שלם. ואין לומרים אבינו מלכנו (וקמת קהלות לומרים),
 ואין לומרים צדקתך חפילו כחול בזאת.

סדר נעילה ליום כפור.

אין תפלת נעילה הוא סגון לאקיעת החמה כשהיא עולה האילנות, ויש להאיר אלה לאחריה להתפלל
 בלילה אלא סגון לאקיעת החמה בענין מסיימו אותה עם לילת הכוכבים, כי תפלה זו היא כנגד נעילת
 אשרי היכל אמתקדש איתה ביום אחר הדלקת נרות אל בין הערבים וקודם לילת הכוכבים ואין זום עבודה
 נקדש אלה ביום, והנה אם מתפללים אותה אלא כמנהג נראה כדור שקדים לפני הכס שהי מוכרים
 נעילה זו כשה מפנים נעת נעילת הזער והאשרים כבר נעעלו, ועוד מפני שנעילה יש באיחות כפיס
 ואין באיחות כפיס אלא ביום, ולפיכך יוצא החונים אלא להאריך כדי שזוכלו להתפלל תפלת נעילה כמנהג,
 אהי מיקד כל תפלות היום, אהכל הולך אחר החיטום, ומשעם זה גם פותחים האזון. קדש ככל תפלת
 נעילה. וזה סדרה, מתחילים ולומרים אשרי, ובא לציון נאל, ואח"כ לומר האץ חצי קדש, ומוסיים
 להתפלל אע (ואם חל בזאת מוכרים זה אל שנת, אכל טאחה הברלח אלאחר הדווי אימו מוכר אל שנת,
 מלכד כהץ נודות התפלה שמוכרו גם סס) ולומרים ורחמנו כמקום וכתבנו, וכמקום וכתנו לומרים ורחמנו
 וכמקום וכמנב לומרים ורחמנו, ולומרים הדווי עד איה יודע ולו לומרים אמה נתון יד וכו' וכמסבד כמקון.

תפלת געילה ליום כפור.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נזל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וחתמנו בספר החיים. למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיזה מתים אתה רב להושיע. מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים סמך נוסלים ורחמים חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לשני עפר. מי כמך בעל גבורות ומי חזק לך מלך טמיה ומתיזה ומצמיח ישועה.

מי כמך אב רחמים. זוכר וצורף לחיים ברחמים. ונאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי מתיזה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה: וכן הן פתחה יי אלהינו על כל מעשה ואימתה על כל מה שבראת. ויראה כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו בלם אגדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם. כש שבענו יי אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימיך ושםך נורא על כל מה שבראת:

וכן הן כבוד יי לעמך החלילה ליריבך ותקוה לחרשך ופתחון פה למתחלים לך שמחה לארצה וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך וצריכת גר לבדש משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברנח
תילו ועולהח הקפץ פיה. וכל הרשעה פלח בעשן תבלה כי
תעביר כמשלת זרון מדהארץ:

ותמלוך אחת וע לבדה על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבורה ובירושלים עיר קדשך. בכתוב בדברי קדשך ימלוך
" לעולם אלהיך ציון לדר ודר תלליה:

קדש אפרח ונורא שמך ואין אלה מכל עדיך. בכתוב
ונבה " צבאות במשפט ותאל מקדש נקדש בצדקה. ברוך
אתה " המלך הקדוש:

אתה בהרתנו מכל העמים. אתבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקדבתנו מלפנו
לעבודתך. ושמך חגול ותקדש עלינו קראת:

ותחלקנו " יאחינו באהבה אדיום השכת חוה לקדוש חולמנוה
ואת יום הבפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחלבו
את כל עונותינו כאחבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

יאחינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראח וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בך
דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית
ישרא לפניה. לסליחה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
ולשלום ביום תפריים הזה. וזכרנו " יאחינו כז לטובה ופקדנו כז
לברכה והושענו כז לחיים. וכברר ישועה ורחמים חוס והגנו
ורחם עלינו והושיענו. כי אליה עינינו. כי מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחלי לעונותינו כיום השבת הזה
וכיום תפריים הזה. מתרה והעבר קשעונו (והמחיתנו) מנגד
עיניך. באמור. אנכי אנכי הוא סחח פשעך למעני וחטאתיך

לא אזכר: ונאמר, מחיתי בעב פשעיך ובענן חטאותיך. שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר, בירכיום הוזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי הטהרו: ^{לשם אלהינו ואהי אבותינו} (רצה במנוחהנו) קדשנו במצותיך וחוז חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויניחו בה ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבלהור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח. ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש חשבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ויהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. פרוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

^{סוים ודבם}
 מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלתי כל בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות והנאות לשטה הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיסתנו בן החיטנו ותקיסט ותאסוף גליותינו לתצרת קדשה לשמר חסיה ולעשות רצון ולעבדך בלב שלם על שאנחנו מורים לך ברוך אל ההוראות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו אתה הוא לדור ודור. גודה לך ונכפר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל נפשו שכל יום ועל נפלאותיך וטובותיך שכל יום ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לאכלו רחמיה ותמדתם כי לאתמו חסרתי מעולם קנינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד: ותחום לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו
 ועזרתנו פלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולה נאה להודות:
 כִּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלְּשֵׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי
 מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַיְּמוּרָה מִפִּי אֲמֵרן וּבְגִזְ בְּרַגְמִים עִם קְרוֹשָׁה בְּאִמּוֹר. וּבְרַכְךָ יי
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִחַנְךָ: יֵשֵׁא יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִשְׁמֵם לְךָ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָר וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ קְלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ גִּתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּרָת
 חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרַךְ אֶרֶץ־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעַת וּבְכָל־שְׁעוֹרָה בְּשִׁלּוּמָה.
 בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסוֹת טוֹבָה גֹבֵר וּגְהִתֵּם
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עֵזי פְּגִים וְקָשִׁי עֲרַף לִזְמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַתְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ. אֲכָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגָרְנוּ. גָּלְנוּ. דְּבָרְנוּ רַפִּי. הִיעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 זָרְנוּ. חִמְסְנוּ. טָפְלְנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רַע. כִּזְבְּנוּ. לָצְנוּ. מְרַדְנוּ.
 נֶאֱצְנוּ. סָרְרְנוּ. עֹוִנוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרַף. רִשְׁעֵנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתֵעְנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִיהָ לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־דְּבַא עֲלֵינוּ. כִּי אַמַּת עֲשִׂית וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

כִּי נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמֵה גִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־גִּסְפָּרוֹת וְהַגְּלוֹת אַתָּה יִדְרַע:

אָהָה נִזְחַן יָד לְפֹשְׁעִים וַיִּמְנַף פְּשׁוּעָה לְקַבֵּל שָׁבִים.
וְהִלְמַדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְחַתּוּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
נִהְדַּל מֵעֵשֶׂק יָדֵינוּ וְהִקְבַּלְנוּ בְּחַשׁוּכָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים
וּבְנֵי־חַיִּים. לְמַעַן דְּבַרְיָךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי הַחַיִּים וְהַחַיִּים
וְאֵין מִסְפָּר לְגִוְהַתִּי אֲשֶׁמוּתֵינוּ. וְאָהָה יִרְעַ שְׂאֵה־רִיתֵנוּ רַמָּה
וְחֹלְעָה לְפִיךָ הַרְבִּית סְלִיחָה־נוּ. מָה אָנַחְנוּ מָה חִיֵּינוּ מָה
חִסְרֵנוּ מַה־צָּרְקֵנוּ (מַה יִּשְׁעֵנוּ) מַה־ בָּחֵנוּ מַה נְבוֹרְתֵנוּ מַה־
נֵאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַנְּבוֹרִים
כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ וְהַבְּמִים כָּבְלֵי מַדְעַ וּגְבוּנִים

אחה מרו, תנשם כ"ז ע"כ נעילה שתכלל אצו ומתורה, עולה עד רת נחית קאים דדנא כחה
סאמס נחמנו ומים נמה חזי מה חיינו וזנסה שלל, ח"ל חנו יחז, כתב רת עשרם נעילה סוחז כחצרי
וסדר קליזה יקרו, וסודרין לתכמת סלחז ומתורה לחמד תכלמו יכאניע ללחה ידע רזי שלם יאחד אהב
כותן יד לשועים. מה חנו מה קיינו. ותעקוב דלרז לחיים חזיר חמטנו לחיים וחמטנו כספר החיים,
ונהולא וחתים לחיים, וכזים שלום ונספר החיים חזל ונחודל לסנין. וז"ל חזיר חמה כותן כחלשל החלכל
כעקוב אלודר חמה ידע שטיים כי חמה סלחן ימותה כיום הכסורים חכל יחד חזיר לו לחתום נכרחה כידוי
עכ"ל וכן סגרת האזכורי, חכל כספירוס חן להס כל חחלם הניסחח סן חמה מתן יד עד הכרית אליחחנו,
חלל סוחים סיד עס סכ חנו סכ חיינו. וניסחח דרמכ"ס חיל טה נל ער לסנין יוגכ ערוס וכו' סח
כי עונותינו רבו טלסנות ופעחחינו עלטו סככר, סה חנו סה חיינו וכו' וזכס סח
התדיל לטן החסלה כנוסח ר' יאדה (יוסח ס' ע"ג). אחר נוח יד, מוצים להס יד לקבלם נתעסוד
רסנין עשוטה, סל' ס' פשטי שלסמים (ע"ח כ"ג כ"ו) ר"ל מרזכ סוח דהסנה [וכסי אכסח כנוסחח נטחוד
רוסח וימנן פרושה] נ"ל חיינוכרייטע, יסרקו ר"ח ע' ס"ג ר' סקחלז חוסר כסרית החזכה, ויטן
הקנה פשועה לקבל אים ככל יום. ותלמדנו ה' אלהינו לחהודות, כחו כחיו וכתחז חת פעלחס
חזר ע"ז (כמדנר ה' ז') וכתוב סכסכ עשעו לח אליה וסודה ועונו ידחם (מסל' כ"ח, י"ג); יכבי' נדכ
והלמדנו לההודות, כלי חנוס ה' אלהים, וכן חוס כפ' רת עשרם לסמן נדדל, לטען; ככס חת פלעט
מששק, ר"ל כהרחק נ"כ נחמה מהחטח אהודינו עלי ונצמד כלכנו עלל לעשיתו עד וחו חזוכחנו שלמה
היו וחמה סקבלנו; ככס לפי נוסח הספרים הגדשים לסמן נדדל עששק ידיו וקבלנו וכו', חמכ
כבי' גם כסדור רס' ונסדור קרחקח מזה גר"כ יסחוד ורמיל סזכח ל"ס וסחוד סרסג סזכח ע"ג נס
כסדור חכשערדס מזה חט"ה חנוסחח לסמן הקבלנו בהשוכה וכו' וכן הוס כסחוד רוטח וכו' רת
עמרס, כחשיב, כקכנות עולה חכדדטים ככס כח; לרזח יחיות לה', וכניחוחים, חח כסר דסי סן
דכשו סס רזח; יסחחיהס (יחוקלל ב', כ"ח) והיו חסייד זכח בן והספר כולל נל' יחיד. למען דבריד,
כטי הנה זמוט סזכס מוז (ע"ח ס"ג, כ"ג) וכחי חלכוס חח נזכרה (חחיים כח, י"ט) ונלסס מדים שסחדי
(סזע ו"ג, ע') וחחיים. וחח לטמן סעסס סה לסכח הערין ידנמח סעסן דוד סנין (ס"ח י"ח, י"ג)
יכ"ל חוס ויולק, ונעטן, ולח בן לטען כדדל שלמעלה סענו חח כל לחלית הענין ודנמח לסמן
תדע (סזח ע, כ"ג) וזל"פ דמיט. איז קק לאשי וכו' ר"ל חילו לחחיינו להקרין קרנות לפי ערך
סזחחחמו; חלחחחיו לח יהיה לפס קן וסככר. וסחה יודע, חיו' סעסס חכל, נל"ח חכער דח חייסס,
דנמח ו"ז על וכן כורס גד (כמדנר י"ח, ז') וס' אים עזה (חחלים ל"ו, ה') דומכס, ונסד ע"כ
יוכד כי נזר חסכ (חחלים ע"ס, ל"ס) חף כי חנו רסח וכן חלס חלסח (סיוז כ"ה, ו') דרביח
סליחחג, חדיח דרכים רכיס לסליחחנו סלכד הקכנמח. סה אנהנו סה דיינו וכו' יוח הניחחם סחקה
סזוחל לכעילה (יוסח ס"ח ע"ג), וסודרי החפלה העסיה סקכז וז נ"כ ככרחה החל נכל חס רק עזס
חלכו לפחחחח חח סזכח כקזח חודי א ר' יוחנן כון סעולשים לח על כדחחיו וכן (יוטח עס), סה
ישענו הכחחיו נכסס, ח, כי נכמה ע"י וס' גם כסדרי ספרד וכסחוד רוטח לל ככלא. בן חיינו כנוסח
הככס ס חח חס נורכ כלן,, סה, כדחק סס מעשיו סס נחמ" וכו' וסדור רכ"כ גם כסחוד חלוביק
כספחח,, סה, כדקנו סה ייינו סה אסחחמ סה כחמו סכ נטרחנו מם נחמ" וכו'. ס"ה נאסר, בן
ככל כדדינו, והחיקה על חו"כ אכעשוד כחן יס"ח נחמד סיו נל"ח, ונכרכות כזק דכפית ס"ה נחמד

בכל השל כי רב מעשיהם חזו וימי חיהם הכל לפניך
ומחר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:

אתה הברלה אנוש מראש ומכרהו לעמוד לפניך: כי

מי יאמר לך מה תפעל ואם יצרה מה יתולדך: ותחללנו יי

אלהינו באהבה אחרים (ה' נחלת הנהלכ סוסי נכח השבת הזה ואת יום)

צום הכפרים הזה קין ומחיה וסליחה על כל עונותינו למען

נחלל מעסק ידינו ונשוב אליה לעשות הקירצונה בלבב שלם:

ואתה פרחמיה תרבים רחם עלינו כי לא תחפין בהשחתת

עולם. שנאמר דרשו יי בהמצאו קראו בהיותו קרוב: ונאמר

יעוב רשע גרפו ואיש און מהשכתיו וישב אליי וירחמנו ויא

אלהינו כירבה לסלוח: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך

אפים ורחימך ומרבה להטיב ורצה אתה בתשובת רשעים

ואין אתה הפין במיתתם. שנאמר אמר אליהם הריאני נאם

ארני יהוה אבי אהפץ במות הרשע כי אם ישוב רשע מדרך

והיד. שובו שובו מדרךכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל:

ונאמר החפץ אהפץ מות רשע נאם ארני יהוה הלא בשובו

על נכון. כי רב מעשיהם חזו עמי חיוהם, נכדורי סכד מעשינו חיינו נכחי עיניך נעלם. וזהו
ע"ס נוסח ת עמך דענ"ס. ורמס סהר"ל היה כי כל מעשיהם, וכן הוא נפדוד כפ"ה וכמ"ה כ"י,
נס ת עמך והרמ"ס ויהודתס נודוכי כי כל, ודלה לטעלה דף 45 ודף 206 יסתר האדם וכו
ר"ל טרל הדעות והנשיות זל האדם חין נו יתרון סן הנהטה כי הכל לא מן העצ וזג אל העפר
(נלחון ס' ז"ג)

אתה הברלה אנוש, כדז אנוהכס, נענד אטט אר"ר נשרד טנ"ט, זת כירחו למסוד לפניך.
נענד זנתחטט לח נרזו טכל וכל אלא סכמי טקדכ לג"ע נעמד לפניך, וחסר ויתכרה. כלומר הכרת
חיותו וכן התנכתי א"פ אטח וסיה בידך לעשות לו רע עכ"ל ונודל היותך כבידית איה כדלה נשנים.
חסנס הקשט וסנוד סלחתי נשירח נדסם על גליון סהוד יאן יול אתה הברלה אנוש סראש יכסיררו
לעמד לפניך, כי הנללה איתו לסטודמך יכרחה איתי לדכז זה אעמיל ויזכרך ויתקיים ככנך ע"י
חזונה ונדקה, וכל זה עזית נפסל למכח האיס עכ"ל וכוה עולה ג"כ יסח חזיר הלשן עם סס אקיה
לה, ר"ל עם סכאדס חנל הוא וחלוי גחין ננרך כסל זחח נודס לך כי הנלל איתו סר"זים הידתי.
סכל זכר התרוחיס נחמד לו רמיה סכלס עעדהו לעזח סלוחיק, והסכ הלשן נענינו על דרך ל הכחונ
סה חנכ כי חודרנו וכן חרס כי חקדנו וסחסרה טעס חלסיה יכו' (חלסיה ז' ה'). סה הפעול, כד"י
סה חעשרה וכן נדכס ברס"ס ססכ סתפלות ונכחה עז ס חקנת ח, ד. חסנס נעירה חלק נ' ס' י"ג
נרסתי כנסדרינו ואס יצוק נ חיוג ל"א, ונחוויר חוטג נדכס נמקוס יחס ידק הפסוק, וסיה יסלונן
חיס יי נטר על פסח"י" (חיסה ג' כ"ע) אחר יום הברורים, נקנת כדיריס ח"ה יום ז"ס הכפרי"ס יחף
כד"י חחד סלחתי כך, חנל כסחיל כס"ה ורס"ו וזכר ס"י חינונו נס רת עעסס סדס"ס לא גרמי לו. בחשחתה
עולם, חיק חסן נחוד העלס רח איעזט סחטססס שנאמר, ככ"י חחד כדבר שנאמר, יכן סחחור לכוס
סרלח כנן ע"י, דרשו ח, יעסיה כ"ס, ו' יעוב רשע, זס כ"ס, ו' ואתה אלוה סלוחת נס הוא ססוק
כנשסיה ס' י"ל לכן טעחה סיה סב אחרת סעלוחת סחל וסחס, וככו כחח חטדחכס סחוסף ואסח טועס
כח ני חיוג כסוב כספוק עכ"ל וכן חינונו נכ"י נס נמסס ברס"ס לא נסנל. בחשכיה רשעים, כן
הטססס וכן נסנוד רס. אטר אליהם, יחוקאל כ"ו, י"א. חתפס אחסן, זס י"ח, כ"ג. ונס כספוק כחונ

מִדְרָגוֹ וְחַיָּה: וְנֹאמַר: כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם אֲדַנִּי
 יְהוָה. וְהִשְׁבֵנו וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמִתְלַן לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכַל־חַזָר וְחֹזֵר, וּמִבְלַעֲדֵיךָ אֵין לָנוּ כְּלָד מִוֹחַל וְסוֹלַח:
 אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כְדִי. וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוְצַרְתִּי כִּאלֹ
 לֹא נִוְצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי בְּחַיִּי קָרָ וְחִמָּר כְּכִוִּיתִתִּי. הֲרֵי אֲנִי
 לְפָנֶיךָ כְּבָלִי מְלֵא בֹשֶׁה וּבְלִמָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִהֲדַשְׁחֲטָאֵתִי לְפָנֶיךָ מְרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּרִים וְחֵלִים רְעִים:
 אֱלֹהֵי. נַעַד לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְהַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם
 וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה: פִּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְרַדְדֶנּוּ נַפְשֵׁי. וְכֹל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲדָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וּקְלָקַל מַחֲשַׁבֹתֶיךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶיךָ
 עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנֶיךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְּךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרַתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצֵנּוּ
 יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעִים יִמְיָנֶיךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוֹרֵר
 וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוִמָיו הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶנּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעָבְדֶךָ בְּיַדְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
 הַדְּמִנְיָת: יַעֲרֹבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וּרְחֵם שְׁלֹם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קָדְמִנִּיּוֹת:

הַצֵּן חֹזֵר הַתְּפִלָּה וְאוֹמֵר קְדוּשַׁת עֹבֵד וְקוֹנֵעַ הַדּוֹד נִתְּן הַתְּפִלָּה וְנִכְנַת עוֹבֵד נֵה עַל צַח וְאוֹמֵר
 וְהַעֲרֵב וּכְנֵחִים נוֹשָׂאִים כְּפִיכֶם, וְחֹזֵר הַתְּפִלָּה אוֹמֵר אֲבִינוּ מְלַכֵּנוּ חֲפִילוּ נִצְנַת, וְאוֹמֵרִים נֵה הַחֲסֵט
 כְּתוּבִים כְּתוּבֵנו וְחֹזֵר הַצֵּן קְדוּשַׁת חֲקֵבֵל, וְאוֹמֵרִים שְׁבַע יִשְׂרָאֵל שֶׁשֶׁ אַתָּה, בְּשִׁבְעֵי הַצֵּן הוּא
 הָאֱלֹהִים ז"ס (וְיִבְרָךְ שֶׁפִּדְ אוֹמֵרִים חֲתוּמֵי ה' הוּא הָאֱלֹהִים ז"ס, וְחֹזֵרִים שְׁבַע יִשְׂרָאֵל שֶׁשֶׁ אַתָּה, וְחֹזֵרִים
 כְּלַח בְּשִׁבְעֵי שֶׁשֶׁ אַתָּה), וְתוֹקֵעִין תְּקִיעַת חֲתוּמֵי חֲפִילוּ חַל נִצְנַת, וְיִרְדֵּן לְהוֹסִיף עֲזוֹל עַל הַקָּדָשׁ חֲלָל חֵן לְהַחֲדִין
 חֹזֵר טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט הַחֲלוּצִים וְכִזִּים טַכְשֵׁיט יִסְמִיקוֹת. וְהַתְּפִלָּה חֲפִילוּ עֲרֹבִיהַ כְּסֵד טַכְשֵׁיט וְשִׁמְעִילִין הוּא
 רַחֲמֵם וְכו' וְאוֹמֵרִים אַתָּה חוֹנֵחַנוּ בְּחֹזֵן הַדַּעַת, וְחֹזֵר הַתְּפִלָּה קְדוּשַׁת חֲקֵבֵל. עֲלֵינוּ, (וְנִצְנַת אוֹמֵרִים נֵם רַחֲמֵן
 לְךָ), וְשִׁמְעִילִין עַל הַכּוֹס כְּפִיכֵם וְהַתְּפִלָּה, וְשִׁמְעִילִים נֵם עַל הַנֵּר כּוֹרֵא מִאֲוֵרוֹ הָאֵשׁ, חֲלָל לַח עַל כְּנַשִּׁים אֵם
 לֹא נִצְנַת (יִצְנַת יוֹמֵף חוֹסֵן כְּחַם אֲחִילֵנוּ נִצְנַת חֵן מִכְּרִיבֵן עַל כְּנַשִּׁים לֵכֵן הַקְּסֵלוֹת חֲלוּקוֹת נִצְנַתִּים). חֵן מִכְּרִיבֵן
 כִּי חֵם עַל הַחֵר טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט, אוֹ טַכְשֵׁיט כְּהַר כְּנֹן לְחֹלֶה, וְעַל הַנֵּר טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט חֵם חֵן מִכְּרִיבֵן נִצְנַת
 וְנִפְטָרִים לְכַתִּיבִים וְכּוֹתִיבִים חֵם חֵן טַכְשֵׁיט לְכֹלֵם כִּדְרֵן חֲמוּסִים כְּכִיבֵשׁ יֵם, וְיִזְכְּלוּם וְאוֹמֵרִים וְשִׁמְעִים.
 הַתְּפִלָּה מִחֲלוּצִים טַכְשֵׁיט כְּנַשִּׁים הַכּוֹסֵה לְקִיּוּם יִכְבוּ טַכְשֵׁיט חֵן חֵן. יוֹהֲנָן לְקַדֵּשׁ הַלְּכָנָה נִשְׁלַחֵי יֵם
 לְמַחֲרָה יֵם טַכְשֵׁיט לְכַתִּיבֵם וְחֵן אוֹמֵרִים חֲחֵן וְלַח לְמַנְחָה.
 בַּשַּׁבָּת שְׁבֹן יֵם לְסַכּוֹת קוֹרִין הָאוֹמֵר וְשִׁמְעִילִין יִדְבַר דּוֹד, וְחֵן מִכְּרִיבֵן נִשְׁטוֹת וְחֵן אוֹמֵרִים
 דְּקַדֵּשׁ נִשְׁטוֹת. וְנִצְנַת חֵן אוֹמֵרִים וְהִי נִשְׁטוֹת וְאֵף. וְחֵן מִכְּרִיבֵן חֵן יֵם לְכַוִּנָּה.

כִּי חֵם טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט לְכַתִּיבֵם כְּרַשֵׁיט. כְּמוֹ נִפְסוּק הַקּוֹרֵס. כִּי לֹא אֶחְפֹּץ, זֵם יֵם, לִנֵּץ. כְּמוֹת חֲחֵת,
 טַכְשֵׁיט נִקְרָא טַכְשֵׁיט. עַל זֵם כִּיפִי, וְכֵן יִשְׁעַת הַטַּח (דְּכִיבֵם יֵם, ו') נִלְחָה דַעַר טַכְשֵׁיט וְנִשְׁטוֹרֵנוּ: וְהַפֶּךְ הַכְּדִיקִים חֵן
 כְּמִיתָתוֹ קוֹרִין חֵם (נִרְכּוֹת דָּף י"ח) כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל, נִכְרִי גוֹרֵם בָּתָן, כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם, וְכֹחַ כְּנַשִּׁים הַכְּכִיבֵם כְּכּוֹף טוֹפֵחַ הַלּוֹי. אֲסַכֵּה בְּרַטְנֵים טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט חוֹסֵם תְּפִלָּה נִשְׁטוֹת כְּנִשְׁטוֹת כִּי
 אַתָּה סִלַּחַן, חֵן כֵּן טַכְשֵׁיט, הַשִּׁיבֵנו וְנִקְלָנוּ וְחֵן לֵט וְסַלְחָם טַכְשֵׁיט טַכְשֵׁיט, יֵם לְרִכּוֹן חֲחֵרֵי פִי וְכו'.

חנוכה לא יחול ביום ג'. ונרמזין רמז' שנת דף כ"א ב' מתי חסכה, ח"ר נכ"ה נכסלו חסי חנוכה חסנים חינוך ללא למספר נהון ודלא להחיונה, כשנכסכו יונים להיכל עמחו כל השנים, וכשנצרה יד בית חסנוחי ונלחוס נדקו ולא סלחו חלח סך אחד של שטן אביה חחוס נחוחטו של כהן גדול ולא היה בו חלח כדי להדליק יום אחד ינעשה בו כב יהדליקו טטנו ח' ימים, לשנה החזרת קנטיס י"ט נכלל ונהודחה עכ"ל

הדלקת נרות חנוכה.

בלילה הראשון מדליק נר אחד. טבאן ודילך טוסף נר אחד ככל לילה עד שנלילה ח' יהיו ח' נרות, ונוהגים שכל אחד טנני הניח מדליק והולך וטוסף, ונרדך להדליק כל אחד בטקוס טיוחד זיהא זיכר לכל אחד כטה נחת מדליק, וחין להדליק נעיגול ולא אחד נכנס ואחד יוכס חלח נבירה טוה מנוה להניח עד חנוכה על פתח הבית הסמוך לר"ה טכחון. היה דר נעליה טניחו נחלון הסמוך לר"ה, ונשטת הבכנה טניחו על טלחנו ודיו. טניחו נטעלה טג' טפחים ולמטה טעטרה טפחים ונרדך נר אחד להשטט לחורו. וטן הדלקה הוח טתשקע החטב ויאותו לחור הכר. טכחחו נאכס ולא הדליק עם שקיעת החטה מדליק הכולך עד שחכלה נגל טן האוק טהוח כמו חלי טעה, ונרדך לחת כה שטן כשיעור נה; עכר זמן זה ולא הדליק, מדליק והולך כל הלילה (וטסק נרכה להקל); עכר הלילה ולא הדליק חין לו חטלוטין, וידליק כשחר הלילות כשחר בני חדס. נטרט שנת מדליק נר חנוכה חחלה וחס"כ נר של שנת; וכן נטוואי שנת מדליקין וחס"כ טדילין. טי שטין ידו טשנה לקניח נר חנוכה ונר של שנת, נר של שנת קידס, (חכל יין לקידוז והטדלה נחה טפני נר חנוכה).

קודם ההדלקה מנרכים.

בְּהָרַעַן הַלְיָנֵינוּ דַעַר חֲנֻכָּה יִבְטַעַר וְיִגַּם מִמֶּנּוּ מְחֻלָּעֵנֵדַע נִרְבּוּת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוָתוֹ וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלֵהַנְּפִיחָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה
נְסִיִּים לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵיכֶם הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

כליל ראשון ננרכים גם שהחיונו, וכן טי טנאכס ולא הדליק כליל ח' טנך וטן כשמדליק. מן ערשטן קטענד יגטט ממן חידך שהחיונו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֵינּוּ וְקִיָּמנוּ וְהִנְיָענוּ לְזִמְן הַזֶּה:

להדליק נר, שעשה נכיס, שהחיונו, נכנת דף כ"ג וסמ' טוסרס פרוך כ' הלכה ו'. ורמז'ם הלכות טעלה וחנוכה פרוך ג' הלכה ד' וסמ'ג נטוטו וטור ח"ח ס' חרע"ד. וכנת החניח נטטן ל"ה נטלח נטטטנ נכרות טננט רנינו יכך ו'ל נרכח חנוכה טסינטה להדליק טעות טוסר הוא ואע"פ שכל הספרים כתיב נהן להדליק, חדח דטניח להדליק ע"י גליח, ועוד חי דווקח הוא להדליק טפני טה ל"ה גטיב רב טפוח לרב טכח כשחסר לו החס הוכי ניטח לסול לטחוס לא טניח דלחו חיבו טהיל דלחו חיבו טחוט (שסחיס דף ו' ע"כ) חטחי טחוק ליה. חינוטי ליה לייטר כתי דלח טני דלחו חיבו טהיל וטחוט ליטח לסול ולטחוט דהח נר חנוכה טני ליה ע"י גליח וטנרכיס על נר חנוכה, כאי' אמ"ה אקב"ו על טעות הדלקת נר וטטרוז נירטלטי נכ' לולג הנול כמד ננרכיס על נר חנוכה, כאי' אמ"ה אקב"ו על טעות הדלקת נר טול הנוכה עכ"ל. שד"הק"ה טנה חחת, וטוח כמו חחר לחנוכה כליטר טיוטר לחנוכה ולא לזולת דבר חחר, כן כחכ הרמ"ל טניחו החל"ה נדף רמ"ס ע"ב ו"ל להדליק נר שד"הנכ"ה, טנה חחת, ולא של חנוכה, קכלחי וטטס יכה נחה דטלסח נר של שנת טהוח נר לנורך טלוס גיח ולעטו חק טטעות שנת עליו נקרח ק"ל שנת, חכל הכח הכר חיח כשחר נרית וחינו עטוי להחיר לעטו חלח למרשטי נסח דחנוכה, טטוס הכי טנרכך נר שד"הכ"ה כליטר חחינו עטוי חלח לחניכה ולא לזולתי עכ"ל חטנס כסמ"ק ס' רמ"ג נס טניח יוסף ח"ח ס' חרע"ו גורס להדליק נר חנוכה כלתי טלת ק"ל, וגס ל"ו טנך נטל"ה דף רמ"ב. ו'טו הניח נפתח וכו'ין דנוכה וכן לויס' הכס"ד נכמת ככ"ל להזכיר על הידיעה כי כן טי"ה נה"ח הידיעה, ודפטו כי כל טחי טנות חחר הכניה היח תוחר לראשונה נחיס טונין ה"ח כידיעה וטטו טלשנח חסיד פיוס חוה, דיטיס הרס, נכח דחאת ולא נטלח פיוס חוה נכח דחאת, וסח טנת טעל טפ"ט נכ' חתק"כ להליך נעד 1514 נחירק, נטח"כ טעה וכתליף טחית טטכות נכטדרוט.

כלל ראשון יתחיל לסדוק כנר האחד ימיני. שבין ימין ומחיל להצדיק ויחייב ימין ויחייב ימין ויחייב ימין ויחייב ימין
 כנר כמספר נבב לילה ויפנה ממנו לייסין. ויחזר אסלתיק נר רחוק חיסר וכו'. לייטט, קוט מח אמונגעדעט:
 הגרזה תללו אנהגו מרליקים על תחשועות ועל רגבים ועל הנפלאות
 שעשית לאבותינו על ידי בחנה הקדושים וכל שמנת ומי תגבה רגזות
 תללו קדש ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלכר כדי להודות
 לשמך על נפלאותיך ועל גסיה ועל תשועתך:

חזר חולקס ובגנים לומר פייט וכו'.

מ עז צור ישועתי לך נאה לשבת. תכון בית תפלתי. ישם תודה גובה. לעת
 תכון מטבת. מצר המגבת אז אגמור. בשר מומור חנה המזבח:
 רעות שבעה נפשי בנין כחי קלה. חיי מרדו בקשי בשעבוד מלכות עגלה.
 ובירו הגדלה. הוציא אתי הכגלה. חיל פרה. וכל זרעו. ירדו באבן מעולה:
 ד ביד קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. וכא נזנש והגלני. כי זרים עבדתי.
 ויין רעל מסכתי. כמעט שעבדתי. קז כבל. ורכבל. לקץ אשעים נושעתי:
 כרת קומח ברוש בקשי. אגני ברהמרהא. ונחיתחלו למוקש. ונאותו נשבתה.
 ראש ימיני נשאת. ואיב שמו מחית. רב בניו. וקנני. על העין הלית:
 וינים נקבז עלי. אז כימי חשמנים. ופרצו חומת מנדלי. וטמאו כל האשמים.
 ומגזתר בקבנים. געשה גם לשישנים. בני כינה. מי שמנה. קבעו שיד ורגנים:

חננו האלו, פס' ספרים פרוק ב' הלכך ו' כמות כל הנסחא. וכוונתה נס הרו"ז פרוק ב' דאם
 גם כבוד נח"ס פ' תע"ד והנסחא סיטוני הלכות הנכונה פרוק ג' חו"כ וזו חלופי נרשאת נספרים
 זכ"י, והנסחא זלמטלה ח"ס פסחא אלוהים וכטעם אה הוא למסחא פס' נס' פתק"א.
 מעזו פו"י, וזר זה הוא נפל זז זז תנועות וסס היתורו כרובי חיים נח"א: פתק"א, מעז פור,
 ע"כ היה לי לטר טעמו וכו' להוציאו (מהלים ל"ח ג') חבן טטבח, טל ישיה י"ד, כ"א. ספר
 המנחה, סחינ הסנדק כלפי מעלה הוא טל' לא יוכלו לבנה (ישיה נ"ג, י') וכחאל פה על הדין.
 רעות שבעת, כמו ברוש ע"כ מהלים פ"ח, ד'. והפייטן הפיל הצית בני לפטור ח"ג אל חמיסת אנו
 כחי קלה כנ"ל נקודת נקל והוא ע"כ כנו נטון חיי (תכלים ל"א י"ח) וי"ל כלב כחי נטון. תשחור
 ופוס אלומיק גורם וי"ע כדי קלה וגם זה יתכן שזה מרשע היתן הוא כילס את כחי, חלל קצית כחי
 קלה הוא טעם. בקשי, נעסדה קזה, והעקר לנקד צ"ש' על טאקל כל חו"ז (ישיה ח', ה') ח"ס
 פ"י (ליכב ג') תע"א כן כחכב פלרט כיתורה וצ"ל: נחחזו. מלכות עגלה, כן נקראו הטלחים פ"ה
 עגלה יפייס (דסיס ט"ו, ב'). ובירו הגדלה, וחזר נירו כגילב, הוא הקנה. גם לנקד תיח תיחלה
 נחולס, וכן גורם נפל סס"ה יחדה. מעולה, כמו בספ"ח, וטענה פזקל הזר חזר הצית. וזא נעש,
 תודלנדר. ויין רעל, ע"כ השקיתו יין הרעלה (מהלים פ', ה') וכנוי הוא למדת ברטה. מסכחי, טל'
 מין מסכחי (שלי ט', ה') והאשם ט נעמן אחימי. כעס שעברתי, ל' צד ג', ד'. ויחזו, כטעם זמנחי
 מחללי גלות נבל הוצי קן על טלכות נבל אחי נוצעמי פ"י והסכב. כרוח קונת ברוש, כן כחז על טסס
 יהודס וכ"ל אל לבית קטמו אל טן נחז נקז: חסד בן הסדחת, יחזו הוא תואר לסדכי פ"פ טגלה דף
 י' ע"כ יסיני, מרדכי איז סיטיני (אספר ג' ה'). ואיך שטו סדחת, חס חזן סחית. וקניניו, ר"ל חז
 נכז זכה כל קניניו והתפטר טס לטור. יונים, טלך חנטיחס חטקנים, חטטחחיס. ותנה חסייטן אח סס
 כמלס על ל' פהלים כ"ח, נ"כ נעטר אזי חזרו. ופרצו ואסוח סגרו, כוחיחא נטרות פרוק ג', י"ג פלוח
 פרנו טלכי מן כהיל. וטעורר קנניום, נכך חסד זכיה עור שוכז נוחטי אל כה"ג, נוחיחא נכנס כ"ס פ"ג.
 לשושנים, חוזר לישראל ע"כ זיר ג', ג'. בני בצהר, חכר חזר. שיר, סלל. ורגנים, וזא חטטחז. וזכב
 נקח סדריס חדיס עור חטפת חרוז ויה חילרכ, היצו ורוע קדון, וקרב קן כיאטס, וקוס חקת עגרוך, סיר
 טלכות הוצעם, כי חרכה כטס, ויין קן לוחט כטעה, חס מדטון נכל לל: קין, והקס חייס טעב". קן חין
 חרוז זכ נזיס סידר יין נס פייט טן הסחכר פלס נוסחא חרוז הוא כתיחב סקטר ז"כ פלכות פטכס.

1 ויהי בימי אנטיוכם מלך יון מלך גדול וחזק הנה ותקיף בממשלתו
 2 וכלהמלכים ישמעו לו: והוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים ותחריב
 3 טירותם והיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסירים אסר: מימי
 4 אלכסנדרוס המלך לא קם מלך כמותו בכל עבר הנחר: והוא בנה מדינה
 גדולה עלחוף הים להיזר לו לבית מלכות ויקראלה מדינת אנטיוכיא
 5 עלשמו: וגם בנרים משגהו בנה מדינה אחרת לנגדה ויקראלה בנרים
 6 עלשמו וכן שמונתו עד היום הזה: בשנת עשרים ושלוש שנים
 למלכו היא שנת מאתים ושלוש עשרה שנים לבנין בית האלהים שם פניו
 7 לעלות לירושלים: ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם פי יש עם היהודים אשר
 8 בירושלים בנינו: לאלהינו אינם מקריבים ודתינו אינם עושים דתי המלך
 9 עוזבים, לעשות דתם: וגם הם מיחלים ליום שברון המלכים והשלטונים
 10 ואמרים מתי ימלך עלינו מלכנו ונשלוט בים וביבשה וכלהעולם ינתן
 11 בידנו: אין קבוד למלכות להגית אלה עלפני האדמה: עתה בואו ונעלה
 עליהם ונבטל מהם אתהברית אשר כרת להם שבת ראשחדש
 12 ומילה. וייטב הדבר בעיני שריו ובעיני כלחילו: באותה שעה קם אנטיוכם
 המלך וישלח אתניקנור משגהו בחיל גדול עם רב ויבא לעיר יהודה
 13 לירושלים: ויהרוג בה הרג רב ויבן במזה בבית המקדש במקום אשר
 אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים שם אשפן שכינתי לעולם במקום
 14 הווא שחטו אתהחזיר ויביאו אתדמו לעזרת הקדש: ובהיות זה בא אשר
 שמע יודען ברמתיה פהן גדול כי זה המעשה געשה נמלא קצף וחמה
 15 וזיו פניו נשתנה ויעץ לבו מהשויכל לעשות עלזה: ואז יודען כך
 בתתיה עשה לו הרב שתי זרות ארפה וזרת אחת רחפה תחיר בגריו
 16 עוספה: ויבוא לירושלים ויעמד בשער המלך ויקרא לשוערים ויאמר להם
 17 אני יודען ברמתיה באתי לבוא לפני גיקנור: ואז באו השוערים והשומרים
 ויאמרו לו הבין הגדול שלהיהודים עומד בפתח ויען גיקנור ויאמר להם

* המעלה היקרה הזאת הנטלה בטחור יון דפוס גאלויק (ונעתקה טעם לסדר תפלת
 הספרדים דפוס ווען גנת תק"ב) היא חזת משליעת הספרים על כפרינו הקדמונים, והיא כחונה בעקר
 לשונה בל' ארמית נרהה וחז"כ נעתקה טעמן זו לל' ענרת וכן באה לדפוס אך לשונה הארמית היתה
 טעניה בטעמים עד כי נבנת חז"כ קם הזכס פיליזאוסקי והדפוסה באתי כחומיה ארמית יערמת ט"פ
 כ"י טעלה כחונה כפרי לונרין הנרה, ופה העיר עליה שהיה קדושה כזמן לכפרו הטקנות הנטלות
 כחוקרפת, ויש לרעה כי נפתה למלה הזאת גם העתקה אשכנזית ונדפסה כחומיה נבנת ז"ת, והיא
 הגועה לדי' אד' בער פרתנק טרעטבורג, וכל ידע טעוה טעוף לשונה הענרת וחף לא מלכונה הארמית
 חצר על כן חשב להועיל להעתיק את העתקה האשכנזית הזאת ללבן הקדש ולהניחה לדפוס נבנת תקפ"ו.
 חטס טרל להנל, וחילו היה יודע את המעלה נעם לשונה העקרת לא היה עושה טעוה הטויק.

בוא יבוא: ואז יוחנן הובא לפני ניקנור ויען ניקנור ויאמר ליוחנן אתה 18
 הוא אחד מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו:
 ויען יוחנן לפני ניקנור ויאמר אדוני אני הוא עתה באתי לפגוק אתך 19
 תרצה אעשה: ויען ניקנור ויאמר ליוחנן אם ברצוני אתה עושה קח חזיר 20
 ושחטנו על הבמה ותלבש בגדי מלכות ותרכב על סוס המלך וכאחד
 מאיחבי המלך תהיה: וכאשר שמע יוחנן השיבו דבר אדוני אני ירא 21
 מבני ישראל פרושמו פי עשיתי בן וסקלוני באכנים: עתה יצא כל 22
 איש מלפניך פן יודיעו אז ניקנור הוציא מלפניו פלאיש: בעת ההיא 23
 נשא יוחנן ברמתיה עיניו לשמים ותקן תפלתו לפני אלהיו ויאמר אלהי
 ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב אל תתנגני נא ביד הערל הזה כי אם 24
 יתרגני ילך וישתכח בבית דגון אלהיו ויאמר אלהי נתנו בדי: באותה 25
 שעה פסע עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלבו וישלך אותו חלל בעזרת
 הקדש: לפני אלהי השמים ענה יוחנן ואמר אלהי לא תשים עלי הטא 26
 כי הרגתי בקדש עתה בן תהן את כל העמים אשר באו עמו להוצר
 להיחרה ולירושלים: אז יצא יוחנן ברמתיה ביום ההוא וילחם בעמים 27
 ויחרג בהם הרג רב: מספר ההרוגים אשר הרג ביום ההוא שבע מאות 28
 ושנים (ושבעים) אלף אשר היו הורגים אלה לאלה: בשובו בנה עמוד על 29
 שמו ויקראלו מכבי ממית החזקים: ויהי כאשר שמע אנטיוכס 30
 המלך כי נהרג ניקנור משגרו צר לו מאד וישלח להביא לו בגדים הרשע
 המסעה את עמו: ויען אנטיוכס ויאמר לבגדים הלא ידעת אם לא שמעת 31
 אשר עשו לי בני ישראל הרגו חילי ויבאו מתנותי וישרי: עתה על קמוניכם 32
 אתם בוטחים או בתיכם לכם הם. בא ונעלה עליהם ונכסל מהם הברית
 אשר כרת להם אלהיהם שבת ראש חודש ומילה: אז בגדים הרשע וכל 33
 מתנותיו באו לירושלים ויחרג בהם הרג רב ויגזר בה גזרה גמורה על שבת
 ראש חודש ומילה: בהיות זה כאשר הנה דבר המלך נחפו מצאו איש 34
 אשר מל בנו וביאו האיש ואשתו ויתלו אותם בנגד היקד: וגם אישה 35
 אשר ילדה בן אתרמות בעלה ותמל אותו לשמונה ימים ותעל על לחומת
 ירושלים וכנה מדה בדה: ותען ותאמר לך אומרים בגדים הרשע אתם 36
 חושבים לכסל מאתנו הברית אשר כרת עמנו ברית אסתונו לא נכסל
 ממנו שבת ראש חודש ומילה מבני בנינו לא יוקר: ותפל בנה לארץ 37
 ותפול אתרו וקמתו שגיתם כאחד ורבים מבני ישראל אשר היו עושים

37 כִּן בְּיָמִים הָהֵם וְלֹא שָׁנוּ בְרִית אֲבוֹתָם: בְּזִמְן הַהוּא אָמְרוּ בְּגֵרֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹה לְאֱלֹה בָּאוּ וְנִלְקַדּוּ וְנִשְׁבּוּת בַּמַּעֲרָה פֶּן נַחֲלַל אֶת־יְיָ הַשֹּׁשֶׁבֶת וְיִלְשִׁינוּ
 38 אֹתָם לִפְנֵי בְּגָרִים: אִזּוּ בְּגָרִים הָרָשָׁע שָׁלַח אֲנָשִׁים חֲלוּצִים וַיָּבֵאוּ וַיִּשְׁבּוּ עַל־
 פִּי הַמַּעֲרָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם, יְהוּדִים צֵאוּ אֵלֵינוּ אֲבָלוּ מִלְחָמָנוּ וְשָׁתוּ מִיַּיְנוּ
 39 וּמִעֵשֶׂיִנוּ תִהְיוּ עוֹשִׂים: וַיַּעֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֱלֹה לְאֱלֹה זֹכְרִים אֲנַחְנוּ
 אֲשֶׁר צִוְּנוּ יְיָ עַל־הַר סִינַי שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעִשִׂיתָ כָּל־מַלְאכְתְּךָ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבּוּת עִתָּה טוֹב לָנוּ אֲשֶׁר נָמוּת בַּמַּעֲרָה מֵאֲשֶׁר נַחֲלַל אֶת־יְיָ
 40 הַשֹּׁשֶׁבֶת: בְּהִיּוֹת זֶה כַּאֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אֲלֵיהֶם הַיְהוּדִים וַיָּבֵיאוּ עֲצִים וַיִּשְׂרְפוּ
 41 עַל־פִּי הַמַּעֲרָה וַיִּמְיתוּ כְּאֵלֶּף אִישׁ וְאַשָּׁה: אַחֲרָי כֵּן יָצְאוּ חֲמוֹשָׁה בְּגֵרֵי־מִתְּתִיָּה
 יוֹחָנָן וְאַרְבָּעָה אַחֲיוּ וַיִּלְחָמוּ בְּעַמִּים וַיְהִרְגוּ בָהֶם הַרְג רַב וַיַּגְרִשׁוּם לְאֵי הַיָּם
 42 כִּי כָּטְחוּ בְּאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: אִזּוּ בְּגָרִים הָרָשָׁע נִכְנַס בְּסִפְיָנָה אַחַת
 43 וַיִּגַּס אֶל־אֲנָטוּיֹכֶם הַמִּלְקָד וְעַמּוֹ אֲנָשִׁים פְּלִיטֵי חָרָב: וַיַּעַן בְּגָרִים וַיֹּאמְרוּ
 לְאֲנָטוּיֹכֶם הַמִּלְקָד אַתָּה הַמִּלְקָד שָׁמָּה צִוִּי לְבַטֵּל מִן־הַיְהוּדִים שִׁבְת רֹאשׁ
 44 חֲדָשׁ וּמִי־לָה מִרְמָה גְדוֹלָה וּמִרְדַּ בְּתוֹכָהּ: אֲשֶׁר אִם־יִלְכוּ כָּל־הָעַמִּים
 וְהָאֻמּוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת לֹא יוּכְלוּ לַחֲמוֹשָׁה בְּנֵי מִתְּתִיָּהוּ מֵאַרְיוֹת הַיָּם חֲזָקִים
 45 וּמִנְשָׁרִים הַיָּם קָלִים וּמִדְּבִים הַיָּם מִמְּהָרִים: עִתָּה הַמִּלְקָד עֲצָרֵי תִיטֵב
 עֲלֶיךָ וְלֹא תִלַּחַם בְּאֲנָשִׁים מְעַט כִּי אִם־תִּלַּחַם בָּהֶם וְתִבְלַשׁ בְּעֵינֵי כָּל־
 46 הַמַּלְכִּים: לָכֵן כָּתוּב וַיִּשְׁלַח סָפָרִים בְּכָל־מְדִינוֹת מִלְכוּתְךָ וַיָּבֵאוּ שָׂרֵי
 הַחֲזָלוֹת וְלֹא־יָשָׁר מֵהֶם אֶחָד וְגַם פִּילִים מְלַבָּשִׁים שְׂרִיזִים יְהִיוּ עִמָּהֶם:
 47 וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲנָטוּיֹכֶם הַמִּלְקָד וַיִּשְׁלַח סָפָרִים לְכָל־מְדִינוֹת מִלְכוּתוֹ
 וַיָּבֵאוּ שָׂרֵי כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּמְלָכוֹת וְגַם פִּילִים מְלַבָּשִׁים שְׂרִיזִים עִמָּהֶם
 48 בָּאוּ: שְׁנַיִת קָם בְּגָרִים הָרָשָׁע וַיָּבֵאוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּקַע הַחֲזוּמָה וַיִּנְתֵּק הַמְּכֹבֵא
 וַיִּשְׁבֵּר בַּמִּקְדָּשׁ שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה פְּרָצוֹת⁽¹⁾ וְגַם מִן־הָאֲבָנִים שִׁבְר עַד־אֲשֶׁר הָיוּ
 בְּעֶפְרַי וַיַּחֲשׂוּב בְּלִבּוֹ וַיֹּאמֶר הַפְּעַם הַזֹּאת לֹא יוּכְלוּ לִי כִּי רַב חֵילִי וְעוֹ יָדַי.
 49 וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לֹא חָשַׁב בִּן: וּכְשִׁמּוֹעַ חֲמוֹשָׁה בְּנֵי מִתְּתִיָּה קָמוּ וַיָּבֵאוּ לְמַעֲפָה
 50 גֹלְעָד אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁם פְּלִיטָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִי שִׁמְוֵאל הַנָּבִיא: צוּם גָּזְרוּ
 51 וַיִּשְׁבּוּ עַל־הָאֶפֶר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: אִזּוּ גָפַל בְּלִבָּם עֲצָה
 טוֹבָה יְהוּדָה הַבְּכוֹר שִׁמְעוֹן הַשְּׂנִי הַשְּׁלִישִׁי יוֹחָנָן הַרְבִּיעִי יוֹנָתָן הַחֲמִישִׁי
 52 אֶלְעָזָר: וַיִּקְרָד אֹתָם אֲבִיהֶם וְכֵן אָמַר יְהוּדָה בְּנֵי אֲדָמָה אֹתְךָ⁽²⁾ לִיהוּדָה

(1) וזה אמרו נביאות שרף כ', יג פרשות היו בו נספוג שפרטום טלכי יון, חזרי ונדרום גזוז כנדרם יג הסתחיות.
 (2) נרפוסים שלפני הלשון אורה ספר וכו' והיא כלי הבנה וחיוו חלש טעות שמתיק, כי נכוסחת הארשתית הלשון
 חרשיתין כיהודה וכו' חרשיתין כשששן וכו' והוא לשון ישיין וע"כ נהר שהעקר נשברי כמו שהנהתי.

53 בְּרַעֲקֹב אֲשֶׁר־הָיָה נִמְשָׁל לְאַרְיֵה: שִׁמְעוּן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְשִׁמְעוֹן בֶּן־
 54 יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג יוֹשְׁבֵי יִשְׁכָּם: יִחְזְנֶן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְאַבְנֵר בֶּן־נֹר שֶׁר
 זָבָא יִשְׂרָאֵל יִזְנֶתֶן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְיוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל אֲשֶׁר הָרַג עִם
 55 פְּלִשְׁתִּים: אֶלְעָזָר בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְפִינְחָס בְּרֵאֵלְעָזָר אֲשֶׁר הִנָּא לְאֱלֹהֵיו
 56 וְהִצִּיל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עֲלִיזָה יְצִיא חַמְשָׁה בְּנֵי־מִתְנָה בְּיוֹם הַזֶּה וַיִּלְחַמוּ
 57 בְּעַמִּים וַיְהִרְגוּ בָהֶם הָרַג רַב וַיְהִרְג מֵהֶם יְהוּדָה: בְּאוֹתָהּ יִשְׁעָה בְּאִשֶׁר
 58 רָאוּ בְּנֵי מִתְנָה כִּי נִהְרַג יְהוּדָה שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה
 59 שָׁבַתְתֶּם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ עַל־אִשֶׁר נִהְרַג אַחֲינוּ אֲשֶׁר־הָיָה חָשׁוּב בְּכָל־נוֹ: וַיַּעַן
 מִתְנָה אֲבִיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי אֲצֵא עִמְכֶם וְאֶלְחֶם בְּעַמִּים פְּרִיאֲבָדוֹ
 60 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם נִבְהַלְתֶּם עַל־אֲחֵיכֶם: וַיֵּצֵא מִתְנָה בְּיוֹם הַהוּא עִם־בְּנָיו
 61 וַיִּלְחַמוּ בְּעַמִּים: וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נָתַן כֹּל־גִּבּוֹרֵי הָעַמִּים בְּיָדָם וַיְהִרְגוּ בָהֶם
 הָרַג רַב בְּלֶאֱחָזִי חֲרָב וְכָל־מִזְשֵׁבֵי קִשְׁתָּה שָׁרֵי הַחֵיל וְהַסָּנָנִים לֹא־נֹתַר
 62 בָּהֶם שָׁרִיד וַיָּגִסוּ שָׂאֵר הָעַמִּים לְמַדִּינֹת הַיָּם: וְאֶלְעָזָר הָיָה מִתְעַשֵּׂק
 לְהַמִּית הַפִּילִים וַיִּטְבַּע בְּפֶרֶשׁ הַפִּילִים וְכֹאֲשֶׁר שָׁבוּ בְקִשְׁוֹהוּ בֵּין הַחַיִּים וּבֵין
 63 הַבְּמֹתִים וְלֹא מְצָאוּהוּ וְאַחַר כֵּן מְצָאוּהוּ אֲשֶׁר טָבַע בְּפֶרֶשׁ הַפִּילִים: וַיִּשְׁמָחוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּרְנָתָנוּ בִּידֵיהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם מֵהֶם שָׂרְפוּ בְּאִשׁ וּמֵהֶם דָּקְרוּ בַחֲרָב
 64 וּמֵהֶם תָּלוּ עַל־הָעֵץ: וּבְגָרִים הָרַשָּׁע הַמְטַעֵר אֶת־עַמּוֹ שָׂרְפוּ אוֹתוֹ בֵּית
 65 יִשְׂרָאֵל בְּאִשׁ: וְאֵן אֲנִטְוִיכֶם הַמְלֹךְ בְּאִשֶׁר שָׁמַע אֲשֶׁר נִהְרְגוּ בְּגָרִים הָרַשָּׁע
 וְכָל־שָׁרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר עִמּוֹ נִכְנָס בְּסַפִּינָה וְנָס לְמַדִּינֹת הַיָּם וַיְהִי כֹל־מְקוֹם אֲשֶׁר
 66 הָיָה בָּא שְׂפָה מוֹרְדִים בּוֹ וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ הַבּוֹרַח: אַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְּנֵי
 חֲשִׁמוֹנִי לְבֵית הַמְּקֹדֵשׁ וַיִּבְנוּ הַשְּׁעָרִים הַנִּשְׁבָּרִים וַיִּסְגְּרוּ הַפְּרָצוֹת וַיִּטְהָרוּ
 67 אֶת־הָעוֹדָה מִן הַחַרְוִגִים וּמִן הַטָּמְאוֹת: וַיִּבְקְשׂוּ שֶׁמֶן זַיִת לְהִדְלִיק
 הַמְּנֹרָה וְלֹא מְצָאוּ כִּרְאִם צְלוֹחִית אַחַת אֲשֶׁר הָיְתָה חַתּוּמָה בְּטַבַּעַת הַכֹּהֵן
 68 הַגָּדוֹל וַיֵּדְעוּ כִּי הָיְתָה טְהוֹרָה וְהָיָה בָּהּ כֶּשֶׁעוֹר הַדְּלָקָת יוֹם־אֶחָד: וְאֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר שָׁבָן שֶׁמוֹ שֶׁם נָתַן בְּרָכָה וְהִדְלִיקוּ מִמֶּנָּה שֶׁמֶנָּה יָמִים¹):
 69 עַל־כֵּן קִיָּמוּ בְּנֵי חֲשִׁמוֹנִי קִיּוֹם חֲזוֹקוֹ אִסָּר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּהֶם כְּאֶחָד
 לַעֲשׂוֹת שֶׁמֶנָּה יָמִים הָאֱלֹהִים יָמִי מִשְׁתָּה וּשְׁמַחָה בְּיָמֵי מַעֲרֹם הַבְּתוֹכִים
 בַּתּוֹרָה וְלְהִדְלִיק בָּהֶם נְרוֹת לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נִצְחָיִם:
 וּבָהֶם אֵין לְסַפּוֹד וְלֹא לְגֹזֵר צוּם וְתַעֲנִית וּזְלָתִי אֲשֶׁר מִקְּבֵל עָלַי מִלְּפָנֶי
 70 זֶה וַיִּתְפַּלֵּל לִפְנֵי אֱלֹהָיו: אֶךְ חֲשִׁמוֹנִי וּבְנָיו וְאַחֵיהֶם לֹא־נָזְרוּ בָהֶם לְבַטֵּל
 71

¹ טענה הנס הזה יסופר גם במגלה זכח דף כ"ח, כ' על פי מגלה חנניה דרך ס'.

72 עבודת מלאכה. ומן העת ההיא לא יהיה שם למלכות יון: ויקבלו המלכות
 בגי חשמוני ובגי בגיהם מהעת הזאת עד הרפן בית האלהים מאתים ושש
 73 שנים: עלין בגי ישראל מהיום ההוא בכל גלותם שומרים הימים האלה
 ויקראו להם ימי משתה ושמחה מחמשה ועשרים לחדש בסלו שמנה
 74 ימים: מן העת ההיא ועד העולם לא יקורו מהם אשר היו בבית מקדשם
 הפהנים והלויים והכמיהם אשר קימו עליהם ועל בגי בגיהם עד עולם:
 נשלמה המלה הייתה ושקיה שבעים וארבעה.

סדר התפלות בחנוכה.

במנחה נערך חנוכה חין אומרים תחנון, והאץ מדליק בין מנחה לערבית.
 בערבית ושחרית ומנחה כל שמונת ימי חנוכה אומרים על הנסים נהודיה קודם ועל כולם (גם
 נכרכת הטון אומרים אותו קודם ועל הכל), ואם לא חזר חין מחזירין אותו; אכן אם נזכר נאותה נכרה
 כל וכן נזכר הזכיר את העם (אשילו נזכר בין אתה לעם) חזר.
 חין סוף ר"ח וזמנת אומרים אחריו קריש התקבל). וחין אומרים תחנון ולא ח"כ אפי"ם ולא למנחה.
 כל ח' ימים קורין בתורה כבוד נשא בקרבנות הנשיאים, שלשה בכל יום, ומתחילין ויהי ביום
 כלח משה (ויש קורין לכהן עד ביום הראשון, לוי עד מלאה קטורת, ישראל נזכר עד בן עמינדב),
 ואומרים ח"ק, יהללו, ומכניסין פ"ת להיכל, ואומרים אשרי, וכל"ג. ק"ח, עלינו. (ויש קהלות אומרים
 מוטור ל' מוטור אר חנוכה הבית, וחין אומרים מוטור לאסף, ובר"ח אומרים מוטור אל ר"ח קודם אל חנוכה).
 נצת חנוכה מולחין נ' ס"ת וקורין נראשון ו' נגרי נפ' הצנוע ואומרים ח"ק, ונצתי קורין למפעיר
 נסדר חנוכה, ומפטרין רני וזש ח"ק, וחין מוכיחין נצמות. וחין אומרים צדקתך נצמחה. ואם יחולו בו נ'
 נצתו מפטרין נצת נציה נצתה נצמחה.
 ביום נ' אל חנוכה קורין לכהן ביום השני עד קטרת, לוי מפייס המנחה, ישראל ביום השלישי,
 ואומרים הסדר כדאחמול. וכן בכל יום קורין נסדר היום ככל.
 ביום ו' אבוא ר"ח אומרים אחר ההלל קריש שלם ופולחין נ' ס"ת וקורין נראשון נב' התמיד כהן
 עד רביעית הדת, לוי עד תסכה, גליני פ' ר"ח כולה, רביעי נצת זני ביום הששי, ואחריו קריש, ואומרים
 יהללו ויכניסין ס"ת להיכל, אשרי וכל"ג, ח"ק ומתפללים מוסף אל ר"ח ואומרים על הנסים נהודיה,
 והאץ חזר התפלה וגומר הסדר.

נצת ר"ח וחנוכה מולחין נ' ס"ת, וסדר הקריאה כחונה לטעלה נסדר קה"ת לנצת ח" 225.
 ביום ו' אם גם הוא ר"ח מתפללין וקורין בתורה כדאחמול ונצת נ' קורין לרביעי ביום השביעי,
 ואם אינו ר"ח מנהגו כאלו ימי חנוכה.
 ביום ח' קורין לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרת, לוי עד בן פרהצור, ישראל ביום החשיעי עד
 וירבר אליו סוף הסדרה (כן מנהג אשכנז וכוונתה, אך בפולין וקצת קהלות אשכנז מוסיפים עוד פ' ראשונה
 אל נהעלתך עד כן עשה את המנחה). ואם יום ח' נצת קורין למפעיר ביום השמיני עד סוף הסדרה
 (ונקנת קהלות עד כן עשה את המנחה).

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות.

פרשה שקלים לעולם נצת שקודם ר"ח ארז או נר"ח עמנו אם חל נצת.
 פרשה זכור לעולם נצת שקודם מרים, אלא בלבעשים יש הפסקה נצת שלפניו ולפעמים נצת
 לאחריו ובטנור נספוק.
 פרשה שרה ופרשה החדש לעולם הכופים ומטומים הם וחין ניניהם הפסקה. וכימן ההפסקות
 וס"ו ב"ו. ד"ר. וב"ו. ופירושן, אם חל ר"ח ארז (ר"ל יום שני של ר"ח בהיה ראשון לחדש) נצת או מפסיקין
 ביום ס"ו לחדש, ואם חל ר"ח ביום נ' אל הצנוע מפסיקין ביום ו' לחדש, ואם חל ביום ד' מפסיקין ביום
 ד' לחדש, ואם חל ביום ו' או עומין נ' הפסקות האחת ביום נ' לחדש והנציה ביום י"ו לחדש. וסדר הקריאה
 לארבע פרשיות כחונ לטעלה נסדר קה"ת לנצת ח" 225.

סדר פורים

בארבעה עשר יום לחודש אדר הסמוך לכיבוש עושים פורים, ולא יחול כי אם אחד מימי אגרא.
 היום שקודם פורים הוא י"ג בחודש אדר הוא תענית אסתר, ואם חל פורים בא' נשנת טקדימים
 להתענות כיום ה'. ומתפללים חפלת אחת כנכל תענית לכו, והיינו שמוכיפים עננו בחפלה היחיד בשבע
 קולנו והש"ץ נחוצה התפלה בין גואל לרופא, וקורין ס' ויחל.
 לסנחה נתענית אסתר נכנסים לנהכ"ג וקורין ויחל ומפשידין דרש: והיחיד חומר עננו בשבע
 קולנו והש"ץ נחוצה התפלה בין גואל לרופא, ואין אומרים תחנון במנחה (ואם חל בשנת חין אומרים
 לדקתך). ונותנים ג' מחניות מעטע שלם של אותו הטקום למחנית האקל ומחלקים אותן לעניים ותין
 רשאיין לשנות לדבר אחר, אבל העמי עושה נהם מה שירצה. ומנהגנו לתת מחנית האקל לבד ומעות
 פורים לבד. ושומרים להתפלל ערביה אפילו עוד היום גדול, ואומרים על הגסים וכימי מרדכי וכו'
 בהודאה קודם ועל בולם, ואחר התפלה אומר הש"ץ קריש תחבקל, ופושטין מגלת אסתר כאגרת, והקורא מברך
 עליה ג' ברכות אלו (יש מקומות שמברכים הג' ברכות גם כיום, ויש שניסו חין מברכים שהיינו).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
 נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 שהצדיקנו וקיימנו ורעיננו לזמן הזה:

וקורא המגלה, ולאחר שסיים לקרות בורך המגלה כולה ומברכים ברכה זו:
 בריך דעם פקראנען דער מגלה וזמם מן פקראנען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם (הואל) הרב
 אלהינו ויהיין אלהינו ויהיין אלהינו ויהיין אלהינו ויהיין אלהינו ויהיין אלהינו

על מקרא מגלה, שעשה נסים, שהצדיקנו, ומכנס מלך, במגלה כ"א ע"כ.
 הרב אה ריבנו וכו' הנוכח כולה במגלה כ"א, ע"כ. ונחה גם נשם' שומרים פרק י"ד הלכה ה'
 נקלת שני. ובתנ הכל בו בשמן מ"ה, טעם ה' הלכות של הודאה בנדיה זו כנגד ה' תשועות שעשה לנו
 מעטלק, הרע את ריבנו ע"י יהושע, והיין את ריבנו ע"י גדעון, והינקם את נקמתם על יד שאלו, והנפרע
 לנו מלרנו ע"י חזק, והשפסם גמול לכל חיינו כשנו ע"י מרדכי ואסתר עכ"ל. הרב אה ריבנו ע"ה
 ידעיה כ"א, ל"ו, והנה נרשת המרח הוא האל הרב וכו' וכן היא גם מרש"ם הלכות מגלה פ"א הלכה
 ג' ותפ"ג עשין ד' של טעות שופרים ותפ"ק ס' קס"ה וכו"י. אסתר הר"ף גם הר"ף: לא גרסו האל,
 וכן חיינו בנפש טס' שופרים, וכן כתב חזן ידעיה נס' המנהיג בהלכות מגלה פ' י"ט גם המדעני לשלח
 ראש פרק ד' וז"ל כתב רב נתן אדן עך נהני במתינתו בח"י חב"ה הרע את ריבנו, ולא אמרין האל
 דהא אמרי כנר ה' אלהינו עכ"ל וכן הם דברי רב עטרם נכדורו, גם הכל בו כתב ככה בשם הר"ף גם
 אבודרהם בשם רב נחמן ושאר רבינו סעדיה, וכן הוא בסוד, וכן נהג סה"ל, וכן הנוסחא נשדרי ר"ה
 ורפ"ו ושאר ס"י גם בסדורי הספרדים. ויהיין אה ריבנו כשו שכתוב יעשה ה' דין עמי (מהלים ק"ט, י"ג).
 והגוקם אה נקמתנו ע"ה ידעיה כ"א, ל"ו. והגפרע ארש ארע עוקר טעמו כל' חז"ל גילום החוב כל"א
 ,,בעלמאנו" כמו מרעחך נחוד זמנו, שיברע בוטנו (כ"ד דף ה') אטר פריע (סוכה כ"ט. כמותות י"ט, כ')
 איהא מרועה (שם פ"א) אמי מרוע לכניך (כ"ר פ' מ"ח), והשם דבר טענו שרען ,,בעלמאנו" (כ"ט ס"ז,
 כ'), ונכפעל טעמו תביעת החוב תביאתו מן החיוב כל"א, ייד בעלמאנו מוכבנו. כמו לא חשבי אלא
 בשנועה, נכרעת מן הלכותות (כמותות פ"א) נכרעין מן האדם (אטת פרק ג'); והשפסנו ג"כ נכפעל מ
 להורות על העונש שנקטלו הקב"ה על החוטא לתשלום שנותיו (כי האדם הוא חייב לעשות רבן נדחו ואם
 לא עשה הנה הוא יתבע טענו את החוב), והשם דבר בהוראה זו הוא שרענות, כמו לא נכרעת טעני
 (ברכות י"ט) נכרע הקב"ה טענו (סנהדרין ל"ד) להפרע מן הרשעים (אבות ט' ה') נכרעים טענו גלוי (שם
 פ' ה') כשם שנפרעין מן הרשעים כך נפרעין מן המדיקים (תענית י"ח) חין הקב"ה נפרע מן האדם

כיחא חסרת.
 והמשלם גמול לכל-אויבי
 נפשנו והנפרע לנו מצרינו:

והנפרע לנו מצרינו והמשלם
 גמול לכל-אויבי נפשנו:

ברוך אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל-צריהם האל המושיע:

לו שחרית ויחד אשר הגיא ניכס געוהגס חזר שושנת חננעלפחגענו.

אשר הגיא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים: בקום
 עלינו אדם רשע גצר זרזן מורע עמלק: גאה בעשרו וקרה
 לו פור וגדלתו יקשה לו לקד: רמיה בגפשו ללכוד וגלגד
 בקש להשמיד ונשמד מהרדו: הקן הזדיע איבת אבותיו
 ועורר שנאת אחים לבנים: ולא זכר רחמי שאול כרבחמלתו
 על-אנג נולד אויב: זמם רשע להכרית צדיק וגלגד טמא

עד שתמלא אחרו (סוטה ט') חין הקנ"ה נפרע מאומה תחלה עד שיפרע מזרה שלמעלה (שמואל רבה
 פ' י"ח) זנעה מימי פרעיות (אבות פ' ה'); וגם המתחטים הארטיים השתמשו כנפעל שרש זה להוראת
 העובד והנקמה כמו נקם נקמת בני ישראל, אחפרע פרענות (במדבר ל"א, כ') ודס ענדיו יקום, יחפרע
 (דברים ל"ב, ט"ג). וכן גם והנפרע לנו מצרינו, פיירשו התובע מן הלמים את כל עה שלרדו אותנו, ר"ל
 השעניז את לרנו, וזעס לנו כנלכוד. והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, ר"ל מדה כנגד מדה. והנה
 ברח השיריים של דפוס הזעמד מאמר זה קודם למאמר והנפרע לנו מצרינו, ונראה שעזו כך ע"פ מה
 שכתב ר' חייק טירנא כמנהגיו וז"ל ואומר הדן את דינו והנוקם וכו' והמשלם וכו' והנפרע וכו' כן נראה
 לי שסוף לחתימה טעין חתימה ואף על גב דכרוכ ספרים כתוב איפכא עכ"ל והעתיק דבריו בעל דרכי
 טעה כס' תרל"ג וז"ל כתוב כמנהגים שלנו (הס מנהגי ר"ח טירנא) שז לומר והנפרע כחחרונה כדי
 שתהיה טעין חתימה סמוך עכ"ל אמנם כמלא וברי"ף ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם ורמב"ם
 ודחתות חיים ותאודיריהם ככולם הנוסחא, והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו,
 דא"י וכו' וכן הוא בכל סדרי כ"י שרדתי וכן סדר יעב"ץ נסדודו גם כס' לוח ארש וכן הוא גם בתקון המגלה
 לר' מאיר קארניק. ועדות נאמנה בכך הנכון היא חתימה בעל טעמרת המועדות הניחא חזודדהס וז"ל יש
 לשלם למה חסין נא"י הנפרע לעמו, ולא חתם נמשלם גמול שהרי יותר הוא סמוך לחתימה וקייטא לן
 ארץ לומר טעין חתימה סמוך לחתימה, ויש לומר כי רנה לחתום כלאון שהוא כולל יותר שלשן נפרע
 הוא ל' נקמה טל' נפרע טענת בישראל ועוד כי הלשון הזה מורה יותר שהפרעון נפרע מן הלמים הוא
 לטוב טעו ישראל עכ"ל הדי מוכח שעקר הנוסחא כמו שהזכרתי על עמדה, וכן יורה גם פירוש הכל בו
 שהעתיקי למעלה, וכן נסדר גם בברכה אחרונה לק"ש של ערדית הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל
 חייבי נפשו. וכדור כי ר"ח טירנא לא ראה דברים אלה של טעמרת המועדות שאלו ראס לא היה מהפך.
 בא"י הרפרע לעמו ישראל, וכן כס' רב עשרים וברי"ף והרמב"ם וכל בו וחזודדהס, וטוסח הרמב"ם הנפרע לישראל
 יהיה בברכה המלא. ונמקלת ספרים, האל הנפרע" ואינו נבון טעעס הכתוב בראש הברכה, גם ככל ס"ט
 איננו. האל המושיע, ע"ה אל לדיק ומושיע (ישעיה ט"ה, כ"א), וכתב הכל בו, אף על גב דאמר חין
 חותטין בתיים, הני טחיס זייכי אהדי ואין תאוה אלף בתיים ולרכיין אנו להוסיף שנה והאזהר לאל
 על שתיקן, אחת נכפרע לנו מן האויבים והאחרת גדולה מנו שהזיענו מידם ולא נפקד טענו איש דכתיב
 ואיש לא עמד כפניהם, והוה פלא וגם גחל גלי ספק חין כטעו אלא פגע אדם כהס עכ"ל.

אשר הגיא, הוא אחד מן השיטות קדמוני הקדמונים והולך על סדר א"ז וסופו ותקתס ככל דור
 ודור. ומכיוון הבהות טיטונית נהלכות טגלה פרק ח' אות וי"ו, גם התניא כטסן מ' כתב וז"ל מלאתי כסס
 רש"י ז"ל יש סקויות שאומרים אחר הברכה פיוט כגון אשר הניח, ואומרים כרוך טרדכי כרוכה חסתר,
 אדור הטן חרורה זרס וכו' וכל זה חיינה חונה אלא פנהג טוב הוא עכ"ל. אשר הגיא, אשר ניטל, טל'
 תהלים ל"ג, י'. ופר, ל' חיונ ה', י"ב. כקום עלינו, ל' תהלים קכ"ד, כ'. וכרדס כמגלה דף י"ח על
 הטן. נצר זרון, ענף של זרון. וכרה לו כור, טל' תהלים ז', ט"ז. וגדלתו יקשה לו לכר, גדלתו יקשה
 לו טוקס שכלכ בו, והוא טל' ירמיה כ', כ"ד. ועורר שנאת אחים, שנאת עמו ליעקב שהס אחים עורר
 אותה על הכנים ר"ל על היהודים. ולא זכר הטן את רחמי שאול שחיס על זקנו, כי בחמלתו של
 שאול ששל על אגג ולא הרג אותו כמו שכתב ויחטול שאול והעס על אגג (ש"א ס"ו, ט'), ומתוך חמלה
 זו חין ספק גם כאלה עוד אחרים נחיים. נולד אויב, הטן. ומס רשע, טל' תהלים ל"ז, י"ב. צדיק,

בידי טהור: חסד נבר על־שגנת אב ורשע הוסיף חטא על־
 חטאיו: טמן בלבו מחשבות ערומו ויתמכר לעשות רעה:
 יח שלח בקדושי אל כספו נתן להברית זכרם: בראורת
 מרדכי כרצא קצף ודהי המן נתגו בשושן. לבש שק וקשר
 מספר וגור צום וגשב עלהאפר: מי זה יעמוד לכפר שגגה
 ולמחול חטאת עון אבותינו: גץ פרח מלולב הוה הדסה עמדה
 לעזרר ישנים: סריסיה הבהילו להמן להשקותו יין חמת
 תגינים: עמד בעשרו ונפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו:
 פידם פתחו בליושבי תבל כי פור המן גהפך לפורנו: צדיק
 נחלין מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות
 פורים ולשמוח בכלשנה ושנה: ראיה אתהפלת מרדכי
 ואסתר. המן ובניו עלהעץ הליה:

מקורנו: מירד נחך האל המושיע היער חננעלמנעו.

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תבלת מרדכי:
 תשועתם הייה לגצח ותקותם בקלדור ודור: ליהודיע
 שבלקויה לא יבשו ולא יקלמו לגצח בלדחוסים בך: ארח
 המן אשר בקש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי. ארוחה ורש
 אשת מפחידיו. ברוכה אסתר מננה בעדי. וגם תרבוניה
 זכור לטוב:

ואח"כ חוברים אחת קדוש וכו', קדיש שלם בלא מתקבל (תט"ז)
 חוברים יהי נועם, וא"ק, קדיש, ויתן לך, וטכילין) עליו.

את מרדכי, ונהפוך הדבר וכלבד הטן הטעם ביד מרדכי הטעור. חסד של מרדכי צטל את חסתר נבר
 על כל מה שגג אול חניהם, אבל הטן הרשע הוא הוסיף חטא על חטאת חטתיו. ומסכר, וכן נסדור
 רפ"ו, ול' מחשבה הוא טל' התמכר לעשות רע (פ"א ב"א ב"ה); ונפ"א ויתגבר. להברית זכרם, כברי
 לאנד זכרם. גץ פרח, מל' עלתה נלה (בראשית ט', י'), ואטר בן על שם הדסה היא חסתר. לעזרר
 ישנים, לעזרר זכות חבות חסרם יתקן ויעקב חסד תגינים, ל' זכרם ל"ג, ל"ג. רשף לפורנו, כטו
 אמתו באסתר ט', כ"ד. וכ"ו. נחלין, ניגול, כמו נשלי י"ח, ח'. שושנת יעקב, ע"ה כזחנה בין החוחים
 (אר ט', ב'), וכן למנחם על זשמים (תהלים ט"ט) פירש רש"י על ישראל. ומשכ כאן הביטן בלשון זו כדי
 לרמז טה ג"כ על העיר שושן צהלה וצחחה בראותם את מרדכי לטט נתבלת וחור (אסתר ח', ט"ו).
 להודיע וכו' חרוו זה חינוכ כבי', אטנס הנהות מיטונית טוכילו וכן הוא נכ"י אחר. ארוח הסו, מקורו
 ביואלטי עגלה סוף פרק ג' וכו' רחש פ' ט"ט ומס' סוכרים פ' י"ד הלכה ו', ורחש מלדש שמיאל. ומטו
 גם נגמר' כנלי עגלה דף ו', ע"כ ורחש שם נהרא"ג ומחפוח. וניסחתנו מלה עניאה הנהית מיטונו להלכות
 עגלה פרק ח' אות ו"ו. אשת מסחירי, אשת הטן, שהיה מפחיד חותי. קדו"ה בערי, כן העטרה חויה ז"ל
 ונכון, והוא ביטוי נקטה של הפשיל טל' יגן ה' כעד יובש ירושלם (זכריה י"ב, ח').

בשחרית פורים נכנסים לכהכ"ג כהשקמה ומתפללים כסדר של חול ואומרים בתפלה על הגסים שהודחה קודם ועל כולם, ואחר אהוד הש"ץ התפלה אומר חצי קריש, ואין אומרים תחנון ולא אל ארץ אפים, ומזיגין ס"ת וקורין ג' אנשי' נב' ויבא עמלק שנסוף סדר נשלח (וי' כופלין פסוק אחרון לפי שאין נפרזה כי אם ט' פסוקים) ואחר הקריאה ח"ק, יהללו, ומחזירין ס"ת להיכל, וקורין מגלת אסתר בכרכותיה תחלה וטוף, ומדלגין אשר הגיא ואומרים שושנת יעקב וכו' (אכן במקומות שאין אומרים פיוטים נתגלה אומרם אהר הניח גם ניום), אשר ויבא לציון, קריש חתקבל, עלינו, וזר של יום (וי' קהלות אומרים עומד כ"ב למצוה על אילת השחר). ואם יש מילה כהכ"ג מלין קודם קריאת התפלה, ונתקן כפ"ד מלין אחר קריאת התפלה.

טובה לשמוח בפורים ולעשות שמחה כבאר ויין כל אחד כפי אשר תשיג ידו, וכוהגים לעשותה אחר חיות היום, ורוב הסעודה לריכה להיות ניום, ואם עשה כולה נלילה לא ילא. ומכל מקום גם נלילה הן אלפני פורים הן אל אחריו יאטח וירבה כסעודה קלת. וכשחל פורים בערב שנת יעשה סעודתו בשחרית טאם כבוד שנת; ופי שאלה לעשותה תמיד בשחרית הראות כדו. ויבוי שיעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה וסמן לדבר ליהודים היתה תורה ושמחה, ותורה זו תורה. ויש נוהגים לומר את זמר זה כסעודת פורים:

אֲנִי קָם לְאָבֵד יְדִידִים,	וְאֶת־מִרְדְּכַי מְזַרְעֵ הַיְהוּדִים.
בְּפָרִים עִם־נִרְדִים	שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ הַדִּידִים:
בְּרוּשׁ וְהַדָּם, חֲכָלָם בְּנַעֲיָמִים,	הַיּוֹת מִכְתוּר לְמִפְאָר בְּעַמִּים.
רוֹאֵה נְשִׂאָה חַן בְּעֵינָיו,	עַל־כֵּן נִתְּלוּ הַכֵּן וּבְנָיו.
הַדְּבַל אֱלֹהֵי יַסְעַל	מִדְר מַיִם בְּשַׁעַל.
מִרְדְּכַי וְאַסְתֵר הַמְלִכָה	קִימוּ פִּירִים בְּדַת וּבְהַלְכָה.

חייב כל אחד בפורים לשלוח לרעהו לפחות שתי מנות מטיב מאכל או עשהה או טיב טרקחת, וכל המרבה לשלוח לרעים הרי זה מצוה. ואם אין לו מה לוותר מחליף עם חברו זה שלח לזה סעודתו וזה שלח לזה סעודתו. גם החל עמוט לשלוח מנות אפילו חוד' ז', ואחרים אין שולחים לו כל י"ב חד', ואם אין נסיר אלה הוא עם האכל חייב לשלוח לכל כדו לקיים מצלות מנות ולא ילא לו תפוקים ולא כל דבר של שמחה. וחייב כל אחד לתת מנות לעניים ויתן לפחות נ' מנות לכ' עניים, ויש לשלוח המנות וכן המנות ניום ולא נלילה. ומוטב להרבות במנות אבימים מלהרבות כסעודה, שאין שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמוח לכ עמים ויתומים ואלמנות, שהמשמח לכ האשללים דומה לשכינה.

למנחה בפורים אומרים על הגסים בתפלה, אבל לא לערבית ט"ו שהיא זמן פורים. גם באזן פורים נוהגין שמחה ואין אומרים תחנון ולא למנחת. שנת העטר ששים פורים קטן נחדש אדר ראשון בארבעה עשר וכחמשה עשר טו וכוהגים גם כהם קלה שמחה ואין אומרים כהם תחנון ולא למנחה ולא אל ארץ אפים. אכן סדר הפרשיות ופורים גדול ששים לעולם בחדר זני הספון לריסן.

אנני וכו', ראשי פרחי הומר אכרדם. אנני, הטן. ידידים, יאאל. כפרים, ל' אד ד', יג. ושה טעמו על יינות טבושמים ומינים. שמו, סס ה', א'. ברוש ורדם, תוארים למרדכי ואסתר (מגלה דף י', ע"ג). רואה, שחארוז שראה את אסתר וע"פ אסתר ה', כ'. הן כל, ל' חינו ל"ג, כ"ט. סדר ל' ישעיה ט', י"ב. ואם כחונ ב"שלי טן הכפרד יאל, אך נטלא ג"כ ששלים (ט"א כ' י') והוא כפרדו ששלי ומשקל זה תכס הכייסן.

סדר תשעה באב

תשעה באב לא יחול לעולם כ"ח באחד טיטי חנה"ז, אלא אדם חל בשנת נדחה ליום ח' בשנת שלפני ט' באב או בשנת ט' באב קורין ט' דברים, ומפסיקין חזון ישעוי (אשר ע"כ אם הכנת שבת חזון), והגדול שבגבור עולה למפסיד, אע"פ שכבר עלה בשלישי או בשני. כעוד ט' נהגים לאכול בתלות היום או קודם מנחה בעוד ששורה קטועה ולהרבות נה קצת מאכלים, אבל בעוד ששורה המפסקת אין דעתו לאכול עוד חמירה אוכלים אחר חיות. ומבאים בעבודה המפסקת ליב על גבי קרקע כאכל, אבל אין נרדף לחלק מפעלים עד הלילה, גם מותר לחזור ולישב על הפסל אחד בעודה מפסקת אם עדיין יום, ורדף לזוהר אלא יבנו שלשה יחד על אולתן אחד אלא יתחייבו ככוס לזימון; אלא יבנו כל אחד לבדו, אפילו בחדר אחד, וינרדף כל אחד לעצמו. אין נשילת אפים בשמחה, ובשנת אין חומרים דקדק, ונהגו בעדינות אלו אין חומרים גם סרקי חנות. אם חל ט' באב בשנת או באחד בשנת אוכל נצר וזוהר יין בעבודה מפסקת ומעלה על אולתו אפילו בעודת שלמה נעת מלכותו, אלא שרדף להפסיק טענדו יום, ולא ירבה נה שמה. אע"פ שאכל בעודה מפסקת מותר לחזור ולאכול, אלא א"כ קבל עליו בפירוש אלא לאכול עוד היום. ובין השמעות אסור באכילה ובכל דבר האסור נט' באב, אלא בחול נרדף להחליט מפעלים קודם שהולכים לנהכ"ג, אבל בשנת אין חולצין אלא לאחר ברכו, שמי כבוד אמת בערבית לט' באב הולכים לנהכ"ג ומפסיקין הפרוכת ואין מדליקין רק נר אחד לפני המיכה ושד נר אחד אדם יבנה ידליקוהו מענו, ומתפללים נקול דמטה ודקף נבי כאכלים, ואין חומרים נחם ולא ענו, ואם חל בשולחי שנת חומרים הגדלה בחזון הדעת. ואחר תפלת לחם חומר א"ך קדיש שלם בלא תתקבל (ויש קהלו' קדיש תתקבל, ויש קהלו' חני קדיש), ויושב לחרו וקורא תפלת איכה בלא נדחה, ובכל איכה מנחה קולו יותר נכחי ויללה, וכאטעטע לפסוק השיבנו איברים אותו הקהל נקול רם ואח"כ מסיים התון וחומרים הם לאטרו פעם אחת וכן הא"ך חמירהם, ואח"כ חומרים פיוטי הקינות ונתמלטים יקום הא"ך ויעמוד לפני העמוד וחומרים ואח"כ קדיש שלם בלי תתקבל, עלינו. וכאשר נמלתי שנת אין חומרים יהי נועם ולא ויתן לך, והא"ך אחר מסיים תפלת לחם חומר קדיש פוזע ידיו לאור הנר וסנרף בורא סאורי ראש, וכן היחיד, אבל אין מנרכים על הצמים, גם נהגים אלא לנרדף בכניס, ואלו נמלתי ט' באב מדליקין על הכוס נפה"ג והמדליק, אבל אין מברכים לא על הנר ולא על הצמים. אבל חרף אענה ימי אכלתו מותר לו לילך לנהכ"ג לשמוע הקינות.

בשחרית ט' באב מטיטין לנהכ"ג ומפסיקין הנרכות ופראיית הקרנות כסדרן בכל יום, רק שמתפללים הכל נקול דמטה בדרך האכלים. ואין מתעטפים בטלית גדול ואין מניחים תפילין (לבן גם נרכת עו טר ישראל בתפילה אין לאמרה באחרית כי אם בשמחה, ויש מן המדקדקים אדם אין חומרים נרכת שג"ב כל נרכי) וקורין ק"ג נרכותיה ועומדים להתפלל תפלת אענה עברה בלחם ואין חומרים ענו ולא נחם, והא"ך חזר התכלה ואומר ענו נין גואל לחפא נרכה נכחי עמטה, (ומן הדין ראוי לוטר גם נחם באחרית אלא שנתה הקהלות נהגו להתחין מלאתרו עד תפלת שמה, ויש קהלות אדם ענו אינו חומר באחרית ואינו חומר נרכת כניס, ומנהג רוב הקהלות להומץ פיוטי קרונות נין נרכות י"ח, ובסיים התפלה אומר הא"ך ח"ק, ואין חומרים חנון, וחומרים אל חרף אפים (ונרדף מנין אין חומרים) ומנחין ס"ח וקורין ט' ג' אכזי' נכדד ואחזקן נפ' כי חוליד בניס, כהן עד ובכל נשדף, לוי עד סלברו, ישראל וביח המפסיד עד סוף פסקת, ואין חומרים מי אנרדף לעולם לתורה, ואחר פיוס הקריאה אומר הא"ך חני קדיש (ומאונס קדיש זה אומר אותו אחר בקרא השלישי המפסיד מפי אהוא מנין הקדושים ואי אשאר להפסיק בניסם), וגולצין ס"ח ומפסיקין אסף אסיפם ננינו נבי ומנרכים לאחריה ג' נרכות עד טגן דה, ומחזירין ס"ח להיכל, ויוצאים על הארץ וחומרים הקינות, וכעת הקינות אסור לספר ולנחח חרף לנהכ"ג כדי אלא יבסיק לנו מן האכלות, וחומרים הקינות נפסקו נחמה כמו נעריה, ואח"כ חומרים אשרי (ואין חומרים לטנגח) ובכ"ג, ומדליגים את פסוק ו' כי זאת נריתי ומתחילים אחת קרש וגו' וחומרים קדיש שלם בלא תתקבל, ואח"כ קוראים נישע' ל"ד קרבו נים וכו' עד ונסו ינון ואנורה, וחומרים עלינו, ואין חומרים אדים ומחזירין ס"ח פילה מלך אחר נער הקינות לאחר שכבר אמרו פסוקי נחמה, ואפי הגן וטהל ופברק מותרים ללנו נגדי אמת. למנחה נט' באב מתעטפים בטלית ומניחים תפילין ומנרכים עליהם (ואי יא לוטר ג"כ נרכת שער ישראל זהו מדליגים באחרית) גם מלטיים טה שחפר לוטר באחרית מן תהלים אדים ומחזירין, ושעמם פ' התמיד, אשרי, ח"ק, ומנחין ס"ח וקורין פ' ויחל לאותן ג' שעלו לתורה באר כדי לימן להם סו שברך, וגולצין ס"ח ומפסיקין דרשו ומנרכין לאחריה כמו נחמה, ומלניעין ס"ח, והא"ך אומר ח"ק ועומדים להתפלל י"ח בלחם וחומרים נחם נבונה ירושלים, וענו נאטע קולנו, וחומרים רבן אל תעניח כאכלי נטר, והא"ך חזר התפלה ואומר ענו נרכה נכחי עמטה נין גואל לחפא, ואומר נחם נבונה ירושלים, ואומר או"א ברכנו, ואחר התפלה חומר קדיש תתקבל. ואין חומרים תהטן. וחומרים עלינו, וכפסדף לנתיהם. ועדיין כל דינו ט' באב ניהגים עד הלילה.

למילוי ט' באב מתפללים עדיה בדרכה. ואם חל ט' באב ניום אחד בשנת מדליקין על הכוס נמלתי ט' באב נפה"ג והמדליק, אבל לא על הנר ולא על הצמים. ומקדישין הלכנה נמלתי ט' באב בשנת אחר ט' באב קורין לעולם סדר ואחזקו, ומפסיקין נישע' סגן ט' נחמו נרבו עמי וגו', ועל אם זה נקרא שבת נחמו. ומשנת זו ואילך מפסיקין בכל שנת הפערה אחת אל נחמתה עד שנת שלפני ריה.

סדר פרשיות

למנחה בשבת ולשני וחמישי לתעניות ולצהרי' וחנוכה ופורים.

כשבת כמנחה טולידים ס"ח וקוראים ג' חגים כמדד של שנת הכאה, וכן בשני חמישי. וכתענית ל"ג שחרית וסנחה קורין ג' גברי כ"ג ויחל, חוץ סן ט' כחכ שחרית שקורין כי חוליד בניס. וכתענית קורין ג' כ"ג חנוכה כמדד כח. וס"ח כחול קורין ד' גברי כמדד פינחס טן וירכר של פ' התמיד עד סוף פ' ר"ח. וכתה"ס כחול קורין ד' גברי כענינו של הטועל. וכל חלה חין פוחתין טפן וחין טוסיפין עליהן.

כְּבֹרָא שֵׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹמוֹת

וְכִדּוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹמוֹ וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶמֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ כִּרְטוּב וַיִּבְרַל אֱלֹהִים בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: ל"ו. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְעַת בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיִּבְרַל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְּקוֹת הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּרְטוּב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּרְשָׁא הָאָרֶץ רֶשֶׁא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרַע כּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתֵּצֵא הָאָרֶץ רֶשֶׁא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַע־כּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּרְטוּב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

אֵלֶּה הַיּוֹלָדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים
 הַתְּהוֹלְדֵי־נֹחַ: וַיּוֹלַד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשְׁתַּחֲוֶה הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וַהֲגִה גִשְׁתִּתָּהּ כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכָּהּ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַח לְךָ בָּאֵשׁ בְּרִמְלָאָה הָאָרֶץ חָמָס מִסְּפִיחֵיהֶם וְהִגְנֵי מִשְׁחִיתֵם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גִפְרִי קַיִם תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וּבְכִרְתָּ אֶתֶּה מִבַּיִת וּמִחוּץ כַּכֶּסֶף: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹדֶךְ הַתֵּבָה חֲמֵסִים אַמָּה רֹחְבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צִדְרֵי־תַעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֵל אַמָּה תִּכְלְקֶנָה מִלְּמַעְלָה וַתִּתַּח הַתֵּבָה בַּצִּדָּה תִּשִׂים תְּחִתָּיִם שְׁנָיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: י"ח. וְאֲנִי הִגְנִי מִבֵּיא אֶת־הַפִּקּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־כּוֹ רֹחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וַהֲקִמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאת אֶל־הַתֵּבָה אִתְּךָ וּבְנִיךָ וַיִּשְׂרֹב־בְּנִיךָ אִתְּךָ: וּמִבְּרִיתִי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנָיִם מִכָּל־תֵּבָה אֶל־הַתֵּבָה לְתַחֲתֵי אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה

יהו: ישראל . מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואסה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אלך והנה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים בן עשה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמְּלַכְוֹתָיִךְ וּמִבְּנֵי אִבִּיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה: וַאֲעִשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכָה וְאַגְדִּלָּהּ וְשָׂמָךְ וְהָיָה בְרַסְיָהּ: וְאַבְרָכָה מִבְּרַכְיָיִךְ וּמִזִּלְלָיִךְ אֲדָר וּנְבָרְכֻנִי בָּךְ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה: וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹוֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בְּדָחַם שְׁנַיִם וְשָׁבָעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בְּרֵאֵתוֹ וְאֶת־כָּל־רְכֻשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עִשׂוּ בְּחָרָן וַעֲבָדוּ לְלֶכְתָּ אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹד אַבְרָם בְּאָרֶץ עַד מָקוֹם שְׂכָם עַד אֵלֹון מִצְרָה וְהַכְּנַעֲנִי אִזּוֹ בְּאָרֶץ: וַיֵּבֵא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְחַזֵּק אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַיְהוּדָה מִקְדָּם לְבֵיתֶאֱלֹוֹ וַיֵּט אֶהְלֵה בֵיתֶאֱלֹוֹ מִיָּם וְהָיָה מִקְדָּם וַיְבָרֶשֶׁם מִזֶּמֶחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וַיִּסַּע הַנֶּגֶב: ישראל . וְהָיָה רָעַב בְּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם כִּי־רָבַד הָרָעַב בְּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹוא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יִדְעָתִי כִי אִשָּׁה יִפְתַּי מִרְאָה אֵת: וְהִנֵּה בְרִירָאוֹ אֶתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ וְזֹאת וְהָרַגוּ אֹתִי וְאַתָּה יְהוֹי: אֲמַרְנָה אֲחֹתִי אַתָּה לְמַעַן יִסְבְּלִי בְעַבְדְּךָ וְהָיָה נַפְשִׁי בְּגִלְדְּךָ:

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָנִי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח־הָאֵהָל כְּתָם הַיָּוֵם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִנָּא מַעֲאֲתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲלֵנָא תַעֲבִד מַעַל עֲבָדְךָ: יִקְחֵנָא מִעֲטָרִים וְהַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהַשְׁעֵנוּ תַחַת הַעֵץ: וְאַתָּה פַתְלָחַם וְסַעַדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבֹדוּ בְרַעְלֵבֵן עֲבַדְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַּעֲשֶׂה בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּמְדַּר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִדָּרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלְתָּ לְוָשִׁי וְעֵשִׂי עֲנֹת: וְאַל־תִּבְקֹר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בְּרַבְרָן בֶּן־וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּעֱר וַיִּמְדַּר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֲמָצָה וְהֵלֵךְ וַבְּךָ הִבְקֹר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְסַנְיָהִם וְהוּא עֹמֵד עַל־יָדָם תַּחַת הַעֵץ וַיֹּאכְלוּ: ישראל . וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיָּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּעֵת חַיָּה וְהָיָה בֵּן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פְּרִיָהּ הָאֵהָל וְהוּא אֲחֵרִי: וַיִּבְרָךְ אַבְרָהָם וְשָׂרָה וַקְנִים בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לְחַיֵּת לְשָׂרָה אִחָה בְּנָשִׁים: וְהַעֲתֵק

שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתדלני עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה
 אל אברהם לפיה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
 הישלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שגיו חיי שרה:
 ותמת שרה בקרת ארבע הוא חכחן בארץ כנען ויבא אברהם לספד
 לשרה ולביתה: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: גר
 וחשב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: וישגו
 בגיחת את אברהם לאמר לו: שמענו: אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
 כמכתר קברינו קבר את מתך איש מפניו את קברו לא יכלה מפה מקבר
 מתך: ויקם אברהם וישתחו לעסהארץ לגיחת: וידבר אתם
 לאמר אדניש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעדלי בעפרון
 בקצות: והתלוי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקעה שורדו בכסף
 מלא ותגנה לי בתוככם לאחות קבר: ועפרון ישב בתוך בגיחת ויען עפרון
 תתי את אברהם באוני בגיחת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני
 שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בגרעמי נתתיה
 לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עסהארץ: וידבר אל
 עפרון באוני עסהארץ לאמר אך אסאתה לו שמעני נתתי כסף השדה
 קח מפני ואקברה את מתי שפה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני
 שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני וכינה מדהוא ואת מתך קבר:
 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר
 באוני בגיחת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוד:

ואלה תולדת יצחק כד אברהם אברהם הילד את יצחק: ויהי יצחק
 כד ארבעים שנה בקרתו את רבקה בת בתואל הארמי כספון אדם אתות
 לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכת אשתו כי עקרה הוא
 ויעתר לו יהוה ותדר רבקה אשתו: ויתרצו רבנים בקרבה ותאמר אספן
 לפיה זה אנכי ותלק לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שגיו גימ
 בבטנה ושגיו לאמים מפעוד ישרו ולאם מלאם יאמן ורב יעבד צעיר:
 ומלא ימיה ללדת ורצה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כולו פאדרת
 אשר ויקרא שמו עשו: ואחריו יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא
 שמו יעקב ויצחק כד ששים שנה בלדת אדם: ויגדלו הנערים
 ויהי עשו איש ידע ציד איש שרה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאבד

חיי שרה

חיי שרה

תצוק את עשו כיצד בפיו ודבקה אהבת את העקב: ויגיד עקב גיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל עקב הלעימני נא מן האדם
האדם יהיה פי עיף אנכי עלבן קרא שמו אדום: ויאמר עקב מכרה
כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי
בכרה: ויאמר עקב השקעה לי כיום ושבע לי ומכר את בכרתו לעקב:
ועקב נתן לעשו לחם ויגיד עדשים ויאכל משת ויגם וילך ויבן עשו את
הבכרה: והיו רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
יעקב אל אבי מלך מלך פלשתים גרה: ויבא אליו יהוה ויאמר אל תירד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אלקי: גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברהם קילך ולרעה אתן את כל הארצות האל ובהקמתי את השקעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את רעה פכוכבי השמים ונתתי
לרעה את כל הארצות האל והתברכו ברעה כל גוי הארץ: עקב אשר
שמע אברהם בקולי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתי:

ויצא עקב מבאר שבע ויגיד הרנה: ויפגע במקום ויגן שם ברכא
השמש ויסקח מאבני המקום השם מראשתי וישכב במקום ההוא: ויחלם
והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יעקב הארץ אשר אתה שכב עליה לה אתנגה ולרעה: והנה
ורעה בעפר הארץ ופרצת יסד וקדמה ועפנה ועפנה ונברתי בה כל
משפחת האדמה וברעה: והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך
והשבתך אלהי אדמה הזאת פי לא אעזבך עד אשר אסדעשיתי את
אשר דברתי לך: ויקח עקב משנתו ויאמר אבן יש יהיה במקום הזה
ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר מה נזרא המקום הזה אין זה כי אסבית
אלהים והו שער השמים: וישכב עקב בפקד ויסקח את האבן
אשר שם מראשתי וישם אתה מצבה ויעק שמן על ראשה: ויקרא את
שם המקום ההוא ביתאל ואולם לו ישם העיר לראשנה: ויגד עקב עד
לאמר אסדיה אלהים עפדי ושמעני בכרה הזה אשר אנכי הולך ונתן
לי לחם לאכל ויגד ללכש: ושכתי בשלום אל בית אבי יהוה יהוה לי
לאלהים: ותאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
אשר תפולי עשו אעשורנו לך:

וישלח עקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:

ויגד

וַיַּעַן אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִסְלִבְךָ
 גִּרְתִּי וְאַחַר עָרַעְתָּהּ: וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֹמֶר צֹאן וְעַבְדֵי וְשִׁפְחָה וְאִשְׁלֻחָה לְהַגִּיד
 לְאֲדֹנָי לְמַעַן אֲחִיזְקֶנּוּ: ^ל וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר כִּי אֲנוּ
 אֱלֹהֵיךָ אֲלֵעֲשׂוּ וְגַם הַלֵּךְ לְקַרְאֲתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיֵּרָא יַעֲקֹב
 מְאֹד וַיַּעַר לוֹ בַּחַץ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי
 מַחְנוֹת: וַיֹּאמֶר אֲסִיבָא עִשׂוֹ אֶל־הַמַּחְנֶה הָאֶחָד וְהַכֹּהֵן וְהָיָה הַמַּחְנֶה
 הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה: ^ש וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי
 יִצְחָק יְהִי הָאֵמֶר אֵלַי שׁוֹב לְאַרְצְךָ וְלִמְלֻכְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קָמַנְתִּי מִבֵּל
 הַחֲסִדִים וּמִכְלַד־הָאֵמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עֲבָדְךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן
 הַזֶּה וְעַתָּה הֵיטֵי לִשְׁנֵי מַחְנוֹת: הֲצִילְנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי־רָא אֲנִי
 אֶת־וַפְרִיבֹא וְהִכְנִי אִם עַל־בָּנִים: וְאַתָּה אִמְרָת הַיָּטִב אִיטִיב עִמָּךְ וְשָׁמַרְתִּי
 אֶת־זַרְעֲךָ כִּי־לֹ הֵיטֵם אֲשֶׁר לֹא־יִסְפָּר מְרֹב:

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ פְּנֵעוֹן: אֱלֹהֵי תְלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף ^פ
 בְּרִשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָחָה
 וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נִשְׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל
 אֶהֱבֶה אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־רָוַחֲקָנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֻבַת פָּסִים: ^י
 וַיֵּרָא אָחִיו כִּי־רָאִתּוֹ אֶהֱבֶה אֲבִיהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנֹא אֶת־וֹ וְלֹא יָקָלוּ דִבְרוֹ
 לְשָׁלֹם: וַיַּחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיִּסְפּוּ עוֹד שְׁנֵי אֲחָיו: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׁמַעְרָנָה חֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אָנֹכִי מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים כְּתוּב
 הַיְשָׁרָה וְהִנֵּה הָקָמָה אֱלֹמֵי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבְּיָה אֶל־מִתְיָבָם וְהַשְׁתַּחֲוִיין
 לְאֱלֹמֵי: ^י וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־יִמְשׁוֹל תִּמְשַׁל
 בָּנוּ וַיִּסְפּוּ עוֹד שְׁנֵי אֲחָיו עַל־חֲלֻמְתּוֹ וְעַל־דִּבְרוֹ: וַיַּחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אַחַד
 וַיִּסְפָּר אֶת־וֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמַיִשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד
 עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִיִּים לִי: וַיִּסְפָּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחִיו וַיַּגִּיעַרְפוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר
 לוֹ כֹּה חֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ חֲכוֹא נִבְוֵא אָנִי וְאַמָּךְ וְאַחִיךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְךָ
 אֶרְצָה: וַיִּקְנֹאֲרֵבוּ אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָר:

וַהֲיִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וַפְרַעֲהָ חֲלֹם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: וְהִנֵּה מִדְּ^ק
 הַיָּאֵר עֹלֵת שֶׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת מֵרְאָה וּכְרִיאַת בֶּשֶׂר וְתַרְעִינָה בָּאֵר: וְהִנֵּה
 שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִדְּהַיָּאֵר רַעוֹת מֵרְאָה וְדִקּוֹת בֶּשֶׂר
 וְהַעֲמֻדָּה אֶעֱלֶה הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתֵי הַיָּאֵר: וְתִאֲכַלְנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמֵּרְאָה
 וְדִקּוֹת הַבֶּשֶׂר אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמֵּרְאָה וְתִבְרִיאַת וַיִּקְצַץ פְּרַעֲהָ: ^ל

וישן ויחלם שנית והנהו שבע שבליים עלית בקנה אחד פריאות וסכות:
 והנה שבע שבליים דקות ושדופת קדים צמחות אחרתיו: ותבלענה השבליים
 הדקות את שבע השבליים הכריאות והמלאות וינקן פרעה והנה חלום:
 ישראל ויהי בבקר ותפעם רחל וישלח ויקרא את כל חרמיו מערים ואחר
 כל חרמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פיתר אותם לפרעה: וידבר
 שר המשקים את פרעה לאמר את חסאי אני מזכיר היום: פרעה קצף
 על עבדיו והן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים:
 ונתלמה חלום כלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו
 גער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש
 כחלמו פתור: ויהי באשר פתור לנו כן היה אתי השיב על בני ואחז תלה:
 וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא
 אל פרעה:

¹¹ ויגש אליו וידעה ויאמר כי ארני ידבר נא עבדך דבר באוני ארני
 ואל יחד אסף בעבדך כי כמזך בפרעה: ארני שאל את עבדיו לאמר הלא
 לבם אב אדאח: ונאמר אל ארני ישלנו אב זקן וילד זקנים קצף ואחז
 מת ויחד הוא לבד לאמו ואביו אביו: ¹² ותאמר אל עבדך
 הוחדו אלי ואשימה עיני עליי: ונאמר אל ארני לא יוכל הנער לעזב
 את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדך אסלא יחד אדחם
 הקטן אתכם לא תספין לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגדלו
 את דברי ארני: ¹³ ויאמר אבינו שבו שברדנו מעט אכל:
 ונאמר לא נוכל לחדת אסלש אחינו הקטן אתנו ויחדנו כרלא נוכל
 לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלנו אתם
 ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך סרף סרף
 ולא ראיתו ערדנה: ולקחתם נסאותה מעם פני וקרדו אסון והוחדתם
 את שכיבתי ברעה שאלה: ועמה כבאי אל עבדך אבי והגער איננו אתנו
 ונפשו קשורה בנפשו:

¹⁴ ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימ יעקב שני חיו
 שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקראו לבנו
 ליוסף ויאמר לו אסנא מצאתי חן בעיניך שים נא ידה תחת ירכי ועשית
 עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבותי וישאתני
 ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השכבה

לִי וְיִשָּׁבַע לִי וְיִשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּסְפָּה: ^ל וַיְהִי אַתְּרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיקָה חֲלָה וַיִּקַּח אֶת־שֵׁנִי כִנְיֹו עִמּוֹ אֶת־מַנְשֵׁה
וְאֶת־אֶפְרַיִם: וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵךְ יוֹסֵף בָּא אֵלָיָה וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל
וַיִּשָּׁב עַל־הַמִּסְפָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׂרֵי גֵרָאֵה־אֵלַי בְּלוּז בְּאַרְץ
כְּנָעַן וַיְבָרַךְ אֹתוֹ: ^י וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲגַנִּי מִסְפָּדָה וְהִרְבִּיתִּיךָ וַיְנַתְּתִיךָ
לְקַח עַמִּים וַיְרַחֲמֵי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ אַחֲרַיְךָ אַחֲזֵת עֹלָם: וְעַתָּה
שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַבְּלֹדִים לְךָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם עַד בֹּאִי אֵלָיָה מִצְרַיִמָה לִידֵם אֶפְרַיִם
וּמַנְשֵׁה בְרֵאשִׁיבֹן וְשִׁמְעֹן יְהִי־לִי: וּמִלְלֵהָךָ אֲשֶׁר־חֲלָדְתָה אַחֲרֵיהֶם לְךָ יְהִי
עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָא בְּנֵחֲלָתָם: וְאֲנִי וּבָאִי מִסְפָּדָה מֵתָה עֲלֵי רַחֵל בְּאַרְץ
כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָרְתָה אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהָ שֵׁם כְּבָרְךָ אֶפְרַת
הָאֵה בֵּית לָחֵם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִדְּאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַתְּ לִי אֱלֹהִים בְּיָהּ וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֵלַי וְאֶבְרָכֶם:
וְהֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאִי:

^א רֵאשִׁיבֹן שִׁמְעֹן לֹו וַיְהִי־הֵן: יַשְׁשֹׁבֵר וְכוֹלֵן וּבְנֵי־מֹן: גֹּן וּנְפַתְלֵי גֹד וְאֲשֶׁר:
וַיְהִי כֹל־נֶפֶשׁ יֵצֵא דָד־יַעֲקֹב שְׁבַע־עֶשְׂרֵים נֶפֶשׁ וַיֹּסֵף הִנֵּה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכֹל־אֲחֵיו וְכֹל־הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצִמוּ בְּמֵאֵד
מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: ^ב וַיִּקַּם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אִשֶׁר לֹא
יָדַע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצוּם מִמֶּנִּי: הִבֵּה
נְחֻמְכֶםָה לִי פְרִי־דָבָר וְהִנֵּה כִּרְתֻקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף נִסְחָוּא עַל־שְׁנָאִינוּ
וְנִלְחַם־בְּנוּ וְעַלֵּה מִדְּהָאָרֶץ: וַיִּשְׁיִמוּ עֲלָיו שְׂרֵי מַסִּים לְמַעַן עַנּוֹתָהּ בְּסִבְלָתָם
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעוֹה אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס: וּכְאֲשֶׁר יַעֲנֵה אִתּוֹ בֶּן
יִרְסָה וְכֹן יִסְרֵן וַיִּקְעוּ מִסְפַּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^ג וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה: וַיִּמְרֹדוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה כְּחֹמֶר וּבְלֹו־בְנֵים
וּבְלֹו־עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֵת כָּל־עַבְדָּתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרָה: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְמַלְאָכָה הָעֵבְרִית אִשֶׁר שֵׁם הָאֵת שִׁפְרָה וַיִּשֶׁם הַשְּׁנַיִת פִּטְעָה:
וַיֹּאמֶר בְּלֹדְכֹן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת וַרְאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים אֲסִיפֹן הוּא וְהִכְמִתִּין אִתּוֹ
וְאֲסִיפֹת הוּא וְחַיָּה: וַתִּירָאֵן הַמַּלְאָכָה אֶת־דְּאֵלֵהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֱלֹהִין מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲזִיךְ אֶת־הַבְּלֹדִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵרָא אֶל־אֲבֹרְהָם אֶל־
יַעֲקֹב וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׂרֵי וְשִׁמִּי יְהוָה לֹא נִדְעַתִי לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִי אֶת־
פְּרִיֵתִי אֹתָם לָתֵת לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־גִּרּוּ בָהּ:

וגם אני שמעתי את־נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואופר
 את־דבריהי: לכן אמר לבני־ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
 מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
 ובשפטים גדלים: ודלקתתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
 כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם
 אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אתה לאברהם לעיזק וליעקב ונתתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה בן אל־בני ישראל ולא שמעו
 אל־משה מקוצר רוח ומעבודה קשה: ^{ישראל} וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: בא דבר אל־פרעה מלך מצרים וישלח את־בני־ישראל מארצו:
 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני־ישראל לא־שמעו אלי ואיך ישמעני
 פרעה ואני עבד שפתיים: וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן ועוים אל־בני
 ישראל ואל־פרעה מלך מצרים להוציא את־בני־ישראל מארץ מצרים:
 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה בא אל־פרעה כִּי־אני הכבדתי את־לבו ואת־
 לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבן: ולמען תספר באזני בנך ובן
 בנך את אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר־שמתי בם וידעתם כי
 אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי
 העברים ער־מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ועבדני: ^{ישראל} כי אם
 מאן אתה לשלח את־עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: וכסה את־עין
 הארץ ולא יוכל לראת את־הארץ ואכל את־העץ העמוח לכם מן־השדה: וקלאו כתיך וכתתי כל
 עבדך וכתתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך מאז היותם
 על־הארמה עד היום הוה ויפן ויצא מעם פרעה: ^{ישראל} ויאמרו
 עבדי פרעה אליו ער־מתי יהיה זה לנו למקש שלח את־האנשים ועבדו
 את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אכדה מצרים: וישב את־משה ואת־
 אהרן אל־פרעה ויאמר אלהים לבו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי
 ההלכים: ויאמר משה ובנערינו ובזקנינו גלך בכנינו ובבנותינו כצאננו
 ובבקרנו גלך כי תצוה לנו: ויאמר אלהים יהי בן יהוה עמכם כִּי־אשר
 אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא בן לטרנא הנברים
 ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה:
 ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נתם אלהים ררך ארץ פלשתים כי
 קצת הוא כי אמר אלהים פרינתם העם בראתם מלחמה ושב מצרימה:

וַיִּסַּב אֱלֹהִים וְאֶתְהַעַם הַרְדּוֹ הַמִּדְבָּר יִסְדֹּף וַחֲמֹשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וַהֲעֵלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה
 אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלַּיְלָה לְפָנֵיהֶם
 יוֹמָם בַּעֲמֹד עָנָן לְנֹחַתָם הַהָרָד וַלַּיְלָה בַּעֲמֹד אֵשׁ לְהַאֲדִיר לָהֶם לְלֶכֶת יוֹמָם
 וַלַּיְלָה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לְפָנֵי הָעָם: ל"ו
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לְפָנַי פִּי
 הַחַיִּית בֵּין מִדְבַּר וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בָעַל צִפֹּן נִכְחַתוּ חֲתָנוּ עַל־הַיָּם: וַאֲמַר
 פְּרַעֲהַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־
 לִבְפְּרַעֲהַ וַחֲדַף אֶת־רֵגְלָם וְאֶפְקְדָה בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל־חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרָיִם כִּי
 אֲנִי יְהוָה וַעֲשִׂרְבֹן: ישראל וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה
 לִכְבַּב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ מִזֶּה־זֹאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחֵנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרָיִם: וַיֹּאסֵר אֶת־רַגְלָם וְאֶת־עַמּוּד לִקַּח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר
 וְכָל רֶכֶב מִצְרָיִם וְשֹׁלְשִׁים עַל־כֻּלּוֹ: וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 וַיַּרְדֵּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד רַמְחָה:

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְבַּר חֵטָן מִזֶּה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
 וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה
 אֶת־עֲפֹרֶה אִשֶׁת מֹשֶׁה אַחֵר שִׁלְחִיָּה: וְאֵת שְׁנֵי בָנָיָה אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד
 גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְעָזָר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי
 בָּעֹר וַיִּצְלַנִי מִיַּד פְּרַעֲהַ: ל"ז וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶ׈ה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
 אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם בְּרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה
 אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֶּן אֱלִיָּה וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּךָ: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקַבֵּאת
 חֲתָנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וְשִׁקְלוֹ וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֲהָלָה: וַיִּסְפֹּר
 מֹשֶׁה לְחֲתָנוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפְרַעֲהַ וּלְמִצְרָיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל
 אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְעַצְתֶּם בְּדַרְךְ וַיִּצְלַם יְהוָה: ישראל וַיַּחֲדֵף יִתְרוֹ
 עַל כָּל־הַסּוּכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר
 יִתְרוֹ בְּרַךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרָיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הִצִּיל
 אֶת־הָעָם מִיַּתֵּת יַד־מִצְרָיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי
 בָּדַד אֲשֶׁר וָדוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא
 אֶתְרוֹ וְכָל יְהוּגֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִסָּה־חֵטָן מֹשֶׁה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:
 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לְפָנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ

שנים יעבד ובשבעת יצי לחפשי הנם: אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל
 אשה הוא וצאה אשתו עמו: אם אדניו יתרו אשה וילדהו בנים או
 בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בנפו: ואם אמד יאמד העבד
 אהבתי ארדאדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל
 האלהים והגישו אל הדין או אל המזוזה ורצע אדניו את אוננו כפרצע
 ועבדו לעלם: ^ל וקרומכד איש את דבתו לאכזה לא תצא כצאת
 העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והסדה לעם נכרי לא ^ל
 ימשל למכרה כבגד רבה: ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות עשה לה:
 אם אהבת יקדלו שארה בסיתה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא
 עשה לה ויצאה הנם אין כסף: ^{ישראל} מכה איש ומת מות יומת:
 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר יגוס שמה:
 וקרית איש על רעהו לדרגו בערמה מעם מופזי תפתנו למות: ומכה
 אביו ואמו מות יומת: ונגב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל
 אביו ואמו מות יומת: וקריובן אנשים והכה איש את רעהו באבן או
 באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחיו על משענתו ונקח
 תפכה רק שבתו ימן ורפא ירפא:

^ל וידבר ידוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקדלו תרומה
 מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: זאת תרומה אשר
 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: והקלת וארזמן ותולעת שני ושש ועזים:
 וערת אילם מאדמים וערת חלשים ועצי ששים: ^ל שמן לפאר
 בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבגד ששם ואבגן מלאים לאמר
 ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את
 תבנית המשכן ואת תבנית כלכליו וכן תעשו: ^{ישראל} ועשו ארון עצי
 שטים אפוחים ועצי ארז ואמה ועצי רחב ואמה ועצי הכיתו: ועפית אותו
 זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ועקבת לו ארבע
 טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתו טבעת על צלעו האחת ושתו
 טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים ועפית אתם זהב: והבאת
 את הכדים בטבעת על צלעת הארז לשאת את דוארן כדם: בטבעת הארז
 יהיו הכדים לא יסרו מפנו: ונתת אל דוארן את העדת אשר אתן אליך:
^ל ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית לך קהית לפאר
 להעלת נר תמיד: באהל מעד מחוץ לפרכת אשר על העדת שרף אותו

אֶהְיֶה וְכִנִּי מַעֲרִיב עַד-בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֶקֶת עוֹלָם לְדוֹרָתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְאֵתָּה הִקְרַב אֵלַיךְ אֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בָּנָיו אִתּוֹ מֵהַיּוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְכַהֲנֹדֶלִי אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר בְּנֵי אֶהְרֹן: וְעֹשִׂיתָ בְּגֵרִי קָדָשׁ
לְאֶהְרֹן אַחִיד לְכָבוֹד וּלְתִפְאֵרֶת: וְאֵתָּה תִדְבָר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר
מִלְּאֵתוֹי רִחַח חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקַדְשׁוֹ לְכַהֲנֹדֶלִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמַעִיל וּכְתֹנֶת תְּשֻׁבִין מַעֲנֶפֶת וְאַכְנֶשֶׁת וַעֲשׂוּ בְּגָדֵי
קָדָשׁ לְאֶהְרֹן אַחִיד וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹדֶלִי: וְהִם יִקְחוּ אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת
וְאֶת-הָאַרְגָּמָן וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַזָּשָׁף: ^לוַעֲשׂוּ אֶת-הָאַפֻּד
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְזָשָׁף מְשֻׁר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כַתְּפֹת
חִבְרֹת יִהְיֶה לָּם אֶל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֹזֵק: וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כַּמַּעֲשֵׂה
מִפְעֵנֹי יִהְיֶה זֶה־בְּתֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְזָשָׁף מְשֻׁר: וְלִקְחֹתָ אֶת-שְׁתֵּי
אַבְנֵי-שֹׁהַם וּפְתֹרֹת עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^{ישראל} שֵׁשֶׁה מְשֻׁמֹתָם
עַל הָאֶבֶן הָאֵתָּה וְאֶת-שְׁמוֹת הַשֹּׁהַם הַגּוֹתְרִים עַל-הָאֶבֶן הַשְּׁנִיִּת כַּתּוּלְתָּם:
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתָם תַּפְתַּח אֶת-שְׁתֵּי הָאֶבְנִים עַל-שְׁמֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִסֶּפֶת מְשֻׁבָּעוֹת זֶה־בְּתַעֲשֵׂה אִתָּם: וְשָׁמַתָּ אֶת-שְׁתֵּי הָאֶבְנִים עַל
פְּתֹת הָאַפֻּד אֶבֶן וּקְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׂא אֶהְרֹן אֶת-שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
עַל-שְׁתֵּי כַתְּפָיו לְקָרוֹן:

^{ישראל} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת-דָּאֵשׁ בְּגֵרֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְקֹדֵיהֶם
וְנִתְּנוּ אִישׁ כִּפָּר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אִתָּם וְלֹא-יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד
אִתָּם: וְהָיְתוּ כְּלִהְעֵבֶר עַל-הַפֶּקֶדִים מַעֲשֵׂית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקָּדָשׁ עֹשְׂרִים
גֵרָה הַשֶּׁקֶל מַעֲשֵׂית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה: ^יכֹּל הָעֵבֶר עַל-הַפֶּקֶדִים
כֶּסֶף עֹשְׂרִים שֵׁנִי וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: הַעֲשִׂיר לְאַחֲרֵיכֶם וְהִדִּיל לֹא
יִמְעִיט מִמַּעֲשֵׂית הַשֶּׁקֶל לַחַת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם:
וְלִקְחֹתָ אֶת-כֶּסֶף הַבְּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אִתּוֹ עַל-עֹבְדֵי אֱהִל
מִזֶּדֶד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקָרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: ^{ישראל}
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֹשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וּכְנֹו נְחֹשֶׁת לְרַחֲמֵי
וְנָתַתָּ אִתּוֹ בִּיד אֱהִל מִזֶּדֶד וּבֵין הַמּוֹזָח וְנָתַתָּ שִׁבְעָה מִים: וְהִתְעוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו
מִפְעֵנֹי אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-תְּגִלֵיהֶם: כִּבְאֵם אֶל-אֱהִל מִזֶּדֶד יִרְחֲצוּ מִים וְלֹא
יָמוּ אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל-הַמּוֹזָח לְשֹׂרֶת לְהַטִּיר אֵשֶׁה לַיהוָה: וְהִתְעוּ יְדֵיהֶם
וְתִגְלִיהֶם וְלֹא יָמוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֲקֵעוּלָם לֹא וְלִרְעוּ לְדוֹתָם:

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עַמֵּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתוֹן לַיהוָה כֹּל־הַעֲשֶׂה בוֹ מְלֶאכֶה יִקְרָא: לֹא
 תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: ^י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל
 עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ מֵאִתְּכֶם
 תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל גְּדִיב לְפָנָיו יִבְיֵאֵה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה: הַכֹּהֵן וּכְסֹף וּגְחָשָׁת:
 וְתִבְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִיִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מֵאַדְמִים וְעֹרֹת
 תְּחָשִׁים וְעֻצֵי שִׁטִּים: וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
 הַסַּמִּים: וְאֲבִגְרֵ־שֹׁהַם וְאֲבִגֵי מִלֵּאִים לְאֹפֹר וְלַחֲשׁוֹן: וְכֹל־תְּכַסֵּם לֵב בְּכֶם
 יָבֹאוּ וַעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: ^{יח} אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶל־
 וְאֶת־מִכְסָּהוּ אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־
 הָאֵרֹן וְאֶת־בְּדָיו אֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּה: אֶת־הַשֹּׁלְתָן וְאֶת־בְּדָיו
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְדַת הַמָּאֹר וְאֶת־כְּלֵיהָ וְאֶת־נִרְתֵיהָ
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְטֹרֶת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־
 מִכְבַּר הַגְּחָשָׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ: אֶת־
 קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר הַחֲצֵר: אֶת־יִתְרוֹת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְרוֹת הַחֲצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָף לְשַׂרְת בְּקֹדֶשׁ
 אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַעֲצֹא כָל־עַדְת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

^{ספרי} אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵפִי מֹשֶׁה עַבְדְּת
 הַלְלוֹם בְּיַד אִיחָמָר בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית הַכַּהֵן: וּבְצִלְאֵל בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית לְמִשְׁחָה יְהוָה
 עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאַתָּה אֱהִי־אֵיב בְּרֵאשִׁית־מִסְכָּה לְמִשְׁחָה
 הַזֶּה חֲדָשׁ וְחָשֵׁב וְרָקַם בְּתִבְלַת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: ^י כֹּל
 הַזֶּה הָעֲשִׂי לְמֶלֶאכֶה בְּכָל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי וְהָיָה הַתְּנוּפָה תִשָּׁע
 וְעֹשִׂים כַּכֹּה אֶשְׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וּכְסֹף פְּקוּדֵי
 הָעֵדוּת מֵאוֹת כַּכֹּה וְאַלְף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְחִמְשָׁה וְשָׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 בְּקַע לְגִלְגָּלַת מִתְּצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקוּדִים מִבֶּן
 עֹשִׂרִים שָׁנָה וּמֵעֹלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְף וְשָׁלֹשׁ אֲלָפִים וְחִמְשׁ מֵאוֹת
 וְחִמְשִׁים: וַיְהִי מֵאוֹת כַּכֹּה הַכֹּסֶף לְעֹקֶת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֲדָנֵי הַפְּרֻכַת
 מֵאוֹת אֲדָנִים לְמֵאוֹת הַכַּכֹּה כַּכֹּה לְאֵדָן: ^{יח} וְאֶת־הָאֶלְף וְשֶׁבַע
 הַמֵּאוֹת וְחִמְשָׁה וְשָׁבְעִים עָשָׂה וַיִּים לְעַמֻּדִים וְעַפָּה רֵאשִׁיתֶם וְחָשֵׁב אִתְּכֶם:

וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־
 אֲדָנִי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת
 כְּלִי־הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת־אֲדָנֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־
 יְתֹדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־קְלִי־תֹדֹת הַחֹצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגָמָן וְתוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָד־שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
 בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ויקרא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם פְּרִי־יִקְרִיב מִבָּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַנְּחֹשֶׁת מִן־
 הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן פְּקָרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנְכֶם: אִם־עֵלָה קָרְבְּנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
 יִקְרִיבֵנו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרַצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־
 רֹאשׁ הָעֵלָה וּנְרַעָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: וְשָׁחַט אֶת־זֶן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּמִם וְחָרְקוּ אֶת־הַדָּמִם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהִסְשִׁיט אֶת־הָעֵלָה וּנְתַח אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ: וְנִתְנוּ
 בְּנֵי אֹהֶן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְּנֵי אֹהֶן
 הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּהָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרַפּוּ וּבָרַעֲזוּ יָרֵחַ בָּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל
 הַמִּנְחָה עֲלֵה אֵשָׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבְּנוּ
 מִן־הַבְּשָׂמִים אוֹ מִן־הָעֵצִים לְעֵלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנו: וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יָרֵךְ
 הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְחָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וּנְתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעַךְ הַכֹּהֵן אִתָּם עַל־
 הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִבְרַעֲזִים יָרֵחַ בָּמִים
 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּנְחָה עֲלֵה הִיא אֵשָׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה:

ויקרא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת הַתּוֹרַת
 הָעֵלָה הִיא הָעֵלָה עַל־סִקְרָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּלִי־לִילִיָהּ עַל־הַבָּקָר וְאֵשׁ
 הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדָּר סָ: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ כֹּד וּמִכְנָסִיבֹד יִלְבֹּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים
 אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂמּוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 וְשִׁטְט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבֵּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ
 לַמִּדְבָּר אֶל־מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדָּרָפוּ לֹא תִכְבֶּה וּבַעַר עָלֶיהָ
 הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבָקָר וְעַךְ עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלֵמִים:
 אֵשׁ תִּקְדָּר וְעַךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: וְזֹאת הַתּוֹרַת הַמִּנְחָה
 וְהִקְרַב אֹתָהּ בְּגִי אֹהֶן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ

מסילת המנחה ומשמנה ואת כלכלבנה אשר עלהמנחה והקטיר המזבח
 בית נוח אוברתה ליהוה: והעותרת מפנה יאכלו אהרן ובניו בעזת תאכל
 במקום קדש פתור אהלמועד יאכלוה: לא תאפה תמון תלקם גרתי
 אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כלזכר בבני אהרן
 יאכלנה הקעולם לדחתים מאשי יהוה כל אשריגע בהם יקדש:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר
 אלאהרן קדלך עגל בדבקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרוב לפני
 יהוה: ואלבני ישראל הדבך לאמר קדו שעירעוים לחטאת ועגל וכבש
 בגרשנה תמימם לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
 כלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקח את אשר עשה משה אל
 פני אהל מועד ויקרבו כלדועדה העמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה
 הדבר אשרעשה יהוה תעשו וידא אליכם כבוד יהוה: ויאמר
 משה אלאהרן קרב אלדמזבח ועשה אתחטאתך ואתעלתך וכפר בעדה
 וכעד העם ועשה אתקרבו העם וכפר בעדם כאשר עשה יהוה: ויקרב
 אהרן אלדמזבח וישחט ארבעה חטאת אשרלו: ויקרבו בני אהרן
 אתידם אליו ויטבל אצבעו בדם וימן עלקרנות המזבח ואתידם יקח
 אלסוד המזבח: ואתהחלב ואתהכלית ואתהיתרת מדהבקר מןחטאת
 הקטיר המזבחה כאשר עשה יהוה ארזמשה: ואתדבשך
 ואתהעור שרף באש מרוץ למחנה: וישחט אתהעלה תמצא בני אהרן
 אליו אתידם ויזקוה עלדמזבח סביב: ואתהעלה תמצא אליו לנתחה
 ואתדראש ויקטיר עלדמזבח: ויחזן אתדבכרב ואתדבכרעם ויקטיר על
 העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח אתשעיר חטאת אשר
 לעם וישחטה ויחטאה בראשון: ויקרב אתהעלה ויעשה כמשפט:

וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אלבני ישראל לאמר אשרה כי
 תוריע וילדה זכר וסמאה שבעת ימים כימי גברת היתה תסמא: וכיום
 השמיני ימול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדם סהרה
 בכלקדש לאחזע ואלדמוקדש לא תבא עדמלאת ימי סהרה: ויאסגקבה תלד וסמאה שבעים כגדתה וששים יום וששת ימים תשב
 עלדמי סהרה: ובמלאת ימי סהרה לבן או לבת תביא קבש קדשגדול
 לעלה ובןזנה אהרר לחטאת אלפתח אהלמועד אלדבסן: והקרבו
 לפני יהוה וכפר עליה וסהרה ממקור דמיה זאת תודת הילדת לזכר או

ad.

תוריע

לנקבה: ואסילא תמצא ידה די שיה ולקחה שתרתום או שני בני יונה
 אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: ^{ישראל} וידבר
 יהוה אלימשה ואל אהרן לאמר: אדם כיהיה בעור בשרו שאת ארספתת
 או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הכהן או אל אחד
 מבני הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך ולבו
 ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הכהן וטמא אתו:
 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אידמראח מן העור ושערה לא
 הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראה הכהן ביום
 השביעי והנה הנגע עמד בעינו לאפשה בנגע בעור והסגירו הכהן
 שבעת ימים שנית:

^{מצוה} וידבר יהוה אלימשה לאמר: זאת תהיה תורת המצוה ביום סתרתו
 והוא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה גרסה
 נגע הצרעת מן העור: וצוה הכהן ולקח מטהר שחיצפרים חיות
 טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת
 אל כל הירש על מים חיים: ואת הצפר החיה יקח אתה ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האוב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם
 הצפר השחט על המים החיים: והיה על המטהר מן הצרעת שבע
 פעמים וטברו ושלה את הצפר החיה על פני השדה: וכבס המטהר את
 בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר כיוא אל המחנה וישב
 מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי ינלח את כל שערו את
 ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו ונלח וכבס את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהר: ^{ישראל} וביום השמיני יקח שני כבשים
 תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים טלית מנחה
 כלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב
 אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:

^{אחר} וידבר יהוה אלימשה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה
 תמותו: ויאמר יהוה אלימשה דבר אל אהרן ואליכא בכל צע אל
 הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות פי בענין
 אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל הקדש כפר בקרבן לחטאת ואל
 לעלה: בהגת דבר קדש ילכש ומכנסר בד יהיו על בשרו וכאבגט בד יחזר

ובמזנסת כד יצנף בגדרקדש הם ירחץ במים אתיכשרו ילכשם: ומאת
 עדת בני ישראל יקח שנהשעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלת: והקריב
 אהרן אתיפר החטאת אשרלו וכפר בעדו ובעד ביתו: ^{ויקח}
 אתשני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן
 עלשני השערים גזלות גזרל אחד ליהוה וגזרל אחד לעזאזל: והקריב
 אהרן אתהשעיר אשר עלה עליו הגזרל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר
 אשר עלה עליו הגזרל לעזאזל יעמדהו לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
 לעזאזל במדברדה: והקריב אהרן אתיפר החטאת אשרלו וכפר בעדו
 ובעד ביתו ושחט אתיפר החטאת אשרלו: ^{ויקח}
 גחליראש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים תקח והביא
 מבית הפרכת: ונתן אתהקטרת עלהאש לפני יהוה וכסה ועגן הקטרת
 אתהכפרת אשר עלהעדות ולא ימות: ולקה מדם חפר וחזר באצבעו
 עלפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת זה שבעפעמים מדהדם באצבעו:
 ושחט אתשעיר החטאת אשר לעם והביא אתידמו אדמבית הפרכת
 ועשה אתידמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו עלהכפרת ולפני הכפרת:
 וכפר עלהקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכלחטאתם וכן יעשה
 לאהל מועד השכן אתם פתוך טמאתם: וכלאדם לאיזהיחוי באהל מועד
 כבאו לכפר בקדש עדצאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד בריהו ישראל:
 וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אלכלעדת בני ישראל ואמרת
 אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו
 ואתשבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אלחפנו אלהאלילם ואלחי
 מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבחו זבח שלמים
 ליהוה לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עדיום
 השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה:
 ויאכליו עוניו ישא פראתקדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
 ובקצרכם אתקציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירה לא
 תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט ברמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
 אני יהוה אלהיכם: ^{ויקח} לא תגנבו ולא תבכשו ולא תשקרו אש
 בטמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר וחללה אתשם אלהיך אני יהוה: לא
 תעשק אתרעה ולא תגול לאתליון פעלת שכיר אהך ערבקר: לא תקלל
 הרש ולפני עיר לא תתן מכשל ובראת מאלהיך אני יהוה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִמְרָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאִמְרָתְךָ אֱלֹהִים לְנַפְשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמִּי: בִּי אִם־לְשֹׂארוֹ הַקְּרוֹב אֵלָיו וְלֹאֲבִיו וְלִבְנוֹ וְלִבְתּוֹ
 וְלֹאֲחָיו: וְלֹאֲחָתָן הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לֹהֵטָא:
 לֹא יִטְמָא בְּעַר בְּעַמּוֹ לְהַחֲלוֹ: לֹא־יִקְרָחָה קְרָחָה בְּרֹאשׁוֹ וּפְאֵת וְקִנְיָן לֹא
 יִגְלֹחוּ וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרֻטָּת: קִדְשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהָיוּ קִדְשׁ: לִי
 אִשָּׁה זָנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גֵרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ בִּרְקֹדֶשׁ הוּא
 לֵאלֹהֵיו: וְקִדְשָׁתוּ בִּירֵאת־לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב קִדְשׁ יִהְיֶה־לְךָ בִּי קִדְשׁ
 אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: וְכֵת אִישׁ כֶּהֵן כִּי תַחַל לְזִנוּת אֶת־אִבִּיךָ הִיא מְחַלֶּלֶת
 בְּאִשׁ תִּצְרֶנּוּ: וְכִבְהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמִלֹּא אֶת־יָדוֹ לְלִבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם:
 וְעַל כָּל־נַפְשָׁה מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וְלֹאֲמִו לֹא יִטְמָא: וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא
 וְלֹא יִחַלֵּל אֵת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי גִזַּר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה: יִשְׂאֵל
 יְהוּא אִשָּׁה כְּבַתּוּלָה יִקַּח: אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זָנָה אֶת־אֱלֹהֵי לֹא יִקַּח כִּי
 אִם־תְּתוּלַח מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: וְלֹא־יִחַלֵּל זָרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָתְךָ
 אֱלֹהִים כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתְהָ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה:
 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תֹּמַד בְּרִמָּה וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָה: לִי
 וּבִשְׁנֵי הַשְּׁבִיעִת שִׁבְתָּ שְׁבַתוֹן יְהִי לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
 וּבְרִמָּה לֹא תֹמַד: אֵת סְפִיחַ הַצִּירָה לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֵי נִיבֶהָ לֹא תִבְצֹר
 שְׁנַת שְׁבַתוֹן יְהִי לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לֹא־כֹלֶה לָהּ וְלַעֲבָדָהּ
 וְלִאֲמָתָהּ וּלְשִׁכְרִיהָ וּלְחוֹשְׁבֵי הַגְּדִים עֹמֵד: וּלְכַהֲמָתָהּ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶצָהּ
 תִּהְיֶה כָּל־תְּבוּאָתָה לֶאֱכֹל: יִשְׂרָאֵל וְסִפְרָתְךָ לָהּ שִׁבְעַת שְׁבַתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת
 שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיוּ לָהּ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַת וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:
 וְהָעֶבֶרֶת שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ
 שׁוֹפֵר בְּכָל־אֶרְצְכֶם: וְקִדְשַׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר
 בְּאֶרֶץ לְכָל־שִׁבְיָה יִבֵּל הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתְכֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו וְאִישׁ
 אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁכּוּ: יִבֵּל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא
 תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נִיבֶיהָ: כִּי יִבֵּל הוּא
 קִדְשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָה: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת
 תִּשְׁכּוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו:

בחקתי

אס־בְּחַקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם
בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָו: וְהִשִּׁיג לָכֶם דֶּיֶשׁ אֶת־
בָּצִיר וּבָצִיר יִשָּׂיג אֶרְצוֹכֶם וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשִׁבְעָה וּשְׂכַנְתֶּם לְבִטַח
בְּאֶרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׂכַנְתֶּם וְאִין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּחְתִּי
תְּהֵא רַעַי מִן־הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תֵעָבֵר בְּאֶרְצְכֶם: וְהִדַּפְתֶּם אֶת־אִיְבֵיכֶם וְנִפְלוּ
לְפָנֵיכֶם לַחֲרֹב: וְרָדְפוּ מִכֶּם חַמְשָׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְלוּ
אִיְבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לַחֲרֹב: וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם
וְהִקִּימְתִי אֶת־דְּבָרֹתַי אִתְּכֶם: וְאָכַלְתֶּם שֵׁן גֹּשֶׁן וְשֵׁן מִפְּגֵי
חֹדֶשׁ תּוֹצִיאֻי: וְנָתַתִּי מִשְׁבְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לֵעָם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדֶּיֶת לְהֵם עֲבָדִים וְאֲשַׁבַּד מִשַּׁת
עַלְכֶם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמִית:

כמדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֵהָל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי
בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שֹׂאוּ אֶת־דְּאִישׁ כָּל־עַדְת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתָּם: מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבֹּאתָם אִתְּחָ
וְאֶדְרָן: וְאַתְּכֶם הָיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְכֵי־אֲבֹתָיו הוּא: וְ
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמִדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשֵׁי אֲלֵעִיר בְּיִשְׂרָאֵל:
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בְּדָעוּר־שָׂדֵי: לְיְהוּדָה נַחֲשִׁי בֶן־עַמִּינָדָב: לְיִשְׂשָׁכָר נַתָּנָאל
בְּדָעוּר: לְרֹבֹלֵן אֱלִיאָב בְּחַלּוֹן: לְכִנֹּף יוֹסֵף רֵאפָיִם אֶל־יִשְׁמַע בְּדַעֲמִידוֹד
לְמִנְשֵׁה גַמְלִיאֵל בְּדַפְדָּה־צוּר: לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בְּדַגְדַּעְנִי: לְדָן אַחֲזֵרוֹד בֶּן־
עַמִּישָׁדֵי: לְאֶשֶׁר פְּנֵעִיאֵל בְּדַעֲכָרוֹ: לְגַד אֶלִיסָף בְּדַדְעוּאֵל: לְנִפְתָלִי אַחֲזֵדַע
בְּדַעֲיָנָן: אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מִשֹּׁת אֲבוֹתָם רֵאשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הֵם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשֵׁמוֹת:
וְאֵת כָּל־תְּעֹדָה הַקְּהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי וְתִלְלוּ עַל מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגָּלְתָּם: בְּאֶשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי:

כמדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נִשְׂא אֶת־דְּאִישׁ כָּנִי גִרְשׁוֹן נֹבְדֵם לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בְּדַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ
אוֹתָם כָּל־הָבָא לְצָבָא צָבָא לְעַבְד עַבְדָּה בְּאֵהָל מוֹעֵד: וְאֵת עַבְדַּת מִשְׁפַּחַת
הַגֵּרֶשְׁנִי לְעַבְד וְלְמִשָּׂא: וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרֵיעַת חַמְשָׁכָן וְאֶת־אֵהָל מוֹעֵד

מכסה ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 ואת קלעי החצר ואת מסך ופתחי שער החצר אשר עליהמשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריהם ואת כלילי עבודתם ואת כראשי יעשה להם ועבדו:
 עלפי אהרן ובניו יהיה כל עבודת בני הנרשני לכל משאם ולכל עבודתם
 ופקודתם עליהם כמשמרת את כל משאם: ואת עבודת משפחת בני הנרשני
 באהל מועד ומשמרתם בני איתמר בן אהרן הכהן: ^{ישא} בני
 קררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד
 ברחמיים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבודת אהל מועד:
 ואת משמרת משאם לכל עבודתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחי
 ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל
 כליהם ולכל עבודתם וכישמת תפקדו את כל משמרת משאם: ואת עבודת
 משפחת בני קררי לכל עבודתם באהל מועד בני איתמר בן אהרן הכהן:

וידבר יהוה אלי משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך ^{היה}
 את העגלה אל מול פני המנורה יארו שבעת הנרות: ועש בן אהרן אל-
 מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה
 המעלה מקשה זהב עדי רכה עדי פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשרה את המנורה: וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכדתעשה להם
 לטהרם היה עליהם מי חטאת והעבירו תער עלי כל בשרם וכנסו בגדיהם
 והטהרו: ויהיו פר בקר ומגחתו סלת בלילה בשמן ופרשני בן בקר
 תקח לחטאת: והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקללת את כל עדת
 בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בגדי ישראל
 את ידיהם על הלויים: והניח אהרן את הלויים הנופה לפני יהוה מאת בני
 ישראל והיו לעבד את עבודת יהוה: והלויים יסמכו את ידיהם על ראש
 הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה לידוה לכפר על הלויים:
 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בני הנפת אתם הנופה ליהוה:
 והקדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לוי הלויים:

וידבר יהוה אלי משה לאמר: שבתה לך אנשים ויתרו את ארץ כנען ^{היה}
 אשר אני נתן לבני ישראל איש אהר איש אחד למטה אבתיו תשלחי כל-
 נשיא בהם: ושלח אתם משה ממדבר פארן עלפי יהוה כלם אנשים
 ראשי בגדי ישראל המה: ואלה שמותם למטה ראובן שמעון בן

זכור: למטה שמעון שפט בן-חורי: למטה יהודה בלב בדיפנה: למטה
 יששכר יגאל בן-יוסף: למטה אפרים הושע בן-נון: למטה בנימין פלטי
 בן-דפוא: למטה זבולן גדיאל בן-סודי: למטה יוסף למטה מגשה גדי בן
 סוסי: למטה דן עמיאל בן-גמלי: למטה אשר סתור בן-מיקאל: למטה
 נפתלי נחבי בן-גפסי: למטה גר נואל בן-מכי: אלה שמות האנשים
 אשר שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: וישא
 וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליחם
 את-הדר: וראיתם את-הארץ מה-היא ואת-העם השב עליה החזק היא
 הרפה המעט הוא אסרוב: ומה הארץ אשר-היא ישב בה הטובה היא
 אסרעה ומה הערים אשר-היא יושב בהנה הבמחנים אם במקצרים: ומה
 הארץ השמנה היא אסרעה תישבה עץ אס-אין ורתחוקתם ולקחתם
 מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

ויקח קרח בן-ציתר בן-קחה בן-לוי ורחן ואבירם בני אליאב ואון בן
 פלתי בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים
 נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו
 אלהים רב-לכם כי כלה-עדה כלם קדשים וכתובם יהוה וימרו תתנשא
 על-קהל יהוה: וישמע משה ויפל על-פניו: וידבר אל-קרח ואל-
 כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו
 ואת אשר יבחרב יקריב אליו: ואת עשו קח-לכם מחמות קרח וכל-
 עדתו: ותנדבהו אש ושימי עליה וקטרת לפני יהוה מחר יהוה האיש
 אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם בני לוי: ויאמר משה
 אל-קרח שמענא בני לוי: המעט מכם כרהבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד
 לפני העדה לשרתם: ומרב אתה ואת-כל אחיך בנגדני אתה ובקשתם
 גם-ספה: לכן אתה וכל-עדתה הנעדים עלי-יהוה ואברן מה-היא כי
 תלונו עליו: וישלח משה לקרא לרחן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
 געלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי
 תשתרר עלינו גם-השתרר:

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ואת חמת התורה אשר-עזה
 יהוה לאמד בברי אל-בני ישראל ויקחו אליה קרה אדמה המימה אשר
 איך-בה מים אשר לא-עלה עליה על: ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן

והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן
 מדמה באצבעו והיה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף
 את הפרה לעיניו את עדה ואת בשרה ואת דמה על פדשתה ושרף: ולקח
 הכהן עין ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אליהן שרפת חפרה: ^{לוי}
 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר כבא אליהם חנה וטמא הכהן
 עדה ערב: והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא ער
 הערב: ואסף איש טחור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
 טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ^{יש-אל}
 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עדה ערב והיתה לבני
 ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: חננע כמת לכל נפש אדם וטמא
 שבעת ימים: הוא יתחטא ביום השלישי וביום השניעי יטהר ואם
 לא יתחטא ביום השלישי וביום השניעי לא יטהר: כל הנגע כמת בנפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא את משבן יהוה טמא ונקרתה הנפש החיה
 מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו כו: זאת
 התורה אדם כחיות באהל בלחבא אלחאהל וכל אשר באהל יטמא
 שבעת ימים: וכל ברי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
 וכל אשר יגע על פני הפרה בחלחלב או כמת או בעצם אדם או
 בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
 מים חיים אלכלי:

וירא בלק ברצפוד אה כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב
 מפני העם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב
 אל זקני מדון עתה ולחכו הקהל אתי בלסכיתינו בלחך חשור את ירק
 הישרח ובלק ברצפוד מלך למואב בעת ההוא: ^{לוי} וישלח מלאכים
 אל בלעם ברבעור פתורה אשר על הנגד ארץ בני עמו לקראלו לאמר
 הניח עם יצא ממצרים רנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה
 לכה נא ארהלי אתי חיה ברעצום הוא ממני אולי אוכל נכדהו
 ואני שנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר:
 ולכו וקני מואב ויקני מדון וקסמים בידם ורבאו אל בלעם וידברו אליו
 דברי בלק: ^{יש-אל} ויאמר אליהם לינו מה הלילה וחשבתיו אתכם
 דבר באשר דבר יהיה אלי וישבו שר מואב עם בלעם: ויבא אלחים אל
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלחים בלק בך

צפד מלך מואב שלח אלי: הנה העם חיצא ממצרים ויבס אתעון הארץ
עתה לכה קבדלי אתו אולי אוכל לחלחם בו גרשתיו: ויאמר אלהים
אלבלעם לא תלך עמהם לא תאד אתחעם כי ברוך הוא:

ויבדק
ועתה

וידבר יהוה אלמשה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השבי
אתחמתי מעל בני ישראל בקנאו אתקנאתי בתוכם ולאכלתי אתדבנר
ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו אתזכרתי שלום: והיתה
לו ולרעו אהריו ברית ברנה עולם תחת אשר קנא לאהיו וכפר על בני
ישראל: ושם איש ישראל המוכת אשר הכה אתהמדנית ומדי בןסלוא
נשיא ביתאב לשמעני: ושם האשה המכה המדנית כזבי בתצור ראש
אמות ביתאב במדין הוא: וידבר יהוה אלמשה לאמר: צרור

היה

אתהמדנים והקיתם אותם: פרצורם הם לכם בגנלהם אשרגכלו
לכם עלדבר פעור ועלדבר כזבי בתנשיא מדין אתחם המכה ביום
המגפה עלדבר פעור: והיו אהרי המגפה: ויאמר יהוה אלמשה ואל
אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: שאו אתראשי כלעדת בני ישראל מן
עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כליצא צנא בישראל: וידבר משה

היה

ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב עלזרעו יהוה לאמר: מן עשרים שנה
ומעלה כאשר צוה יהוה אתמשה ובני ישראל הנזאים מארץ מצרים:

מדין

וידבר משה אלראשי המשות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה: איש כרודר נדר ליהוה איהושבע שבעה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו בכלדויעא מפיו עשה: ואשה כרתדר נדר ליהוה
ואסרה אסר בבית אביה כנערה: ושמע אביה ארנדרה ואסרה אשר
אסרה עלנפשה והחריש לה אביה וקמו כלנדריה וכלאסר אשראסרה
עלנפשה יקום: ואסרהגיא אביה אתה ביום שמעו כלנדריה ואסרה אשר
אסרה עלנפשה לא יקום ויהוה יסלחלה כרהגיא אביה אתה: ואסרה
תהיה לאיש ונדריה עליה או מכטא שפתיה אשר אסרה עלנפשה: ושמע
אשה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשראסרה עלנפשה
יקמו: ואם ביום שמע אשה גיא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת
מכטא שפתיה אשר אסרה עלנפשה ויהוה יסלחלה: ונדר
אלמנה ונדרשוח כל אשראסרה עלנפשה יקום עליה: ואםבית אישה
נדרה או אסרה אסר עלנפשה כשבעה: ושמע אישה והחריש לה לא
הגיא אתה וקמו כלנדריה וכלאסר אשראסרה עלנפשה יקום: ואם

דבר יפר אתם ו אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לגדריה ולאפר
 נפשה לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח לה: ^{ישראל} כל נדר וכל
 שבעת אפר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם חרש יחריש לה
 אישה מיום אליום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה
 הקים אתם כיהרש לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אותם אחרי שמעו
 ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו כגערה בית אביה:

אלה מסעי בגדי ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לעבאתם ביד משה ^{אפי}
 ואהרן: וכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
 הראשון מקמתת הפסת יצאו בגדי ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ^{וי}
 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלוהיהם עשה
 יהוה שפטים: ויסעו בגדי ישראל מרעמסס ויחנו בספת: ויסעו מספת ויחנו
 באתם אשר בקצה המדבר: ^{ישראל} ויסעו מאתם וישב על פי החירת
 אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו
 בתוך הים המדבר וילכו בדרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנרשם: ויסעו מאילם ויחנו עליס סוף:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הנהרן במדבר ^ה
 בערבה מל סוף בקדפאתן ובקדפתל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום
 מחדש הדרך הרשעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתירע עשר
 חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו ^{אמר}
 אלהם: ^{וי} אחרי הפתו את סחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 ואת עג מלך הפשן אשר יושב בעשתרת בארבעי: בעבר הנהרן בארץ
 מצאב הואיל משה באר את דתורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו
 בחדש לאמר רב לכם שבת בחר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
 ואל כל שכניו בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הבנעני
 והלבנון ערד הנהר הגדל נהר פרת: ^{ישראל} ראה נתתי לפניכם את
 הארץ בא ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם לעתק
 וירשקב לתת להם ולורעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא
 אכל לכהי שאר אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום

פְּכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם פָּגָם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

וְאֶתְחַנֵּן אֶל־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: אֲדַנֵּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת־עֲבֹדְךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־גְּדֹלַת הַחֲנוּקָה אֲשֶׁר מִרְאֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתְּךָ: אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּבֵשׁ הַזֶּה וְהַלְבֵּנָן: ^ל וַיַּתְעֵבֶר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֵךְ אֶל־חֹסֶף דִּבֶּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה: עֲלֵה וּרְאֵשׁ הַפְּסָגָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְצֹן אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיּוֹ וְאִמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹד לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אֹתְכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְגִשְׁבַּ בְּגִיָּא מוֹל בַּיִת פְּעוֹר: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שִׁמַּע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִלְמַד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבִאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲשֶׂה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ מִמֶּנּוּ לְשׂוֹמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲשֶׂה אֶתְכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאוּ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרָי בְּעַל־פְּעוֹר הַשָּׁמַיִם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְרָבְךָ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם: ^י רְאֵה לִּפְדוּתִי אֶתְכֶם חֲקִים וּמְשֻׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צוּנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת בֵּן בְּקָרֵב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְשִׁמְדַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַסְתְּכֶם וּנְבוֹן הִנְנוּ תְּגַדֹּל הַזֶּה: כִּי מִדְּנוּי גְּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו: וְמוֹי טִי גְּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים וּמְשֻׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

וְהָיָה עַקֵּב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְדַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אִתְּכֶם וְשִׁמְרֵם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: וְאַתְּבָרְךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבְרַכְךָ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דְּגֵבָה וְתִירִשְׁתָּ וַיִּזְעַרְךָ שְׁנַר־אֶלְפִיד וַעֲשִׂיתָרַת צֹאנְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת לְךָ: כִּדְרֹךְ הַתְּהִיָּה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יְהִיָּה בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְכַתְּמָתְךָ: וְהִסִּיר יְהוָה מִפִּיךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מִדּוּי מַצְרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ וּבְתַנְּגֶם בְּכָל־שְׁנָאִיךָ: וְאַכְלַת אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ לְאֶרְצוֹתָם עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מִקֵּשׁ הוּא לְךָ: כִּי תֹאמֶר בְּלִבְּךָ

ואתחנן

עקב

רבים תגוים האלה מפני איכה אוכל להורישם: לא תדא מהם וכד תזכר
 את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המפסת הגדלת אשר
 ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והורע הנסויה אשר הוציאך
 יהוה אלהיך בן עשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם:
 וגם את הצלעה ישלח יהוה אלהיך גם עראנד הנשאים והנסתרים
 מסנהד: לא תעריץ מפניהם כרי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: לוי
 ונשל יהוה אלהיך את דגוים האל מפנה מעט מעט לא תוכל פלתם מהר
 פדת רבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה
 גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים
 לא תצב איש בסנהד עד השמדה אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש
 לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו פי תועבת יהוה
 אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמדוי שקץ ותשקצנו
 ותעבי ותתעבנו כירחם הוא: כל המעוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון
 לעשות למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכה יהוה אלהיך זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותי
 אמלא: וסנה וירעך ויאבלה את דמון אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך
 למען הודיעה כי לא עליהם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פרי יהוה
 יחיה האדם: שאל שמלתה לא בלחה מעליך ורגלה לא בעקה זה
 ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר ייפר איש את דבנו יהוה אלהיך
 מסנהד: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: כי
 יהוה אלהיך מביאה אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת וצאים
 בבקעה ובהר: ארץ חסה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ עית שמן ודבש:
 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בנה לא תחפר כל בנה ארץ אשר
 אבניה ברזל ומגדליה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
 אלהיך על הארץ הטובה אשר נתת לך:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה פי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על

הַר גֵּרִיזִים וְאֶת־הַקְּלָה עַל־הַר עֵיבָל: הַלֹּא־הִפְּזָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אֶת־הַר הַרְדֵּי
 מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֵרְבָה מִלִּל הַגְּלָגֶל אֲצִל אֱלֹהֵי מִדְיָן:
 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָכֶם וַיְרַשְׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתְּמָהּ: ^ל וַיִּשְׁמְרֶתֶם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל
 הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: אֱלֹהֵי הַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אִמְתְּךָ
 לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיּוֹמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ: אַבְדֵּן תִּאבְדֹּן אֶת־כָּל
 הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבַדְתֶּם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־
 הַרִים הַרְמִים וְעַל־הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת פְּלִעֵץ רַעֲנָן: וְנִתְּצֶתֶם אֶת־מִזְבְּחֵיהֶם
 וְשִׁבְרֶתֶם אֶת־מִצְבְּתֵיהֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תַּגְדֵּעוּן
 וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמְּקוֹם הַהוּא: לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי
 אִם־אֱלֹהֵי־מְלֹכִים אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת־שִׁמְוֹ
 שֵׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֹאֵת יִשְׁמְרוּ: ^{ישראל} וְהִבַּאתֶם יְשִׁמָּה עֲלֵיהֶם
 וּבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂי־חֵיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יְדֵכֶם וּגְדֵרֵיכֶם וּגְדֵרְתֵיכֶם וּבְכַחַת
 בְּקִרְבְּכֶם וּצְאֻנְכֶם: וְאִבַּלְתֶּם־שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־מַשְׁלַח
 יְדֵכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹחֵנו
 עֹשִׂים כֹּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלֹה־יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה
 וְאֶל־הַנְּחִלָּה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעִבְרֶתֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב
 וַיִּשְׁבַּתְּמָהּ:

שפטים

שְׁפָטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ
 לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִבְדֵּר פְּנִים
 וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעַר עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבַר צְדִיקִים: צֶדֶק
 צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיְרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: ^ל
 לֹא־תִפֹּעַ לָךְ אֲשֶׁרָה כְּלִעֵץ אֲצִל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּהָ־לָךְ:
 וְלֹא־תִקֵּים לָךְ מִצְבֵּה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ שׂוֹר
 וְשֵׂה אֲשֶׁר יְהִי עִם מִים כֹּל דָּבָר רַע כִּי תִזְעַבַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא: כִּי־
 יִמְצֵא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֱוִישָׁה
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־דָּבָר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ: וְלָךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וּלְשִׁמְשׁוֹ אוֹ לַיהוָה אוֹ לְכָל־צִבְיַת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־
 צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָךְ וְשָׁמַעַת וְרַשְׁתָּ הַיֹּשֵׁב וְהַגֵּר אִמְתָּ נִכְוֹן תִּדְבַר בְּעִשְׂתָּהּ

התעבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פני שנים עדים או שלשה עדים יומת הפת לא יומת על פני עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בידים ידם בידיו לדון יבין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואלהשפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יודך: ישראל על פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזהוון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אלהשפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדק עוד:

כי
 קרתצא למלחמה על אביה ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת שביו: ישראל
 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך ונלחת את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה ושבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתרה לך לאשה: והיה אם לא תפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לאתמכרה בכסף לאתתעמר בה פחת אשר עניתה: ישראל כרתהיון לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדלו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחיל את קניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבקר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור: כי אתה בכור בן השנואה יפיר לחת לו פני שנים בכל אשר יפצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: ישראל כיר יהיה לאיש בן סור ומרה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמר אל זקני עירו בננו זה סור ומרה איננו שמע בקולנו ואל וסבא: ורגמו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו:

כי
 והיה קרתבוא אלהארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה: ישראל

וישבת בה: ולקחת מראשית פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר
 יהיה אלהיך נתן לך ושמת בפנא והלכת אלהיך אשר יסור יהוה
 אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת
 אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כדברתי אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו: ולקח הכהן הפנא מידך והניחו לפני מזבח
 יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך צרפי אבן וגרד
 מצורמה וגרד שם כמתי מעט ויהרשם לנו גדול עצום ורב: וירעו אתנו
 המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה: ונצעק אליהו אלהי אבותינו
 וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לדענו: ויוצאנו
 יהוה ממצרים בגד חזקה וכורע נסיה ובמרא גדל ובאותות ובמפתחים:
 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והגדתה
 לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמת בכול השב אשר
 גבר לך יהוה אלהיך ולביתך אמה ותלוי והגר אשר בקרבך: ישראל.
 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר
 ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני
 יהוה אלהיך בערתי הקדש מרדבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה
 ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי מפעולתך ולא שכחתי: לא אכלתי
 באני מפניו ולא בערתי מפניו בפמא ולא נתתי מפניו למת שמעתי בקול
 יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה מפעון קדשך מרדשמים
 וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

נצבים

אתם נצבים היום פלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שכינים
 וקנינים ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב
 מתניך מחטב עצק עד שאב מימה: לעבדך בבית יהוה אלהיך ובאלתו
 אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען תקים אתך היום לו
 לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך
 לאברהם לעיזק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את דברית הזאת
 ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה
 אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: ישראל. כראתם דעתם את
 אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:

והראו את שקוציהם ואת גלליהם עין ואבן בסף וזהב אשר עמקם: פך
 יש בכם איש אראשה או משפתה ארשכט אשר לכתו פנה היום מעם יהוה
 אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פריש בכם שרש פדה ראש
 ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
 יהיה לי כי בשרות לפי ארץ למען ספות הרה את העמאה: לא יאבה
 יהוה סלח לו כי או יעשו אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורכצה פו פל
 האלה הבתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו
 יהוה לרעה מפל שבטי ישראל ככל אלות הברית הבתובה בספר התורה
 הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנבירי אשר יבא
 מארץ החקה וראו את מפות הארץ ההוא ואת תחלאת אשר חלה יהוה
 בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תורע ולא תצמח ולא יעלה בה כל
 עשב כמרחבת סדם ועמדה ארמה יעביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הזה: ואמר על אשר עובד את ברית יהוה אלהי אבתם אשר ברת עפם
 פדועיא אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל דבר הללה הבתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם
 באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנספרת
 ליהוה אלהינו ותגלת לנו וילבינו עד עולם לעשות את כל דברי
 התורה הזאת:

ותחית
 רחמי
 כחול על לוי ולבניו ע. ל. רחמי

ויגד משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהים
 בך מאד ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר
 אלי לא תעבד את החרב הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד
 את דגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כבאשר דבר
 יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוח ולעוג מלכי האמרי
 ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל
 הפעוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמנו אל תיראו ואל תערצו מפניהם
 כי יהוה אלהיך הוא ההלך עפך לא ירפה ולא יעובד: ישראל ויקרא
 משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את
 העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תגחילנה
 אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהוה עפך לא ירפה ולא יעובד לא

תִּירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֱלֹהֵי־כְהֹנָיִם בְּיַד לְוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַן מֹשֶׁה אֹתָם לֵאמֹר מִקִּין שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה בְּתַג הַסְּכּוֹת: כְּבֹא כָל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וַיִּקְרָא אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְגֵיחֶם אֲשֶׁר לֹא־דָעוּ יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוֹ לִירְאוֹהָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אֲתֶם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְהַטַּף וְהַנְּשִׁים

האזינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בְּרַחַת וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְסִי: יַעֲרַף כַּפְסֵר לִקְחוּ תוֹל כַּפָּל אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירִם עַל־דָּשָׁא וּכְרִבִיבִים עַל־עֶשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אִקְרָא הֵבו גִּדְל לְאֱלֹהֵינוּ: לִי הַעֲזֵר תַּמִּים פָּעֵלוּ כִּי כִלְדִרְכֵי מִשְׁפַּט אֵל אֲמַנְתָּה וְאִין עַל צְדִיק וְיִשָּׁר הָיָא: שְׁתַּת לוֹ לֹא בָנִיו מִמֶּמָּס דּוֹר עֲקֵשׁ וּפְתִלְתֵּל: הַ לִּיְהוָה תִּגְמַל־זֹאֶת עִם נָכַל וְלֹא תִבֵּם הַלֹּא־זֹהֵא אֲבִיק קִנְיָה הָיָא עֲשֵׂה וַיִּכְנֶנְיָה: יִשְׂרָאֵל זְכֹר יְמֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דְּרִוּדוֹ שְׂאֵל אֲבִיק וַיִּגְדֵּה וַיִּקְנֵה וַיִּאֲמַר לְךָ: כִּדְנַחַל עֲלוּן גַּיִם סְדִרְחָה בְּגַי אָדָם יֵצֵב נִבְלָת עַפְמִים לְמַסְפָּר בְּגַי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֲלַק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֲכַל נַחֲלָתוֹ: יַמְעַאדוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתַחַת יֵלַל יִשְׁמֵן יִסְכְּכֵנְהוּ יִכְנֶנְהוּ יַעֲרֵנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵיט: כְּגִשָּׁר יַעֲדֵר קִנּוֹ עַל־זוֹלָתֵי יַחַף יִפְרֵשׁ כְּנַפְיוֹ יִקְחֵנְהוּ יִשְׂאֵת עַל־אֲבָרְתוֹ: יְהוָה בְּרַח יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נִבְרַח:

וְהַטַּף וְהַנְּשִׁים

האזינו

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בְּאֹזְנֵי הַר וַיְרַח מִשְׁעֵר לְמַטְּ הַיּוֹפֵעַ מִדֶּבַר סִינַי וְאֶת־הָ מַרְבֶּבֶת קֹדֶשׁ מִימֵינוּ אֲשֶׁרֶת לְמַטְּ: אֵף חֲבַב עַפְמִים כִּלְקֹדֶשׁוֹ בְּיַד יְהוָה וְהֵם תָּבוּ לְרַגְלֵךָ יִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ: הַתּוֹרָה עֲזַח־לָנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קִהֲלַת יַעֲקֹב: וַיְהִי כִּי־שָׂרוּן מִלֶּךְ בְּהַתְּאַסֵּף רְאִישֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל יְהוֹ רֵאשֵׁי וְאֵל יִכַּת וַיְהִי מִתּוֹ מַסְפָּר: וְזֹאת לִיהוֹדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עַמּוֹ תְּבִיאֵנּוּ יְדִיו רַב לֹא יַעֲזֹר מַעֲרֹז תַּהֲדֵה: וְלֵךְ אִמֵּר תַּסְפִּיק וְאִתִּיק לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּירָהּ בְּמַסָּה תְּרִיבָהּ עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֲמַר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רֵאִיתִי וְאֶת־אֲחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֲמַרְתֶּה וּבְרִיתֶךָ יִנְעֹז: יִחַד מִשְׁפָּטֶיךָ לְעַקֵּב וְתוֹרַתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר קַסְדָּה כְּאִפְּךָ וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בְּרַח יְהוָה חֵילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצֵה מִחַן מַתְגִּים

וְהַטַּף וְהַנְּשִׁים

האזינו

הקוץ ומשנאיו מדיקומין: לבגומן אמר ידוד יהיה ישכן לבטח עליו חספ
 עליו בלהים וכן כתבו שכן: ^{ישראל} וליוסף אמר מברכת יהיה
 ארצו מפגד שמים משל ומתרום רבצת תחת: ומפגד תבואת שמש
 ומפגד גרש יחיים: ומראש הרריקדם ומפגד גבעות עולם: ומפגד ארץ
 ומלאה ורעון שדגי סנה תסאתה לראש יוסף ולקרקד גזיר אחיו: בכור
 שוח הדד לו וקרגי ראם קרגיו בהם עמים יננח יחדו אפסי ארץ והם
 רבבות אפרים והם אלפי מגשה:

סדר הקריאה לתנוכה.

כיום א' אל תנוכה קורן נמלד נשא מן ויהי כיום כלוח משה וט', וזו מתחילין לקחוז מן מרצת כהנים.
 ודבר יהיה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 תברכו את בני ישראל אמר להם: יברכה יהיה וישמרך: יאר יהיה וסגיו
 אלקי ויהיה: ישא יהיה וסגיו אלקי וישאם לה שלום: ושמי את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם:

יהי כיום בלוח משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקבש אותו
 ואת כל בליו ואת המזבח ואת כל בליו וימשחם ויקבש אתם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המזבח הם העמדים על
 הפקדים: ויביאו את קרבנם לסגיו יהיה ששעגלות צב ושגירעשר בקר
 שעלה על שגיו הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לסגיו המשכן: ^ל
 ויאמר יהיה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד
 ונתתה אותם אל הדגלים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת
 הבקר ויטן אותם אל הדגלים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר
 נתן לבני סררי כפי עבדתם ביד איתמר בראהרן הבתון: ולבני
 קהת לא נתן קרבנות הקדש עליהם ככתף ישאי: ויקריבו הנשאים
 את תנפת המזבח בהם המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם
 לסגיו המזבח: ויאמר יהיה אל משה נשיאי אחד ליום נשיאי אהל
 ליום יקריבו את קרבנם לתנפת המזבח: ^{ישראל} יהי הפקדים כיום
 הראשון את קרבנו נחישן בועמינרב למשה יהיה: וקרבנו העבתי

כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֵלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף
 אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בְּרִבְבָּן אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-
 אֶחָד בְּרִשְׁתּוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה בְּכֹשִׁים בְּגִרְשָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבַּן נִחֻשָׁן בְּיַד עֲמִינָדָב:

כיום נ' קוראים לכהן ביום השני עד מלאה קטרת, ללוו עד נתנאל בן עזר, לישראל כיום השלישי עד סוף פסקת; ח"ק. כיום ג' קוראים לכהן ביום השלישי עד מלאה קטרת, ללוו עד אליאב בן חל, לישראל כיום הרביעי עד סוף פסקת. וכן בכל יום קוראים לכהן כסדר היסוד עד מלאה קטרת וללוו עד סוף פסקת, ולישראל כיום ז' אחריו עד סוף פסקת. ואחריו ח"ק.

כיום השני הקריב נתנאל בְּרִצְעֹר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר: הִקְרִיב אֶת-קִרְבָּנוֹ קְעֵרֶת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁתֵּי לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבַּן נִתְנָאֵל בְּרִצְעֹר:

כיום השלישי נשיא לבגז ובלו אליאב בְּרַחֲלֹן: קִרְבָּנוֹ קְעֵרֶת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁתֵּי לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן אֵילִיאָב בְּרַחֲלֹן:

כיום הרביעי נשיא לבגז ראובן אֶלְיָצוֹר בְּרִשְׁדִּיאָאֵר: קִרְבָּנוֹ קְעֵרֶת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁתֵּי לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן אֶלְיָצוֹר בְּרִשְׁדִּיאָאֵר:

כיום החמישי נשיא לבגז שמעון שְׁלֵמִיאֵל בְּרִצְעֹר־שִׁדְיָי: קִרְבָּנוֹ קְעֵרֶת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קְטֹרֶת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁתֵּי לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּשִׁים בְּנֵי שֵׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן שְׁלֵמִיאֵל בְּרִצְעֹר־שִׁדְיָי:

הקריאה לחנוכה

ביום הששי נשיא לבגו נר אליסף בְּרִדְעוֹיָאֵל: קָרְבְּנוֹ קְעֵרֵד
 כסף אחד שלשים וסאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנחו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה ככשים בני שנה חמשה
וְהָיָה קָרְבְּנוֹ אֱלִיסָף בְּרִדְעוֹיָאֵל:

כיום הכי אל חנוכה הוא לעולם ר"ח ומוצרים קדש תחבכל אחד והלל, וטולאים נ' ס"ח מלאשן
 קולאים ס' המסיד (כמדבר כ"ח), ככן עד רביעה רה"ל, לוי עד תסכה, ירחלל כ' ר"ח כולה רביעי
 קולאים נס"ח זני ביום הששי, ואחריו חזי קדיש.
 כיום ו' אל תזכה קולאים כיום השביעי וכיום השמיני. ואם הוא ר"ח קולאים נס"ח ט'
 גדלחטול, ולתיעי קולאים נס"ח כ' ביום השביעי, ואחריו ח"ק

ביום השביעי נשיא לבגו אפרים אלשמע בְּרִדְעֻמִּיהוּד: קָרְבְּנוֹ קְעֵרֵד
 כסף אחד שלשים וסאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנחו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה ככשים בני שנה חמשה
וְהָיָה קָרְבְּנוֹ אֱלִישְׁמַע בְּרִדְעֻמִּיהוּד:

כיום ח' רתוכה קולאים לככן ביום השמיני עד מלאה קטרת, ללוי עד בן שרהציר, לישראל
 כיום רחשעי עד סוף הכלה ומוצרים אחריו ח"ק. ויש שקורין לככן עד בו עמישרי, ללוי עד בן עיגו,
 ולישראל עד סוף הכלה. ויש מוסיפים עוד מלאש כ' נהגלתך עד עשה אח הפנתה.

ביום השמיני נשיא לבגו מנשה גמליאל בְּרִדְדֵהצֹר: קָרְבְּנוֹ קְעֵרֵד
 כסף אחד שלשים וסאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנחו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה ככשים בני שנה חמשה
וְהָיָה קָרְבְּנוֹ גַמְלִיאֵל בְּרִדְדֵהצֹר:

ביום התשיעי נשיא לבגו בנימן אביהו בְּרִדְגֵרְעֵנִי: קָרְבְּנוֹ קְעֵרֵד
 כסף אחד שלשים וסאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנחו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה ככשים בני שנה חמשה
וְהָיָה קָרְבְּנוֹ אֲבִיהוּ בְּרִדְגֵרְעֵנִי:

ביום העשירי נשיא לבגו יה אחיעזר בְּרִדְעֻמִּישָׁדִי: קָרְבְּנוֹ קְעֵרֵד
 כסף אחד שלשים וסאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנחו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה ככשים בני שנה חמשה
וְהָיָה קָרְבְּנוֹ אַחִיעֶזֶר בְּרִדְעֻמִּישָׁדִי:

בַּיּוֹם עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר יוֹם נְשִׂיא לְבָנֵי אִשְׂרָאֵל בְּרַעְיָהֶן: קָרְבְּנוֹ קִשְׂרֵת-
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁנַעִים סָקֵל כִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָד עֶשְׂרֵה וְהֵב מְלֵאָה קִשְׂרֹת:
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָה לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים כֹּקֵד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 וְיֵה קָרְבָּן פְּגָעֵי־אֵל בְּרַעְיָהֶן:

בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נְשִׂיא לְבָנֵי נְפֹתֵי אֲחִירַע בְּרַעֲיָהֶן: קָרְבְּנוֹ קִשְׂרֵת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁנַעִים סָקֵל כִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלַח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָד עֶשְׂרֵה וְהֵב מְלֵאָה קִשְׂרֹת:
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שָׁנָה לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים כֹּקֵד שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 וְיֵה קָרְבָּן אֲחִירַע בְּרַעֲיָהֶן:

זֹאת הַתְּנִיחַת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמּוֹשֵׁחַ אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קִשְׂרֹת כֶּסֶף
 שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה מִזֶּזְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּפּוֹת וְהֵב שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאֵתֶת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֵחָד כֹּף הַכֶּסֶף הַכֵּלִים אֶלְפִים
 וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת וְהֵב שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קִשְׂרֹת עֶשְׂרֵה
 עֶשְׂרֵה חֲפָף בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ כְּלִזְהֵב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כְּלִזְהֵב לְעֹלָה
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כֶּבֶשִׂים בְּגִישָׁה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם
 וְשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחַטָּאת: וְכֹל בְּבָר יִזְבַּח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע־
 פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתוּדִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׂים בְּגִישָׁה שְׁשִׁים זֹאת הַתְּנִיחַת
 הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמּוֹשֵׁחַ אֹתוֹ: וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֱלֹהִים מִסֵּדֶר לְדַבֵּר אֵתֹו וַיִּשְׁמַע
 אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֶרֶץ הָעֵדוּת מִבְּנֵי שְׁנֵי
 הַכְּרֹבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים: כֹּהֵן מִסִּינַיִם כְּסֹפֶר: תְּמַחֲיָה.

ס' תהלות מוסיפים עוד זכ ספ' בהעלתך.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אֲהֲרֹן וְאֶמְרָת אֵלָיו כֹּהֵלֶיךָ
 אֲרֻחֵי־הַתְּנִיחַת אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאִיזוּ שְׁבַעַת הַתְּנִיחַת: וַיַּעַשׂ כֵּן אֲהֲרֹן
 אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְוָה הֵעֲלָה גִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה
 מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקֹּדֶשׁ וְהֵב עֲרֵי־רֶבֶעַ עַד־פְּרִיָהּ מִקֹּדֶשׁ וְזֶה כְּפֻרְתָּהּ
 אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה אֶת־הַמִּנְוָה:

סדר הקריאה לפורים.

נשירים קורין ג' חכמים נסוף סדר בשלח.

יבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה אל יהושע
 בחר לנו אנשים ותא הלחם בעמלק מחר אנכי נעב על ראש הגבעה
 וינסה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמרו משה להלחם בעמלק
 ומשה אהרן וחדר עלו ראש הגבעה: לוי והיה כאשר ירים משה ידו
 וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן
 וישכיב תחתיו וישב עליה ואהרן וחדר תמכו בידיו מזה אחד ומזה
 אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
 לסירחוב: יחל. ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בפסוק ושים
 באוזני יהושע פרימזה אמונה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה
 מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר פריד על פסם יהי מלחמה ליהוה
 בעמלק מחר יד: ויש כופלים כסוף וחרון.

סדר הקריאה לחה"מ של פסח.

ליום ראשון רחול הסעוד (י"ז ניסן). מולחין ג' ס"ת וקורין נס"ת ה' נסדר בא פ' קדש לי ומחלק לג'
 נבר. (ומס הוא סנת קורין נסדר כי חשא פ' ראה אתה אשר אלי חמלא לקטן ליום ג' רחול הסעוד.)

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל ירחם בבני
 ישראל באדם ובבהמה ל' הוא: ויאמר משה אלהים זכור ארתהיום
 יהוה אשר יצאתם מפערים מבית עבדים כי פחוק יד הוציא יהוה אתכם
 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים פחדש האכיב: לוי והיה קר
 וביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחזי והיבסי אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת פחדש
 הזה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי תג ליהוה: מצות יאכל את
 שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת
 לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי מפערים: והיה
 לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיה בני
 חזקה ויצאת יהוה מפערים: ושמרת את החקה הזאת למעדה מימים
 ימימה: יחל. והיה פריבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
 ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר ירחם ליהוה וכל פטר ושגר בהמה
 אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשוה ואם לא תפדה
 וערפתו וכל בטר אדם בכנה תפדה: והיה פרישאלך בנה מחר לאמר

מדהזאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה מפערים סבית עבדים: והי
 כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם
 ועד בכור בהמה עלבן אני זבח ליהוה כל שומר לחם הזכרים וכל
 בכור בני אפודה: והיה לאהרן על עבדו ולמטפסת בין עיגה פי בחזק יד
 הוציאנו יהוה מפערים:

בס"ח שני קוראים בכל יום לתיני והסרבתם נסדר פינחס.

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בנדר בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 כבשים בני שנה המימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל העשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
 לשבעת הכבשים: ושעיר השאת אחד לכפר עליכם: מלכד עלת הכפר
 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 אשה היודגידח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: חצי קדש.

ליום שני דה"מ (י"ח ניסן). קורין נס"ח' נסדר משפטים כ' אם כסף חלדה. (ואם יום כ'
 דה"ט בראשון ככת קורין כ' קדש לי של יום ראשון.)

אם כסף הלחה את עמי אתה עמי עמך לא תהיה לו כגישה לא
 תשימך עליו גשף: אם חבל תחבל שלמת רעה ער בא השמש תשיבנו
 לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו בפה ישכב יהוה כריעק
 אלי ושמעתי כרתעון אני: לוי. אלהים לא תקבל ונשיא בעמך לא
 תאד: מלאכה ודמעה לא תאחר בכור בגיה תחול לי: כרתעשה לשדך
 לצאנה שבעת ימים יהיה עמאמי ביזם השמיני תתגר לי: ואגשי קדש
 תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא תאכלו לפלב תשלכין אתו: לא תשא
 שמע שוא אל תשח יהוה עמדשע להיות עד הקם: לא תהיה אחר רבים
 לרעת ולא תענה על רוב לנפת אחי רבים להפח: ודל לא תהיה בריב:
 כי השגע שוד איקה לא תמז תערה השב תשיבנו לו: כרתראה תמז
 שנאך רבץ תחת משאו ודלת מעוב לו עוב מעוב עמי: לא
 תפח משפט אבינה בריב: מדבר שקר תרחק ונקי ועדיק אל תהרג כי לא
 אעדיק רשע: ושוד לא תקח כי השוד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 וגר לא תלחץ ואמם ידעתם את נפש הגר כרגלים הייתם בארץ מצרים:
 ולש שנים תורע את ארצה ואספת ארחובותיה: והשבעת תשמענה

וּנְמַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֲבִיגַי עִמָּךְ וַיְתַרְם תֹּאכַל חֵיט הַשְּׂדֵה בְּרַחֲמֶיךָ לְכַרְמֶךָ
 לַיְיָהּ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ
 שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְיִגְפֹשׁ בְּרִאמְתָּךְ וְהַגֵּר: וּבָקַל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ
 וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכֹּרוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵיכֶם: שְׁלֹשׁ רִגְלִים תִּחַג לִי
 בַשָּׁנָה: אֶתֵּיב הַמַּצּוֹת תִּשְׁמַר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
 לַמַּעַד הַדָּשׁ הָאָבִיב כִּי־סָ עֲצַת מַפְעָרִים וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקִם: וְחַג הַקִּצִּיר
 בַּכֹּהֵן מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְתַג הָאֶסֶף בְּעֵצַת הַשָּׂדֶה בְּאֶסְפָּךְ אֶת־
 מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה: שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה בְּלִזְכֹּרְךָ אֶל־פָּנַי הָאֵלֹהִים
 יְהוָה: לֹא־תִזְכֹּר עַל־הַמֶּזֶץ בְּסוֹסוֹ וְלֹא־תִלַּחַן חִלְבְּתָי עַרְבָּקֶר: רֵאשִׁית בְּפִרְיִ
 אֲדַמְתֶּךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:

בס"ת ג' קוראים והקריאתם נכונה פינתם כמו כיום ס' דהה"פ.

כיום ג' דהה"פ (י"ט חנון) אם הוא שבת מתחילים לקחול נכ' כי חשש מן ויאמר משה אל ה' ראה
 אתה אמר אלי טו' ומתחלק לכמה נמדי, ואם הוא כתישי או נחמידי ככז מתחילים לקחן ויאמר ה' אל
 משה פסל לך טו' ומתחלק לזלזה נמדי. ואם הוא כמי ככנה קורח ט' אם כסף תלוה של יום ב'.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֵת־הָאָדָם אֲלֵי הַעַל אֶת־הַעַם הַזֶּה וְאֵת־הָאָדָם
 לֹא הִדַּעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמָּי וְאֵת־הָאָדָם יִדְעִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־כַּעֲבָדְךָ
 חֵן בְּעֵינַי: וַעֲתָה אִם־נָא כַּעֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ הִדַּעְנִי נָא אֶת־דְרֹכְךָ וְאֶת־עַדְךָ
 לַפַּעַם אֶקְעָאֲחֹן בְּעֵינֶיךָ וִירְאֶה בִּי עִמָּךְ רַגְזֵי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנַי יִלְכוּ וְהִגַּדְתִּי
 לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלַי אִם־אֵין פְּנִיךָ הַלְכִים אֶלְתַּעֲלֵנוּ מִהֵרָ: וּבְכַהֵן יִתַּע אִפְסָא
 כִּי־כַעֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הֲלֹא בְּלִבְתָּךְ עָפְעוּ וְנִפְלִינֵנו אֲנִי וְעִמָּךְ
 מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פָּנַי הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם־
 אֶת־דַּבְרֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִּי־כַעֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֵי וְאֶת־עַדְךָ בְּשֵׁם:
 וַיֹּאמֶר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר בְּלִבְּךָ עַל־פְּנֶיךָ וְקָרָאתִי
 בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְתַנְתִּי אֶרְדָּאֲשֶׁר אֲחֹן וְהִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: ג'
 וַיֹּאמֶר לֹא תִכַּל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
 מַקְדָּם אֲחִי וְנֹעֲכַת עַל־הַשִּׁיר: וְהִנֵּה כַּעֲבֵר כַּבְדִּי וְשַׁמְתִּיךָ בְּנִקְבַרְתָּ נִשְׁאָר
 וְשַׁפְתִּי בְּפִי עַל־יָדְךָ עַד־עַבְרִי: וְהִסְרִתִּי אֶת־כַּפְּפִי וִירְאִית אֶת־אֲדָמִי וְפָנַי
 לֹא יִרְאֵנִי: ה' נחל מתחילים כחן.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַל־לָךְ שְׁנֵי־לִחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁימִים וְכַתְּבֵמִי
 עַל־הַלִּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הֵנִי עַל־הַלִּחַת הַרְּאשִׁימִים אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ: וְהִנֵּה
 גִּבּוֹן לְבָבְךָ וְשַׁלִּית בְּבִקְרֵי אֶל־הַר סִינַי וְנֹעֲכַת לִי שֵׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ

לא תעלה עִפְדֹךָ וְגַם אִישׁ אֲלֵיבָא בְּכַל־הַדָּר גַּם־הַצֵּאן וְהַבְּקָר אֲלֵי־רְעוּ אֶל־
מִלְ הַדָּר הַדָּוָה: ^{כס"ח ה'} וַיִּסַּל שְׁנֵי־לֶחֶת אֲבָנִים בְּרֵאשִׁימִים וַיִּשְׁלַם
מֹשֶׁה בְּבִקְרָ וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי בְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֶחֶת
אֲבָנִים: וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְחַבֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲסֵר יְהוָה
עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחֵם וַתִּגְוֶן אַךְ אִפִּים וַיִּבְחַדְסוּ וַאֲמַת:
נָצַר הַסֵּד לְאֵלִפִּים נִשְׂאָ עֵז וּפִשַׁע וַחֲסָאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פִקְדוֹ יַעֲזוּ ^פ
אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמְדַּר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ
אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶ: וַיֹּאמֶר אֲסִנָּא מַעֲלַתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִרְדָּנָא אֲדֹנָי
בְּקִרְבְּנִי כִּי עַם־קָשָׁה עֲרַף הוּא וְסָלַחַת לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַסְאָתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ: וַיֹּאמֶר
הַגֵּה אֲנִיכִי בְרִית בְּרִית נְגַד כָּל־עַמּוֹד אַעֲשֶׂה נִסְלֵאת אִשֶׁר לֹא־נִבְרָא בְּכָל
הָאָרֶץ וּבְכָל־הַבְּרִיָּה וְרָאָה כָּל־הָעָם אִשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבֹּךָ אֶת־מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי
נִבְרָא הוּא אִשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִפְדֹךָ: ^{ל' (כס"ח ו')} שְׁמַר־לָךְ אֶת אִשֶׁר אֲנִי
קְצוּהָ הַיּוֹם הַגֵּי גִדְשׁ מִפְּנִיךָ אֶת־הָאָמֶר וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְהוּדִי
וְהַיְבוּסִי: הַשְׁמַר לָךְ פְּרִת־בְּרִית לְיִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה כָּא עֲלִיָּה
פָּרִי־יְהוָה לְמִזְבֵּחַ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי אֵרַם־מוֹצְתָם תִּתְּצוּן וְאֶת־מַעֲשֵׂתָם תִּשְׁבַּחֲוּן ^פ
וְאֶת־אִשְׁרֵי תִכְחַתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּנֵּה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה מִנָּא שְׁמִי
אֵל מִנָּא הוּא: פְּרִת־בְּרִית בְּרִית לְיִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ וְהֵן אֲחֵרֵי אֱלֹהִיָּהִם חֲסִד
לֹא־לְהוּיָהִם וְקָרָא לָךְ וְאִכְלַת מִזְבְּחִי: וְלִבְרִית מִכְנַתִּי לְבָנֶיךָ וְהֵן כְּנַתִּי אֲחֵרֵי
אֱלֹהֵיהֶן וְהֵנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן: אֵלֶיךָ מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ:
יִשְׂרָאֵל: ^(כס"ח ו') אֶרְצֶנָּה הַפְּעוּת תִּשְׁמַד שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מַעֲשֵׂת אִשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב תַּעֲרֹךְ מַפְעוּרִים: כָּל־פֶּסֶר
חָמִס לִי וְכָל־מִקְנֶה תֹּזְכֵר פֶּסֶר שׂוֹר וַעֲזָה: וּפֶסֶר חֲמֹר תִּסְפְּדָה בְּשָׂרָה וְאִם
לֹא תִסְפְּדָה וַעֲרַפְתָּו כָּל בְּטָר בְּנִיךָ תִּסְפְּדָה וְלֹא־יִרְאָו סָנִי הַיָּקָם: שְׁשַׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בְּחֹדֶשׁ וּבְקַצִּיר תִּשְׁבַּת: וְהַגְּ שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה
לָךְ בְּפֹרֵי קַצִּיר חֲסִים וְהַגְּ הוֹאֲסִיף תִּקְפֹּת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יִרְאָה כָּל־זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי הָאָרֶץ וְיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם־מִסְּפִיךָ
וְהִרְחַבְתִּי אֶת־זְבֻלְךָ וְלֹא־תִחַמַד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בְּעִלְתֶּךָ לְרֹאֵת אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶ עַל־זִמְזִין רִם־זִבְחִי וְלֹא־יִזְלַח לְבִבְךָ
זִבְחַ תַּג הַפִּסֹּת: רֹאשִׁית בְּפֹרֵי אֲדָמְתֶךָ תִּבְיֹא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל
גְּדִי בְחֵלֶב אִמּוֹ: ^{כס"ח כ'} קוֹלֵסִים וְהַקְּרַחֲתָם כָּל־פִּיטָס כְּטוּ מִזֵּם ב' דְּהַרְסֵם

כיום ר' דחה'ס (כ' ניסן) קורן נס'ת ח' נסדר בהעלתך פ' ודבר ה' אל משה כמדבר סיני.

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש תראשו לאמר: ויעשו כגרי ישראל את הדפסח במעוז: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעוז בכל חקתי וקבל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הדפסח: ויעשו את הדפסח כראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים כמדבר סיני ככל אשר צוה יהוה ארמושה בן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו סמאים לגפש אדם ולא יכלו לעשות הדפסח ביום ההוא ויקרט לסגי משת ולסגי אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו סמאים לגפש אדם למה נגורע לבלתי תקריב את קרבן יהוה במעוז בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כיוצאיה סמאי לגפש או בדרך דחקה לכם או לדתיתכם תעשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על כצאת וקרדים יאכלהו: לא תשאית סמנו עד בקר ועם לא תשברדבו בכל חקת הדפסח יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ובגדו לא יהיה יחיד לעשות הדפסח ונקרתה בגפש הוא מעמיה בני קרבן יהוה לא הקריב במעוז חטא יזא האיש ההוא: וקריגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הדפסח וכמשפטו פן יעשה חסח אתה יהיה לכם ולגור ולאזרח הארץ:

הקריאה

נס'ת נ' קוראים והקרבנם נסדר סינחם כמו כיום ח' דחה'ס.

סדר הקריאה לחה"מ של סוכות.

בה"מ של סוכה מולחין ס'ת חידד וקוראים כר ר' חננים סוקרנות התג נסדר סינחם. כיום האלחון דחה'ס קוראים לכתן כיום השוני, ללוו כיום השלישי, לישראל כיום הרביעי, לתיני חוזרים לבעלך וקוראים כיום השני וכיום השלישי סס ספיקח דחעל, וכן כל חס'ס קוראים לתיני ספיקח דחעל ומתרו ס'ק

וביום השני פרים בגרבקר שנים עשר אילים שנים כבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנתתם ונסב הם לפרים לאילם ולכבשים כמספרם כמספם: ושעיר עזים אחד תטאת מלכד עלת התמיד ומנתתה ונספיהם:

וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בגרשנה ארבעה עשר המימם: ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים כמספרם כמספם: ושעיר תטאת אחד מלכד עלת התמיד ומנתתה ונספיהם:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בג'שנה ארבעה
 עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
 כמשפט: ושעיר עזים אחד תפאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בג'שנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
 כמשפט: ושעיר תפאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:

וביום השישי פרים שמנה אילים שנים כבשים בג'שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 ושעיר תפאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בג'שנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
 כמשפטם: ושעיר תפאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה:

בהושענא רבא קוראים לכהן וביום החמישי, לנוי וכזם הששי, לישראל רחמן וכזם חשביני,
 ולשראל בני וכזם הששי וכזם השביעי.

סדר הקריאה לתשעה באב.

בתשעה באב זמנית קוראים ג' חזנים כסדר ואתחנן ב' כי תילד, וכליזו הוא סמסיה.

בירחוליד בנים ובגנ בנים וגו'שנתם בארץ והשבתם ועשיתם פסל
 תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך לדבועי: העידתי בכם היום
 את השמים ואת הארץ כי יאבד תאבדון מדה מעל הארץ אשר אתם
 עברים את הנהרן שמה לרשתה לאתאריבן ימים עליה כי השמד תשמדון:
 והפיו יהוה אתכם בעמים ונישאתם מתי מכפר בנזים אשר ינהג יהוה
 אתכם שמה: ועבדתם ישם אלהים מעשה ידי אדם עין ואבן אשר לא
 יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא ירחו: ובקשתם משם את הנהגת אלהיך
 ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ^ל בער לך ומצאוך כל
 הדברים האלה באחרית הימים ושבת ער יהוה אלהיך ואשמעת פקלו: כי
 אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבתך
 אשר נשבע להם: כי שאלנא לימים ראשנים אשר היו לפניך למות היום

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדְמָה עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַצֵּה הַשָּׁמַיִם
 הַגְּדוּלָה בְּדַבַּר הַגְּדוֹל הַזֶּה אִי הַנְּשַׁמֵּעַ בְּמִדּוֹ: הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּאִשְׁר־שָׁמַעַת אֶתְּהָ וַיְחִי: אִי הַנְּסַח אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לִי
 גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאֵתָת וּבְמִזְפָּרָתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבְזוֹרַע נְמוּיָה
 וּבְקַמְרָאִים גְּדוֹלִים כָּכָל אִשְׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמַצְרַיִם לְעֵינֶיךָ:
 אֶתְּהָ רָרָאָה לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: יִשְׂרָאֵל מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְךָ אֶת־קוֹל לִישְׁרָךְ וְעַל־הָאָרֶץ הַרְאֵךְ אֶת־אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָה דְּכִרְוִי
 שְׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וַתַּחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיַּבְחַר בְּזֵרַעוֹ אֶתְּרִי וַיַּצְאֵךְ
 בְּפָנָיו בְּכַח הַגְּדוֹל מִפְּעוּרִים: לְהוֹדִישׁ גּוֹיִם גְּדוֹלִים וְעַצְמִים מִמּוֹךְ מִפְּנֵיךָ
 לְהַבְרִיאֵךְ לְתַת־לֵךְ אֶת־אֶרֶצְךָ נְחֻלָּה כַּיּוֹם הַזֶּה: וַיְדַעַת הַיּוֹם וַיְהִי־שַׁבָּת אֶל־
 לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
 וְשִׁמְרַת אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטַּב לָךְ וּלְבִנְיָךְ
 אֶתְרִיךְ וּלְמַעַן תִּאֲרִיךְ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כְּלֵי־יָמִים:

חצי קריש

הפטרה לתשעה באב.

ידוע סוף ח'

אֶסְפֵּךְ אִסִּיפִים נְאֻס־יְהוָה אֵין עֲנֻבִים בְּפָנָי וְאֵין תְּאֻנִּים בְּתֻאֲנָה וְהַעֲלֵה
 נָבֵל וְאֶתָּן לָהֶם יַעֲכָרוּם: עַל־מָה אֲנִתְּנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסָפוֹ וּנְבוֹיָה אֶל־עָרֵי
 הַמִּבְצָר וְנִרְמַה־שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַדְּמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִרֹאֵשׁ כִּי חָטְאוּנוּ
 לַיהוָה: הַיְהִי לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִדְּרָה וְהִנֵּה בְעַתָּה: מִדּוֹן נִשְׁמַע בְּחֵרַת
 סוֹסוֹ מִקּוֹל מַעֲהֵלוֹת אֲבִירָיו הַעֲשֵׂה כְּלֵה־אָרֶץ וַיְכַוֵּאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהָ
 עִיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הִגֵּנִי מִשְׁלַח כַּכֶּם נְחֻשִׁים צַפְעִנִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לַחֵשׁ
 וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נְאֻס־יְהוָה: מִבְּלַת־יָתִי עַל יָגוֹן עַל־לִבִּי דָוִי: הַגְּדוּקוֹל שׁוֹעַת
 בְּתַעֲמִי מֵאֶרֶץ מִחֲחֻקִּים הַיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִסְמִלְכָה אֵין כֶּה מִזְדַּע הַכְּעִסוּנִי
 בְּפִסְלֵיהֶם כְּהַבִּל גִּבּוֹר: עֲבַר הַצִּיר כְּלֵה בְּזוֹן וְאֲנִתְנוּ לֹא נִשְׁעֵנוּ: עַל־שִׁבְר
 בְּתַעֲמִי הַשְּׁבַרְתִּי קִבְרַתִּי שָׁמָּה הַחֲזַקְתָּנִי: הַצִּירִי אֵין בְּגִלְעָד אִסְדַּפָּא אֵין
 שָׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא עָלְתָה אֲדַכַּת בְּתַעֲמִי: מִחֲחֻקֵּי רֵאשִׁי מִיָּם וְעֵינֵי מִקּוֹר
 דְּמַעַה וְאֲכַפְּהָ יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת־חַלְלִי בְּתַעֲמִי: מִרִּיתְנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים
 וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֲלַכְּהָ מֵאֵתָם כִּי כָלָם מַעֲבָאִים עֲצַרַת בְּגָדִים: וַיְדַרְכוּ
 אֶת־לִשְׁנֵם הַשָּׁתֵם שִׁבְרָה וְלֹא לֵאמֹנָה גִבּוֹר בְּאֶרֶץ כִּי מַדַּעַה אֶל־רַעְהִי יִצְאוּ

ואיתי לא ידעו נאסידוה: איש מרשהו השמי ועל קלאח אלהתקמח קי
 כלואח עקוב ועקב ובלדע רכיל תחלך: ואיש פתעו ירתחו ונאמת לא
 ידברו למרו לשונם ופרשקר חעוה גלאי: שבתך בתוך מרמה במדמה
 מאנו דעתאותי נאסידוה: לכן פה אמר יהוה צבאות הנני צורפם
 ובחנתים בראך אעשה מפני פתעמי: חץ שוחט לשתם מרמה רבך
 בפיו שלום אתה ערו ידבר ובקרבו ישים ארץ: העלאלה לאאפקרם
 נאסידוה אם פנו אטדיכזה לא התגכם נפשי: עלהחרים אשא ככי
 ונהי ועלנאות מדבר קינה כי נצחו מפלי איש עבר ולא שמעו קל מנהג
 מעוף השמים ועד פהמה גברו הלכו: ופתחי אתירושלם לגלים מען תגם
 ואתער יהודה אתן שממה מפלי ישוב: מיהאיש תהכם וכן אתוואת
 נאשר דבר פרידה אלז ונגדה עליכה אברה תארן נצחה כמדבר מפלי
 עבר: ויאמר יהוה על עינכם אתתורתו אשר נתתי לפגיהם ולא שמעו
 בקולי ולא תלכו סה: וילכו אתרי שררות לבם ואחרו הפעלים אשר למרום
 אסתם: לכן פודאמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאבילם אתהעם
 הזה לענה והשקיתים מרדאש: והפיצותים פגוים אשר לא ידעו הפיה
 ואבותם ושלחתי אתריהם אתהחרב עד פלותי אותם: פה אמר יהוה
 צבאות התבונני וקראו למקוננות ותבואינה ואלהתקמת שלח ותבואינה:
 ותמדרנה ותענה עלינו נהי והרדנה עינינו המעה ועפעפינו ילדקים: כי
 קול נהי נשמע מציון אדך שדרנו בשנוי מאד פירעובנו ארץ כי השליכו
 משבנותינו: פירשמענה גשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולפרנה
 בגותיכם נהי ואשה רעוהה קינה: פירעלה מות בודאינינו פא פארמנותינו
 להכרית עולל מוחץ בדרים מרחכות: דבר פה נאסידוה ונפלה נבלת
 האדם פרמן עלפני השדה וכעמיר מאתרי הפוער ואין מאסיה: פחואמר
 יהוה אל יתהלל חכם תחכמתו ואל יתהלל תפוד פנבוייהו אל יתהלל
 עשיר בעשרו: כי אסבואת יתהלל המתהלל השקר ידע אותי כי אב
 יהוה עשה חסד משפט וחדק בארץ פירבאלה חסעתי נאסידוה:

אמר

סדר הקריאה לתענית צבור.

בתענית צבור קוראים ג' ספרים בסדר כי חשבו: וקוראים לכהן מן ויהי משה עד סוף כספא לעשיה לעמו, ומדלגים עד כ' ספר לך וקוראים ללו' ויאמר ה' אל משה ספר לך עד דברך הודא, ולישראל זכות טפסד קוראים ויסל שני לתח' עד עשה עמי.

ויהי משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למשה יהוה יתרה אפק בעפקו אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וכיך חזקה: למשה יאמר מצרים לאמר פתעה הוציאם לחרג אהם בחרים ולכמתם מעל פני האדמה שוב סתרון אפק ותנתם על הירעה לעפקו: וזר לאברהם לזאתך ולישראל שבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארפה אתחיתכם בסככי השמים וכל הארץ תזאת אשר אמרתי אמן לזרעכם ונחלו לעלם: וינתם יהוה על הירעה אשר דבר לעשות לעמו: ויאמר יהוה אל משה ספר לך שני לתח' אכנים הראשנים ומתחתי על תלתת אתה דברים אשר היו על תלתת הראשנים אשר שפרת: יהוה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי קים על ראש הר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל החרגם דעמן והבקר אל ידעו אל סל הר הודא: ויסל ויסל שנתרחת אכנים הראשנים וישפם משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לתח' אכנים: ויגיד יהוה בענן ויתעב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותצו אך אפים ורכסד ואמת: נצור חסד לאלפים נשא עון ופסע ותפילה ונקרה לא ונקרה פקד ועון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל דבעים: ומדבר משה ויקד ארעה וישתחו: ויאמר אמנא מצאתי חן בעיניך אדני וכן נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלת לעוננו ולחשאתנו ונתל תנו: ויאמר הנה אנכי כדת ברית נגד כל עמך אעשה נסלאת אשר לא נקראי בכל הארץ ובכל דגים וראה כל העם אשר אתה בקרב את מעשה יהוה בירעך הוא אשר אני עשה עמך:

הפסרה לתענית צבור.

סיפיה ספר ג'

דרשו יהוה בהפעא קראי קהילת קחב: עוב תשע דרפו ואיש אין מחשבתו וישב אל יתה ויתמדו ואל אלהינו בקרבה לסלוח: כי לא מחשבתו מחשבתים ולא תדביכם דרבי נאם יהוה: ברגבה שמים מארץ בן גבה דרבי מדרכים ומחשבתו מחשבתים: כי כאשר ירה תנשם והשלג מן השמים ושפה לא ישב כי אסדרה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן ורע לזרע ולתם לאבל: בן יהוה דבר אשר יצא מפי לא

ישוב אלי ריקם כי אסעשה את אשר חפצתי והעלית אשר שלחתי: כי
 בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו למניכם רנה וכל
 עצי השדה ימתארכו: תחת הנעצוץ עליה ברזש יתחת הפרפר יעלה
 הדם והיה ליהוה ליטם לאות עולם לא יכרת: בה אמר יהוה ישמח משפט
 ועשו צדקה בקרובה ישועתי לבוא ועדתי להגלות: אשרי אנוש יעשה
 זאת וקראדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות פלדע: ואל
 יאמר בנדבכר הגלות אל יהוה לאמר חבל יבדלנו יהוה מעל עמו ואל
 יאמר הסרים הן אני עין יבש: ברכו ואמר יהוה לכרמים אשר ישמרו
 את שבתותי ויבחרו באשר חפצתי ומחזיקים בכרית: ונתתי להם בביתי
 ובחומתי יד וישם טיב מבגים ומבגות שם עולם אתהו אשר לא יכרת:
 ובגו תגבר הגלגים עליהו לשבתו ולאבקה את שם יהוה להיות לו
 לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בכרית: והביאתים אל הדר קדשי
 ושפחתים בבית תפלתי עלתיהם ומכתיהם לרצון על מוסתי כי ביתי
 בית תפלה יקרא לבל העמים: נאם אדני יהוה מהבין נדתי ישראל עוד
 יאבדו עלי לנקבציו:

פסוקי התורה

שואטרים הנערים אצל ילד זכר קודם שיקראו לו את שמו החול (חול קריש).

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ויכלו השמים והארץ
 ויכלעבאם: המלאך הגאל אתי מבלדע יברך את הנערים ויקרא בהם
 שמי ושם אבתי אברהם וישחק וידעו לרב בקרב הארץ: ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ויקרא אל משה וידבר
 אליו מאהל מועד לאמר: וידבר אל משה במדבר סיני מאהל מועד
 באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: אלה
 הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בודפאן ובודתפל ולבו יתערת ה' וקב: ונאת הכרבה אשר בקד
 משה איש האלהים את בני ישראל לשני מותו: וכלל הן החוקה וכלל
 הפסדה תחול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

טכנה כזר ויזר לקחח ככל יום סדר טעמיות, טעמד כל זום מוטו.

מעמד ליום ראשון.

תורה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובוהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יחי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב וימלא אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

נביאים (ישעיה ס"ב)

כה אמר האל יי פורא השמים ונוטתים רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יי ברארתי בצדק ואחזק ברחמי ואצדק ואתנוד לקרית עם לאור גוים: לקחה עינים ערות להוציא ממסגרי אסיר מבית קלא ושבתי חשך: אני יי הוא שמי וכבודי לא אתר לא אתן ותהלתי לפסילים: הראשנות הנה באו ותדשות אני מגיד בפרם תצמחה אשמע אתכם:

כתובים (תהלים כ"ד)

לדוד מזמור ליי הארץ ומלאכה תבל וישבי בה: כי הוא עלימים יסדה ועל נהרות יבוננה: מתיעלה בדר יי ומי יקום במקום קדשו: גמי כפים ובר לב אשר לא ינשא לשון גפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאר יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור הדשו מבקשי פניו יעקב סלה: ישאו ישערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

סדר הטעמות נשיך ענינו הוצא כזר נכחור רת ענדס, ויטרתו ע"פ האזר כטכנה טעמית רחז סרק ד' התקינו נתינים הרחוקים ב"י טעמות ועל כל טעמר ושטמר היה טעמד מרושלים של כהנים של לום וכל ישראלי, תיע זמן הטעמר לעלות כהנים ולום עולים לישראלים, וישראל שנתו עבמר טחכנסים לערים יקראום כטעמה טלמית, כיום הרחוק כראשית ויהי רקיע כמי יהי רקיע ויקח הטנים וכו' ועוד גם טעמות דף כ"ו ע"כ (גם טעמה ל"א ע"כ) חמר רת חמי חלמח טעמות לל נתקייטו טמים וחקר אל ויאמר חרני ה' כסה חלע כי חירבה, חמר חכמה רטנו של עולם טע חיראל חוטאין כפניך חמה טעה להם כדור הטנול וכדור הטלנה, חמר לחו, חמר לכניו רכ"ט חודיענו כמה חירבה, חמר לו קחה לו ענבה טעלח חו, חמר לכניו רכ"ט חינו כניו טכ"ט קיים כניו טזון חזון כר"ט קיים טה חמר עליהם, חמר לו כזר חקנתי להם חמר קדנות כניו חקרחן כהן לשמי טענה חמי עליהם כחילו חקרחים לכניו וחמי חחל להם על כל שנותיהם עכ"ל וחסו עיר כמק טכמות כל השוק כנרת חטחת כחלו חקרח חטחת וכל השוק כנרת חס חס כחלו חקרח חס עכ"ל ונקראוין דף ל' חמה לעולם יבלש חס ניחמי חלו כקרח חלו כטעמה חלו כנמחה עכ"ל. וע"פ כל חקרחים חלחל כחקן סדר הטעמות, וחחחנים עיר חיסוס ט גם חחחרי טכמות וחחחרי חוכה כן כל חס כטמר חורה טככח חורה טעל טה סטוק לטחחח. וכחח רת ענדס חיה חחחח חכונ ככח חחחחח, חל ככור חין חוטנים כן חלח להחחח על חקה יכל חחחח טחחחחח.

תורה (דברים ל"ב)

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְרֵי: יִעֲרֹף כַּפְסָד לִקְחֵי
 תּוֹל כַּפְסָל אֲמַרְתִּי כִשְׁעִירִים עַל־דְּוָשָׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־עֵשֶׂב: כִּי שָׁם יִ
 אֲקָרָא רַחוּ נְדָל לֵאלֹהֵינוּ: הַצֹּד תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל־דְּרָכֹו מִשְׁפָּט אֵל
 יִמְצָא וְאֵין עֵוֶל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא: שִׁחַת לוֹ לֹא כָנִיו מִדָּמִם הוּד עֵקֶשׁ
 וּפְתִלְחַל: הַ לִּינְחָה תִגְמְלוּ זֹאת עִם נָכַל: וְלֹא תִכֶּם וְלֹא־הוּא אֲבִיקָה קִנְיָה
 הוּא עֵשֶׂף וְכִנְיָה:

משנה (פרק ראשון ספסכת חפיד)

בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמֹת הַבְּרָגִים שׁוֹמְרִים קְבִית הַמְּקָרֵשׁ. בְּבֵית אֲבִסְיָנִים
 וּבְבֵית תַּעֲצוּץ וּבְבֵית חַמְסִיקָד. בֵּית אֲבִסְיָנִים וּבֵית תַּעֲצוּץ הֵי עֲלִיּוֹת, הַדְּחֻקִּים
 שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית חַמְסִיקָד כַּפֶּה וּבֵית גְּחֹל הֵיחַ מְקַה־הַזְּכָרִים שֶׁל אֲבָן.
 וְחִמְיָ בֵּית אֵב הֵיזוּ יְשָׁנִים שָׁם וּמִמֵּתוּחַ הַעֲזָרָה בְּיָדָם. וּבְרַחֵז יִדְבָּה אִישׁ
 בְּסִתּוֹ קְאָרֶץ. לֹא הֵיזוּ יְשָׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ, אֵלָא פִּשְׁטִים וּמְקַפְלִים וּמְנִידִים
 אוֹתָם תַּחַת הָאִשִּׁיתָם, וּמִתְכַּפְּסִים בְּכִסּוֹת עֲצָמִים. אֵרַע קָרָה אֵאֵד מְדָם יִצְאָה
 וְהוֹלֵךְ לוֹ בַּמִּסְבָּה הַהוֹלֵכֶת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַגְּרוֹת הוֹלְקוֹת מִפֶּן וּמִפֶּן עַד
 שֶׁהוּא בָּעֵי לַגִּים הַטְּבִילָה. וּמְדַבְּרָה הֵיטָה שָׁם נְבִית כַּסָּא שֶׁל אֲבָסְדָּה, וְהֵי
 הַזֶּה כְּסֻדּוֹ, כְּעֵצוֹ נֶעֱדָר בְּיָדָע שׁוֹמְרֵשׁם אֲדָם: פְּתוּחַ בִּידְנֵע שְׂאִי שָׁם
 אֲדָם. עַד וְשָׁכַל עֲלֶה וּנְסַפֵּף וּנְחַמְסִים כְּגַגְרָה הַפְּדוּרָה. בְּאֵנְעִשֶׁב. לוֹ אֲפִיל
 אֲחִיו הַכְּבָרִים עַד שֶׁהַשְּׁעָרִים נִפְתְּחוּ, וְיִתְעַן וְהוֹלֵךְ לוֹ: מִי שֶׁרָאָה הַזֶּה
 לְתַרְחֵם אֶת־הַמְּזֻבָּח מִשְׁכִּים וּמִגְּבֹל עַד שְׁלֹא יָבֹא הַמְּכַנֵּם: וְכִי בָּאָחוֹ שַׁעֲה
 הַמְּכַנֵּה כֹּא. לֹא כְּלַהֲעֵתִים שְׁוֹת. פְּעָמִים שְׁרֹא בֹא מְכַבְּרָת הַגְּבֵר אוֹ
 קְסֻדּוֹ לוֹ מִלְּפָנָיו אוֹ מִלְּאַחֲרָיו: הַמְּכַנֵּה בְּאֵתְרֵם עֲלֵיהֶם וְחֵם פּוֹתְחִים לוֹ.
 אֲמִד לָהֶם מִי שֶׁשָּׁכַל יָבֹא וְיִפִּים. הַפִּיסוֹ זָכָה מִי שֶׁזָּכָה: נִמַּל אֶת־הַפִּסְפִּסִּת.
 וּפְתַח אֶת־הַפִּסְפִּישׁ וּנְכַנְסֵם מִבֵּית הַמְּזֻבָּח לְעֹרָה. וּנְכַנְסֵם הַכְּבָרִים אַחֲרָיו
 וְשִׁתִּי אֲבִקְשָׁה שֶׁלֹּא אֵד בְּיָדָם. וּנְחַלְקֵי לְשִׁשֵּׁי כַתּוֹת. אֵלֹו מְהַלְקִים בְּאֲבִסְדָּא
 בְּדָד הַמְּזֻבָּח, וְאֵלֹו מְהַלְקִים בְּאֲבִסְדָּא בְּדָד הַמְּעַרְבִי. וְהֵיזוּ פוֹדִקִים וְהוֹלְקִים
 עַד שֶׁפְּנִיעִים לְמָקוֹם עוֹשֵׂי חַבְתִּים. הַזֵּעוֹ, אֵלֹו וְאֵלֹו אֲמִדוּ שְׁלוֹם הַכַּל
 שְׁלוֹם. הַעֲמִידוּ אֶת־עוֹשֵׂי חַבְתִּים לְעֹשׂוֹת חַבְתִּים: מִי שֶׁזָּכָה לְתַרְחֵם אֵד
 הַמְּזֻבָּח הוּא יְתַרְחֵם אֶת־הַמְּזֻבָּח. וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ. תַּעֲרָ וְהֵיזוּ שְׁלֹא תִנַּע
 בְּכָלִי עַד שֶׁתִּקְדֶּשׁ יְדִיד וְהוֹלֵךְ מִן הַבְּיֹזֵר וְהֵיזוּ הַמְּתַחַח נְתוּנָה בַּמְּקַצֵּעַ
 בֵּין הַקָּבֶשׁ לַמְּזֻבָּח בְּמַעֲרָבוֹ שֶׁל־קָבֶשׁ. אֵין אֲדָם נִכְנָס עִפְסֵי, וְלֹא עַד בְּיָדוֹ,
 אֵלָא מְחַלְקֵי לְאוֹד הַמְּעַרְבָה. לֹא הֵיזוּ רֹאִים אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִים אֶת־קוֹלֵהוּ

עד שישמעו קול העץ שעשה בקומץ מוכני לבויר: והם אומרים. הגיע
עת קדש ידיו והגליו מן הביור. גמל מחרת הבסוף ועלה לראש המזבחה.
וסנה את הדגלים היקר והילך וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. הגיע
לרצפה הפך פניו לעסוף הקד למזרחו של כבש בעשר אמות: צבר את
הדגלים על גב הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים. מקום שנותנים
מראת העוף וישן מוקח הפנימי והפעולה:

ורעים (ברכות דף כ"ח)

רבי נחמיה ברהקניה היה מתפלל בבגיסתו לבית המדרש וביציאתו
תפלה קצרה: אמרו לו מה מקום לתפלה זו. אמר להם. בבגיסתי אני
מתפלל שלא תארע תפלה עליי. וביציאתי אני נותן הודאה עלחלקי:

גמרא (ברכות דף ג')

תניא אמר רבי יוסי. פעם אחת הייתי מהלך בדרך. ונגבסתי לדרך
אחת מחרבות ירושלים להתפלל. ובא אליהו זכור לטוב ואמר לי על
הפתח (והמתין לי) עד שסימתי תפילתי. לאתר שסימתי תפילתי אמר לי.
שלום עליך רבי. אמרתי לו. שלום עליך רבי ומזרי. אמר לי. בני מסני
מה נגבסת לדרך זו. אמרתי לו להתפלל. אמר לי. הנה לך להתפלל
בדרך. אמרתי לו. מתנרא הייתי שפא יפסיקוני עוברי דרכים. אמר לי.
הנה לך להתפלל תפלה קצרה: באותה שעה למדתי מפניו שלשה
דברים. למדתי שאין נגבסים לדרך. ולמדתי שמתפללים בדרך. ולמדתי
שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה: אמר לי בני מה קול שמעתי
בדרך זו. אמרתי לו שמעתי בת קול שמתקמת פיונה ואמרת. אוי לי
שהתרחתי את ביתי ושקשתי את הדיבלי והגליתי את בני לבין האבות.
ואמר לי. בני חייך חיי ראשה. לא שעה זו בלבד אמרת כך. אלא בכל
יום ויום שלש פעמים אמרת כך. ולא זו בלבד. אלא שבשעה שישיראל
נגבסים לבתי כגסיות ולבתי מדרשות ועונים. יהא שמה תרזול מברך.
בשדוש ברוך הוא מענג ראשו ואמר. אשרי המלך שמקלסים אותו בביתו
כך. מה לו לאב שהגלה את בני לבן האמות. ואוי להם לבנים שגלו
מעל שלחן אביהם:

משנה (ראש השנה דף כ"ח)

והיה כאשר ירים משה ידו ויבר ישראל וכאשר יניח ידו ויבר
עמלק: ובי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אלא לאמר
לך. בלחמן שהיו ישראל מסתכלים בלפי מעלה. ומשעברין את לבם

לְאֲבֵיהֶם שֶׁבְשָׁמַיִם הָיוּ מִתְגַּבְּרִים, וְאִם לֹא הָיוּ נוֹפְלִים. כִּי תֵּאָדָּר בְּדַבְּרֵי אֶתָּה
 אֹמֵר וְיֹאמֵר יי אֶל־מַשְׁה עֲשֵׂה לְךָ יִשְׂרָאֵל וְשִׂים אֹתוֹ עַל גֵּם וְהִיָּה כְּלֵי־הַשְּׂשֻׁק
 וְרָאָה אֹתוֹ וְחִי. וְכִי נָחַשׁ מִמִּית אוֹ נָחַשׁ מִחַיָּה. אֲלֵא בְּזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל
 מִסְתַּכְּלִים כְּלָפִי מַעֲלָה וּמַשְׁעָבָדִים אֶת־לִבָּם לְאֲבֵיהֶם שֶׁבְשָׁמַיִם הָיוּ
 מִתְרַפְּאִים, וְאִם לֹא, הָיוּ נִמְזָקִים:

נמרא (ספילה דף כ"ח)

תְּנִיָּא, שְׂאֵלוּ תִלְמֵדֵי וְאֶת־רַבֵּי נְחִינְיָא בְּן־הַקְּנָה בְּפִה הָאֲרַכְתָּ יָמִים.
 אָמַר לָהֶם מִיָּמֵי לֹא נִתְכַבְּדִיתִי בְּקִלּוֹן תְּבָרִי וְלֹא עָלְתָה עַל מִשְׁתִּי קָלִילָת
 תְּבָרִי, וְהָרֵן בְּמִמוֹנֵי הָיִיתִי:

קדושין (בס"ט)

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת־בְּנֵי אֶפְגוֹת נִקְיָה וְקִלְיָה
 וַיִּבְקֹשׁ רַחֲמִים לְמִי שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַנְּכֹסִים שְׁלוֹ. יִשְׂאִין עֲנִיּוֹת מִן הָאֶפְגוֹת וְלֹא
 עִשְׂיֹרֵת מִן הָאֶפְגוֹת אֲלֵא מִמִּי שֶׁהָעֶשֶׂר שְׁלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב
 גַּאֵם יי צְבָאוֹת: רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּרַאֲלֵעוֹר אֹמֵר רְאִית מִיָּמֶיךָ חַיָּה וְעוֹף שִׁישׁ
 לָהֶם אֶפְגוֹת. וְהֵם מִתְרַנְּסִים וְשִׁלָּא בְּעֶעֶר. וְהֵלֵא לֹא נִבְרָאוּ אֲלֵא לְשִׁמְעוֹנִי.
 וְאִנִּי נִבְרָאתִי לְשִׁמְשׁ אֶת־קוֹנֵי אֵינוֹ הֵיִן שֶׁאֶתְרַנְּסִים וְשִׁלָּא בְּעֶעֶר. אֲלֵא
 שֶׁהִרְעֵתִי אֶת־מַעֲשֵׂי וְקִפְתִּיתִי אֶת־פְּרִנְסֵתִי. שֶׁנֶּאֱמַר עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִפְּסוּ אֵלָיָה
 וְחַטָּאוֹתֵיכֶם כָּנְעוּ הַפֶּטֶח מִכֶּם: תְּנִיָּא רַבִּי נְהוֹרִי אֹמֵר, מִנְּחָ אֲנִי כָּל־אֶפְגוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם וְאִנִּי מִלְּמַד אֶת־בְּנֵי אֲלֵא תוֹרָה. שֶׁכָּל־אֶפְגוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵין
 עוֹמְדוֹת לוֹ לְאָדָם אֲלֵא בִימֵי יְלֻדוֹתוֹ. אֲכָל בִּימֵי וְקִנְתוֹ תְּבָרִי הוּא מְסַל בְּרַעֲב.
 אֲכָל תוֹרָה אֵינָה בֵּן. עוֹמְדָת לוֹ לְאָדָם בְּעַת יְלֻדוֹתוֹ וְנִתְקַת לוֹ אֶת־רִית
 וְתִקְוָה בְּעַת וְקִנְתוֹ. בְּעַת יְלֻדוֹתוֹ מָה הוּא אֹמֵר וְקָו יי יִחַלְּפוּ כַח עֵרֶל
 אֲכָר כְּבָשָׂרִים יִרְעוּ וְלֹא יִנְעוּ וְלֹא יִנְעוּ. בְּזִקְנָתוֹ מָה הוּא אֹמֵר. עוֹד
 יִנּוּכִין בְּשִׁיבָה וְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:

משנה (סנהדרין דף צ')

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲמֹד כָּל־עַדִּיקִים
 לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶגֶר מִפְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

נמרא (מציעא דף ל"ג)

תְּנִי רַבְּנָן הַעוֹסְקִים בְּמִקְרָא, מִדָּה וְאֵינָה מִדָּה. בְּמִשְׁנֵה מִדָּה וְנוֹטְלִים עֲלֶיהָ
 שְׂכָר. גְּמָרָא אֵין לָהּ מִדָּה גְּדוּלָה מִזֵּו. וְלְעוֹלָם הָיָה רֵין לְמִשְׁנֵה יוֹתֵר מִן גְּמָרָא:

משנה (סוף חילין)

לֹא יִשְׁוֹל אָדָם עַל הַבְּנִים, אֲפִילוּ לְשִׁהַר אֶת־הַמַּעֲרֵע. וְכֵה אִם

מעוה קלה שהיא כאיסקר אמרה תורה למען ייטב לך והארבת ימים. קל
והקצר על מעות חמורות שבתורה:

נסרא (ס"ה הל"ו)

תנאי. רבי יעקב אימר אין לך כל מעוה ומעוה שבתורה שמתן שכרה
בצרה שאין תחית המתים תלויה בה. ככבוד אב ואם פתיב למען יאריכון
ימך ולמען ייטב לך ובשלות המן גמי פתיב למען ייטב לך והארבת ימים.
הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גתלות, ועלה ושלח אתהאם
ולקח אתהבגים וברדתו גפל ומת, היבן אריכות ימיו ושלחה והיבן טובתו
שלחה. אלא למען יאריכון ימך לעולם שכלו ארד. ולמען ייטב לך
לעולם שכלו טוב:

מסנה (יד"ם ס"ג ג')

כלכתבי הקדש מטמאים אתהגדים. שיר השירים וקהלת מטמאים
אתהגדים. רבי יהודה אימר שיר השירים מטמא אתהגדים וקהלת
מחלקת. רבי יוסי אימר קהלת אינו מטמא אתהגדים, ושיר השירים
מחלקת. רבי שמעון אימר קהלת מקלי בית שמי ומחמרי בית הלל:
אמר רבי שמעון ברעמי מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושבו
אתרבי אלעזר ברענניה בשיבה, ששיר השירים וקהלת מטמאים את
הגדים. אמר רבי עקיבה חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר
השירים שלא מטמא אתהגדים שאין בלהעולם בלו בדי ביום שנתן בו
שיר השירים לישראל, שכלהבתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים.
ואם נחלקו, לא נחלקו אלא על קהלת. אמר רבי יוחנן ברזיהושע ברזחמי
שלרבי עקיבה בררבי ברעמי בן נחלקו וכן גמרו:

נסרא (נ"ה ז"ג ז')

הדש רבי שמלי, למה הולד דומה במעי אמו, לפנקס מקפול, ומנח
שתי ידיו על שתי צדעיו, שתי אצילו על שתי ארכבותיו, ושתי עקביו על
שתי עגבותיו, וראשו מנח לו בין ברביו, ופיו סתום, וטבורו פתוח, ואוכל
מפה שאמו אוכלת ושותה מפה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי, מטמא
ידרוג אהאמו. וכן שמעא לאר העולם נפתח הפתוח ונסתם הפתוח,
שאלמלא בן, אינו יכול לחיות אפילו ישעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו
וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר בהלו נח עלי ראשי לאוח
אלך חשך. ואל תתמה שברבי אדם יטן בן ורואה חלום באספמאי. ואין
לך ימים שאדם שרוי בטיבה יותר מאותן הימים, שנאמר מי יתנני בירחי

קדם בימי אלוהים ושקדני, ואיזה הן הימים שיש בהם ירחים ואין בהם
שנים, הוה אומר אלו ירחי לדה. ומלפניו אותו כל התורה כלה. ששנאמר
וידיני ויאמר לי יתקד דברי לכה שמר מצותי ויהיה. ואמר בסוד אלוה
עלי אהלי. מאי ואמר, וכי תיבא נביא הוא דקאמר, תא שמע בסוד אלוה
עלי אהלי: וכן שיעא לאור העולם בא מלאך וספרו על פיו ומשכרו כל
התורה כלה, ששנאמר לפתח חסאת רבין. ואינו יוצא משם עד שמשפיעים
אותו, ששנאמר כי לי תברע כל ברה תשבע כל לשון. כי לי תברע כל
ברה זה יום המיתה, שנאמר לפניו יכרעו כל יודי עפר. תשבע כל לשון
זה יום הגדה, שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא
גשבע למרמה. ומה היא השבעה שמשפיעים אותו, אומרים לו תהי צדיק
ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם פלו אומרים לה צדיק אתה, הוה בעיניך
ברשע. והוה יודע שהקדוש ברוך הוא מהוד ומשרתיו מהורים ונשמה שנתן
בה מהורה. אם אתה משכנה בשנה מושב, ואם לאו ברי הוא נוסלה מפקד:

ובכל יום ויום אחר כל עטמ וטעמ יחטר מרח עקה ות' המן ועשרת הרכוח (מספסו לפעלב
דף 157). וח'ב יחיל פה.

ובסדרו כ"ח
וידבר יי אל משה לאמר: פינתם בראלעור ברארין הבחן השיב
את חכמי מעל בגרישאל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בגר
ישראל בקנאתי: לכן אמר הגני נתן לו את בריתי שלום:

אידקדוש ביי בראין בלקה ואין צור באלהינו: כי מי אלוה מבלעד
יי וכי צור זולתי אלהינו: אין באלהינו אין באדוננו אין במלכנו אין
במשיענו: מי באלהינו מי באדוננו מי במלכנו מי במשיענו: נודה
לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למשיענו: ברה אלהינו ברה
אדוננו ברה מלכנו ברה משיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא משיענו: אתה תושענו אתה תקים הניחם
ציון כי עת לתנה כי בא מעד:

רפנו של עלם בזמן שבית המקדש היה קים היה אדם חסא מביא
קרבן ואתה מכפר לו. ועכשו בענותתינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא
קרבן ולא טהן שייכפר בעדנו. אלא זכרון דברים תהי כפרתנו ונשלמה
שית שפתותינו תחת קרבנותינו:

אתה הוא יי אלהינו שהקפיד אסתיו לסקה את קמדת הסמים
בזמן שבית המקדש קים באשר צית אותם על ידי משה גביאך בכתב

בְּתוֹרְתֶיךָ, וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה הַדֹּדֶךָ סָמִים נָטַף וְשִׁחַלְתָּ וְחָלְכְנָה סָמִים
 וְלִכְנָה וְכָה בַר בְּכַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אִתָּהּ קִטְוֹת רִקְחָ מַעֲשֵׂה רִקְחָ מְמַלְחָ
 קְדוֹשׁ קָדֹשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הַעֲדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קָדֹשׁ קְדוֹשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וַיֹּאמֶר וְהִקְטִיר עֲלֵי
 אֲהָרֹן קִטְוֹת סָמִים בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנִּגְרוֹת יִקְטִירֶנָּה: וְכִהְיֶעֱלֹת
 אֲהָרֹן אֶת־הַנִּגְרוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירֶנָּה קִטְוֹת תָּמִיד לִפְנֵי יי לְדוֹרֹתֵיכֶם:

(כריתות יח ו')

תִּגְוֹרְכֶנּוּ, קִטְוֹת הֵיחָה גַּעֲשֶׂה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנָה מִנָּה. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיָן יְמוֹת הַחֲפֹזָה, וְשִׁלְשָׁה שְׁהִיָּה מוֹסֵרָה כֹּהֵן עֹדֵל
 בְּעֶרְבַי יוֹם הַבְּפָרִים וּמַחֲוִירִים לְמַכְתָּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה מֵלֵא חֲפִנִיז כְּדֵי לָקֹחַ
 מַעֲוֹת הַקָּה מִן הַדָּקָה. וְאֵת עֶשֶׂר סָמָנִים הֵיוּ כֹה וְאֵלּוּ הֵן, הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן
 וְהַחֲלֹכְנָה וְהַחֲלֹכְנָה מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנָּה, מִדּוּ וְהַצֶּעֶה שִׁבְלֹת גִּרְדֵי
 וְכִרְכֶם מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנָּה, הַקִּשְׁטֹט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, וְקִלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה וְקִנְמוֹן תְּשָׁעָה, כִּדִּית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבֵּין, ייִן קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּה
 וְקִבֵּין תִּלְתָּה, וְאִם לֹא כֶּצֵּא ייִן קִפְרִיסִין מִכִּיָּא חֲמֵר חֲרִיז עֵתִיק. מְלַח
 קְדוּמִית רְבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן בְּלִישְׁהוּא רַבִּי גֵתָן אֵמֵר אֵף כִּפֶּת תִּגְרָדֵן כָּל
 שְׁהוּא. אִם גֵּתָן כֹּה רַבֵּשׁ פִּסְלָה, וְאִם חֲסַר אֵתָה מִכָּל־סָמָנֵיָה חֵיב מִיתָה:
 רַבֵּן שְׁמַעוֹן בְּרַבִּי מְלִיאֵל אֵמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלֵא שְׂרָף הַנוֹטֵר מַעֲצֵי הַקִּשְׁרָף.
 כִּדִּית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשִׁפִּין כֹּה אֶת־הַצֶּפֶן כְּדֵי שְׁהִיָּה נְאֻה, ייִן קִפְרִיסִין שְׁשׁוּדִין
 כֹּה אֶת־הַצֶּפֶן כְּדֵי שְׁהִיָּה עֵזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלֵא שְׁאֵן
 מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֹרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּגְיָא רַבִּי גֵתָן אֵמֵר בְּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אֵמֵר הַדָּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדָּק,
 מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יִפָּה לְבָשָׁמִים. פִּסְטָמָה לְחַצְאִין בְּשָׂרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא
 שְׁמַעֲנֵנוּ: אֵמֵר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכָּלֵל, אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשָׂרָה לְחַצְאִין, וְאִם חֲסַר
 אֵתָה מִכָּל־סָמָנֵיָה חֵיב מִיתָה:

תִּגְיָ בַר קִפְרָא אֵתָה לְשִׁשִּׁים אוֹ רִשְׁבָּעִים שְׁנָה הֵיחָה בְּאֵה
 שְׁלִשִׁיִּים לְחַצְאִין. וְעוֹד תִּגְיָ בַר קִפְרָא אֵלּוּ הֵיָה נוֹתֵן כֹּה קוֹרְטוֹב שֶׁל
 דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלִמָּה אִין מְעַרְבֵן כֹּה דְּבִשׁ, מִפְּנֵי
 שְׁהִתְוָדָה אֵמֵרָה כִּי כָּל־יִשְׂאֵר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִפְּנֵי אִשָּׁה לִּי:

כ"ז ח"ו סנכה נעיר מוספים נקזה יז

רַחֵן הַחֲלָסִים וְלֵי לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָה אֲשֶׁר טוֹת הַרִין סְתוּתָה עֲלֵינוּ גְעוּזוֹתֵינוּ. וְכִאֲנִי
 לְחַלּוֹת אֶת־עַיִן שְׁמַעֲזוֹר הַמִּנְפֵה וְהַשְׁחִיזוֹת סַעֲלֵיט וְלֹא חֲמֵן הַשְׁחִיזוֹת לְכֹא אֶל־בְּסֵיט וְרַחֵם

עלינו ועל ספני ועל עוללנו ועל כל ישראל עמך וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כמו
שנאמר תבון תפילתי קטרת לפניך טשאת כפי טנת ערכי וכו' שקבלת קטרת חסמים
שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הגוף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המנפה וכו' שנאמר בפינחס ויעמד פינחס ויסלל ותעצר המנפה וכן ברור וכן שם
הדר טובח ליהודי ועל עלות ושלמים ונעטר :: לארץ ותעצר המנפה מעל ישראל כי אתה
אבינו וזה תלויזות עינינו. רסאנו :: ונרסא הושיענו ונשענה כי תהלתנו אתה. שכן כתוב
בתורתך והטיר :: טפה בלחלי וכל סדני סצרים הרעים אשר ידעת לא יסיסם בה ותתנם
בכל שונאיך: לני הושועה על עמך ברכתך סלה: :: צבאות עמנו טשכ לנו אלהי יעקב
סלה: :: צבאות אשרי אדם בוטח בה: :: הושיעה המלה יעננו ביום קראנו:

(סוף סנחית)

בתיב ובכל מקום מקטר מגיש לשמי. בכל מקום סלקא דעתך. אמר
רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אלו תלמידי חכמים העושים
בתורה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומגישים לשמי:

(יוסא דף כ"ב)

תניא מי שזכה בתרומת הדשן וזכה בסדור מערכה ובשני גזרי עצים:

(יוסא דף ל"ג)

אבני הוד מסדר מערכה משמא הגמרא ואלבא דאבא שאיל. מערכה
גדולה קודמת למערכה שניה שר הקטרת. ומערכה שניה שר הקטרת
קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לרשון מזבח
הפנימי, ורשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות, והטבת חמש גרות
קודמת לדם התמיד, ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות, והטבת שתי
גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים, ואברים קודמים למנחה,
ומנחה קודמת לחבתים, וחבתים קודמים לגסכים, וגסכים קודמים
למוספים, ומוספים קודמים לבזיכים, ובזיכים קודמים לתמיד של בין
הערבים, שנאמר ועד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים
עליה השלם כל הקרבנות קלן:

(ספחים דף נ"ט)

תנו רבנן אין לה דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבה,
שנאמר בפקר בפקר. ואין לה דבר שמתעבב אחר התמיד של בין
הערבים אלא קטרת וגרות ופסח ומחפר בפורים בערב פסח שטובל
שנית ואוכל את פסחו לערב. רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בדרבנקה
אמר אף מחפר בפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקרשים לערב:
תנו רבנן, תמיד של בין הערבים קודם לגרות: וגרות קודמת לקטרת.
שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר בפקר בהיטיבו את דגרת

וְקַטִּירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֹהֶרן אֶת־הַגִּירָת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֹת תָּמִיד
לִפְנֵי יי לְרֹדְתֵיכֶם:

(ויקרא כ"ט)

וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עֲלֵה־מִזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד: אֶת
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂרוֹן
סֶלֶת קִלְקִיל בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רַבֵּעַ הַיּוֹם וְנִסְכְּךָ רַבִּיעַת הַיּוֹם יי לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד:
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנֹסְכָהּ תַעֲשֶׂה־לָּהּ
לְרִיחַ גִּיחַח אִשָּׁה לַיי: עֹלֹת תָּמִיד לְרֹדְתֵיכֶם פָּתַח אֱהִל־מוֹעֵד לִפְנֵי יי אֲשֶׁר
אָנֹכִי לָכֶם שֹׁמֵה לְדַבֵּר אֱלֹהִים שָׁם: וְנֹעַדְתִּי שֹׁמֵה לְכֶנֶן יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ
בְּכַבְדִּי: וְהַדְּשִׁיתִי אֶת־אֱהִל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֹהֶרן וְאֶת־כִּנּוֹי אֶקְדַּשׁ
לְכֶנֶן לַיי: וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וַיִּדְעוּ כִּי אָנִי
יי אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי כְּתוּבָה אָנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם:

(ויקרא מ')

וְאִם־מִדְּהֶצֵּאן קָרַבְתִּי מִן־הַכְּשָׂבִים אוּ מִן־הָעוֹזִים לְעֹלָה זָכַר תָּמִיד
יִקְרִיבְנוּ: וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל יָדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְּגֵי אֹהֶרן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעַרְפוֹ
הַבֹּהֶן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִקְרַעְתִּים יִרְחֹץ בַּמַּיִם
וְהִקְרִיב הַבֹּהֶן אֶת־הַבֶּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הִיא אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיי:

(ויקרא י')

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־אֹהֶרן וְאֶת־כִּנּוֹי לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ
תִּקְרָה בּוֹ: וְלֶבֶשׂ הַבֹּהֶן מִדָּו כַּד וּמִכְנִסֵּי־כַד יִלְבַּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר הָאֵבֶל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפְשֵׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל־
מְקוֹם טְהוֹר: וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָפוּ לֹא תִכְפֹּה וּכְעַר עֲלֶיהָ הַבֹּהֶן עֵצִים
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעַרְףָּה עֲלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עֲלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד
תִּקְרָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְפֹּה:

זֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אֹהֶרן לִפְנֵי יי אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֶּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמָנָהּ וְאֵת כָּל־הַלֵּבָנָה אֲשֶׁר עַל
הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ גִּיחַח אֶזְבֵּרְתָהּ לַיי: וְהִנֹּחַתְתָּ מִפְּנֵיהָ יֶאֱכֹלוּ
אֹהֶרן וּבְנָיו מַעֲוֹת תֹּאכַל בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ בְּתֹעַר אֱהִל־מוֹעֵד יֶאֱכֹלוּהָ: לֹא

תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וקאשם:
 כל זכר בכני אהרן יאבלגה חקעולם לדותיכם מאשי יי כל אשר יגע
 בהם יקדש:

וידבר יי אל משה לאמר: זה קרבן אהרן וכניו אשר יקריבו לי ביום
 המשח אתו עשירת תאפה סלת מנחה תמיד מנחיתה בבקר ומנחיתה
 בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבבת תביאנה תפיגי מנחת פתים
 תקריב רחמיניחח ליי: והפחן תפשיח תחתיו מכניו יעשה אתה חקעולם
 ליי כליל תקטר: וכל מענת פחן כליל תהיה לא תאבל:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת
 החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים
 הוא: הכהן המתטא אתה יאבלגה במקום קדש תאבל בתער אהל מעד:
 כל אשר יגע בכשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
 תכבם במקום קדש: וכל יחדש אשר תבשל בו לשבר ואם בכלי נחשת
 בשלה וסרק ושטף בפנים: כל זכר בפניהם יאבל אתה קדש קדשים
 הוא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מעד לכפר בקדש לא
 תאבל באש תשרף:

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחמו את
 העלה ישחמו את האשם ואת דמו חוק על המזבח סביב: ואת כל חלב
 יקריב מפניו את האלה ואת חלב המכסה את הקרב: ואת שפי חבלית
 ואת חלב אשר עליהן אשר על הבסלים ואת היצרת על הבגד על
 חבלית יסרנה: והקטיר אתם הפחן המזבחה אשה ליי אשם הוא: כל
 זכר בפניהם יאבלו במקום קדוש יאבל קדש קדשים הוא: פחטאת
 באשם תורה אחת להם הפחן אשר יבשר בו לו יהיה: והפחן הפקריב את
 עלת איש עוד העלה אשר הקריב לפחן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה
 פתנור וכל געשה במדחשת ועל מחבת לפחן הפקריב אתה לו תהיה: וכל
 מנחה בלילה בשמן ידרבה לכל בני אהרן תהיה איש באחיו:

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תודה יקריב
 והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
 בשמן וסלת מרבבת חלת בלולת בשמן: על חלות להם חמץ יקריב קרבנו
 על זבח הודת שלמיו: והקריב מפניו את סבל קרבן הודת ליהוה לפחן

הזיק אתדם השלמים לו יהיה: וכישר זבח תודת שלמח ביום קרבנו
 יאכל לאיגיה ממנו עד הבקר: ואסגדה או גדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
 אתזבחן יאכל ימחברת והנותר ממנו יאכל:

ויבטור ח"א

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי
 הבאו אי ארצו מושבתים אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה לי עלה
 אוזבח לפלאגדר או בגדקה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לי מק
 הבקר או מדהצאן: והקריב במקריב קרבנו לי מנחה כלה עשרון
 כלול ברבעית ההן שמן: וזון לגסד רביעית ההן תעשה עליהעלה או
 זבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה
 בשמן שלשית ההן: וזון לגסד שלשית ההן תקריב ריחניחם לי:
 ודיתעשה בקרבך עלה אוזבח לפלאגדר או שלמים לי: והקריב על
 כן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההן: וזון תקריב
 לגסד חצי ההן אשה ריחניחם לי: ככה תעשה לשור האחד או לאיל
 האחד ארלישה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד
 כמספרם: כליהאורח תעשהככה אתאלה להקריב אשה ריחניחם לי:
 וכדיגור אחכם גר או אשרבתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריחניחם
 לי כאשר תעשו כן תעשה: בקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת
 עולם לדרתיכם ככם פטר יהיה לפני יי: תורה אחת ומשפט אחד יהיה
 לכם ולגר הגר אתכם:

(סלאני 2)

תערה לי מנחת דורה וירושלם. כימי עולם וכשנים קדמניות:
 כלאלה בהיות ההיכל על יסודו ומזבח על מזונו והיניו מלאים כל
 טוב: ועכשו חרב בית המקדש ובטלה עבודה ואין לנו בעונותינו לא אשים
 ולא אשים לא כדים ולא כלולה לא גחלראש לא גורלות לא דכד ולא דקה
 לא היכל ולא תדה לא עדר ולא ורה לא זבה ולא זריקה לא חטאת ולא
 חלבים לא טהרה ולא טבילה לא ירושלים ולא עדר חלבון לא כפדת
 ולא כרובים לא לכנה ולא לחם בפנים לא מזבח ולא מנחה לא נהחים
 ולא נכבים לא סלת ולא סמים לא ערה ולא עולה לא קרבת ולא פד
 חטאת לא ציון ולא ציון גר הקדש לא קדה ולא קנמן לא רקה ולא
 ריח ניחח לא שי ולא שלמים לא תורה ולא תמידים: כי בעונותינו

ועונות אבותינו חרב נגנו ושמים מקדשנו וגמר כבוד מבית חיינו מקום שהללוה בו אבותינו. ואין אנחנו יכולים להקריב קרבן ואין לנו כהן שיכפר בעדנו. אלא ישיח שפרותינו תחת קרבנותינו ותפלתנו תחת כפרתנו:

יום שלחן חופרים מחנין חין חופרים זה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל הפאותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותכנה בית המקדש במהרה בומינו ותכפר לנו על כל עינוותינו וזדונותינו שהטאנו לפניך בין באנס בין ברצון בין בשונג בין כמוד בין ברבור בין במחשבה הכל תעביר ותסלה אשר נואלנו ואשר חטאנו:

סוקים טאכ תיכת.

ומישמע ודומה ומיזא: וישב יצחק בגר: ודרעב קבר בארץ: ובגן דן חשים: לישועתך קויתי יי: וישכר זבולן ובנימין: מכשפה לא תחה: ועשית משפצות זהב: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבררת: וברכה יי ושמרה: ויהי אחר המנפה: ובני שלוא אליאב: קרוך סנאך ומשארתי: והחוט המשלש לא במהרה ינתק: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוקם קד: יי הושעה במלך מעגנו ביום קראנו: יי עז לעמו יתן: יי ויברך את עצמו בשלום: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לסניף יי צורי וגאלי:

יה סוקים אמלחט נון וספס נון.

נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אלהיך: נחני בעבור חלוצים לבני יי ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחיק כמני יקים לה יי אלהיך אליו תשמעון: נדר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: נחיה בצאן עמך ביד משה ואהרן: נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: נפתי משכבי מד אהלים וקנמון: נר יי נשמת אדם חפש בלחדרי בטן: נפת תספנה שפתותיך בלה דבש וחלב סחת לשונך וריח שלמתוך פריח לבנון: נרו מתוך ככל ומארץ בשדים צא והיו בעתידים לפני צאן: נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובהצים בקשת מאדו שאול מכנכמן:

(*) ח"ב הסדר טניח יר פוקון נזורה מן ג' טנין ופחה נחוכס אחר טנזן טאחרן (דברים כ"ח י"ז) וסכר סעטנות הנטיט פסוק זכ נצניר ל' סקללה ואס נטקוטו ויהי אחרי הטנפה (בשזר כ"ו ח') חף כי כוח נחמת חזנו טן ג' טנין ע"כ סססרת נכיותו יניק עם ויחטר ה' חל טזס ט"ט נצניר ט"ט סיפקח חליו טזס טו למלות טנין ס"ה.

עבד פסוקים פראשן ז'ל.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל היד החזקה
 ולכל המרא הנרול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרפו
 ויפגעו בו מלאכי אלהים: ואמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם במקום ההוא מחנים: האוני השמים ואבברה וישמע הארץ
 אמרי פי: ערף במטר לקחי תול כפל אמרתי בשערים עלי רשא
 וכרכיבים עלי עשב: ויהי כנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך
 ויגסו משנאיך מפניך: וכנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: ועבאו
 ופקדיהם חמשה ושלשים אלה וארבע מאות: כל חפקדים למחנה אפרים
 מאת אלה ושמנת אלפים ומאח לצבאתם ושלשים יסעו:

לשם פסוקים זכור יסוד כסוד ז'ל.

אתח בתר לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה: בטחו בני ערי
 עד כי ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו ותו יי ויברך את עמו בשלום:

כי תעבד במים אתה אני ויבהרית לא וישטפוך כי חלך כמו אש לא
 תפוח ולהבה לא תבער בך: כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה
 חנו ויחנה לקול ועקב כשמעתי ענד: כי אני יי אלהיה קדוש ישראל
 מושעך נחתי כפדה מצרים כוש וסבא תחתך: כי אני יי אלהיה מחזיק
 ימינה האמר לה אל תדא אני עורתך: כי לא שאי תודך מות ויהלך
 לא יטברו יודני כיר אלאמתך: כי אצקמים על צמא וגזלים על ובשה
 אצק רוחי על ורעה וכרכתי על צאצאך: כי אתח אבינו כי אברחם לא
 ידענו וישראל לא יבדנו אתה יי אבינו נאלנו מעולם שמך:

יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ושא יי פניו אליה
 וישם לה שלום:

(חזקים סכ"א)

שיר למעלות אשא עיני אלהיה רים מאין יבא עורי: עורי מעם יי
 עשה שמים וארץ: אלייתן למוט רגלך אלזנום שמרה: חנה לא יגום
 ולא ישן שימר ישראל: יי שמרה יי צלה על ידי ימינה: יומם הישמש
 לא יכבה וירח בלילה: יי שמרה מכלדע ושמר אחזנפשה: יי וישמר
 צאתך ובואך מעתה ועדעולם:

(פנודת ודה דף י"ט)

אמר רבי תנחום בר הנזילי לעולם ישלש אדם שגותיו שליש במקרא
 ישלש במשנה ישלש בתלמוד: אמר רבי יחושע בן לוי דבר זה כתוב
 בתורה ושני בנביאים ומשלש בכתובים כלהעושיק בתורה נבקז מצליחים
 לו. כתוב בתורה דרכתוב ישמרתם את דברי הכרית חזאת עשיתם אותם
 למען תשקילו את בלא אשר תעשון: שני בנביאים דרכתוב לא ימוש ספר
 התורה הזה מפיה דתנית בו זמם ולילח למען תשמר לעשות ככתובת
 בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: משלש בכתובים דרכתוב כי אם
 בתורת יי חפצו ובתורתו יהנה זמם ולילה: ודה קעין שחל על פלגי מים
 אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר עשה יצליח:

(סוף נוח)

תנא דרבי אליהו כלהשונה הלכות בקלחים מכטה לו שהוא כך
 העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרא חליכות אלא הלכות:

(סוף ברכת)

אמר רבי אלעזר אמר רבי הנינאי תלמיד חכמים מרבים שלום
 בעולם. שנאמר וברבניך למודי יי ורב שלום בניך אל תקרא בניך אלא
 בניך: שלים רב לארבי הודחה ואין למו מכשול: והשלום בחילך שלוח
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אברהמא שלום קך: למען בית יי אליהו
 אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי וברך את עמו בשלום:

קטשה ליום ראשון. ימים אלן חסידים תפנון חין לחמה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו אלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים ולחשיבני בתשובה שלמה לפניך:
 לתחנתי תקשב אוגה ותפתח לבי בתורתך ותטע ברעיוני יראתך ותגזור
 גזרות טובות עלי ועל כל בני ביתי ותכסל כל גזרות קשות ורעות מעלי
 ומעל כל בני ביתי: לירי נפיון נא אליהבאני ומכל פגעים רעים תצילני
 ועד יעבור רעות בעלה תסתדני. ויהי עם פי והגיגתי ושמוך דרכי מחסוא
 בלשוני. וכרני ברצון עמה פקדני בישועתך. לראור במוכת בחירך
 להתהלל עם גחלתך לשמח בשמחה בגן עידך ותפקון חיסל קרשה.
 חכני לשחר את פניך שם בדבר ביתך: ארני שמערה ארני וסלחה
 ארני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עידך ועל עמך: יי שמעה בקולי תרנינה אוגה בשבות לקור תחנוני:
 ואני תפחתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדה עגני באמת ישעה: עגני

הַעֲגִי בַעֲת וּבַעֲוֹנָה הוֹאֵת וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי וְתִחַד לִבִּי לֹא־תִבְדֹּה וְיִרְאֶה אֶת־שִׁמְךָ וְחַבְשֵׁרְנִי בְּשׁוֹרֵה מִזְבוֹחַ מִמְעֹנֶךָ וְתִרְפָּאֵנִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַנּוֹף וְחַגְגֵי דָעָה בִּינָה וְהַשְׁקֵל לְדַעַת אֶת־שִׁמְךָ: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְחַגִּינוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צְדִיק וְגֹאֲלִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־כֹּהֵן בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נִקְחָת סְמִיחָה מֵעֵין יְכִינֹחַ כִּיּוֹם.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר הִמְצִאת אֶת־עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ בַּיּוֹם הַזֶּה וְנִתְיַחֲדֶה בְּעוֹלָמְךָ וְתִלְוֶיךָ בּוֹ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאמְרֶךָ וְאִין שְׁנֵי עַמְּךָ וְאִין מַלְכְּךָ וְגִלְיָה רְוֵי עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לְבְּרִיאֶיךָ בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּחַד לְבָבֵנו וְלִבִּי עִמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא־תִבְדֹּה וְיִרְאֶה אֶת־שִׁמְךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמֵאֹר תּוֹרָתְךָ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֵר תִּכְנֶנּוּ לְאוֹר כְּאוֹרְךָ הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים לְעַתִּיד לְבוֹא: מִהַכְּתִיבָה חֲכָמֵנוּ וּמִבִּינְתְּךָ הַבִּינְנִי וְסוֹד שְׁמוֹתֶיךָ הוֹדִיעֵנוּ וְהוֹד תּוֹרָתְךָ בְּרָאֵנוּ וּבְקִרְיַתְךָ קָדְשְׁנוּ וּכְצֶל כְּנַסְיָה תְּסַתִּירֵנוּ וּמִשִּׁבְךָ תִּשְׁפִּיעֵנוּ וּמִזִּיד כְּבוֹדְךָ תִּתֵּן עֲלֵינוּ וּפְגִי מִשִּׁבְךָ תִּרְאֵנוּ וּבְטוֹב לִבִּי שְׂמֹחֵנוּ שְׂנוּכֵל לְעַבְדְּךָ בְּאֵמַת אֲנַחְנוּ וְכֹל־עִמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־כֹּהֵן בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מ ע מ ר ל י ו ם ש נ י

הַזֶּה יְאֹמֵר אֱלֹהִים זֶה רִקְעַת בְּתוֹךְ חַמִּים רַחֵם מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: וַעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבַרֵל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרִקְעַת וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרִקְעַת וַיַּחֲדִיכּוּ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְעַת שָׁמַיִם וַיִּהְיֶה בִּקְרַת יוֹם שְׁנִי:

נְבִיאִים וְשִׁנִּית מִכֹּהֵן

שִׁירוֹ לַי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתּוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמֵלֵאוּ אִיִּים וַיִּשְׁבִּיהֶם: יִשְׂאוּ סִדְרָה וְעָרְוּ הַעֲרִים תִּשָּׁב קִדְר יִרְנֵנוּ יִשְׁכְּנוּ סֵלַע מְרֵאשׁ הָרִים רְצוּחוֹ: יִשְׁמִי כִּי כְבוֹד וְתִהְיֶה כְּאִיִּים יַגִּידוּ: יְיָ כְּנִבּוֹר יֵצֵא בְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קְנֵאָה יִרְעֵ אֵף יַצְרִיחַ עַל אִבְיוֹ וַיִּתְנַבֵּר: הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרֵי־שׁ אַחֲאָפֵק בְּיִלְדָה אֶפְעָה אִישׁ וְאִשָּׁתָּה יָחַד: אֲתָרִיכַ הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל־עֵשְׂבֵי אֵיבִישׁ וְשִׁמְתִי נְדָרוֹת לְאִיִּים וְאֲנַמִּים אוֹבִישׁ: וְהִלַּכְתִּי עוֹרִים כְּדָרְךָ

לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשף לפניהם לאיר ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתם ולא עובתים:

כתובים (תחלים ט"ה)

שיר מזמור לבני־קרח: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו בריקדו־שׁוֹ:
יפה נוף משוש כל־הארץ ברציוֹן וְרַבְתִּי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רֹכֵן: אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִדְעָה לְמִשְׁנֵב: בְּרַהֲנָה הַמַּלְכִים נִעְדְּרוּ עִבְרֵנוּ וְחָדְנוּ: חֲמָה רָאוּ
כִן תִּמְרוּ נִבְהִלֵנוּ נִחְפּוֹנוּ: רַעְדָה אֲחֻזַּתֶם שֵׁם חוֹל פְּיֹלְדָה: בְּרוּם קָדוֹם
תִּשְׁבֵר אֲנִיָּה תְּרַשֵׁשׁ: כֹּאֲשֶׁר יִשְׁמַעֲנוּ בֵן רֵאִינוּ בְּעִיר יִצְחָקְאֹוֹהַ בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סֶלָה: דַּמִּינוּ אֱלֹחִים חֲסִדָה בְּקֶרֶב הַיְכָלָה:
כְּשִׁמְךָ אֱלֹחִים בֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל־קְצוֹי־אֶרֶץ צִדֵק כִּלְאֵה וּמִנֶּדֶךָ: יִשְׁמַח הַר־
צִיּוֹן תִּגְלַנְהָ בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סִבּוּ צִיּוֹן וּבִקְיֹופָה סִפְרוּ מַגְדִּלְתֶּיהָ:
יִשְׁתֵּי לַבָּכִים לַחֲלֵלָה פִּסְנוּ אֲרַמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיוֹן: כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגֵנוּ עַל־מוֹת:

תורה (דברים י"ב)

זכר ימות עולם בנינו שנות דוד שאל אביה ונגדך תקנה ויאמר
לך: בהנחל עליון גוים בהפרדו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני
ישראל: כי חלק יי עמו ועקב תכל נחלתו: ומצאנו בארץ מדבר ובחורו
לל ישמן וסבבנהו וכוונתו יצרהו כאישון עיט: כגשר יעיר קנו עלנוזלו
ירחף יפרש בגפיו יסחהו ישאחו על־אברתו: יי בדר ונחנו ואין עמי אל נבר:

משנח (סכת תמיד פרק שני)

ראוהו אחיו שירד והם רצו ובאו מדרו וקדשו ירחים ורגליהם מן
תפזור. נטלו את־חמנרפות ואה־הצנורות ועלו ל־אש חמוכת. האכרים
והפדרים שלא נחאבלו מכערב סונקים אותם לעדדי המוכה. ואם אין
תצדדים מחזיקים סודרים אותם כסיכב על הכבש: חחלו מעלים באפר על
גבי התפות. ותפות חנה באמצע חמוכת פעמים עליו כשולש מאות בור.
וברגלים לא היו מרשנים אחו מפני שהוא נוי למזבח. מקויו לא נתעצל
תכהן מלהציא את־הדשן: החלו מעלים בגזרים לסדר את־חמערקה. וכי
כל־העצים בשרים למערקה. הן כל־העצים בשרים למערקה חץ משל
זית ושל־גפן. אבל באלו היו רגלים במרביות של־תאנח ושל־אנח ושל־עץ
שמן: סדר חמערקה גדולה מורחה וחזקה מורחה וראשי הגזרים הפנימים
היו נוגעים בתפות. ורוח הרוח בין הגזרים שהיו מציתים את־האליתא
משם: בדרו משם עצי תאנה יפים לסדר חמערקה שנה לקטת מכנר

קרן מערבית דרומית משיך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות. בעמד חמש סאין גהלים ובשבת בעמד שכניה סאין גהלים. ששם חזו נותנים שני כוהי לבנה שללחם הפנים. האכרים וחפררים שלא נחאכלו מבערב מחזירים אותם למערכה. הציחו שחי המערכות באש וירדו ובאו להם ללשבת הגזית:

(ברכות דף ג' ז')

תיב אדם לברך על הרעה בשם שמברך על הטובה שנאמר ואתה תיב אלהיך בכל ללכה ובכל נפשך ובכל מאדך. בכל ללכה בשני עירך בנער הטוב ובנער הרע. ובכל נפשך אפילו נוטל את נפשך. ובכל מאדך בכל ממנה. דבר אחר. ובכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך תורה מודה לו:

(גטרא ברכות פ"א)

תנו רבנן. פגעם אחת גזרה מלכות שלא יעשקו ישראל בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבה שהיה מקהיל קהלות ברבים ועושק בתורה. אמר לו עקיבה אי אתה מתורה מפני אמה זו. אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה. לשועל שחיה כהלך על שפת הגדר וראה דגים שהיו רצים לבן ולבן. אמר להם מפני מה אתם רצים. אמרו לו מפני הרשות שמביאים עלינו בני אדם. אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם בשם שדרי אבותי עם אבותיכם. אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות. לא פקח אתה אלא טפוש אתה. ומה במקום ניותנו אני מתיראים במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה: אף אנחנו עכשו שאנו עושקים בתורה שכתוב בה כי היא חיה וארץ ימך כך אני מתיראים. אם אנחנו הולכים ומבטלים ממנה. על אחת כמה וכמה: לא חזו ימים מעטים עד שהפשו לרבי עקיבה וחכשורו בבית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה וחכשורו אצלו. אמר לו פפוס מי חביאך לבן. אמר לו אשריך רבי עקיבה שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים בטלים: אמרו בשעה שהוציאו לרבי עקיבה להריגה זמן קריאת שמע היה והיו סורקים את ביטרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו על מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו רבינו עד כן. אמר להם כל ימי היותי מצטער על פסוק זה ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. אמרתו מתי ובא לדי ואקימנו ועכשו שכא ליד לא אקימנו. היה מאריך

בְּאֶחָד עַד שִׁעֲזָתָה נִשְׁמַתוּ בְּאֶחָד. עֲזָתָה בְּתִדְקוֹל וְאֶמְרָה אִשְׁרֵיךָ רַבִּי
עֲקִיבָה שִׁעֲזָתָה נִשְׁמַתְךָ בְּאֶחָד. אָמְרוּ מִלֵּאכֵי הַיְשֵׁרָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. רַבּוֹנוּ יִשְׁלַעְוֹלָם יְיָ תוֹרָה וְזוֹ שִׁבְרָה מִמֵּתִים יִרְדֶּךָ יְיָ מִמֵּתִים מְהֵרָה.
אָמַר לָהֶם חֲלָקָם בְּחַיִּים. עֲזָתָה בְּתִדְקוֹל וְאֶמְרָה אִשְׁרֵיךָ רַבִּי עֲקִיבָה שִׁעֲזָתָה
מוֹמֵן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא:

משנה (יוסא דף ט"א)

בָּא לוֹ אֶזְלָל פְּרוֹ שְׁנָה וְסוּמְךָ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיִי וְיִתְנוּנָה. יָקָד הָיָה אֹמֵר.
אָנָּה הַיָּשֵׁב עֵינָי פִּשְׁעֵתִי הִטְאֵתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם הַדֹּשֶׁה.
אָנָּה הַיָּשֵׁב בְּפִרְיָא לְעוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים וּלְחַטָּאִים שְׁעוּתִי וְשִׁפְשִׁיעַתִּי וְשַׁחֲסֵאתִי
לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם הַדֹּשֶׁה כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יִבְרָךְ עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַּסְבְּרוּ:
וְהֵם עֹנִים אַחֲרָיו. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

גמרא (סוכה דף ט"ב)

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ בְּשִׁלְשֵׁה דְבָרִים גְּדוּלָה גְּמִילוּת הַסְּדִים יִתֵּר מִן הַעֲדָקָה.
עֲדָקָה בְּמִמוֹנֵי גְּמִילוּת הַסְּדִים בֵּין בְּנוֹפוֹ בֵּין בְּמִמוֹנֵי עֲדָקָה לְעֹנִים.
גְּמִילוּת הַסְּדִים בֵּין לְעֹנִים בֵּין בְּעֲשֻׂרִים. עֲדָקָה בְּחַיִּים גְּמִילוּת הַסְּדִים
בֵּין לַחַיִּים בֵּין לַמֵּתִים:

משנה (קדושין סוף פרק א')

כָּל הָעוֹשֶׂה מַצְוָה אַחַת מִסְּדִים לוֹ וּמַאֲרִיבִים לוֹ יָמָיו וְנִחַל אֶת־הָאָרֶץ.
וְכָל־שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מַצְוָה אַחַת אִין מַטִּיבִים לוֹ וְאִין מַאֲרִיבִים לוֹ יָמָיו וְאִינוֹ
נִחַל אֶת־הָאָרֶץ: כָּל־שִׁשְׁנֵינוּ בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנֵה וּבְהִרְדָּף אָרֶץ לֹא בְּמִתְרָה הוּא
חוֹסֵא. שְׂנֵאֲמֵר וְהַחוֹס בְּמִשְׁלֵשׁ לֹא בְּמִתְרָה יִתַּק. וְכָל־שְׂאִינוֹ לֹא בְּמִקְרָא
וְלֹא בְּמִשְׁנֵה יִלֵּא בְּהִרְדָּף אָרֶץ אִינוֹ מִן הַשֹּׁשֶׁב:

גמרא (כתובות דף ט')

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יוֹשֻׁעַ אֶל מִפְּנֵי מַה אֲזַן בְּלֵה הַשָּׁה וְאֵלֶּיךָ שָׁלַח בְּכַף
מִפְּנֵי שְׂאֵם: יִשְׁמַע אָדָם דְּכָר שְׂאִינוֹ הִגּוֹן יִבַּר אֱלֹהֵי לְתוֹכָה:
תָּנוּ רַבָּנֵינוּ אֵל־שְׁמִיעַ אָדָם לְאֹנְיוֹ דְּבָרִים בְּסִלִּים מִפְּנֵי שְׂהֵאֲזוֹן נְכוּיָה
תְּחִלָּה לְאֶבְרִים:

משנה (סוף סוכה)

רַבִּי יוֹשֻׁעַ בֵּר רַבִּי אִמְרֵי בְרִי הוּא אִימַר רַבִּי חֲזַק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּב
כִּי הָדָם הוּא בְּנַפְשִׁי. וְאִמְרֵי לֹא תֵאכְלֵנוּ לְמַעַן יִרְכַּב לָךְ וְלִבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי
תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְיָ. וְכֵּה אִם הָדָם שְׂנַפְשׁוֹ שֶׁל־אָדָם קָצֵה כְּמַעַן הַפּוֹדֵשׁ

מִמֶּנּוּ מְקַבֵּל שְׂכָרָה. גִּזְלֵי וְעֲרִיצוֹת שֶׁנִּפְשׁוּ שֶׁלֹּא אָדָם מִתְאַוֶּה לָהֶם וּמִתְפַּדֶּתָן הַמִּירֵשׁ מֵהֶם עַל אֹנֶת בְּפֶה וּבְפֶה שֶׁיִּזְכֶּה לוֹ וּלְדַרְתּוֹ וּלְדַרְתּוֹ דִּרְתָּיו עַד סוּף כָּל הַדִּירוֹת:

גמרא (בבא בתרא דף י')

תַּנְיָא רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, גְּדוּלָה עֲדָקָה שֶׁמְקַרְבֶּת אֶת־הַנְּאֻלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בַּה אָמַר יי שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ עֲדָקָה כִּי קְרוּבָה יִשְׁנַעְתִּי לְבֹא וְעֲדָקְתִּי לְהַגְלוֹת: הוּא הִיא אֹמְרִי. עֲשֶׂרָה דְבָרִים קִשִּׁים נִכְרָא בְּעוֹלָם. הֵר קִשְׁיָה בְּרִזֵּל מִתְחַכּוּ, בְּרִזֵּל קִשְׁיָה אִשׁ מִפְּעֻפְעוּ, אִשׁ קִשְׁיָה מִיָּם מִכְּבִים אוֹתוֹ, מִיָּם קִשִּׁים עֲבִים סוּבְלִים אוֹתָם, עֲבִים קִשִּׁים רִחַ מִפּוֹרְתָם, רִחַ קִשְׁיָה גִּוּף סוּבְלָה, גִּוּף קִשְׁיָה פֶּחַד שׁוֹכְחֵי, פֶּחַד קִשְׁיָה יָיִן מְפִיגֵי, יָיִן קִשְׁיָה שְׁנָה מִפְּבִתָּהּ, וּמִתָּה קִשְׁיָה מִכְּלָם, וְעֲדָקָה מֵאֵלֶּת מִן הַמִּיתָה שֶׁנֶּאֱמַר וְעֲדָקָה תַּצִּיל מִפְּוֹת:

משנה (סוף סנהדרין)

נֶאֱמַר בְּעוֹלַת הַבְּהֵמָה אִשָּׁה רִחַ גִּיחוּחַ וּכְעוֹלַת הַעֵף אִשָּׁה רִחַ גִּיחוּחַ וּבִמְעוֹתָהּ אִשָּׁה רִחַ גִּיחוּחַ. לְלַמֵּד שֶׁאֵדָר הַפְּרֻדָּה וְאֵדָר הַמְּזוּעֵיט וּבְלִבָּר שׁוֹבֵנוֹ אָדָם אֶת־דַּעְתּוֹ לַשָּׁמַיִם:

גמרא (סוף)

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּרַעְיָי, בּוֹא וּרְאֵה מַה כְּתוּב בְּפָרְשֵׁת קַדְבָּנוֹת, שְׁלֹא נֶאֱמַר בְּהֵן לֹא אֵל וְלֹא אֱלֹהִים אֵלָּא לִי שְׁלֹא לִתֵּן פִּתְחוֹן פֶּה לְכַעַל הַדָּן לְחִלּוֹק:

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, מֵאֵי דְכְּתוּב וְאֵת תּוֹרַת הַחַטָּאת, וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם. כָּל־הַעוֹשֶׂה בְּתוֹרַת חַטָּאת כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב חַטָּאת וְכָל־הַעוֹשֶׂה בְּתוֹרַת אָשָׁם כְּאֵלוֹ הַקְּרִיב אָשָׁם:

משנה (אחריה סוף סוף מ')

הַאֲבָרִים אֵין לָדָם שְׁעוֹר. אִפִּילוּ פְּתוּחַ מִפְּוֹת מִן הַפֶּתַח וּפְתוּחַ מִכְּוֹת מִן הַגְּבֻלָּה וּפְתוּחַ מִפְּעוּרֵי־שָׂדֶה מִן הַשָּׂרִיז מִטְּמֵאִים טְמֵאָתָם: מְאֻהָּיִם וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה אֲבָרִים בְּאָדָם. שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת הַרְגֵּל שְׁשָׁה בְּכָל־אַצְבָּע, עֲשָׂרָה בְּקַרְסָל, שְׁנַיִם בְּשׁוֹק, חֲמִשָּׁה בְּאַרְבְּבָה, אֶחָד בְּיָרֵךְ, שְׁלֹשָׁה בְּקַטְלוּת, וְאֶחָד עֶשֶׂר צִלְעוֹת, שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת הַיָּד שְׁשָׁה בְּכָל־אַצְבָּע, שְׁנַיִם בְּקַנָּה, וְשְׁנַיִם בְּמַרְפֵּק, אֶחָד בְּזִרְעוֹ, וְאַרְבָּעָה בְּכַתְף, מֵאָה וְאֶחָד מֵאָה וּמֵאָה וְאֶחָד מֵאָה. וְשְׁמוֹנָה הַחֲלוֹת שֶׁבְּשׂוֹרְתָהּ. תְּשַׁעָה בְּרֵאשִׁי, וְשְׁמוֹנָה בְּצִנְאָר, שְׁשָׁה בְּמַתְפֵּחַ שֶׁל־לֵב, חֲמִשָּׁה בְּנִקְבֵי־וֹ, כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִטְּמֵא בְּמַעַע

(*) כְּתוּבָה וְכֵן דף ק"ד פ"ג סניח י"ז יתרים וע"ל.

וּבְמִשְׁאֵל וּבְאֵהָל, אֵימָתִי, בְּזֶמֶן שְׁיִשׁ עֲלֵיהֶם בְּשֵׁר בְּרֹאֵי. וְאִם אִין עֲלֵיהֶם
בְּשֵׁר בְּרֹאֵי מְטַמְּאִים בְּמַנְעֵ וּבְמִשְׁאֵל וְאִינָם מְטַמְּאִים בְּאֵהָל:

נמרא (טה חי פ"ה)

יִישׁ לְקִישׁ מִשָּׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַמְנַסְיָא אֵימַר, וְיָבֵן יי אֱלֹהִים אֶת־
הַתְּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיאָהּ אֶל־הָאָדָם, מִלְּמַד שֶׁקִּלְעָה בְּקִדּוּשׁ
בְּרַחֵךְ הוּא לְחַדָּה וְהַבִּיאָה אֶעֱלֵ אָדָם הָרֵאשׁוֹן. שְׁבֵן בְּכַרְבֵי הַיָּם קֹרִין
לְקִלְעָתָא בְּגִיתָא:

וְאֵלֶּכּ פְּרַחַת עֲקִידָה וּפְרַחַת הַטֵּן וְעַמֻּחַת הַדְּמִחַת וּפְרַחַת תְּנוּמָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא מְסֻדָּד כְּמַסְעֵד יוֹם לַחֲלוֹן
(דף 500 והלאה) עַד הַנְּקִיבָה לַיּוֹם לַחֲלוֹן, וּכְמוֹתֶיהָ יֵאָסֵר נְקִיבָה א.

(בְּקִשָּׁה לַיּוֹם שֵׁנִי.)

וּכְסֻלָּין חוֹטְרִים תַּחֲנוּן לִין לְחַמְרָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּכַּפֵּר לִי עַל כָּל־פְּשָׁעַי
וְתַמְחַל לִי עַל כָּל־עֲוֹנוֹתַי. כִּי רַבּוּ מִשְׁבּוֹבוֹתַי. לֵךְ חַסְאֵתִי עִוְתִי וּפְשָׁעֵתִי
כְּדַדְתִּי וְקִשְׁיִתִּי עֲרַף. סָרַתִּי מִמַּעֲוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחָה לִי:
אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי קִבְּלֵנִי בְּחַשׁוּבָה. שְׁלַמְדָה לְפָנֶיךָ, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעַנִי וְרַעַה תְּשׁוּבָתִי, וְנִקְנֵי מִשְׁנֵיאוֹת וּמַעֲסֵתְרוֹת. וְאֵהָיֶה מִן
הַשְּׂבִיבִים אֲלֶיךָ בְּכָל־לֵבָם אֲשֶׁר הִסְאָתָם לֹא תִזְכּוּר עוֹד: וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי מִצָּר הַדַּע, וּמִכָּל־עֲרָה וְעַדְכָּה וְתַכּוֹנָה
מַעֲשֵׂה יָדַי, וְתַרְפָּא אֶת־מַכּוֹתַי וְאֶת־מִקְאֹבַי, וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִי וְעַדְכָּה בְּבִיתִי
וְלֹא שׁוֹד וְשֹׁבֵר בְּגַבְלִי, וְאֵהָיֶה מִן יִרְאִיָּה וּמַעֲוֵשֵׁי רַעֲוִיָּה, וְתִשְׁכִּילֵנִי שְׂכָל
טוֹב מִלְּפָנֶיךָ, לְמַעַן אֲשַׁכֵּיל בְּכָל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וּבְכָל אֲשֶׁר אֶסְבֶּה שֵׁם עַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּאֲסַפְנֵי אֲלֶיךָ וְתוֹצִיאֵנִי מִשְׁלוֹם אֶל־שְׁלוֹם. וְאֶכְעַא חֵן וְחֶסֶד
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רֹאֵי: אֲדַנְיִי וְשִׁמְעָה אֲדַנְיִי וְסִלְחָה אֲדַנְיִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל הַטְּאֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שִׁקְהָ נִקְרָא עַל עֵיךָ וְעַל עַמְךָ: יי שְׁמַעָה
בְּקוֹלִי הַתְּרַוְוָה אֲנִיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל־פֶּה. בְּרַחֵךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נְקִיבָה לְחַמְרָה מִעֵין יְכִידַת הַיּוֹם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲרוֹן הַכֹּל וְשְׁלִיט בְּעוֹלָמָה
אֲשֶׁר הִבְדִּילָתָה לְבַסְאָה הַעֲלִיזִים בַּיּוֹם הַזֶּה. בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּבַדִּילֵנִי
מִכָּל־חַטָּא וְעוֹן וְאֲשַׁכְּמָה וְרַשַׁע וְתַבְדִּילֵנִי מִן הַחַטְּעִים. וְתַתְּרֵךְ לִנִּי מִשְׁחָלְכִים
בֵּין הָעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ וְתַצִּילֵנִי מִדִּינָה שְׁלֹגְהֵנָם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצִּילֵנִי

וְאֵת־כָּל־עַמּוּקַת יִשְׂרָאֵל הַשְּׁטִיפֶת מַיִם. (וְהוֹלִיבֵי יָמִים וְעוֹבְרֵי נְהַחֲתַת הַצִּיָּלִים
 מִנְחָשׁוּל שְׁלֵיִם וּמִשְׁבֻּלַת מַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי תַעֲבֹד בַּמַּיִם אֶתְךָ אֲנִי
 וּבְנֵהֲרַחֵת לֹא יִשְׁטָסְךָ כִּי תִלְךְ בְּמַי אִשׁ לֹא תִפְּוֶה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר בְּךָ.
 וְתִצְלַגְנִי וְאֵת־כָּל־עַמּוּקַת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל־פְּגַע רַע וּמִכָּל־חַזָק בֵּין בָּיִם וּבֵין
 בִּיבֻשָׁה. וְאֲנִי וְכָל־עַמּוּקַת יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לַיְלָה הַרְתָּמִים, כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּסַלֵּת
 כָּל־פֶּה. בְּרַחֵךְ אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּסַלֵּה:

מ ע מ ד ל י ו מ ש ל י ש י

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוֹה הַפְּזִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
 הַיִּבְשָׁה וְהִירְבֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים יִבְשָׁה אֶרֶץ וְלִמְקוֹה הַפְּזִים קָרָא יָמִים
 וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּרְטוּב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּרְשָׁא הָאָרֶץ וְהָשָׂא עֹשֵׁב מִזֵּרִיעַ זֶרַע
 עֵץ פָּרִי עֵשָׂה פְרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר וַרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וְהִירְבֵן: וְהוֹצֵא הָאָרֶץ
 וְהָשָׂא עֹשֵׁב מִזֵּרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר וַרְעוּבוּ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא
 אֱלֹהִים כִּרְטוּב: וַיַּדְּעֶרֶב וְהִירְבֵן בְּיּוֹם שְׁלִישִׁי:

נביאים (יחל ב')

וַיִּקְרָא יי לְאֶרֶצוֹ וַיַּחֲמֹל עַל־עַמּוּ: וַיַּעַן יי וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲגִנִי שִׁלְחָ לְכֶם
 אֶת־הַדְּבָר וְהַתִּירוּשׁ וְהִיצֵרְוּ וּשְׁבַעְתֶּם אִתּוֹ וְלֹא־אֶתֶּן אֶתְכֶם עוֹד תְּדַשֶּׁה
 בְּגוֹמִים: וְאֶת־הַצִּיָּוִן אֶרְחִיק מֵעַלְיֵכֶם וְהִדְחִיתִיו אֶל־אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמַמָּה אֶת־
 פְּנֵי אֱלֹהִים הַקָּדְמָנִי וְסוּפוֹ אֱלֹהִים הָאֲחֵרִין וְעֵלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל צִתְנָתוֹ כִּי
 תְּגִדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֲלֹהֵי־רָאִי אֶדְמָה גִּילִי וּשְׁמַחֵה בִּיהַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת: אֵל
 תִּירָא כְּבִמֹּת שְׂדֵי כִּי רָשָׂא נִאֲחַת מִדְּבַר כִּי־עֵץ נִשָּׂא פְרִי תִאֲנֶה וּנְקָן
 נָתַנּוּ חֵילִם: וּבְגֵי צִיָּן גִּילוֹ וּשְׁמַחֵה בְּיִ אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לְכֶם אֶת־הַפְּסוּדָה
 לְעִדְקָה וַיִּחַד לְכֶם גִּשְׁם מַדְהָ וּמִלְקוּשׁ בְּרִאשׁוֹן: וּמִלֵּא הַגְּרֻטוֹת בָּר וְהַשִּׁיקוּ
 הַקָּבִים תִּירוּשׁ וְתַעַד: וְשִׁלַּמְתִּי לְכֶם אֶת־הַשָּׂנִים אֲשֶׁר אֵכֹל הָאֲרָבָה הַיָּלֵק
 וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזִם חֵיל תְּגִדִּיל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בְכֶם: וְאֵבֵלְתֶם אֲכֹל וּשְׁבַעֵ
 וְהִלַּלְתֶם אֶת־שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עֲשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמּוּ
 לְעוֹלָם: וַיִּדְעֶתֶם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא
 יִבְשׁוּ עַמּוּ לְעוֹלָם:

(*) טעם שזכר הולכי ימים נבקה וי, והולכי טנחת נבקה יום שלישי ושבתה כיום ד' ויולחת
 כיום ה', יסודו נחמיה כ"ז ע"ג, חנני טעמי טחכסין נכה"כ ויזכין ד' חעניות, כמי כסת כליזי טכני
 ותחשיב, כמי על יודי היס כליזי על הולכי טנחת כתיבי על חסבה אל תסול על החינוקות כתיבי
 על טנחת ושימיות ע"ל והנה כקזת הללו לקוחות טס' עמי מין חד נלו טס נלשן טנחה לטוד
 והאחיק על טטק לפי תוכן ישרות הטלונה.

(תהלים ס"ב)

מזמור לאסף אלהים נצב בעדה אל בקרב אלהים ישפט: ערמתי
 תישפטר עול ופני רשעים תשאור סלה: שפט דל ותום עני ורש תצדיקו:
 פלטי דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשקה יתהלכו
 יפוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליזן כלכם: אכן
 באדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי
 אתה תנחל בכל הגוים:

(דברים ל"ב)

ירבבה על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו דבש מסלע ושמן
 מחלמיש צור: המאת בקר וחלב צאן עסחלב פרים ואילים בגרבשן
 ועתודים עסחלב פליות תשה ודסענב תשתהחמר: וישמן ישרון ויבטט
 שמנת עבית פשית וישש אלוה עשרו וינגל צור ישעתו: והנאה בנרים
 בתועבת יבעיהו: זבחו לשדים לא אלה אלהים לא דעום חדשים מקרב
 פאו לא שערים אבתיכם: צור ילדה תשי ותשכח אל מחלקה:

(סוכת תמיד פרק שלישי)

אמר להם הממנה, בואו והפיכו מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח
 הפנימי מי מדשן אתהמנורה מי מעלה אברים לבבש. הראש. והרגל.
 שתי הנדים. העקץ והתגל. החזה ותגדה. ושתי הרפנות. והגבנים.
 והסלת. והחבתים. והזין. הפיכה וכה מי שזכה: אמר להם הממנה צאו
 וראו אם הגיע זמן השחיטה. אם הגיע הזאה אומד ברקו. מהתניא כך
 שמואל אומר, האיר פני כל המורה עד שהוא בחכרו. והוא אומר הן:
 אמר להם, צאו והביאו לי טלה מלשכת הפלאים, והרי לשכת הפלאים
 היתה במקצוע צפונית מערבית. וארבע לשכות היו שם. אחת לשכת
 הפלאים ואחת לשכת החותמות ואחת לשכת בית המוקד ואחת לשכת
 שהיו עושים בה לחם הפנים: נכנסו ללשכת הפלים והציאו מצם חשעים
 ושלשה פלי כסף וכלי זהב. השקו אתהתמיד בכוס שרדב, אף על פי
 שהוא מבקר מבקר מבקרים אותו לאור האבקות: מי שזכה בתמיד
 כושכו והולך לבית המטבחיים. ומי שזכה באברים הולכים אחריו. בית
 המטבחיים היה לצפוני של מזבח ועליו שמונה עמודי נגסין ורבעים של
 ארץ על גביהם. ואנקליות של ברזל היו קבועים בהם. ושלשה סדרים היו
 לכל אחד ואחד. שבהן תולין. ומסשיטין על שלתנות של שיש שבין
 העמודים: מי שזכה בדשן מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימים. וארבעה

כלים בידם, הפני והפז ושני מפתחות: הפני הזמה לתרוב גדול של ידב
 מחזיק קבצים וחצי. והפז הזמה לקחת גדול של ידב. ושני מפתחות היו
 אחד יחד לאפרת השחי ואחד פותח בית: בא לו לשפשף הצפוני ושני
 קשפשין היו לו לשער הגדול אחד בצפון ואחד בדרום. שבהחם לא נכנס
 בו אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל ויאמר אלי יי השער
 הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יי אלחי ישראל בא בו והיה
 סגור. נטל ארדהמפתח ופתח ארדהפושש, נכנס לתא ומן התא אל
 החיכל עד שהוא מגיע לשער הגדול. הגיע לשער הגדול העביר אתהצנר
 ואתהפוחות ופתחו. לא היה שחם השחם עד ששומע קול שער הגדול
 שגפפתח: מירחו היו שומעים קול שער הגדול שגפפתח, מירחו היו שומעים
 קול הפנרפה, מירחו היו שומעים קול העז שעשה ברוקטין מכני לכירה,
 מירחו היו שומעים קול גביני ברוז, מירחו היו שומעים קול החליל, מירחו
 היו שומעים קול הצלצל, מירחו היו שומעים קול השירה, מירחו היו שומעים
 קול השופר. ויש אומרים אף קול של רבקה גדול בשעה שהוא מזכיר את
 השם ביום הכפרים. מירחו היו מרחים ריח פסים נקמרת. אמר רבי
 אלעזר (נ"ו ר' י"ט) ברהגלי, עוים היו לבית אבא בדר מבגר והיו מתעטשות
 מריח פסים הנקמרת: מי שזכה ברישון מוצח הפנימי נכנס ונטל אתהפני
 והגידו לפניו והיה חופן ונתן לתוכו. וכאחרונה כבד אתהשאר לתוכו
 והגידו ויצא: מי שזכה ברישון הפנורה נכנס ומצא שתי גרות מנרחות
 דולקים, מדיחן אתהשאר ומניח אתאלו דולקים במקומם. מצאם שפכו,
 מדיחנם ומדלקים מן הדולקים ואחר כך מדיחן אתהשאר. ואכן היה לפני
 הפנורה ובה שלש מעלות שעליה הבהן עומד ומישיב ארדהגרות.
 והניח אתהפז על מעלה שניה ויצא:

ויהי כסדר

ברחוקתמי ברכות שבמקדש היו אומרים עד העולם. משקלקלו
 המינים ואמר אין עלם אלא אחד, התקינו שיהיו אומרים מן העולם ועד
 העולם: והתקינו שיהא אדם שואל אתשלום חברו בשם שגאמר והנה
 בעו בא מבית לחם ויאמר לקוראים יי עמכם ויאמרו לו יברכה
 יי ויאמר יי עסקה גסד החיל. ואמר ואל תבא בו זקנה אפך. ואמר
 שת לעשות ליי הקד תורה. רבי נתן אמר הפרו תורה משום שת
 לעשות ליי:

נמרא (ברכות דף ס"ג)
 תבניא הלל הזקן אימר, בשעת הפכגיסין פאר בשעת המסורין כגם.
 אם ראית דור שהתורה חביבה עליו, פור, שנאמר יש מסור ונוסף עוד,
 ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו, כגם, שנאמר עת לעשות ליי
 הפרו התורה:

משנה (יבמות פ"ד ר"ג)
 בא לו אצל שער המשתלח וקמך שתי ידיו עליו ומתעדה. וקב היה
 אימר אנא השם הטאו עוו פשעו לפניה עפקה בית ישראל. אנא בשם
 כפרנא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעו ושפשעו לפניה עפקה
 בית ישראל, ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לשחר
 אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תהדרו: והבגים והעם העומדים בעזרה
 בשחיז שומעים שם המפרש שהוא יצא מפי כהן גדול, היו טרעים
 ומשתחרים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

נמרא (סוף מגילה)
 תגו רבנן, משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניני
 שליום, הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות תע בתע:

משנה (יבמות ס"ח פ"ד ר"ג)
 האיש מעזה על פרה ורביה אכל לא האשה. רבי יוחנן ברברקה
 אימר על שניהם הוא אימר ויברך אתם אלהים ויאמר להם פרה ורבי:

נמרא (שם דף ס"ט)
 תגו רבנן, וברוח אימר שובה יי רבבות אלפי ישראל, מלמד שאין
 השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל: הרי שהיו
 ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר אחד וזה לא עשק בספירה ורבקה
 נמצא שזה גורם לשכינה שתסתלק מישראל. אפא תנן אימר משום רבי
 אליעזר, חייב מיתה שנאמר ובנים לא היו להם, הא אם היו לדם בגים
 לא מתו. אחרים אומרים, גורם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר להיות
 לה לאלהים ולירעה אתה, בזמן שארעה אתה שכינה שורה עליכם.
 אין ירעה אתה, על מי שורה על העצים ועל האבנים:

משנה (סוף סוכה)
 רבי תנניא ברעקשניא אימר, רעה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
 לפיכה הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יי חסד למען צדקו וגדיל
 התורה ויאדיר:

(נמרא נח יד י"א)

תנאיא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה מוכנה על קפה של צדקה. פעם אחת באת אישה לפניו בשני בצורת אמרה לו רבי פרנסני, אמר לה העבדה שאין בקפה של צדקה פלוג. אמרה לו רבי אם אין אתה מפרנסני הרי אישה ושבעה בניה מתים. עמד ופרנסה משלו: לימים חלה בנימין הצדיק ונקה למות. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אתה אמרת בלתי מקיים נפש את מישראל פאלו קים עולם מלא ובנימין הצדיק שהחיה אישה ושבעה בניה ימות בשנים מעטות הללו. מיד קרעו לו גזר דינו. תנא הוסיפו לו עשרים ושנים שנה על שנתיו:

משנה (ס"ח ע"ט)

רבי שמעון בדעקשיא אמר, זקני עם הארץ כל זמן שפזוקינים דעתם מסופת עליהם, שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקה. אבל זקני תורה אינם כן. אלא כל זמן שפזוקינים דעתם מתישבת עליהם, שנאמר בלשישים חכמה וארך ימים תבונה:

נמרא (ח"ו י"ד ע"ט)

אמר רבי אלעזר, אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה, שנאמר תלה ארץ על בלימה:

משנה (נדרים ס"ד פ"ד ע"ג)

כרתינגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, רבי מאיר אמר אף לא נגעי קרוביו: בלתינגדים אדם מתיר חוץ מנדרי עצמו, רבי יהודה אמר אף לא נדרי אישתו שבינה לבין אחרים: בלתיבטורות אדם רואה חוץ מבטורת עצמו:

נמרא (נח יד י"א)

תנו רבנן, שלשה יחדשים הראשנים הולך דר בפדור היתותון. אקעעים הולך דר בפדור האקעעי. אחרונים הולך דר בפדור העליון. וכן שהגיע זמנו לעאת מתהפך ויורד, וזה חבלי אישה:

והוא מראת עקרה ופראת הון ועצרת הכוחות ופ' הקטורת תוסף, כמו אבול מסולד נסעוד יום ראשון (דף 500 והלכה) עד בכקס, וזו יאמר נקס וזו.

(בקשה ליום שלישי.)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. לטהר מחשבות לבבי ולטבון מעגה לשוני. ויהיה עם פי בעת הטיפי ועם לבי בעת מחשבי ועם ידי בעת מעבדי. ואלא אמר לפניך דבר שאינו הגון ושלא כרענה. ועודני על דבר פבוד שמך: רבן העולם מים גלוי וידוע לפניך אשר רצוני

לעשות רצונה, אלא שהשאור שבמטה מערב: והיו רצון מלפניו יי
 אלהי ואלהי אבותי, שתכניע וחסיר יצר הרע מפני והחזיקה
 מפאתיכו וארבעים ושמנה אברי, ואל יבטלני מדרכיך השובים: וכן
 בלבי יצר השוב לשמור חמיה ובלעשות רצונה ולעבדך בלבב שלום:
 אגא שמעה תפלתו יי ושותתי האונה אלהי מעתי אלהי תהיה כי גר
 אנכי עמך תושב בכל אבותי: ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים גרבי
 חסדך ענגי באמת ישעך: כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה
 שומע תפלה:

בזה חרות מעין ימות היום.

יהי רצון מלפניו יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן, עורך שלחן
 לבריותיו. אשר גלות ארץ ביום הזה ומלאת פני תבל תנובה לתת חיים
 לעם עליה ומוזן להולכים בה. שתמציא ברחמיה הרבים מזונותינו לנו
 ולכל עמך בית ישראל, ותזמין פרנסתנו שלמה ועל הדרך תכבוד, פד
 שנוכל לעבדך בלבב שלום. ותצל כל הולכי דרכים ומדברות מחזות
 רעות ומפליגנים רעים ומפלשטן ומבך פלאיב ואורב בדרך בפתוב
 כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל דרכיך: על פנים ישאונה פרתנוף באבן
 רגלך: ואנהנו וכל עמך בית ישראל בכלל הרחמים. כי אתה שומע תפלת
 כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום רביעי

תורה
 ויאמר אלהים יהי מארת ברגיע השמים להכדיל בין היום וקן
 הלילה והיו לאחת ולמעדים ולמים ושנים: והיו למארת ברגיע השמים
 להאיר על הארץ והירקן: ויעש אלהים את השני המארת הגדלים את
 המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
 השובים: ויתן אתם אלהים ברגיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל
 ביום ובלילה ולהכדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים ברישבו: ויהי
 ערב והירקן יום רביעי:

(נביאים וירמיה לא)

פה אמר יי נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה
 רגע היום והלילה גליו יי עבדות שמו: אמר שני חוקים האלה מלפני גאם

י גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני בלתימים: כה אמר יי אם יבדו לשמים למעלה ויחקרו מסדרארץ למטה גם אני אפאם בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאסי: הנה ימים באים נאסי ונבנתה העיר ליי מפגדל תנגאל עד שער הפנה: וצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונכב גערת: וכל העמק הפגרים ותלשן וכל השדמות עד נחל קדרון עד פני שער הססים מורתה קדש ליי לא ינתש ולא יתהרם עוד לעולם:

כתובים (תהלים צד)

אל נקמות יי אל נקמות היסיע: הנשא שפט הארץ השב נמול על גאים: עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק יתאמרו בלפעלי און: עפוק יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר יתנו ויתומים ירחו: ויאמרו לא יראיה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בפערים בעם וקסלים מתי תשקלו: הנמע און הלא ישמע אסיער עין הלא יביט: היטר גוים הלא יבית המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם כי הפה הבל: אשר הנבר אשר תסרנו יה ומתורתה תלפדנו: להשקיש לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא ימש יי עמו ונחלתו לא יעזב: ברעד צדק ישוב משפט ואתיו כל ישרי לב: מריקום לי עסמרעים מר יתצב לי עספעלי און: לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אבאמתי מסה רגלי חסדה יי יסערגי: ברב שרעפי בקרבי תנחומיה ישעשעו נפשי: היתכרה כסא הוות יצר עמל עלרחק: יגדו עלנפש צדיק דם גקי ילשעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי לעזר כחסי: וישב עליהם אתי אנם וברעתם יעמיתם יעמיתם יי אלהיני:

תורה (ויקרא לז)

וירא יי וינאץ מפעם בגוי וננתיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אתרתם כי דור תרפכת הפה בגוים לא אמן כם: הם קנאני בלא אל בעסוני בהבלים ואני אקניאם בלאעם בגוי נבל אבעיסם: בראש קדחה כאפי ותיקד עד שאל תחתית ותאכל ארץ ויכלה ותלהט מסדי תרים: אספה עלימו רעות תצי אכלה כם: מוזי רעב וילחמי רשף וקטב סרירי וישן כהמת אשלידכם עסחמת וחלי עפר: מחוץ תשקלחרב וימדרים אימה גם סדור גם כחלה יונק עסאיש שיקרה: אמרתי אסאיתם אשקיתה פאניט וכרם: לולי בעס איוב אגור פקינכרו צרימו סך יאסרו ידנו רמה ולא יי פעל בלזאת: בירתי אבד עצות הפה ואין ברהם תבונה:

משנה (מסכת תמיד פרק רביעי)

לא היו כופתים את השלה אלא היו מעקדים אותו. מי שזכו באברים
אוחזים בו: וקבץ היתה עקרתו ראשו לדרום ופגיו למערב. והשחט שמד
בפזורה ופגיו למערב. של שחר הנה נשחט על הרן צפונית מערבית על
טבעת שניה. של בין הערבים הנה נשחט על הרן מזרחית צפונית על
טבעת שניה: ישחט השוחט וקבל המקבל. קא לו להרן מזרחית צפונית
ונתן מזרחה צפונית. מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. אשרי הדרם
הנה שופך על יסוד דרומי: לא הנה שובר בו את הרגל אלא נוקבו מתוך
ערבבו ותולה בו. הנה מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה. הגיע לחזה
חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו. חתך את הכרעים ונתנם למי שזכה
בהם. מרק את הפשיט. קרע את הלב והוציא את דמו. חתך את הכרעים
ונתנם למי שזכה בהם. עלה לרגל הימנית חתכה ונתנה למי שזכה בה.
ושתי גזיים עפה. קרעו ונמצא כלו גלוי לפגיו. נטל את הפדר ונתנו על
בית שחיטת הראש מלמעלה. נטל את הכרבים ונתנם למי שזכה בהם
לחדים. והפרס מדיחים אותה בבית המדיחים כל צרכה. והכרבים מדיחים
אותם שלש פעמים במעוטה על שלחנות של שיש ושגין העמודים: נטל
את הפסין והפריש את הראה מן הכבד ואצבע הכבד מן הכבד ולא הנה
מזוזה ממקומה. נקב את החזה ונתנו למי שזכה בו. עלה לדופן הימנית
הנה חוהך ויורד על השדרה ולא הנה נגוע בשדרה. עד שהוא מגיע לבין
שתי צלעות רפות. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והכבד תלוי בה. קא
לו לגרה. והגיה בה שתי צלעות מבין ושתי צלעות מבין חתכה ונתנה למי
שזכה בה. ותקנה והלב והראה תלויים בה: קא לו לדופן השמאלית והגיה
בה שתי צלעות רפות מלמעלה ושתי צלעות רפות מלמטה וקבץ הנה מגיה
בחדתה. נמצאת מגיה בשתייהן שתיים שתיים מלמעלה ושתיים שתיים
מלמטה. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והשדרה עפה והשחול תלוי בה.
והיא היתה גדולה. אלא של ימין קורן גדולה מפני שהכבד תלוי בה.
קא לו לעקץ חותם ונתנו למי שזכה בו. והאלה ואצבע הכבד ושתי
הקלזות עפו. נטל הרגל השמאלית ונתנה למי שזכה בה: נמצא כלם
עומדים בשורה והאברים בידם. הראשון פראש ורגל הראש בימינו
והטמו בלפי זרועו. וקרניו בין אצבעותיו. ובית שחיטתו מלמעלה והפדר
נתן עליה. הרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ. השני בשתי ידיו.
של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. השלישי בעקין

וּבְרַגְלֵי הַעֲקֹץ בִּימֵינוּ וְהָאֱלֹהִים מִדְּלִדְלֵת בֵּין שְׁתֵּי אַצְבְּעוֹתָיו, וְאַצְבְּעַת הַכֶּבֶד
 וְשְׁתֵּי הַבְּלִיּוֹת עִמּוֹ. וְהַרְגַּל שֶׁר־שָׂמְאֵל בְּשִׂמְאָלוֹ וּבֵית עוֹרוֹ לַחֲזוֹן. הַרְבִּיעִי
 בְּחֻזָּה וּבְגֵרָה. הַחֲזָה בִּימֵינוּ וְהַגֵּרָה בְּשִׂמְאָלוֹ וְצִלְעוֹתָיו בֵּין שְׁתֵּי אַצְבְּעוֹתָיו.
 הַחֲמוּשִׁי בְּשְׁתֵּי דַפְנוֹת, שְׁלֹשִׁמִין בִּימֵינוּ וְשֶׁר־שָׂמְאֵל בְּשִׂמְאָלוֹ וּבֵית עוֹרָן
 לַחֲזוֹן. הַשִּׁשִּׁי בְּקַרְבִּים הַגְּתוּנִים בְּבִקְדָה, וּכְרַעֲיָם עַל גְּבִיחָם מִלְמַעְלָה.
 הַשְּׁבִיעִי בְּסִלְתָה. הַשְּׁמִינִי בְּחֻבְתִּים. הַתְּשִׁיעִי בְּגִיץ. הַלְּכוּ וּגְתוּגוּם מִתְּצִי הַכֶּבֶשׂ
 וְלִמְטָרָה בְּמַעְרָבוֹ, וּמְלָחוּם. וַיְהִי וַיָּבֵא לָהֶם לֶלֶשׁבֶת הַנְּזוּיֹת לַקְרוֹת
 אֶת־שָׁמְעוֹ:

פאה (ס"ה ס"ק י"ט"ג)

מִי שֶׁיִּשְׁרְלוֹ חֲמוּשִׁים וְזוֹ וְהוּא נֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם הָרִי זֶה לֹא יִשְׁאֹל: וְכֹל
 מִי שֶׁאִינוּ צָרֵךְ לִשְׁאֹל וְנוֹטֵל, אִינוּ נִפְטָר מִן־הָעוֹלָם עַד שֶׁיִּצְטַקֵּךְ לְבְרִיּוֹת.
 וְכֹל־מִי שֶׁהוּא צָרֵךְ לִשְׁאֹל וְאִינוּ נֹטֵל, אִינוּ מֵת מִן הַזְּקֵנָה עַד שֶׁיִּפְרָגֵם
 אֲחֵרִים מִשְׁאֵלוֹ, וְעַרְוֵי הַכְּתוּב אֵימֵר בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּין יְהוָה
 יי מְבַטְחוֹ:

נפרא (ברכות י"ב ב"ה)

תָּגוּ רַבְּנֵנוּ בְּשִׁחְלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר נִבְּנֵנוּ תַלְמִידָיו לְבִקְרוֹ. אָמְרוּ לוֹ,
 רַבֵּינוּ, לִמְדֵנוּ אֲרֻחוֹת חַיִּים וְנוֹכָה כְּהֵן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לָהֶם הַזְּהַר
 בְּקַבּוּד חֲבָרִיבִים וּמִנְעוּ כְּגִיבִים מִן הַתְּגִיזֵן וְהַשִּׁיבוּם בֵּין בְּרַבִּי תַלְמִידֵי
 תַּקְמִים וּכְשֶׁאַתֶּם מִתְּפַלְלִים רְעוּ לִפְנֵי מִי אַתֶּם עוֹמְדִים. שֶׁבְּשִׁבִיל כָּךְ
 תִּזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: וּכְשֶׁחֲלָה רַבֵּן יוֹתָן בְּרַבִּי נִבְּנֵנוּ תַלְמִידָיו לְבִקְרוֹ.
 בְּזֶן שֶׁרָאָה אוֹתָם הִתְחִיל לִבְכוֹת. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו, רַבֵּינוּ גַר יִשְׂרָאֵל
 עֲמַד הַיָּמֵי פִּטְיֹשׁ הַחֲזִק מִפְּנֵי מָה אַתָּה בּוֹכֵה. אָמַר לָהֶם אֱלֹהֵי הַיּוֹ
 מְלִיכִים אוֹתִי לִפְנֵי מִלְּךְ בֶּשֶׁר וְדָם שֶׁהֵיָם בֶּן וּמְטָר בְּקָבֵר, שָׂאֵם בַּעֲסֵם
 עַל־אֵין בְּעֵסוֹ בְּעֵס עוֹלָם, וְאֵם אוֹסְרֵנִי אֵין אִסּוּר אִסּוּר עוֹלָם, וְאֵם מְמִיתֵנִי
 אֵין מִיתַת מִיתַת עוֹלָם. וְאֵנִי יָכוֹל לְפִיסֵם בְּדַבָּרִים וּלְשַׁחַדוֹ בְּמִמּוֹן. וְאִף
 עַל פִּי כֵן הֵיָתִי בּוֹכֵה. קַל וְחִמּוֹר עֲבָשׁוּ שְׂמִילִיכִים אוֹתִי לִפְנֵי מִלְּךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חַי וְקַיִם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. שָׂאֵם
 בַּעֲסֵם עַל־י בְּעֵסוֹ בְּעֵס עוֹלָם, וְאֵם אוֹסְרֵנִי אִסּוּר אִסּוּר עוֹלָם, וְאֵם מְמִיתֵנִי
 מִיתַתִּי מִיתַת עוֹלָם, וְאֵנִי יָכוֹל לְפִיסֵם בְּדַבָּרִים וּלְשַׁחַדוֹ בְּמִמּוֹן. וְלֹא עוֹד
 אֵלָּא שֶׁשֶׁשׁ לִפְנֵי שְׁנֵי דְרָכִים אֶחָד לְגִיהֵנָם וְאֶחָד לְגִרְעָרָן וְאֵנִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה
 תִּדְּךְ מְלִיכִים אוֹתִי. וְלֹא אֶכְפֶּה: אָמְרוּ לוֹ, רַבֵּינוּ בְּרַבְּנֵנוּ. אָמַר לָהֶם, יְהִי

רָעוּן שִׁיחָא מוֹרָא שְׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בְּשׂוֹר וְדָם: אֲמַרְדּוּל תְּלַמִּידוֹ, עַד כֵּן. אָמַר לָהֶם וְלֵךְ. תְּדַעוּ בְּשִׂאֲדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אִמְרָא שְׂלָא יִרְאֵי אָדָם:

משנה (סוף יומא)

תֵּאמְרֵי אַחְמָא וְאִשׁוּב אַחְמָא וְאִשׁוּב, אִין מִסְפִּיקִים בְּיָד לַעֲשׂוֹת הַשׁוֹבְרִי. אַחְמָא וְיִם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר. אִין יוֹם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר: עֲבָרֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר. עֲבָרֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ, אִין יוֹם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר עַד שְׂוִירְצָה אֶת־חִבְרוּ: אֶתְחִיזוּ דְרֵשׁ רַבִּי אֱלֶעָזָר בְּךָ עוֹרְדֵי, מְכַל חֲפֵאֲתֵיכֶם לְפָנֵי יְיָ תַסְבְּרוּ, עֲבָרֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר. עֲבָרֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ אִין יוֹם הַכְּפָרִים מְכַפֵּר עַד שְׂוִירְצָה אֶת־חִבְרוּ:

גמרא (פגלה דף כ"ח)

שָׁאֵל רַבִּי עֲקִיבָה אֶת־רַבִּי נְחוֹנְיָא תְּגַדּוּל אָמַר לוֹ בַּפֶּה הֵאָרְכְתָּ יָמִים. אַתּוּ נְחוּי וְקֹא־מִדּוּ לֵה. סֵלַק יִתְב אַרְשָׁא דְדַקְלָא אָמַר לוֹ, רַבִּי אִם נָאֻמַד בְּבֶשׁ לְמַה נָאֻמַד אָדָר. אָמַר לָהֶם צְרָבָא מְרַבְנָן הוּא שְׂבִיקוּדֵי. אָמַר לוֹ אָדָר מִיָּחַד שְׂבִיעֵרֹחַ. אָמַר לוֹ מַעֲמִי לֹא קִבְלֵתִי מִתְּגוֹרָה וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל מְדוּתִי וְתָרַן בְּמַמְזִנֵי דְחֵיתִי: לֹא קִבְלֵתִי מִתְּגִית. פִּי הָא הִיא דְרַבִּי אֱלֶעָזָר כִּי הָא מְשַׁדְרֵי לֵה מִתְּגוֹת מִבֵּי גְשִׁיָּאָה לֹא הָדָה שְׂקָל, כִּי הָא מְזַמְנֵי לֵה לֹא הָדָה אֹזֶל, אָמַר לָהֶם לֹא נִידָא לְטוּ דְאִרְצָה דְכַתִּיב וְשׁוֹנָא מִתְּגַת יְהוָה: רַבִּי יוֹדָא כִּי הָא מְשַׁדְרֵי לֵה מִבֵּי גְשִׁיָּאָה לֹא הָדָה שְׂקָל, כִּי הָא מְזַמְנֵי לֵה אֹזֶל אָמַר אֶתְנִיקוּרֵי דְמִתְנִיקְרֵי בִי: וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל מְדוּתִי, דְאָמַר רַבָּא בְּרַי הַפְּעֻבִיר עַל מְדוּתֵי מְעַבְדִּין מִמְּנֵו כְּלִפְשִׁעֵי. שְׁנַאֲמַד נִשְׂא עוֹן וְעֵבֵר עַל פְּשָׁע, לְמִי נִשְׂא עוֹן, לְמִי שְׁעוּבֵר עַל פְּשָׁע: וְתָרַן בְּמַמְזִנֵי דְחֵיתִי, דְאָמַר מַר, אִיּוֹב וְתָרַן בְּמַמְזִנֵי הָדָה שְׁהִיָּה מְנִיח פְּרוּסָה לְדַעֲוֵנֵי מִמְּזִנֵי:

משנה (סוף כתובות)

הַפֶּל מַעֲלִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאִין הַפֶּל מִדְּעִיָּאִים:

גמרא (שם דף ק"ו)

תְּגַוּוּ רַבְּנָן, לְעוֹלָם יְהִי אָדָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאִפִּילוּ בְּעִיר שְׂרָפָה נְכָרִים, וְאֵל יְהוָה בְּחַזְעָה לְאֶרֶץ וְאִפִּילוּ בְּעִיר שְׂרָפָה יִשְׂרָאֵל. שְׂכַל הָדָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּוִמָה כְּמִי שִׁישְׁלוּ אֱלֹהֵי, וְכַל הָדָר בְּחַזְעָה לְאֶרֶץ דְּוִמָה כְּמִי שְׂאִין לֹא אֱלֹהֵי, שְׁנַאֲמַר לְתַת לְכֶם אֶת־אֶרֶץ בְּנִעַן לְחַיִּית לְכֶם לְאֱלֹהִים. וְכִי כַל שְׂאִינוּ דָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִין לֹא אֱלֹהֵי, אֵלָא לִוְמַר לָךְ כַּל הָדָר בְּחַזְעָה

לארץ כאלו עובר עבודה זרה. וכן פירש הוא אומר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יי לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עסד אלהים אחרים. אלא לומר לך כל הדר בתוצה לארץ כאלו עובר עבודה זרה:

אמר רבי אלעזר. כל הדר בארץ ישראל שריו בלא עין, שנאמר וכל יאמר שקן חליתי העם הישב בה נשא עין:

(סנהדרין ס"ח ע"ב)

אמר רבי יהושע. מקבל אני מרבן יוחנן ברוכי ששמוע מדבו ורבו מדבו הלכה למשה מסיני. שאין אלהיו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא לרחק הפוקדים בורע ולקרב הפורקים בורע. משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן, ורחוקה בגרציון בורע. ועוד אחרת היתה שם, וקרובה בגרציון בורע. כגון אלו אלהיו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב אכל לא לרחק. רבי שמעון אומר להשוות את המחלקת. וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם. שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

(סנהדרין ס"ח ע"ב)

אמר רבי שמעון ברחלפתא לא כעא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

(סנהדרין ס"ח ע"ב)

בא ועמדו אצל ברארזא אהר מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסף. והגוף הסגן בסודרים והקיש ברארזא כצלצל ודברו הללים בשיר. הגיעו לפירק תקעו. והשקטו העם. על כל פירק תקיעה ועל כל תקיעה השתחויה. זה הוא סדר התמיד לעבודה בית אלהינו יהו רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

(סנהדרין ס"ח ע"ב)

תנו רבנן. תביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במעוה. תפלין בראשיתן, ותפלין בחדותיהן, ועיצת בבגדיהן, וכוחדה בפתחיהן, ועליהן אפר הוד שבע ביום הללתיך על משפט צדקה. ובצעה שנכנס הוד לבית הפרחין וראיה ארבעים עומד ערם אומר אי לי שאני עומד ערם בלא סעודה. וכן שגובר במילה שבבשרו נתלשבה דעתו. לאתר שפצא אפר עליה שירה. שנאמר למענתי על השמיניה ממזר לדוד, על מילה

שנתנה בשמיני: רבי אליעזר בן-יעקב אומר, כל שישלחו תפלין בראשו ותפלין בזרועו ועיצת בבגדו ומזוזרה בפתחו, הכל בחזק שלא תסא. שנאמר והחוט המשלש לא במדה ינתק ואמר הגה מלאך יי סביב ליראיו וחלצם:

משנה (סנה פרק ג')

לא מצאו מצבע, עושים מצוש מחמש מארבע משליש משתים ומאתת. ומי עשאן. הראשונה עשה משה והשניה עשה עזרא והמש מעזרא ואילך, דברי רבי מאיר. ותכמים אומרים שבע מעזרא ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויוחנן בן גדול עשו שתיים שתיים אלו ענין כך הקוף ותנמאל הפערי והשמעאל בן-פאבי עשו אתת אתת:

נמרא (נה דף לא)

דר"ט רבי יוסי הגלילי מאי דכתיב אדך על פי נזרות נפלותי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד, הוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם אדם נותן ורעונים בערונה בלא אחר ואחד עולה במינו, ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה וכלן עולין למזן אחד: דבר אחר, צבע נותן ספגין לזרה וכלן עולין לצבע אחד. ואילו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה בלא אחד ואחד עולה למינו:

ולומר מלש עקדה ובלש הטן ו' הכתוב ופ' הקטרת וגו' כסו כסו סכוד נטעם יום לחון (דף 500 והלכה) עד הנקבה, ולו יאמר נקבה זו.

(בפשה ליום רביעי)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שחשים חלקי עם יושבי בית המדרש ולא חשים חלקי מושבי קרנות. ותצילני בל"מי מלכת בעצת רשעים ומשבת במושב לצים. וכן לבי גשבר וגדפה לסגי כל-בגי אדם. ולמקללי נפשי תהום. ושמרה לפי מחסום שלא אחסא בלשוני ולא אשיב הורפי דבר: ואתה צדקי הורה קמן בעדי שלא ראיכל בריה להזיקני: וחד לבבי לאתבה וליראה את שמך עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך. ונחני באיח מישור, וגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: הך שבר הסר מפני, והעבר עיני מראות שוא, וכף את יצרי להשתעבר-לך ולעשות רצונה בל"מי חיי. ויהיה עם לבי לעשות חקך, כי עמך תוצאות חיים, ובך רוחי ונשמתי להפוט לבבי לרענה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שיכבשי החמך את רעסי מעלינו, ויגלו החמך על

מחזיקי. ותתנהג עמי כמדת חסד וכמדת רחמים, ודוּסָה נא עלי חבְנֵי לראות באור החיים וללמוד וללמד ולשמור ולעשות ולקיים את־כל־חקי העֲנֵה וְלִהְדִּבֵּק עִם־יְרֵאֵי שְׁמֶךָ. וּבְלִגְנָא תִּחְנְתִי וְעֲשֵׂה כְּבִקְשָׁתִי וּמַחֲדָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵי מַגְנֵד עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲדָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעְנֵי חַטָּאתֶיךָ לֹא אֹכֵר. תִּגְנֵי וְשִׁמְעֵ תִּפְלֹתַי כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת כָּל־פֶּה. כְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

נִקְּחָה חֲרַחֲת טַעֲיִן יִזְרַח הַיּוֹם.

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יִצְרֵר הַכּוֹל, אֶחָד יָחִיד וּמְיֻחָד בְּפִי כוֹל, תּוֹלְדָה עוֹלָמוֹ בְּזִרְעוֹ כְּאֲשׁוּבֹל, חַפְּצֵן וְיִכּוֹל, שְׁתַּצִּיל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁבוּל. וְאִסְכְּרָה שְׁתַּלִּית בְּיוֹם זֶה תִּשְׁמֹר מִמֶּנָּה תִּיגֻקוֹת שְׁלֵעַפְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִפּוֹל עֲלֵיהֶם. וְתַגְדִּלֵם לְתוֹרַתְךָ, וְתַגְּן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ. כְּפֶתוּב וְתַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחִן וְרַחֲמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת כָּל־פֶּה, כְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

מעמד ליום חמישי.

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָן נִפְשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רֵהֶע הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִגִּים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נִפְשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שְׂרָעוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּרְשׁוֹב: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּ כְּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

נביאים (חזקאל ר"ו)

וַיְבָרֵתִי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁכַּתִּי תְהִדְרָעָה מִן־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר לְבֶסֶח וַיֵּשְׁבוּ בַּיַּעַרִּים: וְנָתַתִּי אֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְּרִכָּה וְהוֹרַדְתִּי הַגִּשְׁמַם בְּעֵתוֹ גִּשְׁמֵי בְּרִכָּה יִהְיוּ: וְנָתַן עֵץ הַשֶּׁדֶח אֶת־פְּרִיֹו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אֲדָמָתָם לְבֶסֶח וַדְּעוּ כִּרְאֵנִי יי בְּשִׁבְרֵי אֶת־מַטּוֹת עֲלֵם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד הָעַדְרִים בָּהֶם: וְהִרְאִיתִיו עוֹד כּוֹ לַגּוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וַיֵּשְׁבוּ לְבֶסֶח וְאִין מְחִירָה: וְהִמַּרְתִּי לָהֶם מִשְׁעֵ לֶשֶׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד אֲכָפֵי רָעֵב בְּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׁאֹו עוֹד כְּלַמַּת הַגּוֹיִם: וַדְּעוּ כִּרְאֵנִי יי אֱלֹהֵיהֶם אֹתָם וְהָמָה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדָנִי אֱלֹהִים: וְאֵתֵן צֹאנִי צֹאן מְרֵעֵתִי אֲדָם אֹתָם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נָאִם אֲדָנִי אֱלֹהִים:

כתובים (תהלים פ"א)

למנצח על־תנתיב לא־אֶבֶד: הֲרִנְנוּ לַאלֹהִים עֲתֵנּוּ הַרְעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׂאֲרוֹמְדָה וּתְנַרְתֶּהּ כְּנֹזֵר נְעִים עִם־נְבִל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ יְשׁוּפֵר בַּפֶּסֶח לַיּוֹם
 הַזֶּה: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בַּיְהוֹסֵף שְׁמוּ בְּעֲאֹתוֹ
 עַל־אַרְץ מַעֲרֹב שִׁפְתַי לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הִסְרִחְרוּ מִסְּבִל שְׁכֵמוֹ כִּסְיוֹ
 מִדוּד תַעֲבֹרְנָה: בְּצִרָה תִּבְרָאֵת וְאִדְלָצָה אַעֲנֶה בְּסִתֵּר רַעַם אֶבְחָנֶה עַל־מִי
 מְרִיבָה סֵלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדֶה כִּד יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְּךָ
 אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּזֶר: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מַעֲרֹב
 הַחֲבִירִיף וְאֶבְלָאֲרוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלְּחֵהוּ
 בְּשִׁרְיֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְיֶה־לִּי:
 כַּמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶבְגֹּעַ וְעַל־צַרֵּיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יי יִבְחַשְׁדֻּל וַיְהִי
 עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֹּאבִילֵהוּ מִחֶלֶב תַּשָּׁה וּמַצֵּר רַב־שׁ אֲשַׁבְּעֶה:

תורה (בראשית ל"ב)

לוֹ חֲבֵמוֹ יִשְׁבִּילוּ וְאֵת יְבִינוּ לֹא־תִרְחֹם: אֵיכָה יִדְרֶה אִתְּךָ אֶלֶף וְשָׁנָיִם
 יָגִיסוּ רִבְבָה אִם־לֹא בִּיִצְוֹרִם מִכָּרִם וַיִּי הַסְּגִירָם: כִּי לֹא כְּעוֹרֵנוּ צוֹרִם
 וְאֵיבֵנוּ פְּלִילִים: כִּי־מַעֲפֵן סָדֵם נִפְגַּם וּמִשְׁדָּמַת עֲמִרָה עֲנַבְמוֹ עֲגִבְרֵחַת
 אֲשַׁכְּלֶה מִרְרַת לְמוֹ: חֲמַת פְּנִינִם יִינָם וְרֵאֵשׁ פְּתָנִים אֶבְדֹּ: הֲלֹא הוּא
 כַּמֶּס עַפְדֵי חַתוּם בְּאֶצְרֵתִי: לִי גָקֵם וְשָׁלֵם לְעַת תַּמְזֵם תִּגְלָם כִּי הָרוּב
 יוֹם אֵידֵם וְחַשׁ עֲתָדַת לְמוֹ:

משנה (סוכת חמדי פרק חמשי)

אָמַר לָהֶם הַמַּמְנֶה בְּרַבּוֹ בְּרַבָּה אֶתָּה וְהֵם בְּרַבּוֹ. קָרָא עֲשֶׂרֶת
 הַדְּבָרִים, שָׁמַע, וְהִירָה אִם שָׁמַע, וַיֹּאמֶר. בְּרַבּוֹ אֵת־הָעַם שָׁלֵשׁ בְּרֻבּוֹת,
 אֶמֶת וַיִּצִיב, וְעֻבְדָּה, וּבְרַבַּת פְּתָנִים. וּבְשִׁבְתַּת מַסִּיפִים בְּרַבָּה אֶתָּה לְמִשְׁמַר
 הַיּוֹצֵא: אָמַר לָהֶם, חֲדָשִׁים לְקַמְרָת בָּא וְהַפִּיס. הַפִּיס וְקָרָה מִי שְׁזָבָה.
 אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים עִם יְשָׁנִים בָּא וְהַפִּיס, מִי מַעֲלָה אֶבְרִים מִן הַקֶּבֶשׁ
 לְמוֹבָת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרַבִּי עֲקִיבָה אָמַר הַמַּעֲלָה אֶבְרִים לְבָבֶשׁ הִיא מַעֲלָה
 אוֹתָם עַל גְּבֵי הַמּוֹבָת: מְסָרִים לְחֻגִים הֵיוּ מִפְּשִׁיטִים אוֹתָם אֶת־פְּגִרֵיהֶם
 וְלֹא הֵיוּ מַנְחִיחִים עֲלֵיהֶם אֶלָּא מִכְּנָסִים בְּלֶבֶד. וְחֻלְטוֹת הֵיוּ שֵׁם וְקַחְנוּ
 עֲלֵיהֶם תְּשֻׁמְצֵי הַבָּלִים: מִי שְׁזָבָה בְּקַמְרָת הִיא נוֹטֵל אֶת־הַקֶּף, וְהַקֶּף
 הַזֶּה לְתַרְקֵב גְּדוּל שְׁלִזְהָב מִחֻזֵּק שְׁלִישֵׁה רִבּוּי, וְהַבּוּד הִיא בְּתוֹבוֹ מִלֹּא
 וְגִדְלֵשׁ קַמְרָת, וְכַסִּי הִיא לוֹ וְכַמִּין מִשְׁכָּלֶת הִיחָה עֲלֵה מִלְמַעְלָן: מִי שְׁזָבָה
 בְּמִחְתָּה נִטֵּל מִחְתָּת הַקֶּסֶף, וְעֵלָה לְרֵאֵשׁ הַמּוֹבָת וּפְגָה אֶת־הַבָּלִים הַיֵּלֶךְ

והינך וחתה. יחד ועין לתוך שלוחיך, נתפזר ממנו פקב גחלים ויהיה
מכבדן לאמה, ובשבת היה כוסה עליהן פסבכתר. ופסבכתר היתה כלי
גדול סחורה לתוך ושתי שרשרות היו בה, אהת שחיא מלשך בה ויורד
ואהת שהוא אחו בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים
היתה משמשת בזים אהת על גבי גחלים, ועל השרץ בשבת, ומזידיים
בה את הדין מעל גבי המזבח: הגיעו בין האילם ולפזבכת, נטל אחד את
הפזבכת וזרקה בין האילם ולפזבכת. אין אדם שומע קול חברו בירושלים
מקול הפזבכת. ושלשה דברים היתה משמשת, בהן ששומע את הקולה
ידע שאחיו הבתים נכנסים להשתחית והוא רץ וקא, וכן לוי שהוא שומע
את הקולה ידע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בישיר והוא רץ וקא, וראש
הפעמד היה מעמיד את השמאים בשער המזרח:

עא (ס"ח ס"ח)

כל מי שאינו לא תגר ולא סמא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם
אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם. שנאמר ודורש רעה תבואנו:
וכר דין שלום שחד ומטה ארזידין, אינו מת מן הזקנה עד שענינו
ברוח. שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פסחים ויסלף דברי
צדיקים:

נמא (ברכות דף ר"ב)

תנו רבנן, מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך, וקא הגמון אחד
ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד שנים תפלתו. לאחר
שנים תפלתו אמר לו ריקא והלא כתוב בתורתכם רק השמר לך ושמו
נשקה מאד וכתוב ונשמרתם מאד לנפשתיכם, בשנתתי לך שלום לפיה
לא תחזרת לי שלום, אם הייתי חותך ראשה בסוף מי היה תובע את
דמך מדי. אמר לו המתן עד שאפיקך בדברים אמר לו, אלו היית עומד
לפני מלך בשר ודם וקא חברך ונתן לך שלום היית מחזיר לו שלום.
אמר לו לא. ואם היית מחזיר לו מה היו עושים לך. אמר לו היו חותכים
את ראשי בסוף. אמר לו והלא דברים קל וחמר ומה אמה שהיית עומד
לפני מלך בשר ודם שהיום פן ומזר בקבר, כך. אני שהייתי עומד לפני
מלך מלכי המלכים הקדושים בדרך הוא שהוא חי ונתן לעד ולעולמי
עלמים על אחת בקעה וקעה. מד נתנים אותו הגמון, ונפטר אורו
חסיד לביתו לשלום:

מסנה (שפילס פרק ג')

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפיה ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא בקמיע. שפיה יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או ישמא יעשיר ויאמרו מהרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי הפקודים שנאמר והייתם נקים מן ומישראל. ואומר ומצא הן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

נמרא (שבת דף ל"ב)

תנו רבנן, מי שחלה ונקה למות אימרים לו התורה שכן רחך כל המומתין מתודין: אדם יוצא לשוב יהי דומה בעיניו כמו שנמסר לסרדיוס. חש בראשו יהי דומה בעיניו כמו שנתנהו בקולה. עלה למטה ונפל למשכב יהי דומה בעיניו כמו שהעלהו לגרוס לדון. אם ישלו פרקלטין גדולים נצול, ואם לאו אינו נציל. ואלו הן פרקלטין של אדם תשובה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מרמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות, נצול, שנאמר אם יש עליו מלאך מליין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: ורחננו ויאמר פרעהו מדת יסחת מצאתי ישר: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר, אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות, נצול, שנאמר מלאך מליין אחד מני אלף:

מסנה (ספיה פרק ח')

אל יחיד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: אל יחיד לבבכם מפני צהלת סוסים וצהצוח חרבות. אל תיראו, מפני תגפת התריסים ושפעת הקלנפים. ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצוחות. כי יי אלהיכם ההלך עמכם, הם באים בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתים באו בנצחוננו גלית, מה הדה סופו, לסוף נפל סתרכ ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שובק, מה הדה סופו, לסוף נפל סתרכ ונפלו עמו. ואתם אי אתם כן, כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם. זה מחנה הארון:

נמרא (ספיה דף ס"ד)

תנו רבנן, אשר בנה אשר נטע אשר ארשו, למדה תורה הך ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואחד כד ישא אשה. ואף שלמה אמר

בְּחֻקְמֹתָו, הֵבֵן בְּחֻץ מִלֹּאכְתֶּךָ, וְעִתְדָה בְּשָׂדֶה לְךָ אֲחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ. הֵבֵן בְּחֻץ מִלֹּאכְתֶּךָ זֶה בֵּית, וְעִתְדָה בְּשָׂדֶה לְךָ זֶה כָּרֶם, אֲחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ זֶה אֲשֶׁר: דָּבָר אֲחֵר הֵבֵן בְּחֻץ מִלֹּאכְתֶּךָ זֶה מִקְרָא, וְעִתְדָה בְּשָׂדֶה לְךָ זֶה מִשְׁנָה, אֲחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ. זֶה תִּלְמֹד: דָּבָר אֲחֵר הֵבֵן בְּחֻץ מִלֹּאכְתֶּךָ זֶה מִקְרָא וּמִשְׁנָה, וְעִתְדָה בְּשָׂדֶה לְךָ זֶה תִּלְמֹד, אֲחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ אֵלֹו מַעֲשִׂים טוֹבִים: רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי שְׁלֹמֹה יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר, הֵבֵן בְּחֻץ מִלֹּאכְתֶּךָ זֶה מִקְרָא וּמִשְׁנָה וְתִלְמֹד, וְעִתְדָה בְּשָׂדֶה לְךָ אֵלֹו מַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲחֵר וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ, דְּרוֹשׁ וְקַבֵּל שְׂכָר:

מסנה (אבות פ"ק ע"ב)

רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, הַיּוֹם קָצַר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפְּעֻלִים עֲעֻלִים וְהַשְּׂכָר הַרְבֵּה וְקַעַל הַבֵּית הַזֶּה: הוּא הֵיךְ אוֹמֵר, לֹא עָלִיד הַמְּלָאכָה לְגִמּוּר וְלֹא אֲתָה בְּדַחְדְּחִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה, אִם לְמִדַּת הַזֶּה הַרְבֵּה נֹתְנִים לְךָ שְׂכָר הַרְבֵּה, וְנֶאֱמַן הוּא בַּעַל מִלֹּאכְתֶּךָ שִׁישׁ שְׁלֹם לְךָ שְׂכָר פְּעֻלְתֶּךָ, וְדַע שְׂמִתָּן שְׂכָרְךָ שְׁלֹו צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא:

נדרא (מסדרין דף ע"ב)

תָּנָא רַבִּי אֶלְעָזָר צְדִיקִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַחֲיוֹתָם אֵינָם חֹזְרִים לְעַפְרָם, שְׁנֵאמַר וְהָיָה הַנְּשֹׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לֹא כָּל־הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מִדָּה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קָנִים, אִף הֵם לְעוֹלָם קָנִים: וְאִם תֹּאמַר אוֹתָן אֶלְף שָׁנִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בָּהֶם אֶת־עוֹלָמוֹ, שְׁנֵאמַר וְנִשְׁגַּב יי לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, צְדִיקִים מִהֵם עוֹשִׂים. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם כְּנַפִּים כְּנִשְׂרִים וְשָׂטִים עַל פְּנֵי הַפָּנִים, שְׁנֵאמַר עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט דְּרִים כָּלֵב יָמִים. וְשָׂמָא תֹאמַר יֵשׁ לָהֶם צַעַר, תִּלְמֹד לֹאמַר וְהָיָה יי חֲלִיפוֹ כַּח עֲלוֹ אֶבֶר כְּנִשְׂרִים יִרְעוּ וְלֹא יִתְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִעָפוּ:

מסנה (ש"כ פ"ק ע"ב)

בְּאֵינָם וּמִסְתַּה לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כִּי־עַד, אֶחָד שְׂאֵנָם וּפְתָה אֶת־הַגְּדוּלָה שְׂבַכְהֵנָה וְאֶת־הַקְּמָנָה שְׂבַכְהֵנָה. נוֹתָן חֲמִשִּׁים סָלְעִים. וְהַבְּשֵׁת וְהַפָּנִים הַכֵּל לְפִי הַמְּכַיֵּשׁ וְהַפְּתִילֵשׁ: בְּנוֹצִיא שֵׁם רַע לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כִּי־עַד, אֶחָד שְׂהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל גְּדוּלָה שְׂבַכְהֵנָה. וְעַל קְמָנָה שְׂבַכְהֵנָה. נוֹתָן מֵאָה סָלְעִים. גִּמְעָא תֹאמַר בְּפִיו חֲמִיר מִן הָעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה. שְׂכָן כְּעִינוֹ שְׂלֹא

נדהם גיר דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע שנאמר וינס אתי
זה עושר פעמים ולא שמעו בקולי:

גמרא (סוכה דף ס"ה)

תנא רבי רבי ישמעאל על מה הקמדת מכפרת על לשון הרע אמר
הקדוש ברוך הוא ובה דבר שפחשי ויכפר על דבר שפחשי:

משנה (יום ט"ו)

מי רביעית נותנים לידיים לאחד אף לשנים מחצית לוג לשלשה או
לארבעה מלוג לחמשה ולעשרה ולמאה רבי יוסי אומר ובלבד שלא
יפחות לאחרון שבהם מרביעית מוסיפים על השנים ואין מוסיפים על
הראשונים:

גמרא (נדה דף ס"א)

תנו רבנן בגד שאבד בו כלאים הרי זה לא ימכרנו לגוי ולא עשה
ממנו מרדעה לחמור אבל עושה ממנו תכריכין למת דכתיב בפתיים
חפשי בן שאדם מת נעשה חפשי מן המעות:

וישמע שבת עקרה ופדת המן ועמתי הרכות וברכת הקצוות יעלה כמפורד נסעמי יום חלזון
(דף 500 ובלזה) ע"ה נקשה ואלו יחד:

ב ק ש ה י י מ ח מ י ש י

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתברג עמי במדת הדין
והרחמים פלימי חלדי ועד זקנה ושיבה אלהי מעובדי ונתת חלקי עם
יראיה ויודעי שמך העושים רצונה בלבב שלם עמכם יהי חלקי וכוסי
ואתה תומך גורלי: אגא יי אלהי ואלהי אבותי אלהי חסן אלהי ואל
חפאתי ולפעשים הרעים שעשיתי ועשה עמי צדקה למען שמך ולמען
בריתך עם אברהם ויזחק וישראל עבדך ורחם עלי כי רחם אתה
ומבלעדיך אין לי מי שיירחמני ויראה בעניי כי אתה יי אלהי: שמע
תפילתי ושועתי אלהי תבא והאזינה אלהי ויכאמרתך ענגי כי
אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

נקשה חרות טעין ילעת היום

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי מכין תכל בבחך ומקום
עולם בתורתך אשר בבאת בריות חיים פתחתנים ביום הזה להראות
תפארת גדלתך ונתת קהם קח לפחות ולרבות ולהפליא לעשות איש
איש על עבודתו: אגא יי אלהי ברחמך הרבים רחם על מעשה ידך לכל

תפיל אשה מפרי בטנה. ואלה המעיקות תשפיע שלא יחפר חלב מדדיהן. למען גדלו בניהן לעטדתך בפחוב מפי עללים ויונקים יסדת עז. ונזכה כלנו לראות בנחמת ציון ולהתענג בבכודה. בפחוב למען הניקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו ורתעננתם מזו בכודה. כי אתה שומע תפלת כלשה ברך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום ששי.

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֵּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּבְחַיֵּי הָאָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת־כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בְּיַסּוּבֵ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּעֹשֶׂה אָדָם בְּעֹלְמָנוּ כִּדְמִיתָנוּ וַיַּרְדּוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־רֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּעֹלְמָנוּ כְּצֶלְמֵ כְּגֹלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הֵם אֱלֹהִים סָדוּ וְרֵבוּ וּמֵלֵא אֶת־הָאָרֶץ וּכְבָשׂוּהָ וַיַּרְדּוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֶרַע וְרֵעַ אִשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פֶרֶעַץ זֶרַע וְרֵעַ לָכֶם יִהְיֶה לֶאֱכֹלָהּ: וְלִכְלֹחַיִת הָאָרֶץ וְלִכְלֹעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל־רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶדֶק עֹשֶׂב לֶאֱכֹלָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִגִּיד שׁוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

נביאים (ישעיה סה)

כֹּה־אָמַר יְיָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרֶה הָאֲתִיבִת שְׁאֵלֹנִי עַל־פְּנֵי וְעַל־שֵׁעַל דְּרֵי הַצְּוֹנִי: אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי אָרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאתִי אֲנִי דְרֵי נָסוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאִם עֲצִיתִי: אֲנִכִּי הֵעִירְתִּיהָ בְּצַדֵּק וְכָל־דְּרָכֵי אֲנִישֶׁר הוֹאִיזְכִּינָהּ עִירִי וְגִלְוֹתִי יִשְׁלַח לֹא בַמַּהֲדִיר וְלֹא בַשָּׂחַד אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: כֹּה־אָמַר יְיָ יִגְעַע כְּעָרִים וְסִתְרֵפֶשׂ וּסְבָאִים אֲנִישֶׁר מִדָּה עֲלֵיהֶם יַעֲבֹדוּ וְלֹךְ יִהְיֶה אֲתִיבֵךְ וְלִכְנוּ בַזָּקִים יַעֲבֹדוּ וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּ אֵלֶיךָ יִתְפַּלְלוּ אֵיךְ בְּךָ אֵל וְאֵין עוֹד אִפְסוּ אֱלֹהִים: אֲבָן אִתָּה אֵל מִסִּתְרֵךְ אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁעַ: בְּיָשׁוּ תָם־נִכְלָמוּ בָלָם יִהְיֶה וְלִכְנוּ בַכְּלֶפֶת חֲרָצֵי צִירִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיָי הַשֹּׁשֶׁעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׁוּ וְלֹא־תִקְלָמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד:

כתובים (תחלים צ"ג)

י' מִלֶּדֶת גִּאֲרֵת לְבַשׁ לְבַשׁ יי עוֹ רֵתְאָדָר אֶרְתַּחֲפֹן תִּבְרַל כִּלְתַּחֲמוּט:
נְכוּן כִּסְאָדָךְ מֵאֵן מַעֲלֵם אֶתָּה: נְשֵׂא נְהִרוֹת יי נְשֵׂא נְהִרֹת קוֹלֵם יִשְׂאָ
נְהִרוֹת דְּכָבִים: מִקֻּלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִים אֲדִיר בְּמִרוֹם יי:
עֲרִתִּיךְ נִאֶמְנֵנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נִאֶחֱדָדֶשׁ יי לְאֵדָד יָמִים:

תורה (יברים לב)

כִּרְדִּין יי עֲמוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּרְאוּלֹת יָד וְאִפֶּס עֲצוּר
וְעוֹבוֹב: וְאָמַר אִי אֱלֹהֵימוֹ עֲזוּר חֲסוּי בוֹ: אֲשֶׁר חֲלַב וְכַחֲמוֹ יִאֲכְלוּ יִשְׁתּוּ יוֹן
נְסִיכֵם יְקוּמוּ וְיַעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: רֵא עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין
אֱלֹהִים עֲמָדִי אֲנִי אֲמוּתָה וְאֶחֱדָה מִחַעֲתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִדֵּי מַצִּיל: כִּר
אִישָׁא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִי לְעֵלַם: אִם־שִׁנּוּתִי כִּרְק דְּרַבִּי
וְתֵאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יָדֵי אֲשִׁיב נְקָם לְעָרִי וְלִמְשִׁנָּא אֲשֵׁלֵם: אֲשִׁבִיר וְעַי מַדָּם
וְדַרְבִּי תֵאבֵל בְּשֶׁר מַדָּם חֲלָל וְיִטְבִּיחַ מֵרֵאשׁ פְּרַעֲוִית אוֹיִב: הֲרַגְנוּ טוֹיִם
עֲמוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יָקוּם וְנָקָם יִשִּׁיב לְעָרֵינוּ וְכִפֵּר אֲדָמָתָה עֲמוֹ:

משנה (סכת חסיד פרק ו')

הַחֲלוּ עוֹלָיִם בְּמַעֲלוֹת הָאֱלֹהִים. מִי שִׁזְבוּ בְּדִשּׁוֹן מוֹבָח הַפְּנִימִי וְהַמְּנֹדָה
הַיּוֹ מִקְרִימִים לַפְּגִיחָם. מִי שִׁזְבַּח בְּדִשּׁוֹן מוֹבָח הַפְּנִימִי נִכְנָס וְנִטַּל אֶת־
הַפְּנִי וְהַשְׁתַּחֲוָה וְיֵצֵא. מִי שִׁזְבַּח בְּדִשּׁוֹן הַמְּנֹדָה נִכְנָס וְיֵצֵא שְׁנֵי גִרְתָּה
מִזְרָחִים הוֹלְקִים. כִּדְשָׁן אֶת־הַמְּזֻרָחִי וּמִגִּית אֶת־הַפְּעֻרְבֵי הוֹלְקִי שִׁמְפָּנוּ
הַיָּד מוֹדְלִיק אֶת־הַמְּנֹדָה בֵּין הָעֲרֻזִים. מַעֲוִי שִׁכְבָּה מִדְּשָׁנוּ וּמִדְּלִיקוֹ
מִפּוֹזֵחַ הָעוֹלָה. נִטַּל אֶת־חֲבוֹ מִמַּעֲלָה שְׁנֵיהֶם וְהַשְׁתַּחֲוָה וְיֵצֵא: מִי שִׁזְבַּח
בַּמְּדֻתָה צָבַר אֶת־הַנְּחָלִים עַל גְּבֵי הַמּוֹבָח וְרִדְדָן כִּשְׁלֵי הַפְּחִתָה וְהַשְׁתַּחֲוָה
וְיֵצֵא: מִי שִׁזְבַּח בְּקִטְרֹת הַיָּד נוֹטַל הַבְּקָד מֵתוֹךְ הַכֶּף וְנוֹתְנוּ לְאוֹתָהּ אוֹ
לְקִרְוֹבוֹ. נִתְפָּר מִפְּנֵי לְתוֹכוֹ, נוֹתְנוּ לוֹ כַּחֲפָנָיו. וּמִלְּמֻדִים אֵתוּ הַיָּד וְהִיד
שִׁמָּא תַחֲחִיל לַפְּנִיךָ שְׁלֵא תִכְהֶה. תַחֲחִיל מִדְּהַד וְיֵצֵא. לֹא הָיָה הַמְּקַטֵּר
מִקְטִיר עַד שֶׁהִמְכִּיחַ אֵימַר לוֹ הַקְטֵר. אִם הָיָה כֹהֵן גָּדוֹל. הַמְּכַיֵּחַ אֵימַר
אִישִׁי כֹהֵן גָּדוֹל הַקְטֵר. פָּרְשׁוּ הָעַם וְהַקְטִיר וְהַשְׁתַּחֲוָה וְיֵצֵא:

מעשר שני (פרק חסיד)

הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁךְ מִן־הַשָּׁמַיִם, עֲשִׂינוּ מַדָּה יִשְׁגַּרְתָּ עֲלֵינוּ, אַף
אֶתָּה עֲשֵׂה מַדָּה שְׁהַבְּחִתָּנוּ. הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁךְ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַחֵם אֶת־
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּבָנִים וּבְנוֹת. וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּסֵל וּבְכִמְטֵר
וּבְגִלְדוֹת בְּהִמָּה. כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ וְבֵת חֲלָב וְדְבַשׁ, כִּדִּי שְׁתַּחֲוֶן
מֵעַם בְּפִרְזֹת:

נמרא (ברכות דף נ"ח)

בְּרוּחָא רְאָה אִבְלוּסָא עַל גַּב מַעְלָה בְּהַר הַבַּיִת אָמַר בְּרוּךְ הַכֶּסֶם
 הַרְחִים וּבְרוּךְ שִׁבְרָא כָּל אֱלוֹ לְשִׁמְשֻׁנִי: הוּא הָיָה אָמַר כְּפֹה יְגִיעוֹת יַנַּע
 אָדָם הִרְאִשׁוֹן עַד שִׁמְעָא פִּת לְאִכּוּל. חֲרֵשׁ חֲרַע וְקַצֵּר וְעִמּוֹר וְדֵשׁ וְחֲרָה
 וּבְבֵר וְיִשְׁחַן וְרִמְד וְלֵשׁ וְאַפְדָּה וְאַחַר בָּךְ אֶבֶל. וְאֲנִי מִשְׁכִּים וּמוֹצֵא כָּל־אֱלוֹ
 מִתְקַנְגִים לְפָנַי. וּבְכֹה יְגִיעוֹת יַנַּע אָדָם הִרְאִשׁוֹן עַד שִׁמְעָא בְּגֵד לְלַבּוּשׁ:
 גִּזְי וְלֶבֶן וְנִסְיוֹ וְשִׁמְדָּה וְאַרְגַּי וְעֵבֶע וְחִסְרִי וְאַחַר בָּךְ לְבִישׁ. וְאֲנִי מִשְׁכִּים וּמוֹצֵא
 כָּל־אֱלוֹ מִתְקַנְגִים לְפָנַי:

משנה (תענית פרק ב')

לֹא נֹאמַר בְּאַנְשֵׁי נִיגוּה וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־שִׁקְמוֹת וְאֶת־תַּעֲנִיתוֹתָם. אֵלָּא
 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדֶּרֶקֶם הִרְעָה. וּבִקְבֻלָּהּ הוּא אָמַר
 וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל־בְּגִדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֵלָיִי אֱלֹהֵיכֶם:

נמרא (שבת דף ק"ח)

אָמַר רַבִּי יוֹסִי. מִיָּמֵי לֹא עֲבַרְתִּי עַל דְּבַרֵי חֲבֵרֵי יִדְעָה אֲנִי בְּעַצְמִי
 שְׂאִינִי כִּהְיוּ וְאִם אֹמְרִים לִי חֲבֵרֵי עֲלֵה לְדוּכּוֹן אֲנִי עוֹלָה: וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי.
 מִיָּמֵי לֹא־אִמַּרְתִּי דְּבַר וְחֻזְרְתִּי לְאַחֲרָי:

(נדרים דף ל"ב)

תַּנְיָא רַבִּי אִמַּר גְּדוּלָּה מִיְלָה שְׂאִין לָךְ מִי שֶׁנִּתְעַסַּק בְּמִצְוֹת כְּאֲבֵרָהֶם
 אֲבִינוּ יֵלֵא נִבְרָא תַּמִּים אֵלָּא עַל שֵׁם הַמִּיְלָה. שְׁנֵאמַר הִתְחַלַּף לְפָנַי וְהָיָה
 תַּמִּים: וְאַתְּנָה בְּרִיתִי בִּינִי וּבִינְיָקֵךְ: דְּבַר אַחַר. גְּדוּלָּה מִיְלָה שִׁשְׁקוּלָּה כְּגִנְדָּר
 כְּלֵה־מִצְוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה. שְׁנֵאמַר כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית
 וְאַתִּי־יִשְׂרָאֵל: דְּבַר אַחַר. גְּדוּלָּה מִיְלָה שְׂאֵל־מִלָּא מִיְלָה לֹא נִתְקַיְּמוּ שְׁמִים
 וְאַרְצֵי. שְׁנֵאמַר אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲסוֹת שְׁמִים וְאַרְצֵי לֹא שְׁמַתִּי:

משנה (טעמין דף ס"ה)

לְפִיכָךְ נִבְרָא אָדָם יְחִידִי. לְלַמֶּדְךָ שֶׁכֹּל־הַמַּאֲבָד נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלוֹ אֶבֶד עוֹלָם מְלֵא וְכֹל־הַמְּקוֹם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאֵלוֹ קִים עוֹלָם מְלֵא. וּמִפְּנֵי שְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת שְׁלֹא
 יֹאמַר אָדָם לְחֻבְרוֹ אָבָא גְּדוּל מַאֲבָד. וְשִׁלָּא יְהִי הַמֵּינִים אֹמְרִים הֲרַבָּה
 לְשִׁוֹת בְּשָׂמַיִם. וְלִתְגִיד גְּדָלְתוֹ שֶׁל־הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא. שְׂאָדָם טוֹבֵעַ כְּפֹה
 מִשְׁבַּעוֹת בְּחֻתָּם אֶחָד כֹּלָם הוֹמִים זֶה לְזֶה. וּמִלְּךָ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא טוֹבֵעַ כֹּל־אָדָם בְּחֻתָּמוֹ שֶׁל־אָדָם הִרְאִשׁוֹן וְאִין אֶחָד מֵהֶם
 דּוֹמֵה לְחֻבְרוֹ:

נמרא (סנהדרין ל"ח)

תנו רבנן. אדם נכבד בערב שקבת ומפני מה. שלא יהיו הפינים
אומרים שתף הנה לו להקדוש ברוך הוא במעשה כראשית. דבר אחר.
שאם תזוח דעתו עליו אומרים לו יהיש כדמך במעשה כראשית. דבר
אחר. כדי שיתבונן למעשה מיד. דבר אחר. כדי שיתבונן לסעודה מיד:

משנה (סוף סנהדרין)

לשבת תצות שם היתה סנהדרין גדולה שהיו ישראל יושבת. והנה
את הבהמה: וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא
והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס
ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום שיש בו עושים שלא נמצא פסול בורעו
של אחריו: וברוך הוא שקבת באהרן ובבניו לעמיד לשרת לפני יי בבית
קדשי קדשים:

נמרא (סנהדרין י"ח סנהדרין)

תניא אמר רבי נתן. אין לה מעוה קלה שקבתה בתורה שאין מתן
שקבתה בעולם הזה ולעולם הבא. אבל איני יודע פסיה. צא ולמד ממעוה
ציצת: מעשה באדם אחד שהיה זהיר במעוה ציצת. שמע שיש זונה
בבני תים שנוטלת ארבע מאות זדובים בשקבתה. שגר לה ארבע מאות
זדובים וקבעה לו זמן. כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפתתה
ואמרה לה אותו אדם שישגר לה ארבע מאות זדובים בא וישב על הפתח.
אמרה לה יבנים. הצעה לו שבע משות שיש של כסף ועליונה של
זהב וכן בלאות ואת סלם של כסף ועליונה של זהב. עתה וישבה
על גבי עליונה. כשהיא ערמה ואף היא עלה לישב ערם כנגדה. בא
ארבע ציציותיו וטפחו לו על פניו. נשמת וישב לו על גבי קרקע. אף היא
נשמתה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו גשה של רומי שאיני מנותקת
עד שתאמר לי מה פנים ראית בי. אמר לה העטודה שלא ראיתי אישה
יפה כמותך. אלא מעוה את עינו אלהינו וציצת שמה וכתוב בה אני יי
אלהיכם שמי פעמים אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם
שקר. ועכשיו נדמו עלי בארבעה עדים. אמרה איני מנותקת עד שתאמר
לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאמה למד
בו תורה. כתב ונתן בידה. עמדה וחלקה כל גבסיה שליש למלכות
ושליש לעניים ושליש נטלה בידה חזן מאותן מעוה וקאת לבית מדרשו
של רבי היא (יש"ר סיני). אמרה לו רבי צה עלי ועשוי עבדית. אמר לה

בתי שפא עיגד נחת באחד מן התלמידים. הוציאה כתב מידה ותתנה
 לו. אמר לה לבי זכי במקוה. אותן מצעות שהציעה לו באסוד הציעה
 לו פתור. זה מתן שקר בעולם הזה ולעולם הבא איני יודע פמה:

מסנת (יום סוף ראשון)

המים שנפסלו משנית הבחמה בכלים פסולים ובקרקעות פשרים.
 נפל לתוך דיו קומים ובקנתים ובשנתנו מראיין פסולים. עשה בהן
 מלאכה או ששרה בהן פתו פסולים. שמעון חתימני אומר, אפילו נתפון
 לשוחות בהן ונפל לשני פשרים:

נסרא נטה דף (א)

דרש רבי תנינא בר פפא, מאי דכתיב עשה גדלות עראין חקר ונפלאות
 עראין מספר, בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם.
 מדת בשר ודם, נותן חפץ בחמת צרורה ופיה למעלה ספק משתמר ספק
 אינו משתמר. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אישה פתוחה
 וקיה למשה ומשתמר: דבר אחר, אדם נותן חפציו בקר מאוננים כל זמן
 שפוכבד יורד למשה. ואלו הקדוש ברוך הוא כל זמן שפוכבד יורד
 טלה למעלה:

יוסר מרא עקדה ופראת הין ועמח הדכרות וכ' קפולת וגטר כמו זהו מסודר נטעמל יום ראשון
 (ף 500 וחלחה) עד הכזה ליום ראשון, ונמקומה יוסר נקזה זו.

בקשה ליום ששי.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתתקלי לב טוב וחלק טוב
 ותבר טוב. ואלתהי אחריתי ותקנתי למפח נפש. ואלתצריכני לידי
 סתנת בשר ודם שפנתגתם מעושה וחרפתם מרבה. אלא לידך המלאה
 והרחבה והפתחה. ותן חלקי בתורתך עם עושי רצונך בלבב שלם:
 סדר עגני ופדני מכל גזרות קשות ורעות. והושיעני ברחמיך הרבים. כי
 אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלת:

נקזה אחת מעין ילדת היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. באשר בראתנו לכבודך
 בן ברחמיך הרבים שתקננו לעבודתך אותנו וכל עמך בית ישראל, ותנהר
 לבנו לעבודך בלבב שלם ותחזירנו פתשובה שלמה לפניך. ותמלא בנו
 מחשבתך ביצירת האדם שיצרת ביום הזה לעמוד לפניך לשרתך ולבךך
 בשמך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתישרנו לפניך ותקרב שנת נאלתנו.

וּתְבַטֵּה עִירָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתִטְוֶנָּה בֵּית קְדֻשָּׁנוּ וְתִפְאֶרְתָּנוּ. וְתִשְׁרַח
 שְׂבִינְתָּהּ בְּיָמֵינוּ. וְנִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאֹר כְּבֹד פְּנִיָּה. כִּי
 כְּאֹר פְּנִיָּה חַיִּים לָנוּ. וְתִבְשָׁרְנוּ כִּי רָצִיתָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
 פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מ ע מ ד ל י ו ם ה ש ב ת .

תורה

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ יִשְׁבֹּת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

(שמות ר"א)

וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת
 שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אֵת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַרְחֵיכֶם לַדָּעַת כִּי אָנֹכִי יי
 מְקַדְּשֶׁכֶם: וְשַׁמְדַתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחַלְלֶיהָ מֵת יוֹמַת
 כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלֹאכָה וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִקֶּרֶב עַמִּי: שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבֹת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לִי כָל־הָעֹשֶׂה מְלֹאכָה
 בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מֵת יוֹמַת: וְשַׁמְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדַרְחֵם בְּרִית עִוְלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הוּא לְעַלְמֵם בְּרִישֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבֹת וַיִּנְפֹּשׁ:

(שמות ר"ב)

וַיְהִי־ל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־עָשָׂה יי לַעֲשׂוֹת אֲתֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
 לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן לִי כָל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלֹאכָה יוֹמַת: לֹא־תַבְעֲרוּ אִישׁ
 בְּכַל מְשֻׁבְתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

(במדבר כ"ח)

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שֹׁנֵי־רִבְשִׁים בְּגָדֵי־שֵׁנָה תִּמְיוֹמֶם וְשָׂנִי עֲשָׂרָנִים סֵלֶת
 מִנְהַה בְּלֹלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוּ: עֲלַת שַׁבָּת בַּשַּׁבָּתוֹ עַל־עֲלַת הַתָּמִיד וְנִסְבּוּ:

(ויקרא כ"ד)

וְלִקְחֹתָ סֵלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה הֲלֹלֹת שָׂנִי עֲשָׂרָנִים יִדְוָה
 הַחֲלָה הָאֵתָת: וְשַׁמְדָה אֹתָם שְׁתֵּים מֵעֲרֻבֹת לֶשׁ הַפְּעֻרָת עַל־הַשֶּׁלֶחַן

הַשָּׁדַד לִפְנֵי יי: וְנָתַתְּ עַל-הַמְעַרְבֹת לְבִנְהָ זָכָה וְהִתְהַלַּחְתָּ לְלֵהֶם לְאַזְכָּרָה
אֵשֶׁה לְיִי: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יי: תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עִוְלָם: וְהִתְהַלַּחְתָּ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאַבְלָחֶהוּ בְּמִקְוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ
קָדָשִׁים הֵיחָא לֹא מֵאִשִּׁי יי: חֲקַעְוֹלָם:

נביאים (ישעיה נ"ו)

כֹּה אָמַר יי: שְׁמַרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-רָחֲקָה יִשְׁוּעָתִי לְכוּ
וְעֲדַקְתִּי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁר־י אֲנִישׁ יַעֲשֶׂה-זֹאת וּבְרָאֵם יַחֲזִיק כֹּה שְׁמֹר שַׁבָּת
מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יֵחַ מַעֲשֵׂוֹת כְּלָרַע: וְאֵל-יֵאמֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּלוּהוּ אֵלַי לֵאמֹר
הַבְּדֵל יְבַדִּילֵנִי יי: מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יֵאמֹר הַפְּרִים הֵן אֲנִי עַץ וְיֵבֶשׁ: כִּי-כֹה
אָמַר יי: לַפְּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שַׁבְּתוֹתַי וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִי וּמְחֻזְקִים
בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּרִיתִי וּבְחֻמְתֵי יְד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם
עוֹלָם אֶתְּחַלּוּ אֲשֶׁר לֹא יִבְרָת: וּבְנֵי הַגֵּבֶר הַגְּלוּיִם עֲלֵי לְשֹׁרְתוֹ וְלֹא-תִּבְרָה
אֶת-שֵׁם יי: לְהִיּוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כְּלִשְׁמֹר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי:
וְהִבְיֵאוּתִים אֶל-יְהוָה קָדְשִׁי וְשִׁפְטֵתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלְתֵיהֶם וּבְחִיָּהֶם
לְרַעַן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הַעַמּוּם: גָּאֵם אֲרַנִּי אֱלֹהִים
מִקְבָּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבָּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו:

(ישעיה נ"ז)

אִו תִּקְרָא וְיִי יַעֲנֶה תִשְׁמַע וְיֵאמֹר הַגְּנִי אִם-תִּסִּיר מִתּוֹכָהּ מוֹשֶׁה שְׁלַח
אֶעֱבֶה וּדְבַר-אֲנִי: וְתִסַּק לְרַעַב גִּפְשָׁה וּנְפִשׁ גַּעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בְּחֻשָּׁךְ אִוְרָה
וְאִמְלִתָּה כְּצִדְרִים: וְנִחַד יי: תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ כְּצִדְרֵי-חֹזֶר גִּפְשָׁה וְעִצְמוֹתֶיהָ
יִחַלְצֵן וְהִיָּת בְּנֵן רֹחַ וְכַמְצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא-יִכָּזְבוּ מִיָּמָיו: וּבְנֵי מִפְּהוֹ
חֲרֹבוֹת עוֹלָם מִסְּדֵי דוֹר-וְדוֹר תִּקְוִים וְקִרָא לָהּ גֵּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
לְשַׁבָּת: אִם-תִּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצָה בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִרָאת לְשַׁבָּת
עָגַג לְקֹדֶשׁ יי: מִכְּבֹד וּכְבֹדָתוֹ מַעֲשׂוֹת הַרְבִּיחַ מִפְּעוּלָה חֲפָצָה וְדַבַּר דְּבַר:
אִו תִּתְעַנֵּג עֲלָיו וְהַרְבִּבְתִּיךָ עַל-קִבְּלִיתִי אֲרֹן וְהִאֲבִלְתִּיךָ גְּחִלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ
כִּי פִי יי: דְּבַר:

(ישעיה נ"ח)

כֹּה אָמַר יי: הַשְׁמֵרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל-תִּשְׂאוּ מִשְׂא-בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְהִבְאֵתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם: וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשְׂא מִבְּתוּכֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל-
מִלְּאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשַׁתֶּם אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת כִּי-אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם:
וְלֹא שָׁמַעוּ וְלֹא הִפּוּ אֶת-אֲזָנֵם וַיִּקְשׂוּ אֶת-עֲרֹפְסָם לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ וּלְבַלְתִּי

קנתה מוסר: והיה אס-שמע תשמעון אלי באב-י לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את-יום השבת לבלתי עשות-יו כל-מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ושבים על-כפא רוד רכבים ברכב ובסיסים הפה ושריהם איש יהודה וישי ירושלם וישב-ה העיר הזאת לעולם: ובאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומד-השפלה ומד-הר ומד-הנגב מבאים עליה ויבא וימנח ויבנה ומבאי תודה ביה יי:

כתובים (תהלים צ"ב)

מוזמר שיר ליום השבת: טוב להדור לך ולומר לשמך עלייך: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי-עשור ועל-גבל עלי הגיח בבנור: פי שמתגני יי בפעלה במעשי ידך ארנן: מד-גדלו מעשיך יי מאד עסקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: בקרח רשעים כמורעשוב ויעצו כל-פעלי אמן להשמדם ערער: ואתה קדום לעלם יי: פי הגה איבך יי כירדה איבך יאבדו יתפרדו כל-פעלי אמן: ותרים פראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשארי בקמים עלי מדעים תשמענה אוני: צדיק בתמר יפרח פארז בלבנון ישנה: שתאים בבית יי בתשרות אלהינו יפרחו: עוד ינוסן בשיבה רשנים ורעננים יהיו: להגיד כראש יי צורי ולא-עולתה בו:

(נחמה י"ג)

יהי כאשר צללו שער ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחם עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת: וילינו הרכלים ומכרי כל-מספר מדון לירושלם פעם ושתים: ואעידה בהם ואמרה אלהם מדוע אתם לגים נגד החומה אסתשנו יד אשלח בכם מדהשת יהיא לא בא בשבת: ואמרה ללויים אשר יהיו משרים ובאים שמרים השערים לקדש את-יום השבת גם-זאת וכרה-לי אלהי ודסה עלי ברב חסדך:

תורה (וברים ה')

שמור את-יום השבת לקדשו כאשר צוה יי אלהיך: ששת ימים תעבוד ועשית כל-מלאכה: ויום השביעי שבת לך אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחסדך וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך בקמך: וזכרת פרעך היות

בארץ מצרים ויצאך יי אלהיך משם ביד חזקה ובוזרע נטויה על-בן צורך יי
אלהיך לעשות את-יום השבת:

משנה (ספד ספד פ"ח שביע)

בזמן שפנה גדול נכנס להשתחוות שלשה אחוים בן אחד בימינו
ואחד בשמאלו ואחד באבנים טובות. וכן ששמע הממנה את-קול רגליו
של פנה גדול שהוא יוצא הנבית לו את-הפרכת. נכנס והשתחוה ויצא.
ונכנסו אחיו הבתנים והשתחוו ויצאו. באו ועמדו על-מעלות האולם.
עמדו תראשנים לדרום אחיהם תבנתים ותמשה כלים בידם. השני ביד
אחד והטו ביד אחד והמיתה ביד אחד והבזר ביד אחד וכף וכסויה
ביד אחד. וברכו את-העם ברכה אמת. אלא שבמדינה אומרים אותה
שלוש ברכות, ובמקדש ברכה אמת. במקדש היו אומרים את-חשם
בכתבו, ובמדינה בכנאיו. במדינה הבתנים נושאים את-ידיהם כנגד
פתותיהם, ובמקדש על גבי ראשיהם, חוץ מוכהן גדול שאינו מנבית
את-ידיו למעלה מדרעיו, רבי יודח אומר אף כהן גדול מנבית את-ידיו
למעלה מדרעיו שנאמר וישא אהרן את-ידיו אל-העם ויברכם: בזמן
שפנה גדול הוצה להקטיר היה עלה בכבש ותסגן בימינו. הגיע למחצית
חבבש אחו הסגן בימינו והעלהו. הושיט לו תראשון הראש ותרגל וסמך
עליהם וזרקם. הושיט השני לראשון שתי הידים ונתגן לפנה גדול וסמך
עליהן וזרקן. נשמש השני והלך לו. וכך היו מושיטים לו שאר כל
תאברים והוא סמך עליהם וזרקם, ובזמן שהוא הוצה הוא סמך ואחרים
וזרקים. בא לו להקיף את-המזבחה. מהיכן הוא מתחיל. מקרן דרומית
מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. נתגדלו יין
לנסף. הפגן עומד על-הקרן והסודרים בידו. השני כהנים עומדים על
שולחן החלבים ושתי תעצרות בידם, תקעו והריעו ותקעו. באו ועמדו אצל
בך ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסף. והגוף הפגן בסודרים
והקיש בך ארזא בצלצל ודברו חלויים בשיר. הגיעו לפירק תקעו והשתחוו
העם. על כל-פירק תקעה, ועל כל-תקעה השתחויה. זה הוא סדר התמיד
לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

(פנה ספד א')

אלו דברים שאין להם שעה, תפאה והבכורים והראיון וגמילות
חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה

והקִרְחַן קִנְיַת לוֹ לְעוֹלָם הָבָא כַּפּוּד אָב וְאִם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהִקְבֵּאת שְׁלוֹם
בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה כַּנְּגִיד כָּלָם:

גמרא (ברכות דף י"ז)

כִּרְגֵלָא בְּסַמְיָה דְרַבִּי מַאֲיר, גְּמוּר בְּכָל לְבָבָהּ וּבְכָל נַפְשָׁהּ לְדַעַת אֶת־
דְרַבִּי וְלִשְׁקוּד עַל דְּלִתֵי תוֹרָתִי, נְצוּר תּוֹרָתִי בְּלִבָּהּ וְנִגְדַר עֵינֶיהָ תַּהֲיֶיהָ
יִרְאֵתִי, שְׂמוּר פִּיהָ מִבְּלַחֲטָא וְטַהוּר וְקוֹדֵשׁ עַצְמָהּ מִכָּל אֲשַׁמְיָה וְעוֹן, וְאֲנִי
אֶהְיֶיהָ עִמָּךְ בְּכָל מְקוֹם:

משנה (סוף יוסא)

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָה, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִים וּמִי
מְטַהֵר אַתֶּם, אָבִיכֶם שְׁבִשְׁמִים, שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרְתִי עֲלֵיכֶם מִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֶתֶם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְאָמַר מִקֻּדָּה
יִשְׂרָאֵל יי. מִדָּה הַמְּקוּנָה מְטַהֵר אֶת־הַטְּמֵאִים אִף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר
אֶת־יִשְׂרָאֵל:

גמרא (ביצה דף ט"ו)

תִּנְיָא אָמְרוּ עֲלוּיָו עַל שְׁמֵי הַזָּהוּן בְּלִימְיוֹ הָיָה אוֹכֵל לְכַבּוֹד שַׁבָּת.
כִּינְעֵד, כְּעָא בְּהִמָּה נָאָה אוֹמֵר זֶה לְשַׁבָּת. כְּעָא אַחֲרֵת נָאָה הַיְמִנָה מִנִּיחַ
אֶת־הַשְּׁנִיָּה וְאָכַל אֶת־הָרֵאשׁוֹנָה: אָכַל הַלֵּל הַזָּהוּן מִדָּה אַחֲרֵת הַיְתָה לוֹ,
שְׁבֵל־מַעֲשֵׂיו הָיוּ לְשֵׁם שְׁמִים שְׁאֵמַר בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם:

(שבת דף ט"ח)

תִּנְיָו רַבָּנָן, בְּפִי סְעוּדוֹת חַיִּב אָדָם לֶאֱכוֹל בְּשַׁבָּת, שְׁלֹשׁ. רַבִּי חֲדָקָא
אוֹמֵר אַרְבַּע. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וְשְׁנֵיהֶם מִקְרָא אֶחָד דְרָשָׁא, וְאָמַר מִלְּשָׁה
אֶבְלָהּוּ הַיּוֹם בִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְעָאָרוּ בַּשָּׂדֶה. רַבִּי חֲדָקָא סָבַר
הֵנִי תִלְתָּא הַיּוֹם לְבָר מִדְּאֹרְתָא, וְרַבָּנָן סָבְרִי בַּהֲדָה דְאֹרְתָא: אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּרַפְּזֵי אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּן־לוּי מִזְּשֵׁם בַר קִסְרָא כָּל־הַמְּקוֹם שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת נְצוּל מִשְׁלֹשׁ פְּרַעְנִיּוֹת, מִחֻבְלוֹ שֶׁל־מְשִׁיחַ וּמִדִּינָה שֶׁל־גִּידָהֶנָּם
וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִנּוּג. מִחֻבְלוֹ שֶׁל־מְשִׁיחַ, כְּתִיב הָבָא יוֹם וְכְתִיב הָתָם הִגָּה
אֲנִכִּי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יי תַּנְדוּל וְהַנּוֹרָא. מִדִּינָה
שֶׁל־גִּידָהֶנָּם, כְּתִיב הָבָא יוֹם וְכְתִיב הָתָם יוֹם עֲבָרָה הַיּוֹם תִּהְיֶה. מִמְלַחְמַת
גּוֹג וּמִנּוּג, כְּתִיב הָבָא יוֹם וְכְתִיב הָתָם בְּיוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל:
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִזְּשֵׁם רַבִּי יוֹסִי (כוֹסִיא), כָּל־הַמְּעַנֵּג אֶת־הַשַּׁבָּת נוֹתֵנִים לוֹ
נִחְלָה בְּלִי מַעֲרִים שֶׁנֶּאֱמַר אִזּו תִתְעַנֵּג עַל יי וְהִרְבַּבְתִּיךְ עַל בְּמַתִּי אֲרָץ
וְהֵאֱבַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ. לֹא כְּאֲבֹהֶם שֶׁפְּתוּב בּוֹ הוּם הַתְּהַלְּךְ

בארץ לארבה ולרחקה, ולא כעזק שכתוב בו כי לך ולרעה אתן את כל הארצת האל, אלא כיעקב שכתוב בו ופרצת ימה וקרמה וצפונה ונגפה: רב נחמן בר יצחק אומר, נצול משעבוד מלכויות. פתיב הקא והרפכתיה על כמתי ארץ. וכתוב התם ואמה על כמותימו תדרך: אמר רב יהודה אמר רב, בלדמענג אתהשבת נותנים לו משאלות לבו, שנאמר והתענג על יי ויתן לך משאלות לבך. ענג ורה איני יודע מהו, כשדוא אומר וקראת לשבת ענג יהיה אומר זה ענג שבת:

(ספ"ח דף י')

אמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב, הנותן מתנה לתברו צריך להודיעו שנאמר לדעת פי אני יי מקדשכם. תניא גמי הקא לדעת פי אני יי מקדשכם, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, מתנה טובה ישלי בבית גגו ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם, מכן אמר רבן שמעון ברנמליאל, הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאפו:

(ספ"ח דף י"ב)

תנו רבנן, הנכנס לבקר את החולה בשבת אומר, שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לבא. ורבי מאיר אומר, יכולה היא שתרחם. רבי יהודה אומר, המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר, המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. שכנא איש ירושלים בכניסתו אומר, שלום, וכיצאיתו אומר, שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לבא ורחמי מרבים ושבתו בשלום:

משנה (נדרים ס"ח פ"ג)

רבי אלעזר בן עזריה אומר, מאיפה היא הערלה שנתננו בה הרשעים, שנאמר כי בלדגזים ערלים: רבי ישמעאל אומר, גדולה מילה שנקרתו עליה שלש עשרה בריתות: רבי יוסי אומר, גדולה מילה שדוחה את השבת תכמדה: רבי יהושע בן קרחה אומר, גדולה מילה שלא נתלה לו למשה העדיק עליה קלא שעה:

נמרא (ספ"ח דף כ"א)

יש זכות תולה שלש שנים. זכות רמאי, אילימא זכות דתורה, הא אינה מענה ועושה היא. אלא זכות דמעוה, זכות דמעוה מי מענה בלי היי. והא תניא, אתו דרש רבי מעתם בר רבי יוסי כי גר מעוה ותורה אור. תלה הכתוב את המעוה בגר ואת התורה באור. ארתהמעוה בגר ליכר לך, מה גר אינה מענה אלא לפי שעה את מעוה אינה מענה אלא

לפי שעה. ואת התורה באור לומר לה. קמה אור מצין לעולם אף תורה
 מצוח לעולם. ואומר בתחלתה תנחה אתה בשקבה תשמר עליה והקצות
 היא תשיחה. בהתחלתה תנחה אותה זה העולם הזה, בשקבה תשמר
 עליה זו מיתה, והקצות היא תשיחה לעתיד לבוא: משל לאדם שחיה
 מהלך בדרך באישון לילה ואפלה ומתירא מן הקוצים ומן הפתחים ומן
 הפרקנים ומחיה רעה ומלסטים ואינו יודע באיזה דרך מהלך. גורמנה לו
 אבקה שלא אור נצול מן הקוצים ומן הפתחים ומן הפרקנים ועדין מתירא
 מחיה רעה ומלסטים ואינו יודע באיזה דרך מהלך. כן שעלה עמיד
 חשחר נצול מחיה רעה ומלסטים ועדין אינו יודע באיזה דרך מהלך.
 הגיע לפרשת דרכים נצול מכלם: דבר אתה, עברה מכבה מצודה ואין
 עברה מכבה תורה, שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האש וכן
 ונתרות לא ישמיות אם יתן איש את כלהו ביתו באהבה כזו יבוא לו:
 אומר רב יוסף, מצוח בעדנא דעסק ביה מענה ומצלה, בעדנא דלא עסק
 ביה אגוני מענה אצילי לא מצלה. תורה בין בעדנא דעסק ביה בין בעדנא
 דלא עסק ביה מענה ומצלה:

משנה (אבות סוף ע"ג)

רבי יוסי אומר, יהי כמזן חברך חביב עליך בישלך, ויתקן עצמך
 ללמוד תורה שאינה ירשה לה, וכל מעשיו יהיו לשם שמים:

גמרא (סנהדרין דף פ')

תניא רבי מאיר אומר, במדה שאדם מודד מודד לו, שנאמר
 בסאסאה בשלחה תריבנה. אומר לו רבי יהודה ובי אפשר לוטר בן, אדם
 נותן מלא עמסו לעני בעולם הזה והקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עמסו
 לעולם הבא, והא כתיב לשמים בורת תבן. אומר לו ואתה אי אתה אומר בן,
 איזו היא מדה מרבה, מדת טובה מרבה או מדת פרענות מרבה יהיה
 אומר מדת טובה מרבה מפרת פרענות. במדת טובה היא אומר ויצו
 שחקים מפעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן
 למזן. ובמדת פרענות הוא אומר וארבת חשמים נפתחו. ואומר ויצאו
 וראו בפגרי האנשים הפשעים פי פי תולעתם לא תמות ואשים לא תכבה
 והיו דראון לכל בשר. והלא אדם משיט אצבעו באור בעולם הזה מיד
 נכוח. אלא בשם שתקדוש ברוך הוא נותן בם ברשעים כדי לקבל
 פרענותם, כך נותן בם בצדיקים לקבל טובתם:

משנה (תמיד פרק ו')

השיר שחללים היו אומרים בבית המקדש. ביום הראשון היו אומרים, לוי הארץ ומלאכה תכל וינשבי בה: בשני היו אומרים, גדול יי ומגלל מאד בעיר אלהינו תרקדשו: בשלישי היו אומרים, אלהים נצב בענת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים, אל נקמה יי אל נקמת הקיע: בחמישי היו אומרים, הרנינו לאלהים עזנו הרעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים, יי מקד גאות לבש לבש יי עו התאזר אידתפון תבל בלחמוט: בשבת היו אומרים, מוזר שיר ליום השבת. מוזר שיר לעהיר לבוא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

נמרא (סנהדרין דף ס"ג)

תניא הוה רבי מאיר אומר, הוב אדם לקרד מאה פרכות בכל יום שנאמר ושתה ישראל מה יי אלהיך שואל מעמך כי אם ליראח (אל תקרא מה אלא מאה): רבי הוה פרה דרב אינא בשבתא וביומי סבי טרח וממלי להו באבסרמקי ומברי:

משנה (סנהדרין דף ס"ג)

בגרת דטורים, רבי אלעזר אומר תרי חיא בקרקע וכותבים עליה פרוזבול ואינה מקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה בשבת תוב תפאות. וכתבים אומרים אינה בקרקע ואין כותבים עליה פרוזבול ומקבלת טמאה במקומה והרודה ממנה בשבת פסור:

נמרא (סנהדרין דף ס"ג)

תנו רבנן, שלשה שתפין יש באדם, הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו: אביו מזרע הלבו שממנו עצמות ונידון ועפרנים ומזח שבראש ולבו שבעינים. אמו מזרע אדם שממנו עור וקשר ודם ושערות ושחור שבעינים. והקדוש ברוך הוא ניהן בו רוח ונישמה וקלסתר פנים וראות העין ושמיעת האזן ודסיר פה והלוק רגלים ודעה ובינה והשכל: וכוון שפניו ומצו להפסד מן העולם, הקדוש ברוך הוא ניטל חלקו. וחלק אביו ואמו כצת לסניהם:

משנה (סנהדרין דף ס"ג)

אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד חקדוש ברוך הוא לתחיל לקלעדיק ועדיק שלש מאות ועשר עולמות, שנאמר לתחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא:

בקשה ליום השבת.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. שתקשיב לתפילתי ותתנני לחן ולהסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל־רואי ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל וללמד את־תורתך הפהורה והקדושה ותהבירני עם יראיך ועושי רצונך ותיחד לבי לאהבה וליראה את־שמך. ותגזור עלי גזרות טובות ותשמרני מכל רע. כי אתה מושענתי. שמור צאתי ובאי להיות גורלי עם הצדיקים בחיי העולם הזה והעולם הבא: מפעונך ענני חנני ותקיימני. וקרבני לרחוקי והאירה עיני בדרך תורתך ושימני לברכה ולתהלה. ותדלי חן וחסד שתי רוח הבריות נוהה הימני. ותהי שאריתי לפליטה והיטיבה לי בכל דרכי כפתוב יי כלעי ומצודתי ומפלטני אלי צורי אחסה בו חנני וקרבן משענני: יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרת ויעלו לבי ומשירי אהדננו: יי עז לעמו יתן יי יברך את־עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי. אמן:

בקשה לחבת טעון ימות היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. ישבחך וישבח שבת קדשך באהבה וברצון ולא־תהיה דאגה ולא צרה ולא גנון ביזם מנותחני. כי אתה יי אלהינו כלית מלאכתך ביושבת ימים וכיום השביעי שבת ונחת וברכתו וקדשתו וקבעת אותו יום מעתה וענג לעמך ישראל לדתם ברית עולם. כן יי אלהינו תזכה אותנו ואת־כל־עמך בית ישראל לגות במנוחה שאין לה קץ ותכלית לעולם הבא שכלו טוב וכלו אהר וכלו שבת. ותזמין לנו ולכל־עמך בית ישראל פדנסתנו בלששת ימי המעשה בנחת ולא בצער ותמלא ידנו מברכותיך ומעשר מהגת הדי. כדי שיהיה לנו עשר וכבוד לענג שבתותך בבגדים יקרים ובמאכלים ערכים ובמשקים מתוקים לכפר בהם יום שבת קדשך משאר הימים. כפתוב אסדחשוב משבת רגלך עשות חפצה ביזם קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבוד וכבודתו מעשורת דרכיך מפצוא חפצה ודבר דבר: אז תתענג על־ידי ודרכותיך על־במני ארין והאבלתך נחלה יעקב אביך כי פי יי דבר: יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי. אמן:

פ ר ק ש י ר ה .

תנים נוהגים לוטר פרק זירה בכל יום.

שמים מה הם אומרים, השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע:

ארץ מה היא אומרת, לוי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: מזבנה הארץ ומרת שמענו צבי לצדיק ואמר חרלי חרלי אוי לי בגדים בגדו ובגד בגדים בגדו: ⁽¹⁾

יום מה הוא אומר, יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחיה דעת: מה הוא אומר, להגיד בבקר חסדה ואמנתה בלילות:

לילה מה הוא אומר, שמש ירח עמד ובלה לאור הצהה יהלכו לנגה פרק תניתך: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך ורח:

שמש מה הוא אומר, עשה ירח למועדים שמש ידע מבואי:

ירח מה הם אומרים, ותמשפלים ויהרו כבוד הרקיע ומעדיקי הרבים בפוכבים לעולם ועד: אתה הוא יי לבקך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הנפחים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לה משתחיים:

בוכבים ענגי כבוד מה הם אומרים, אף פרי יסרים עב יפיז ענן אור:

עננים מה הם אומרים, לקול תתו המין מים בשמים ויעלה גשאים מקצה הארץ פרקים למטר עשה ויצא רוח מאצרותיו:

עבים מה הם אומרים, אשר חשך סתרו סביבותיו ספרו חשבת מים עבי שחקים:

פרקים מה הם אומרים, האירו פרקו תבל דאתה ותחל הארץ:

⁽¹⁾ רזה כהנמן כ"ד.

פרק זירה אחר נכללו לו יוסתרות טינות וסגנות כבודים מסודר מה ע"פ ספרים קדמונים וע"פ סדר של הא' טעה רחל מניחההרן טענה תכ"ב. והנה ר' עשה חקו המתקיים על מחנה יורי היחודה, והנחתי על הגנתו לפעלה ח' 139, הוא התלויין גם על פרק זירה ובתו ז"ל, י"ג ספרים איוטו הטינים להטות את העולם כמו פרק זירה ובתו נכסו כל מי שהינה בו מסיד וזכה לכך וכך ופלוני ופלוני שידים עכ"ל, ואף כי קנת אחת י"ג בתלונת, כי המאמרים מניח ר' חליעזר הנחול חומל כל השוסק בפרק זירה נש"ז וזכה לאמת לעה"כ וכו' חמד רמי העוסק בפרק זירה בכל יום טעיד חזי עליו שהוא בן עה"כ וכו' ר' יצחי' חלפידו של ר' חנינא בן דובא התענה פ"ה חעניית וכו' הכתובים כבודים לפעלה ספרק זירה לצח נהם את פרק זה ולהעלותו, נחת לא נשלא אחת נהים סקוס נחלטה ונכדדשים, ואזר ע"ב המסחתי המאמרים כאלה. אך בכל זאת פרק זירה נעלמו חיוני בהענות העולם ואין ט דבר טינות כלל, אבל הכוונה בו להדיע גלויות הנחמה יעכל הנכדדים מנדיל סגדוליים ועד קצן סנקטנים י"ג לכל אחד תכליתו ועדתו החיידית עד אם היה נהם פה לדבר היו סגנזים וסהללים את נורחם על זאת, ועוד כדו שיתסיר הדוב על כל טדה ומדה י"ג לכל הנכדד ולטוד סקן גם היו לעניית טרללו וכמו אסמרו חול נעחכין ח' ק', נ' חלמלא לא ניתנה חורה הינו למדון נעשות סחחול יגול סנטלה וערות טינות הדין אין סתרגנול. והנה עוד נכדיטנ"ל נע"ו ח' י"ג, וכפ' פרקים טאטר ג' פ' ח'.

רוח
מה הוא אומר, עשה ארץ בכחז מכוז תבל בְּחִכְמָתוֹ וּבְחִבּוּנָתוֹ
נְסַח שְׁמַיִם: אָמַר לְצַפּוֹן תִּגֵּי וּלְתִימָן אַל תִּבְלְאוּ הִבְיֵא כְּנִי
מִרְחֹק וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ:
טל
מה הוא אומר, אֱהִיָּה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּיַד שֶׁנֶּה וְיִדְּ יִשְׁלֹשׁוּ בְּלִבָּנוֹ:
נְשָׁמִים
מה הם אומרים, נִשְׁמֵם נְדָבוֹת תְּנִיף אֱדוּמִים נִחַלְתֵּד וְנִלְאָה אֶתְהָ כּוֹנְנָתָה:
קום
מה הם אומרים, לְקוֹל תִּתִּי הַמִּזֶּן מִיָּם בְּשָׁמַיִם וְעַל נְשָׁאִים
מִקְצֵה אָרֶץ:
מעונות
מה הם אומרים, וְשָׁרִים פְּחִלְלִים בַּל מַעֲנֵי כָּד:
גְּהָרוֹת
מה הם אומרים, גְּהָרוֹת יִמְחָא אֲרָף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.
ימים
מה הם אומרים, מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים אֲדוּרִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדוּר
בְּמָרוֹם יִי:
לויתן
מה הוא אומר, הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לְעֹלָם חֶסֶד:
תנינים
מה הם אומרים, הִלְלוּ אֶתְיִי מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת:
דגים
מה הם אומרים, קוֹל יִי עַל הַיָּם אֶל הַכְּבוֹד הָרַעִים יִי עַל מִיָּם רַבִּים:
בן ערן
מה הוא אומר, עוֹרֵי צַפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הִפְּחִי גְּנִי תֵּלוּ בְּשִׁמּוֹ
יבא דודי לנגנו ויאכל פרי מגדיו:
גרהנם
מה הוא אומר, כִּי הַשְּׁבִיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹמֵקָה וְנִפְּשׁ רַעֲבָה מִלֵּא טוֹב:
מדבר
מה הוא אומר, יִשְׁשׁוּם מִדְּבַר וְצִיָּה וְתַגַּל עֲרֵבָה וְתִפְרַח בְּחַכְמָלָתָ:
שדות
מה הם אומרים, יִי בְּהַכְּמָה יִסֹּד אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַכּוּנָה:

שיר לירקות ועצים.

ירקות שֶׁבַשְׂדָּה מה הם אומרים, תִּלְמִיָּה רַחֵם גִּתֵּת גְּרֹדְדָה בְּרַבִּיכֶם
תִּמְנַנְגָּה צְמִדָה תִּכְבֹּד:

שבֵּלֵת חֲמִים מה היא אומרת, שִׁיר הַפְּעֻלוֹת מִפְּעֻמָּקִים קְרֵא תִיד יִי:
שבֵּלֵת שְׁעוּרִים מה היא אומרת, תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֵף וּלְפָנַי יִי יִשְׁפֹּךְ שִׁידוֹ:
שבֵּלֵת שְׂאֵר דָּגֵן מה היא אומרת, לְבָשׁוּ כְרִים הַצֵּאן וְעִמָּקִים יַעֲטֵפוּ
כִּי יִתְרוֹעְעוּ אֶף יִשְׁרִי: (1)

עֲצֵי הַשְּׂדֵה מה הם אומרים, אֲזוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנַי יִי כִּי בָּא
לְשִׁפּוֹט אֶתְהָ אָרֶץ: (2)

(1) רחם ר'ה דף ת'
(2) רחם חגיגה דף י"ד, כ' כנוסח זכעתיק בעל עין יעקב.

גִּפְן מִה הוּא אֹמֵר, כֹּחַ אָמַר יי כַּאֲשֶׁר יִפְעַא חֲתוּדֵשׁ בְּאִשְׁכּוּל
וְאָמַר אֵל תִּשְׁחִיחֻוּ כִּי בִרְכָה כּוֹ בֶן אַעֲשֶׂה לְמַעַן עֲבַדִּי לְבִלְתִּי
הַשְׁחִית חֶבֶל:

הָאֵנָה מִה הוּא אֹמֵר, נֶאֱדָר תִּאֲנֶה יֹאכֵל פְּרִיָה וְשֹׁמֵר אֲרָצוֹ יִכְבֵּד:
רִמּוֹן מִה הוּא אֹמֵר, כְּפִלַח תִּרְמֹץ רִשְׁתָּךְ סִבְעֵד לְעִמְתָּךְ:

הַמֵּד מִה הוּא אֹמֵר, צְדִיק כְּתֹכֵד יִפְרַח בְּאָרְצוֹ בְּלִבְגוֹן יִשְׁנֶנָּה:
הַתְּפוּחַ מִה הוּא אֹמֵר, כְּתִפְסַח בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֶּן דָּוִד בֶּן תְּנָנִים בְּעֵל
הַמְּדֵתִי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיזוּ כְּתוּק לְחֵבִי:

שיר לשרצים.

שָׂרְצִים מִה הֵם אֹמְרִים, יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו:
אֵילִים שְׁבִשְׂרָצִים מִה הֵם אֹמְרִים, יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּגִי צִיץ יִגִּילוּ בְּמַלְכָם:

צִפְרֵדֵעַ מִה הוּא אֹמֵר, בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
גַּחֲשׁ מִה הוּא אֹמֵר, סוֹמֵךְ יי לְבִלְתֵּינְפֵלִים חֲזוּקָה לְבִלְתֵּיכְפוּפִים:

עֲקָרָב מִה הוּא אֹמֵר, טוֹב יי לְכָל יְרַחֲמוּ עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
הַלְלֵה מִה הוּא אֹמֵר, כָּל הַיְשָׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלֵהּ:

חַתוּל מִה הוּא אֹמֵר, אִם תְּנַגְּיִם כְּנֶשֶׁר וְאִם בֶּן כּוֹכְבִים שִׁים כְּגֶפֶד
מִשָּׁם אֲוִירָךְ נָאִם יי:

עֲבָר מִה הוּא אֹמֵר, אֲרוּמְקָה יי כִּי דִלִיתָנִי וְלֹא שִׁמְחֵתָ אִיבִי לִי:
חֲמִטָּ מִה הוּא אֹמֵר, כְּמִי שֶׁבְּלוֹל חֲמִים יְהִלֵּךְ גִּפְלֵ אִשֶׁת בְּלִחְוֹ שְׁמֵשׁ:

זְבוּב מִה הוּא אֹמֵר, בְּשָׁעָה יִשְׁאִין יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂקִים בְּתוֹרַת, כּוֹל אָמַר
קָרָא וְאָסַר מִה אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר תַּעֲזִיר וְכָל־חֲסִדוֹ כְּצִיץ תִּשְׁעָרָה:

יְבֹשׁ תַּעֲזִיר גִּבְלֵ צִיץ וְדָבָר אֶלְחִינֵנוּ יָקוּם לְעוֹלָם: בּוֹרָא גִיב
שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֵק וּלְקָרוֹב אָמַר יי וְרַסְאֵתוֹ:

שְׂמָמִית מִה הוּא אֹמֵר, הַלְלִיחוּ בְּצִלְצִלִי שְׂמַע חֲלָלְהוּ בְּצִלְצִלִי חֲרוּעָה:
גַּמְלָה מִה הוּא אֹמֵר, נִתַּן לָהֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

חֲסִיל מִה הוּא אֹמֵר, יי אֱלֹהֵי אֲתָה אֲרוּמְקָה אֲדָה שְׁמָךְ כִּי עֲשִׂית
פְּלֵא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמַנְיָה אֲמֹן:

צִפְרֵת כְּרִמִּים (1) מִה הוּא אֹמֵר, שִׁיר לְמַעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים
מֵאֵץ יְבֵא עֲזָרִי:

(1) סֵן חֲרֵבָה, זַנַּת דָּף ז', ס"ב וחולק דף ס"ב.

שיר לעוסות.

הַרְנַנּוּל

מה הוא אומר. בשעה שבא הקרוש ברוך הוא אצל העדיקים
בגן עדן זולפים בלאילני גרעין בשמים ומרגלים ומשכחים.
ואז נסדרה מתעורר ומשבח ואומר בקול ראשון, שאו שערים
ראשיכם והנשא פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עמו וגבור יהוה גבור מלחמה:

בקול שני אומר, שאו שערים ראשיכם ושא פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד: צבאור הוא מלך
הכבוד סלה:

בקול שלישי אומר, עמדו עדיקים ועשוקו בתורה שיהיה שברכם
כפול לעולם הבא:

בקול רביעי אומר, לישועתך קויתי ::

בקול חמישי אומר, עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך:

בקול ששי אומר, אל תאהב שנה פן תורש פתח עיניך שבע לחם:

בקול שביעי אומר, עת לעשות ליי הברו תרחק:

הַרְנַנּוּל¹) מה היא אומרת, נתן לחם לקלבו כי לעולם חסד:

יונה

מה היא אומרת, חנתי בחגיו הסלע בסתר הפדרנה הראיני

את מראד השמעיני את דולד כי קולך ערב ומראד נאה:

ואמרת, כסם עגור פן אצא אדגה ביונה דלו עיני למרום

אדני עשקה לי ערבני:

אז הבית מה הוא אומר, שירי לו זמח לו שירי בכל נפלאתיו:

אז תבר מה הוא אומר, בשחאה ישראל עושקים פתורה אומר, קול

קורא במדבר פנו דרך: ישרו בערבה מסלה לאלהינו: ועל

כעיא את מזונותיו אומר, ברוך הגבר אשר יבסח בני יהוה: מכשתו:

מה הוא אומר, ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקרעה

לפקד בלדגים אלתחן בלבגדי און סלה:

נשר

מה היא אומרת, רבח על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה

חסידה

צבאה כי נרעה עונה כי לקחה מיד יי כפלים בכל חטאתיה:

(¹) לדעת יעבץ אין כאן הכוונה על הנקבה של הרננוול הייתי כי לא טיטו כאן זכרם נזם מין הנקבות כי הן ככלל הזכרים חלח היא הרננוולת דהגוז הנוכחה בחולין ס"ב, ע"כ וכמה דף כ' וחסין קרוי כן כמו שכתב גם התוספות.

רַחֲמָה מַה הִיא אִמְרַת, אֲשֶׁר־רָחַה לָּהֶם וַאֲקַבְּצֵם בִּי פְדוּתִים וְרַכּוּ כְמוֹ רַבּוֹי¹:
עוֹרֵב מַה הוּא אִמְרָה, מִי יִכֵּן לְעַרְב צִיחַ בִּי יִלְדוּ אֶל־אֵל יִשְׁעוּ וְהָעוֹ
 לְבָלִי אֶכֶל: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עַרְב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ:
זְרוֹרִי מַה הוּא אִמְרָה, וְנוֹדַע פְּגוּזִים וְרַעַם וַאֲצַאֲאִידִם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־
 הָאִיִּם יִבְרוּם בִּי הֵם יִרְעוּ בְרַךְ יי:
עֲנוּרִי מַה הוּא אִמְרָה, הִדּוּ לִי בְּכִנּוּר בְּגִבֹּל עֲשׂוּר וּפְרוּ לִי:
סְנוּנִית² מַה הִיא אִמְרַת, לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֲיֹהֵי:
צְפוּרִי מַה הִיא אִמְרַת, נִם צְפוּר מַעֲשֵׂה בֵּית הַדְּרוֹר קָוִי לֵה אֲשֶׁר שָׁתָה
 אֶפְרָחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי:
צִידִי מַה הִיא אִמְרַת, אִיר זָרַע לְצַדִּיק וְלְאֲשֶׁר־יֵלֵב שִׂמְחָה:
צַפִּי³ מַה הוּא אִמְרָה, בְּשָׂחוּ בְּנֵי עַדִּי עַד בִּי בְּיָה יי צַד עוֹלָמִים:
טְסוּת⁴ מַה הִיא אִמְרַת, עֲזָרִי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ:
פְּרַגְיֹת⁵ מַה הֵן אִמְרוֹת, יִדְוֶךָ יי כָּל־מַלְכֵי אָרֶץ בִּי שְׁמַעוּ אִמְרֵי פִּיךָ:

שיר לבהמות וחיות.

בְּהֵמָה רַקָּה שְׂחוּרָה מַה הִיא אִמְרַת, מִי בְּמִקְדָּה בְּאֵלִם יי מִי בְּמִקְדָּה
 גְּאָדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְלָא:
בְּהֵמָה נֶסֶה שְׂחוּרָה מַה הִיא אִמְרַת, הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲתָנּוּ הִרְעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
בְּהֵמָה רַקָּה טְמֵאָה מַה הִיא אִמְרַת, הִיטְבָּרָה יי לְשׂוֹבִים וְלְאֲשֶׁר־יֵלֵב
 בְּלִבוֹתָם:
בְּהֵמָה נֶסֶה טְמֵאָה מַה הִיא אִמְרַת, יִגִּיעַ בְּפִיךָ בִּי תֹאכֵל אֲשֶׁר־יֵלֵב
 וְשׂוֹב לְךָ:

1) חזק חילק דף ס"ג.
 2) סין עורב, חילין ס"ג וס"ה. כל"ה טמחה.
 3) סוף ספסוף כלבן נח חס כסמטרים חות, כל"ה טמחה.
 4) כל"ה טמחה, רש"י חילין ס"ג.
 5) סין סוף סוף, כל"ה טמחה.
 6) סוף זכר נספוס חנה.
 7) סוף וזמנה לחות (חזקן ב') ה"ל סוף חזרת לטוב טרפו.
 8) סוף זיפוף כשהחת סל' יפוף עלי איכל (חינו ט', כ"ז), וכן ורד הטיס חתם יחזלמי וכד' כחת
 זיפוף (מדחית ט"ו י"א).
 9) לשמים קסמים, טח טמינה דף כ"ד, ס"ג. כל"ה חזלוינגע פטעו, קיטיוו, וכן אפרוחים כל' סורית מחנול.

שוד מה הוא אומר, או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לי ויאמרו לאמר אשירה לך כי גאה גאה סוס ורכב רמה בים:

צבי מה הוא אומר, ואני אשיר ערך וארגו לכפר חסדך כי חיות משגב לי ומגום בים צר לי:

סוס מה הוא אומר, הנה בעיני עבדים אל-יד אדוניהם בעיני שפתח אל-יד גבורתה בן עיניו אל-י אלהינו עד שיתענו:

חמור מה הוא אומר, לך יי הגדלה והגבורה וההפארת והנצח ותחוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתקן לכל וראש:

פרד מה הוא אומר, יודוך יי בל-מלכי ארץ כי ישמעו אמרי קוד:

גמל מה הוא אומר, יי מקורם ישאג וממעון קרשו יחזן קולו ישאג ישאג על גוהו הדה בדרכים יענה אל בל-ידי הארץ:

חיות **שׁיבשׁורה** מה הם אומרים, טוב אתח ומטיב למדני חסדך:

פיל מה הוא אומר, מה גדלו מעשיך יי מאד צמדו מחשבתך:

אריה מה הוא אומר, יי כנבוד יצא פאיש מלחמה יעיר הנאח ירע אף יערים על איביו ותנכר:

דב מה הוא אומר, ישאו מדבר וערו חצרים תשב קדר ירנז ישבי קלע מראש הרים יצוהו:

זאב מה הוא אומר, על בל-דבר פשע על שיר על הנער על שח על שלמה על בל-אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ייטלם שנים לדעה:

שועל מה הוא אומר, הי בנה ביתו בלא צדק ועליותו בלא משפט ברעה שוב הגם ופעלו לא יתקלו:

זרזיר מה הוא אומר, רננו צדיקים בני לישרים נאוו תהלה:

קלבים מה הם אומרים, בא נשתחו ונברעה נברבח לפני יי עלשנו:

וחמר ס"כ סלו בסמוכים:

ברוך יי לעולם אמן וואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים תגלויה:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לביתו: וברוך שם כבודו לעולם ויפלא את-כל הארץ אמן וואמן:

(1) כום אורי סתנים (סצלי ל', ל"ט) סין חיה קלכ בגלויה.

סדר מעורה וברכותיה.

קודם הסעודה נוטלין יידיש כדן וכעשה העוב מברכין על נסילת ידיים. ואחור הלחם נשתי ידיו
 כי' אלנעו וסנדך הסוכי'א, וכו'ע הכת כמקום שנאשה היסר, והמטובין יכוונו לשמיע הנכרה ויענו אמן,
 ואסור להפסיק בין נכרה לנליעה ולא בין כניעה לחכילה. הגדול כמטובין כו'ע, ואם בעל הבית עמסה
 היא כו'ע; וחתן כיום חתונתי טלע היא אע"פ יש גדול מטנו כסעודה. והנניע אחר שאכל פרוסתו יתן
 גם לכל המטובין פרוסה לפני כל אחד ואחד. ויזהר שיהא זולחנו נקי ומכוסה נפסה יפה ככל עת שייצא
 לחכיל, כי השלחן חסה לסוכה, ומשום הכי עזרה נ"כ להבית על השלחן מלח משום שאסור על כל קרבנך
 תקרב מלח, ומהגין לסטל פרוסת הטובי'א כטלח. ואחר חכילת פרוסת הטובי'א יתפלל על הנביאות ויאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהי אכילתי ואת להברות
 אתגופי ואהיה קריא ואלם לעבודתך, ותצו את הברכה במאכלי ובמשקי
 ותסר כל מחלה מקרבי כמי שנאמר וברך את לחמך ואת מימך והסרתי
 מחלה מקרבך: אמן: ויש אומרים עוד מוטור כג' ה' רעוי לא אחר וכו'.

נכרת היין שלפני הסעודה קודם נכרת הטובי'א פוטור את היין שנחך הסעודה, ואם לא שיה לפני
 הסעודה וכן לו יין נחך הסעודה עליו טרל פרי הגפן ואינו פוטור את שלאחר הסעודה. וכל אחד ואחד מברך
 לעצמו. כל מה שאתה נחך הסעודה די לו נכרה אחת אחר הוא נמלך, ויין פוטור כל מיני טעקין. כל
 מה שאתה נחך הסעודה אינו נחך נכרה אחתה כי נכרת הסעודה פוטרתו. וכעשרתו יזכור תמיד שהוא אוכל
 וזוהר לא לסלחות כרסו ולא להנחת גופו רק כדי שיהיה חוק ובריה לקיים מצות אלהיו, וע"כ יתרחק טכל
 השמחות חסילו הם ערבים ומתוקים לחין ומתוקים לו לאחר זמן, וזהו ככלל לדיק אוכל לטובע נכפו וככלל
 ונאמרתם טלד לכנשאותכם. ויזהר ליתן מעל זלחנו לעניים כי כזה נותן חלק לגבוה מעל זלחנו הדומה
 למזבח. ומה נמכת, אחי טעמד היו לומדים שם כמורה חך כאן לרין לדבר דברי תורה על זלחנו כל אחד כפי
 הגנת לבו אם טעע אם הדנה, וכבר אסר כנשנה שלשה זלכיו על שלחן אחד ולא אסרו עליו דברי תורה
 וכו' וטפני כן תקנו לומר קודם כהנ"ו מוטור של תהלים ויזל כזה מי שלא יוכל ללמוד כלל.

אחר הסעודה כיום חול חומרים מוטור זה קודם נכרת הסעודה:

על נהרות קבל שם זשכנו גס דכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה
 תלינו כגדחתינו: פי שם שאילנו שזכינו דבר השיר ותוללנו שמחה שירי
 לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת גבר: אם אשכחך ירושלם
 תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אמלא אופרכי אמלא אעלה את
 ירושלם על ראש שמחתי: זכר יי לבני אדום את יום ירושלם האמרים
 ערו ערו עד היסוד קה: בת דבבל השחרה אשרי שישלם לך את גמולך
 שגמלת לנו: אשרי שיאחו וגפון את על לך אלה סלע: וי"ח ג"כ שיר של יום.

נכרת ויום סנד וייסיס חתן חומרים כהם חתן חומרים כמקום על נכרת ככל את מוטור זה:

שיר הפעלות. כשוב יי את שבת ציון היינו כחלמים: או יפלא שחך
 פינו ולשוננו רנה אז יאמר כגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות
 עמנו היינו שמחים: שובה יי את שבתנו באפיקים כנגב: הארעים כדמעה כרנה
 יקצרו: הלך ילך יבכה נשא משך הארע באיבא כרנה נשא אלמתי:

כמטק כהנ"ו על הכיס נוטל את הכיס כמיני קודם מברך ויאמר בים ישעיה אשא יבשם יי אקרא.
 ואמר רגני טוכו ומססן לקים הצעה שעינו כוראנו לברך על הסעודה, כמו שכתוב ואכלה ושבועה וברכה
 את ה' אלהיך. וינך כהנ"ו, וכניעך מרין להגביה הכיס מעל השלחן עשת, ומרין לחחו הכיס על כף
 יד ימינו כדי שיהי ראשי אלנעו וקיסית למעלה ולא יאחזו כאלנעו כניב הכיס. והיינו לויקח כמטברין
 כמטובין ג', אכל אם סנד כניזר יעמיד את הכיס על השלחן לפניו. וחייב כל אחד מהמטובין לומר נלח
 עם המטק כל מלה חן יקדישו לייסיס הנכרה קודם המטק כדי שיענו חתן על כל נכרה וכרה.

ברכת המזון

סדר הזמון

אלה שאכלו כזאת חייבים הזמין. וכיצד מחמנים? המזין חומר רב לו ועברו! או כלי' רכוחו שיר מקלעו בענטעו! והם עונים יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ובמזון חומר ברושח ... נברך (בעשרה מוסף)	כנית האכל חומר: ברושח ... נברך מעתה
אלהינו) שאכלנו מאלו: והמסונים עונים ברוך	אבלים שאכלנו מאלו: ישונים: ברוך
(בעשרה מוספים אלהינו) שאכלנו מאלו	מעתה אבלים שאכלנו מאלו וקטבו
וקטבו חיינו*): וחזר המזין וחומר ברוך	חיינו*): והמזין חזר וחומר: ברוך מעתה
אלהינו) שאכלנו מאלו וקטבו חיינו:	אבלים שאכלנו מאלו וקטבו חיינו:

ברוך הוא וברוך ישמו:

יחד מתחיל. ועד פיר ויד מאיין בעשעט, מקטב חומר מו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן אתה עולם בלוי
בטובו בן בן בן וברחמים הוא נתן לחם לכל בשר פי
לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לאחסר לנו ולאחסר

(* גם העומדים גם חיים מן המסונים גם הם יענו וחומר ברוך וקטבו שמו תמיד לעולם ועד:

רב לו ועבר, סדר הזמון לברכת המזון מציחה המבנה נרכות דף ט"ה שלהם שאכלו כזאת חייבין לזמן, ר"ל לעוד ולהתחיל זה חת זה ולהתועד יחד לברכה, והם דף ט"ז כיצד מוזמין, בלשה חומר נברך וכו'. והלאה רב לו ועברו הוא כעין קריחה למסובין זכינו לברכה שיאמר תנו לנו את הכוס שנתן ונברך, והוא לקוח ממנו פסחים ק"ג ע"ב. וראה מנ"ח ס' קל"ג יהי שם, תהלים ק"ג, כ'. נברך שאכלנו, והם עשרה הם חומר נברך אלהינו שאכלנו, וכו', נרכות דף ט"ז כ'. דף כ'. וסוד ח"ח ס' קל"ג. וכתב גם העוספות וראש נברך אלהינו נרמזין ולא נרמזין נברך לאלהינו בלש"ד, דרוקח גבי שד והודאה כחור בלש"ד כמו שיר לה' הודו לה' גדלו לה', חלל גבי נכה לה' מנינו זה הלזן [מלמד כ' מקומות ראה ס' הרקמה דף י"ג] וכן מפרש בסדר רת עמ"ס ע"ל וכן כחור בלש"ד וקטבו המרמס, וחומר כ"ד פ' ע"ג וע"פ וסוף פ' כ"ד (ומזכר גם בעמ"ס אומ"ח דף י') וז"ל חכמים היה מקבל את העומדים ואת הכנים, טעמו אוכלים וזמנים חסד להם נרכו, חסד לו מה נאמר, חסד להם, נברך אל עולם שאכלנו מאלו" וכו' וזהו יסוד נרכת המזון. ברוך וסברך, נרכות ט"ה, ע"ב. ברוך הוא וברוך שמו, מציחה חומר נס' קל"ג וסע"ג ענין כ"ג גם הרקמה ס' רפ"ב, תרמ"ח חכמה היא, נברך הוא ונברך זכרו לשלמי ע"ד, והוא דבוק עם הקודם וסוף נרכת המזון הוא, וע"כ המנריך ביחידות לא יאמרנו (ע"ה דף פ"ב, כ'. וייסוף חומר ס' תשפ"ח).

הזן את העולם, נהמ"ו מלות עשה מן התורה, והוא של בלש נרכות, הראשונה עשה ברכת הזן והשניה ברכת הארץ, והשלישית בונה ירושלים, ואת חרצן עיר ביתר הוספו החכמים עוד פרכה רביעית והיא הטוב והמטיב (נרכות מ"ח, כ'); ואתרו בעמ"ס (זס) טעה תקן לישאל נרכת הין בשעה שיר להם מן, יהוצע תקן להם נרכת הארץ כיון שנכנסו לארץ, ייר ואלמה תקנו טובה ירושלים, דוד תקן על יראל עסק ועל ירושלים עירך, ואלמה תקן על הבית הגדול והקדוש הזה ע"ל ותנחומא ונרמז ס' עש"ט, עד אלה נכנסו יראל היו עמרכין נרכה אחת, הן את הכל, שנכנסו לארץ היו עמרכין על הארץ ועל השמן, משמחה ירושלים הציבו טובה ירושלים, שנברכה כחגי נחור הוסיפו הטוב והעשיר, הטוב עלה ספירי, והעשיר צניחו לקבדה ע"ל והציון כזה שתיקנו עקד העמיים זיה ליהיכרם נרכת המזון, אך לא הוספו נכנסו קבועה והיא נשתנה כפי צנוי החכמים, וחכמי התלמוד הם שהעמידו הנוסחאות וערכן נסדרן לירדות, וכל זאת עוד הרפאות מתחלפות מאד ואין נוסח הפסדים אזה לנוסח האצבונים וזמיהן אנות מנוסח רת עמ"ס והיא ענוכה מנוסח הרמב"ם וכוסח טנהג צינולי וקתין אוב טוכה עכל אחר מוסחאות ודן חמישה הברכות היא איה נכולן, וראה כנסף טנהג להלכות נרכות ר"ח שדך כ'. הן את העומים כלי, כמו שאמרנו ח"ל בעמ"ס ע"ו דף ג', ע"ב. יחכ הק"ה וזן את כל העולם כלי עקדתי ראמיים עד גיני נכיס, ונרכות דף י' הק"ה וזן את כל העולם כלי. נחן לחם וכו' פסוק הוא נתתים קלוי, כ"ה. וע"כ אין לומר כי לעולם חסדו עובני, כי חיינו כפסוק ועוד כי חסדי ה' על כל חי (סוד ח"ח קפ"ז). לא חסד

לנו מזון לעולם ועד: בעבור ששם הגדול כי הוא זן ומפרנס
 לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל ברייתיו אשר ברא. ברוך
 אתה יי הן אתה הכל:

גודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה
 טובה ורחבה ועל שהוצאתנו (יי אלהינו) מארץ מצרים
 ופדיתנו מבירז עבדים ועל ברייתך שהחמטת בבשרנו ועל
 תורתך שלמדנו ועל תקיף שהודעתנו ועל חיים חן וחסד
 שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתרו זן ומפרנס אותנו תמיד
 בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

נתוכה ופורים מיפיים כחן על הנסים. מן תוכה חונן פורים וייר על הנסים חייגעטקטעטע.

ואם נכת לומר על הנסים וזכור נתון ועל הכל קיים שמים הנרכה חשילו זכור בין
 אחר וכן ה' אשר גם על הנסים עד סוף וחזור ומתחיל ועל הכל וגו', חלל חס כנר
 אשר חס חן מחיירן חותי, וכשנניי חלל החטן הוא יזכור ויחסר הנוסחא הכתובה גם.

לנו ועל יחסר לנו מזון, יש הנוקדים חסר יסיר נניין פיעל (מרדכי לסוף ברכות) וא"כ מוסבת הלשון על
 הקב"ה ר"ל הקב"ה נסיונו גדול לא יחסר לנו מזון ילא יחסר חותנו למ. אמנם הנקוד המורל הוא חסר
 יסיר נניין הקל וכן גם נסדורי הספרדים וכן גרסת אמוריים וכן נקד הגל"ה דף פ"ג, וכן הנכון כי כן
 כל המקרא ולא יחסר לחסו (ישעיה נ"ח י"ד), ואיכס השעל על מזון ר"ל המזון לא חסר לנו ולא יחסר
 לנו נסדורי הגדול של השם כ"ה, וכל"ה, עו חמס חונן רוח ספייטע ניכט געלעטאט חונן ויירד חונן ניכט
 פעלעו"; ויש חומרים חסר נלרי נהסמכס על הפסוק נחמיה ע', כ"ה, חלל טעות ולחיתם היא לגדס
 עונית כי לכלכתם נכדנר לא חסרו הטובן ט יזרחל נעמס לא היה נטלח להם חסרון (כל"ה ויהי חמס
 טעו קייטנו יתגעו) וכן לא חסר לנו ככרי לא יהיה טפטעמו זהטון לא נעטע טטנו חלל טוננו יהיה
 זכרילנו לא יטלח טטנו חסרון טה, והוא כנגד כוונת המחבר וע"כ העקר חסר נפתח. כי הוא
 זן, כן נכ"ט, וכן גרס אמוריים, וכן נכ"ט ט' ט"ו ואל"ה דף פ"ג וכן נסדורי ספרדים, וכן גרס גם
 מרדכי סוף ברכות ופירש, זן נאכילה ומפרנס כאלר לרכים. טון, כל טין טאכל העספיק לטחיה יקרא טון.
 גודה לך, זו היא נרכה זניה ונקראת ברכת ה' ארץ ע"ה יהודאה על נחיתת ארץ ישראל, ואמר עמר'
 נרסח ט"ה, ע"ב ופ"ט. נרץ לומר נה ארץ חמרה טונה ורחבה ולהוכיח נה נרסח ותורה ורץ להתחילה
 כל' הדואה ולפייסה כל' הרואה. והנה רש"י גם עמר' (אור ח"ה קפ"ו), חלל רב עמרס והרענ"ס גורס גם חן ירחי
 נהלכות פשוטה ט' י"ו גם הר"ס טחטנטרת (אור ח"ה קפ"ו), חלל רב עמרס והרענ"ס גורס גם חן ירחי
 וכן הוא נדוקח גם נחוקוני דברים ח', י', גם כוהר ט' תרומה עמוד רל"ח, וכן כוהגים ואין קושי כלל
 טלון והוא נטלינת להודות לך על טפטפי נדקן (תהלים קי"ט, ט"ב). שרגלחת, רכיס טועים ואומרים
 שרגלחנו. ארץ חסדה, ל' ירמיה ג', י"ט. וטפירס נכטות רנה ט' ל"ב נקראת ארץ חמדה,
 טפני טנה"ס נתן נתוכה, וטפני חמרה לה הטלכיס, וטפני חמרה לה חנות העולם. טובה ורחבה, טמום
 ג', ח'. ועל שרגלחנו, ט"ה טמות כ', כ'. והרענ"ס גורס ועל שהוצאתנו סארץ ספרים, כלי הזכרת
 הזכ, וכן היא כס' רב עמרס וכמור ומרדכי ואמוריים וסדורי הספרדים וכן כתב נעל וי"ל. ונאה הנוסחא
 גם נחפלה קמרה לוכיית יליח טנרס כלילה (ברכות י"ד, ע"ב). ופדיתנו, ע"ה דברים ז', ח'. ועל ברייתך
 נרסח טילה. וכתיב נעל הטלפד שזוקס נרסח לתורה לפי נהנרסח קודם לתורה קדימת זמן וקדימת טנה
 זכרי הוא סנת קיום התורה. ועל חירתך שלטחנו, כדושלטי נרכות פקח ח' ל' סיטון נכס רכ"ל אשר,
 לא הזכר תורה נחלק מחיירן חותנו, טה טעם, ויתן להם חרלות גויס (תהלים ק"ה, ט"ד), טפני טה,
 נעבר יסמח חקיו ותורחיו (גם) עכ"ל וראה עליי פירוש נעל עין יעקב חמ"ה כו"ד חמ"ה קוף כ"ל כי
 ל' רכיס הוא, והנה נסדורי ח"ה ור"ס גם נכל ר"וה ריפס חמ"ה כלי ח"ד וטעות והעד וחת סנת קדשך
 הדעת להם וטמות וחקים ותורה (נחמיה ט', י"ד) אשר על פי פסוק זה הוטר הנוסחא, ועוד לעדות נרסח
 הספרדים היא ועל חקי רלונך. ככל יום וככל עת וככל שעה, פירשו טעמם חותנו לא לכד ככל
 יום חלל גם ככל עת ולא לכד ככל עת חלל גם ככל שעה; יום גדול טעת ועת גדולה טעמה,

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מזדים לך ומברכים אותך
 יתברך שמה בפי כל חי המיד לעולם ועד: כפתוב. ואבלת
 ושבעת וברכת אתי אלהיך על הארץ הטבה אשר נתת
 לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
 ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחה ועל להבות
 הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו: אלהינו אבינו רענו וזגנו
 פרנסנו וכלכלנו והרוחנו והרוחלנו יי אלהינו מדרה מכל
 צרותינו: ונא אלהינו לא לידי טהנת בשר
 ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה
 הקדושה והרחבה שלא גבש ולא נכלם לעולם ועד:

כי כחן הוצאת את על חלק אחד עג' חלקי היום עבר ונתק ונברכים, כל'א סגנונוטי, והוצאת שנה הח' כל'
 ח'ל על חלק אחד טכ'ר חלקים של יום שלם, ויחמד ג'כ בהרבה יתקוות על הסך וכן קצן וקצה לט'א כמו
 חן לך חסם שאין לו שעה, יפה שעה אחת בתשובה (אחית פ' ה') ונתקום רגע כל' הכתוב, וכן רגע אחד תרומה
 שעה חדל (שמות ל"ג, ה') כי רגע בחשו מתנושו סטול דשעת חונה (מהלים ל"א ו'), וזהו גם נט'פ'פ
 ס' זכ'א, פפי ע'יחי כ"ף כל ל'ל רכס בחק יה'א דוגמת בני בלעם (פטרר כ"ג, ה') נפי כסילים (כסלי
 כ"ו, ו'), וכבר שטול למעלה דף 37 כי הסמיכות ש' תטטט גם על יחיד גם על רעים וכמו שכתב הרמב"ע בפירושו
 לנראית פ"ה, י"ב ככתוב דברים ח', י'. על הארץ ועל המזון, על הארץ המזויה את המזון (נרכות פ"ט).
 רחם הוא נרכה שלשית שנקראת כונה ירושלים פ"ג אחיטתה, ואתה נברכות פ"ט שנתן להכיר
 בה מלכות בית דוד, וכתב עליו חן ירחי מלאתי בעדש שניסי ירעם כן נכט טלסו ירחל ג' דברים
 בעלכות בית דוד וכתבן הבית ותמלכות שמים, שחמד רחם ביתך דוד (פ"א י"ב ט"ז) זה שחמד להם מלכות
 בית דוד וכתבן הבית, חסם להחליק ירחל (דה"צ י', פ"א) אל חקרי להחליק חלל לחלוק שחמד להם
 מלכות שמים, וחין כגחלין עד שיתקו בלשון ס' ותקאו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם וכחודו אל ה'
 ואל שמו נחמרת השמים (הושע ג' ח'), על כן כרך לומר שנה ירושלים שלשון כין בחיל כין נכטת עב"ל.
 והנה הספרדים אושרים רחם ה' אלהינו עלינו ועל ישראל וכו' וכן גירס בעל התמיח גם לטורחם, חסם
 כוסחתנו רחם ה' אלהינו על ישראל וכו' וחן אושרים עלינו, וכוח כנרסת העמול נרכות פ"ט וכן גורם
 ס' רז"י וכן כוסחתו לרע"ס ולחן ירחי ולמרכי ולטור. אלהינו אבותי, וכן גורם חן ירחי. רש"י רש"י
 חותנו, טל' רעה עמך כשנתך (טיכה ז', י"ד), וכן נרסת חן ירחי בהלכות שנת ס' ט"ה וע"ו וכן כחשו
 החתומים, רחם פט"ט ס' זכ"ר וט"ה ס' ק"ח חוח ג'. והספרדים חיסים רש"י וחף הוא יתכן שזו ס' ס'
 חולד הוא וע"ה ה' רועי לא חסר (מהלים כ"ג, א') רועה ישראל (פ', ג') וסוכן אל השם כמו אלהינו
 חינו, וכמו שזושרים גם בברכה רביעית רענו רועה ירחל. ויג' כל' ל' טווי טרס זון טענין טון כמו
 ש"יג' (מהלים פ"ד, ה') טרס זכ, וכמו שפירס הרמב"ע לקבלת ה', ח'. וכוכדת הכוסחת כחשלי שנת
 פ' ט"ו ויקרא רעה פ' ל"ד חסור לחדם לתבוע נרכיו נכטת, ר' ועירח נעט קטיה דר' חייט נר חנא חלן
 דחטרין רענו זנגו פרנסנו נכטת מהו, חמד ליה טופס נרכות כך הוא עב"ל. והריוחני, חן לנו כסוונות
 כשע ירחין, ול' חכמים הוא. והרוח לנו, טענין רוח והכלה יעמד ליהודים (חסר ד' י"ד). לא לידי
 טחנת בשר ודם, כי טחנתם טעונה וחרטתם טחנה. הלואתם, ס' דנו טל' חס ככף חלוח (שמות כ"ג,
 כ"ד) כל'א דמרויטעו. והוא עסק נהג הכנה כל' טענה, כמו הבדלה כעשה הכנה הדלקה הכנה הכנה
 הספקה הכנה הלחה הקטרה התראה דוייהם, ונתקרא לא כחלל כי חס כחמרי ט"ן, כמו חת י"עלה (חסר
 ד' י"ד) היקרת פיהם (ישעי ג', ט') טן הקרתי. שלא נכוש ולא נכלם ע"ה ישעה פ"ה, י"ו. יחמד שלא
 כנוס נגד ההלואה, ולא נכלם נגד הטמנה, כי כליטה היא גחלה טן הטעה, והספרדים סתורים שלא טנו
 טעולם זהו ולא נכלם לעולם הבא, חן לא ידעתי חין יחיד כחן העולם הבא עם הספרדים.

שבת אוסרים רצה, וזין אכחתו תטלח נסוף ברכת הטון. **מן שבת ומגט ימיו רצה.**
רצה והתלעטו יי אלהינו במצוותיה ובמצות יום השביעי השבת הגדול
והקדוש הנה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניה לשבתו ולגות בו באהבה
במצוות רצונו: ברצונה הקים לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ואנחה
ביום סנתחננו. והראנו יי אלהינו בנתחמת ציון עירך ובבגין ירושלים עיר
קדשך. כי אתה הוא בעל השועות ובעל הנתחמות:

כראש חודש יום טוב אוסרים יעלה ויבא. מן ראש חודש חנוה יום טוב ומגט ימיו יעלה ויבא.
אלהינו וארצה אבותינו. שעלה ויבא ויגיע והראה והרצה והשמע
וישקד ויזכר ויזכרנו ויפקדוננו ויכרוז אבותינו. ויכרוז משיח ברהוד
עבדך. ויכרוז ירושלים עיר קדשך. ויכרוז קרעמך בית ישראל
לפניה. לסליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום
 לחודש חודש | לחודש הגנה | לכבוד | לשמיני עשרת וזמנת תורה | לפסח | לשבעות
ראש החודש | הוחרוז | תג הסבות | השמיני תג העצרת | תג הפצות | תג השבעות
הזה. וקרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והשוענו בו לחיים.
ובקרבי ושועה ורחמים חס ותענו ורחם עלינו והשוענו. כי אלקי
עינינו. כי אל (סלד) תגון ורחום אתה:

רצה וכו', בעשר ברכות דף ס"ח ע"ג נצנת מתחיל נצנתה וביים נצנתה וחושר קדושת היום נצנתה
 עכ"ל ופירש עליו הר"ף שנצנת יז לשנת ברכה שלישית ולומר נצנתה רחם ה' אלהינו נצנתה ה' אל הינו
 וכו' וכן גם לשיטה נצנתה עמו ישראל נצנתה וכו' ונצנתה זו לשנת הביאה חגן ירחי וכל בו
 ואתידעה נה"ל, נצנתה ה' אלהינו נצנתה עירך ונצנתה נצנתה וכלכות בית חד משיח טהרה
 תחידנה לטקוטה רבה והחליטנו וכו' כי אתה הוא בעל הנצנות נצנתה עמו ישראל נצנתה וכו',
 חל רש"י כתב שאין לשנת נצנת עירך הנצנתה רחם שכלול רבה והחליטנו שהיא קדושת היום נצנתה הנצנתה,
 ועל שזו טהרה ורחה טהרות והח"ש לנצנות ס"ח ע"ג וכפ"ג עזין כ"ו. ואתה נצנתה דף ק"ה לולי
 אתה ולולי י"ט יז נהן קדושה על הכוס ויש נהן הזכרה בברכת הטון, שנת ו"ט (ר"ל הימים) חין נהן
 קדושה על הכוס ויש נהן הזכרה בברכת הטון, ופירש רש"י הזכרה נצנתה, אל את רבה והחליטנו, וי"ט
 יעלה ויבא עכ"ל. והנה נצנתה רבה והחליטנו נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 ועצמותך יחלקך, חסד ר' חנניאל בן יעקב ב"ה הלכין הנה, יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו יצאנו
 וחלנה מעלו מעל תלנו, חין ב"ה חלונים חננו, יצאנו ב"ה חלנו ה' מלדס רע, יצאנו ועצמותך יחלקך,
 טחון קנעו חכמים לומר רבה והחליטנו נצנתה עכ"ל. ונצנתה לשון זו של החליטנו גם נצנתה ערובין דף
 ל"ט ופירש גם רש"י החליטנו ארנו. כפצות רצונו ארנו. כפצות רצונו ארנו. כפצות רצונו ארנו. כפצות רצונו ארנו.
 הפעיל טחון סת, סל' הניחו לטעף (ישעה כ"ח, י"ג) ר"ל חן לנו טחונה, ונפדור ר"ע נצנתה נצנתה לנו,
 גם נעל טחנה יחורה כתב נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 ארצנו נוח עכ"ל ונצנתה כן נצנתה הלכות נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 נצנתה הטחונה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 וכו' אוסרים גם נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 כן הנצנתה גם נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 כ"ו). ובעל הרמב"ם כפי הנצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 כי אל חנו ורחום אתה, כן נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה
 ל"א כי אל סוף חנו וכו' וכן כתב עליה דף פ"ג ט"ג גם יצאנו חנו ס' תש"ג, וכן סלד נצנתה חנו חנו,
 ונצנתה כן לשון הכתוב נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה נצנתה

בניית האכל יאמר זה:

ובנה ירושלים עיר הקדש
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי.
 בנה ברחמי ירושלים. אמן:
 ברוך אתה יי. אלהינו מלך
 העולם. (האל) אבינו מלכנו
 אדירנו בוראנו גאלנו יצרנו
 קדושנו קדוש יעקב רוענו
 רועה ישראל המלך הטוב
 והמטיב לכל שבכל יום ויום
 הוא המטיב הוא מטיב הוגה
 יטיב לנו: הוא גמלנו הוא

נחם יי יאדנו את אבלי ירושלים ואת
 האבלים המתאבלים באכל הזה. נחמם
 מאבלם וישפחם מיגונם. כאמור באיש
 אשר אמו תנחמנו בן אנכי אנתחמכם
 וירושלים תנחמו. ברוך אתה יי. מנחם
 ציון בבני ירושלים:
 ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם.
 האל אבינו מלכנו בוראנו גאלנו.
 קדושנו קדוש יעקב. המלך החי והמטיב
 והמטיב. אל אמת. הין אמת. שפט צדק.
 (ולקח נפשות במשפט). ושלום בעולמו
 לעשות בו ברצונו. כי כרדרכיו משפט.

ירושלים עיר הקדש, ישעיה נ"ב, ח'. נחמיה י"א, ח'. בנה ה' ה' כנגד כל ל' טונה זמנא
 שהאז כנגד חק מן אחד שהאז נכרי ע"כ המעלה בנה ירושלים ה' (תהלים קמ"ו), והנה אם היינו חותמים
 בונה ירושלים ח' מן וכרסת הנטרה, חו היה הכנון בנה נכרי, עכשו זמנים לומר בונה כרסתיו
 חין עוד מקום ללרי הרך לקרית כנגד. ומה זמנתיים בנה כרחבי העם כדי לחתום כל רחמים כמו
 שפותחים הכרחה כל רחמים ורחה נעט"ס ס' ב"ה ועמרת זקנים סמן קפ"ח חות ח'. ירושלים, כלמ"ד
 נקטן כטפסו. בהשקף, כי שלט אמן נלחי נחשנת דוגמת חוככי ירושלים הללויה (תהלים קמ"ו). אמן,
 חוטרם אמן אחד הכרחה (ברכות ס"ה ע"ג) כדי להציל בן ג' ברכות החצויות אהן מן התורה ככרחה
 הכרעיות שהיא מדרגתן.

נחם ה' וכו' שמוסיפים בניית האכל כשנעת ימי חבלו בכרחה שלישית מנחם כפ' רת עשרם וכתחיל
 ס' פ"ח וכלל בו ס' קע"ו וזמנתיים הלכות ברכות וז"ל י"ד ס' ש"ט. ולכן הנוסחא לקוחה מנוסח נחם
 לט' נא. באיש אשר, ישעיה ס"ו, י"ג. מנחם ציון בבני ירושלים, הנוסחאות מחלפות נחמיית הכרחה,
 ונרשתנו היא נ"ד ס' ש"ט.

האל אבינו וכו', נכרה זו זמה הטוב ומטיב, ואיננה מיוחדת חלה מדרגתן (ברכות ס"ו) ונתחנה
 כנגד החגי ביתר, כמו אמרו חז"ל במרח ברכות מ"ח ע"ב וסוף תענית, ומטורח יותר כירושלמי תענית
 פרק ד' גם באיכה רבה דף ע"א וז"ל כרם גדול היה לו לאדריהנוב י"ח מיל על י"ח מיל כסן טכרית
 לניסורה, והקישו גדר מהחגי ביתר ולא גזר עליהם איקברי, עד שעמד מלך אחד תזר עליהם וקרחם,
 רבי הונא אמר כיום זמנתי החגי ביתר לקטרה נקטשה הסוג והטעיר, הסה חלה הסרחו, והטעיר זמנתי
 לקטורה עכ"ל ואמר נכרות דף ט"ט אנרץ להזכיר נכרה זו ג' טלבויות (מלך העולם, טלכנו, השלך
 הטות), אחת לזרך הכרחה, ואחת בצביל רחס ה' ואחת בצביל נורה לך חזר חסר נחם הזכרת טלבויות
 שטיס, ותקנו שדל הבכיר נה ג' השטות ת' גטולות (הטעיר טעיר יטיר, גטלנו גוטלנו יטלנו) והוא ע"פ
 העדרה כמו זמנתי הח"ז בברכות פרק ז' סוף סמן כ"ג חז"ל חסרינו כמדד דלרץ לומר נה שלוש טויות
 ושלש גטולות, ואשילו הכי חיינה יתמעת ככרן דחציית טענע קצה דמיעקרא לח תקט חלה הסות
 והטעיר, ולנסוף הוסיפו נה דכרס הללו עכ"ל. האל אבינו, וכן מוסח דרענ"ס והשוד וכן גם נרשת
 הספרדים, אטנם אטנתיים כחג חין לומר האל דהא חסרינו חלהינו וכן כתנ רת עשרם נכרה שלאחר
 העגלה עכ"ל ורחה סס, ונחשת רחיה בן גם מנרשת רש"י בברכות ס"ט וחק הפניח נסמן כ"ז גורם נ"ח"י
 ח"ט"ה חינו טלכנו חידרנו וכו' ורחה ט"ז סוף סמן קפ"ט. יוצרנו, חינונו נכרסת הספרדים, גם רש"י
 ורענ"ס ומרדכי לח נרשו לו, וכן חינונו כנסח נכרה לחכל. קדוש יעקב, עש"ה ישעיה כ"ט, כ"ג. רועה
 ישראל, תהלים פ', נ'. הטוב והמטיב, עש"ה תהלים קי"ט, ס"ח. שכלל חס וחס, כן העטיר הסוסח
 הט"ו כסמן קפ"ט. ושל"ה דף פ"ב כתנ אש לומר דקליים ויום ולא שככל, ונרסה וחת נחשת יותר ככונה
 נטליות הלשון. הוא המטיב הוא מטיב הוא יטיב לנו, הוא נטלנו הוא נטלנו הוא נטלנו, והספרדים
 הלטו, וכן כתנ המור נחם חזיו הח"ז, מחלה הלשון כענר וחח"כ נהיה וחח"כ נעמיד. והספרדים
 חוטרם, הוא מטיב לנו הוא היטיב לנו הוא ייטיב לנו, הוא גוטלנו הוא גוטלנו כ"ס

נִמְלְגָנוּ הוּא יִמְלְגָנוּ לְעַד לְחַן
 וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְחוּ
 הַצְלָה וְהַצְלָחָה בְּרַכְהָ וּישׁוּעָה
 נְחִמָּה פְּרִינְסָה וּכְלִקְלָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל
 טוֹב וּמְקַלְטוֹב אֱלֹהֵינוּ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְחַר חַדְרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים
 וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִפְרִינֵנוּ

יג' ס' לכו" תחלה כלשון היה ואח"כ כל עבר ואח"כ לעתיד, וכן כתב חזן ירחי בשם מנהג לרפת ועל דרך
 הלשון ה' קל"ה ה' קל"ז ה' יטלוך. חן וחסד וכו', ס'ו' לשונות של מנהג כבוד ס'ו' ששדות שאוכלים בטבע,
 וסמן לדבר ואנחנו נכרך י"ה (חור חדש). לעד חן וחסד ורחמים נריו וכו' כן הנוסחא בסדורי הספרדים
 וכן גרסת אנדרהס וכן הוא נכ' רב עשרם ונרענ"ס ובכל" ע"פ תהלוך ל' עברית אשר הפעל גמל חמיד
 לאחרי יחס הנאות אל דבר הנפול, כמו כי רעה גמלוך (נראשית נ') נמלתהו טוב (פסלי ל"א), אבל
 לומר גמל פלוני את פלוני לומר מה הוא כנגד חק המליכה, וע"כ נעוטה מה אנטלא בסדורים לחן לחסד
 ולרחמים ולרחו, ונאה ע"י צרת הלשון שהיתה כך צורה כפי הספרים מתוך נוסחת יעלה וינות, וכבר
 העירתי עליה נכ' מונחות חיים דף קכ"ג. גם יענ"ך כבר פגע בקושי הלשון ודחק ליטנה כי עד ולרחו
 יחבר למעלה אל ימלטנו, וכן הצלה יקשר למטה אל אל יחסרנו, אבל לא נתיטב בזה הלמד"ן המתחמת.
 ואם נדחק להלך נעד הנוסחא הנעודה הזאת יחבר טוב לומר עליה כי האומר הנאות לפעולת הגמול הוא
 סך הכל והבלחה וכו' עד יוכל שות, ר"ל הקנ"ה ימלטנו לעד הגלה והגללה נכרה וכו', והאומר לחן
 ולחסד ולרחמים ולרחו הוא נח לנאר חזן חושן הגמול ר"ל הגמול של הגלה והגללה וכו' אשר ימלטנו
 הקנ"ה הגמול הזה יהיה לחן ולחסד ולרחמים ולרחו. וכל טוב, מושב עוד למעלה ר"ל הוא ימלטנו חן
 וחסד וכו' וכל טוב. ויש לרעת כי נקוד התנה נאדוק בסדורי הספרדים וכן נקד גם אנדרהס יעל אור
 חידש דף ל"ג וכן בסדור ר"ע. אבל נעל ע"ת נקד וכל שות ושכל טוב עניהם כחולס וכן גם חו"ה
 בסדורה, והוא הנכון, כי הלשון הוא ימלטנו לעד חן וחסד וכו' וכל ייב' הוא כלשון נמלתהו טוב (פסלי
 ל"א, י"ג) והלשון ושכל ייב' אל יחסרנו הוא כלשון לא יחסרו כל טוב (תהלים ל"ד, י"א) וכשהיה
 שות בחולם.

הסלך רחמי וכו' נוסחא זו אלוטרים נבית האכל מקורה בברכות ס"ו, ע"כ. ועם' שמוות פרק י"ד.
 וראה נרענ"ס הלכות ברכות פרק נ' ונעור ח"ח ס' קפ"ט. וכלנו ס' כ"ה, וס' קפ"ו. הסלך רחמי, עש"ה
 עליהם חיים ושלך עלם (ישיבה י', י'). אל אמת, תהלים ל"א, ו'. ולקח נפשות במשפט, בשאלות
 דבר אחרי גאון ס' ס'ו' חיינו גם הרי"ף ורענ"ס וספ"ג לא גרשו לו, וכבר דרנתי עליו נכ' מונחות חיים
 דף קכ"ג. כי בר ררכי משמש, דרס"ס ל"ג, ר'. גדר פרעות ישראל, על' גדר פרק (ישעיה ל"ח, י"ג),
 והנוסחא כך היא טבאה ע"י ס' ע"ט.

הרחמן וכו'. סוף ברכת הטוב והחסד הוא ופכל טוב אל יחסרנו, והנקשות אל הרחמן וכו'
 הספחות הן לברכת המזון, וחלום נמוסחתן ותעמפתן גדול מוד נפנתים החלוקים, כי כן בסדורי
 הספרדים נמלות יו' נקשות מתחלות הרחמן והאזכונים יו' להס ס' הרחמן, והרענ"ס לא הביא אלא ג',
 ואסדרהם לא דבר דבר מנוסחתן רק אשר עליהן ככלל וי"ל. ואמר הרחמן כל אחד ואחד כולנו וכלון
 שלטנו, ואים חמת הנסקה בין נעט"ו לנפ"ג, שהרי חקנו לאורח נכרך לנעל הבית (ברכות דף ס"ו)
 תחלס שואת סכינו בברכת מילה אומר חלוינו וחלוי חטתינו וכו' אחר שברך נפ"ג ומפסיק בין ברכה
 לאחיה עכ"ל, ורמזו הן טעם דברי הסוד ח"ח ס' קפ"ט, וכן כתב גם אב"ט להאריך כרעוט
 בנקשות חלה, הרי לנו מרר כי נהפ"ו מעקח נתיסרה עד ושכל טוב אל יחסרנו, והנקשות אל הרחמן
 ולהלכה נמוסכו ח"כ, ודעתי הכל ט נסמן י"ע מראה שבר כימי האזונים היפסו מן הרחמן כאלה,

בְּכִבוֹד: הַרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַל צוּאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מִרְקַה בְּבֵית הַחֹדֶה
 וְעַל שְׁלָחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלֵינוּ: הַרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵיהָ
 הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשֹׂר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:
 (* הַרְחֵמְךָ. הוּא יְבָרֵךְ אֶת־אָבִי) מוֹרֵי בְּעַל הַבֵּית הַחֹדֶה וְאֵת
 (אָמִי) מוֹרְתֵי בְּעַלְת הַבֵּית הַחֹדֶה אֹתָם וְאֶת־בָּיִתָם וְאֶת־זֶרְעָם
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ
 אֲבֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כָּכָל מִבֵּל כָּל בֶּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ
 בְּלָנוּ יַחַד בְּבָרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהִי לְמַשְׁמֶרֶת שְׁלֹם.
 וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעָנוּ. וְנִמְצָאֲהוֹן וְשָׁלַל
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

(* הרחמן זה יאמר כל אחד כפי ענינו בעק מי שמבק על שלחן אחרים לא יאמר זכי וידי
 ובעל הבית הטבח יאמר הַרְחֵמְךָ הַגָּא בְּרַךְ אֹתִי וְאֵת אִשְׁתִּי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לִי כְּכֹס
 שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ וכו'. והטבח על שלחן עגלו וזין זו חסה ותיים יאמר יְבָרֵךְ אֹתִי וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לִי כְּכֹס וכו'.

כי אמר גם כשם תאמרו הגאונים שנים אמן אחרי הרחמן. עליו של גלות, והוא ע"ה ויקח כל,
 י"ג והוא יוליכנו וכו' לקוח על נוסחת אברה רבה. אלה הנביא, בן הנבון כי האמן ע"ה שלחני,
 כ"ב וסם אלה כתיב בלי זו כסוף. ויבשר לנו ע"ה ישעיה נ"ב, ז' והיה הנבון ע"פ לשון הכתוב ויבאר
 אוחנו ולא לנו. ובמקלם ספרים נשקום ויבאר לנו וכו' הנובחה, ויבכרן חיתנו כל אחד ואחד ששנו
 כשמו". בשורות, הרינו מן בשורה (כ"ב ד' י') ויכלם הגייה חגיגות. מבי סירי, בן כתב בעל אור חדה,
 שהו' ל' עברי וזין לומר מציא פארי שהו' ל' חתים וזין גם כשם מציא אבותינו, בן הנוסחה ככל
 זו פטן ב"ה ותארוות חיים דף ל"ו וכן כתב בעל ספ"ט ב' של"ו ורצה לבעלה דף 239. פ"ב קטל כל,
 הוא על הגמרא כ"ב דף י"ז שזה לא שבע דהן עלהך המות אברהם יצחק ויעקב טעה אהרן ושנים,
 אברהם יצחק ויעקב דכתיב נהו בכל ככל כ"ב וכו'. ויבאר יותר נכ"ר ב' מ"ג וי"ל ויתן לי טעם
 מכל, ר' זדא בר סימון אמר עבת אותה נכבה חכלו ג' יתירוח גינות בשלם אברהם יצחק ויעקב,
 באברהם כתיב וכו' נדך את אברהם בכל, נילחק כתיב וחיל כל, ניעקב כתיב כי חנני אלהים וכו' יז לי
 כל עב"ל וכוונת הטאמר זאת חסדו זים טונה שנוכלם. ידע כי בן נוסח הכל כי וזריות חיים ורש"ל, וטע"ט,
 וכן נקדוהי הספרדים וכל ספרים טינים וכן טווכר נואר ב' עקב עשר חקב"ג, וזה נוסחת נעקבה
 סדורם הנוסחה כמו שנתברכו אטחינו אברהם בכל יצחק מכל יעקב כל בן יצחק וכו' ששית זאת ולשון
 עלגים. ונאמר אמר, בן נוסחת הכל ט וזריות חיים וכן הורה מג"א נפמן ק"ט"ט, נגד סבת הסדרי
 סוף נכוחות ופוסקים אחרים טינים טע"ט כ"ב של"ח.

במרום, נקמת נוסחות ישראל וכן ככל טו ב' ב"ה, וכנראה טעם היה עקר הנוסחה להיות עיד
 מן הכרחה לבעל הבית וכן לכוונה, טעמים ילמדו עליו וכו' שרחה טעמה לבלום, יזא נכרה שחת ה'
 ולקחה טחלה ישנו ויטלח חן וזכב טוב עשיו אלהים יחד", והטעם אח"כ הלשון לנכרה לכל המוכנין.
 ויש"ה נבנן שיעל בכל ב"ו וכו' כל כמו נכסדריון מ' העלמה חיבה מלמד זכות, תחילתו כ"ב חלו ג' שר
 נכרים שבלמידים זכות על יצחאל, וכן מה הסיבות, המלכותם המלכותם טעם ילדו עשיו זכות. שחתה, הזכות
 תהי לנו למשמרת שלום, יעל טעה יהודה פדמי נעשות נכח כי זכות ל' נקמה היא. תש"א ברכה
 ל' תהלים כ"ה, ה' ויש לתורה נקדחת פא"ה להביר טעם חת הלו"ף שנת יזא לזי חק"ה, ובתנו נכסדות
 מהר"ל הלכות ר"ה נכסל זה יז אמן אומרים כלל הנוסחה נערים, ויש כתיבים פא"ה ה' חסנם הנבון
 שלח לשנות ל' הכתיב דק ויקדק נדכוה שלח יכליש החזית (טע"ט ב' של"ט) ונפשא חת, ל' טע"ט ג' ד.

כאז
 בראש חודש
 ביום טוב
 בראש השנה
 בצה"ט דסוכה

הַרְחֵמְנוּ, הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבַת וּמְנוּחָהּ לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
 הַרְחֵמְנוּ, הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 הַרְחֵמְנוּ, הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:
 הַרְחֵמְנוּ, הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 הַרְחֵמְנוּ, הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֵבֶט דָּוִד הַנְּעֻלָּת:

י) הַרְחֵמְנוּ, הוּא יַזְכֵּנוּ לִיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
 מְגִילָה (נר"ח וּבְנֵי יוֹנָתָן וְיִסְרָאֵל מְגִילָה) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁחוֹ

(*) אם שבת לומר על הנסים חומר כגון נוסחא זו:

נְרַחֵמְנוּ, הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְסֻלּוֹת כְּמֹן שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵי הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. בְּיָמֵי יוֹנָתָן
 אם שבת לומר רצה נשבת וכבר התחיל ברכת הטוב, אם הוא נסעודה ראשונה ושניה לריך לחזור לראש,
 תפסודה שליטת חיוב לריך; אבל אם נוכר קודם שמתחיל ברכת הטוב חומר עם נוסחא זו:
 בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׂבָתוֹת לְמְנוּחָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וְלִבְרִית (ואם הוא ר"ח ובכח נס יעלה וינח ביוסף וראשי חרשים לזכרון). בְּרַחֵם אֱתָהּ
 יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת: (וע"ה טמ"ח וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲרָשִׁים):

אם שבת לומר יעלה ויבא נראש חדש: נוכר אחר שהתחיל ברכת הטוב חיוב לריך לחזור, אבל אם נוכר קודם
 שמתחיל ברכת הטוב חומר עם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן:
 אם שבת לומר יעלה ויבא נ"ח (אבל לא נח"ט) יבאר התחיל ברכת הטוב חומר חוזר לראש, אבל אם נוכר
 קודם שמתחיל ברכת הטוב חומר עם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשְׁיֹן
 וְלִשְׁמִינָה. אֲתִירֹם תַּג (פלוגי) הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְחַזְקֵנוּ:
 ואם חל י"ט נבנת ובכח רצה יעלה וינח כולל של שבת וי"ט נוכר וחומר:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׂבָתוֹת לְמְנוּחָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וְלִבְרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׁשְׁיֹן וְלִשְׁמִינָה. אֲתִירֹם תַּג שִׁנֵּי הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ
 הַשָּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְחַזְקֵנוּ:

אם שבת לומר יעלה ויבא נ"ח וכבר התחיל ברכת הטוב חיוב חוזר, ואם עוד לא התחיל הטוב חומר נוסחא זו:
 בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה:
 ובכח ר"ח נבנת ובכח רצה יעלה וינח חומר:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, אֲלֵהֵינוּ מַלְכֵּי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׂבָתוֹת לְמְנוּחָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וְלִבְרִית וְיָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת
 וְיִשְׂרָאֵל וְחַזְקֵנוּ:

יום שכלו שבת, מניח לבעלה דף 246, והנכון פה לומר י"ט, ולא ל"ט כמו שהיה נהגה סידורם,
 כי הפעל הנחל יקוצר אחריו דבר הנחלה ביום הנחיל. יקום לנו את שבת, ע"פ הכתוב עשום ע' י"ח, יע"כ
 הנכון הו"ד פלא י"ח, ויש ענין מוספוס, וכל חתי ע"ה טשפ"ח" ויהי לך קצת טקטית הקנין ליום נ' דסכות.
 הוא חכנו וכו' זה הרחמן מניח גם הרע"ס, והבשרים חומים חתי נלפן נחזרת. לימות המשיח, מניח
 נבנה בימינו, ולחיי העולם הבא, לעתיד. ויש חזיתים את כה"ו נטיות כתב הדוקח נס' גל"ו לפי
 שבת נדה נרך חנך חכמה חכמה לחם, וכתוב אחריו עם חכמה קרן נדה ערבות נר לפעולת. שג"ל
 ישועה פסוק נחלה"ס י"ח, נ"ח. ינח"ח נכח י"ט חומים מתחיי אג"ה ישועה כה"ו פסוק נכ"כ כ"כ,
 נ"ח, והשעם השבוע על חלוקי הלפון נכח י"ט כנר כחתי נס' תנחלת חיים דף קכ"ד שהו"ו כי טסדרי
 כחמלכ חאר סלכו פה כ' פסוקים יחיים לא רנו לתת יתרון לחזר על חתי יע"כ נחמו נשמהם ונתנו

ברכת המזון לסעודת נשואין.

הסנדק נהג' על סעודת נשואין טוננים לו כ' כוסות, ויקח הסנדק הכוס הא' בידו ויאמר תקול וכנעמיה.

דְּוֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן. **וְיִזְוֶה אֱלֹהִים בְּשִׁיר יְיָ.**
גִּתְנוּ מַעֲגְלֵי צֶדֶק. **שִׁעָה בְּרַבַּת בְּנֵי צִיּוֹן (ישורון):**

בְּרִשׁוֹת מִדְּבַר וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי. **בְּבִרְךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה:**
בְּמַעֲוֹנוּ וְשִׂאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ: יְיָ: **בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוּ.**
וְשִׂאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ חֲיֵינוּ: **וְיַחַד הַסֵּנְדָק מֵאֲחַד בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ**
שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוּ וְשִׂאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוּבוֹ חֲיֵינוּ: **בְּרוּךְ הוּא**
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ: **תו' וְסֵנְדָק נִהְיָ עַד סוּכּוֹ.**

ובספיקים יבית הכוס המזון מיד, ויקח הכוס הב' ומספק לכרך חלה הכרמית:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָכַל בְּרֵא לְכַבּוֹדוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת הָאָדָם
בְּצִלְמֵוּ בְּצִלְמֵי דְמוּת הַבְּנֵיחוֹ וְהַתְּקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵן עַדִּי עַדִּי.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם:

דְּוֵי הַסֵּר, כִּיט קטן חתום בו דיוג הוא רונש בן לברס טחנר אל עיר דרדו יקראו שאומרים בזמירתו אל יום האגת, וכאז ההוא בן נחמד גם הזמר הזה נמשקל יחד יב' תנועות רק שלררך תקון נשתי תבות שקלקלו נט שפרים ומדפוסים. דְּוֵי, ל' נער כמו עדיה ומעמן כל היס דוה, ולני דְּוֵי (איכה א', י"ג. כ"ג) אלא כבשר יחז' עשה ל'ה, ו' נחמו מעגלי צדק עשה תהלים כ"ג, ג'. ו'ל' מעגלי בלתי כ"ח נחל' נעדיה כמשקל זבן הוא נמדד נרכות דפוס ויניול, והסופרים נרלוותם הפסוק נהלים כ"ג חזנו לתקן ולכתוב בסעגרי ובבוא. שעה, שנה, על' ואל' מנחתו לא עשה (נחלצית ד' ה'). ברכת בני אהרן, בן הגיה נעל ע"ה מספרה, ויצר דבר, כי נאמת בן הנוסחה נכ"ו, גם נמדד נרכות דפוס ויניול, והנה סחנר הגד כיון נלשון הוא על עמנו כי הוא היה לוי, והסופרים אח"כ זינו וכתבו תחת בני אהרן בני ישראל כדו לעשות הלשון מכוונת יפה לכל איש ישראל ואף לאינו טרע אהרן, אך השחיתו נתקונס את משקל השל. וע"כ אם חלף לשון הפחנר נאמר שעה ברכת בני ציו' וכוה המשקל על טכונו, ויעמוד בני כיון ע"ד העברה בעקים בני ישראל וכבו בני ליון יגלו בעלכם (תהלים קט"ט), והנה פירוש החרון, תמן נח אל נרכת המזון מסכרבים בני ישראל. שהשחיתה במעתה, כעונות דף ח', וכתב אכן ירדו וי"ל קבלתי מרתתי נכרפת שלך נהגו לוטר שהשחיתה בעשנו ולא כוטלו או נטכונו או נלשון אחר, לפי שזינו נחגגה ש' ליון דורשין (דף י"ב, ב') אענה רקיעין הן, וילון רקיע שמים מעון טכונו וכל ערשת, מעון אט טלכתי הכרת חימרים איה, היו אומר שהשחיתה בעשנו עכ"ל. ורעה עוד כס' עקרים טלכד כ' דרך ע"ה.

שהכל ברא, נרכת חלו זמן נרכת חזנים ונקדחו גם אענ נרכות ע"ה מספרן נלרף נרכת היון, וזיתו נרנש מס' כלה מיון לברכת חתנים מן התורה, שחנר ונרכו את רתקה. והנוסחה כולה נעס' כשמות דף ח' ונחנה נרנש' הכות נרכות נקד כ' והלכות חיות נקד י' ונכס"פ עשין מ"ח. שהכל ברא לכבוד עשה יעשה ע"ה, והחלה הוא על נחלת העולם בכלל.

יוצר האדם עשה נחלצית כ', ו' והחלה הוא על יצרת האדם נכרע. אשר יצר את האדם, זו היא היצירה על יצירת הוונג של זכר ונקבה ולפנות טין האלחזי נכנסות וכליו, בעולם, כמו נכרונ נחלצית ח' כ"ו. בעולם דמות חבניתה, פירשו, דמות תכניתו של אדם גם היא נללס חלחיה נכרונ, והסויה על יצירת חיה שמה חותה הק"ה נדמות אדם החלשון וגם היא ללס חלחיה, בן מרה נכרונ כפירש פחנר וכו' אחר נתקנו ט רנים. וד פעריה נורס יצעלס ימות נכרונ, ורעה נכנסות הח"ו ל'ה' אצל הכנן דף י"ב גם נחלכות קדם דף ע"ה, והחלק לו לחדס. סכנו, טכונו ר"ל טלכשחיו. בני עדי עד, את חוה, וקולח חותה נמן עשה ויקן ה'

שש ששים ותגל העקרה בקבוץ בגיה לחוקה בשמחה.
ברוך אתה יי משמח ציון בבגיה:

שמח השמח הרעים האהובים בשמחה יצירך בגיה
מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה גילה רנה ריצה וחרדה אהבה ואהבה
ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות
ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
מצהלות חתנים מחפתם ונגעים ממשחיה בנייתם. ברוך
אתה יי משמח החתן עמהכלה:

וחזר וטל הכוס האשון ויברך כורא פרי רגפן ויכתב נט' הכוסות וימן לחתן ולכלה ולכל הסמוכין.

חלבים את הללע (בראשית ב' כ"ב), יסודי ערו ער, כונה לחרות, והטעם ע"י אהבה מחקים מן האדם.
והרי"א נחמדותיו לשליל הכהן גימ' "כנין פיר עדי עדי", ולא מלאחי כן נכבד ונלחו.
שש ששים, נרבה זו נקטה כנגד ששית יחלום העמידה בנשלה לצמח זוג חתן וכלה
ככותב ומשז חתן על כלה יסוד עליך חלהך (ישעיה ס"ב, ל). והקדושו נרבה זו לנרבת וזו חתונה,
לפי שתייכים להעלות את יחלום על ראש שחתנו וכמו שכתב חידק לשוני לחכי חס לא חזכרני ומ'
(תהלים קל"ז). וב' נרכות חלו סמוכות הן לנרבה שלישית וע"כ אינן שותפות נכדך. העקרה יחלום
ע"ה רני עקרה (ישעיה נ"ד, א').

הרעים האהובים, הם החתן והכלה שמתקשרו יחד בנחתם להיות רעים זה לזה. ונפח הנשוא
הוא רעים האהובים, האשון בלי ה"א, ונעל וי"ב תקן הרעים כדי להשוות השואר לתואר וכבון, ולפי כי
נשלה יום המי (בראשית א' ל"א) פרות הטובות (פ"א, כ"ו) נור גדול (א"א י"ט, כ"ב) וחמרים אשר
השתואר נלתי ידענה, הם נרונים לזנאים מן הכלל. והשפדים חמרים רעים אהובים אהבה עלי ה"א,
וכן נפדור רב עשרם ונלתי ידענה, וגם זה יתכן. יבאחלית דבר חלתי לחון פתן י"ו ונרנ"ס הלכות נרכות
ס' ל' גורם רעים ואהובים. כשסחך יצירך, כמו שכתב את חלם האשון כהיחך את חיה לפני. ששמה
חתן וכלה, ואין חותמים ששמה החתן עם הכלה כמו נכרבה החתונה, והטעם מפני כי נכרת שמה
ששמה הוא דרך נקטה לנקט חמרים על חתן וכלה שיהיו חמרים נהגלחה כל ישיהם לפיכך חותמים ששמה
חתן וכלה, ר"ל את שמהם, ואם הם חותמים החתן עם הכלה לא היה נמשע חלל שמה לחתן כלל
ששמה נכלה ולא כללה ששמה נחתן. חכל הנרבה החתונה שיהא שח ויחלה להק"ה שכל חתונה
דיבוק איס נאשה ע"י שמה וחיה זה חותמים ששמה החתן עם הכלה, שיהא לזון ששמה חלם נלחמו.

אשר ברא ששון וכו' הוא נרבה כוללת כל עמינים הקרובים נרחת הששמה ייחיה חזון וזכרון
יחלום. ריצה, גם הוא ל' און וששמה כל' חז"ל ונרבת ולפניו תרין חזכה (חזון ש"א, י"ד) וכן
שמו חתה טעם תרבותו דונו עמה רין (ישעיה ס"ו י') תגילה נישועתך תרנשו חרין כהרין (תהלים
ט' ע"ו). ורעות, התחנחה, טענה לפען אחי ורני חזרה נח שלום (תהלים קכ"ג, ח'). והנה נוספת
היא נרבת הנשוא ורתי"ף ורענ"ס וס"ג. חכל השפדים נרשים, "אשר ברא און וששמה חתן וכלה
החכה אחיה גילה דונה שלום ורעות", ונרשים ל' החנות רנה ורעות, וכן חרשים ל' תסת חלה גם כס'
הנרדי טוכה כוונה נראשית קף ל"ה גם כוונה תרונה קף ע"ה עמוד ז' גם כוונה חיה מדרה רות קף פ"ט,
והוא כדי שיהיו כלן י' טאטות סגד י' טאטות סנה נרדה העולם. בערי ידודה, ל' ירטה ל"ג, י' י"א.
מצהלות, עליות, על' מהלי ורני (ישעיה י"ג, ו'). ונרשים, פירא, וקול טטלות נרשים. והשפדים גם כס'
נוספתם טוכה נרבת הנשוא, הם חמרים, קול טטלות חפות חמרים טטמות ונרשים טמינחם,
ששמה החתן עם הכלה, כן העקר החתן נה"א ידעה נחנה הגלח, וכן גורם און ירתי כלכות פסח

ברכת אירוסין.

הספק ליקח כוס של יין נהו ומתק.

ברוך אתה יהי אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

**ברוך אתה יהי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות. ואסר לנו ארודארושות
והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין.
ברוך אתה יהי מקדש עמו ישראל על ידי חפה
וקדושין:**

ואתה המתן והבלה. ואתה מן החתן מקדש לו את הכלה בטענת קידושין וואתר:

תרי את מקדשת לי בטבעת זו בדת משה וישראל:

וקדים הכותנה. ואתה מן טבחים על כוס זמ בורא פרי הגפן יזמרים ו' הכרות שהכל ברא לכבודו
וגו' הסודים לפעלה נהגו' לנאלין (ק' 563).

ב' ק"א התחיל כפ' ל"א וכן הוא כסדר ברכות דבוס וימלא וכן הוא נמחור חמול. ויש לדעת כי נמחור
חמול נעלה קדים חמישה כסבה זו שד חוכמה בעון פיוס וע"פ ח"ל: אשא חפלה, בעד חתן
וכלה, וגם יב עלילה, דרשם לשם ולתהלה, העץ פרי לעולה, והגפן תה חילה, ויחיס סביבות
לשתלה, תניסין עלי שור (ש"ה) טבוכי כבוד תורה ותרולה, יסו ושסאל לפרוך באחות נחלה, כח
חצי גבור אשפתם חפ"ה, לא ינעו לרוק וכא ילדו לכהלה, ס"ה עוז ושכמי סמסלה, נאחתי מחמד
לריסם בהללים לסבלה, שריני ענף פרוח חפרה בגילה, צמחי קסוחם רבבות לכפלה, שיש
חשיש בה' עליהם חזק גם הוא שיש כמשיש חתן על כלה, ככתוב כי יבעל בתור וגו', תאמר
ויהי כעץ שתול על סיס וגו', תאמר והיה כעץ שתול על פלני וגו' תאמר שיר המעלות אשרי
כל ירא ומ' (כל המעור), תאמר כי השיתרו ברכות וגו' תאמר יהי סקוך ברוך וגו' בא"י משמח
והתן עם הרבה.

בא"י וכו', טרחת אירוסין הלא הוא נכדלה נעמ' כעונת דף ו', ע"כ. ועניניה הדמ"ס נהלכות
איתא מדן ג'. ונתנו על העריות מן נוסח הגמול, ופירש אבנרהם ל"ל לזנו על החוקת העריות או כונו
למזג מן העריות, וחסה לו וצאחם לכס סבל חמנות כל ארז טוך ה' אלהיך (דברים ד' כ"ג) כלומר טוך
אלא לפעית. ועלאתי נמשחת אלהה להדמ"ס. שהוא נודם והרבילנו מן העריות עכ"ל, ונאמת מן גם גרסת
הדמ"ס האלמית איתא פ' ו' וכתב עליה בעל הגד סכנה שהיא מן הנכונה. העניות, הקטן מן שריה
בת (טובה א', י"ב) נכנס ת"ש תרסיית, ואסר לנו את הארוסות, פירש רב"י מדענן הוא אגורו על
הייחוד של סנהה וחף ארסה לא היתה עד אזיכנסם לחופה ונכחה עכ"ל ואל"פ אזיכור זה מדענן כובל
לסוך עליו וכסו אכתיבים על רי חנוכה ושקוף סבלה. הגשוואות לנו, מן הגיה רנו חס, וד"ל כשינו
הכאחות לנו ע"י חופה. על ידי חפה וקדושין, פירש ע"י ברכת חופה שהיא נוסחת את הקדושין. ובעל
העמוד נחלק א' ארז ה' כתב שסמכה לומר על ידי חפה וקדושין נתינת וטעות וקדושין נתינה ע"י
דמין הכנה אית ר"י אית מ"ה (*). וכן בא"פ אר"פ מ' ל"ד בפדושין נתינת, גם כס' חמת חתנים (ליורנול
נתן תקנ"ו) הדבוק מן. אשכח בעל חכמת ארעה (ק' ל"ג, א') ייסב תרבה וקדושין כו"ל. ועוד לדעת כי
כאלמשת חתן ארזי נאון סתן י"י הניסח על ידי קדושין וחספה. וקדושין, טשקל תלמודי הוא וענינו ל'
הסנה והכנה, וס' וקדחתם הים, יקדש את העם (שמות י"ב, י"ו) התקדש לומר (כמכר י"א,
י"ח) וחזייהם המתחייבים כל' הסנה. מקדש עמו ישראל יכו' חתנת עמו חזינה נעשה ילד כאלמות
דת ארזי ונת' כס' תן טרם, ירשנים חוהם נלכי מקדש ישראל, וכן בא"פ אר"פ מ' ל"ד. ונכחתמו
טעלה נכרה כמטמו, ויהי ע"י על חזיות הרבה נהגו' לכתובת ק"ו ז' גם כאלמנהם.
הרי את מקדשת לי קדושין ק"ו ה' כ"כ.

(*) סוף פסוקי דתורה (גם ראה לפעולה ק' 288).

סדר הנרכות.

על היין טנרין לחמי
כ"ס גענוסט רעו זיינען.

על חכיל בן ה' מיני תן
חיבער קולען, קק:טקטס זר"א.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: | ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

ברכה אחרונה.

דער ועגענטסריך נרד רערען געמס.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על סידות טאג חן זכור.	על מעשה קדוה טה טיה תן.	כאכל בן ה' מיני תן גמס טח זין.	על היין טנרין לחמינו.
נרד טרויבען, פייגען, מארען, רסטען, חמד נרמאטמסעלען.	נרד אטואלספייגען.	ווען ימיו בחקאמיק גענוסטען חמר למליך זיין געמאקען.	נרד זיין.

הגפן ועל פרי הגפן	העין ועל פרי העין	המזדה ועל הבלקלה	המזדה ועל הבלקלה
-------------------	-------------------	------------------	------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והגמלה לאבותינו לאכול מפריה ולשבע משוכה. יחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחה ועל היכלך וקנה ירושלים עיר הקודש במדה ביקינו והעלנו לראכה ושפחנו בבגינוה ונאכל מפריה ושבע משוכה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

נאח רצה והחליענו ביום השבת הזה:

מ"ח וזכרנו למטה ביום ראש החודש הזה:

מ"ט ושפחנו ביום חג (מתי) הזה:

מ"י וזכרנו למטה ביום הזקרון הזה:

כי-אתה יי טוב ומטיב לכל וטרה לה על-הארץ

ועל פרי הגפן.	ועל הפרות.	ועל המזדה.	ועל המזדה ועל פרי המזדה
ברוך אתה יי ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה יי על
על הארץ ועל פרי הגפן:	על הפרות:	על המזדה:	על המזדה ועל פרי המזדה:

בורא פרי הגפן, סמט נרכות דף ל"ה. בורא מיני מזונות, זס דף ל"ו, כ'. על הגפן ועל חס' כרס או שמה מעין שלש, כי נכלל בה טעין ג' הנרכות של נהמ"ו, כ"ה, על השדה ועל הכלכלה הוא טעין טכח הזן, ועל ארץ חסדה הוא טעין נרכות הארץ, רחס ה' חלבים הוא טעין טכח טונה ירואל, זאע"כ זש בה נ"כ כי חזה ה' טוח ומטיב כנגד נרכות הטוח והטעיה, לח קחווה אלא טעין שלג ולא טעין ארבע, נעבור אמרה ריעיות של נהמ"ו רק מרתכן היא. ויש חוארים כי חזה ה' טוח ומטיב לכל הוא לא נתקן טעוקו רק לנרכות היין אהיה על תפסן ועל פרי תפסן ונתקן כנגד הטוח והטעיה אומרים על שמי היין (נרכות כ"ט, נ'), אלא שנהגו לוטר נוסחה זו גם על ה' מיני תן והטעיות. והנרכות מונחה נרכות דף ט"ד, ומדה ארע"ס נחלכות נרכות טוף טרוק נ', ויש טעם חלופי נוסחאות כמזורים. ועל חטובת השדה, לשון יחזקאל ל"ו, ל'. והרע"ס אינו גרס לו גם כחוק חינו, והכל"כ

על ריח עשן: חיבער ונתהוירעכערע קרישערי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבות בשמים:

על ריח פרי: חיבער ונתהוירעכערע פרישע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב בפרחת:

על ריח נשיים: חיבער געוירלע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

על ריח עץ נוסם: חיבער ונתהוירעכערע חלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

על סגן חכרסמן: חיבער ונתהוירעכערע חלל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא יקמן ערב:

החאה נהקיס, וכוכבים הטעופים, יסכריות,	בי"ק תבאיקע דעו באיסענו, סטערוני
והדים רעים, וכן החאה החסה נחלזית שנת	סיעענו, וועסטערלישענו, חתהור גע
סחור הנחל נתקופה ניבן בנזקר יום ד', סנדק:	בירגע, גרעסער וויסענו, סכרלס מחו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית:

דף ט"ה, וכן באנדורכהס. והנה היצר כמען ר"ו עתה נתחלה הנופח אצלו ויח"כ עתה הנופח אצלו ולא הכרע, אינם בעל נגוד ומזה דף ט' כתב בפירוש נרוך אצלו על כל מה אצלו על כל מה אצלו, ותחלת הנופח הוא היצר שמיצת נלשן, וכן היא בכל טו' ס' כ"ד נט"ו ס' ר"ו, וכן היא נסחרי ח"ה ויענן וי"ס. להחיות ברם, נפרד ספרים לא נלחנה תנת ברם, ובסגרה ברוך חי העולמים, חתימה זו איננה נעלה אלנו, אבל היא ע"כ נגד ירושלמי נכות שרן ו' עסנה ראשונה גס נוסח הברכה כך הוא, "אז ברא נפשות רבות להחיות נהן נפש כל חי הרוך אתה ה' חי העולמים" ותשלמות דבר אחרי גלון פ' יתח סגן כ"ה הנופח, "נרוך נפשות רבות וחסרון על כל מה אצלו חי העולמים" והרע"ס נפירחו למטה נכות ט"ד גורם, "נרוך נפשות רבות וחסרון על כל מה אצלו, נרוך אל חי העולמים". גם נפשו כחר היצר ס' ק"ח (יהוא ב' ל"ה נחשכתי דפוס חדש) כתב שאין חתימה לברכה זו, ר"ל שאין אומרים נאספה נרוך אתה ה', וכן כתב גם רש"י תשובה קצ"ט. ס' העולמים, ס' נלדו כן נקוד הפסיכות סן הסס הנופל ס' [ל"ה סן פ"ים כסו אמת נטעות ה"ל ארקולמי טוחה נחוספות י"ט סוף ט"ס חסיד גם בעל וי"ט ס' ק"ח כי סן חיים שהוא גם האקרה, נובל על ע"ס החיות וכל"ה דמו לעבנו, יאמר נפסיכות ס"י, וצדו חיה נחתי לס"ד ה"ה תפלים ר' שהוא נפסיכות ר' (הקדח ה' ו' העיה ס', ס"ד), וכן סוף נקדח נתיחל רב, ו' וצדע ד"ה העולם והוא תולד סנדק ומרנשו, "ביח דען לעבעריגען וירר מעוט" או, "ביח דען לעבעריגען דער עויגקייט" כפי אופן תנת העולם על הנחיות או על העולם הנכרל, חס היה נקוד ב"ה העולם היה נאטע טטנו ב"ה אשר הוא העולם נל"ה ב"ה לעבעריגען, ריה וועלט יהיה זה סנדק נחל נהנה, חף בלון האומר ס' העולמים כטע ענדנו החי והעולמים יהיה הדיעות הטעשת, וע"כ ספר גדול כן ס' ננרי יסי נפתח ו"ל ס' העולמים ופירוש ה' אשר הוא חי על העולמים. אבל כחצר נחמד עולמים או עולם נלי ה"ה ייעיה או יפה יתכן נ"כ לנקד ס' עולמים ס' עולם נפתח אזו נאטענו כפי ס' לעולמים ס' לעולם וכן נטלח נפיש האדרת והאטינה לס' עולמים נכל חרוז וחרוז, חוה נכתב אנוודהס נסם בעל השלקד ח"ל ומה יזכ לומר ס' העולמים כל' אמת: וצדע ב"ה העולם, לרשו על העולמה כי הוא חיהס וקולסם, ואס נפך לומר יהיה חי וקיס נאני עולמות העולם היה העולם נכח, טות הוא עב"ל, ולרנו חס תהי כוונתך יהוא חי נעולמי ער או חוכל לנקד ס' חף נרוך אצלו או חי עולמים, והוא נחור ורזה עיה נכ' חור דען חף ל"ו, נ' גם נכ' הכנסים לנקעה לנחלזית נ' כ"ה בורא עשבות בשמים, נכות ט"ג, ע"כ. ואס גורם עשבי, חף נקדח רתי על ע"ה היא נפשות (סגלי כ"ו, כ"ה) ול' הקדח טעולה יהוא הסנדק לנו ונקיה ע"ה איננו סכרד (תנ"ו לח"ה ס' רפ"ו חות י"ב י"ט טעות). הנותן ריח, נכות ט"ג, נ' בורא מיני, גם ס"ג, ע"ה. בורא עצי, גם. בורא שמן, גם. עושה מעשה בראשית, נכות נ"ד. וי"ט. וכן נרבת ה"ה: והטור ח"ה ס' רכ"ו וס"ק ס'

על רעם וסערה ודמם: בי"ח הקנענר, סמוראמיטשער קרער ערדבעבען:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שכחו וזכרתו קלא עלם:

החלה את הקצת נענכים: בי"ט מבויקקע רעו רעגענבאגעט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, זכר הברית ונאמן בבריתו וקים בנאמן:

החלה חילנות בעת פריחת נגנס: בי"ט ערושען מבויקקע באהערער
נחש יסן סכך כרזיה האלזונה: בי"ט חיס מקנשע ניסן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו דבר וקרא בו פריית
טובות ואילנות טובים להנות בהם בני אדם:

החלה חילנות טובות: בי"ט ערבויקקען פטרילאויכער געווקבוע
זכרית לזות סכך: קרער וחיגעלייכעט סףער געסקעלט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, ששקה לו בעולמו:
החלה אדם טאונה: בי"ט ערבויקקען חייגעט לערגעט קרער ריעען:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, משנה הבריות:

ננה לו קנה בית לו: בי"ט מקביל חייגעט חייגעט, קרער נייען קליידע ח. ד. ג.,
קמח בי"ט געמס חייגעט יערען נייען ספירעט ספירעט מקו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגייגענו לזמן הזה:
הלכות טלית חדש: בי"ט מקליעהען חייגעט נייען קליידע ספירעט מקו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים:

על אצטות טובות לו ילחדים: בי"ט עמפאנגע חייגעט גייקליבען בהשקעלט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המביא והמטיב:
על אצטות רעות וכן הקדצע על טתו לו החלה נתי כנסיות כחזקן: בי"ט עמפאנגע חייגעט פאייגעטן נהריכט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בין האמת:

החלה את הכר שנתרפס: בי"ט ויערערועהען וייגעט פרייטערע דער פון חייגעט
סחלי סכך: סווערען קרמקחיש גענעטען ספירעט מקו:
ברוך רחמנא מלכא דרעלקמא די יתבד לו ולא יתבד לעפרא:

קפ"ח. אך ה"ף והכנ"ס ואכזריות גורמים עושה בראשית, ונאור הלשון ראה לעעלה דף 58.
שכחו וזכרתו, נכוח נ"ד. וזכר הברית, אס דף ג"ט וראה נתפסות אס ובהגות מיטוני הלכות
נכוח פ' י' א"ת נ' חוסף חוסן פ' ש"א. וזכר הברית, כמו אכחות וזכרתי את בריתי (בראשית
ט', ט"ו). תאמן בברית, אלא יעברו אף כשרו הכניס. וקים בסמורא, פירוש אפילו לא היה
כשרו פאטר אכזרית ולא יהיה טר טבל כדור הוא זיקים טאמרו. שלא חסר בעולמו, נכוח
ט"ג, נ' י"ה דף י"א. חילנות טובים, חילן ל' אדך היה אף כי יתרה נכתי נקבה, כמו אבות לחות
חתיים, וע"כ פ"ל טובים וכן היה כס"ף פ' קפ"ח. לחיות בהם כן טי"ז וכו', והוא מקור פיעל
פאטר הגה דגמט קס"ח (אפסית י"א, ט') מן תנה, ור"ל השם הוא ענהה נאלנות הטובים את
כ"ג ל"ח). ונעט"ג עשן כ"ז וס"ף פ' קפ"ח וזכרות חיים הלכות נכוח פ' ט"ה הנוסחא לקצת פקש
ואף היה חפזן וזו פירשו בני אדם יהיו מהם ען האלמות. שככה לו, נכוח נ"ח, כ', ותנחומא
פ' פנחס. ששה הבריות, אס שחזינו, נכוח נ"ד. וראה לעעלה דף 366. מלביש, נכוח דף
פ' וראה אס סא"ל פ' ט"ו. המביא והמטיב, נכוח נ"ד. דין ראסח, אס יפסחים כ'. והנוסחא קמח
ה"ל נחש טענה תשרו וכל הנוספים ולכן פ"ל ז"ו הו"ד נפתח כי הטלה סמוכה. ברך רחמנא,

סדר ברכות

החאה את חכה החכיב ווער זיינען געליעכטען פרייס נחך היינען יתערע
לו אחר י"ז חדישים: אייער ערבויקט, ספריכט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מחיה מתים:

החאה נתי כנסית כתיאבו ווען אמן וייערערעסעמירענע
מחנכין יאטר: גקספעווייער זיעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מציד גבול אלמנה:

החאה חכם כנסת הכורה: זיעהט אמן היינען ווייען חיו רער תורה, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שחלק מחקמתו ליראיו:

החאה חכם כנסת העולם: זיעהט אמן היינען וק: וועלסווייען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מחקמתו לבשר ודם:

החאה טכן ויעהט אמן היינען רעגענטען וואגעבען פון
וחילי: ויינען גרמסען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מקבולו לבשר ודם:

החאה טקום אט ביי'ק וייערערעוועהטן היינען קרסען, וק אמן היינער
נעשה לו כס מכך: גרמסען געפמער ענטגהגען חיוט, ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה לי גם במקום הזה:

ואם הוא טקום נעשה כס לחותינו, חומר שעשה נס לאבותינו במקום הזה. ואם נעשה אס כס לחותינו,
חומר לאבותי, ואס לרנו חומר לרבי.

החאה יס חוקיכוס: וק אמן רתי וועלסאיער זיעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה אתהים הגדול:

הקובע טווה מכך: ביי'ק מאסאגען רער טווה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מוזה:

העשה טעקה לגנו פו כותל וגדר ווען אמן היינען היינלייטנו חסן רען כחנען קרער
סנד לטרו להסיר הכסול יתך: חיו געלוקטירער חסן רתי פאקסע ריך אהלם:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות מצקה:

הסדה כרס רנני טכך: מער ויינען ווייבערז חיק פיערשען יתערע חיווקסס:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון

כרם רבעי:

ברכות כ"ד, כ"ו, ואלה נבא"ל אס. גם כלנא ס' ר"ט. סודה סחים. אס נ"ח, כ"ו. טעיד גבול,
אס. והוא עש"ה פבלי פ"ו, כ"ה. שחלק סחכסחו, שנתן סחכסחו, שנתן סכבודו, ברכות דף נ"ח.
אלה טאלר ר' יחזקן כנגלה ס"ו. שעשה לי גם, ברכות כ"ד. ואלה אה רים רגול, אס, וכן
גרסת הרי"ף ורמב"ם ור"ל' וספ"ק ותיקת ואלרות חיים וכל ט ואלתדהס וכן הוא נפחרי
הספרדים וכן נסחר ברכות דפוס ויניא וכן הורה נעל ע"א גם רב"ח. לקבוע סווה, דהלפי ברכות
פ' ט' ואלתות דר' אחזי גאון ס' קט"ה ורמב"ם הלכות תפלין פ' ה' הלכה ו' וספ"ג ע"א כ"ג ור"א.
לעשות סעקה, כן גורם אלתדהס וכן הוא ברמב"ם הלכות ברכות פ' ה' וספ"ג ע"א כ"ג. ווססת
אלתות דר' אחזי ס' קט"ה הוא על רבסעקה. כרם רב"ה, כן הדפוס חו"ה וכלל, ולא רביעי. כעו אט
נאלתדהס, וטעמו. כרם כן ד' אים וכעו אטאלת הסגנה נר"א ספ' מרה, וכן ברכות דף ל"ה וספ"ה פ'
ו' וטעמך אפי פ' ה' וספרי פ' נ"א כרם רב"ה, נטע רב"ה, כולן נלא יו"ד אחרי פ"ת כדי אקלחו כתי"א

מען ומן חיינו ברחמינו פקדון חסדי
 געפטר דרייח ספוד מעל מיט
 ומחשבר מעגעקעטעט, וק חמס ומן חיי
 פטיקקעו רחמון חבלברעכעו (סלה)
 חוטר דחייח פלוגעטרע זכרה לו ומגעו:

עסע מקטח של ה' סיני דגן הכלוזה נסים ותלימה ענה לאפות טמנה פת
 וז נה לפחות העמוד אל ט"ג נמים וחוטט בינה לרדך להפריש טמנה חלה
 ולנרד על הפרשתה. והטובה הוחת היא על האזה, ואם אין לו אזה
 הטובה על האים. וכן באשתו יולדת חי חולה יקיים הוא את הטובה ולא
 ישנה ע"י אזה חרות. והחלה המופרשת נרדך לשרפה. וזאת הברכה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקמעותיו ועוננו להפריש
 חלה מן העיסה:**

כלים של זכוכית או של
 סתבת כשישלים ינרד:
 ווען ומן אנטהלונע קרער גאקוערע
 געפטרע סונל חיוט ספריכט ומן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקמעותיו ועוננו על שביילת
 כלי (ואם הם רבים יאמר בליים):**

האזה הסובלת סובלת טובה, וכן
 הר שנתגיד וסובל, ארד למך:
 מען ומן חיינו געטעלויך פלוגעטרעריעבעטעו
 ריינינגונברך נחמס, ספריכט ומן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקמעותיו ועוננו על שביילת
 ע ר ו ב ת ח ו ט י ן .**

מי אים לו לילך לברך טובה וק לחתום כזנת או כ"ט יעדט כענד כזנת או כ"ט ט שרתי מחוסין.
 וכיזד ישנה, יקח טון לאחי סעודות וימחה נתון האלפים אמה סחוק לעירו ויקצע עס אביתמו ויאמר
 הברכה, וזו אע"פ אחר ולן בנינו יחצב לו כחילו אנת כמקום אהניח עס שמי השעודות, ומחזר לו לטחך
 להצחק טמקום אהניח עס הערוב ענד אלפים אמה. ויקח לערוב דבר טון שלא יזמת כטאה כגון ככל
 וזם. ואם הוא טענד לאחרים יאמר כרין ערובא דא שרא לפלוני או לכני סקום פלוני וכו' ונרדך
 להדיעם, ארין טענדן לו לאדם חלל לדעתו. וקודם אבית הערוב טענדך:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקמעותיו ועוננו על שמעות ערוב:
 בדין ערובא יהא שרא לגא למאזל כמאתרא הדין תרין אלפיין אמין:**

נתקן, וזע"פ שלא כענד כמקרא **שלי רצ"י**, כטעוך על קבלת נעלי הטענה עס קבלו הקריאה הנכונה
 פלחתייהם נעלי הלגון האטמתיים. וזאה ארטי דר"ק ערך ימן גם כבאר הכנת העקרא לרז"ה כסלחית ט"ו,
 ט' ומלחתי כטע"ק ט' ר"ח ח"ל לכרם רעני כיזד יענה, ילקט טד' רוחות הכרם וטעות כירו ועמד כאלטע
 הכרם וזאמר כח"י ח"ע"ה חקנ"ו על כדיוס הכרם, (וכן הנוסח כאלחנות דד' אחתי גלון ס' ק' וכה"ג
 הלבוט עולה), וזאמר טהין אבית המקדש קיים היו פירות רעני להקדש ועכזו יהי רלון זיהיו הטעות האלו
 להקדש והפירות חולין, וטעות אוחקס או ארפס. נעתק טסוד נכרות דנד סעדיה עכ"ל, וזאה כס' כל
 טו ס' נ"ג. להפריש חלה מן העסר, חלוקי דעוה כנוסח הברכה זיט פן הפוסקים אומרים להפריש
 תרומה, ויז אומרים להפריש חלה, ויז אומרים להפריש תרומה חלה, וז"ל נפיהזו לחלה כ', ג'
 גורם להפריש חלה מן העסר, וכן העשיר יענ"ן ככחוח וכחנ עליה אכן הוא הטסח הנכון, ועל פיהו
 הדפים גם חז"ה. והנה טולא כנוסחא הוא השוק חלאת עריכותיכם חלה תריעו תרומה (כענד ט"ו, כ'),
 וכל' הטענה יאמר ל' עסה כעקום ל' עדיה ול' הפרעה כעקום ל' אדעה, כעו הטפריז חלחו, העסה
 ענטה חייבת כחלה (חלה כ', ה') כינד טפריזן חלה (פסחים ע"ו), וע"כ הנוסח להפריש חלה מן העסה
 הוא כל' הכתוב להרים חלה מן הערסרה. ומנת טלח אצה חלל ונטעקל פלח מן כלל שיש מן עסם, ופידס
 הר"ס כפיהזו ככתב והקבלה אהא כל' אצ נטע כרם ולא חללו (תריס כ', ו') ונקרא כך החלק המופרש
 מן העסה חלה ע"ג אטעב את העסה חולין, כי קודם הפרשת החלה הייתה העסה אסורה כאלילה והחלה
 פיליאה חומה טאסרה להיות חולין. והנה אין הוראת חלה כעקום הנה כאשר חלה אנטקרא אצ טעטן עונה,
 חיה אנטאל לחונקלום אנתם כל חלה אנטקרא גריחח וקן כפסוק חלאת עריסותיכם הניח עס טל"ה כעו
 ככתוב ולא תתני. על טבילת כלי, יד' ס' ק"ב. על הטבילה, נכרות לא פסחים דף ו' ע"ב.
 כרן ערובא וכו' ק טניחו נעל וי"ג כל' ארטי וכמסחחות אצ ערתיס אגם עס כל' ארטי, וכן
 טניחו גם אגורתיס כל' ארטי. וברכ"ס הלכות ערובין פוק' ס' ו' ותלחות חיים וכל ט וזאמר ח"ח
 ס' ח"ד נח כל' עברי, וכן ארד יענ"ן. ויקחוק הלגון כטחזר לטעלה דף 345.

סדר קריאת שמע על המטה.

יש אלוטרים תחנה וחזי קודם זיקולו ק"ג על הסכה.
חיינוג ספרובלנו סקר קריאת שמע ערום פלוגעטרע תחנה חוס דחי.

רבונו של עולם, הרי אני מוחל לך לבי מי שהקבעים והקביט אותי אי שהקטא כנגדי בין בגופי בין בקמוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באנס בין ברעון בין שוגג בין מזיד בין במחשבה בין בדבור בין במעשה ולא יעניש אדם בגללי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ולא אעשה הרע בעיניך, ומה שהקטאתי לפניך מרד ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורים ותלים רעים: יהי לרעון אפרי פי והגיזן לבי לפניך יי צדי וגאלי. אמן:

הרי יאני מוסר נפשי ורוחי וגשמתי על קדשתי השם ירתבך. ברוך הוא וברוך שמו:

רבונו של עולם, הגני כאתי להפיל תחנתי לפניך ולבקש רחמים מלפני כסא כבודך, אשר אסביא עת פקדתי לפול את גשמתי שלא ישלח בי ער הרע להעבירני על אחת מקל מעותיך הן מעות עשה הן מעות לא תעשה אבל תרבי כח שתעא גשמתי בקדשה ובטהרה ותבא אל גשמות צדיקי וחסדי ישראל ואל גשמות אכזרים תעק ותעקב אל מקום חפצי. ותמיד יהי לי בר לבב עד יום מתי להאמין בשמך הגדול עד להנע האחרון שליחי שאמה אמת ומשה עבדך אמת ותורתו אמת ואמה יחד ומיחד ואין יחדות כמות בשום פנים, היה היה ויהיה יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד, כי איך כמות באלהים ואין בלתי בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד. ברוך הוא וברוך שמו לעד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ויתודה וישער אשמו וכו' ויתנה להתודות על החטאים החזיים לו כחטאה וכזכה כפי כחו.

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתפלתנו. שאין גאנתנו עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנתנו ולא תשאנו. אבל אנתנו תשאנו. אשמנו. כגדנו. גולנו. דברנו רפי. העינו. והרשענו. ודנו. תמסנו. סכלנו שקר. תענו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאענו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו. סרנו מפעולתך וממשפחה הפוכים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל הארץ עלינו. כי אמת עשית, ואנתנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב מרחם ומה נספר לפניך שובן שחקים. הלא כל הנהסתות והנגלות אתה ידע: אתה ידעתי עלם ותעלומת סתרי כלחי: אתה חפש כל חדרי כסן ובוהן בליחת ולב: אין כל דבר נעלם ממך. ואין נסתר מעיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שהתפלח לנו על כל האבותינו, ותמיד לנו על כל עוונותינו ותכפר לנו על כל פשענו:

סדר קריאת שמע על המטה

הנכנס לתוך יעד המסיל ויקרא ק"ג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שגרה
על עיני והצנקה על עפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי
ואלדי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לשלום ואל
יבהלוני רעיוני וחלומות רעים ויהדורים רעים ותהי מטתי
שלמה לפניך והאר עיני פך אישן המות כי אתה המאיר
לאישון בתעצין: ברוך אתה יי המאיר לעולם בלז בכבודו:

אל סלד גאון.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואדברת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
ויהי הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבך ודברת בם בשבתך בביתך בדרך ובשבתך
ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך ויהיו לשטפת בין עיניך:
וקשרתם על מוזות ביתך ובשעריך:

ויש מומיכים גם פ' והיה ופ' ציצית.

המסיל חבלי, מניחה המטה נכמת ק"ג ע"ג, והנוסחה שם ארובה מנוסחתו, גם נסדוד רב
שערים גם כרטיס הלכות תפלה חזק ו' הנוסחה טוניה, וכן נספ"ג עיני כ"ו ונכס"ק מ' קמ"ט,
הרחק מ' ט"ב, והאמת חיים דין ק"ג. והנוסחה שלנו היא כמעט ע"פ נוסחת הראש נכמות פדק
פ' מ' כ"ג, והשדר ח"ח מ' ח"ט. והנה גם נג"ח אס, ונכעשב רחוק להלכות תפלה פ' ז' ח"פ
שנה, ים טמריס מענין תכלי כן (אחר ח' ו'). ר"ל כי ע"י מיתרים העינים מנחות וקשורות כשיהו,
ועל"ה רוח כמנינו רוחו סוקטט, וי"ט ל' חלק כשו תכלי מנשה (יהושע י"ו, ה') ולכ' הפרזים היה
דינו להנקה סדלי כפתח וזינו כן כיום סדוד, גם חין טעם לפיחזים הללו, והעקר שהוא על' תכלי
הלדה (האש י"ג, י"ג) כי העד יותר טיחי ואחווה ימים ותכלים עד שיאן, כי השינה הנוכעם ככל
כעלי חיים לטרוך גחל והשעט יכריחם חליה. על עיני וס' טוואר למעלה דף 42. יבהלוני רעיוני,
על' דיחל ד' ס"ו. ויהדורים, ממשות, והיה"ח כפתח כמו דיחל ד' נ' ותהי מטתי שלמה לפניך,
אלה היה סמל כרטי, ועיין רש"י לנחשית ס"ו, ל"ח. והאר עיני סו אישון המות, ל' תהלים י"ג, ד'
לאישון בת עיני, ל' תהלים י"ו, ח'. ותתנס עם הארטי בגלל די כמליעות טינות.

שמע נכמות ק"ג ד' ע"ג אשר ר' יהושע בן לוי, אע"פ שקרא אדם ק"ג נכה"ג טויה לקחתו על
פשתו, אשר ר' יוחי טיח קדו, תנו ואל תחששו אחר כלככס על סככס ודום סלה, ואמר רב נחמן,
אם תלמיד חכם הוא חין לך, אשר חני חף ת"ח מינני ליה לטימר חר פסוקא דרמי בנין צידך אפקוד
חזוי עכ"ל וס' דף מ' ע"ג הנכנס לזמן על מיננו חומר טעט ירחל עד והיה אם טמוע עכ"ל ודלה אם
סאל"ג. ונעדרה תהלים טוואר ה' הקודם טעט נכה"ג שחית יונת ריי חנימו, ערנית לח יאל אח"כ חזור כניתי
על פשתו, סה טעט, כדי להכריח את המטיקון. ויתחל כמדרש ויכלו (העתיקו החוקר), כנאח חזר מיחאל
ליזן, וזינו כן עד גשעלין להקד"ה, לא יכנס עד יחבל טרוך חלוטת ה' חלבינו ה' חדר, והמחלין שוטעין
האמר שזו אל הקד"ה חייבלים עניו ימלחזים אחריו כרוך גם כבוד מלכותו וירחין, יהוא כספך כזה, וסוד
ככט טיח ואומר חדר טעט טיך חקוד, והאסורים כליה טוסרין אותו לטימר היום, ש"כ ככטי לה' סאסורים
לכך סמרים לכך עכ"ל ונמלא ג"כ כמחזיקים מ' כנן. וכתב אטרידס, ים חכמים כמקורן ק"ג שלפני
טחאם סמרכין כח"י חס"ה חקד' כקבל ענינו על מכות טמים ולחליכו כלככ אלם, וטעות הוא כידם טפני
ק"ג אסורים טכה"ג טיך ווו חונה חלח רות עכ"ל ודלה כמספת לחאם נכמות ולחולין דף ק"ה.

וידוי נעם יחדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוגנוהו ומעשה ידינו פוגנוהו:

שב בקרור עליון בצל שדי יחלונן: אמר ליי מחס ומצודתי אלהי אבטחדכו: כי הויה יצילך מפח יקוש מדבר הוזה: באברתו יסך לך ותחרת בנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לאתירא מסחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יחלך מקטב ישור צהרים: יפל מצדה אלה ורכבה מימנה. אליך לא ינש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונה: לאתאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיה: על כפיים ישאונה פדתנה באבן רגלה: על שחל וסתן תרדך תרמם כפיר ותגין: כי בי חשק ואפלטתו אשכבהו כידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אה יום וכו'.

יי סהדכו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי מגן בערי בבודי ומרים ראשי: קולי אל יי אקרא ויעגני סהר קדשו סלה: יאני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני: לא אידא מרבבות עם אשר סביב שתי עלי: קומה יי הושיעני אלהי בהקית את כל איבי לחי שני רשעים שברת: ליי הושיעה על צמך ברבתי סלה:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקנונו בעצה טובה מלפניך והושיענו

וידוי נעם, יחב בסתר וכו', הוא שיר של פגמים ונתקן לחמור פ"ב אטעתי קי ע"ג, פ"ג ר' יחאז נן ליי אמר להו להכי קרתי ונחמי. ה' מה רבו, גם הוא טעם של פגמים כחמור בפירוט כדחלפי אנת פרוק ו' חיוכו שיר של פגמים ה' מה רבו מרי וכל החמור יחב בסתר עליון עד כי אתה ה' מחסי עליון אנה מנוק. השכיבנו, ברוך ה' כיום וכו' חנה נחור ס' רל"ט, גם כחנודתהס ונארות חיים. וחוסדים חותם בלה חזיטת נרבה נעטר כי חסידתם חינה חלה ל:טירה בעלמא (טע"ס ס' אכ"ג).

למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
ועוז והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיק הסתירנו.
כי אל שזמרנו ומצילנו אלהי כי אל מלך חנון ורחום
אלהי ושמור צאתנו וכוּאָנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.

ברוך יי פיזם. ברוך יי פלילה. ברוך יי בשכבנו. ברוך יי
בקומנו: כי בידך נפשות החיים והמתים. אשר בידך נפש כל
חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פריחה אותי יי אל
אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלך
עלינו לעולם ועד: יראו עינינו וישמח לבנו וחגל נפשנו
בישועתך באמת באמר לעיון מלך אלהיך. יי מלך יי מלך.
יי ימלך לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אלהי:

המלאך הגאל אחי מכלדע יברך את הדבָערים ויקרא
בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק ויורנו לרב בקרב
הגָרִיץ: ויאמר אם שמוע השמוע לקול יי אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנה למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאיה:
ויאמר יי אלהי השמן יגער יי בך השמן יגער יי בך הבחר
בירושלם הלא זה אוד מצל מאש: הגה מטרו של שלמה
ששים נפרים סביב לה מגברי ישראל: בלם אחוזי חרב
מל מדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפתח בלי לזרז:
ויברך יי וישמרה: יאמר יי יפניו אליה ויחנה: וישא יי יפניו
אליה וישם לה שלום:

המלאך וכו' הם כסוף דחצי נוסח ע"פ מאמר אחי נכות ק"ד ע"כ שהתקתי למעלה,
ועודם הכל ט' ט' כ"ט וז"ל חיוס כסוף דחצי כגון כרוך ה' ניוס ומון ויאמר ה' אל השמן
וכו' ה' יאמר טבל רע וכו' בידך חסיד דחצי וכו' ונכרת כהנים (ואח לקוח מסחר רב
פטרס), וזו חוטרס ויאמר חס טבוע תשמע לקול ה' חלהיך וכו' הנה פסחו של שלמה וכו'
סיפני אל וכו' ויחנה כסוף דחצי כחזר ידע עכ"ל וכן כחזר נס אברהם ומוסף עוד הכסוף חס
פזכר לא חסיד. המלאך, כחזית ע"ה, ע"ה, ויאמר אס, שכות ע"ה, כ"ה, ויאמר ה' אל השמן, זכרה ג',
כ"ה, הגה מסחו, זר ג', ו' יד', יברכה, כחזר ו', כ"ה, וכחית כ' פטוקס חלה ע"פ תחומס פ' נשס חנה
טטחו של שלמה שזיס נטרס, חלו שזיס חותית אכרת כהנים, כלס סחוזי חרב, שכל סחוד ויחד שזו של

הגה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יי
 לישועתך קייתי יי: לישועתך יי קייתי: קייתי יי לישועתך:
 קייתי לישועתך יי: יי לישועתך קייתי: יי קייתי לישועתך:
 בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל.
 ומלפני אוריאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי שכנת אל: יי
 שיר המעלות. אשרי בלירא יי ההלך בדרךיו: ויגע בפקד
 כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך בגסן פריה בירכתי ביה.
 בגיך בשתלי יותים סביב לשלחנה: הגה כרמך יכרך גבר ירא
 יי: יברכה יי מציון ויראה בטוב ירושלם כל ימי חייה: ויראה
 בגים לבנה שלום עלי ישראל:

רננו ואלתהטאו. אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: יי

אדון עולם אשר מלך	בטרם בליציר גברא:
לעת געשה בחפצו כל	אזי מלך שמו נקרא:
וגאחרי כבלות הכל	לבוז ימרוך נורא:
והוא הנה והוא הנה	והוא יהיה פתסארה:
והוא אחד ואין שני	לדמשיל לו לתחבירה:
כלי ראשית בלי תכלית	ולו הועז והמקרה:
והוא אלי וחי נאלי	וצור חבלי בעת צרה:
והוא נפי ומנום לי	מנת כוסי ביזם אקרא:
גידו גאפקיד רוחי	בערת אשן ואעירה:
ועם רוחי גיורי	יי לי ולא אנה:

הקד"ס מוכר ט' וכו'. הגה לא ינום תהלים קכ"א, ד'. ור"ל חף כי עת הצניח הוא זמנ הפסכה הכה סוף
 שומר ישראל לא ינום ולא ישן וע"כ לא מרח ולא נסחך כי הוא יאמרו טבל רע ועין הצאתו תמיד עלינו.
 וראה גם כפ' אעט יהודה דף ל"ט (דפוס חדש). לישועתך, כראשית ט"ט, י"ח. ויש לאסח בצהה פנים ט"ט
 של"ט דף קכ"ג, כ"ל. וטע"ט טעון של"ט והלחה וכן הוא נפרוד ישכ"ן גם נסוד נכוחה דשם ויריאל. בשם
 ה', מוכיח הכל ט' ס' כ"ט, ויסוד ההבנה זו כנעמכר רנה ט' כ' דף ר"א כשם שנתה הקב"ה ד' רוחות
 וכנען ד' דגלים חף כך סיכב לכסחו ד' מלאכים סיכאל גבריאל איריאל רפאל, סיכאל מישינו וכו' וכפרקי
 דר"א פ' ד' ארבע כחות של מלאכי השרת מתלבין לפני הקב"ה, מחנה חאונה אל סיכאל מישינו, מחנה
 כ' של גבריאל טעמאלו, מחנה ג' של איריאל טלבני, מחנה ד' של רפאל טלחחיו וכו' וכו' אל הקד"ס
 נאמלפ וכו' עכ"ל וראה גם בתרגום חייב כ"ה, כ"ל. איריאל, הי"ו כנורן כקדוח נקדח (יר"א ו', ט"ו),
 כ"ל דכ"כ יג', כ"ל) רגזו, תהלים ד', ה'. ארון עולם אומרים פיוט זה נחאחנה כעבור פיוט כחו ספקד
 רחי וכו', וראה מה אכתתי על ארזתיי כחז תכלת השחר.

סדר קריאת שמע על המטה

ויזים יחד על טווח כפתח ויאמר:

היעמידו געזע ומון לור שהירע ועגע ריח תמט ויחל ריח טווח ויכר שפרעלע:

י' שמרי, י' צלי, עליך ימיני: י' ישמראצתי ובואי לחיים
ולשלום מעתה ועדעולם: שדי ישמרני מצד הרע: שדי
ישמרני מקבלחלים רעים ומחלומות רעים ומקברה לילה:
בבלדירקיה דיעהו ויהוא יישר ארחתיה: ג'.

אתה תקום תרחם ציון פרעת להננה פרבא מועד: בנדך אסקד
רוחי פדיתה אותי י' אל אמת: אסדתשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך:
שמרני באישון בתעין בצל בנפיקה תסתירני: בטוב אלן ארין ברחמים:

אתה סתר לי מצד הצרני, רני פלט הסוכבני סלה:

סלה הסוכבני פלט רני הצרני מצד לי סתר אתה: ג'.

תודיעני ארח חיים שבע שמחות אתפניך נעמות בימיך נצח:

י' צבאות עמנו משגבר לנו אלהי יעקב סלה: ג'.

י' צבאות אשרי אדם בפתח קד: ג'.

י' הושיעה. הפולך יעגנו ביום קראנו: ג'.

והח' טלף שלחם יחד ויאמר חתם ג' פעמים.

סדר הטבת חלום.

החלה חלום וכפשו ענוכה עליו ייטיבנו כפני גלגה החוברים אותו (נכסת נ'ה, כ'), וההסבה פהים
באחרית ויזכור החלום כנתיבצנתו כענת ההצבה. וזא לך הסדר.

החולם יאמר כפני חוהבי ו' פעמים: חלקמא טבא חזאי:

ועונים חוהבי ו' פעמים: חלקמא טבא חזית. רחמנא לשויה לטב. שבע זמני
לגזור עליה מן שממא דיר ליהוא טבא. ויהא טבא. טבא היא וטבא ליהא:

ויאמר החולם: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאמרני שמחה:

ועונים חוהבי: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו ותפקתי

אבלם לששון ונחמתים ושפחתים מינוגם: ולא אקה י' אלהיך לשמע אל

בלעם ויהפך י' אלהיך לך את דתללה לטובה כי אהיך י' אלהיך:

ויאמר החולם: פדה בשלום נפשי מקרבלי ברברבים דח עשרי:

חלמא טבא, כל מדעי נכרסת דף נ'ה, ע"ג. ויחזא נעור ס' ר"כ וכל ט ספן ל'. חכמת, חכמים
ל', י"ג. או חשמה, ירמיה ל"א, י"ג. ולא אבה, דברים כ"ג, ו'. פדה בשלום, פסלים נ"ה, י"ג.

וענין חובבי: ופרצו יי ישכון ויבאו ציץ ברנה ושמת עולם על ראשם
 ששון ושמחה ישנו ונסו יגון ואנחה: ויאמר העם אל שאול היונתן וימות
 אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה מיני אם יפל משערת
 ראשו ארצה כרעם אלהים עשה היום הזה ויפרו העם את יונתן ולאמת:
 ויאמר החולם: בוראניב שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:
 וענין חובבי: ורחח לבשה את עמשי ראש השלשים לה דויד ועמך בך
 ישי שלום ושלום לה ושלום לעמך פי עמך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם
 בראשי הגרוד: ויאמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה
 שלום: יי עז לעמו יחן. יי ויברך את עמו בשלום:
 ויאמר החולם ג' פעמים: יי שמעתי שמעך וראתי.

וענין חובבי: יי פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע בקרוב רחם תזפור:
 ויאמר החולם ג' פעמים: אשא עיני אלההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם
 יי עשה שמים וארץ:

וענין חובבי: אלהיך למוט תגלה אלונים שמך: הנה לא יגום ולא
 יישן שומר ישראל: יי שמך יי עלה עליך ומינה: יומם השמש לא יכבה
 ורח בלילה: יי ושמך מקלרע ישמר את גפשי: יי ושמך צאתך וכוואך
 מעתה ועד עולם:

ויאמר החולם: ודבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 כה תברכו את בני ישראל אמור להם:
 וענין חובבי: וברכה יי ושמך: יאר יי ופניו אלהיך ודגך: ושא יי ופניו
 אלהיך וישם לה שלום:
 ויאמר החולם ג' פעמים: תודיעני ארח חיים.

וענין חובבי: שבע שמחות את פגך נעמות בימינה נצח: וזה"כ יאמרו לו:
 לך אכל לחמך בשמחה ושתה בלבטיב ויגה פי כבד רצה האהים את מעשיך:
 וימן החולם דבר טה לנדקה, וחובבי חוברים לו: תשובה ותפלה וצדקה מעבירים
 את רוע הגזרה. ושלום עליך ועלינו ועל כל ישראל, אמן:

והרי, יענה ליה, יי ויאמר העם ש"ח יד ס"ה. בוראניב יענה כל, י"ס. ורוח דה"א י"ב, י"ח.
 חסרתם ש"ח כ"ה, ו' ה עו תהלים כ"ט, י' ה שמעתי, תנחומי ג', כ'. אשא עיני, מזמור קכ"א.
 ודבר, נעטרו ו', כ"ב חידועי, תהלים ס"ז, י"ח. יך אכל קהלת ט', ז'. חלה שמקדושים חבת לחטך
 לתנת כמסכה ט"פ ד"ט שנת נכל ט. ונעל ש"ח מדר לך כמסכה אכול לחש, והמטיה על יענך שהלך
 לחיו, כי הוא שלם כדעת המוסקים. חשוכה, לקוח טכיים ונתנה תיקף, והוא ט"פ יחלטי מענית מרק
 כ' ותמונת פ' נח וי"ר פ' ט"ד ויקלח רבה י"ל.

סדר תפלת הדרך.

שי זיה לו ללכת לדרך יתפלל תפלת הדרך. ומחיד לחטרה חטילו אינו חזנה ללכת כי אם מרסה
 אחת (הוא כעשר סהלך ענה ורביעית). ואם זכח לחטרה קודם לאתו יחטרהנה כל זמן שהוא נדרך ותלכ
 אלא הגיע סמוך לעיר ארובה ללך נה, וסמס ואילך יחמד אותה בלא תחישת נדרך, וכן אם דרכו אינה
 גדולה כעשר מרסה ואינה עקום סכנה לא יחטום תפלתו בדרך, אבל בעקום סכנה יחטום בדרך חטילו
 כמחזות מרסה. ואם חפשי לו יתפללכה מעומד. כל המתפלל קודם לאתו לדרך הקד'ה שעה לו חטויו,
 וטוב לתת נדקה לפני לאתו של נדק לפניו יהלך ויסם לדרך פעמינו. אין לדרך לומר תפלת הדרך אלא
 פעם אחת בכל יום שהלך, חו הנוסחא.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום ותציענו
 לשלום ותסמכנו לשלום ותנחמו אל-מחזו חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום.
 (ותחזירנו לביתנו לשלום.) ותצילנו מבחף בל-אויב ואורב בדרך ומכל-מיני
 פרעניות המתרגשות לבוא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רחאינו. ותשמע קול תחנונינו. כי
 אל שומע תפלה ותחנן אתה. בדרך אתה יי שומע תפלה:

ואומר ג'ם ויעקב הלק לדרפו ויפגערם מלאכי אלהים: ויאמר עקב
 באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום תהא מתגים:

ואומר ג'ם ויפגעו יהי חמת אלהים עליהערים
 אשר סביבותיהם ולא רדפו אתי בני יעקב:

ואומר ג'ם הבלאך הנאל אתי מכל-דע יבך את-הנערים וקרא
 בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרב בקרב הארץ:
 לישועתך קויתי יי: קויתי יי לישועתך: יי לישועתך קויתי:

ג'ם הגה אנכי שלח מלאך לסגך לשמך
 בדרך ולהביאך אל-המקום אשר הבחתי:

ואומר ג'ם יברכה יי ושמך: יאר יי פניו אליך
 ויחנה: ישא יי פניו אליך ושם לה שלום:
 ואומר יהי קצם בי ישוב בסתר עליון וכו' כל הסיבה.

יהי רצון, בזה בברכות דף כ"ט, ע"כ וברי"ף והא"ש שם וסמ"ג עין י"ט וכו' היראה לר' זונה
 הנוסחא נקלח זכו, ובחריכות יותר בזה בסוף ע"ס דרך ארץ רב. וחתמו אל סרח חפצנו, בן גורם
 אחרתם וכחן והוא ע"ה תהלים ק"ז, ל'. ותחזירנו לביתנו לשלום, בן ע"ס גרסת הרי"ף והא"ש ד'
 יוכח וכן נחטרהם. והנה שי שזולת ללכת אל מקום חזר אין דעתו לחזור עמם לא יחמד לאן האחת
 וע"כ הבחיה כמחנות. כי אל שומע תפלה וחתמו אחר, בן נכודיט, ע"פ ס' שערי ציון, אפנים
 ל' זונה כפ' היראה גורם, "כי אתה שומע תפלה", והטור ח"ח ס' ק"י גורם, "כי אתה שומע תפלה
 ענין ישראל נרחמים", וחטרהם גורם, "כי אתה שומע תפלה כל מה". ויעקב הלך וכו' הם סמוך
 דרשמי שהכנינו להסוף עוד וזאת נענין אמת לראשן דף כ"ט, כ'. וכן מה לדרך תם כאלה דף קפ"ז.
 ויעקב נחזית לר' ז'. ויסעו, שם ל"ה, כ'. הבלאך, שם ס"ח, ט"ז. לישועתך, ט"ט, י"ח. רגה אנכי,
 אמת כ"ג, כ'. יברכך נעמי ו', כ"ד. ישוב בסתר, נחמד ל"ה, והוא אר אל פנימם ויאמר ט' כי מלאכי
 יהוה לך לשמך בכל דרכיך.

יְהוָה אֱלֹהֵי קִרְיָתָא לִי מַעַד הַתְּצִינִי רַבִּי פִלְמֵס הַסּוֹבְבֵנִי סְלֵה: בְּמַדּוּ בְּיָ
 עֲדִיעֵד קִי בְּיָהּ יְיָ עֲדֵד עַלְמִים: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ וַיְכַרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 יְיָ צְבָאוֹת עֲפֹנֵנו מִשּׁוֹבְרֵינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלֵה: יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמַחַ
 קָדֶ: יְיָ הַשִּׁיעֵה, הַפְּלִיךְ יַעֲנֵנו בְּיָוִם קְרָאֵנוּ:

שִׁיר לַפְּעֻלוֹת. אֲשֶׁר־אֵינִי אֲלֹהֵי־הַיָּם מֵאַחַד יָבֵא עֲוֹרֵי: עֲוֹרֵי מַעַם יְיָ
 עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: אֲלֵי־יִתֵּן לַמַּיִם רִגְלֶךָ אֲלֵי־גִוּוֹם שְׂמִיךָ: הַגֵּה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׂמִיךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יִמְיֶךָ: יָמִים הַשְּׁמֵשׁ לֹא־
 יִקְבֶה וְיַחַח בְּלִילָה: יְיָ שְׂמִיךָ מִכָּל־דָּע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמַר־צְאֹתֶךָ
 וְיִסְאָךָ מִשְׁעָתָה וְעַד־עֹלָם:

מִכָּרְלֵעוּ שֵׁם יְיָ בּוֹ יְדוּן צְדִיק וְגִשְׁבֹּב: בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְמֵינִי
 מִיְבָאֵל וּמִשְׁמֵאֵלֵי גְבֻרֵי־אֵל וּמִלְּפָנֵי אֱדֻרֵי־רַסְאֵל וְעַל רֵאשֵׁי
 שְׂקִינֵת אֵל:

תנחומי טעמת העיר יזטר:

בֵּית יַעֲקֹב לִבִּי וְגִלְגָּה בְּאֹרֶךְ יְיָ: כִּי כָל־הַעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו
 וְאֶנְתִּי גִלְגָּה בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד: וְיִלֵּן לְדַבְרוֹ לְעָלִים.

הכנסם לכרך קודם זיכנם יזטר:

יְהוָה רַעַן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּכְבְּדֵנִי לְכַרְךָ הַזֶּה לְשָׁלוֹם:
 כִּנְסָם כִּנְסוּם יִזְטָר מִדְּהָ אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּכְבְּדֵנִי לְכַרְךָ הַזֶּה לְשָׁלוֹם:
 סָךְ לְנַפְשִׁי יִזְטָר יְהוָה רַעַן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּכְבְּדֵנִי מִן־הַכַּרְךָ הַזֶּה לְשָׁלוֹם:
 יִזְטָר כִּנְסוּם יִזְטָר מִדְּהָ אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּכְבְּדֵנִי מִן־הַכַּרְךָ
 הַזֶּה לְשָׁלוֹם. וְכִנְסוּ שֶׁתִּכְבְּדֵנִי לְשָׁלוֹם בְּן הַתּוֹלֵכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם
 וְתַעֲזִיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכַּף כָּל־אֹיֵב וְאֹרֵב בְּכַרְךָ:

אחה סדר תפלים ל'ג ו' וזאה נקאר נחל לבהת חיד'א סוף פ' כ"ד. במדו, יצמיה כ"ו,
 ר' ה' עז תלים כ"א, י' ה' צבאות, אס ס"ז, ח' כ"ד, י"ג וכו', י' ופעם לעמית פמוקים חלה בתנ
 חקן ידו זהו פ"ס יחלמי נכמת שכן ה', ר' חזקיה כס ר' יעקב נד לחא כס ר' חסי כס ר' יוחנן
 אפר, לשלם חל יכא פסוק זה זו טמין ה' כאלות עמנו טצב תג' ר' יסא נרמי טן כס ר' חסכו כס
 ר' יוחנן אסר, וחסייה כ' כאלות חכר חדם תג'. שיר לעולות, עומד קכ"א. סגול עז טעלי ית, י'.
 בשם ה' טסוד למעלה דף 576 וצמיו פטרהים לומר אותו לטס עמרה טי שזולא כלילה ובסודור רת
 עשרם כמלה טסחט מיוחדת וז"ל כחילת חדם כלילה כלא שעה (לר טעמעהקנהגזכעו פסוסרע) חומר,
 פיסתי אל, וססמאלי עידיאל, וסלפני נסוזאל, ובסודורי שעשעעאל, שכיתה אל על ראשי. השילני
 ה' ססנע רע וסססן רע עכ"ל, ובסמרים חחרים נטלנו עור כוסחלות טזולסת כשנות מלסכיס כגון יודק
 יסמתי יודק יצילני יודק יעזני וכדומה, וכבר סנע ר"י החסיד כס' חסידים ס' ר"ה אפין לומר כסעמות
 מלסכיס כמלה אלס יסמלל לפני הקנ"ה נכל כרמיו. בית יעקב יצמיה כ', ו'. כי כל העמים מיכב ד', ה'.
 ידו רשון, נכמת דף ס'.

סדר ברית מילה.

טוית עצה לאז למול את בנו כיום א' ללדתו, וגדולה טויה זו עד שאמרי עליה כמא' אה (קל"ג, נ') אלמלא דם ברית לא נתקיימו שמים יארן, וע"כ כשמימים התינוק לנהב"ג או לחדר אטלין אותו אס חייבים כל הקהל לקום טעניו וגם כעצה אעוסיקום כפליט הנרות יעמדו וכמא' אל ויעמד כל העם כנרות, יבואו יאמרו כלם נקול הם:

ברוך הבא:

ויאמר האז כשפחה:

הגני טוכן וקמזן לקים סעורה עשה שצנינו הבורא יחברך למול את-
בני כקטוב בתורה וברשמת ימים ימול לקם בל'זקר לדומיקם:
אח"כ יקח הטוהל את התינוק טן כתיקו ויסיס אותו על הכפא אשר הכין לאליה ייאמר:

זה הבסא של אליהו זכור למזב!

לישועתך קויתי יי: שברתי לישועתך יי: וכצותיך עשיתי: אליהו
מלאך הברית הגה שקלך לפניה. עמוד עלימיני וסמכני: שברתי לישועתך
יי: שיש אנכי על אמרתך, כמצא שלל רב: שלוב רב לאהבי ותרךך
ואין למו מקשול: אשרי תבחר ותתקרב ישבן הצדקה.
והקהל עומם: נשבעה במזב ביהך קדש היכלך:

ויקח הטוהל את התינוק טכסא אל אליה ויחניו על גרבו הסדק, ויעק:

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצנינו עלהמילה:
ותוסס את הערלה בן אצעתו ויטיר לחתוך הערלה, וייר כנאסד הטוהל את החתוך ויברך אתו הן את
גברתו זו (זאס כסמר אתו הן יאמרה הסנדק):

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו

במצותיו וצנינו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

והעומדים יענו: כשם שנכנסם לברית, בן יבנם לתורה ולחפה ולמעשים טובים:
ויטיר הטוהל לשמות הפרעה כרחיו, ויזיל אח"כ את הבוס נדו ויברך:

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדש ידיו מקמון וחק

בשאריו שם, וצאצאיו חתם באות ברית קדש. על לבן בשכר ואת אל חי

ברוך הבא, טנהג קדוה זו לנגד הילד טוכימים אכן ירחי והתניח גם אהרחהס ומכא' הטעם כלומר
היטול לשמיה ימים כטמן הבא. זה הבסא, כפרקי דר"א סוף פ' כ"ט, עמר אליהו ונחא טאחן ישראל
וכלט, כגלה עליו הקט"ה וחסר לו מה לך פה אליהו, אשר בו קנת קדוה, אשר לו הקט"ה לשלם אתה
טקנא, קנחא כשמים על גליו עריות א' טיכסם בן אצטור: כאלן אתה טקנא, חידן אלון ימחל עוסן כרית
טילה עד אהה רוחה נעיוך, טכאלן התקיסו חכמים איהו עומס מאכ ככד למלאך הכרית א' ומלאך הכרית
אשר אתם חכמים הכה נא עכ"ל. לישועתך, כדאזית ט"ט, י"ח. שברתי מהלים ק"ט, קס"ו. שיש אנכי
אס ק"ט, קס"ב. ונדרש כנאט דף ק"ל על הטילה. שלום רב, אס ק"ט, קפ"ה. אשרי תבחר אס פ"ה,
ה'. ואשירתי ע"פ הזוהר פ' לך לך דף ס"ד, ודאה ע"ו ל"ד פ' רב"ה אות י"ב על הסילה. להכניסו וכו'.
כשם כשונכנס וכו'. אשר קדש וכו'. אנת דף קל"ג, ע"ב. ותוספתא כרית פ' ו'. אשר קדש ידיו ככטן,
חיד זה יחק על אס אהצנו והיה טקודש טכטן אקדס אמלד נתקדש אנהאס כטילה, בן לטי רז"י כנאט
קל"ג, כ'. אכל התוספות אס וכטנחות דף כ"ג, כ' פירשו ידיו על אנהאס. והערוך פירש כס רב טיחא
ידיו על יעקב אבינו, וחק, חוק אל טילה. כשארו, כנאט, וצאצאיו, כתי. חתם חתם אותם הקט"ה. כנאט
ברית קדש, הוא הטילה ככחוט טה והיה לאות ברית (כדאזית י"ו, י"ח) ונתקדש כרית קדש כט"ה וכאר קדש
יעברו טעלך (ירמיה י"ח, ע"ו) אשר נדרש על הטילה כטנחות כ"ג, ע"ב. בשכר ואת, ככר הטילה. אל חי

חלקנו צמרנו צנה להציל ידידות שארנו משנתת למען בריתו אשר שם
בבשרנו. ברך אתה יי, בורת הברית:

(*) אלהינו ואלהי אבותינו, קים את הילד הזה לאביו ולאמו (כשהוא הוא
הטובל יאמר ר"ם. את בני הילד הזה לי ולאמו) ויקרא שמו בישראל פלוני בר פלוני.

כשהוא הוא הטובל יאמר:

אשמה ביוצא חלציו ותגל וי

כשנפטרה האם יאמר:

ותגל אמי בגן ערן בפרי במנה

ישמח האב ביוצא

חלציו ותגל

אמי בפרי במנה.

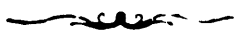
בכתוב. ישמח אבי ואמך ותגל ילדך: ונאמר ואעבר עליך ואראך
מתפוסקת ברמך. ואמר לך ברמך חיי: ואמר לך ברמך חיי: (ונתן בלכננו טהיין
נשי הוינוק.) ונאמר זכר לעולם בריתו דבר צנה לאלף הור: אשר פרת את
אברתם ושבתתו לישחק: ועמידה לעקב לחק לישראל ברית עולם: ונאמר
המל אברתם אתי יחוק בנו קרשמנת ימים כפאשר צנה אתו אלהים: הודו
לי ברטוב, כי לעולם חסדו: הודו לי ברטוב, כי לעולם חסדו: פלוני זה הקטן
גרול יהיה בשם שנכנס לברית כן יבגס לתורה ולחפה ולמעשים טובים. אמן:
יתן לטובק לשות גם לנערים העומדים שם, גם יתן טעם טן היין נשי חינוק הנעול, וישלח גם לילדת
אטטעוס גם היח טכוס של טרכס:

(*) ימים של פטרים נוספים: אלהינו ואלהי אבותינו ר"ם את הילד הזה לאביו ולאמו (כשהוא הוא הטובל יאמר ר"ם. את בני הילד הזה לי ולאמו) ויקרא שמו בישראל פלוני בר פלוני.
לברית נכרה לאמו ויקרא ר"ם. התפג נפש טשב בגו קרו ביוצא חלציו ותגל עולם חנה תגל קמרי בשנה. ויחמם
טן פקרא שפחוב ונאבד עליך וקרא וי

ואם יחיד טן נו אל ואם יאמר טטוטל טרכס ו נפוס טלטינו ולהי טנטינו:

קשתלה אטימא דתי ור"ם טן טרשט פרא טטיא לטקטיה יטרקיא טדו ויחגי שמה פלוני ויחמא פקד די אקטיו טמא די
קרה טיהי טקח פטרקא קטיא דריחו אליי וילישי. טו ויחמא טעגלא וקטו טריב. טטטור נאטבד טליד וקרא וי

חלקנו צמרנו, אומרים אלו הכנאים ע"ה לבי וכא ירננו אל אל וי (תלים פ"ד, ג') כלה אשר ולכני צור לכני
חלקי אלהים לעולם (אם ע"ג, כ"ז) אטטוכים אלה הכנאים חלל כזר ואחר, ומילה ענדת הכזר היא. ונה"ג הטוטח
„אל חי יבא חלקנו להגיל ידחות" וכו'. ע"ה בן נקודו נכויו ול' נקטא הוא (ע"ך כ"ד ס' ר"ה חות ה'). ידידות
שארנו, ורע יאחל הזהוב להקנה, ול' ידחות כשו נתתי את ידידות נכשי (ירמיה י"ב, ז). וכן נוסח הגמרא והר"ף
והרא"ה ורע עמט וטנ"ס טהלות מילה פ' ג'. אך חכן יחיי גורם, להציל ורע קרש ידידות שארנו טטטחת" וכן נוסח
הפטרדים. וכי"ו אחד טלחתי רדציל שארית נטשטו טטטחת. ורטנ"ס כו"ה פאר הודו ס' קל"ד (כתטוטחי דכוס חדש
ס' קל"ג) טניא טטחא אחרת היא, על בן כזכר זאת אל חי חלקנו לעד לודו טוה כניח לקדושים להגיל ידידות אחרנו
טטחת" וטפרא סם כזכר זאת הטנה הוא אל חי חלקנו לעד, כשו טטטוב חלל הטילה והקוטותי את בריתי כיני וכיניך
להיות לך לשהים ולורעך אחרך (בראשית י"ו, ז) וחת"כ טושים טטח השם וטוטרים חתה לודו טוה להגיל ידידות אחרנו
טטחת כחזר טיה לקדושים, והלטון ידידות הטנה על הנש טהיה חנייה טן הכלל. בורח הברית, עט"ה כחטיה ט', ח'.
קום את הילד וכו' טטחזר חכן יחיי כט' הטנהיג והטור י"ט ס' ר"ה וכל טו ס' ע"ג וטניא ס'
כ"ד וטטרהים ויהי טטיח טוד כטם רת עמטס ורנינו טעדיה טוטחא ארמיח הטתחלת תטחלת אטוטח דחיי
דחיי לודט על חינוק חיוס. טטח אביך, טטלי כ"ג, כ"ה. ואעבר, יחוקאל ט', ו'. זכר לעולם
טחלים ק"ה, ח'. ט'. י'. ויסל טטטית כ"ה, ד'. הודו לה', תהלים קי"ח, ח'. וכתנ חכן יחיי טטנה כל
יאחל לטטח טטס יאטרכן טטחקת (טוטה י"כ ע"ה) וטחא חותו כי טיב הוא, טולד טטול, וזהו הודו לה'
כי טטנ כ' כזר וכה לטילה דחיי להכניסו לטלות עכ"ל.

סדר פדיון הבן

ה' יהיגם טהבון נוטל הכסף וטוליכו בידו על ראש הבן ואומר:
 יהי הטהרת ידה יהי חלוקה ידה יהי מחול על ידה.
 ויהי ידה רפוקה ונגבנם ידה הבן לחיים ולתורה
 וליראת שמים: יהי רצון ששכשם שנגבנם לפדיון
 בן יגנם לתורה ולחפיה ולמעשים טובים:

ונתן הבן את ידו על ראש הבן יטברכו:

ישמך גאונים פאטרים ונמנשורו: יברכה
יהי ושמרה: יאר יהי פניו גליה ויחנה: ישא יהי פניו
גליה וישם לה שלום: יהי שמרה יהי עלה על-
יהי ימנה: פראנה ימים ושנורו חיים ושלום
חסיפו לה: יהי שמרה מכל רע ושמך ארז נפשקה.
גאמן:

ואח"כ חובלים וחתים וטעמים, והטעמה היא פשרת טובה.

לאחר שקבל הבן החטמה שלמים זה חובה להתחייב לבני הבן, האבות בידו; אבל כריך שיגמור
האז בלבו נשמה זיתנס, איתנס נטחנה נטורה ולא יהי נדעתו איתורם לו הבן.

מה בכן נתון אלאים ופילו ביום אלאים, אין אכיו חייב נכדיונו, ואם טת לאחר אלאים חייב האז
לפדיונו ולנתן על הפדיון אבל לא יכרך שהחיינו.

קן פסד רחס אלא פדוה אכיו או שמת אכיו קודם ל', טחויב הבן לפדות את עצמו כשיגדל, ואז הוא
נעלמו יכרך נח"י אט"כ אקב"ו על פדיון הבכור, ונס שרדחיו; ונוהגים ע"פ טהר"ל לתלות כנולדו טם
כסף כתת עליו בן בכור, לטען לא יזכח לפדות את עצמו.

נכור עשור לו אלאים זום ועדיין לא יוכלו לטורו טחטת דבר טעכנ הטילה, אין לאחר כשכל זה
פדיונו, אלא לפדותו טסנו, כי טילה ופדיון כל אחת טטה נפמי ענטה היא ואין זו תלויה בו.

זה תחת זה וכו', יברכה ה' וכו' שמכיר פדו האצ"א וכל טו ואנדרהם נוהגים איתמר אותה הבן
 על הבן הדין; וטעל התניח נכ' ל"ו טכית ניסחח אחרת טתחלת,, וזה הבן בכור הוא והקב"ה
 כתת לפדותו טנאטר ופדיונו טנגן חדש תפדה כערבך כסף חטטת שקלים כשקל הקדש
 עטרים נרה הוא, כשהיית נטטיו אטך היית נרשות אכיו טנשטים ונרשות אכיו ואטך
 ועכשו אמה נרשותי אכיו כהן, ואכיו ואטך טנקטים לפדותך אמה נכור טקודש,
 זכן כתוב וידבר ה' אל טטה לאטר קדש לי כל נכור פטר כל רחס נכני ישראל
 נאדם ונכהטה לי הוא, והרי חטשטים הללו יכנסו תחתיו לפדיונוך" וכו', והיא נתקלה
 נפדיר הטעמים.

ישכך איהים, נחאית ט"ח, כ"ו יברכה, נטטנר ו', ל"ד. ה' שומרך, תהלים קכ"א, ה'. כי ארך,
 טטלי נ', ל"ו. ה' שומרך, תהלים קכ"א, ז'.

צדוק הדין.

י"י שנת לבית עלטין ולא היה עם תוך שלשים יום ויגד חין 30 סמנעו ניכט חוץ דעס בית חיים
יזמר ברכה זו בניאו שנה קדוש ל' חסות לקדשים. ויגד ימגו כיי"ק הינפריסט ריעוע ברכה.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם
ברין וזן ובלבל אתכם ברין והמית אתכם ברין ויזרע מספר
בלגם (ברין) ועתיד להחזיר ולהחיות אתכם ברין: ברוך אתה יי
מחיה המתים:**

**אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מבלבל תיום בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורחפא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמדך בעל גבורות ומי חזקה
לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות
מתים:**
יום חזון חומרים חזק גבור על לחזר הקדשה.

כסנאו עס הנית לבית הקברות חומרים כדוק הדין, וככל ימים חזון חומרים
תחנן חן חומרים חיות, ע"כ גם נט' כלל חן חומרים חיות. וכן נכרס
כנת ועבר י"ט חזר חיות חן חומרים חיות. יום גם חן חומרים חיות
בקדמת ילד שנת היה ערין בן שנה. והכל מתחיל וקדש חומרים עשיר:
יחבמור ימון איט רעס מת חוץ רמת בית
חיים געקקייטען, ומגש ימון העזר חסום
מו מווען סמנען מכער יום קינו חזון
געמגט ויירד, ויירד עו: ניכט געסטרקלען.

**הצור המים פעלו כי בלדרכיו משפט אל אמונה ואין
עול צדיק וישר הוא:**

**הצור המים בקל פעל, מריאמר לו מהתפעל חשלים
במטה ובמעל ממת ומדה. מריר שאול ועל:**

**הצור המים בקל מעשה, מי יאמר לו מהתעשה
האומר ועשה, חסד חנם לנו תעשה, ובזכות הגעקד כשה
הקשיבה ועשה:**

ברוך אתה, הלא נס' תולדות חיים דף ס"א. אשר יצר אתכם, ברכה זו הנח היא נס' מכות
דף נ"ח ע"ב והוכחה הדין עם, וברא"ה, וכן עשרם בדין, והספ"ג עזר כ"ז, והספ"ג הלכות מכות
פרק י', וספ"ק ס' קפ"ח, ועוד ח"ס ס' רכ"ד, וזוהר ס' ספ"ג, וככל טו ספן ס"א, והספ"ג הלכות מכות
שער ח', הלא חזינו ספמטיים כסדר הלשון וכל חזר י"ט לו חוסס טייד חז"כ גם הסדרים חוסס אים
במסכתה, וראה גם ביוסף חזון ספן חמ"ט, ויסוד ברכה היא פולטר הטענה בלכות סוף ס' ד' על
כדוך חתה כולד ועל כדוך חתה נולד ועל כדוך חתה די ועל כדוך חתה סת ועל כדוך חתה עתיד
לתן יין וחזון וכו'. ויזרע מספר כלכם ברין, בן נאנדהס חן קזה חתה סלת ברין לטאמר זה,
ונאמט בתוספתא דמכות פרק ו' ובר"ה חזר חסס לוקחה מוסחה חתה לא כסנאה עם סלת ברין וכן
גם הכל טו לא גרם לה גם כסדר מכות דפוס וימיליא חזר סלת ברין.

הצור חסום, וכו' תכלה זו ארז לבונה היא ע"פ פסוקי התקדש שנה ערוק הדין, כי מליקיים נה
חת דינו אל הקד"ה, וכבר חזר ממוסחה בעגלת ע"ז דף י"ח וספר ס' הלוינו ונטיב רנה ס' ח' דף
רכ"ו, וסדר תכלה זו גם היא טעונה כפי הסנהגים האונים וראה נס' תולדות חיים פרק ס"ג והלחה.
הצור חסום, דברים ל"ב, ד'. ובמעל, ובמעלה, מסיה ומחיה ס"ח נ"ו, וי יאמר לו מה תעשה,
קבלת ח', ד'. האומר ועשה, ככ"י החזר ושנה, רעקד כשה, יתח חנינו, הקשיבה, דניאל י"ט, י"ט.

צדוק בקל־דרכיו הצור תמים. ארך אפים ומלא רחמים.
 תמלגא וחוס־נגא על־אבות ובנים. כי לה ארון הסליחות
 והרחמים:

צדוק אפה יי להמית ולהחיות. אשר בידך פקדון כל־
 רוחות. חלילה לה וקרוגנו למחות. ויהי־נגא עיניך ברחמים
 עלינו פקוחות. כי לה ארון הרחמים והסליחות:

אדם אם ברשנה יהיה. או אלה שנים יהיה. מה־יתרון
 לו. בלא הנה יהיה. ברוך בין האמת. ממיית ומחיה:

ברוך הוא. כי אמת דינו. ומשוטט הבל בעינו. ומשלם
 לאדם השפוני ודינו. והכל לשמו הודיה. והגו (כא) וכל אשר
 נשמה בו. הודאה יתנו לך במעונו:

ידענו יי כי צדק משפטך. תצדק בדברך. ותזכה בשפטך.
 ואין להרתר אחר מדת שפטך. צדוק אפה יי וישר משפטך:

הין אמת. שופט צדק ואמר. ברוך בין האמת. שכל־
 משפטיו צדק ואמת:

גפש בלחי בידך. צדק סלאך ימינה וידך. רחם על
 פליטה צאן ידך. ותאמר למלאך הרף ידך:

גדל העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על־כל־
 דרכי בני אדם. לתת לאיש בדרךיו ובפרי מעלליו:

לדגיד ברישך יי. צורי ולא־עולתה בו:
 יי נתן. ויי לקח. יהי שם יי מברך:

והוא רהום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפוי ולא
 יעיר בלחמתו:

בידך פקדון כל רוחות, ע"ה תהלים ל"א, ו'. וק"ף פקדון רבה נעבור הפסיכות, דוגמת ילליו עינים
 (יבדים כ"ח, ס"ה) מן ילליו (שניה י', כ"ג) ובחשתינו כנגד (יבדים כ"ח, כ"ח) מן ילליו (זכריה י"ב, ד').
 ומשוטט הבל בעינו, ע"ה זכריה ד', י'. ויהי־נגא ע"ה. והכל לשמו הודיה יתנו, במקום לשון זו יש
 בנוסחאות אחרות, וכל אשר נשמה בו הודאה יתנו לך נשמתו" והיא יתכן יותר לשמוי החזון. תצדק בדברך,
 ל' תהלים ל"א, ו'. צדוק אפה, גם ק"ט, קל"ג. ע"כ ספסוף בלא י"ד. נפש כל זה בידך, ע"ה
 חייב י"ב, י'. צדק סלאך, תהלים ס"ח, י"א. ותאמר לסלאך, ע"ה ש"כ כ"ד, ס"ו. גדול העצה, ידטיה
 ל"ב י"ט. לדגיד כי, תהלים ל"ב, ס"ו. ה' נתן, חייב א' כ"א. יתנו ע"ה נפחת ככל ס"י, ובה שנתקת
 דכוסים אחרים מדם ע"ה ומתן עליו, קטן ס"ק" חייב אלה עשת, וחזו שכלו קטן הוא ביוחאל
 י"ח, ס"ו נשמת ספ"ק יוכליל ק"ה, ואלה תולדות חיים ק"ה ס"ה. והוא רחום, גם ע"ה ל"ח.

קריש לאחר הקבורה.

אחד קבורה המת מרחיקים ד' אמות מניית הקברות והתומים חוטרים קדיש זה, והקהל אימרים עשה ע"י ויקרה. ובימים אחר חוטרים מחנון חין חוטרים חותו.

נכד דער בערדייגונג עכטלעכעס אמן ויך פיער עאלטן אייט פון רען גרמבערן חונר עו וקגען ריח יתומים פלוגענערע קריש. פון סתגען וק אמן קיין מחנון ומגש, חידר עו ניכס געספרמלען.

יְתַדְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי הוּא עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא וְלֵאחֲמִיאָהּ מִתְיָא וְלֵאסְקָא יִתְהוֹן לְחַיֵּי עַלְמָא וְלִמְבָנָא קְרָתָא דִּירְוֹשָׁלַם וְלִשְׁכַּלְלָא הַיְכֵלָה בְּגוּה וְלִמְעַקְר פְּלַחְנָא גְבַרְאָהּ מִדְּאַרְעָא וְלֵאחֲבָתָא פְּלַחְנָא דִּירְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ וַיִּסְרִיךְ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דִּי־כְלִבְיִת יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְכַרְךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא.

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפְאֵר וַיְתַרְמֵם וַיְתַנְשֵׂא וַיְתַהַדֵּר וַיְתַעַבְהּ וַיְתַהַלֵּל שְׁמֵהּ דִּירְקִדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מִדְּכָל־בְּרַבְרָתָא וְשִׁדְתָּא תְּשַׁפְּתָתָא וְנַחֲמָתָא דִּירְאִמְרֵן בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן: מ' יְהִי שֵׁם יי סַבְדָּא סַבְדָּא דְּעַר עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִדְּשִׁמְיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן:

ק' עֲזָרֵי טַעַם יי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאֶרְץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵינוּ וְהֵא בְּרַחֲמֵינוּ עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן:

אח"כ תולען עשנים וורקן לאחוריהם וחוטרים ויצינו. ביים וועגענעטן פֿלֶקס בית חיים רייסט אמן ובראשן חוטרים מחנון חין תולען עשנים. גרמז חוין, וירפֿט עו הינטער ויך חונר ומגש:

וַיְצִיצוּ טַעִיר בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: (חַיִּינִיגֵע וַיִּגְעוּ זְכוּר כִּרְעִפֵּר אֲנַחְנוּ):

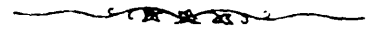
אחרי זענלן מניית הקבורות ירחלו יריבה ויאמרו:

בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמַחַה אֲדָנֵי יְהוָה דְּמַעַה מַעַל בְּלִשְׁנַיִם וְהִרְפַּת עַמּוּ יִסִּיר מַעַל בְּלִדְהָאָרֶץ בִּי יי דְּבַר: (וּבְזַמֵּינֵי ג' טַעֲמִים וְאוֹמְרִים יְהִי נִתְּם וכו')

וימיה לזכר חללים ולדבר על זכר כחוטרים. ביים וועגענעטן פֿלֶקס חכל, רען אמן לו טריקשען געקראמען חיים, ספריכט אמן:

הַמְּקוֹם יִנְחֵם אוֹתְךָ (וְלִרְנִים אֲתָכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירֵשׁלָיִם:

יתגרל, נוכח קדיש זה מניחו האבנים לאסרו אחד האמר נפדים וכאגדה וכן הוא גם לפי ט"ס' שופרים סוף פ' י"ט, חטנים המנהג אחר לחטרו אל אחד קבורה המת, והשפדיו חוטרי חותו גם כ"כ. בעלמא די הוא עתיד לאתחרא, כן בשירי חטכו וכן גרסת הלעז נ"ד פ' ט"ו. וכן' ר' עמרם גרס בעלמא דהוא עתיד לחרא. והטנ"ס גרס רעחיד לחרא עלמא, וכן מנהג השפדים; וההבדל כי לטוחחות האחרונות הפעל לשת"א וטוכס על הק"ה שהוא עתיד יחד עם העולם, ולכוסח אלכו הפעל בהפעל וטוכס על העולם, שעתיד יחד עם העולם. ולאחרא, ולהחיות וכו'ל במקור הפעל של ארמית וכן גרסת ר' עמרם וחבורה' והלעז. ולאסקא יתהוון, ולהעלות חותם, וכן הוא כבי' ועיקר. קרחא, העיר. ולשכללא כן כבי' וכן נס' ר' עמר' ונרמ"ס וחבורה' וכלעז וכלעז ונסדורי השפדיו' וכו'ל הסקור כבי' נעורח ה' ג' ט"ו. בגוה, בחובה, ר"ל בעדי ירושלים. וכי' יחין עלת בגוה גם כלעז חיינה, גם השפדים חין ויחיים חיתה חן הם חוטרים ולשכללא חיקלא, וכן הוא נס' ר' עמרם, והרמ"ס גרס ולשכללא היכלא קדישא. פלחנא נכרחה, עבודה זרה יכפו שבתו ואת רוח הטומאה אעבד ען הארץ (וכריה י"ג, כ'). ולאחבא, ולהיצי. לאחרה לסקופו. והשפדים חוטרים ללחרה חויה ויקרה. ויצינו, מהליל ע"כ, ט"ו. זכור כ', ט"ג, י"ד. בלע המוח לנפח, כן דבר ה' ע"י נביאו וישיה (כ"ה, ז') ובהנחתו כן יעשה נבחה נישנו חטן.

ויעבד יהוה י על פניו ויקרא.

יְיָ אֱלֹהֵי רַחֲמֵיךָ וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וּרְבֵחֶסֶד וְאַמֶּת: נֶגֶד חֶסֶד לְאֵלִים
נִשְׂאָה עֵז וְפִשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְרָה: וְסִלַּח לְעֹנְוֵנוּ וְלִחַטְאוֹתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֲרֵלָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ: פִּירְאָתָהּ יְיָ שׁוּב וְסִלַּח וּרְבֵחֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ:

הַשְׁמִיעָה יְיָ בְּרִנְמַר חֶסֶד בְּיַפְסֵי אַמוּנִים מִכְּנֵי אָדָם: לוּלֵי יְיָ
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֹוֵי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בְּחַרְזוֹת אַפְסֵי כְּנוּ:

בְּרַחֲמֵיךָ אֲבִי עַל־בְּנֵי תְּרַחֲם יְיָ עֲלֵינוּ: לֵי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַבְרָךְ
פִּלְהָ: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר אָדָם
בּוֹטֵחַ בְּךָ: יְיָ הַיְשׁוּעָה הַמְּלֹךְ יַעֲגֵנוּ כִּי־סִדְקָאֲנוּ: סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הַעַם הַזֶּה
בְּגִדְלֵי חֲסָדֶךָ וּבְאֵשׁ נִשְׂאָתָה לְעַם הַזֶּה מִמַּעֲרִים וְעַד־הַנְּהָר: וְשֵׁם נְאֻמְךָ
וַיֹּאמֶר יְיָ סִלַּח־נִי בְּדַבְרֶךָ: תִּפְהֵ אֱלֹהֵינוּ אֲנִיךָ וְשִׁמְעֵה פִקְדֵי עֵינֶיךָ וְרֵא
שְׂמֵחֵנוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵינוּ. כִּי לֹא עֲלִצְדִּיקֵינוּ אֲנַתָּה
בְּפִילִים תִּתְּנֵנוּ לַפְּנִיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדַנִּי שְׂמַעֵה אֲדַנִּי סִלַּח
אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲוַרְךָ. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא
עַל־עֵרֶךְ וְעַל־עַמְּךָ:

וְשֵׁם הַחַדוּשִׁים יִצְחָק הַקָּטָן כְּרַבִּי מֵאִיר חֹק וְאִמֶּן. וְזִמְנוּ קִנְיָם חַדוּשִׁים טַפְסֵי וְדַבְּרֵי אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ נִאֲלָהי אֲבוֹתֵינוּ.

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תִּהְיֶה עוֹרְכִים. שְׂהֵם מַעֲרִים וְלִהְיֵשׁ עֲרִיכִים. צְרִידֵם
עֲלֵידֵם עַל מַאֲרִיכִים. כְּלִזְאוֹת רַגִּיעַתֵם וְשִׁמְךָ מְבָרְכִים: הָלֵל וּמְבָאוֹב
לְהַכְתִּב לֹא נִמְסַר. עֲלוֹבִים מְבַעַר וְחִתֵּם מֵהֵם לֹא הוֹסֵר. קְדוֹשׁ בְּיָדֶךָ
לְפַתַּח מוֹסֵר. כְּאִפְעוּתֶךָ הַנִּקְיָה וְלֹא כְּאִפְנוּת בְּשָׂר: הַלְלוּ בְּצִדְקָה וְלוֹ
בְּמַעֲוֵל עַמְּיָה. וּמִמְכָּרָה עֲצָמָה מִתַּקֵּן רִטְוָה. קוֹמֵם עֲדִתְךָ מִנְּסִילְתָהּ
הַפְּסוּיָה. בְּכֹחֶךָ הַגְּדוֹל וּבְזִרְעֶךָ הַנְּטִיחַ: מוֹעִים תְּאוֹמְרִים נִחַלְתָּה לְחַבֵּל.

הַשְׁמִיעָה ה' וְתַלְמִים י'ג, ג'. לוּלֵי ה', קב"ד, כ'. ג'. כְּרַחֲם אֲבִי ל' תַּלְמִים ק"ג, י"ג. לַה' הַשְׁמִיעָה,
עס ג', ה' צְבָאוֹת, עס ט"ו, ח'. פ"ד, י"ג, כ'. י'. סִלַּח נָא, כְּמַדְבַּר י"ד, י"ט. וכו'. הַסֵּה אֱלֹהֵי,
דחאל ט', י"ח. י"ט.

שְׂהֵם מַעֲרִים, אֶזֶר יִכְסֵם, ט"ו אִשָּׁה מְלַחָה (יִשְׁעִיהַ ט"ח, י"ח). כָּל זֹאֵחַ רַגִּיעַתֵם וְכוּ', ע"פ כָּל אִלֵּם
כִּלְתוּנוּ וְלֹא אֶחָטֵךְ וְלֹא אֶקְרַנוּ כְּבִרְתָּךְ (תַּלְמִים ט"ד, י"ח). לְרַחֲמֵיךָ לֹא נִסְסַר, כְּנוֹסֵף הַחֵלִי וְהַסְכָּחוֹב הַס
גְּדוּלִים כָּל קָדַשׁ כִּי לֹא יִזְכְּלוּ לְכַתּוֹב חוֹתֵם כּוֹלֵם עַל פִּסְרָה. וְחִתֵּם סוֹחַם וְכוּ' כֵּן עֲבִי, יִשְׁדוּשׁ עֲלוֹתִים
הַס מַעֲשֵׂתֵם וְכוּ' יִשֵּׁי חִיבֵם לֹא חוֹסֵר הַעֲלֵטוֹן וְהַזְכִּיזוֹן מֵהֵם. כְּאִפְנוּתְךָ, ל'ל כְּסִלְתָּךְ. עֲשׂוּהָ, ל' לְמִשָּׁה
כְּמוֹ עוֹמֵה אִזֵּר כְּכַלְמֵה (תַּלְמִים ק"ד, נ'). רִטְוָה, מֵאוֹר וְהַטְּוֵאָה נ"ל מַעֲבָה כְּמוֹ שְׂחוּיָרִין רִטְוָה (עֲתִכִּין
ק"ג, ע"ג) כְּמַעֲרַח רִטְוָה (גַּת ע"ה, נ'). כְּכַחַךְ רַגְלוֹ, דְּנִרִים ט', כ"ע. מוֹעִים הַאֲוִסְרִים, כָּלֵל. לְחַבֵּל,

בבוֹדָה לְהַמִּיר וּבְתַקְלָה לְהַתְחַבֵּל. גְּשׁוּת מִדְּרָכֶיךָ וְתוֹדוֹ לְקַבֵּל. וְיִדְאַתְּךָ
 חֲקוֹדוֹשָׁה לְגַמּוּשׁ וּלְגַבֵּל: בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלַתְךָ מַעֲשֵׂא וּמַנְפִּיל. עֲצָתָם תִּסְכַּל
 וּמַחֲשַׁבְתָּם תִּבְסֹל. רִיחַ הַעֲרֹת מִכִּינִיּוֹתָם הַפּוֹל. וּמִלֶּאֱךָ אֲכַזְרִי דָתָה וּמִלְּמַל:
 בְּעֵבֶר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְשֵׁם קְדֻשָׁתְךָ חֲמָלֵל. גּוֹדְאוֹת הַפְּלֵא לְבַל בְּגוֹיִם יִתְחַלֵּל.
 יִעֲצֵי רַעַה תִּלְוֶךָ שׁוֹלֵל. וּבָהֶם תַּעֲוִלֵּל פְּאֶשֶׁר כִּי גַתְעוֹלֵל: מְקוֹם מַעֲסֵר
 דָּל וְאֲבִיוֹן מֵאֲשַׁפְּרָה. בְּגִסְתְּךָ אֶל־תִּתֵּן לְכֹלָה וּלְחִרְפָּה. אִם בְּסִפְדֵיךָ
 מִתְעַלֶּלָה וּמִדְּפָרָה. עַל כָּל־פְּשָׁעֶיךָ אֶהְבְּתֶךָ תְּהִי מִחֲפָה: יִתְרָה חֲבָתָם
 לְפָנֶיךָ אֲרוֹנֵי הָאֲרוֹנִים. בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ קְרוֹאִים לְךָ בְּגִים. וְחַמֵּיךָ יִקְדֵּי מִנּוֹ
 אֱלֹהֵי עֲלוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. טָרָם יִשְׁטַמּוּנו הַמַּיִם הַיּוֹדוֹנִים: יוֹחֲסָאֵי קְרַבְתֶּךָ
 עַל בְּלִדְבָאוֹת. הַחֲשֵׁה לָנוּ יִשׁוּעוֹת נַעֲבָאוֹת. קְדוּשׁ עֲשֵׂה עִמָּהֶם לְטוֹבָה
 אוֹת. חֲזַק וְאֲמִיץ גּוֹאֲלָם יי עֲבָאוֹת:

אֵל מְלֹךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּדוֹת מִחַל עֲגוֹת עַמּוֹ.
 מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְדַבֵּחַ מִחִילָה לְחַפְּאִים וּסְלִיחָה לְפִשְׁעֵים. עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמוֹל לָהֶם: אֵל שְׂדוּחֵיךָנו לֹמֵר
 (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. וְכַרְלַנּוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כְּמוֹ שְׂדוּחֵיךָ
 לַעֲנֵי מַקְדָּם. וְכֵן כְּתוּב וַיֵּרַד יי בָּעֵנָן וַיִּתְעַב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 (וְשֵׁם נֶאֱמַר)

וַיַּעֲבֹד יי עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא

יי אֵל רַחוּם וְיִתְּנוּ אֲדָךְ אֲפִים וְרִבְחָסָד וְאֲמִתּוֹ: נַצֵּר תְּהִסֵּד לְאֵלִפִּים
 נִשְׂאָה עֵז וְכִשֶׁע וְחַפְּאֵה וְנִקְרָה: וְסִלַּחַת לְשַׁנְנוּ וּלְחַפְּאֵהֲנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ:
 סִלַּחֲלָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאוּ. סִחַלֲלָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:
 בְּרִאתָה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחָסָד לְכָל־קִרְבָּאֵיךָ:

לְבַחֲתָהּ. מַעֲשֵׂא וּמַנְפִּיל. עֲשֵׂה יִצְמִיחַ סִי, ט'. תְּצַרְחָה, עֲרִיסָה, מַל' חוֹלֵל אֲתִי תִיגְרַח בְּיַחֲוִיה (נִי' ט'), וְכֵן
 יִרְכֵּה סִדּוֹן חֲתוּטוֹ כִּזְרַח תִּזְרַח (טַזְלִי סִי, י'ח). יַעֲצֵי רַעַה, עֲשֵׂה אֵיזֵת יִצ, י'ז. מְקוֹם מַעֲסֵר, תְּהַלִּים
 קִי, ז'. בְּסִפְדֵיךָ, מִחַךְ. מִחַדָּה טַכְסָה, וּל' עֲלֵי י', י'ב. יִתְרָה חֲבָתָם, עֲרִיפ טַשְׁנָה אֲסַח ג', י'ח. בֵּין
 כִּד וּבֵין כֶּ, כְּלוּסָה הַן אִם שְׂמִים לְנוֹן הַן אִם שְׂמִים חֲתוּ ט' ט' גִּינן הַס. רַחֲמִים הַיּוֹדוֹנִים, חֲבָלִים
 קִבְרָה, ה'. וְכִי לְנַחַח הַחֲלוּת. חֲשֵׁי קִרְבָּח, כָּל הַלְחָח הַנְּחוּת עֲלֵיהֶם כָּל אֵלֶּךָ קִרְבָּח חֲחָט.
 יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, ל' גַּמְחָ עוֹ קִי ג', עֲרִיפ טַחְרָב, כְּתוּבִי אֲדָ חֲחָ קִי כִי גִרָם וּסְחָחֵה.
 מִחַל עֲוִיָּה עַמּוֹ, כְּתוּב סַסְטֵר כ' ס' ט' גִרָם מִחַל לְשִׁיבֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, ל' גַּמְחָ
 רַה קִי י'ו. לְחַפְּאֵים הַלְּמִיד בְּכִלֵּי חֲחָ כְּחַח אֲסִי'ת דְּנִיבָה הַחַח הַכְּחָ טָן סַסְטִי זְהֵא זֵס חוֹחֵר לְשַׁשָּׁה
 חֲחָ, כְּטוֹ רַעִים וְחַפְּאִים (נִרְחַחֵת יִצ, י'ג) חֲחָסִים חֲחָסִים (כְּמַדְבֵּר לִכ, י'ד): וְכַחֲחָ יִן סַלַחֲתִי לְחַפְּאִים.
 חַבְּסוֹל לְרַס, כֵּן הַחַח כְּכִי וְחַדִּיק, יִחֲדִיק. תַּסְחָחֵי סַפְרָה הַכְּחַח, לֹא כְּרַעְתָּם לַסֵּס גּוֹטֵל, תַּסֵּס אֲחַח כְּכֵן.
 אֵל שְׂדוּחֵיךָנו, כֵּן כְּכִי וְכָלֵל, תַּסֵּס כְּכִדוּרִי סַפְרָה הַכְּחַח הַיּוֹדוֹנֵה, וְכֵן הַחַח כְּכִדוּרִי רַח עַמְרָס. וְכֵה אַכְּחָחֵי
 אֲכַכְנוּ אַכְּחָחֵי הַרִיחַ לָנוּ לֹא סוֹת הַחַח מַכְּכִוֵּי הַלְּאָן. וְכֵן חֲחָחֵי, כֵּן הַכְּחַחֵי כָּל סִי וְכִי גַם כְּכִדוּרִי רַח
 עַמְרָס וְכָלֵל. וְשֵׁם גַּמְרָס יַעֲכֵר וְכִי כֵן כָּל כִּי' אֲחַחֲתִי גַם כְּכִדוּרִי סַפְרָחִים וְכֵן הַכְּכֵן וְכֵה עֲלֵה סַפְרָחֵי
 יַעֲכֵר, לֵיךְ כְּכִסּוֹן וַיֵּרַד ה' אֵס טַסְטֵר וַיַּעֲכֵר ה' גו'. כִּי אַחַרָה תְּהַלִּים סִי, ט'.

סליחות לתענית שני

נִשְׂא לִבְבָנוּ אֶל-כַּפִּים אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם: תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִיחָה אִסֹּד כְּגִדְל
וְרֹעֶה הוֹתֵר בְּגִי תִמְתֵּה: לֹאֲרַנִּי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחִים כִּי מִדְּנוּ פוֹ:
כַּדָּם אִב וְכו' עַד עַל עִירךָ וְעַל עַמְךָ (ק' 590).

ע"פ א"כ, וכל נתיב נעלי ד' תניס.

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוּל נִדְרֶעֱת. אֲתָה יי אָכִינוּ אֲתָה: בְּכָל-קְרָאָנוּ
אֲלֶיךָ קִבְּבָנוּ. רַם וְנִשְׂא אֲתָה בְּהַרְבָּנוּ: גְּמַלְתָּנוּ שׁוֹטֹת גַּם פִּחְבֵּינוּ. לֹא
בְּצַדִּיקוֹתֵינוּ וּבִישָׁר לִבְבָּנוּ: הוֹדְנוּ גַם כִּי זָנְחָנוּ. גָּאֲלָנוּ כִּי עֲבָדִים אָנֹּחֵנוּ:
הִנְנוּ בְּעוֹגֵינוּ עַד דָּבָא. וְתִקְעֵר נַפְשׁ לָךְ מִחֲבָה: וְאִיהַ חֲסִדֶיךָ הִרְאֵנוּ
עַפְנוּ. מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם גָּאֲמָנוּ: זַעַף נִשְׂא וְתַשׁ כַּחֲנוּ. יי אֶל-בְּאִמְךָ
תוֹכִיחֵנוּ: חֲלָלֹת רַבּוֹת כְּלוּ בְּשָׁרְנוּ. גָּאֵה אֶל-בְּחִמְךָ תִּיַסְרֵנוּ: מִדַּח
הַצְּרוֹת אֵין לְהַפְּסֵר. אִיהַ שֶׁקֶל אִיהַ סִפֵּר: יִדְעֵנו צוּרְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. אֲמַת
עֲשִׂיתָ וְאָנֹחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ: בְּעַם יוֹסֵר וְתִרוֹן יְחַדֵּל. כִּי קִסְוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לְחַץ
יִוֹסֵר וְעַל יְחַבֵּל. כִּי כֶּשֶׁל בַּח בְּסִבֵּל: סָגַת מִדְּחָנוּ לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׁאָרְנוּ
מְעַט מִדְּרָבָה: גַּחַם עַל הַדְּעָה לְאִימְחָה. מִשָּׁה כְּלָפִי הִסֵּד אֲפַגְיוֹתֶיךָ: סִלְחָן
אִם-שָׁעֵנוּ עָנוּ קָבוּ. עוֹרְנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעָנוּ: עָרְפָנוּ כִּי לָךְ לְהִשְׁתַּעֲבֵד.
לְאִדְבָה וּלְיִרְאָה אֲתָךְ וּלְכַבֵּד: פּוֹיִעְרֶיךָ קָדְשׁוֹ צוּם לְקַבֵּעַ. וְדַעְתָּם קַצְרָה
צוּרָם לְתַבֵּעַ: צָקוֹן לְחֵשֶׁם לְפָנֶיךָ תִּסְא. לְחַתֵּל לְאִישׁ גָּעוּ וּסְבָאוֹם:
קוֹל יַעֲקֹב נוֹדֵם מִתְרוֹמְחֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִטֹּחַן שְׁבַתֶיךָ: רִדְדָה רִדְדָה
בְּאִף תִּבְלֶה. שְׁנַת שְׁלֹמִים לְרִיב צִיֹּן תִּגְלֶה: שְׁרַת וְרִדְתָּ מִבְּעַר קְבוּתָנוּ.
אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת וּקְנַתָנוּ: תַּעֲיֵנוּ לְשׁוֹמָא וּמִיָּדָה תִּקְרַבְנוּ. כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ

נִשְׂא לִבְבָנוּ חִיבָה ג' ט"ב. תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּבָלִים ע"פ, י"ח. לֹאֲרַנִּי הַיִּחַל ט"ו ט"ו.
אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוּל נִדְרֶעֱת, עַמְּה תְּבָלִים ע"ו, כ' רִדְדָנוּ הַיִּקְרָה, עַמְּה אֵד ה' י' עַד רִכּוֹא
נַחֲנוּ כְּשׁוֹמְחֵינוּ עַד דְּכֹא וּפְסֻלֹת רַחַם. וְחֲקַצְרָה נַשְׁשׁ. יִחַלֵּל הַמַּחֲבֶה לָךְ נִכְסָה תְּכַרְה. זַעַף, זַעַם וְקַחַף בֹּאֵה
עֲלֵינוּ. וְחַשׁ כַּחֲנוּ, נִחַלַשׁ כַּחֲנוּ, מִל' מַתַּח כַּחֲנוּ אֵל חֹסֵם (סְפָרִי הַחַיִּים ל"ג, י"ח). ה' אֵל בְּאִסְרָה, תְּבָלִים ו', כ' גַּם
כ"ט, ג'. תַּעֲוֶה ט"ו) מַתַּח כַּחֲנוּ אֵל טַעֲלָה (סְפָרִי הַחַיִּים ל"ג, י"ח). אִסְחָ עֲשִׂיתָ, נַחֲסִיָּה ע', ל"ג. כִּי קִסְוֹן יַעֲקֹב, עַמְּה טַעֲוֹ ו',
אֵל בְּאִסְרָה, זַעַם. אִיהַ שֶׁקֶל, יִשְׁעִיה ל"ג, י"ח. אִסְחָ עֲשִׂיתָ, נַחֲסִיָּה ע', ל"ג. כִּי קִסְוֹן יַעֲקֹב, עַמְּה טַעֲוֹ ו',
ה' לְחַץ יוֹסֵר וְעַל יְחַבֵּל כִּן נְבִי', וּפְסֻלֹת יְחַבֵּל, יוֹסֵר. כִּי כֶּשֶׁל, נַחֲסִיָּה ד', י' לֹא תִגְבֶּה, אֵל תַּחֲבַע טַעֲנוּ
כַּדָּח חַטְאֵינוּ. תַּעֲבָה, מִל' גְּנִיחָה חַתוּב, בַּחֲזוֹן מַחֲזִיחַן מִדֵּד (אֲבוֹת פ' ג'), וְכֵן וְעַנְאוּ אֲחוֹת מַשְׁתַּחֲוִיָּה וּמִסָּן
מַכִּיחַ (דַּעֲרִים כ"ג, י"ט). כִּי נִשְׁאָרְנוּ, יִדְעֵיה ט"ב, כ'. לְאִימְחָךְ, תּוֹלַד לְאִיחַל עַמְּה אֵד ו', ד'. אֲסַנְחָךְ,
וְדַכָּן כֵּן הֵיטָּה לְהַסֹּחַ הַמַּחֲזִיחִים לְגַבֵּד הַחֲסֵד זַמְרִי הַחֲסֵד נִזְכַּרְתָּ, וְע"פ נַשְׁרֹחַ ל"ה דף י"ז וְכֵן חֲסֵד מַסַּה
כְּלָפִי חֲסֵד. לְאִדְבָה וּלְיִרְאָה אֲתָךְ וּלְכַבֵּד, כֵּן נְבִי', פּוֹיִעְרֶיךָ, הַוּוֹכְרִים אֵת זַכְּךָ. קִדְשׁוֹ צוּם, ל' וּמִסָּן כַּחֲנוּ
יִחַל כ', ט"ו. וְדַעְתָּם קַצְרָה, ל' נַשְׁרֹחַ נִכְרוֹת כ"ט, ג'. וְדָל חִינִים יִדְעִים מַה טַּח לְכַסּ וְעַה יִקְבָּא,
לְכֵן מַתַּח לְפָנֶיךָ תְּפַלְתֵם וְחַתְה דַּעַע לְתַח לְכָל חֵיב כַּלְכָּנוּ. צָקוֹן לְחֵשֶׁם, צִפִּיכָה לְכַסּ תַּפְלַחְתָּם, וְל' יִשְׁעִיה
כ"ג, ט"ו. לְחַלֵּל, לְחַסֵּעַ טַעֲנוּ וְהַחֲתֵל לֹא תַחֲתֵל (יְחַחֲתֵל ט"ו, ד'). חַשְׁסַע, ט"ו ח', ט"ו. עֲנַח שְׁלֹשִׁים,
יִשְׁעִיה ל"ה, ט'. שְׁרַת, מִל' אֲסַרְטוּ וְלֹא קַחְנוּ (נַחֲסִיָּה כ"ג ט'). וְרַדְחַ כַּחֲנוּ דַּחֲתָ, וּפְסֻלֹת הַבְּחַחַת עֲלֵינוּ
וְיִדְדָתָ לְקַטַּח אֲחוֹתָ לָךְ לְעַם כְּנַעֲנִיטָם וְעַמְּה כִּי נַעֲרָ יִשְׁרָאֵל חֲזוֹבְתָה (הַבַּעַז י"ח, ט'). וְגִבְרִי הֵיטָּה כַּחֲנוּ
הַחֲתֵל שֶׁחַף וְיִשְׁתַּחֲוֶה הַעֲנִיָּה וְיִתְקַן אֵת וְדַחֲת. אֵל חַשְׁלִיכָנוּ, מִל' תְּבָלִים ט"ט, ט'. כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ, אֵל

אל תעזבנו: י' תביט ותציון ותשגים לרחמיך. התאזר בתעניתך התלבש בצדקוּתך. התבסר ברחמיך ותתעטף בחסדוּתך. ותבא לפניך מידת סובך וענותוּתך: אל סלך יתכ וכו'.

פוסק. חתום בו שמואל ברוך יהיה.

מלאכי רחמים משרתי עליך. חלו נא פני אל בְּמִיטב הַיָּוִץ. אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי יָרֵחַם שְׁאֵרִית יוֹסֵף. שְׁפָלִים וְנִבְיִים שְׁפַחְזוּ שֶׁסָּף. שְׁבִי תָנִם מִכּוֹרִים בְּלֹא כֶסֶף. שׂוֹאֲגִים בַּתְּפִלָּה וּמִבְּקָשִׁים רָצִיף: אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי יָרֵחַם מְעַנֵּי כָּבֵל. מִלְּמִדֵי מִכּוֹת בְּעֵנֵי סָבֵל. מְגֹד רֹאשׁ נִתְנָגִים לִישְׁבֵי חֶבֶל. מִשֶּׁר בְּנִיזִים לָעַג וּבְדִיף: אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי יָרֵחַם וְרֵא בְּעֵנֵי עַמּוֹ. וְיִקָּשֶׁב וְיִשְׁמַע תְּהַצִּים לְעַפְזוֹ. וְעוֹדִים בְּלֶחֶשׁ מוֹסֵר לְמוֹ. וְעֵינֵיהֶם תּוֹלִים לְמַעְוֹא רָצִיף: אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי יָרֵחַם אֶמְרֵי סֶלַח נָא. אֶמְעִי שִׁבְחוֹ בְּקִלְעֵת וּבְקִלְעוּנָה. אֲנֹדִים בְּצַדָּה לְשִׁפּוֹךְ תְּתַנְּהוּ. אֶת־פְּנֵי הָאֱלֹהִים שׁוֹפְכִים לֵב רָצִיף: אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי יָרֵחַם לְקַתָּה בְּכַפְלִים. לִקְהָה וּמִשְׁחַלְמַת בְּעֵן שׁוֹלִים. לְעוֹשָׂה בְּפִי אֲרִיזוֹת וּבְפִי שְׁחָלִים. לֹא שִׁבְחָה בְּקִלְזָאוֹת מִקְתָּב עוֹ חֶבְיֹן: אֵלֵי יָחִים עִם עָנִי וְאֶבְיֹן. אֵלֵי יָרֵחַם: אֵלֵי

הוציא בן נביא ותיקד והוא ל' טלחן מן הכרמים טעניו (גד נ', ט'), ותפ'ל וחצף תם הוא ל' רחיה כמו יקף ה' ניני תיניך (מלשית ל'א, ט'ט). התאזר בתעניתך וכו' הוא לאון הגמול טכיות דף ט"ז, ב'.

במיטב רציון, כדור היוצר טוב, כי חתנו כדרי מה וכדרי לאון. פסיטי שספך, בן נביא, פשוטי תפי'ן שחל והוא טל' וזכר ה' קדוקד (ישיבה ג', י"ז), ושספך טל' ויסקף שחאל (ז'א ט"ז, ל"ג), ור"ל שחשיתם וזכרתיים וקדושים. ותפ'ל פשוטי והוא ל' שספך כי ויסקף שחאל כחורגם ופסח, וכן כטענה חלן שספח (כטענת ד', ו) ר"ל שספך, ותאיבה ג', י"א ויכשתי. ומבקשים רשיון, רשות, ר"ל רשות למשח טענה תלות. וכן הוסיחח נביא יכל ס"י טעני כבל, טל' ענו ככנל רגלו (תהלים ק"ה, י"ח). כבל, טחל של הגלות. סוד ראש, כל יושני חכל יידי ראשם עליהם יעשה תהלים ט"ד, ט"ו. לענ ובדיון, ט"ח כקף וביין. הציגים לעסו, ישיני חכלת הרחל השטחים ומתפללים לכמו, ועד"ה איתי ה' לנגדי חטיי. ויחנ לעסו כמו לעוסט. ועודים בלחש, כחודים וחקונלים בניני כנסיות להתפלל חכלתם בלחש, וחלח טל' כחתיב נגד פקדון לקון לה: מוסרך למו (ישיבה ב"ו, ט"ז). למעווא רציון, טכפיים ישראל למטות רזון לכרין. אוסרי סלח נא, שבעקים חטיי סלח נח לשנינו ולחטאתינו. אוסרי טכחו, טחויקים שחח של הק"ה. ונקד שד"י כבי' וכן עקד כטייחל למעלה דף 90. קתרה, גם הוא ל' עת נל' טענה, ותבטח ט"ז דף ט"ה טענה כטה חטה חסר ר' יוחנן חו יוס חו לילה. אגודים בצרה, רעיים כחגדה חחת כקבלת הגרם ושתקנים יחד לשקך חחיה וחין חחד חחש פורט עכשו מן הגדר. לכ רזיון, לכס הכוחח יהדי טכרה טל' רבות אכחופי ולני דה (חיכה ח', כ"ב); וכן הכסחח כבי' ופ"י. ויש גורמים רביון טכ"ס והוא ל' שפיכה ר"ל לכ הגסך, טענין כל חלרנות חונאות כסך (ויקרא רבה דף ר"ז) וכן וס טכרה חס חרנונו דליח טכרה רטה (ויקרא ט"ו, ח'). לקחה בכפלים, טע"ה כי לקחה טיד ה' כפלים (ישעיה ט' ב'). חקרה, טככה. בעון שוריים, טע"ה טמלתה כוליה (חיכה ח', ט'), ר"ל לוקחה ונעכזה נטטר כי טעלת טמחיה מימה כחלי גרייה. לעוסר, כלוטה, טל' כלטיטי נח (מלשית כ"ה, ל'). כפי אריות וכפי שחלים, בן נביא וכו', וחלים הוא חרני מן שחל ופתן חרדן (תהלים ל"א, י"ג), וכנוי הוא לחויים החודים. ונקד שחלים כמו טן גרל געלש פשם פשפים. וכבי' נקד שחלים: תם הוא יחכן כמו חרני (דמיל ח', ג'). סכר עון חכיון, לט אכסה חח חחרה, וטכ"ה וס חכיון טוו (חכיון ג' ד')

יָדָם כְּבֹלְשֵׁי פָנִים. הַשּׁוֹמְעִים תְּרַפְּתֵם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים. נִצַּח מִקְרִיִם
 לִישְׁעוֹ וּנְשַׁעְגִים. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו בְּכִלְיוֹן: אֵלֵינוּ יִחַם עִם עַנְיָנוּ וְאֲבִיוֹן. אֵלֵינוּ יִרְחַם:
 אֵלֵינוּ יִדְחֵם יִחַלְצֵנוּ עֲנֵי בְּעַנְיוֹ. תְּבַלְשׁוּ יִתִּיר מֵאֲרֶץ שְׂבִיבֵינוּ. יִגְדֵה מְזוּרוֹ וְיַחַלְשׁ
 חֲלָיו. צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וְיַחַדֵּשׁ יוֹם פְּדִיּוֹן. אֵלֵינוּ יִחַם עִם עַנְיָנוּ וְאֲבִיוֹן. אֵלֵינוּ יִדְחֵם:
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאֵךְ.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: וּזְכֹרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ
 שִׁקְרָנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכֹר עֲדֶיךָ קִנְיַת קֹדֶם נְאֻלָּה שִׁבְטֵנוּ נִחַלְתָּהּ הַר
 צִיּוֹן זֶה שְׂכָנָהּ בּוֹ: זְכֹר יְיָ חֶבְתֵּי יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֲתִשְׁבַּח לְגִצְחָהּ:
 אֲתָהּ תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּרְעֵת לְחַנּוּהָ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי
 אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: זְכֹר
 לְאֲבֹרָתָם לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּי וְתִרְבֶּר
 אֱלֹהִים אֲרָבָה אֲתִזְרַעְכֶם כַּמִּכְבֵּי הַשָּׁמַיִם. וְכִלְדָּה אֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזֶרְעְכֶם וְגַחְלוּ לְעַלְמֵם: זְכֹר לְעַבְדֶיךָ לְאֲבֹרָתָם לִיצְחָק
 וְלִיעֲקֹב. אֵלֵינוּ יִחַם עִם עַנְיָנוּ וְאֲבִיוֹן וְאֵלֵינוּ יִשְׁמַע:

כָּשֵׁם מִלֵּה נִחַחַל מִן הַיָּמִים אֲחֻזְרִים סְלִיחָה עֲמֵנוּ חֲיִנְעֵה בְרִית מִלֵּה חַיִּים, מִיַּד
 חֹמְרִים כֹּחַן פּוֹסֵחַ זֶה קֹדֶם זְכֹר לָנוּ בְרִית אֲבֹתָ. חֲיִנְעֵר דִּיעוּעֵר פּוֹסֵחַ חֲיִנְעֵמֵס מֵאֲסֵמֵס.

מַשְׁקֵלוֹ ג' ג' חֲנִישׁוֹת, וְסֵם מַחְסְדוֹ יִצְחָק חַתוּם נִחַחוֹ הַרְאֵנוּ.

יְהִי אֵיוֹם, זְכֹר הַיּוֹם, בְּרִית שִׁבְעַת הַמִּמְקֵה, צִיר אֲוֹרָה, אֲשֶׁר אָרַת
 חֲבַת דָּת נְאֻמָּה. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. חֵישׁ לְנִקְוֵי, שְׁמוֹתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וּזְכֹרְנוּ יְיָ
 בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ: בְּרִית נִפְקֵד, אֲשֶׁר נִעֲקֵד, לְהַעֲלוֹת לְסִנְיָהּ. בְּשֵׁה נְאֻמֵי, וְגַם
 נִמְסֵר, עֲשׂוֹת הַפּוֹכֵב בְּעֵינֶיךָ. רְצֵה זִרְעוֹ, וְחֹן גִּזְעוֹ, בְּעֵת פְּאֵם פְּדִינְךָ. וְאִם
 חוֹבֵם, עֲנֵה בָם, עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֶיךָ: וּזְכֹרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ: לְמַדְרָה, וְגַם חֲדָה,
 יִשְׂרָאֵל לְךָ מִקְרָא. אֲשֶׁר חָלַם, וְחֹן סִלָּם, בְּפֹרֹם לֹ הַרְדָּה. אֵל אֲחֵד, הַלֵּא

וְהִיא סֵם נִפְיִחַת רַחֲמֵינוּ וְדַקָּה, כְּבוֹשֵׁי פָנִים, אֲבוֹתֵינוּ מִיָּמֵם נִקְרָעַת סִכְמֵי הַסֵּסָה, וְל' חֲכִימֵי הַחַם
 (סְנֵהרְדִין י"ט, ע"ג). הַשּׁוֹמְעִים תְּרַפְּתֵם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים, חַסֵּם נֵל' הַנִּמְרָח אֲנֵה סִי' ע"ג וְגַם
 סָקִים לִישְׁעוֹ וּנְשַׁעְגִים, כִּן כְּבִי' וְנִסְיָ, וְל' חֲמִיד סָקִים לִישְׁעוֹתוֹ וְכַעֲנִים עֲלֵינוּ. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו,
 חִיכֵה ג', כ"ב וְסֵה אֲחֵר בְּכִלְיוֹת, ל'ל לְעוֹלָמִים לֹס יִכְלוּ רַחֲמָיו מִטְנוּ, וְחָף אִם זְכוֹת לִנְחַת חֲסֵה, ס"ט
 רַחֲמָיו מְרַחֵם וְלֹא כָלוּ. יִחַלְצֵנוּ וְיִחַלֵּל אֵת הַעֲנִי, ע"ל לְמַטְעַן יִחַלְצֵנוּ יִחַדֵּךְ (תְּהַלִּים ס', ו'). חֲבוֹשׁ,
 אֲסוּרוֹ, ע"ל חִין הַבְּחֵן מִחַד אֵת עֲנֵנוּ אֲחִיזֵי הַאֲסוּרִים (מִדְבָר דָּה' ס"ג). יִגְדֵה מְזוּרוֹ, יִפְחֵל מִכְחֵ,
 ו' הַזֵּם ס', י"ג. חֲבוֹשׁ, ע"ל וְלֹא תִבְהֵ (יִסְעִיה' ס', ו'). חֲדִישׁ, יִחַד דִּזֵּ מִכֵּה יוֹם מְדוּנָס מִן
 תַּגְלוֹת. גַּם אֵת עַת פְּדִיּוֹן.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ, תְּהַלִּים כ"ב, ו'. וְזִכְרוּ ה', אֵם ק"ו, ד'. זְכֹר עֲרַחְךָ, ס"ד, נ'. זְכֹר ה' חֲבַת,
 חִין אֵם מִטְנוּ מִתְקַלָּה. אֲתָה תִקּוּם, תְּהַלִּים ק"ב, י"ד. זְכֹר ה' לִבְנֵי, אֵם קל"ג, ו'. זְכֹר לְאֲבֹרָתָם, אֲשֶׁת
 ל"ב, י"ג. זְכֹר לְעַבְדֶיךָ, דְּבִים ס', כ"ז.
 שְׁבַעַת חֲמִיִסִיד, אֲתֵמֵם יִתְחַן יַעֲקֹב מַעַה חֲזָק דָּהּ וְלֵלֵה, וְכַעֲסוֹר וְהוֹלֵךְ מִחֲזוֹ פִּיטוֹ. אֲחֵרָה,
 חֲמֵרֵם חֲנִינוּ וְעַנְיָה ע"ל ה', י"ג אֲשֶׁר נִדְרָה עַל חֲמֵרֵם חֲנִינוּ. אֲחֵרָה, הַלֵּךְ. נִפְקֵד, יִחַח חֲנִינוּ. לְמַדְרָה,

קָחַד. וַיֹּאמֶר מֶה גּוֹרֵא. זְכוֹר צְדָקוֹ, וְאַתְּ-נֹאֵקוּ, לְשִׂאֲרֵית גִּשְׁאֲרָה. אֲשֶׁר
 גִּשְׂאָה, וְגַם גִּלְעָה, וְהַ כְּפֹה אֵימֶקָה: זְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עֲשֵׂה־י שְׁנֵי אַחִים, אֲזוּרְחִים,
 מְשֻׁלְחִים לְשִׁבְיָה. קִדְשָׁתָם, וְשִׁלְחָתָם, לְשֶׁר עֲגֵלָה יִפְחַדְפִּיָה. אִישׁ עֲנּוּ,
 בְּעֲנִינָיו, הוֹרִיד דָּת פְּלִילִיָה. וְהַגְרִצָּה, אֲשֶׁר מְצִיא רַב עֲלִילָיָה.
 בְּרִיתָם זְכוֹר, וְאַל תַּעֲבוֹד, עִם נִשְׁוֵאֵי רְחֻמְקָה: זְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עֲשֵׂה־י: זְכוֹר סְגוּן,
 אֲשֶׁר נִגְוָן. עַל כִּנּוֹר וְגַם נִגְלָל. בְּשִׁירוֹתָיו, תִּמְרוֹתָיו, יְהוֹדוּן לָךְ בְּכָל-תְּהַלָּל.
 לָךְ גִּבְשָׁת, וְנִגְרָה שִׁת, נִשְׁוֵא לָךְ עַל וְגַם סְכָל. פָּרָה גִּבְעָה, מִקְרָאָה, לָךְ
 גִּחְלָה וְגַם חֶבֶל. לְרֹאשֵׁיָה, לְהַרְגֵעָה, צֵא גֵא מִמְקוֹמָה: זְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עֲשֵׂה־י:
 בְּרִית גְּבִיא, שְׁמֹו תִשְׁבִּי, הוֹאֲלֵנָא וּזְכָרָה אֵל. לְחֻמְצִיא פְּרֹחַת, מַעֲבָדוֹת,
 לְחֻצִיא עִם קֶה שׂוֹאֵל. דָּל שְׁפֹחַ, וְחִישׁ צָמְתָה מִשְׁוֵעַ וְגַם גּוֹאֵל. חָד
 תִּשְׁמִיד, וְגַם תַּעֲמִיד, הַפְּלֹאֵךְ מִיכָאֵל. וְנִפְלְאוֹת, לְמִשְׁוֹאוֹת, הַרְיִמְסָה
 סְעֻמְיָה. וְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עֲפִקָה: זְכַר לֵנוּ בְּרִית אֲבוֹת וכו'.

אם תכלים הקטנים כחננו בתחלותים עד סוף אז ביום חיינו צדקתה יסודנו דער קינו
 פ: יסידים כלן סליחה ו קודם זכר לנו ברות אבות: דער וורד הישר רענע סליחה גענוגט:

אֵל גֵּא רָקָא גֵּא תַחֲלוֹאֵי פְּרִיָה. פִּשְׁתָּה יִחְפְּרָה וְאִמְלִל פְּרִיָה. גְּאֻלְנָה
 מִשְׁחַת וּמִפְּקָה פְּרִיָה. עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְאַכְרָהִם אֲקִינוּ בְּדַר הַמּוֹדִיָה: דְּגִלִי
 עִם פְּרִיָה בְּרֹאשׁ חֲשׂוֹף. תַּחַל מֵאֲנָף וְאַל יִחַדוּ לְשׂוֹף. וְתַעֲנֵה קְרִיאָתָנוּ
 וְלִמְעֻשָׁה יִדְּקֵה תִכְסֵּף. עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְאַבוֹתָיִךְ עַל יַם סוּף: זְכוֹר צוֹר
 הַעֲבָנוּ הַיּוֹם לָנוּ תִגַּל. חֲשָׁבְנוּ מֵאֲנָף וְנִתְנוּ בִּלְשֶׁר מַעֲגָל. טַהַר טְמֵאוֹתָנוּ
 וְלִמְאוֹר תוֹרְתָה עֵינֵינוּ תִגַּל. עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְהוֹשֵׁעַ בְּגִלְגָל: יַח רֵאֵה דְשָׁן
 עֲקוֹר וְתַעֲסַח תִּרְוַפָה. בְּלַח שׂוֹד לְשָׁכַר סַעַר וְסוּפָה. לְפָדְנוּ וְחַכְמָנוּ אֲמִרְתָּה
 תַּחֲרוֹסָה. עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְשִׁמְשׂוֹאֵל בְּמֻצְפָּח: מְחַמֵּם מִדָּחַם שְׁרָשׁוֹן גֵּא אֵל

יעקב אבינו, אלמד תורה פהלי עם וטבר. וחס נאקו, וזת תפלותי. וספ'ו תם רוקו. אשר נשאה, ע"כ
 כחתי חישך (תהלים פ"ח, פ"ו). שני אחים, כזה ואהן. משלחים לשביה, לנני ירחל הנשים
 בערים. עגלה ישראלית, תולד לעמים ע"ה ירמיה ס"ו, כ"ו. איש ענו. טעם (נמלך י"ב ג').
 והרעה אהן הכהן, ע"ה ופעל ידו חרש (דברים ל"ג, י"ח). סגו, חד סלך. סגן ל' אד כמו פחות
 ופנים (יחזקאל כ"ג, ו'). נבואה, אליה הנניח התנ"י (ס"ח י"ז, א'). דל שסח, שזח חת ירחל הדל.
 צמת, פתח (ירמיה כ"ג, כ'). ול"ג, פ"ו. חכמה ו' י"ג). המלאך מיכאל, לכלין מונה נעו ירחל, כי
 סיכול הוא פנינה על ירחל כדליתח נזעזף ע"ו. למשימות הרובה פעטד, פירוש, הרימה פעטד
 לבטח נפלותו לחתוך זהו לשדה ולעם, תע"ה תהלים ס"ד, ג'. וזכר עם נפישו כאל"פ. זכרנו
 ה' ע"ה עם ק"ו, ד'.

טריה, ירחל שנסל לנסן פורח (תהלים פ"ח, ס"ו). ישיב ל"ב, י"ג). ומסכה טריה, יעניה
 א', ו'. חשוף, נליה, סל יעניה כ"ב, י'. לשסוף, לכריתה, כמו ויסקף שמואל חת חגג (ז"ח ס"ו ל"ג).
 ולסעשה ידו חכמה, חית י"ב, ס"ו. צור תעבנו כן נבוי וכל"ל וע"כ יעניה כ"ח, א' הביטו אל
 סד חכמת, וזח חכמה פנינו. תגל, תגלה לנו הזכות. מאנה, סוף יקף. ענית תגל, נקחד לישח
 עניתו גל ועסחנר ע"פ תהלים קי"ט, י"ח. עשד, יחן אבינו. תרופה, רפואה כמו ועלכו לתרופה
 (יחזקאל ס"ז, י"ג). ויסרה, חח העע (שמוס ח' י"ד). טחמס מוחם, יעקב אבינו חיש פם שולד פהל

תקמל. נקנו מפתם ושמן ולא נאמל. סעגנו ונגשעה וארחות חסדך
 נגמל. עגנו פשענית לאליהו בחר הברמל: עודדנו בעדק אשוי ספים
 וכפר זדון ומשיגה. פרגנו מפדימת מות ואחד כל נסוגה. צה ושעתנו
 ובכעונותינו לא נתמוגה. עגנו פשענית ליונה במעי הדנה: קדשת איש
 חסדך זכור ליפת געלים. רחמך תעורר כי לקינו בקפלים. שובנו
 ליראתך ולא נחשף שולים. תעגנו פשענית לדוד ושלמה בנו בירושלים:
 תענה לקוראך והסבת ממוענים. תשמע שועת צעקים שמע אל-
 אביזנים. תרחם על בגיך ברחם אב ערבנים. עגנו פשענית למדדי
 ואסתר חסת על אבות ובנים:

זכר לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרת את בריתי יעקב ואף
 את בריתי יצחק ואף את ברית אברהם אפר והארץ אפר:*

(כ. פ כ"ג ועוד תהלים מזמור ט.) אל תקמל אל תכרות, טנורת קנה וסוף קפנו (ישעיה י"ט, ו').
 ושמן, ומטה, נאמל, מל' חסלל חזי (תהלים ו', ג') יהודים האמללים (נחמה ד', כ'). גמל, גמל
 פלינו לפי תחיות חסדך. עודדנו, הקימנו, מל' יתום ואלמנה ישוד (תהלים קט"ו, ט'). כעדק, נוכח.
 משיי ססים, הוא טסה רכינו, ומשוגה, ובגנה, כמו חזי תליון סגתתי (איוב י"ט ד'). נחסוגה, ל' הטסה,
 כמו: טסס כרעה תחטונג (תהלים ק"ו, כ"ו). איש חסידך, אהבן הכהן (דברים ל"ג, ח'). ליפת געלים,
 זוחו לברחל ע"פ זר ו', כ'. וכפ"ח ליפת פעמים וגם הוא יתקן, חכל נרסה הרזונס ככונה יתגר כוזיי
 כוזי לקינו בכפלים, ככוננו כי לקחה טיד ה' כפלים ככל חסותיה (ישעיה ט', ח'). ולא נחשף
 שולים, וגם סיה לכחן ועמ"ס יתיה י"ג, כ"ו.
 וזכרת את ברית, ויקרא כ"ג, ט"ג

* כפי ברית סילה מוסיפים כאן זכור ברית אברהם וכו'.

המש נו אלעוד חסדך חזק חלילי.

זכור ברית אברהם מעשרת יצחק והשב שכבת אהלי יעקב והשיענו למצו שמה: אמת
 ברית בינו ובינה אבינו. לסי התקמת הברנא כי אם בקשנו. עם אהבה ברית ברית
 ותחלתנו. זכר אל תפיר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על שארית ישראל והשיענו למצו
 שמה: רחמיה זכר לחלגיו בשלג אדם. הגם לברית בגיה נא תקנס: קול יעקב איש תם
 והקנס. זכר עתה מתי קנס והשב שכבת אהלי יעקב והשיענו למצו שמה: טפי אנהיה
 עד בגיה אביו וירדה. נא הקנס לאות למשטרת לעבריה. חזק הורש רמים נשפה רם חסידה.
 זכר רחמיה יי וחסדיה ושוב ברחמים על שארית ישראל והשיענו למצו שמה: הנה רם
 הקרית לאות למשטרת. למשטרת לזכרון לאם נמורת. ליעקב להג ול ישראל לסוסרת. רחמי
 להם לשם ולתפיר. והשב שכבת אהלי יעקב והשיענו למצו שמה: פדתשנה את הדגרת
 חוסרת. נא זכר ברית אשר סבת. בלקיחת ספר לענו התגית. ברסי אגנות ברית ספית.
 ושוב ברחמים על שארית ישראל והשיענו למצו שמה: הורש רמים הון היענו. והשב
 שבתנו סחיק סענינו. הקנס נספרט ולא בקספ פרגנו. וזוף סקדשה השסס לעינינו. והשב
 שכבת אהלי יעקב והשיענו למצו שמה: זכר לט ברית ראשונים וכו'.

אמת ברית, סמ"ס: ססל אמת (כנפיש רח, י"ט) וכברנו פליס אלס פכרס בריתו (נדרים ל"ג, ט"ג) לשי החוסרת,
 כפס כ"ג נרפיש ל"ס כ"ה. עם אהבה, פכרס: אבינו. תחלתנו, סבה ס' אשפס תפילתנו. זכר אל תפיר, עיסי י"ג, כ"ט.
 אדם, סססל וכל' יעסיס ס' י"ט. זכר עתך, תהלים ע"ד, כ"ג. ספי אהבה, ספי ר"ס ס"ה. זכר רחמך, תהלים כ"ס ו'.
 בלשיתת ספר וכו', ככנס כסות כ"ה, ו' י"ט. חנס נכסרנו, פ"ח יעסיס ל"ג, כ"ג.

עשה למען חסדך: עשה למען צדקך: עשה למען יחודך: עשה למען
 כבודך: עשה למען לפחדך: עשה למען מלכותך: עשה למען נצחך: עשה
 למען סודך: עשה למען עזך: עשה למען פארוך: עשה למען צדקתך:
 עשה למען קדושתך: עשה למען רחמיך הרבים: עשה למען שכונתך:
 עשה למען תהלתך: עשה למען אהבתיך שוכני עפר: עשה למען אברהם
 יצחק ויעקב: עשה למען משה ואהרן: עשה למען דוד ושלמה: עשה למען
 ירושלים עיר קדושה: עשה למען ציון משכן כבודך: עשה למען שבמסות
 היכלך: עשה למען הריסת מזבחך: עשה למען דם עבדיך השפוך: עשה
 למען הרגים על שם קדושה: עשה למען טבוחים על יחודך: עשה למען
 באי באש ובמים על קדוש שמך: עשה למען תינוקות של בית רבן: עשה
 למען יונקי שדים שלא חסאו: עשה למען גמולי חלב שלא שפסו: עשה
 למען יתומים ואלמנות: עשה למענה אם לא למעננו: עשה למענהך
 ורחשענו:

עגנו יי. עגנו: עגנו אלהינו. עגנו: עגנו אבינו. עגנו: עגנו בראינו.
 עגנו: עגנו בואלנו. עגנו: עגנו דורשנו. עגנו: עגנו הלא הנאמן. עגנו: עגנו
 ותיק וחסד. עגנו: עגנו יך וישר. עגנו: עגנו חי וקיים. עגנו: עגנו טוב
 ימטיב. עגנו: עגנו ידע יצר. עגנו: עגנו כובש פעמים. עגנו: עגנו לובש
 צדקות. עגנו: עגנו מלך מלכי המלכים. עגנו: עגנו נורא וגשגב. עגנו:
 עגנו סולח ומחיל. עגנו: עגנו עונה בעת צורך. עגנו: עגנו פודה ומציל. עגנו:
 עגנו צדיק וישר. עגנו: עגנו קרוב לקוראיו. עגנו: עגנו רחום וחנון. עגנו:
 עגנו שומע אל אקיונים. עגנו: עגנו תומך המימים. עגנו: עגנו אלהי אבותינו.
 עגנו: עגנו אלהי אברהם. עגנו: עגנו פחד יצחק. עגנו: עגנו אביר יעקב.
 עגנו: עגנו משגב אפוזות. עגנו: עגנו עורת השבטים. עגנו: עגנו קשה
 לבעים. עגנו: עגנו רך לרעות. עגנו: עגנו עונה בעת צרה. עגנו: עגנו אבי
 יתומים. עגנו: עגנו רבן אלמנות. עגנו:

וסדר, מל' וכו' רב טיק יישו (מהלים קט"ה). לסודך, תחתך. נשחק, אכן הקיים לכלח נחמים. סודך,
 סתן. לסען הרגים, סכוחים, כמי כחש, תחיים אלה נחיים גם בתפלת אבינו מלכנו. עשה למענך
 ורחשענו, ע"ה תהלים ק"ו, ח'.

עגנו ה' עגנו, סתם כנר נעדרה נר פ' ל"ח. גם התגנוס דחלמי לבעלת חסתר ד', ע"ו סוכה.
 ותיק, אלס וחמים, מל' ותיקין היו נוצרין (סכות ט', נ') ותיקין הח סליתין (ר"ה ל"ג). ידע יצר אל
 כל יטרו. טובש בעסים, אהיו ארן חכים. לובש צדקות, ע"ה ישעיה ל"ב, י"ו. העונה בעת רעות, ע"ה
 מהלים ס"ט, י"ד. פחד יצחק, מלחמה ל"א ט"ב. אביר יעקב, אט ט"ט, כ"ד. קשה לבעים, אהיו כותם
 נשאה. רך לרעות, כן כבי' וטקד. אבי יתומים, רבן אלמנות, תהלים ס"ח, ו'.

- מי שְׁעָנָה לְאַכְרָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְרֵה.
- מי שְׁעָנָה לְיַחֵק בְּנוּ כְּשֶׁנֶּעְקַד עַל־גַּב הַמִּזְבֵּחַ.
- מי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית־אֵל.
- מי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים.
- מי שְׁעָנָה לְאַכֹּתֵינוּ עַל יַם־סוּף.
- מי שְׁעָנָה לְמוֹשֶׁה בְּחֹרֵב.
- מי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּפַתְחֵהָ.
- מי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִחוּץ הָעֵדָה.
- מי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל.
- מי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׂוֹן בְּמִצְרַיִם.
- מי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשִׁלְמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם.
- מי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַבְּרָמֶל.
- מי שְׁעָנָה לְאַלְיָשֵׁעַ בִּירוּחוֹ.
- מי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה.
- מי שְׁעָנָה לְחוֹקְנָהוּ בְּחַלְיוֹ.
- מי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִשְׁאֵל וְעִזְרִיָּה דְהַדָּךְ בְּבֶשֶׁן בְּאֵשׁ.
- מי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגַב הָאֲרִיֹת.
- מי שְׁעָנָה לְמַרְדֳּכַי וְאַחֲשֵׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּינָה.
- מי שְׁעָנָה לְעֹרָא בְּגוֹלָה.
- מי שְׁעָנָה לְכָל־הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרָיִם.

חֲמֵנָא דִּתְעֵנָה לְעֵנִי, עֵנִינָא. חֲמֵנָא דִּירְעָנָה לְמַעֲיָבֵי רוּחָא, עֵנִינָא.
 חֲמֵנָא דִּירְעֵנִי לְהַבִּירֵי לְבָבָא, עֵנִינָא. חֲמֵנָא עֵנִינָא. חֲמֵנָא חַס־, חֲמֵנָא
 פְּרָק. חֲמֵנָא שׁוֹבֵב. חֲמֵנָא חַס־ עַל־ן הַשְׁמַתָּה בְּעֵלְיָא וּבִזְמַן קָרִיב:

אבינו מלכנו וכו'.

מי שְׁעָנָה יִסוּר הַכִּיבוֹת הַזֶּה הוּא בְּמַצְנֵה חַסְדֵי מַחֲוָה בְּלִי לְעַקֵּב בְּחִיחָל, מְקַבֵּל כֹּהֵל, נִי לְמוֹשֶׁה בְּחֹרֵב, שְׁמוֹת יוֹ. לְאַהֲרֹן בְּסוּחָרָה, נִמְדַבֵּר לוֹ. לְפִינְחָס בְּקִיסָה, גַּם לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, יִשָּׁע ז' לְשִׁמְשׂוֹן בְּמִצְרַיִם, ג' ז' לְדָוִד וְשִׁלְמֹה, ג' ז' וְיֹסֵף, ט' בְּהַר הַבְּרָמֶל, ט' ז' לְאַלְיָשֵׁעַ בִּירוּחוֹ, מ' ז' בְּמַעַי חֲרִיבֵי וְגַם ב' לְחַקְיָה בְּרַאגִי יִשָּׁע ל' ז' כַּהֲדָךְ בְּבֶשֶׁן הָאֵשׁ, דְּנִיחָל ח' לְדָנְיָאֵל, גַּם ז' בְּעֹרָא בְּגוֹלָה, עֲדָה ט'.

חֲמֵנָא דִּי עֵנָה לְעֵנִי, זֶה הוּא חַק חַק קָטָן מְכִיחַ חַדָּךְ נִסְתָּל בְּכ' וּזֶה מַצְנֵהוּ, רְחֻשְׁתָּה דְעֵנִי לְעֵנִי עֵינִין, דְעֵנִי לְחַנְיָה לְנַח עֵינִין, דְעֵנִי לְמַעֲיָבֵי רוּחָא עֵינִין, דְעֵנִי לְבִירֵי וְלְמַסְלָלֵי עֵינִין, דְעֵנִי לְיַחֵק וְלְאַחֲשֵׁר עֵינִין, דְעֵנִי לְקַרְיָי עַל מַרְדֳּכַי עֵינִין, דְעֵנִי לְאִילָנָה נְסוּחָה עֵינִין, דְעֵנִי לְעֵלְזָה נְעֻן אֲלֹהֵינִי עֵינִין, דְעֵנִי לְחִיחָל עַל מַתְּרֵינִי עֵינִין וכו'. שׁוֹבֵב כְּכֹל חֲדָי חוֹדֵס לְאִין כִּי עַקֵּר שָׂרָו הוּא יוֹנֵב וּבְמַצְנֵהוּ לְמַעֲלָה דף 229. הַשְׁחָא וכו' עַרְכֵּי נְסוּחָה וְסָטָן קָרִיב.

לחענית חמישי.

ה'ן חזר כתפלה עד מחל לנו מלכנו כי פשענו, וחל'כ טחחילים סלח לנו, אל אר'ך אסים וכו' (ת' 589) עד ורב חסד לכל קוראך, וחל'כ חומים פסוקים חלו.

אמן ומג' סלח לנו ח'ונו (מבעו וייטע 589) כיו ורב חסד לכל קוראך חנו פקטנו רמו חיער מו:

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול התנונותינו: הקשיבה לקול שועגנו מלכנו ואלהינו כי אלה נתפלל: שמע יי ותגנו יי היה עזר לנו:

ברחם אב עלבנים תרחם יי עלינו: ליי הישתעה עלעמך ברכך סלה: יי צבאות עמנו משגבר לנו אלחי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוכח נך: יי השועה המוקד יעגנו כיום קראנו: סלודנא לעון העם הזה בגדל חסדך ובאשר גשאתה לעם הזה במצרים וערדהה: ושם גאמר. ויאמר יי סלחתי ברכך: הטה אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראיה שממכינו והעיר אשר נקרא שמך עכיה. פי לא על צדקתנו אגחנו מפילים תחננתנו לפניך פי על רחמך הרבים: אדניו שמעה אדניו סלחה אדני הקשיבה תעשה איתאחר. למענה אלהי פרשמה נקרא עלעידך ועלעמך:

ע"ס חשר'ק ותמוס נכין סאר הצעיר חזק כנראה ובסעשים טובים. אלהינו ואלהי אבותינו.

התענית צבור קבעו תבוע צדכים. שוב עדיך חפש הקור ודכים. נך לרצות משלש עשרה ערכים. קשח לכעוס חת לאפים ארכים: צדדיך מקשמים עדים בלי תפשיט. סאר הרחמים והסליחות הוד תכשיט. עמרת

האזינה ה' תהלים ס"ו, ו' הקשיבה, עס ה', ג'. שמע ה', ל', י"ח. קבעו בני ישראל. חבוע, גרוש ולנקש לרכיטס, תמוס ל' דרטה לפלמוד ונתתום כמו עלטון חנו תבע (בזח ליה ב') עלטון ענדון מוקות הוד חנו (ח' דרכים ל"ג, ט"ג). שוב עדיך, ולגות עליך ולחפש ולחקור דרכים, ונכ"ס חכמה ג' ס'. רך לרצות, חנה הוא רך לרבות נחמתי למנין י"ג עמדת. ערכים, סחת. ה' האפית מ' כים, סחורין חכין. צדדך, טקשטים, ח'ל הקב"ס חקטט. ומסוגר נטות החטים

(*) נקמת קהלות סומרס חת סליחה וי.

ע"ס חשר'ק כמל זמטוף חתום שלמה הקמן. אלהינו ואלהי אבותינו.

תבוא לפניך שיעה רנון. תהי נא אונך השבת תחנון. שמעה צדקתך קשיבה רנון. ישר משורים ומעלים מרנון: ראש להרים נכלמנו בשנו. ריח נהדנו כי הבאינו. הקלקנו ישירים והוריות נשכשנו. בקרע פנינו כבשנו: צר ומצוק מקלצר. צאן נדחה מאין מעד. פנה לימין ויגור מעצד. פחד משמאל ועיד העד: עיניך רואות תהינה פקוחות. עני וענוי צרות תפתחות. ספר לרנה ולרצוי

חנו, חסס. הקשיבה רנון, רנות כמחללים. ומעלים מרנון, כמלים חנו עמטע דנה רעה חקרות. רנון כמו אחרון זה סוף סל' טרימין חחיו כל' נמרח, וכן דעת עס תנהיו ודננת עטא (יחזקאל ל"ג, ג'). ריח נהדנו, ל' סל' ח' י"ג. קרע טנינו ככן כבשנו, ל' נמרח הוא להחת סל כנזכר כמו כסו פניהם מקריע (פניהרו י"ג, ב'). סעד, סנר וסנייה (דה"ס י"ח, ו'). סעעד, ניון (ויציה ס"ד, י"ג). ולרצוי, ולדנו

בְּלִילַת קָלוּם וּפְלִילַת תְּקָשִׁים. סֵדֶר חַדָּשִׁים וּפְרָנְסָה לַעֲזָרִים תּוֹשִׁים: גְּסָמָה
 הַבִּירָה וְגִתְרוֹקֵן סָדֶר הַשְּׁלֶחֶן. מִזֵּן כְּזֵית סֶהַר מַעֲבֹדַת פְּלֶחֶן. לְשִׁיכוֹת
 הַנְּפֶשׁ חָשׁוּב בְּבִשִׁית וְלֶחֶן. בְּמַעֲטָר וּמִשְׁקִיעַ גּוֹאֵל רֹפֵא וְסֶלְחֵן: יֵאָדָּה לֵךְ
 יַעַן מִפְּנֵתֶךָ גִּשְׁנָסֶת. שׁוֹב רֹחֶךָ הָיִיתָ גְּזֹנֵת וּבִתְפָּרְנֶסֶת. חֲלָף לֵךְ גִּשְׁאֵלֶת
 קִבְּלֶת וּמִתְחַסְּסֶת. זָכַר רֵאֲוִיתִיךָ לְפָנַי מִשְׁפַּחַת יִמְכַנְּסֶת: וְאַלְמֶה הָיָה גְשׁוּיָה
 וְכָה חֲסִיָּה. הִוְחִיָּה הַעֲבַר מִי בְּמוֹךְ הַסִּיּוּיָה. הִרְדָּ אֶפְעוּתֶךָ בְּחֶלְקֶךָ לְלִגְיוֹנֶךָ

והחסד, וסתכלל הפייסן אלא יבשט טעליו חת ערי ותשחרת העדות החלה. קלוס ופלול, תהלה ומשלה. תקשים, קזוט עלטן. קטט ל' הדור ויחי נתלמוד כטו קטט טבטן וואר כן קטט אחרים (פנהדדן י"ט), ר"ל תהלותיו ותפלותיו יהיו לך לתשחרת, ואלה גם בתוספות חגיגה י"ג, ב'. קבוס, ל' אצו כטו נכללים יתקלם (תקוק א', י') לעלה ולקלם (מנהג ספחים קמ"ו, ב'). והכל כל' יעטד פינחס ופלל (תבלים ק"ו, ב'). חושים, טל' יוזט הטור (אחר ה', ב'). נסחטה הבירה, נחרה יחלים וטה"פ. ותרוקק, טעה ריק טרר השלחן, כשלתן העטור זנבה"ט, טוה סויה, כטו למזנה אגיוט טרסה ושלם והיה סטד וטכט כטונות טוין טל' טוין, וטויה טענין ואלו חת החטן (זכות כ"ח כ"ח). אחר, כהט, טענין וטשא דנה פתרה (ערוח ס' י"ג) טנחוחיהם תתלו ת"ו אגודיהון תסתרון (דברים ו', ה'). פלח, גם כאל ל' טנדה נחריט, ד"כ טלעטור עליו עטדה. לשסיכוט רבטט, כטו לתפלה. בבשית ולחן, כטכיים אטו יחדיט לטיון אל טנח (טבה ט"ט וטעילה י"ח). ולחן, ל' נזילה נחריכות, כטו נחלת טן אחריו די טדלת (תתום חיות כ"ח, ד'). כמעט ומשבע, ר"ל חטת תפלתו כאלו טעטרים חזטו וכטנישים חת הטונח וחת הטלתן כקדנות. יטח לך וכו', רחיו לך לקבל תפלת יאחל כי קבלה גם את תדחך. סטטח, ל' טתנה, וטכונה על טתנה התורה. נשנסת, נחרה ונחנה נחורה טל' וטכט חליבו (ב"א י"ח, ט"ו). טוכ רחך, כחוק הפינה. חלף, וט' אחרי כי זולת טטן וטתחנה חליך וטטחט קך. קיבחה, טעקת טחוק כרהט, טל' קיבלים זטו עלכים (ידיט פ' ד') חט נעק ונעק חלי טטע חטטע טעקט תתוטו חט טתקל יתקל קחי קבלו חקבל קבלתיה (טמות כ"ג, כ"ג) וטצל זוטתם תתוטו וטלקת קיילתהון (טס נ', כ"ג). וטתוטוסת, טנה חזיק, טל' תבלים ט', ו'. טטרת, חוטרת, ל' חטחה וטחטט (תבלים נ"ה י"ח). נטשה, טזטת טיטה חליך. וטחזרה, כרותיה, טל' ער יטטור חטת (תבלים כ"ז, ב'). חטת, חקף (תבלים פ"ט ט'). אטטחך, טדחן כן היל חלק לכרוחך טווסתיהם וע"כ טטול חטדך גם על יארט זטט נכללים ונחטט כחט. ללגיטך, ללגטך.

תִּטְחֹת. טַחַת וְדַפּוּף בְּרִבְרֵךְ הַגְּבוּחוֹת: נִתְּנוּ בְּעוֹיָנוּ לְשִׁבִי וְלִבְהָה. נִתְּנוּ מְלִינֵנוּ
 טַגְיָנוּ לְבוֹהַ. מְרוֹם נְבֻדוֹת וְאַהֲבָה עוֹהָ. מַעֲרַת לְאַרְץ לְשִׁפְהָ וְלַעֲיָה: לֹא חֲלִינוּ
 פְּנֵיךָ לְהִקְדִּים תְּחֵנָה. לְהִשְׁכִּיל בְּאַמְתֶּךָ מַעֲלֹת צְחֵנָה. בְּלִינוּ בְּקָרוֹם בְּשִׁפְלֵ קוֹל
 הַשְּׁתָנָה. בְּמַעַט רַגַע לִילֵי תְחֵנָה: יִתֵּר הַפְּלִטָה לְהִשְׁאִיד חֲסֶה. יִתֵּר וְגִדֵּר תְּתֵה
 וְהַנְּסָתָה. מְלִטְלֵנוּ בְּגִיד שֶׁלֶשׁ מְאַסָּה. קִירַת כְּפָף בְּגִלְטֵ רַמְסָה: תְּבַל חֲבִלֵנוּ
 מַעַל לְמַעוֹל. חֲבִלְנוּ מַעַל אֶעֱל. זְכוֹר צְדָקָתְךָ לְגַעוֹל. וְחַיִּים לְקַבֵּץ יוֹכֵם לְקַעוֹל:
 וְאַתָּה אֲתִירִי בְּלִדְבָא. וְהִי תַעֲדִיק וְלֵנוּ תִדְּבָה. הַיּוֹם בְּמֵאוֹ קְלִי סִסְהָ. הִנְנוּ לְמַנְקָה
 בְּאַשְׁמֵה רַבָּה: דִּלֵּת עִם לְקָלֵם וְחִרְף. וְחַפִּים סְחִיפִים נְתוּגִים לְטַרְף. גִּלְחַת

טנדה לארץ, ל' תבלים פ"ט, ט"ט. ולעיה, ללע ולקלם טל' טחית לנו כל' חיל' (זטט ל'). טעלח טחנה, ל' יוחל ב', כ'. כשפל קול הטחנה, ל' קבלת י"ב ד'. וטל טוט על טטול תלטוד פורה כחית טנדט קהלת דף קט"ו וטוט כפיהט רט'. כטעט רנע, ל' טורח ט', ח'. יחך וטדך חטט וטכט. כ"ל טה"ח נטפיק נטניהט, וטוטט על כפליטה, ר"ל כפליטה כחח חותה וכנטט חותה לטקוט טיחה וטגודה. שלט טאסט, ג' טנרות כטטטטט כטויה כ', ט"ז תלו טריות וטפיקות דטט כחית' כזטט דף ט', ט"ז טורה כטף, טה"ט. וחוט כל' אד ח', ט'. ח' חילגי ל' חיל ורטטה. כלי לגעול, אטטטח לט מוטטטט ולט נטלחט (ויקחט כ"ו, ט"ד). וטט לכעור, להיות לטט לנטלט, ול' יטטה ג', י"ד. כלי טבה, כלי טכטה. חוטטט, טענין נטחף אגריך (יטטה ט"ו, ט"ו). לטרוף, טענין טרוף טרף חטף (טלחית ל"ז, ג').

אָפּסַנְיָא. גַּמְלַל חֶסֶד לְעֹלְיָבָה הַלְלוּ אַבְסַנְיָא: בְּקִיָּאִים וּמִשְׁכָּבִים לְרַצְוֹתְךָ
 בְּדַרְרִים עַרְבִים. אָפּסַ פְּסִי בְּכַחֲם קַסְגֹּר מְעַרְבָבִים. מֵאֵהִי לְאֵבִי
 שְׁבַשְׁמִים וְרִזִּים מְעַרְבָבִים. יִרְאִיו נְדַרְרֵי רְתוּ שְׁחַר וְעַרְבִים: הִקְדָּשְׁנוּ צוּם
 עוֹלָלִים וְחֻקֵי אֲבֹתַי. יִשְׁרְנוּ רִנָּה וְתַסְלָה שְׁקַרְנוּ סְפוֹת. חֲשַׁךְ לְמַטָּה מַעַן
 אֲשַׁלְחֶנּוּ תַשְׁפּוֹת. וְקוֹף דָּל מַעֲפֵר וְאִכְזֹן מֵאֲשֵׁפוֹת: יִבְתָּר הַמַּעֲלָה וּבְמַדוֹת
 הַגּוֹנוֹת תְּרוֹמַת. עַרְבַתְנוּ שִׁים טוֹב יֹשֵׁב מְרוֹמַת. וּבְמִקְוֵה שְׁחַר תְּדִיר
 קְלוֹת וְרַמַּת. מַעֲוֵא תַסְלַתְנוּ חֶסֶד לְאַדְרָךְ רוּמַמַּת:

אֵל מְלֶךְ. יֹשֵׁב עַל פְּסַא רְחִמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסְדֵי מוֹחַל עוֹנוֹת עַמּוֹ.
 מַעֲבִיר רֵאשִׁין רֵאשִׁין. מַרְבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם דְּלִבְשֵׁר וְרוּחַ. לֹא גִרְעַתְם תִּגְמַל לָהֶם: אֵל שְׁחַרְרִיתְנוּ לֹאמַר (מַדוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְקַרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כִּמּוֹ שְׁחַרְרֵתָ לְעַנּוּ מִקְדָּם.
 וְהֵן כְּתוּב. יְיָ יִי בָעֵנּוּ וְיִתְנַחֵם עַמּוֹ שִׁים וְיִקְרָא בְּשֵׁם יְיָ. (וְשֵׁם נֶאֱמַר)
 וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא

יְיָ יִי אֵל רַחֵם וְתַנּוּן אֲדָךְ אֲפִים וְרִבְחֶסֶד וְאַמְתָּ: נַעֲרַח חֶסֶד לְאַלְפִים
 גִּשְׁמָ עֵן וְשֵׁעַ וְחַטָּאֵה וְנִקְרָה: וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
 סְלַחְלֵנוּ אֲכִינוּ כִי חַטָּאנוּ. מְחַלְלֵנוּ מִלְּכֵנוּ כִי פִשְׁעֵנוּ:
 כִּירַתְהָ אֲדָנוּ טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחֶסֶד לְכָל-קְרָאֵיךָ:

אָפּסַנְיָא, אֵל רַחֵם לְחֵיל הַנֶּכֶחַ, כִּמּוֹ כִּדּוּ לִיתֵן חַבְרִיָּא (כְּכַהֲדִין כ"ח, כ"ו). אַבְסַנְיָא, אֲדָרַח כֵּל גַּמְלַל. בְּקִיָּאִים,
 הַנְּכוּרִים, וְל' תַּלְמוּד הוּא כִּמּוֹ נְקִי בְּמַחְסֵי (מַכּוּחַ ל"ח, נ"ו) נְקִי בְּהַלְכָה (עַדוּכִין ט"ט, כ"ו) כֵּל פִּי בְּקִיָּאִים (וּמַחַ
 פ"ג), וְהַכּוּנֵה סַב עַל הַבְּדִיקִים חָדַשׁ נִכְחַ תַּלְמֵת הַעֲרֵבָה יִכְלוּ לַעֲרַב וּלְשַׁתַּק אִתּ כֵּל הַטַּעֲמִינִים עַלְיָנוּ. סֵאֲהִי,
 הַטַּעֲמִינִים חֲרַבֵּי מִינֵי לִבְן אֵבִי אֲנַשִּׁים. וְרִזִּים, רִלֵּ אֲהִיו וְרִזִּים וְחַרְרִים לֹאֲתָ. מְעַרְבָבִים, כְּנוּכִים וְנִכְהִילִים הֵם
 וְזִינִים יִכְהִילִים עוֹד לְסַסְפַּל כַּעֲדֵי. יִרְאִיו נְדַרְרֵי, עַז"ה טַלְחֵי נ' ט"ו. וְחֻקֵי אֲבֹתַי, וְקִמֵי הַקְּהֵלָה. יִשְׁרְנוּ. סַדְרֵנוּ.
 שְׁקַרְנוּ סְפוֹת, כִּמּוֹ לְאֲקוֹד עַל דְּלִתּוּחֵי (מַבְלִי ח', ל"ד), וְסַפַּת הוּא ל' טַעֲקוֹף וְחַטָּאֵנוּ, וְרִלֵּ שְׁקָרִים חֲרַבֵּי עַל
 אֲסַקוּפוֹת כִּתּוּ תַפְלָה. חֲשַׁךְ לְכַסֵּה סַעוּן. עַז"ה עוֹרַח ט', י"ג. חַטָּאוֹת, תַּשִּׁים. וְקוֹף דָּל מַעֲפֵר, טל' תַּהֲלִים ק"ג,
 ו'. כְּחַזֵּר רַמַּעֲלָה, כּוֹדֵה עֲלִיזָה אֵל הַחַטָּאִים וְחֻקֵי כַּעֲשִׂוֹת וְכַמְדוֹת. רַגּוֹנוֹת, יִסְחַת וְל' חַטָּאִים הוּא כִּמּוֹ כְּמִ
 אֵלֶם טַעֲמִין (כ"ר פ' פ"ח) ת"ח הַגּוֹן (תַּעֲמִית ו'). תוֹר ל' שׁוֹרֵה וְשׁוֹרֵד כִּשׁוּ דֵה"ש י"ו, י"ז. תְּרוֹמַת, גְּנֻכּוֹת
 וְשִׁעִלוֹת. עַרְבַתְנוּ, חֲלַקְטָ, טל' עַרְבַתְנוּ כִּי לֹאֲתָ (תַּהֲלִים ק"ט, קכ"ג). תְּדִירָה, תְּרִיחַן וְתַסְהַר. קְלוֹת וְרַמַּת,
 עַבְחַת קְלוֹת וְחַטָּאוֹת. לִישְׁרָךְ רַחֲמֵיךָ, לְהַלְלֵךְ כַּאֲחֻזוֹת. חַטָּעַת אַס דַּבֵּר הוּא כִּמּוֹ חַטָּעוֹת אֵל (תַּהֲלִים קפ"ט, ו').

וַיַּעֲבֹר כְּנִסְיִין וְעַרְפֵי. גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסִלְיָה וְתַרְוָךָ: בְּרַחֲמֵיךָ עוֹד בְּרַבּוֹת עֵתִים.
 בְּךָ גִּשְׁמָ קִיָּים וְחַטָּעֵתִים. אֵלֶה מְרַחֵק יִבְאָה כְּתִים. אֵלֶה מְעַפֵּין וּכְמִצִּים וּכְתִים:
 שְׁלָה הֵם עַבְדֵיךָ יַעֲמֶךָ. לִכְבֵּב כִּימֵי קָדָם גַּעֲיִמְיָךְ. מִשְׁכָּנוּ אַחֲרֶיךָ שִׁימְנוּ כְּרַשְׁמֶךָ.
 הַכֵּל חַטָּעִים לִירְאָה אֲתַשְׁמֶךָ: חִיוּ הַקְּבוֹן לְאַלְפָה גְּדֵל רַחֲמֵיךָ. וְהַצְעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים
 בְּתַחֲמֵנוּ. יְיָ כְּכָל-צְדָקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. יֹשֵׁב אֲפָךְ וְתַנְחַמְנוּ: אֵל סֵלֵךְ יֹשֵׁב וְכוּ'.

וְחַרְף, טַעֲמִין וְכַסֵּף (טַלְחֵי נ', ג'). וְחַרְף, וְחַטָּעָה. קִיָּים וְחַטָּעִים (הַאֲעֵ ח', ו'). אֵלֶה מְרַחֵק, ל' יַעֲמִי
 ט"ט, י"ג. לִכְבֵּב, ל' חֲרַבֵּה וְחַטָּעָה. טַעֲמִין, אֵל ח', ד'. כְּרַשְׁמֶךָ, כִּמּוֹ אֲרַמַּת וְכַתְנַת. רַקְסָן לְאַלְפָה, יַעֲמִי ט', כ"ב.
 רַחֲמֵיךָ, פִּילַח לְהַקְרִי' טל' לְחַטָּעֵךְ ה' (תַּהֲלִים י"ח, ג'). יֹשֵׁב אֲפָךְ וְתַנְחַמְנוּ, כֵּן כְּמִי' וְעַקֵּף ע"פ יַעֲמִי י"ב, א'.

הַשְׁמִיעָה יי בְּרַגְמָר חֲסִיד בִּי פִּסּוֹ אֲמוּנִים מִכִּנֵּי אָדָם: בִּי אָדָם אֵין
צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא: חוֹשֶׁעַ יי אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׂאִירֵי
יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים: בְּרַחֵם אֱלֹהֵינוּ יְיָ מִן הַעַל עִמָּךְ

ע"פ א"כ אלהינו ואלהי אבותינו:

אֲנָשֵׁי אֲמוּנָה אָבְדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לְעַמּוּד בְּפָרִיז.
יְדוּחִים אֶת־תְּצַוּוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה. וְלִמְחֶסֶה בְּיוֹם זַעַם: וְעַכְשִׁים אֵין
בְּלַחֲשָׁם. חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעַם: מֵרַם קְרָאִיק עֲנִיתָם. יִדְעִים לְעַתּוֹד
וְלְרַצִּיתְךָ: בָּאֵב רַחֲמֵי לְמַעַנָם. לֹא הִשְׁבִּית פְּנֵיהֶם רִיקָם: מֵרַצַּע עוֹנֵינוּ
אָבְדֵנוּב. נֶאֱסַמּוּ מִכִּפּוֹנוֹ בְּחַטָּאֵינוּ: סַעַר הַמָּה לְמַנְהוּת. עוֹבְדוֹ אוֹתָנוּ לְאַנְהוּת:
פִּסּוֹ גוֹדְרֵי גֵדֵר. צָמְחוּ מוֹשִׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בְּפָרִיז אֵין. רֵאִים לְרַצִּיתְךָ
(בְּעַתָּר) אֶפְסוּ: ח' שׁוֹמְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. הַרְפִּיחַ לֹא קֶצְאֵנוּ: שִׁבְנוּ אֶלֶיךָ
בְּקִשָּׁת פְּנֵינוּ. לְשַׁחֲדָה אֵל בְּעַת צְרוּתֵנוּ: אֵל סֶלֶךְ יִשְׁכּוּ וְכו' ע"י לַכַּל קְרָאִיק.

פוסמן. חז"י כדורשים שפסיד.

יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹבֵן
קוֹחֲמִים. בִּי אֵתָה רַב קְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים: יִשְׁעֶיךָ חָם חוֹפְקִים בְּעַנְיִים
וְדָלִים. צָקוֹן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יְהִי יִשְׁבֵּן מְעַלִּים: פְּחוּדִים הֵם מִקְלַעֲרוֹת
מִמַּחְרְפֵיהֶם וּמִלִּחְצֵיהֶם. גַּא אֶל־תַּעֲבֹבֵם יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: טוֹבוֹתֶיךָ
יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכְחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה הַמְצִיאֵם פְּדוּת וְרוּחָה: יוֹשְׁעוּ
לְעֵין כָּל וְאֶל־יִמְשְׁלוּ בָם רָשָׁעִים. כִּלְהֵי שְׁעִבֵד מְלִכּוּת וַעֲלוּ לְעֵין
מוֹשְׁעִים: הַקְּשִׁיבָה אֶדְוֹן לְקוֹל שׁוֹעַתָם. וְלִמְכוֹן שׁוֹבְתָה הַטְּמִים הַעֲלֵה
הַפְּלָתָם. בִּי אֵתָה רַב קְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים: יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַע עַד הַרְחִים

אל סלך יי שכ וכו' ע"י לכל קראיק דף 803. וחז"ל חופרים זכור רחמך וכו' (דף 594) עד פסמן.

חשיעה, מהלים י"ב, י"ג כי אדם, קבלת ו', כ'. השוע ה', ישיה ל"א, ו'. ישראל נשע, ישיה ט"ה, י"ז.
אנשי אמונה, כ"זי רחום על הכליזה האת רחמיה תזה א כל חסמת ותענית, והוא ערות
על יקלת הסליחה האת חזר היא אחת טכיות לחות בלשן, וענינה להשאין על חזק החקים הטענים
על הדוד והסתכלים עליה בעת צרה, לעמוד בפרץ, נחוקחל כ"ב, ל', וחזק טהם איז נוד נוד וטווד
נמך לפני נוד הארץ נבלתי אמתה ולא פלגט ועכים, על ישי נוככו (חיונ י"ג, ח') יחא כסא דמעבים ל'
כ"ו, בלחשם, נחבלת לחז, בשועם, נחבלת נקול, מרם קראיק, ע"ה ישיה כ"ג, כ"ה, ידעים לעתור
על ישיעה יחזק (נחצית כ"ה, ס"ה) יחזק חמחח כ"ז, ולרציתך כן כ"ז, אגדעם כן מקדה סעו, כסא
נשעו, היה לסנחוח, חזו ב' נשח מ"ק דף כ"ה נכו לחבלים ולא חנדה יחזק לסניחה וכו' לחנדה.
עמחו, ג' כריתם וכליה מעק נשח חרט נשעו (חיונ ו', י"ז). קמים בפרץ, כן כ"ז, וכנון, ראויים
לרצותך אפסו, כן נכדור יכן גם נכדור ספר, יכ"ה ראויים לרצותך דצ"ה יכ"ה ל' עתידה ותפלה,
שומטנו, מואס, כעח צרוחתי, כ"זי כוסף עד חדרו, שעתנו העלה לטע סחיסם, אל סלך יי שכ
על כסא רחמים.

ישראל נשע כח', ישיה ט"ה, י"ז. ספיד, ע"י שחזר כ"ן. עקו לחשם, אפיק תפלתם אפיקים
נלחז לפניך, והוא על ישיה כ"ו, ע"ו. קשוב, הקאטב וכזויה, פעולים, כטי לטעם העלזנים, סחודים,
ל' סחד, הקציאם פרוח ורוחה, כן כ"זי גם נכדור ליחא, ויעלו לשון, ע"ה סוף שוכדה,

להענית שני אחרון.

העץ חזר בתפלה עד סוף לנו סלכנו כי ששענו, וחד"כ טפחילים סלח לנו, אל ארך אפים וכו' (79 689) עד ורב חסר לכל קוראדי, וחד"כ חסרים פסוקים חלו:

אחו יצאנו סלח לנו ח"ו"ג (קבעו וישע 689) ביו ורב חסר לכל קוראדי. חסר פקדו ומו היער טו:

אֶת־קֶשֶׁף יי עַד־מָאֹד וְאֶל־עַד תּוֹכַר עוֹן הוּן הַפְּסָדָא עִפְקָה קָלְנוּ: הַעֲלִי

אֱלֹהֵי תְּרַאֲפֵק יי תַּחֲשֹׁה וְתַעֲגְגֵנו עַד־מָאֹד: שׁוּבָה יי עַד־מִתִּי וְהַנְּחִים עַל־עַבְדֶּיךָ:

קָרַחִים אֵב עַל־בְּגִים תְּרַחִים יי עֲלֵנוּ: לִי הִישִׁיעָה עַל־עַפְקָה בְּרַבְמִתָּךְ

סָלַח: יי עֲבֹאוֹת עִפְנוּ מִשְׁנֵבֵלְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח: יי עֲבֹאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם

בֹּטֵחַ בְּךָ: יי הִישִׁיעָה הַפְּלֹךְ יַעֲגְנוּ בְּיָחַס־קָרְאָנוּ: סָלַח־נָא לַעוֹן הָעַם הַזֶּה

כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וּבְאֲשֶׁר גִּשְׁמַתָּה לַעַם הַזֶּה מִפְּעֻדָּיִים וְעַד־הַיּוֹם: וְשֵׁם נְאֻמְךָ.

וְיֹאמֶר יי סָלַח־נִי בְּרַבְרָךְ: הַפְּשִׁי אֱלֹהֵי אֲזֻנָּה וְשִׁמְעֵה פִקְחֵי עֵינֶיךָ וּרְאֵה

שְׂמִמְתֵּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמָה עֲלֵיךָ. כִּי לֹא עַל־עוֹדֵקֵינוּ אֲנִינָנוּ מִפְּסִילִים

תִּתְנִינָנוּ לַסִּיָּה כִּי עַל־דַּחְמֶיךָ וְרַבִּים: אֲרֵנִי וְשִׁמְעָה אֲרֵנִי וְסָלַח־נִי אֲרֵנִי

הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי־אֲחֵרֵי. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי־שְׂמָה נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַפְקָה:

פ"ט א"ב כסול תספך חתום אסתי.

אֶלְהֵיט וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֶסְפִּינוּ מִיָּם עַד־נֶפֶשׁ. בָּאֵנוּ בְּעַמְקֵי מְעוֹלָה. גְּלִי יָם עֲבְרוּ עֲלֵנוּ.

רַבִּית תְּרוֹם בְּפִתְנוּ: הַדְּנוּ נְהַפְּךָ לְמִשְׁחִית. וְעוֹד לֹא־עֲצַרְנוּ בָּח. וְלַעֲפָנוּ

עַל חַטֹּאתֵינוּ. חֲלַחְנוּ עַל־רַב פְּשָׁעֵינוּ: טַבְּכֵנוּ עֲצָה מִדָּה לַעֲשׂוֹת. יוֹעֵץ

בְּקִרְבְּנוּ אֵין. בְּרַחֵנוּ בְּלֵב מַחֲשֵׁבוֹת. לְמַרְחֹק שְׂאֵרָה יַעֲה: מִסְּפֶרֶת בְּיָדֵינוּ

מֵאִם־תִּינוּ. נְאֻמָּה תִשְׁקֶה וְעֲדָה. סוֹתְרוֹת רֹעַ גְּזֻרוֹת. עוֹד מַעֲנוֹת עִם:

סָעֵנוּ בְּהַסְבָּקָה אַחַת. עִם שְׁנֵי חַמִּישֵׁי וְשְׁנֵי. קְרוֹשׁ אֱוִילֵי יִשְׁקִיף. רַחֲמֵינוּ

לְקָדֵם לָנוּ: שְׁדֵי עֲשִׂינוּ אֶת־שְׁלֵנוּ. תַּקִּיף עֲשֵׂה אֶת־שְׁלֵךְ. אֶל־תִּשְׁב

עִמָּנוּ בְּרִין. מְדַבֵּר וּמְחַדֵּב וּמְרַעֵב מִלְּמָנוּ: ח' תִּיבָר נִמְשָׁנוּ בְּעִינֶיךָ. יָהּ סָלַח

לָנוּ. מְחַל לָנוּ בְּפֶרֶל לָנוּ. בְּיָחַס רַחֲמֶיךָ בְּעֵגְנוּ:

אל חקפך יעטיה ס"ד, ח'. העל אלה, אס ס"ד, יא. שובה ה', תכלים ל', יז.

אספנו, סליטה ו מיוחדת לתענית שני וחטיבי וזני ומטלח נס נמדוד טכסו ליטח נס נמדוד

סנהג וירטט. אספנו טים. חנה כ', ו'. גלי ים. נס הוא טל' חנה כ', ר'. רכיות, טל' יזלו נהרות

דכיס (תכלים ל'ג, ג'). הדנו נהפך לסחחח, ט"ס דיחל י', ח'. ולעפנו טל' ולעבות רענ (חוכה ה',

י') וחלחט, ל' סדר ותכלה טל' חלחלה. טכסט, טרכנו. טכס ל' סדר ועדך נחטיות. לטרחוק, ט"ה

חיה ל'ו, ג'. חיל חחרי כי לא טלחנו יוען נקרכנו נחחנו את דעתנו לטרחוק חל טה שחטו קרטינוים.

ססרה כידית טאכוחתי, אחו נל' נידח טטה ל'ר, ע"ב. טאכוחתי, טכן חסרו כידחלמי חטנית פרק כ'

וכ"ר פ' ס"ד וקבלת רנה קף ל'ו ותנפוטת פ' נח כי זלזה דכרים טנחלים נרות רעות ותלה הם תכלה

ולדקח ומטטה, וטלחן נחטרו נכסוק אחד ויכטו עני חצ נקחל שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישנו

טודכיהם טרטיס, ויתפללו וו תכלה, וינקאו פני רחי נדקח כד"ח חני ננדקח אחוז פנד, וטנו טודכיהם

טרטיס וו תטטה, וחח"כ ותפלה לתטלחם וטרטח את חרלס (דכ"ז ו', י"ד) טכ"ל. טאקרה וו תכלה.

סוחרות, טנחלות, טל' כיתח דנה פטרק (טרח ה' י"ג). עוד טענות עם, זלו יענו עוד כנחות חח טכס.

פוענו, חטרו לעטח כף, טל' טלטיס טה (אספטיס י"א, ל"ב). טרכטרה אחרת, נדעה אחת, ל' הככיס הקב"ה

טל יח (אנח ג'). חקיר נפשונו בעיניך, ט"ה פ"ב ס', י"ז. כים רחתי בענו. טמות ל'ר, ה'.

אל מלך. יושב על קסא רחמים. מתגבר פחסידות מחיל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחסאים וסליחה לפושעים. עשה
 צדקות עם כל בשר ורחם. לא ברעתם תגמול להם: אל שהוריתנו לימר
 (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב. ויד יי בשען ויתמצב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (שם גאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי יי אל רחום ותען ארך אפים וירבה חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 בלשון עין ופושע ותפאה ונקרה: וסליחת לעוננו ולחטאתינו ונתלתנו:
 סלחלנו אבינו פי רחמנו. מחללנו מלבנו פי פשענו:
 פראתה אדני טוב וסלח וירבה חסד לקר קאיה:

האוינה יי תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונו: שמע יי קולנו
 נקרא ותגנו ועגנו: שמעה יי צדק תקשיבה רנתנו האוינה תסלתנו פלא
 שפתי מרמה: כרחם אב על בניו תו' עד תל עמר.

ע"ס א"כ כסול וכל החיים אל ד' ד' אהים.

אלתינו ואלתי אבותינו.

איון תחן ותסבת עתידה. אף הסר ושכך עברה. פאי לחלוהך בנפש
 מרה. בשמך הגדול ימנא עזרה: געית נאנחים ענותם חיה. גודנת קמתם
 לא תבוה. דרש עלפונם כמזר בזה. חרף גת ונעתם זה: הלא אתה היית
 והנה. היה תהיה פחדר גאונה. ונקמת יבון ורע אמונה. והנם פלים מתגרת
 הרונה: ועמו בעוים ומפארים נסחו. וזה באפסים ולא גת. תבלה רחם
 ולעפר שחי. תישו חדשים ומעגית המקיחו: סבעו בבין ואין פועה.
 מרשעים שלו מקשה לקשה. יום יום לחתם מנעה. יד פורשים מלחץ
 לימא: קלו חיהם בגנו ואמה. בשל רבה וערבה שמחה. ללשע חכים
 והנה עזרה. לבסום קמים וקר שחה: מערימים סוד מקנה לחדיתם.
 מכבידים על לתשיל בום. נאקים אליה בהתעמף רחם. גתה למנא

האוינה תהלים פ"ו. ו' שמע, אס כ"ו. ו' שמעה ה' אס י"א, ה'.

איון תחן, החזין לתוכה. לחלוהך, לחלות את פניך. געית, נעקת. נרשת, כפיסת, סגרת גזון.
 ספר בזה, מלמד כמנה לחינו. תנחם, דעם, כמו ישיה ס"ג. ג' תבת, סמרת. סתרת, סטטס
 ותי, כמו תהלים ל"ט, י"א. וקטו בעוים, ועמם עליהם כסוד עולם. וסמאים נסחו, טיית מוקדם וא
 כול כל תחתם נחרוזו עמם. וזה באפסים, כח וכלם בכל חספי חן. חרשו, עשה תהלים קכ"ט,
 ג' וסחיו, הטיבו, בבין ל' ישיה ל"ח, כ"ב וסעמו רשע ופיש, פועה, טלילי. שלו, ל' אלוה. סענת,
 מרע עמם. כשל, הטבלה. לבסום, הבטוח, על רשע ד', י"ד. נאקים, טענים. כרחמנו רחם,

סליחות לתענית שני אחרון

מְבַדֵּד טָרְחָם: שִׁיחַ צוֹעֲקִים בְּמַעֲמֹד צַמּוּף. סְלִיחָה מְבַקְשִׁים בְּקֶדְקֵד בְּסוּף.
 עוֹשֵׂקֵיהֶם יִקְרִיאוּם וְתַגּוּם לְשׁוּף. עוֹמֵים יִמְסְכוּ וְיִהְיוּ לְסַפּוּף: פָּדָה דְבִקְקָה
 מִתְרַץ וּבְלֵי. פִּלְטָם מִצַּדֵּר וְתַגּוּם לְעֵלֵי. צִוָּה יִשׁוּעוֹת מְשׁוֹתְרָה בְּחֵלֵי. צוּר
 עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנו בְּגֵלֵי: קָצוּא וְנִזְקָם קָצוּא לְשִׁמְךָ. קָצוּץ סְמִלֹגִים מִצַּדֵּר
 עֲפָה. רֵאָה עֲמִלְנוּ וְשׁוּב מִזֶּעֱפָה. רִיבָה רִיבְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ: יוֹשֵׁבֵינִתְךָ
 הִשָּׁב לְדוֹק אֲרֻמְנוּ. שְׁאֲנֵן הוֹשֵׁב לְיָי וּבְדַעֵי. תִּפְסָה אֲזוּנְךָ לְקוֹל תְּחִנּוּנוּי.
 תִּרְצָנוּי בְּקִרְאוֹי יי ו יי: אַל סִלַּד יִשָּׁב וּיִס'.

הַסֵּט"ח אִמְרוּי חֲמוּס מְלֹאֵי הַחַחֲוִים.

פּוֹסֵן.

יְיָ אֱלֹהֵי רַחֲמִים וְחַנּוּן אֲרֻדְ אֲפִים וְיָד בְּחֶסֶד וְאֵמֶת. נֶאֱדָר חֶסֶד
 לְאַלְפִים נִשְׂאָ עוֹן וְקִשְׁעוֹ וְחִפְזָה וְנִפְהָ. וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְחַפְזָתְנוּ וְנִחַלְתְּנוּ:
 אֲזוּכְרָה אֱלֹהִים וְאֲדַבְרֶמְהָ. בְּרֵאוֹתֵי בְלֵעִיר עַל־תְּלֵהָ בְּגוֹיָה. וְעִיר הָאֱלֹהִים
 מִשְׁפָּלַת עַד שְׂמֹאל תִּחַתֶּיהָ. וּבְקִלְוֹתָ אָנֹכִי לֵיהָ וְעֵינֵינוּ לֵיהָ: מִדַּת הַרְחֻמִּים
 עֲלֵינוּ הִתְנַלְלָלִי. וְלִסְגִי קוֹנֵךְ הִתְנַתְּנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עֲפָה רְחֻמִּים שְׂאֵלִי. כִּי
 כָּל־לִבְבִי יָדִי וּבְלֵרֵאשׁ לְחֵלִי: תִּמְכַּתִּי יִתְרוֹתֵי בְשִׁלְשׁ עֲשָׂרָה תִּיבּוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי
 דְרַמְעוֹת כִּי לֹא גִשְׁלַחַת. לָבֵן שְׁפַכְתִּי שִׁיחַ פְּגִי טַחֲן לְבוֹת. בְּמִסַּח אָנִי בְּאֵלָהָ
 וּבְזוֹכוֹת שְׁלֶשֶׁת אֲבוֹת: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבִיּוֹת. שְׁתָּשִׁיב
 דְּמַשְׁתַּנּוּ בְּגִיאָךְ לְהִיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־גְּזוּחַת אֲבִירּוֹת. כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ
 תִּלְוִיּוֹת. וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְחַפְזָתְנוּ וְנִחַלְתְּנוּ: יי ו יי'.

אַל סִלַּד יִשָּׁב וּיִס' עַד לְכַל קוֹרְאֵיךְ דף 606. וְאֵלֶּכּ חוֹמֵרִים וְסֵד רַחֲסֵד וּיִס' (דף 594) עַד סוּפוֹ.

סל' חוהלים ופ"ג ד' שיה' ל' פסלם. צועקים, כן כבי' וכוונ' ונס"ל צנים והאל ל' עמידה, סל' חגיגה
 סל' פסח (עלמית ל"ג ע"ו) ולפיכך יס למרש שיה כמו לאית. עשוף, כד ודחוק, סל' העצמה עשדים נשמים
 (אטח ס' ה'). לשכוף, למריחה, סל' וזסף צמחל את חג (ע"ו ס' ל"ג). עומים יסככי, ע"פ ישינה
 י"ט, ועתים ל' שרטה וסדף רעם. לסוף, לכליות, סל' טוף. סתרי, ל' כדיתה, טעמן כלס ונחלסס
 (ישניה י' כ"ג). כרלוי, כמסלה, עגרת ויחל טסה. צור עולסס השיענו כגלי, טפ"ל צדקס סיעך
 ססרז גללי, וסלי המסחלות סנוי אחרונים הן סגו ספחת סעוסר טסני דרכי סלום. קטח וקום,
 נחיס ח', כ' ססלונים, רטוט אל טל, כמו כסג ד' כ' כעל הלך אחר סטלונים. לסע חסר, ונס"ל
 לסעו ססר. תס זה סלי אחרים, וכן זטה נס החוח אחרון טכני סלום. לודק ארסוני, לתוך
 כ"פ. כקראי ה' ח', כקראי חל סלז טסרה טדח.

אוכרר, ל' חוהלים ע"ג, ד' אנו לית, ל' הססה טפוסה כ"א, כ' טרה הרחמים, חסע למעלה
 דף 128. ולשני קנך, למדת אחרים טדסר. חתנעו, כן המסחל כמחור סלונים גם כמדור טנפג ליעל
 חסר ס"ו וכן העקר. כו כל לכב, ישניה ח', ה'. חסכרו יחרוה, סוטך חמי חל טעמי כעל יחד סמוקס
 מוטן סל סלז טסרה טדות סלינן חווחת ריקס. נשלכות, נסרות, וכלות' כככות דף ל"ב, ל', זערי
 דעטות לל ננעלו. דריח, כעקרוח לל נסנח חלל ד' כ' ובר על טעקל שדי, לכן פסח חס לנדך סס
 סנקסב דדי' ע"פ שדי' (נרסס כ"א, י"ח) ודענו דדי'ח, או חס חלל דדי' ע"פ שדי' (ישניה כ"ג כ')
 ודענו דדי'ח, וטענו החוח סה נחזה כו חסיטן כיון חל נקוד דדי'ח וכן נס חרל הקרחה. רסעחנו
 כמארך, ע"ס חוהלים כ"ו, ס'.

סליחות לעשרה בטבת.

הוא חזר התפלה עד סתל לו סלכנו כי פשענו, וחרב מתחילים סלח לנו, אל ארך אפים וכו' (ק"ז 589) עד ורב חסד לכל קוראך, וחרב לזמרים פסוקים חלו.

מה וקנט סלח לו ח'ו"א (קבעו וייטע 589) כה ורב חסד לכל קוראך מהי פקנט ומה וייעו מן:

פירעסווי תהיך והרבה עמו פרות: פרה אלהים את ישראל מכל צדתי: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: פדה ה' נפש עבדיו ולא ולא יאשמו בלתיחסים פ:

ברחם אב על פנים תרחם יי עלינו: ליי השועה על עפק ברחמי פלה: יי צבאות עמנו משגבר לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשר אדם בוסח פד: יי השועה הפילה יעגנו ביום קראנו: סלחנא לעון העם הזה בגדל חסדה ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי ברחמי: הטה אלהי אונקה ושקע, פקח עיניך וראה שמכחנינו, והעיר אשר נקרא שמך עליה. פי לא על צדקתנו אגרנו מפילים תתנגנינו לסגיה פי על רחמיך הרבים: ארני, שמעו ארני, סלחתי ארני הקשיבה ועשה אלהיך. למענה אלהי, ברשמיך נקרא על עירך ועל עמך:

פ"ט א"ב, ותסף חתום יוסף, וכל פניו החרוס על לזן הכתוב.

אלקיט נאלי אמתית.

אזכרה בעוק אשר קראני. בשלש בכור פחדש זה הבני. גרעני געיאני הבאני. ארעטה הלאני: העבני בשסנה מ שפאלית ומנית. הלא שלשתן רבועתי מענית. ומלך ין אנמי לקתוב דת, זנית. על צדי חיש חלשים האריכו מענית: ועמתי פתשעה מ בקלמה וחסר. חשך מעלי מעיל הדד ועפר. פרה טרה פו הוצן אמרי שפר. הוא עדה

כי עם ה', מהלס קל, ו'. פרה אלהים, אס לט, לט. והוא ישרה, אס קל, ה'. פרה ה', אס לז, כז.

אשר קראנו, אב סלחני, מל' מקרת, כמו מיד קרואי (פיר ד' יד). כשלוש סבות, כבי' נרמס בארבע סבות וכן גם נסוד טבה ליטל, ו' הנרסלות יחכס וכססוד להלחה תיחאני. כעלמ סל' וחס הביח חניה (כסדס ל', ו'). ובי' חניתי סגין והוא ל' ויחפס נסודס (אס לז, יד). חבאני, נסרני סל' הכחות לב (יחזקאל יז, כז). אד עשה הלעני, חייט ס"ג, ו'. רעבני, התיכני, סל' חסן כה (סלי כ', כ'). כשסנה בו, פ"ס נעלה תענית פרוח החיזק, כה' נעסח כחכסה התורה יונת כיה חלמי העלך והחזק סה לשלם זלאת ימים, ותמס' סופרים כ' ח' כ' וקנים אכחם לתלמי העלך זה התורה יונת והיה כוס קסה לישראל כיום אכסה העל, אלא היתה התורה יכולה להתרנס כל נכסה. שפאלית ומנית, לל פכל נד. לו אכין כפייתן על התורה זנאמר כה אורך ימים נייסה כפאלה עכר וכסד. שלשון כעני חענית, ג' ימים סכס אזה חסן כה לשלם. וכן גם כלימה אחרת ל' נעסב החתולת או בעוכי סקרא דח סעסן אל עח נעלה החזק סעניו אחרי נללים וכל חכניה, דהרים חריק עלי חרב חעית, כלתה רדחי סדחים ככחכבה דח יונת, לכן ויסס חשך שלשה ימים נגרוסס חענית. וכנס כעל אלאה סקבלה א"ל אכחח סוד כיהדים עשו חעניות ותפלות והאכחח פניהם וכשו כעני סען פכל ויפה אומר כי כסעס חלמי סלך חין אכר כה להעניק לו חח התורה יונת סייס ליהדים כיהע. ונאני כן סוד כבי' גם נסודד ליטל, ותכ"א חגי' כפיעל, והאזקן יותר ככון כי כן חין חונס (אסכר ח') סכין קל. על גבי, מהלס קכ"ס, ג'. ועסחי כחשעה בו ככל ט פסן פ"ג, כככסה כססת סח סודל סכין וכחעיה כן חכליה. ופרי, ל' תחלחה טענין ולכחיות תכחלה (ספיה ל"ח, ב'). והאכחח כלסן סעיל הד ופרי, לרשח על סודל הכהן אכחח ט קרעתי חח כגדי ופיעילי (סודל ט', ג'. ב'). רעסן אסרי שפר, כחכסה פ"ס, כ"ס

הספר: יום עשירי אנה קרבוני תחיה. כתב לך בספר הפסוקה. לזכרון
 לעם נמש ונקיה. אתעצם היום הזה: מנין סדר חדשים בעשרה פו
 העיר. נהי ויליל במדפי אפסיר. סדר פרעניות בתוך לבבי יבעיר.
 קבא אלי השלים לאמר הכתה העיר: על אלה על פני אבק זריתי. פצתי
 על ארבעתן לו חץ בלבי זריתי. צרות על אלה קבר לי בריתי. צדיק הוא
 יי ברכיה בריתי: קראתי שמך מתנחם על רעתי. ראה עניי ושבע קול
 פניתי. שמע תתני חיש גא ישעתי. אלהתעלם אונק לרדתי לשועתי:
 יו ירח מבת מאד לקיתי בו. ותשתבו עלי סדרי נתיים. סברתי פשעתי
 תגלה לי סובי. האמר לים ערפה תבוא:

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתנהג בתסידות מחל עונות עמו.
 משביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורחם. לא ברעתם תגמול להם: אל שחזריתנו לחמר (מדות)
 שלש עשרה. וקר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם:
 וכן פתוי. וירד יי בעניו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי. (ושם נאמר)
 העבר יי על פניו ויקרא

יי אל יחם ותען ארך אפים ורחמים ואמת: נער חסד לאלפים
 נשח ען ופשע ותפאה ונשה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 בראתה אדני טוב וסלח ורחמים לך קראיך:
 אלהים כה גוים במחלתך טמאו אתהיכל קדשך שמו אתירושלם
 לעיים: אלהים ידים קמו עלינו ועדת ערצים בקשו נפשנו ולא שקד לנגדם:
 ברחם אב וכו' עד ועל עסק, למיל דף 608.

כן כתיב תחיה סביב יחוקא (א' ג'). סתב לך וכו', יחוקא כ"ד, ח' כ'. נסח, נסח, מל' העוסק את לטבת
 (תריס ח' כ"ח). סגן סדר תריס בעשרה, כזכרונה הברית כסודם לפי סדר החדשים ר"ל פניסן, או נחש סתת
 נצורה ט בעיר יחוקא הנכח נה וקנה על הברה אלאסרה לו נכסחה אכסח ליהלל כ' נכסח וכו' א יחוקא כ"ד,
 ח' נה. קנה וכו', ונשך א הקודם לו, ר"ל הכיח העיר נה. וילל ככפ פי וכו', זה נשך לטבת, ר"ל חילול
 וחוקן נפי ככרי סדר פרעניות, וכו' סכ א פכוק יחוקא ל"ג. כ"ח. אבתת שם אכ נחשזה לחדש סתת סח
 הכלים א יחוקא. זה אלאסר סדר פרעניות וסדרו נכסח ר"ה דף י"ח, כ' ותוספתו פועל שם פלגתתו חס
 סס העשירי (וכמה ח', י"פ) פועל על י' נכנת או על ה' נכסת וחלש גם ד"ק ליחוקא כ"ד, כ"ד. אפסיר, ל'
 פתיחה סבו פי כשרתי (חללים ק"פ, ק"ח). אכק ורחמי, רבו לחלות ובענין וירדקו עמר על רחמיס (חיונ כ'
 יג). אכרשח, חרש הברית העשוית נכליחה הולת, סולחת כפיית התורה ליוכיח וכו' פיעת עורח הסוכר והג'
 פסיכת סלך סכל על סער וכו' נקישת סער שגיד הפליט ליחוקל. והסח לפי זה מרחק עיקר נרסת כ"י
 ארס נס מרחק הסליחה בארבע סכוח בחרש זה הבני. ונרסת ספריס זהיה בשלש סכוח יז לוטר עליה
 כי אששת נקישת סער ששע הכיח לל נחסכ לכ נחון הברות להיות אשועה זו חק נרה ליחוקל ולח
 לכל יחול. עריק רחמי, חייכה ח', י"ח. סחנחם, סחחחם. פניעתי, תכלתי. אל העולם. חייכה ג', כ"ג.
 סדרי נתיים. סדר עזחתי. אלה לי סובי, כן נסדור חסכסרס נכסת חס'ת וכן ככ"י והוא העקר, ור"ל
 חף כי כשתי סחחוס על רעתי וע"כ הוס יח' יגלה לי פוס. והאמר לים וכו', עכ"ה חיונ ל"ה, י"ח.
 אלהים סבו, פכלים ע"ס, ח'. אלהים ידים קמו עלינו, שם כ"ז, י"ד.

וְיִשְׁאַלְהֵם הַבַּיִת יוֹם רָעָה וּמַעֲזוֹר. צַוָּה צָרִי סְבִיבִי, עוֹלָלִי לְכַצּוֹר. יוֹם הַרְבֵּי
 לִבִּי, וְאֵין קֶחַ לְעַצּוֹר. וְדָבָר אֶל־נִבְיָא. מְשׁוּל אֶל־בֵּית הַמִּזְבֵּי: אִבְחוּ וכו'.
 מִיִּשְׁכְּבֵי שַׁעַר, הַעֲבִיר אֲבֵרֶת. חֲמַתוֹ כְּאִשׁ בְּעַר, וְהַרִים עֲמָרֶת. וּמִלְכָּנוֹן
 יָשָׁר, הַשְׁלִיךְ תְּסַאֲרֶת. וְהַחַס סִעָה וְסָעַר. תְּסַמֵּד שַׁעֲרֶת בְּשָׂרֵי: אִבְחוּ וכו'.
 שְׁתִּיבִית נִמְשַׁלְתָּ, וְעַתָּה קְדוֹרְגִית. בָּעֵזֶן כִּי בְשַׁלְתָּ, וְלִבְךָ אֲחֻרְגִית. וְנִסְבֵּךְ
 וְנִחַשְׁלָתָ, רֵאשׁוּנָה וְשֹׁנִית. וְהִחַחֵל לֹא תִתְלַת. מָעַשְׂתָּ צָרִי: אִבְחוּ וכו'. צְדִיק
 הַעֲזַר תָּבֵם, נִשְׂוֹא עוֹן גִּלְאָה. מְבָרִיב לְמַסְתָּן, לְסַנֵּת גַּג דָּאָה. מְעוֹן הַנִּכְתָּם,
 וְעַשְׁתָּם כְּאֵיהֶ. רָבָה רָעָתָם. קָעֵץ עֲשׂוּהָ פָרִי: אִבְחוּ וכו'. חֹזֵק כָּל־קַמִּי, הַטְּבֵן
 הַעֲלִילוֹת. כִּי מָלֵא יָמֵי, בְּרָעֵה מִקְפְּעִלוֹת. וּמִבְּשֶׁת עֲלוֹמֵי, שְׂכַחְתִּי גְמֻלוֹת.
 נוֹהֵן לְחַמֵּי וּמִיִּמֵי. פִּשְׁתִּי וְעַמְרִי: אִבְחוּ וכו'. קָמִי פִּיהֶם פָּעַרָה, וְנִחַלְתִּי בְּלָעוּ.
 כָּאֵד עָלֵי נִכְחֵי, וְדָמִי שָׁתוּ וְלָעוּ. נִכְרִים עָלֵי צָרוֹ, וְאֶת־אֲחֵי הַרְעוּ. הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ. בְּגֵי שַׁעִיר הַדִּי: אִבְחוּ. אָמְרוּ לָכֵן נִכְלָם, וְנִשְׁבַּקְתִּיהָ וְקָרַם. אֵל
 קִצּוֹה נְמַלְכֵם, יִשְׂוֹ אֶרְדְּשִׁבְרָם. כְּמַעֲשֵׂייהֶם שְׁלָם, וְהִבְשׂוּ מִשְׁבָּרָם.
 כְּאִשׁ הָלוֹם חֲלָם. שְׁלֶשֶׁה סְלֵי חֲדִי: אִבְחוּ וכו'. פָּעַעֵי לֹא רָבְבָה, וְתַפְרוּחַת
 הַעֲחָ. וְעִינֵי תִכְתְּהָ, צִטָּה לְחֻדֵי עַח. הַעוֹד לֹא שְׂבָבָה, חֲמַתוֹ לְנִצָּח. עַל־
 כֵּה עֲשׂוּהָ כְּבָה. וְקָה חֲדִי: אִבְחוּ וכו'. רְחוּם קָה אֵלֵי, אֶל־לָעַד תִּזְנַח. אֶרְבּוּ
 יָמֵי אֶבְלִי, וְעוֹד לִבִּי נִאֲנַח. יִשׁוּבָה אֵל לְאֵהֲלִי, מִקּוֹמְךָ אֶל־תִּנַּח. שְׁלֵם יָמֵי
 אֶבְלִי. כִּי תִבֵּא עַל־שְׂכָרִי: אִבְחוּ וכו'. יְיָ מַעַר תִּלְקִי, חֲדָשָׁה לִי לְעוֹרָה.
 וְסַתְּחַת שִׁקִּי, שְׂמִתְּהָ לִי לְאֹרְהָ. וְתַגִּיהָ אֶת־חֻשְׁבִּי, כְּאֹרְךָ לְהַאֲרִיחָה. אֶת־
 גִּשְׁף חֻשְׁקִי. כִּי אֶתָּה גִּירִי: אִבְחוּ וכו'. מִיִּזְנוֹן וְאֶתְּהָ פָרָה אֵל אֶת־נִפְשֵׁי,
 עֲשִׂיהָ לְעִמְךָ בְּנִתְרָה. מִלְכִּי וְקוֹדְשִׁי. תַּהַרְסֵךְ לְרוֹחָה אֶת־עַזִּים תִּכְמוֹשֵׁי.
 לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְרָה, עַזִּים הַרְבִּיעֵי וְעַזִּים הַעֲשִׂירִי: אִבְחוּ וכו'. אֵל סִלַּךְ יִשְׁכַּח וכו' עַד לְכַל קוֹרְאֵיךְ.

והל"כ לומר וכו' רחמיך וכו' (ק' 584) עד סוף.

ל"ט, ית. שיה צרי ע"כ חיכה ח', יז. לכצור, ל' קטיבה, ועל' אם סלמים כולו לך לא יאלצו שוללות (ימינה
 פ"ט, ט'). ודבר א גביא יחוקא (כ"ד, ג'). סיועבי שער, סס הסופטים והזקנים. חסותו סופי, כחמוד כחיכה
 כ', ד' עקן כחש חסותו. וסלכנון יער, כסי לכס"ט ע"כ בית יער הלכנון (פ"א ו', כ'. י', יז) ונדדע על כה"פ
 כסדר' יחזק דף ל"ט, כ'. ורחח סערה, רוח תלש חלמות (תהלים כ"ב, ט'). חסמה, חיוב ד', פ"ו. קדורנית, ל'
 אחר וספך. גבון תהשלח, סל' יחזק כ' כל המחלבים חסדיך (תהלים כ"ב, י"ח). ראשונה ושנית, בעלות סל
 תלות חדום. והחחל, ל' יחוקא ט"ז, ד'. ור"ל חף רשעה קטנה לא מרפאת. נלואה, סל' כלליתו כשוא (ישיבה ח'
 י"ד). סכרוב לספוח וכו', יסוח כסרול ר"ה דף ל"ח, עטר כסערת כסטה הכנינה (כנהשלוקה טכ"ט), סכפרת
 לכריכ וסכרוב לספוח וספוח לחצר וספוח לטוחה וספוח לנג וכו'. חוכו העלילות, חוקך כל הסעמים. נוחן
 חסו וכו', תבב כל' כוסע כ', ו'. האוסרים ערו ערו, תהלים קל"ז, ו'. בני שער, מלזמת ל"ו, כ'. כ' כ' אש
 חלום חלום, ער כחזים ענפלה (מלזמת ט', ט"ז). לא רכבה, מל' ישיבה ח', ו'. עופה, עירי ערה א הק"ה
 כמקרא דוד וכו' כ"ד, י'. על סה עשרה, דברים כ"ט, ב"ג. סקסד, ל' תהלת י', ד' וסח הכונה על כה"ט.
 ס חבא, מלזמת ל', ל"ג. ה' סנת, תהלים ט"ז, ה'. ופחחח וכו', ל' תהלים ל', י"ב. חזיה וכו' ע"כ ז"כ כ"ב
 כ"ט. אה נשף חסדך, ל' יחיה כל', ד'. עום רחמישי, ט' סלכ. עום תרביעי, יז' כסוח.

סליחות לתענית אסתר.

הו"ן חזק החפלה עד סוף לנו סלכו כי פשענו, וחז"כ כפחלים סלח לנו, 4 אך אפים זכו' (דף 589)

עד ורב חסד לכל קוראך, וחז"כ חוטרים סטוקים חלו.

אמן קצת סלח לנו חז"ל (מבטע ויישע 589) כזו ורב חסד לכל קוראך חסד פקעם תה חסד חז-
קזה קיינו יי ויט אלינו וישמע שועתנו: אף איה מלשפטיה יי קיינה
לשמך ולזכרה תאות נפש:

כרחם אב על רבנים תרחם יי עלינו: ליי השועה על עפקה ברבך
סלה: יי צבאות עפנו משגבר לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשר אתם
בוסתן קד: יי השועה הפלך יעגנו ביום בקראנו: סלחנא לעון העם הזה
בגדל חסדך וכאשר גשאתה לעם הזה מפערים וערהקה: ושם נאמר.
ויאמר יי סלחתי פרבך: הטה אלהי אונק ושמע פבך עינה וראה
שממתינו, והעיר אשר נקרא שמך עליה. פי לא על צדקתנו אנתנו
בפילים תתנונינו לסנה פי על דחמך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אלהיך. למענה אלהי פישמך נקרא
על עינה ועל עפקה:

פ"ס א"כ ותחזי חתום פנחם כרבי סכר יזיה אמן וחסד.
אלהינו נאלחי אבותינו.

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לרעד. פהספח לסלכות תנה פקעם
בשקלנו למעוד. נמרו למברנו פתל וחרין פלי מסעד. אסח לנו ונכחדם
מנו ולא יקר שם ישראל עוד: דלו עיני לפחדם קראתיה איבי לקב.
הקרת שם ושאר ומהה שם לרקוב. וער צוררי בגבלתם אשר נפלו
לעקוב. ויאמר לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: ורחים ענה ונה ולא
מילכ לבלותם. חבו לפנים ורדם פהסרת טבעת לחלותם. סוב רבך
הקים לעיני רצום לעלותם. בארץ איבדם לא מאסתים ולא געלתים
לבלותם: ידע רמו הקוחות לעם מעשר ומתהם. פתב הקתר אסתיר וקר

קה קיט, פבלים ט', כ. אף איה חסיה כ"ו, ח'
אדם כסום, ל' חבלים קב"ד. ונדרש נעלה י"א על כסן. כרסחחח, כהחחח סל' כהחחח נחלת כ'
(ט"ז כ"ו, י"ט), וכן הוא כ"ו וכל פ"י. חנה, חתורה, סהיה חנה אהרן את אשתו סנהי סוהט יעסם אהרן סת
את סוהט סנהי אשתו (נדרש אסתר דף ק"ו). לסכרת סל וחרין, נעלה י"ד כסלו חתורה והסן לב' בני
אדם לאחד היה לו חל סתך אדה ולמי היה לו חרין סתך אדה כעל חרין אסתר יי יסן לי פל זה נדטים
כעל התל אסתר סי יסן לי חרין זה נדטים לימים נוחתו זה חלל זה אחר לו כעל חרין כעל התל סכור לי
חילך וחסר לו סל חתו כחום. אסרו לבו, תבלים פ"ג, ה'. ויאסרו לא, טס נ"ד, ו'. ורחים ענה חסם, ול'
איכה ג', ל"ג. חבו לפנים, נחחחח חן להחיות העין וע"פ נעלה דף י"ב סכני סה: נחחחח יראל סחחח כחור
כליה, סכני סחחחח לללם (כיעי כוכבנר), הם לא עשו חלל לפנים חך הקב"ה לא עשה סחחח סלח
לפנים ורדם, ודה חתום. לסלחם כן ככ"י, ול' ענו וענה. כארץ אהחחח, וקחל כ"ו, י"ד. ישי סחחח
יסו לכל סחחחחח חללו כחחחח. לעם סעפר, כסל לעבר חרין (כחחחח י"ג, פ"ו. נסודנ כ"ג, י').
וסדרם, ככסל להדם כחחחח נעלה דף י"ג. הדיחיום נחחחח חיסים וכן הוא חיסר והיה יסוד כן כחחחח (וכריח
כ', ח'). כ"ה סחחח, כחחחח חל"ט, כ', הסן סן חחחח סניין, הסן הסן (כחחחח ג', י"א), אסתר סן חחחח

יהודי ספרדים. לשבות המן מפתרת המן העץ קנדם. תחת הנעצוץ יעלה
 כחש ותחת הסרפר יעלה הדם: מקשיב דבר שגור בתב שמנה ועצב.
 נתעמף בגדי שדך במעה במגין האב. סרר להשתמש בשנים כלי בית
 הפתענ. ויבוא גם העשן בתכם להתעב: עם הנקמאים פיששן באכלם
 מונה עזרם. פער פיו להשטינם ולהסגירם ביד נותן מברם. צור הסכים
 לכתוב אגרת לאבד שברם. אמרתי אפאיהם אישביתה מאגוש זכרם:
 קדושים מלאגי שלום כד יבקין בפעקה. רחם הבט לברות ואלתסר
 להרזיקה. שמעה מדשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה. ותשם ידה על
 ראשה ותלך הלאך תעקה: תשבי שם אוור שק בקתניו תחבשת. מור
 ודודיע ושני מבפל אמת שלשת. נחץ לרעה מה לך גרדם להתעשת.
 קום קרא אלאלהך אלי ותעשת: הותם סיט אשר נעשה לבקשן ספר.
 מצינה למרו לאתר גורה בעם להפר. בקקיש הקיש דלתות בית הספר.
 ויבם שק וישב על האפר: רבץ תינוקות לקניו ימים שלשה צמאים
 וקבפנים. בקול קול יעקב לחלש ידי עו פנים. ידיו אמונה לאל הצילני
 נא מעלבונים. פקריבוא ודבני אם עלבנים: מזה אלה ומזה אלה בני
 אייתי ודבני. קלם צעקי ותעל שועתם אליי. יה לקול רנון פבוא שאל
 לקני. ומה קול הצאן הזה באוני: רועה השיבו הם קמני קודש ורע. יה
 תעל לקחום לפות מאיב רע. הנן נבמרו רחמי ויבקש לבבות המארע.
 יהי בקרוא מלך ישראל אתהספר ויקרע: יהירים הוקיע בלב הארץ

טנין, ולכבי ססור חסור (דמים ל"א י"ח), מרדכי מן הכתר מן דוד ומתתמן מירח רביח
 (אטול ל' כ"ב). ותגלה דף י' וחת כעטן יעלה סוז וכו' (ישעיה כ"ה, י"ג) הנעמן המן כרע, סוז זה
 מרדכי שנקרא רע לבל כעטים ע' וחת קח לך כעטס חזק מן דוד ומתתמן מיר דבי, הסרפד ואמי
 כרעב, סוז זו ססור הדוקת שנקראת היסב. ספרים, סל' מרס. קנדם, מן חד פשטא (ערונין ל"ד, כ')
 ורל אפלה. סקשיב רבר שפר, חסורה. כתב שסטנ (עורול ד' ו' ואלה י"ח). כבגרי שרר, כבגרי
 ססוב, ויסוד כעלכ י"ח, פ"ב כין דחוי רכלו אענין ולח אישרקו חסד האתו ודחי טו לח מיסחקי, חפיק
 פלחי דבי סוקדא ולעטנא סוז, נח אטן ודקי מיסין. ותעדרס חסתר חזק פ' ב', עבדי כהונה הרעה להן.
 ויבוא גפ, פיוז כ'. סער פיה כעטן, ויסודו כעורס חסתר דף קכ"ו, י"ח חלף וי' טולות הלכו לבית כעטתה אל
 חסרתה ולכלו וחת וכעטתה ותתקלול, מיר עטד כעטן וכלשן עליהם לפני הכנה וכו'. אמרתי, דמס ל"ב,
 כ"ז. סלאכי שלום, יעסיה ל"ג, ו' מורשה, כחורה. וסועקה, לעד ואלל (תהלים פ"ז, י"ח). וחוסם, ע"ג י"ג, י"פ.
 חשבי, אליה כניס. חככשת, ל' חגורה, טענין סוף חטט לחזק (יונה כ', ו'). לרועה, למעה תינו. להרעשת,
 טענין אטנו עש (דמס פ', כ"ח) ר"ל מה חישן כנחת ותכחזה. קום, יונה ח', ו'. חוחם סיט, כגורה עגור
 כק"ס על יראל כיתה חתוכה רח כחוחם אל סיט, וחזר אהתפללו חלוי כערתם קרע חת הנורה, וע"פ
 מרדך חסתר דף קכ"ס. לבלש, למריכי (נחמי ו', ו'). כן קיש, מרדכי. הקיש, דפק, וע"פ מנלה דף י"ב, כ'
 ק דף אבקיע על אערי חסית ופתחו לו. וכעפנים, ל' רעג כעו כחזר ותכפן (חיוז ל', ג'), וכן כערתית כן ל'
 רעב ויבם שק, חסד ג', ו'. מן יבוא, כעטתה ל"ב, י"ב, לפני, לכנים מהכלו. וסור קול, ע"ל ס"ז, י"ד. יהי כקרא,
 ל' ס"ב, ו'. יהירים הוקיע בלב הארץ למסח ואכיתם לסעלה, כן נוסח סודו ליטול וכוון, גם כב"י גורם כן
 רח אעקום וסרר גורם לסל"י. חכל ססורה כעטתה עקד וכעטתה עקד כעטתה כעטתה. והנה פיעז יהירים כעטתה ר"ל חת
 סטן וכיו פלה חוחם על מן ססור, חת כעטתה כעטתה ולעטתה כעטתה חת חכיסם, ומה אשכר בלב הארץ חוט פ"ח
 חתטס חזאטי לססור ו', ע'. אשכר חרוט וקיש ימיה להטן רעטת ולעטתה כעטתה על וקיסול די סתקין לכעטתה.

למטה ואביהם למעלה. איש בשלש אמות ודרכינית צייר מעלה. משנה
 נקם חזה ושמה ושח תהלה. אתי השיב על בני ואמו תלה: ח' וכתב
 אסתר תקף לקוחת כבהלל מדודים. מלמעלה קימו מה שגבלו מלמטה
 דודים. גם ינוסם לפרסם באז פלאו פסהידים. בעת הזאת רח ותעלה
 מעמד לידדים:

אל מלך. יושב על כסא רחמים. מתהרג פחסידות מוחל שנות עמי.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחסאים וסליחה לשישעים. עושה
 צדקות עם דל בשר ורחם. לא ברעתם תגמול להם: אל שהוריתנו למר
 (מדות) שלש עשרה. וברלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב. וירד יי בענו ויתעב עמי ויקרא בשם יי.
 (ושם נאמר)

ויעבד יי על פניו ויקרא

יי אל רחם ותנון ארך אפים ורחמים ואמרת: נער חסד לאלפים
 נשח עון ופשע חסאה ונקרה: וסלחת לשוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי ששענו:
 בראתה יאדני טוב וסלח ורחמים לקר לראיה:

בירעוק מוסר חיים באורך נראה אור: בקראנו עגנו אלתי צדקנו
 בצר הרחבת לנו חסד ושבע תסלתנו: ועתה יגדלנא כח אדני באשר
 הרפת לאמר: כחם אב וכו' עד ועל עסק לביל ח' 612.

ע"כ א"כ ותחיו חתום שמעון בר יוחנן חתן חסד.
 אלהינו ואלתי אבותינו.

אתה האל עושה פלאות. בעמים הודעת עז נוראות. גאלת בורח
 עפק מחלואות. רפית צריהם במותי תחלואות: האויב בקום לעורר
 מדנים. ודמה להברית פרחי שושנים. זכם לשקול על גגיו אדונים. חלמי
 כמאת כפרי אדנים: סלאיק הודרת שקליהם להקדים. בדת השתדות

איש בשלש אמות, כל אחד מהממלים היה תלוי על ג' אמות וכן כל אחד ואחד היפה רוח טעם אמת,
 וכן יוסר נהגים יחלמי לאסתר ס', יד'. וסוה גם כחוסמות לחניה ח' י"ח. משנה מרדכי (אסתר י'
 ג'). ושח תהלה, גם זה ע"פ חתום יחלמי סס. אורח השיב, מלצית ע"פ, י"ח. מרדכי, וכן כבי'
 ודוגמתו יאדה למכנה (מחסי י"ח, י"ז), וד"ל קריחם העגלה היא כאלו מודים פמחזו סהלל וע"פ פגלכ יד'
 קריחתה זו כלילא. גם יוסם ל' חבלים ס', ו'. לפרסם, לגלות לעין כל. בעת השח חסתר ד', יד'.
 כי עסק סקור, תכלים ליו, י"ח בקרא, סס ד', כ'. וערה יערל, נסתר יד', י"ז.
 גאלת מרדע, פבלים ע"ו, ס"ו. האויב, הען כרע. פרחי שושנים, כתי לכי יחולל. ונפ"ס מרדכי
 מרדכי. על גגיו, כבי' וכל"ל ע"פ חסתר ד', ו'. אדנים, חרמי סעאן (אמת ל"ח, כ"ו). סלאיד הודרת,
 יסודו סנגלכ י"ג, ע"כ גלי ודוע לפני מי אסתר וזהו השלם שערד הען לשקל אקלים על יחולל לסימך

וְדַרְשָׁתָּ נְשִׁקָדִים • כִּפְּוֵי לְהַמְצִיא לְלֵב יִקְדִים • לְקוֹחִים לַפְּעוֹת לְחַי
 נְשִׁקָדִים: מִסְכָּה זָרָה בְּעַבְדֵם לְפָנִים • נִמְכָרוּ לְהַתּוֹ קְנוֹקְנוֹת וְגִפְנִים •
 סָבִיב מִקְשִׁים בְּכַל־דְּפָנִים • עֵינֵיהֶם לֶךְ תּוֹלִים וּבִסְתָרָךְ נִצְפָנִים: פֹּדֵר
 נְהַסֵּךְ בְּאַיִבִים לְשָׁלוֹם • צְלוּב הַיָּבֵן אֲנִי לְקִלְטֵם • קוֹלְעֵם וּבִלְעֵם פְּגֵי הַלֹּט
 הַלֹּט • רִיבֵי עִם בְּאַשְׁמֻצִים לְעֹלוֹט: שְׁלוֹם וְאַמֶּת נִכְתָּב לְקִלְעֵךְ • תִּקְרָה יֵשַׁע
 סָלַע וְיַעֲדֵךְ • שׂוֹדֵד הַשְׂדֵד וּבְרִשְׁתּוֹ הַיַּעַד • מִלְּשֹׁנֵי נִסְחָף נִצְמַת וְגִרְעָד: עֲשׂוּ
 שְׁמִחוֹת וְלִדְרוֹת קִבְעוּם • וּמִקְרָאוֹת שְׁלֹשׁוֹם וְלֹא רִבְעוּם • נִסְכְּמוּ מִפְּעֹל
 וְעַמִּם טָבְעוּם • בְּסִפְרֵךְ נִחְקַק עַל־מֵה קִבְעוּם: רְמֵה יָדֶךָ לְסִלּוֹחַ לַפּוֹשְׁעִים •
 יְהִי וְהַדְּסָה הַקְּבִיטָה מִלְּשִׁיעִים • צִדְקָתֶם עוֹמְדָה לְעַד לְשַׁעֲשׁוּעִים • תִּקְרָה
 בְּבוֹדֶם לְהַזְכֵּר לְנִשְׁעִים: לְגֵאֵל לְשִׁמְךָ נִדְרָה וְנִקְדָּשׁ • תְּזוּה בְּרִמְךָ גִּהְרִם
 וְגִדְשׁ • זְרִיזֵנוּ קִבְּזֵנוּ וְשִׁיר לֶךְ יִחַדְשׁ • קְיָמִם וְיַחֲזִים בְּבִגְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:
 י' וְכַעֲשׂוֹתֶהָ גָפִים בְּאוֹתֵן הַיָּמִים • אֲתַגֵּוּ הַפְּלֵא תִשְׁעַת עוֹלָמִים • כְּעֹזֵר לְפָנֶיךָ
 כְּסֵר וְתַנְחִימִים • אֵל מִלְּךָ יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

ע"פ חסד"ק ובסוף חתום משלם.

פזמון.

בְּמַתִּי מִסִּפְרֵךְ חֲלִינֵנוּ קְנִיָּה • לְשׁוּעַת נְבִיאִים אֶל־תִּעְלֵם אֲזַנְךָ • הַקֶּשֶׁב
 תִּחַצְתֶּם מִזְמִי מְעוֹקָה • בְּיָמֵי מִדְּ וְהַדִּם הַיִּשְׁעַת בְּנִיָּה: תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל
 אֲתַה יֵשֵׁב • שְׁעַתֶּם תִּאֲזִין וְרַנְתֶּם תִּקְשֹׁב • רַפְּאוֹת לְמַחֵץ תִּקְרָם וְתַחֲשֹׁב •
 קְנִיָּה לְהִיטִיב וְגִיזֵם לְיֵשֵׁב: צַר וְאַיִב הַלְּטִישׁ עֵינָיו • פִּדְיוֹ פֶּעַר לְשִׁאוֹף
 עָנוּ • עֵשֶׂת בְּשִׁלּוֹ לְהַשְׁמִיד קִבְּלֵה הַמְּעִינֵיו • סָגַל לְאֶבֶד חַרַת בְּגִשְׁתּוֹנָיו: נִקְּם

הַקִּדִּים אֶתְלִיקָה לְשִׁקְרִים ל' אֶתְדוֹת כִּבּוּי טל' וְלֹא תִבְסֵה חַת נד (ג' כ"א, י'). לְקוֹחִים לַטּוֹחַ
 יִשְׂרָאֵל אֶעֱזֹר עֲלֵיכֶם מִיָּה, וְהוֹא ל' טַלְמֵי כ"ה, י"א. סִסְכָה זָרָה, ע"ז אֶעֱבֹדוּ כִּימֵי נְבוּכַדְנֶצַּר. לַפָּנִים, חַן
 לַטְרַחֲתֵי הַיָּמִין, וּבִסְטוֹר כְּסִלְיָה הַקִּדְשֵׁת. לְהַתּוֹ, לְהַכְתּוּ. קְנוֹקְנוֹת. עֲנִיָּים אֵלֵּה הַכְּשִׁילוֹ עוֹד כֵּל לְרַכּוֹ, וּבְנֵי
 הוֹא לְנִמִּם הַקְּשִׁיבִים, ר"ל עַד חֲזָק. צְלוּב, הַעֵן שְׁתּוֹלֵן ט. לְקִלוֹט, לִיקָח. קוֹלְעֵם, ל' זְרִיקָה כְּמוֹ הַנֵּמֵ
 קוֹלְעֵם חַת יִשְׂרָאֵל הַחֵן (יִשְׂרָאֵל י' י"ח). פְּגֵי הַלֹּט, ל' יִשְׂרָאֵל כ"ה, ו'. רִיבֵי עִם, נִדְרָה יִשְׂרָאֵל. שְׁלוֹם
 חֲסִמָּה, חֲסִמָּה ט', ל'. וְגִרְעָד, ל' תְּלִדוֹן (תְּהַלִּים ס"ח י'). וּמִקְרָאוֹת שְׁלֹשׁוֹם, יִסְרוּ כְּסִלְיָה דף
 ו', הַלֹּט כְּסִיבֵי לֶךְ אֶלְיָסִים (טַלְמֵי כ"ה, כ'). אֲתַגֵּוּ וְלֹא תִבְסֵים וְיִפְרֵה רִיבֵי ע"ז. תַּקְוֹתֵי י' לֵנוּ לְהַכְּרִי
 טַלְמֵי טַלְמֵי כְּסִיבֵי וְחִלְהָ שְׁטוֹת (י"ח, י"ח) וְתַעֲזֹבֵה תִרְחֵה (כ"ה, י"ח) תִּסֵּם' אֶעֱזֹל (ח' טָטֵן ט"ו). וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁשִּׁים כֵּן כְּסִיבֵי נִסֵּם נִשְׁדָּר לִישָׁא וְעַקְר, וְר"ל טַלְמֵי טַלְמֵי הַכְּשִׁיבֵי עִם יִשְׂרָאֵל וְקִבְעוּ עֵהָם חַת יִמֵ
 הַיָּרִיבִים, וְיִסְרוּ אֵם כְּסִלְיָה דף ו' קִיִּטּוֹ וְקִבְלוּ, קִיִּטּוֹ לַטְעֵלָה טַה אֶתְקִבְלוּ לַטְעֵלָה. כְּסִיבֵי, כְּסִלְיָה
 חֲסִמָּה. לַפּוֹשְׁעִים, לִישְׂרָאֵל אֶעֱזֹלוּ טַה אֶעֱזֹלוּ לְנִלְמֵם אֶעֱזֹלוּ וּבְסִיבֵי לַטְעֵלָה. יְהִי, עַרְכֵי.

כְּסִיבֵי סִסְכָה, ר"ל חֲסִיבֵי טַעַט טַעַט חֲסִמָּה. נִכְסִיבֵי, נִכְסִיבֵי לֵב טוֹר וְדַרְכֵי, מַרְכֵי וְחֲסִמָּה. תַּאֲזִין,
 חֲקִשְׁבֵי, חֲקִשְׁבֵי, וְחֲחִשְׁבֵי, כֵּן נְבִי' וּבִכּוֹן. תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל וכו', ע"פ תְּהַלִּים כ"ז ד'. רַפְּאוֹת לַפְּחָץ, רַפּוּאָה לַמַּכָּה
 וְכֵמוֹ אֶעֱזֹר חוֹל כְּסִלְיָה י"ג, כ' חֵן הַקְּבִיטָה טַה חַת יִשְׂרָאֵל אֵלֵּה חַס כֵּן מִרְחֵל לְהַם רַפּוּאָה תְּחִלָּה. מִחֵן, טַה
 כְּמוֹ וְחֵן טַה יִשְׂרָאֵל (יִשְׂרָאֵל ל', כ"ו) טַח טַחֲמִים (תְּרִים ל"ג י"ח). עֲקוּרָה, כְּמוֹ לְקַנּוּיָה. הַלְּטִישׁ עֵינָיו,
 הַכְּרִיב עֵינָיו לַפְּדֵי מַרְכֵי, טל' חֵיטּוֹ ט"ז, ט'. טַה, מַתָּה. לְשִׁאוֹף, לְכַלּוֹת. עֲשֵׂת, יִתֵּן וְחֲשֵׁב טל' אֶבֶד עַתְמוֹתֵי
 (חֲסִיבֵי חֵיטּוֹ, ד') טַה, טַה טַה ר"ל חַת יִשְׂרָאֵל. בְּגִשְׁתּוֹתֵי, בְּגִשְׁתּוֹתֵי, טל' וְכַתֵּן כְּסִיבֵי (טַה ד', ו'). נִקְּם

לצרים ונוסר לאיבים. מדרת מדתם כדו לאתבים. לחם וניזו נתלו
 צלובים. כבחרת דגים חרוו תחובים: יום אשר שכח צוורים. סבתה
 לשית בעם נצורים. הלכה הדת ונפלו פגרים. זלעפו ועמו מוכסים
 מערים: וכן יתעלה שמך ויתנשא. הדרך שמי שמים פסה. דבים
 ברומקו נתונים למשפה. גיא ואפסיה תהלתך מבסה: בינה נתנו חראה
 בצר. השיבנו למנוחתך בי ידך לא תתער. ארון הראגך מן הפער. אגא
 הוציאנו לרעה וזלצנו מער: מאד תרבה לנו מחילה. שמת תסלה והעבר
 תסלה. לוחצנו המעד ומלאם חלחלה. ממשנו החמיק לעד לא תכלא:
 (כבימי מדר יהודים השעת בגיד: בס"ד סס"ר וכו').

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתרגב בחסידות מאל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לתפאים וסליחה לסושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם תגמול להם: אל שהודיתנו לומר
 (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב וחד יי בענין ויתעב עמו שם וקרא בשם יי:
 (ושם נאמר)

ויעבור יי י ער פניו ויקרא

יי יי אל רחם ויגון ארך אפים ורכחסד ואמח: נצר חסד לאלפים
 נשאה עון ופשע ותפאה ונקרה: וסליחת לשוננו ולחטאתנו ויחל חנו:

סלחלנו אבינו פי חסאנו. מחללנו מלכנו פי פשענו:
 פראתה יאדני טוב וסלח ורכחסד לבר פראיה:

ולח"כ לומרם וכו' חסד וכו' (ק' 594) עד ס"ד.

לצרים וכו' ע"כ נחום ח' כ'. מדרח סודים, אלמת להם טוח כמד טוח. לחם נתיו, כסן וכו'.
 לחם ל' מלחמה. צלובים, נם הוא ל' תליה נל' ח"ל. כבחרח רחם, נתלו זה על זה כתיב פטורים
 בחזות. תחובים, ל' קיינה ודסוק נל' ח"ל. בעם נצורים, חזר הם תחת אסרת הק"ס. זלעפו, על' רוח
 זלעפת (תהלים י"א ו') ר"ל ברום ומחכו על כסן סחום כס"ס. ועסי, על' זעם וקלף. מוכסים, מוכים
 על' יסם מרים (תהלים ס' י"ד). פגרים, טובלכים. הדרך וכו', ע"ה תנחום ג' ג'. כרוסמך, כחז
 חטמת את הדכים אדיו מנוים לכלל וכו'. גיא, האין. גיש הוא למד טענה שמת אל האין (פזר)
 סלי כ' ח'). ואפסיה, וקטניה. חצונו לרעה ל' תהלים ס"ו, י"ב. וכן ססח כ"ו וסדוד ליטת. וכו'
 הוציאנו למרה, והוא ל' תהלים י"ח, כ'. חלתי רב נחם ונפלאם כמו ככילי אסרן חלתי תסלה
 (ישעי כ"ג י"ג). המעד, הכזלם על' ומתניהם חמיר הטעד (תהלים ס"ט, כ"ד). חלחלה, יחלה וכו'

יְהוָה. לְבֵן רִבְתָּה בְּנֵי אֲנֹתָהּ. צַדִּיק רָאָה נִפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמְצוֹ הַסֵּדֶר לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִיטָה: קִשְׁיֵנוּ עֲדָף וּרְבִיתָה בְּנוֹ אֲסוֹן. לְבֵן
 נִתְּנָנוּ לְמִשְׁפָּחָה וְרִשְׁשׁוֹן. רָאָה יי' וְחִלְּצָנוּ מֵאֲסוֹן. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמְצוֹ הַסֵּדֶר
 לָנוּ לְשִׁמִּיטָה וְלִשְׁשׁוֹן: ח' שְׁעָה אֵלֵינוּ שׁוֹבֵן רִמְיָה. וְקִבֵּץ נִפְתּוּחֵינוּ מִקְּצוֹת
 אֲדָמָה. תֵּאמַר לְעֵינַי קִימָה וְנִקְימָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמְצוֹ הַסֵּדֶר לָנוּ לְיוֹם
 שְׁעָה וְנִקְימָה:

אֵל מִלֶּךְ. יֵשֶׁב עַל כִּסֵּא רִחְמִים. מִתְּהַרְג בְּחִסְדוֹת מִזֵּל עֲזוֹת עַמּוֹ.
 מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִדְּבָר מְדוּלָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 עֲדוּקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתֶּם תְּגַמְלֵל לָהֶם: א' שְׁהוֹרִיתָנוּ לֹאמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כִּמֹּס שְׁהוֹדַעְתָּ לָעָנִי מִקְּדָם.
 וְכֵן כְּתוּב. וַיֵּרָד יי' בַּעֲנַן וַיִּתְּאֶכֶז עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא קֶשֶׁם יי'. (וְשָׁם נִאֲמַר)
 וַיַּעֲבֵר יְהוָה י על שְׁנֵי וַיִּקְרָא

יְהוָה אֵל רַחֵם וְחַנּוּן אֲדָךְ אֲפִים וּרְבִיחֶסֶד וְאַמֶּת: נַעַר חֶסֶד לְאֱלֹהִים
 נִשְׂאָה עֵזוֹ וְפִשְׁעוֹ וְחַטָּאתָה וְנִקְרָה: וְסִלַּחְתָּ לְשִׁגְגוֹתָנוּ וְלִחַטְאוֹתֵינוּ:
 סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ. מִזֵּל לָנוּ מִלֶּבֶט כִּי
 קִשְׁעֵנוּ: כִּי אֲתָה יי' טוֹב וְסִלַּח וּרְבִיחֶסֶד לְכָל קִרְאוֹךְ:

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי מִלְּךְ אֱלֹהֵי תַחְרֹשׁ וְצִדְקָתְךָ אֵל: כִּי דַבַּרְתָּ אֲוִיבָךְ יִדְבַּר
 וּמִשְׁנֵאָךְ נִשְׁאָר רֵאשׁ: אֵל נִקְמֹת הַדִּיקָה: כִּסּוּס אֵל וְכוּ'.

ע"ס א"ב תסוף חתום חיים עד סלה.
 אלהינו ואלהי אבותינו.

אֲמַרר בְּבָכִי מִפְּנֵי יָד שְׁלֹחָה בְּעֵי. בְּנִאֲצֵי בְּחֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וְקִבְעֵי.
 גַּז וְכִרְח וְנִסַּע עֶשֶׂר וְעָלָה לְשָׁבִיעֵי. דִּפְנֵי הַעֵיִקְנֵי הַשִּׁיבְּנֵי בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעֵי:
 הִבִּיא מִזְעַד בְּמִלְּאָתוֹ לְשִׁבּוֹר בְּחֹרֵי גִבּוֹ. וְרָבָה כּוֹ פְּעָמִים בְּמִקְדָּסִים

רוב לאומות, שדברנו לכן הרע. בלי להבנות, עלי מספר, של' טמן כש קהלת ח', ס"ו. אסון, כנו
 לחטאים. ורפשו, נס"ן ל' מדעם תל, של' גדליכם תרצח (יחזקאל ל"ד, י"ח). סאסות, טכורה רע.
 חאמר לעיז קוסה תקוסה, כן כב"י. ונס"ח הנוסחא חוסף ידך שניה לקנות אוסרה.
 אלהים אל רבו לך, תהלים ס"ג, כ'. ג'. אל נקבות, עס כ"ה, ח'.
 אסרר בבכי, ל' ישיבה כ"ה, ד'. שלחה בעי, סגנו, של' חיה ל', כ"ד. וסתתם עס הלאמי נמי
 כרתחא. בתוך ביתו אל הק"ה הוא נה"פ. בבגדי וקבעי, נבעלי וצחקי. וקבעי של' חתם קובעים חותי (מלאכי
 ג', ח'). גו, של' כי גו חים ונעופה (תהלים ל', י'). ונבע עשר, ע"פ ר"ה דף ל"ח עבר טענות נסעה
 הכינה, טכמתח ומחר ונעופה (תהלים ל', י'). ונבע עשר, ע"פ ר"ה דף ל"ח עבר טענות נסעה
 ומעיר להר החיים ומחר הויתים לצדור, ומטדנר עלתה ונערה נטקוסה ע"ן חלך וחזתה אל טקוסי עב"ל חה
 אחר ועלה לשביעי ר"ל עלתה הכינה לשמים האציעי. רסני, ל' כליה כסו דמיחי חטך (הושע ד', ה').
 השיקני, נס"ן, ל' הנערת חז, כסו חף יזיק וחפה לחם (ישעיה ס"ד, ס"ו) וחז נקרה כעקך (תהלים
 ע"ח, כ"א), תל' טענה כיהה זהפיקה (צדק פרק ג') ולא יסית ט תנוד יכדים (פסחים כ"א). נסו, ל'
 פרח כסו נטיות אל פקדך (פסחים כ"ה, ג') הר"ל נחורים חטודים. כסססוס וסאסח איהם עיני חולי,

וּמִזְמוֹ. וְסֵלָא בְּשַׁר שְׁאֵנְנוֹת מְכַבּוֹת אֶת־תַּמְפוֹז. וְחִכְנִי וְאִיכְנִי אֲנִי בְּיַרְח
 תַּמְפוֹז: מִמֶּנּוּ פָחִים חִמְשָׁה בְּמִקְרָה תְּלָאוֹת מִשְׁלָחוֹת. יָבִלּוּ לִי בְּשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵן בּוֹ בְּאַלְיָחוֹת. כִּי נִקְשַׁתִּי כְּכֹלָה עֲלוּכָה בְּחַפְתִּי שְׁלֹה וְהַעֲלָחוֹת. לְחַעֲנִי
 לֹא הִתְנַתִּי יֵשֶׁשׁ וְנִשְׁתַּבַּר הַלְּחוֹת: מִדּוֹ עֲדִיתִי חֲלִי בָהֶם וְאַעֲרָה וְעִמִּיד.
 נְגַחַת בְּיוֹם אִפּוֹ בְּשַׁחְתִּי דְרָבִי לְהַשְׁמִיד. סָדַר עֲבֹדָתוֹ וְקִיץ מִזְמוֹ קָצַתִּי
 לְהַשְׁמִיד. עַל־כֵּן מִלְשַׁבַּת הַסְּלָאִים בְּשַׁל הַתְּמִיד: פֹּר הַתְּפִלָּה וְנִתְפָּרָה
 סַעֲרָה עֲגִידָה. צִי נִמְשָׁלָה מִכָּלִי חֹבֵל וְנִסְרָפָה כְּאַנְיָה. קַחְתָּהּ בְּחַטָּאתָהּ
 בְּרֵאשִׁיָּה וּבְכַסֵּל תַּאֲנִיָּה וְאַנְיָה. רִיבָהָ צָרִיָּה כְּרֵיזִים וְהִבְקָעָה הָעִיר בְּשַׁעֲנָה:
 שְׁלָחָה כְּצִבִי סָדַח מֵאִין חֵדֶשׁ לְהַסְתִּירָה. שְׁנַנּוּ לְשׁוֹנָם וְנִתְנַהֲרָה כְּשֹׁרָה
 צִמְרָה וְחִלְקָה לְחַתִּיָּה. תַּעֲצֵק עַל כָּלִי חֲקֹדָה שְׁבוּ גִבְתָּרָה. תִּתְחַמַּד עֵינָיָה
 גַּעַל בְּשַׁרְף אִפּוֹסְסָמוֹס הַתּוֹדָה: חֲרָף עֲשִׂיקִים וְרַצְעִיִּים בְּעִסְרֵי הַרְעִימִם
 סָבֵל. יְהוּדִים בְּהִיָּה לְאָכֵל וּבְהִסְתַּר פְּגִים מִלְּהַסְתַּבֵּל. יָד הַשְּׁלִים מִכְּנַף
 שְׂקָצִים נֶאֱכַל. עַת צָרָה כְּרַחֲבָנָם וְהַעֲמֵד צֶלֶם כְּרַחֲבֵל: רְוִיִּים סְגוּפִים בְּנִים
 רְדִי מִקְדָּם רֵאשֻׁנִּים. סְמוּכֹת צִחְתִּיהֶם זֶז לֹז בְּפִשָׁה שְׁגִים. לֹקִים בְּאַשְׁר

שפוטם ל' כפיסה וזמנו ל' דמדד ורמז וכו' טל' חולין דף ס"ב, כ' נחטטטט כסול כחטוט כב, שפוטם כל אינו יכול לעמוד. וכו' כשר, כאשר רחב נשים יזכור נכח טקדוס ועובדות לחליל שמו פטח, כחמת יחזקאל ח', י"ד. ויבני, ל' אוב, היה כלות לו. פחים חמשה, חמשה עשרים אחרים שאת אכזבים יז' חמטה. בן נבי' ובל"ג, ר"ל החפצה דברים נחטלונו עלי ענין טקדוס כמנה תלפוח. בסליחות, טל' יחדו נחלונו (תהלים י"ד, ד'). כי נקשתי וכו' נוקחתי נפת באוב דוחף ב"ו תמוז סבאר כי ב"ו פטח לא הסתמתי על חמי עשר ריזו ועשיתי בעל. ככלה עלובה, אחו כל' הגמול אנת ס"ג, ע"ז עלתה כלם טוכה מתוך חפצה, החומר אם על טענה על. לא הסתמתי שש, ע"פ הגמול אם דף ס"פ ויהי הכס כי טענה טכה, אל חקדוס טענה אלס כלו עז וכו'. סרו, ל' מדו כד (ויקרא ו', ג'). ערירי, לכאבי, טל' ערה כל גחון (איות ס' י'). ולי' חביס כמו חלי חסם (עשלי כ"ה, י"ב), ודעו כזה על אי כחריס זככחה כל אחד טיארל כשתן עורה כדליתוח בזנת כ"ח. גרחה, מעלו טעס כחחריס כולה, וטל' אור כ', ב"ח. דרכי להשמיד, כאשר סעתי את דרכי, וכל' להשמיד ע"פ ל' גמול אנת פ"ז הטרנה סולכ כפון יארלל טעומים האמורה אם על טענה על. וק"ז סבוכו, כן נקדח נבי' ונכון כי שפון סוף. וקח הסוכה, סס הקדנכות אהו מקריבין על הטענה חס לא היו עליה תמירין ודברים ונדעס (אקלים מרון ל' וכתוסח דף ק"ו, ג'). מלשכת הסלואים, לכזה נכב"ס אהו אם הסלואים לקרנן תמיד (סס' פטיר ס' ג'). פור החפוררה, נחלנכה, כמו ימיה כ"ד, י"ט. סערה ענינה, אם כ"ד, י"א. ל' ספיכה כמו ימיה ל"ג, כ"א. וכן הוט כב"י. סכלי חובל, כעלי טוכה סספיכה. קחחה, לקחת פותה, ר"ל אחוח פותה סלכס והכלכסה לפני סלויים. האניה חנינה, איכס נ', ס'. בשניה, ססן ניש אבי הכקשה העיר ב"ו טפחה, ארסח טענית דף כ"ח, ע"ז וטעמית לרה דף י"ח, ע"ז כעבי סרה, ימיה י"ג, י"ד. שנגו לשונם, סלויים. צורה תלפ"ח לחחירה כן נקדח נבי' ושיקף, כי הוט טל' סכמיס אחר גנה וחלנן (רס"י דברים י"ב, ס"ו), וכן סל"ג יסער ולי' חלכד חלכ"ס. ולי' סול וכלל טל' ויכללו את טלריס (טענה י"ב, ל"ו). חרף סלוי סכל. כעבור חרעיסם, כדי לערסם טל' ע"ז ס', ו'. יחריסם, יארלל אחר יחדו טענה טטה. סרהה לוכל, ריטו על דברים ל"פ י"ו. וי"ח. יד חשלים וכו', עט"ה דימלל ס', כ"ו. כחדה נתענית כ"ח, ע"ז על הללס אחר העמד סכל. וסער יד סזלויס, כי אחו כל' בטרחו אם וטל כקף אקוויס טאטס אטר רחל תרי הו וטפל חד על חנה ונבירה לכ לידה וסאכבה דהה כמיס אנת נכת לתחכני כחח יוך סזלויס ח ליה. טאכל, כב"י נעכל נע"ן וסעבין אחד כמו אכריס ודריס אלס נתעכלו, עשלי סלה, עשלי קחחה (וטל ס"ה). צרה כחוכנס, ימיה כ"ח, כ'. ונדרה על ללס אככס להיכל. רחויס סטופים, נעכריס ונעריס. רחויס טל' חס לנכו. סטופים, חרוס ענו סנוף (איות ל"ז, ס'), וכן כספרי לדריס ס', כ"ז אי לכס חויס אי לכס פוטיס, ארסה נס כר"י ללכניה נ', ח'. ססוכס י"חחורום וכו' סוכס העשיתה דחריס וכו' יסח עפ"ל חנעכ דף כ' וסס כי תסלפן פוטו רשות ונחוח, עלי

תעשׂוּנָה וְהַעֲקֹרְבִים שׁוֹנִים. הַזְּנִים אָבֵד שִׁקְרָם וּבָטַל סִפְיָם
 בְּאִישׁוֹנִים: ח' אֵל קָטָא בְּהִתְאַפֵּק בְּמִקְרָא יֵאָדָּה רִשְׁנִים רְטוּבִים. מְחִיבִים תְּקִים
 עֲקָדִים לְעוֹלָמִים כְּגִטְעִים מְחֻשְׁבִּים בְּאֵדָבִים. הַיָּמָת וְהַשְׁלֹם כְּעֹמֶת
 חֲסִיבִים. נֶעֱמַת הַזֹּתָם לְשׁוֹן וְלִשְׁמֹתָ וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים: א' סֵךְ יִשָּׁב וּב'.

פומון. רמזי החזיונים שלמה (גבירול), ואקול כמקל של שלח חנוכות.

שְׁעָה נְאֻמָּה, אֲשֶׁר נִמְסָה בְּיַד כָּבֵל וְגַם שְׁעִיר. לָךְ יְהִיגָה יְהִי
 כְּפִדָּה וְיִתְחַנֵּן כְּבֵן צְעִיר. יוֹם גָּבֵר הָאוֹיֵב וְתִבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אָבִי וְאֶסְפֵּק
 בְּךָ בְּיוֹם חֲמֹשׁ פְּרוּזִנִי. וְעַל רֵגְלֵי הָעֵגֶל, הַלְחֹזֶת תְּצַאנִי. וְגַם הַשְּׂמִיד,
 הַתְּמִיד, וּבִסְנֵר הִבְיָאנִי. וְהַשֶּׁם אֱלֹהִים, פְּהִיכֵל כְּלִיל, וּמַעֲשֵׂתוֹ כְּלָאנִי. וְהַפְּגִידָה,
 הַנְּתִידָה וְדָתָה צֶדֶק בְּאֵשׁ הַבְּעִיר: יוֹם וְגַם הַמַּיִב. וְהַגִּיעַ תֵּעִיר: כִּמְאֹד אֶתְחַלֵּל,
 וְאֶתְחַלְחַל, בְּיוֹם שְׁנֵי הַחֲסָנִי. כִּמְאֹד חֲשָׂה, כְּעַל שֶׁשָּׂה, כִּמְאֹד כְּרֹד עֲנֻפָנִי.
 וְהַשְּׂפִיפֹן, כְּמִפּוֹן, בְּשִׁבְלֵת שְׂסָנִי. וְהַצִּיד, שֶׁלַח יָד, הַעֲסִיד וְהַשְּׁעִיר: יוֹם
 וְגַם הַמַּיִב. וְהַגִּיעַ תֵּעִיר: הוֹד לְבִי, וּמִשְׁנֵבִי, הַלְעֵד אֶפְדָּה יַעֲשֶׂן. (הֲלֹא תִרְאֶה
 עִם גִּלְיָה, אֲשֶׁר הִשְׁתַּדַּר כִּמְאֹד כְּבִשָּׁן.) גִּזְרוּ פְרִיעִי, בְּקִדְשִׁי, וּמִדְרִיק לְקוֹם
 שׁוֹשָׁן. בְּגַה בֵּית זִמְלָה, וְהַשֵּׁב גְּבֹל, הַבְּרָמָל וְהַבְּשָׁן. וְעֵין סִבָּת, וְגַבְרָם קֵת
 כִּמְאֹד וּמִדְרִישָׁן. שְׁפִיט אֱלֹהִים. וְאֵן יִשְׁלַם, הַפְּקֵשָׁה וְהַפְּקֵעִיר: יוֹם גָּבֵר
 הָאוֹיֵב. וְתִבְקַע הָעִיר: שְׁעָה נִמְסָה וּב'.

אל סלך ישיב וכו'.

ואלרכ לזערים וכו' רחמך וכו' (ק' 594) עד סוף.

רעות ופחות רעות אכזבות רעות ו לו פון זכרות ועקרות, ופירא רז' לזמרים נשפ' ע'ז (ק' כ"ח כ')
 חמישי לעקרת וקצרי לזכרות וחלופות סכנות, הילכך הכול דכתיב ויסרח ועקרתו נכזבת רעות ו לו
 דלית ליה תקנתא לא נקריי דקס לעקרת ולא כחמישי דקס לזכרות ע"כ. אמר סברא, איהו כל נשלה
 יומא ע"כ, ופירא אס רז' סכויס, עה אלו טרין וטרין להן. רזנים, חזרתי. כחשיבתי, סחזתי לילה.
 רטובים על' רעות הוא לפני אע" (איהו כ"ד, ח'). כחשיבתי פחשכים, על' חבלים קפ"ד, י"ב.

שעה נאמר, זה כעומן טו כחזרי הספרים כחשי טפחה. שעה נאמר, פאטה חסנה על חנות
 האסיר. זה כבוד, זה כטה ימים. כבן צעיר, כילד קטן, חזר חזרתו נחשתי יותר על גהל. אבתי, אלך
 כחשיבתי רחל. חמש פורזני, כן הטפתא כב"י וכל' עזרות שזי האחת, ור"ל ה' גורח אגרוז מיום זה כס
 פרוזי חמי. וכחזרי ספר הטפתא קראנני. ועל רגל, כביל טעכה בעגל, יצאנני, יאלו טעני, חשביד,
 כיל האויב. וכחזר הביאני כן כב"י גם טחזר אלחויק חיינלתי. וטענתי כלחני, טכני ודתי האס טענתי
 ר"ל מיוטעו. רחתי, פסקה. אמתל, ל' חולי על' סחחלות (ז"ז י"ג, כ'). חשחחל, חשחח על' ותחחחל
 סחלכ (חשחח ר'). כעל ששן, טקפת טל, חלס רז' כרטיה כ"ה, כ"ז. ונ"ל, ע"ל. כסו כרד אגפני, ל'
 יאעיה כ"כ י"ח. וחלס אס כרז"י. והשפיתא, אס נחז וכחזי לנכדנכז ע"כ ירטיה ח', י"ז. כשכלת, כחפ טיפ.
 והעיר, טלכתי חלס ע"כ כרזית כ"ה, כ"ז. והשפיר והשפיר, טלכתי יין (ויחל ח', כ"ל). חלס חרתי,
 זה החזר איכני כב"י. כבן פרוזי, ע"י כחזי כן דוד טחולות פון (ספ חות). וטחזר, טחזר כחלסי.
 ששון, יחלל ע"כ אר כ', כ'. בית זכול, טה"ט (ט"ח ח', י"ג). והשכ גבול חכרסל וחכשן, כן כב"י
 גם כחזר ליוטל ודחשט אטעזרס וכן ככזן. ור"ל ככז גחלות אל ככרסל וחכשן, וחלס חלס ללחן יחלל
 ע"כ ירטיה כ', י"ט. סאזר וסרשן, כחזי לחלס ע"כ כרזית ל"ו, כ"ל. ששתי אלו, חרין טחשט יחלל
 אס כחלטיס לא יחלו לדע, רחכשה רחכשיר, כחזי לחיסיס טחרטיס סקין, וחכש כל' טכזכ רחז כ"ק.

לִבְשֵׁה פָרָסִים. לְכַלֵּב וּבָבָסִים. לְעֲרוּנַת הַבְּשָׂמִים. לִירְאִיו אִסָּס: מְאֹדֵי סָנֵה.
 מְשֻׁטָּרִם רְגָנִים, מְצֵר נִכְנָם, מְאֹדֵוּ נִקְנָם: נִקְרָא בְּנִמּוּסִים. גְּלוּהָ בְּדִמּוּסִים.
 נִתְכַפֵּר בְּאֲבָלָטֵי, נִאָּה לְקֵלוּסִים: סָבֵב בְּהַקְפָּתוֹ, סָבֵר תְּקוּפָתוֹ, סָבֵר תְּכִיפָתוֹ.
 סָתֵר בְּפָתוֹ: עָשׂוּי לְמַעֲדִים. עָרְכוּי מְיוֹעֲדִים. עֲפִירוֹ מְיוֹעֲדִים. עֲדָה וְעֲדִים:
 פּוֹעֵל מְפִלֵּא. פְּלָג מְלֵא. פָּרֵץ לְהַעֲלֶה. פּוֹרֵחַ וְנִשְׁלָה: צִהַל נִגְוִים. צָפִן
 לְתַעֲנוּגִים. צִידוֹ בְּהַנּוּגִים. צִלְצֵל בְּחַנּוּגִים: הָיָם לְעַד. הִנְיָנוּ יַעֲד. קָדָם
 וְעַד. קוֹרְאָיו לְמַסְעֵד: רַבַּת עֵינֶשֶׁר. רִמְשׁ וְהַבְּיָדֶר. רִצּוֹי הַיְשָׁרָה, רֵאשִׁית
 אֵשֶׁר: יָשָׁר מְמֹדְרוֹ. יִשְׁבְּלֵל הַדְּרוֹ. יִשְׁלַחַן בְּסִדְרוֹ. יִשְׁבַּחַו בְּהַדְּרוֹ: תְּרֹד
 עָפֵר. תִּקּוּן קָפָר. תִּרְם וְיִשְׁפָּר, תִּאָּמוּ בִישְׁפָּר: מַעֲנָה בְּהַפְרִים. מִוֹרֵד
 מְעֵרִים. מְזֻרְחֵי הַחֲרִיִּים. מְנֻחַ בְּהַתְרִים: אֲרַח מוֹסֵר. אִוְהִבּוּי מְסֵר. אֲרַבְעִים
 אָסֵר. אֲחַת הַסֵּר: יִתְרָה מְעֵלָה. יִפִּי פְעֵלָה. יַחַד עֵלָה. יִתְרוֹמָם בְּמַעֲלָה:
 רֵאשׁ הַחֲדָשׁ. רִצּוֹף לְקֹדֶשׁ. רִנָּן יִתְחַדֵּשׁ. רָם יִתְקַדֵּשׁ: מְאֹדֵי יִרְצָה
 וְשִׁבְחֵי תִלְגַּף וְזָחִי. קָרוֹשׁ: רַבֵּל יוֹדֵךְ וכו'.

נכנל, ל' אסור בחזיקים (ירמיה' ט' ז'). שהויק, אלא לחיוב לעולם. פירסם, ענין גלוי כל חכמים. לכלב, הולך בחזיקים. ובסם, ל' נשם. לערוגה רבשם, כניו לנן עק. סגם, כלי ענותנים ט הגר כל' אקשיניע, ומעם טאורי פנס על טעם ורצ. שיטתם רגנס, ער טעמם נתקן זיה לזכסם. הנגם, כל' נחישו אהו ל' טעפה. מער נכנס, היח נכנס נסלד ותחום הטעם, וע' נקנס ונעם כמלחח זכחטע חר. נקרא בנסוס, טעה נקרא היח טאור הקטן. בנסוס, נחורחו ותקו. ברטוסו, נחילו, הם הכינים, וכל זה יסוד טר' פ' ו' וערה גם בחולק פ' ט'נ את זני הטחוחת גדולים, טאור אהו קורח חותן גדולים הוח חורר זבנס חותם את הטאור הגדול לטעלת היום ואת הטאור הקטן לטעלת הלילה, חטטה? אלה על ידי זכנס כחוחו על חכרו. טעל לטלך אהו לו בני חטוהוסיס טעד טילט נעיר וטעד זולט כפדינה, חמד הטלך הוטיל וטיעט טעט זה להיות זולט נעיר טור חני עליו כצעה אהו יונח טהא כל אבלוסיח יחלה טעו וכצעה זיהא ככנס טהח גולי וריטוס נכנסה טעו. חמד הקני' הוטיל הלכנה חתב טיעט טעטה להיות זולטת נחלה נחר חני עליה כצעה אהו יונחת זיהו ככוכים זולטק טעה וכו'. סבב כהקפחו, הקנ' נתן לטעם טעט להקן כחפיתיו ככדקן, והסד, הוח סידח הוח הלך חטיר חקף חחר הטעם וכפתו כפתרה ר'ל לט נחמה כחקן. עשוי היח. עטרו, ר'ל לרשט טולד הלכנה טתועדים עדת סכדדקן לכדוק את העדים וכדחיתח כרה פ' נ'. עז טולד הלכנה כקחחט עטר הלכנה (ר'ה דף כ"ה). פלג סלא, ככוכה על הים. פרץ, אדנים זיארטו זיארט לרות. טורח, טק. ונשלה, דגים הכזולים טן הים. צהל, להכיל בני הטנים כפן הקנ' את לוחן להטעט ט הכדקים נע'ל. כקטנים, ל' ליד, ימיר. בחננים, ל' טחול כחטיית, וכטחולח ח'ח ותחננין (שנית ט' כ'), וככוכה על הפגדה טעחיל הקנ' לעשות טעה ללדיקים טלוחן וטעיה יעט להם טכנה, (נ'נ דף ע"ה וטעד ויקרא רה פ' יג'). קים לער, הקנ' קנינו, עולטו. ועד, זמן. לטסעד, לבעודה. רבח עשר, טעה רת טעטרנה (טבלים ס"ה, ו') כלוטט אטעד חורן הדנה ורלח נו אכל כחקוט קודם אחר את האדם. רצוי, ל' רען. רחשור, כל' טחורה. אשר, תקן ויזכר. חריר, כף נל' טכנה, אקטלו, ר'ל טעל כף על טעד וטעה טענו את האדם, ונקט נל' חחר ע"פ פל"ח פ' ל'ד כל הנופות נגיטן נעטר החקן עד חלינו טטעיר טן רוקן אלה כעלח חרוד קרב חטון כפר, חקן את האדם טטקוס כפרו טעטר ככוכה הטחוקן לככיה (נ"ר ט' י"ד). חרם, חרמו טן החקן כחלה טן העפה. חטטו כשפר, גם חחוטטו כל חרם היח חוכ היתח יפה כטוכו. כהפרים, ל' טרובה, כלוטט אענה על טכות הטס. טורד, טורד טלחית טד אטער טן עקן. ערים הוח עטר הנן, קטרטעי, ועטרה כל לרוב חל"ף חרים חטנס הטחן נרם גם הוח ערים נגיטן. טורדו החרים, נעוד הטעם זרחה כמורח טגין עליו הטנת. חררים, על' חרם אהו הטעם (זופסיס י"ר, י"ח וחיוט ט', ו'). טנת, הטנת יום טערה. כהחרים, על' כחרים ככני טעועות וי"פ כדק ר"ח פ' י"ט כל יום הטנת ונצעה טמנו לחדה"ר וכו' ינוכות יום הטנת יכול טעיה אל גיהנם. ארח טוסר, חרבי חתרה טער הטס לחוכיו. ארבעים אסר, ומכר להם כצנת ל"ט טלחית. רשון, טחוני.

ע"ס א"כ יטקלו ג' ג' תמוז, וחתום בו אברהם.

אופן.

אֲבִיר הַגִּבּוֹר. אֲשֶׁר הֶעֱבִיר. עַל אֲרֶץ מְלֻכְרָתוֹ: בְּיַד אֹן. וְכַל־נָאֹן.
 מַעֲרָה הוּא בַּעַז שִׁבְטוֹ: גְּדֻלַּכָּח. פֶּקַח קַח. מְשׁוּמֵט כָּל בְּמִמְטוֹ: דְּבָרוֹ
 רֵץ. דָּהָד גַּעֲרִץ. בְּסוּד קְדוּשִׁים מַעֲבָתוֹ: הֵלֵא עֲרוּךְ. בְּפִי בָרוּךְ בְּסוּד מְלֻךְ
 בְּמִרְכָּבָתוֹ. מִיָּד חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ. וּמִיָּד שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתּוֹ: וּמִיָּד הַרְשָׁה דְרוֹשׁ אַחֲרֵי הַרְקָב
 וְהַמְתָּה: זְכוּר גְּדֻמֵּט. אֲשֶׁר רָהֵט. דְרוֹשׁ חֲשַׁמֵּל וְהוּא מְקַנָּא: חֲשׂוֹק
 וְשִׁחֻף. אֲכֹל מְתוּק. בְּרִיקָה וְלֹא תַעֲנֶה: טַעוֹן מְלֹל. כְּלִי חֲלוּל. בְּמִרְכָּבָת
 הַמְשֻׁנָּה: יִכְרַךְ אֵל. וְיֵד לֵאל. בְּכָל־מְקוֹמוֹת מְשֻׁלְתוֹ: סִי חִט. כְּבוֹד
 אֱלֹהִים. בְּרוּם גְּבוּהִים. שְׂבִילֵי אֵשׁ בְּמַעְלוֹתָיו: לְבָדוֹ דָּר. בַּעַז גְּאָדָר.
 עֲרַפֵּל יָשָׁת לְמַרְגְּלוֹתָיו: מֵאֵד מְקָרִין. מְקוֹם עֵירוֹן. וְקֻדְשֵׁיו בְּמַעְגְלוֹתָיו:
 גִּהַר גִּחַל. אֵשׁ יוֹהֵל. וְשֵׁם הַדְרִיךְ מְסֻלוֹתָיו: שְׂאֵי וּמְדָה. לֵאל נוֹרָא. כְּבֵם
 מְמַרְבֵּת שִׁבְתוֹ: סִי חִט. עַלֵי כִסֵּא. הוּא כְּנֶשֶׂא. פְּנֵי אֲרִיָּה לְמוֹל בְּנֵן.
 פְּנֵי הַשּׁוּר. בְּהוֹד מִלְשׁוֹר. כְּמוֹ בְּקֵתָב הַגְּשֵׁתָן: צִפִּיר וְהָלוּם. עֲשׂוֹת שְׁלוֹם.
 בְּאֵשׁ וּבִמֵּם אֲשֶׁר עֲרָבָן: קְדוּשִׁים הֵם. לְאַלְפִיָּהִם. יִשְׁמְשׁוּ רַבּוֹ רַבְּבָן: רְשׁוֹת
 אִין לְכַלְעִין. רְאוֹת רְמִיו דְּרַבְּרַבְּבָן: שְׂמֹן מַעְלָה. וְהוּא פְּלֵא. שְׁעַר רֵאשׁוֹ
 מֵאֵד לָבָן: תְּהִלּוֹת כָּל. יִתְנֹו בְּקוֹל. וְרַמְתָּה הַשּׁוֹבְתוֹ. מִיָּד חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ.
 וּמִיָּד יִשְׁבֵּת בְּשִׁבְתּוֹ: וְהַיִּחַ וכו'.

וולת. ע"ס א"כ יטסוף חתום סאיר כרכ יצחק וחק כתררה. ובסעשים טבים.

אֲמַעֲנֶתְךָ אֲמַתִּי רִבָּה בְּסוּד קְדוּשִׁים מִתְבַּרְשׁ. בְּהַצִּיבָה צִיּוֹן יִשַׁע
 בְּעַמִּיד הַיָּצֵהר הַמִּתְחַדֵּשׁ. גְּאֵלִים יִאֲמִירוּךָ וְיֹאמְרוּ מִיָּד יִשְׁבֵּת וְחֹדֶשׁ.
 עֲדִיקָה נִאֲמְנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ גְּאֹהֶרְקֻדֵּשׁ: בְּרִךְ פְּרִי תֹאֵר תַּת כְּנֶר לְפִאֹדֶר.
 הַלֵּךְ הַשְׂמִימֹת הַפִּסְאוֹרוֹת כְּמוֹ גְּבוּל לְהֹאֵד. וְסַמְךָ לְבָקֵר אֲעֲרֹךְ וְאַעֲפֶה

אביר הגביר, אשׁר העביר, על ארץ מלכותו: ביד און. וכל נאון.
 מערה הוא בעז שבטו: גדלכח. פקח קח. משוטט כל בממטו: דברו
 רץ. דהד גערץ. בסוד קדושים מעבתו: הלא ערוך. בפי ברוך בסוד מלך
 במרכבתו. מייד חודש בחודשו. ומייד שבת בשבתו: ומייד הרשה דרוש אחרי הרקב
 והמתה: זכור גדומט. אשר רהט. דרוש חשמל והוא מקנא: חשוק
 ושחוף. אכול מתוק. בריקה ולא תענה: טעון מלול. כלי חלול. במרכבת
 המשונה: יכרך אל. ויד לאל. בכל מקומות משולתו: סי חט. כבוד
 אלהים. ברום גבוהים. שבילי אש במעלותיו: לבדו דר. בעז גאדר.
 ערפל ישת למרגלותיו: מאד מקרין. מקום עירון. וקדשו במעגלותיו:
 גהר גחל. אשׁ יוהל. ושם הדרך מסלותיו: שאי ומדה. לאל נורא. כבם
 ממרבט שבתו: סי חט. עלי כסא. הוא כנשא. פני אריה למול בנן.
 פני השור. בהוד מלשור. כמו בקתב הגשתן: צפיר והלום. עשות שלום.
 באשׁ ובמים אשר ערבן: קדושים הם. לאלפיהם. ישמשו רבו רבבן: רשות
 אין לכלעין. ראות רמיו דרברבבן: שמן מעלה. והוא פלא. שער ראשו
 מאד לבן: תהלות כל. יתנו בקול. ורמתה השובתו. מייד חודש בחודשו.
 ומייד ישבת בשבתו: והיח וכו'.

כח חם עברי תינו. מערה, ל' הסרה כמו מערה פני (פסלי כה, כ'), ר"ל סכיד כל גזון נעם שמו.
 בסבט, מלחמתו. סיי חרש, ישנה ס"ו, כ"ג. הרכב ורסונה, מעשה טרכנה. סקנא, החשבול קחל עליו.
 וכוחת הדין על כן עושי יהיה ויקח שרשו סחשל וסמו (תנית י"ג ו"ד). טעון סלולי, ל' טענות
 וטענות, ר"ל חס חרש נעשה טרכנה חזי תואר אלת תנא ליי חלול כסם. סקרין, על קח עור פניו
 (שמות ל"ז, כ"ט). עירון וקרישה, שני מלחכים (דניאל ד', י"ד). גחל, ל' גחלי אשׁ, הוא סר די סר
 (ס' ו', י'). לסול כיה, פני אריה סכיון לסיל פני השור. ככתב הגשוח, כמו שכתב נמקח (יחזקאל
 ח', י'). צפיר סכנר, יהלם, כס חקן סכנה. באשׁ וסיס, יס כן הסלחכים אל חזי חס סהם אל פיס
 והקל' טעה גלים ניניהם כדחתה כדחיס תה יק ר"ו, וראה כמתוס חזי כ"ה, כ"ג. ישמשו רבו רבבן,
 דניאל ו', י'. רסוי די כרסיה, סס ו', ע"ג. סאר לבן, עשה סס. ורסתה חסוכה, ל' ס"א ו', י"ג.
 וסעו פה תחם וסעו כפיו תהלת סס ככל חזק וכל סת.

סחקיש, כ"ל יבשעיש. אסירוק, על חת ה' הזאת חוס (דברים כ"ו י"ו). ואסור סרי, סס"א
 תנת ואסור חיינכה. ערחד, תהלים ל"ג, ה'. ררך פרי תאר תו', ר"ל יק וננין יחלל שהוא פרי תואר
 חזי וסל לסחידת, כי כסי סהסחידת אחרי כי כסי סני סחירו כנקר, כן גכ יחלל יקוה סינו סחרי

לך נאור. כי עמך מקור חיים באורך נראה איר: וזר מקום כבודך יראך
 לכבודך בפעלים. חלונות מקטינות ומרדיות קיה וכוה לעלם. טעם חזק
 אמן צר ואור להתעלם. פי י: יתיה לך לאור עולם: יח מקבל דבירה ישב
 יסד שתיזות. גם ושמ השלם מהשתמש בשתי אותיות. לעבדה שם
 חדש בחדשים וחדשה אותיות. רנו שמם ברעיה י: היעו תחיות:
 מראש אמנה ולפנים גליות משבים בהשחל. נקבה הסובב גבר פרה
 שיר גחל. סוד גהוג עלמות בעלמות תוספות אחד חיל. עיר עולגו ישעה
 ישית הומות וחל: פה פקידה בחנם העירה ברית יינגנו. צמח צדיק קרב
 שנים תחדש שנגנו. תהלה מרא במלך וארים נסול שנגנו. או ימלא
 רנה ושחק פינו ולשנגנו: קרביעת פיה וספיר הרה חזק עורתי. פחד
 תדבר ותאשור רהישי ברותי חזרתי. וקמען שיר מטיבים כאו פים גזרתי.
 החזה קמן וצנה וקופה בעורתי: שיה

יצר לשבת בראשית.

ע"ס א"ב טחנע, יחזים ט שלמה הקטן

אל נשא. ארנן בהתעלסה. אמן עשה. אגיד בקנסה: בסוד קרה.
 בישר אתחברה. בראשית ברא. באר ולדברה: שיתרלב לעבוד. מלך

ליל גלותם נקד של הגולה. כי עמך תהלים ל"ו, י' יראה לכבודך, כנ"ל יראה לראוי. מסתעף
 וסרתיבות, חלונות אקוסוס חסובות של הנה"ט. כזה וכזה, ר"ל של נה"ט חזן וגם נה"ט שמי. לעלם ל'
 עליו וקנולס. טעם חזק, נבואת ישיה הנבית. צר אור, לנגב וסטה, עין רש' ימשה פ', ל'. כו ה'
 יהיה ל"ו. כ"ל וכסוק הוא נישעה פ', כ'. שחיות, היחיות, מל כי הכמות (תהלים י"ב, ג'). כס טעם
 השלם, ע"פ המדע טגא ניה"ל לטמא י', ט"ו כנע הקנה סין זש אלס וזין כסאו אלס עד שמטה
 זכר עטלק כלו. שם הרש, ע"ה וקוח לך זש זה (המיה פ"ג, נ'). סרשים וחדשה אותיות, ע"ה
 זש פ"ו, כ"ג. רנו שמים, זש ט"ד, כ"ג מראש אמנה, זש יד כספן חזק יחזל, ייזין רש' סוד ד',
 ח'. בהשחל, ל' המענה והלחה נחלשת, חרנוס מיתויה שזלחה (טעות נ', י'); יבלי אחד נדום
 כהשחל. נקבה חסובכ גבר, ל' היטה ל"א, כ"ג. ופה ענינו הנקטת סיבות האכזים יחדו יחדו פתק
 עד נחילופ. נחל, על' חל הנחלות (תהלים ב'), פרה שיר נחל, כנ"ל חיה גרם פזרי וכן גם כנ"ל
 אחד הגיה כן המניה, ולפי זאת תראה יש לפרש על' על' חיה החלות. כעלמות חושפות, ל' תהלים
 פ"ח, כ"ג. עיזין זש רש' עיר עו לטו, יעשה כ"ו, ח'. כרמס, נכרמס (המיה ל', ד'). ארים, שנד
 עקדת הנחם נקרא ארים כל ית"ל. נטיל, נהגן, כמו חגי ופאב וכן יזי כשיל מן עזן (סנהדרין ק"ג)
 וחזו שטס יתהלך חרנובו יזייל (אית כ"ג, י"ד) חזר דכבו חרנובו די ייזייל וזש כ"ג, פ"ו). או יסלא
 תהלים קכ"ו, נ'. והסימן הכן הלזן נעמד חמיסו שטס ברביעה פור. ע"ה סמס נ"ד, י"א. חברה,
 תישא ותשיב, על' שיצר על החתקה (ט"א ו', ל"ה). עורתי, כנה כשמיכות טן ענה"ה אהז חגר נה"ט
 לא נכחל נטקרא, ולפי היהדות כיה לנקד זנבה זנבה דגמת זגלה, עילדי וכן סטה גם דעז על
 תוספות י"ט נטדות פ' נ'. חכנס כקראיה הסודלת כיה עבתי וכן מוקד גם ככ"ו, וכדל כזה טן קווח
 אהז ל' עד יחשעה, וזין לשמות אחרי זש לו תנחם נטקרא כנראה נטכולל אקל עילדי ודעה גם
 למעלה דף 39. ברש, ל' יעשה ט"ח, י"ט. רהישי כרמז, על' רכסנו נחמים (איר ח', י"ז).

ובסעו, ונטענה החזק טעו, תהלים ל"ה, ג.
 בכנסה, נקבל. בסוד ברה, מיהוג, חתנכר ניוצר לכוד הכרה לכור ולדבר על סמכות מלא, ר"ל
 על טענה נחלשות. וז"ל דרה כה"א וכן כוא ככ"ו והוא כניו ליכחל ע"ה יבש כלנגה טה כחשה (איר

הקבד. קדוש: גְדֹלְפֶלֶל. גְבוּרָתוֹ גְמִלֵל. גִּיה וְלִיל. גְדֹלוֹ גְסֵלֵל: דְּרַשׁ
 כְּעֵד. דִּי מַעְצֵד. דֵּל יַעֲד. דַּעַה מִדַּתְקָצֵד: הָאֵל בְּחָשְׁבוּ. הַעוֹלָם לְחָשְׁבוּ.
 דְּהִיעֵץ בְּמַחְשְׁבוּ. הַמְשִׁיחָת בְּמַחְשָׁם: וְכֵה נִשְׁוֶה. וְדַעְתָּה הַשְׁוֶה. וְהַסְקִימָה
 בְּמַחְשָׁקָה. וְלִבְרֵאת הַשִּׁיבָה: זְמַנֵּי הַדְּרֵה. זְרוּ מְהֵר. זְמַן מְהֵר. זְבוּלֵי
 סִדְר: הַלְד הָאָרִיק. הַדְּ הַזְרִיק. הֵץ הַמְרִיק. חָלַף מְעָרִיק: טָלוּל הַקְרִישׁ.
 שִׁיעַתוֹ הַשְׁרִישׁ. שְׁמֻנִים לְהַגְרִישׁ. מְרֹד וּלְהַפְרִישׁ: יַעַד פּוֹצְחִים. יַחְדוּ
 מְנַצְחִים. יַמֵּן קְרוּחִים. יִסֵּר נְדָחִים: כְּנִס בְּאֵגְדוֹ. כְּבִירֵי מְדוּדוֹ. כְּהוֹיָדִם
 נִגְח. כְּבָשָׁם בְּפַחְדוֹ: לְרֵאשֵׁי הַנְּשִׁי. לַח הַרְשִׁיא. לְדַרְבּוֹת וּלְהַפְשִׁיא.
 לְמִזְרַע וּלְמַדְשִׁיא: מַעֲשִׂים וּמְנֵם. מְאִמֵּר יַמְנֵם. מְאֵרוֹת הַמוֹנֵם. מְרַחוּ
 מְנֵם: נַעֲלֵץ צֹעֵד. נְאִמֵּן עֵד. נוֹטְרִים מוֹעֵד. נַחְקָפִים מְדַפְּעֵד: סֵלַק
 מְחַבּוּאִים. שְׂחִים וְדֵאִים. סִמֵּן לְנִבְרָאִים. סִיר מְסַמְאִים: עֲרוֹךְ בְּדֵר.
 עִינְיוֹ בְּשִׁחַר. עֲתִיר לְסַחַר. עַמְדֵי מוֹשְׁחַר: פִּיעֵל בְּחִבְמָה. פִּקֵּד אֲדָמָה.
 פִּלַּט בְּיַחְמָה. פְּרֵאִים וּבְדַמָּה: צֵאִלִּים יִסְבּוּהוּ. צָפָה לְעִרְכָּרוּ. צִדוּ
 לְנִבְסָה. צְנוּעִים לְטוֹסָה: קְדוֹשׁ מְאַרְצוּ. קַעַע קְרוּצוּ. קוֹמְמִיּוֹת הַפְרִיצוּ.
 קָשְׁטוּ מְפַעְרָצוּ: רַק בְּשַׁחַת. רַחוּ נִשְׁחַת. רִשַׁת שַׁחַת. רִדַּת לְחַחַת: שְׁלֵם
 פִּעֵלוֹ. שְׁכַח בְּזוּלוֹ. שְׁבִיעֵי עֵלוֹ. שְׁמֹר מַחְלָלוֹ: תַּגּוּ שְׁפֵר. תַּמּוּר שְׁפֵר.

ו', י'). וטעם בסוד כמו נמרחם אל תבוא נכבי ר"ל נחמתי. גיה, יום, כעמן גיה חזכי (תהלים י"ח, כ"ט).
 נסלל, חסס. די מעצד, הכה לרחם מינית טעה בראשית הי עולד נחחו וישמד פיו ולטאו. דל יעצר,
 ל' נכרה על כל שחתי (חבלים קט"א, ג'). הדיעץ במחשבו, נחורה, בראשית נראש ב"ה גרמ סדר, סגד
 לבנות חרות את וטעו וסחנתו. זבולי סדר, כשמים. ארק, ארן היא ארקח בל' ארמית ונכה טעה כעל.
 יבג"י אחד הנסחא למרדכי, חר, לכן נלחזת האור. חרן חמריק, חני הגימס חמריק ונלחזת לתלום
 האשמים. חלף חמריק, חלף טעמי הטעריק ר"ל כרע הכרז טענת כרזו. סלל, סוכת האשמים, סוכה
 תתוב טללתה. הרקיש, הקטיל והחזיק, ודעה רש"י בראשית א', ו'. מרדו, ל' נחזק. פוּצְחִים, מלאכים.
 קרוחיר, זה הניבנס סל' זה קדחה נאפי (נכרם ל"ג, כ"ג). כרזים גרו, ישור נטרם כונן, אטר הקט"ה
 לפים האפננו לנ' חללים וחללי חמיכם למעלה וחמיכם למטה, ודו ועלו כולם למעלה וגו', הסיים חלנע
 קטנה וקטנס לנ' חלקים ונבג"י חיים נכרה נעל כרזם. רגשי, אחד טענות האדמה (ויקרא רבה כ' כ"ט).
 ולהפשיא, נס הוא ל' רבי כל חריות, כח דעו תתובו טאו וטעו נעלץ צועד, הוא כטעו. נאמן ער, הוא
 הדיח. סוכמאים, טעתי סים הטעורים. שחים, התינס. ודאיים, העשות, סל' כחזר ידעכ הנכר. וז"ל ודאיים
 וכן חקר נב"י וכתו עליו טס הנקדן עליון וז"ל כל הקורח דאיים טענה מדרך סכלל כי יסקלנו על דרך
 דאיים טיים דאיים טעם טעוטי בנין, חנה חוכנו חולדתם ולא קודתם ולא יסתפח נחלתם, כי דאיים
 על אהל ריאים בינים עינים כי הוא טן יד"א טהות כמו גי' גי' טעם טעוטי הל"ט וטהם חומר
 גונו עינים כן טן גי' דאיים. חן גי' נסתנה הי"ד נכרי נעטר האלף חכן על שקליהם הוא
 וטענתחם, ועוד החיה טן כחזר יד"א הנכר טהות כמו חם יד"א חם וכחזר טן יד"א חסר אל
 י"ח חם כן טן יד"א גי' על כנשי רח וטן יד"א יחזר ריאים יע"כ כמו כן טן יד"א דאיים
 וטרה היא זכ"ל. סמן, טעה להם טענים. עתו כשחר, הוא לויחן (חיוני ט"א, י'). לסחר, למעודה. טנה
 וטלה ח"א חכחיר וטביל (נחמתי כ"ז, י"ט). טשהר, טני נטן וכל' תהלים ק"י, ג'. פלח, להונית.
 כידמה, כהונה, סל' יום הלחן (בראשית ל', ט"א). צאלים יסכדו, היא הכהנות הנקרא ג"כ אד הכר.
 וטעו על חייט ט, כ"כ חזר חזר טס מנהיית היה. ע"ז לערכוה, גס נכ"י כן הנרה נפנים, חן ענליונו
 כענ הטניה 104 לעבסרה, להאטו לכסרו, לחכלו, טלחן ככוסם טן החטה (מכוח ל"ו) לכוס חיים
 (נדרים ג', ג' כ"ג) קעע, טל' בתי יקניע (ייקח י"ד, ט"א) ל' חזק. קרעו, טל' טחטר קרעתי (חיוני ל"ג, ו').
 קשטו סערצו, ר"ל טון לו טעלה עלמנה נסתת, טעטט. חרו, טל' טס יתנו (אופיים כ' י"א) חסור, תחת.

תת כפף. תאב עפר: שמרו להנחילו. לעם נחילו. מן בהשחילו. השמעו
התחילו: התענג להתנאות. הלוט יצאות. טוען מטאות. נוח מללאות:
שיתרלב לעבוד. מלך הכבוד. קדוש: הכל ידוק.

אופן. חמוס נו שלמה בר מרון.

ישאלו שחקים ושיחו לאדמה. לכם יספרו כבוד ורוע רמה. מותח רק
וחלד ותולה על בלימה. הגוף טפח ונפח בו הנשמה. אשר בידו גפיש בלחיו
ורוח. יוצר הרים וכרא הוח: לבדו הנה כפרם זימים. ועד לא עשה חג
שמים. ובאין מעינות נכבדי מים. בשום חשך על פני תהום ורוח: אשר בידו
מקום ממשלתו מעלה הציבו. ובדמות אבן ספיר תציבו. ורוח וענן ואיש
שם סביבו. נאור השם עבים רכובו. המהלך על פני הים: אשר בידו. הבין
כרום מלאכי רוח. וחיה נושאת אויפן ברוח. אלכל אשר יפנה שמה הרוח.
ושבים ורצים וטשים ברוח. להקדיש ליוצרים בנתת רוח: אשר בידו וכו'. והחיות.

חולת. ע"ס א"כ תסוף חמוס שלמה הקטן ענה בחיבת הים ואמץ סלה

אחשבה לדעת עמל ודברים יגעים. לפיה באבי נציה אגוש מפחדותים.
ברית קאים יסורים ונגעים נוגעים. ורשות רופאים נהנה לפגעים פוגעים:
גזו וגם גנוז מבישלי הפגעים. קרו אף היוקרו סרדו האפגעים. ררפי
בנסתרה ארד אצל מקמים. מהזרת שואלת מעוא השוכת מונים:
השאנגים כסח ובעמל אגוש אינמו. ועם אדם לא ינגעו אינמו. וכריאים
במריאים קא מחלב עינמו. יביעו ידברו רע ומר ענגימו: זאת העודה
ומצודה לא בישן. לב לה לדעת רק חדת לשן. חתול כס היזשם ונגע
ידשן. זה כמה שנים ישן נושן: מעותי אחריהם היתה לא פוסרת. כפתם
לגחלים ועצים לאש נפרת. ירעותך שפגי בשיכונה לא נוקת. וספרי
רפואתך מה תיגעי עושבת: כללי יפך כמפה לא ישלמת. כחן אם

כפר, הכנת הסכר כמטור למעלה דף 622. שפר כנו להקדיש ענה שד כ', ע"י נחילו, נחלמו.
בהשחילו, נחלמו, קלום, טענ ועלוד לך מלכות חון לתמוס.

מותח רוק חולה, זמים וזאן. על בלימה ל' חיון כ', ו'. רגוף שפת. חקן נוף על חיה.
אשר בידו, חיון יב', י'. יוצר הרים עמס ר', יג'. כפרם יוסים, נטרם החזנת הסנים. חג שמים,
רקיע השמים ול' חיון כ', יד'. ובאין סעינות, טלי ח', כ"ה. וכרמח אכו ספיה, ע"פ יחוקל ח',
כ"ו. נאור, הקנה. השם, תהלים ק"ד, ג'. וחיה נשואה אוסו, ע"פ יחוקל ח', כ'. וסשים, וסשים
מל' כנאר יעזו (חיון ט', כ').

אחשבה לדעת ענה תהלים ע"ג, ע"י. לסה סוכו, ענה יתיה ע"ג, י"ח. סרדו, מלשן כסחה
הכנתם (יכיה ט"ג, ו'). סונים, לשון ולא חונ. חיון חת עטמו. וכעסל, תהלים ע"ג, כ"ו. ו' שפת העיה
יכו', כו יתנה החוידים הסונים חויו. ורח לשון, מחדדת לשונה. סעוה, חזאים להשעית חויו סלחיס.

תבקשי השלוח מהלמט: לפת לפי אף פי קולמט. קרבתך לי טוב חולמט
 פלמט: מה לי ולכם מחן הדגל. אף המנפת פגל ולא התגלגל. נעים
 וטוב מה פתוק מתרגל. מצוי לרצוי אב לבן יפרגל: ספירת החשבונות
 אף לפי קלתה. וארכת בת עמי לא עלתה. ענין חכה לו מצבת גלתה.
 תצאת נפש תבת דוד לא הלתה: פתגם זה תרתי בלפי המצע. המפורת
 אשר הפיתי רב המצע. צור מדות שונות מדרם הקציע. פון מטלת מקציע
 ואספגנית הציע: קציע קמיע ממחה ולחישות מעלות. דברו בדוק ומהימן
 כפה מעלות. רוקא אמן לו נתכנו עלילות. אשר בידו גרחק רב תעלות:
 שקצתי חיי משבצת מרב קשת. טעונה פלפוט ורק מני דבשת. תבוע
 אשית עד יבשת תחבשת. אחר המכה צדקה לך תלבשת: שפוט למחך
 סרף עיניו תצפינה. לא לשתת ברוחיו דרבו תרפינה. כחוד דין לרחם
 מדותיו תספינה. הוא כאיב ויחבש ימחין וידיו תרפינה: המפליא לעשות
 עם ברא ואמל. קרובים רחמיו ולא כתציר קמל. טריה לרטיה יגלגל בו
 באמל. גם בתוך גם ינוסס חמל: יצוריו חבים להודות חסד גומל. גלי
 ים יחדים ונגנסים לגמל. הרך תועים יאשר יער וברמל. לבוטים ירפא
 ומחיר תבוש ועמל: פון ושמראלה עם גבון ותקם. תר בגף מכאובם
 וקבשר משקם. ונתחם לקטח ונכ בפה פורקם. רגלם המדברה וארבעים
 ספק צרקם: חזקו ואמיו לבקבם מוחלים לו הוים. קלדו לרכב בערכות
 מכלכל ידבים. הודו לוקר קדשו מוחץ רהבים. פעל זאת דעו ושבו
 ארזקים: עירח וכו'.

המילה סחטנת, עי כה יבני המינים. קולמט, טקלת, ל' קולמט כחמת (עבות ט'). חולמט, ל' עמידות
 מענין וחלטי (ס"א כ', ל"ג). מחן הדגל, לחימת הדגלים. ישראל, ישר, טל' חול' מה לך ליקה נפתול
 (ויקרא תה ט' ל"ג) שטעמו רעוע לנפית. חבת דוד, אסנת הקנה. לא חלחה נכ"י וכו'. מטלת, עד
 לחטט סטבה. ששן פסחח כן נקוד, ופירושו קביע אל חופא טוטחה, ועלת קביע טוטחה אל טטחה וע"כ
 הקו"ף נבאל, ורף משיטן חזר ל' סטנה זנת כ' ולא נקביע טוטן אלינו טן הטוטחה. ולחישות, לחס
 לרשאה. טראסי, נאטן. גרחק, כן כל' ארסי כמי הכנסו כלים לנחתק שלהן (יטאל כ"ד) טולח חטה
 טנרתקה (מרה ט', ע"ג). העלות, רפואות. טני רבשת, יוצר טטה טוכל לשטן כנמל. דנת הוא נג
 הטל (יטמה ל', ו'). חבוע, נקבה. ואמל, חלש. טריה לרטיה יגלגל, פירוש, טן נחמל עטמו יגלגל
 טריה לרטיה והוא נכ נתוך נפ, ויטרו טטחת רנה סוף פ' נאלח חמד הקנה' חין טחתי כמדת טר חס
 טהו טכה נחמל יבדח נרטיה, חלל חני טטה טחני טכה ט חני טרשא לכך נאמל ועבך אשר הבית נו
 חת היחור קח נתוך ע"כ. יכננה יג, נ' חין הקנה' טכה חת טחאל חלח חס כן טחל להם רשואה החלה.
 יצוריו חבים לרדוח וכו', ע"פ רכות דף כ"ד חתעה מריבים להודות חרדי חים וכו'. למל נלשון
 חטכו חמטנו. לבוטים, הטטיים נחלוחים בלבן חילי טחיים ילנכ (טלני י', ח'). חבוש, חסר.
 טרכם, טרייס אשר עברי טהם נכדן. מוחלים לו הוים נכ"י וכו'. ונתת חייס טתי טן ננומי יחיד
 יחיד ר"ל היות חסיר מוחלים לו ידבים, טלמן כולן על כ' יתכן (מהלים נ"ה כ"ג). דעו, לשון
 רנה וטטחה.

וזה פורט. ושן חזרק: וזה יורה חץ. לבכי מוחץ. וזה לוחץ. ואכן חזרק:
 ובני זמן. יעצים בחובך. ויתרן וקרן. זה לזה שזרק: הקילו משאת.
 קבר משאת. ויעקרו אתממע שזרק: ובפיהם פי באישון חשכי. יהיה
 דרבי. ובטחוני רק: אן גוראות. יד הקנאות. ולשם ולאות. ים
 הירבת: וכנן ס' נא: למה תישן. ובני דישן. וגיני יקשן. רדו רדה: נפשי
 נקטה. מעל ומטה. פי כי גטה. אלא אל דו: באמור אויבי. אך אני נביא.
 ורח אל פי. ודבר סודו: וקר האמה. קם על כמה. וקרד רמה. הביא
 עדו: וזה אל מקנא באשר שגא. פי שם יענה. עליו אידו: לא ילאו.
 מתים פי יגעו. ועינו יראו. עדי כידו: ובושה עדה. היא לא עדה. על
 ריק בדה. מלב דדו: ואת האקה. עורה פי בא. מעד ועבא. אשר
 קצבת: ובכן קדנא אתיבנה אתיחדך אשר אהבת: וסרכתני.

יוצר לשבת ראשונה של חנוכה.

ע"ס א"ב ככול תענה, וחמוס ס יוסף בר שלמה.

אודך פי אנפת בי ותשב. אנך הטית שועי לקשוב. איבתי בקש
 בעלעלת לנשוב: אבנה ואנכה ימי קדם. אשר קראני בנכתם אדם.
 אותם אנדה ולא אדם: אשיתה צרות ונקמת אנשיכם. אבח חסדי
 ומשחי נבם. איולי עמי בהקריעוני להרבים: יען ועד כוס פלדות. במו
 חזקים שגוס לפדות. כופת הראות בתוך עיר נבדות. קדוש:
 באי אכן קריעים ללשן. בחרי אף המלך לעשן. בעד להברית שרוצי
 גשן: בערה חמתו ותא בפתע. בלה בשרי וחיתי שתע. בוערים חבאתי

כחם לנפש (ויקח יט, כח). פורט, שוקי טל' ושרם כרסן (ויקח יט, י). ובני זמור, כחשית כ"ה,
 כ"ו. כחוכר, כחחמחם יחד. וחרן וחרן, זס ל"ו, כ"ו. שורק, קורח, טל' וזק לו (ישעיה ה', כ"ו).
 הקילו משאת, טל' טח דבר ה' (מלאכי ה') ר"ל הטח אחר נכחו הנתיים על האויים לפירענותם הקלו
 אותו וסוס. סעע שורק, יחל ע"ה ירעה נ', כ"ל. ובני דישן תני יקשן כחשית ל"ו, כ"ו. וכה, ג'.
 נפסה, קחני סדי, ל' סית י' ה'. נסה אל אל דו, ע"ה יחכ ס"ג, כ"ה. וכן האמה, ימעלל (כחשית
 כ"ו, י"ג). לא ילאו, ל' חלכ ורפין. סחיס כי יענה, כי יעש הקן אל תחית הסחיס. כידו, ארו
 (יחכ כ"ה, כ'). עדה, כחי לחוס ע"ה חמו (כחשית ל"ו, נ') לא עדה, לא תעיד עיה. על ריק כדה,
 על סחיקה סח כדה, ר"ל סחיה ריקה. ועבא, זמן.

אודך, עניו פייס זה ינחה ע"י חכיסון ספר רעיו, ועללת חניוכת, ועללת יחית, נס
 ספר הסקסוס ספר ה' פרח ה' ופפר נ' פרח ו' ח'. כקש דעלעלת כ"ל וכן ככ"י, ועלעלת חו
 רוח סברה נל' חרית וכן חרוב סעג סתנוד עלעיל סכוכו (ירמיה ל', כ"ג), רוח סברה, רוח
 עלעיל (תהלים קס"ה, ס'), וסירם חרוב, נכנת חת חיינו כחכר ינאק רוח סעג חת הק. קראוני,
 סריו: כנכחם אדם, ר"ל כחכר חחתי. איה"ס אגידה, כן נב"י ועיקר. ארדם, חזעכל. אבח,
 חת. נכס, חס. כהקריעוני טל' חכנו קריוהן (דניאל נ', ח') ל' טלחמת. להרכס טל' סרכסי
 חיס (תהלים ל"ח, כ"א); נס לפרעו טל' חרכס כחוכה (כחשית ל"ו) ל' חכה. שנוסי, טל'
 יחיס סחני (כ"ח י"ח, ס'). עיר נכברות, ירעלים ע"ה תהלים ס"ו, ג'. שסי טל' חל תחתי (ישעיה

בַּהֲמֹזַת לְדַחַע: בְּכַלּוֹתוֹ לְהַשְׁמִיד עִם וְלַרְפִּים. בְּאֵר לְשׂוֹר צָבֵא פִילָפּוּס.
 בְּרִית לְהַעֲבִירִי וּפְסָלוֹ לְתַפּוּשׁ: גִּזְרֵי מִי בְּחִזּוֹר יִפְגַּל. גַּם מִשְׁךְ עֵרְלָה לְעַל.
 גִּזְרֵתוֹ לְהַשְׁאִיר וְהַמְמָאן מִלְּסַגֵּל: גְּאֵלוֹ בְּפִתְרָבְנוּ וּבְאַלִּיל חֲדָה. גִּבְרוּ בְּתַמָּם
 שֶׁת לְשֹׁאֵיהֶּ. גִּדְעוּ וּכְלָה נִזְעָרֵי תוֹשִׁיָה: גִּבּוֹרֵת יִשְׁתִּים בְּגִיחָן מְלוֹ. גִּלְל בֶּן
 בְּשִׁדְיָהֶן נִתְלוּ. גִּזְרִים וְאַמּוֹתָם מִמַּעֲדֵל הַפִּילוֹ: דְּמוֹ לְמַגֵּף בּוֹכְחֵיהֶם אֶלְעָזֵר.
 דָּתוֹ שְׁמֵר וְעוֹ גְּאֹזֵר. דַּח וְיָבֹו דְבָרֵי הָאֲבוֹר: דַּבֵּב דְּאַבְתִּי עַל נַפְשֵׁךְ. דְּרֹזֵשׁ
 אֶדְרֹזֵשׁ מִבְּשׂוֹר קִדְשֵׁךְ. דִּם כְּמוֹ הָאֲמַנְתִּי וְאַנְטִישְׁד: דַּלֵּף בְּרִיתֵשׁעִים שְׁנָה
 אֲנָכִי. דְּחֹל אֱלֹהֵי בְּמִרְמָה תִּמְלִיכִי. דְּבִרְיָךְ כִּרְהֵ וְנִהְיִים מִרְהַפְּכֵי: הַלְלוּ
 יֵאֵחֹ צְדִיק דְּרַבּוֹ. הַבְּחֹר יִסִּיף אֲמִיז בְּרַבּוֹ. הַיִּשְׁיִישׁ בְּשִׁנְרֹו גִּהְרַג בְּעַרְפוֹ:
 הַעַל אֱלֹהֵי לֹא תִפְקֹד. הַצִּפִּיר וְהַשְׁעִיר בְּחִזּוֹנֵךְ לִיקוֹד. הַדְּאִישׁ וְהַתְּגַל הַזֶּהֶן
 וְהַקְּדֹקֵד: הַבֵּט וּזְכוֹר אֶת־קְלֵדְתְּלָאָה. הַהֲשִׁינָה עֵרַת צַלְעָה וְגִהְלָאָה.
 הַלְעוֹלָמִים תִּזְנַח לְרַבַּת הַלָּאָה: וְאַקְעָה עוֹד מִקְרָה יִשְׁבַּעָה. וְתִיקִים אַחִים
 תִּמְיָמִי דְעָה. וְקָלָם בְּאִישׁ בְּשׂוֹא נִתְעָה: וְעַל לֹא אֶקְלוּ מִזְבְּחִי. וְנִדְבָקוּ בְעֵשָׂה
 תְּגַל בְּכֹחִי. וְשִׁפְסָם גָּבַל בְּאַבּוֹרֵיחַ חֲדָו: וּמִחֲבַת נְחֹשֶׁת בְּאוֹר רַחֵם.
 וְיִפְשַׁח הַרְּאִישׁוֹן נְתַח גִּתְח. וְעוֹר רֵאשׁוֹ חִשָּׁף בְּתוֹתָה: וְמָם לְהַרְגֵּי שִׁשִּׁת
 אֲחָיו. יָד יְהִיר בְּעֶבְרַת טַחְחִיו. וְכַחֵם כְּבָבֵשׁ אֶלּוֹף בְּחִזּוֹיו: וְמָם אֶפְתֵּרָה
 הַשְּׁבִיעִי קָטָנָם. וְזָב אֶעֱשִׂיךָ אֵלָיו גַּם. וּמִנְתִּיק לִי לְמַשְׁנֵה קוֹנָם: וְחַ
 הַעֲלָם הַשֹּׁב לְסַחֵר. וְעַק הַרְּגִי גֵא לְפִה תֵאֵחֵר. וְנִתְתִי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל
 אַחֵר: חָם וְיִחַר מִשְׁלֵל רָשָׁע. חֲזֹק מְכוֹתָיו גְּלִי פִישָׁע. חֶסֶן הַיָּד וְלִסְבֹּלָם
 שְׁעֵשָׁע: חֲזוֹתָה הוֹרְתָם מִשְׁפָּטִי בְּגִיָה. חֲמִטָה נִקְשָׁה עַל גִּיָּה. חֲלָפָה
 וְתִשָּׁב רֹחַה לְקוֹנָה: חֲמִסִּי אִם גִּבְרֵ לְעִכּוֹר. חֲסִידִים אֵלָיו וְהַרְּעָתָם זְכוֹר.
 חֲנָן בְּרֹזִי בְּלִתְךָ זְכוֹר: טַפֵּשׁ עוֹד מְדוֹן מַעֲרָה. טַפְּשִׁפִּי אִשְׁרֵי לֹא יִמְדָה.
 טַפְּשִׁים יִזְנִי חֲחִי יִקְרָא: טַבֵּס זְכוֹר שְׁמוֹ יְהוּדִי. טַבֵּחַ וְקִרְוִן כְּמוֹ גְּרִי. טַרְיָה

פ"א, י') ות"י לא תתבר, ל' אצורה. והביטון כצ"ח המיוז נתנה וע"פ חס"פ נכ"ן קל, חס"פ חס"ן כן
 לדעת המדקדקים. לדחע, ל' תועה. ששך ערלה לשל כן המסחז כ"י ונב"י וביתא, לפסוק את
 העלה על גבי העטרה כדי לשללה ולא תבי נחלת. ובאר פסחים ברכה פ"ד הל' ו' וכ"ז לפרשה,
 לפסוק עלה אלס תחא עגולת העטרה נחלת. מלסגל, פ"ל סגולה. גזרים, נכ"ס. דת, דזכ. רבב,
 דיכ, מלשן דזכ שפתי יכ"ס (צ"ר י', י'). דלף, מענין דלף אוד (טאלי כ"ו, ס"ג), והפעם
 הביט בדשעות. דחול, לשון יחלה נחשית. חסליכי, תיענני, מלשן סלכי יזכר ענן (דחול ד',
 כ"ד) וכל' חול' הענן עגורה. הצפיר והשעיר, מלכות יין ע"פ דחול' ס' כ"ס. וקלס, ואכס.
 באר, חלש. ויששת, נקע ומרף, פ"ל דרכי אוד וישתחי (איכה ג', י"א). וכן יששף שחיל התנוס
 ופשו (זמולת ח' ס"ג, ל"ג). חשף, קלף ערו כעל חלש. בחזות, הוא כלי יין (איז ס"א כ"ס).
 טחחוי, פחשטחוי, מלשן חסלת נשוחות (מהלים כ"א, ו'). כחחוי, לשן חחיס (איז ס', כ"ו). גם,
 אטר, קונם, ל' נד וטועה כדרכי חול' (כדריס י'). חס, נחשטס נחחן חכנ. חסן, נחחוק, מלשן
 יחסון חח כאלומס (פטוס כ', ס"ג) ששע שטת. חותה הורחם, חלתה חסס. חסטר, לשן כדעס
 נחשית, ורכיס כודעות חרנוסו חסען (איז ד', ד'). חלפר, פ"א חלכס. געיה, יריכ.

ובקרת להכביר בשלדי: שדר טבילות מקוה מהם החדיל. טשו קדושים
 מעשיהם להבריל. טרתם סקרת גם להגדיל: יחיד ונשא שוכן שמים.
 ימן לבלם מקוואות מים. יען חסדיו מחדיו פעמים: יסף ידו לתעב המון.
 ידדות בית לאיש בזמן. ישכבה או תחלה התמזן: יתר זאת נתקעה
 לגדש. יחיים ארבעים וארבעה חדש: יהודה הסעה כהן הקדש: כנתמלא
 ספק ושדי תען. כגם חשמני לבת יתען. כנסים לחפה במשתה להתרוגן:
 כרערה פתחה הבלה. כוס מזנה לקראי הלולה. ככשו פניהם מהביט
 צלה: קבר יצף האח לעמה. כפירים קרואים פה להתעמיה. כנגדם איד
 עמדת בקדשה ערמה: למז השיבה נות יפהפיה. לי איד תיסחוני ברמיה.
 לערל וטמא תשיקוני המלה ערה: לבשה רח או יהודה. לבו מלאו
 גמרה ענדה. לחש ויקנא קנאה כבדה: לקט הדם ומיני בשמים. להקין
 כמו בגיל והנומים. להתעת עול פתחו משלימים: מרחוק בשקפם מזמרים
 ומתענים. מלל אלה השורים הפנהגים. מעתה יכנסו בנפומי ערוגים:
 משרתיו ומתערו חצה הגים. מתתירו ואחיו פנימה הכנים. מכבי יהודה
 גבורה השנים: מאסת כלעין הדקיר המונה. מעכו לנמרים רדף הפתנה.
 מתעם וכלם יחד לאליסדני: נסע ויאסף המינו להקמיל. נח קחוב מציון
 מיל. נע לכבי פיער וכרמל: נדכו העם לשוב למחוללם. נאנחים בצום
 וכבי בלם. נחמדים מפזו רגו בשלפולם: נבא לפלך הגמזנו אכזר. נדיב
 יועץ רבם ואסיפיר. נצרו חקם וציתוק בפיור: שושן בהאזין עליו הגעיר.
 שח להוקיעו כבודו להבעיר. סמך מבוא שער העיר: סחה סחר הקרית
 כאנחיל. ספי בראש זה אתחיל. סנרן משנאי תמור השחיל: סכבתני

כחיי בלחך ימור, עשה הוצע נ', כל' טשש, רל' הוכיך עוד טפסית הרעס הווא אהיה טרהה מדון טיאלול.
 טטטוטי יטרו, טטטו, טטטו, טטו יקרא, כל' חזי יקרא טטטו טוט, רל' כל' חלם יעשה כחוקי חוטים.
 טכס, ל' חקן, טעטוטינו, וקרו, ל' כרתה, ובקרת, טלקות, ככו ויקחל יט, כ', בשלדי, טנוף טל'
 אלח קימת (ס' ק' כ'ה). טשי, כלמס כרטי, סקרת, רחית, הרבסון, טר גדול כל' חול, ועקרו טל' יונת,
 וטד חיס כקרא כך חזב אל קתומקעו, העטטטו. לטרט, כחוקו, יהודה הישיש' מידע עד כי יהודה כהן
 הקדש הכיז אותה חתיר וקדר אותה, כנתמלא טסק, מלצר טק הרצע היה שלם ונתמלא סתו, והוא טל'
 חיונ כ' כ'ט, רעו, היה מרמס על יחולל, סחחה הבלה, הכטיסה טעליו כל עייה. ערוס ויחף ת' פחית
 ויחף (יטעה כ', ג'). הוילה, חתובה כל' חול' ככו זנרז דני הלול' טלי (כרכות ו' ע"ג). צלה, תולד
 יטיה, שצף, כעט טל' נצאף קנף (יטייה ל' ט'). לעטה, לעומתה, ככרטי, גדוליס ונככטיס. נוח ישהפיה,
 חמה יהודה, לבשה רוח, חית לכנה חת יהודה, ענדה, קטרה, לחש, נתיען, והגוטיס, טמות חתונה טל'
 ינחת כתיטוט (כתיטט ט', ע"ג). בטקטס, נדחוס, ס'ט בטקטס, והוא ל' ויספוק חת כפיו (כטטר כ' כ',
 י') רל' היו בטקטיס כטיס כתיטט, וכתעגיס, חקטיס וחוללטי, כתיטס וטכולות ת'ח כתיטן וכתננין (טמות
 ט'ו, כ'). כנוטס ל' דת וטנהג, טטטט כל' עץ, וטו זה טנילו ר'י כפויטיס יחוקט כ'ח, י'ח. טעכו לנמריס,
 טמות טקוטט, לאליוטרי, טהיה טר תח לטלך חיס, להקטל, להכמת, כיער וכרמל, טל' יטר כרטינו
 (ט'ני'ט, כ'ג). לטחוללס, להלרס, טל' וטכחז חל' טחוללך (דכרס ל' י'ח). רכס, טנהיג כל'ח חטולקט.
 חטטיוטיר, חוכה, רבעיר, נטר טו, להבעיר, ל' כיער וטלוס, כאנחיל, כאזכרנה וטענה גחליס. סיטי,
 חרטי, טנרן, טלק, חטיר השחיל, כטטר טהיניז דכרס טיטיס על טנלי להלך כעטס. השחיל, חוילי,

יצר לשבת ראשונה של חנוכה

בלילה היא יהודית. סודה ברוך וטעמה ערית. סתרה לעמה ולתן לפידיה:
 עיר וישביה פכשר בחזותה. עלצה ותלך עמה שפחהה. על יי השליכה
 יהבתה: עמדה קראש מתנות האויב. עליונותיו להפג וחילוי לדיב. על
 ראשו גמולו לחיב: עדי יסיה תצדו לפלך. עלמה שאין קמה בפלך.
 ערבה עליו ולהביאה הלך: פיז מה דרכך השמיעני. פשתה ממשפחת
 נביאים אני. פותרים עלך מלכי והצני: פתע פתאום בבא מחר. פגזוק
 יתעו העיר כפחד. פסעתי לבשרך לכל תאחד: פירה בדרבך במי חמקה.
 פקד חכר את אמתך. פרחי משפחתי ישרתך בביתך: צפצף כל שאלתך
 אמלא. צביוני אם תעשו. מלכלה צאצא בית אבך אעלה: ערחה לו אניני
 סדורה. עו להעביר קול וגורה. ערו מתגוע בעלקה המשתהה: צהל בסום
 מזון וברכר. עבאזי במשחה שמעים השפר. צוארו לעור שחה השקר:
 קפתו או שנת תרדמה. קרא לו הנערה לסגמה. קרקרו השביב וגישן
 נדמה: קמו חיש ופגו לדרבם. קלו רגל מעל מלכם. קדמו ורעו לאהלי
 סבם: קדאה וראת יי ומשכלת. קנעה גלגלתו בראש שקלת. קתו
 והביאתו להטיב תוחלת: ראיהו ולא האמינו לה. רעו לאיש אשר בקצפו
 תלה. רחש הוא ראשו באלה: רמש היא נדלו שקחות. רחשו ויגשו יגון
 ואנחות. רוף ומתנגם ברהף להמחות: רשו ותרו בלהלילה. רגון
 הנעימו לנרא עלילה. רחפם ופקדם בקסוח וחמלה: שחר בהקרון והבקר
 אור. שאגו בקול חזק ונאור. שמע ישראל יי לבאר: שחדים בשמעם
 המלת ההמון. שקרו להקרו המלך ולכמן. שזפחה מת משקב בארמן:
 שאונם נכנע והברח חרם. שחחו ותגרו בפחד אכרם. שובידם רדסם
 ודכום לפלחם: תמום והרגום תלי תלים. תודות והלל סינו סגולים. תקף

כתיבה ת"א שחלטה (צמח כ"י י'). ערית, נחה ועונה ומזוכה, על' לנכות לזקן מן הערות (כ"ק
 דף ו'). סודרה, עבב כמו נכס וסודר (מחלים י"ח, ר'). לפידיה, על לכיד ע"א. להפג, לנטל,
 על' ויפג לכו (מחשים ט"ב ל"ו) טפיגין טעמן (מטה י"ד). לדיב, על' וזקן כפ"א בפלך, נמדינה.
 שפחה, חכמה, שחרים, זבעתי שהיו שחרים ומתנחלים ענין כי שחר סבול יחזלים מין. פגזוק,
 ומחי קנלו חי' ובגווי (יחזקאל כ"ו, ט') כל"א אייבירעכער. כפחד, כח"א שחה בדרבך, אחו ל'
 יענה ס"ג, ג'. שרה, נערים כל' ח"ל, כמו פרחי כהונה (יט"א י"ט, כ') צביוני, רטיני. סלכלה,
 לא חבלה חת לאגזי ביתך חבל חגל חתם. צרחה כפ"א טחא, ומיכס ל' נעקה כמו סר
 נוח (פניה ח' י') הכים יטוחו (ישיב ט"ז י"ח). צו, טיה. צורח, כעצח לכס, והא לתי טרה נר.
 כסום סיון, על' ירטיה ה', ס'. וברכר, ורקר, כמו ודח פדכר (כ"ג ו', י'). קפתו, נגדה פליו.
 להטיב תוחלת, להטיב תוחלתן על יאחל סמו טלכיס לחזקה רחש הוא ראשו באלה, צדס, כנס
 נכסות החלה זוכ הוא רשעו אל חליפורה. רמש, לילה כל' חרשית. רחפם, כל' ועל נוחי יחזק.
 כרקרון, ככאלה. רבקר אור, הגיש זמן ק"ש על צמרת. שקרו, מחר. ולכסו, ולסתור. שזפחה, חלואה.
 כארסו, נפלגין עלו. אכרם, חרם. לפלחם, ענין נקשה ואכרה, כתי יפלה חן כחו (טליו ו' כ"ג).
 חמום, הבוס על חוסם. ק"י סגולים כן ככ' והא ל' חייג וגר, חו סאה על' ובי עת ט' (ט"א י"ח)
 כ"ו) ל' דגור ועסק. חסמו, ל' חסיס, כלומר לנטור הלל ל"ס. ונכ"ס חחמו, יוסל ל' תחום ונטל

הגם קבש משבילים: תמכו הלל לגמור שמונה. תכן נרות להעלות ברננה. תמיד בכל שנה ושנה: תאמרו היום שבת (ראש חדש) ותקבה. תפאר מענינם מענה ודבה. תעידה נצח כי לה המלוכה: יתדיה וידדיה קלה פקדה. כל נרמית שגבה לברה. משכי נדרים והכל יודיה. קראש: וכל יוד.

פ"ס א"ב

אפו.

בכורו אור ירית. במקדש קדש. גיה נרות נחה. דולקים בקדש. השב כנגים למחלקותם. ישרתיה בקדש. ודינה יקצו חזרה. תצבת מקדש קדש. טכם מצות גרות שבעה יערכו בקדש. פתגים קדושים. לבשי בגדי קדש. מעורת ודב בלה. גרתיה שבעה בקדש. שרד מכתבילים. עת תשוב בקדש. פאר מנבעה. ציץ גנר הקדש. קרב לתבואת. ראשית קדש. שובה ברחמים לעד הקדש. תתפאר ותתקדש בפי שרפי קדש:

והחיות ישוררו וכו'.

כל עקל ג' נ' תנושא, וחתיס שלמה מלש כחזיוס.

סאורה.

שגי ויתים. גברתים. בגן געול יצהירו: לראש קדתיים. ואמרתים. שתי עשרות יבתיהו: ועל מערה. בשהרה. כמו נרות יזהירו. הן בפתחה אל מול פגי המערה אירו: לקראמרת. ציץ גברת. אשר תיה כפיץ נוכל: לבן רבשח. אשר הישח. כמו אגיה בלי חוכל: וסור מראח. אשר ראה. זכרהו בעיר קבל: כמו יברתם. והושעתם. אזי על יד זרבל: זכור ורעם.

אקטו לו ח' ימים. חכו נרות, ססבר הכרות. חאסו, נחתכו, ל' תלושים חפואר, אחה הק"ס תאזר טעניה על גמ ופוכס פ"י יאחל סנאר נהס הדכה נן והטעה (זרס כ"ח, כ"ז). תעידה, ירחל סעיה נן. סקרוך נלרסם, כמו אנאר נבר פקדן (זעיה כ"ו, ע"ז). כל נרסית, חן דוטה לן. שגכו, חססון. לברד, של לנר, ר ל יחלון אלתס לנדך וחין זולתן. תרדירם, ל' דוד וחפא. ככרו, הביסן מחלל עוקת הסס כ"ה אז ככיר וסרה חת שבימו סכ"ט, וחז סוכ לרלות אור ז' נחת הסנאה. גיה, ל' טנה. תנכת ססיר קדש, נד"י תנת תקדס חוננה. סכס, סקן וסדר. נרות שבעה, חנת זנטה חוננה נד"י. שרד סכרבליס, מלונסו סג"י כהונה. סכרבליס ל' סניסה ולנטה כמו דב"ח ס"ו, כ"ז. לחבואח חאשית קדש, סג"ח יוכיה כ"ו, ג'.

שני ויתים, חמו על הכרנה אור לורע חסון סנספחא קהת, ועל העלכית אור לורע דוד זחא סניח לחס הנקח גס חסרת, וכפו סמבר וסלך נשימו. וסוסר על סכאקיס וניס ויתיס עליה, וחלה סני נני ילה (זכר' ד', ג' י"ך) כמו סנדה נסדנר תב"ס י"ד חן רפ"ז וססו סמירס נס רס"י נססוק ססח. כנו נעול, כמו ליסחל ע"ה סר ד' יסחיר, סוכי לסרת וסחון לעשות סדי אהיס אור יכתס סהס זמן ית, והוח כל' חירך וילהך (ינרס' ו' יג) כן סרתס יסחיר (חונ כ"ד, י"ח). שתי עטרות, נחר סהנה יחר סלכות. ועל סטרה דארורה, ח כנסת סרעל אור חיריה סילס חסונתס סמניה. ונספחח וענית סנרה זכ ססר, ח כנסת יסחל, דבה זכ יסנע, וקנה זכ חת י"ן, נסיעה חלו רכסס, וכסחיר: חלו חסלסיס וכ"ו חיריה, יחיה, סל"סכסכיליס חיהה כהר סקיע (דניחל י"ג, ג'). הן כסחנה יסחל. ח סול וכו' נסיער ח', כ' ציץ, כהר, סל' לן כר הקדש. כסחן וכול, כסרת יס חשג לבן הססח וכו' נכ"י חוד נירס, חאר הסחח וסס סהח קאני"ה כלי חונל". לבן הססחח, גססז נסן הקדס חס סססיס. חסח, כל' זחה לעסר נספ (תהליס ס"ד, כ"ו). ססו אגיה, כססניה כלי סניה. אשר ראה זכרהו, ססחח על הילחל (זכרה סגן ד'). אזי על יד זרבל, זכור ורעם

לְדוֹשֵׁעִים. יָגֵם תִּקְרָא שְׁנַת יוֹבֵל: וְשִׁים אוֹתָם. מְקוֹם אֲבוֹתָם. הַיּוֹחַ
 מוֹשְׁלִים בְּכָל־תַּבְּלָל: וּמַעַל יָד. אִישׁ צִיד. טַבַּעְתָּם יְסוּרָה: הוּא נִסְתָּה. מִמְּלָכָה.
 מִמְּשָׁכָה. לְעִיר צִיּוֹן תִּשְׁכְּנֶנָּה: וּבֵת כְּבוֹדָה. קָרַב עֲבֹדָה. לְבֵית אִמּוֹה
 תְּבִיאָנָה: וְהַצְבִּירָה. וְהַצְפִּירָה. בְּרֹאשׁ יְהוּד תִּשְׁיַמְנֶנָּה: וּמַעֲנֶנְפֹת. מַעֲלַפֹת.
 בְּרֹאשׁ אֶהְרֵן תִּקְיַמְנֶנָּה: וְהַתְּמִיד. אֹזֵי תַעֲמִיד. וְהַמְּנַחֵה תִרְמַנְנֶנָּה: וְהַמְּדַקֵּחַ.
 אֲשֶׁר לָקַח. וְלֹא רִאִיתִיו עַד־הַנְּהִיָה: וְהַנְּהוֹת. בְּפַעֲלוֹת. כִּגְי אֶהְרֵן יִבְעִירוּ:
 הוּא נִסְתָּה. הַנְּבִאָרָה. וְהַצְמָאָרָה. אֲשֶׁר תִּמְיֵד לָךְ תִּגְלִיל: סִמֵּד יָדָה. בְּקָךְ
 הוֹדָה. תִּנְקְרָא שְׁמוֹ חֲבָלִיל: וְתִכְנִיֶם. לִגְן בְּשִׁים. וְהַפְתָּם בְּהוֹד תִּכְלִיל:
 וְתוֹלִיבִם. וְתִמְלִיבִם. בְּדַר גִּיּוֹן וְהַגְלִיל: וְהַקֵּץ יִשָּׁר. אֹזֵי יוֹשָׁר. עָלֵי גִבְל
 וְגַם חֲלִיל: יַעַם אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ וְעוֹזְבֵי חֵיוֹן יִשְׁכַּר וְשָׂא יִאֲרִיב: יָאֵם פְּרוֹכִים.
 יָדוּ בְרוּכִים. כְּלִירוֹאֵיהֶם יִקְירוּ: הֵן בְּפַתְחָה. אֶל־מִזְרָג כִּגְי תִמְטָרָה
 יִאֲרִיב: אִיר חַדֵּשׁ.

ע"פ א"ב, ומקו חמוס שלמה הקטן בירב יהודה חוק.

זולת. אין צורך הלך. תכנית כל גולף. לכושל חיול חולף. למכושיל חית
 שולף: בער שקד לסלף. עם דת אלף. מעט פחד חלף. גבר מרב אלף:
 בפעי שידות בר. שלש עשרה פרפר. ראות ברכות קבר. בענוי נפש
 גבר: דבר שם יקר. כלמזכיר ידקר. ואז לרב דקקר. מחד פפוד בעקקר:
 הערים סד בלעל. להוגי חז על. מסוך סף העל. חיימו המרר והרעל:

לדוֹשֵׁעִים. כל זה חינוכו כ"ו אחד חלל עם הנוכח, כמו זכרון והשגחה עם הקדש ב"ה יגל. כמו
 זכרתם לקח שנשים שנה של גלות נבל. ורובבל, שהיה טעמו יהיה טעמו המלכות. איש ציד, שמו.
 סמסכה נגלות. וכת כבוד, יחולל. כרב עבדי דת קמים, של ועבדי דתה (נגלות כ"ו, י"ד).
 והצבירה, ל' כח והיא המלכות. והצפירה, העשרת, כמו ולמלכות חשמה (שניה כ"ח, ה'). בראש
 דוד השימנה, כ"ו אחד גורם כלן חקיסנה, ונחמו הוא חסימנה. מעלת, פשטת. והצפירה,
 שכן המטה. ולא ראיתיו עד-הנהיגה: ויבטרו, יליקו. חילול, תחלל. נאמנות. כן חודה,
 הוא המטה. חבליל, דה, ע"ג הכתוב ע"ג ע"ג, י"ב וחסימם, כן כמי כ"ו ועיקר. יגן כשם,
 כמו לחץ יחולל. חבליל, תבאר, מלזן כליל יח. והגליל, כמי כ"ו ויר לילי והיחולל שיה שיה
 עם חלק חזק יחולל כנקודת גמולת. חק שר, כמו שתיקן דה עניית סטורי בית הסקד מיוא
 כן ישר לו לעתיד לטח. עלי נבל, כ"ו אחד, עלי כמח. ועם אהבי ששך ועוזבי חוון שקר
 ושוא חליל, חחו וס חינו כ"ו אחד, וכ"ו אחד גורם, ויש עוני סך יחאצי סך את חליל.
 חוים, כ"ו אחד ועם. פרוכים, לחוים וחוקים, מלזן ענדו טח כשך (שניה ז', י"ד). כל חוידים
 יצירו כ' הם זרע סך ה' (שניה ס"א, ט').

אין צורך, פירוש, חין נדר תחת מי גולף כל תכנית, ולכן הקודר די כחולס חיל תכנית
 של כל יגולף כנרי לשן פירי. והוא לשן חקיקה כחריית. לכושל חיול חולף, ע"ה ונכזלים חחו
 חיל (שמחל ח' נ', ד'). וחטר חולף ע"ה וקח ה' יחלכו כח (שניה ס', ל"א) וחיל הוא כח.
 לפשיל. כורס כלון לולבו, והכוונה פה על חנטייכס. רח שילף, חולן כמז וחימו. כעם פרח
 חלף, טעם פרחי כוכני בית העקד, שהם חסונלי ונני. חף, בית הסקד וע"ה כני לחלפיות
 (זר ד', ד') הנחה על בית הסקד. ופעי. נרות כמו חופר נוסן (הכלת ח'). שלש עשרה
 ברכה, י' כרעות פרנו וימס הנבל (פחת פתק ב'). נקר, עיר חת עניית. לרוב דקקר, רחם
 הפקירי ענטס וכפרו נטלות הנחה להלן כהכלי היונים. חן יעל, כמי לחודה ע"ה ע"ה ה',
 י"ט. כסוך סף רעל, לחווג להם סם סחעלה. ורעל, לשון סם סחעלה (שניה כ"ח, י"ד).

ועוד הוסיף מעל. לאל מחדד שעל. בטל עוד מהעל. קרפן תמיד מועל:
 ורע קדוש חרין. תבמו בלי מרין. גזור אצבע הרין. כותב פתבת פריץ:
 חבול טמאת שרץ. גן נעול השרץ. ישהוק אסוף הפרין. זפה ספק ארץ:
 קטנו חתולי ילק. ומורי הבקה והבלק. כגץ על צפור דולק. גזולי בתר
 והמלק: קדו כהבבבי עלק. חרחר ריב וחלק. עקור מתן חלק. חג ומנוחה
 דולק: כנויים ישפנו סלע. הימרה לתניני גלע. לבאי שן ומתלע. תבואת
 קדוש ילע: לאיד הקינו צלע. גטוש מדני גלע. בישר קדוש קלע. מעם
 משול תולע: נדת חמס נמלו. בן גמול הנמלו. בסוף יאור קמלו. פראש
 שבלת נמלו: נטיון רעות נפלו. בל יוכלו שפלו. פקש יבש אכלו. פלו
 בעשן בלו: סוד שם להלל. תמור רשע מתחולל. יזמס הפך לליל. בכן
 יגמר הלל: עו בכן יתמלל. מפי יונק ועולל. למשבת צר ומתעולל. כל
 הנשמה תהלל: פלגו לשבעה חלוצים. וקבעו שמונה מלצים. נגד שקודת
 נצים. ותקופת שנת קצים: צערו בעקרבי עקצים. וצערו בגמלי שקצים.
 לדמו בעצי הקצים. דעכו באיש קוצים: קהלים נוסדו מדני. בשגים עשור
 עדני. רב ריבם יי. על חיבבי אבדני: שפוט בן דיני. אין עוד וולתך אדני.
 האבד בן וידוני. פלאיבך יי: שמור לפי מלים. דמ הקושב קובלים.
 שחד נף ברולים. תחיל רחמי בעלים: יציאת חם הלולים. וקרע דין
 הלולים. חזות קרוא במוהללים. מי כמכה באלם: עזרת וס'.

סוד שעל, עשה הדין יי. יא. מהעל, מהעלות. החרץ להחמס ולהמחוס. קלי טרין, סונוס.
 פרו, כתי ליתחל עשה ויהי ניון נבית פרו (כוף חת). שחוק אסוף, טל' כמשה קדוץ דל
 פרו ד', וכמנהיגה פה גרמו סונוס להמחוס ומה חנוח מחר. חרנוני ילק, אם מין חרנה ויקח
 יא, בל' חול' ח', דל' ופס הוא כתי ליונים. הבקק והבלק, ענין כליון טלון נחוס כ' יא.
 והמלק, טלון המלק חת חלוא (ויקח ח', טו'). סברבבי עלק, כחש המיחנס ועמ' לעלוקה
 שמי נטת (טעלי ל' ט') ש' פלח רש' גם נערונין ק' י' נד' וכל איכל תפחה. חלק,
 סתלוקת. עקור סונו חלק, לעקור חג הסכות ובכינו עלות חל' היו מדינס ס' מוח לטחת
 ניה השאנסה, יחזו נל' מתן חלק עשה חן חלק לשנעה וגם לשנעה (קהלת יא) הנמס נערונין
 ק' פ' על חן הסכות. כנוים שפני סלע, ריל' חחוס המכונים שפני סלע הסחה וכו' חוסו
 ליונים שנקדו בשנים כחכוסות סוף פ' שמי. לבאי, חרות. ילע, ל' בליעט (טעלי כ', כיה).
 לאיד הבינו טל' חזית ית, י' גלע, ל' גלוי (טעלי יא, יד). כשר קרש, רטו למילה עשה
 דינס יא, ס' קרע, הסנה. משול חולע, יציה ט' יא, גמלו חומוס ליתחל. קסלו, נכחמו.
 נסיון, עשה כ' נטי יליון רעה וכו' (תהלים כ"א יג). בלו בעשו, תהלים ל"ג, כ'. פלגו, החסמונחוס
 יחלקו לו חסות. שטג, ח' ישי חסבה. מליצים, כתי לחסומים. שקודת נצים, הסנה היו ט' ו'
 קנים וכמס' ו' הסכות. ודג הסכות נתקופת הצנה הוא ח' ימים וכנגדס ח' ישי חסבה. וחסר קודת
 נים טל' שוקים כמחיה וחדה (שבת כ"ה, ל"ד) וכן הוא פנה. שפני חומוס הביחו לעו ומה על
 יחלל. יציעו הכז עליוס נער. רעבו, נרפנו. ול' פסוק נתהלים ק' ח', י' סרני, חזית החסמו
 עוד העם כדום גנים עיר, ככחית כ' המקנאים פס ל' פרו י' ופ' גם כמלת חסמה פרו
 י' י' וידני ככל' כש' דינס החימים. לפי סחים, שטר העלים על פי. הם חונק. קובלים, הכועקים
 חלק, והיו טל' קובלני טל' חול. חוני בעלים, חרמי העל, ריל' עיני ע'ו. יצאח חם הלולים,
 יצאח סרני. מי כמכה כאלם, כן הללו ובחוו החסמונחוס נגדס על חזיכס, וגם היה כחוס פסוק
 זה על תלויס.

יוצר לשבת שניה של חנוכה.

ע"ס א"כ בשול וכל החזק מסיים נ"ל הכתוב והטק חמוס סגסו ברכי סכר היה חזק.

אודך כי עניתיני. וחיתני ולא בליהני. איכזי לא שמחת לי. מואול העליהני. ארומקה יי כי דליהני: בנה מרחוק לחק חק דבר סבון. בטרם הביאנה חדשות הודעה אמת בון. ועוררתו בגד ציון על בגד יון: גאלתני מראש מקמר ולכנת פיבכת ואון. גם בו מיון מעולה סועלי און. מכור שאון מסיים היון: מתודה תע חק רשם מנעו לישמור. נתחני חלק שקעה ושמונה הלל לגמור. למנעח על השמינית מזמור. קדוש:

דברת מלכות שלישית חלם חמדות בארזים. רמדת נמר ולו ארבע קנפים להרשים. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: הראה שנית עסיר גדל ועצם להתאימה. הקנן הגדלה נשברה וארבע תחתיה להתקיימה. צפנה ונגבה וקדמה ונפסה: זה החלם לעשות במשול בעלי מדני. ויצא חקוק בקרן השור ובקרית אפרני. אין לכם חלק בני: זר סלך עו סגים משישק וששק. ותר למשגרו גורותיו על עמי משך. חכם אתעז כל הארץ והמשק: חשב להקר החדש ושבת ידתי דיני. חק ויעבר קול גם במכתב רשם מוקדני. ואמר הם כי לא להזכיר בשם יי: מכסוסי חסה וקרית נעד ויהרגו קוקמגר. שודדים נוקדו ברתאקף עם בשגוס להסתגר. קול רחום ואור גר: יעצו לבטל סבילות עם בזו ומשסה. חמו לעשות

אודך, ע"כ תכליס קי"ח, כ"ח. ארוסטר, אס ל', נ"ל כנח סודוק וכו', סוסן חזק כנר חזקת וכחנת סודות פרס טולנה נטולת וכרה (ס', י"ג) זניח ועוררו בגד ציון וכו' וכו' נלחן הסגסוליס על סומים סיכסח וזון, ערס ע"כ יחזקל ל', י"א. סיון סעולה, זה סכל. מכור ששון, חכליס ס' ג'. וזנח לסלכות יון. סנורה, הלכת הנחת כסמיה. רג, ימי חזיסו, חק, טון סילה וזנח וזל דערים גבס חק ליכחל. חס, חכרת סס אסיס. נחתי, כסר סה סחיסוס חסנ לססע סטמי חמה נחת לי חלק אטעס וזענב, וכו' ע"ה קזלת י"ח, נ' הנחה על סכנת הסיסיה וזענע ימי ססז וזענח ימי סכות. למנעח, חכליס י"ג דברח וכו', על זיזות מלכות יון סחז סלכות סלזיסה כנר חלם דחלל חיס חסודנת נעזוכ וזרו אחרי כנר (דחלל ז', ו'). וססס, כחזית נ', י' עשיר, גם זה נדחיל ח', ח'. ויצו חקוק בקרו השור וכו', ע"ס כ"ר ס' נ' וס' ס' חסה וז' יון סחזיסכ סיסיה סל סחלל סנחחיס סיסיה חוסרת ליכחל חסי על חק חזי סזן לכס חק כחזי יכחל סכל וזחח גם כחחוסט סף חוריע וזיזת רכס ס' ס', גם כנעלת חענית סין חק נ' כחזי וז'ל נמי סלכות יון סיה סחיסוס סערת סל חזר וסלחן סותן על סחזי ס' ס' ס' ס' וזל סחזי כחזית יזל סחזי סחכרת וסרן כזיר לעז' וכותיון סל סחזי סל חזר ועל סחזי סל חזר סלחן לסלחן חק כחזי יכחל וכו' וכזעניה יד כני חסוסלי סלחור יום סכלוה סלחור יום סחזי. סלן חזיסוכ. סחשק, סלן סלרס (ס' ח' י"ח, ס'). וששק, ככל (דסיס כ"ה, כ"ו, נ"ח, ס"ח). וזכס, ססות י', ס"ה חסכ להפר וכו' נ"ו חזר חחור זה כה לעזו, "חזס וזנח חס להכר חוסל יזכס, חק ויעבר קול גם כחכנת רכס, יזכר סס כ' לז להכיר כסס". וסכר חס, כחוס ו', י' קוסכטר, חז סעסס וסיכר חז סחזיסוס (Quaestor ריכסטר). כשטוס להסטר, כחזר עזו סחזיס, סל' וזכס סחזי (ס"ח י"ח, ס'). להסטר, ל' חזס חחונרת כסכר (זכר נ"ג, נ') ססס ל' סזיר וזחוסכ, קול רחום, יזיסה כ"ה, י'. וככ' חזר חזרו זה כו' סלסון, "עכסוסי חסה יזיסה טעז יזכנו קופסטר, סחריס טסזו להחסיכ כזיר חל ויעבר. קול רחום וזור וכו', וע"ס חסיכח חזר נחזר לכיס כיוסלטי כעטת סרן ח' סכנה ה' עכרת, קול סירס בענר (לז בעיר) סססה סס, חזר כנר ככיר חיל עטע סנן סני"י ינעלח סחזר זה גם סכני סכרדק ל"כ נ' חק סחסיקס סחזיסלטי בעיר יז סכני כורני, יזן גם כענת חענית ס' ו', ולסיס חס סעקר בענר כחזלטי וזחז כורני ככלל. וכו' חזית כעטני כרת סילה סחזי גם סס חזרו חוסה לזכ כס חקירי חל ככו' סיסד חקלירי נ"ח סל חוסכה, "כחזר כנר ככיר חזי חוס כרת סענת" וזלח חס חקירית סל חקל-

נְבִלָה אֲדִישָׁה בְּמִרָם תִּנְשֵׂא. לְשֹׁכֵב אֶת־דַּבַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: בְּגַם
אֲלַעֲזֵר תַּנְּה בַת כְּנָנִים וְחֹזְרִים. בְּגַם אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם לְמִשְׁתַּה שְׁמָנִים
מִסְתָּרִים. כִּי בֵן יַעֲשֵׂוּ הַבְּחֹזְרִים: לַעֲיִנֵי הַקְּרוֹאִים יַעֲלֶת חַן רֹאשָׁה פְּרָעָה.
לַיְיָהּ מִסְכָּה בְּדַמְעָה עַל אֲדוֹת הַרְעָה. וּבְתַנְתַּת הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרַעַה:
מִלֵּל יְהוּדָה אַחִיהָ תַּנְּה לְמַה תִּבְכֶּי. מַה לָּךְ אִפּוֹא בְּשִׁכְרָה תִּשְׁתַּחֲוִי
וְתִשְׁתַּפְּסִי. וְתֹאמְרִי לֹא אֲדָנִי אִשָּׁה קִשְׁת רַחֵם אֲנֹכִי: גְּבַל פְּרִיָה עוֹלָל לְבִי
בְּיָזִים חֲפְתִּי. נִקְצָאתִי מִחַלְּלֹת אֶת־אִבִּי וּמִחַצֵּאת לְשִׁרְפְּתִי. וַאֲנִי אֲנָה אוֹלֵךְ
אֶת־חֲרָפְתִּי: שִׁיחַ מְרַת גִּלְשֵׁשׁ בְּכָבִי וּבְתַנְנוּגִים וּבִזְעָקָה. שָׁם אַחִיהָ לְלִבּוֹ
וַיַּחַד תִּדְדָה מִזְעָקָה. וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה: עֲצֵה הִבֵּן לְכֶם בְּקִנְיַאת
עוֹשָׂה נֹרְאִים. עַמְדוֹ הַשָּׁרִים מִשְׁחָרַץ כְּעֵן חָטָא יִרְאִים. וַיַּחַדְדוּ וַיִּקְבְּוּ כָּל־
הַקְּרוֹאִים: פָּעוּ חֹזֵק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמְנוּ וּבְמִשְׁפּוֹחֵינוּ. פָּרַתְחַלְלָנָה בְּגוֹתֵינוּ
וַיִּתְעַבְבוּ כְּנוּ מִשְׁחֵחֵינוּ. וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֵיהֶם: צָבֵאוּ פֶתַח
אֲרָמֹן הַגְּמֹן מִעֵזֶן וְכִלִּי. צַהַל לְקִרְאתֶם וְאִמְרֵי בּוֹאֵי לְבָרְכָה אֵלַי. וַיִּקְרָא
הַחַיָּא קְלָאִישׁ מַעֲלִי: קַפֵּץ יְהוּדָה וְאִחָיו בְּמִדְמָה כְּבָאִים לְחַתּוּנוֹ. קָרַב
וְלָקַח אִשְׁרָה הַעוֹמֶדֶת לְסַגִּי לְשִׁטְנוֹ. וַיִּתְקַעְתָּה בְּכַסְטוֹ: רֹאשׁוֹ כֶּרֶת אֲלַעֲזֵר
וַיִּשְׁלַךְ חַצְיָה לְגִזְרָף. הָאָז עֲבָדִיו כִּי מַת אֲרוּגֵיהֶם וַיִּגְסוּ לְהַדוּף. וַיִּקַּח אֶת־
אִחָיו עִפּוֹ וַיְרַדֵּף: שְׁרָדוּם וַיִּכּוּם וַיִּפְתּוּם וּמִתְעִיָּהֶם הִתְרִידוּ וְהִרְגִּיזוּ. שְׁלֹטֵנוּ
הַיְיִדִים בְּשִׁנְאֵיהֶם אֲשֶׁר־אֲתָם קִוּוּ. בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיִּבְזּוּ: תִּקַּף הַפְּלֹךְ
וְדָבַר פִּילוֹ הַטֹּיֵב וְהַמְּבַחֵר. תִּשְׁוַעַת חֵץ יָרָה בְּשִׁרְיוֹ וַיִּקַּב חֵרֵי. וַיִּפֹּל רַקְבּוֹ
אֲחֹד: מָכָה וְנִשְׁכַּר עֲצוֹמֹת כֶּרֶח וַיֵּצֵא יַעֲזָא. מִדְּרָז עֲבָדִיו וְלֹא־פָרְצֵי יָם

לחטטה אר סוכר הנהגת טיפוני הלכות חטטה פרק ד' סטן א', ולס נטלה חטטה. לשכב, בחזית ל"ד,
ו'. כנס אלעזר, כל ענין זה יסודו נגלות חטטה פרק ו'. כי כן, אפסטים י"ד, י'. ובחזית, שמואל
כ', י"ג, י"ט. וימסר לא, ג' א', ס"ו. פן יחעולל ב', נב"י פן יתשלל כ'. ויסוצא לשרפתי, כדון
פוטג טג כהן זינחה. חמי אנה, ג' י"ג, י"ג. ויכר, בחזית ל"ח, כ"ז. עפרו השרים וכו' ע"ה
ישיב כ"א, כ'. ויחידו, ס"א א', ס"ט. וימסר, בחזית ל"ד, ל"א. צבאו, בחזית. רבמו, אלטון. וכלי,
רשע וחזק רע, כשו ולכלי לא יואר שוע (ישיב ל"ב ה'). צהל, נשא קול להנה. ויקרא, בחזית ס"ה,
כ"ז. וב"י אחד כה מסח תרו זה, "נחא פתח חרטון הגטון מעדן בעליו, נהל ויחיוס פניס ויחטר
סס לחילי, ויחז טעלה כל היסודים עליו". קרב ולקח אשרה, נב"י אחד גורם, "קרב ולקח חטונה פ"ד
השערת לפסס". ויחקרה, אפסטים ג', כ"א. ויקח את, בחזית ל"ח, כ"ג. באו על, זס ל"ד, כ"ז.
חקי הפלך, הסלך חנסיכס אחרי אש טה נעשה לטענה ולכר נחא בחחוק טחז. ירה הסס יחבר.
בשריו של פיל אר רכב עליו הסלך, ויחסיפן ס' נ' פרק כ' יסודר הסעצה סה"ל, ויעלס חנסיכס
חכב ויחקי ויחקי וס' וילך עם חילו חיל גחל טחד ועשו פילים רכיס יודעי מלחמה וסחנה כד טחד,
ויכי כדק ויפטר רכס טעול פיל ולעק הסיל ויחזו החוסים ויחלנו ויחזט ויחכס את רכס ויפול
חנסיכס טעלי ויחטטה כל טעווחי וכו'. ויפול, בחזית ס"ט, ס"ו. ולאפרכי יס, ולמדיסת היס.

הניסודו רצוא. והשב בבששת פנים לארצו: גלחמים באנטוכיא עיר גדולה
בעם זדודים. נצחו כנים יתאי צבא בשור כמדיים. וישמעו אתקול יי
אלהים: חילת יישבת יחד תקועה לתעעיר ולהסעיר. חרבה עקרו תעקר
קסרי בת שעיר. על בן קרא שם העיר. מאז בקשוה קצני בשם יי גסי.
מספת שם נקראת אידת מצרל נשיא. והנה באלף בידדה ועקרו כביסוי:
ברלקר בן צר וערו וערי דירתם. פרבים יושבים לסני יי ולמדו תורתם.
בדעריהם ובמידתם: רחמים עשו בשנאיהם כרעונם כמשפט אדונים.
חדו בשנאיהם ועבדום וענו מדינים ומדינים. וכני יון אלישה ותלשיש
בתים ודנים: כעבור נמקרו לונים שנים מאה ושמונים. ברצי בקר
להתרפס יאסיו חשמעיה לחשמנים. נהגו לאצר המלאכה והב דרפמנים:
ידידות מסלקת פהנים וגוי קדוש המקבר. ישבו מאה ושלוש ולכו שלחו
קר. מנחח ישיבו מלכי שבא וסבא אשקר: מחמשים חלעו תמשים עד

וישב, דמי הימים ל ל"ב, כ"א. גלחמים באנטוכיא, ר"ל כוזן אחד היו גלחמים נמר חנוכיות וח"כ
היו גלחמים בעקרו וקסרי. אשדום, גמי רות, טל' זהוסי הלג (טטה ט"ו נ'). וישמעו, כרלזית ל' ח'.
וכי' אחד חרוז זה מה לאונ, "נגילת דרכת קצת נחון המואר, נפית יד כערוף אזי כוקם כמכור,
הנה כחונה על פטר סיג", ורמו ט לטרת ענק יד ערוף חוכך. חילת יושבת וכו' חרוז
זה ובא אחרי יסודו כמלה דק ו' וסם אחת זהו קורן אותה אחרת כמלה שיר, וכמלה תערת
מק ג' קרא חוכם כמלה שור. אשדום טטה אכח כפיית כמלה שישא למרו מענו אכח למרו
כנוסחא כמלה כמלה שיר וכעור אזי כמלה הכו חל תנה נשיא הדומה לו כמסמעת. וכני יון
כרלזית י', ג'. ברצי כסף תגלים פ"ח, ל"א ל"ב. נהגו, ערוף, ט"ט. ישבו מאה ושלוש, כסף
כמלה חנוכים כחונ ויקבלו השלכות בני חמוכא וכני כניהם טהנת הולת עד חרן בית כחללים
טחפים וסם שנים עב"ל ותאמרו לו אים כוונתו של מלכות חמוכאים כערוף מלכות כודום והס
לו זנה, כי מלכות הודום כמלה ג"כ ק"ג שנים. סנחה, תבלים ע"ב, י'. מחמשים חלעו
חמשים זין אל חמשים רפה ורעמו טווינים וחלופי טוטז כמו וחמשים עלו (אמת י"ג, י"ח) וחמם
אחד הנוסחא כולה טאנה וכה עס חולת: "ס"י בית שאיו ופניו כקמחה ופ"ח" טגרים נין כמלרים
כמלה ערת חחלה, שכי העמים הנעשים כחלה. ככחו יד גדיכי פ"י יין ונלחמם, ככח וכיכמוס למשח
הס טכח כחמם, וירעם ויכח חחמם. ויקים יכח מודת ניון חנה כערה, יכחם כרמם טכח ויכחו
גדול וערה, וינחיו טן העיר. רודים ל"ח לשנים יד הכית כנח [... כחן חסר עד ...] אנה ועלה
הסוך לפניהם כמלה ויענה. הידים גררו אל עמה כרלותו לטלחת, לכען חוקי כדקוי חדו לכממם
כמחחיות, למחחיות למלך ה' כחיות. כמחחיות תקנו חוכה חף כשפר וק"ו. ושמיכ אונים ליוחן חוק
קשי ככליון, והוא כן לאל עליון. רבה הדק כחיו חוכה חוכה חוכה חוכה, וסם כחל קליל כקודר חל
לחוללים, והאם קצב רחע מעללים. חומר גחור ככי צרית יסוד וישיגים. וחת פ"ח חסול כדי פרטסכ
כמלה ינוסף יד אר בת ליון גענת ידלם. קכח כחונות יד ורגליו והחיו קקדו, כערי העד עכו ט
קשה כענדו, חלו על הען של חסר חל יד. סיסד שיטת תדחת חלן סניג וחיכב, כרים חסר נטו
כערה כחוקה וכלחכה, וכי כחלחם חוחם החוכה. וכל חכמי העונח חסר חמשים יורים, טכחם כחיות
כסומית ג"וים ככונים, ולקחו חכמים חחיות והכילו חל חחת האכמים. ונחו כמלללים וכודים לכד וכחודם
ולכח, חת כערה עליון להקריק ק"וים, חת קרנכס לכחכה החוכה. מערכם עמים עכח ויראש חן אס,
וכודריו כפ"ד חמידים וכח חמשים. וכודריוס חסרו לח חלחם. כים העונכ חלח קרלו וריוס כחלום, חוכמי
החוכה כולח חלח וכלחכה העלים, וחחכל חת כעולה וחת העלים. עושים עס חלו טוחה חחמה להחחכה,
על כניהם כמלה ויחוו חיים לרומטה, כעלות חלח על החוכה חמשים. חד יולחם כודים חחיו כחוד
לכחילה, חחום ח"גים עד חנוכיות כמה חחלה. חיו העיר כחלה. ילחו חלולים סחסיי עד חת חליו.
חלח חחלן עכו עכרים וחמכה לככלו, ולכו לחחלים חמשים ופניו לכ ויחלל חחיו חסר חחיו חחיו

תג שלו. מעבא המלחמה שבו בעשרים וחמשה לכסלו. וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב: כל אבני המזבח אשר שקצו יונים. פנסים גנזום במזרחית צפנית לשבת הונים. ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים: יחד להם גאספו לשורר ולהודות ולשבת. ישרים משרתי קדש יבואו להקריב ולזבח. את קרבנם לתעבת המזבח: רצוי הגדול מאתו מוחץ קמיו בקליח. רצה בפעל מלא ידיו ברת גליון. לחם ויין והוא כהן לאר עליון: חיל פרוצים בוא לחלל בית הישר. חל סוהג היה גבוה עשרה במשער. פרוצו ועברו שער: ידירים כחזקו שלש עשרה בדרך בגדש. יען בן תקנו למספרם השתתפות לחדש. והשתתחו לך בחר הקדש: האויב בחילו אתרי אשר מזה נמדה. הרצים קצאו לבשר בגבולים ישועה צמחה. להביאם לירושלם לעשות חנכה ושמחה: חנכו וכברו היכל להעלות גר באמן. חפשו וקצאו בשיתין סף שיש בממן. כי אם אסוף שמן: והרו קצאו בגם לימים שמונה לשקדני. קבעו לבן הימים האלה לדורות עדיני. ולהקביר ולהודות ולהלל לך: מכהגדה לבשו צדק בהציתך שמיר ושירת. נצרת חסידה והגנו בהדליקם שמן זית. מזמור שיר חנכת הבית קדוש: וכל יחד וכו'.

ותיה, דכו היום לבאר נבטלים הועה נחה, להביאם לירושלים לעשות חנכה בשמחה. יען כי כלו זרים יחסי הנחמה, עוד פסטי כל קודש ונחמה ונחמה, גם הפירו דלתות האולם נקבו את הנחות. לכן הביאו שבעה אבני גדול להגדיר נאום צמים חסים נכדיל וקבעום להעמיד, למאור להעלות נר חמיר. חשלים כי גלי שמים בלבב השמן, נמלא כשיהיה פד שיש נחמס 199, כי אם חכוך 197. נמלא לשכונת ימים היה לבס להפניו, אכן מלו והלאה גרמס לדומה דג' והלכובר ולהודות לה'. מטכו נאור ה' יחד לנו נניסם, להיות עמים הימים האלה כחוק שנים, קיטו יקבלו היחידים עליהם ועל ארעם. סבהנך לבנו יצק בהמיתך שער ואת, גצחת חסידך והננו בהדליקם שמן זית, סזטור אר חנכת הבית, קדוש. ע"כ ולפי הנוסחא הזאת חתום בפיוט, "סנחם כדני סכיר יגדל כחורה חוק נמנחות ונמנעים סוכים ויחיה חסן סלה סנחם". ונראה כי המספר עשה ספיוטו אמים סהדורות וחתוו הסוכרים קלתס סהדורה האחת וקנתס סהדורה האחרת, אך כד' סנחם ס' עס הנוסחא כספרינו סנדסם. כל אבני המזבח אשר שקצו גו', בדיחת נטם' סיה סרק ח' לשבת סאחית כסוכית נה גכו כני סזטוכאי את חכני סזוכח סקסם סלכי יין, יככה יסער גם כספר חזקון של סקנלחיס סרק ד'. ולקחו, ויקראו יוקראו יר', ס"ב. את קרבנם, נסדדו ו' י"א. רצוי יח' ע"ה דכרס ל"ג, י"ח. כ"ד. והטעם על יהודה סקנלח. כרת גליון, כחורה הנגלה ר"ל כספסם הכתוב כסכות כ"ט. לחם זית, נחאזית י"ד, י"ח. וכיון פה כל' לחס ויין על הקדמות, לחס, ע"ה קרני לזית, ויין, יין הנסכים. כרת דער, כה"ס סקראל כית יער הלכנון (ס"א ו', כ' וספח ל"ט, ע"ג). חיל סורג, יסאר ע"י עס' סדות סרק כ'. כסשער, ענין שיער וסוטד. פרוצו, סיה כ', י"ג. ידירים, כהני כרת סזטוכאי. כרקו, סל' לחוק את כרת הבית (ס"ב כ"ב, ה'). כגרט, נתקף וחרון. סל' כל סדות סנטקדס היו כגראות (סנחות כ'). והשחרונו, יסעיה, כ"ו, י"ג. להביאם, כחיה י"ג כ"ו. סוקס וקדו וכן ככ"י כסיהל ויעיד אך עסס גידם, "קבו וקדו היכל :: ולהעלות גרחת כסוקו". הסיהים, יקדו כל' סכדין את הבית (כרחת ס' ח' סזכה ח') ר"ל סיהח את ההיכל ויחיס וזכחו סהעלות נר. כסמו, ל' קיים כנו סיהי נחטנים (יסעיה ל"ג, ס"ג), ר"ל כר סחיד סלה סיה סוסקת סכל סהה. חששו, כססופר נטם' סנת דן כ"א, כ'. כשחית, סוקס סחלו סחת סהוכח סחי ויריס לסס היין וסטיס סל קרנח הנסכים (סוכה ס"ט). כססו, כססון ולכון. כי אם אסוף, ס"ג ד', כ'. לשקרני, ל' סחידית. לדורות עדיני, לדומה סכל סוסים. סדני, ל' וסן וסן (דניאל ו', י"ג). ולחוכר, דה"ל ס"ו, ד'. ססיר וסית, סירי קוליס (יסעיה ס', י"ז), וכני סח לסוכים. נצרת חסידך, נחת הנחון לחסידך. ססור שיר, תגלים ל'.

חז"ל החזירו אברהם.

אופן.

אָמְרוּ בְּתוֹסֵף. בְּשִׁתִּים יְעוֹסֵף. רֵאשׁוּ כוֹסֵף. וְתָאֵר חוֹסֵף. אִמְר
 בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְּקוֹמוֹ: בְּחֵיוֹת בְּפֶא. גִּשְׁיָא מְגִישָׁא. וְהוּא נִשְׂא. מְשִׁאוֹת
 בְּפֶא. " עֲבָאוֹת מְלֵא בְּלִדְאָרְיָן בְּבִדּוֹ: רִחֵשׁ חֲשֵׁמֶל. אֲשֶׁר חֵשׁ וְקַל.
 שְׂבִיחַ לְמַל. וּמַעֲצוּמוֹ יֶאֱמַל. אִמְר בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְּקוֹמוֹ: דְּמִזֵּן גְּרֻדִים.
 סְבִיבֵי מִתְּגוּדִים. תְּהִלְתוּ מְגִידִים. וְקִדְשִׁתוּ מִיְהוּדִים. " עֲבָאוֹת מְלֵא
 בְּלִדְאָרְיָן בְּבִדּוֹ: מְחֻנְוֹת עֲבָא. לִישֵׁב מְרַבְּרָה. מְשֻׁדְּרִים בְּאַהֲבָה.
 שְׂדֵה עֲרֵבָה. אִמְר בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְּקוֹמוֹ: וְהַיִּחַ יִשְׂרָח וְכו'.

סאודה.

לשבת שניה של תוכה גם לפ' בהעלותך.

ע"פ א"כ ותנחל נ' ג' תעשה, ויחזיקו ס אפרים ברכי יחזק.

אֲשֶׁר יַעַר. אִדּוּר וְעַר. וְגַר עוֹדְכִים לָהּ לִסְנִי: בְּגִי יַעֲרֵר. לָהּ עֲרֵר.
 הֲלֵא סִפְקָא מְאֹד עֵינֵי: גְּבַל שְׁמֵשׁ. לָהּ יִשְׁמֵשׁ. וְכֵה יִסּוּ לָהּ שְׁמֵי:
 דְּבִרְיָה אִדּוּר. וְכֵה מְאֹד. אֲשֶׁר עָרַס לָהּ בְּגֵי: הֲלֵא תְהִלְךְ. בְּגֵי מְלִי:

אמרו, כמו ונחלתו אל הקב"ה. בחופף, כמגיד ושמרן העלףך שם שטט אל הקב"ה. וחסד
 על יד אל מלכים בתוסף אהו על' תוף כמו עלשת תעשה (תהלים ע"ח, כ"ו) ע"ל אמרעמיס
 העלתיים נכנייהם סהענת התוף. יש מערעמיס אמרו בחופף, שטט וחזקו אל העלףך סוף סכניו,
 וליס מלכה. כשהים יעופף, עש"ה יעשה ו', נ'. ראשו כשף, טעמי ילכה ופחד. ויחזק חופף, סכסכ
 לת עניו. אמר ברוך כבודו סוסקו, ע"פ פדקי ר"א פ' ד', גימס אטיס עומדים אחד מימינו אל
 הקב"ה ואחד עשטלוו אל הקב"ה ועשרליס וטקדיסיס לת עם הגחל זה עונה וזה קודם ולומרים קדוש
 קדוש קדוש כ' גלות מלוו כל הארץ כסדו, והיחית עומדת אלל כטו וליזין יודעת עוקס כטו,
 שנות ויודעות, בכל עוקס כטדו עס פדך כטד כ' סקוטו. כמא נישא פטוטת, כסח אל הקב"ה אהו
 רס וכח מלכה כחילו היחית סשלות לחו, וטענת הוה הקב"ה סח סטח לת היחית עם הכסל, וכטו
 אטד גם הקליד כפיטו לקדחת סוסף ר"ה כרלות נושלות וחס נשלות עם כסל, וחס
 כפידו סכ כחיל לטמות כ"ס, י'. רחשו, טסכ, טענין רחל לבי (תהלים ע"ה, נ'). חשטל,
 יחוקל ח' ד'. וכ"ו, ח'. נ'. חש וסל, יסדו כחניגה י"ג סחיל חטל אטד רח יסדכ חית חז
 טעללות, כטחניחח חחח עתיס חחח טעללות, כטכ סכטדו יחל טחי הקב"ה חחח (ר"ל חתוקת)
 וכטכ חחח כטדו יחל טחי הקב"ה טעללות, לסל, לפלל ולפטר אטו אל הקב"ה. וטעניטו יחל,
 טחעטוטת טח הקב"ה יחטל חחחטל, וחס ל' חולכה, פגרת חטלל חח (תהלים ו', ג') טח חטולכ
 לנתך (יחוקל ע"ז, ל'). גרדיס, סחנות אל מלכיס. סחגרדיס, טחטסיס. עכא, טח העלתיס.
 סרככר, כטטד כ" ד' חית סשלות כסח חס קדו חוטו ח"ל סרככר, כטו טח ולפדך כטעכ
 סרככר (תגיכ י"ג), וטעטס וס כקדו גם סטן ח' אל ס' יחוקל סרככר, וכט אטח חח סטטדין
 כטרככר (טעלכ ר"ה) חח חחח כטרככר כחיד (תגיכ י"ח ע"ג), וכן גם כתליס ע"פ, י"ח חט
 חלחיס כחחיס חלחי אטן.

אור וער, שטט ויח ועס"ה כר ואור חק כטדיסייה (יעשה ה', ל') ונקדו חחח כר כטכ
 אטחעטע חחח, וליד חח חחח. לשני, לפמיס טן הכיכל. בני יעדר, הכהיסיס העטחיס כטן
 הכחכ, וחוטד בני יסד עס"ה אכרי ד', י"ד. והטפדס בני יעדר על יסד ק קחח חוטט, כ' חס
 חו לויס ולח כחיס. עדר, אור וכר טענין ככ חחככ לטכ. ר"ל סכסיסיס טדליקיס כר לפדך.
 חלח ססך סאור עיני וכו' כל חח יסדו כטטד רכח ע"ז, אטח יחלל לכני הקב"ה ככ"ע לט
 חחח חוטד אטח לפדך חחח חחח חחח אל שלס וכחורי חח חללך חחח וכוהו עכח אר, וחחח
 חוטד חל טל פני סטטריה יחח אטח כחח? אטד לטס הקב"ה לח אטח כדך לכס, חלח אטחח
 לי כדך אטחחח לכס, לטח, לעלות חחככ ככני חוטוטת יסחי חוטריס רחח חחח יחלל טטריס

בַּעֲפֹד הָאֵשׁ לְקַנִּי: וְכִי יֵאִיר. לָךְ מֵאִיר. וְאַתָּה גְרִי יי: וְכֹל מִקִּדְשׁ. אֲשֶׁר
 יִדְרֹשׁ. וּמִפְּנֵי אֹד יִקְרוּת: חֲזוֹת אֲשַׁנֵּב. וְחֲלוֹנָיו. שְׁקִים פְּנֵי הַמְּאוֹרוֹת:
 סֵרֵר סֵרֵר. וְהַזָּר. לָךְ פְּחַשְׁקָה אֹרוֹת: יִקְר חֲסִדָּה. לְאִישׁ חֲסִדָּה.
 בְּלֹאֲתוֹי לָךְ מֵאִרוֹת: בְּאֶהֱבָתָה. וְחֲבָתָה. תִּצְעָה לְעֶרְוֹךְ גְּרוֹת: לָךְ אִיוִם.
 בְּאִישׁוֹן יוֹם. שְׁמֵשׁ וּבְעֵן יי: וְכִי יֵאִיר. לָךְ מֵאִיר. וְאַתָּה גְרִי יי: מִלֹּחַן שְׂדֵי. בֵּין
 שְׂדֵי. וְהִזָּה לְעַר גֵּר מְעַרְב: בֵּית בֵּית. בְּאֹר יוֹת. לְגַר אֱלֹהִים מִלֶּךְ רַב:
 קִסּוֹת חֲלָק. בְּגַר חֲלָק. וְלֹא יִקְבֶה בְּבִלְחָבְרָיו: עֲרִיקָתוֹ. בְּמִדְתּוֹ. וְחֵצֵי רִבְעֵ
 בְּמִשְׁאָרָיו: סְגוֹר עֲרַב. הֲלֹא יִקְרַב. לְחֲדָלִיק בּוֹ בְּבִלְעֲבָרָיו: עֲבָאֲתוֹי.

לפי זהו מוצד לכל העולם. על לטה הדבר חטטה, לפתח וסוטה אהיו מכלבין מדך, אטר הפתח
 לטוטה טח ואני סוטהך והיה הסוטה טהלך, כיון שכנסו לבית אשר הפתח לטוטה לא והדליק לי את
 הכר היה והאיר לי, אשר לו הסוטה נסוטהך כזהייתי מדך אתה היית טססכמי עד שכנסו לתוך
 הבית אתה היית טלווה חוץ, ועכא חתה אשר הדלק לי את הכר הזה והאיר לי, אשר לו הפתח
 אל תהא סוטהך לי טוטה אהייתי טלווך מדך לבן אטרתי לבן האיר לי. כך הפתח זה הקנה אנ'
 שיה ה' הטוה טסוטיס טבל הארץ, והסוטה אלו יאחל אנ' גמטה כעורים קרד וכלבין עימים גמטה
 כאלו נבארים ככף, והיה הקנה טכסיגן וטוטר להס אנ' וה' האלך לפניהס יזסס בטטוד עקן למחותם
 הדך ולינה בטטוד חז, כיון אטטר הטסכן קרדו הקנה לטטה ואטר לו חחידו לי אנ' טהעלותך את
 כרחת, כביל להעלות אתכם. ותיקחנה פ' ל'א, אשר הקנה רגלל היה אל חטבה אחד טטטי האו
 וכטה זחלטה לטלטל חן כל כרה יכולה לחון עיניו טטטה, ולחורך אמי מדך, חלטה ה' חפץ לטען
 לדקו. וכטטה רטה פ' ל'א, אשר הקנה לטטה ויקחו חלק זמן אית ון לא אמי מדך להס חלטה אטרתי
 לי כסס אטרתי להס כדי להעלות אתכם כפני כל החוטות. ותענותו פ'ו ע'ט אס חחטר לחוטה
 אמי מדך, וחלטה כל אטרטיס אנה אהלו יארחל בטדטר לח כלס חלטה לחחרי, חלטה עדות כוול לכל
 טחי טלטל טכסינה אנה ניארחל. חחורך, חחורך חח נני טלך רל חח ניארחל. וכול טקדש, טה'ט
 נקדו וכול (כ'א ח', י'ג). אשר יחוש, נטטהרה כטיטו. אור יקרוד, אור לח וכהי, כטו זכריה
 י'ד, ו' יסדו טיקחנה רטה פ' ל'א, אשר ר' כרהי כסס ר'י טטקוס טה'ט טסס חוטה יחלטה
 לטלטל, הה'ד והנה כנה חלחי יארחל נח מדך הקדים וקולו כקול טיס רכס והחור החיירה טכטודו,
 חחן כנה חלטה טה'ט כטה רחח אשר ככח כנה טרוס טרחתן טקוס טקדסכו. חחוח אטטג, טרחה
 כחלון. אטטג טטטו חחן כטו נטר חחני כחקפחי (כבלי ו', ו'). וחחוח טקוסים, ע'טה יוטט לבית
 חלחי טקוסים חחוטסס (ט'א ו', ד') ופירה ר'י, רחחוחי פירשו (נטטחות פ'ו ע'ט) טקוסים לשון רחחיה
 ורחחיה והאקבה, מוחוסס טטחון וחחוטסס טכסיניס, קרטיס טכסיניס, חלטה כדך חחוחות חחוחות טעוחות
 לטחוד, להחחות אהיס מרן לחחיה עב'ל. ותיקחנה רטה פ' ל'א, טלך חנה לו טרקלן עוטה חחוחותיו
 טקסיטות טטחון וטרחיטות טכסיניס כדי להכנס חורה לחוכו, חכל חחוחות אל כה'ט לח היו כן חלטה
 טקסיטות טכסיניס וטרחיטות טטחון כדי להולח חורה גדולה. טטר טרר ודודר, כמי להקנה חון טכל
 החיס. טהר, ל' ון וטהר כטו וטענס החטיס לטטה (טמות כ'ד, י'). לך כחשכה אורח, ע'ט'ס חחליס
 קל'ט, י'ב לאיש חסידך, לחחור הכהן (דכריס ל'ג, ח'). כלאחחית, פחילוחיו אהיו שזיס טטגדיס
 החלייס אל ככהניס, כחחוחות כטוכה ל'ח טכלחי טכניס ככהניס וטהטייניסן עקן היו טכקיעין וטהן היו
 טדליקין. אהיס, כטרוד. טטטט וטגן, חחליס פ'י, י'ב כן שרד. כן זני כדי החורן וע'טה שיר ח', י'ג.
 וכטו אטרתי ח'ל כנה פ'ח, נ', וטטחות ל'ח, נ', אמי כדי החורן היו חחוקין וטלטלין כפרכת ורומן
 כסין אמי רדי חכב. רר טערכי, רר הטערי טטטורה חלטה כנה החו לעדות טהזכריה אנה על יארחל
 וכחחוחות כטחוח פ'ו, נ' חחי עחחב חטר רחח או רר טערי זחוחין טב זטן ככר חחוחיה וטטטה
 חיה טדליקן וכה חיה טטסיס. וטחחוחות פ' חחיה, חטר ר' חחוחות פגן הכהניס, חחי הייתי טטטט כה'ט
 וטעטה כסיס היה טטטורה, טכסיס טדליקין חחיה כחלטה חנה לח הייתה טטטטה עד זנה חחחית. פטס חחח
 לח טכו החיס זטן, כחחילו הכהניס לככות, ואטר ר' חחוחות פגן הכהניס, חחי הייתי טטטה'ט וטחחוחי
 טטרה וליקח יחוד טטה אהיט וליקח כל ימות הכנה. נוח כיה ל' חחליס כ'ח, י'ג. והכוחנה כחן על
 טכרתי כיה טקוד. טלך רב, הקנה (חחליס ט'ח, ג'). ססות, לשון טלוחיכס טכו על זחחויכס
 (יחיה ו', כ'ח) לטטות טוד (טטטר ל'ג, י'ד), אהיו חחחיס חלק הטטן אל רר טערי כטו חלק אטר
 החוח וטח יחוד. חחי רכטע אל כקב, החו חחי לוח אהיו טטח הטטן לכל רר וטר, כיה חקד ד' לוגין.
 כטטטרוי, טטטקל וטטטרה. יקרר, חכטן. לחחליק בו, טן חכר הטערי חיה היה טדליק אטר החוחות.
 ככל עכריי, ככל כריי יע'כ והאיר על עטר פרה (טמות כ'ה, ל'ז). כבאחחית, חחס יארחל לטטות

וְנִסְלָאוֹתָיו. לְכוּ וְנִלְכְּהוּ בְּאֹדֶרֶת יְיָ אֱמִי יְאִיר. לֵךְ סְאִיר. וְאַתָּה נְרִי יי. קָנָה מִקְשָׁה.
 פָּנֵי שֵׁשֶׁה. לְמַלְכוּת פִּנְיָה לְמַעֲרָבוֹ: רֵאשִׁוֹן הוּא בְּאַרְבֵּי. וְאַחֲרָיו תָּמָּה בְּהִיטָבוֹ:
 שְׁבִיעֵי עֵד. בְּבֵית מוֹעֵד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קָרָבוֹ: תִּתְקַדֵּה לְכָל. וְלֹא יִסַּל.
 מְאוֹד נִנְיָה בְּשִׁלְהֵבוֹ: אֲשֶׁר בְּרָכִי. לְפִי עֲרָבוֹ. לְהַעֲלִית נֵר בְּלִהְבוֹ: פְּלֹאוֹתָיו.
 וְעֲרוֹתָיו. לְבָן נִבְתָר לוֹ בְּטוֹבוֹ: רֵצֶן שׁוֹכֵן. בְּבֶרֶסְכֵּן. אֲשֶׁר אָבִיו לֹא
 עָצָבוֹ: יָדִיד מְשַׁעֲשַׁע. בְּךָ גֹּשְׁעֵי. כִּיִּינֵק וְאָבִיו אָהָבוֹ: מְשׁוֹךְ אֵלָיו. חֲסִדָּה
 עָלָיו. בְּאוֹד פְּנִיָּה יי: אֱמִי יְאִיר. לֵךְ סְאִיר. וְאַתָּה נְרִי יי: בְּנֵה אֲרִיאֵל. וְחִישׁ
 גּוֹאֵל. שְׁלַח אֵלַי מִמָּקֶה פְּרוֹת: רְצוּהָ וְהִרְצֵא לַעֲמֻקֵּה פְּעֵה. פְּדוּהָ מִן יְדֵי
 עֲבָדוֹת: רְבוֹת חֲסִדוֹ. לְבָן יְדִידוֹ. לְנִרְגָּהוּ מִבְּבִדּוֹהָ: יִתְלַצְוָה. וְיִסְעָרוּ.
 יִרְצָרוּ מִכּוֹר וְדוֹחַ: יָצוּ אוֹחַ. לְבָן בְּכוֹר. חֲבוֹשׁ מְזוֹרוֹ. בְּכָל מְרִדּוֹחַ:
 חֲסִדִּים גְּמֹל. בְּמִי מִחֲמֹל. בְּמִשְׁכַּנְתִּיקָה יְרִידוֹת: הִגִּי מְנֹרָה. אֲשֶׁר
 לְאוֹרָה. עוֹד תִּהְיֶה לִי לְעֵדוֹת: אֲנִי מִקְדָּשׁ. לְאוֹר חֲדָשׁ. וְעָלִי יוֹרֵחַ יי: וְסִי
 יְאִיר. לֵךְ בְּאִיר. וְאַתָּה נְרִי יי: אִיר חֲדָשׁ וְכוּ.

וזלת. פ"א"ב: כל בחי' בעליו' אהבים וסוד' חזוים יל לה"ב. ונסף חזוים סגורם כרבי סכר חוק.

אין מושיע וגואל וזלחה אלהים אל. הפליא פלאות האל. על אודות
 ישראל: ברכ עלילותיו אשעה. עולל בגון הרשעה. ואל' שיעתי שעה.
 ויהי לי לישועה: גוי נכל וקילים. נשתרגו בקבל כסלים. שסן ועעידת
 רגלים. צבאו על ירושלים: דמו לשרף בנהימה. שלוח שן במדומה.

אל הכס ית' לבו וזלחו הכסילות כזור ה' אהוה נר הטובה. לבו ונלכה ישיבה נ' כ' פני שעה
 זשה קמי הטובה היו סונים לכול נר הטובתי. שבעתי. הוא הנר הטובתי. בבית סעוד, נבה"ט. עם
 קרובו (תכלית קצ"ח י"ד). ולא יכול, לא כלל אצלו ואחרת אשר ברכו, הכס ית' נתן בו טובה.
 רצון שוכן, רטון הק"ה הזוכן ננה"ט הוא על יראל כמו על בן סוכה, כלומר על בן חני' הטובת
 והטובת. סוכן כל' ותבי לו סוכות (פ"א ח' נ'). אשר אביו לא עצבו, על' פ"א ח' ו'. חסד
 עליו, ס"פ נסה עליו ואח' ענה' תהלים ד', ו'. אריאל, יחזקים ענה' ישיבה כ"ט, ח'. ונסף
 פ"פ' פדות נקרא הכול חריאל על אס אדסה לאר, טס חרי נר כחודתי רחם טלפניו ח' הכול
 נר טחודתי רחם טלפניו, חדיש, הוא נביהט. פעה, ככל. לנרגרו סכבדוח, להשיחה טן תלות הנמה.
 וישעה, וינלכו. רחם, נס הוא ל' נר ותכר כפי התקע למך הבה ח' למך הדות (לה כ"ו ע"ג).
 וחח כל' ירשעה סבור ענה' וירעוהו טן הטור (נדחזית פ"ס, י"ד). לבו כבוד, ענה' אמות ד',
 כ"ב סוור, הוא הטבה לפי אהוה חותה טוור. מרדח, על' טכס מרדוח, ר"ל הכנעם תכיס ח'א
 כבוד החזקים. כמטכנתיך ירדתי, ל' תהלים כ"ד, כ'. ורל נכול חותי ח'א כזר נטלם לנו כס
 נטן ענה' היה קיים, וזו כמטכנה הית ער תביס לו נר טעתי לעדות זככניך אחיה ניאחל.
 מקדש, מוצן. ועלי ירח ח', ענה' ישיבה א' פ'.

על אורח ישראל. אמת ית' ח'. אשעה, חתעס נהס וחרבי טהס, כשו וזעה נחקך חסד
 (תהלים ק"ט, ק"ו). עולל, ח'א פכל. שעה, טכה. ויהי לי, אמות פ"ו, נ'. וכלים, ל' ולכלי לא
 יחסר (ישיבה ל"ב, ה'). ר"ל ח'א מרטה. נשתרגו, נחחנה לטרי. שסן, כפי לטלח' טרי. ועעידת
 רגלים, ר"ל הארבעה הוא כפי לטלחי ין ע"ה טורה וירחל טה ח'א ע' אשיה. צבאו, זמרה ית', י"ב
 רט, כחשט וחס, כשו חותי דש להחן (אטעיס כ', ה'). כנרטה, כנחח חל נחל. שלוח שן,
 להחף חותה כזיניס כשו אטעיס חות רעות, טל חן כחטח אצח טס (יירס ל"ב, כ"ד).

ולתם ספגו בהמה. מעלה גדה הפה: העמידו יין ותולשלים. עקרבנים
 נשודו ילשלים. ושרש ופרצו אשלים בלנפש ששים: והצו דברי
 ריכות. אצו פתוח נרבות. והמציאו צרות רבות. והשכו הראות בארבות:
 והו אנשי מרמה. וערשו ממאה בהמה. והביאו ארדמה. אל הקדש
 פנימה: חשכו להגיא תורת. ולשמאית את מדתה. נתגו ועל בקרתי.
 הקרו את ברחי: ספש מישל מקדח. בודח החוק פידח. ואמר מו אדח.
 והו איש מדח: ישך כשך שפיפח. חבלו סמן לספח. נוקף ידו לאפח.
 הד ציון ירפתי צפח: כלילי לחם העיר. לאבד רב העיר. לבלע פיהו הסעיר.
 וקבו את העיר: לצו חלצו להפסה. אמרו ישעתה אפסה. געלה ונבדקענה
 לקמסה. להלחם עליה לתפשה: מונים חושבים להעלילו. נוסרו יחד
 למלו. ההקינו עלילות מעללו. הקה נתחכמה לו: געעו לכ למללה.
 בעל עצה ופללה. לנאץ שמו לחללה. השחיתו התעים עלילה: שפיה
 אתה מופתם. לרוב פילים בהמתם. ולסוד ברם והמתם. ודרמת
 סיסם ורמתם: ערב חיה לשבדנו. ובוכים ומלאך ליסדנו. ולא יגדה
 לערנו. כי לא יראנו: פיעל אותות ומסות. ישחק עליהם לגסות. איד
 נכליהם להמסות. כל אשר יוכו לעשות: צאי רבש ואפן. מנגוע. ערף

מעלה גדה. דמים יד, ו'. יסוד החרו נס הוא נוקדה תה פ' זמיני שדרכו גם הנהמות טעמות
 על חושית נחרי יאחל וכדעז ואת החוד וו כרם, טה חודר כבעה שהוא חזק פוליה טלפיו ולופר ראו
 אלו טהו, כך טלכות פכט טענה ורעפת ונזכות ומליות כחילו טענת כיתה וכו', את הטעל וו ככל,
 כי טעלת גרה הוא טעקלסת להקב'כ יכו', ואת טכאן וו טדי, כי טעלת גרה הוא טעקלסת להקב'כ וכו',
 ואת הארבעת וו יין, כי טענת גמה היא טעקלסת להקב'ה וכו'. ותרשימים, אתר טכני יין תרשיט טז
 (כרמית י' ד'). ירשימים, וקמים. וכפ'ל' י' י' נחשים. אטישימים, טח' והאחוזא (ישעיה
 ס"ו, ח'). כל נפש טרמט ט"ו, כ"ו. וחחו זה טכו כן ע"פ הטורח סט טיקחל רנה, הטולידך נעדרט
 רחול והנחח מה ארץ ושקרת, כחז או ככל, ארץ זה מדו, עקרת זה יין, טט עקרת זה טאלת טזים
 טזים כן הירב מלכות יין טענות טזים טזים. אצו, טהרו ודיקון. פחה חרבות, ע"ה חרד פתחו
 רעיים (תהלים ל"ז, יד'). חושכו, קהלת י"ב, ו'. בהמה טמאה, חמשיטט טלן יין טחט חודר על טוח
 נה"ט טכו ישיטר נספר הטקנותים. אל הקדש פנימה, ויקח' י', י"ח. לתגא, להפיר. געול בברוחי,
 האכלוטי טחלים טעולים וטאקתים. הפירו את כרתי, ל' ירמי' ו"א, ל"ג. והטוכה טה טחוינים
 הכרו טעני חת טיח טילכ, וטטטור נט הוא נכפרי הטקנותים וטעלת חנטיכט. טוטל טוקדון, טח
 חנטיכט. והו איש, ט"ג כ"ח, כ"ו. כשה, כטו יסר ככך יקח'ט (דמיה כ"ה) וכח' ל' כוץ
 נעט דא'. חבלו טטן לספת, טטן נספר את רחתי ללכוד, טל' טטון טלך חכלו (איז י"ח, י').
 לספון, ל' טר. לאפרי, נככות חז ענטו. רר ציון, תהלים ט"ח, ג'. כולו לחם העיר, הכיט
 חחו כל ככפדי טלחיתו. וט"ח כלו לרום י' י' הסעיר, פחה, יסכו, יהטע ו', יד'. לט',
 ל' למח. לרספר, לרסס יד' א"ס. ונכדענת, נכדנה, כטו ישעיה ו', ו'. דהלחם, דמים כ"ו י"ח.
 טנים, כרסם. רחעליו, לחטעולל טעלות לנגד הקב'ה. לסולו, לסול הקב'ה. רחכינו, טככו וטחחו
 פחר טעט הטט. רבה, אטית ח', י'. לסללה, לרדי כנגד הטט ית' טחח גדול טנה ופללס. ופלילה
 טח ל' ככט. השחיתו, חתגים יד'. חיסחם, טחחחט וטלחם. לרובכ פילים, כל תקפו. על חיל
 חנטיכט היה נכילים טכיתו חחו. חרסת יחוקחל כ"ו, כ"ו. ערב וכו', כן חטרו החוינים חס ילט הטט
 טחח ויחית חו כיכבים וטלחכים לסלחם חח' לח יחל לט. ולא יגרה לערנו, לח יחל להתחח
 כנו ולט יחל לנגד חחטט. כי רמ, הטט י', י"ג. טעל אחות, הקב'ה. לרמטות, להטט חת ככליטט

וְאִפְּסָן. תְּתִים לְשׁוֹד וּלְכַפֵּן. וַיִּשְׁכַּב עֲלֵיהֶם אִפְסָן: קִשְׂרָם הַתִּיר לְפָרוֹם.
 לְגַמְלָם הַעֲרִים עָרוֹם. כְּפֹת שְׂרִידָם בְּמַעְרוֹם. צָבָא הַפְּרוֹם בְּפָרוֹם:
 רַעְצָם בְּמַחְבֵּט אִשׁוּ. וּפְקָדָם נִפְשׁוּ בְּנִפְשׁוֹ. כָּל אֶחָד לְהַאֲשִׁישׁוּ. וַיְכַוּ אִישׁ
 אִישׁוֹ: שׁוֹדְדֵי עִם בְּקָרְבָם. בְּקָלִי מִשְׁחִירַת קָרְבָם. הַצֵּם שָׁם בְּקָרְבָם.
 חֲרָבָם תְּבוֹא בְּלָבָם: הַלְשֵׁם נִטְשָׁם כְּעוֹלָלוֹת. נִטְסָב טַפְסָם בְּמִלְלוֹת.
 צוּפָה צְפוּנוֹת וְעוֹלָלוֹת. וְלֹא נִתְקַנּוּ עוֹלָלוֹת: מִזְתֵּר נָפְסוּ יְסָפֵר. אִיָּה שׁוֹקֵל
 וְסוֹפֵר. הַקּוֹקִים בְּמַעֲלַת סָפֵר. הַנְּחָן אִמְרֵי שְׁפָר: מוֹפְתֵי בַת מְדָרִי. לְמַשָּׁה
 רֵאיוֹנָן הַבְּכוֹרִי. יְחִסָּה לְשִׁבְחָ בְּאָרִי. יְהוּדִית בַּת בְּאָרִי: כְּדוּכָה בְּמַעֲנֵה הַדָּ.
 בְּיַעַל בְּכָל מַעֲרָךְ. בְּיָדָה צוּרֵר נִפְרָךְ. מַנְשִׁים בְּאֶהֱל תְּכַרְךְ: מִבְּיָדֵי רַחֵם
 תְּמָדוּ. הַזּוֹתָם יִשַׁע בְּמָדוּ. קְדוּשָׁנוּ אֵין בְּמָדוּ. עוֹרָם וּמַגְנָם הוּא:

עזרת אבותינו וכו'.

ומחשבותם, על' וחס העצמ ונמס (שמות ט"ז, כ"ח). כל אשר, נראית י"ח, ו'. צמח, ל' ימיאה, כלומר
 רוכני הרב עם רוכני העגלות כולם כמו מפני ישראל. טבעו, שהיו אומרים שלא יוכל ליגע בהם לא
 מלאך ולא כובע ושנה הוא לנוס. שרף ואשון, שנות מלאכים. רחם, חייהם. לשוד ולכפון, ל' חיות ה',
 כ"ב וישב, עשלי כ', כ"ו. לפרום, ל' קריעה כמו ועדיו יהיו פרוטים (ויקרא י"ג, ט"ה). לגמלם, לשלם
 להם. שרירם, אריהם של מעלה. במערום, ל' הפלה על' וכסאו לחרן ענרתה (תהלים פ"ט, ט"ה)
 וע"פ המדרש אין הקב"ה כדע ממוטה תחלה עד שיפגע טענה של מעלה (אשאל רבה פ' י"ח). צבא
 הברום, יעניה כ"ד, כ"ח. רעצם, על' תרען חויב (שמות ט"ו, ו'). במחבט, נכט. ופקרם, מוה על
 ארם של מעלה חזר ויכה כל אר את חישו של טעה, ואם לא ישי"ב כן יהי נכפו תחת נפשו. להאשישו,
 אשלוש ויגעט. ויכו, ע"א כ', כ'. הרבם, תהלים ל"א, ט"ו. ונמדדש, קשה גברים חתים וכו'
 אשר ר' יחזק בר נחמן, אלו אים רעו חלף גייסות אלו עם קסלגם הדע על געות מלחמה כחותה
 אע"פ פתח קסלגם ואמר לישראל שומים אעשלים, יש לכם י"ב חיש אעזין מלחמה עם חיל אהין לו זיעור
 אע"פ תאמרו אלהיכם מולח עלינו כוכבים מטמלות כדרך אעשה עם ספרא, או אע"פ תאמרו מטל
 יניח עלינו כדר כאע"פ אעזין מטל לעולם, ואם תאמרו גבריאל יגלוט כו ויחרף אותנו כדרך
 אעשה לחיל סנאריב, הרי אנו סבין אותנו ואת מרכבותינו דם חוזר וכאבת זרע ואין מלאכים נוגעים
 בנו, ואם תאמרו פתשים ודמים טענה כמו כדרך גידיה נבותים, הרי אנו רוכבים על השילים אהין
 מתלחטות של חיות נוגשות בהם. באותה אעה יארל כאלו עיניהם למעלה ואמרו רב"ע גלוי וידוע לפיכך
 שלא אעזנו אלא במתן הגדול שלא יתכזה גמים והללו אומרים שכל מלחמה אעשה מתחכמה לו, אם
 אהין אותה אעה לנו נסים ותשליכנו מידם אכאו יאמרו שוב אהין לו אעה אחרת, וכתיב כך גדול אעה ורע
 בעליליה. אשר להם הקב"ה, בני חייבים אעחשבותי גדולי אעחשבותם וכדנעו להכותכם ט אהני טכה
 אותם. באותה אעה לקח הקב"ה ארים של אומות העולם וחיילותיהם וכפת אותם ור"ע אומם אפר"ע
 אל אש ואמר להם כל אחד ואחד טכם יארו את שלו, ואם ינוס אחד טהם נפסכם תחת נפשו, כד"א
 יתקד ה' על כנה המרום נמרום וכו'. טיד ירדו לחץ וכל אחד אהיה טתן אן נקשת לוחק על יארל
 היה העלחך טע וטחויח לחן וטוחק אותו ללבו אע"פ קשה גברים חתים וביון אעלף אהי ארט להכות את
 יארל היה העלחך טחויח וחיוב לו ללבו אע"פ ארנס תטות נלכס, והיו בית אעמונלי חחיים את כל
 הנסים אהיה אעה להם הקב"ה ואמרו ה' ילחם לכם וכו'. ועל מדרש זה דברי הפיוט בנייט. חלשם
 נטשם, אהיהם ל' עקירה. נטפס, ליקט אחרים, טענין חיזוהי אעללת כל אהין לה כחף ולא נטף
 (פסח פ' ו'). צופה אעמוח בעלילות, הקב"ה החוזה את הנסמרות והנגלות. בעלילות טל' בעליל לחץ
 (תהלים י"ב, ו') בין אערה בעליל (חל אעה כ"א, ע"ט). ולא נחבני, א"א כ', ג'. איה שוקל, ל' ישמיה
 ל"ג, י"ח. רגוח, נראית ט"ט, כ"א. והכוונה כאן על ספר דברי הימים של מרפי הכהן הנקרא יסיפוס,
 אעספר כל עמיו מלחמת אעקנאים עם אעטייכס. בה ספרי, הרי איה יהודית נת מרפי אשר אעה נס אלה
 יאמר אעגלת יהודית. יהודית בת בארי, נראית כ"ו, ל"ד. ברוכה יהודית. כיעל, אהת אער הקני
 (אופמים ה', כ"ד). בכל מערך, נבל ענין. נפרך, נכר, אעחכה את ראו. ישע כטרו, היטעה אער כו
 יארל כטיהם וטחיים לה. עזרם, תהלים קט"ו.

גאולה לפרשת בשלח

וחזורים לזמנה גם נצטת ז"ל בריח סילת.

חפוט נו יהודה הלוי.

מאולה.

יום לִיבְשָׁה. נְהַפְּכוּ מַעֲוִלִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: הַטְּבַעַת
 בְּתַרְמִית. רְגְלֵי עַנְמִית. וּפְעָמָי שׁוּלְמִית. יָפוּ בְּנַעֲלִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ
 גְּאוּלִים: וְקַלְרוּזָאֵי יִשְׁרָחֵן. בְּבֵית הַדָּדִי יִשְׁחָרוּן. אֵינן פְּאֵל יִשְׁרוּן. וְאִי־בִינוּ
 פְּלִילִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: רְגְלֵי בֵן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאָרִים. וְתַלְקֵט
 נְפְרוּרִים. כְּמַלְקֵט שְׂבָלִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבֵרִית
 חֲתָמָךְ. וּמִכְּטָן לְשִׁמְךָ. הִקְפֵּה גְּפוּלִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: הַרְאֵה
 אוֹתוֹתֶם. לְקַלְרוּזָאֵי אוֹתֶם. וְעַל־בְּנָפְסֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ גְּדִילִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה.
 שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: לָמָּה זֹאת נִרְשָׁמְתָּ. הִכְרַנָּא דְּבַר אֶמְתָּ. לָמָּה חֲחַקְתָּ. וְלָמָּה
 הִפְתִּילִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: וְשׁוֹב לַשְּׂגִירָה לְקַדְשָׁה. וְאַל־הַיִּסְיָף
 לְגַרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׂמֻשָּׁה. וְגַסּוּ תַעֲלִילִים. שִׁירָה תְּדַשָּׁה. שְׂבָחוּ גְּאוּלִים: יַדִּידִים
 רַחֲמֶיךָ. בְּשִׁירָה קַדְמֶיךָ. מִי כַמְכָה יִי בְּאֵלֶם: שִׁירָה תְּדַשָּׁה שְׂבָחוּ גְּאוּלִים:

בגלל אמת תושע בנים, ותביא גאולה
 לבני בנידם. ברוך אתה יהי גאל ישראל:

מאורה לפרשת יתרו.

לפ' יתרו וכל פעם שקוראים אנכי.

מאורה.

נשקל תנועה ויחד ו' תנועה ויחד ותנועה, וחפוט בראשי החזורים יהודה (הלוי).

אֶמְרוֹת הָאֵל שְׂחֻרוֹת. מִפְּגִינִים הֵם יְקָרוֹת. בְּלִבְבוֹת הֵם צְחֻרוֹת
 בְּנִפְשׁוֹת הֵם קְשֻׁרוֹת: יִיגְעוּ בְּלִהְדָּבָרִים. מְדַלֵּק אֶחָד שְׂבָחוּ. מִה לְקָר

יום ליבשה וכו', נאמרו חיים שהענין הקב"ה את ישראל נמוך חיים וחסות את חיים לחסיה ומסכחו
 ונכחו כל עטלות חיים נאמרו חיים שבו ישראל הגאולים וזה לו עצה חדשה. בתרמית, כמי חיים
 הכוזב. ונקט ל' תרמית ע"ה וברוח חפין נערטו מים וחרטום חונקלום חכטו מיל (שמת ע"ו, ח')
 ונערדז ילקוט שמת רטו רע"ח וברוח חפין נערטו מים, כעדה שערדו העלמים נה ערדת להם, הם
 אשרו כנה כמתכונה לו, חף חמה נחת ער טו ט"ת נעים והיו המים כלחיים סהם נבל מיני פרעכויות.
 רגלי ענבים, כן כ"ה, ונכ"ה רגלי בה ענבים, וענמית הוא תולד לטברים ע"ה כראשית י', י"ג
 שולמית, היא ישראל ע"ה שכי הזולמית (שיר ז', ח'). ישו בעלים, הלכו מהלך יפה חיים ניכסה,
 ונקט ל' שיר ז', נ' מה ישו פענך ננעלים. בבית הרדי, כחית תפלתי. אין כאל ישראל, דברים ל"ג,
 כ"ו. ול"ה ל"ה. וחלקם, ישראל הנשאים בין האופות תלקט אומם כאלקט אלבים העפוזות אחת כנה
 ולחם הקנה. הראה אחרתם, חית התפלין. גרילים, מלית (דברים כ"ב, י"ג). למי זאת נרשמת, למי
 זאת היא ישראל שמת עליה מי זאת שלה מן הטיבה (שיר ג', ו'. ח', ה'). החחמית, כחית מילה.
 והפחילים שמת מלית, הן למי כל חלה, זאת פרחם לכל האופות. ולחם נל' כראשית ל"ח, כ"ה.
 לקשרה, מענין קידושין וכאן. העללים, לל תלות (שיר ד', ו').

אמרות האל, זה הפיוט מוסד נאורח שיר וקול על תנועה ויחד ותי תנועה ויחד ותנועה,
 וידע כי מנחה הוא הפיוט העשור ר' יהודה בר שמואל הלוי הספרדי. אמרות האל, ע"ה תהלים
 י"ג ס"ו. סגנינים הם יקרות, ע"ה טלי ג', ס"ו. צורות, קצרות ושמות, על' מנחות כשאלתם
 (שמת י"ג ל"ד). כנשוח הם קשורות, הוא ככל עמן כעליו זונות. יגעו כל הרברים, כל נעלי דברים
 יגעו ויעשו מדוף אחד אה חס ית' כי לא חכלו לגמד שחיו. מדלוק, ל' ריפסה כש כי דלקת אחרי

ימים ספירים, אחרי נצח נצחיו. בשחקים מעפרים, גברו מנו ארחיו: מה לדעות החסרות. ותבונות הקצרות. לאחוז דרכי גבורות, הגבוהות הקצורות: הם לפניו כל-מדבר בו ואבר רעיונו. אך במפעליו יחבר קול ודחוב את גרונו. וקדברי שיר וגבר פיו ויארץ את לשונו: הלשונות מאמירות. מעריצות מעטירות. הנשמות מארירות. בין להבין ולהודות: וקמה אפה אקדם, וארבר לני. בית אלהים שם ארדם, בעגלים קרנני. משאל אמר ואפרם. אהיה קאב לבני: הן ארצות כל לורות. מבלי הקריב טהורות. תבנה ראשית עירות. תחפון שי קעורות: דללו חבמו ותרבו מלכב כלכל ודרדע. כל אשר יזמו וחשבג לא קמו חשב וידע. מעשיו עשמו ורבו מחקור הקמה ומדע: נפלאותיו לא ספורות, יום ליום רבות ופרות. ותנו תמיד ומירות לו ולא ידעו ספורות: חא לה עדים פרורים. מלאו כל הר וגבע. כי בקל צורות יצורים, ישלאל חותם ומבע. ודרי קלהפאורים, ודרי שבע למבע: באשר שבע מאורות. כן לשבע המנורות. שם לעינים מאורות. לחזות את המאורות:

אור חרש וי'.

(בראשית ל"א, ל"ז). ימים ספורים, כן חרש אשר ימיו ספורים הם ונעמים חיך ועיו פניו להזיג שנה השם ית' אשר הוא קים לעד ולכלת נחמים. סעפרים, טן הארמה, ר"ל בגווה השמים טן החיך כן נקפו דרכי השם טן החיים אשר הוא חסר דעה וקלר טיבה. ארחיו, דרכיו. הם לפניו וכו', ישחוק לדבר כטיות ועכשות הנורא כי אם יענה כן חק יחבר את טחשטתיו, חך לדבר טעשי השב ומגבורותיו זה מוצר לכן חרש ועל זה יוכל לחבר שמוות וזירים ולהדחיק נהם לשונו. סאמירות, טגירות, כל' את ה' האנחת (דברים כ"ו, י"ז). מעריצות, מרוטמות, כל' ואת חלה ישראל יערינו (ישעיה כ"ט, כ"ג). מעטירות, כל' עזרה ומחר. בין להבין, להבין טיבה. ובטה אכף וכו', ע"ה מיכה ו', ו'. בית אלהים שם ארדם בעגלים קרנני, כלל זמירות, בזמן שעוד בית חלבים נה"מ היה קיים היתו טניח שם את העגלים לקרננת, והקנ"ה היה עכפר ופודה מוכנז, חבל עתה חין לי כטה לקדם את השם ית'. וחחו הפייטן כל' תהלים פ"ג, ה' חרש עד בית חלבים וכל' מטנה שנה קב"ח, ע"ב מדלין עגלים, וחבר טניחן יחד נחחו. ונדוב דפוסים בית אלהים ארדם ונשמש הטקל. יאמר ואפרם, ואפרם טשול כן יאמר השם, וכל' השע י"ג, י"ד. לורות, וחת הן כל האלות מלהקריב שם קרננות. ראשית עירות, יחלים. שי בעורות, תרבה נה ותקדמתו זוקדנו או כחבר נה"ט. דללו, ל' ישעיה י"ט, ו'. ור"ל כל מה שמתכטו טחכמים הוא כחך לפני השם. כלכל ודרדע, שנות כל' חכמים ספוארים נימי אטה הטלך (פ"ח ה' י"ח), וחול' פירוט כלכל על יחף ודרדע על דור הטונר (נמדבר דבה פ' י"ט). לא כמו חשב וידע, כל מה שחטנו וידעו הם השם ית' לא חבנ וידע כן. לא ספורות, חין מהכר לכבלחוחיו. ומירות לו, להקנ"ה. ולא ידעו ספורות, ע"ה תהלים ע"א, ט"ו. ופירוש, חטור חתנו ומירות להקנ"ה, חף כי כל הטיעות לא יודלו לשפר כל נפלחוחיו. וטבע, גם הוא כל חרש נחוחטו חול', כמו חרש טונב כטה מעטנות נחוחם אחד כולן חכין זה לזה ומט"ה חקנ"ה טבע כל חרש נחוחטו של חרש הראשון וחין אחד מהן דומט לחברו (סנהדרין ל"ז). ודרי שבע לשבע, וזהר ויו של שבע כוכבי לכת כנגד וזהר ויו של שבעה הטלחים שברחו מהחלה לצאת לפניו טן הפחד (פ"ח פ' ד'). או שהטיבה על חור של ו' ימי בראשית שגמו לעזיר לכות. כאשר שבע מאורות כן לשבע ומ', ר"ל חיר של שבע המאורות וחור של שבע נרות הטנדה הקנ"ה שם חותם וסרס שיחיד לחטוד לכות לעיני הדלויס לראשית.

יוצר לפרשת שקלים.

ט"ס א"ב.

אל מתנשא לכלול ראש. קחר באם דלת ראש. כבכורה בתאנה
 בראש: קיטה ואותה דרש. מבלאם לפרוש. לנשאה על פלראש:
 געלה תשית למנוד ראש. והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: פבדי
 ומדים ראשי. עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קרש:

דבר בזה ספר. וקום באקרי שפר. למשולי עפר ואפר. היותם
 נותנים קפר. בלי דפי חפר. בעד עונם לכפר: ועדקתם תכתוב בספר.
 בזכרון הספר. למנותם עם גם אנכי עפר ואפר: זה אלי גם לאבי חיה.
 והראו במין מטבע אש בפחוח. וגם הכל יתגו פיה: חסדים וילשת ביה.
 ואחד מהם אל יתבזה. ועזרם ירה: טיבות ימכו על זה. ושכינה יופו
 לחזה. וגוי לגוים רבים זה: יחיד שוכן חמה. התנה בתורה תמימה.
 ליונה שהיא תמה. כל העבר בניה. ישקלו שקל בלי מהומה. מחצית
 השקל תחומה: לשבתם בלי לעלמה. ותהיה לה בחומה. תלה ארץ על
 בלימה: מברעשים שנה. יתנדכו בחינה. פני שוכן מעונה: גשיאים
 ודבים במשענה. כלם ישו בנתינה. בלי עוד להמתנה: סלה יסבית
 תחנה. בכליעת ובכלעונה. ויתקמו ברנה: על גפשותיהם יכפרי.
 וחטאתיהם יפרי. ובחלק טוב יפרי: פארם הכל יספרי. ושכח יתנו
 ויגמרו. והודיה לעור ישוררו: צריהם ימעטו ויחקרו. ועל צואריהם יגברו.

אל מתנשא לכל לראש, ע"ה זה"ל כ"ט, י"ח. באם דלת ראש, נכ"י אחד גנלת ראש,
 והענין אחד, ובכינוי נאוסה ישראל שהיא דלת עמבר. דלת, על דלת, וראש ל' כי תשא את ראש, וכן
 חזק גם הביטוי נשחרית י"ב נפיוס חסרו לאלהים בחזון י"ט, וע"כ יש לתתנו, דער חיינעל חו לכהו חראט
 נפישיו יך ערוקטלעט". כבכורה בתאנה בראש, ע"ה הכתוב האשע ט', ח' ביטה, פניטה. לפרוש,
 להגדיל וע"ה ואכיל חתכם סו העמים להיות (ל' ויחרח כ', ל'ו). בעלה, הכתובים את יכחל. למנוד
 ראש, לשטח ולשניה, כמו תהלים ט"ז, ט"ו, והוא, כנשת ישראל. בכסא כבוד, נכ"ה וע"ה ירשיה
 ט"ו, י"ב כבדי ומרים ראשי, תהלים ג', ד' יעבור בראשי, לגאלמי.

בנה ספר, נספר התורה. וי"ג נה ספר, נספר ואלה אמות, וקום נאמר שפר, במגלת אסתר.
 למשולי עפר ואפר, לישראל ע"ה נחלצת ה"ח, י"י. נטעם כ"ג, י' בלי רמי הפר, כלמי נחלי והרפה.
 דפי כמו כן חזק תתן דפי (תהלים ג', כ'), וחזק על' ופיהם אל יחסרו (ד' ו'). הכתוב בספר,
 נספר הזכרון. עם גם, עם אשר חסר חכמי עבר ואשר (נחלצת י"ח, כ"ו). גם לאבי חזרה, חסר למטה
 רכנו שהיה חזק לנבואים וחזוים. והראו במין מטבע אש, ע"ה תנחומה פ' כי תשא, זה יתנו, חסר ר'
 סחיד כעין מטבע של א': הוליו הק"ה ספחת כשא הכבוד והאלהו למטה ואמר לו זה יתנו, כזה יתנו
 עב"ל, וראה גם נקדכות פ' הדגש כפיכתא חנו כל חזנה פל טו. ירה, יהיה כזה. לחזה, לחזות ועוי
 לגוים רבים יחד, עני יאחל יזכ לגוים רבים, וכזה ע"ה פיעה כ"ג, ט"ו. החנה, עשה תנח"ל. ליתנה,
 יאחל ע"ה שר ו', ט'. כל העובר ביה, בירחלמי שקלים פ' א' האכה ו', כל העובר על הפקודים, ר'
 יהיה ר' נחמיה, חד חסר כל יעבר על פקודה יתן, וחד חסר כל דעבר על ימא יתן. בלי פרובה, בלי
 ערעור ופכו. בלי לעלמה, בלי עיה בעלטה מהם מונחם, חולה ארץ, חונן כ"ו, ו'. שוכן מעונה, שוכן
 הזמים. אחד ח' אמות של איום היא מעון (חגיגה י"ב, נ'). גשיאים, גשיים. ודבים במשענה,
 העניים הנשענים על חזרים. בלי עוד להמתנה, בלי להחזון עדי. סלה חסיד וכעצמו למעלה
 דף 81. יסבית, ימעט. יס"ה, כן נכ"י ונכח, ר"ל יהיו ספורים ונעמים ויבדעוים להיות להם חזק
 חזק פ"ה רבל יספרו, פירשו, רבל יספרו חזק יספרו והכחיד הקדוש כדן הוא את ישראל שחל להם
 שן גדול נכד טועט של טחנת הקל. יהנו, עידי, כמו חנו דקיות ה' (אפטיס ה', י"ח). ונסרו,

יתעד לפרשת שקלים

וּבְשִׁבְעַת שָׁמֹחֹת יִתְקַרְוּ: קִהְלֹם לְהִתְחַזֵּק בְּתַעֲוִיָּהּ. בְּלִי עוֹד לְמַעֲרָה. בְּהִקְרִיבָם זֶה לְעֹבֹדָה: רַם עֵפֶם הַיַּעֲרָה. בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְדָּה. בְּלִישִׁיבָה וּבְעִמְדָה: שָׁמֶם בְּחַיִּים הַתְּמִידָה. בְּכָל פְּלוֹל חֶמְדָּה. לֶאֱד בְּלִי לְעֹבֹדָה: תְּמִיד תִּהְיֶה לְזִכְרוֹן. לְחֻבְצַלַת הַשָּׁרוֹן. בְּכַפּוֹר וּתְרוֹן. לְפָנַי מְרוֹם קְדוֹשׁ: הַבַּל יִדְרֹךְ וְכו'.

אִשׁוֹן. כְּבוֹדוֹ יִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא. בְּגוֹי אֲשֶׁר לְפָנָיו מִתְמַיְדִים וְהוּא לָהֶם מִחֶסֶד. וְעַל פְּלִשְׁעֵיהֶם אֲהַבָה מְכַסֶּה. וְהַבַּל יִרְוֶמְקוּדָה בְּסוֹבְבִים בְּסֵא: וְהַחַיִּוֹת.

ע"ס א"ב

וּלְתֵי.

אֲתָה אֲהַבְתָּ עֲפֹקָה. בְּעֹבֹרֶם הַדָּת מִמְרוֹמְקָה. גְּזֵרַת לָהֶם יַפְּקָה. דְּבִקְתָם בְּאַהֲבָה לְשִׁמְךָ. הֵם נִחַלְתָּהּ וְעֲפֹקָה. וּמִתְמַיְדִים לְרוֹמְמָה. זְכוֹר בְּרִית גְּאֻמְקָה. חֲמֹל וְקֹרֵב לָהֶם יוֹמְקָה: סוֹב גְּמֵת לְאֲדִירִים. יִשְׁקֹלוּ בְּכֶסֶף בְּפָרִים. בְּפָר עוֹן מְכַפְּרִים. לְעַד יִהְיֶה מִשְׁמָרִים: מִנְיַן מַעוֹת עֲשָׂרִים. גְּתִיבַת עֲנִיִּים וְעֲשִׂירִים. סְמִיכַת פְּלִדְנִסְפָּרִים. עוֹלָצִים בְּכָל־עֲבָרִים: פְּקוּדֵיהֶם וְשִׁמּוֹתָם. צְבָאִם וְרִבְבוֹתָם. קוֹמָם בְּמַחְנֹתָם. רַם הַשׁוֹבֵן אֲתָם. שְׁבִטֵי שְׂאֵרֵיהֶם. תִּהְיֶה תִקְוָה לְאַחֲרֵיהֶם. תִּקְוֵן לְבִרְבָּתָם. בְּקָרִיעַת יַם סוֹף וְקַמְכַת בְּכוֹרִים שׁוֹנְאִיָּהֶם לְהַבּוֹתָם: עֵרַת.

קְרוֹבוֹת. כִּי־ן יוֹד הַחֲפִלָּה עַד סֹךְ עוֹד וְשׁוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, וְחֹחֵךְ מִתְחִיל כְּחוֹן.

ע"ס א"ב. בְּשִׁיר הַדְּרָגִים. לְהַזְכִּיר וּלְהַלֵּל פָּנָי שׁוֹבֵן מַעוֹנִים:

יִסִּי. אִז מֵאֵז וּפְתֵת בְּכָל־פְּעֵל. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל כָּל לָהּ לְהַעֲלֵ. גְּדַת בְּגוֹן לְמִשְׁחָה מְבֹרֵי שְׁעֵל. הַעֲת מִפְּקוּד, יִפְי פְּעַמֵי גְּעֵל: הַעֲל הַמִּירוֹ בְּבוֹד רַע

יְכַתִּיר, לְטַי מְכַלּוֹ חַתּוּם יוֹתָן לְטַי גַּמֵר (יִחְזַקֵּל כ"ג י"ב) חוֹכֵךְ מְכַלּוֹסִים ת"י תַּבְּךְ עַמֵר (ש"ס כ"ז, כ"ד). בְּתַעֲוִיָּה, מְרוֹם שְׁנִקְרָאת תַּעוּדָה (יִשְׁמִיעַ ח', פ"ו). לְמַעֲרָה, לְהַכֵּל וּלְמַעַ וּלְמַט, מְלַשֵּׁן וְלֹא מַעוֹ קְרַסְלִי (תַּהֲלִים י"ח, ל"ו). בְּרַקְרִיבָם הַת, מַחֲלִיחַ הַשָּׁקֵל. רַם, קְרִיבָה לְהַקְדוּם כְּחוֹן הַחֹל. בְּיִשִּׁיבָה וּבְעִמְדָה, ר"ל כָּל חוֹסֵי עֲנִיִּיּוֹתָם. כָּלֵל, ל' כָּלֵל. לְחֻבְצַלַת הַשָּׁרוֹן, יִשְׁאֵל עֲשִׂיהַ עַד כ', ח'. כְּכַפּוֹר וּתְרוֹן, כִּתְרוֹן הַכַּפֵּרָה.

רַדַת, יִדְתָּ. דְּבִקְתָם כְּאַהֲבָה לְשִׁמְךָ, שֵׁן הַדְּבִקְתִי חֲלִי חַת כָּל כִּית יִשְׂרָאֵל (יִשְׁמִיעַ י"ג, י"ח). רַם נִחַלְתָּהּ תַּעֲוִיָּה, דְּרִיִּים ע' כ"ט. וְקֹרֵב לָהֶם יוֹסֵךְ, יוֹם הַגְּאוּלָּה. סוֹב גְּמֵת לְאֲדִירִים, חֲתַם הַקְדוּם כְּחוֹן הַחֹל הַמְרוֹם וְהַמְּטִיב חֲתַם דְּרַת לְיִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאוּ חֲדִירִים. מַעוֹת עֲשָׂרִים, עֲשָׂרִים גְּרַח ת"ל עֲשָׂרִים יִשְׁעֵן (שְׁמוֹת ל', י"ג) וְהִכָּה גְּרַח שֶׁם הַעֲבָרִי וְעַשָׂה שֶׁם הַחֲרָטִי, וּלְמַטָּה מְכַלּוֹן עֲשִׂיָּה הַמְּיַשֵּׁן כָּל חֲלָקֵי הַשָּׁקֵל לְכִי שְׁמוֹתֵיהֶן וְעֲדִיבָתָן. כְּשִׁיכַת, מַחֲלִיחַ מַחֲלִיחַ הַשָּׁקֵל תְּהִי מְטִיבָה וְעוֹד לְיִשְׂרָאֵל. חֲקוּדָה לְאַחֲרֵיהֶם, ע"ז הַכְּתוּב יִשְׁמִיעַ כ"ט, י"א.

מִסוֹד הַכְּסִיִּים, זֶה הַחֹל רַחוּם חֲסֵד מְנַקֵּשׁ חוֹתָה הַחוֹן הַמְּסוֹדֵר הַקְדוּמוֹת, וְחוֹסֵד שְׁמֵד קְרוֹבוֹת זֶה שְׁמֵד לֹא מַדְעַת עֲלָמוֹ מְסוֹדוֹ חֲלֹל ע"פ הַמְרוֹם שִׁמְרוֹ הַחֲכִמִּים ז"ל.

אוּ מֵאוֹ, חוֹ מְרוֹם שְׁמֵדָת חַת הַעוֹלָם, וְכוּחַ, חֲשִׁנַת. לְהַעֲלֹת, גְּרַח, הַגְּדַת. לְשִׁשְׁי מַטֵּי שְׁעֵל, לְמַטָּה רַחוּם עֲשִׂיָּה מִן הַמְּטִיב. וְהַל' מַטֵּי עַל עֲשִׂיָּה מִי מַדְד בְּעֵלּוֹ מִיִּם (יִשְׁמִיעַ ע' י"ג). רַעַת, לְדַעַת. יִפְי פְּעַמֵי נַעֲל, יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיָּה עַד ז', כ'. כְּבוֹד רַע, כְּבוֹד הַמֵּס יוֹ שְׁאֲחַסֵּד טוֹ זֶה דְּחִי חֲסֵד רַעִי

בְּבַעַל. וְהָיָה לְלֹא אֵל פְּעוּד בְּמַעַל. וְזָנַח בְּחֶרֶץ אִף לַגִּגַּף וְגַעַל. חַל בְּעַדָּם
 חָבַר וְהָצִיר תַּעַל: סִדָּח מִשְׁאֵם רָגַד לוֹ שְׂאֵת. יִשְׂרָם לְהַלִּיץ הֶלְוִי רֹאשׁ
 לְשֹׂאֵת. י' בְּפָרָם פֶּץ הַת לְאֲמִים מִשְׂאֵת. לְנַטְלָם לְנִשְׂאָם בְּכִי תִשָּׂא אֵת:
 רֹאשִׁי עַל כְּלֹרֹאשׁ נִשְׂאֵת. גִּוִּי עַל גִּפְוִי מְרִמִּי קָרַת הִתְנַשְּׂאֵת.
 יוֹ אֲהַבֶּהָ עַל כְּלִפְשָׁע בְּסִתָּה. בְּגִין אֵל יְמִינָה לְגֹנְנִי הִתְנַשְּׂאֵת: קָרַח
 אֲתָה הִי מִגֵּן אֲבָרְדָּה:

אמה נבור וכו' עד להחיות סחים.

מַעֲתִיק פְּלוּסִים צָר וּבֹרָא רִיחַ. מְמַיֵּד וּמִשְׁקַל גִּזּוּל עִם רִיחַ. גִּגַּף
 לְכַל יִזִּיק לְגִדְרָאֵי רִיחַ. נֹבְבָתָם יַת פְּרִיזִן לְכֹלְרִיחַ: שְׂרִיג יוֹד שְׁעִיר סָרָם
 עֵמֵד. סְקָרָתָּ בִּי לְמִזְקֵשׁ וְלַצִּנּוֹן עֵמֵד. עֲצָתָּ וְהָיָה לְשִׁמְעָה בְּמַעֲמֵד. עֲתוּד
 שְׁקָלִים מְרֹאשׁ חֲדָשׁ לְלִמּוּד: פְּרָשָׁה וְאֵת לְהַגִּיזָת בְּקֶזֶץ וְהָיָה. פְּלִסְיָה לְחֻקֵּי
 לְפָלֵם צָר וּבֹזָה. י' צִוְרַת מִטְבָּע פְּחוּז אָבִי חֲזָה. צָוָה צוּר לְצִיר בֶּן הַתָּר
 בִּתְנֵן וְהָיָה:

שָׂמַח מִשְׁתָּרַף בָּעַם לוֹ עֲמֻתִים. וְעָלְיוּ בְּלִדְהֵיזִים הֵם מִזְמִתִּים. י' יָעִיר

(אד ה' ט"ז). כבעל, בעל. וזה ללא זה פועל, שזערו זה חלהיך (כחמה ט', י"ח) לעגל שהיה לא
 זה ר"ל לא דבר. עזר, נעזר. כרחוק אף של הקב"ה. ועל. בזיוק, טל' ולא נעלמים (ויקרא כ"ו, ט"ד).
 חל, התפלל, טל' ויחל פשה. חבר, אחד משמותיו של פשה רבנו, ע"פ טגלה דף י"ג. והצרי חעל,
 אביס ל' רשאה, כמו טלי גלעד וקחי גרי, הכיית רפואות תעלה חין לך (ירמיה ע"ג, י"א), והטעם,
 טעה רבם נתפלחו כביש גרי והפוחה למחלתם. שאת, שיכול את מרחם ונשחם. ישראל להליץ חלוי
 ראש לשאת, פיחה, יהיה להם לעליך יוצא כדי שיסלח להם הקב"ה את עונם וענשם את הוה
 פליית רשע, כי שנה ט"ו מלאנו שהוא התלייה כמו נעון פעור ויחוק חותם (סוף פ' בנת). ועלת
 לשאת מעין כואש עון. סוף, אשר הקב"ה. כבי חשאת, פדחת שקלים בשמות ל' י"ב.

גוי על ט"ו סוסי קרח והנשאת, בן הוא ככ"י ויחוק עפיה טעלי ט', ג'. ארבה על כל
 פשע כסיה. ע"ה טעלי י' י"ב בגי, כביל ונענוד כל' ח"ל, והכונה נענוד הכטח היושבים נלל
 יטיק הכנשאת לגון נעדי ולבילני טן הרשב.

סַעֲתִיק פְּלוּסִים, סַעֲתִיק הַרִים, וּיְקָרְחוּ מְלוּפִים ע"ג וְקָל כַּפְלָם הַרִים (יֵאֵשֶׁה ע' י"ב) אֵסֶם שְׁקוּלִים
 וּשְׂאֻחִים. צָר, יִזָּר. נוֹל, מִים. נֹבְבָתָם, דַּחַת לְהַם, טל' נִית שְׂפָתִים (יֵאֵשֶׁה כ"ז, י"ט). לְכַל רִיחַ,
 לְכַל כַּסָּ. שְׂרִיג יוֹד שְׁעִיר, וְהָיָה זֵיטָה טַעֲמֵלָת כְּבוֹ שֶׁל עֵזוֹ הַיּוֹצֵא כְּבוֹ שְׂעִיר. סְקָרָתָּ רִחִית, כְּבוֹ
 בְּלָן נִסְקָרִין נִסְקָרִיה אֲחַת (רַחֵם כַּסֵּב דף י"ח) וְכֵן עֵינן שׁוֹפְתוֹ תַּרְנוּמוֹ עֵינֵיכֶם מִקְרָתָה (אֲיוֹן כ', ט').
 וְלַצִּנּוֹן, לְקַח מְכֻלֵּי. עֲצָתָּ, יַעֲלֵה. וְהָיָה לְשִׁמְעָה בְּמַעֲמֵד, ר"ל כִּיחַת טַלְמוֹת הַשְּׁקָלִים כַּעֲמֵד כָּל קוֹל
 יִאֲרָל. וְהָיָה עֲצָה בְּכֵן לִיחַ שִׁמְעָה בְּמַעֲמֵד. עֲחֹד, ל' הַכְּנֵה. בְּקֶזֶץ, נִטְוֵן. פְּלִסְיָה, שְׁקָלֵי יִאֲרָל. לְשִׁלֵּם
 צָר וּבֹזָה, לְשְׁקָלֵי כֶסֶף הַטָּהֵן הַרְשָׁע, וְע"פ טַגְלֵה י"ג, ע"כ נְלוֹ וְיִדְעוּ לִפְנֵי מִי שֶׁאֲמַר וְהָיָה הַעוֹלָם
 עֲתוּדֵי הַטָּה לְשְׁקָלֵי שְׁקָלִים עַל יִאֲרָל לְפִיכֵךְ הַקְּדִים שְׁקָלִיבֵן לְשְׁקָלֵי. לְצִיר, לְשִׁלֵּם, הוֹה טַעֲה.

שָׂמַח מִשְׁתָּרַף, גַּם נִקְרָאָה נ' שֶׁל סְבוֹת נְפִישׁ אֲרֻחַן נִנְקִיזֵן אֲמֵר הַקְּלִי, „שָׂמַח מִשְׁתָּרַף בַּטָּהוֹן, וְכֵן
 אֲמֵר הַיִּמִּינִים נְפִלְיָה הַמַּחֲלֵת אֵל נַחֲפָךְ אֲחוֹתִים נְנִי אֲשַׁכְּנוּ נַעֲרָה, תַּגְדִּיל שָׂמַח הַשְּׂמַח בַּטָּהוֹן, גַּם נְנַעֲלֵה
 יוֹס כְּפֹד יוֹד בְּיִמִּינֵךְ, יֵה שָׂמַח נְנִי יַעֲרֵךְ, וְהוֹה ע"פ הַמִּדְרָשׁ נַמְדָּר רַבָּה פ' כ' כִּיחַן אֲרֹחֵב לְעַם הַיּוֹד
 טַעֲמֵרִים יִאֲרָל הַטָּהוֹת הַקְּלֹת אֲמֵר מִי יוֹכֵל לְקַלֵּל אֵת אֵלֶּה שֶׁאֲחוֹתֵי מְלַחְמוֹ וְעַפּוֹ פְּשׁוֹתָךְ בְּהֵן אֵן
 כ' אֲלֵהוּ טַעֲה עֵבֶל, וְנַמְדָּרָה פְּנֻחוֹתָ כ' קְדוּשִׁים, יִאֲרָל נִקְרָאוּ כַּאֲשֶׁר אֵל הַקְּב"ה כָּל שֶׁם אֲבִי אֵה
 לְהַקְדוֹם נִדָּךְ הוֹה טַעֲה קָרָא אֵת יִאֲרָל וְכוּ', וְנַמְדָּרָה רַבָּה פ' ה' לְטַעֲן שְׂמִי אֲשֶׁרִיכְךָ פְּנֵי אֵלֵי יִאֲרָל
 שִׁיחַ הַקְדוּשׁ נִדָּךְ הוֹה טַעֲה עֲלֵיהֶם וְיִהְיֶה שְׂמוֹ כַּאֲשֶׁר, יִשְׂרָאֵל עֵבֶל, וְרַחֵם גַּם פִּירוֹשׁ רַחֵם נַמְדָּר
 כ"ו, ה'. עֲשׂוּחִים, מַחֲבִרִים וְחַדְתִּיקִים, טַעֲמִין אִישׁ נַעֲמִיתוֹ (ויקרא י"ט, י"א). רַם סִטְוִים, טַעֲה

קרובות לפרשת שקלים

וַיִּחְשׁוּף וַיִּרְעוּ וַיִּדְּ מִמַּחֲתִים. בְּזֵיל גַּטְפֵי לֶקֶשׁ לְהַחֲזִית מַחֲתִים: בְּרֹדֶף אַתָּה יי.
מַחֲתִיה חֲפַתִּים:

קְצוּבָה הִיא זֹאת לְשׁוּעִים וְקָלִים. קְצִינִים וְרָשִׁים יַחַד בָּהּ שְׁקוּלִים.
קָצִין לְבַל יַעֲזוּ מוֹל מְקַחֲלִים. קָרָא לוֹמַר רוּגֵי פְרָעֵנִי מַעֲקוּלִים: רַב עִם
אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר. רַב עִם צַעִיר מַעֲשָׂרִים לְהַסְפֵּר. רֵאיוֹם לַעֲנֵשׁ וְזָדַר בְּסִדְר
לְהַסְפֵּר. רָשַׁע וְכָל־פֶּשַׁע לְכַפֵּר וּלְהַסֵּר: שְׁעוּרִים בְּזֶה שְׁעוֹר בְּמַסְקַד לְהַגְבִּיר.
שְׁתִּילְמוּ לְגִשְׂיַת רֹאשׁ אוֹתָם לְהַגְבִּיר: יי שְׁקָלֵי כֶסֶף בַּפְּרִים כְּפָרָם לְהַדְבִּיר.
שְׁמוּדִים לְזָכְרוֹן תַּחַת כָּל־חַעֲבָר:

תְּמִדוֹ מֵאֵן כְּלִיעַבְרַח קְדוּשִׁים. תְּרוֹם בְּשִׁלְשָׁה פְרָקִים תְּרוּמַת קְדוּשִׁים.
יי תְּכוּנָה לְבָדֶק תְּבִית וְכָל־אֲשׁוּם. תַּחַת בְּיַד הַכֹּהֲנִים כֶּסֶף הַקְּדוּשִׁים:
תַּסֵּן בְּאֵן פִּיד טִיט רַפְשֵׁנוּ. תַּפִּיט בְּרִכְיָנוּ וְעוֹד כְּלִי־תַכְפִּישְׁנוּ.
יי תִּקְרָא דְרוֹר כְּמֵאֵן כּוֹ לְהַחְפִּישְׁנוּ. תַּחַת הַמִּזְבֵּחַ לְאֲמִים תַּחַת גַּפְשֵׁנוּ:

תְּזָכֹר לְהַעֲלוֹת גִּישׁוּאֵי רַחֵם מוֹדְכֵים. תְּמוּכִים גְּזוּרִים בְּחוּד מֵזֵב עֲדִים:
יי תִּקְרָף עַז אֲדִרְדָּף עַל יָם. תְּזָכֹר לַעֲם מִסְפָּרָם כְּחוּל תָּחֵם:
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלֵנוּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יֵשֵׁב תְּהַלְלֵנוּ יִשְׂרָאֵל אֵל גָּאֵ:

מִי יוֹכַל לְשַׁעַר כְּלִי־הַפְּקוּדִים. אֲשֶׁר בְּחֻכְל וּבְחֻלָּשׁ לֹא גִפְקוּדִים. בְּרִית
בְּרוּחָה לְמוֹ מֵאֵן בְּפְקוּדִים. לְבַל יַחְסֹר הַפְּזוֹג מִחֻלָּשׁ פְּקוּדִים. וְאִם כְּתוּב
וְכִגֵּם יִשְׁרְרוּ מִפְּקוּדִים. לֹא יִמְעֹטוּ מִשְׁשִׁים רַבּוֹא מִנְּקוּדִים. וְאִם לַנְּגַף

מִהַלֵּים ט"ז, כ"ג. וַיִּד מִמַּחֲתִים, עֲשֵׂה אֵם י"ז, י"ד. בּוֹיֵל, כְּשִׁיפּוֹת, מַל' כְּמוֹ כִּד חֲלוּסִים. לֶקֶשׁ, ל' מִלְקוּט.
לְשׁוּעִים וְקָלִים, לְעֲשִׂירִים וְעִנְיִים. לְאֲשׁוּם ל' אֵה נִכְר זֹעַ לְפָנֵי דָל (חִיּוֹב ל"ד, י"ט). רוּגֵי פְרָעֵנִי
נִעִין כְּלִי עֲשֵׂה חִיּוֹב ל"ג, כ"ד. מַעֲקוּלִים, מִמְכּוּל. אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר, הַשֵּׁעַ כ', ח'. וְזָדַר ל' מוֹהֲרִין,
הוּו זִהֲרִין, כְּלָאֵן אֲכַכְנוּ מִחֻלָּשׁ. לְחַסְפָּר, לְהַחֲזִיר נִסְדֵר הַנּוֹחֲמִים מִחֻלָּת הַשָּׁקֶל, טַעֲנִין וַחֲסִדוֹ עֵלֶה
תַּחֲמֵה (בְּרֵאשִׁית ג', ו'). בְּמַסְקַד לְהַגְבִּיר, הַפְּטוּחַ לְכַה זַעֲנָנוּ וַיְגַדְלוּ תַּגֵּם כְּנִיהֵם יַחֲבֹרוּ עִיד עִעִם לְהַכּוֹח
לְחַסֵּם נִחְמִית הַשָּׁקֶל. יִדְבִּיר, לְכַנִּיחַ לָהֶם כִּפְרֵה.

חֲסִדוֹ, טְלָאֵן חֲסִדוֹ. תְּרוֹם כְּשִׁלְשָׁה פְרָקִים, עֲבֹאֵר כְּפִיוֹעַ לְהַפְּסֵקָה שְׁנִיָּה.
כֶּסֶף, כְּסִפֵּל. פִּיד, ל' אֲבַר כֶּסֶף חִיּוֹב ל', כ"ד. חֲכַשְׁשֵׁנוּ, מַל' הַכְּסִיפֵנִי כֶּסֶף (חִיכָה ג', ט"ז).
תַּחַת הַמִּזְבֵּחַ, עֲשֵׂה יִשְׁעֵיה ט"ג, ד'.

גִּישׁוּאֵי רַחֵם, מְרַחֵל עֲשֵׂה יִשְׁעֵיה ט"ו, ג'. גְּזוּרִים, ל' נֹזֵר וְכַתֵּר. חֲקָף עוֹ, ר"ל שִׁירָה טַטְוֵרָה.
אֲדִרְדָּף, שְׁחוֹךְ, ט"ל נִלְדֵי טַבֵּם.

יִמְלֹךְ ה', תְּהַלֵּים קַע"ו, י'. וַאֲחַת קְדוּשָׁה, אֵם כ"ב, ר'.

כְּחֻכְל, כְּשִׁפּוֹת. וּבְחֻלָּשׁ, מְרַחֵל מַל' חֻלָּשׁ עַל גַּחֵם (הַשִּׁיבָה י"ד, י"ט). וּבְחֻלָּשׁ שְׁמַת רַטוֹ רַפְּוָה,
אֲרַנֵּעַ שְׁמַת נִקְרָאוּ לְגוֹרֵל, חֻלָּשׁ עַל גַּחֵל חֻכְל. בְּפְקוּדִים, נִחֻרָה. לְבַל יַחְסֹר רַטוֹ, ל' שִׁד ז', ג'.
וְאִם כְּטַעֲם, אֵל יַחֲסוּר מְרַחֵל עַל־עַמְמִים אֲנַעֲנוּ מְרַחֵר. מִחֻלָּשׁ פְּקוּדִים, כְּפִר רַבִּיעוֹ שֶׁל תּוֹרָה נִקְרָא
כִּד טַל אֵם חֲחַלְתוּ מַעֲנִין הַפְּקוּדִים כִּי־חַ. וְאִם כְּתוּב וְכִגֵּם, ע"ג שְׁכַחֵת יִשְׁעֵיה ל', י"ז. פְּקוּדִים
טַבּוּכִים, טְלָאֵן נִחֻרָה, ר"ל נִקְרָא הַמִּזְבֵּחַ אֵל אֵיסִי רַטוֹ לֹא חֲטַעֲטוּ חֻלָּח חֲסִיד טַטְפֵּר טַכּוּן נִטְנָחֵת.

וְאִנּוּף בָּאֵף מִפְּקָדִים. כָּסֶף הֵת כְּפָר הֵם מִפְּקָדִים. וּבְכָל־עֶרֶב גִּשְׁמָתָם
 בְּיָדָךְ מִפְּקָדִים. וּבְכָל־רִגְעֵי בְּקָר נִבְחָנִים וּנְפָקָדִים. וְלִי מִה יִקְרוּ עָלַי
 הַפְּקָדִים. אֵלֶּה הַפְּקָדִים וְהַמַּתְּפָקָדִים: שְׁמוֹר פְּקָדִים. וּנְפָקָדִים
 וְשׁוֹקָדִים. הֵיית מְשַׁקְדִים. וְלָךְ קָדִים.

חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

רמשי תלויזו אלעור כירכי קליה.

אִימָן בְּשִׁמְעוּ בִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ. חַל גִּימַת אֵיךְ אוֹתָם רְרוֹשׁ: לְעַם
 אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפֵּר. אֵיבְכָה אִסְפָּרָם וְלֹא גִתְנוּ לְהַסְפֵּר: עֲקָרָם בְּנֶאֱמָר
 לוֹ הַבַּט וּכְפָר. שָׁב זִיזְשָׁב אִם הַתּוֹכַל לְכַפֵּר: זֶרַעַם בְּחַל יָפִים וְכוּכְבִּים
 סְפִירִים. וְאִנּוּף אֵיךְ אִסְפָּרָם וְלָעַד פָּרִים: רָם חָזָה לוֹ אוֹת מִסְפָּרָם. אֵיךְ
 לְמִנּוֹתָם וְלַעֲמֹד עַל סְפָרָם: בְּקָדֵר רֵאשֵׁי שְׁמוֹתָם לְחִשְׁבּוֹן תַּעֲלֶה. וּמִדַּת
 מִבְּנִים בְּיָדָךְ אִז תַּעֲלֶה: יָקָר שְׁלִישֵׁי בְּתוֹכָם לֹא הַפְּקָד. בִּי לְגִזּוֹן מְלָךְ
 לְבָרוּ נִפְקָד: רָשׁוּם מִבְּטָן לְהַפְּקָד בְּמִשְׁמַרְת הַקָּדָשׁ. וְצָבָא וּפְקָדוֹ נִבְחָנִים
 בְּמִפְּקָדָדָשׁ: בְּשִׁמְעוּ אִמָּר וּנְתַנוּ אִישׁ כְּפָר. פֶּן בְּפִיָּה יִתְרַצֶּה אֲשַׁכַּל הַכְּפָר:
 יַעֲיֵר מִה יִתָּן פְּדִיוֹן נִפְשׁוֹ. וְיִכְעַז חֲנִינָת פְּנֵי שָׁם נִפְשׁוֹ: קָדָשׁ בְּתַפְּזָן
 לְהַעֲדִיק עִם יְהוָה. בְּמִזֵּן כְּצָבַע אִשׁ הַרְאָדוּ בַּמִּתְחַזֵּה: לְמַדּוּ יְהוָה יִתְנוּ וְלֹא
 יִתְמַתְנוּ. וְלִבֵּל יִתְנוּ אֵת אֲשֶׁר נִתְּנוּ: יְהוָה לֹא מְצָאנָהּ שְׂגִיָּא בַח. כְּאֲשֶׁר
 נִקְיֵת חֲקָא גְבוּרֵי קַח: רַחוּם בְּרַחֲמֵת נְשׂוֹאֵיךְ בְּבִסָּף בְּפִרְרִים. כֵּן שְׁעָה
 שְׁפִתֵינוּ בְּשִׁלּוּם פָּרִים:

ובכל רגעיו וכו' עשה חיוב ו' ית' שמורה, הנה הקנה תשבור נת' ושוקרים, הסתכלים לעשות
 לטוב. היות משקרים, הוא הנה תשקוד עליהם ותנדרם. קרבים, סתמרים.
 אוסון בשמעו, וכוונתו טיבוקו רחש כי תחת, חסד הקנה למבט, לד מנה את ישראל, חסד משה
 לפני הקנה, כתיב והיה ורען כעפר החצץ וכתיב והיה מעשר בני ישראל כחל סיס ואתה חוטר לך
 טנה את ישראל, חייבי יכול לעמוד על טניכם, חסד לו הקנה לא כשם שאתה ספר חלל אס נקמת
 לעמוד על טניכם על ישראל פול ראשי חומות של צבאים ותחת עומד על טניכם, רי"ג מרחוק טחתים
 חלף, ט"ן מנפחלי חפשים חלף, ט"ן טמטמן של טחוח חלף, ח"ד טיחזה יו"ד טישכר יו"ד טיחף
 שלשים חלף, ז"ן של וטלן טעמ חלפים, ל"ח של דן חרעית חלפים, גיש"ל של גר טלמ חלפים,
 נ"ח של בנימן חלפים חלף של פשר חלף אחד, הרי ח"ק חלף וז"ל חלף, וחזון שלמה חלפים טסתירו
 סן טנהרט על העל ע"ל יגל סרד זה יסד טניוט. אסיה טנה רענו, טז"ה טטרד ית, י"ב חל,
 ל' חלחלה. עתים, טרס, זה חנהט טניוט. הבט, נחשית ט"ו, ה' שב ודע, קוור הקנה והשיב לו
 לחנהט. פרים, ל' טח ורט. ר"ט הקנה חורה, חורה, בקור, ל' רחשה וחוקרה. יקר שליש, טנט
 חיקר השלישי, הוא טנט ל"ח. לעיון, טח, וענין. רשום טכטן לחפיק, ט"פ חחוטט פ' טטרד
 וכטרד טנה פ' ג', בקור חח נמי לוי טנן חד, למוד הוא טנט חזה להיות הקנה טינה חזית: טכל
 טקום טד טס קטמט, לטור הוא טנט חזה להיות הקנה טינה חחוט טר טן טעני א"ן, ורזה טט
 רש"י טטרד ג', פ"ו, פ"ן, טנה טו חוט. אשכל חפיק, כטו חקנה ע"ס טד ח, ו"ר ונרד טח
 פ"ח ע"ג טו אכל עלי טכר ל"י. כטון טכטע אש, טטחור טטנה ח' 647. ולא חחוטט, ל"ח חחור.
 ולכל יחט, יטנה לכל השלם. לא טטטוך טגיט חת, ל"ח טטטון טכטת עליו טנ טחון לטס עליו
 טטית טון רב לכטת טטטוט. גבורי חת, כנר לישראל כטטליט ח"רט. טעט שחטנו, טטט חחטט
 חל חלח טטטוט חטר נאלטה נה פרים של חקנחוט.

קדוה לפרשת שקלים

ח'אל גא. לעולם תעריץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים. תמלוך.
ותתנשא. האל מלך. נורא מרזם וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שידו. ספרו עוז. סארה צבאיו.
קדשותו רמקוהו. רן שיר ושבח. תקף תהלות תפארתו:

ח'ז'עד אשא ראש. כמו מראש. לתקדש לקדוש:

ח'ז'עד במאוגי צדק. יבריעני לצדק. נורא וקדוש:

אלה אזכרה ארת אשר געשה. בהיותי במסח ושקט בנכון ונשא.
געלתי בעבר ושקלי איד אשא: די שקלי עד לא שקלתי. הגם למס עזר
היום שקלתי. ובחטא עוול שקל לרשע נשקלתי: וזוי ללא תתי לשבני
בגילה. תבתי לתשלום דרפמון לעולי גולה. טבעו גם הם והעבדתי
בעלה: אשר שלש קפות משלשות סאים. פנוסות למקח שי מריאים
ושנים. לקחו ואין עד בצעי נשאים: מרת שפרות תקלין חדתין ושתיקין.
גדבות אשר גם היו מעתיקין. סרו פמה מני והדברים עתיקין: עצם המון
חוגג ושופך בנהר. סור וגותרתי בתוך בראש הדר. צדק מלוגי שעור
פתל הר: קן צפור קרא למרזם הרים. ראש נשואך קמאן בו להרים.
שבעה ושמונה עליהם לראש הרים:

אל נא לעולם תעריץ וכו', זה הוא כעין קדוה נעריין ונקדישן וגו', כי עממי שמאריכים
נקדוה ולא כלים עד לומר הקדוה לכן אומרים כאן אל כל לשלם וגו' כמקומה, וע"כ יש לעמוד
כחומר החון אל כל. סארהי כ"ל הפ"א נקמ כל' כו'.

עד אשא, הוא דתוק עם סוף פיוט הקדום, ר"ל אנה תפלתו כולם פרים עד שתגאלנו ונא
לרומם את רענו כחו טקום ומכל להקדישן ע"י הקדמות, ועד כי תבדענו לזכות כמאזני נדק, ועל דרך
זכר חסד טטה כלפי חסד.

בנכון ונשא, נה"ע טע"ה ישעיה כ', כ'. גועלתי בעבר, ר"ל נפוחתי גלות ככל עברי הארץ.
וז עפראים, כחטבתי נעבות שערתי. די שקלי, שיעור שקלי נעבור שלא שקלתי אותם כראוי טחיתי
נארתי נעבור זאת טרץ אני הייס לפחע שקלים למס. עוול שקל, שעייתי עול נמדה ונעשקל. וזוי,
שנעבות השקל. לשבני בגילה, כאזר אבתי וישנתי נעמטה. לעולי גולה, ראה נמס נ', ש"ח. ופ"ט.
טבעו גם הם, גם הדרכומים כלו וחטו, שחכר כית שני. והצריטי' כן נקד העגיה נב"י וכל"ל. ופיחזו,
נאלתי עיחם ועניה ועגלה. ישר שלש קפות, שקלים פרוק ג' טענה כ'. ויחזו דף פ"ב ועגלה דף
כ"א ע"ב. וראה לקטן פיוט הפסקה רואנה. למסח שי מריאים ושיים, לקחת ולקחת מהס קדנות
פרים וכבנים. בצעי, אינס טכפרים עד על עון נלע יארלה. מרת שפרות וכו', שקלים פרוק ו' טענה
ה' ויוטל כ"ה ע"ב. מעתיקו, מל' הון עתק (טעלי ח', י"ח). סרו כסה סני, כסה גנים טעח שחר
טעני וטעלו באופרות ונדבותם. והדברים עתיקו, פירוז, דבר ידוע הוא זה אין לי עוד דברים הללו,
ואסו הפייטן כל' דה"א ד', כ"ב. עצם המון חוגג, לזון א העתיק רא"י נפיחזו לתהלים פ"ב
ה'. קרי' נב"י הנה קרי' טרו, כנס (ישעיה ל' י"ז). צדק מלוגי, נה"ע. שערר, חרץ ל'
טעח ואעוררה (ירמיה ה', ל'). קן צפור קרא, קרא את ישראל שנעל לפפור נודד לזון לקנו. למרזם
הרים, לנה"ט. שבעה ושמונה, וכו' רומז על מיכה ה', ד' והקטנו עליו שבעה רועים ושמונה נמיכי
אדם. ומנו נפוכה כ"ב, כ', ואלה הן אבנה רועים, דוד כמעט, אדם את מעטכח נייט, אכרסם יעקב
ועשה טעאלו, וטענה נמיכי אדם הן ישי ואחול ואחאל עצום לפניה חזיקה טעית חלטי. ועין גם
כפרגוס מי אל אסתר א', כ' טעניו ער ו' חסידו שלם ח' אכסו השלם.

ס ל ו ק .

וַיִּקְבְּנוּ לָהּ תַעֲלָה קְדוּשָׁה כִּי אֵתָהּ קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמַלְשׁוּעַ:

אִז רְאִיָּה וְסִפְרָתָהּ וְהִבְנֵתָ וְתִקְרָתָהּ . וּמְדַרְתָּ וְשִׁקְלָתָהּ וּבְלֵתָ וְאִמְדַתָּ
וְעִבְרָתָהּ . וּפְקָדָתָהּ וְחִשְׁבֹּתָהּ וְסִבְמָתָהּ וּמְנִיָּהּ וְסִפְרָתָהּ . וְקִצְבָתָהּ וְתַחֲצֵתָהּ וְגִזְרָתָהּ
וּמִפְתָּחָתָהּ וְשַׁעֲרָתָהּ . וְהַבְּטָתָהּ וְהַבְּנֵתָ וְהַשְׁכִּילָתָהּ וְאִשְׁרָתָהּ וְסִקְרָתָהּ . וּבְחִבְתָּהּ וְחִרְשָׁתָהּ
וְתִקְקָתָהּ וְעִיגָתָהּ וְחִרְתָּהּ . וְלִפְקָדָתָהּ וְהַחֲדָעָתָהּ וְחִיּוּתָהּ וְהַחֲרִיתָהּ וְגִזְרָתָהּ . וְעִוְיָתָהּ וְקַרְאָתָהּ
וְעִגְיָתָהּ וְדַבְרָתָהּ וְאִמְרָתָהּ . כָּל־מִגְזֵן וּמִפְקָד וְחִשְׁבֹּן וּמִסְפָּרָיו . כָּל־מִשְׁקָל וְתִקְלָם
וְכִים וּגְזָרָיו . כָּל־כִּיל לַח וְיָהֵשׁ וּמִשְׁוָרָיו . כָּל־קוּ וְקִצְבָן וּמְדָר וְשַׁעֲרָיו : הַיָּד
לְדַקְדָק חִשְׁבֹּן לְכַלְדָּבָר . לְכָל־יָגֵלֶם חִשְׁבֹּן וְיִשְׁטָף וְיַעֲבֹר : מִתְחִיל בְּמִדְדָה
בְּחִמְשׁ מֵאוֹת שָׁנָה . עַד שְׂדוּיָא מְכֻלָּה בְּאֶצְבַּע הַקְּטַמְנָה : הַיָּד יוֹם הוּא
בְּעֶשֶׂר פְּרָסָה . וְאַרְבַּעַת מִיל הוּא כָּל־פְּרָסָה : וּמִדַּת הַמִּיל שְׁבַעָה וּמְדַעָה
רִים . וּבְשָׁלְשִׁים קָנִים הוּא קִצְבָן הָרִים : וְשַׁעֲרֵי הַקְּנָה שֵׁשׁ אַמּוֹת חֲזָרָת .
וְכֹל־אִמָּה מוֹדְרָת שְׁלִישׁ בֹּרֶת . וְחֲזָרָת מִתְחַת עַד שְׁנָיִם בְּסִיט . וְאַרְבַּע
אַצְבָּעוֹת הוּא הַסְּפֹח וְהַסִּיט : וְכִמוֹ נִהְנָה מְדָה לְמִדְדַת הָאָרֶץ . כֵּן נִתֵּן כִּיל
לְתַלְחֹת הָאָרֶץ : מִתְחִיל מִמְּאָה וְיִשְׁשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה . עַד שְׂדוּיָא מְכֻלָּה
בְּשָׁתוֹת אֶצְבַּע קְטַמְנָה : זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל בְּשָׁלִישׁ יוֹשֵׁב . בְּמֵאָה וְשָׁלְשִׁים וְשֵׁשׁ
וְעוֹד מִתְחַשֵּׁב . וְעִמְקוֹ בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְמַתַּח סוּף . וְסוּף בְּשָׁבְעִים וְשָׁנָיִם
לְעֵגֶל גִּיחֹן . וְגִיחֹן מִכְּפִיל שְׁלִשִׁים בְּמִדַּת פָּרָת . וְהַפָּרָת תִּקְפּוּ כִּגְגֵר שְׁנֵי
הַגְּהָרוֹת . וְשְׁנֵי הַגְּהָרוֹת מְעַרְפִּים בְּאֶרֶץ הַיַּרְדֵּן . וְהַיַּרְדֵּן מְדַחֵיב הַמְּשֻׁרָה

אז ראית בני קדוה כד"י וכו' כי הוא עש"ה חיוה כ"ח, כ"ז אז חלה ג' ימיו הכינה גם חקרה,
וראה גם נפיוה רש"י. וכלה ל' עדה, כמו וכל שליש עפר הארץ (ישעיהו ס', י"ג). ואמרת, ל' שיעור ואומד
הדעת וסכמת, ל' חשבון וחוכה, ותוכן לנבים ח"ו וסכום (שמות ח', י"ח). וקצבת, ערכת, של' עדה אחת וקצב
אחד (פ"א ו', כ"ה). וחרצת, ל' כדור כמו מ"א כ', ט'. ושרת וסקרת, שניהם ל' ראייה. וחרת, של' אחת
על הנוחות (שמות ל"ג ע"ז). וכיס, ר"ל חכמי העשקל אשר נתוכים בים. וגזריו, חלקי העשקל. כיל, עדה.
יגלם, שלח ים כנולם. וישטף ועבר, של' ונח הוא ונטף ועבר (דניאל י"א, י'). ור"ל שלח יחסר
הטדה גם לא יעדיף. מתחיל במדידה, כס' חלים בחלק הנקרא גטרות ה' כתב ור"ל חלה הם טדות
חכמי ישראל, אצבע הוא הוצה הגדול ר"ל החכמה הגדול שבה, ספח הוא שעוד ד' חלנושות נחכס, ורת
הוא כמו שני ספחים, אמה כמותה היא שלש אמות ר"ל שש ספחים, קנה שעורו שש אמות ורת, רים
ארכו שלשים קנים, מיל מדתו שבעה וסחנה רים, פרסה שעורו ד' מלין, דרך יום הוא שהלך חס
מינוי ר"ל עשר פרסאות עכ"ל. סחשס סיוח שנה, במדע בונן פ' מדת העולם, תנו רבנן יאכו של
שלש סהלך ח"ק שנה, שלש ים שלש מדד שלש יאכו, וכמה שלשו קפ"ו שנה ח' חדשים. הוא קצב
הרים, עיין פיוה רש"י ליוטח דף ס"ו, ע"א גם נערך ערך חום. עד שנים בסיט, סיע הוא פסת, סמאוש,
עיין ערך ערך סט ותוספת ערונין כ"א, ח' ד"ה אחד טעלת. זה הים הגדול בשלש יושב, מדתו
כשעור יאכו העולם שהוא שלש אשר הוא קפ"ו שנה וח' חדשים, וזה שאמר נמאה וזשים וזש ועוד, ר"ל
ועוד ח' חדשים. וחרזו חוטה לו טכיוח התוספות לחגיגה י"ב סמוך יוגר שיער הכ' נניסן ח"ל, וזה הים
שלים שלשו נמאה וזשים וזש ועוד סיימו'. כשבעים ושנים לעיגל גיחון, נכ"י גורם בעשרים ושנים
לעיגל גיחון. והפחת חקפו כגד שני הגהרות, פיסון וחוקל. ופיין תוספות כדורות נ"ה, כ'.

ביום הובול. ויום הובול מאה וחמשים מקואות. ומדת המקוה פשגי חמרים
 בביבש. ושעור כל חמור פשגי לתבים. וכל לתך יכול חמש איפות. וכל
 איפה עושה עשרה עמרים. וכל עמור שבעת רבע ובלה. והבלה אחד
 ממאה ועוד בסאה. וסאת יבש חסרה שליש בלח. וסאת הלח אחד
 משלשה בפת. ובלפת מחזקת שלשה בהין. וההין פלו שנים עשר לג
 ועוד. הלג מתחלק לארבעת רבעים. ורבע מוכן לרבע פוס ישועות.
 והפוס סובב אצבעים על אצבעים. ועל גבה חסר שתיים מאצבעים: וכמו
 נתן פיל לתולדות הארץ. בן נתן קץ לימי הארץ: מתחיל למנות מששת
 אלפי ערץ. עד שהוא סבלה ברגעי ארץ: פי העולם פלו ששת אלפים.
 עושים המלשה ושתי דהים מחוזות. ומגן המחזור בעשרים ושנים יבולות.
 ושגרת היבול שבע שבתות שנים. ושבתות השנים בעשרים ושמונה
 תקופות. וימות התקופה תשעים ואחד יום ושליש. ועונות היום חמש
 מאות ושבעים ושש. ורגעי העונה בעונות כל היום. והמקדק מתחלק
 הרגע לבמה רגעים: וכמו נתן חשבון על פל. בן נתן משקל תלם לפל.
 מתחיל מבקר עד פרוטה קמנה: בכר הגדול בגדל שני מענה. והפנה
 עולה עד ששים שקל. והשקל כחמש עשרים חמשי סלע. והסלע
 חצי בקע ורביע זה. והזו מתחלק לפלג וחמש מענה. נמצא הזו חמש
 מעות קסר. והפעם שתי פוגיונות באפר דת. והאפר עולה עד שמנה

יום הובול, כיום שבעה שטמה הסלך (מ"א ו' ב"ג). חסר, הוא כור, וחלי מר הוא לתן, וראה ביוחזקא ספן
 ט"ה. וכל עומר, עין ערך ככר וערך קו, וההין כלו שנים עשר לג ועוד, ראה עכמות פ"ט, ח'
 לרבע פוס ישועות, לארבעה כמות נליל פסח שפסחים עליהם יושפת הסס ית', ועין חוסמת פסחים
 ק"ט, ח' כ"כ רביעית אל תורה. מששה אלפי ערך, שזה חלפים שנה היו עלמח (פנהדין ל"א).
 שבע שבחוח שנים, שבע פעמים שבע שנים. בעשרים וששנה תקופות, כי נכל שנה ר' תקופות.
 ועונות היום חמש מאות ושבעים ושש, הוא ע"פ התוספתא רח"ט מס' נבחות, שנה אחת עין כ"ד לשנה,
 והנה אחת עין כ"ד לשנה, ורבע אחת עין כ"ד שנה עכ"ל ולפי זה שנות היום הן התקנ"א [וזה אמתה
 נט"ט ע"ד ר' ע"ב ורביה דף ו' ע"א ומדרש איכה דף ע"ד בשוק פסוק לנס, וכמה רגע אחת ששע
 רטח וכו' ככר הניבו ר"ח נב' סיגר ס' חל"ג אל"ל אחד מרבה והלפ"ס חלפים ושנה מלוח ועצמים
 חלוצע]. שנים התוספתא הנכרת מתגרות למס' ע"א דף ע"ה ע"א כמה הוה שנה שטר ר' יוחנן או
 יום או לילה, ונמלא כי השנה היא י"ב שנות וע"ג, ומלינו לר"ל בהרבה תקופות שיקלה שעה לחלק
 אחד עין כ"ד חלקי היום והלילה נחלקם היום נכרח הלילה לכ"ד חלקים וחתנו ליום י"ב שנות, שכן חסר
 נדרה חלפים מומר ר"ז כי שלש ימים הם ערבים שלשים ושש שעות, ומראה שנה שהיא להם שד
 חלוקה אחת שטר לפים היום והלילה יחד אינם עשים אלא י"ב שנות, וכן ענבו העללים לחלק היום
 והלילה יחד לי"ב שנות ועוד ביחס קודמים לחתנו לחלק י"ב עין כ"ד שנות היום שעה בכליות. ועין
 ש"ח תנ"ך חלק ח' טפן ק"ג חלק ג' ס' רט"ו גם נספרו יבין שמונה נמלטר חפן שלו דף כ"ג,
 ע"ג עד פרוטה קטנה, פרוטה היא הקטנה מכל טרי מטבעות, עין קדושין דף י"ג, ח'. והפעם שרץ
 פוגריונות וכו', כדי להמין דברי הפייטן יתה פה ערך השפעות כמו שז"ו נהגות חפן בית שני לפי
 שמה הערך נצרך ככר וערך קט ע"פ התוספתא דנבא נחרא, והן אלה: פרוטה, איסר, פוגריון, פטה
 ויבד [ונקרא גם וזו], שקל [ונקרא גם סלע], ענה [ונקרא גם לישראל], ככר, והנה ח' פרוטות הם איסר

פְּרוּשׁוֹת • גִּמְעָא הִבְקַע פְּאַרְבַּע מְאוֹת פְּרוּשׁוֹת • וְהֵם בְּכֹתֵב חֲרוּשׁוֹת • וּבִסְפָה
 מְסֻרָשׁוֹת: יַעַר מְקוֹם שְׁאַנּוּשׁ יִכּוּל לְמַנּוֹת • גִּמְסָר לֹא לְמִדּוֹד וְגַם לְמַנּוֹת:
 לְפִי כַחַד וְלְפִי מַעוֹט חִילוֹ • הִקְצַב לֹא מַעוֹט הוּא שְׁקָלוֹ: וְלְפִי שְׁקָלוֹ כֵּן יִהְיֶה
 הַלְלוֹ • גְּדוּל אֲדוּגִינּוּ וְרַב בַּח חִילוֹ • עַל כֵּן אֲחִיל לֹא: כִּי מִדְתּוֹ וְשְׁקָלוֹ לְפִי
 גְּדוּלוֹ • קְלָאוּצוֹת שְׁלֵג וְרוּחַ פִּלְם בְּמִשְׁקָלוֹ • וּמִי בְּרֵאשִׁית מְדַד בְּשִׁעְלוֹ •
 אֲשַׁמֵּי חֹם תִּקַּן וְרֵתוֹ מְלֵא • וְקִלְהֲרֵי קָרֵם בְּאַצְעָעוֹ שְׁקָלוֹ • וּגְבַעוֹת עוֹלָם
 תִּמְדַּד בְּהוֹד אֲגְדָלוֹ • גִּיּא וְקִלְשִׁפְרָה בְּצִנְדָה הִכִּילוֹ • לְחִילֵל תִּגְזִין מִיַּמְנֵהָ
 הִכִּין לוֹ: גִּמְצָאוֹת קְלָמִדַת יַעֲזִירַת עוֹלָמוֹ • בְּמִלּוֹא פִּסַּת יָד הִיא רְשׁוּמָה •
 וּבְקִמְיַע בְּיַד גְּבוּר בְּזוֹרַע חוֹתְמוֹ • וְאַיִן לְקַצּוֹב רַב מְחֻקְרֵי תַעְצוּמוֹ • אֲשֶׁר
 מְדַד וְקַצַּב וְשַׁעַר בְּמִרְמוֹ • עַל פְּלִמְדַת בְּקִסּוֹ וְהַדּוּמוֹ: מִדְתָּ בַת מִלְּךָ בְּכַל
 מַעֲלָה • בְּאַרְךָ בְּרַחֵב בְּעַמֻּק בְּגִבְהַ מִתְעַלָּה • כִּי לֹשׁ קָן לְקִלְתִּקְלָה • וְאַמְדָּה
 רְחִיבָה לַעַד לֹא קָלָה: מִדְתָּ עוֹלָם בְּמִלּוֹא פִּסַּת יָד • וּמִדְתָּהּ גְּתוּנָה בִּימִין
 וְזוֹרַע וְיָד: מִדְתָּ עוֹלָם בְּמִזְרַת וְעַד אֲגְדָלוֹ • וּמִדְתָּהּ בְּקוֹ אֲשֶׁר מֵאֹד גְּדוּלוֹ:
 מִדְתָּ עוֹלָם גִּמְדָּת בְּשִׁלִּישׁ אִמּוֹה • וּמִדְתָּהּ עוֹלָה וְנוֹסַבַּת בְּאַלְפִים אִמּוֹה •
 בְּמִדְרָאָה הַמְּנִדָה אֲשֶׁר צִיד רְאָה • מִגְּלָה עֲשָׂרִים עַל עֲשָׂר אִמּוֹה • עֵשָׂה
 אֲרַבְעִים עַל עֲשָׂרִים וְשִׁמְנָה מְאוֹת אִמּוֹה* • וְקִלְהַעוֹלָם קָלוֹ בְּשִׁלִּישׁ אִמּוֹה:
 גִּמְצָאוֹת דָּת בְּמִדּוּתֶיהָ רְחִיבָה וְאַרְכָּה • אֲלָפִים וְאַרְבַּע מְאוֹת בְּעוֹלָם מְאַרְיָקָה:
 וְהִיא נוֹחֲנֶת לְעוֹלָם מְרַפָּא וְאַרְכָּה • וּבִימִינָהּ הַקּוֹנֶבֶת קְרִימִי אֲרַכָּה •

* י"י עשה ארבעים על עשרים אמה. ארבעים מעשרים שמונה מאות אמה.

חד, כ' חסרון הם סומרון אחד, כ' סומרונות כן טעה אחד, ו' טעות כן דיכר אחד, ד' דיכרין הם
 קל אחד הנקרא גם סלע, כ"ה שקלים הם טנה או לישראל אחד (litra, mina) ואינם טנה כן כבר
 אחד. אך כבר של קודם היה בפול נעשה עד אחי שקל של קודם היה ערכו כשקל אלם של חולין. והנה
 בפייסן אשר סבר הרול כוונתו ג"כ על ככר של הקדש אך הוא הבדיל הסלע מן השקל וע"כ אינו
 מסכים עם דעת הערוך רק מן הסלע ולטעה וטן הסלע ולטעה חילק ערכו של טענות נלווין אחד
 ולטר כי השקל יז טו כ"ה סלעים וטעה כ' שקלים וככר כ' טנה, וכל זה חסר כן נעשה
 כי פאה מן סלע וטן שקל כ' מיחס נעשים, והערוך עשה טהן רק טענה אחד באני טעות וכמו שהיא
 נחשת הנכונ ע"כ התחום שחתם שקל סלע וח"כ סלע הוא שם חרשית של שקל. ורביע זון, ר"ל רביע
 של סלע הוא זון. באמר דת, פירוש גם נחטר כן הדת, ר"ל כמו שהטעה כ' סומרונות כן הסומרון כ'
 לסרון. בארבע מאות, ר"ל קחת לתרע טעות ולאו דוקא כי נקט הוא שפ"ד מדושות. גרול ארזניו,
 מהלם קע"ו, ה'. סוד בשעלו וכו', ע"ה טעיה פ', י"ג. גיא וכל עפרה, טיין תעסות ערוכין כ"א,
 א'. יוטעל י"ט, כ'. וטוחות ל"ה, כ'. לחולל חגק, לטבות את פיעה. סרה כח סלק, ר"ל מרת
 הערה הנקראת טתו אל הקב"ה היא טעולה על הכל והיא חרכה טני חין ורחה טני ים (טיח י"א,
 ט') וכמו אשר דוד לכל תכלה רחמי קן רחנה מלווין טוד (תלים קי"ט). ונוסכת, מקיפה. ציר
 ראיה, וציה סכחל (וציה ה', כ'). סגלה עשרים על עשר, יתוטר נערוכין כ"א, א' תעסות
 שם. כטרוחה רחבה וטורכה, ככ"י גרם קטרוחיה רחקה ו"ארה. וטיין תופפות שם נערוכין.
 וביטינה קטבה כל יסי ארבה, ע"ה חוך ימים מיטינה כטטלה ער וככר (טבל"ג, פ"ו).

סלוק לפרשת שקלים

וּבְשִׂמְאֵלָהּ שׁוֹקֵלֶת עֶשֶׂר וּכְבוֹד וּבְרָכָה: וְהִיא הוֹדִיעָה אֶת־כָּל־חֲבִיזֵי סְתוּרוֹת. וְהִיא קָצְבָה כָּל־מִדּוֹת סְפוּרוֹת. וְהִיא פָתְחָה אֶת־כָּל־סְגוּרוֹת. וְהִיא שָׁקְלָה וְאַעְרָה אֶת־כָּל־אֲעוּרוֹת: וְהִיא חִקְרָה הַמֶּזֶן מִפְּקַד תְּחִתּוּנִים. וְהִיא נְתָנָה מִסְפָּר גְּדוּדֵי עֲלִיּוֹנִים. וְהִיא שִׁעְרָה קוֹמַת אֲלָפֵי שְׁנָאִנִּים. אֲשֶׁר זֶה מִזֶּה בְּקוֹמָתָם מֵשֻׁנִּים: יֵשׁ בְּמִדַּת הַיָּם הַגָּדוֹל קוֹמָתָם. וְיֵשׁ בְּחִלְלוֹ שְׁלֵעוֹלָם הַקְּמָתָם. וְיֵשׁ בְּמֵלֵא כָּל־עוֹלָם תְּקוּמָתָם: יֵשׁ לִשְׁתֵּי טִישׁוֹת טִישִׁים עוֹלָם. וְיֵשׁ לְמִישׁוֹה אַחַת עָפִים עוֹלָם. וְכָל־אֶחָד וְאֶחָד בְּמַחְגְּרוֹ נְעֵלָם. וּבְמַחְצוֹתוֹ צָג וְחֵשׁ וְדוּמָם וּנְאָלָם. עַד יִתֵּן רְשׁוֹת מֶלֶךְ עוֹלָם. וְחֻשִׁים עַד יִמְלִיכוּהוּ עִם עוֹלָם. וְאִזּוֹ יִפְצְאוּ לְפָאֵר אֱלֹהֵי עוֹלָם: וּמִשְׁהֵם מְפָאֵרִים עוֹד לֹא שׁוֹנִים. כִּי בְנִהַר דִּי־נִוֹר שָׁחִים וְנִתְּנִים. וְעוֹד מָנּוּ נַחְצָבִים וּמִתְחַדְּשִׁים כְּרֵאֲשׁוֹנִים. שָׁבַח וְהִלֵּל וְרוֹן לְאֵל מְשֻׁנְנִים. וְכַפֵּי קִשְׁתָּ עִם כְּנָף רִנְנִים. וְזָמַר וְשִׁיר וְעוֹז וְהִנֵּן מְרִנְנִים. וְיִשְׁרָפִים הַמְּעֵלִים עַל כָּל־שְׁנָאִנִּים. יֵשׁ יֵשׁ בְּנַפְיָם בְּגוּיָם חֲנוּנִים. מִמְּעַל לְיִשְׁבַּע עֲרֵבוֹת בְּפֶם נְתוּנִים. וְלִיּוֹשֵׁב עַל כְּפֵאָה בְּחִילָה מְנַגְּנִים. כְּעוֹזֵא חֵן בְּגִנּוּנָם מְחַנְּנִים. וְקוֹדֵם לְכָל־צָבָא מְעַל עוֹנִים. וְשִׁלּוּשׁ קִדְשָׁה לְרֵם וְנִשְׂא גוֹתְנִים. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים הַמוֹנִים הַמוֹנִים. לְנַעֲרָן בְּסוֹד הַמֶּזֶן גְּדוּדֵי עֲלִיּוֹנִים. וְנִקְדָּשׁ בְּאֲלָפֵי רִבְבוֹת תְּחִתּוּנִים:

י"ו. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: מ"ה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: י"ז. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול סתנשאים לעטת שרפים לעטתם ברך יאמרו: מ"ה ברוך כבוד יי ממקומו: י"ח. מטקומך טלכנו תופיע ותמלך עלינו, כי מחכים אנחנו לך: מתי תמלך בציון, בקרוב ביטינו לעולם ועד תשכון: תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך: מ"ט. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: י"ז. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברך אתה יי האל הקדוש:

ישמח משה וכו'.

שנאנים, מלאכי השרת על' רבנ חלבים רבותים חלמי גאון (תהלים ס"ח, י"ח). יש כמדת הים, פ"ב חולין ל"א ע"ב, כתיב ביה בטלחן גוויחו כמריש גמיירי דמריש חרי חלמי פריסי הוו. כמלוא כל העולם, כחללו של עולם עם עוני הקיע, כדחיתא נחגיגה י"ג ע"ב, מלחך אחד זכוא עומד נחרן וזאזו טעש חלל החיות וכו'. ויש לשחי מישוח, ע"פ נכמת כוף דף ד', טיכאל נחת נכחאל נחמים חליוו נחבע וכו'. וחשים, שותקים. עם עולם, ישראל. וע"פ נ"ר פ' ס"ה נשעה שיראל חוטרש טעע ישראל הטלחים שותקים, וחת"כ תרשיכה כנפישס וחוטרים נרך כבוד ה' טעקוטו וכו'. ותחלין ל"א ע"ב חין מלאכי השרת חוטרים שיה לסעלה עד שיאמרו ישראל למטה, סל' נרן יחד כוכבי נקר, והדר ירישו כל בני חלבים. ומשרם מסארים וכו', ע"פ נ"ר פ' ע"ח וחגיגה דף י"ד כל יומא ויומא נכחין מלאכי השרת מנא דינור וחטרי שיה תעלי, שנאמר חדשים לנחמים רבה חטונתך. שש שש כנפים, ישעיה ו', כ'. בגוים, נזופס. מסעל לישב ערבוה בכס חנונים, שנאמר שרפים עומדים טעעל לו (סע). בחילה, נפשו. לנערץ בסוד, תהלים פ"ט, ח'.

מוסף לפרשת שקלים.

האן חוזר החפלה עד סוף עזר ומשיע ומגן, וחמרים:

אֲשֶׁכֶּל אֹזֵי תְּאֹת כְּלִגְנֶשׁ. כְּצֹל חִמְדָּתִי שְׁבַת מְצֵא גִנְשׁ. בְּקִשְׁתִּי
וְלֹא כְּמֵצֵאתִי וּפְצֵתִי בְּמִסְשׁ. חִמְק עֵבֶר מִלְּחִדְרִיר לִי הֶפֶשׁ. גְּזִלְתִּי שְׁקֵלִי
מִתַּת כְּפָר גִּנְשׁ. טְבִיעֵתִי בְּמִי צֹל בְּמִיט וּרְפֶשׁ: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן
נְסֵה. וְשִׁקֵּל אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצִדְק הִגְה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא. גְּזִנְגוּ
בְּמִנְן אֵל רָם וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִנְן אֲבֹרָהֶם:

אתה גבור לעולם וכו' עד להחיות מתים.

הַכְּפָר דְּעוּ דְרִשׁוּ מֵעַל סִפְר. כְּמוֹ הוּא חֲרַת בְּאִמְרֵי שִׁפְר. הַתְּשִׁירָה
בוּ פְגִי גְדֻמָּה לְעֶפֶר. וְיִזְכּוֹר לְהֵם זְכוּת עֶפֶר וְאִפְר. וְלֹא יִהְיֶה בְכֶם גְּנֵף
חִפְר. בְּתַתְּכֶם מִתֵּן זֶה לְשֵׁם כְּפָר: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נְסֵה. וְשִׁקֵּל
אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצִדְק הִגְה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא. הַחֲיִינוּ בְּגִשְׁם אֵל רָם
וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחִיָּה הַמַּתִּים: נִעְרִיעַךְ וכו' עד וקדוש אתה.

הוֹדִי זְכָרְלִי שְׁקֵלִי עֶפְרוֹן. אֲשֶׁר שְׁקֵל אָב בְּמִכְפֵּל חֶבְרוֹן. חֲקֹר שְׁקֵלִי
יְבוּם מִשְׁבִּיתִי חֶרוֹן. וְכִבְרָה־לִי עוֹד לְדוֹר אַחֲרוֹן. טַעַם חֵזֶן אֲשֶׁר אֲקָרָא
בְּגָרוֹן. שְׁעָה כְּמִי אֵל בְּשׁוּבִי לְבִצְרוֹן: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נְסֵה. וְשִׁקֵּל
אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצִדְק הִגְה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא. וּבְקִדְיִשְׁךָ קְדוּשׁ אֵל רָם
וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵאֱלֵה הַקְּדוּשׁ: תְּכַנַּח שִׁבְחֵךְ עַד מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ. וְכִרְמִי אַתָּה יִצְרָח עַד קְבֻעַת.

לִי תִשָּׂא עַל אֲבֵרַת גִּישָׁר. כִּי יַגִּיד מִלִּיץ עָלַי שִׁיחַ יִשָּׂר. כְּפָר מִשְׁעֹל
אֲתֹן־לוֹ תִישָׁר. כִּי מִלְּפָנָיו הוֹן וְכִבוֹד וְעִישָׁר. לְהַעֲדִיק אֲנִישׁ וּלְהַכְּעִיֵּא לֹא
כְּשָׁר. שֵׁת לוֹ פְּדִיוֹן לְמֵצוּא אֲשֶׁר: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוֹן נְסֵה. וְשִׁקֵּל

אשכול, תולד לאל יתנדך ע"ה אל א' יד אשכול הכומר דודי לי וכו' אשר על פסוק האז
בנה הכינס הוא בראשי תרוחיו, וחמרו חז"ל נצטת כ"ה, ב' אשכול הכמר וגו' עד שהכל שלו מכמר לי על
שן גדי, ולפי זאת ה' לתרנו "רער הילפולקסאמענע". מלדדריר, ל' דחר שהאז ל' חרות, וכן חפשו ל'
חרות מל' חפשי. אור שניד ע"ה תהלים ד', ו'. ובצדק רעה, יתכן למדח חנת וכלדק מוסכת למעלה,
ר"ל כדי אשחז הזקל כלדק והצטט לפי ההגה של ערך כי חשח דהיינו לפי הטעמה הנצחה עליו
בצדקת כי חשח. ערך הוא שדר על' ערכתי טעפס (איוכ יג' י"ח). גם יס למדח ובצדק רעה
חוסת קריחת מדח כי תשא, כי כן השתמשו הביטמים בנתת כלדק נעקוס חכות כמו נקדושות
חלמים כלעדן לנצח גדול, ובצדק נפקד לתשע ותשעים, וכן כסף קדושת לל' דמוכות, קייחת נ'
ערתת בצדק נ' חכות, וכן כסף חיוט הגשם, בצדק נס תלחו חרענה כדי טיס, וכן כפיוט אשחז דעי
למוסף י"ב, נד"קו עתה לרעשעי, גם כפיוט נעילה, גונננו כלדק יושנ כחוס היוס.

החשירו, מל' תשורה (ז"ח ט', ו') והארזע הפייטן חיו' של תשורה וננה פעל טענו חף כי היא
חיו' הטעקל כש חיו' תקוסה [ועשה דגשח טה שנו כעלי הגשה טן תחלה פעל התחיל], וכן
ננה טן פעלו התשירו היה עוד שם דבר וחמרו חשד לקטן נחרח לי ישא. וחפר, מל' וחפרה הלבנה
(ישעיה כ"ד כ"ג) וזמיהם אל יחמרו (תהלים ל"ד), ר"ל טעם וכלטמה. לשם כפר, לכיחת כפרה.

חקר שקלי יבוט, חרונה היטטי (ז"ח כ"ד, י"ח). שעה, קנל טעמי חח שיר חן הללו.
לכצרון, ליחשלים (וכרה ט', יג').

שיר ישר, שיהה היצרה ר"ל הקריאה אל פ' האקלים היא תהי לי למלך נעדי.

מוסף לפרשת שקלים

אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְקַת הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . עֲנַגְנוּ בְּנִקְשׁ אֶל רָם
וְנִשְׂאָא : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּל הַשְּׂבָת (וישראל וראשי תרשים):

רעה עד בשוכך לעיון בחסמים

בְּכַרְמֵי מְלֹךְ בֵּין שְׁנֵי שָׂדֵי . אַרְבַּע מֵאוֹת תַּעֲשֹׂר תְּלִינְוֹתֵי שָׂדֵי . נָח
בְּשִׂכְנֵם וְגַם יֵשׁ דֵּי . וּבְכֶם וְהָדוּם לֹא נָם שָׂדֵי . סַע וְעַף בְּקִצֵּעַ שְׁקָלֵי חֲשָׁדֵי .
וְנִשְׂאָא אֶת־רִדִּידֵי מַעְלֵי שְׁוֹדֵדֵי : מ' אור פְּנִיקָה עֲלִינוּ אֲרוֹן נְסִיחָה . וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא
בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְקַת הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . רָצַנוּ כִּשֵׁי אֶל רָם וְנִשְׂאָא :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינְתּוֹ לְעִיּוֹן : סודים וגו' עד האל ישועחנו ועורחנו סלה:

עֵין עֲצָם הַמִּזֵּן מִסְפָּר עֲפָרִים . מִי מְנַה וּפְקִיד בְּחֻלְשׁ וּפְאִרִים .
פְּקִידִם פּוֹמֵד בְּחַמּוּשׁ סְפָרִים . וְגַם עוֹד חֲמֹשׁ בְּכָל־הַסְפָּרִים . צָחֹת גִּיב
שְׁפָתֵינוּ יִשְׁלַם פָּרִים . כִּי אִפְסֵ בְּסֵף שְׁקָלֵי בְּפָרִים : מ' אור פְּנִיקָה עֲלִינוּ אֲרוֹן
נְסִיחָה . וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְקַת הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . וְתִישִׁיב
לְנוּ בְּסוּבָה אֶל רָם וְנִשְׂאָא : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹיב שְׂמֵךְ וְלֵךְ נֶאֱדָה לְהוֹרֹת :
אלהינו ואלהי אבותינו וגו' עד בכל עת ובכל שעה בשלמך:

גְּדֵי קִשּׁוֹר יַדָּים בְּרִכּוֹת לְשָׂא . בְּאֵהֶב עוֹד גְּדֵי שְׂכִינָה נְתַעֲלֶסְהָ .
רַעַה גְּדִיּוֹתֵינוּ עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה . צִאֲנוּ עַל שְׁכֶם וְחִצָּן גַּעֲמָסָה . שְׁחֹחַ בְּגֵי
מַעֲגִיבָה בְּאֵף מַעֲשָׂה . תִּלְבָּשֶׁת הוֹד עֲדֵי עֲדִים מְכוּסָה : מ' אור פְּנִיקָה עֲלִינוּ
אֲרוֹן נְסִיחָה . וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְקַת הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא .
בְּרַכְנוּ בְּשָׁלוֹם אֶל רָם וְנִשְׂאָא : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּקַבֵּל אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

בכרמי מלך, נכה"ט. בין שני שדי, בין שני כרי הארון גם השנה הק"ה שכינתו ת"י אנה
בי בית הארון עמד ת"י אנה בידוע. הליכותי, נחתי טלון לשכינה נכה"ט שכינתו. סע ועף, נסע
טסס והסתלק שכינתו. ונשאו את רדדתי, ל' שיר ה' ו'.

עין עצם, מראית חוקף מספר ישראל שנמצאו לעשר. בחלש ובפורים, שניהם ל' גורל.
נחלש טל' חולש על גוים (ישעיה י"ד, י"ב. וגמלא שנת קט"ט, נ') וראה למעלה דף 650. בחסמים
ספרים, נחמשה ספרי תורה. גם עוד חסש בכל הספרים, גם באור ספרי נ"ך יכופר שנטנו עוד
ה' פעמים, ר"ל ב' פעמים על ידי אהול (ש"א י"א, ח'. וס"ו, ד') פעם אחד ע"י דוד (ש"א כ"ד,
ט') ופעם אחת כמנו עולי הגולה ע"י עזרא (עזרא ב') ועוד פעם אחת ימינו לעתיד לבוא לפי הכתוב
עוד תעבורנה הלזן ע"י שניה (ירמ' ל"ג, י"ג), כן לפי תנחומא סוגא בילקוט שמות רמז שצ"ו
גם בילקוט שמואל רמז ק"כ.

גדי קשור ידים, חמוט על יעקב שהיו נקשרים על ידיו שוחת גדיי עוים בלקחו את הנזבה.
באהב י"ד גריו וכו' שזור החמוט נחעלסה חנחנו גריו אל יעקב. עוד בארב השכינה, ופיחזא,
הנזבה שנחא מאניו הוא הסנה שזור חנחנו אשר חנחנו גריו ל"ל וישו נחעלסה נאהבת הק"ה,
ונקט הפייטן בלזון גריו גריותו כדי להפיל הלזון על לזון גריו. וכנסה ספרים נדפס שיר גריו נד"ל
וטעות. רעה גריותו, עש"ה שיר ח', ח'. אכן סעססה, ירחלים (זכריה י"ב, ג'). וחצון, זחע, ול' ישעיה
ט"ס, ב"ב. שחוחו, ל' ישעיה ס', י"ד. מעשה, ל' כזיה כמו זסס עשו (יחזקאל כ"ג, ג') ועמותס רעשים
(מלזכי ג', כ"ח). מכוסה, מתוקנה וקאטסה.

יוצר להפסקה ראשונה.

ע"פ א"ב, וכסף חמוס מנחם ברכי מכיר הצעיר.

אור זרע זרחה כבודו. אָצַר וּבָצַר לְאִשֶּׁר עָבְדוּ. אֲהִיבוּ זְבֻד טוֹב זְבֻדוֹ:
בֶּן בְּלִשְׁבֵי נְטֻעִים תְּגַדְּרָה מְרֵאשִׁית. בְּטָרְם יָרָה פְּנֵה וּבָרָא שִׁית. מְצַוֵּי
אָרֶץ עֲלֵיהֶם תִּגְבַּל הַשִּׁית: גְּלָה סוּדוֹ לְשִׁרְיוֹ וְלִירְאָיו. לְחַג מוֹעֲדָיו קָרָא
מְקַרְאָיו. בְּרוּךְ שֶׁחֲלַק מִחֲקֻמָּתוֹ לִירְאָיו: מְנִיחַ מְבֻדְכֵי פְּיוֹם קָדְשׁוֹ. מְבֻדְ
יְרֵשֶׁת עִם קָדְשׁוֹ. שְׁמֹר שְׁפָתוֹ וּמְרָא מְקַדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

הַעֲת לְמַד חֶבֶר אֶת־הָעָם. אֲזַן וְתִקֵּן לְקָרוֹא בְּכָל־פְּעָם. וְלִשְׁאוֹל וְלִדְרוֹשׁ
בְּעִנְיַן טָעָם: הוֹסִיפוּ לְקַח שִׁבְתַּת תְּחַכְּמוּנִים. וְהִתְקִינוּ לְהַקְדִּים שְׁלֹשִׁים
נְמָנִים. לְהִיזוֹת שׁוֹאֲלִים בְּהִלְכוֹת זְמָנִים: וּבְשִׁבְתַּת יוֹצְאִים שְׁלוֹחִים בְּעֵדִים.
עַל גִּיּוֹן יַעַל תִּשְׁרֵי יְהוָה גּוֹעֲדִים. שְׁפָהֶם מִתְקַנְיִם אֶת־הַמוֹעֲדִים: וּבְרוּךְ
סִפְּר גְּדֻפְרִים לְהַתְקַבֵּב וּלְהַתְתֵּם. הַאֲמַת אֲתֶם לְשִׁתְּק חוֹלֵק וְלִסְתֵּם. מוֹעֲדֵי
יְיָ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֲתֶם אֲתֶם: חֲכָמוֹ לְקַבֹּעַ רֵאשׁוֹן וְלִיפְדוֹ. בְּאֵיזוֹ לַעֲשׂוֹת
הַפְּסַח בְּמוֹעֲדוֹ. זְכַר לְדָבָר הוּא לְבָדוֹ וְלֹא בְרוֹ: טִוַּד וְגַעַר שֶׁשָּׁן בְּאִתָּן
הַתְּאֲעֵל. בְּעִבּוֹר אֵדִי וַיִּנְעוּ בְּנֵהוּ אֶל־אֲעֵל. סִמְךָ לְמִקְרָא הוּא זֶה אִוֵּר מְעַל:
יִסְפוּ לְהַצִּיב צִנְיָנִים לְשׁוֹם תְּמַרְדִּים. לֵיל הַלַּל וְיִלְל בְּשִׁשָּׁה נְגָדִים. יַעֲשׂוּ
אֲתוֹ עַל מַצּוֹת וּמִרְדִּים: בְּנֵנוּ יוֹם חַנוּךְ יוֹם כְּפֹאֵר לְתֹארוֹ. בְּסִדְרָן וְחִסְדָּן
וְלֹא שְׁלִמָן לְכֹארוֹ. בִּי גַר מַעֲזָה וְתוֹדָה אוֹר: לְאַרְבַּעַת זְמָנִים צִרְף הַצִּרְף
מִלְסוֹד. אֵת גִּישׁ גִּד בִּישׁ תִּזַּח זֶה לְזֶה אֲסוֹר. מִפְּנֵי כְּפֹאֵר וְעִרְבָה חֵק זֶה מְסוֹר:
מְסֻבִּילִים בְּשִׁפְכוֹר חֲדָשׁ הָאֲבִיב רֵאשׁוֹנָה. וְהַגְּהָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה בְּחֻקָּה

אצור תצור, חלש רש"י מלשון א', ד'. בן ביושבי נטעים, יסודו כנ"ר משה ח' ר' יהושע דספנין כס
ר' שמאל חסד נכסמותן אל לדיקים נטלך, הה"ד הסה היוצרים ויושבי נטעים תדדה עם הטלך נטלחתו יטו
סס (זה"א ד' כ"ג) עב"ל וכן נמדה חת דף ט"ז ב' הסה היוצרים חלו נכסמותין אל לדיקים סנהם נטלך הקנ"ה
לסדחת חת נטלשו, יסבי נטעים ע"פ יטע ה' אהיס, תדדה ע"ה סחאמר שטתי חול נטל לים, עם הטלך נטלחתו
עם סס"ה הקנ"ה, יסבי סם נכסמותן אל לדיקים סנהם נטלך תרדח חת עולטו עב"ל. שסור שכתו עט"ה חת סכחתי
תסמרו וסוקדתי חילוחו (וקחל י"ס, ל'). חבר, טסה רכנו, ע"פ טגלה דף י"ג. שכת תכסמונים, כמיו לסכחדין.
לדיקים שלשים, ספחיס דף ו'. ובשבת יוצאים שלוחים, חלש סנהה דף כ"ח. סוערי ה' אשר תקראו יסס
ש"ס, ע"פ חלש סנהה דף כ"ד ח' חלש בית דין חומר סקודש וכל העם עוביין חחריו סקודש סקודש, טנח לך, חסר
רד ספח חסר קחל חסר תקדלו חסם, קרי ניה ש"ס. סורד ותער שטן באיזו הרמזעל, ר"ל נחדש חיתן חול
חדש חסרי חסר הונכח והגדל נסרד ססן, וט"פ סרדס ידוע סהסן חולה להסמין על יסרלל ויגער ס הקנ"ה
יטסרדנו. ולכיו סססו יס לפרס שסו סל' ססנה ח"ל ססס חסר חס ס לססנה לחדס חסרי ססס סלח חסל
לקסע ססס חדס זכ סס נסרדסס ונכססס. וינעו כגתו אל אצל ר"ל יסס סה"ל סכססו יוכל לטוח כסס
חג סכסס סול חלש סנהה, וקסס ספייטן ל' וכרה יד, ס' כיו עיע גיח ססס חל חלל, וסרדס סס רש"י
פזיר ל' נוסח. פסחיס, ססססס יעסו אסו על וכו' ססרד ס', י"ח, וססן חול ליוס חלסון סל ספח ולסססנה
ססס יסחולו על יס סזס כססס, חלש גס ססססס חסכ ססס דף כ"ג ד"ה ר' חסן ססס ססס ססססס.
ססו יסס חסך ויסס כסר לחסור, כסיו כ"ו ססו יסס כסר ויסס חסך ויסס חסור, וכן חלש כסן, כיו יסס
לחסן סל חסכס יחול כיוס סל ס יסס חלסון סל סססו ססס. כסרן וסססן וכו', ר"ל חסכס ל' ח'
יחול כיוס סל ס סססו חלל חס ססנה חיל כסררה דסססו סדס סססון י' לו כ"ס יסס וסדס כסליו
ל' יסס חו כסססס חסרה דסססו סס לחסן וכסליו כ"ס יסס כסססס, חלל כסססס סלסס י' ל'
יסס לחסן וסס כסליו חו ל' יחול חסכס כסו סססו. א"ח כ"ש וכו', נטלח סססו סססו לטעלה דף 341.

ישנה. מרשית השנה ועד אחרית שנה: נמסר בידם למלאות ולחפר
 פעמים. לקבוע ולקדחת ולפשוט ולעבר מטעמים. כי היא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים: סדר יסוד עולם לקברה וללכנה. מונים אמונים
 יודעי לעתים בינה. תקופות מניסן לחמה ושנים מתשרי ללכנה: עקד
 פרחות הורו ישלי עקרים. שנים לפני מגלה ושנים לאחריה קורים.
 לעלות זכירתן בעשיתן לעם יקרים: פותחים שבת ראשונה בשקלים.
 ובשנה זכור מחית מקלקלים. להקדים ולהקריע בקע למאה זוזים קלים:
 צווי פרה בשלישית להתרגל. וקרביעית החדש להתחבר עם סגל. בורח
 קדשה וטהרה להגל: קבוע אדר הסמוך לניסן. ובו ספן מניסן ומחסן.
 לסמוך גאלה לגאלה במצות יתחסן: ראוי לבא בשבת ראש מגנינו.
 (וקורים ביזמו) ובשמנה בו בקרשת ענינו. ומפסיקים אחר מגלה ושי ספנו:
 שני חל בו מקדימים לשעבר. ומפסיקים לשבת הבאה וספן בו ידבר.
 והשליש בשלש רצופות ענינו יחבר: תר לבא פרביעי מקדימים. ומפסיקים
 לשבת הבאה מסדת יד מסמים. והשליש משלכות זו אחר זו משלימים:
 כודי בוא בשליש שתי הפסקות יהיו. למחר ולאחר פורים בציון וביי.
 והשניות לבר במשפטן להבר יבעיו: נדיבים משמיעים על השקלים
 מראש חדש. חדשים וגם ישנים לתרום ראשון בהתחדש. מצוה להביא
 קרבן מתרומה חדשה בקדש: ברית עולם לעמו ישמרה ויגברנה. בעתה
 יחיש כל מוטה ינתק וישברנה. יטיב ציון ויחזיר שלם ברנה: קרמי
 להתראות פנים בקדש יקהלו. כימי עולם מנתתם יובילו ויגהלו. רנו
 שמחה ליעקב וצהלו: הגה צופות עיני למועדי עדני. ימים על ימים
 אחכה בסוד סודני. רנו שמים פי עשה יי: מנהיל חמדת יום ממים.
 ברית שם בינו לברולי מעמים. מי כמוד ירוא חי העולמים. קדש: הכל יחד וכו'.

ספספים טעמים הטעמים בטעמיהם י"א, על ג' דברים טעמיהם על הזכיה ועל פירות האילן ועל
 התקופה, ועוד טעמים אחרים הטעמים טעמיהם. סחית סקלקלים, כן ככ"ו וד'. בקע למאה זוזים קלים,
 יסודו בטגלה י"ג, כ', גלוי ויחע לפני מי שאמר והיה העולם זעתיך הנין לזקלי שקלים על ישרא לפיכך הקדים
 שקליהן לשקליו ע"ל והנה הנין נתן י' אלפים בכר כסף לגנוי העלך וזקלי ישראל לח היו אלף טאה בכרים
 כאמור בפ' שקלי ל"ח, כ"ה, וז"כ הכריע שקל אחד של ישרא למאה שקלים של הנין, כי ק' בכרים הם ט"ו רבוא
 שקלים (150000) וי' אלפים בכרים הם ט"ו עאות רבואות שקלים (1500000), חמו כוונת הלשון נקט
 למאה זוזים קלים, ר"ל שקל אחד של ישרא הכריע למאה של הנין, אם נחשוב השקל לזוזים קלים, כי שקל
 הקדש כפול היה כמטאל למעלה בסלוק כ' שקלים, וראה גם תוספות טגלה דף ט"ו. ר"ל אדר, כן נקודו בשני
 כ"י וכן כד' ובכ"ל, והוא טע דבר. וט"ו סטנו וכו', גם זה פרישו למעלה דף 445. חר לבוא ברביעי,
 חר על' תור אסתר (אסתר כ', י"ג) ר"ל כשיגיע תור החדש לטא נרטיעי בשבוע. יבעות, ר"ל יחפנו. כסוד
 סודני, תלמידי תכמים שלי, כמו סודני לא דעמיא באפיה (נדה י"ב). ה' העולמים, ט' נגרי כי הוא ספן
 אל העולמים. אך בשני כ"י וד' הנוסחא ט' עולמים, ט' כמתח ומלת עולמים כלי ה"ל נחש וגם זה יתכן.

חזום כנאצי החזוים סנחם כרבי סכיר לתענה מעשים.

אופן .

מלאכי צבאות בעלצון, כחן שגאן ג'ורדיה . מאורי ויקות חלצון, מראה
 בן פירודיה . גנדי פנים וחיצון, נצח עז ידידיה . נעדים לשער קצון, נעם
 שיר סדה . ואני תפלתרלה יי עת רצון, אלהים כרבחסדה: חלים ונעים
 קלם, תרדים מפלי עקוב . תלים מויעים בהילם, חלוצים חושים מלעקוב .
 מחשים וממללים בקולם, מבקיעים רקיעים לקוב . מזכירים תם בסלסלם,
 מברכים בשמי לנקוב . ואני אנד לעלם, אופרה לאלהי יעקב: ברה וקרה
 אמתי, ברה וקרה וחותמה . רבבות המני וכתי, רצוא ושוב במעמדה .
 כגבורה ולא בשתי, באים להקדיש שמך . יחד פלעתי, יצפור יריע
 לרממה . ואני אליך יי שיעתי, ובבקר תפלתי תקדמה: מרצים ברוח
 מביא, מרגנים מתגנים בקולם . מבסים פנים להחביא, מפחדה מסתתר
 ונעלם . כמו חזה נביא, כבוד גלגלים ואראלם . ברוב גישר ולביא, כבן אדם
 למולם . ואני בתמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ידון בני עליתי,
 יחדו חיל משרתיה . ידמו למז תהלתי, יחלו אלי קדשתה . רועשים אז
 לעמתי, רחמים רדוש וחמלתה, רחי רבוי רנתי, רצון היות לבראתה . ואני
 בחסדה כשחתי, יגל לפי בלשעתה: ודחיוח ישוררו וכו' .

ע"ס א"ב ונסף חזום סנחם כרבי סכיר חזק ואמץ אמן סלה . וכל חזויו בעלי ג' חזום, והסתר על ל' הכחם
 וזולת .

אחר וקדם צרת . אחי ורבעי זרית . בלעתי כמעט בצרתה . לולי יי
 עזרתה: גאלתני מראש ממוסתוללי . גרעת שבט משתוללי . דבית חגין
 סתתלי . היית עזרתה לי: הציר הנברתו כאריה . הודעתו עתה אריה .

בעלצון כמחה, טל' עלן לני (ג'א כ' א'). סחן, נחנה. טנאו, טלחי חלפי שחן (תהלים
 ס"ח, י"ח). מאורי ויקות, ישיב כ', י"א. חלצון, ל' לטז טענין מחלנות (וכר ג', ד'). בוק, סק.
 כדוד, כנזי חג, כמו כדודי חג (חזן ט"א, י"א). גנדי פנים וחיצון, הטלחים הפנימיים והחיצוניים.
 קצון, כער הקיטונה מתחסיים. ואני חסלח, תהלים ס"ט, י"ד. מבלי עקוב, טנלי עכז. מויעים, ל'
 וישה. מחשים וממללים, ע"פ חגיגה י"ג עמים חזות עמים ממללות. לקוב, כחילו עושים נקב נקיע
 נקולם. חם, יעקב לנינו. כסלסלם, כנחום. ואני אנד, תהלים ע"ה, י'. המני וכתי, הטומים וכחות.
 במעמדה, נמלותך. כל עתי, כל אחד ואחד נעמו. יצפור, הטככ כנקי, טל' לפרח נארטית, ותמקח
 וישאר טהר גלעד (אפסים ו', ג'). ואני אליך תכלים פ"ח, י"ד. כרוונה, כטננה, געשעכ. להחביא,
 להסתיר וע"ד כמים יכסה פמו (ישעיה ו', כ'). מסתתר ונעלם, כח חוחד להסם. נביא, יחזקאל. ואני
 כחסי, תהלים ט"א, י"ג. ידון, ל' נידה סמו תכלים ס"ח, י"ג. ידמו, ימתי. ואני כחסד,
 תהלים י"ג, ו'.

אחר, ע"פ תהלים קל"ט, ה'. ד'. לולי ה', עס כ"ד, י"ו. מססתוללי, טענה (זמות ט', י').
 מסתוללי, ל' גענון. מרחלי, הלוע עלי, טל' חל יוסף טענה סתל (עס ח', כ"ב). היית עזרתה, תהלים
 ס"ג, ח'. הציר, האית, זה טעה רנינו. עתה אריה, ע"פ נטרז ככות ק"ט, ע"ב וסנח טר"י לשות

וּבְשֶׁעָבַד מַלְכֵי־יָוֶן אֲחֵיהֶּוּ. וְעָזָר מִצָּרִיִּי תִהְיֶה: זוֹלָתְךָ בְּעֻלּוֹנֵי אֲדָנָי. יוֹרִים
 עוֹדוּנֵי מִעֲדָנֵי. חֲזִיר בְּרָסָם מִעֲדָנֵי. עֲזָרֵי מַעַם יי: מִיֵּב לְכָל־עֲזָרָיִךָ. מִיֵּב
 וּמִיֵּיב לְמִאֲמִירָיִךָ. עֶרְף מִיֵּבָךְ בְּאֲמִירָיִךָ. בִּירְבִי בְּעֻנְיִיךָ: פֹּרְתִי בְּרִיתְךָ בְּגִיּוֹר.
 בְּאֲזוּר לְמִתְנַגִּים אֲזוּר. לֵךְ הַדְּבָקָתָם מִלְּהַגִּיז. הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹר: מְרִימֵי
 עַל לְיִסְרָם. מְשֻׁבֵי בַחֲכָלִים לְאִסְרָם. גִּרְתָּקִים בְּעֵבְתוֹת שׁוֹרָם. בְּסִחוֹ בְּי
 עֲזָרָם: סוֹקֵר בְּעֵינָו לִיצִירוֹ. סֹב בְּצַבִּי בַחֲרוֹ. עַר וְיִשָּׁן מִנְצִרוֹ. שָׁאֵל יַעֲקֹב
 בְּעוֹרוֹ: פֹּנֵה לְדָל לְרֵאוֹתֵי. פִּלֵּל בְּהַכִּינּוֹ לְקִרְאוֹתֵי. צַעֲקוֹתַי יִשְׁמַע בְּקִרְיֹאתֵי.
 מִלֵּךְ עוֹר אֲתוֹ: קָמִים בְּאֲפֶר פִּיזֵר. קְדוּשִׁים הַעֲנֵד בְּגִיּוֹר. רַבְדָּם בְּשִׁלְשׁ
 זָר. יי הִיָּה עוֹר: שׁוֹקֵקָה גִפְשֵׁי תוֹהֵי. שׁוֹאֲלִים בְּחִסְדְּךָ מִשְׁתַּהֵי. תִּסְתָּן
 לְפָנוֹת מִבְּלָתֵי. עוֹרָנִי יי אֱלֹהֵי: מְרֹודִים בְּעוֹטֵי בַעֲמֵ. גִחֲרַת סוּסִים וְשַׁעֲמֵ.
 מִתְלַעוֹת בְּפִירִים וְלַעֲמֵ. יַעֲדוּ עוֹר מְעַט: בְּרִיתְךָ עֲרִינָה כַחֲשָׁה. בְּקִשְׁשָׁה
 קִשְׁשָׁה בְּנִחְשָׁה. יְקוֹד לְדָבָה הַבְּחִישָׁה. אֵילוֹתַי לְעוֹרְתֵי הַחֲשָׁה: מִצֵּר יִשְׁעָה
 תִּבְשָׁרְנִי. בְּתָם הַתָּם מִבְּסָרְנֵי. יִרְשָׁלַיִם גִּיז הַחֲזוּרְנֵי. תְּהִי יָדְךָ לְעוֹרְנֵי:
 חֲזוּיִן צוֹפֵיךָ שְׁחִירְתֵיךָ. קְרִיאַתְךָ בְּשֵׁם שְׁחִירְתֵיךָ. וּבִימֵי תִמְכַּתִּיךָ אֲזִירְתֵיךָ.
 אִמְעַתִּיךָ אֶף־עוֹרְתֵיךָ: אֲיַמְוִנָה בְּרִית הַעֲבָרְתָהּ. שִׁנֵּב בְּעוֹדָה בְּגִחֲרִתָהּ.
 לְהָשִׁיב מִבְּשָׁן וּמִפְרִתָהּ. הִבֵּה לָנוּ עוֹרְתָהּ:

עורח וכו'.

ג', יד'. עורח זכרים ל'ג, ו'. וזלחר, עש"ה ישעיה כ"ו, י"ג. עורחני, סכמי לשללמי מן עדי, כמו רשעים
 עורחני (מהלים ק"ט, פ"א). כרסם, ל' מהלים פ', יד' ונחש בויתקח דנה פ' י"ג על אדום. עורי,
 תהלים קכ"א, ד'. כי בו, האע י"ג, ט'. בגור, נביית מילה. כאזור לחרגים וכו' עש"ה ישעיה י"ג, י"א.
 סלדגור, אלא למחש טהם. רגה, מהלים כ"ד, ו'. מריש על, עש"ה הושע י"א, ד'. ופירשו כאן ירחל
 שארם הקנ"ה את שלם טהם עכשו מיופריס הם וזא טכסם עטנותות האהבה עכשו נאפריס. גרחקים,
 נקשרים כמו חתוק סוקים (מחם ג', י'). שחרם, כפול ומכופל, טל' טזר. כטרו, מהלים קט"ו. סוקר,
 לופה. ליציר, לישראל (ישעיה ט"ג, כ"א, ט"ד, כ"ו, וכו'). סב כצבי, עש"ה שיר כ', י"א. כחור, דק לני
 כשנורח הוסך סניו חמיד כמד רחפו אף הקנ"ה אע"פ שכלק שכינתו מישראל שג לשמע תפלתם. שאל
 יעקב, מהלים קט"ו, ה'. פלל, תפלה. סלך עור, ע"א כ', ט"ו. הענר, ל' קצירה, כמו ענדס על
 גתחתיך (טז"ו, ו', כ"א). רבסם, ל' הידור ותכשע טענין רניד הובט (נראשית ט"א, ט"ב) רדתי ערשי
 (טז"ו, ו', ט"ו). בשלש זר, כתר תורה כתר כהונה וכתר שלכות. ה' היה עור, תהלים ל', י"א. חורה,
 התהיים ומתחייבים על אורך גלחום. משחרר, סבורים עגלות. וי"ט כמו טאחאי נאלף ול' חטיה כמו
 והאם טאחאי (נראשית כ"ד, כ"א). לשנות, לכחית. ערני, מהלים ק"ט, כ"ו. בעוטי בעם, סבוים
 צבוין, טל' לשה טעמו סניו (ע"א כ', כ"ט). ושעם, חייסת תל הסוס. סחלעוח כפירים ולעם,
 סבורים ע"י שמי חרות, לעם, טל' הלעיטמי נח (נראשית כ"ה, ל'). יעור, דניאל י"א, ל"ד. ערנית,
 כמו לנבל עש"ה ישעיה ט"ו, י'. יקשה כן נבי"י וכו', ופירשו את ערנית אצ הוא קשה כנחשה נקש
 ונקום טענה את ארעה שענתה לישראל. הברישת, תכחיש אותה ותכערה ניקוד להטת אצ. אילוחי,
 תהלים כ"ב, כ'. ססם, אל הוטל. סכסרני, החטל אצ עשני טעוה ונטאם. דבר פ' נה תרומי פתגמח
 דה' נסר (נמדע ט"ו, ל"א). חרה, מהלים ק"ט, קע"ג. שחרחיד, חנקן לקיים חיון טיפק שנגלו כסך
 קראחך בשם וכו', כשעיה ע"א, ח'. ט'. וי'. שגב, עיין חוק ורוממות. כנחחר, ככמות, טל' חרת
 על הלוחות (שמות ל"ב, ט"ז). הבר, תהלים ס', י"ג.

זכר לפרשת זכור.

ע"ם א"ב אלו שמות כל חרו יקדים לו תנת זכור.

זכור את אשר עשה. והיו לבו ולמשסה. וגועו יעקב בכעיסה. ביקשה אל יחטאו אל תשא. כי קהלך עשה. בכל צרה ודריסה. גם כה לא חסה. ובעיות הדליל עמסה. בתוך אבן מעמסה: אתה זוכר נשכחים. זכור אם לה משכחים. וקדשה לה מפציזים. קדוש:

זכור דבר עתק בכל ערך. על חמקי ירך. לדורי מסך. הקדים וצא בדרך. לנגב בלךך. לדוש בגאאות ולחדך. ובטדך צץ מדרך. בכל דחב ואך. ועמך בסוכה לדאך: זכור זמרה שהשלה למעלה. ואדכיה אין לחלה. עשותם פמעי מסלה. חזק לשיתם בלה. אותם להפילה. בהנגעה ובהשפלה. טוב שומע תפלה. הפלתו בבהלה. ואחריתו למלקלה: זכור יהיר רשע. כי למאוד פשע. והציק בן משעשע. בבר חטא ורשע. ואונן הבדד ועינו השע. וליראתה לא שע. למענה צדיק ונאשע. חיש לנושעים השע. עבר על פשע: זכור מלולו למולך. וכאם בפעלך. לסורי קהלך. גא זכור יום זבולך. וישלם לו משלך. גמול רע מזלך. סערה בשעף עלך. וקלפה יתלך. על פלא מפעלך: זכור עסק ונתלתה. אשר הם אהבתך. ומקרים לישועה. פנה בתהלתה. ורחם על ערתה. הדוגים בשעשוע התה. צהלים ביראתה. ותפעם בקריתך. ושמ תצמצם שכינתך: זכור קרית תנה. ועדת מי מנה. המסורת בקרפנה. רוממה בתינה. פי געה עונה. ועת לחנה. שפח שם עדינה. מקלע ומקלפנה. והמלכות לבעליה השכנא: תפקוד עתה ברחמים. ותוקיע מרחמים. להשיע מעומי עמים. קדוש: הכל יחד וס'.

אופן.

בבדו יתחמם בפיו בלדגשמה. וישמיע למקדושו הפקדושים שמו בנעימה. ויתפאר להיתרוממה. במעלה ובמשה שובן רחשה: והחיות

לבו ולשסה. ע"ס פ"ג ל"א יד. ויחיה ויחי בני זכיה. החלל, כספיל והוליה, טל' וללו חרט (ישעיה י"ט, ו'). עיסויה, יחולל הסחוסים טי סנן. אבן סעססה, כמי ליחלים ע"פ זכיה י"ב, ג'. חבוק ירך, יחולל כ"ב ער ו'. כ'. לזעב כל ברך, כל זכלו על הסכים טעפות וכדכתיב וזכר קן כל החללים (תמיד כ"ב י"ח). להאשר, להחיות, טל' וחזכות מהה תלמח (ישעיה כ"ג, ה'). זכור וסורה שחשלק וכו', חזה נסדנר רנה פ' י"ג חף רכ"א, וחזכה רתני נספח תזית לסס חף ט"ו, גם ערוך ערך וסר הכיטי. כסעי ספלה, ל' ישעיה י"ז, א'. והציק, הליד ליחולל שחף לר עמויים (ישעיה ל"א, כ'). חנניה הכבר, ישעיה ו', י'. פנה בתהלתך, מיוצא ססס ניחולל אהס חלהתן ועלותן. וסחד יסן סלחתי סנה סתלתן, נח"ת, וחקי הוז על יחולל יחזר אספס סתולת ורלזית תנולת ה'. קרית חנה, יחללים (ישעיה כ"ט, א'). מי סנה, נסדנר כ"ג, י'. כי נעה וכו' ע"ס כי סס לחנה כי סס סעד (סבלים ק"ג יד).

זולת וקרובות לפרשת זכור

זולת.

ע"ס א"ב.

אָהֶה מָלֵא רַחֲמִים • בְּחַמֵּיךְ שִׂמַּח עֲגוּמִים • גְּאֹלֵם כִּי הֵם יְתוּמִים •
 דַּחֲךָ בְּהַגִּיזִן נוֹאֲמִים • הֵם מְבַדְּלִים מַעֲפִים • וְאוֹתָךְ בְּרִתְמָד מְרוֹמְמִים •
 זְכוֹר שְׁלֶשֶׁת קְרוֹמִים • תַּפּוֹף בְּכַנּוּי כְּמוֹ רַמִּים • טוֹב זְכוֹר יְדִידֶךָ • יָחַד
 שְׁמֵיחַם כָּרַב תִּסְדֶּיךָ • כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ • לְמוֹדִים לְעַבְדֶּךָ • מִהֲרָה קוּמִם
 גְּיַדֶיךָ • גִּהְלֵם בְּחֻזֵק יָדֶךָ • סִמְכֵם בְּשֵׁם יְיָדֶךָ • עֲנֵדֶם בְּמֵאֲדָךְ • פְּדֵה
 תַּפְּסֵה מִזְכֵּיֶיךָ • צֹעֲקִים בְּכָל־לֵב לְשַׁחֲרֶךָ • קָיָם עֲלֵימוֹ דְבָרֶיךָ • רַבָּעִם
 בְּבֵית בְּחִירֶךָ • שׁוֹבְבֵם לְחַרְרֶיךָ • שׁוֹבְבֵם בְּעֵינֶיךָ • תִּשְׁתַּבַּח בְּהַדְרֶךָ • תַּפְּסֵם
 בְּבִקְרִיעַת פִּלֵּג עֲדֶיךָ: עורח וכו'.

קרובות. הא"ן חוזר החסלה עד מלך עוור ומשיע ומגן, וחח"כ ממחיל כחן.
 י"ו. מספר תכמים ונבונים. ואללמד העת סבינים. אפתחה
 פ"י בשיר ורגנים. לתודות ולהלל פני שזכו קעונים:
 ע"ס א"ב.

אֲזִכִּיר סֵלָה זְכוֹרִן מַעֲשִׂים • בְּיָמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים • גִּחֲזִן גַּח
 מִבֵּין עַבְדִּים • הִדְאֹנוּ לְהַזְכִּיר לְרַקֵּב בְּעַסִּים: הַחֹחַ הַגֵּץ מִגְּלָגֵל וְדָרֵדֵר •
 וּמְדוּר לְדוֹר גְּלָגֵל וְדָרֵדֵר • זָכַר עוֹן אֲבוֹתָיו הַקְּדוֹר • תַּשְׁאֵת אִמּוֹ בְּלִי לְהַעֲדֵר:
 סָדַף אֶף וַיִּשְׁחַת רַחֵם • יְחִימְתוּ מִקְלוֹט בְּהַרְיִין יָחַם • בְּהַפְקֵד לְשִׁלְשׁוֹ חֲטָא
 גָּחֵם • לִבְשׁ לְהַלְחֵם בְּלוֹחֲמֵי לַחֵם: מִהַלֵּךְ אַרְבַּע מֵאוֹת פְּרוֹסָה • נַע וְגַר
 מִבְּמִדַּת לְפִרְשׁוֹה • סַע מִשְׁעִיר וְהַכְּמוֹן פְּרוֹסָה • עֵינֶי וַיַּעַם מְבֹלְשָׁיו לְסָרְסָה:
 פִּשְׁעֵל שְׁטִימַת בְּכוּדָה לְעִבוֹר • צְמִיחוֹת צֵאן קִדְשִׁים לְמִכּוֹר • קָלוֹנוֹ הַחֲרַט
 בְּעֵט לְזִכּוֹר • רֵאשִׁית גִּוִּים לְגַלַּע בְּזִכּוֹר: שְׂדֵי זָכַר לְלֵלָה חֵלֶק • שְׂדֵשׁ וְעַנְף
 בְּחֵלְקֶלֶק לְהַחֲלֵק • ח' תָּמוֹד כִּי חֲשָׁלִית הַמֶּלֶךְ • תָּבַע לְהַזְכֵּר מַעֲשֵׂ עַמְלֶק:

ענומים, הנעלמים. שלשת קדושים, ג' האותות: בבנו ססו רסיס, ע"ה וינ כמו רסיס טקדשו
 (תהלים ע"ח, ס"ט), ונכת חסוף על' חופף עליו כל היום (תריס ל"ג, י"ד), ר"ל תשכון נכ"ט, אף
 כי לא יסבה דקדוק הלזון. לומר חסוף מן חופף. סהרה קוסם, ע"ה והקטנו עליו זנעה חעיס (טיכה
 ה' ד'). נגידך, ל' ללוות פותי נגיד (ע"ז ו', כ"ח). ענרם, עטרם. פלג, ל' פלגי מים ר"ל מי ים סוף.
 גחון גח, נכ"ר פ' ט"ז חס הנמרי הכני גיחון, וי טדי שהעמידה את הטן אף ומיטה את יאחזל
 כנחש ע"ה על גחוןך תלך עכ"ל ופירש שם רש"י הטן הרעו שהיה טארע עטלק אף עשה כנחש שנתחבר
 עם חסויהם לפורענותו של ירחל, וכחש נקרה גיחון ע"ג על גחוןך תלך, ועל זה יסד הפייס גחון גח
 פנין עכסים עכ"ל. דראנו, חרפתו, כמו והי דראון לכל צד (סוף ישיעה). פגלל דרדר, שיהס פין
 קוליס, כמו ובגלל לפי טושה (ישיעה י"ז, י"ג). זכור עת אבותיו וגו' טרח אף וישורה וגו' כל זה
 ע"פ מדרש ח"ל בילקוט סוף פ' כי תלח ע"ג. לשלישו ספא נחם ככ"י ר"י וכו"ל ופירשו חטא של עבו
 שהתנחם נתיחה יחזק אצווי הופקד לשלישו ר"ל לעטלק וכו נפקד חטא זה כי הוא רכ"ס בעלחטה
 זלחם עם ירחל לחטי מלחמתה של תורה. רב"ש ל' טכה כמו לכנע (הוצע ד', י"ד) שטעמו ילשי
 ארבע מאות פרוסה, ע"פ המדרש ילקוט זלחם סוף רמז רס"ג והבסוף, טמן. לגלע, לגלות, על'
 ולפני האעלע (פסלי י"ז, י"ד). לילך חולק, אברהם אצווי ע"ה כרעית י"ד, ס"ו. וחסויה הסלק,
 על' הכחלים אחריך, והוא כמו נשלים ל' חולשות. חסלק, על' ומלך את ראו (ויקרא ח', ט"ו).

לאחרונה יסעו שקבם שלט. כי העגו מטבם פלט. ח' לעת ימחה ולא ימלט. יגונן עם גנון ומפלט: ברחק אתה יי, כגון אברהם: אתה נכור וכו' עד להחיות מתים.

ע"ס חשר"ק.

תמידים בעודם בסין רפודים. שבויץ ערי עדיים אפודים. רצו שחל מתן לפידים. קפצו ידים רפות ברפידים: צויר אסף כל אספסוף. פולשע קביבות מתגם אסוף. עלות פעמימו ממצולות סוף. סבר לקמלם בקנה וסוף: גרד ויער שלש פעמים. קחור בניני חמשה עכמים. לץ הבה ופתי העמים. כלל להתחם גריבי עמים: יתר לץ והעמיד מסלה. טבוס פחרי בקמה סלה. חפיקי ירבי גם לפסלה. גרע להרביע ולהתעב סגלה: וישטם שטימת ישישו המחבא. החל לבא מראש במחבא. דגר שגירת פחרב להבה. גש בשלישי בעליל בחובה: במשלו ששכי באם מושלים. בפרק עמד מסור נשולים. ח' אמרו לכו ונבחר נבשלים. או כמאז וגב בלה הנחשלים: ח' שונאיה הם ילקשו קשת. כמו בצלעי שמוחו ביבשת. ח' בעמדת עמרת עדוי חלבשת. להגשים תחי לצלעת תחבשת. ברחק אתה יי, מתייה הפתים:

ע"ס א"ח ב"ש, ונסוף חתוף יהודה.

אעילי מדעי נבד שעיר. תולדות אלה בני שעיר. בקשם אצו אשי להקעיר. שאנם חרשו פשרה עיר: גוי גדול שלא זכרת. רשיונותיו למה או זכרת. דגלים בלא הון מקרת. קדושים בזונה וביין המקרת: הזכר לערים נזה נארו. צרים אשר חומות ערערו. ועד היסוד ערו ערו. פימו דברו כנאות וסער: זה אין לפגוק שכחה. עברתם שמה נצח מלשכתה. חלף לא ידעו עשות נכותה. ספרם תתום ליום תוכחה. טעם חקברת מוכח. נזכר כי לא תשכח: ח' אם בוא עמם להתוכח. מכן צוית לעמך לא תשכח:

כי הענו סטס פלט, ע"פ ילקוט טוף כי תלת. קפצו ידים רשות ברפידים, יסודו נדרש חו"ל ילקוט רעו רס"ג חן רפידים פלח רפיון ידים, לפי ארפי ידיהם עיברי תורה לכן כל האונח עליהם. סבר לקמלם, חסד להבחינה, על קנה וסוף קמלו (ישעיה י"ג, ו'). ופתי העמים, קצה חומו הקנה, על גחלים עטויה (פסחים כ"ז). קלל לרחיחם, פירוש, חסד היה סובלל ניוסו להיות ראיות נויס. כלל, ל' כליל ותפוחו. טבוס, כעברה. סלה, האביל. דגר, קנן חינו, על' והגרה כללה (ישעיה ל"ז, ע"ו). ששכי, כעברתו של כל הנקחא זין (ירמיה כ"ה, כ"ו) באם ששולים, ניגחל. ושולים, על' כי יכל ויתן (דברים כ"ח, ט'). שמוחו ביבשת, נשדגר עשרה עדיי חלבשה, מן דר. ונס' עשרה עדיי חלבות, וספרים על נצרה לטוים אגחלג בהם הקנה ונכנים נילקוט יעניס רעו ע"ו וילקוט תהלים רעו תת"ז ורזה כחור חו"ה לרא: יולד ח' של ר. לצולעת, ליגחל ע"ה טיכה ר', ו'. אעילי מדעי, אלופי עמלק אהעו לי. רשיונותיו, חסד ישה כרעהו ת"ח די ייחל כחנה (דברים ע"ו, ט') ל' הסחתו חסד לך, ואתה אטרת אותן עד עתה, וכיון לדרש חו"ל על וניס פקדי ותקדתי. קדושים כחנה, ע"ה יולג ג', ג'. והכר לערים, לטוים, כטו ויה ערך (ע"ה כ"ח, ע"ו). עברתם

יִקְשׁ לֶעַן לְחֶרֶף צָבָאוֹת. הִתְתּוֹמִי בְּרִית בְּצָבָא וְאוֹת. וְהִפְקֵד מִקְדָּה
 בְּמִדָּה לְתוֹצְאוֹת. מִיָּדַעַת בִּי לָעַת הַפְּעוּיאוֹת. הוּא יִפְקֵד בְּשֵׁם יְיָ צָבָאוֹת:
 יִמְרֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֲרִתְיָהּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלִיָּהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ לְזוֹכְרֶיךָ זְכוֹר. בּוֹ בְּלִשׁוֹן הַזְכִּירְךָ נָא אֶתָּה זְכוֹר.
 וְאִם הִקְדָּה בְּאָדָם עֲבַרְתָּ בְּרִית מִלְּזָכוֹר. אֶתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ לִפְנֵי לֹא תִזְכּוֹר:
 בְּזוֹאת יִדְעֵתִי בִּי יִשְׁלַח לְזָכוֹר. אֲכַל תִּשְׁחַח עָלַי נִפְשִׁי עַד זְכוֹר תִּזְכּוֹר. קִדָּה
 בּוֹזֵי בִּי יִצְחַל לְקֹץ זְכוֹר. וְכִמָּה קִצְצִי בִּי אֲאַרְיָה נִפְשִׁי עַד שְׁתִּזְכּוֹר: אִם לֹא
 לְמַעַנִי תִזְכּוֹר. לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן יִרְשָׁלַיִם זְכוֹר. חֶק בִּי לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת
 זְכוֹר. וְאָמַר אִם אֲשַׁכְּחֶךָ עֲתָה לֵה זְכוֹר. וְתִפְקֵד וְתִזְכּוֹר. כְּאִב צַד לְעִזְבוֹר.
 פִּיחָה לְסִכּוֹר. לְגוֹעַ בְּשִׁכּוֹר. וְעוֹד בְּרַל תִּמְכּוֹר. נִקְבִּי בֵּן בְּכּוֹר: מִי נְכוֹרֵי
 בְּלִתְיָךְ זְכוֹר. וּפְאַרְיָךְ אִזְכּוֹר. וְאַרְצֶךָ לְזָכוֹר. בְּפְרִשְׁת זְכוֹר.

חִי וְקִיָּם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקוֹדֵשׁ:

חַתוּם בְּרַחֲמֵי הַחַחִיִּים אֲלֵעֲד בִּירְכֵי קִלְדַּי.

אֵין קוֹיָן בְּדִקְוֹיָן. קְצוּצֵי לְחַיָּין. בְּדַבּוֹר מְפֹאֲצֵין. רְעוּצֵי לְרַצִּין: לֵאמֹר
 בְּבוֹא לְלֹאֲצֵין. פְּלִין וְנִתְלֹאֲצֵין. בְּעֵץ מְתַעֲצִים לְחַיָּין. כְּגַן עֵל צִפּוֹר לְנִצְצֵין:
 עַב בְּקַע מְדַאֵשׁ. יְחִידִים כְּגַבּוֹ גְּרוֹשׁ. חַל וְיִלְכֶךָ וְיִפְרֹשׁ. וְיִשְׁכַּב עַל גַּבֵּי חֲרוֹשׁ:
 זִפְזָן וְהַגְּבֵיב לְרֹאשׁ. רֵאשִׁית גּוֹיִם לְרַע לְדֲרוֹשׁ. הַיּוֹת לְכָל בּוֹגְרִים רֹאשׁ.
 וְעִשְׂעוֹ תִלְחַח בְּמִכְתָּר בְּרוֹשׁ: רֵץ וְהִקְרָה בְּהֶרֶץ. עֵינַי מִרְחוֹת הֶרֶץ. וְחַיָּין לֹא
 זוֹ הֶרֶץ. תַּעֲוֵי בְּפֹרְבָר בִּישִׁימוֹן הֶרֶץ: בְּנִחֹשׁ עָלֵי הֶרֶץ. שְׁלַח יָד בְּתַפְשִׁימֵין
 יִרְדֶּךָ. וְעַל בְּלִדְרֵאשׁ הֶרֶץ. וְגַב בְּלִיעֲבָרֵי הֶרֶץ: יַעַף וְעָף וְחָשׁ. וְכִחֹדֶר פְּסָחֵן
 רִחֹשׁ. וְגוֹדַע בִּי הַחֹשׁ. מִשְׁרֵשׁ גְּחָשׁ: רְגֵשׁ וְלִחֹשׁ. וְעַתָּה לְדַחֵן נַחֵשׁ.

שְׂמֵרָה, ע"פ טוֹמֹס א', י"א. יִקְשׁ לֶעַן זְכוֹר בְּרַחֲמֵי בְּתֵי חַחֵיו זֶה חַתוּם יְהוּדָה, וְכַתּוּב ר'וֹ מַעֲנִילֵת טַבְּחָדְסָם
 מִחֹדֶר קוֹבֵץ אֶהְרֵן בְּשֵׁם הַחֹחֵן כ"י שְׁהִיָּה חַח לֵר' אֲלֵעֲדֵר הַקְּלִיר וְכַסּוֹ יְהוּדָה וְהַקְּלִיר מִלִּמְעַתָּה חַח חַחֵיו
 זְכוֹר חַחֵיו כְּתוּב מִיּוֹסֵי. בּוֹאֵת יִדְעֵתִי כִּי וְהוֹ חַחֵיו זֶה טַבְּחָדֵר רֵשׁ' נְפִישָׁה חִיכָה ג' בְּכַסּוֹן זְכוֹר חַחֵיו.
 סָה כַחֵי, חִיכָה ו', י"א. וְאִשְׁרֵי אִם אֲשַׁכְּחֶךָ, כִּנְל' וְאִשְׁרֵי סָס זְכוֹר, ר'ל כַּאֲשֵׁרִיה חַח אֲשַׁכְּחֶךָ וְגו' זְכוֹר לֵה
 עֲתָה. נְכוֹרֵי בִלְחָד זְכוֹר, עֲשִׂיָּה הוֹשֵׁעַ ג', כ'. וְכֵן חַחֵיו גַּם טַבְּחָדְסָה חַח כַּח חַחֵיו, חָף 376, חֵלָה סָס.
 אֵין, מִיכָה. קוֹצֵץ בּוֹ קוֹצֵץ, כְּמִכְלֵתָה פ' יִתֵּחַ סוֹף פ' ו', רַעַע כֵּן רַעַע קוֹיָן כֵּן קוֹיָן, וְכִלְקוּט
 חַחֵיו רַעַע חַחֵיו יִתְלַח בְּתַלְחָח חַחֵיו עַל הַקָּו, וְכִיחֹדֶר חַחֵיו כֵּן חַחֵיו טַל' קוֹן חַחֵיו, קְצוּצֵי, חַחֵיו חַחֵיו
 לִישְׁרָחֵל שְׁהֵם טַבְּחָדֵר, אוֹ שְׁהֵיו חַחֵיו לִשִׁי אֲשַׁכְּחֶךָ וְכַסּוֹ סָן הַעֲנָן. מִשְׁרֵשׁ, עַל' יִשְׁכַּח סַלַע (יִרְשִׁיָּה כ"ג,
 כ"ט). פְּלִין, טַל' חַחֵיו פְּלִימוֹת (מַהֲלִים כ"ה, ה'). כַּעַץ, כַּאֲשֶׁר יַעֲן. מִשְׁרֵשׁ, כַּמִּי אֲשַׁכְּחֶךָ, כַּמִּי אֲשַׁכְּחֶךָ, י"א.
 לְחַיָּין, ל' חַחֵיו ר'ל לְחַחֵיו וְהַפְּרִישׁ חַחֵיו. לְנִצְצֵין, הַחֵי הַעֲשֵׂל טַל' כֵּן ר'ל לְחַחֵיו כֵּן. וְהַגְּבֵיב לְרֹאשׁ,
 טַל' כוֹרֵה רֹאשׁ וְלַעֲנָה. וְעִשְׂעוֹ, זֶה חַחֵיו טַבְּחָדֵר לְכַסּוֹ וְנַחֵשׁ. כְּמִכְתָּר בְּרוֹשׁ, כְּתוּבָה נַחֵשׁ כְּמִכְתָּר לְמַעַלָּה
 חָף 620. וְהַקְּרָה, טַל' חַחֵיו קוֹן חַחֵיו (דְּבָרִים כ"ה, י"ח). בְּנִחֹשׁ עָלֵי חַחֵיו, אֲנֵי חֵן כְּמַעַל לְכַסּוֹ
 כְּכַרְבַּת יַעֲקֹב אֲבִיב, וְכַסּוֹ זֶה וְכַן טַבְּחָדֵר כְּחַחֵיו לְקוּטֵי סוֹף בִּי חַחֵיו. רִחֹשׁ, יִתְלַח חַחֵיו סָן

ובכשפיו הכחש. ויחלש נחלש ולא חש: בכשפיו הללו. ויבקסמיו חללו.
 אם העמיד וזלו. שמש הדמים וזלו: יגע ולא הונח לו. ולתרפות נחלו.
 עד בא השמש החילו. להמחות הוא וכל חילו: קט וזן חרק. ונאצות
 שרק. ומורה באפו הרק. ותרבו הברק: לפולה פרק. וכלפי מעלה זרק.
 ולשם שמן תורק. בעזות ירוק ירק: זה אשבל הכפר. צו אל משול עפר.
 זכרון משלי אפר. כתב זאת זכרון בספר: ראש בזה ספר. בתורה ובנביאים
 ובכתובים להחזיר. להמחות מספר. ולא יכתב עם כל הכתוב לחיים בספר:
 ה' אל נא. לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים. תמלוך
 ותתנשא. האל מלך. נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי
 המלכים. מלכותי נצח. נוראותי שיהו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו.
 קדשוהו רוממוהו. הן שיר ושבת. תקף תהלות תפארתו:

וּזְכַרְנָּהּ זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְּלֶךָ:

מ'תומה שבו חכרו. ונפח זכורו. מלהזכירו. בזכרון קדוש:

מ'תען אשר לא זכר. ונחשב בגבר. מלהזכר. בזכרון קדוש:

ע"ס אכ"ג כ"ד נ"ה

זכור איש אשר הגייע אב ללא עתו. ברצוח ונזוב ונאוף בעתו. גרע
 חמש שנים ממחיתו: זכור בזה על גמילות חסד. גועל אה עש לזקנו
 חסד. דומה למס מהגרו חסד: זכור גלה ערות מצואת שדה. דם שפך
 כבואו מן השדה. הפך לב אב שח בשדה: זכור דחי באון הערלה.

ח"א ירחק ט"ו חז. ויטלש נחלב. ע"פ ספיקתה עותה מלקוט רעו רכ"ה ד' שמת נקדשו
 לגול של פור גדל הנל וכוונן לקו בני עשו, כחלש לקה עמלק וכו'. ולא חש, לא כשאר לו חז
 וכו'. בכשפיו הללו וכו' סמכותו פ' בלח, היו מנצחין את השעות באסכולות, סב עש עש
 הממד גלגל חטה ולבנה ועיסב שעותיהן עכ"ל וזיתו גם כפר"ח פרק ג"ב החולו, הורחו והפילו לכרוע
 על הדפנה, על' זוחלי עבר. קט קלף על' חקוט דוד (תהלים ל"ה, י'). פרק, על' פרוק חטי הזב
 (שמות ל"ב, ב') ר"ל אחת המלות של הגזלים. ולשם, שמו של הק"ה חזר הוא בשמן תרוק אותו נאן
 ותר. אל משול עופר, אל טהר רבו וע"ה שר ז', ד', הכדוש על טהר וזהו. זכרון משלי אשר,
 וזר של עמלק ימי חטה לאפר, והוא על' חיונ יג, יג, כתב זאת, שנות יג, יד. בתורה, עחית
 עמלק (שמות יג, יד וזכרם ל"ה יז), ובנביאים, פקדתי את חזר עשה עמלק (ז"ל ט"ו) ובכתובים,
 חלית הטן (טגלת חסרת), וע"פ טגלה דף ז', כתב זאת זכרון נספר, כתב זאת מה שכתב בלן ובעשנס
 פורה, וזרן מה שכתב בנביאים, נספר מה שכתב בטגלה. להחפר, זיה לחרפה. עם כל הבחוב לחיים,
 ל' ישיב ד', ג'. סלחוכירו בזכרון קדוש, יז להזכר טולד לחזר תנת מזכון עם תנת קדוש נכשט
 אחת ונחלה זו לזו, כי מי שחזרן נחנת זכרון ונחריה מן קדוש וזי זה שחזרן כלפי מעלה.

זכור איש אשר, התוספות לרה דף ג' על' קוראים לפיו זה פוסק. רביע אב, כחומר ח"ל
 (מלקוט סוף פ' כי חלה) אחרתס מח ה' שנה לפני זמנו כדי שלף יראה בן בנו יולא לתרסת רעה.
 סבורתה, עחיים שלו, כמו עחיים טעם (עזרא ט', ח') ופיה זס רכ"ה חיים מופטים. למס סרעה חסד,
 ל' חיונ ז', יד. זכור גלה ערות וכו' ע"פ מדד ח"ל בשמות רכ"ה פ' א' גם ילקוט תולדות סוף רעו
 ק"י, כ' עכחט עבר אותו רעו נחוח יוס וכו'. אב שח בשרת, יחזק ע"ה וילא יחזק לאח כחה

הבוזה בְּטוֹחַהּ בְּטוֹס הַתְּרַעְלָהּ. וּפְרָק מְנוּ עַל וּמִשָּׁךְ לֹא עָרְלָהּ: זְכוֹר הַפְּכָסֶךְ
הַרְדָּה אִישׁ חֹרֶר. וְהִכְתָּה מְאוֹר אֶבֶב בְּעֵשֶׂן עֲבוֹדַת זָר. זְמַם בְּלֹב הַיּוֹת לְאֵחַ
לְאֶבְיָר: זְכוֹר וְנִתְעוֹלָל לְרַבֵּעַ בְּאִשָּׁה. וְדוֹן לְבוֹ הַשִּׁיאוּ בְּאִשָּׁה. חֲתוּ גְבוּרָיו
לְהַיּוֹת בְּלֹב אִשָּׁה: זְכוֹר זָרַע מִרְעִים גִּתְעֵב וּגְנָאֵלַח. חֶלֶק לְהַשְׁחִית וְרֹאמֶר
הָאֵחַ. טָמְנֵנוּ גְאִים פֶּחַ לְחַבֵּל אָח: זְכוֹר חֲנֹט מְנוּ עֲמֻלְקִי. טָשׁ בְּיִלְק לְאֶבֶד
חֶלְקִי. יָרַע בְּבִירִים לְעֵין כָּל לְלוֹקְקִי: זְכוֹר טָפֵשׁ מִתְּעַרְיָמָה. יָרַד וְכִתְרַת
עַפְוִי עַד חֲרָמָה. בְּמֹו בֶן חַיִּב לְחֲרִימָה: זְכוֹר יֹשֵׁב הַנְּגֵב בְּלוֹי עַל בְּעַרְד.
בְּסוֹת וְלִשׁוֹן שְׁנָה הַיּוֹת מְלֹךְ עֶרֶד. לְשִׁבַת שְׁבִי מֶרֶד וְחָרָד: זְכוֹר פְּסִיל
שׁוֹנָה בְּאֵלֶתָו. לְתַעְרוֹבַת מִדֵּין בְּעֵלּוֹתָו. מִהֵר יִרְבֶּשֶׁת וְגִלְהָ גְבֻלּוֹתָו: זְכוֹר
לְקַעֲקַע בְּצִתּוֹ מִשְׁדָּשׁ. מִלְעֲזֵב־לוֹ עֲנָף וְגַם שְׁדָשׁ. גִּעְנֵשׁ קִישִׁי בִּי הַשְּׂאִיר
לוֹ שְׁדָשׁ: זְכוֹר מְעַשָּׂה אֲנָג מְעַרְבַת. גִּשִּׁים בְּשִׁכְלָה חֲרָפוּ לְעֹנוֹת. סִרַם
שְׂאִרוֹ לְשִׁסּוֹף עֲנוֹת: זְכוֹר גְּגִיד לְחֲמָלוֹ הַסְּבִים. סָר מִמְּלֹאכָה מִבֵּין גְּסִיכִים.
עוֹלָל הַנּוֹתָר עֲמַד לְשִׁכִּים: זְכוֹר סִבֵּב צְקֻלָּג וְנִגְבֵּב. עֲמֻלְקִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ
הַנְּגֵב. פְּנִיחַ טוֹב רְאִי מִנְשֹׁף בְּעֶגְבֵּב: זְכוֹר עֲרִיץ בְּעַמּוֹנִים גְּחָבֵא. פְּרִיץ
בְּרַמִּי עֵין גְּרִי בְּהוֹבֵא. צִרְבוּ אִישׁ בְּאֵחָיו בְּחָרֵב לְהִיבָה: זְכוֹר פְּלִטִים אֲשֶׁר
בְּאֶף הַסְּעִיר. צָבֵאִי בְּלִבְתָּם אֶל־הֵר שְׁעִיר. קָנֵא לְנִקּוּם עֵירוֹת שְׁעִיר: זְכוֹר
צָג בְּפִרְק לְהַסְגִיר שְׁרִידֵי. קָם בְּרֹאשׁ דְּרָכִים לְסִעוֹד אֶת־רֹדֵי. יָדָף וּמְסָר

(כְּלִישִׁית כ"ז, ק"ג), וּמִשָּׁךְ לוֹ עָרְלָהּ, נִפְרָקוּ ר"ח פ' כ"ט ע"ז ט"ח כְּמִלָּה כִּסּוּ שְׁטָמָס אֶת הַכְּבוֹדָה,
וְכַס' אִלְיָה רִבָּה פִּרְק כ"ד זָרַעוּ שֶׁל עֲזוּ כָל זִמָּן שִׁלְחָק קִיּוּם קִיּוּמוֹ נִרְיָת מִלְּבָה, כִּיּוֹן שְׁמַת יִלְחָק
נִעְלוּ בְּרִית מִלְּבָה. הַפְּכָסֶךְ ל' מַעֲלֵי כ"ח, ח'. וְנִתְעוֹלָל, כִּיּוֹן לִמְכַבֵּד זְכוֹר. הַשִּׁיאוּ בְּאִשָּׁה, הַסִּית
אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת טַעֲשִׁים טַקוּלְקִלִּים וּמִכּוֹחֵאִם. חֶלֶק לְהַשְׁחִית, ל' חֶלֶק לְכַסּ (הַזֵּעַ י', נ'); וַיֵּשׁ מוֹקֵדִים
חֶלֶק וְחָכַם טוֹכַס עַל יַעֲקֹב עַשָּׂה וְחֹכְמֵי חֵיט חֶלֶק וַיְהִיֵּה פִּירוֹשׁוֹ לְהַשְׁחִית אֶת יַעֲקֹב. טַס כִּילָק טַף
כֹּחֲרֵתָה. יָרַע כְּבִירִים, חִיּוֹת ל"ד, כ"ז. טַפֵּשׁ מִתְּעַרְיָמָה, נִכְנַר מִכְּכֵמָה. עַד חֲרָסָה, נִכְדַר י"ד,
ע"ה. יוֹשֵׁב הַנְּגֵב, עַשָּׂה עֲמֻלְקִי יוֹשֵׁב נֶחֱלֶךְ הַנְּגֵב (נִכְדַר י"ג, כ"ט). בְּלוֹי עוֹל כְּעַרְד, נִרְלָשׁ הַסֵּה
דף ג' וַיִּשְׁעֵה הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עַרְד יוֹשֵׁב הַנְּגֵב, טַה שְׁמוֹעָה שְׁמַע, שְׁמַע שְׁמַת אֶהֱרָן וְגו' מִלְּחָה הוּא
מִיּוֹן הוּא עַרְד הוּא כְּנַעֲנִי וְלִטָה קִרָּא שְׁמוֹ עַרְד שְׁהִיָּה בְּלוֹי עוֹל כְּעַרְד עֵבֶל. כְּסוֹת וְלִשׁוֹן שִׁינָה,
ע"פ מִדְרָשׁ יִלְקוּט חֻקַּת רַחוּם תַּשְׁבִּיג לְטוֹב כְּנַעֲנִי לְכַסּ וְלִטָה שִׁיחַת כְּנַעֲנִים וַיְהִי מִדְרָשׁ נִלְשׁוּס
שֶׁלֹּא יִכְיָדוּ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל. כְּסִיל שִׁינָה בְּאֵלֶתָו, ל' מַעֲלֵי כ"ו י"ח. לְחַעְרוֹבַת סִרָּו, שְׁחַעְרַת עַם
מִדֵּין לְלִחָק יִשְׂרָאֵל (שׁוֹפְטִים ו', ג'. ל"ג). מֶרֶד יִרְבִּשְׁתָּ, הוּא גִדְעוֹן (שְׁמוֹעַל כ' י"ח, כ"ט).
וְגִלְהָ גְבֻלּוֹתָו, עַשָּׂה הַזֵּעַ כ', י"ב. קִישִׁי, שְׁאוֹל. זְכוֹר מְעַשָּׂה אֲנָג וְגו' סִרַם שְׂאִירוֹ וְגו', עַשָּׂה
וַיִּלֶךְ אֲנָג מְעַרְבַת וְכו' וַיִּסְקַף שְׁמוֹעַל אֶת אֲנָג (שְׁמוֹעַל א' ט"ו, ל"ג) וְאִשְׁחֵר כֹּחִיכָה רִבָּה דף ע"ו
הַתְּחִיל מִתְּחַךְ נִכְבַּח חֲתִיבוֹת חֲתִיבוֹת וְעֹאכִיל לְנַעֲמִיּוֹת, ר"י אוֹתֵר הַבִּיָּא ד' קוֹנְדִּסִין וְחֲחֹו עֵלֵיהֶם, ר"י
אוֹתֵר סִדְרוֹ, לְפִי שְׁהִיָּה נוֹטֵל אֶת הַטִּילּוֹת וּזְרָקָן כְּלִפֵּי טַעֲלָה, עַל דָּס נִכְרַע מִטְנוֹ, הַה"ד וְחֵאמֵר
שְׁמוֹעַל כֹּחֵאֵר שְׁכֵלָה הַיּוֹם חֲרָקָן כֵּן תַּשְׁכֵּל מִכֹּחֵם אֲמֵךְ, וַיִּסְקַף, מִלְּטַד שְׁחַכּוֹ ד' חֲתִיבוֹת עֵבֶל,
וְכֵל הַעֲנִיכִים הֵלָלָה חֲרָק הַפִּיטָן יָחַד. גִּיָּה, שְׁאוֹל. עוֹלָל רְגוֹחַר, כִּיּוֹן עוֹלָל וַיּוֹכַח (לִיכָה כ', י"ח)
וְהַכּוֹנֵה עַל הַטָּן. פְּנִיחַ, הַסִּית אוֹתוֹ דוֹד, וְנִקְטַב לֵאמֹן ז' ע"ג טֵלַת פְּנִיחַ שְׁחֵאֵה סַם נַעֲמִין הַה"ח
כ"ח סָטָן ל'. מְשֹׁשׁ כְּעַבֵּב, דוֹד נָח עֲלוּי נִכְסַף כֹּחִיכָה מִתְּעַלֵּם כֹּחֵהִים וְכִתְכַתֵּם סַם אוֹחֵלִים שׁוֹפְטִים
יְחֻוּסִים. עַבֵּב, מַל' וְחַעֲנַב עַל מִתְּחִיכָה (יִתְחַקֵּל כ"ג ה'). עֲרִיץ בְּעַסְמוֹתֵם, רִחָה נִפְרִישׁ הַפִּיטָן לְרִשִׁי
נְדַה"כ כ', ח'. קָנֵא לְנִקּוּם, פִּירוֹשׁ, הַאֲדוּמִים קָנֵאוּ קָנֵאת חֲתִיכָה שְׁחֵו טַקֵּדִם לְמַסּ טוֹכֵד לִישְׂרָאֵל.

גַּדְם שְׂרָדֵי רַפְדֵי: זְכוֹר קַפֵּץ לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. רַעַשׁ וְשֹׁאֵג מִי לִי בַשָּׁמַיִם.
 שְׁלֹם וַיְגַדֵּל עַד לַשָּׁמַיִם: זְכוֹר רָד אֶל־הַגֶּף לְהַתְּנִיף מִמְּלֻכַת. שְׁמֹשֵׁי אֲשֶׁר
 שְׁמֹשׁוּ מֵאֲפֻשֶׁת הַהוֹלְכָתָּה. תַּמְסָה הַלְשִׁין לְרִפּוּתָהּ מִמְּלֻאכֶת: זְכוֹר שְׁקַל
 אֲלֵסִים עֲשֶׂהָ. שְׁתִּילִים מֵאֵהָ הַתְּעִים לְשִׁבְרָהּ. שֶׁשֶׁר מֵרָם עֲשֶׂהָ
 לְשִׁבְרָהּ: זְכוֹר תִּבְעֵה לְהַפִּיר הַשָּׁשִׁים. תְּמִימָה קָצֵב לְכִלּוֹת חֲמוּשִׁים. תְּבִלִית
 שְׂבָעִים נִתְּלָה עַל חֲמוּשִׁים:

מלוק. י' יִקְבֹּן לָהּ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אֵתָה קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אֲלֹהִים אֶל־דְּמֵי לָךְ. בְּקוֹל מִים רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלְךָ. מִשְׁמִיעַ וּמַעֲנֶה
 לַעֲקֶה בְּקִנְיָן פְּעֻלְךָ. זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עֲשִׂה לָךְ. אֲשֶׁר קָרָה וַחֲשִׁילְךָ. וְהִיָּה
 בְּדַעֲיָה י' אֲלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְסָה וְכֹחַ מִכְּלֻמָּתֶיךָ. וְהֵם יִשְׁיִבוּ וַיֵּאמְרוּ לָךְ.
 וּמִשְׁלָךְ עוֹד יִתְּנוּ לָךְ. אֲנֵי תִּבְעֵם אֶת־דְּבַר מִלְּלָךְ. עַד שְׂאֵתָה מַעֲוֵנו הַזְּכוֹר
 לָךְ. אֵתָה זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עֲשׂוּ לָךְ. זְכוֹר י' אֶת־רוּם זְכוֹלְךָ. הַפְּתִיחַאִים
 וְנוֹאמִים פֹּה מֵה לָךְ. הַשׁוֹלְחִים וּמוֹחַת בְּאֵף לְחַלְלְךָ. זְכוֹר בְּסֵא בְּסוֹד
 בְּדָלְךָ. אֲשֶׁר כָּצַר וּנְאָצוּ לְמִלְּךָ. וְשִׁלְחוּ בְּאֵשׁ הַיְבֵלְךָ. וַיִּשְׁיבוּ בְּלִבְבִיךָ.
 וְשִׁדְדוּ וּנְתַקּוּ יַרְיעוֹת אֶתְלָךְ. אֲשֶׁר עֲצָתָהּ לֹא יִבֹּא בְּקִהַל לָךְ. אֲמָרוּ לְבוֹ
 וּנְבַחֲדֵם מַצִּי בְּגִלְלָךְ. וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם הַלְלָךְ. עֲלֶיךָ יַעֲוֹב חֶלְךָ. וַיִּזְתֵּר מֵאֲשֶׁר
 עֲשׂוּ לָךְ עֲשׂוּ לָךְ: אֲתֵנוּ בְּמִתְקָר גְּלַחְמוֹ. וְאֵתָה בְּיִשְׁבֹב נִתְּלַחְמוֹ. אֲתֵנוּ
 חוּץ לַפְּתִיחַה רְבוֹ. וְאֵתָה בְּקִרְבַּי הַפְּתִיחַה גְּהִימוֹ. אֲתֵנוּ פִלְטֵי עֵגֹן זְכוּמוֹ.

שרדי רפודי, הכתובים מן ספרותי ע"י יסוד תחזן (ליכז פ"א כ"ב). לשער השמים, הוא
 כ"ב. להתיק סבלת, מ"י לא תחמיטו אף הארץ (נעדר ל"ב ל"ג), והענין להסיר טעמת ישראל.
 שמישי, עולל ר', ח' ופירש גם ר"י שג"י הוא גם של העון, ולמד זה מפעולתו דף ט"ז ועוד
 אסתר דף ק"ז. שחילים במה רדפים, פ"פ עדרה רבה ויקלוט על כסות אס יליד אים טאה (קבלת
 ו' ג') זה העון, כי ככלל נא כלל סד ותלם ערוחן וכו', והאגרות חלוקות על בני העון, כי גם נעדרו
 תכלים נטור כ"ב אשר טאכ נרים היו לו להעון, אך לפי גמרת פנלה פ"ז, נ' הוא לו שלשים נמים, וי"ז
 תמיים, וי"ט טלחים וטענה. מאמסטה, מ"י טעם טאה ומצאה (ליכז ל' ג') וטעם הען (אמות י' כ"ט).
 חסימה קצב, אנה תמימה אנה העון להטמיר כי נמיסן כוח האגרות ונאדר להטמיר. וישישי כ' חומשי
 תורה. וישישי ישראל ע"ה יחששים עלו בני ישראל (אמות י"ז י"ח); ויה טעמים ע"ה אומרו כ'
 טעמים נכסוק אחד (נעדרו ח' י"ט). תכלית שבעים, נעדרו רבה כ' י"ד (דף רס"ט, ג') אשר ר'
 סינחם שני חומשי לא נאדרו עד שהשלים טלחם ע' פשוטים כחזו והטן כרע, כנתו וכו' העון,
 טאה הדברים האלה גול העלך עד ויאלו את העון אעמים פשוטים לחכלות שבעים נחלה על
 חסמים עכ"ל והנה לשון הקליר ולכן נעדרו טעם חנה טענה (ומראה לי כי הלשון לתכלית אעמים
 נחלה על חסמים אעדרו סינו מן העדרו טענה חלה כי הכמיטו טוטר אחד ע"פ פיוט זה אל הקליר];
 אטנס י' למר עד תכלית שבעים וט' תכלית אעמים יום, כי מן י"ג ניסן אכתו העון האגרות עד
 כ"ג מן אעטלן עררכי הט ע' יום. ורמיטו עד למרש אעדר תכלית אעמים אנה אל גלות נכל אר
 נזמן הכוה ארע גם עררים.

וסעוה לעטר בקנין פעלך, ר"ל נערה אהיה לך חתן מן כ' קמיים אנה לו הקב"ה. זכור ה' אה
 יום זכור, רחם פירוש חוקיני נטף בלג. אמרו לכו, נוסר פ"ג אכר מלוו טחרן אגים עדרו. בללך,
 פירוש נעטרן ס' אנה כן כדי אלא יחד עד טען הכהנלל. עלך יעוב חלד, פ"פ פכלים י' י"ז

וְאִתְּךָ בְּפָרֶת עֵינַי וְנִמְכֹר. אֲתָנִי לְחֲשׂוּלֵי עֵב דְּפִי. וְאִתְּךָ עֲלֹת עַל בְּמַחֲתֵי עֵב
 דְּמִכֹּר. אֲתָנִי חוּץ מִפְּחֻצְיָה קָמוּ. וְאִתְּךָ לְפָנַי וּלְפָנִים קָדְמוּ. אֲתָנִי בְּרִחוּק
 מְקוֹם אֲשַׁמֵּוּ. וְאִתְּךָ בְּקֶרֶב מְקוֹמְךָ שְׂמִיכֹו. אֲתָנִי חוּץ מִיִּשְׁבֵּי־בֵתְנִי דְּמִכֹּר.
 וְאִתְּךָ בְּמִכּוֹן שְׂבִתְךָ דְּמִכֹּר. אֲתָנִי אוֹת בְּרִית מִלְּשָׂאֵר הִרְיִמוּ. וְאִתְּךָ עֲשָׂרַת
 אֲבִירֵי בְרִית הִתְרִימוּ. אֲתָנִי בְּרוּם יְדֵי עֵנֵי הַתְּרִמוּ. וְאִתְּךָ תְּלוֹת יָד לְסוּלְךָ
 הִרְיִמוּ. אֲתָנִי נִתְיַעְצוּ וְסוּד הִתְרִימוּ. וְאִתְּךָ בְּרוּבֵי סוּדָה לְתַרְפוֹת הִתְרִימוּ:
 וְאִתְּךָ יְיָ לְעֵלָם תֵּשֵׁב. וְהוּא נִגְדָה בְּמִטְוָה יוֹשֵׁב. תְּפוּשׁ מִדְּבָר וְקִלְהֵי־יֵשֵׁב.
 אֲנִי וְאִפְסֵי עוֹד בְּלֵב מִתְחַשֵּׁב. אִם לֹא עָתָה תִּקּוּם וְתִקְשֵׁב. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה
 קִימוֹת נִקְמוֹת לְחַשֵּׁב. בְּפֶתֶד וּפְתַת וְפַח לְפָקֵד עַל הַיֹּשֵׁב. וְאִם אֵין בְּגַר
 תִּתְחַשֵּׁב: וְקִלְהֵי־מִוְנָה וְסוּפֵר וְחֹשֵׁב. קֵץ הַפְּלָאוֹת לְהִבִּין וְלִחַשֵּׁב. גִּשְׁתָּה
 גְּבוּרְתֵּוּ מִמִּתְחַשֵּׁב. וְלֹא יִמְעָא מִעֲנָה לְחַשֵּׁב. וְיִחַשְׁשֵׁה דְּמִיָּה מִדְּקֹשֵׁב. וּבְאִמְוִיָּה
 בְּסִלְיֵי יֵיִשֵׁב. וְזֹאת עַל לְבוֹ יֹשֵׁב. וְיֹאמֵר עַד יִשְׁקִיף וְיִרְא וְיִקְשֵׁב: וְנִתְחַשְׁבְּתֵי
 בְּעַד זִמְמִים. בְּלִדְהִיּוֹם מְדַרְמִים. וּנְפִשֵׁי גְבַהְלָה מְאֹד וּמְשִׁתְּמִים. וְאִתְּךָ יְיָ עַד
 מְתֵי רוּאָה וְדוּמָם. וְזִכּוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. בְּלַעֲוֹכֵר עֲלִיּוֹ מְשִׁתְּמִים.
 מְתֵי הַתְּנַשֵּׂא וְתִתְרוּמִים. וְחָבֵר אָמַר פִּיךָ קוּמָם. בְּשִׁלְשׁ עֲתוֹת עֲמַלְק לְהִמָּם.
 בְּשִׁלְשׁ מִיתוֹת זִכָּרִים לְהִדְרִים. בְּשִׁלְשֵׁת יְמֵי אֲמָלָה נִגְדָם לְהַעֲמִים. בְּשִׁבְעָה
 יְמֵי עֲבָרָה לְהִרְשִׁימָם. בְּעֶשְׂרֵת מִיָּנִי שְׂמֹד לְהִאֲשִׁימָם: וְכִמוּ מְעֶשְׂרֵה

עליך יעזב סלכה ופירש רש"י טל' חיל וז"ל הכנת ק"י הוא לכנוי וכן לקחו הפייטן, אך דר"ק וסיעתו
 פירש הכ"ף מן האש ופירשו עני ומדובא. גמטו ל' כתיבה, כמו חילין שגמטו (שביעית א' פאנה ח') בית
 שטחי חומרים גמטו (שם ד' טאנה ד'), והכוונה על טיפוס שגידר את הפרכות (כ"ד פ' י' תפסן כ"ו,
 ז') וזהו שאמר כפרת ענין, ר"ל עין הכפרת הוא הפרכת שהיתה סוככת לכפרת כענין. ואחר עלות
 ל' ישיבה י"ד, י"ד. עשרה אבירי בריית, י' סחגי מלכות. ברום ידי ענין, הוטרעו כאבדים טאח רתנו
 את ידיו (טעות י"ז, י"ח), וכן הנוסח נד"י וכ"י. ואחר כרובי סודך וגו' יסודו נפתחת חיכה רבה, נכנסו
 עמומים ופוחצים לבית קדש ועללו שם שני כרובים נטלו אותן וכו', גם נקיים תפסתר לשלם
 לערכית ט' נאח חרו הפייטן טס עמוני ופוחצי והולילו הכרובים. ועדרש זה קאס כי נביא שני לא היו
 עוד כרובים וגם נזרעין בית ראשון לא היו עוד שם כיוולו שגמטו יוטא כ"ל ועמדו רבה פ' ע"ז. וז"ל
 איך נטלום האובדים? ובעל יפה ענף מתוך ע"פ רש"י ליתחולל כ"ה, ח' ולגמטו יוטא כ"ד, כ' אלא
 היו הכרובים על הכפרת אלא טרת הכרובים אר לר שלמה על קיר ההיכל, אמנס מדרגי הפייטן
 מלאה נעליל אכונתו על כרובי הכפרת נאמרו כרובי סודך וכן נראה גם מעדרש אלאר טהיל שכתבו
 לבית קדש קדשים וע"כ ל"ע. אך לדעת כי נביי אחד כחן הנירסה דריגי סודך. ואחר ה', תכלים
 ק"ב ה'. בשלש עשרה קיסות נקמטו לחשב, כן הנוסח נד"י, ופירוש כי י"ג פעמים נאה ל' קיטח
 חלל השם אר ישלל לו להכרית טכחצי התורה והן אלה נמדנר י', ל"ה. ימייה כ', כ"ז. תכלים ג',
 ה' ח', ו' וע' כ'. ו', י"ב. ו"ז, י"ג. ו"ה, כ'. וע"ד, כ"ז. וע"ד, כ"ב. ופ"ה ח'. וק"ב י"ד.
 וק"ג ה'. כשרד ופתח ופת, ישעיה כ"ד, י"ז. ותחשבוה כעד חוסם, ר"ל באזנות חומרים אצחנו פדים
 וזממים נהיות שמתים אצחנו לביתת הטכחז והם חומרים אלא יטא. ותפשי נבחרה, תכלים ו' ד'.
 בשלש שעות, יסודו על הכסוק ישייה ל"ג, י' אר נטלו ט ג' פעמים תבת ישיי. בשלש שעות, ית
 ודנר ורעב. ונביי אחד כסוף קודם החרוו כאלו מיתות טוד הלשון בשלש עשרה קיסות אחתם להדריסם,
 ופירוש קימות, נקמות. בשבעה ימי עברה, נלפניה ח', ע"ז נכסוק יום עברה וגו' עד יום אשר וחרוטה
 נטלו בו תנת יום ו' פעמים. בעשרת ימי השמר, תכלים ט' קודם גוים (שביעית ל"ד). מעשרה

דְּבָרִים עִבְדוּ עִם מַעֲנֹת. וּמִשְׁבַּע מַעֲנֹת הַמִּלְשָׁנוֹת. בֵּן בְּעֶשֶׂר וְשִׁבְעֵי יְשָׁרָיו
 לְעֹנֹת. וּבִתְדִקּוֹל הַצֵּאָה מִקְּעוֹנוֹת. וְהַפְּזִיץ בְּכָל־הַמַּחְנוֹת. וּזְכָרָן דְּבָרִים
 לְהַגִּיד וְלַעֲנֹת. אֶל־תִּזְכְּרוּ רֵאשִׁנוֹת. בִּינוּ גַּם יְשׁוּעוֹת אֲחֵרוֹנוֹת. וְהִזְכִּירוּ
 זָכָר רְגִנוֹת. עִמְלֵק אֲשֶׁר כָּא יַעֲנֵת מַחְנוֹת. וְהִקְרֵאתְכֶם בַּפְּנֵי בְּנוֹת. וְצֵאָה
 לֹא שֵׁם בְּכָל־הַפְּרִדּוֹנוֹת. רֵאָה עֲתָה זֹאת לְחַנוֹת. אֵיךְ גִּמְדָה בְּחֶתֶף בְּכָל־
 פְּנוֹת. וְצֵאָה הַפְּרוֹם אֲשֶׁר בְּמַעֲנוֹת. אֲשֶׁר הִסְמְךָ עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁעָנוֹת. יִסְקֹד
 עֲלֵיהֶם אֶת־הַשְׁעָנוֹת. לְרַב יָמִים לְהַמְנוֹת. לְחָשׁוֹב לָהֶם חֲשָׁבוֹנוֹת. לְהַפְּיִלָם
 לְחֶסֶת דְּרֵאוֹנוֹת. וְהַמְזִן לְאִמִּים וּבְלִיִּלְשׁוֹנוֹת. עַל עֲזָר וְעֲזוֹר יִשְׂאָה קִינוֹת.
 וּבִשְׁל עֲזָר וְנִפְל עֲזָר מִקְּוִנוֹת: יִדַע בְּלִפְעַל כִּי לֹא שִׁכְחָתָהּ. וְיִבֵן כְּלִי־עֲזָר
 כִּי שָׁמַם שִׁכְחָתָהּ. וְשָׁעִיר וְשָׁרִיו אִזּוּ וּבְחָתָהּ. וְעִמְלֵק וְטַפְסָרְיוֹ הִזְכְּרָתָהּ. וְאַתֶּם
 בְּמִשְׁפָּט נְתִיבָתָהּ: וְיִזְכְּרוּ עִם אֲשֶׁר זָכְרָתָהּ. כִּי לְטִמְאָה אַתֶּם הִזְכְּרָתָהּ. וְיִזְכְּרוּן
 שׁוֹב אַתֶּם גְּזִיבָתָהּ: וְיִזְכְּרוּ כִּי־יִי. יִאֲמְרוּ תְּמִיד יִגְדַל יְיָ. וְיִאֲמְרוּ
 גְּאוּלֵי יְיָ. בֵּן יִאֲבֹד כְּלֵאֲוִיבָהּ יְיָ. וְהַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ. וְהַבְּטָחִים בְּיְיָ.
 וְהַשְׁתַּוְּלִים בְּבֵית יְיָ. יִחַדוּ בְּנֵעָם יְיָ. וְיִגְדְּדוּ בִּי אִין קְדוֹשׁ בְּיְיָ: כִּי אֵל רַחוּם
 יְיָ. אֲשֶׁרֵי כְּלִי־רֵאָה יְיָ. שׁוֹב לְחַדוֹת לֵוִי. שׁוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ. רְגִנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ.
 קוֹל אֲמָרִים הִדוּ אֶת־יְיָ. כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְיָ. זֶה הַיּוֹם עֲשׂוּהָ יְיָ. כִּי אֵל
 גְּדוֹל יְיָ. בְּרַחֵם תִּבְּאָה בְּשֵׁם יְיָ. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּיְיָ: מִיָּהּ וְאַם כְּלֵי־הַמַּוְ�ָּעִים
 יִהְיוּ בְּטָלִים. יְמֵי הַפְּרִדּוֹם לֹא גִבְּטָלִים. וְחֶרֶם לֹא יִסַּף מִגְּטָלִים. וְיִזְכְּרוּ
 לְעַד גְּאוּלִּים. לְשֹׁשׁוֹן וְלְשִׁמְתַת גְּיָלִים. מִמַּפְעֻלוֹת אֱלֹהִים כְּעֵלִים. וְעֲזוּ
 גִּזְרֵאוֹתָיו כְּגִדְּיָלִים. וְשָׁרִים כְּחַלְלִים. בְּעֲשָׂרַת מִיָּהּ עֲשֶׂר מִסְלָסְלִים.

דברים, טענתו המצוה, טענתו להם, לל מלמדו אותם. ומשבע טענות אל בני נח. כן בעשר
 ושבע, פירש ר' טענתו כי חלנו, נפשוך כי טען נד' ה' (תהלים ע"ה, ט') ה' ט' י"ז תבות. ובה קול,
 מנאד למעלה דף 290. טענות, טען הטענים. אל הזכור ראשונות, יענין ט"ג י"ח. וכלל כמכות י"ג
 על שבעה הצלות. והקר אחת, ל' קוד וטבה, ויסודו על טען שטמו חז"ל (ילקוט כי תלול) שאר קדן
 מדן, רבין חטרי הקדן לפני אונות העולם, טעל לחטבני חתחת שלם היתה צריה יוכלה לידד לתוכה
 תא טן כליעל אחד וקטן לטובה סף על פי שזכרה הקירה נבני אחרים, כן כיון שזלחו ירחל טענרים
 נעלה חיתתן על כל אונות העולם, ש"ן חו נבגלו חלופי חדום וגו' תפול עליהם חיתתה וגו', וכיון שזח
 טעלת וזרחו להם על פי שטעל את שלו טענות ידעם הקדן כזבי אונות העולם עכ"ל. כחתיף,
 טענות, כטו טענים ראי טענלי כ"ג, כ"ח. וטבא הטענים, טע"ה יענין כ"ד, כ"ט. לרב יסיום להטענות,
 חלה ראי חיתתה כ"ד, כ"ה. וטבא עתה, יענין ל"ו, ג'. והטענרים וכו', הט כולם טענותי תנ"ך
 יענין ט"ג, ו'. וטענים ט', י"ז. וק"ו, כ'. וטענים ט', ל"ט. וטענים קל"ד, ח'. וקב"ה, ח'.
 ול"ג יד, וטענל ט' כ', כ'. וטענים ד', ל"ט. וטענים קב"ח ח'. ול"ג, כ'. וק"ח, ח'. ול"ג, ח'.
 וטעני ל"ג, י"ח. וטעני ט"ט, ט'. וטענים ק"ח, כ"ד. ול"ה, ג'. וק"ח, כ"ו. וטעני ט"ט, י'.
 ואם כל הטענים, וכו' כחיתתם נמדד טעלי נטענות טענה טענה טענה (ט', נ'), וחלה טענ"ט
 טענה כ"ג. וטענים טענל, והוא ט"ז הכתוב ויטעלם ויטעלם (טענין ט"ג, ט'). טענות אלהים
 טענים, הכוונה, טענותי טענים חלה טח טענלה חזר טח טע טענות ח', טענל טח טענו טי
 נטענות טח טען טענ. וטענים כחוללים, טענים כ"ו, ו'. כעשרה טעני עשור, חילקוט תהלים רטו
 חל"ג, כטען על טענה חיה אל טען טענין, ואל יטען הטענין טענה, ואל טענין לטען טען טען טעני טענה.

סלוק לפרשת זכור

בְּבִזְרוֹת וּבְנִבְלִים. בְּעֲשָׂרַת מִיַּי הַלֵּל מִתְּהִלִּים. בְּעֲשָׂרַת לְשׁוֹנוֹת שְׁמֵיךָ
 צְהִלִּים. וְשָׂרְפֵי הַקֶּדֶשׁ הַמְעֻלִּים. כְּתִלְמִיד לָרַב יִהְיֶה לָמוֹ שְׂאֵלִים. מִדָּ
 שָׁעַל אֵל אֱלִים: כִּי אֵלֶּה יְהוֹ מִבְּפִנִּים. וְאֵלֶּה מִלְּפָנֶיהֶם מְפִנִּים. וְאֵלֶּה
 חֲתָה לָמוֹ פִּנִּים. וְאֵלֶּה לְפָנַי וְלִפְנֵי־יָם. בְּצֵל שְׂדֵי מִתְּלוֹנְנִים. וּבְחִמְשָׁה
 קִלְת הַצְּפוּנִים. קֹל רִנָּה וְשִׁשָׁה מְצֻפִּינִים. בְּאֵהֲלֵי צִדִּיקִים צְפוּנִים.
 חֲזוֹנִים בְּיִקְרָה מִסְּפִינִים. וְקִדְמוֹ שְׂרִים אַחַר נִגְנִים. לְדַעַת אֵיךְ הֵם מְעַנְּנִים.
 בְּגִאֲוֹת אֲסִיקֵי מְגִים. בְּצֵלִם הָיִתָּה נְגוּנִים. וּבְאִבְרָתָם מִתְּגוֹנְנִים. וְעַל
 חוֹמָתָם מִתְּמַנִּים. לְשׁוֹעֲרִים וְלִשְׁוֹמְרִים מְמִנִּים. כְּלֵהֵם וְכִלְהִילְהֵם
 מְזַמְּנִים. לְהַזְכִּיר קִדְשֵׁךָ נוֹצֵר אֲמוּנִים. לְהַעֲרִיץ וְכִירַת גֹּי שִׁמְרֵם אֲמִנִּים.
 וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּכַבְּדִים. וּבְשִׁלְשֵׁל קִדְשָׁה לְקֹדֶשׁ מִתְּכַבְּדִים. שְׁתִּים בְּרֹאשׁ
 בְּגִים מִשְׁכִּינִים. וְאַחַת בְּרֹאשׁ מִלְּכָם מִתְּקִינִים. וּבְשִׁלְשָׁתָם הֵם נְכוּנִים.
 כְּפֹא שְׁלֹם וְשֵׁם שְׁלֹם בָּם מְכִינִים. וּבְשִׁלְשֵׁל קִדְשָׁה עֲגוֹת בְּאֵז מוֹכְבִּים.
 קִרְאָה אֶלְהֵם מְכִינִים. וּבְכַבְּדֵי שֵׁם קֹדֶשׁ קוֹרְאִים וּמוֹכְבִּים:

י"ו בכתוב על יד נביאך וקרא וזו אל זה האמר: י"ו קדוש קדוש קדוש יי זכאות
 מלא כל הארץ כבודו: י"ו או בקול רעש גדול אריד וחוק משמיעים קול מתנשאים לעסת
 שרפים לעמתם ברוך יאמרו: י"ו ברוך כבוד יי מסקומו: י"ו ממקום מלכו תופיע ותמלך
 עלינו, כי טחכים אנטנו לך: מתי תמלך בציון, בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לוד ווד ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בשירי עק על יד ווד משיח צדק: י"ו ימלך יי לעולם אלהך ציון לוד ווד הללוה:
 י"ו לוד ווד נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדוש ושבחך אלהינו טעינו לא ימוש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי חאל וקדוש:
 ישמח משה י"ו.

בעשרת מיני הלל, זר אנו סלל אורה מינה רטן תחשה גיחול דומם נרבה. וס פשרים על י' מופחת
 אל אנו אנומר טקן פ' תהלים נבטח נגון נבטיל נמומד נזיר נבארי נתבלם נתפלם יהאדסה סבלויה
 (פסחים קי"ז). בעשרה לשונות שפוחה, גילה רנה ויאה חחה שמוה און עלו שלם עלן טבל. כחלמוד
 לרב יהו לכו שואלים, ישחו בטובר רנה מרה ב' כשת יחמד ליעוק וליאשל טע בעל אל, יאחל
 יושין לפני הקב"ה כחלמוד לפני רם לפתח לטו וואלן עמנו כל מרה ומרה למה כבטה, ופלאכי
 כשת רוחין אוחן וואלן אוחן מה הורה לן הקב"ה לפי אלוין יחלן ליכנס במחילתן עב"ל ודמיה
 רנה דף רפ"ו אטר ר' אבא לפתח לטו מחילתן של לדיקים להיום לפניו מטלחי כשת, וס אולים
 להס מה הלכות חדש הקב"ה היום עב"ל. ובחמשה קולות כסמון ירמיה ל"ג, י"ס נה שלם קול פ'
 מעשים, ואטר הצפונה ר"ל לכוות הן הקולות אלו עד גאולה וכו יאמח כהן הקב"ה את פנו. כישרה
 ספנינים, נגורה וקדשו שרים סס יאחל הקדושים בויס וח"כ יבאו העולמים לנא כו כן להקב"ה,
 כדאיתא במוט רנה מרה כ"ג דף ק"ט. ורנה נס למעלה דף 656. בגאוח אסיקי סגנים וכו', יוספו
 העלמים להטוק מרעמות חוקן יאחל. ועל החשוחם וגו' פ"פ יאמיה ס"ג, ו' ודחוכו יח"ל על
 העלמים. שחים בראש בניו, ע"פ וקדש רנה פ' כ"ד על לכני מדינה שטו ג' עמדות למלך וכו'
 כן נבל יוס ווס העלמיים מכהימס להקב"ה ג' קדויות, עס הקב"ה ערה, טון מרשו אוח, ואחיס
 מלשן אל יאחל וכו' עב"ל.

מאורה לפורים.

מקלו ד' ד' פנועות, וכחצי הכרוזים תתום שסמאל,

שיר אל נעלם. ליום את עולם. והיה שם למנשא לכל ראש:
 יהללו יהודו. יום יום מעידיו. פי בלעריו. אין מי לדורש: עזרי משמי
 מרומי. בפה הנה בימי אחשוורוש: בקום רע חורש. גרש יגרש. פרה שרש.
 לענה ורש: גצור ראשית. גוי אשר השית. רוח חרישית. לעקוד ולשורש:
 אורי ולשעי. אפץ ורועי. יאיר לעברה. שקש זרחה: ירמכו ירדים. פי
 ליהודים. היתה אורה. ששון ושקחה: מקרה ישראל בעת צרה. הלבש
 גברה. בראשיתי: לנקום נקם י. בגי ישרא. בלץ המצא. איש חרפתי:
 בא ורון קלון. עד קץ קלון. פליטי וילון. לקרות בריתי: זכר להברית. שמו
 עד אחרית. מצות עברית. היתה אתי: ואתמוג. מאשר שנג. המול על אנג.
 ראש מלכותי: לגלי אור לי. יי חילי. בעז עזרה. המציא הודה: יחסי
 ירדים. פי ליהודים. היתח אנה. ששון ושקחה: ויצא רענן פרח רע. הקן הרע.
 ברהמרתא: זמם באפו. להקבד אכפו. עד אין רפוא. להשית ברה: פי
 חקם על כל מפעל. פוס הרעל. כדי לשחותה: גקלה בגבד. במודי
 לבד. בו ותבד. בפי כסיל מחתה: אלהי מחסי. הפכה לשוסי. בלי תת
 לחסיריו תקמתה: האיר דרבי. אחרי מלבי. בנא לו צרה. לעז ואנחה: יחסי
 ירדים. פי ליהודים. תיתה אנה. ששון ושקחה: אלהי צורי. שקמתי שקרי פי
 בעזרי. קשהו הודך: השיב פשע. גמול יד רשע. צדיק ונשע. קרוא לו
 אברך: פרי מעשהו. להאבילהו. להשבעהו. ימים ארך: זה לי בפה. לבדי
 הוקרה. שגי מעזרי מעבורת פךך: זרע להחיות. אברוח שיות. אבקש
 להיות. כמות הודך: תקאודך אור. גראה באור. וקום שוודה. הגברה:
 יחסי ירדים. פי ליהודים. היתח אנה. ששון ושקחה: אור חדש יי.

שיר אל נעלם, כולד עד לאל נעלם כיום הזה אהו חזק שלום. והיה שם, כבוד כזה יהי לזם
 ולהפלות לסתנא לכל לרשע פעידיו. יחול. פרוש, כמו שחטים. רע חורש, הן האורש רע לנה את
 יחול. פרה פרוש, ל' זרע כ"ט, י"ו. נצר ראשית, יחול, ע"כ דעיה נ', ג', רוח חרישית, רוח פנה
 (זכר ד', ח'). וסענו פה על מחבת הן זרע למקור ולאחד את יחול. יאיר לעברה, הים האיר אור
 לעדת יחול העברה. יגדה. ס' דר' על מקל חשבה (מיכה ג' ו') 'מל' עכדתם אחתי (נחמיה ל"ד, ל').
 כי ליהודים, ל' אסתר ח', ס"ו. סקוה ישראל, ירמיה י"ז, ח'. בן אפרתי, יבואע אהו טעם אסיים (עמנו
 י"ג, ט'). בלץ המצא, בעטק. עד קץ סלון, עד אחרית מחנה יחול. פליטי וילון, כל פי זמנן שלוח
 לבד אותם פעלק. וילון, ל' ירעה, כי הענן היה כשי ירעה סניב בעונה. לברוח ברוח, פעלק היה חוזק
 פילוחין חוזקן כלפי פעלק. בעות עברית, טובה לישראל היה להברית זכר פעלק. ואתמוג, מל' נשנו כל
 יחסי כנען (עמנו ט'). ראש מלכותי, הוא שולח אור טעם על חנג טלך פעלק (ז"ל ט"ו, ט'). ויצא רענן,
 אג סוליס טענפיו פרו רע, כי הן טרע אג. אכפו, יח סכדה, מל' איהו ל"ג, ו'. ברה. לעטפה והניח
 (יעקב ט', ו'). כי חקם הן על כל הרים, כדי זמנה אח"כ כום סערעלה. נקלה, הן, כעבר, נעדיח
 וסדר הרוח, נקלה כו טכוד נעדיח לבד, ומכוד נחתה נבי כסיל. הפכה, הקב"ה הן הסתמה ויחלה ל'
 הן אפי וחוססי. אחרי מלבי, אהי שולח אכבל האיר הכ חז דרכי ע"י מרדכי, לעז, להטן. קשה דוד,
 להלחם מלחמתי. זרע ונשע, זה מרדכי. אברך, אג וקרא לפני כבס יעסא וט' (אסתר ו', י"א). להשבע
 ל' תבלים ל"ט, ס"ו. שיות, ככזים. אבקש, אהי. וכאודך, פוליס ל"ג, י'. ונבם, קין.

קדחות לפורים.

בפ' חזק החסלה וכמעט אל מלך עוזר וטושיע ומגן חומרים קדחות ומאוב.

ע"מ א"ב מחוסם חלש אקדמים לכל חזת תיבה חזת עפסוק ומאוב החלך וגו'. ותלש סיומי החומים חסום
עס כמחבר אלעזר בירבי קליד חזק חלש אקדמים להס תיבה חזת עפסוק ומרדכי ימא פלשני וגו'.

**וַיֵּאָהֲבֵהוּ אֱמֹן יְהוֹמֵת הַגֶּן. אֲמֵנָה שְׂבָעִים וְחֹמֶשׁ בַּעֲדָה לְהַגֵּן. אִין בְּמֵאָה
בְּחֵז יוֹדֵעַ גֶּן. אַרְיָה בְּרֹזָאב לְיֵשַׁע הַגֶּן. אִין לְהַזְכִּיר אֹתוֹ קַבְּצָן. יִסְרָדְנִי
אִפְיִן בְּאַלְף הַפְּעֻן: בְּרֹדֶף אֶתָּה יְיָ, קַבְּצָן אֲבָרְתֶּם:**

מאה גבור וכו' עד להחיות טהים.

**הַמְלִיךְ בְּכֶם יְהִי חֵק לְיָרֵעַ כֹּה יְהִיָּה. בְּקָמִים פְּלִנְשָׁם לֹא תִחְדָּה.
בְּרִבְסִיּוֹת חַל דְּבַר אֶתָּה. בְּקוֹץ אֲשֶׁר נִכְמַר וַיְחַדָּה. בְּכֵן צָפַעוּ צִין לְעֵדִים
שְׁיִהְיֶה. יֵצֵא לְכַרְזוֹ מִזֶּר בְּנִשְׁמִים מְחַיֶּה: בְּרֹדֶף אֶתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:**

נקדש וכו' עד וקדוש אתה.

**אֶתְּאֶסְתֵּר גַּל מְמִסְתִּיר לְגֹזָאֵל. גֹּזֵר בְּנוֹאֵשׁ מְלֶהְגָּאֵל. גֹּזֵר אִם אִין
לְאִלֵּשׁ גֹּזָאֵל. גַּלְף מְיֻשְׁפָּה תְּכַבֵּיר הַגֹּזָאֵל. גֵּשׁ בְּאִחַ לְעֵדָה לְעֻזָּתָה**

ומאוב ארסן, מרדכי (חסתר נ', ו'). יחוסח הגן, חסתר אסיתה יתוסה הגונה וכארה. אסנה
וכו', האשונה הארסין חסרהס חניכו נה' כלכתו מרדכי והוא היה אז קן ע"ה שנה (ברלשית י"ב, ד') חזתה
אשונה הגינה על חסתר להגיע למלכות כהאיתם נה ע"ה שנה. הדפס גביעט' ע"ד, וי"ג חרסיס חיתה
נחלר בית הנשים ברי ע"ה, וכדליתח ע"ר פ' ל"ט ותרסום חסתר כ' ו'. כתח, כלאר חלש. יודע גגן, דוד
הטלך. אריה בן מאב, כניו למרדכי, היה חניו טבניטן זאח יסדך (ברלשית פ"ט, כ"ד) ואשו מיחודה
גור חריה (עס פ"ט, ט'). אץ, מבר, וד"ל כמקנף חניו להכרז אה שמני לט כניחו דוד (ע"ד י"ט,
כ"ג), לפי שחזר כדוח הקדש שעתיד לנלח טטט מרדכי אהיה הגון להושיע את ישראל, וכל זה יסודו
בגמרא עולה דף י"ב, כ'. אסין, כחלסן וכחחוק כחורת כ' אהיו טגינה לכל השקיסט טב. אסף,
טל' וחלסך חכטה (חיוט ל"ג, ל"ג), ויש מפרשים כאלף העגן על חלף חיוט טבניטן אהיוט שמני אשו
כמיד לקרחת דוד לכנף על נפשו (ע"ד י"ט, י"ח). ויש מפרשים על כנין יית העקדש בני וע"ה שד
ד', ד' הדרש על נה"ט.

הסלך, הקנ"ה. ככס ית, שעות יז, פ"ו. חק, חקק וכו'. כה יחידה ישראל, ע"ה ברלשית
פ"ו, ה'. בקסיום, כעטלך כחוחל. נשום. כטנה. בן ככורח, אשול הטלך (שחולל ח' ט', ט'). חל,
חלל את דבר ה'. בקץ, הוא חגג אהר ככארו עליו רחמי אשול והחיייה חותו. צפוע, ארשו על אגג
הגין קין וחכט להיות לחדים ולננינים לישראל. כפנע, טל' האלחוס והלפישות (ישניה כ"ב, כ"ד), או
אהוא טל' שערש נחש ילא כפנע (עס י"ד, כ"ט), והכוונה על הטן טרעז חגג. לטורח טר, מרדכי
שקדח טר דרוד (לפי עולה דף י' ע"ב) ילא למרד את הטן, וכערת כ' אהיוט טגינים מטייה
את כריותיו.

גל, גילה והוליה את חסתר מכות אשול אהיה שפחיר את דבר הטלובה (שחולל ח' י', ט"ז)
ויסודו כעולה י"ג, כ' ככר לניעות אהיה טו כשולל וכה ויללח טטט חסתר. כחחש, כלאר חחחשו
ישראל מן החולה. גזר, הקנ"ה גזר כחורתו אהס חין גוחל לחיוט הכעכר לעבר וילח כחנת היחל.
גלף, ל' פיותח, חכרוס ופתחת ותגלוף (שעות כ"ח, ט'). טיששט, פירזו, חקק להוליה את מרדכי
הגוחל טכטט כניטן אהר חכנו נחכני החוסן היתה ישפה, ויסודו כעדרש חסתר דף קט"ב רחל חכטה
פלך חחיקה, כניטן ככה חשש כחחיקה, חדע אהכו אהיה כחחן היתה ישפה לושר יודע היה כעכרת
יוסף ושחוק, ישפה יז פה ואחת, אשול קן כנה חזת דבר הטלובה לט כחיד, חסתר חין חסתר טנדח
כוכרתה וחח עטה. גש, גש מרדכי. לשחשח, לכהר. רגוחל, הוא טל' לחס טגוחל (טלשכי ח', ו')

תואל. סלגי עיר וקדיש להקדיש אאל. ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה חנו וכו' עד כנה והשכל.

מכלדוח פן להתבונן. העת מארחה חמא צע צר שונן. דברת אב
בזכר אונן. בלתי צר בגסה דסק וחנן. הנלים לשלש תען ולחנן. תען:
ועקם בן דעה חנן: ברוך אתה יי חנן הדעת:
השיבנו וכו' עד בחשוכה שלמה לפניך.

הנשים התגונות לבם ישיבה. הכארו וסערה כם גשבה. תדפה זאת
בגע לה תור ומחשקה. הללה לקלרואיה ועוד לו שיה. הדר ימיני לשובב
שוקבה. גלסט רצות רציה תשוקה: ברוך אתה יי הרצעה בתשוקה:
סלח עד וסלח אתה.

וחשא ותבא באלה. ולא תדעה כי זאת עשתה יד אלוה. ויבער חנף
בכלגבול לשלוח. ובהגיע תור בגנן לעלות. וברת אביהיל לבשה צלוח.
סלסת פה רבה מרבה לסלוח: ברוך אתה יי חנן הפדקה לסלוח:
רצה בענינו עד נואל חק אתה.

חן וקרה מבררי אל. וכותה עמדם ביד בראביאל. זאת בבואה הלום
גשאה עין לאל. וקרה נא לי צדקת ברבי אל. זה הכינה לאות לתקון
אריאל. תגלת ידה עשות לגאלי אל: ברוך אתה יי גואל ישראל:
רשנו וכו' עד ורחמן אתה.

וחסד חסדה חסד המחללי. חר וקרסם וקתם וקלי. חילה חין

הרנן על שן ישראל אכנה טענות התורה. עיר וקדיש, שנת סלחים. אאל, אחיל, על' הסב כל
סלתי (מלשית י"ח כ"ו) והכונה קודם זיקייה העלמים את הק"ה אחיל חכי לומר הקדושה. וע"פ
מספר תול' אין סלכי האות זכרים גרה לעלה עד שישאר ישראל לעטה (וחלן ל"ה, נ').
א, פנה מרדכי להתחנן ולדעת החסד אשר נכסנו עמד סגן הכהן להית זקן לבוט כנגד ישראל.
ברכה אב, ענין אול אהיה את חנן. אונן, כחלכל. רלדו שור כסרה, ולתי בית ובנסת שמתפללים סס
לטר יאחל. ויחור מרזה אג'ל זיר טל' הדלת חסות על גדיה (עלי כ"ז, י"ד) וריל דפק על מדי סה"כ.
תגלים לשלש, טח לתלי יארל ללוס נ' ימים רמפים ולבתחן אל הק"ה. חנו, ל' תענית. הסלק, הק"ה.
הכארו, חסולו, טל' טכש כאר (כ"ק דף ק', ט') והוא כשו ל' כשר בחלוק תהיה"ע. כגע, ותביע
מר ססטר (ססטר נ', ט"ו). יעור לו שורה, העלן תהארוז זה אותה להיות לעד לו. יסני, מרדכי.
לשכב שובה, להאי ישראל אהי אכנים נחשום. כלכוש רשות, נלנוט אן לרבות את חולה מתאשה.
כאלות, כעור אהיס. כי נחש עשחה וכו' ל' חיוט י"ב, ט'. ובער, טל' יענח ויכלו (ירמיה י', ח').
רל כסיל היה תהארוז כנה אכח זכיתו אלא כל נכרה כעולה, כי כל טען דהוא ליה כחום חיסטרוז מניה
(עלכ י"ב ע"ג). תגן, תהארל (מדרש ססטר דף ק"א). בנין, בנין טה"ט. עלות, הלחת העלכות.
זכרה, יתן לה לטחנה, ל' ודמי אלהים (מחזית ל', כ'). מרדכי אל, טן העלזנים. עסעם,
מחוסר חן והיפי טס הכוח אהיה לה כיד מרדכי. עסעם, טל' י"ב בן אביאל, מרדכי אהיה מרזע
קיס טן אביאל (ז"ח ט', ט'). שרשח חררי אל, וכת האסות. ויה, הק"ה ע"ה זכ עלי ותמוה (שמות
ט"ו, נ'). למות, זילח טענה טן אכנה טה"ט והוא חריוז. אריאל, טה"ט. חכלת וכו', יהה עשה את
השחום לטח"ט. וי"ט תבלת ל' תבלית, רל' חריוז. כלכ תטר את בנין הכית שבתחיל כורח לנטתו כטר.
חוסר, הק"ה אהי חסיד ככל טעני ומחלל כל הוה קסט את חסטר כחסד, וע"פ ענלכ י"ג
ססטר דיקוקת סיסה וועט אל חסד כסוך עליה. ורחם חרלי, מדי מביעט (עלי כ"ה, י"ג). ודלד,

קריכות לפורים

ראש פתן מצחלי. חזן פו לשלח עוד מלאקלי. חלת פני אלהים יי חילי. וחד רב חתלי חסא חלי: קרוך אתה יי חסא חלי עמו ישראל:

ברך עלינו וכו' עד כשנים המכות.

לפניו טבע הוד אברך. טבוע הנה ומיכן להארך. טמנה וסתרה מפרש ירד. טמא פרגרל גפנה להברך. טוב פין לה קומי אורי פי כא אורך. ועשרת בלשנת טובתך בגשם אברך: קרוך אתה יי מברך השנים:

חקע כשומר וכו' עד כנפוח הארץ.

מבל יודעי דת שפתי מרדן. יקר ימיני בדת ימין חרין. יפי ערי עדים משגין. יצא מלפש על יד קובץ. ירש מתן שאלות יעבן. וזה יפן לאסוף נדחים מקבץ: קרוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה וכו' עד וצדקנו כמשפט.

הבתולות בהקבץ שנית במאהב. פכודה בתמלך השליכה יגב. פי צדיק יי צדקות אהב. פמס רב רשפי להב מלהיב ללהב. פרה שוח לער לחמו להתהב. גזלה קפץ ברין משפט אהב: קרוך אתה יי מלך אהב צדקה ומשפט: למשנים וכו' עד כשהרה בימינו.

הקנ"ה חן לב חל וכן לרוץ חזש פתן, ר"ל את הען. סגחלי, הסעיר עלי נחלים. ויש גורמים סגחלי ומכרסם שלא יארפני בגחלי חמטיו. עוד סלאכלי, שלא יאכלני עדי. חלת, הגפללה, על' ויחל עטה. חזור, ל' חרות. חתלי ל' חניטה טעכה כמו לשום החול לחצה (יחוקלל ל' כ"ח).

לפניה, עיים רמים לפני ערדכי. טבע, חקן הקנ"ה ואס הוד על יוסף הנקדל אברך עט"ה נראשית מ"ה, טבוע, ר"ל זה ההוד של יוסף היה עושו ואמר וטוכן גם למרדכי כדי שתעלה כזה חרופה לישראל. להארך, להעלות לחכה ורפואה. ונמדדל אסתר דף קפ"ו בניה של רחל נמן כזה גחולתן כזה וכו' ביוסף כתיב ויקדלו לפניו אברך, ונמדדכי ויקדלו לפניו ככה יעשה לחי' וכו'. סמג, מרדכי טען והסתיר את אסתר ד' שנים, כדחיתא נמדדל ילקוט ותתרום יחזמי לאסתר ב', ח'. ספרדע ירד, ל' גלה, שלא רתה לגלות ירבה להנצל לערל וטמא. כרצרל, כאשר נפל גזלה להנצל לאחזחז. להברך, ל' הכיב זרע, מענין הענין את הבטן (כלאים פ' ו'). קומי אורי, ל' יעמיד ס', ח'. ועטרת, תפארת ישראל. בשנת טובתך, ר"ל ניטי מלכותך, ותשג נל' תהלים פ"ה, י"ב. בגשם, עשמי נרבה והללחה.

שפתי מרדן, על' חזן בין המעפמים (בראשית ט"ט, י"ד) חזר נדדע על בני יאכר יודעי כינה לעמים. שר כן נמדויקים נביעל, ושיחשו הוקיר הקנ"ה את מרדכי סיטיני יותר מכל יודעי ולועדי עתה, נעבור שהיה חזן חמדי ועסקן בדת שנתכה עייטן הקנ"ה ועט"ה מייטנו חז דת לנו (דברים ל"ג, ב'). משבין, ל' מעצמות וכו' (שמות כ"ח, י"ח). על יד קובץ, ל' טעלי י"ג, י"ח. והכוונה פה על מרדכי שהיה קובץ כל המורה יחד. שאלוח יעבן, הוא עתמאל כן קנו שאל מלאת האס לנרכו סערה ולהרסות את גבולו נתלמדיים (תעורה דף ט"ו). יי, הקנ"ה שהיה מקבץ נדחים וטן והבין וזה ת למרדכי לאסף. יטן ל' הוטנה מעימן ויטן ה' (יונה כ', ח') אף כי אינו נמדדו.

כסאבר, כאשר אחזחז נחצבנו את אסתר כזה להקבץ שנית בתולות כדי שתגיד לו את עטה ואת מולדתה. כבודה בת מלך, אסתר, ול' תהלים ע"ה, י"ד. השליכה ירב. כמחה נה' ולא הניח את עטה, ול' תהלים כ"ה, כ"ג ויפוד החזון נעלה י' עבדי כמתיח ולא גליש דלח כרגל ולא גליש ליה וכו'. פי צדיק, תהלים י"ח, ו'. כמס, הקנ"ה הכניס והטעין נלב אחזחז שהיה פדמי ומסל לוח (דניאל ו', ס') את רשפי לב האהבה כדי ללהב ולאחף את הען שהיה מלהיב ומעמיד חינה על ישראל. כרה הסן שוח לישראל. לער לחמו להברב, נאח נאף לנח. לחמו, נאח כמו נפיה ח' י"ז. להבה, ל' גרסה כמו זכחי הכהני (כחע ח' י"ג) ותענה שקפלה ולא התנה. גזלה קפץ, הקנ"ה שהיה נאפס חנה ער הדין נמדח המזמים הגזלה קפץ ל' פנינה נגזרת ולא חתפון את ירד (דברים ט"ו, ו').

יִשְׁמַח לַיְלָה הַזֵּה וְהַגִּמְלוֹה הַמְּקִיעַ. לַיְלַ אֲשֶׁר תִּבְּרַן וַיִּרְבַּ הַגִּיעַ. לְדוֹרוֹת
אוֹתוֹ הַקִּיעַ. לְהַיּוֹת לְפָלְאוֹ צְנוּעַ. לְכַד יוֹד יְהוּד וּבְאֲשֶׁמְדוֹ הַקִּיעַ. וּמְדוֹ
יְחֻמְיוֹ שֶׁחַ יוֹדִים מְקִיעַ:

ע"ס א"ב.

אָזְרַח בְּטַ הַיּוֹן. בְּבִקְסֵל גְּרוֹן. בְּנִתִּיב גְּחוּן. סִכַּת צֵאת הַיּוֹן: בְּפֹה
אֲדַע. פִּתְחֵל יָדַע. וּפְלִילֵל נוֹדַע. בְּיָדַע תְּדַע: גְּמִילֵל חִבְל. בְּעַל הַמְּסָבֵל.
וְעַנּוּ בְּבִבְל. קוֹדֵי גִסְבֵּל: רְלֵי בְלֵד דְּאוֹת. אֲרִבַּע מְאוֹת. בְּלִכְנַת יוֹן לְאוֹת.
עַד יִחַשׁ אוֹת: הַרִים צַח רֵגַ. וְגִבְעוֹת בְּלַג. וְעַנְסֵם מִלַּג. בְּצִלְמוֹן מִשְׁלַג:
וְתַנּוּן בְּזִמְס. כּוּ בַיִם זִמְס. בְּגִידוֹ עִפְסֵם. בְּאֲצִבַּע הַמָּס: וְרוֹ לְעִזִּים. מִצַּח
מְעִזִּים. וְקִסְאוֹ בְּעִזִּים. בְּנִבְבֵּל רְעִזִּים: חֵיל צְבָא פְרַעַה. בְּסִמְסָאָה פְרַעַו.
וְכַמּ בְּנָם וְקָרַעוּ. מִלֵּ אֵב וְזָרַעוּ: מְבִוּעִים אִזּוּ בְּשָׁרֵי. הַתְּפֹפֹת בְּכָן שָׁרוּ.
וְסוּ בְּסוֹף אֲשָׁרוּ. וְאֶל־שׁוֹר נִשְׁרוּ: יִקְשׁוּ אֲמָרִים. שׁוּב לְגִיָּא חֲמוֹרִים. וְכִי
חֲשׁוּבִים מוֹרִים. נְתַמְדוּ לְמָרִים: בְּשִׁד צִיר תַחַן. לֹאֵט בְּאוֹשֵׁי צַחַן.
לְהַמְתִּיק מִר לְמַחַן. לְבַל לְקוּט בְּבַחַן: לְהוֹ לְאִילִם. וְאָף לְהַט הַאִילִם. וְנִקְבוּ

לילה, ליל פסח היום. חגיגה, פסחה. וירב, סכרית (האשה ה', יג). הגיעה, כשליך, על' וימעה
נטוהר (נטוהר ל"ג יג). אחרו, חליבה. לשלוא, לנפלות זימעה לע"ל בחזונו לילה. דו יהוה, הען.
וחכרד יחוסיו, פי' חנוך וקטן כמו שח והכפיל אחת הקב"ה העכניע וזים. חכרד, ל' חגודה. יחוסיו
מל' יחוסיו חסי (תהלים כ"א ו').

אורח, סכרית סריו הנקרא שיען החורחי. בט, הכיע. בכפל גרוך, כוכבים העהורים. כפל,
מל' טעה כימס וכסיל (עפוס ה', ט). גהן, סהור, מעבין גיחון כל' חו"ל. גרוך, ענין סהירות כמו ש"ס
כ"א, ע'. סכר, טעה. ור"ל סכרית סריו הכיע כוכבים לרשות נעולו ואשר לו הכס לא מאלטנמרות
אלך וכטו אדעו חו"ל כטת קר"ו על פסוק ויולא חומו החונה. כפה ארע, כרעזית ט"ו, ח'. פחול, מל'
טקף ופתחול. ופולו, טעפזו טדע לו. גמולו, ככו. חבל, השחית חומו טרעה. כסבל, כפלות טלרים,
קודי נסבל, פולר למלרים טעחזוים ללילים. קודי, מל' ויקחו. נסבל, ע"ז אד על כחף יסכלו
(ימיה ט"ו, ו'). דלח, כמו טו למלרים. לוד, ככו למלרים (כרעזית י' יג). דאוה, ל' פריחה, כמו
ידוה הכד. ראוה, הלפ"ד טן כטעה וילאו מלרים, ר"ל טכו ירשל גימיו וכלחם טעברת לכניס
וטיו סיון ד' טלוה טכ. עד יחשו אוח, עד הוטן טכר הקב"ה וחסיו להט חומו טעולה. טח, הקב"ה
טכ"ה אד ה', י'. רלג, טח הון. בלג, חוק טח ירשל טל' טטכלי (עפוס ה', ט). וענב, מלרים
(כרעזית י' יג). טלג, רעויה כרעחיון טל' טולגין טח הדזט (כינוכ ל"ד). בצלמון טשלג, זה הקב"ה
טכחט ט טלג כללעון (תהלים ט"ח, ט"ו). ורעז, טרעה טעה טכט לטכר חומו ירשל טעיו כחזונו דכר
טלעו טטל לו ונטעט כיס. כוירו, כמלחטו, וכלחט כמו ת"ח וגיחון כחא קרד (טמות ח', י'). קפסי
כוחן. באטע, טכטע טלכיס. ורו לועזים, נחככו מלרים טנקדלו עט לוטו (תהלים ק"ד). דו, כמו
אד רעזים (טס כ"ח, ד'). וקסאו, כטטעו טעיס עזיס. חרנוט וילף אכרל וקפח (ע"ז ו', ו'). כנבל,
כנלד טכ טכח פחוק ולף על פי מייס. רעוזים כמו רעוזים, דוגמט עלו ועלן. כסאסאה פרעו, טלס
לו הקב"ה טדח כנגד טדה. וכט, הכיע הקב"ה. כנס, כיס עכ"ה כיס רחז וימס. טול אב חרעו, טכמי
יעקב וכו. כטור, כטכר ילו מלרים טטעוים כיס. חופטוח, עכ"ה תהלים ט"ח, כ"ו. ופו,
זה טכ. אטרו, נחטח ככח כיס. וטכ"ל עטרו כעיון. ואל שור טטרו, הלכו כעיוור אל טדכר אד.
יקשו, הקבו לנד קטח לטו לטח מלרים אכר כר חמורים כרס (יחוקא כ"ג, כ'). סורים, מל' טוד וטלהות
(אד ד' י"ד). נחטרו, כטככו, מל' חמרה, וכרעז חכ"ו כמו טעו חו"ל כטלח טחריטיון, טחחילין. ונטכ"ל גורס
יפחישכיס טורים וכו' ופחיו טחכר נחחלה כו ירל חטכיס כטור כטור לכוית טרס. ציר, טעה רכינו טהיה כד
נלטן ככוד ועק חחנה כטד ירל. חחון, חחנה. לוט, כדו ללוט ולכקוט כרעונס, מל' וילט כינו (ט"ח י"ס
יג). כאושי טחון, כמו ועלה כטח וטעל כחמו (יחול כ' כ'), וככו לחטח. לכוה, לטכנה ירשל. או טהיה
מל' חכנה ר"ל לטתוק. לבל לקוט, טלח יחון כט הקב"ה כנחיון כט. לקוט טל' חוקט כדור (תהלים ל"ה,
י'). לוט, נחלוו ע"ז עכני כטד. חוק, וחון חף על להט חטח כטחק טכס. חללים, ל' חלס או חרס. ונקבו

אלים. בצדק בני אלים: מדהו לאלוש. וקל בצדק מלוש. ורגנו בפלוש. עדי רק חלוש: נפו פעמים. בתקון ימים. בדגן שמים. וקצית מים: סעו לרפידים. ברפיון לפידים. ועודם שם רפידים. חלו בצר קפידים: עד הגם בהם. אין להאליהם. ובסוף האהם. ופה בחשף גלהם: פסע פרסאות. ארבע מאות. לזגב צבאות. נצי צבאות: צג במלחמות. ראשית עלמות. ופן במהלמות. והולשת לכלמות: קצין אשלים. בחיק נחשלים. וקלם מושלים. בחטא נשולים: רדף שלשה. וקשתו שלשה. ועדתו חלשה. ביד און חלושה: חיו שדי חק בכם. קרבו לרפם. וקרו לברכם. מחדום ומבם: תחור עם איבה. במשול הבה. ושמרה לו איבה. קבוו ובגאואה:

ע"ס חשר"ק.

תמימים ברשו ארץ. והקצינו שר בערץ. ספק לרזן בקמץ. לבלותו בקרץ: שדי שוכן עד. צו ללועט עד. אחריו לצעד. לטאמאז עדי עד: רחן עמם. ואכזר רעם. ומאז זעם. ממלוך עלי עם: קצין מכמר. גין צורף במר. וישסף וישמר. ולארכעה זמר: צפע מנו חש. מושרש נחש. בגיחו בחש. לחיץ עם נחש: פיו שלח ברע. פלילת יפי לרע. בקבת עין

אלים, נקראו גבורים וגדולים, על חילי טוהז (שמות פ"ו, ט"ז). בצדק בני אלים, נזכות הזכות. לאלוש, נמנע ל"ג, יג. מלוש, כל הנזק שהחילו מעמדם כלה ולא היה להם עוד מה ללבוש. בפלוש, נפרהסוף ונבלו, על מנוי מנולז (מרונין ו'). עדי דוק חלוש, עד השמים נתחלשו. דוק, כנוי לשמים עש"ה ישעיה ט', כ"ג נטי, הקד"ה נסה אותם ולא עמדו ננסיון. בחקון יומים, נתקון הען לנ' ימים שאמר הקד"ה אל תלחו והם ילחו, אל תותירו והם הותירו. ובצית בים, אשטרו מה נשמה. ונתיח, ל' יונז. סעו, נפשו. ברעיון לפידים, שרפו יריהם טן התורה שמימנה נקולות ולפידים. רפידים, רבויים וחונים. חלו, נחלשו. נצור, ע"י הלוד עמלק. קפידים, ל' נשלה ובריה, על קדמתי כוזר חיי (ישעיה ל"ח, י"ג). עד רגם בהם, נעודם נעלמים. אין להאליהם, מחר עמלק להתעבים, על יחדו נאלחו (תהלים י"ד, ג'). ובסוף, נים סוף. הארם, קחז עליהם האז החז, כי חזק זיפלו ביד מנרים. ונהה הפייטן פעל עמלת האז. ופה, נרפידים. בחשף, גבלו, על' מחזוף הלבן (נחזית ל', ל"ז). צג, נכז. ראשית עלמות, עמלק עש"ה נמנע כ"ד, כ'. ופן, פנה לנוס. בפרהמטח, נטכות שהוכה ע"י יהושע. אשלים הכויו מן אשיל נפלם שדר עקרים. והכוונה על ארע שברהם סנ' זו ויטע זאל. בחיק, בתוך. וקלם, חרף ולעג בישראל הנקראים עושלים. נשולים, אנו הן שפלסם הענן וכפלו ביד עמלק, נשולים על' כי יל ויתך (דברים כ"ח, ט'). שולשת, ח' נעלרים וח' נים וח' נרפידים וכמוזא למעלה. שולשה, מחיית עמלק נכותה ג' פעמים נטות י"ז, י"ז. דברים כ"ה, י"ז. וז"ל ט"ז, ט"ז. און חלושה, כנוי ליהושע ועש"ה שמות ל"ג י"ז. וי"ח. בכס, שמות י"ז, ט"ו. קרבו לרכם, לחבר למלחמה כנגד עמלק. לרכם על' וירכסו את החזן (שמות כ"ח, כ"ח). לרכסם, להשמד, על' גמרה נעו לברכושי נקי (ע"ז, ט"ז). מדרום ובכס, ר"ל מלטטה ומלעלה. חזור, תחזות. במשול, נעמלק שהיה למשל ולשמוכה. בבח ובגאואה, נשיל בזון ונהה שעה נחזותו לירמלל.

כדשו, כאשר רבו. והקצינו, והמליכו את שול לקנין ולצר עליהם. בערץ, ל' ערבים. במרץ, נמחבה. בחרץ, ל' כלה ונחרבה (ישעיה י', כ"ג). ללועט עד, הוא שול עשנו נמיטן. שמשד עליו ננקד יחבל עד (נחזית ט"ט, כ"ז). אחריו, אחרי עמלק. רחן עמם, קצן חיילו. רחן לפי עמינו ל' חיל, ולא ידעתי מקורו. ועטעס ל' חזר וקצן על' גם כמו לשעלה וכותה עטעס. ואכזר רעם, רחם על אגג. רעם כמו רחם נחלוף אה"ע. ועם, נעאס שול. קצין מוכמר, אגג שנכמדו רחמי שול עליו. נן שוף, שיחול הנכיו (ז"ל ח', ח'). כמר, הביח מכמורת ורעה על אגג. וישמר, על' שמר וזית, ושר, ל' מיתה טעין וכדעך לא תזמר (ויקרא כ"ה, ד') ויסודו נמדרש העמידו על ארבעה קודקדין ומתנו עליהן. צפע, סמן. בגיחו, נלחמו מרחם אנו. לחוץ עם נחש, הלך לקחת נחשים נספילו גוללות טיוס לחס ללחן טס כ'.

הַרְעָה. גַּמּוּל אֵב לְפָרַע: עֵץ פְּתַרְמִית תָּעַר. לְהַשְׁגִּיאוּ אִישׁ בְּעַר. וְרָפָא יְהִי
 בְּעַר. מִמְּלֶאכֶת יַעַר: שְׁמֹנֶה חֲרַת. לְעַרְעַר יִקְרַת. וַיַּעַר עֵרַת. מִגְּזוּעַ בְּכוֹרַת:
 נִשָּׂא בְּדָב וּזְאֵב. וְנִסָּה בְּבָרְזָאב. וּבֹו גַּעֲבַר בְּאֵב. בְּעוֹרֵב וּבְזָאֵב: מִסְכָּה
 נַעֲשֶׂה. לְעַבְדוֹ כֹּל עִסָּה. וְכֹאֲפָר עֲשֶׂה. בְּיַד מֵאֲמָר עֲשֶׂה: לְעֵנָה וְרוֹשׁ.
 נוֹעֵץ לְפָרַשׁ. לְסִמּוֹךְ לְכָרֶשׁ. בְּשֵׁם אֲחִישׁוּרוֹשׁ: בְּחֵשׁ סְלוּפִים. וְהִתְעָה
 אֱלֹאֲפִים. לְהַכְחִיד עֲלוּפִים. בְּפִלְס אֲלֵפִים: יִקְרָאוּ סוּפְרִים. וּבְתָבוּ סְפָרִים.
 וְשִׁלְחוּ צִירִים. בְּדַבַּר הַמְּלֶאךָ מְהִירִים: טָשִׁים בְּהַלִּיכָהּ. לְעֵץ בְּלִמְמֻלְקָה.
 וְהִדַּת נִמְלֻכָהּ. וְהָעִיר שֶׁלֶשׁן נִבְרָכָה: חֲלוּם יְהוּדֵי חָלָם. וְהִבִּין בְּסֵלָם.
 מִדִּיּוֹ קָרַע לְהַבְשִׁילָם. וְנִפְרַע לָמוֹ גַּמּוּלָם: זַעַק בְּמַר גַּפְשׁ. בְּאֲפָר לְהִתְבַּשֵּׁשׁ.
 בְּצוּם וּבְטִיט וְהַרְפֵּשׁ. יָשָׁב בְּעֵצַת טַפְשׁ: וּבְמַלְלִיל שְׁפֻלּוֹת. בְּחוֹ עֲבוֹדוֹת
 בְּפִלּוֹת. הַקְּשִׁיב תְּפֻלּוֹת. וְהִגִּיחַ אֲפֻלּוֹת: הַסְּבִית שְׁמֵעָה. מֵאֲמֻלַּת שְׁבָעָה.
 וְזָו אֵל שְׁעָה. וְאֵיל יִשְׁעָה: דְּפִי בְּוִקִישׁ. הַבִּין גִּיּוֹ קִישׁ. וְתַחַן הַלְקִישׁ.
 עַד לַדֶּק הַקִּישׁ: גַּל לְאַגְלַת אֶהֱבֵ. לְבוֹא אֶל־רַבֵּב. לְהִידְעֵיךָ יִקְוֹד
 לְהֵב. מַעֲזֵי רַהֲבֵ: בְּבִינָה עֲשִׂתָהּ. בְּגוֹזָה חֲסָתָהּ. שְׁלֹשׁ צִוִּים פְּצָתָהּ.
 וְעַד פֶּלֶץ בְּסִתָּהּ: מִיּוֹ אֶרְדָּה שׁוֹגֵא. בְּדַת אֵל עוֹגָה. בְּלִי מַעֲזָא מַעֲנָה.
 מִהַ יַּעֲנָה:

גמול אב לפרע, למחש מערכי על זסוף שחולל את חגו חמו. עץ, יען. בתרמית הער, נחמית
 לזוט העלוטה כחער, וע"ה לזונך כחער מלפס עשה רעה (תהלים כ"ב, ד'). להשגיאו, להחיות, מל'
 טצה שר (תרס"ב, כ"ו, י"ח). איש בער, את החשוח. נער, ישראל ע"ה הושע י"ח, ח'. יער, בית
 טקד יער הלכנו. חרת, חקן. לערער יקרה, להכרית יראל. ויער ערת, הוליו הק"ס
 חומר פגוע שחל והוא מרכיב. יער ערת, ל' גדול וכתיבה מל' ומערה כאורח (תהלים ל"ו,
 ל"ה) ערות על יארד (ישיה' י"ט, ו'). נשא, התכחז הטן. וסרה, נעלב, והנס זועפים חתום זונקלם
 והז חיון מסיפין (נחמ"ז ט', ו'). בבו זאב, מרכיב. ובו, כסנו. כעורב וזאב, מלכי טרין
 (זופטים ו', כ"ב. פסלים ס"ג, י"ג). ססכה נעשה, הטן עשה את עלמו ע"ז כדחיתא כפרקי
 ר"ח פ' כ' ותמדה חסרה. עסה, ככרית את הכל לעבדו. עסה מל' ועסותם רשעים (מלאכי ג',
 ל"ח). סאמר עשה, חסרה ע"ה חסרה נ', כ'. לענה ורש, ר"ל גזרת קמות. לפרוש, לגזר
 ולחרת, כמו למחז להס (ויקרא כ"ד, י"ג). לסמוך, לתלות. לברוש, את מרכיב הנקרה כרוז.
 כחש סלופים, דבר דברי כחש ועול. סלופים, מל' וסלף טגרים (טעלי י"ח, ג'). עלופים, יראל
 אהש כחזי רח, מל' נניך עלמו (ישיה' ל"ח, כ'). כסלם, נטקל עזרת אלשים ככדי כסף חסרה
 לשקול חל נניו הסך. צירים, שחיים. נסלכה, מוענה ומערה. מל' מלכי יסר (דניאל ד', כ"ד).
 יהודי חלם, מרכיב יהודי חלם טענת הטן, והחלוס סתה כמדיח חסרה ד', ו'. כסלם, נטחון
 כטן וחסרו אטחון ככילתום. להכפוש, מל' הכמיטי כחפר (איכה ג' ט"ו). כעצח, כעטור ענת. טפוש,
 כפיל. וסחליל, הקדוש טרוך הוא הענניה שגלים. מתגליל, ל' גסה ותלול (יחזקאל י"ו, כ"ב). הכסית,
 שט. סאסולת, הטיסרה כטה פעמים. חטולת, מל' מה חטולה לנתך (יחזקאל ט"ו, ל'). חיל,
 חיוק. רשי, טחון חיל. נין קיש, מרכיב. וחזן, חחיה רלקיש, אכנה כגסם טקוץ. לרוק, שטים.
 וקיש, דקן כחלתו. גל, גילה. ליילח ארבי, חסרה. ררב, חחשוח. להרעיד, לכנות חש כסו.
 סניו ררב, טיחלל שטרה ונוו היס. אד אל יס חרז שח (נחז כתרז ע"ה, ג'). כגושה, ככרחה,
 כטו כ' חתה נוחי טעטן (תהלים כ"ב, י'). חר, את הטן. פלך, חיל ורעדה כמו וכסרה חותם סלנות
 (יחזקאל ו', י"ח). ארדה, וענה את הטן לפשדתו, מל' וחחיתו חרוחת תמיד (סוף מלכים). עתה
 כטת לרה, ר"ל כמו שכתוב כטלי כ"ה, כ"ח. כל פשוט, לא שאל הטן טענה מה יענה לפני העלך.

קרובות לפורים

חזאי המדחיס אלעזר בירני קלי .

אותו מְבַהֵלֶת . חֲתוּת לֹא בַּחֲלֵת . בְּמִנּוֹת תּוֹחֶלֶת . מִנּוּ מִתְחַלֶּלֶת : לְאֹנְדִי
הַבְּאִיר . אֵת אֲשֶׁר הִתְאִיר . וְלַעֲב בְּרִיאִיר . מִחֲנּוּ הַבְּאִיר : עֲבָרָה גִמְלָא .
וְצָרָה הִמְלָא . וּבִרְכִיו בְּשִׁמְלָה . וּפְנֵיהוּ מִלְּהָ : זֶם וְהִכִּין עֵץ . תִּקְוֶה רַג רַת
עֵץ . תִּרְעֵלוֹת בְּהִיעֵץ . וְהִשְׁוֶעָה בְּרַב יוֹעֵץ : רַק בְּנִחְשָׁב בְּמִר . וְהִשְׁבַּח לֹ
בְּיִמֵּר . וְאֶל־מִנִּיף עֵמֶר . שָׁב וְחִנֵּן אֲמֹר : בְּרִשְׁמֵעֵי בְּשִׁר . וּרְכַב לֹא אֲסִר .
כִּי הִבְרִיעַ אֲסִר . מִחֲזֵן מִעֲשֹׂר : יָחַד בְּהֵל שְׁנִית . לְסַעַד תְּבַנִּית . וְעִלְתָּה
תַּעֲנִית . וְתִקְצֵץ תַּנִּית : רַעַל מִר הִמְרִיחַ . וְחִדְבֹן הָאִירִיחַ . וְהִדְם הִעֲרִיחַ .
וְלִשְׁחַת גְּרָרוּ : בְּרוֹשׁ גֵּעַר . גַּעְצוּץ גְּנֵעַר . וּכְלִמְתִּיו עֲרֵעַר . וּפִן לְשׁוֹעַ עֲרֵעַר :
יְדוּמִים מֵאָה . אֲשֶׁר יִחְמָה טְמֵאָה . סַעַרֵּי לְקַמְעָה . סְפוֹת רֵוָה וְצִמְאָה :
קוֹעוּ וּגְשֻׁחָתוֹ . וְעַם יוֹלְדֵי גְאֻחָתוֹ . וּכְאֵעַ חַד נוֹחָתוֹ . וּכְלִמְעָרִים תְּהִי : לְרַם
גְּנָבוּ זֹו . בְּאֲשֶׁר חֲזוּ . וְעִלְצוּ וְעִלְזוּ . וּבֹו לֹא בָּז : יַעַן בְּמִיר סְסָרִים . הִעֲצוּ
עֲפָרִים . בְּפִלְכֵי כְּפָרִים . בְּמִשׁוֹשׁ פּוֹרִים : יוֹרְגֵן וְגֵאֵלָה . רִחוּ וְהִעֲלָה . רַגְנָה
סִגְלָה . בְּקִרְיָאת מַעֲלָה :

אותו, את העץ. במננות, נמתנות. תוחלת, חסות המיחלה לה'. מנו מתחללת, מהעץ היתה
מתחלת להת לו עטת הסעודה קודם לאחשורז כדי לקחלו בו הטלך, כדליתחא נמדחא חסות.
לאונדיו, לאוהביו חזר וספר את חזר גדלו הטלך. החאיר, על' תואל פניו. ולעב, על' ויחי
מלענינים (דה"ל ל"ו, ט"ו), ר"ל גם ספר להם טה אידע לו עם מרדכי שבלעט טו. פחננו הבאיר,
שחם מרדכי נע"ל של העץ. פחננו, כנו לע"ז עשה יעשה ט"ד, י"ג. הבאיר, ל' כשר ועלום כדמי
ר"ל בחלוקי שהח"ע. ובורכו כשסלה, חוחם שדעו וכרכו כדכיסס לפניו כשו לפני ע"ז שכיס
שחיון בשפתו. וסורו סלה, יעלכו לתלות את מרדכי. תתנוס אל זטה, עלת חשחין. זט, זטס.
תקוע, לקצוע לתלות עליו את מרדכי ההוגה נדת ען חיים. והשועה ברב יעץ, זה הקב"ה
ושפוק הוא נטעלי י"ח, י"ד. רק הסן. כטר, מל' והשכית את הנטרים (ט"ז כ"ג, ה') ר"ל שעה
את טלטו ע"ז. כיטר, כאשר התאטר נלכנו לעבות למרדכי, מל' תתימרו (יעשה ס"ה, ו'). סנף
עטר, זה מרדכי שלמד לתלמידיי הלכות קמיית השטר כחזר נו האן עם הלכט והסום, כדליתחא
נמדחא חסתר. ודגון, נקס כחוסט מרדכי לרכוב על הסום. הבריע אטר, אטר העומר שנקס ט
מרדכי שהוא רק כאשר הכריע ערות אלמיס כמד כסף של העץ. כהל שנית, לטח אל טחח חסתר.
לסער, לסעודה השתוקמת. חבנית, ל' תקון. חניה אל כדע. רעל פור, מרדכי הנקחל מר המרד
להען כוס של תרעלה. ותרבות, הוא חרסוכ. דארירו, קללו. ודס, חסתר. העריר, עתח חוח
ערירי, שנתלה עם ניו. ברש, מרדכי. נער, החודש ופרש כנער. נעצוק, הסן. נער, נטר
ען העולם, כמו וינערו רשעים (חיד ל"ח, י"ג). ערער, הקדח שדן הוא חיד את כל חבני
עלתו, מל' ערער התערער (יעשה כ"ז, כ"ח). וסן, ופנה הקב"ה אל חתלת יארל, וע"ס שחלים
ק"ג, י"ח. יחוסים, נכיס, מל' יחטגי חטי (תהלים כ"ט). שורה, ע"פ מדה קבלת דף ל"פ
חס יולד חיס טחה, זה הסן, חלה למעלה דף 669. טסורה, זה. סערה, כחכרו, מל' יסגר שרן
(השע י"ג, ג') לקסעה, טעט כל' חז"ל כמו שוחן חרבה וטויל קטעו (ניטן ס"ז, ע"ה) ר"ל כטן
טעט. ספחה, על שחסיפו חדות ונגות, וע"פ חרסו לונקלוס דברים כ"ט, י"ח. קעו, חללו, על'
והקד חוח (נמדכ כ"ה, ד'). טארוח, ל' חיות, מתאחדו ומתחכו עם חכיהם. וכאע דר, עץ
חוד ככרו וכחח. כוחו ל' טחטה טענין יתת חפריס (יעשה ז', ח'). וטה אטר וכאע חר
יסרו נטר"ס פ' ל' אליה ו"ל נדטה כחרטכח חוד מרדכי כטלך וטר לו יז טן כנינו אל הסן
עכתי קדאי קדסיס גביה ל' טטה, טר טה הטלך לתלותו עליו לקייס טה שנטער יתנסח חע ען
ניתה (טורלו ו', י"ט) טפריס, נרדי יארל. לרם, להקב"ה. ח, יארל שנקדלו עם וו (שמות ט"ו, י"ג.
ט"ז. יעשה ט"ג, כ"ח). ובו לא כוז, טכה לל אליו את דים. כסר ספריס, שטורה וכחלכו אגרות סטן.
עפריס, יחלל ע"ס חר ד', ה'. כפלכי כפריס, ככל פלך וכטר.

ע"ס א"ב

אספדה אלהך . פלאות לחוק . אפוא רעי למחזיק . בבוא צר לדחוק :
 בקום עלי צפע . משדש אפע . הון פלם בשפע . והוקע בעץ משפע : גש
 והפיל פור . מיזם לזום ספור . ונצא חפור . ברביעו ספור : דרש ימי שבע .
 לשוט יום קבוע . בארזה חדש טבוע . קוב ספר רבוע : הן יום ראשון .
 הגיב לחשון . ומי זה בא ללשון . נצודי כאלשון : וניא ודק בי נבראו . ועל
 שקם נבראו . ואם יפדו ויחקרו . אז אלה יעקרו : וע יום שני . לתעדיק
 שפת שני . ואלם מלשני . מלהלשיני : חי בי הרקיע . והבדיל רקיע . ומי
 זה בא להשקיע . וזה הרקיע : טש יום שלישי . והסיל חלשי . במקעו פלשי .
 וחילי ולשלי : ישר עץ ודגן . בי גשעו בגן . ואם כדברי נרגן . לפנה נבראת
 גן : כרפיל כרעי . פור עלי רביעי . מול פגי חעי . אפעה ודעי : למזלות
 דפום . כבוד שוד בשקם . וער מה זמם . לאבדם ולהקם : מדר חמישי .
 כפדו להמשי . והגיה אמשי . כרהעריב שמשי : נוצה וז ונשר . בי אפפו
 קלשר . מי יכיל קלשר . אם עפי נשואי נשר : סגר לרזששי . צר כפור
 ששי . ועלה ואלששי . בהעורר עשששי : עקד בהמות . מוכן לנחמות . שצג
 בערי חמות . ולשקד חמות : פאר שיר לשבת . חל פגי משיבת . ואם זו

לחק לבנות על ספר . אשמי חזק ל"ז ג' . לדחוק ללחן חל יאלל . צפע ואפע , גביסם
 אשמי מיני מהים רעים (סמיה י"ד , כ"ט , ול' , ו') . פלם בשפע , סמיה לשקול כסף . והוקע ,
 נמלה . בעץ משפע , סמן חד כי לפי מדרש חסתר נמלה על סן אל קין . גש והפיל פור ,
 כל הענין כזה יסודו נמדה חסתר וף ק"ו תתתרום אזי לפסתר ג' ו' . חסור , ככלם . ברביעו
 ספור , כבשרי לו תגול על כל יום וזוהו אל ירחול . לשום , לאוטט ולטטות . טבע , גם הוא
 ל' קיימה נל' חו"ל . קב ספר רבוע , לקלל ירחול אחר נאטר עליו ומספר את רבע ירחול
 (נמדה כ"ז , י') . ספר ל' מספר כמו הספר אחר סמיה (הכ"ז כ' , ט"ו) . ונפ"ס לקעקע דגלי
 רטע . הניב לדחוק , הוליה הדטר . הכיז על' כי יטנ (תהלים ס"ג , י"ח) כיז אשמיס (אעיה
 ל"ז , י"ט) . לחסון , על' חן להם לחס (ירמיה ח' , י"ז) עלי יתלחשו (תהלים ט"ו , ח') . ללשה ,
 להלשן . וניא ודק , חרן וזמיס . ועל שסם נקרא , כמו אדרו חו"ל , כראית , כביל ירחול אקרא
 חזית . חסם יסוד , ירמיה ל"ח , ל"ז , וע , החנוטע וקם . שפת שני , ירחול ע"ה אד ד' , ג' .
 חלם , החיזק . חי , הקב"ה . וזה הרקיע , ירחול ע"ה דמיאל י"ב , ג' . והסיל חלשי , הליק
 גרלי . חלג , גרל כל' טמנה כמו עטילין חלשין (שבת קע"ח ב') וביאמיה י"ד , י"ז חולש על גוים .
 פלשי , ל' גלי ומרסם , ל"ל גלה את טעמי המוכים , וחילי , חסמלי . ושלשי , עשני כחוט האצול
 אד לא נמדה יתקן . עין , סן חייס . ודגן , סן הדעת , וכתון דחצר חטב היתה (פסחדין ט' , ב') .
 כגן , סן ערן . נרגן , סן הכריב סרעי , הולד לי . רסם דעה חותם . בכור שור , יוסף ע"ה דעיס ל"ג ,
 י"ז . וסוד וסמם כסמם והיזו וכו' . סוד סן כיוס חמיזי . להמשי , להוליה , על' סן המיס סביחיהו .
 דעיה אששי , הולד חכמי , על' חטג אזהה (חזק ל' , ג') . נפדה , סם כלל לעשות . וז , בתהלים
 פ' , י"ד וז אד והסם הסף היזמר גדול ע"פ ויקרא רבה פ' כ"ב חסור , חבורה ומנחה עקרק
 שופת . עשו , ל' פולסכ כמו מרסם ויסק (זופטיס ד' כ"ח) טעף טוקה (סעיה ח' , כ"ז) . נשואי
 נשר , ע"ה אשמיס י"ט , ד' . לרששי , לעמתי רז ועמי . ועלה יוס הגשי . ואששי , חוקמי סל'
 וסחלשז (סמיה ט"ו , ח') . כרפודר עששי , כאלד מיי . סמלי , על' טמר חטבה לתבה . עשז ,
 סל' עשזיה אעיה דלקוח (סכות דף ג"ג) הוא הכלי שטעמיס טו המר . סמיות , סמיות סמדי
 פלף (תהלים כ' , י') אעיה חיהו היזמר גדולה (ויקרא רבה פ' י"ג , וכו') . לנחמות , לנחם כדחיקים .
 רוסות , קולות ולמקום . פור שיר שבת , סמיה אהו לפול ולשר , וע"ה אד ליוס סמיה (תהלים
 ל"ז) . חל פגי משיבת , חילה את פמי חבורה אעיה טמיה נפס (אס י"ט , ט') . ג , ירחול סם וז .

הַשֵּׁבֶת. מִי כִי יִשְׁבֶּת: צָפָה עַל תְּדוּשִׁים. וְהִטִּיל חֲלָשִׁים. וּמְזֻלֹת הַרְשִׁים.
 לְהַבְחִיד קְרוֹשִׁים: קָדָם וְעָלָה. רֹאשׁ תְּדוּשִׁים לְמַעְלָה. טָלָה חֲלָב הַעֲלָה.
 פְּסִיחַ בְּמִי זֹאת עֲלָה: רֵץ שְׁנֵי פְּאָפֶן. וּבִידוֹ זְכוּת מֶן. וְרֵץ אֶל־שׁוֹר מְזֻפֶן.
 וַיִּתְּלוּ אֶת־הַמֶּן: יוֹשְׁלִישִׁי שְׁמֹר. מִתֵּן דָּת בְּמִשְׁמֹר. וּבְתֹאמֵי תִמְר. הַדָּם
 וּמִדּוֹ תִמְר: תַּפְּזוּ חֵן לְשָׁמַיִם. בְּלִי קוּם צָרָה סַעֲמִים. וְסִרְטָן גְּדֹל בְּמִיָּם.
 הַעִיר צָדֵק מְשִׁי מְמִים:

חלשי החזונים אלעזר בירבי קליר.

אָמַל וְדָבַד. חֲמִישִׁי פְּרִיגְבָד. דִּי בִי סִיבָד. אֲרִירָה מִסְבָּד: לְעִשׂוֹר
 בְּהִמָּה. שְׁשִׁי הִמָּה. וּמִבְּתוּלָה הַזְּמָה. שִׁבְדָּה חִמָּה: עֲלָצוּ עֲלֹת בְּסַגְל. הַע
 וּכְפֹר וְרָגַל. וְנוֹסַף מְטַח הַגֵּל. לְמִרְפְּעֵי הַגֵּל: זְכוּת סָר מִרַע. בְּמִאֲזִנֵי צָדֵק
 הַכָּרַע. וְהַזְכָּר לְהַפְרַע. מִהֶמֶן הַרַע: רָאָה בְּיַחַד בּוֹל. כִּי טוֹר מִבּוֹל.
 וְלֹא יָדַע כִּי קֵץ זְבוּל. בְּאִפּוֹ סִבֹּל: פֹּה תֵר לְקָרֵב. לְעוֹדֵר בְּיָמֵם קָרֵב. וַיּוֹשֵׁב
 עַל עֲקָרֵב. עֲקָצוּ בְּעֲקָרֵב: יִסֹּד הַיֵּבֶל קָדָשׁ. תַּעֲנֵד מְטוֹרַת קָדָשׁ. תְּשִׁיעֵי
 הַחֲדָשׁ. הַזְכָּר לְאֲנָשֵׁי קָדָשׁ: רַע פִּרְשׁ רִשְׁתּוֹ. וְנִהְיִיתָה לְקִשְׁתּוֹ. כִּי בְּאִיתָן
 קִשְׁתּוֹ. נִשְׁבְּרָה קִשְׁתּוֹ: בְּחֲדָשׁ אֲשֶׁר בָּל כְּמִדָּה. תֵּר הַיָּחַד מִסְבָּד. וּבְשִׁבְטֵם

חשבת, תסמל. צפנה, כחצר חזה הטן אלה נפל לו גחל בימים הלך תגול על החזונים, חלשים, גוללות, ראש חרשים, ניסן. טלה חלב, טל ניסן הוא טלה, וחטר טלה חלג לרפח על שזול שהעלה טלה חלג (שמואל א' ו', ט') והוא ספק את אגג פסדת, הטול העלה את חרסן פסח לזכות יאחזל הנקרא טי וזאת עולה (זיר ו', ה'). שני, חירי החודש הכזי, טו, שניתן להם נחמד הכזי. ורץ אל שור, עול חירי שור והוא ג"כ הזכיר זכות אברהם שכן אל הנקוד לעשות פטורה לכלאבים. שלש, סיון שער לישראל זכות טתן תורה. ותאמסי חמר, טול תחזיטם אל סיון חזט על טטה ותהרן הנקראים תחזיט נניה כדחזיח נמדדט רכט על אד ד', ה'. וטלת חטר עט"ה לזיק כחטר יכרז. הרט וסוד, חסתר וסודכזי. חמר, טלו למעלה, טענין כחחזיחט טטן (זיר ג', ו'). חן, החזקת, בלי קוט צרת טעמים, ככזר חירט ט טרה אהנקטטה טעיר לכן לא תאז לזכזט ט טרה איתת. וסרסו, טול תטחו. משיי טטיט, טטה רכזט.

אמל, חזעלל הטן, ורדך, נטס לט, טל' מורכבת חחחנה (וחקדו ו', יד). כהנבך, כחצר נעשה נכון ע"י חודש החמישי אחר די לזרה אצירע כי ע"י נבוכדנצר שעלה על ירושלים כחחיה טסכבו (ירמיה ד', ו'). סובך ל' סכסוך טענין חחחו טסכך (נחחחט כ"כ י"ג). ששי, כחחזר נחלול ריה לטעזר כהטטה (טטה חחז ריה). הבר, החחזה טל' וטעי הטז עליו (זיר ה' ד'). ובחחחלה חחחיה, טנחולת יחחחל אהימה חחחיה ונחחנה. וט"ל ובחחחלה חחחיה כח"ח גוט חחז ככזי ליחחחל עט"ה אד ח', י'. וסכך לנרסטה זו נמדדט חסתר אטחכיר ג"כ חוטטה ללחול, טלה נחלול זכות הטלמט חחחטה אל יחחחלס טז נחלטה וט'. ככזל, נחחז הטטתול ובכחזר חחז חחז תחרי. רע, ריה יוט תחעט. ובכזר, יכ"כ ודגל, סוכה. טחח טחח רגל, חחז טטעי עגרת. סר פירע, חחז (חחז ח' א'), וכחחחן לחטר חחז טטטלי תולה חיה (כ"כ דף פ"ז). ככזחחני צדק חכרע, ככז אטטר יחחחלני נחחחזי לזק (חחז ל"ח י'), וחחרי טולו טחחחיס. וחחכר חחז חחז חחז. כול, טחחחון. קץ זכזל, החלטט ננין כה"ט (פ"ח ו', ל"ח). ככזו, חחז ככזי לחחז חחז וט"ט חרנטס יחחחן אחרנט כירז טל כירז טיחף חככזל. ככזל, ל' כחחיה ככז חחז אכזו לטטל (נחחחית ט"ט, פ"ו). חחז, חחז. לעוזר חחיה. כחז קרב, כחז טלחטה. ויחשב על עקרב, זכזח יחחחלל חכחחל אכחזר לו חחל עקרבחיס חחחיה יחז (יחחחל כ, ו'). ועקרב חחז טול יחחחן. יסוד החל קרש, חגי כ', י"ח. וחך טנורח קרש, ע"י החכחחחחיס רע, הטן. כחחחחן קשח, טכחח יחחף (נחחחית ט"ט, כ"ז) ככזרה קחחח טחחחחט הטן אשר כל סכז, חחז פסך ט טככזנה. טל יחחחיס, חחז חחז טחז (ע"כ כ"ה, ח'). יחחחלל כ"כ, כ) נקחחל טככזנה כל ע"כ חלילו טכזר

קדושת לשוונים

הַרְשַׁע הַמִּבְדֵּן • וּבָעֵץ הַמְלֻשִׁים נִסְמָךְ: יִשָּׁר עוֹרֹת גְּדִים • חִילַת מִי דָלִים •
 יָדְעוּ סְלָאִים • בְּיַחַד הַדְּאִים: קוֹץ וְדַרְדַּר • חֵם לְפִי אֲדָר • בְּגִסְלוֹ הוּא דָר •
 כִּי לֹא נִקְצָא כּוֹ הַדָּר: לְאַחַז לְגִדִים • קָרָא לְדִיגִים • וּבִסִּיר הַגִּים • נִבְלַע
 כְּדָגִים: חֵם לְחֵם יִקְעֵ אֶמֶר • דְּרֹשׁ קַל וְחֶמֶר • וּבִקְצִירַת הָעֶמֶר • חֲלוֹ לְיוֹצֵר
 חֶמֶר: חֵי רֹאשִׁי קָמַתִּי לְקַצּוֹר • וְאֶשְׁפְּלוֹתִי לְקַצּוֹר • יוֹכַח לְעַד לְעַצּוֹר • מִיּוֹם
 לְיוֹם לְנַצּוֹר: בְּרַחֵךְ אֶתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֲזִיכִים וּמְכַנְיַע יָדַיִם:
 על הצורקים וכו' עד כי כך בנתנו.

כֶּתֶר מְלוֹכָה מֵאֵז הָיָה מְבֻשָׁח • מֵאֲלֵי הַיָּדָה לְהַנְתֵּן לְבַת הַבְּשָׁח •
 מְלֻכּוֹת בְּשָׂרוֹהָ מֵרֹאם הַיּוֹסָח • מִזִּי הוּד בָּם אֲשֶׁר הִבְשָׁח • מֵרֹאשׁ עַד עֵקֶב
 לְכָה בְּשָׁח • בַּח לְהֶאֱמִירָה בְּמַעוֹ וּבִמְבֻשָׁח: בְּרַחֵךְ אֶתָּה יְיָ מִשְׁעֵן וּמְבֻשָׁח
 לְעִדִּיקִים:
 וליחשלים וכו' עד לחוכה חכין.

מְלֻכּוֹת נְחֻשָׁה בְּחֻז רִבִּיד • נָבַל גִּתּוֹן עַל יָרִיד מִיַּד מַעֲבִיד • נִשְׂאֹא
 מַעַל כָּל וְשָׂרְחוֹ הַכְּבִיד • נִינְיוֹ בְּתַרְחוֹ לְהֶאֱבִיד • נִשְׂוֹאֵי רַחֵם וְיָבֵד טוֹב
 הַזְּבִיד • וְאִנְסוֹ יִמְגַם לְכַוֵּן עִיר דָּוִד: בְּרַחֵךְ אֶתָּה יְיָ בּוֹגֵה יְרוּשָׁלַיִם:
 אח צמח ושסע קלטו וכו' עד ברחמים.

בראשית קים זר אשר הפלא • סגת שושן עלות משפלה • שיחת

נִסְמָךְ • חוֹקֵף וְחַלְהָ • עוֹרֹת גְּדִים • יַעֲקֹב אֲכִינוּ עִ"ז הַכְּתוּב בְּרֹאשִׁית כִּ"ז • עִ"ז • חִילַת מִי דָלִים • טַהַר
 חִינוּ עִ"ז לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ (שְׁמוֹת ג' י"ט) • גִּדֵי הוּא מִלֵּךְ מֵעַתָּה חֲלוֹי הוּא טַהַר אֲשֶׁר • יָדְעוּ שְׁמֵי מְלוֹת
 אֵלֶּה הַדְּרִישׁ לֹו לְהַשֵּׁן מְלֻכּוֹת • בְּיַחַד הַדְּאִים • אֲשֶׁר • שֶׁנֶּה רֹאשׁ הַסֵּנֶה לְחִילּוֹת • קוֹץ וְדַרְדַּר • הַטֵּן • חֵם •
 חֵם • לְדָגִים • כְּנַסְמֵלִים לְחֵם (מְרֻאֵת ע"ז • ע"ז) • לְדָגִים • לְנַעֲלֵי מַטְרֵה וְרֵחַת (יִצְחָק ע"ז • ע"ז) •
 וּבִסִּיר רִגְמִים • טַ"ל • שְׁמוֹס ד' • כ' • וְיִסּוֹד הַחֲרוֹז נִסְדַּרְשׁ אֲחַמֵּר • אֲחַד הַטֵּן בַּסֵּם שְׁהַגִּים טַלְעִין כֵּךְ חֲנִי
 טַלַּע אֲחַד לֹו הַקֶּבֶ"ה • רַעַע דְּגִים שְׁמַעִים נְלַעֲטִין וְשְׁמַעִים נִלְעִטִין • וְעַבְדּוֹ אֲחַתוֹ הַחֵם נְלַעַע מִן
 הַטַּלְעִין • יִבְעֵ אֲחַמֵּר • כָּל חֵם חֵם הִיב מִלֵּךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְהִיב דוֹרֵשׁ הַטַּלְעִין הַקְּלָלוֹת וְהַחֲטוּוֹת אֲהַסֵּם
 מִקְּיִיטִים • וּבִקְצִירַת הָעֶמֶר • חֵם ע"ז נִינְסָן הִיב חֵם ג' לְחַטְמֵי • לְיוֹצֵר חֲמוֹס • לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
 רֹשֵׁשׁ קְבוּרָתוֹ • זֶל הַטֵּן • הַסֵּם נָמוֹ • לְקַצּוֹר • לְמַחַת • חֵמוֹ לְעַד לְעַצּוֹר • כַּסּוֹ שְׁמַתּוֹ וְיִשִּׁי הַטַּרְסִים הַחֲלָה לֹא
 יִשְׁכּוֹ וְכו' (אֲחַמֵּר ע' כ"ח).

סֵאלֵי הַדָּה • טַהַר הַקֶּבֶ"ה • לְבַת הַבְּשָׁח • לְאֲחַמֵּר • כְּשִׂרְחָה • כַּאֲזַר חָלוֹ אֶת אֲחַמֵּר • הַיּוֹסָח • נַחֲשָׁן • טַל
 מִן מְלֻכּוֹת (יִצְחָק ע"ז • י"ח) • שׁוֹחַ הוּד כֵּס • מַחֲדָ חִי יִיבֵה אֶל אֲחַמֵּר אֲחִיתָן לֶה טַכְסָא אֶל טַעֲלָה • עַד
 עֵקֶב • כְּלוֹמֵר עַד סוֹף • בְּרוּךְ לְהֶאֱמִירָה • נַחֲשָׁה וְחַמְטָמָה טַבְּדִי אֶז אֲהַסֵּם גְּדִי מְלֻכּוֹת • לְהַאֲמִירָה ל'
 אֶת כ' הַאֲמִירָה (דְּבָרִים כ"ז • י"ז) • בְּמַעוֹת • נַעוֹר טַהַר וְטַכְסָא אֶל הַדְּרִיקִים •
 מְלֻכּוֹת נְחֻשָׁה • אֲחַד הַחֲמוֹס • רִבִּיד גְּבַל • כַּאֲזַר חָלוֹ אֲחִיתָן רִבִּיד הַסֵּס אֶל הַטֵּן הַכָּל עַל טַחְרוֹ
 אֶל מַרְדִּי • סִיד טַכְבִּיד • זֶה אֲחַמְטָמָה אֲהִיב טַכְבִּיד אֶת יִשְׂרָאֵל בְּלָדוֹת בַּגְּזוּרֹת • נִשְׂאֹא טַעֲלָה • וְכָל
 אֲחַמֵּר ג' ח' • וְסוֹרְחָ הַכְּבִיד • אֲהַשְׁרִיחַ אֶת כָּל הַעֵם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְשִׁמִּי הַטֵּן • נִינְיוֹ כִּסְרוֹ לְהֶאֱבִיד • וְכָל
 גְּזוּלָתוֹ הִימָה לְהַאֲמִירָה טַס נָמוֹ כַּסּוֹ שְׁמַחֲבִידִים גְּבַל אֶל רַעִי • כְּתַרְחוֹ • טַל • כֹּחֵן נַחֲתָרוֹת (חֲלוֹיִן ל"ח)
 וְיִסּוֹד נִסְדַּרְשׁ אֲחַמֵּר קֶבֶ"ה עִ"ז חֵם יַעֲלֶה לְשַׁעִים אִישׁוֹ לְרוֹסָה • וְחָלְשׁוֹ לַעֲנֵי יַעֲנֶה • כְּנַלְלוֹ לְנַחַח
 יִאֲזַר • טַהַר גְּלָלִים חֲלָלוֹ מוֹרְמָעִן כֵּךְ הוּא טַחְסָם • נִשְׂוֹאֵי רַחֵם • יִשְׂרָאֵל (יִצְחָק ע"ז • ג') • הַזְּבִיד וְיָבֵד טוֹב •
 נַחֲטֵן לְמַרְדִּי טַהַר הַטֵּן • יַסְעֵם • זִיטֵן לֶהֱם •
 בְּרֹאשִׁית סִים ד' • הַאֲסֵם הַבְּחַר הַכְּפֻלָּה מְלֻכּוֹת אֲחַמֵּר • סַחֲחָ שְׁשׁוֹן • יִשְׂרָאֵל עִ"ז טַהַר בַּחֲסִים (עֲדִי ז' • ג').

קדומת לשורים

רדומים עלות ממכפלה. שעיר ושרדיו לשחת הפילה. סגור קלא הקן
מאפלה. תעיר הן בפלה לשמע תפלה: ברך אתה יי, שומע תפלה:

רעה וכו' על לזיח ברחמים.

וימליכה עוד לאם מראה. עצרה היתה לכן מעת נבראה. עמיתה
הפגיע בערה קריאה. עד עת בא דברו אשר ראה. ענותם לחזים שדי
הראה. שישו חזים לעברו קריאה: ברך אתה יי, הפחזיר שכינתו לעיון:

מרים, על תחסם, תל כלם וכו' עד סלה.

קחת לפלל יגיע לקח טוב. פעלת צדיק פעלם לטוב. פאר אפר
אשר הוא טוב. פור הפך למשמה ויום טוב. פדות תחיש להדר הטוב.
עלה זכרה להודות לא טוב: ברך אתה יי, הטוב שמך וזה נאה להודות:

אלהינו ואלה אבותינו ברטו נברכה, שים שלום וכו' עד בשלוםך.

ומהי צאנה למערכות. קצינות בהכפרה ממלכות. תלי אילת במות
הזרכות. שבעים ימי צר עלות לה ארוכות. תקפיה עם רוד לעיניה
ברכות. ועסיה קול נשמע מתרבות. ודובר שלום מפוען הברכות: ברך
אתה יי, המכה את עמו ישראל בשלום:

חצי קדיש.

רדומים, הסתם הימים נעשרת המכפלה תפלתם נעד יחול עלתה לזמים. סגור כלא, הסורים נתי
כלאים והכונה על כ"ב חלק תינוקות אהי הן חסר אותם כאלאמות כדי להגנם למחל וכדליתא נערה
לספת ה', י"ב, הן, הפכה והוליא חזום.

וימליכה הקי"ב את חסרת כדי לעור על ייה לישראל אקדש אים מראה ע"כ נפיה ג' א'
נעור אעלם בין האומות. עצרה ויהיה לכן, היתה חסרת מעולתם לעלכות. עמיתה, מרדי התפלל
נערה, אשר ראה, נחלוש שלם כדליתא נערה. ענותם. מל' ולא זקן ענות עמי (תכלים כ"ב
כ"ט). לחזים לכיאים, כמו אמת ופלאות רעות רבות וכו' (דברים ל"א, י"ז). שישו חזים, יחול
ע"כ עד כ', נ'.

תרח פלסל, אפי מעלים ספר על רחם ויגש נערה הנקלסת לקח טוב. וע"כ מרנס גמי
לחסר ד', א' חשיקו ית ארונל לתרעי אן זפשיקו עלוי סדרל דעוריתא כד סנדך ועפלסל נקטעל
הזיין קריין נים נלך ונלסוך וכו'. צדיק מרדי. פאר אפר, הסמיה המפולרה אל תפלה מרדי.
להדר הטוב, ה"פ.

צאנה למערכות, הולסה לפני מערכות המעט ונעד לה מדה כנגד עדה, כי היל היתה עניסה
נחת ישראל ערמות לפנות הן עללכה בכת, כך היל הנלסה ערמה אל הדין (פלה י"ב, נ'). צאנה
כמו סאנה במ"ך מבין קלי מרע סלן מל' כל סלון סולן מרע (יעייה ט' ד') שפישכו סול' ל'
מח נערה נפוסה ד' ע'. ונעד מל' הכייה את ספייטן לכונן צאנה נחלוף ס"ן והגנת ספן
לפן, שלם עלן, חטם חטן. קצינות, ארחת אל רחמי. בהכפרה, סאד נעסקה מענה, ל' חתר לי ועד
(חית ל"ו, נ') געיהו הפסק לי דבריך. וי"ט כנגד טה שהיתה מחולק מוכתרה נקצינות יחר מאלר
מלכות בן היתה עתה נעלסה. אילת, מולר לחסרת. שבעים וכו', בין ארחת ארזיה כאלאמות לפאריות
הי ע' יום וחסרת העלמה ארזיה ותחשה לע' ימים הללו. חסרה, חוקה ואלטה. עם רוד, מרדי. לעיניה
ברכות, מולר לישראל ע"כ עד ז', ו'. סן החרכות, סן הזמים. דובר שלום, קול טמיע זלום.

יוצר להפסקה שניה.

ש"ס א"ב ואל סוסי פוראים על לה"ב. וסמ"ח טשה כו חכבו חתום נחטלע ונסוף.

את פני מלך את עצבה בועד מקהלות. ועיוו גוראותיו לספר במערכי
 תהלות. אלהיב ערמרום אשר עשית גדלות: אז בטרם נמתחו ואבני
 פנתיה יסדת. בם ישיבתך עלה במחשבת חשבת. נכון בסאך מאז מעילם
 אתה: בנים תביבים בחכה יתרה וגודעת. עלו במחשבה להשפילם עצה
 מדעת. אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת: כושמיע שלום השמיע
 הקונו דרביכם. בני חסו בצלי וזכו במקחכם. כי לקח טוב נתתי לכם.
 קחש: גמילות חסד תמיד אביעה ואובירה. אלהי וברני בלקת טוב
 להתפארה. חפז למען צדקו יגדיל תורה: מרפא ושקוי עצם למחויקדים
 ומימיניהם. חיי נצח הגחיל יש למצאיהם. יעשה אתם האדם וחי בהם:
 דבריו נחמדים מפז ומדבש מתוקים. לויח חן ועמרת לגרן מעניקים.
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: תורנו ישישי לכת נתיבו. זו הדרך לכו
 בה עם קרוננו. השער לוי צדיקים יבאו בו: והתבוננו קבוע שנים ולתקנם
 כמרין. אלהיכם המשפילכם לחסר ולעבר בתרין. ראה נתתי לפניכם
 את הארץ: התחזקו והזהרו במנת אבתיכם בדיכם. לרחות ולקבוע
 במסדת מסורת לכם. הרבקים בני אלהיכם חיים בלכם: והרו לרחות
 פסח מברי ומארי ראש השנה. לקבוע פסח באהיו ובגופי פסח לתקנה.
 בכתבם ומזמנם בכלשנה ושנה: ימיו יצרו והבתרו זביו ספגיהם. אדר
 הסמוך לגיסן קבוע בהם. לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם: חכמי
 לבב חכמו קבוע ולתקנה. ארבע פרשיות המיד לקרות ברננה. לעתים
 מזמנים שנה בשנה: מהזורים באחד באדר משמיעים על השקלים ברנה.

אח פני מלך, תוכן עמך שיעט זה הוא כולו כעיון פיוט של הפסקה האלזונה וע"כ אין פן
 הזורך להאריך כאן כמה זכור שטאר אס. אח פני מלך, כפי מלך העלבים. הקב"ה בסערכי
 תהלות, נהלות נשכות וסודות. אלהים ער מרום, תהלים פ"א, י"ט. נסתחו, השמים. ואבני
 פנתיה, מסידי חרן, ועס"ה חזינ ל"ח, ו'. נסח, תהלים ל"ג, ב'. ויסודו נשמיים כ"ד וסוף דר"א פ' ג'
 (גם כחש כ"ד), אשכנז דברים נכחו קודם שנכחו העולם תורה ותאנה וג"ע וניהנם וכסח הכבוד ונה"ע
 זשי"ז של עיניה. בגים חביבים, ירחל, ותפס ל' המצנה חנות פרק ג', חביבים ירחל שנקלחו נים
 למקום חנה יתרה, גודעת להס וכו'. עצה סודעת, היא החורה עשה עשלי כ"ב, ב'. אמונת, ישעיה
 ל"ג, ו'. ומדע של חלום שנעל פה נצנת דף ל"א. משמיע שלום, הקב"ה. הבנו דרכיכם, מל' כפון
 לקרות אלביך (עמ"ס ל' י"ג). כמחכם בתורה. כי לקח, עשלי ד', ב'. חפץ, ישעיה פ"ב, כ"א. מרפא
 ושקוי וכו', עש"ה עשלי ג', ח'. ט"ו. י"ח. ד' כ"ב, ח'. כ"א. הגחיל יש, ע"פ המצנה סוף עוקנן
 סמר ר' ישמע נן לוי עתיד הקב"ה להנחיל לכל חרף וזרף ש"י עולמות, מ' להנחיל אהבי יז
 וחלוציהם אטלס. יעשה, ויקח י"ח, ב'. נחמדים, תהלים י"ט, י"א. לויח תו, עשלי ח', ע'. אשר לו
 חרף, דברים י"ד, ח'. ישישי, וקני. השער, תהלים קי"ח, ב' כסרך, כריות. בתרין, נזאר ונזק,
 דברי נתיקים ח"ח סתמין תרין (שמות כ"ג, ח'). ראה, דברים א', ח'. והרתה בסגרה אכותיכם,
 גמלתו מיט דף ד', ב' השתא דישעין נכביעל דירחא טחי טעמל ענדינן תרי חיי, טעם דשלחו טעם
 בארו נענה אנוחיס מידכס וכו'. הרבקים, שם ד', ד'. והרו, בארו. כסח, חש השנס, ככתבם,
 אסתר פ', כ"א. והבחרו, להיות נחש חדש חדר. לקים, שם ט', ל"א. לעתים, נחטיכ י', ל"ה.

בניסן להביא קרבן מתרומה חדשה בתקונה. ראשון הוא לכם לחדשי השנה: מתכופים אתריה מחית שושן להשמעה. שקלינו להקדים נאון קמינו להתגשה. אמר עם-הספר ישוב מחשבתו הרעה: לשמיעו בשלישי על מדרת הרגל בקריאתם. להזהר בהזיות ובמכילות מהרתם. והדרתם את בני ישראל מטמאתם: כבוד הרגל להשמיע לדרוש ולשאל. הלכות הקותיו בשמחה ומחול. ואת-עמי יחד בין קדש לחל: ברביעית עגון החדש לבאר בצורהים. נפי נפלאותיו להגיד אתיו נהרים. תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים: למדו פעמים להקדים ופעמים להפסיק קריאתם. ושוו טו יד יביו נתיבתם. תכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: מדי חל אדר בקשר מצודה. קוראים פרשת שקלים בשבתו באחזה. את-ספר תורת משה אשר צוה: בשמנה בו פרשת זכור להשמעה ולהזכירה. להשמיענו שושן ושקמה גילה ואורה. ואוגי כל-העם אל-ספר התורה: נכמים ומפסיקים בתמשה עשר בו מקראיהם. ופרה והחדש בשתי שבתות יצרפו קוראיהם. חברת אשה אל-אחותה פנפיהם: ספירתו בהקבע בשני מפי ראשי נקדים קריאתנו לפניו ולא נחשה. ביום ההוא נקרא בספר משה: בשלשה בו מפסיקים פרשת זכרותיהם. לסמוך גאלה לגאלה ימי מחמדיהם. אשר גחו בהם היהודים מאיביהם: עבר יום פור קוראים בלא אתת בשבתה. פרה והחדש אתת בקריאתה. חברת אשה אל-אחותה: פורו בנפול לקבעו ברביעי בחכמה והשכל. קריאת שקלינו בו נקדים ברות נדיבה ושכל. בתורת האלהים מפרש ושום שכל: בארבעה בו מפסיקים מחית שושניהם. לצרף יחד גאלתם ולהשמיעם נפי אליהם. התורה הזאת נגד כל-ישראל באוגיהם: צרף פרה והחדש השמיעו בקריאתכם. סגרת הרגל וחדות יי היא מעוכם. ובני ציון גילו ושמחו בני אליהם: קבועו כחל בששי מפי חכמים נרמוזת. להקדים קריאת שקלים בחדרה ובעליות.

ראשון, שנות י"ב, כ'. מתכופים, ל' תכף ויחד, ר"ל תכף אחד מ' שקלים תסוף מ' זכר. שושן, עמלק. שקלינו להקדים נאון קמינו, ע"פ פגלה דף י"ג, כ', אשר ר"ל לקום נלוו ויחזו לפני מי שאמר ויהי העולם שנתיד הנון לשקול שקלים על יאחל לפיכך הקדים שקלין לשקלי ויהיו רשקן נאחד נאחד עשמיטין על השקלים. ורחה למעלה דף 660. אמר, חסוד מ', כ"ב. והארמ, ויקח ט"ו, ל"א. ואח עמי, ויחזקל ט"ז, כ"ג. אמרו נהרים, יאחל, שבעה את הים ואת הדין. חוסר, דמיס ט"ז, ג'. חכמים, חיוט ט"ו, י"ח. בכשר סעודה, ר"ל כנת. באחזה, ר"ל פ' שקלים ופ' ראש חדש יחד כני אחים. אח ספר, נחמיה ח', ט'. ואוגי, זס ח', ג'. נכמים, עומדים כמין וקבל עם, ול' עזכב הוח כשו נמנו ונמרו (דיס פרק ד'). וחברות, ויחזקל ט', ט'. ספני ראשי, עמי ראשי סנהדרין. ולא נחשה, לו כמות. ביום ורזא, נחמיה י"ב, ט'. אשר נחו, חסוד מ', כ"ב. פור, פורים. וחברות, שנות כ"ז, ג'. פורו, אם יכולו גלו אל אחד להיות מניעי כסוע. בתורת, נחמיה ח', ט'. והארה הזאת, דמיס ל"א, י"א. לצרף, צרף, ל' סמיכה וזכור כל' תלמוד. ובני ציון, יחל כ', כ"ג.

שמור תשמרו את דברי המעשה הזאת: שתי הפסקות קבעו נבנים ותמימים. את בלגי בו ואת בלשה עשר מתאימים. כי היא חכמתכם וכינתכם לעיני העמים: רעים סבבו לטהרת הרגל לקרבהו. וענן החדש ביום קדשו לזכרהו. וקדש את ראשו ביום ההוא: שנינו "אלהינו תמיד לנגדנו. עבודתך לעבד במבטא שפתינו והגיגנו. אמרנו האזינה " כינה בגינו: צמאה נפשנו להסתופף בכחלי ביתך. חדשך לקדש פוער וקנך ומשנתך. " צבאות מה ידירות משכנותיך: תמימה לבושים בערי ערבים נגהים. מקבלים ערות החדש הזמים כמלאכים תמזים. מתי אבא ואראה פני אלהים: משגב שם תגדול צדקתו פתרי אל. תסד וכדת קדשו אמן לשרי אל. שובה " רבבות אלפי ישראל. קדוש: הכל יחד וכו'.

חזי החזיון שלום. והוא מוסד ט"ט ג' ג' תנועת.

אמן. שמך לעד. בפי מועד. ואקוד לך אפים: וגם אדרוש. לך אפרוש. הנות שירי מעלתים: וראש אחרית. והיא נברית. פרוחה לשפתים: הנות חסדך. ורב הודך. תעלינה אזנים: ואבן כל. בפי הכל. מקדש הוא במתנים: יהללו יה. בהבטיה. ובזרא גיב שפתים: לבית מעלות. בהקלות. ותלגלי קרב תנה: והאופן. לעד נאפן. והחיות רבעינה: וכן נראות כמו נושאות. מקום כפא ותחנתה: והאמנם. הלא ישנם. בכח רב ותקיעה: קצות מבל. והוא סבל. ובזרועו תעופינה: ועת צופי. בצפצופי. אזי ישא לך רפה: ואז יענו. וירנו. בכנפיהן תרפינה: תמשים הם. בנבירה. והששנה ומתנים. יהללו יה. בהבטיה. ובזרא גיב שפתים: והוא

שומר, דמים י"א כ"ב כי הוא הכסוב, אס ד', ו'. וכדש נשנה דף ע"ה על סלוח חסד תקופות ועולות. רעים הם הכסבים אס טבו ועליו כן עמי בהפסקות כדי לקדש פ' פרה שמה פסוקה לפסח ואתחא פ' החדש ספון לחדש ניסן. וקדש, נמדבר ו', י"א. שוינוך, עט"ה תהלים ט"ז, ח'. אסרנו, אס כ', נ'. להבטותי, לנור, כמו תהלים פ"ד, י"א. מה ידירוח, אס פ"ד, נ'. נגודים, מלים וטהרים. חסודים, כעלמים סחי, תהלים ט"ז, ג'. שובה ה', נמדבר י', ל"ו. סוער, טוונן. הר"ל אסו אה סוונן וטוכן תמיד נבי אסר אטך למד ולנלח נלחים. אפרוש, ל' עשרה וטכרד. רגח ל' דטר. פלחים, אס כלי יזר. וראש אחרית, רלש דברי ותחרית דברי להנות נחמדך. תעלינה אננים טרזו כרסת קול נדברי תהלתך. האבן, ל' אמת וקיום הדבר. ור"ל אמת הוא אסר הקנ"ה טקודש ככל טקוס וכפי כל נחליו. בהבטיה, נדטר פה. לבית סעלות, הם הכמים. טאפן, מתלנגל. והאמנם, ר"ל נראה כמו אחריות יהיו נחלות חת הכפת, חכל נלמת הם נחלות ע"י כמו אל הקנ"ה וראה לטענה דף 640. ורעיונה, דרך עאל כחילו הם רעות על ידיו. קצות, שטרו, והוא סבל קלות חלל. העופינה החיות. ועח צופי, נעת אלו טפים תחפלתנו אל האס יפ'. בצפצופי, ל' נכסוף קול, ר"ל תחלוחי. אזי ישאו, כעלמים, וע"פ נ"ר פ' פ"ה, נעמד תרפינה פשיכן (תחוקל ח' כ"ד) טבו נעטרם, קא אס ית. נענה זישראל. חומרים אסע זישראל העלמים אמתן זלתיכ תרפינה כנפיהן, וטה כן חומרים, כדן כטר ה' טעקונו ותרן אס כטר טלכותו. ותחלין ל"ה ע"ה, חין טלחי הטרז שומרים זיטה לטענה עד זיטערו זישראל לטעה אג' טן יחד כוכבי נקד, וכדד וירישו כל בני חלבים. חמשים הם וכו', ארבע היות יז לכן רצו כנפיים, פ"ד כנפיים לכל חיה, וכטנולר נתרנס זימת

יוצר לפרשת פרה.

ט"ט א"ב

אם אשר בך דבוקה. תפצת ורצית לצדקה. להנחילה מידש
 מתוקה: באר ארבה ועמקה. בהם בארב לחשקה. פריד לצואר לחבקה:
 גם היא במאד מחוקה. בתקף ובתני נחקה. מעפו בלי לסלקה: אשר
 מי זאת. בהתחזקם בתורה זאת. בפתחי מחוזות קדוש:

דרש בעד נטרה. ונס להביא פרה. בעדם עטר לכפרה: הלא
 כחטא בכפרה. הרב עליהם גזרה. והנס באמירה סדרה: ויה המקבל
 עתירה. חשף מהם עברה. וכלצוקה וצרה: זכרן פרה אדמה. כפי יונה
 תפה. לעד בלי לעלמה: חסד דת תמימה. יעשו בה להתרוממה. לפני
 יוצר נשמה: טועמיה בטוב נעימה. בלי היזת לשפה. בהשיבך הארץ
 הנשפה: ואת חקת התורה. ערוכה בכל השמירה. בה להקדיש לגורא. קדוש:
 יקרה והרבה תמימה. ומכלמם שלמה. ובנקיית ובטהרה מסומה:
 בתב חקיק רשומה. לשפוח נפש עגימה. למעלה לזקוף ולחממה: לטהר
 חטא ואשמה. ולמחול עון ועומה. עוד בלי להאשמה: מטרהרת גוי אחד.
 לרצות לשם המיחד. אשר בכל פה מתחד: נפשם תחשף מפחד. והגיונם
 כל יתחד. בהתפללם בלב אחד: שונאיהם יחדשו פאחד. בפתח ופח
 ופחד. בעבדם לעד שקם אחד: עליד פון נתינתה. לכבודו בתנתה.
 דקדק בכל שנתה: פעלתה והקרבנה. הוא יקריב אותה. והוא יציא אותה:
 צופים הכל בטובתה. ומתנים את פרקתה. בלקהל רעיתה: קדושה ולא
 מסולה. בלי מים ועולה. בקרבן בליל ועולה: רם אותה עלה. בחפץ ולא
 בגעילה. קהל ביה להועילה: שומריה ינצרו מתחלה. ומכללגע ומגלה.
 בשודרם שיר ותהלה: תפן בכלם בחרים. אשר שמך מזכירים. וזרק
 עלימו מים טהורים. קדוש: הכל יחד.

אישו. כבודו יתחום ויתחדר. והוא בערכות דר. עמי
 חד והדר. והכל יגדלודו בתמיד ובתדר: והחיות.

מרכש מחוקה, התורה ע"ה תהלים י"ט, י"א. בחקף ובחני, א"י והיה חס אמוע תשטט, והיה חס
 לח תשטט (דברים כ"ח). בלי לסלקה, לח תעבור התורה מירחל. סלק ל' העתקה והפנה, ולנכי הסאר
 חסחיר ת"ח סלקח חסלק (דברים ל"א, י"ח). מי וחת, ירחל ע"ה זיר ג', ו'. חדה הקצה ע"ה שנות
 פ"ו, נ'. ויה חסרה, ירחל ע"ה זיר ו', פ'. לעלמה, להסתיר. מסוימה, עשונה וסלוינה. ענוסה, עטבה
 סל' ענמה נשני (איוב ל' כ"ה). בעבדם, נענדות ירחל. שכם אחר, כלל חחד. לכבודו, ר"ל זה היה
 סטוח אל כהן גדול שהכל נעשה על ידו. ככל פטרה, ככל לדדי טכות פשלתה. וסחנים, וטננים. בחרים,
 חזר מרת לך. רם אותה עלי העליון רם את הפרס; עלי כמו עלי כל העליות הוא הקצה. בעעילה,
 סל' ולא געלתיס (ויקרא כ"ו, פ"ד). בחרים, חזק כדף 78. ובחדר, גם חזל ל' תמיד נחמית.

עולם ומלואו שלך. חפצת להצדיק קהלך. ז' על בן אוהיל לך.
 לדגשים תחי אמומי פעלך: ברוך אתה יי מחיה המתים:
 קפאון חק אלפת היקר. לומה באור יקר. חשוף לעם מיקר. לעמוד
 על עקר: רעבים לפענח דתיה. פענח מהותיה. צמאים גמול חדותיה.
 גלה להם עדותיה: שמיך דגלים טהר. מערף ומטהר. הרב לבסם
 תמור. מעונים אותם לטהר: תקרא כהן. בחפאך באוב מתכחן. טהורים
 ורחק במכהן. תמור דם מקח אלעזר הכהן:
 ימלך יי לעולם אלכהך ציון לדר ודר הגלגה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אמרתי אהבמה והיא רחוקה. שח אתיאל עדי זאת חקה. בלא
 נפלאות היא ולא רחקה. זאה פליאה היא ומרחקה. מלפניה משפט וחקה.
 ומאחריה תודר וחקה. בחיות הקנה. ובלוח לב מחקח. מדיק תלולה
 ומשאל עמקה. ומדירי ארקא. מסלתה חמוקה: בכן אין לעמוד בסורה.
 ואין לדגיע יסודה. ואין לחקור חקה. ואין להחליש חלקה. ואין לידע
 ערכה. ואין להבין דרכה. אלהים הבין ודכה.

חי וקים גורא ומחם וקדוש

חאזי תחזו אלעזר כירבי קליר.

אעזרה ומפרשה. עעזרה ולא מספרשה. זאת חקת בפרשה. בכל
 שנה מתפרשה: לבעלי אספות. תדוקיה משופות. וכל צדודות בסופות.
 דקדוקיה ספות: ערוכה ושמורה. קצובת ונמורה. דרושה ואמורה. בקלה
 ותמורה: זינה לענו. בפניני מעוניי והגיה עינוי. בפין מעניי: רעד
 פהסכית טעם תחלת משנתה. פרה פת שפנים עגלת בת שנתה. בצר
 ציד תחן בקשב שמועתה. נא מני יפרה מרה הלכה לשעמה: ידעו קה
 תליכות. ושנון תלכות. אלה תפערכות. ואלה תפתחלכות: דאיתה אף
 לחיות. דמה אף להוות. באורה מלחכות. לחיות למי זאת: דבאר אמר

אסופי. הסודים נקנה. אלה היפר. טל' זגר אלפין, ר"ל פרה חקרה, לשענת, לגלות, טל' נסגם פענח
 חז' תתוסו די טסטן גלח לה (מחשית ט"ה). גמות, לעטום, טל' הגמולוי נח (נדפסית ב"ר, י').
 תמרי כהן. בן נקח בכ"ו וד"ו ועיקר, ושיחשו תהיה לחה נעלמן לטו לבחן וכו'. איתחאל, גמיה כסלן
 ט"פ משלי כ', ח' דודלית, ל' גרל. לבעלי אספות, לחלעדי חוסים, ול' קהלת י"ג י"ח חשופות,
 גליות. צרודות. כמי לכמות, ט"ה ז"ל כ"ה כ"ט. כסוכות, סתמות, ספות, טענין כמות תורה (דמ"ס
 כ"ט, י"ח). בפרק מענית, טל' יפרו טעיותך (משלי ח', ע"ג). רעד בתוכות, ענין זה עובד י"ח תחנות
 ודתת ולקוט פ' תוקת ופדרס קהלת דף ק"ה, כ' כחוף פסוק פי כסחכס. פרה בת שחיים, בן תתגם טענה
 מס' מרה. בצר ציר תחן, טעה רנינו הליר כחלמן נלד והחזיק בתחנה וכו' כשטורל ע"ס טרתת, לסי זאת,

אֱלֹהֵי־בְרִגִים שָׁנָא עוּ פָּנָיו. שָׁב וַיַּעֲרֹךְ־וְאֵת לְפָנָיו. וְהָאִיר עֵינָיו: יַעֲן בְּנֶאֱמַר
 לוֹ וּלְקָרוֹ לְטָמֵא. פְּלִצוֹת בְּעַתְתּוֹ וְשָׁח מִי יתֵן טְהוֹר מִטָּמֵא: קִשְׁטֵי אֲמָרֵי
 פָּרָה. כָּל־טְהוֹר מִטָּמֵאֵה. וְאִיךָ הִיא תַעֲבִיר רִיחַ הַטָּמֵאֵה: לוֹ הַגִּיד אֵל
 הַקָּה חֲקָתִי. וּמֵה תִינַע לִידַע. עֲמָקָה מִשְׁאֵל מֵה תִדַע: יבֹא אֲפָר פָּרָה.
 לְהַלְבִין טַגוּף בְּדָפָרָה. הֵיזוֹת בְּפָרָה. לְסִרְרָה בְּפָרָה: רַמְזוּ בְּוִיקָרוֹ אֱלֹהֵי.
 הֵיזוֹת פָּרָתוֹ מִתְמַמְדָת. שְׁכַל־הַפְּרוֹת פְּלוֹת. וְשִׁלְךָ לְעַד עוֹמְדָת:

י' אֵל גֵּא. לְעוֹלָם תִּעְרָץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ
 וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלֹךְ. נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. פִּי אֲתָה הוּא מְלֹךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִים. מְלִכּוֹתוֹ גִּצַּח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחַו. סִפְרוֹ עֵזוֹ. סְאֲרָהוּ צְבָאוֹ.
 קְדֻשָׁהוּ רוֹמְמָהוּ. רֵן שִׁיר וְשִׁבַח. תִּקְרָה תְהִלּוֹת תִּפְאָרָתוֹ:

י"ז לְטְהֵר טָמֵאִים. לְטָמֵא טְהוֹרִים. בְּאֲמֹר קָדוֹשׁ:

אֲמָרָה סְנוּגָה וְצַרְפָּה. בְּדוּלָה בְדַתָּה בְּעֶרְוָפָה. גְּדוּלָה בְרַעְנָן לְתַרְוָפָה:
 דְרֻשָׁה בְּזוֹקֵי שְׂבָעָה מִשְׂבָּעָה. הֵיזוֹת טְבִילוֹת וְכַבּוּסִים שְׂבָעָה. וּפְרוֹת
 וְכַבְּרִים טְהוֹרִים וְטָמֵאִים שְׂבָעָה: זְקָנֵי גִזִּית תְּמוּזִים מְמוּם. חֲבִיאֵיהּ יְבִקְרוּ
 לְכָל הֵיזוֹת בָּה מוּם. טְהוֹרָה תְהִיָּה לְאֲדָמוֹת בְּמַמּוּם: יַעֲשֶׂה מְהוֹן בְּהוֹן בְּקָשׁ
 פָּרָה. כִּפְּה מִל אֲטָם בְּהוֹד תִּפְאָרָה. לְהוֹצִיא בָּה תְמוּמָה תִּסְא תִפְּה
 מִסִּירָה: מִסְעָרָיו אֲתוֹ תֵצֵא לְהַר הַמְּשֻׁחָה. נַחֲץ טְבוּל שְׁנִית עֲבוּר פְּרָה
 שְׁחָה. סִידֵר מְעַרְבָת וְלֹא שְׁחָה: עֲמֹד מְקָדָם וּפָנָיו לְמַעַרְב. פָּרָה שְׁחַט
 וְדָם לֹא עֲרַב. צֵת בָּה תְרִיזוֹת וּמוֹקְדָה הַרְבֵּ: קָם מִל שְׁעַר אִיתוֹן וְדָם שְׂבָע
 יָהּ. רַעְנָן אֲרוֹ וְאוֹזֵב וְשִׁנֵי יַחֲוֶה. שְׁפַע לְכָל עֵץ אֲרוֹ זָה וְאוֹזֵב זָה: תִרְגַּל
 וְחִלְקָה לְשִׁלְשָׁה חִלְקִים. כָּל־מִשְׁמָרוֹת הַיָּד מְנַה מְחֻלְקִים. תְּכַנּוּהָ
 לְמִשְׁמַרְת עַד נְקוּקִים יָקִים:

ליבאל (זר ג' ו'). 444 עו פניו, נאלף עפ"ה קבלת ח', ה'. ויערך ואת, פי' ויערך פראת ואת
 חקת הערה לפי כעטור זס נעדרה. טענה, ללולא כדנר זמסנמס חותו כעפננת. טעורשה, טעלה
 שרפה. בזוק שבעה טעורה, יסרו נרות פ' חקת, חרות כ' אפרות טהרות טוקק זכנתים, ר' סנן
 טווי סור קרל כפ' פרה זס נה טענה זכנה, זכז פרות זכז ארעות זכז היות זכנה כטוסס
 זכנה טטוסס זכנה טחוסס זכנה כהנים, וזס יאמר לך חרס פסל הן, חסור לו טעה זכנה ככלל
 עב"ל, חן מרד וז קסז כי כהן רחבת כענל כנרה ה' כעמים ונכרף טעז וזכנה ה' ז' כדמיו
 לכל פרה לז כענל כנרה רן ה' כעמים וכן זכר כנרת חין הטנין ז' טכחן טהס זכ"כ לרף עיון,
 חסנכ ז' הכרות ז' לפרץ על ז' פרות חרושות זכז כעשות חלזוכה טעה טעה זכנה טעה עורל וזכז
 טעורל וזילך כדליתל זכז' פרה פ' ג' טענה כ'. חבאיה, ל' טחוסס. יעשה כרזן כהן, ע"פ סרן ג'
 דטס' פרה טענה ז'. ססעריו ארו: יצאו, ע"פ הטענה זס. עכור כורה שוחה, טפני הכזוקים כדליתל
 זס כענכ ז' סרר טעורל וזא שְׁחָה כן ככ' וכל' ל' זכנה ועכז. זח, הלית חרות, זכרות זל
 דקל, וכז עקיעל זס כענכ פ' חף כי חן הלכה כענת. ח"כ החיל. שער איתח (יחוקל ט' ט"ז),
 כזז זכר הזרוי זל ככ"ט וזלז ר"ק לט"ז י"ט, ז' ששע לכל עץ ארו זכז' פ"פ כענכ ז' זס
 כעס' פרה חרנל, הלן, נקוסס, טעמים כעכזים ננקיף הכזרים.

קרובות לפרשת פרה

היו פועלו קהלות יחד דמו פקועטער ניכט גענוגט, וקטערטו גלייך וכן לך העלה פגעפאנגען.
מיז זאת הקשה מאד בעיניהם. איך לשהר בית מעוניהם. שדור וקדוש האיר עיניהם. קדוש:

לחזי מחזיו אלעזר בירכי קליר.

אצילי עם עולי גולה. בחדש בוא קץ גאלה. עלוי בנות בית בגילה: לחזי זכרה וטלאכי
נגלה. ולהם אל בטחונה גלה. קץ זמן פרה ועגלה: ערד סול גזן עגלה. זאת עשות כחך
סגלה. לשהר טמאת סגרה וגלה: נמנו בנות בתי חצרים. על צחח סלע מכצרים. מפני טמאת
הזחם מאצרים: רגלו בם סלאות עברים. בתוכם נולדים ושם ברים. עד יגדלו כחם בגבורים:
בעת יפריחו כבעלי דברים. יגישו למו איתני שורים. מרפינים להחזיק ילדים גבורים: ידכיבו
על גבם הלתות. כאיש על הגלו כאתת. על הדר שלוח לאתות: רגל מלהציא חזן סדלתות.
בלי להאהל בטמאת מיתות. הקדוק טהרות שמור ברתות: בידם פוסות אבן למלאת. סים
קדושים בם לרתות. מי גדה לקצם להעלות: יעלו משם לבית עזרה. זכים משגיאות הוהר
זרה. להוציא רשן השמור לעזרה: קנקו החבוי שם בחסירה. טלא סאו אפר פרה. לתשע
מאות וששים לתפארה: יביאו איל מקרו במטרה. בראשו חבל ושום טהרה. לטהרת זרח
ברמים נטרה: לקחו מעפר אשר בכלי. וטהרו וקדשו הוד החלי. ספי דעת יז חבליל: ידעו
בז נצח נחילי. רחצו והוצו כל-קהלי. וחתלו חקש עצב מחלי: רגל קהיר עוד לאילי. וקה
שנייה עש וחילי. ונקדש יהוה ארני חילי:

סלוק.

מי ויבין לך תעלה קרשה פי אתה קדוש ישראל ומזשיע:

אין לשוחתם עצם נפלאותיה. אין להניד חקר דתותיה. אין להבין
הקף מבעלותיה. אין לפענח עמק פלאותיה. אין לעמוד על ספן מדותיה.
אין לתקור חקר חידותיה. אין להשמיע בלהתהלותיה. אין לגלות סוד
עדותיה: המפדשות סתומות. הגלויזות עלומות. המבארות תתומות.
המשגגות עצומות. החקיקות רשומות. החסרות מיתרות. האסירות
מתרות. השחורות צהורות. החשופות אסורות. הפרומות אצורות.
הבלולות עצורות. הקלות חמורות. מוציא מזלות יקרות. מתיר מאסורות
מתרות. נוהן ממשמאות טהורות: מן החלב. שמן הלב: ומן הדם. מחול
ויבד הדם: ומכשור בחלב. בחל החלב: מכלאי כגדים. תבלת בשדן:

אצילי עם, פיו זה יסור סלו ע"פ סרק ג' דמרה. בנות, לכנת את ט"פ. נח עגלה, כמי
למנהדון. סורה וגולה, ימיה ע"ט, כ"א. רגלו כמ, כחיו אמה נאים טענות. מרפינים, כחיים היו
דפסת ען על גמיהם ליש עליהם סילרים. על דרך שלוח, הוא מעין אחת לכני יחזלים ונקלחת נס
ש"ח (נחמיה ג', ע"ו) ונקלחת ג"כ גחון ע"פ חרנוס וברדתם אותו אל גיחון, ותחתון יתה לשלוח
(ע"א א' ל"ג). מי נדה לקצם, ככ"ו, "כפי נדה קנס". לחשע טמאת וששים, טיילות טלחים עד
זוכס טגלות ככל ענח חתק"ס זכס. יביאו איל וכו', ראה פיוח חוקיני כמרבי י"ט, כ"א. כמטרד, אהיה
נאסר לכך. שום, מקל. לטהרת זחח, ככ"ו גורס ל"פיר זחח. כרמים נטרה, ישרל ע"ה זיר א' ו'.
יין חבלילי, ככ"ו לתורה. נצוח נחילי, ל' למנלת אל הנחילות, ר"ל תקעו והרעו נחלילים וחזונות.
רגל סדיר, הוא עזרז סופר טהיר.

אין להבין חקא מפעלותיה, ככ"ו חזר נוסף עוד, "ישו לסדר אסר פיתחיה". והסרות
סיוחרות, כמה מראית כחורה זכרטה כאלו חסר כהן דבר, וכאעת כן מללות כלכות תלי תלים. סוציא
פזיזת יקרות, עכ"ה תוליו יקר טולל (דמיה ע"ו, י"ט). שאסן הלב, חולק דף ק"ט, כ' וחסה כמספסת
עס נד"ה נדה דס טהיר. טחול וכבר הרם, ככ"ו לא גרס חנת וכבר, וחק כמספסת נחולק ק"ט, כ' לא

מֵאִשֶׁת אַח. יבֹּם הָאִח: מֵאִשֶׁת אִישׁ. יִפֹּת הָאִר לְאִישׁ: מִטְּמֵאת גֵּרַת
אִשָּׁה. טְהַרַת בְּתוּלֵי אִשָּׁה: מִדְּהַר אִסּוּר. וּמֵאִסּוּר הַתֵּר. מִטְּמֵאת טְהוֹר.
וּמִטְּהוֹר טְמֵאת: בְּהִרְת מִמְעַט הַטְּמֵאת. פְּרָחָה בְּכָלוּ עוֹד בְּלִיתֵמֵאת: הַפֶּת
בְּבִית אִינוּ טְמֵאת. יָצָא מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ מִטְּמֵאת: שְׁעִיר יוֹם כַּפּוֹר מִכַּפֵּר עַל כָּל
טְמֵאת. וְכָל־מַעֲשֵׂי־קִוּוּ בְּגֵדִים מִטְּמֵאת: פָּרָה אֲדָמָה עוֹשִׂיהָ מִטְּמֵאתָה. וְהִיא
עוֹשִׂיהָ לְטַהֵר כָּל־טְמֵאתָה: וְאִפְרָה נַעֲשֶׂה אֵב הַטְּמֵאתָה. וְהִיא מִטְּהַרְת אֵבֵי
אֲבוֹת הַטְּמֵאתָה: בְּכֵן אֵין לְהִבִּין סוֹד תוֹרַתְךָ. וְלֹא זָקִיק אִמְרַתְךָ. וְלֹא צָרוּף
גִּזְרַתְךָ: בְּכֵן אֵין לְהַמִּיר וְלֹא לְהַתְּמִיר. אֵין לְהַרְרֵר וְלֹא לְתַרְרֵר: אֵין לִידַע
וְלֹא לִיבַע. עִמְקָה מִשְׁאוּל מַה תִּדַע. נַעֲוֵי מַעֲגַלְתֶּיךָ לֹא תִדַע: זוּ בְּאִמְרָה
זוּי בְּגוֹרָה. זוּ בְּאִסְיָפָה זוּו בְּחִשְׂיָפָה. זוּ בְּנִשְׂיָקָה זוּו בְּתִשְׂיָקָה. זוּ בְּכַבִּישָׁה
זוּו בְּהַפְרָשָׁה. זוּ בְּדַרְיָשָׁה זוּו בְּתַרְיָשָׁה: וְכָל־אִמְרָה הַחֲזוּק בָּהּ חֲקוּרָה.
אֵין לְהַרְרֵר וְלֹא־מַר עַל־כֶּסֶה נִתְחַקְקָה. שְׂקָךְ נִתְנָה בְּנִשְׂיָקָה: וְכָל־סִבִּים
לְמִבְּרֵן. וְכָל־הַמְשֻׁכִּיל יִבֵּן. חוּץ מִטְּעָמֵי פָּרָה שְׂאֵין לְהִבִּין. וְכָל־חֶכֶם לֵב
יִדַּל מִבֵּין. חֲפְצִיָּה אֵין לְהִבִּין: וּבִשְׁמֹת תַּעֲתָדָה הִיא נִקְוָה. לְכָל־קָרְבֵן שִׁי
לֹא שָׁה. שָׁהֵם זָקִרִים וְהִיא נִקְבָה. לְטַהֵר שְׂמֵצַת עֵגֶל תוֹעֵבָה: הֵם הַמְּקוֹרֵי
קְבוֹד בְּבִדְּפָרָה. וְסַרְרוּ כוּ בְּפָרָה. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר הִיא פָּרָה. וְתִהְיֶה לְעַם
בְּפָרָה: הֵם הָאֲדִימוּ כוּ פָּנִים. וְאֲדִמוּ עֵצִים מִפְּנִינִים. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר הִיא
אֲדַמַּת פָּנִים. וְכֵה צַח וְאֲדוּם יִשָּׂא פָּנִים: הֵם תְּרַטְרוּו הַיּוֹת צַג בְּתַמִּים.
וְכוּ חִיבֵי מַהֲזֹת תְּמִימִים. תָּבֵא אִפּוֹ תְּמִימַת תְּמִימִים. וְכֵה יִטְהַר תְּפָה
הַצּוֹר תְּמִים: הֵם שְׁחָדוּ לְסָקֵל גְּלִמּוּם. וְנַעֲנָשׁוּ כוּ הַיּוֹת בְּעַלִּי מוּם. תָּבֵא
אִפּוֹ אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם. לְהַדִּיחַ דְּמֵי יָסָה וְאֵין בָּהּ מוּם: הֵם זְמַמּוּ בְּעֵגֶל
לְמַעוֹל. וְיִזְבְּחוּ לוֹ וַיִּפְרְקוּ עַל. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיךָ עַל. וְתִגְתֵּן
עַל שְׂבָכָם כְּעַל: הֵם נִקְהָלוּ עֲבוּרוֹ אֶל־כֹּהֵן. וְאִנְּףָ בְּהַשְׂמֵד אִישׁ מִכֹּהֵן.
תָּבֵא אִפּוֹ וְתִגְתֵּן לְכֹהֵן. וַיִּכְפֹּר בָּהּ עוֹן כֹּהֵן: וְכִמּוּ בְּאִשׁ נִשְׂרָף. כֵּן בְּאִשׁ

גרשו לה. ברח סטעט וכו', ע"פ תנחומא פ' חוקת נבימקח תמן תנין נהרת כגרים. המצ בבית
וכו', ר"ל העובר נטעו אטו זהו ביתו של עובר אע"פ שנת ע"ט אטו זהו בית העובר איננה טעמה כל
עד המצ כלוע, אבל אם ילד העובר טן הבית ר"ל טעמי אטו חטבו הוא חי ע"ט טעמו הבית. וכמו
כעל כפיקתו וזמרתו כפ' תרע ח"ל וטעמה אצנת ימים, היא טעמה ואין הילד טעם זהו אטמר ר' אלעזר
הקליר הטת כבית טהור ילד טן הבית הוא טהור וכו' טעם טעם ע"ל. זו כנשיקה, ראה
חוספות ע"ז דף ל"ה. ידל סבת, יחלש עלהבין, טל' ידל כבוד (ישעיה י"ז, ד'). וכשטוח חעודה, מידו,
ה' שעות ים לה לפרה כטו אהעודה היא התורה ים לה ה' שעות, וה' שעות של פרה הן עגלה פרה
אלף אר נקף, וה' שעות של תורה כלאית שעות ויקרא וכו', וכן אטמר גם כפיוס חו על כל חיותו יטר
ליום נ' אל פסח, כבוד, כנה הקב"ה. האריוסו כו פנים, אטנדו לעגל ויקחו לו עד שהאריוסו טפיהס
כאריוסו. טח אדום, הקב"ה (זיר ה', י'). היות צג כחסיס, להיות טטיר לכפיהס נעקוס טעה התמיס.
ריות כעלי טוס, כלאיתו ככפיקתו כטעטו יראל חותו טעטה נטטו כלס זכיס וטטרעיס אט' ודלו טעה
לח טעס כ' פדע הוא וכתיב כטלרע ורזא יהיה פדע. איש טכחן, חובן (זכרים ט', כ'). נשרף טעגל.

תִּשְׁרֹף: וְכִמוּ סֶחֶן וְהִדִּיק עַד עֶפֶר. בֵּן תִּדִּיק וְתַעֲשֶׂה עֶפֶר: וְכִמוּ הַשֵּׁלֶךְ
 עֶפֶר אֲלֵהֶפְזִים. בֵּן יִשְׁלַךְ אֶפְרָה אֲלֵהֶפְזִים: וְכִמוּ נָפְלוּ בּוֹ שְׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי
 אִשׁ. בֵּן יִפְלוּ בָּהּ שְׁלֶשֶׁת מִיָּנִי קִשָּׁר: וְכִמוּ טַגַּף עִם טְהוֹר. בֵּן תִּטְמָא
 בְּמַצֵּעַ בְּלִטְהוֹר: וְכִמוּ טְהוֹר עִם בּוֹ גִּטְמָא. בֵּן תִּטְהַר אִישׁ אֲשֶׁר גִּטְמָא:
 וְכִמוּ פֶּזֶר פִּשְׁעוֹ לְכַלְהוֹר שְׁמֹר לְחַטָּאת. בֵּן תְּהִי לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי חַטָּאת:
 לְהִדִּיחַ דָּמִים. לְכַבֵּס בְּתָמִים. לְנָקוֹת סְנוּפִים. לְהִרְחִיץ צוּאִים. לְהַלְבִּין
 חֲטָאִים. לְסַהַר טְמָאִים. לְקַדֵּשׁ קְרוֹשִׁים. לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים. בְּעֵץ אֶרֶז
 לְעֲנוּפִים בְּאֶרֶז. בְּאֶזוּב, לְגִדְפָאִים בְּאֶזוּב. בְּשָׁנִי, לְשִׁפְתוֹתֶיהָ בְּשָׁנִי.
 בְּתוֹלַעַת, לְאֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת. לְכָל יִתְגָּאָה מִתְגָּאָה בְּאֶרֶז. וְשָׂאם לֹא יִפְדֶּה
 בְּאֶזוּב וְיִחַשֵׁב בְּתוֹלַעַת. לֹא יִסְהַר בְּאֶזוּב וּבְשָׁנִי תוֹלַעַת. וְאִם לֹא יִשְׁפֹּד
 לֵב בְּפִיָּם. לֹא יִסְהַר בְּזִרְיַקַת מָיִם: וְיִמָּה יִתְגָּאָה חֲצִיר יִבֵּשׁ. גִּבַּח אִשׁ
 אוֹכְלָה אִשׁ. וְיִמָּה יָעוּ צִיץ גָּאָה. גִּבַּח אֵל גָּאָה גָּאָה. וְהוּא רוֹקֵב שְׁחָקִים
 בְּגָאָה. גָּאָה עַל גָּאִים. מִתְגָּשָׂא עַל גִּשְׂאִים. וּמִתְגָּאָה בְּאֶרֶז עַל מִתְגָּאִים.
 וְעָנִי בְּאֶזוּב עַל גִּדְפָאִים. וְצָר בְּעוֹלָמוֹ חֲמִשָּׁה מִיָּנִי גָאִים. שׂוֹר בְּבִהֶמָה.
 אֶרֶז בְּדִידָה. גִּשְׁר בְּפַעוּפְפִים. אֶרֶז בְּעֵצִים. וְאָדָם בְּכָלָם. וּמְלֶךְ מִתְגָּאָה
 עַל בָּלָם. לְבִשׁ גָּאֵת מְכָלָם. חֲקָקָם בְּכֶסֶם שְׁבִיבֵי אִשׁ. אֲרַבְעָה בְכֶסֶם מְעֵלָה.
 וְאֶחָד בְּכֶסֶם מְסָה: כִּי כֶסֶם מְעֵלָה מְכֹן בְּגִנְדָּר בְּסִי מְסָה. וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ
 בְּמְעֵלָה יֵשׁ בְּמְסָה. בְּסָא מִלִּבְּסָא. הֵיכַל מִלִּבְּהֵיכַל. מְקַדֵּשׁ מִזֶּל מְקַדֵּשׁ.
 זְבִיל מִזֶּל זְבִיל. מְזִבְחָ מִזֶּל מְזִבְחָ. בְּגִיִּים מִזֶּל בְּגִיִּים. מְלֶאכִים מִזֶּל מְלֶאכִים.
 מְשֻׁרְתִים מִזֶּל מְשֻׁרְתִים. עֲבָדִים מִזֶּל עֲבָדִים. צְבָאוֹת מִזֶּל צְבָאוֹת. בְּרוּבִים
 מִזֶּל בְּרוּבִים. אֲלָפִים מִזֶּל אֲלָפִים. רְבֻבָת מִזֶּל רְבֻבָת. קְרוֹשִׁים מִזֶּל
 קְרוֹשִׁים. מְחֻנּוֹת מִזֶּל מְחֻנּוֹת. מְעַרְיָצִים מִזֶּל מְעַרְיָצִים. מְקַדְיָשִׁים מִזֶּל
 מְקַדְיָשִׁים. וְקִדְשָׁה לְקִדְשֵׁי מוֹשְׁלָשִׁים: כְּכַחוּב עַל יַד עֲבִיחָד וְקִרָא זֶה אֵל זֶה וְכוּ'.

שלושת מיני כשר, ר"ל עץ ארז ואזוב ושני תולעת. וכמו טהר עם, מיהו אשפר העגל היה טהור
 את העם וע"פ פירוש ר"ל פירוש מ"ה שגשה היה עסקה את ישראל טן מי אפר העגל וכל מי שהיה טהור
 את העגל בכל לבו היו שמתו נשמות אל וכו' ואכט לו היו הורגים אותו והנה ע"י זה היה העם פטור
 מכושעיו, ומראה זה גם דעת חז"ל בע"ז דף ט"ד ל"א בתוכוון אלא לטרוקן כסוות. ודע כי נב"י גורס
 „וכמו טהר עם טהור בו נטטא, כן תטהר איש אשר יטטא“. פירוש ששעו לכל דור, ע"פ
 פנהרדון ק"ג אין לך כל מורענות ומורענות שבה לעולם אין בה אחד טכ"ד נהכרע ליתרם של על האשון.
 לענושים, העגניהים את עלטם כענפי הארז. לשפוחיה כשני, ע"ה שר ד', ג'. לאל חיראי חולעת, ע"ה
 ישניה ט"א, י"ד. חמשה מיני גאים, חגיגה דף י"ג ע"ג ושמות רבה פ' כ"ג ומדרש חיות דף כ"ג ויש
 להגיה גם ע"פ הקליר כאן, ומלך, הקב"ה. ארבעה בכס מעלה, יחזקאל ח', י'. ואחד בכס סטה, ר"ל
 אחר, כי נב"מ נכנה טעמי ארוים. וכל אשר יש בסעלה, כל זאת ע"פ שטות רבה פ' ל"ג דף קכ"א.

יוצר לפרשת חחדש.

ט"ס א"ב

אות זה החודש. אצנת מכל לקדש. וכו' ישע לחודש: בחדר הובעים
אותה לקדש. ואתה אותם מקדש. אל גערץ בקדש: גאלתם עתה תחדש.
ישנאיק פתאם לחדש. וקלפה ירומם ויקדש: י' החודש הזה לכם. בכל
מושבתים. גחלה בכל קהלתכם. קדוש:

דרשתו מכל חדשים. והגחלתו לקדשים. היות בו מקדשים: הומנתו
לשלישים. לאפרתים מגלשים. למנות בו עד שלשים: וכו' תפיל קדשים.
והחמול על צאן קדשים. בבית קדש הקדשים: וקחן שבעת ברכים.
הגחלת למברכים. להשעם מיד מפרכים: חזן דלים ודכים. חמלת על
גמרכים. אשר אחרך משוכים: טוב טעם מארכים. ולתקן לב שופכים.
בראש ירח ממליכים: יקבעו עתה מקהלים. ביפי תאר מכלולים. ושם
תשמע פלולים: כבוד שמך מעלים. בשיר וכתחן מתפללים. בחשבון
ראש רגלים: לפניה ידו מסגלים. פלגועי רגלים. משוררים ומגללים:
מה גדלו מעשים. לעשה נפלאות ונסים. לכנים ארובים ועמוסים: גאלו
מיד פתרוסים. אשר אותם מעשים. והעמתו היות ששים: שונאיהם בים
דורסים. וקנת ראשימו רופסים. כי בגוחם היו חוסים: עולצי בשמחות
ישישו ברב העלחות. ויתמלשו מכל אנחות: פודה אלחי החחות. המעלה
בכל שבחות. יפה און לשחות: צורריהם יפיל בשחות. ונפשוהם תהיינה
שחות. בכל רע מוכחות: קדוש יקבץ עדרים. ויזכור ברית אפירים. אשר
לפניו היו בחרים: רעה בגים מבחרים. בכל רע ועברים. לפניו היות
משפירים: שקד עליהם בליל שפירים. וקטל למענם בכורים. והוציאם
בפרות מדררים: תפן באני ישנה. ותצילנה מעדינה. בראשון לחודש
השנה. קדוש: הכל יחד.

א ו פ ו

בבדו משפחים בקלהעולם. והוא מעין כל געלם. ובאי בפתחי
אולם. והכל ירומקוהו באופנים לעולם: החיות.

זה החודש חדש ניסן. לאסרחים מנלשים, מלאתי נקונטרים ין שפירם על גלשו טור גלעד
(ד' ד') ח' ג' גלשו, סברו טור גלעד אותם טנהעי העמים טכל העום זשסס הם טנאים עום
חאים וטנורים טכל, והביטן ר' אלעזר הקליר טוכיח זיט אפרתים טונלזים טינורה טנורים
טכל, וח' י' לטננו ריח גטנורחען חטר טרעטון. עד טלושים, ניסן טטיד טלח הוא טל טלזים חס.
טפריכים, טטטיים טטננו טיחול טמך. טטגלים, חכיים. טחרוטים, טלרים. טעשים, טיני טותם.
והטטור, טוחחח. טנורם, טינורם. חו חוסים יחול. אכרים, חטות. והוציאם, חוליו חו טחול לחדר
ולחיות. באני ישנה, כטי ליחול טש' טד ה' כ'.

זולת וקרובות לפרשת חדש

ט"ס א"ב

זולת.

יאל עשה נפלאות. בעבורם עשית נוראות. גלית פרבתי צבאות.
 דגלמי להציא מהלאות. הם בנשרים נשואות. ומשארותם נושאות.
 זכר טוב מלאות. חסד בעיניהם חאאות: טוב בנים כללם. יודע פרי
 מעללם. קל הדרך: גהלם. לפני כל התלילם. מלא כל משאלם. נואמי
 רעתם הפילם. שבע מן האכילם. על בלאם עלם: פצו פה בשירה. צדקו
 לאיום ונורא. קול תודה וזמרה. רגנו לשורה. שם הנקבד והנורא.
 שכחו להעיר במורא. תקפו בלם להתארה. תנות קרעית ים סוף ומבת
 בכורים להתגבירה: עורח אכוחיט וכו'.

קרובות. האין חורר התפלה עד מלך עוזר ומושיע וסגן, והי"כ מתחיל כאן.
 י"ו. מסודר וקמים גבונים. ומלמד דעת מבינים. אשתתה
 פי בשיר ורגנים. להודות ולהלל פני שזכן סעונים:

אתית עת הודים בגעה. באחת ועשר פוט נגעה. גישת צקון מכפל
 בפגעה. דלג פעם חאת רגעה: השגים עפר מהדרך ארבות. וחיל ארך
 בתכם תערובות. זמן קפץ עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: טש
 וידא ועדן שנה. יקץ בלישן וער כמשנה. י' ככף ודפק בפתחי ישינה.
 לחפשה בראשון לחדשי השנה:

לי עוד התגנון. בפסוק ונגון. י' בגונגד לבגון. בקמנת ינון: קרוך
 אתה יי קען אכדהם: אתה גבור עד להחיות נחיים.

מרימי על עגלה להלאות. מכאב הגתה להראות אות. נאקה החישה
 קץ הפלאות. נחצו למאתים (ועשר) ארבע מאות: שיה המסבד לעקר צד.
 סים זכרו בפקר נצור. עמוסים באתיו לעת בצור. עדימו לשי יהי עצור:
 פלא עשות נגד אבות. פץ מכעשר לאסרו בעבות. י' צלחת ירדן פו
 להתזות. צפית שיה לבית אבות:

טוב, הקב"ה החלילם, הנחיהם. שכחו לחעיר במורא, נכ"י גורם שכחו ישינה. תנות קרעית
 וכו', נכ"י גורם תנות קרעית וסכה להגבירה.

בערה, כאלו תגיעה. כאחת ועשר, ב' טבות וחאת מהן היא טבות נכרות חסבה כנגד כולן. פוט,
 מלרים, כי שוט חת מלרים (מלחית י', ו'). צקון מכפל, תשלת האבות ישי טערת מכילה. דלי פעם, דלג
 ציטל כן הוא בכל ב"י דני, והפירוש, כענין פעם זהו ק"ג שנה דלג הקב"ה על הגזרה של ד' טלות
 שנה והחפירם על ר"י שנה, ונקצו כל' דלג טכ"ה על הדאים (זר כ', ח') ובתרגומו. עושר, הקב"ה
 עז"ה זיר כ', ט'. ארך, חרובה ורפואה. בחבם תערובות, מל' מתבטסת נדטיך (יחזקאל ט"ז, ו') חז
 דדא חז"ל על תערובות דם פסח ומילה אשר נכותם גאלו. והנה כמו שנאמר טן כלל קדיל טז,
 כן נכנה טן כספ' לבנון, כה"ט. ינון, העשית. עגלה, ידאל (הזע י', י"א). מסבב רגזרה, ל' תה,
 ל"ל כבאז שיה להם דבת לטעה לבחלות חות ולהוליסם. נחצו, נחצו ונתקלרו. סים, הכספ' בצור,
 לרה. לשי יהי עצור. ר"ל שחצו קרען זה קודם לאתם טעלרים. צלחת ירדן נקיעת הירדן אשתה נס

לך עוד נקשׁיבָהּ. מִמַּעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה נִשְׁאַבָּהּ. י' שִׁשׁוֹן יִשְׁעָךָ הַשִּׁיבָהּ.
וּבְתַחֲתֵי גִשְׁמֵם גִּחְשָׁקָהּ: בְּרֹדֶף אֶתָּה יי' מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

קִיַּחַת עֲלִית עֶקֶד. הִיא נִצְבָּה בְּפֶקֶד. תִּיַּיֶכֶת בְּתַרֵּי שְׁקֵד. רִשְׁפֵי לֹד
לְעֶד: הַחֹשׁ יִשְׁנִים בְּעֶרְב. דָּם תְּבוּסָה בְּעֶרְב. קֶזֶן חֹשׁ וְקָרַב. לְעוֹרֵר
בְּתַנּוּן קָרַב: שָׁמַע מִבְּסַת פְּסָחִים. אֲשֶׁר כִּפְסוּ פְּסָחִים. הִיא צְמַתָּה בְּסִלְחָחִים.
לְהַצִּיָּתָם בְּקוֹצִים בְּסִחָחִים: תְּרָפִים בְּרֵי לְמַעַט. מְגוּיֵי מְתֵי מְעַט. י' תִּקְרָה
הַדָּרַת מְלֹךְ מִלְּהַמְעַט. הַרְשֵׁם לְהַפְּנֵת בְּוָאֵם יִמְעַט:

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם לְשִׁמּוֹר. בְּסִבְבָּם אֲכַוְפִי הַר מֹר.
י' וְאַתֶּם אַל יִגְמֹר. שְׁלֹשָׁת אֹתוֹרָה בּו לְשִׁמּוֹר:
הַדָּשׁ וְהַחֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ. לְאֹרֶת וּלְמִסְפַּת קֹדֶשׁוֹ.
י' יְדִידֵי עִם קֹדֶשׁוֹ. הַיְשׁוּעָה לֹא יִמִּינוּ הַרְדַּע קֹדֶשׁוֹ:
הַדָּם אֲשֶׁר כָּעַר וְהוֹדֶשׁ. בְּהַיּוֹם הַזֶּה יִחַדֶּשׁ בְּגָדָשׁ.
י' וְנֹזְבִיל שֵׁי בְקֹדֶשׁ. בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ:
יִמְלֹךְ יי' לְעוֹלָם אֲרֻכָּךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַגְּלִילָה:
וְאַתָּה קֹדֶשׁ יִשָּׁב תְּהִלָּתֵךְ יִשְׂרָאֵל אַל נָא:

רַבּוֹת עֲשִׂית וְחֻשְׁבָּת וְסִפְרָת. מִפְּעֻלֹתֶיךָ פְּעוֹל בְּסִבְבָּר סִפְרָת. לְאֹתָת
וּלְמַעֲרִים חָבְלוּ שְׁפָרָת. לְתַקִּיפּוֹת וּמַחְזוֹרוֹת קִצּוּ צְפָרָת. לְאֵלְפִים וְאַרְבַּע
כִּמְאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה וְקָמָו בְּאַרְת. וּבְתַשְׁע כִּמְאוֹת עֶבְרִים עֲרִיו עֲבָרָת.
וְהַיּוֹם הַזֶּה לְעַם אֲשֶׁר בְּתַרְת. לָכֵן עַל כָּל־חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ הַגְּבָרָת. סִפְרוּ
בְּקָרְבָּהּ. קָצָפוּ וְקָרְתָּ. גִּזְלוּ בְּקָרְתָּ. פָּלְאוּ בְּקָרְתָּ. מִעֲזָה יִקְרְתָּ. וְסוּ
יִקְרְתָּ וְהַתְּיַקְרְתָּ.

חֵי וְקִיָּם נִרְמָה וְקָרוֹם וְקָחוּשׁ:

הַיּוֹם נִיז' נִינִן (יְבוֹשֶׁע ד' י"ט). קָדַח עֲלִיחַ עֶקֶד, עֲקָדָה יִחָק. הַיַּחַת בְּתַרֵּי שְׁקֵד, נִכְרִית בֵּין סִמְרִים
חֹשׁ בְּתַר עַם אֲכַרְסָה אֹת הַתַּרְסִים נַחֲוֹן. לְדוֹ, מַלְרִים וּבֵן כְּסִלְחָחִים (בְּרַעֲזִית י', י"ג). כְּסוּ פְּסוּחִים, ל'
תְּכַסּוּ עַל הַכָּה (זְמוֹת י"ב, ד'). תְּרַפִּים, חֲלִיבֵי מַלְרִים זֶה־עַנְדוּ אֹת הַכָּה. בְּוָאֵם יִסְעַט, זְמוֹת י"ב, ד'.
אֲכַוְפִי הַר מֹר, הַר הַמְּצוּרָה, וּבְנֵי לְנֵה"ט אֲשֶׁר יִסֹּם עַם סְנֵה־רִין בְּדוֹל. שְׁלֹשָׁת אֹתוֹת, כְּמַלְאֲכַי חוֹל'
בְּסִנְהֵרִין י"א, עַל ג' דְּרָסִים טַעֲבָרִין אֹת הַכָּה, עַל הַכְּנִיב וְעַל פִּיחַת הַכִּילִין וְעַל הַתְּקוּפָה. הַדָּם אֲשֶׁר
פָּרַי וְהוֹדֶשׁ, כְּרֹחַם הַזֶּה וְכו' כֵּן הִיחַ כְּרֹחַס הַכְּסוּכָה. בְּרַשׁ, בְּלַטּוֹתוֹ.
כְּסוּרָה, בְּלִנְנָה. צְפָרָת, מַלְרֵם. לְאֵלְפִים וְאַרְבַּע כִּמְאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה, כִּיחַ זְמַת יִלְחַח מַלְרִים.
וּבַחֹשֶׁע סִמְחַ עֲבֹרִים, כַּתְּחִיבֵי הַמַּחְזוֹרִים עַל ג' חֲלָפִים וְתַמִּי"ח זְכַת תַּעֲלָא קִבִּי"ח מַחְזוֹרִים וְכו' זְכַת וְכֵהֵם
ט' מִלּוֹת וְלֹחַת עֲבֹרִים, קִבִּי"ח מַחְזוֹרִים כֶּס 896 עֲבֹרִים, יַעֲדוּ פ'ו זְכַת י"ז כֶּסֶן ה' עֲבֹרִים, וְהַמִּיּוֹסֵן
זְכַת כִּמְעַ מִלּוֹת נִקְפָּה כֶּן טַעַל. טַעַל הַקְּרָתָה, גַּמְי כְּמִלְקוֹן נִינִין.

קריכות לפרשת החדש

חזני החזנים אלעזר בירכי קליר.

אָבִי כְּלִחוּוָהּ. חל בו בַּמְחֻוָהּ. כְּנֹאמְרֵי לֹא חוּוָהּ. תְּכַנְיַת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:
 לְהִבְיִן קָצֵב מִלְּדָתוֹ. מִתְחַלְתּוֹ. וְאַרְךְ מְלֹאָתוֹ. עַד תְּכַלִּיתוּ: עֲמַתּוֹ לְהִרְאֹהוּ.
 וְלֹא הִכִּיר מִרְאֵהוּ. עַד בְּאַצְבַּע הַרְאֵהוּ. אִזּוּ בֵּן וְרֵאָהוּ: וְזָר לְשַׁעוֹת שֵׁשׁ.
 תֵּאָרֶז לְהִתְאַשֵּׁשׁ. פְּחוֹת מֵשֵׁשׁ. כְּלֵעִין יַעֲשֶׂשׁ: רֹאֲיוֹ לְבַקֵּר. עֲדָיו לְחַקֵּר.
 מֵאֲמִירוֹ לְיִקָּר. מִמִּירוֹ לְעָקָר: כְּמִרְדּוֹ רֹז שֶׁעַר. עֲבִיו אֵד לְשַׁעַר. עַד
 שְׂטִיפַת שֶׁעַר. יִקְבְּלוּ יִשְׁבִּי שֶׁעַר: יִדְעוּ תְּכֻנָּה. לְחֻוֹת לְאִם נְכוּנָה. לְהוֹרוֹת
 לְיַדְעֵי בִּינָה. עֶרְךְ לְבָנָה: תְּלִים לְיִשָּׁב. זְמָנִים לְחֻשָּׁב. בְּעִבּוֹר אֵד לְיִשָּׁב.
 וְסוֹד מִה לְהִקְשִׁיב: בְּפָנָיו צַנּוּ אֵילֵי קֹדֶשׁ. לְהַעֲדֵי עֲדוֹת חֹדֶשׁ. וְאֵל נִתְעַפֵּף
 בְּקֹדֶשׁ. כְּמִקְדָּשֵׁי חֹדֶשׁ: יִהְיֶה בְּדָקָם לְעִינוֹ. וְעֲדוֹתָם דְּקָדֵק בְּמַעֲנוֹ. וְהַכֵּל
 צֻחָה בְּמַעֲנוֹ. מִקְדָּשׁ הַחֹדֶשׁ בְּנִמְנוֹ: קֶזֶץ מִלְּדוֹ חָל לְהִקְצוֹת. בְּיוֹם רִבְעֵי
 בְּחֻצוֹת. וְעַד שְׁלֹשִׁים מְרוּצוֹת. לֹא גָבַר בְּחֻצוֹת: לָאָה צִיר וְפִסְדוֹ. וְתָר מַעַת
 לְעַת כְּפֹר אֶחָד. וְצוּר פֶּזֶץ לֹא וְיַחַד. מְעַרְבֵי עַד עָרְבֵי מַעַת אֶחָד: לְחֻדוֹת תְּרַם
 וְסִהַר בּוֹ בְּיוֹם חֲשַׁבּוֹן מַצָּה. וְכַתְּחִלַּת בְּרִיאָתָם בְּחֻלּוֹן אֶחָד נִמְצְאוּ. יַרְעִים
 בְּנִתָן לְמוֹ מִסְפֵּרֵת אֲמַצְוֵי. לְחֻשָּׁב לְעַבְרֵי וְלִקְדָּשׁ סְפוּרוֹת בְּמַעֲצָא:

י' אֵל נָא. לְעוֹלָם תְּעַרְץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ:
 וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלֹךְ. טָרָה מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. בִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מְלִכֵי
 הַמְּלָכִים. מְלִכֵי־נַצְחָה. נִרְאֵהוּ שִׁיחָה. סְפָרוֹ עֲזוֹ. סְפָרוֹהוּ עֲבָאֵיו.
 קֹדְשֵׁהוּ רֹז מְמַהֵר. רֵן שִׁיר וְשִׁבְחָה. תִּקְרָה תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

י"ז רֵאשׁוֹן הוּא לְבָב. לְפָסַח עֲלֵיכֶם. לְהִתְקַדָּשׁ בְּתוֹכְכֶם. קָדוֹשׁ:
 י"ח לְבָב הוּא רֵאשׁוֹן. גְּצִירֵי בְּאִישׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לְאֵל אֲתֵרוֹן וְרֵאשׁוֹן. קָדוֹשׁ:

ע"ס א"ב
 אָדוֹן מְקַדָּם תְּכַנְיַת רֵאשׁוֹן. בִּינָה לֹא גַל בְּסִפְרֵי הַתְּלֻחוֹת רֵאשׁוֹן. גְּלֵחָה
 תְּהִלָּה לְבָב לְדָרוֹשׁ: דָּרוֹשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִּיהַ וְאִישׁוֹן. הַפְּלֵא מְכַלְעִים וְלִשׁוֹן.

אביו כל חזרה, עשה רבינו. חל בו, חלה את פני ה' להודות דרכי מולדו הלכנה, ויסודו
 בעבילתו פ' החדש הזה, ר' עקיבא חומר זה אחד שג' דברים שנתקשה עשה בהן והאלהה הקב"ה לעשה
 כולן באלכנה ובשמות רבה כוף פ' ט' זה אחד שג' דברים שאלהה הקב"ה לעשה באלכנה לפי שהיה
 מתקשה בהן וגו' ע"ג, חשנם במנחות כ"ט חיתה כשיטת הזכילתו תנא דבי ר' יסמעאל שלש דברים היו
 קשין לו לעשה עד שהאלהה לו הקב"ה באלכנה ואלו הן מנוחה ורחש חדש וארלים וכו' ואלה התוספות שם
 גם בחולק ט"ז ד"ה את החיה. לשעור שש, חתר המולד. לרהתאשש, להתחוק. יעשה, ל' חקן כמו
 עשה טבע עיני (תהלים ו', ח'). אילי קדש, המלאכים. קץ מולדו, אל חותו חדש ניסן אל ימילת
 טורים. להקצות, ל' קצה ותבלית. וחר, חשכ כלבו חס לא יהיה לטוב טן חזות אל יס ד' שט היה מולד
 הלכנה עד חזות יוס ה' יוס אחד. מרוצות, שנות. ויחד טל' ויחד יתרו, ר"ל היה עשה בחזרה כאשר
 חטר לו הכור מעמד עד ערב וכו'. מצו, כלו חשכונם, ר"ל מולד החמה ואלד הלכנה היו שמיים טוב טעם
 אחד. בחלוץ יארה, במול אחד במול שמי. רעים, יאחל. וי"ט על עשה ולהקן. כשישון, כשיסן נת עין.
 חכנו, חכן את חדש ניסן. בינו, ככנו. בספר תולדות ראש, בספר מלזית. ניה ואישון, יוס

ולא המסר לאדם הראשון: זמן עדנה בו בשורה. חנוט לקצו עקוד
 למסרה. טפיה ככן בו בשור בשורה: ירח אשר לא פענח לראשונים.
 כמים לצפון חדשים וגם ישנים. לראש השם לארבעה ראשי שנים:
 מעדים מזמן לגדלים. נועדים בו עינימו צירי רגלים. ספור הוא
 למלכים ולרגלים: עבוד מעברים לשמרו כמזערו. פרח ואביב תקופה כם
 לערו. ציץ שלשתם יצרפו לפערו: קדש בראשו ושללשו וחציו ורבו
 לשמר. לקדש לקחת להנג לקצור יגמור. רשם בכל-דוד שמור הוא לרכב
 על תמור: שמירת שלישו בירחן עמדה. שלהבת חציו שאון פל
 השמידה. תשועת קצירו ימיני העמידה:

י' ובכן לך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומשיע:

סלוק.

הוא גקרא ראש וראשון. ונאמו גקרא ראש וראשון. ומזערו גקרא
 ראש וראשון. ואחיו גקרא ראש וראשון. ונחליו גקרא ראש וראשון.
 ואיכם גקרא ראש וראשון. ואודהכם גקרא ראש וראשון. וגאלם גקרא
 ראש וראשון: הגה העת יבא בראש וראשון. בקץ אשר הוא ראש וראשון.
 לעבוד בראש וראשון. לכוונן נכון בראש וראשון. ואתו נוצר ברח ראש
 וראשון. לקעקע שרדי ארמת ראש וראשון. לעורר צורים התצובים
 בראש וראשון. לפעול חדשות בראש וראשון. לרצות החדש תשורת
 ראש וראשון. להוביל בו שני לראש וראשון: ועוד בלתיזכרו ראשונים. כי
 יחדשו חדשים וגם ישנים. פלאים מפלאים משנים. ויקצו כל-ישנים.

ולילה. ולא המסר לאדם הראשון. פי' סוד ובהקפה חזר לפיה יכל מימן נעת זיום ולילה זיום לא נעמר
 לאדמה, יוכל סוד העבר וחיי הנסתר מן כן פירש רבנו עזרא, בשורה, נתגלה זרה. לצפון חדשים
 וגם ישנים, לשבות בו נסים חדשים וגם ישנים. לרגלים, לישאל, ע"כ חיופה כנדגלות (זר ו' י').
 עינימו, פי' העדה בס הפנהדיון. צירי רגלים, לדחוק את המלחים הזלמים לחזות סלוד הכלבה.
 לסלבים ולרגלים (ראש ר"ס). קדש בראשו, ר"ח. ושלשו, נעזר לדש שלקחו את זה לפסח. וחציו,
 שחיל חג הפסח. ורבו, הבאת העמק נס'ו בו ושמירת אור ימי החג. לקדש, הוא הפירוש אל הקודש
 לו. לרכב על חסור, לשמית (וכריה ע' ס'). בירחן עמדה, שנתקע להם הירחן מ' מימן (יבוע ד'
 י"ט). שאון פול, לגיזי פחדית אבות נס'ו כים ע"פ הקבלה. ימיני, מדכי אש על ידו נמלה הסן
 נס'ו מימן.

הוא גקרא ראש וכו' בולו טמאר בילקום פ' תולדות פסוק ואלא הלאשון חרשני נוכות חלאון
 שני עלה לכס חלאון וכו' ותעמת רכב ק' פ'ו חלאון הוא לכס, כביכול הקב"ה נקדח חלאון וכו'.
 ונחליו גקרא ראש וראשון חויהם גקרא ראש וראשון, כל זה חיינו ככ"י. לעבור בראש וראשון
 ע"כ ויעבר טלכס לפיהם וכו' נחלס (פיכה כ' יג'). נסון, נה"ם (אעיה כ' ב'). חאור נוצר ברח
 ראש וראשון פי' עם הקב"ה יחז עזית חזר נולד נחלס נחלס נחלס חמדה וחת חלבים מרחה,
 וכו' חחו אל עמי. צורים, חכמת. לרצות החדש וכו', אג' חלאון נחלד לחדש תקח וכו' (יחזקאל ע"ב,

סלוק לפרשת החדש

מְהַלְלִים וּמְשַׁבְּרִים שִׁירִים מְשִׁירִים מְשַׁנְּנִים: וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חַי יְיָ אֲשֶׁר
הֵעֲלָה בְּנִבְיָא. כִּי אִם חַי יְיָ אֲשֶׁר הֵעֲלָה וְאֲשֶׁר הִבְיָא. וְאֵין אֵל יִשְׁאָג
כְּלִבְיָא. לְעֶרְוֵךְ קִרְבִּי. חֲדָשׁוֹת לְהִבְיָא. בְּיַד אִישׁ נְבִיָא. מִשְׁבֶּט לְוִי.
לְהַשִּׁיב לְבָבִי. לְחֲדָשׁ קִרְבִּי: וְצִמְיָח צִמְח נְקוּב שְׁבָעָה. וְאִתּוּ יְהוּ רִזְעִים
שְׁבָעָה. וְיַחְדָּשׁוּ לְאִם דְּבָרִים שְׁבָעָה. וְיִתְכַפֶּה מִהֶם שְׁבָעִים שְׁבָעָה: וְיִשׁוּב
וְיִגְדֵּה לְעַם קְדוּשִׁים. אֲשֶׁר עִמּוֹ יְהוּ מְקַדְּשִׁים. וְלֹא לְעֶדְרֵי צֶאֱן קְדוּשִׁים.
עַד קִץ שְׁשָׁה חֲדָשִׁים. עַד כִּי רֵאשׁוֹן לְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים. וְאֵין יִרְאָה לְעֶדְת
קְדוּשִׁים. הַנְּשֹׂאֲרִים מֵעַל קְדוּשִׁים. וְיִרְאָה לָמוֹ אוֹתוֹת חֲדָשִׁים. לְחֲדָשׁ
שְׁמִיִם הַחֲדָשִׁים. לְמִשְׁחָה קְדָשׁ קְדוּשִׁים. לְפִתְחֵי דְלָת לְקְדוּשִׁים. בְּשִׁבְתוֹת
וּבְחֲדָשִׁים: וְאֵין יְצוּהָ חֲדָשׁ עֲבֹדֵת חֲדָשׁ. מַה לְהַעֲלוֹת בְּרֵאשׁ כְּלִחְדָּשׁ.
וְעֹבֵדֵת רֵאשׁוֹן כְּלִחְדָּשׁ. הִיא תִקְדָּים תִּחְלָה לְכִלְחָדָשׁ. כִּי כְמוֹ הָיָה
רֵאשׁ לְכִלְחָדָשׁ. כֵּן יִהְיֶה רֵאשׁ לְכִלְחָדָשׁ: וְתַעֲשֶׂה כִּי חֲדָשָׁה. לְבִרְאֵת
אֶרֶץ חֲדָשָׁה. לְהַגְתֵּן דַּת חֲדָשָׁה. לְכַרְזוֹת בְּרִית חֲדָשָׁה. לְהַבְרָאוֹת בְּרִיָּאָה
חֲדָשָׁה. לְהִתְחַדָּשׁ רִיחַ חֲדָשָׁה. לְהוֹכִיל בּוֹ שֵׁי מִנְחָה חֲדָשָׁה: וְחִמְיָה וּלְבָרַח
תִּתְחַדָּשׁ. וְאוֹרִם שְׁבָעֵתִים יְחֲדָשׁ. שְׁתִּים בְּשָׁנָה יִתְחַדָּשׁ. וְיִצְמָצֵם שְׁכִינְתּוֹ
בְּתוֹךְ שַׁעַר הַחֲדָשׁ. וְיִקְרָא לוֹ שֵׁם חֲדָשׁ. כְּשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם הַמְקַדָּשׁ. וְיִגְתֵּן
לְעַם לֵב חֲדָשׁ. לְשׁוֹרֵר בְּפִיהֶם שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁיר מְפָאָר וּמְחַדָּשׁ. עַל כָּל
שִׁיר מְהַלְּלָ וּמְקַדָּשׁ: כִּי שִׁירֵי אֶרְאֵלִים. אֲשֶׁר שָׁרָה וְתִשְׁפָּחוֹת מְהַלְּלִים.
לְפָנֵי שִׁיר זֶה לֹא חָלִים: וְנִצְחָה אֵלִים. אֲשֶׁר קוֹל הַמְּלָאָה צוֹהֲלִים. לְפָנֵי שִׁיר

(י"ח). ולא יאסרו עוד חי ה', ל' ימיה כ"ג, ז'. לערוך קרבי, ל' מלחמה, כמו הטלמד ידי לקרב
(תהלים קמ"ד). איש נביא, אליה הכניח והוא מצטט לוי, כמו אמרו חז"ל פינחס הוא אליה (ילקוט
רח"ט פ' פינחס). לחדש קרבי, ל' קרב וכי' טעמים. ויצמיח צמח נקוב שבעה, העניית י' לו ז' שעות,
יוון, למח, פלח, יוען, אל גבור, חכי עד, שר שלום, כדליתח כ"ב טענה תורה. רעיים שבעה,
חם את מתועלת חכמה יעקב טע' דוד, כדליתח נט"ט טובה נ"ב, ל'. ומה למעלה דף 652. דברים
שבעה, חרון ואל של מעלה וזכירה הוח הקדש ואורים ותמים ומורה וטען המעשה. ככה ל' החלוח
מאשרי בעדנר רבה פ' ט"ו ומדע חיות דף ל"ח תטרם נכלי יומא כ"א, נ' וירושלמי טענות פרק
נ' הלכה א' וקוליס פרק ה' טענה א'. ויחכמה טרם שבתים שבעה, חלה רש"י בסוף דניאל.
ולא לעדרי צמח וכו', ר"ל לקדושי עם יתגלה כרחק חזק תשרי, חכל לשאל העם לא יתגלה עד כי עבר
עוד ו' חדשים דהיינו כרחק חזק ניסן. הגשורים מעול קדשים, נ"ח, "חזק מאלהם פרחים".
לרגתן דח חרשה חלה נאורח למעלה דף 244. לכרוח בריח חרשה, ע"פ הושע נ', כ'.
שבעתים יחדש, ע"פ ימיה ל', כ"ו. כשם העיר סיום הקדוש, פירוש, אם הזער יהיה כס
העיר סיום ההוא, אם מקודש, ר"ל שם יהיה, ה' טענה" כטענה בסוף יחזקאל. לב חרש, יחזקאל
ל"ו, כ"ו. על כל שיר מהלל וספרש, גם על שיר המלחכים, וע"פ מרדכי תהלים מספר
ל"ג המלחכים טרננון וכן הוא חומר הללוה כל מלחכיו, וע"פ מהכל טרננון לפכו, רטון אל
כדיקוס ואל ישרים נאה וכן הכל ש"י וכו'. אראלים, עתה מוכיז י' שעות של כחות המלחכים והם,
חלולים חלים נלגלים כרונים חופנים גדודים עדין קדוסינ אנאנים ארשים. והנה גם הרענ"ס נט'
נ' טעלכות יקודי התורה וכמאמר היחוד שלו מונה י' שעות למלחכים אך חזין טעכיות עם שעות
הקלדי. חלים, מחלילים. תצוח אלים, חלה תרגום תהלים כ"ט, א'. קול המלה, יחזקאל א', כ"ד.

זֶה לֹא מְמַלְלִים: וְהִקְדָּה גְּלִילִים. אֲשֶׁר אִם־הִרְשׁוּ כָּל־גּוֹלְלִים. לִפְנֵי שִׁיר
 זֶה לֹא כוֹלְלִים: וְאֵימַת בְּרוּכִים. אֲשֶׁר הֵם צָגִים כְּמוֹ רוּכִים. לִפְנֵי שִׁיר
 זֶה לֹא מְרַבִּים: וְהִדְרַת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר הֵם מְרַבְּעֵי פָנִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה
 לֹא סוֹפְנִים: וְהַמּוֹן גְּרוּדִים. אֲשֶׁר הֵם הוֹד אֶל מַגִּידִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא
 גְּאֹנְדִים: וְסוּד עִירִין. אֲשֶׁר כְּעֵין קָלָל בּוֹעֲרִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְפַאֲרִים:
 וְרָגַשׁ קְדִישִׁין. אֲשֶׁר לְבַקְרִים מִתְחַדְּשִׁים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְקַדְּשִׁים:
 וְנִהַם שְׁנֵאֲנִים. אֲשֶׁר טַעַמָם לֹא מְשַׁנֵּים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְשַׁנְּנִים: וּפְחָד
 שְׂרָפִים. אֲשֶׁר בְּרַגַע כָּל שׁוֹרְפִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא רִפְסִים: כִּי כָּל־מַחְנֹת
 מְשַׁרְתִּים קְדוּשִׁים. מְשַׁרְתִּיו יְהוֹ מְקַדְּשִׁים. וְגַם הַמּוֹן צָבָא מְלֹאכִים.
 מְנַעֲמִיו יְהוֹ מְמַלְיָהִים: וּמְרוּצוֹת חֵיל זָקִים. כַּחַם יְהוֹ מַחְזִיקִים. וְזִיו מְשַׁלַּח
 בְּרָקִים. פְּגִיָּהֵם יְהוֹ מְקַרִּיקִים. וְחֻצָּה לְכֹז הוֹיִם. מִתְעַלְסִים בְּאֲהָבִים: וְעַד
 מְחַצְּתִים לֹא בְּאִים. בְּאִשָּׁם גְּלֹהָבִים. וּבְנַחֲלָתָם נְכוּיִם. וּבְפִאֲרָם הֵם
 נְאֻלָּמִים: וְעַת כִּי יִתְחִילוּ יְחִישׁוּ. וְעַת כִּי יִתְקִילוּ יְחִילוּ. וְעַת כִּי יִגְמְרוּ
 יַעֲרִיצוּ. וְעַת כִּי יִחַשׁוּ יִקְדִישׁוּ. וְעַת כִּי יִשְׁתַּקּוּ יִשְׁלִשׁוּ קְדֻשָּׁה מְשַׁלְשֵׁת:

י"א. בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: י"ב קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: י"ג. או בקול רעש גדול אריר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת
 שרפים לעמתם ברוך יאמרו: י"ד. ברוך כבוד יי טמקומו: י"ה. טמקומוך מלכנו תופיע ותמלוך
 עלינו. כי מחכים אנחנו לך: ט"ו. תמלוך בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בשירי עוק על ידי דוד משיח צדקך: י"ז. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 י"ח. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך אלהינו טפינו לא ימוש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 ישמח משה י"ג.

ורבה, הרעצה וכן נזכרה רתני דף ס"ג קול תרנוכות חוס (לפי גרסת הערך) שפירשו קול המולת
 החמה. ונכ"ח ורנן. אם ירשיי אם יומן להם רעות. כל גוללים, כל גלגלים. כוללים, טעמיים.
 או זהו ל' כליל ותפלת. רובים, כשרים. לא סופנים, ל' תשיטת וכבוד, על' והייתי ספון נפניו
 (עמית רבה דף קל"ז) טון חשיב טון ספין (ט"ק דף כ"ח) יש תורה וחינו סופנה (ירחלמי סנהדרין
 פ' י"א הלכ' א') דיומנמח יסנה טון חשם סוכנה (ספדי ואתחנן פסוק והיו הדברים האלה). קלל,
 כחזק קלל (דניאל י', ו'). לבקרים טחורשים, נכ"ר כ' ע"ח וחיכה רבה דף ע"ז גם נחגינה דף
 י"ד נבל יום טרז הקב"ה כח של מלאכים חדשים וחוטרים שיהי חדשה והולכים להם שני
 חדשים לבקרים רבה חסונתך. טעמם, שרתם. משרחיו, ירחל. וקיים, מלאכי חש, על' היורה זקיים
 (טעלי כ"ו, י"ח). הויים הרתי טן כינוי ה"ה. ועד מחיצתם לא באים, טנואר למעלה דף 672.
 כי יחזילו ירחל לומר שיהי, וירשו העלמים. יחישו, כמו יחשי ל' שתיקה, וכן יחילו כמו יחלי:
 ל' כחחלה, ונעמד שחי החרו שנה חת טעקלם. יחזילו על' תכלה וקן, ר"ל כשיעמד ירחל או
 יחזילו העלמים לאור. ורזה למעלה דף 656.

מוסף לפרשת החדש.

ה"ץ חוזר החפלה עד סוף עזר ומשיע ומגן, ולוטרם:

א"ב כפול, חלף שנה כלא כל ספק חכה אחת עסקוק ראשון לעיון וגו' (שעה ע"א, כ"ו).
ראשון אפיקת לפרח שושנים. אמוין לעורר מרדם ישנים. בןבךד
ז ראשנים. בצפון חדשים גם ישנים. גלותו בדת שנונים. גזר ראש
בעה ראשי שנים: מ' ארבעה ראשי שנים בפמחה. בארת זרה מזר
ה. באשר שמענו בן עוד גחיה. ענגנו במגן בהדש הזה: ברוך אתה
גן אברהם:

אחה נכור וגו' עד להחיות כחים.

לציון דרור חשת בו קפות. דבר אור יקרות לקפות. החדש אשר
עות בו מקיפות. החוסים בו מתקיפות. ומנו מתחילות ותוקפות. ועד
ז לארבע תקיפות: מ' ארבע תקיפות בשנה. החדש אדם בבראשנה.
שר שמענו בן עוד חיש נא. התגנו בנשם בראשון לחדשי השנה:
ך אתה יי מחיה המתים:

נעריצך וגו' עד וקדש אחה.

הנה זה בא לפרקים. זמן לנאול רעועי ארקים. חדש אשר רביבים
מדיקים. חשבת מים למלאת ריקים. טיעות לריות וירקים. טלאים פו
קים בארבעה פרקים: מ' ארבעה פרקים בפמחה. בארת זה מזר
זה. באשר שמענו בן עוד גחיה. ונקדשך קדש בהדש הזה: ברוך
זה יי האל הקדוש:

חכנה שנה עד סקדשי שמך. ונל"ח אחה יצרח עד קבעה.

הנם זמים המכרכים. יורה ומלקוש באפם פורכים. כח תת באכיבים
ים. פרמל להקליא אביב פרוכים. לשגן מפעלות מציע מתרפים.
ניו קוראים עגין ארבעה ערכים. מ' ארבעה ערכים אשנה. ספור מסות
חי שושנה. באשר שמענו בן עוד חיש נא. ענגנו בנשם בראשון
דשי השנה: ברוך אתה יי מקדש השבת (נל"ח וישראל ראשי חדשים):

רצה וגו' עד כשוכך לציון ברחמים.

לעורר מרדם, תחית הממים בניסן תהיה. בצפון, ר"ל אלו חלפון ותמטין עונות חדשים וישנים.
זו, גלות והודעת את החדש הניסן הזה. שנונים, טל' זכנתם לכניך. זה סוה, ר"ל הק"ה הנקרא
(שמות ע"ו, ב') באר הענין למטה בתורה שכתוב בה ועזה וצוה הם כמותים (שמות ל"ב, ע"ו). קשות,
יאל, טל' חין טקיסין אתי תניות (בילה ל"ב, ב'). אור יקרות, זכריה י"ד, ו'. רגה זה, העשית.

לירושלם מופת הוחק בו פסות. מעין פלמי להתפסות. נקמות
 בלב מקסות. נתכנו במועד זה היות טבויות. עיה לבית אבת מנות
 ת. סבות עליו עסיס ארבעה כוסות: י' ארבעה כוסות בבמתחה.
 עיה מזה לחזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. רצנו פשי בחדש
 ברוך אתה יי המהוויר שכינתו לציון:

סדים עד האל ישועתנו ועורחנו סלה.

עבשך עם זכיות. עצורים לתעלות מצול דביות. פרוים תורה
 יות. פצוח שידים תמור בביות. צבאות פלחמדת שכיכות. צאת
 ב מלחין ארבע מלקיות: י' ארבע מלקיות נראה נא. במהותך פעלתם
 יונה. באשר שמענו בן עוד הייס נא. ותירטב לנו בסוכך בראשון
 השנה: ברוך אתה יי המיב שמך ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ונ' עד ככל עת וככל שעה בשלוםך.

תן קול בשוררו ראשים. קרוא בגרון בני החרשים. ראשי תנינים
 ולגבי חרשים. ראותם בזה הדיש מגרשים. שיר חדש והנה
 ה. תרגמה שפתי בשורי ארבעה חרשים: י' ארבעה חרשים
 ז. בארת זה מזה לחזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. ברכנו
 בחדש הזה: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

י. סכסוכ, מתוקנות, בסכסוכ, טעות י' ג' ד'. סבות, מל' הכינה, מסוכין. עסיס,
 ארבעה כוסות, ד' כוסות של יצועה עתיד הקנ"ה להסקית את ישראל כדאיתא בנ"ר פ' ט"ח
 ובשר, המעית, במשכיות, בנחמות. דביות, טפה שחרו פה הסייסן נכיות עם נמשכיות נכיות
 ז. כיון אל הנקוד דביות שהוא הרטי מן דניה על טסקל דביות (ישעיה נ"ב, כ'), וכן נקוד
 אשתי נר שפתי נסליחתו ה' ה' אל רחום (לפעלה דף 607 וראה גם). חסרת שכיחה,
 י. צאת לסרחב, נספרים י' כסן נוסחאות קצות לאסמן והכבון בעמדתי. ראשים,
 קריעת י' סוף. בני החרשים, נחמיה י"א, ל"א. והכוונה על חרץ יחזאל. ואחז כל' חרשים
 והססנר דהיינו הסנהדיק נכית הטקד. ראשי תנינים, כמי לאויבים. ארבעה חרשים,
 ואשח נסוכה כ"כ טאן כינוי ארבעה חרשים, נאית בן דר, ומעית בן יוסף, ואלהיו, וכן
 ז. הוא גם נחזאל דני אליה פ' י"ח. ובטענה רבה דף רכ"ו טונה את אליהו ומעית בן יוסף
 ומעוז מלחמה. חסנם נכדרם חיות דף י"ז טונה אליהו ופלך רחמית ומלכי נדק ומעוז מלחמה.

יוצר לשבת הגדול.

(* נהגה קהלות חומרים ליוצר אחי מלבנון בלה, הכתוב למטה נמסר.)

ע"ס א"ב לר' יוסף בר שמואל טוב עלם, וכל החמוס טיפויים על ל' הכתוב

אָמַר מִסְתַּתֵּר בְּמַעוֹן חֲבִיּוֹן. אֲעַרְכָּה פְּלֹאֲתָיו זו לְזוֹ בְּהַגְיוֹן. אֲזַמְּרָה
 שֵׁם יי עֲלִיּוֹן: בְּאֵר פְּלֹאֲיוֹ אֲטִיף בְּמַעַן. בְּעִשׂוֹתַי גּוֹרָאוֹת לְרוּחַ לְעַן. בְּאַרְץ
 מִצְרַיִם שָׁדָה צָעַן: גָּאָה הִרְאָה גּוֹרָאוֹתַי. וְלַעֲתִיד בֵּן יִרְאֶה מִפְּעֻלוֹתַי.
 זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי: יוֹם וְהִרְאָה גְבוּרֹת מְעוֹז. סִדְר פְּלֹאֲיוֹ זו לְעַמַּת זו.
 בִּימֵינוּ וּבְקֻדוֹעַ עוֹז. קְדוּשׁ: הִלָּה בְּרֵאשׁוֹן זְרוּעַ מִחֲצֵבֶת. גְּשׁוּת יִרְעוּתָיו
 בְּעֵלָה בְּמִחְשָׁבֶת. וּמִתַּחַם כְּאֵהֶל לְשָׁבֶת: הַדּוּרִים בְּצִאֲתָם מֵעַם מִסְכָּסָד.
 מִחֲסָה מֵעֲלֵיהֶם לֹא נִחְשָׁד. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ: וְלַעֲתִיד בְּהַשְׁמַע קוֹל הַתּוֹר.
 קְנֹת פְּזוּרָיו מִפְּלִשֶׁת וּכְפֹתוֹר. בְּסִבָּה יִסְבְּכֶם לְמִחֲסָה וּלְמִסְתוֹר: וְךָ בְּשֵׁנֵי
 חֲצָה מִצּוּלוֹתָיו. הַצֵּיִם בְּתוֹהוֹם וְחֲצֵיִם בְּמַעֲלוֹתָיו. הַמְקַרָּה בְּכַיּוֹם עֲלִיּוֹתָיו:
 חֲמוֹשִׁים בְּעֻלוֹתָם בְּיוֹם קָרָב. בְּקַע יִם וַיַּעֲבִירָם בְּעוֹז חֲרָב. וַיַּגְעַר בְּיַם-סוּף

אמיר, ל' שנה טענין את ה' האמת (דברים כ"ו י"ז). אומר, תהלים ז', י"ח. אטוף, חספס
 מל' ולא תטיף (עמוס ו' ט"ו). בסעו, כטענה לזון. לרוחי לעו, השתוי כוס לענה והוא ישראל. והוא של'
 חיכה ג' ט"ו. בארץ מצרים, תהלים ע"ח, י"ב. זכר עשה, שם קי"ח, ד'. יום, חשב. בימינו, ישעיה ס"ב,
 ח'. רלה, הנביא. מחצבת, ל' יורה כטעם בנינו. אל לוד חנכתם (ישעיה כ"א, א'). יריעותא, השמים.
 ויפתחם, ישעיה ט', כ"ב. הדורים, יחזקל הנהדרים. מסכסד, סגולת, של' וסכסכתי עלרים (ישעיה י"ט,
 ב'). פרח ענו, תהלים ק"ה, ל"ט. קול התור, קול הגואל, וע"פ שיר ז', י"ב העתונתם קל רוחו דקודשא
 דמוקנול. בסכה יסוככם, עש"ה ישעיה ד', ו'. וך, הקנה. המסרה, תהלים ק"ה, ג'. חמושים, חלונים
 (שמות י"ג י"ח). ביום קרב, ניסם שהקרינו הטלויסם להלחם עטתם. חרב, נחרבה. ונער, תהלים ק"ו,

ע"ס א"ב, וחזר חות ב' ונמסרו חמוס בניסן בן זרח חזק.

(* אתי מלכנון בלה מראש אמנה תשורי. בסתר עדני לובש התכהני
 והתפארי. בשם ריקח התבשומי מוד ולבונה התקפרי. פי בא עת והגיעה
 שעה אשר למלך תשורי: ח' בין שדי ילין אשכל הבפר. מעפעת נואמת
 בלה באמרי שפר. בגני מכון זבולו רחשים בלי חפר. חק זכר קדשרו
 געריץ ונספר. במעלה יתקדש ובמטה יסתלסל תמיד ליל תפר. קדוש:
 בן נעול קראני חדי. חמק עבר ושמרים נשאו רדידי. הלפה עיני
 ונרסה בזכר עני ומרדי. רדיי אהבת חשק תאות רודי: הן בלא לב ולב
 ונפש חפצה. חתן מתגדב ובלה רוצה. ועל מה זה מתאחר דיין העליצה.
 שלחזים הריעו לזה ולזו במרצה: זכר בה ברית ושבעת אלה. אשר

אחי מלבנון בלה, ע"פ שיר ד', ח'. וכנסת יחזקל היו שנקלות כלב כדליתא נמסר שיר דף
 כ"ו, ב' גם דברים רבה סוף וחחוק, נעשה טקויות נקדח יחזקל בלה, ו' כשיר הזרים וד' כנחלים
 וכו'. בין שדי, שיר ח', י"ג. רחשים, חומרים. יסתלסל, יתעלה, טענין פלו לחכב (תהלים ס"ח, ה').
 בן נעול, שיר ד', י"ב חסד, שם ה', ו'. ונרסה, נשתנה כשו תהלים קי"ט, כ'. רדוי, שרדה
 טעני אהבת השם. בלא לב ולב, ל"ל כלב חמים. ריין, שמה. שלחזים, עשה וסכבן. ויטה כפיסין את

וַיִּדְרֹכּוּ: וְלַעֲתִיד טְרוּפִים בְּהִיזְתָּם פְּדוּיִים. בְּאַסֹּף נִדְחֵימוּ מִקְלָאִיִּים. בְּיוֹם
הַהוּא יֵצְאוּ מִיָּם חַיִּים: יָהּ בְּשִׁלְשֵׁי הַטְּרִיחַ בְּרִי. הַרְשֵׁא רְשָׁאִים וְהַפְּרִיא.
עַץ פְּרִי עֲשֵׂה פְּרִי: בְּמַהִים בְּכוֹא עֵתָם עֵת רִדְדִים. הַצִּיץ לְכוּנָה וּפְרִי
מְעָרִים. בְּפָרִים עַם־נְרָדִים: וְלַעֲתִיד לְהַנְּאֵל כָּל זִכְל. בְּצֵאת נַחַל מִמִּסְפָּתָן
הַיָּבֵל. יַעֲלֶה עַל־שִׁפְתוֹ מִזָּה וּמִזָּה כָּל־עֵץ־מֵאֲכָל: מְרוֹם בְּרִבְעֵי. הַתְּרִיחַ
מִשְׁשָׁלִים. לְאוֹר יוֹם וְלַיְלָה בְּרוֹם זְכוּלִים. אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹדָת הַגְּדֹלִים: נֶאֱדָר
דְּמִוְתָם לְעַם זֶו הַתְּאִיר. וַיִּנְחַם יוֹמָם בְּעֵנָן מִכְּעִיר. וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְתְּאִיר:
וְלַעֲתִיד סְגָלִים בְּהַנְּאֵל בְּיָמֵי עוֹלָם. קוּמִי אֲדוּרִי יִשְׁמִיעַם גְּאֻלָּם. וְהִיָּה לְךָ יָי
לְאוֹר עוֹלָם: עֲלִיז בְּחַמִּישֵׁי הַשְּׂרִיץ בְּמֵרִץ. הַגַּת הַיָּם מִשְׂרַעְצֵי שְׂרָץ. וְעוֹף
יַעֲרֹף עַל־הָאָרֶץ: פְּדוּיִים עֵת הַתְּאִיר בְּמֵאֲוִים. וַיִּתֵּן שְׂאֵלְתָם אֵל חַי וְקַיָּם.
וַיְגַז שְׁלוֹיִם מְרִדְהִים: וְלַעֲתִיד צֵאת הַנַּחַל יִפְרוֹץ. בְּדַגַּת הַיָּם יִפְרוֹץ בְּמַדְחַץ.

ט'. טרופים, יחזל הנטרפים והנלחמים גלות. ביום ההוא, זכריה יר', ח'. הטרחה ברי, על' חף כרי
יכריח עב (חיות ל'ו יא) ויכריח רז'י גם וכתענית חף ו' ע"כ כי המלאך העמונה על עננים חף כרי שמו.
זכן חוצר גם הקליר כראש פיומו לתפלת הנשם, חף כרי חותת שם שר מער". והפריא, ל' פרי. עץ פרי,
מלשית ח'. כסודים, התחנים לישועה. עת רדדים, עת החלבה ר"ל עת החלבה. הציץ, הכיל לימים
ופרי צגרים וכו', שר ד', יג. כל זככל, ע"י הקנ"ה אשר הוא כל יוכל. בעצת נחל, עש"ה
יחוקאל ט"ז, ח'. יעלה, שם ט"ז, י"ב טרום, הקנ"ה. ברום זכולים, ברום השמים. אח שני, כראשית ח'.
נאור, הקנ"ה. רבוטם כדמות אור שטט וירח התקין הקנ"ה גם לישראל אור להאיר להם את הדרך.
לעם זו, כמו לישראל עש"ה שמת ט"ו, יג. ט"ו. ישיבה ט"ג, כ"א. התאיר, ל' תואר. ויתחם וכו', שנות
י"ג כ"א. סגלים, ישראל עם סגלה. קומי אדורי, ישיבה ט"ג, ח'. ויהיה לך, שם ט"ג, י"ט. כטרץ נמחלבה.
ועוף, כראשית ח'. עת התאור, כסופר כמדבר יא. ויגז, שם יא, ל"א. כטרץ, דגים הדלים נמחלבה.

בְּשַׁעַת אֲרֻשֵׁיהָ בְּרַתִּי לְמַהֲלָלָה. חֲכַצְי וּרְצוֹנִי לְקַיָּם בְּבִהְלָה. הַשִּׁיב תְּרָזָן
לְשִׁלְחֵי כְלָה: שְׁעֵנָה סְגָלָה אָף הִיא יִשָּׁר אֲמָרִים. נְכוּנָה אֲנִי וּמְקִימַת בְּהֵן
חַן הַדְּבָרִים. יְגַמֹּל רַק עִמִּי חֶסֶד וַיִּזְכֹּר אֲהַבַּת גְּעוּרִים. וַיִּמְהַר לְפָדוּתִי
מִבֵּין חַמּוּרִים: בְּצִירֵי מִרְפָּא וּשְׁלֹחֵי אֲמִדְנִים. נִתְמַעְעֵנו תְּאֹמִים בְּזוּג
תְּתָגִים. לְדַבֵּר עַל לֵב כְּלָה דְבָרִים תְּגוּנִים. וְלִהְבָּעִיר לֵב תָּחַן בְּקִנְיָאֵת
מְגַנְיָם: מְלוּכָה בְּרַת־בְּשָׂרָה כְּלָה בְּתַמְרִיקָה מְאוּד הַשְּׂכִיחָה. רַפּוּנִיָּה תְּגַצּוּ
וּסְמִדְרָה שְׂתַתְּהָ. נִכְנֹו שְׂדֵיָה וּשְׁעָרָה צְפוּתָה. וְהַתְּנִיָּה לְפָתֵר וּלְפִלְכוּת
הַעֲלִיחָה: סוּא מִפְּרִיקָה בְּרֵאוּתָה תְּמַהְרָה בְּעִינִיָּה. הֲלֹא זֹאת הַנְּמַכְוָה
וְהַנְּקָלָה הַשִּׁיבָה לְסַגְנִיָּה. עַל זֹאת שְׁלַחָה וְקִרְאוּהָ לְאַעֲטַנְגִינִיָּה. עֲלִיָּה

כנסת ישראל לכלה העמתה לחסה, ואת הבס נ"ה לזמן ואת זשה וזאהק לזכמים וכדן שנמלס כזר
כזרים. טענה, ל' טענת ודמים. סגלה, כנסת ישראל עם סגלה. מבין חמורים, טן העמרים. נחמסענו
חמוסים, טזה וזאהק, רזה רז'י לזר ד', ה'. רטניה וצנו, עז"ה זיר ז', י"ג. נכטו שירה, עז"ה
יחוקאל ט"ו, ז'. סוא, טמרים עז"ה ט"ב י"ו, ד'. לאעטנגיניה, לחזו סכמים שזו יעמי כעשה. עליה

וְהָיָה כְּלִנְפֹשׁ חִיָּה אֲשֶׁר יִשְׂרָץ: קָדוֹשׁ בְּשֵׁשׁי הַשָּׁלִים בְּתָרִץ. וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים הִנְיָא הָאָרֶץ. בְּהִמָּה וּרְמֵשׁ וְחִיתוֹ אָרֶץ: רָקִם יִצִיר בְּעוֹ נְאֻמֹּי.
 וְהִבְדִּילוּ מִקְּלֵבְרוֹאֵי עוֹלָמוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּעֵלְמוֹ: שְׂדֵי בֵּן
 מִשְׁבָּעִים עַמֻּמִּים. חֲשֵׁק וְהִבְדִּיל מְעֻשֵׁי עַמִּים. בָּנָם וַאֲבָדֵל אֶתְכֶם מִן
 הָעַמִּים: תִּקְוָה בְּחֵשׁ תְּנוּפֹת יִמְנִית. קָטוֹת פִּזְחִיר מִמַּמְאָרֵיבֵי מַעֲגִית. בֵּן
 יוֹסֵף אָדְנֵי יְדוֹ שְׁנִית: תְּמִימֵי לֵב הַמִּיחֲלִים לְגִדְלוֹ. בְּרִנָּה יִנְהַלֵּם לְמַעַן
 הִיבְלוֹ. שֵׁם יַעֲבֹדוּהוּ כְּלִבֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלֵה: תְּרוּם יָד מִסְּלָאָה. לְשִׁמְחָה אִם
 גְּהִלָּאָה. בְּיִרְדְּשָׁלִים לְשִׁנָּה הַבְּאָה: קִיבְרָה יִי וְחִדָּשׁ גְּבִירוֹת מִסְּעֻלָּיָה.
 הַמְּזַחֲחַת גְּבוּהוֹת וְרַבּוֹ תְּעֻלָּיָה. הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדְרִים עֲלֶיהָ. קָדוֹשׁ:

הכל יחדך וכו'.

היה כל, יחזקח מ"ז, ט'. בתרץ, כ"ז. דברי לדיקים תתום אוזנקלום מתגמי תרלן (שטוח כ"ג, ח'). ויאמר, נראשית א'. רקס, כולר, מל' רקמתי נחחחיות חרן (תהלים קל"ט, ע"ו). יציר, האדם נקדח נפרע יציר של הקב"ה על כי הוא ראש לכל היצורים וכולם נבראו נעטר, וכן נאטר גם נברכת כשואין כשמתוך יצירן גנן עקן מקלס. בעו נאמו, נעטרות טאטרו. ויברא, נראשית א'. מעטי עסיים, יחלל עש"ה לא טרכס מכל העסיים חזק ה' נכס וינחר נכס כי אתם העעט מכל העסיים (דברים ו' ז'). ואברל, ויקדח כ', כ"ו. חקית, הקב"ה החוק והנבר. כחש, מאזר טיבור להניף יד יעינו על מצרים. מסארכי מענית, טאטריים זעענדו אותם. והוא מל' תהלים קכ"ט, ג'. כו יוסיף, עש"ה טעיה י"א, י"א. שם יעבדוהו, עש"ה יחזקאל כ', ט'. גהלאר, כמו והנהלאה לגני ענוס (טיבה ד', ו') ותגם זכתן ומכרית. מפעליה, מפעלותיך כדושלים. גבוהות, ל' כונה. חעליה, תרופותיה, כמו רפוחות תעלב (ירמיה ל', י"ג).

חֲשֵׁבֶת וְחִזְרָקֶת שְׁנֵיהֶ: פְּרִיץ חִיּוֹת נוֹהֵם וְלָבוֹ מִכְבֵּד. בְּלָה לַעֲנוֹת בְּקִשֵׁי
 לְשַׁעֲבָד. צְעָרָה בְּפִקְדֵי וּבְעַל בְּבָד. אֵילֵי תִתְגַּנֵּה וְתִהְיֶה בְּכָלֵי אֲבָד: קָרָא
 עֲלֵיו מוֹעֵד בְּחִזְרֵיו לְשִׁבָד. צְפִירָה עֲנַמֵּל וּבְנִים חֲמָרִים חֲמָרִים לְעִפּוֹד.
 רִשָּׁף וְדָבָר וּבְרָד לְפָנָיו לְעֵטוֹר. וְרֵאשִׁית כְּלֵי־אֵינִים בְּאֶהְלֵי חָם לְקַפּוֹר:
 שְׁלָחָה פְּרִיָּה בְּעַל כְּרַח מִסְּתוּלָל. וְהַצָּאוֹן כְּלֵי־הַבָּשִׂים אֶתְרִיָּה בְּתָף לְחִלְלָה.
 תַּנּוֹת לְאֵל זָמֵר וְהוֹדִיּוֹת וְשִׁבְחָה וְהִלָּל. שְׁכָבָה אֶתוֹת בְּדִים מִפָּר וּקְסָמִים
 יְהוֹלָל: מ' בֵּין שְׂדֵי יִלְזֵן אֲשֶׁכֵּל הַבְּפָר. מְעַפְּצֶפֶת נוֹאֲמַת בְּלָה בְּאִמְרֵי שְׁפָר.
 בְּנֵי מִכָּן זְכוּלוֹ רִחֲשִׁים בְּלֵי חֲפָר. חֵק זָבָר קָדְשָׁתוֹ גַּעֲרִיץ וַיִּסְפָּר. בְּמַעֲלָה
 יִתְקַדָּשׁ וּבְמַפְסָה יִסְתַּלְסַל תְּמִיד לַיִל וְצָפָר. קָדוֹשׁ:

הכל יחדך וכו'.

חשבת, רל ליען ענות להרע ליחלל. פריץ חיות, מרעה. קרא עליה מועד, ל' טיבה ט', ט"ו. ופיחה מועד, מועד הכוועמת. וראשית כל אונים, ל' תהלים ע"ח, כ"א. בעל כרח מסחולל, מרעה טסה מסחולל כהחלל היה למך לשלחם בעל כרחו. וחצואו, ל' שמת ט"ו, כ'. תנות, מל' יתנו נדקת (שופטים כ', י"א). אותות ברם, פסוק כשטיב ט"ז, כ"ה.

לחצי החודשים בניסן (בר זרח נעל סע).

אופן.

בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמִימֹת. גְּבוּרֵי עִיר מְרוֹמוֹת. נְצֻבִים בַּחוֹמוֹת. בְּרִתֵּי
 וְאִימֹת. מְרַבִּים תְּעֻצוֹמוֹת. לְאֵל יוֹסֵד הַדּוֹמוֹת. וְאֲנִי אִם מְאֹמוֹת. בְּחִיד
 וְגֵרֹן רוֹמְמוֹת: גֹּהֵם מִיכָאֵל. וְגוֹעָה גְּבֻרֵי אֵל. זוֹעֵק אוּרִי אֵל. וְגוֹעֵשׁ רְפָאֵל.
 וּמְהַדֵּר הַדְּרֻגֵי אֵל. הוֹד לֵיה אֶבְתְּרֵי אֵל. וְאֲנִי בְּנֶגֶט יִשְׂרָאֵל. מְעִידָה בִּי אֵין
 כְּאֵל: יְרוֹצְצוּ בְּכַרְקִים. חֵיל זְעוֹת וְזָקִים. לְפִידִים דּוֹלְקִים. וְכַבּוּק בּוֹזְקִים.
 תִּשְׁבַּחוּת מְפִיקִים. וְשַׁעֲרֵי חַן מְדַקְדְּקִים. וְאֲנִי שׁוֹשְׁנֵת הַעֲמָקִים. עֲשׂוּקָה
 בְּמַצּוֹת חֻקִּים: מְאֹה וְאֶלְפֵי רִבּוּת. מְרַבּוֹת אֵשׁ וְשִׁלְהַבּוֹת. מְקִיפּוֹת
 וְסִבּוֹת. עֲלוּי גַם עֲרֻבוֹת. שְׁלֹשׁ קִדְשׁוֹת דּוֹבְבוֹת. וְקוֹל דְּמָמָה מְקַשְׁיבוֹת.
 וְאֲנִי בַת־שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת. תְּמִיד תְּפִלוֹתֵי עֲרֻבוֹת: נְהַרֵי אֵיקָה וְחִילָה. זַעַר
 חֵיוֹת מְגִדִּילָה. וְעַל אֲרַבְעָתָן מְלַמְעֵלָה. חֵיה חֲמִישִׁית גְּדוּלָה. לְסִלְסֵל הִיא
 מִתְחִילָה. וְאַתְרֵיהָ פְּמִלְיָא כְּלָה. וְאֲנִי בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תְּפַעֲנָה שְׁפִתֵי תְהִלָּה:

והחיות ישוררו וכו'.

ע"ס א"כ ונסוף חתום יוסף בן שמואל.

חולת.

אִזּוּ כְּאַרְשֶׁת בְּתוּלָה בְּמִזְרֵי וְקוֹדֵשִׁים. בְּאַרְצֵי פְתוּחֵי הַגְּבֻרָה בֵּין
 קְדוּשִׁים. בְּתַנְיָע זְמַן חֶפְהָ בְּרֵאשׁוֹן לְחֻדְשִׁים. בְּעֵדָה שְׁתֵּה שְׁדַכְנִים יִשְׁרִים
 וְקוֹדֵשִׁים: גָּשׁוּ אֵי בְּפִתוֹר בְּהַפְקֵרוֹ יְדִידִים. גַּם הִרְצוּ דְבָרִים לְמִסְתוּלָל
 וְגִרּוּדִים. דָּעוּ בִּי עֲלֻמָּה בְּבִתְיֵכֶם שׁוֹדְדִים. דְּרוֹשָׁה לְנִשְׁוֹאֵין וְעֵתָה עֵרַת
 דָּדִים: הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ קְדוּשָׁה בְּתַתְּנָה. הִרְבָּה סְבֻלוֹנוֹת שְׁגַר לָהּ

כלולי אש וסימחה, הם הטלחנים, וכן כתרומם ירשעמי לאיוז ב"ה, כ', מיכאל מן ימינא והוא
 דלחא ונכריאל טעמלחא והוא דמיחא ונכריאל קדישאם פכין אשתא ומיחא. אטנס כנחוטמא פ' ויגא חיתא,
 הטל ופחד עשו הטל זה מיכאל ופחד זה נכריאל, מיכאל מן המים ונכריאל מן האש והן עומדין לפני
 השכינה ואיך עומקין זה את זה, הוי חומר עושה שלום כמחמיו. וכן כבוד רב דף כ"ג גם כמחמיו רבה
 דף רמ"ח ודברים רבה דף רכ"ו מיכאל כולו שלג ונכריאל כולו אש ולא זה עבנה זה ולא זה מויק זה, וכן גם
 נחובין לזבח חתן המתחיל כבודו חסד להנשא חרו הפייטן, הטל ופחד עשו עושה כמחמיו שלום מיכאל שלג
 ונכריאל אש כמערבת שלום". ורזה כפי' מתנות כהונה כ"ר פ' י"ב דף ס"ו. גורם, שואג. ונתנה, גם הוא ל'
 אלה. הרניאל, אם מלאך נוצר כפסיקתא רבתי פ' כ'. אכתריאל, חינום עם מלאך אלה הוא כנוי להקב"ה
 כנרות דף ז'. וכי"ו הנוסחה הידוי אכתריאל ומתנה. חקים ניטויי אש כמו מעלי כ"ו, י"ח. וכבוק,
 כן כמו ביחוקאל ח' י"ד. וכי"ו הנוסחה והחיות בחקים. שושנת העסקים ע"ה זיר כ' ח'. טאה
 חלשי רבבות, כן כפי' וכוון. שלש קדשות, כפי' "עלוי כס ערבות פסו לאל שרביית שלום קדשות"
 גבו'. ועת חיות כנדרלה, כמחמיו ר"ח מחמ ד' גם כנתינה י"ג, ע"ה מן זעית פני החיות נוב מוסך ומלא
 לפיו ע"י נהר ד' מר נגד ונפק קדשוהי (דמיאל ז', י'). חיה חמישיה, הוי ואזיה אש צפה ישראל
 ועומדת כמטעם הקינע ואומרת נקול רס כרס חת ה' המטרך וכל גרודי טעלה עינין אחריה וכו' כדאשתא
 כסוף מדק כוון. לסלסל, לחטום. פמליא כלה, כל מתנות הטלחנים. פמליא, חגרות טעמחה, פמליא, ע
 כמו כתיבה י"ג, כ' פמליא של טעלה, תפסנהדרין ל"ט, כ' כפמליא של מעלה וכפמליא של מטה.
 כחולה, ירחל כמלרים מדמה הפייטן כחולה, ומה ומהן לפני שדכנים אשר נחו לתרצה להקב"ה
 זיהיה לנעלה. פחרום, מנרים. הררה, כמטה ונעלמה, טל' כל הכלים חין כנרין, מרר אדם טעה
 (כינה כ"ג, ע"ג), אם לא יסתבסו חטו חס לא ירחין (ימינה ע"ע, כ'). שחה, שמת. שרובנים, עשה
 ואהבן. אי כפורה, כנוי למלרים, כי כפתורים הם מנלרים (כחלזית י', י"ד). הרצו דברים, מדו
 וערכו דניהם, ול' חכמים הוא כמו ר' יאזע הדנה דברים לפני ר' יוחנן כן וכאי (תנינה י"ד ע"ג).
 לססחולל, מרעה (אשת ט' י"א). גרודים, ענדי מרעה. עת דדים, יחוקאל י"ז, ח' שגר, זלח.

במתנה. ונשבע לה להבניסה בשתעמוד באיתנה. ומאז ועד עתה לדודה
המתונה: ודון לבכם השיאכם המלכה לכבוש. ומנה להעביר ולעבדה
עד פוש. חיש נא והתלצו מכתה לחבוש. התן פריעבור נקם עט ללפוש:
סוף אויל והשיב דברי מרמה. טובת חן שאמרתם מעאתיה ערומה. ירדה
עד עפר פדעה פדמה. ידה אסוחות אכל חכמה בערמה: פגסחיה
פדיקלי בעין פרתמים ופחה. כלכלתיה ברעבון פון נפשה נפחה. רעת
חיותי פי גדלה משפחה. לקחתיה בעד פכפי היות לי לשפחה: מדיקתה
לקה תאנים בהשיבך. מות קראתכם בכלות כלתגובך. געלתם בחכמתה
ופיה ענה בך. גדרת ברעונה להורישיה כלטיבך: ספר מתנה הפרע לה
בנחצה. סב היצא בלה מארצה חצה. עמלה השלם אם תשמע לעצה.
עד לא תתחבל בקלה ונחרצה: פשפשתי בבית גנו פנקסים וספרים.
פראמעה התן שאחתם מספרים. צבא הילש לו ועירים וספרים. צפיתי
ואין שעו לבם עפרים: קצפת בגברות פה וקלונה גתגלה. קדושנו רב
חילו ומפאר בעגלה. ריב כהתגלע נדע למי הסגלה. רדתה לסוף בעצמה
להשתחת לרגלה: שיש נחש בשמעו מאמר פדשם. שב והתעבר וצה
חצה לנרשם. תכבד העבודה עלי בלה בהרשם. תאמים ספרו מעשה
להולך בראשם: ירד והתאיר תגית מסע ושירה. וישלח חציו להפוך עיר
וקריה. סבבים עשרה עדים במכה טריה. פשו צאי בלה עגסה ופדיה:
במחול משחקים אזו יצתה אהובה. נהגת לרקמות עם פספה וזהבה.
שודדים בחזותם בערה במ להבה. מחרו לרדוף פי שכתה מדהבה: ויגער
ביום סוף וידרכו בנעלם. אויבים הטביע והמעיאם פפי פעלם. לבן שוררו
ידידים למלך נעלם. עוזר אבותינו אתה הוא מעולם:

עזרה אבותינו וכו'.

ודון לבכם השיאכם, ל' עוכיה ג'. סוף, דבר, אויל, פרעה. מה יסוף וגו', כן אמרו טסה ולאחך.
הואנים דברי התנלות, מל' כי תחנה הוא מנקה (אפטים יד, ד'). קראתכם, מל' עוקה, רל
כלא הייתם עמים כצענו זני רעב חס לא היה מליל חתכם יוסף כחפשתו. חפרע לה, יזולם לה
ע"פ ספר מתנה שכתנת לה. כנבדעה, טרה, מל' דבר הטלך נחון (אחול ח' כ"ח, ט'). שפשוטי,
כדקתי וחפסתי. והוא טאמר פרעה. שנקסים, לחות. פו אמצא וכו', ענין זה יסרו נאמות רבה פ' ה'.
עפרים, ט"ה בני עזק בשני עפרים (צד ד' ה') הולדז מל טסה ולאחך. קפסח וכו', הם דברי
טסה ולאחך אל פרעה בעגלה, ככל סכיות שלמו. נעלה, ל' עול וסכית קריש. כרהאלע, חס
יתחיל לרע עסק: ומל' בעלי יו, יד. הסגלה, יחולל. שרש נחש, מרעה. תאוסים, טסה ולאחך.
להולך בראשם, הוא הקב"ה. החזאיר, מל' תולד ר"ל לב כלל מלחמה עד אמלח מכין מלחמה.
חניה, ל' חנה פ"ח, י"ח. טצו, לו פתחו המלכים חת פכס לחמד אזו. ענפה, מל' יחזקאל י"ז, י'.
לרקטוח, פדיום נאום. שודדים, הנעלמים. כי טכחה מרחבת, חחו כל יעניה יו, ד'. ועשמה פה
מל יחולל אטעוב כהנ רב ומה על הים. זהה כל' חרמי רהב וטטט מרטה. ונער סקצ"ב כים
סוף, וידרכו יחולל בעלם כפך הים נחטה.

קדושת לשבת הגדול

קדושות. כפי חזון החסלה עד סוף עזר ומושיע וצנן, וחז"כ ממחיל כאן.
 יו. ספר חכמים ונבונים. ומלקט העת מבינים. אפיקתח
 פי בשיר הנגנים. להודות ולהלל פני שוכן מעוניים:

ע"ס א"ב. וחז"כ חתום יוסף בר שמואל.

קהל. אלהים בצערה הבות פתרום. בפקת חילם מבצריהם להרום. גאלת
 עפוק בגבל קתרום. דרדתם והבררתם פסקת לרם: הגרת לגי המון
 פינקרת. ונקתה לארץ בסריה נחפסרת. ונחה ורתה בדם מסבוססת.
 חלעה ונגרעה בחדעה ותקבסת: טרם מרור מפענים לשפת. ישועה צמחה
 לגצרי קבבת. י' בפרת כליל לגפש משיבת. לשעבר קממת מתן שבת:
 סלה ארומקה מושיע ושליט. מוציא לחפשי מבית מעליט. ס' סבותה
 לראשי להשאיר פליט. גנוז והעיל פסוח והמליט: ברוך אתה יי' קצון אברהם:
 אמה גבור וכו' עד להחיות נחלים.

מפסגר אסיר בצאת לחפש. נתנוסם גם בטביעת רפוש. שגבתם חק
 מרגע ונפש. ערוך תחלה למשיבת נפש: פדשו ומעמו צויתה בקמדה.
 צדעתה דתו להבין ולנקדה. קביעת קדשתו בזכירה ושמידה. רן להפיק
 בתורה ומקדה: שפסום גדולים עשית בצען. שפרדת אהל בל יצען.
 י' תעובים פשו באף להבניען. תקסרה תרדה עמלק ובניען:
 לקה ועינה להיבקה תשובב. דשן ושמן לעפוק ינאבב. י' תבונן אולמה
 מזבח וסרב. להגשים תחי ישנים הובב: ברוך אתה יי' מחיה המתים:

ישעי וקבדי משגבי ומנוסי. ונצב לריב על אנסי. סוככי באברתו
 יי גפי. פורע ותבה דין קנסי: ברהו גרו עלי ראשי. ריב על עב קל
 מעני לנרשי: שחת מקצר מחלישי ודורשי. מלון קעו נחגי דורשי: ומפעון
 קדש חבט פאבי. ארון מפעני השועה השאיבי. י' לפדני לבת בשבת
 מתדאיבי. להאכילי נחלת יעקב אבי:

ימלך יי' לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הגלדיה:
 ואיתה קדוש יושב תהלות ישראל, אל נא:

בחסד, וקרת סל' ותקון נחמסם (יחזקאל ט"ו, ט'). וצרח לגי, האלמח ללחן, ומל' מיכה
 א', ו' תסחה, ל' שטחה כמו יעשה ג', כ"ו. נחכסת, ל' מכה כמו נלגלת שנתסה (חולין כ"ב).
 ונחה, ארזול. כרם סחבוססת, ע"ה יחזקאל ט"ו, ו'. חלשה, מתחוקה על' ועלשמתין יחלן (ישעיה
 נ"ח, י"ח). ונחשה, ל' ניהת. כרח כליל, ר"ל האנת חזר ניתן להם כנר נחמים וע"פ העדרה
 השתקויו למעלה ק' 219. חק סרנע ונשע, חק האנת צייתן להם נמחה. שפררת, ל' סדר ויסי. אהל
 בל יצען, אהל יסאל וע"ה ישעיה ל"ג, כ'. חעובים, העלמים. ברהו, חזיר כ"ט, ג'. ריב על עב קל,
 ע"ה הכתוב ה"יה י"ט, א'. סלח קעו, יחזאים (מלכים ב' י"ט כ"ג). השאיבי, סל' ישעיה י"ב, ג'.

בָּרַם חֲמֵד נָטַע שְׁעִשׂוּעִים . בְּלוּסָה וּמְכַסְפֵּסֶת שְׁנֵי רִשְׁעִים . וּנְגִלְתָּ
 לְחַלְצָה מִבֵּין פּוֹשְׁעִים . בְּחִיל אֱלֹפִים רִבְבוֹת הַשְּׁעִים . וּבְצַדִּיק נִפְקֵד לְחַשֵּׁעַ
 וְתוֹשְׁעִים . הַעֲמִסָּה מִשָּׂא פְרָדִים הַשְּׁעִים . פְּנִיָּת לְפָנֶיהָ מְלָכִים וְשׁוֹעִים .
 שְׁלַחַה קְצִירֶיהָ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים . וּלְחַלְקָה נְטִלָּה שְׁבַעַה מִשְׁבְּעִים . שְׁעִשׂוֹר
 נִכְסִים לְבָנוֹת קְבוּעִים . וּבִישִׁימוֹן הֶדְדַּךְ הִלְכוּ אַרְבָּעִים . מְעַדְנֵי מֶלֶךְ אוֹבְלִים
 וְשִׁבְעִים . קִדְשָׁתוֹ מִתְנַיִם וְרַגְן מִפִּיעִים .

חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וּקְדוֹשׁ:

לחסי החמוזים יוסף בר שמואל חזק.

יְהִדְתָּ לְהַצִּיל עַמְּךָ . לְהוֹדִיעַם אֶרֶח נְעַמְּךָ . לְמִשְׁאֵאוֹת תְּרִים פְּעַמְּךָ .
 לְהַכְנִיעַ רוּדִים בְּזַעַמְּךָ : וּכְהַתָּם הַמוֹן שׁוֹדְדִים . כָּלוּ שָׁרִים וְגִדוּדִים .
 וְהִגִּיעָה עֵת הַדּוּדִים . צְמַחָה יְשׁוּעָה לַיְדִידִים : סוּד בְּרָצָא בְּתַנּוּיָה . צֵאת
 עֲגוּמִים לְרוּיָה . נָחְצוּ צִירִים לְשִׁבְיָה . שְׁנֵי תְאֻמֵי צְבִיָּה : פְּרוּם כָּרָה שְׁלֵ
 מֶלֶךְ . אֲרַעוּהוּ לְשׁוֹר פֶּלֶךְ . כְּלִיִּבָּא לְמֶלֶךְ . אֲשַׁכֵּר לְפָנָיו מִהַלְךְ : בְּשַׁעַר
 בַּת פְּסָלוֹחַ . נִצְבִים מִלְּאֲכֵי שְׁלוּחַ . נִסְתַּכְלוּ קִטְפֵי מְלוּחַ . בְּאִין קִמְזִין וּקְלוּחַ :
 הָרַב לִבְבַּ גְּנָה . לְלִגְיוֹנָיו קַפֵּץ וּמִגָּה . יִכְנִס הַבָּא בְּמַעְרָה . וְאִלָּה לְבַד
 בְּאַחֲרוּנָה : שְׁאֵל פִּתּוֹן חֲרִשׁ . מִי גִדְרַשׁ וְהַדּוֹרֶשׁ . הַשִּׁיבְיָהוּ הַפֶּךָ מִשְׁרִשׁ .
 כָּלָה גִּרְשׁ יִגְרִשׁ : מְרַד זֶד בְּעַקּוּלוֹ . מַה לִּי וּלְקוּלוֹ . וְלֹא הִרְצִי בְּשַׁקְלוֹ .
 בְּנִשְׁעֵן עַל מַקְלוֹ : וְאִזּוּ צָפָה בְּאֵלִילִים . הִישׁ יָדָיו גְּלִילִים . צָנוּ עָלָיו בְּפִלְלִים .
 אִין פְּנֹת בְּחַלְלִים : אִוִּיל מוּכָן לְעַבְרוֹת . מַה לְּכַוֵּן בְּקַבְרֹת . הִלֵּא בְּתַכְל

ברם חמד וכו', כנוי להחלל עשה יכעיה ה' ז' בלוסר, טל' וטלס קמיס (טמוס ז' יד).
 וסכסכסה, כמלפני ונכלת, טל' כס פלפלא כס זנגילת, הכופס את החטה (כרבות ל' ז' ו' ז'). אלפים
 רבבות השעים, לא ידעתי מקורו. ובעדק, בזכות חכמהם חכינו (בראשית י' ז'). פניח, ניערת, כמו
 תהלים פ' י'. שלחה קציריה, עשה זס פ' י"ב. נטלה שבעה משבעים, נטל ישראל מצענים חוטות
 את חלק של שבע חוטות זהם כנעני חתי חטורי מרי חיי יוספי וגתשי, ודחה רש"י לדברים ל"ב,
 ח'. שעשור נכסים לבנות קבועים, דין נהלכות נחלה איתפרכסו הכמות נעיסור נכסים וע"פ כתיבת
 דף ס"ח, והאמנע טו הפייטן על ישראל שנקרא ג"כ בת, שטעי נת דחוי, כסדה נת מלך (תהלים ט"ה,
 י"ח. יד) בת כדפי (זיר ז' ב').

למשאוח עשה תהלים ע"ד, ג'. ברצויה, ל' נאה. נחשו, מהרו. צירים, משה וזאבן שדמו אל
 תאמי צביה (זיר ז' ד'). פרום וכו', ארשו לזר העמין מוונות לסעודת העלך, כל"ח קסד. כל הבא לטלך,
 כן אמר הזר ההוא למשה וזאבן, כי כל אחר יטח אל העלך כרץ שיחל מנחה חתו לכנד נה את
 העלך. וכל הענין הזה ע"פ שטות רעב פ' ה'. כסלוח, מלרס (בראשית י' יד). קוספי סלוח, טל'
 חיונ ל', ד'. והאשאל פה על ענדי פרעה זהו מקבלים את המנות הסוכנות לפרעה והכניסו על טע
 וזאבן כעבור שלח בידם מנחה כלל. קסן, מנחת דבר הנקטן ניד כמו עתות וכדומה. וקלוח, ל'
 כולה ר"ל מנחת דבר החול כמו יין וכדומה. חאלה, מזה וזאבן הם יכנסו לאתחנכה. צנו עליי,
 מזה וזאבן עטרו לבדו לדין טמו וזמרו לא תפנה לחללים ופגרים טמים ר"ל לעז' אתה אויל אר
 מוכן אתה להענע נעברת הסם. מה לכהן בקברות, ר"ל כמו שלי אפסד זיטלח כהן נמת הקברות
 כן אי אשאר זיטלח טמו של הקב"ה נלות אל עז' טלך. בתכל, סתכלית, ר"ל נעשותו פס אגמר עליך.

הַדְּבָרוֹת. נֹדַע בְּעַל גְּבוּרוֹת: לֹבֵשׁ צַדִּיק גְּאוּר. לְהַשִּׁיב גְּמֹל לְאֹכְזוֹ. הַפֶּךָ
הַרְךָ אִישׁ וְזוֹר. עֲמֹל בְּרֹאשׁוֹ חֹזֵר: תִּגְמַל בְּרֹד וְרֹשְׁפִים. זְלַעַף בְּעַלֵּי כְּשָׁפִים.
קָרְסוּ בְּרַעוּ כְּשׁוֹפִים. עֵפֶר אֶרֶץ שׁוֹאֲפִים:

יֵאֵל גָּא. לְעוֹלָם תִּעְרַץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדֹּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ
וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלֹךְ. נִדְרָא מְרוֹם וְקְדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים. מְלִכּוֹתוֹ גְּנָח. נִרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עִזּוֹ. פְּאֲרוֹהוּ צְבָאוֹ.
קִדְשׁוֹהוּ רוֹמְמוֹהוּ. רֵן שִׁיר וְשִׁבַח. תִּקְרַף תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

בראש חתום יוסף ואח"כ ע"ס א"ב וכסוף חתום טוב עלם.

ח'ו"מ יוצאי חפזון. ספקם מזון. לשבע ולא לרזון. קרוש:

אִמְנָה גְדוּלָה הִיְתָה בְּעַם. בְּלֵי לְהִתְלוֹגֵן זֹאת הַפְּעַם. גִּוְעָה לְאִמֹר מִה גִּטְעָם:
הַרְךָ שְׁלֹשָׁה גִלְךָ בַּמִּדְבָּר. הַגִּיד מֵאֵז מִנְהִיג וְדָבָר. וְלֹא כַחַד מֵהֶם דָּבָר:
זְרִיזִים חָשׂוּ לְהַקְדִּישׁ קְרוֹאֵיו. חָסִי בַּמְטָרִיף כָּל־בְּרוֹאֵיו. טוֹב אֵין מַחְסוֹר
לִירְאָיו: יְחִיד שְׁמֵרָה לְמִדְרָה שְׂרוּעָה. כָּל־לִתְךָ אֶזְכּוֹר חֶסֶד לְפָרְעָה.
לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בַּאֲרֵץ לֹא זְרוּעָה: מְקוֹם צַפְעוֹנִים נָחַשׁ שָׂרָף
וְעַקְרָב. נָסְעוּ קְדוֹשִׁים לְשִׁמְשׁ וְשָׂרָב. שָׁב וְעוֹלֵל וּמְקַנֵּה רָב: עֲדָרִים
הַשְׁכִּירוּ מִדַּע לְהַחֲכִימָם. פִּסְתָּ מִשְׁאֲרוֹת נְשֵׂאוֹ בְּהַשְׁבִּימָם. צָרַת
בְּשִׁמְלָתָם עַל שִׁבְמָם: קָטוּף הָעֵסָה בְּתַרְרָה קְמוּצָה. רְצוּפָה בְּרֹאשֵׁיהֶם
שְׁלֹא חִפְצָה. שְׁמֵשׁ שׁוֹפְתָהּ וְאִבְלִיָּה מְצָה: תִּפְיֵי שָׁשִׁים וְאַחַת בַּמִּשְׁטָר.
טַעַמוֹ וְאַרְדּוֹ בְּשִׁוּר הַמִּנְטָר. עַד לַחַם מְשֻׁמִּים הַמְטָר: יוֹצֵאי חֲפוּזוֹ וְכו'.

ובכן יהי בתצי הלילה:

ע"ס א"ב.

בלילה:

אז רב גסים הפלאה

הלילה:

בראש אשמורת זה

הפך ררך, ע"ה טע"י כ"ה, ח'. ולעת, גרף. קרסו, הוכנעו (ישעיה ט"ו, ב'). כשופים, הכ"ף לטעו, ומיחשו
ככתובים ודכוכים, וחכות חותו טחון ח"ח ושבת יתה (דברים ט' כ"ה). עפר ארץ שואפים, ל' טעום ב', ו'.
ספקם, נתן להם די ספוקם ודכסם. גועה, בלח בלי טוסכת גם חליו, כלי גועה, שלח עקרה לחטרה.
יצר גם הוא ל' מנהיג בחרטיה, כמו יצר אחד לדור וחין שני דברים לדור (סנהדרין ח'). למדה שרועה,
למדה גדולה ויתרה. טל' או חתום או שחב (ויקרא כ"ה, י"ח). כללוחך אזכור וכו', ל' ירטיה ב', ב'. קטוף
העסרה, טל' הכמת את שלשן ט טקטכין בו (שמים ל"ו). קמוצה, ל' וקטן טעס (ויקרא ב', ב'). ששים
ואחת, ס"ח סעודות חכלו טן הכנף סהוניחו מטגרים טן ס"ו מיסן עד ס"ו חיידי, ורחא רש"י לטמות ע"ו, ח'.
ובכן יהי בתצי הלילה, נחבי ליל ס"ו ניסן (טמות י"ב, כ"ט). והנה כל הדברים הנכונים
במים זה כלם חידעו כליל ס"ו ניסן, קנת מהם נכתיבים במקרא כפירוש, וקנת טהן ע"פ הקבלה וקנת
טהן צורה אזה. וחיחא בטמות רבה טוף פ' י"ח מה רחא לומר ליל סטורים, שנו עשה גדולות
לכדיקיס כסם אמה ליאחל נמנרים, וכו הגיל לחחקה וכו הגיל לדמחל טעונ החרות וכו טעיה
וחליה כתגולין ש"ח חטר אטר אתח נקר וגם לילה עכ"ל ונעמד רבה פ' ב' כל הנסים שבעא
ליחאל וטרנ להם טן הכעיס נלילה היה וכו'. בראש אשמורת, הלילה נחלק לג' אשמורת
או טעודות, בראשונה נקראה רחל אשמורת (איכה ב' י"ט) והשניה אשמורת החיכונה (אופטים ו'),

קדחות לשבת הגדול

- גַּר צָדֵק נִצְחָתוֹ בְּגִחְלֵק לוֹ לַיְלָה:
- וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה:
- הַגֵּת מִלֶּךְ גֵּר בְּחַלֵּם לַיְלָה:
- הַפְּתוּחַת אֲרָמִי בְּאֲמֶשׁ לַיְלָה:
- וַיִּשְׂרָאֵל יָשׁוּר לְאֵל וַיִּכַּל לוֹ לַיְלָה:
- וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה:
- זָרַע בְּכוּרֵי פְתוּחַת בַּחֲצֵי לַיְלָה:
- חֵלֶם לֹא מַעֲשֵׂא בְּקוּמָם בַּלַּיְלָה:
- טִישַׁת נְגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוּכְבֵּי לַיְלָה:
- וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה:
- יַעֲזַן מְדַרְךָ לְנוֹפֵף אֹמֵי הַחֲשֵׁת סְגָרִי בַּלַּיְלָה:
- קָרַע בָּל וּמַעֲבֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה:
- לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נְגִלָה רַו חוֹזֹת לַיְלָה:
- וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה:
- מִשְׁתַּבֵּר בְּקָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג פֹּה בַּלַּיְלָה:
- נֹשֵׁעַ מְפוֹד אֲרִיזוֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתַי לַיְלָה:

י"ט) והשלישית השמורת הכתב (שמות י"ד, כ"ד). ובמכות דף ג' של שש שמורות היו הלילה וכו'. גר צדק, חסדו חסדו, נצחיתו, שהיה נחלק את ד' העלבים בחלוק הלילה שג' וחלק עליהם לילה (מחצית י"ד, ט"ו) וחיתוה נכרשית רבא פ' ע"ג ר' בנימין אמר הלילה נחלקה מחליו, והבן אמר יחזק חלקו, חסד הקב"ה עליהם פעל עמי נחלי הלילה חף חבי שעל עם נחזי הלילה, וחיתוה, נפשיים. ורצה גם פירוש רש"י על הפסוק. סלך גר, חסדו, (ע"כ, ו'). ארסי, לבן (ע"כ, ל"א, כ"ט). באמש, מל' חטט שזאה ועשאה (חית ל', ג'). ישראל, יעקב חסדו. ישר לאל, נלחם עם מלך (נחשית ל"ב, כ"ה), והלשון ע"כ הושיע י"ב. ה' פתוח, מלריס ע"כ נחשית י' י"ד. סחצת, חתה. חילם, כוחם. טישת, ל' התעטפות בכנפים מל' יושע עלי חוכל (חית ט', כ"ו), וע"כ הכבון טישת כפיו. ועיניו אנקלוו חסדי העלמטה ככף נעבור שהם בכנפים למך ככתה והיו טעות ככפיו (ישעיה ח', ח') לבן האל חזן ל' טיסה על חיל אל גיד חרשת וכוה סיפוח אר טנא אל עין והוא יב נחשית (שופטים ד', כ'). סלית, כגשת מל' סלה כל חסדי (חובה ח', ט"ו). בבוכבי לילה, שופטים ה', כ'. סחצת, סחצת (ט"ז סמן י"ח. י"ט, ט"ו. כ"ב). לנשף חת יד על אחי הוא חזשלים ותה"ט, ועל' ישעיה י', ל"ב ותהלים קל"ג, י"ג. והכשה סחצת, ט"ז י"ט, ל"ב. והכשה ל' חרפה כמו הכרת חיס חת פ"י כל סחצת (ט"ז י"ט, ו'). גם הוא ל' יב כמו האצת נכחת חיתן (תהלים ע"ד, ט"ו) ר"ל מנו נכד ונחייכו כען. כרע כל וסעבו, על הוא חליל של סבל (ישעיה ט"ו, ח'), ועל הוא כפיס שהיה עמד עליו, ונשתבח שניהם כלילה. והעמבה הזה של אצת חליל סבל לא נמלך כפירוש בעקרת חכל יוספר נכשי חסוקרסח נחלק חר שמו הכל סבל והתבן סבל, וכבר גם נכרשית רבא פ' ס"ח וז"ל היה לו חתן אחד לכבודנל והיה טלע כל מה שהו עליבין לפניו, חסד סוכדנלר לדיחל כסה כח גדול אטלע כל מה שסליבין לפניו, חסד לו דיחל חן לי רשות וח"י טחישו, חתן לו רשות, מה עשה נטל חתן והטעין לתוכו טפסחים והאלך לפניו וקח טפסחים חת בני טעיו הה"ד ופקחתי על כל סבל והולחתי חת בלשו טפיו (ישעיה כ"א, ט"ד) עכ"ל גם נמדד אר דף ל"ו חיתוה שהפילה החוח חת כל נלם של סבל. לאיש חסדות, לדיחל (דיחל י', י"ח). נגלה רח, של חלום נכודנלר (ע"כ, כ', י"ט). טשחבר, נלשחבר (ע"כ, כ', ל'). חסיתו. כמו קשית [וכן גם כ"י קשית] ר"ל נחזי הלילה חר הוא חולק השמות, והשמות הללו טשע השתר דיחל סכר האריות (ע"כ סמן ל'). ורשיתי י"ט טפסחים נעמותי מל' טשע ר"ל פחד

שָׁנָאָה נִסְר אַגְנֵי וְכַתֵּב סִפְרִים
 וְיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 עֲזָרְתָּ נֶאֱחָדָּה עָלָיו בְּגֵרָה שְׁנַת
 פְּרָדָה תְּדַרְדֹּד לְשֹׁמֵר מָה
 עָרַח כְּשֹׁמֵר וְשָׁח אֶתְּמָה בְּקֶדֶר וְגַם
 וְיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
 רֵם הוֹדַע כִּי לֵךְ יוֹם אֵף לֵךְ
 שְׁמֵרִים הַפְּקֹד לְעִירָהּ כְּלַחֲזִים וְכָל־
 תְּאִיר כְּאִיר יוֹם חֲשֻׁפֶת
 וְיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 וּבְכֹן כָּל־מַחֲמָצֶת לֹא תֹאכְלוּ:

ע"פ א"ב. זכסף החנוס יוסף הקטן בר שמואל חזק.

סרי. אכא בחיל להתעבקה. במעמד פני תבה. גשתי לרומם ולשגבה.
 מרשאת דגול מרבקה: הלול קוני אקשיבה. ובחוקך דתו אתישובה. זאת
 לדעת אחשבה. מפעם חכמי ישיבה: טען עולם אמליקה. יהבי עליו
 אשליקה. ברש לסניו אנהלכה. לפתוח בדבר הלכה: מלת פי גדושה. נוצר
 חסד אקדישה. סלסל בדת חדשה. מרשאת עדה הקדושה: פני ישרים
 דובר. עתענה אמרים אנבר. קדמתי לפול בסקר. רשאת מרב וחבר:
 שרי חילי תאמץ. תעדיף קט וקמץ. לכאר בלי שמץ. הלכות בעור תמץ:

החלוטות הנעניתין והנהילין האנשים בלילה, וסירות זה טעות הוא כי אם היה כך היה לו לכתוב
 עשי לילה, ועוד מלבד זה יהיה לפי שיחז כוכ סעוקי ספר כי בכל סמחיוס כהן מלת לילה
 סוכב על ליל פסח דוקא, וע"כ סבבן כמו שפירש ור"ב נעשוסי הוא נ"ת השמו, והעד הנאמן
 הוא החזון חטב לו נפיוס ומשמחם זכח פסח ליס ב' אל פסח טפגרת סוגרה קשיחי פסח
 והוא דחיל ל' עת. דדקדוק נעשוסי חטב לדקדוק ונעשוסי לחס (יחזקאל י"ג, י"ט) שאל כמו יקשחות
 כן קשיחי כמו קשיחי. אגני, הן. כגוד שנת לילה, שרדה הבינה טן אחשוז (אסחר ו', א').
 וחינה בילקוס אסחר רבו פתח"ח ארבע פעמים בחיז בלילה ההוא ותרבעתם היו בליל פסח, אמס ניד
 נביח אל רחל ותחיס ניד נביח אל לילה, טבת כבודת ומפלת סנחריב ניד נביח אל לילה, ומפלת גרשון
 וכסן ניד נביח אל רחל. כסנחריב כתב וילח מלאך ב' ויך נעחנה אשור, הלך רשקה על החומה ושטע
 סחי קורחיס את ההלל וזטר לפנחריב חזר לאחורך כי נסיס יעשו להם נוו הלילה, והוא היה טנה על
 הדברים דכתב יוסף ידו הר נת ליון. דבר אחר זה לילה אל ספרח דכתבי הכוכבים טטסלותס. לשוסר
 מה מלילה, ע"פ ישניה ב"ח, י"ח. י"ב. צרח כשוטר, נב"י אחד, "לרח זוסר". קרב יום וגו', הוא
 יום טחולס סעתייה וע"כ זכריס י"ד, ז'. רס, קריסח אל הקב"ה, אתה הקב"ה תודיע. כי לך יום,
 תכליס ע"ד, ט"ו. שוסריס הפקר, יעבי ס"ב, ו'. חשכח לילה, כסי לגלות.

כל סחשח, ששח י"ב, כ'. אכא בחיל, נפיוס זה טביח כל הלכות פסח טכדיקת חסן והנעלת
 כלים וסוד הסינה זכוכס וכלל כקודר לשון, וטריס אטחיל לסדק נוטל רשות. רגול סרכבה, הקב"ה ע"כ
 דר כ', י'. אמליכה, ל' ענה, ר"ל טאל טלה טטה. גרופה, מלטה. קס וקוסץ, הטעס כקוסן יד תגדילכו.

אֵלֵינוּ הַרְחֹוֹת לְבַל־בְּשׁוּר. חֵק לְעַמּוֹ מִסֵּר. וְהוֹדוּרָם בְּכֹתֵב מוֹסֵר.
 לְבִדּוּק חֶמֶץ אֹדֵר לְאַרְבָּעָה עֶשֶׂר: בְּשָׁעָה שְׁאִין בְּנֵי אָדָם מְצוּיִים בְּשׁוּקָא.
 אֹדֵר הַגֵּר יָפָה לְבִדְיָקָה. אִין בּוֹדְקִים לֹא לְאוּר חֲחֻמָּה וְלֹא לְאוּר הַלְבָנָה וְלֹא
 לְאוּר הָאֲבָקָה. וְצִרְיָד לְבִרְדָּה עַל פְּעוּר חֶמֶץ בְּחֻקָּה: גְּמַר מִנְטָרָה עַד
 דְּבִתְרָא. וּמִיַּד צִרְיָד לְבִטּוּל הַשָּׂאֵר בְּאִמְוִרָה. וְלִמָּא חֲבִי כָּל־חֲמִירָא דְאָבָא
 בְּהִרָא דִירָא. דְלֹא חֲחֻמָּה וְדְלֹא בְעֵרְתָה לְבִטּוּל וְלִהּוּא כְּעַפְרָא: דִּירָא
 מִשְׁחֵבַח לְאַחַר אוֹתָהּ שָׁעָה. אִינוּ חֲיִב בְּבִלְיָרְאָה וּבְבִלְיַמְצָא לְפִשְׁעָה.
 וְהַרְצָעָה אַחַר בְּדִיקְתוֹ לְאִכּוּל חֶמֶץ וּלְשִׁבְעָה. מַה שְּׁמִשְׁיַר יִנְחִינוּ בְּצַנְעָה:
 הֵיכָא דְבִדּוּק בְּחֻרֵי בֵיתָא. וְהֵיכָא אַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ רַפְתָּא. וְאַשְׁכַּח דְּחֻדָּא
 מְגִידוֹ פְּחֻתָּא. לְבִדּוּק מְרִישָׁא שְׂמָא חֲלָדָה לְקַחְתָּה: וְבֵן תַּגּוּ רַבְּנָן בְּסַרְקִין.
 דְּחֻרֵי בֵיתָא וּנְקִיקִין. עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי אִינָן גְּבִדְקִין. וְאַמְצָעִים זְקִיקִין: וְהָיוּ
 גַּב הַרְצָעָה וְגַב מְגִדְלִין. וְהַפֶּת בְּקָר וּמִתְבָּן וְלוּלִין. וְאַיְצְרוּת יִין וְשִׁמְן תַּנְעוּלִין.
 לְבִדּוּק חֶמֶץ בְּלֵי עוּלִין: חוּר שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ. זֶה חֻקָּה בּוֹדֵק עַד שְׁפַמְצָע
 וּמְבִטּוּל שְׂאֵרוֹ. וְבֵן בֵּין יְהוּדֵי וְאַרְמֵי חֲיִב לְבַעְרוֹ. פְּלִימוֹ מִקַּל שְׂמָא יֵאמָר
 הַצִּי בְּשִׁמּוֹ וְחִבְרוֹ: סָעֵנוּ הַמְפָרֵשׁ וְהַיֹּצֵא בְּשִׂירָא. דַּעְתוֹ קָדָם פֶּסַח לְחֻזְרָה.
 תוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם בְּעֵי לְבַעַר חֲמִירָא. לְפָנֵי שְׁלֹשִׁים יוֹם אִין זְקִיק לְבַעְרָה: וְשָׂרְאֵל
 דְּחֶמֶץ אֶתְפָּקִיד לֵהּ. וְלִיתָהּ לְמִרָה לְמִשְׁקָלָהּ. נִטְרָה עַד אַרְבַּע רְחוּי לְאֲכָלָהּ.
 שְׁלִים אַרְבַּע וְלֹא אֶתָּא לְגוּיִם מְזַבְּן לֵהּ: בְּשִׁנְפָּלָה מִפְּלַת עַל חֶמֶץ בְּעֵרְבֵי
 פְּסָחִים. וּבְלֵב אִין יָכוֹל לְחַפֵּשׁ אַחֲרָיו בְּטוּחִים. הָרִי הוּא כְּמִכְעַר לְרַעִים פְּקָחִים.
 וּבְמִזָּה חֲפִישַׁת הַפֶּלֶךְ שְׁלֹשָׁה מִפְּחִים: לְפָדוּ בֵי מַלְחֵי וְבֵי קִירֵי נְקִיבִים.
 וְבֵי תְמֹרִים וְצִיבִים. לְבִדּוּק אוֹתָם חֲיָבִים. וְהָצֵר פְּטוּרָה מִפְּנֵי הָעוֹרְכִים:
 מוֹצֵא חֶמֶץ בְּפֶסַח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ. כּוֹפֵה עָלָיו בְּלֵי בְּלֵי רְאוּתוֹ. וְאִם שְׁלֵחַת־קֶדֶשׁ
 הוּא אִין צִרְיָד לְכַסּוֹתוֹ. לְפִי שְׁבִדְלִין מְאוּתוֹ: גְּפִי וּפְטִילֵי וְיוֹרָה. דְּאִשְׁתַּמְשׁ
 בְּהוּ חֶמֶץ חֲמִירָא. צִרְיָד לְגַעְלָגְהוּ וְיִנְיַח בְּנֵי רַבָּא וְעִירָא. וְלִרְבָּא לְעֵבֶד
 גְּדַנְפָּא וְלִרְתֻחָה בְּנוֹרָא: סְכִינֵי דְאִשְׁתַּמְשׁ בְּהוּ חֲמִירָא לְאַרְחֻזִין. אִם אִפְשָׁר
 לְעִשׂוֹתָן חֲדָשִׁים הֵם מִשְׁבַּחֲחִין. וְאִי לֹא מְגַעִילָן בְּרוּתְחִין וּבְכִלֵי רְאִשׁוֹן הֵם
 מְצַחְצְחִין. וְעַץ פְּרוּר מְגַעִילִין בְּרוּתְחִין: עֲנָדוּ אֲגָנֵי וּקְצִיעֵי דְקוּנְיָא וּפְחָדָא.

גמר, לנחוק. פלימו, אם חכם (פסחים ח', ט'). וחברו, ל' וחונר חנר (דברים י"ח, י"ז). דעתו קדם פסח לחזרה, הוא כשימת חנני פסחים ו'. לטרה, בעל החמץ. כטוחים, חם כטוחים שאין יכול הכלל לחפש אחריו. כי מלחיו. חולמת מלת. ובי קירו, חולמות עושה. וציבנים, טיני כטמים (פסחים ח'). ופטילי, כלי למתנו גרונות וכדומה כמו ככלים פ' ט"ז טענה ה', קטרעט. גרנפא, זפה לפיו, חזר. סכיני, פסחים ל', ע"א. לארוחין, כסעודים, מל' חזחת חמיל (כוף מלכים). ענדו, הוח החכמים. וקציעי דקוניא, כלים שנוטים,

אף על גב דמסלים לה שפיר לאשתמשו בה אסירא. ואף על גב דרווחן ואבא למימר דשלים בהו אירא. אפילו הכי קיימא אסירא: פתח קברות אין צריך לפלחא. אבל משהי לה עד בתר פסתא. וקערות מתרות פי שקל מרדא עליה לאנתא. ובדמי דגללא שרין בידה: צעי דמשהי בה חמירא בשאר יומי. בבית שאור שתמצו קשה דמי. ואי אנרי אחיבה ולא אשתהי עמה. לאשתמשו בה שפיר דמי: קפוח גיין ולשמן עבדין. מלמלש בה ללי קפאי קפדין. ואמרו דלא טבילין ועבדין. דלא למילש בה הוא הדין: ריקני מצות עושין ובר לעגן. ולשמן צריך לשמן מחפץ ברען. וחדש שמה וקמן אין לשין דילמא ישנן. אף על גב דאפה ישראל בר דעה לא ינתנן: שני שאין לשין בבת אחת למעלה מתמשת רבעים קמח וכן לחלה. וכן ביעים פמגן חלה והעמר מוכח לה. והאשה לא תלדש אלא במים שלנו הלילה: תמימים שנו במשנה המדללה. מי תשמישו של נחתם ישקבו מפני שפחמיעין סלה. ואמרין שרי לה במקום מדרן דלא ליתי בה לדי תקלה: תפו תלכות בעור והגעלה: יין פי יתאדם. למצוה הוא מקדם. לצאת פו חובת ידי אדם. אם אין קנדיטון ומבשל גגדים: וארבעת כוסות הללו צריך שיהא כרי רביעית בלי יקילו. אחד אנשים ואחד נשים אלו פאלי. ומתלקין לחינוקות קליות ואנשים כרי שישאלו: סוד שתנשים צריכות לאמעה. בקלמלי דפסתא בלי שמעה. אף על גב דמצות עשה שהזמן גרמם בה לא נמצא שקל שישנו בכל תאכל תמן ישנו בקום אסל מצה: פרוש בשפה גדיקה. מצה יין צריך הסכה. סוד אין פו גן חסה. ומצעי לה לבסוסי סבא: הסכת ימן הסכה אינה. ולא עוד אלא שפא יקדים קנה לחם וסא לדי סבנה. פריקין לא מן חשבנא. ואשה אינה צריקה ואם חשובה היא גדולה: קמי אב מסב הבן בדיעה. תלמיד בפני רב אינו ראוי לפרעה. אבל בשליא דנגרי צריך להסב במדיעה. והשמש שאכל בנות מצה בששה מסב יצא: סענו לחמף מצה בלילי פסחים. כרי שלא ישנו הפחים. ותבים בתל להיות שפחים. במקדש בקשר והשתא גיין רפחים: נשים חיכות לשמח ולהרגין. בקבל בכרי צבעונין. בארין

גמירא (פסחים ל', ע"ג). פתח קברות, חסד שפחות ע"ז דף ע"ז, כ' לשלוח, לומר. וכוונתו דגללא, כלים סמכיים אל זכ, והוא ר"ף מרן כ' דפסחים טכנה חסן של נמרי. צעי, ספלים, סמא. לעגן, לצעמו. וחדש שמה וקמן, חסד ז"א רצ"א פ' כ"ו ותקנ"ג. כפנן חלה, ע"ג כלים. במשנה המדללה, פסחים ט' ע"ג סוד, סמך ח"ל. בשולח רמב"א, תלמיד של פה, וטריזיג (פסחים ק"ח). טענו, הוא ח"ל. בין רפחים.

ישראל בכגרי פשתן המלבנין. והאנשים ביין מתעדינים: גערב הפסח
 סמוך למנות ראשון. לא יאכל אדם עד האישון. וכבוא מבית ראשון.
 מזוגים לו פוס ראשון: ראשון מברך על היין. ואחר כך קדוש וזמן ואינו
 אימר גם עדין. שצריך לאמרו באגדה וראו לבקלו אין. ושתי ומשי ידה
 ומברך על נטילת ידים: שקל גרגירא או פרפסא או בסברתא או הסא.
 ויטבל בחרסת וברך בורא פרי האדמה. וכד אכל יתעה אחת משלש
 מצות ואין ברכה עמה. מחצה בקערה ומחצה בשלחן להשימה: מושך
 מהקערה שני תכשילי. דאנון בשרא וכורא צלילי. אי נמי גרמא וכשלי.
 ומגביה קערה ולימא הא לחמא עגיא פלה: ומזוגים לו פוס שני מארבעת
 חאל. וכן הבן מאביו שזאל. מה נשתנה מלילות זה ליל. וגומר האגדה
 עד גאל ישראל: אחר השתי משי ידה. ומברך על נטילת ידים לחורה.
 ושתי המוציא על השלמה העליו תרתי ידה. ולא אכל מגה אפתי מדי:
 לוקח פרוסה ומברך לאכול מצה במקל. ובהדי דהויא דהמוציא אוכל
 וכולל. ומברך בחורת לאכול מרור וטבל וכולל. וחדר אכל מצה ומרור
 בלא ברכה וכורכן בבית אחת בהלל: תלף לכמה בתי ועבד בי הי
 גונא עד הבא. ואחר כך עושים סעודתן פלצרפה. וכזית מצה
 באחרונה צריבין לברכה. וגוטלין ולא מברכין שמים אחרונים חובה
 ואין טעונים ברכה: וזכר בשלשתי ברכת מזוגו. ולשאר הבתים תחלה
 וטעום הכוס עד משלו אינו. וברביעי הלל מערי לתנו. כל יטעום
 כלום באישונו: קמעא לשותות מים יכנס. אם חולה הוא או אסמגס.
 ובעי למשתי חמרא משום אנה. לומר בחמישי הלל הגדול ששתים:
 חסל סדור פסח בהלקרתו. בכל משפטו וחקרתו. באשר זקינו לסדר
 אותו. בן נזכה לעשותו: וך שובן מעונה. לומר קהל מי מגה. בקרוב
 גהל נטעי בנה. פריים לציון ברכה:

פסחים דף ק"ט. לפסח ראשון ר"ל טחנה גדולה, שהיא ע"פ זעזע ולמעלה. עד האישון, עד הלילה.
 סביח ראשון, ענין תפלה, מ"ל רחש לנו (תהלים ט"ה, ב'). נס, כפי טעמים. גרגירא, וענף. כרפסא,
 פעמוריא. כסברתא, קמריה. חמא, ומשך. בחרסת, ומשוערו. וכורא צלילי, דג ללו. סארבעת
 חאל, עד' כוסות האלה. אחתי, עדין. כסלל, ר"ל נחל. כהלל, פסחים קס"ו. וטעום הבוס עד משלו
 אינו, ר"ל אינו טעום בכוס של ברכת החזון שאר נתיים עד כי יתחיל זלולתו ועדן וזו טעום הכוס.
 לחנו, כנו לתנות ר"ל למזרח. קמעא, טעם. אסמגס, סומכויג. ובעי למשתי, התושפות נכסחים קי"ז ע"ב
 גורמים וזו כנו מציית. הלל הגדול, הוא מוסר קל"ו. ישתנס, יודת, ל' וישנס מתניו (פ"א, י"ח, ט"ב).
 חסל, נמר. חסל ל' סוף זגסר נארצית, כמו כ"ר סוף פ' ע"ו אחת למחל, וציד רכה דף ג' ועדין
 מחל ליה וטנין דלח טחפל ליה, ותגרנס דחלטי מלוצית כ', י"ח חסלת נחל. פי סנה, יחלל
 (כסדר כ"ג, י'). נטעי בנה, ע"ה תהלים פ', ס"ז.

י' וּבְקִיץ לָהּ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתָּה קְדוּשַׁי יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ: סלוק.
 אֵין עֲרוּךְ אֱלֹהֵי לְהַגִּיד וּלְדַבֵּר. חֲקַר פְּלִאֵי נִסְיָה לְהַבִּין וּלְסַפֵּר. מִה
 יִקַּר חֲסִדָּהּ מִכֵּין כַּעֲשֵׂי גִבּוֹר. מֵאֹד עֲמָקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיהָ נוֹתֵן תַּעֲצָמוֹת וְעוֹ
 לְהַתְגַּבֵּר. וּבְגֵי אָדָם בַּעֲלֵה יַחְסִיוֹן אֶרֶץ הָאֲבֵר. הַרְבִּית הַגּוֹי וְהִגְדִּילָת שִׁמְחָה
 לְבָנֵי עֹבֵר. בְּמִשּׁוֹל רָשָׁע עַל עַם הָל לִישׁוּעָתָה שׁוֹבֵר. וְגַתְאֲוֶרֶת פַּחְגִּינוֹתֶיהָ
 מִסָּפָר וּמִסֻּד לְכַנֵּס וְלַחֲבֵר. וְעוֹרֶרֶת אֶהְבֵּת יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן שׁוֹכְנֵי קָבֵר. וְהִנֵּה
 הִיגֵי קַנְסוֹת יַחְבְּלוֹת עַל חוֹבְרֵי חֶבֶר. וְהִכְנַעְתָּם בְּדָם וְצַפְרֵהֶם וּבְכַנֵּס
 וְעוֹכ וְהִבֵּר. וְשִׁבְרֵת רֹאשׁ תַּנּוּן עַל רֵיב לֹא לוֹ מִתְעַבֵּר. כִּי לְפָנֵי כְשִׁלּוֹן
 גִּבּוֹה וְגֵאוֹן לְפָנֵי שֹׁבֵר. וּמִה יַעֲזוּ צִיץ הַשְּׂדֵה וּיְמִיו כְּצֹל עוֹבֵר. לְגִבּוֹה מִעַל
 גִּבּוֹה מִסָּפָר הָרִים וּמִשְׁבֵּר. וְהוּא בְּעַל נְקָמוֹת יְאֵהוּ הַמִּשְׁפָּט מִיִּשְׂרָאֵל הַזֶּבֶר.
 וּמַעֲמִיחַ לְשַׁע לְקַוֵּי וְעַמִּים תַּחְתִּיהֶם יְדַבֵּר: וְעֲלִינוּ הַפְּלִיא חֲסִדָּיו וְגִשָׁא גַם.
 וְנִקְם נִקְמָתָנוּ מִכָּל־בְּעַל אֲנָס. וְהִכְנַע בְּזַעַם וְצָרָה בַחֲרֵי אֶזְרוֹ וְהַגֵּם. וּמְלוֹשׁ
 בְּצַק עַד חֲמֻצָתוֹ דָּגָם בְּאוֹנִים לְהַקְנִים. וְאֲזוֹר חֲלָצֵיו חֲזִק וְאִמְץ לְהַשְׁתַּגֵּם.
 בְּקַע יָם וְעֵבִירִים וּבְגֵד נֹזְלִים פְּגָם. וּבְאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה אוֹתָם כִּלְכֵּל וּפְרָגָם.
 לְכֹן לָנוּ לְהַדוֹת עַל כְּלָנִים וְגַם: לְמָה פָּסַח מִן הַצֵּאן. שִׁפְסַח וְחָמַל עַל
 קְדוּשַׁי צֵאן. וּכְרָעָה מִקְבֵּץ מְלֵאִים מִשְׁכָּם תִּגְאֵלֵם מִבְּעַלֵּי לְצוֹן: וְלִמְדָה
 לְקִיחָתוֹ קָדָם לְשַׁחֲטוֹ יָמִים אַרְבָּעָה. וְנָתַן לְמַדְלִים וּלְעֶרְלִים נִפְסַל כִּהְיָא
 הַשְּׂעָה. בְּרֵי שְׂיֵה בְּדָם מַצּוֹת מַצּוֹת לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעָה. שֹׁבֵבֵר בָּא עַת הַדִּים
 וְזִמֵּן שִׁמְעָה. וְהִי מִתְבוֹסְסִים בְּשִׁנֵּי דְמִים שֶׁתְּצַמִּיחַ יִשׁוּעָה: וְלִמְדָה נְתִיבַת
 דְּמֵו עַל הַמִּשְׁקוֹף וּשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. שֶׁהֵן שְׁלֹשׁ מִזְבְּחוֹת בְּמִקְוֵם רוֹאִים אוֹתָם
 לְחַזוֹת. וְכֵר שְׁלֹשׁ מִזְבְּחוֹת שְׁלֹשׁ הַמּוֹן גְּרַמְזוֹת. שֶׁבְּדָן וּבִיתְאֵל וְאֵלֶן מוֹרָה
 בְּתַרְזוֹת: וְלִמְדָה אֲכִילַת חֶמֶץ לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת. וְכֵר לְחַפְזוֹן שְׂכִיבָה לְהַעֲבִיר
 גְּזֵרוֹת רְעוֹת. מְדַלָּג עַל־הַדָּרִים מִקְפֵּץ עַל־הַנְּבָעוֹת: וְלִמְדָה אֲכִילַת מַעֲזָה
 לְדָם עֲנִי. שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצַק לְהַחְמִיץ עַד שֶׁגִּיאֵלֵם מַעֲנִי: וְלִמְדָה בְּמִרּוֹר
 שֶׁתַּחֲלֹתוּ רַךְ וְכוֹפֵי קִשָּׁה. שֶׁנִּמְרָרָה תַחֲלָה בְּפֶה רַךְ וּלְבָסוֹף בְּעַל קִשָּׁה:

אֶרֶץ הָאֲבֵר, ל' יחזקאל י"ז, ג'. וכוון סוף תולד להקנה. שוכני קבר, ע"פ שמוט רעה סוף פ' א' אף על פי שעשו תשובה לא ילכו כסם חלמלה וכו' חטות. ראש תנוון, תולד לפרעה. כי לפני כשלו, ל' סגלי ט"ו, י"ח. ואן וחנס, כנוי לפלרים, כי חן וחנס ערי טלרים הם (רמיה ל', ד'. יחזקאל ל', י"ז). וסלות בעק עד חסותו, ה"ל כוונת קלר מחד, ול' הוא ז', ל' ואלה הם ת"י. באונים, נכמרים, מל' חלשית לזמים (תהלים ע"ח, כ"א). לחקנס, לענוש. קרואי צאן, יחזקאל ל"ד. כשני דסים, דם בכח ודם מילה, ואלה רמ"י כיוחזקאל ט"ו, ו'. שלש סוככות של אב הסון גרסות, ככ"ר סוף פ' ל"ט, ג' פונקות כנה אחרים חכינו אחד לכבודת ארץ ישראל ואחד לקנינה ואחד של יפלו כנוי עב"ל וכירוחו אחד לכבודת א"י כמו שכתוב לרשע חתן את הארץ הולת ויבן עם טובח (בראשית י"ב ז') ואחד לקנינה כמו שכתוב קום האהלך בלחך וכו' ויבן עם טובח (י"ג י"ח) ואחד שלם יפלו כנוי יענק טעם ההרה טקדס לכיחול ויס אהלה כיתל טיס וכו' טקדס ויבן עם טובח (י"ג ח'). אך מה שכתב הביטון שברך, לא ידעתי איזה איכה כנה מוכח כן ואלהה כי הוא טעות טעתיקים ולרשך להיות שבתכרון. מדלג, זכ"כ, ח'. שחחלתו רך וכו'.

וְלִפְנֵי טַבִּיחַ בְּחֶרֶסֶת. וְזָכַר לְמִיּוֹת שְׂאֵשׁוֹת וּבְעֵלָה וְחֶרֶסֶת: וְלִפְנֵי תַבְלִין
 בְּתוֹכוֹ מַעֲבָלִים כְּמוֹ מִלְּכָן. וְזָכַר לְנַפְיִן עִם לְקִשְׁשׁ קִשׁ לְתַבְּנִין: וְלִפְנֵי שְׁנֵי
 מִיָּנִי קֶשֶׁר בְּצַד עֹנֶה. אֶחָד זָכַר לְפִסְחָא וְאֶחָד זָכַר לְחַגִּינָה: וְלִפְנֵי מַעֲבִיבִים
 קֶשֶׁרֶת קָדָם וְכַנֵּה. כְּדֵי שְׂרִיָּאָה תִּינוּק וְשֵׁאל מִזֶּה גִּשְׁתָּנָה: וְלִפְנֵי שְׂאֵר
 יְרֻקֹת בָּאִים תְּחִלָּה. לְפָסוּר תְּעִירָת שֶׁל מַעֲוָה בְּרָכָה רְאוּיָה לָהּ. וְשֵׁאִין לִמְד
 שְׁתֵּי בְּרֻכּוֹת בְּאַתָּת שְׁתֵּיהֶן אִי אֲבִילָה. וְהִיא אֲפִשֶׁר לְאָכֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּאַתָּת
 בְּשֶׁבֶר פְּרִסוֹ מִלְּאֵי. וְכֵן בְּשְׁתֵּי מַעֲוֹת פּוֹסְדִין חֲלָה מִחֲלָה. עַל כֵּי אֵין
 לְשִׁנוֹת בְּשְׁתֵּי בְּרֻכּוֹת. מְבָרֵךְ עַל זֶה וְעַל זֶה וְהִינֵנו אֹכְלִים עַד שֶׁאֵמֹד שְׁתֵּי
 בְּרֻכּוֹת: וְלִמָּזָה אֲרֻבָּעָה כּוֹסוֹת מַעֲוֹתֵן בְּזֶה הַלְּלִילָה. וְזָכַר לְאַרְבַּע גְּאֻלוֹת
 שְׁנַחֲבִשְׁוֹרֵי קָדָם עִם סִגְלָה. יְצִיאָה וְהַעֲלָה לְקִיחָה וְגִאָּלָה. וְלִחֻדוֹת קָדָם
 וְלִחֵן בָּם תְּחִלָּה. לְחֻבֵּשׁ אֲרֻבָּעָה כּוֹסוֹת שֶׁל יְסֻדְסִיָּה עֲגֻלָּה. וְגַרְי לְשֶׁבֶר
 אֲפֻלוֹת עֲמֻמוֹת מִשְׁקֻצוֹת בְּגֵעִילָה. בְּאַרְבַּעָה כּוֹסוֹת הַכְּתוּבִים בָּם שֶׁהֵן כּוֹס
 הַתְּרַעֲלָה. וּכְגֻנָּרָם לְהַשְׁקֻתָּנִי אֲרֻבָּעָה כּוֹסוֹת שֶׁל חֲמֻלָּה: וְלִפְנֵי מִסְבִּין
 בְּמַסָּה כְּבֵדָה וְגִלְגָּלָה. וְזָכַר לְחֻדוֹת וְרַבִּיץ עֲגִי כְּבוֹד בְּחֲתֻלָּה. שְׁכֵן הַרְדֵּי
 כְּנֵי מְלָכִים לְנֶגַע כְּבוֹד וְלִסְלִילָה. שְׁעִפְרָנוֹ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב עֲמֻרַת מְלֻכָּה
 וְחֲתֻלָּה. וְגִבְרֵי לְחֻדָּע עִם מְרַעֲיָתוֹ לְהִיחַת לוֹ לְעַם גְּחֻלָּה. כִּי לְאֲדִים מְגִי
 אֲרִיץ מֵאֵד גְּעֻלָּה: גְּעֻלָּה בְּקֻדְשָׁתוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ. כִּי אֲלֹהִים קְדוֹשִׁים הֵינֵנו
 בְּכָל־מִיָּנִי קְדוֹשָׁה. דְּרָבֵנוּ בְּקְדוֹשָׁה. וְהִלְאֵנוּ בְּקְדוֹשָׁה. דְּבַחֵנוּ בְּקְדוֹשָׁה. יְשִׁיבְנוּ
 בְּקְדוֹשָׁה. חֲשִׁיפֵנוּ וְרַעֲנוּ בְּקְדוֹשָׁה. גִּאָּה וְאֲדִיר בְּקְדוֹשָׁה. הֵינֵנו קְדוֹשׁ וְעַפֵּנוּ
 קְדוֹשׁ וְכָל־מְשֻׁרְתֵינוּ קְדוֹשִׁים. אֵין בְּקְדוֹשָׁתוֹ. וְאֵין הַיּוֹמָה לוֹ. מְקַדֵּשׁ בְּקְדוּבֵינוּ
 וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבֵינוּ. וְנַעֲרָץ בְּסוּד קְדוֹשִׁים. גִּשְׁנֵנוּ בְּרֻבְּכוֹת אֲרֻאֲלִים. אֵילֵינוּ
 קְדוֹשׁ. מְשֻׁרְרִים וּמְחַלְלִים בְּשִׁיר קְדוֹשׁ. עִירִין וְקְדִישִׁין. רַעֲשִׁים וּמְרַעֲשִׁים.
 בְּקְדוֹשׁ הַקְּדוֹשִׁים. עֲתִים חֲשִׁים וְעֲתִים מְמַלְלִים. וְלְבָקְרִים מְחַדְּשִׁים.
 מְקִיפִים בָּם הַפְּרֻכָּה וְקְדוֹשַׁת הַעַם מְקַדְּשִׁים. וְשִׁלְּשׁ קְדוֹשָׁה לְקְדוֹשׁ
 וְנוֹרָא מְקַדְּשִׁים: כְּחֻבֵּשׁ עַל יַד גְּבִיחֵךְ וְקִרָא זֶה אֵל זֶה וְכו'.

מסודים ל"ט. מלכין, מיט למלך. ולפני שאר ירקות, על תרוח זה טעם התוספת למסודים קט"ו. יציאה וכו',
 והנלתי והנלתי ולקחתי (שמות ו', ו'). לחובש וכו', אכיל ד' סגולות אגד מרשה והם סגולות סוף
 והנלכת הכרית לילוד ואחיסת הילדים לרחוק מרשה דעטם וענינת הוגן טהעם (מתנות כהונה לשמות רבב פ' ו').
 ישראל עגלה, תולד למלכים (ירמיה ס"ו, כ'). שהן כוס דהתרעלה, וחלה הם סגולות התרעלה, מרשה כ"ב,
 ס"ו. ר"ב, ו'. שהל' י"א ו'. וע"כ, פ'. ארכנה כוסות של חמלה, הם נחבליס פ"ג, כ'. כ"ג, כ'. ואחיס נתפ"ו,
 י"ג. כי אם בוכ ימותו כל' כנים ומשעו רכיס אכיס, וכל זאת ע"פ סדרה תכליס טעור פ"ה וילקוט תכליס רחם
 תח"ג. כי לאחזים, תחב"ס ס"ו, י'. אראלים, איליס, עירין וקדושין, כלם סגולות כפוח אל מלכיס, עתים
 חשים ועתים מסללים, ע"פ תעבד י"ג, ע"ב. ולבקרים סחודשים, גם הוא ע"פ תגינה דף י"ד כל יוסף
 ויחם נחלין מלכ"י כהרע טעור די טר וטורי זינה ותליל, זכ' חדאס למקריס רבס אטוטחך (איכס ג' כ"ג).

ויצר לשבת ראשונה אחד פסח.

כ"פ א"כ אחד חמישה ר"פ הדינה וכל חזו טפיים נלכ"כ גר' תיבת, וחזוט ט סאיר כרבי יצחק.
 וישע, אחד ישראל אימתו מיד כובשים. מכבוד הפתול שמקשה
 מאדונים קשים. בצפוד גמלקה מפח יוקשים: בעבוד זאת ראתה עלוף
 כובשה. אמנה מהקסין ותור וקב תכשה. ותרא איבתי ותכפה קשה:
 ורא ישראל גרלת גללים קאתים תחששים נמנים. יקר רוח הקדש
 הקלשו כחזונים. גוי צדיק שמר אמנים: מראש אמנה ירש יש נחלתו.
 כדכיגו אפאיו תחמו קדוש מעלתו. ויאמינו כדבריו ישיר תהלתו. קדוש:
 אז ישיר. דגמת תחי ועל השמינית הודות. ראיות לנאה ומשקח
 מדותיו תמדות. בקמשל פי אקשה חדות: הדור גאני וגאיתו שקח
 גערף. כמתנאים נתנאה ותיר שרם גהדף. והאלהים יבקש אתגהדף:
 עז חקרת יה האפרתיו מלכות ותפארת קרבה. יקרתיו והפרתיו בסוד
 קדושים רבה. הדוי צח ואדום דגול מרובה: כדת שקח שויתיו כמעוותיו
 ניותיו. אירשני קבת מלכים גהדו ליתיו. ולא ארפנו עד שהביאתו. קדוש:
 יי זן עשה כנאה גיותן גהדו. לא שצריך כתוב תשובתו כצדו. כר
 נשגב שמו לבדו: חברת ישראל גרבה עגן הדמיות. והשם מוכיח
 מלהדת בשתי רשיות. משומי עם עלם ואתיות: טכסימי גבורתיו נצח
 כמדות נאות. כפלקמה באות מזין ומספיק אפסניאות. שם שם יי עבאות:
 מי ימלל גבורות אל שדי. אין העולם ומלאו לאלהותו כדי. כרבה עד
 גלי די. קדוש:

כצפור, הכלים קב"ד, ו'. עלוף כובשה, נפילת טמרים שבו כובים חת סחול. אמנה מהקסין,
 א"כ היו עד סחול טוקמי לטובה. תבונה, כלובה תמרי וכן וע"ה א"כ י"א. ר"ל היו טעונים וא
 יכסף טיבות יס סף. הורא, טכ"כ ו'. י'. גרלה גלילים, גדולת ידו אל הקנה וע"ה ידו גלילי וכן (אד
 ה', יד'). סוחרים וחסשים נסנים, כסום הטכות שלקו המלחים וכטו אשור כגדח לל ססח. גוי צדיק,
 טעה כ"ו, נ'. מראש אמנה. חסרס אכיוט אהז חזש הטחטיכים והכטח לו ידאז כארן, ותיחז כתחוטת
 ככר לטנה יד חסרס אכיוט העולם הזה והעולם הבא זכ' והלשין כה', וזהו אשד יש נחלתו ר"ל ג'י
 שלטות. כרבינו, ל' רטי, ר"ל כל נלחיו אכר נחטטים כחות קדושתו, והכוסה על כרית הטילה. ויאמיט,
 הכלים ק"ו, י"ב. אז יסיר רבסה הדי, כפסכדדין ל"א ע"כ. אד לא כאטר חלל יסיר טכחן לתחית כטחיס
 טן כטרה. תול השכנית הודות, כילקוט רמז רע"ח לטכ כאת, חל"ף אחד ז"ן אכנה כרי טככ, חטר
 טכס סכות הטילה אכטנה לטנה נקדע הים, נחז נקלס. כמשל, חכלים ע"ח, נ'. הדיר גאני וגאיתו וכו',
 ע"כ פכטשט ע' כלת, כי גכס גכס, גיחוי תיחיתו, גיחוי כטכרס חף טני גיחיתו כטכרס, גלמי על
 חס חף טני גיחיתו טל חיס, ותחיד לכתגשות וכו' מתגשה כוז על כל המתגשים וכו'. שרם, אד אל הלעמות.
 והאלהים, קבלת ג', ט"ז. האמרוהו, חף ככ"י כתות כן, חן כליין טעוק עליו האמרוהו. רודי, אד ה',
 י'. עזה לוחיו, טל' לוח חיו חלי (טלחית כ"ט, ל"ד) ר"ל חתכר עטו, וע"פ הטכילתה שדכ וחטוה כטו
 חלבו. ולא ארשנו, אד ג', ו'. זין, כלי טלחטה. גיחוי, כרטה. לא שצריך הק"ה לכלי טלחטה אכרי כתיב
 חטוכו כצור, כ' טז, אכטו ככאנ ככדו ככיע ועכט חת הוזיב. כי נשגב, תהלים קט"ח, י"ב כרטה, טכנה.
 עגין הדמיות, טגלה הק"ה חיס ככטר חיש טלחטה וטכיו כוקן מלא חטטים. והשם טוכית, אשד ה' טז,
 טכ"י ה' חלכך, וקכ כרטה ט"ז, ג'. וכו'. נ'. משוטי, טעיה ט"ד, ו'. טכטיס, דרכי. כטלחטה
 כאת טון וכו', כן כרטה הק"ה אכט כרטה כנגד חויכיו ועכל זלח טון וטכרס כחליו כמות
 כטני, וכטו אשד לגור יס סף לגריס ותיב כרטה כותן לחס לכל כר, וכדליתחז כטכילתה. אכטניאות,
 טלחטה לטרי טל טכט, כט כדי למן אכטניס (פסכדדין כ"א, נ'). שם, ט"ז ו' נ'. כרטה, טלחטי ג' י'.

מִדְרָבָתָּהּ, יִקָּשׁ מוֹטוֹת וּמִשְׁתַּמְטוֹת מִלְּהַב מְרוֹץ, סַגְנוֹת עֲרֵבָב בְּשֶׁרֶבֶב טְעוּנוֹת לְרוֹץ, וְהוּן אָדָם יִקָּר הָרוֹץ: תְּהִמָּה, כִּפּוֹ בְּנִבְכָּבוֹ טַרְקָתָּ כּוֹי גְּלוּיָהּ. יְהִיתָ חֵץ בְּגֵץ תְּחֹרֵר גְּלִילָיָהּ. צְנוּרָיָהּ כָּל־מִשְׁבְּרָיָהּ וְגִלְיוֹהּ: יְמִינָהּ, לְבָאֵי עוֹלָם פְּלוּטָהּ בְּחֶסֶדִי אוֹפְנִיָהּ. אֲרָכָה תֵּת עֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ צְפוּנִיָהּ. יְמִינָהּ וּזְרָעָהּ וְאוֹר פְּנֵיהָ: לְכֹשֵׁי עוֹ זְרָע מְחַלְלֵת תְּבִין בְּקַצָּח. הָאוֹיֵב תִּרְעַץ וְתִעָשֶׂר אֲדִיר בְּקַצָּח. הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַבְּצָח. לְקֹדֶשׁ:

וּבְרַב גְּאוּנָהּ, מִשְׁנֵאִיָּהּ תִּהְרַם מוֹל בְּגִיָּה מִתְּנַבְרִים. כְּאֵלֹו לְנִגְנָהּ בְּבִיבֵל לְעֹזְרָתָם מִתְּחַבְרִים כְּאֵו לְעֹזֶרֶת יֵי בְּגִבּוּרִים: נִמְשְׁלוּ בְּאֲרָזִים קְחִיתָ יַעַר עוֹלִים. יְהִרְסוּ בְּבֵא מִהַבְּנוֹת פְּקֵשׁ בְּעִלְעוֹלִים. יְדֵי חֵרֵב מִנֵּת שְׁעָלִים: וּבְרִיחַ, סוּף הַרְתִּיחַ מְעֻלְפִים עֲרֻמוּמִית גְּלִקְחָהּ. וְלַעֲדַת קְדוּשִׁים לְרִיחֵי בְשָׁמִים נִפְקָחָהּ. מְעוּלָה יָם יָשִׁים בְּמִרְקָחָהּ: לְכֵרִים בְּלֵב הָאֵבֶן עֲשׂוּרָה. מְלֵבָב תּוֹכֵן לֵב בְּנֵאֻלְתָּם יִתְנַשֵּׂא. רְפוֹ שְׁמָיִם כִּי עֲשׂוּהָ. קֹדֶשׁ:

אָמַר אוֹיֵב, עוֹמֵד אַחֲרֵי פְּלִטִין נֶאֱצוֹת לְהִרְבּוֹת. בְּרִחַמְלָךְ לְתַפּוֹשׁ לְהַמִּיתוֹ בְּקִרְבוֹת. הִגָּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם תְּרַבּוֹת: פִּיּוֹ לְכָרוֹ בְּשִׁפְתָיו כְּסִיל וְנֵאֻלָּם. עֲשׂוּרָוּ וּבְכוּדוֹ לְהוֹרִישׁ עִמָּךְ בְּלָם. וְרִחַךְ הַטּוֹבָה גְּתָתָּ לְהַשְׁפִּילָם: נִשְׁפָּתָהּ, צִדֵּר בְּנֵאֻן וְחֵרוֹן מִיְמִינֵי לְנִקְשׂוּהָ. מִחֲמֹשׁ חֲמֹשׁ בְּסִאסְאָה בְּשִׁלְחָהּ

מרכבות יוקשו, מרכבות האויר שהיה טכיון רחב לישאל, ל' טפח וזקאים (תהלים קכ"ד, ו'). ומשחמטות, כשטו ונתקלקלו. מלהב מרוץ, טחוק האש. סגנויות, סטני תלים של מנצחים. כל' סגנון שטעמו חות וסמן (signum). כשרבב טענות, שהיו נטעות המרכבות לרוץ מהר, כל' אשתרטי אשתרטנו (מלה י"א). והון אדם, טעמי י"ב, כ"ו, וכל זאת ע"פ תנחומא פ' בשלח וז"ל רבה דף י', ויהס, הטטס ומרטנו נטל סגנויות שלהן ולא היו יודעין מה הן עושין, ויסר את חופן מרכבותיו, טעמת אז כל טעלה נארטו נלגלוו אל טטה והיו טוטות ומרכבות רלות ונכנסות כים נטל ברוח, שהיו אל כסף וזהב וזכנים טוטות ומרכבות כדי שיעלו ירחל את הצוה עכ"ל. טרקה כוי גליק, טגרת ארוכות טערי כייטין, טל' נגרח דערקיה לגליה (מנהדרין ק"ג). כוי, ל' חלון ואחרת. בנין. טס עוף דורס, וכנוי למנצחים, ויסרו נטדרט זיר דף י"ז, כ', בטטה טלחו ירחל טטלטים למה היו דוטין, ליונה נברחה טפני הן ונכנסה לנקיח הטלע ומלחה טס נחש טקנן ולא היתה יכולה להכנס, תחזור לאחורה לא תהי יכולה טהן שטד נחון, טה עטתה היזנה התחילה לוחות ומטפתח כחגפיה כדי שישטע לה נטל הטוכן רטוח וזילה, כך היו ירחל דוטים על הים וכי'. החור גלגליק, חף גלגלי הטטים נלחטו נטיצרים. צנוריק, תהלים ט"ג, ח'. כחסדי אופניק, ככל חופני ודכי חסדך. ארכה, אריכת זמן לתטובה, ול' ארטי הוא כמו וארכה נחיון (דניאל ו', י"ג). צטתיק, כדי שיזכו לרע טוכ הנפון. יטינך, תהלים ט"ד, ד'. לכשי עו וכי', ל' ישעיה ל"א, ט'. כקצח, טין זרעונים (ישעיה כ"ח, כ"ז). בפטחה, ל' פלחו ודנמו (תהלים פ"ח, ד'). הגרלה, דה"א כ"ט, י"א. סאלו לגרד וכי', נטיחלח תהיזם קטיק, תהיזם קטינו חון כתיב חלח קטיק, ככל טי טקס על ירחל כחילי קס על הקט"ה, וחזה טרטי לעזות ט"ו, ו'. נטדרט ל"א, ג'. וזופטיס ה"ו, כ"ג. כבא, טחמיד לכוח. בעלעוליס, נחוט טטרה, וחזה לטעלה דף 629. ידי חרב, תהליט פ"ג, י"א. טעלפוס, טל היצריים אטלחו כים, טל' ויתטלף (זכר ד' ח'). ערטומית נלקחה, טרטתס ודטתס נלקחה טהס טלח היו יודעיס טה לעזות, ולערדח קדושים, ירחל נפתח הים לכל מיני נטיס. וע"פ הטכילחח, הטלריים היו טעולפיס טריח הים זנ' ירחיו כטיד טטלה, וירחל נטטה להס הים לכל מיני נטיס זנ' יס יזיס כטרקחה (חית ט"א, כ"ג). טלכב חוכן לב, הקט"ה. רטו, ישעיה ט"ד, כ"ג. אויב, פרעה. פלטיין, היכל הטלך. הגה יבעיון, תהלים נ"ט, ח'. ורחוק, נחמיה ט', כ'. טיטניו, יועליו. טחטש חטס, ע"פ הטכילחח חטטה דטריס היה פרעה עומד וענחו, אדרוף, חטי, חחוק טלל, טטלחו כנטי, חריק חרטי תורטטו יד, וכננן הטיטה חותו חח הקדס וחוטרת נטפת טחוק וכי'. כסאסאה, נטלה כנגד טרה, ול' ישעיה

לְעֹשֶׂה. תִּרְיָכְנָה תִּגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה: מִלֶּךְ אֲדִיר לְאֲדִירָיו נִגְלָה מִסִּים.
יָרָה אֲדִירִים רָמָה פְּעוּל דְּכָים. רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. קְדוּשׁ:

מִי כְּמִכָּה, קְרֹבִיק קְלִסְקִיק רְחִיקִיק כְּפָרוּ בְּהַבְלָם. וְלַעֲתִיד בְּרֹאוֹתֶיךָ
בְּעֶלְפוֹן בְּגִיק מִהַתְעֵלָם. אֱלֹהִים יוֹדֵיק עִמִּים כָּלָם: רַב מְחֹלָל כֹּל בְּמִדּוֹת
נִרְאוֹת. רַפּוֹת עֲשִׂית לְאֹבוֹת וְלִבְנִים לְמִלְאוֹת. מִאֲרֵץ כְּעָרִים אֲרָאָנוּ
נִפְלְאוֹת: נְטִית, שְׁבִיל דִּין מִשְׁמִים אֲרֵץ יִרְאָה. פְּרוּעַ לְחִיבִים שְׁכַר שִׁיתָה
נָאָה. קָצוּ אֲרֵץ צֶדֶק מִלְּאוֹה: מַעֲרַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב חֵיל וְעִזּוֹ. רֶכֶב וְסוּס
נִרְדָּם אָנְדָם מְלוֹז. מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יֵי עִזּוֹ. קְדוּשׁ:

נְחִית, תְּמַכֶּת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וְעִזּוֹ מִלְּוָה. עַל הַעֲבוּדָה מְתִי יִתְבַּסֵּם
בְּשִׁוּה. עֵינִיק תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם נְוָה: שְׁמַעוּ, מְלָכִים רַגְבַת קָרָן עִמְךָ
וְנִרְעָמִים. וּבְרוּמְמִיק קְרָנוֹת צְדִיקִים לְעַד נְזַעֲמִים. יֵי מִלֶּךְ יִרְגֹזוּ עִמִּים: אֹז,
אָדָם רַפְתָּה אֲחֻזְתָּה בְּהַל וְחֻתִית. פְּתִית בְּנִשְׁבַּרְת פְּתִית הַשְׁרִיחַ עֲתִית.
לְמַנְעָח מִזְמוֹר עַל־הַתִּית: מִפְּנֵי אֲנִינּוֹת לוֹטִי וְלוֹטִי גַמְעַד. יִאֲחֻזְבוּ רָעַד
וְנִמְסוּ, עִמְנוּ בְּנִתְעוֹד. רָם וְנִשָּׂא שְׁכָן עַד. קְדוּשׁ:

תַּפְּלִי, יִרְאָה וּפְחָד כָּח צָרִים לְהַעֲדִיר. בְּרַפָּה חֲסִידִים שְׁבַחְךָ לְהַסְדִיר.
יֵי אֲדִינּוּ מָה אֲדִיר: תְּבִאֲמוּ וְחַטְעָמוּ, מִפְּאֵת יָם וּקְדוּמָה כְּשִׁזְרוֹת כְּרָמִים.
וְלֹא יִנְטָשׁוּ עוֹד מִהַר גַּחְלַת מְרוֹמִים. לֶךְ מִכּוֹן לְשַׁבְּתֶיךָ עוֹלָמִים: חֲבַת
יְדִידוֹת זְכוֹר יְדִיד לִידִידֶיךָ. קוֹל מִהִיבֵל יִקְטֵרג מִחֲרִיבֵיו מוֹרְדִידֶיךָ. מִקְדָּשׁ
אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יְדִיד: מֵאֲחַת יְסוֹד עוֹלָם נִקְבַע בְּמִרְץ. חִמָּם מִקְדָּשׁ פְּתִסְתָּת
שְׁנִית לְחֲרֵץ. מִלֶּךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. קְדוּשׁ:

כ"ז, ח'. ססוים, מכד בלוטותי, טל' וסישו חותן (כ"ר פ' א') אתהו טסויםין (דברים רבה פ' ו') ל' פסוק.
רבים אדירים, תכלים ל"ג, ד'. ויסוד החרו נטנות ל"ג יסוד חריר ויפרע לחדדים טלדדים נלדדים
וכו'. כפרו ברבלם, ע"פ הטכילתח לא יאחל כלכד אחר זרה חלח אף חוטות העולם כיון ששטו אחר
פרעו כשוו סלן נאהלן סלן וחסרו מי כמכה ונ' חזה טולח שעתידין חוטות העולם לכפור נאהלן סלן וכו'.
אלהים, תהלים פ"ו, ד'. רב מחולל כל, ל' טשלי כ"ו, י'. ושה הוא תואר להקנ"ה נירח הכל. מארץ, מיכה
ו', פ"ו. שביל דק, חורח הדין. טשטוים, תהלו' ע"ו ט'. שְׁכַר שִׁיתָה נאור, כשכר שחטרו הטנריים ט' הלויק מיתן
לחס טוקס קטורה, כדחיתח נטכילתח וסינח כרס' לטנות ט"ו, י"ב. קצו ארץ, תהלים ט"ח, י"ח. טערת וכו',
ע"פ תהלים ע"ז, ו'. אערס טלוז, נקצרו יחדו טוס ורכס ורובס ולא יכלו לזוז זה טיה כדי טכלע הים כולס יחד.
סלך הברכו, זס כ"ד, ח'. חסכח וכו', יסודו כפסיקתח הונח נילקוט רעו רנ"ח תנינן על ג' דברים העולם
שטנד על הטורה וכו' רב הונח טס ר' אחח חוטר עונדי הים פירשו חותן, נחית כחשך זו נטילות חסדים כהלת
נעוך זו טורה, ועדין היה העולם טטוטוט, וחיסתי כנסס ככחו א ניה קדך. נחכסס, ל' סמיכה, ככו טרנוטו
כסיסה (טטוט ל' י"ח). עיניך, יעניה ל"ג, כ'. ה' סלך, תהלים נ"ט. כהל, תהלה. וחחית, טחחה ופחד. פחית,
טלריס. כחח. ל' רלטה ושחיקה. עחית, ל' עת, נחה עת לזורח זידה. לסנעח, תהלים ח'. אגניות, טלכות.
לחי, טטון וטוחכ בני לוס. ולטוי, הוא כנען עט"ה חחר כנען, וטרטוטו לים כנען. וטססו, בני לוס וכנען
נטטו כחצר כחעוד עטנו רס ונח. להעיר, להסיר כחס. ה' ארנינו, תהלים ח'. לך טכות, ט"ח ח', י"ג.
ידידות, חכמת הקנ"ה לנכ"ט זכ' בו טה ידידות טטכנותין (תכלים פ"ד). ידי, הקנ"ה עט"ה יעניה כ', ח'.
קול טחיכל, זס פ"ו, ו'. טקדש, טטוט ט"ו. טאחר, יסודו נטכילתח, חניב טה"ט לפני הקנ"ה, טכטרת חח
שלטו לח כחחו חלח ניה חחת זכ' אף י"י יודה חרן (יעניה ט"ח י"ג) וכטרת טה"ט כניכול כחתי ידיו זכ'
טקדש ה' כונס י"ד, וחיסתי טננהו כחתי ידך, כטטלון לכדן לשלטו ועד. כטרך, כטחנה. לחרך, לחתן.

י ימלה. בהיכלך ששטה בידים תתפש. במלא גיזת שם תשב ותתפש. אבירים בעגלי עמים מתרפס: אז מלכות שמים בכבודך תעז. יצדקי ויתהללו בך מיהלילה להעד. י ימלה לעלם ועד: חמם במלכותך ורע אברדם נאמנה. בגי יצחק יחודה ועקב מאמינה. וכנה אשר נמשה ימינה: מפרש יחד רז שמך לכאור. הפיב והפטיב יתחד אדיר וקאור. חיים באורה נראדאור. קדוש: הכל יודך וכו'.

נרות הקבלות לוערים אופן זה, וזו קבלות לוערים אראלים טועד לטטה.

ע"ס א"ב עד לוח ס', ותמקל ג' ג' תמעות.

אופן.

ארוגי עז בקול מעוז. לנערץ בעבא המלה. פוטים רן. בחדך ונרון. לך יי הנדלה: גזרי אש. גזרי אש. עטמי עז ותהלה: המיונם, חזיונם. בזהר סבבי חילה: הגות באימה, ובנעימה. בקול ערב וקול מלה: ובעידון, ויעידון. ויגידון אמנה. אידקדוש פני פראץ בלתה: ודרי גי.

מלה, טל' וכרה יד, ט'. בידים תתפש. ל' טעלי ל', ית. ונדרש על מלכות לוחם שהארים הכל אל מלך מלכי המלכים. במלא גיזת, ל' תהלים ק"י, ז' ונדרש נדרש טעול הקנ"ה פורטיון שלו נדס כל נפש ועם טכרוני יחול וכשינוי יום הדין ויוצג נביטה לדון לובב אונו פורטיון וכו'. ותחפש נדון את שן אכירים חזר רופקים על עגלי עמים. חזירים, כתי לחזנים, ועגלי עמים כתי לסחול, ול' פהלים ס"ח, ל"ח. חשד, תחבוק. יודק, ל' יעיה ס"ה, כ"ה. ה' ימלה, אמות ס'. וכנה, תהלים ס', ס"א. ספרש וכו', סוד שם הטופרש שהוה שם הפימוד להקנ"ה יטול לנו אז נחר היצב. חיים, תהלים ל"ז, י'. בעבא המלה, נבנה העלמים הטכמים נקול גדול כמות ניוחוקל ח', כ"ד. כטיס, לוערים טל' מנמט שחיים, גזרי, חזנים, גשמי עז, כן כתי' ונכון. חזיונם, טרזיהם, סובבי חילה, הם טחיות כסוכנות את כפול הכנה. חילה, ל' יעיה. ובי"י הנוסחא כזר כוכבי לילה. ויעניחו, ל' קציה כעז נדס על גזמחוק (טעלי ו', כ"ח). אין קדוש כה', ש"ס כ', כ'. ודרי גי, אשר כל טפס זכר. גי, טף

בפיהם ובברונא וכוונתים טנתם לוערים אופן זה.

ע"ס א"ב, ותמקל ג' ג' תמעות, ותחום נו יוסף.

אופן.

אראלים, והשמלים, יתנו שיר לשם האל: בטיב הגיון, לעזר עליון. הפיחה והגואל: וכן יחד, גוי אדה, פרב שבת וברב הלל: יקדישין, וישלשין, קדשתך ביום וליל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: גרודי רום, יכתירום, לך זמר ותפארה: רמות פניהם, וסראיתם, כמראה אש בוועדה: המון קולם, בסלסולם, לך נאור פנבדה: ושיר פועזים, וקה שותחים, ואמרים פי אין פאל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ודרי אור, בעין מאור, פגי נשר לארבעתם: תעובי אש, יצדקי אש, וססי אש מרפבותם: שמך יברכוך, בעת ילכוך, לא יפבו בלכתם: סוד סנקשים, בעת חזשים, איה מקום כבוד האל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: סבסי רוד, לך סרוד יסדרון אתה צורים: יהודה, ויהודה, במהללם וסוב שירים:

אראלים וחשמים, שמת אל כמות מלכים. גוי אור, יכל. ואתה קדוש, תהלים כ"ד, ד'. יתחירו, ל' כחר. שותחים, טל' כנעשה ידך אזוח (תהלים קמ"ג, ה'). פני נשר, ע"פ יחוקל ח', י'. יודק, טל' יחוקים כחוקו (ט"ז ו', כ"ד). לא יסבו, יחוקל ח', י"ב. רחשים, ל' רחש לני (תהלים ט"ה, כ'). סכסי, לטסי.

מִדָּוָן וְגו'. יְקוּדֵי לַהֲבֵי רִשְׁפִּים: חֲקוּקֵי הָזֶר, בְּלֹב וּמְאֹד. תְּהַלְתֶּךָ מִפְּיִסִּים:
 מוֹסְפֵי שִׁיר, לוֹ לְהַשִּׁיר. בְּשֹׁחֲרִים וּבְנִשְׁפִּים: יִרְהַמוּן, יִלְהַמוּן. לֶכֶן נִקְרָאוּ
 שְׁרָפִים: פְּסָפִים רֵאשׁ, בְּחֵיל לְדָרוֹשׁ. רֵאשׁת הַזֶּחַח לֹא זֻקְפִים: לְכַל יִלְוִוּ, וְלֹא
 יִחַוּ. כְּבוֹדָהּ בְּלִבְתָּהּ. אִירְשׁוּשׁ בִּי: גִּי-אִיו גִּלְתָּהּ: מִלְּאֲבִים, גַּעֲרָכִים. לְהַזְדוּת
 לָהּ נֶעְצָבִים: גְּאֹזְרִים, וּנְגַזְרִים. מַנְחֵל נְחֻצָּבִים: סִלְסוּלָם, וְצִלְעוּלָם. עֲנוֹת שִׁירוֹת
 נִקְצָבִים: עֲגוּדֵי חֵן, וְלִוְיֵת חֵן. שְׁמֹחִים וְלֹא גַעֲצָבִים: פֶּאֶר פּוֹצְחִים, וּמְנַצְחִים.
 סְבִיב מִסֵּךְ לְשִׁבְתָּהּ: אֵיךְ-קָדַשׁ בִּי פִּירְאִין בְּלִתָּהּ: וְחִיּוֹת יִשׁוּרָה וכו'.

כמו וכתב לנו חסד לך (על י"ג). מתוך גו', מתחן ומכניס על נופם הכל וזכר הוא, וזה גו' ל' חוץ כמו טו
 גו ינרא (חיוב ל', ה'). רשפים, רפי אש. חקוקי חוד, רשמים ומוכתרים כבוד. בלב ומאר, ככל לבנס וככל מלודם.
 מסיפיים, מוכיחים. מוספי שיר, כחרם על זירים. מוספי ל' פסל וזכר, כמו ולא כזופסת (זכר נ"ז). בשחרים
 ובנשפים, כנף תשרי. בחיל, חושב. לא זוקפים, אינם זוקפים את ראשם אלא כופפים אותו שלא ילכו עוד הזכינה.
 לכל ילחו, עלה יסור ממוקדם, טל' אל ילחו מעיניך (על ג' כ"א). מנחל, מנכר אל אש הוא כזר ד' מור (תנינה
 יד'). סלסולם וצלעולם, גמחם ל' כרמם קיל. נקצבים, איש זמן קצת להם לומר זימט. ומנצחים, טל' למנח.

בְּנִקְרִיאַל, קָדוֹשׁ הָאֵל, וְסִגְדִּלְפוֹן טַפְסָרָם: פֶּאֶר קוֹשֶׁר, בְּתַם וְיִשָּׁר, עִם
 הַיֶּשֶׁר מִיבְּאֵרֶל: וְאִתָּה רְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: לָהּ יַחַד, גּוֹי אֶחָד, תְּהַלְתֶּךָ
 יַעֲרִיצוּן: מִתְּנֹתֶם, אֲרַבְעָתֶם, לְמֹדל בְּסִפְאָה יִתְחַצְצוּן: גּוֹרָאִים, וּנְשֹׂאִים, בְּאִין
 קָלִל יִתְנַצְצוּן: זֶה יַעֲרִיץ, זֶה יִמְרִיץ, זֶה יִהְלֵל וְזֶה יִסְלַסֵּל: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: סְגִלְתָּהּ, וּנְחִלְתָּהּ, לָהּ תְּמִיד יִשׁוּרָה: עֲבָרְתָּהּ, מַעֲיָדָהּ, כְּכֹד
 זְקָרָה וְזַמְרֵד: וְהַשְׁרָפִים בְּשֵׁשׁ עָפִים, בְּרוּם עָרֶץ יִפְאָרֵה: בְּקוֹל הַדֶּר, לְצוּר
 גְּאֹדֶר, אֲשֶׁר אֵילוֹת יִחַלְלֵל: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: פְּתוּכֵי אֵשׁ, מְשִׁים
 בְּשֵׁשׁ בְּנִפְסִים בְּרוּם וְסִלְדָּה: צִהֲלֵתֶם, וְרִנְתֶם, עוֹרְכִים תְּדִיר לְמִלְכָּה: וְעִם
 גּוֹשֵׁעַ, שָׁב פֶּשַׁע, יִקְדִּישׁ כְּבוֹד גְּדִלְךָ: אֲחוֹן הַבַּל, כֹּל יִכּוֹל, גְּבוּרְתָּהּ מִי
 יִמְלֵל: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: קְדוֹשִׁים בְּתַרְשִׁישִׁים, קְדוּאִים מִלְּאֲכֵי
 רֵאֵל: רֵן רִחֻשִׁים, בְּעֵת רִחֻשִׁים, וְאוֹמְרִים יֵה אֲכַתְרִיאֵל: וְעִם גְּדוּבוֹת, בְּגִי
 אֲבוֹת, קוֹרְאֵי שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל: רְצוּהַ נִיבָם, מְחַל תוֹבָם, מַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
 לַיִל: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: שְׁנֵאֲנִים, וְאוֹפְנִים, סוֹבְבִים כִּסֵּם מְרַבְּבָתָהּ:
 תְּהַלְתֶּךָ, וְהַלְתֶּךָ, מַעֲרִיצִים תְּפֹאֲרֵתָהּ: וְגוֹי קְדוֹשׁ, לָהּ שְׁלֵשׁ. יִשְׁלַשׁוּן אֶת־
 קְדוּשָׁתָהּ: בְּמִוְנֵיהָ, וּבְגִידֶיהָ, נֶעְצָבִים בְּדֹל שְׂאֵל: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 וְחִיּוֹת יִשׁוּרָה וכו'.

כנבירא קדוש רא, ככתוב עליו ולאטעה אחד קדוש מדבר (דניאל ח', י"ג). וסגדלפון, מלך הקוצר כתר להקט"ה מתפלחן
 על יאד (תני' י"ג, ב'). השר מיכא (דניאל י"ב, ח'). יחצוצוין, ל' נדק מענין חליץ יתהלכוין (תהלי' ע"ז, י"ח). בעין
 קלל, ט"ס יתקא ט'. ז', סרין, טל' נטרלו פטרי וזר (חיוב ו', כ"ה). אילוח יחולל, תהלי' כ"ס, ט'. פתוכי אש, כלולי
 אש, מלולות כסן ת"י מתיכן נסחא (צמח כ"ט). חריר, חמיר. שב פשע, עש"ה סעיה נ"ט, כ'. כתרששים, יתקא
 ט', ט"ז, י', ט'. דניאל י"ו, אכרריא, אס טסאות הקט"ה (מכות דף ו'). ועם נבוח, יסלל עש"ה תהלים ק"ג, ג'
 ניכס, דטרס. שנאנים, מלכים אלמי אלוין (תהלים ס"ח י"ח). והלדך, אהדך, טל' טלוו נח (חיוב כ"ס, ג').

אהבה.

חלזי החוזים יוסף אחר אלהי עמי.

אלהי ימי שנותי פלו בארץ גלותי. בלא ולא אצא מצר לרחותי.
 עוזב ולא עוזר ואין בי עזרת. גולה ואין גולה סוד קץ תשמעתי. מתגודד
 בלי מעודד מאסף חרפתי. דבת עם אשמע ומוסר כלמתי. באמד לי
 איה אפוא תקותי. אכן בלתיים זאת היא שיחתי. חלקי ועור לקבי
 ותורת מנתי. איחל ולא אחל דברו עד היותי. אצפה ולא ארפה ולא
 צפיתי. אמר לי מחסי ומצודתי אלהי: עמי ונחלתי שמתי ביד עוברי
 רצוני. בפשע יעקב זאת אמר צור קוני. לי צר ותקצר רחמי לעם עני.
 קלני מראשי ומרועי קלני. ואניע בראשי אוי לי מעוני. ואנקמה מאויבי
 ואכריתם ביד ימיני. אפיר עצת גוים ומחשבותם אניא. יזמו והערימו עצה
 ולא מני. נשע און הלא קול שמעה אזני. יצר עין הן כל ראתה עיני.
 ראה ראיתי את עמי: אלהי סברי בך שתי. ומתי מתאות גפשי ואין
 דורשי. ובלבבי מכות אש על הר קדשי ששמים. ונות בית קץ אין לה
 אמללה דות. לי זרים אומרים בגדל ובנאות רות. על רוח תבטחי ותנחתי
 בשבי כעבי מדה. ומה תקות עם נענה. אענה על דבר אמת וענות צדק
 ועל עקר דת ובלתקור שות. אל תרבו תדברו אלי בני נעות. סודו ממני
 מרעים ואצרה מצות אלהי: עמי פגיתי עגיתי אלהי הפלח הערער. נאם
 יי לישראל אהבתי בער. ועד זקנה אני הוא אם מזכות נער. אדע כי
 יכבד ואבין כי יעור. עיני בכל עיניו ומשטיניו אנער. להר שעיר אסעיר
 וערער יתערער. לא לך חזיר יער. כבוד בית היער. צא איש הדמים
 מעמים גבעה. לחרפות עולם לחמה ולצער. אל תבוא בשער עמי:

וקרבנו לשם הגדול וכו'.

כלוא, חסור. גולה, ל' גלות. ואין גולה, וזין יי שגלה לי סוד הקן. מתגודד, ל' והתמודד
 כמלוכה (ישנה כ"ד, כ'). מעודד, טקומס, כמו מעודד עמים ה' (תהלים קט"ז, ו'). באמד לי, ע"ה
 נאמר חלי כל היום איש חלחך (שם ט"ב, ד'). חלקי, ל' תהלים ע"ג, כ"ז. סנחי, חלקי. אמר לה,
 תהלים ל"א, ל' צר. ע"ה ככל נרתם לו מד (ישעיה ס"ג, ט'). קלני מראשי וכו', ל' השמנה
 סנהדרין דף מ"ו בשעה ש"ס טלטרט שכינה מה לשון חומרת קלמי מראשי קלני מרועי וכו' ופירשנו
 בערל ל' קלות מ"ז יהי"ף ל' פתחה והלפ"ד דגושה. מעוני, ל' מדור חדידה כמו על עטו ועל מעוני
 (ד"ג ל"ו, פ"ו), ור"ל השכיחה טענעת בראשה וחומרת חיו לי שהחרכתי את ביתי, וע"פ גמרא מכות
 דף ג'. אפיר וכו', ע"ה תהלים ל"ג, י'. ולא סני, חין הענה טמי, וטל' ישעיה ל', ט'. ראה
 ראיתי, שמו ג', ו'. אלהי סברי וכו', הס דברי כנסת ישראל. ונוח בית, ישראל ע"ה תהלים ס"ח, י"ג.
 דת, טל' כל היום דוב (איכה ח', י"ג). אענה, ואני לענה על דברי הרעים כי נחומי הוא על דבר
 אמת של האומר. וכל יקר שות, התורה שהיא אמת יותר מכל חכמים יקרות. סודו ממני, תהלים קי"ט,
 קט"ו. עמי וכו', כן דבר השם ית'. פניחי עיניי אל הפלח הערער, ע"ה תהלים ק"ב, י"א. לישראל
 ארברו נער, ע"ה הושע י"א, ח'. נער, ריק. כי יכבד. כי יכבד ישראל. כי יערער, כי יסוה. ענות,
 שונחית, טל' שול שון את דוד (שמואל ח' י"ח, ט'). אסעיר, טל' רוח ספלה. וערער יתערער, יחית
 סיכודות, כמו ירעיה ל"א, נ"ח. חזיר יער, כנוי לחיכים ע"ה תהלים פ' י"ד. בית היער, ט"פ. נער,
 ל' איש נער. אל חבוא, עוכדיה י"ג.

זולת.

ע"ס א"ב ונסף חתום יצחק ברכי שלום חזק.

אין בקמך באלמים. הדימם ושויתק למעגימים. צרינו רבים קמים:
 בהגדום יחד לגדפנו. איה מלככם חרפנו. לא שכתנו ולא שקרנו. אל
 דמי לך: גרושים מן גו גאי. ועמך בפרך דבאי. משנאיך ראש נשאו:
 דרשי אבות ואלילים. יאמרו איבינו פלילים. מה היהודים האמללים.
 אלדמי לך: הכו לכם עצה. פרתהיו לשמצה. חן לריב ומציה: ואם תהיו
 קמנו. ואלמוראנו תפנו. לעם אחד והיינו. אלדמי לך: ועקו לוקים ויענו.
 לא נשוב ולא נעבדנו. יי היא מלכנו: חי וקים גאלנו. אותו בעבוד
 ונחטבנו. בעת צרה ישועתנו. אלדמי לך: טובח ילדים הקינו. ברפת
 הובח פונו. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ויחדנו. ועל קדוש שמו
 הרגנו. לנפל בחרב נשינו ומפנו. אלדמי לך: פהנים לזבח עולתם. עקרו
 ילדים ואפותם. ושרפו באיש אתערתם: לזרק דמי אחיות ואחים.
 ולקטר אמורי גיחחים. אתהראש ואתהנתחים. אלדמי לך: מערכה
 גרושה שזפה. בכירה לא קטומה וגרופה. וכלבית ישראל יכפו את
 השרפה: גופלים לרשפי שלהבתיה. גוערים למחיצת בני עליה. חנניה
 מישאל ועזריה. אלדמי לך: סחי שמו תורת משה. ותלמוד רבינא ורב
 אשי. העלאלה תתאפק ותחשה: עמודים וגוילים לאבחות. ואותיות
 קדושות פורחות. מכתב אלהים חרות על הלחות. אלדמי לך: פסע איב
 בזין. ואבד סכי ושם לאין. וידרג כל מחמדירעין: ציון לפרט וארשת.
 צרה אל אחותה נגשת. הבינו לפעמי רשת. אלדמי לך: קץ קדוש נחשון.
 נגע צר באישון. בעשרים לחדש הראשון: רפשו דרשי תמורות. וקלות

באסים. ע"פ נסין ל"ו, ב', מי כעכה נאים ה', מי כעוך נאמים, שאתה שומע כולו וגדומו של רשע ושאתך
 למעגימים, למכחכים, מל' עננה כנפי (אחית ל', כ"ה). אל דמי לך, תהלים פ"ג, ב'. מן גו, מל' חיוג ל', ה'.
 ר"ל האויבים הנחזים שתוך מחלתך. מה היהודים, נחמיה ג' ל"ד. רבו לכם וכו', כך חוטרים האויבים אלינו.
 זה לריב, ל' ישעיה כ"ח ד'. ואם חרתי, ל' נחזית ל"ד, ע"ו. ט"ז. לוקים, יאש הטובים. ונחטבנו, ונחטא חותם,
 את ה' האסרת ח"ל חטבתה (דברים כ"ו, יז). כונו, הנבטים אמרו נכרת החמישה נכוונה, ר"ל שקדו את השם.
 לעל, ל' נמדנר י"ד, ג'. ושרפו, ויקחו ט"ז, כ"ז. את הראש, ט"ח, כ'. מערכה גרושה שוופה, הפגרים
 הכמרים היו טענה טלה ולטרה. שופה, ל' צרפה, טענין שזופתני השמש (זיר ח', ו'). לא קטומה וגרופה,
 אשר לא ימל טענה הדאן, וטל' הטענה עד שדחף אז עד שיתן את האמר (שבת ל"ו, ע"ב). וכל בית, ויקחו י',
 ו'. שלדבתיה, אלהת גדולה (זיר ח', ו'). גוערים, מיועדים הקדושים הללו לנוח אלל לדיקי טעלה בע"ט. חנניה
 מישל ועזריה, שקדו כמו כן את השם כשהזלכו לכבון האש (דניאל ג'). סחי, כמו סחי וטחוס (חייכה ג', ט"ה).
 שמו האויבים. העל אלה, ישעיה ס"ד, י"ח. עמודים, עמודי ס"ת. וגוילים, היריעות של ס"ת, מל' על הקלף ועל
 הנול (שבת ע"ט, ב'). לאבחות, לחת, ר"ל שחתכו חותן האויבים נחמתם. מכתב, שמות ל"ב, ט"ז. בזין,
 נכלי טלחטה. וידרג, חייכה ב', ד'. וארשת, ננטרית חתקו'. היא שנת ד' חלפים ותתקו' אשר לו ביתה הברה
 כגזולה היות על יאר. צרה א אחותה נגשת, ר"ל כעטט שנתה הברה שכלנו ישראל נכנת תתנו' ומגה לה
 לרה זו מחדש. רבינו, ל' תהלים כ"ו, ו'. קץ קדוש נחשון, עתה טנאל נחיה חדש וכמטה נחדש היתה הברה,
 ואמר נקן חודש שקדש כנחיל נחשון את הטקדש נחטנו, ור"ל כסוף חדש ניסן (שמות ט', יז). נמדנר ו', י"ב).
 באישון, טענה עין, והוא ישראל עשה זמרה ב', י"ב. דרשי חסורוח וקלות וכו', ר"ל הכמטים ולומדי התורה.

לשנות גזרות. תחקים ותמשפמים ותתורות. אלהישי להי שדי קנא לתורתה.
 לבש נקמתה וקנאותה. ועודרה את גבורתה: תגער באיבים וקמים.
 יתרפקו באהב לאמים. כלדבים עמים. אלהישי להי ימינה רהב מחצבת.
 מחוללת תנין במקבת. זאת ערינה הישבת: צח ואדום יודי. אלי גואלי
 ופודי. וקרעני ומרודי. אלהישי להי קנה שנית שרדנו. פריים נפקה
 תראנו. שלום תשפת לנו: תמול זרניך קדושנו. ורוח נדיכה תסמכנו.
 קומה עזרתה לנו ופרנו. אלהימי להי: עזח אבותי וכו'.

לחסי החמוס שלמה.

גאולה.

שביה עגיה בארץ גבריה לקוחה לאמה לאמה כצריה. מיום עזבתה.
 לה היא צופיה. השב שבותה רב העלילה. ואם עשיריה. תהי שלישיה. וחדש
 קל מהרה ובישורה באליה: רני בתציון הנה משיחנו. לפה לגצח תשפחנו.
 יי חבנו לה קוינו. יי מלכנו הוא יושענו: לכל תכלה ישקץ ואין קץ לפרעי. כל
 שנותי ואין מתום למחצי. שבתתי בגלות טבעה בבעי. ואין תופש משוט אגיה
 להוציא. עד אנה יי תאריך קצי. כתי קול התור ישמע בארצי. שמך עלינו
 נקרא איתגחנו: למה לגעח וכו'. מחצים לחוצים סבלי מעמם. בוזים גוזזים נחוגים
 למרמם. עד אנה יהיה אועק חמם. וילבבי בקרבי המם ימם. זה פמה שנים
 עובדים למם. ישמעא בארצה ופרם כתחמם. זה ינתינו וזה יקחנו: למה לגעח וכו'.
 הקולף זה הקול גולת אריאל. עמדי תהלי בתולת ישראל. לעת הרשום בספר
 דניאל. ובעת ההיא יעמד מביאל. ויקרא על הדר ובא לציון גואל. אמן ואמן
 בן יעשה יי האל. בימות עניתנו בן תשמחנו: למה לגעח וכו'.

בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאולה לבני גייתם. ברוך אנת יי גאל ישראל:

יתרפקו, יתקו כחכה זה לזה, ל' מתרפק על חזה (ג' ח' ס'), רדב, טלחם (טעיה נ"א, ט').
 במקבת, כפטי. וזה ערינה, ככל (סס ט"ז, ח'). צח חרומ, זר כ', י'. זכר, חיכה ג', י"ע. שלום,
 יטעיה כ"ו, י"ב. קדושט, אמה קדוה יאאל. ורוח נדיכה, ל' תכלים ל"ח, י"ד. קוסרה, סס ט"ד, כ"ו.
 לאמה מצריה, ליטעאל (נחצית ט"ז, ג'). צופיה, כלטה וטחכה לך. עשירה, סרלל ט"ה
 (טעיה ו', י"ג). שלישיה, לחט, טל' וזלתיים על כ"ו: (זכות י"ד, ז'). וחדש, חטסר. ובשירה, טרדע לה
 גזרות טונות ע"י אליה הכנית, רני, כפניה ג', י"ד. לטרה, חיכה ה', כ'. ה' חנו, יטעיה ל"ג, כ'.
 ה' מלכנו, סס ל"ג, כ"ב. לפרעי, לטרה. ואין טווח לטחצי, לה ירסחו טכחתי. ככצו, ל' רעט ושיע,
 כנו הטכנו כבן תלך (יטעיה ל"ח, כ"ב). קול התור, קול הגזל, ע"ה זיר כ', י"ב ותתווח קל חח
 דקדוש דמחוקא. וכפטיקחא פ' ס"ו קול הפור כזטע בלחט, קול תייר טכ כזטע בלחט, זה טלך
 כטעיה. עסך, יטעיה י"ד, ט'. טרציים לחוצים, טיכים יחוקים. טעסס, טעא. בטחם, ל' טה תול.
 גוזזים, ל' לגזח חת לחנו (טחצית ל"ח י"ט). אועק חמם, טל' תכוק ח', ג'. רמס ימם, נטו
 ונטו. כחחמס, סס עוף טטל, ונקט כ"ו חחמס זכוח ל' חמס. הקולף, כמס י"ו חולל כ'. גולה אריאל,
 יאאל גולה טלרט. אריאל, כנוי ליחשלים ע"ה יטעיה כ"ט, ח'. הרשום, הכתונ. כספר דניאל
 (י"ב, י"ב). ובעת ההיא, סס י"ב, ח'. ובא לציון גואל, יטעיה כ"ט, כ'. כישות ל' תכלים ל', ט"ז.

בְּמִן שֹׁמֵר נִגְדָר בּוֹ לְהִרְפוֹתוֹ. צְדִיקִים נִקְרָאִים בּוֹ וְגַם בְּחִבְרוֹ לְיִשׁוּחֵי.
 וְהוּא בְּחִתָּן יֵלֵא מִדְּפֹתָיו: קִנְיִן וְדָגִים וְאַנְקָה. קָרַץ וְהוֹשְׁרִיץ עַלִי אֲרָקָה.
 רָמַשׁ וּבְהֶמְהָ גָסָה וְדָקָה. רֹחֵץ בְּרִירֵי אֶלֶף הַמְרִיפוֹ חָקָה. שֶׁת נָחַשׁ
 בָּרַח בְּמַעְלָה עֲמִיקָה. שְׁמֹר עַד יִפְקְדֵנוּ מִדְּבַר בְּצַדְקָה. בְּתִרְבוֹ הַקָּשָׁה
 וְהַגְדֹּלָה וְהַחֲזֹקָה: תְּמוּנָה גָּבַל מִשְׁבָּתָה. תְּבִנִית אֲנֹשׁ בְּסַפְדָּה. יָצַח
 בְּכַפּוֹ הָיִוֹת דְּרָכּוֹ צִלְחָה. וְהַמְשִׁיל יָדוֹ בְּכָל מַעֲרָבָה וּמִזְרָחָה. סָח לֹאֲטֹב
 הָיִוֹתוֹ לִבְחוֹ בְּמַנְתָּה. פָּרַשׁ רֹאֵ מַעְלֵעוֹ גִּפְסָן פֹּרְחָה. לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
 מֵאִישׁ לְקַחָה: בְּשֵׁשָׁה שְׁבָלִיל כָּל הַמְנַגֵּר. רִם אִין אִיתוֹ אֵל זָר. שֵׁם קָדְשׁוֹ
 יִבְרָךְ שְׁבוֹ גֵאָזֵר. מֵאֹמְרָה מִדְּבַר אֲחֹזֵר לֹא חֹזֵר. וְיִום מְנוּחָה הַנְּחִיל לְעַם
 מִפְּנֵי. אֲשֶׁר בּוֹ בַּעַע אִמְרָתוֹ שְׁגֹזֵר. לְלֵשׁ יִי עַז הַתְּאָזֵר: יִזְכֵּר סַסְטִירוֹ וּס'.

הכל יחד וכו'.

אופן זה חומרים כפיהם וברונא. לחצי תחזיון עקב.

יְחִיד עֵרֶץ. יִסֵּד אֶרֶץ. בְּרַב חֲכָמָה וְתִלְשִׁיָּה: עֲנֹתוֹ. וְגִדְלָתוֹ.
 מְפָרְסָמֵת וְגִלְדִּיהָ: גִּזְרָאֵתוֹ. וְנִפְלְאוֹתוֹ. יְהוּדוֹן דְּרִי גְשִׁיָּה: מְלֹאָכִים.
 גִּיעֲרִכִים. לְהַקְדִּישׁוּ בְּרוּם עֲלִיָּה: יִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְבָּמֶה חֲסִין וְיָה:
 עֲלִיזִינִים. וְרַחֲמֵתוֹנִים. שְׁמוֹ לְעַד יִזְמִיר: וְאֹפְנִים. בְּרַנְגִים. כְּטֹד
 זָכְרוֹ יִפְאָרֵה: וְאִי מְעוֹנוֹ. וְחִקְיוֹנוֹ. בְּחִיל זָה לְיָה וְדִבְרוֹ: וּבְגַעִימָת.
 וּבְתַמִּימוֹת. תְּהַלְתּוֹ יִסְפָּרוֹ: וְאִין בְּרָם. וּבִיגִיָּהם. לְשׁוֹן שְׁקֵר וְרַמְיָה:
 יִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְבָּמֶה חֲסִין וְיָה:
 קָדְדִישִׁים. רֵן חֲחֻשִׁים. עַם בְּרוּכִים וְשֹׁרְפִים: וְהֵם עוֹמְדִים. וּמַסְלִידִים.
 וְכִסָּא אֵל מְקִיפִים: בְּמִדְּבָרוֹ. לְרַבְבוֹת. לְמֵאוֹת וּלְאֲלֵפִים: וְתִלְדִּיהֶם.

שנתמטעם באורה וזמן לה עוד ככה אלמה חלח לוחה חוטה ללוחה זמר. לדרשות, להחליש. וזו גורמים
 להרשות. וזו גורמים לרפואה וטחכים חותו לטטה, לרפואותו צדיקים נקראים בו, ואל כדי לשיש
 חזר לו הקצה לידה לדיקים יקחו על שם יעקב הקטן שמוא הקטן דוד הקטן וכדומה שם בחולין פ', ב'.
 וגם בחברו ליפוחו, ביטות הטביח טוב יהיה חזר הלכנה כאור החטה (ישעיה ל', כ"ו). והוא כחוח, תהלים
 י"ט, ו'. קנן, ל' קן ר"ל עופות הדמים נקן. ואנקה, כתי לשונים. קרן, חתך. ארקה, חרן. רוכץ ברררר
 אלף, הוא בשר הכר הנקלה גם הטעות וזיתא טיקרל רבה פ' כ"ז ופרקי ר"א פ' ו' ופסיקתא פ' ט"ז
 שהיא חרן על חלף הרים וחלף הרים עגולין לו טחבל ורחה איוב ט', ט"ו ותהלים ב', י' עם פחד
 רט"ו. נחש ברחה, זה לוחין, עט"ה ישעיה כ"ז, ח'. וזיתא טיקרל רבה פ' י"ג וכו' דף ע"ה שנתח הקצה
 יענה סעודה ללדיקים שגמח של לוחין. חסונה, תמונת האדם. גבל, ל' ליאת הטטה. בספידה, ל' כל זמן
 שטחמיחין (כרבות כ"ה) היה נה טקה מופח (כלים פ' ח'), בעשי-בטעו, ויסודו כ"ר חש פ' י"ד חום
 הדחין היה גער חלותו של עלום, חזר ר' יוסי קן קלרנה, כחשה הזאת שהיא טקוקת טיחתה נעים
 וטננה חלטה טכניתיים, כך נתחלה וחד יעלה טן הארץ וח"כ ויבר כ' חלבים את האדם, ורחה גם
 רט"ו נחשית ב', ו'. שת, חזר הקצה. לא טוב, נחשית ב'. ית. לחאה, שם ב', כ"ג שכלל, גער
 וסיים, ויכלו השמים ח"ה וחסתכללו. כל המגור, את כל העולם היפה. הטנור ל' חד וכתר. נאור,
 מוכתר וחדר נשנו הקדות. כצע, ל' השלטה כמו איכה ב', י"ז. לבש ה', תהלים ל"ג.
 יחיד ערץ, הנשען לכה. דרי נשיה, הרים נארן, כמו ולדקתן נחלן כויה (תהלים פ"ח, י"ג),
 ותיקרה רבה פ' כ"ט כויה חחה טו' שפות של חמה. גערכים נטערכות וטחנות. ה' אלהי צבאות,
 תהלים פ"ט, ט'. בחיל, סלחה וחליטה. רון, רנה. וסלרדים, ויחיים טל' ואסלה (פיוט ו', י'). ורגליהם

בְּבִגְדֵיהֶם. מִסְתִּירִים וְבָם עֲפִים: יְקַדְּשׁוּן וַיִּשְׁלֹשׁוּן. קָדְשָׁת רַב עֲלִילָה:

:: אֵלֶּי עָבָאת מִרְבִּמְךָ תִּסְתִּי וְיָת:

בָּעַת לְבָתָם. לְאַרְבַּעַתָּם. וְאַפְנֵיהֶם אֲעֹלָם: וּבְעַמְדָם. בְּמַעְמָדָם.

יְקוֹמֵן הַפֶּה לְמוֹלָם: וְשֵׁם יְרִמּוֹן. וַיַּעֲצִימוֹן. אֲדוּגֵיהֶם בְּרוּם עוֹלָם:

בְּקִדְשָׁה. מִשְׁלֹשָׁה. כְּבוֹד הָאֵל מְלֵא עוֹלָם: קָדֹשׁ יַעֲנוּ. קָדֹשׁ יִשְׁנוּ.

קָדֹשׁ יִשְׁלֹשׁוּ שְׁלִישִׁיה: :: אֵלֶּי עָבָאת מִרְבִּמְךָ תִּסְתִּי וְיָת: וְהַיּוֹחַ וכו'.

חַתוּם ס כְּפֹל שְׂמֹאל כְּהוּ.

מאורה.

אֵימָתִי שְׁמַחַי וְעָלִי כִּי בָא עַת הַדְּרָךְ. קָרֹב יוֹם יִשְׁעֶךָ וְפָעֲלַת

שְׁכַרְךָ. הִגֵּה מִלְכָּךָ יְבוֹא אֶל־שַׁעְרֶךָ. הַתְּפִתְחִי צִיץ מִסְרֵי צִוְאַרְךָ. קוֹמֵי

אֲדִירֵי בִּרְבֵּא אֲדָרְךָ. אֵימָתִי: אֵילוֹתִי, שִׁמְחָתִי עֲרֵבָה וְגָלָה מְקוֹם מְקֻדְשֵׁי.

שְׁבַת מְשֹׁשׁ תַּעֲנִי שְׁבַתִּי וְחֻדְשֵׁי. וְסַתָּם רַחֲשֵׁי וּפֶסֶם קָרְבָן אֲשֵׁי. אֲוִיב דְּלִקְנֵי

וְיָקָם כִּי כַחֲשֵׁי. רֵאִיתָ וְדוֹמְמָת מְלָכֵי וְקֻדְשֵׁי. וְתִזְנַח מִשְׁלֹחַם נִפְשֵׁי.

אֵילוֹתִי: אֵימָתִי, מְעֹרֹת וְשִׁמְשֵׁי וְכָל־שִׁטְרֵי מִזְרַח. עֲבִירְךָ קִבְעָתִי עוֹלָם

כְּלִי נִקְרַח. אִם לֹא בְרִיתִי כְּתוּב הוּא וְנִיבְרַח. הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם לְרֵאשׁוֹן

אֲשֶׁר כָּרַח. עַת בָּא אֲתָי נְתָרִים אֲשֶׁר זָרַח מִמְזֻרַח. הָעֵלֶם בְּאֶפֶל וּבְעֵשׂוֹר

נִטְרַח. וּבְכּוֹד :: עֲלֶיךָ זָרַח. אֵימָתִי: אֵילוֹתִי, מִן־הַפְּעֹר קְרֵאֲתִיךָ בְּשִׁנּוּנֵי.

דְּלִגְתָּ קֶץ וְהִשְׁעָתָ הַבְּעִינִי. אֵף כִּי עֲמָדָה לִי זְכוּת אֲתָנִי. וְעַתָּה נִטְשָׁתְנִי

כַּנְפֵיהֶם סִסְתִירִים, זְחֹמֵר וְזַחֲמִים יִכְסֶה תַלְמִי (יִשְׁמִי ו', נ'). וְכֵם עֲפִים, זַנ' וְזַחֲמִים יִשְׁמֹךְ (ס). לְאַרְבַּעַתָּם, חֲרַבַּת הַחַיִּית. יְקוֹמֵן הַמֶּה, הַחֹפְסִים, וְכַעַז זְחֹמֵר וְכַלְכַּת הַחַיִּית יִכְוּ הַחֹפְסִים חֲלָלָם, כַּלְכַּתָּם יִכְוּ וְכַעַמְדָם יִשְׁמֹךְ (יִחְזַקְחֵל א', י"ט. כ"א). יִרְסֹחַ, יִחְסֹעַ. וַיַּעֲצִימוֹן, מַטְאֵחִים חַעֲנוּתוֹת עוֹן עַל הַקְּנִיָּה. כְּבוֹד הָאֵל מְלֵא עוֹלָם, עִ"ב כְּבוֹד י"ד כ"א. יִשְׁמִי ו', נ'.

אֵימָתִי, הַיּוֹחַ הַיּוֹחַ הַיּוֹחַ הוּא טַעַמַת דְּכָרִים בֵּין הַקְּנִיָּה וְבֵין כְּנַפַת יִשְׂרָאֵל וְהַחֲרוּזִים הַמְתַּחֲלִים כְּנַפַת אֵימָתִי הֵם מִזְמֵר הַקְּנִיָּה לִישְׂרָאֵל לְנַחֲמָם מִיָּבוֹשׁ, וְהַחֲרוּזִים הַמְתַּחֲלִים אֵילוֹתֵי הֵם מִזְמֵר יִשְׂרָאֵל לְהַקְּבִיָּה לְעֵתוֹן חֲלוּי עַל מֵד גְּלוּתָם. אֵימָתִי, חוֹחַר לִישְׂרָאֵל עִ"ב שִׁד ו', ד'. קָרֹב יוֹם יִשְׁעֶךָ, עִ"ב יִשְׁמִי ס"ב י"א. הִגֵּה מִלְכָּךָ יְבוֹא, אֲדִירֵי ס', ט'. רַחֲמָתִי, יִשְׁמִי כ"ב. קוֹמֵי אֲדִירֵי, ס"ב, א'. אֵילוֹתֵי, כַּחַד, וְחוֹחַר לְהַקְּבִיָּה, עִ"ב תְּהִלִּים כ"ב. כ'. שְׁמֹחַת עֲרֵבָה, מַל' יִשְׁמִי כ"ד, י"א. שְׁבַת מְשֹׁשׁ, עִ"ב הַעֲנוּ נ', י"ג. רַחֲשֵׁי, תְּפִלְתִּי, מַל' רַחֲשֵׁי לְנִי (תְּהִלִּים ע"ב, נ'). וּפֶסֶם, חֲדַל. דְּלִקְנֵי, רַחֲמֵי. וְיָקָם כִּי כַחֲשֵׁי, חֲלוּי ס"ב, ח'. ל' כַּחֲשִׁיזוֹת כַּר. וְחַזְנָה, חִיכָה ג', י"ג. מִזְרַח, מְזוֹלֹת (חֲלוּי ל"ח, ל"ב). וְשִׁמְשֵׁי, כּוֹכָבִים הַמַּטְאֵפִים. וְכַל שְׁמֵרֵי מִזְרַח, כַּל שֹׁדֵר כּוֹכָבִים הַחֲרוּזִים וְזוֹחֲלִים כְּעוֹלָם. שְׁמֵרֵי ל' מַטְאֵלָה מַעֲנִין מַטְרֵי נֹחַן (ס ל"ח, ל"ג). עֲבוּרְךָ קִבְעָתִי, ע"פ הַמְדַּרְשׁ, כְּרַחֲשִׁית כְּכִל יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְדָּחוּ רַחֲשִׁית וְכו'. נִקְרַח, נִקְרַח וְנַחֲזוּק. אִם לֹא בְרִיתִי וְכו', ע"פ נִדְרִים ל"ב אֲלֵמַלֵּא תוֹרָה לֹא נִתְקַיְּיַם שְׁמִים וְחֲזַן זַנ' אִם לֹא בְרִיתִי יִחַס וְלִילָה וְכו'. תְּאֵרָה, ל' חוֹדֵת וְהַנְּהַגָה, ר"ל הַתוֹרָה אִם לֹא הִיחָה כְּתוּבָה וְנִתְנַהַגָה בְּיִשְׂרָאֵל. וְהַשְׁחִיחַ מֵעוֹלָם, ל' יִשְׁמִי ס"ב, י"ד. וְלֹא עֹנֵתִי חַת הַעוֹלָם עֲבוּרֵי חֲדָם הַחֲזָנוּן אֲזַר חַטָּא. עַת בָּא, עַד הַעַת אֲזַר נָה אֲחֵרִים חֲרִיטֵי מִלְחָם נְהָרִים. אֲשֶׁר זָרַח מִמְזֻרַח, עִ"ב יִשְׁמִי ס"א, י"ב. תְּעֵלֶם כְּאוֹיֶל, גַּם כוֹן חוֹחַר לְאַחֲרֵיהֶם חֲלוּי עֲנַכְתָּ אֲתוֹ בְּרִית בֵּין הַתְּחִיָּים וְכַתוּב סָם וְהִגֵּה חִיכָה נְזוּלָה נּוֹשַׁלַת עֲלוּי, וְעֵלֶם סִיָּה (כְּרַחֲשִׁי ס', י"ג). וּבְעֵשׂוֹר נִטְרַח, הַמְדַּרְשׁ אֲתוֹ סָם כְּעוֹלָת מִילָה, וְחֵיחַת כְּמִקְרִי רֵאֵ פ' י"ט אֲדִירֵי הַכְּפוּרִים נְטוּל אֲחֵרֵכֶם. וְלִפִּי סִיָּה אֲחֵרֵכֶם זָקָן וְהִיָּה לוֹ לַעֲרֵ כְּמִלְחָתוֹ, לְכָךְ יִסְדֵּל ל' נִטְרַח. גַּם לְמַדָּה וּבְעֵשׂוֹר נִטְרַח, כְּנַחֲסָה כְּעֵבָרָה נִפְיּוֹת. וְכַבוֹד ה', יִשְׁמִי ס', א'. כְּשִׁנּוּתִי, ל' דְּסֵר. רַחֲמֵי קָךְ, לְגַבַּע מַד' טַלּוֹת סָה עַל גְּלוּת מַטְרִים ק"ג סָה וְלֹא הִיָּו סָם רַחֲמֵי ד'ו' סָה. אֵף כִּי עֲסַרְהָ לִי אֲבוֹת אֲיַחֲזִי, זְכוּת הַחַטָּת שְׁנִקְדָּחוּ חֲיָטִים, וְכַלְכַּתָּ כְּעַתָּה רַחֲמֵי ד' ק"ט, ע"ב אֵלָּה מַגְלֹו יִשְׂרָאֵל אֵלָּה כּוֹחַת

וְכֵן הַשְׁבוּנִי. אֶפְסוּ עֲזוֹתַי וְגַם עֲבַר וּמְעִי. וּכְצֹאן לְטֹבַח נִתְחִי בְיַד מְעַנִּי.
 הַעֲלֵ-אֵלֶּה תְּחַאֲפֵק יי. אֵילוֹתַי: אֵיפְתִי, וְעוֹד אֵיךְ אֲנִיחֶךָ תַּחַת יַד מְעַנִּי. כִּי
 עֲלֶיךָ הִשְׁתַּחֲוֵי וְהִשְׁבַּעוּ אֲדָנָי. פִּעְלֹתַי לְמַעַנְךָ רַב טוֹב מְעַפּוּנִי. שְׁמֹאל
 בְּגִלְתֶּךָ אֲחֻזְתֶּךָ בְּיָמֵי יַדְעִיךָ בְּצַר לְצַמְעִם שָׁם שְׂכִינִי. בְּסִסְר תְּנַחֲמֶיךָ
 הַעֲדוֹתַי נְאֻמְנִי. יוֹם נָקָם בְּלִבִּי בָּאָה שְׁנַת פְּרִיזְנִי. וְעֲלֶיךָ יִזְרַח יי. אֵיפְתִי:
 אֵילוֹתַי, אֲמַנֵּם יַדְעִתִּי כִּי חִסְדְּךָ גָּבַר. אֲבָן הִיָּתִי בַּיּוֹם בְּכֹל-מַעֲבָר. וְיֵאֱמָר
 אִשָּׁה וְאוֹכֵל לְהִתְחַבֵּר. אִם לִקְנִי וְנִרְצַע דִּינָם נִגְדַע וְנִשְׁפָּר. כֵּן בְּפֶתַח
 שְׂמֵפִים וְעָלִי לֹא נִשְׁפָּר. הַדִּיעֲנִי קַצֵּי מְתֵי אֲתִגְבֵּר. קוֹם וַעֲשֵׂה כִּי עֲלֶיךָ
 הִדְבַּר. אֵילוֹתַי: אֵיפְתִי, לְבָשִׁי עֲנֶה וְעָהְלִי פֶּתַח רִקְמָה אֲתִכְשֶׁף. מִתֵּר
 אֲשֻׁמֵּעַךְ שִׁבְי שְׂוִבִי לְנִפְשֶׁךָ. מִתֵּרָה קֵל יִבֹּא מִבְּשָׂר טוֹב לְחַפְשֶׁךָ. מִשְׁמִיעַ
 שְׁלֹם הַשְׁעָרָה קְרוֹשֶׁךָ. גּוֹאֲלֶךָ כִּי חֹק מְלוֹךְ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. הַשְׁתַּחֲוֵי
 לְכוֹרְאֶךָ בְּשִׁבְתֶּךָ וְהִדְשֶׁךָ. לֹא תִבֹּא עוֹד שְׂמֵשֶׁךָ. אֵיפְתִי: אֵילוֹתַי, לְעֹרְתִי
 הִשָּׂה וְגֵלָה קֶץ פְּרָעִי. עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצְאָתָ רַעִי. הִנֵּה הֵעַת יֵאָתֶה לָּךְ
 לְהַשְׁעִי. אוֹיְבֵי תִרְפְּנִי שְׂוִבִי לְתַעֲתוּעִי. בְּרִיתוֹת שְׁלֹחֶךָ עוֹד בֵּל תִּשְׁעִי.
 לָדָם אֲשִׁיב תְּשׁוּבַת מִדְּעִי. וְאֲנִי בְּיַד אַעֲפֶה אִיחִילָה לְאַלֹּהֵי יִשְׁעִי. אֵילוֹתַי:
 אֵיפְתִי, כְּמוֹם יוֹם בְּשָׂרָה צְרִיךְ לְהִרְעִילֵם. כְּגִבּוֹאוֹת כְּנָעִי בַחֲמָה לְהוֹפִילֵם.
 הֵן שְׂבֻעָה לְנִגְדִי עַל יַדְךָ לְשִׁפְלֵם. הֵעַת כִּי תִבֹּא אֲשִׁיב לָדָם גְּמֹלָם.
 נִדְחֶךָ אֶקְבֹּץ אוֹסִיף שְׁנִית לְגֵאֲלֵם. גַּר מִשִּׁחִי יֵאִיר עַמּוּסִי לְהַנְחִילֵם.
 וְהִידָה לָּךְ יי לְאֹר עוֹלָם. אֵיפְתִי: אִדּוּ חֲרֵשׁ וכו'.

חֲזוֹת. וְכֵן הַשְׁבוּנִי, כְּלוּתוֹת כְּמִנְהַרְרִין לֹא עָלָה כֵּן כֵּל בְּקִלְיוֹן וְזֶן הַדָּר תְּלוּי אֵלֶּה כְּחֹשֶׁם וְנִמְצְאִים
 מִתִּיב. הַעֲלֵ אֵלֶּה תְּחַאֲפֵק ה', יִשְׁעֵי סִי, י'פ. יד מְעַנִּי, יד הַטּוֹמֵם מִתּוֹךְ. הַשְׁתַּחֲוֵי, ל' יִסְד. אֲדָנָי,
 יִסְדוֹת הַלֹּחַן הַכּוֹנֵנוּ כְּנִיל יִצְחָל. רַב טוֹב מְעַפּוּנִי, עַשִׂי תְּסִלִּים לִי, כ'. יַדְעִיךָ בְּצַר, עַל דְּרָךְ עֲשׂו
 פִּתְחֵי בְּרָה (תְּסִלִּים לִי עוֹ) וְכִנְדֵּם נִמְנִימֵם סוֹף ס' אַחֲרֵי מוֹת אֲדָר ר' אֲבָהוּ כֵּן זָרָה אֲבָהוּ לִיִּצְחָל
 הַיָּא עַל הַקֶּבֶץ ז' עֲשׂו חֲבִי בְּרָה, לְעַמְעֵם עִם שְׂכִינִי, כְּלוּתוֹת נִגְלָה כִּי טוֹ וְרַבָּה כִּמֵּה חֲנִיכֵי יִצְחָל
 לְמִי הַקֶּבֶץ אֲבָל מִקּוֹם אֲבָלֵם אֲמִיבָה טַמְטָם וכו'. כְּסִסְר תְּנַחֲמֶיךָ, סַפֵּר יִשְׁעֵי קַחֲלָה סַפֵּר הַקְּנֻסִים עוֹלָ
 סַפֵּר נִחְמוּ עִם וכו' וְאֵלֶּה הַכְּחֻמֹּת הַכְּחֻמִּים ט. יוֹם נָקָם, יִשְׁעֵי סִי, ד'. וְעֲלֶיךָ יִזְרַח ה', אִם ס', ב'.
 כְּבֵל מַעֲבָר, כְּבֵל עֲבָר וְקָבִי הַלֹּחַן. אִם לְקַצֵּי, לְעַבְד עֲבָר הַקְּנִי לֵאמֹר אִיִּם וְיִלָּם כְּנִינִי. תִּרְצַע, או
 לְעַבְד אֲמִלָּה לִחְוֵי וְיִלָּם כִּינֹל. נִגְרַע וְתִשְׁבֵּר, ר'ל אִף עֲשִׂיתָ הַעֲבָדִים הַ לֵּה דִין קִטְבֵּי זֵיז קָן וְיִפֵּן לְעַשְׂדָּם
 וְכִנְדֵּם קִסֵּם מִדַּע וְכִסֵּר טוֹל אֲשִׁבְדָּם. קוֹם וַעֲשֵׂה, עֲרַח י', ד'. לְבָשִׁי עוֹךְ, יִשְׁעֵי נִי, ח'. פֶּתַח רִקְמָה
 אֲתִכְשֶׁף, טל' יִחְזַקֵּל טוֹ, י'. מְבַשֵּׂר טוֹב, טַבָּר תְּגִלָּה (יִשְׁעֵי נִי, ו'). לְחַשְׁפֶּךָ, לְגֹאֵל לִוְתָר, טל'
 קִסְפִּי. כְּשִׁבְחֶךָ וְחֲרִשְׁךָ, עַשִׂי יִשְׁעֵי טוֹ, כִּי. לֹא יִבֹּא עוֹד שְׂמֵשֶׁךָ, אִם ס', כ'. לְעֹרְתִי וְרִשָּׁה, מְסִלִּים
 לִי, כִּי. שְׁרָעִי, גֹּאֲלִי, טל' מִדְּעָה מִדַּח שִׁחַ (אִיִּב לִי, כִּי) זֵהוּ כְּמוּ מִדְּעוֹ. שְׂוִבִי לְתַעֲתוּעִי, כָּן
 לִוְתָר לִי הַלִּוּי הַתַּחֲרֵף, לְבָשׁ וְלִקְבֵל חֲמוּנֹתֵי זֶל תַּעֲוֹת. כְּרִיתוֹת שְׁלֹחֶךָ וכו', כָּן לִוְתָר הַלִּוּי, אַחֲרֵי
 זְכַתָּה לָךְ הַכֵּס ית' סַפֵּר מִרְחוֹת וְלִחַח לִוְתָר זֵוֹ לֹא תוֹשֵׁעִי עוֹד לְעוֹלָם. חֲשׁוּבָה מִדְּעִי, תִּשְׁבַּח אִדּוּ
 לְדַע לִוְתָר כִּי הֵיֵא אֲחֵלָה. וְזֵה הֵיֵא הַתְּשׁוּבָה, חֲמִי כֵה' וכו' (סִיכָה ו', ו'). כְּמוֹם, נִחַח, כְּמוּ כֵלֵם כֹּחֵם
 כְּמוֹם עַדִּי (דְּכִרִים לִי, לִי). לְחֲרִיעוּלָם, לְהַכְבִּיל אִתָּה נִוְרִיךְ וְכֹחֵם, טל' סִם הַתְּשׁוּבָה (יִשְׁעֵי לֹא יוֹ).
 כִּנְדֵּם, יִשְׁעֵי וְיִחְזַקֵּל אֲבָי כְּכִימֵם. הַעֲרָה, עַת הַגֹּאֲלָה. אֲשִׁיב לָדָם גְּמֹלָם, עַשִׂי חִיכָה ג', סִי. מִדְּחִיךְ
 אֶקְבֹּץ, עַשִׂי מְנִיחֵי ג', יוֹם. אוֹסִיף שְׁנִית לְגֵאֲלָם, עַשִׂי יִשְׁעֵי יֵל, יוֹ. עַמּוּסִי, יִצְחָל הַטּוֹמֵם טוֹ
 טוֹן (יִשְׁעֵי טוֹ, ג'). וְהִידָה לָּךְ, יִשְׁעֵי ס', יוֹם.

ע"ס א"ב, וכל כתיב בעלי ג' ג' חכמים. ובסוף חתום שמעון בר יוחנן.

אֶל-אֵל חַי אֲרַגְנוּ. בְּלֵב וּבִשְׂרָר אֶתְחַנֵּן. שְׂרֵי דְעָה חֲזַנְנוּ: בְּעִמְל יְגוּנֵי
הַבֵּט. כִּי בְקַצֵּחַ אֲחַבֵּט. הָסֵר מֵעָלַי שִׁבְט. אֶלְדָּמִי לָךְ: נִכְרָה עָלַי גְּלוּת.
בְּחֶסֶר כָּל יְדֻלוּת. בְּרֵאוֹתַי בָּרֵם זֹלָת: דְּבִאֲוֵנֵי עָרֵב וּבְקָרָה. וּבְקָרָה מִפִּי
לְעִקָּר. בְּהִיבְרָךְ בְּלִי לְבַקָּר. אֵל דְּסִי לָךְ: הוֹנְנֵנִי מִזְנֵי בִתְלָאָה. וְטַנְפִּוּנֵי
בְּרַבַּת חֲלָאָה. וְאֲמָרוּ הִגָּה מִתְלָאָה: וּמָה לָּכֶם לְהַעֲלֵב. בְּחֲדוּרֵי תַעֲר וְגֵלֵב.
נִשְׁפָּתְתָם כְּמַת מִלֵּב. אֵל דְּסִי לָךְ: וְנִתְתִי עֲדָנֵי תַעֲנָגָם. מִשְׁתִּיתָם וּפְתִי-
בָנָם. וְכָל-מִזְעָרֵי תַנְסָם: חַי עֲלִיךָ הִתְנַנְו. וּבְכָלֵי רִיק הִצְנָנֵו. נִפְשַׁשׁ עֲלִיךָ
עֲרַנְנֵו. אֵל דְּסִי לָךְ: טַמְנֵו פֶּח וּמִקְשׁ. יִשׁוּר בְּשִׁשׁ יוֹקֵשׁ. עֲבוּר מִפְּקָה
לְהַעֲקֵשׁ: יַעֲזֹלֵו עֲלִילוֹת רַשָּׁע. בְּלִי עֶזְרָה וּפְשָׁע. מִפְּקָה גִזְחִיל יִשָּׁע.
אֵל דְּסִי לָךְ: כְּלִשְׁמַחָה עֲרָבָה. אֵלֵי גֵיל בְּלִי לְקָרְבָה. רַעֲתָנֵו כִּי רַבָּה: לְפָה
תְּבִיט בּוֹגְרֵךְ. תַּחֲרִישׁ כְּבִלְעָם יְדִידֵךְ. בְּרֵהֲתֵאֲפֵק הַמִּזֵּן חֲסָדֵךְ. אֵל דְּסִי לָךְ:
כִּמְעַת הַיְבִלֵי שְׁמָם. בְּרָד יִשְׁכְּתֵי וְדָמָם. בְּלִדְהוּם מִשְׁתַּמָּם: גִּטְלוּ וּבְחִים
וְעוֹלוֹת. וּבְטָל עֲגָג הַיְבִלוֹת. וְעַטְרוֹת תַּתְנִים וּבְלוֹת: אֵל דְּסִי לָךְ: סֵד
סְנֵהֲדָרֵי עֲרַעֲר. וְהַגִּים שְׁכָתוֹ מִשְׁעֲר. מִבֵּית לְבָנוֹן יַעֲר: עֲגָג נְהַפֵּךְ לְעַנְו.
וּבְטָלוּ שִׁירֵי גִנְו. מִבֵּית מִשְׁתָּאוֹת מִגְנְו. אֵל דְּסִי לָךְ: פִּקָד גִּפְסָן בְּנִתְקָה. גִּזְרֵל
וְחָבֵל מְנַתְקָה. בָּרֵם חֲמֵד גִּנְתְקָה: צוּר לִישְׁעָה תְּמַעֲרָה. גִּיה אִירָה תְּגַתְרָה.
לִיָּלָה וַיִּזֵּם תְּגַצְרָה. אֵל דְּסִי לָךְ: קָרִית מִשׁוֹשֶׁךְ בְּגָה. גַּעַר חֲדַת קָנָה. שְׁגִית
עִפְקָה תְקַנָּה: רַבָּה כְּחֵל צְבָאֵיהָ. וְקִים חֲזוֹן גְּבִיאֵיהָ. חֶפֶת כְּבוֹד בְּמִקְרָאֵיהָ.
אֵל דְּסִי לָךְ: שִׁית פֶּאֲרָה בְּחֶתָן. לְהוֹשִׁיבָה בְּגוֹה אִיתָן. בְּרַבּוּי מְזִיר וּמִתָּן:
תְּשִׁיב מְלוֹכָה לְבַעֲלֵיהָ. צִלְקָה תְּפָרוּשׁ עֲלֵיהָ. וּבְכֻלָּה תַעֲדָה כְּלֵיהָ.
אֵל דְּסִי לָךְ: שְׁלַח מְעַמְקָה פְּרוֹת. וְנִשִׁיר שִׁיר יְדִידוֹת. כְּפָאוּ בְּצֵאתִי מִעֲבָדוֹת:
בְּיָם רַעֲיִתְךָ בְּגוֹת. תְּצָאָה חֲקֵשִׁי בְּעֲלִיזוֹת. קְרוֹשׁ שְׁכַתָּה עֲלִיזוֹת. אֶלְדָּמִי לָךְ:

עורח אבותינו וכו'.

אל אל חי ארנו, ע"ס תהלים פ"ד, ג'. כקצח אחבט, ע"ס ישעיה כ"ח, כ"ו. כרום זולת, ל' תהלים י"ב, ט'. ופירש ר"ק כויתרוטמו הראשונים. כהיכלך, ע"ס תהלים כ"ו, ד'. ברכת חלאה, ל' יוחזקל כ"ד, י"ב. וכסי כאן לע"פ. סחלאה, ל' מלאכי א', י"ג. ומה לכם וכו' כן אומרם האזינים הסונים את ישראל, למה תירדו אתם לעצות כמעטנו, ע"פ גם אתם מחוקותינו והענינו חסד על זקנכם חסד המספרים וכדומה, ואם לא תעשו כן אזי תהיו נשכחים מענו כמת. ומה בנם, כמו שפתח העלך ופיין עשתיו (דניאל א' ה'). ובכל ריק, מל' ירמיה כ"א, ל"ד. ישור כשך, ע"ס ז"ל, כ"ו. למה חביט, ל' תחוק א', י"ג. ידשיל ש"י היכלות, כן נשמי כ"ו וכל"ל. ועטרת חתנים וכלות, ע"פ סופה ט"ס כפולטום של אספסינוס נזח על עטרת חתנים, כפולטום של מיטום נזרו על עטרת כלות. ערער, נחיר. זקנים, חיבה ה', י"ד. לבנון יער, נה"ט. לענו, יגון. פקד נפן, ע"ס תהלים פ', ט"ו. חסדית, את נטיעת יאחזל תמיר וחביח חותה אל ישעך. גיה, וי. חגרתה, הוא ג"כ ל' חור. נער, תהלים ס"ח, ל"א. חסד כבוד, ע"ס ישעיה ד', ה'. ובכלה, ז"ס פ"ח, י'. בגות, נעטרם את הים, מל' מנחם וטנר (נחום א', י"ב). בעליזות, כעמח טל' יעלוו חסידים (תהלים קפ"ט).

יוצר לשכת שלישית אחר פסח.

ע"ס א"ב כפול וחתום טו שלמה הקטן חזק.

אִמְצֵן דַּר חֻקִים • אֲבָאָר לְפִי סְפִיקִים • בְּתוֹךְ קֹהֵל וְעַד שׁוֹמְרֵי חֻקִים •
בְּחֵיל וְזֶעַ אֲבִיעָה פְּעֻשׂוֹי הַחֻקִים • גְּבוּהִים הִרְקִיעַ וְנָטַם וּמְרָאם תָּמִיד
נִרְמָקִים • גַּם יָדוֹ יִסְדֶּה יְסוּדוֹת אֲרָקִים • דִּלְק וְנָח אִוְרָה לְאִשְׁרִים
וְלְצִדִיקִים: שֶׁפֶר אֲמֹר יִבְטֵא • לְעִלְיוֹנִים בְּרִק גָּפְהָ • מִכִּין תִּגְל בְּחֻקְמָה
מִפְּהָ • הָאִוֵר בְּשִׁלְמָה עָטָה • קְדוּשׁ:

הַפְּמִים עוֹלָם מִלְמַחוֹת • חִכִּין רִקִיעַ מִתְחַדוֹת • וּבְתוֹךְ שְׁמֹדוֹ חֲצִים בְּמִי
רוּם לְהַשְׁחוֹת • וְחֲצִים בֵּינָם הַיּוֹתָם מִלְמַחוֹת • וְרִגְנוּ וּנְשַׁבַע לְמוֹד לְקַבֵּל מִדָּם
שְׁבָחוֹת • זֶמֶן נַעֲשִׂים רַחוּת • בְּלִקְתָּם בְּמִשְׁלָחוֹת • וְהֵם מִיָּם סִתְחַלְפִים
בְּשִׁרְתָּם לְאֵלֵהי הַרְחוֹת • חֲשֵׁשׁ וְקִרְחַ עֶרְךָ לְמַכְעִסוֹ בְּמִפְלָחוֹת: שֶׁבֶן בָּם
אֲכֹר • לְיִסֵּר עוֹבְרֵי זָר • מִיַּחְלֵיו שְׂאֹל לְהַחֲזוֹר • הַיּוֹתָם חִלְקוֹ גְּזוֹר קְדוּשׁ:

טוֹב בְּרֵאוֹת נָסִים • טְבוּעוֹת אֲרָן מְכֻסִּים • יִשְׁוֹם בְּנֶעַר בְּמַעֲמָקִים
וּגְלָגְלָם בְּמַכְנָסִים יִהְיוּ עוֹלָם לְהַצִּיפָה וּגְבוּלָם חוֹל הַשִּׁים • כִּלְל פְּגִי
הָאָרֶץ אֵילָנוֹת וּפְרֻדִּים • בִּגְן גֵּן בְּעֶרְן וּמְאָכֵל עִסִּים • לְהַנְחִיל אוֹתְהוֹ
יֵשׁ לְגִינֵי אֵב עֲמוּסִים: שְׂאוֹנוּ בְּחוֹל נִגְדָרִים • לְנֶאֱמָן עֲדוֹתוֹ מְאָדְרִים •
מִשְׁבְּרֵי יָם מְהַרְרִים • הַפְּשִׁיחַ שְׂאוֹן אֲדִירִים • קְדוּשׁ:

מְאֹרוֹת וְכוּכְבֵי רִנָּים • מְזֹרוֹת וּנְחִית בְּגִים • נָפַח בְּרוּחַ פְּוֹי וְהַכְנִים
בְּעִלְיוֹנִים • נִסְתָּר אֵין מִחֻפְתּוֹ וּמְחַתֵּל עֲנָנִים • סִדְרָם בְּרִקִיעַ לְאוֹתוֹת
וּלְמַעֲרִים וְשָׁנִים • סָלָה לְמֹשֶׁה וּלְהָאִיר יָמִים וְאִישׁוֹנִים • עֲלִיז לְבָן מִשְׁקִיעַם

דר חוקים, הזוכן במים, חוקים חוזר לשמים ע"ה חיוב ל"ז, י"ח. לפי ספוקים, לפי כל יכלתי. סימון ל' יכולת כל' חו"ל, ועד, עדה, גבוהים, את השמים. נרחקים, על' עשה הדיוק (יחזקאל ו', כ"ג), ל' קשייה, ר"ל קצרים ושטחים לעד נעלמות. ארקים, חדטה, דלק, הדליק האור. שפר אוטר, האטירה הנלה והעונה. יבטא, ל' וטר. סטה, הארץ. כשלמה עטה, ע"ה תהלים ק"ד, נ'. סלסחות, כדי שלא יטחה במים לכן טחה היקיע. להשחות, ל' יפרח הזוחה לשחות (ישעיה כ"ה י"ג) סוויאעו, ר"ל להעלות למעלה. שלחיות, טלטה נחמתי הים, והוא ל' תחת. ורגנו וכו', עוואר למעלה דף 729. נעשים רחוחות, הטלחכים ע"ה תהלים ק"ד, ר'. במשלחות, בשליחותם. ורם מים טחחלפים, חולפים והולכים להם לנהר מים אחרי שצטו להם ית', וע"כ חגיגה י"ד כל יום נכראים מלאכי השרת טכא דינור וחוטרם שידה וטלי. חשש, ל' חש להטה (ישעיה ה', כ"ג). וקרח על' חש קדחה נחמי (דברים ל"ג כ"ג) והכוונה על חש הגיהנם. במשלחות, נעבודת חלילים. תרגום עבודה פלחן. כם, נטחרי גיהנם. אכור, מלאכי חבלה. שאול לדחור, הטיחלים להם חתם יחוד הגיהנם וחונם נחנים סם. חלקו, חלק של הקציה. טוב, הקציה. נסים, המים הנסים. טבועות ארץ, חרבי הארץ ויסודותיה. ישום, הזזה את המים בעדתו וגלגל חתם נמקום טכונם. יררו, נעלו. חול השים, סם הקציה את החול לנטלם, וע"כ תהלים ק"ד, ט'. ישיה ה', כ"ב כלל, על' כללית ישי (יחזקאל כ"ו, ג'). כנג, הכין. ומאכל עסיסים, פרות מתוקים. על' טעמים רטובי (זר ח', ב'). להנחיל, טלי ח', כ"ח: אב, חזרה חזרה. עמוסים, ישעיה מ"ז, ג'. שאונו, און חיים. מאדרים, סודרים, צניהם ל' שנה. המשביח, תהלים ס"ה, ו'. וכוכבי רננים, כוכבי נקד השדננים ע"ה מן יחד טכני נקד (חיוב ל"ח, ו'). מורות, טלות. ונחיוח בנים, הם הכוכבים המצחיים לבוכים חחרים. יחטר ונחית ע"ה ויער על נביה תנחם (שם ל"ח, ל"ג). נסתר אין טחטחו, השטח (תהלים י"ט, ח'). וטחחל עננים, הלכנה, שחיה חין ללול באור השטח חלח טכוכה כעננים. ואישוונים, ולילות. לכן משקיעם, שצקע את כידה מים ואת השטח כלילה ולא נרא טאור אחד להאיר

עבור עושי בונים: שמו להלל בראם. לכלם שמות קראם. מסדר מוציא ומביאם. המוציא במספר צבאם. קדוש:

פקד מים להשריפה. פורשי אברה ונוצה. צפי ארחות ימים להרבות ולהפריצה. צור צד מהם ובהם לעתיד ריצה. קרוי ויו במעופפים לענג נרצה. קש חושב הותח ובמתניו שחיצה. רעים פרזת עליו וביניהם להתחזה: שאון גדל תגינים. לתוך פיו נתנים. מדורו בפנים התחונים. הדינו ליום תחונים. קדוש:

שרי לנפש תאודה. שכן שחקים בגאודה. תבל עשה בכחו להוציא רמש צחה. שפע נפש חיה זמן ליום חדה. לעת שוב לבצרון אסירי התקנה. מטיל ברזל גרמיו דמה והשוה. הוא ראשית דרכי אל הקתב והתנה: שמרו לעתיד לבא. לישראל עם קרובו. מרעהו אלף מסבו. העשו יגש הרבו. קדוש:

הבין קרוין מחמר. קדימה הבנים לשומר. טבוס עשר חפזת טלח מעלה טמר. נאור צורה ועבר ונתחייב להגמר. חגן בערו שביעי למקים אמר. זמן מיד לאל שיר חמר. קדש לכן שבת להקבר ולהשמר: שמר שבת מחללו. לעונותיו מחול לו. מוטב וגוח לו. העולם הפא להנחילו קדוש: הבל ידוד וכו'.

יום וגם כלילה, כדי שלא יעשו את המאור לעז, וע"פ כ"ר פ' ו', לא נברא להאיר אלא נלגל חמה בלבד, אם כן לפעם נבראת לכה, אף עלמא שלפני הקב"ה שמתדין אומות העולם לעשות אלהות, אשר הקב"ה מה אם טעון שנים טכחטיין זה את זה אומות העולם עשין תעתן אלהות, חילו היו אחד על אחד ככה וככה. כגוים, טין ע"ז לטעם (ירמיה ו', י"ח. מ"ד, י"ט). שמו להלל בראם, ככתוב הללוה שם ויחד וכו' (תהלים קמ"ח, ג). שמו קראם, ע"פ יעניה ט', כ"ו. צפני השמים, הם הדגים. עד סוף, לד טן הדגים את נקבת הלויתן. ובהם לעתיד ריצה, והיית נהם את לויתן הזכר והוא רן נחוכס עד לעמיד לבוא, וכדליתא בגמ' כ"ב דף ע"ד, כ', ומנח נרש"י לנראשית א', כ"א. וזו, הוא הטוף הגדול שכל הטפות ונקרא גם כן יונקאי כדליתא בכ"ב דף ע"ג, ב' ותיקרא רנה פ' כ"ב. לענג נרצה, כן כ"י, וכמ"ל נטעם והענין אחד, כלומר טוכן וערונה לעונג הדייקים לע"ל. קש חושב תוחת, ע"ה חיוז ע"ה, כ"א. והוא הלויתן. שחיצה, ל' גלות וגבורה, כמו כפי שחן (שם כ"ה, ח' ט"ה, כ"ו). רעים, הדייקים. כרות, ל' שכינה, וע"ה שם ט', ל'. להחצוה, ל' חני, ר"ל יתחלקו ביניהם טטעודת לויתן. שאון גדול תגינים וכו', ע"פ פירקי ר"ח פ' ט' כל התמימים הגדולים אינם טוונן אל לויתן, והוא פותח פיו והחנין הגדול אנה יוש להחל האו כרות ונס ונכנס לתוך פיו אל לויתן. הביט, הקב"ה הכין אותו. לנפש תאודה, שהוא תלות נטעמו. שפע נפש חיה, שפע ל' רשי, ר"ל הגדול שנכנס חיה, הוא הבהמות ורעה למעלה דף 730. שוב לבצרון, ל' זכריה ט', י"ב. מטיל ברזל וכו', חיוז ט', י"ח. י"ט. מסבו, ל' הסבט טעודה. העשו, שם ט', י"ט. קרוין טחמר, האדם וט"ל חיוז ל"ג, ו'. קדימה, לנגן ערך חזק נטע אותו טקדס. טבוס, ל' תקון. עשר חספח טלח, ע"פ כ"ב דף ע"ה. מעלה טמר, הקב"ה הטגלה כל הכמתרות, וע"ה וגלה רזין (דמחל ב' ט"ו), ויטעננה ת"ח וטעמה (שמות כ', י"ב). להצמר, להכרות, עמו כלה ת"ח חטנד טעוהן נטירח (בראשית י"ח כ"א) כי החורט החריטט מ"ח ארי גטרח תנטוכין (דברים כ' י"ז). שביעי, יום הבגט החותן אל הקב"ה בעד חדס האלפון, וע"פ פירקי ר"ח פ' י"ט ט"ז יום הבגט ונטעט סניער לחדכ"ד וכו' תוכות יום הבגט מיטל עדינה אל גיהנס. וטן, חדכ"ד כארעה כוח אל שטת עמד להלל ולעמד להקב"ה, וכטטטר למעלה דף 213. שמו שבת מחללו, יעניה ל"ו, ו'. וכנדדט כפרקי ר"ח טוף ט' י"ח ובגטת קי"ח אל תפקי טחללו אלא מייחז לו.

אופן. כל חרזו מתחילים נאות ל' והאות שחריה היא אות אחת טעם המצטר בנימו.

לכַּעַל הַתְּפַאֲרֶת. מִתְּנֵן רוּם בְּזִרְתָּ. מְעַצִּימִים אֲדָרְתָּ. מִלְּאֲבִי
הַשָּׁרֵת. נוֹחִים לוֹ לְתִשְׁחָדֶת. בְּהִלְכָה וּמִסְרֶת. וְאֲנִי שְׁחַרְדֶּת. תְּהִלָּה בְּפִי
סִדְרֶת: לְזִקְרָא רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מִלֶּדֶד אֲדִירִירוֹן. מִבְּעִימִם סֶלֶד וְרֵן. בְּיִשָּׁר
וּבְכִשְׁרוֹן. וְאַתָּם מִשְׁמֵרוֹן. פְּסִקוֹן אֶטְמוֹן וּסְגִרוֹן. וְאֲנִי חִכְצִלַת הַשְּׁרוֹן.
מִשְׁתַּחֲוֶה פְּגִי אֲרוֹן: לִיָּה חוֹצֵב לְהִבָּה. נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה. וְעִירִי
מְרַבָּבָה. וְקִדְוֵי שְׁלֵהֲבָה. מִתְּנַבְּרִים לְהִקְשִׁיבָה. קִדְוֶשָׁה כְּאַתָּת חֲטִיבָה.
וְאֲנִי חוֹלַת אֶהְבָּה. בְּקִשְׁוֶה בְּשִׁי עֲרֵבָה: לְמִפְלִיא פְּלֵאוֹת. אֲדוֹן כְּלִדְהַנְּפֵלְאוֹת.
כְּתִים וְחִלּוֹת. בְּחִדְרֵי הַיְּקִלּוֹת. רִעֻשִׁים בְּקוֹלוֹת. נוֹעֲדִים בְּמִקְהֵלוֹת. וְאֲנִי
חוֹמָה וְשָׂרִי בְּפַעֲלוֹת. תִּשְׁבָּחוֹת וְתִהְלֵלוֹת: לְזִנְאֵן בְּבִרְתוֹ. וְקִים בְּשִׁכְוֶעֲתוֹ.
חֲשַׁמְלֵי שְׁרוֹתוֹ. מִתְּנַבְּרִים מִשְׁאֲתוֹ. מִתְּנַבְּרִים מִמֵּימֵתוֹ. מְעִידִים אֶלְהוֹתוֹ.
וְאֲנִי לְדוּדֵי וְעִלֵי תִשְׁקֶתוֹ. בְּרַחֵךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: וְהַחַיִּים יִשׁוּרוּ וְכו'.

אהבה. כל החרוזים טעמיים על לה"כ, וכלשם חתום משלם (בר נחז).

סְגֵלְתִי. מְלוּכָה אֲזוֹרְתִיךָ. וְלִמְאֹד לִבְכִתִּיךָ. רַחֵם רַחֲמֶתֶיךָ. עַל־כֶּפֶךָ
חֲקִתִיךָ. מְבוֹר הַעֲלִיתִיךָ. וְאַחֲרֵי מִשְׁכִּתִּיךָ. וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֶּתֶיךָ. סְגֵלְתִי:
דוּדֵי, שְׁמֵךְ עוֹ בְּנִי. וְחִכְרֶךָ אוֹר פְּנֵי. וּמִלְחֵץ מוֹנֵי. לֵךְ רַב תַּחְנוּנֵי. וְכֹל־
יָמֵי וְשָׁנֵי. לֵךְ אֲרַבָּה רִנְנִי. אֵלֶיךָ גִּשְׁאֲתִי אֶתְחַנְּנֵי. דוּדֵי: סְגֵלְתִי, לְקַחְתִּיךָ
לִי בְּשִׁפְרִי. וְחִכְלֶךָ לִי שִׁפְרִי. וּמִחֲשֵׁב צַר הוֹפְרִי. אֲשֶׁר בְּשִׁמִּי כְּפִרִי.
וְהוֹצֵאתִיךָ מִכְּפִרִי. וְעִירִי לֵךְ סִפְרִי. הַתְּנַעֲרִי מֵעִפְרִי. סְגֵלְתִי: דוּדֵי מְנוּסִי
בַּעַת צָרָה. לֵךְ אָנוּס לְעוֹרָה. מְאֹד נִפְשִׁי קָצְרָה. בְּכִרְאֵם גְּפוֹרָה.
וְקוֹרְאִים לִי מְרָה. אֲנִי וְעַצְרָה. לֹא אוֹכֵל לְהִמְלֵט הַהֲרָה. דוּדֵי: סְגֵלְתִי.
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. בְּאַמֶּת וּבְתִמִּים. אֶקְבָּצֶךָ מֵעַמִּים. וְאֲשַׁבֵּר עַל קַמִּים.

סגלתי כפ"ק עשה יעשה ט', י"ב נחמים לו לחשחרות, טל' אבות פ' ג' וכוז לתשחרות. ופה
טעם תשחרות טעמן שחר ודקש. שחרחרות, כניי לישראל ע"פ שיר א', ו'. וכן כל חרזו ואני
אנפיוס כנייים הם לישראל ע"פ פכויו שיר השירים. אדירירון, הקנה' טל' חדיר. סלד, טל' וחסלדה
(לית ו', י'). וקשרו כן כניי כ"י. סטטרוון, שם טלחך שהוא ראש כל העלכאים (סטהדיון ל"ח).
פסקון אטטון וסגרון, שלשם כנייים לטלחך גנחיל (סטהדיון ט"ד). הטיבה, שנה טיודת ועופלת,
כנו אחם עשיתני חטינה (תנינה ג') וכן תרגום חת ה' האטרת ית ה' חטנת (דברים כ"ז). כחיים,
טחנות. טעדים במקהלות ואני וכו', כן כניי כ"י.

סגלתי, הפיוט הזה תוכנו כעין פיוט חיתתי שחיו אל טעלה דף 731, והוא גם כן טענת דברים
בין הקנ"ה לכנסת ישראל, וחרזו סגלתי הם דברי השם וחרזו דודי הם דברי ישראל. לכבתך, אהבתך.
על כף חקדך, יעשה ט"ט. ט"ז. סבור הכחל של שנטר טלרים. אחרי משכחך, כן הוגה כבי' וכוזן
עשה שיר א', ד'. ואהבת, יעשה ל"ח, ג'. אלך גשחתי, תהלים קכ"ג, א'. בשפר, לחלקי, טל' וחספר
אחד (ש"ו, י"ט). לי שפר, יאה לי טל' נחלת שמה עלי (תהלים ט"ז, ו'). צר, פעה טלן טלרים. כפר,
כתם, טל' כפר נעקר. כפר, טערי טלרים, וצירי, שלוחי טעה רנט. הצערת, יעשה כ"ג, כ'. און ועצרת,
כבי' הנוסחא ושירם בך טרה. לא אוכל, כרחשית י"ט, י"ט. ופה הכוונה לא אוכל לטוח אל הד מית.

וְשָׁבִים וְעַלְמִים. יוֹדֵן לְעוֹלָמִים. לְפָנַי כְּלַחֲזִימִים. סְגַלְתִּי: הוֹדִי רְצוֹנְךָ
 תְּהַיָּךְ לִי. אֵלַי וְגַם גּוֹאֲלִי. וְשׁוֹבֵב אֶת־קַהְלִי. מְהֵרָה לְגְבוּלִי. וְשִׁלְמוּ יָמַי
 אֲבָלִי סֶבֶף שְׂמֹחַת גִּילִי. יְיָ אֲזַר לִי. הוֹדִי: סְגַלְתִּי הֵן אֲזַנִּי רְשָׁבַת. תִּפְלַתְךָ
 הָעֲרֵבָה. עַד זָקְנָה וְשִׁיבָה. בְּנִחַת וּבְשׁוֹבָה. וּכְלִמְגֵי שׁוֹבָה. לְשִׁיתְךָ
 לְדַבָּה. מִמֶּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֱהָבָה. סְגַלְתִּי: וּקְרַחְטוּ וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, ונסוף חתים יוסף בר שמואל טוב עלם.

אֲרִיזוֹת הַקִּיחוּ פְּזוּרָה. מְבִית לְשָׁכוֹת וְעוֹרָה. מֵאֵין אֲבָקֶשׁ עוֹרָה: כִּי
 כָּלֶם בְּמִדִּית. גּוֹעֲצִים לֵב לְהִכְרִית. מִבְּלִי הַת שְׂאֲרִית. חֲשָׁה לְעוֹרָתִי:
 גְּבַר הִטָּא וְאֲשָׁמָה. אוֹיֵב מִקִּיף בְּנִשְׁמָה. שֵׁם גִּפְנֵי לְשִׁפָּה: רַבִּים וְאֲרִיזוֹת
 גְּהִמוּ. חֲפָצֵי קִרְבָּתְךָ הָמוּ. מְעֵי פִּיָם יְהִמוּ. חֲשָׁח לְעוֹרָתִי: הָרָסוּ מְרוֹם
 הָרִים. אֲרָצֵי בְּזָאוּ נְהָרִים. לְשִׁפְדָּרָם מִמְהָרִים: וְתָמִיד בְּתוֹךְ לְבָאוֹת.
 יִחַלְתִּי לְאַלְהֵי הַעֲבָאוֹת. הִרְאוֹתִי לְטוֹבָה אֹרֶת. חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: יוֹדִים מְאֹד
 הִלְצוּנִי. כְּעֶעֱב גְּבוּהַ הִפְיֹצוּנִי. מַה תַּחֲכֶּה גְּאֲצוּנִי: חֲלַף זִמָּן וְעָדָן. גְּבַרֵע
 עַנְג וּמְעָדָן. אֲרָכוּ קָצִים וּמוֹעָדָן. חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: טָמְנָו פַּחִים לְמִשְׁכָּה. גְּלוֹת
 מְאֹד גְּמִשְׁכָּה. תִּגַּה אֵימָה וְחִשְׁכָּה: יוֹדִדוֹת מוֹשְׁבֵנוֹתֶיךָ יִרְשׁוּ. בְּגִים כְּגוֹ
 גְּרָשׁוּ. עַל גְּבֵי חָרְשׁוֹ. חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: בְּזִכְרֵי בֵית מְנוּחָה. מְקוֹם זְכוּח וּמְנוּחָה.
 מְלֵאמֵי יַעֲזָן וְאֲנָחָה: לְאַבֵּל גְּהַפֵּךְ כְּבוֹרֵי. כְּתִי יַעַע בְּצַנּוּרֵי. וְאִתָּה תֵאִיד
 גְּרִי. חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: מְלֵךְ עוֹדָה מִפְּדֵשׁ. רַחֵק עֲנִי וְרֵשׁ. אֵיכָה תִבִּישׁ וְתַחַרְשׁ:
 גְּאֵץ שִׁמְךָ מִתְּאֲגָרִים. לֹלֵא אֱלֹהִים סוֹגְרִים. לְפָנָה תִבִּישׁ בּוֹגְרִים.
 חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: סִמְר בְּשָׂרֵי מִפְּחַד. הוֹדִי גְּהַפֵּךְ וּגְבַחַד. בְּהוֹסְדָם עַלִי יִתָּד:
 עָרַף מְאֹד מִקְשִׁים. לְהַגִּיא יִחוּדְךָ מִבְּקִשִׁים. יִסְפָּר לְטָמוֹן מוֹקְשִׁים.
 חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: פָּרְשׁוּ מִכְּמִדַּת מְצָרִים. אוֹיֵב לֹחֲזִין עֲצוּרִים. יֵשֵׁב בְּמֵאֲרֵב
 חֲצִרִים: צוּר אֱלֹהֵי עוֹלָם. לְמַטָּה תַּחֲשָׁה וְתַתְּעֵלֶם. תִּתְּלָהֶם כְּפִעְלָם.
 חֲשָׁה לְעוֹרָתִי: קִבְּצוּ עָלַי עוֹלָם. בְּמִרְיוֹחַ אֹרְתִי מְרַעִילִים. אֲהֵלִי כֹלֵשׁ

שָׁבוּס וְעַלְמִים, וְקִרְיָם וְנַעֲמִים, לְפָנַי כָּל הַחֲזִימִים, יִרְעִיה לֵא, לֵא, וְשׁוֹבֵב, הַזִּכִּיה. ה' אֲזַר לִי, מִיכָה ו', ח'.
 הוֹדִי אֲזַנִּי קִשְׁבָה הַפְּתַח הָעֲרֵבָה. ס' הוֹ הוֹ תִּפְלַחְךָ קִשְׁבָה אֲזַנִּי הָעֲרֵבָה, וְגַם הוֹי יִתְכֵן וּמִסַּח הַעֲרֵבָה חֹל תִּפְלַחְךָ.
 עַד זָקְנָה וְשִׁיבָה, שְׂמֹחַת, עַד זָקְנָה וְשִׁיבָה חֲזִיתְךָ לְרַכְנֵךְ כַּחַת וּבְזִיבָה וּכְלִי מִינֵי מוֹנָה. סִים רַבִּים, אִר ח', 6.
 אוֹיֵב מִקִּיף בְּנִשְׁמָה, כִּכֵּשׁ הַ טוֹפֵךְ עַל אוֹיֵב רִל הַחוּיֵת חוֹחִי כְּכֵל לְכַסּ טוֹפֵף חוֹחִי, וְהוּא עֲשֵׂה חוּיֵי בְּנִפְסָו
 יִקִּיפוּ עָלַי (תְּהַלִּים י', ע') וְתִי' נַעֲלִי דַבְּנֵי נַעֲשׂוֹת כַּפְּסוֹן. סְרוּם דְּרִים, נְה"ט. אֲרָצֵי כּוּחַ, ל' יִשְׁעִים יִת,
 כ'. וּמִהָרִים כְּכוּי לְגִדְרֵי הַחוּיִים, וְדִים, תְּהַלִּים קי"ט, כ"א. טַמְנָו סְמִים, כֵּן כְּשֵׁי כִי וְהוּא ע"ע יִרְמִיה י"ח,
 כ"ב. מְנוּ, מְנוּךְ, כְּמוֹ אוֹיֵב ל', ה'. מְנוּ יִנַע בְּנִצּוּרֵי, פִּירוּם טַחִי יִחוּד הַקִּיבָה לְשִׁכּוֹן נְסִירוֹ יִחְזָלִים, וְל'
 נְכַלְחֵי ע"ג כָּל מַכָּה יִטוּשׁ וְיַנַע נְכַלְכּוֹר (ז"כ ה', ח') וְתִי' וְיִצִיר לְכַכֵּשׁ כְּרַבָּא. סֵלֶךְ, הַקִּדָּה חֲזַר גְּדַלְתָן וְעוֹן
 מְשׁוֹרָסִים וּגְלוּיִים כְּכֵל הַעוֹלָם. מְחַאֲרִים, ס' הַ טַמְנָו עִים, לֹלֵא אֱלֹהִים סוֹגְרִים, כְּשֵׁי כִי לְטַל עַן סוֹגְרִים,
 וְהוּא עֲשֵׂה יִעִיבָה ט"ז, י"ט. סִמְר, תְּהַלִּים קי"ט, ק"כ. לְהַגִּיא, לְהַפֵּךְ וּלְכַחַשׁ. יִסְפָּרוּ, זַס ס"ה, ו'. יִשֵׁב,
 זַס י', ח'. עוֹלָם, כְּעָרִים, כְּמוֹ תַּחֲכַח חֲשֵׁה עוֹלָה (יִשְׁעִיה ס"ט, ע"י); חֵךְ כְּשֵׁי כִי גְעוֹלָם. פְּרַעִילִים,

וְשִׁמְעֵאלִים: רַחֲמֵי עִם דְּמוּמָח. מְקוּהַ יִשְׁעָה שְׁמוּמָה. יִמִּין יְיָ רֹחַמְמָה.
 חִישָׁה לְעוֹרְתִי: שִׁירֹת הֵיכָל גְּנֹזִים. פֶּסֶד גְּבוּאִים חֲזוּזִים. שְׁכֶת גְּאֹן עֲלִיזִים:
 תְּמִיד גְּשִׁמְעָה צוֹחָה. גִּפְשֵׁי לְעָפָר שְׁחָה. עֲרֹכָה בְּלִשְׁמֹחָה. חִישָׁה לְעוֹרְתִי:
 יְרִיבֵי בּוֹסְסִים בְּפָרָךְ. וְרוּחֵי גְבָקָה מִפְּרֹךְ. כְּפָקְתִי עַל יַרְדֵּךְ: פִּזְנָה לְצוּר
 מִבְּקִטָּה. בְּשִׁבְטֵי אֲנֹשׁ גְּחִבְקִטָּה: רֵאֵה יְיָ וְהִבִּיטָה. חִישָׁה לְעוֹרְתִי שְׁמוּמָה בְּקוֹל
 שׁוֹעָה. מִחֲכִים בְּרִית וְשִׁבוּעָה. וְהִיָּה רַק וְעוֹה: אֲנֵה חִישׁ עֲלִיצוֹתֶם. לְהִאֲזִין
 חֵץ מִלְּצִתֶם. קָאוּ מִנֶּפֶךְ בְּצִאתֶם. חִישָׁה לְעוֹרְתִי: מִלֵּב סוֹכֵךְ בְּאֲבָרָה. וְנוֹרֵחַן
 מְלוֹכָה וּבְמַעֲבִירָה. בְּיָרֵךְ קָח וּגְבוּרָה: עֲדִירֵךְ חֲשֵׁב לְמֵאֲנִים. לְמַעַנְךָ חֵי
 וְקִים. מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם. חִישָׁה לְעוֹרְתִי: עוֹרֵחַ אֲבוּחֵי וכו'.

גאולה. לחצי החזוים שלמה.

שְׂרֹדִים גְּרוּדִים לְצִיֹן תִקְבֵץ. מְכוּרִים בְּלֹא הוֹן תִּשְׁוֹב לְמִרְבֵּץ. הָשִׁב
 עֲבוֹדַת לְבוּשֵׁי תִשְׁבֵץ. תִּרְעַת שְׁמֵעַת מִשְׁפָּחוֹת יַעֲבֵץ. לְחֹדוֹת וְלִפְנֵי לְשִׁמְעָה
 עֲלִיֹן. אֲתָה תִקִּים תְּרִים צִיֹן. חִישׁ קָל מְהֵרָה אֶת־פְּרוּתְנוּ. לְפִיחַ לְנִצָּח
 תִּשְׁבֵּתְנוּ. יְיָ תִעֲנֵנוּ לֵךְ קִיְנוּ. יְיָ מִלְּבָבוֹ הוּא יִשְׁעֵנוּ: לְגוֹי הָאֲרָצוֹת תִּחִישׁ
 שְׂאֵת גֵּם. יִנּוֹן תִּגְבֵר וּבְמִתְנוּי תִשְׁשֵׁם. עֲדִירֵי תֵאֱסוֹף וּבְפִעֵי תִכְבֵּם. תִּחְדָּשׁ
 גְּאֻלָּה בְּסִימָנֵם וְתִגֵּם. חִישָׁה וְהָשִׁב אֶת־שְׁבוּתְנוּ: לִמֵּה לַעֲמֵ וכו'. מִשְׁנֵאֵי יִדְבָר
 עֲזַת בְּסִנֵּי. מִבְּקֵשׁ לְאֲבָד תוֹחֶלֶת אִמּוֹנֵי. יְרִיבֵנִי עַד אֵן תוֹחִיל לְעֵינֵי.
 עֲנִיתִיו הֵן כְּתוּב בְּסִפְרֵי חֲזוּנֵי. כִּי לֹא יוֹנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי. יָשׁוּב יְרַחֵם יִבְכַּשׁ
 עֲנִיתֵנוּ: יִמֵּה לַעֲמֵ וכו'. הָשִׁב גְּרוּשָׁה לְנִחְלָח יִרְשָׁח. וּמִקּוֹד אֲנוּשָׁה בְּיַד צָר
 עֲנוּשָׁה. אֲכֹלָה בְּכָל־פֶּה נְתוּצָה וּבְטוּשָׁה. וְחִדָּשׁ צְדָקַת אֲבוֹת שְׁלֹשָׁה.
 שְׁכִימִים חֲדָשִׁים וְאַרְצֵי חֲדָשָׁה. וְאֵן גְּשׁוּרֵי בְּרִנּוֹתֵנוּ: לִמֵּה לַעֲמֵ וכו'.

בְּגִלְלֵי אֲבוֹת הוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתִבְיֵא גְאֻלָּה
 לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרֹךְ אֲתָה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

על' כוח הארעלה. ערכה, נחכה (ישיב כ"ד, י"ח). כוססים, חרבים עליו. נבקה, הלכה לה, כמו ישיבה
 י"ט, ג'. ססר, מליטה. נחכה, נכה. והיה רק ועה כל' כל' הכתוב ישיב' כ"ח, י"ט, וכן כוח בני כ"י.
 חן, יעלוני. מליטה, ירחם. סוכך באכרה, ע"ה תהלים ל"ח, ד'. למאנים, לט"ט. מושל, תהלים ס"ט, י'.
 חשוב למרבץ, הסיס לעכנותם. לבושי חשבץ, הכהנים אשר מלבושיהם טעם תאן (עמות
 כ"ח, ד'). תרעה וכו', דה"ח כ', כ"ה. ור"ל והשג גם עבודת משפחות מרעה וטענת, עהז מסנהדרין יושבי
 לשבת הציח, כדחיתם נכוסה י"ח וסנהדרין ק"ל. לרעה ולומר, ל' תהלים ל"ב, כ'. למה לעשה, חייב
 כ', כ'. ח' חנו, ישיבה ל"ג, כ'. ה' מלכנו, עס ל"ג, כ"ב. לגוי הארצות, לעיני גויי הארצות. ינון,
 עמו אל טעיה, ע"פ סנהדרין ל"ח, ע"ג. ופועי, נכוכי ישראל, כמו עתרי נת פועי (למניח ג' י'). כטאגם
 חנם, ר"ל כחולת מלחם, טאגם וחנם ערי מלחם הם, טאגם הוא לען וחנם הוא חתמחם כמו שחנם
 יומן כשיטה ל', ד'. יריבנו, ירי עטרי וחומר עד אן וכו'. כי לא יתח, חייב ג', ל'. ישוב, טף טיבה.
 אנשה, כנסח ישראל הנחלה. עטרה, נעכה ומיורה. שמים חדשים וארץ חדשה, יקיים לנו נחלה
 סימה (כ"ה, י"ח) כי הכי נחל שמים חדשים וכו'.

זוּצַר לַשַּׁבַּת רַבִּיעוּת אַחַר פֶּסַח.

ע"ס א"ב וחמסס כו אמחי.

אֲשִׁיחָה בְּדַבְרֵי גַפְלֵאוֹתֶיךָ. אֲסַפְּרָה כְּבוֹד מַעֲשֵׂיךָ אֲצַבְעוֹתֶיךָ.
בְּעִמְדָה אֲרַגֵּן פְּנֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. בְּרִיאַת עוֹלָם לְבָאֵר כִּי אֵין בְּאֲפֻנּוֹתֶיךָ.
גַּבְלֵת אֵשׁ וַיִּמָּם לָכֶם שְׁכִינְתְּךָ. גֹּשׁ וְשִׁלַּג הַקִּפִּית לְרוּר בְּרִוּוֹתֶיךָ. וַיִּלְקַת
גַּר עֶרְבֶת מִדּוֹד שֶׁלְמַתְּךָ: אֲזַכּוֹר זֹאת וְאֲנָהִים. מִי אֵל גְּדוֹל בְּאֱלֹהִים.
הַיֹּמָךְ תִּקְרַת גְּבוּהִים. יָסֵד הַדּוֹם וַיְהִים. קְדוּשׁ:

הַקְּהֻשָּׁת מְעֻזֵיבַת בְּגִינִים. הַבְּרֵל עֲלוּנִים מִתְחַתּוּנִים. וְלֹא אָבו
בְּרַצְיוֹנִים. לְפִיקְךָ נִקְרָאוּ זִידוֹנִים. וּמִפְעֵל הוֹרְדוּ בְּבַעֲרַת עֲשָׂנִים. זְמַנְתָּ בּו
בְיוֹם עֵלִים בְּנֶף רְנָנִים. זְרִיבַת תְּפִתָּה הַכְּנֶת מִשְׁנֵה דִינִים. חֲדָשִׁים שְׁנִים
עֶשֶׂר הַכּוֹחַ בְּלִסְרָבָנִים: אֲמָנָם עֲרֻשָׁם שֵׁא מְיָם. מְיָחַם שְׁמוֹ שְׁמִים.
הַזְקִיף קוּלוֹ עַל הַפְּמִים. יָחִיד וּמְיָחֵד פְּעַמִּים. קְדוּשׁ:

טָבָם חוֹל לְרִהָבִים. טָרֹד אֹתָם בְּרִבִּיבִים. יַעַן אֱלוֹלֵי הוּא עוֹלָם
מְתַרִיבִים. יַפֵּן תִּדְרָשָׁא הָאָרֶץ אֵילָנוֹת וְעֹשְׁבִים. כּוֹן לְמִינְהוּ בְּלֵי צֵאת
מְעַרְבָבִים. כִּי טוֹב פְּעַמִּים בְּפִרְשָׁה כְּתוּבִים. לְהוֹדִיעַ כִּי נִבְרָאת גֵּן לְכַנִּי
שְׁלֵשֶׁת טוֹבִים: אֵל אֲמִיץ וְתָמִים. מְקוּלוֹ מְיָם הוֹמִים. תְּהַלְתוּ לְעַד
נוֹצָמִים. יְהִי אֲדִיר בְּמִדּוּמִים. קְדוּשׁ:

מִנְהַ חֲפָה וּלְבָנָה. מְרָאָה אָדָם לְהַגָּה. נְתִינְתָם בְּרַבִּיעֵי וּבְרִיתָם
כְּרֵאֵשׁ נְתִמְנָה. גְּמֻשָׁל מְשָׁל לְכֻנָּה בֵּית מִזְד מְדִלִיק בּוֹצִינָא. סוּם יְהִי

אשירה, על' תהלים קט"ה, ה', וז', ד'. בעמידה, תפילה, ע"ה ויעמד פינחס ויפלה (תהלים ק"ז, ל'). פני יושבי ביתך, לפני מקהל. גבלת, ל' ליזה וערוה. גוש, חתיכת עפר, כמו חיוכ ו', ה', ואמר גוש ושלג ע"ה כי לשלג יאמר הוא ארץ (חיוכ ל"ז, ו') ואומר עליו כפרא פ' ג' הארץ מלחה עקום כדלת מלג אחת כסא הכבוד, לקח וזרק המים ונקפחו המים ונעשה עפר ארץ. סרה שלמתך, ע"פ נ"ד פ' ג' ומדד כונון, טיבין כדלת האורה, שנתענף נה הקנ"ה כשלמה והכניק ויו הדוד עסוף העולם ועד סופו. ואנרים, וחקרא. הדום, הארץ. תהים, השמים. מעויבת בנינים, תקרה של בנין העולם הם השמים, וע"פ נ"ד פ' ד' שנקראו ונתחזקו השמים ביום השני. ברציתים, לא את טיס התחתונים לפרח ען העלחיים גדון טוב, ובמטאל למעלה דף 625. בבערת עשנים, בקיף גדול ר"ל שקיף עליהם הקנ"ה. ען ל' חזק ועז נדרמית וסורית, עגל עז חרנוטו מעדלת דעושנא (פסלי י"ת, י'). עלום כנף רננים, מאלד למלחכים שכברו ביום שני (ראש נ"ד), וע"ה חיוכ ל"ט, י"ג. זריבת חסמה, חז הכניהנס. תפתה כמו לניהנס (ישניה ל' ל"ג וערוכין י"ט ונ"ד פ' ד'), וזריבת כמו זריבת מל' יורט נעטת (חיוכ ו', י"ז). טענה רנינס, דין כפול של שלג ושל אש. או שרע לניהנס של טטה שהוא לנוף ולניהנס של טעלה שהוא לנעס. חדשים שנים עשר, טשפט רעעיס גניהנס י"ט חדש (עדיח סוף פ' נ', שנת דף ל"ג, ע"ה, ור"ה דף י"ז). הבוחת ל' ארעה מל' עכות מל' (ויקרא י"ג, כ"ד) לא תבוה (ישניה ט"ג, כ'). סרבנים, שודים. ויעטן ת"ח וסכ (בראשית ל"ט, ח'). שא סים, ע"פ נ"ד פ' ד' ומוכא מ"ז' כדלשית ח', ח'. חקית, הקנ"ה. קולו, תהלים כ"ט, ג'. פעמים ככל יום. טכס, תקן. לרדבים, למי הים. טרוד אחס ברביבים, גר אעלו מן הים האדים להיות מהם רביני עטר. אלולי הוא, אש לא היה כן היו מי הים מחרבים את העולם. יסו, זמן. כן למינהו, מכוול למעלה דף 729. כפרשה, כפרת יום שלישי אל טענה כדלשית כחוב כי טוב נ' פעמים, גו, גן עדן. שלשת טובים, נכ"ח שלשה אהובים, והענין אחד והטעם על ג' החכות זכרנס ילחן ויעקב. הוסיס, חעעיס. תהלתו לעד נואמים, ע"פ נ"ד פ' ה', המיס היו חוברים אלו לאלו נלך ונעשה קילופין להקנ"ה הו"ד נאלו נהדות ה' נאלו נהדות קולם, ורלח למעלה דף 729. טראה אדם להנה, נרלחה נרלח כנרת עמי חס. בוצינא, מר כל' ארטי, להעלות נר ת"ח לאדלקח כוויניח (שטות כ"ז, כ'). והטל הזה לקוח ענ"ר

מארת למארת גשתנה. סדר מעמדות לפיכך מתענות בתחנה. על
אספרת תינוקות וגמולי שנה: אין זריו בשליחותם. מי ראה פמותם.
תדירים במלאכותם. יודעי מזערי ביאתם. קדוש:

פץ השרץ אדירים. פורחים שחים טמאים וטהורים. צפים התיור
בשנים בקשקשת וסנפירים. צפרים הכשיר בשלשה נפק וקרקבן ואצבע
מיתרים. קים מאלה ומאלה לעתיד שמורים. קהל בסעודתם חבורת
חברים. רמז רמז באיוב יברו עליו חברים: ארוץ אל שדי. מקדים לעולם
די. תמך חלק לדידי. ירתים צול חח שדי. קדוש:

שפע עוד לארמה. שרוץ חיה ובהמה. שפר און בשריריו. ונתיעץ
בחכמה. תאר גלם בפינו הכחות גלגל חמה. תרדמה הספתו תבנית
מעלעו לרקמה. תיום מצוה אחת לא יכלו לקימה. תחת הן גרמו ליום
תולעה ורפה: אדם כל ילון ביקר. מנן גרש והפקר. תמור כי מעקר.
ידע ונגב ושקר לקדוש:

אמן זם מזמים. אחד אותו לתמימים. מעין עולם הבא עגניז
מסימים. מכפל בלחמו וענשו ואזהרתו ושיריו הגעמיים: תבלו בתכל
משנה בכבוד מטעמים. תענוג בלבוש קושי ומגוח לעגומים. יהי לנו
מורשה לעולמי עולמים: אספר הצת פעלותיו. ארבע רשיותיו. שותים

חש פ' ג'. סארת לסארת נשתנה, כתיב סארה חצר חצ' ע"כ כצני נקוד נקרה ספני, נענור אנשענים
המלוחות לטאה וע"כ היו מתענין חכמי סעוד כיום הרביעי כדליתא נתענית כ"ו, נ'. וכפירוש רש"י מלשית
ח' יד'. פץ, לזה הקנה אשר העים האדירים יאלו שפות וזנים. צפים, הדגים. בשנים, כאנים ספני
טאה. בשלשה, נ' ספני טאה וכדליתא בחולין נ"ט. באיוב ט', ל'. ספרים לעולם די, אחר די
לעולמו, כדליתא נחגיגה י"ז חזי אל שדי חזי הוא אסתמי לעולם די. ירחיח צול, הוא ליתון ועס"ה
חיות ט"ה, כ"ג. חח שדי, תהלים כ', י"א. והאח עוף ששור ג"כ לביקים לע"ל (ויקרא רבה פ' כ"ג,
ופסיקתא פ' ט"ז ופירוש הבחי לשמות ט"ז, ד). און בשריריו, הוא בהמות עס"ה חיות ט', ט"ז. גלם, נוף
אל אדה"ר. כישיו הכרות גלגל חמה, כדליתא נב"ט דף פ"ד וב"כ דף כ"ח ויקרא רבה פ' כ', תפוח עקט
אל אדה"ר היה טכה גלגל חמה וכו'. לרקמה, לבנות חשה טלעו של אדה"ר, על' רקמתי (תהלים
קל"ט, ט"ו). חום, התלמיים ר"ל חום וחיה. כל ילון ביקר, עס"ה תהלים ט"ט, י"ג. ונדע על אדה"ר
אלו לן כדורו עמ' אל נחן כשעה י"א ונטרד פנן עין כשעה י"ז כדליתא בכ"ר ז' י"א וב"א ופנהדיון דף
ל"ח, נ' ונדע תהלים טוטר ל"ז חכות דר"ג פ' ח'. והפקר, נעשה להפקר. סעקר ידע ונגב ושקר,
כן ככ', וסחשו, כי ידע עקר הטאה וככל וחת נכח טען היעט-והקר להקנה נאטמו האשה אשר נתת
טעדי היא חמה לי. גם לפרש סעקר ידע ונגב, נח דעת העקר ר"ל דעת הקנה, וע"פ סנהדרין ל"ח,
נ', אדה"ר כופר נעיק היה. יום סימים, יום הזבח ויחד חותו לישראל התמימים, וע"פ כ"ר פ' י"א,
אמר שבת לשני הקנה רכש"ע לבולן יז כן וע' ולי חן כן וע', אשר לו הקנה כנסת ישראל היא כן
וע', ובין טעמו ישראל לפני יד סיבי אשר להם הקנה וכו' הדבר האמתו לבנת כנסת ישראל היא כן
וע', סיני דער זכר חת חם האמת לקדש. טען עולם הבא, הזבח הוא טען עיה"ז (ברכות ל"ז, ע"ג).
סימים, טמינים. כסול בני העול וכו', ע"פ מדרש תהלים טוטר ל"ג, אשר ר' יתח כל עסקת דאבא
כסול, עוטר כסול בני העול לאזר, קרנה כסול וניום הזבח בני ככאים, עובדה כסול מחלליה טוח
יטת, אברה כסול וקראת לבנת עונג לקדוש ה פכוד, חזקתיה כסולות זכור ושטור, טוטר כסול
טוטר עדי ליתק הזבח, חבלו, ערט. נחבד טשפר. על' תכלין הוא ל' כמיים כל' תלמוד, וע"פ אט
ק"ט אשר לכ קיטר לר' יהושע כן חננית טט טס חזבל כל הזח ר"ד מדק, אשר לו, תכלין אשר יז

שָׁהָן אַרְבַּע יְצִיאוֹתָיו. וְשָׁלִשִׁים וְשֵׁשׁ אֲזוּרוֹתָיו. אַרְבָּעִים חֶסֶר אֶתְּ אֶכּוֹת מִלְּאֲכוֹתָיו. לְהוֹדִיעַ לְכָל בְּרִיּוֹתָיו. שֶׁהוּא שָׁקוּל כְּכָל מַדּוּתָיו. קְדוּשׁ: הַכֹּל יִדּוּךְ וְס'.

אופן. ראשי החוזים יעקב.

יְהוּדָן יְדוּךְ, שְׁנֵאֲגִי שְׁלֵהֶבֶת. עִם פְּתָכִים, וְחֻכִּים, מִהַסֵּק צְרָבֶת. קְרִינֶהֱם, חִיו פְּגִיָּהֱם, בְּזִיו וְזִקָּת שְׁלֵהֶבֶת. יְקַדְשׁוּן, וְיִשְׁלְשׁוּן, עִם אִוְפְגִי מִרְבֶּבֶת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשֶׁבֶת: עֲטוּפִים, וְצַנּוּפִים, לְאֶחָד שֵׁשׁ בְּנָפִים. בָּם מְכַסִּים, וְכֵם טָשִׁים, בְּפָסַע חוּג שְׁמִים. וְנוֹפּוֹתֶם, וְנִבּוֹתֶם, הֵם מִלְּאוֹת עֵינָיִם. שְׁבַח אֲזוּרִים, לְצוּר צוּרִים, הַתְּ הַהִלָּה מְחַסְּבֶת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשֶׁבֶת: קְבִיעֶתֶם, בְּמִשְׁמֶרְתֶּם, תָּמִיד לִלְהָ וְיוֹמָם. לְכָל יְלִיוּן, לְכָל יְזוּוּן, עֲדֵי עַד מִמְּקוֹמָם. כִּי צוּרֶם, שֶׁם סִדְרָם, עַל מַעְמָדֶם תְּיָמָם. מִכְּאֵל, וְגִבְרִיאֵל, סְבִיב בְּסֵאוֹ שֶׁם שְׁמָם. וְצַר חֵיוֹת, שֶׁם הָיֹוֹת, שְׁכִינָתוֹ מְסַבֶּת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשֶׁבֶת: בְּרַעֲיֶשָׁה, וּבְגַעֲיֶשָׁה, בְּבוֹד וְכָרֵז יִפְאָרוּ. וְעִבְדֵּיו, בְּנֵי יְדִידֵיו לְמַשָּׁה הֵם יִסְפְּרוּ. בְּקוּל קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יִי צְבָאוֹת יִזְכְּרוּ. וְגַם יִהְיֶוּ, בְּקוּל הַגּוֹן, וּבְדַעַת מִיִּשְׁבֶּת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשֶׁבֶת: וְחַיִּים יִשְׁדְּרוּ וְס'.

אהבה.

סְגָלְתִי אֵיפֶה נְשִׂאתִי. וְעֲרִיָּה כְּפִיתִי. תְּדַרִי הַבִּיאוֹתִי. לְבָנוֹן הַיִּשְׁבֶּתִי. וְאֲשַׁבֵּל עֲשִׂיתִי. וְיִוְשְׁבוּ הַמְּקִיטִי. וְעֲתוּדֵהֶיחַ שׁוֹשְׁתִי. סְגָלְתִי: הוֹרִי, עֲזוּבֹתִי נְמוּשָׁה. בְּאִשָּׁה מְגֻרָשָׁה. הַלְּוָשָׁה וְאֲנוּשָׁה. בְּיַד נְגִישׁ עֲנֻשָׁה. וְזָמַן יִשְׁעֵי הַיִּשָּׁה. וְאֶקְרָא הַרְדּוּשָׁה. וְתִרְאֵ אֵיבֹתִי וְתִכְסֶּה בְּיֶשָׁה. הוֹרִי: סְגָלְתִי,

לבו וזנת שמו שלנו מעילין לתוכו וזיוו נודף. ארבע רשימות, רשות היחיד ורשות הרבים וזכריות ונקיים פסח המפורטים במס' שנת. שחים שהן ארבע יציאות, ראש מס' שנת. שלשים ושש אורחות, כ"ב גורם ארבעים ושש, ול"ע. אבות מלאכות, ל"ט חטות מלאכות חסרות כזנת ופנויות במס' שנת פ' ש' שקול ככל פרוחיו, השנת הוא שקול לכל פעמה מלאשית.

ידודו, יתכדו ויטחו, ול' תהלים ס"ח, י"ג. שנוגי שלהבה, טלכוי אש. פתכים, ל' עזוב כללות בשמן ח"י פתיכן נטשו (שמות כ"ט ב'). וחוכים, טל' תוך. מרסק צרבת, שמיס ל' יקוד אש טל' הוא נשק (תהלים ע"ח, כ"ב) כלאז מנת (טלוי ט"ז, כ"ז). והפחז האכלים עם שזר העלמים אחר כולם כלאז נוערה. קרנידם, טל' כי קין עוד פניו (שמות ל"ז, כ"ט). זקת, מלח, כמו מלחרי זקת (ישעיה נ' י"א). סי כה', תהלים קי"ג, ה'. בפסע, נכמישז אחת. חזת שסים, סינוב השמים. מלאח עינים, יתחלל ח', י"ח. מחסבת, טחולרה. טל' יסוד, יסוד, טל' אל ילחו טענין (טלוי ג', כ"ח). חיות, חיות הקדש שכינתו מסכת, להיות סוכים כסא הכתר. ברעישו ובגעישו, טל' ותגעש ותרגש הארץ (תהלים י"ח, ח'). ועבריו, יחלל. בני ידדיו, בני האות האלמים להקצ"ה. הגון, כזון וזר.

ועריה כסיח, ע"ה יתחלל ט"ז, ח'. תדרי הביאותי, זר ח', ד'. לבנון, טל'ט. ואשכל עשיתי, ע"ה ונשעתין שורק (ירמיה ב' כ"א). ויחבי, אל ח"י והם הכנענים המסיחו את לבנם (יהושע ה' ח'). ועתודותיהם שוסחי, ל' ישעיה י' י"ג. ואקרא הרדשה, ע"ה אס ס"ב, י"ב. וחרא, טיכה ו', י'.

ראיתך בקבליך . בצער עליך . פשוטה מעליך . פרועה קדליך . ופעמוני
 זהב עלי תלתליך . מעי המזלך ואבא אליך . ואפרש בגפי עליך . סגלתי:
 דודי באתי בפעודה . ברשת צר לכודה . ביד בקל בודה . ביד פרס
 גודה . ביד יון שרודה . ביד צר גלמודה . שימעי כחותם בקרם מיסדה .
 ותגלגלי פנות יהודה . דודי: סגלתי רחם ארדו ונס וכוזר אונקד .
 חסתי על נעוד . וראיתי מגוד . עוד אפאר תארך . אצחיד נואור ונהך .
 ויבא לך צוד . ויחבול את שברך . התפתחי ציון מוסרי צוארך . קומי
 אורי פרבא אורך . סגלתי: דודי אכלוני שגי רבים ואריוני . ושמו בית
 קדשי למעון פריז חיות . מואב ועמלק קדר ונביות . תקרא שנת גאלה
 לשוית השכחות . וקרננו לעבודתך במער איש וליות . דודי: סגלתי .
 נחיתך בשביה . בבבל צר בליה . נפועה וזרחה . קארין מאפליה . ונותי
 שביה . תשוב לעליה . כי יעקב בחר לו יה . סגלתי: וקרננו לשמך הגדול וכו' .

זולת . ע"ס א"כ וז"כ תמוס אפרים ברכי יחוק חוק . וכנתנו קלת חזוים נעבור הלום .

אלחי בק אהבק . במובע לנמל יאבק . אמר טוב להבק: בשמך
 תמיד חתלתי . אף כי עליך נקטלתי . נפתולי אלהים נפתלתי . אל תרחק
 ממני: גרתי עם מושך ותבל . נמשכתי ביד שובל . בפועה לטוב יובל:
 דבקתי מאד בערותך . הסתופף בכנף מדותיך . קציעות פל בנרותיך .
 אל תרחס ממני: הרחקתי גוד מפק . ולפי קרוב לשמך . וראיה פי עמך:
 וצאן ידך נמונה . ואחור לא נסונה . רעה את צאן ההרנה . אל תרחס ממני:
 וזכר הרת רב . עליך נפשי תקרב . ונפל ממני רב: חסדיך ומיחדיך
 מקרב . בקר ועדרים וערב . עם שרדי חרב . אל תרחס ממני: טחי תפל

קדליך . ערמך מגולה מחוסר גדים . תרוס עוף קל . ופעמוני זהב וכו' . תנת פרועה נטשכת נס
 עליה . ר"ל וגם פרועה טפעמוני ואי תלחליך . טל' קוטתו תלתלים (זיר ה' י"א) . ואפרש . יחוקל ס"ו .
 ח' . כסעודה . כרמ כמו תהלים ס"ו . י"א . כבודה . ל' כדד . גלמודה . שוטטה ועוטה כמו ישעיה ס"ט .
 כ"א . שימעי כחותם . זיר ח' . ו' . ותגלגלי תהלים כ"ג . ח' . סגוד . טל' סגודי חנו . ר"ל ככל הארעות
 כהיות גר עם שרתיוך . התפתחי . ישעיה כ"ב . ב' . קומי . טס ס' . ח' . פרוץ חיות . חיות טורפות קדר
 ונביות . חיות ככני ישעיהל (בראשית כ"ה . י"ג) . כמער איש וליות . ל' פ"ח ז' . לו . ונאמר טס על
 הכחות . והוא ל' רכוק וחסר . ור"ל תקרננו ותדנקנו לעבודתך כמו הכחות שהיו מדותקים יחד . כלויה .
 ל' חסר כלא . בארץ מאפליה . טל' ירטיה כ' . ל"א . תוחי . טל' ונות בית מחלק שלל (תהלים ס"ח . י"ג)
 ר"ל נסמט יאחל . כי יעקב . תהלים קל"ה . ד' .

אחבק . חדנת . לנסל . נטל הוא שפת הים טחוס חשיפת הסכימות . יאבק . טל' ויחנק איש (בראשית
 ל"ב כ"ה) . כלומר כחום שכל לנים ותעסק נידוי סניו כדי להתקרב ליובה . אימר טוב לדבק . ל'
 ישעיה ס"ח . ו' . וחולאי . כמעטפתי . ס"ח הוחלתי . נפתולי . נראשית ל' . ח' . אל תרחק ממני . תהלים
 כ"ב . י"ב . טעך וחובל . שמת אל חופות מכני יפת (בראשית י' . ב' . יחוקל ל"ט . ח' . תהלים ק"ב . ה') .
 שובל . ק שער (בראשית ל"ו . ב') . כשה . ישעיה כ"ג . ו' . הסתופף . להסתר . ונפ"ח הסחובך . והוא ל'
 מחסה בראש סך . קציעות . תהלים ט"ה . ט' . וראת . שמת ל"ג . י"א . רעה . זכירה י"א . ד' . ונפל . טל'
 שמת י"ט . כ"א . עם שרדי . דמיס ל"א . ב' . סוד חסל . ל' יחוקל י"ג . י"א . וחיכה ב' . י"ד . ור"ל

ומדוחים. אֵלֵי גֵיל הַשְּׂמַחִים. וּבְמַשְׁכָּנוֹת מִבְּטָחִים: יִרְאֶה נִסְקָלִים
וּנְחִינְקִים. וְאֵלֵי הֵן הַלֹּקִים. בְּיַד הַדְּבָקִים. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: כּוֹרַע לְבַל וְיִסְגֹד.
יַעֲצֵנִי בְּךָ לְבָגוֹד. לְעָרֵב עִמּוֹ בְּאִגּוֹד: לֹא אֶצֵּת לְרַעוֹת אַחֲרָיו. נִמְתִּי יִבְשׁוּ
כָּל־חֲבָרָיו. רַע יִרְוַע בִּי עָרֵב. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: מַחֲמַת עֶפֶר זֹחַל. לִירְחִי
שׂוּא אֲנִי זֹחַל. מִהַכּוֹחַ בִּי אִיחַל: נִפְשִׁי בְּךָ דְּבָקָה. בְּיִזְנֵק נִכְנַם לְרַבְקָה.
הַשְׂבִּיעַ נִפְשׁ שֶׁקָּקָה. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: שׁוֹנְאִיךְ בְּלִבּוֹר וְזִהְיִים. לְשׁוֹנֵם
כְּדַבְּרַת גִּסְדִּים. שׂוּא עֹבֵד אֱלֹהִים: עִמְךָ בְּעֶצְתֶּם לֹא יִשָּׁב. וּכְתוּכֶם לֹא
יִתְחַשֵּׁב. הַשְּׂמָרִים הַבְּלִי שׂוּא. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: פְּלִיאָה בְּעֵינֵי נִשְׁגָּבָה.
לְמִדְהִבָּה הַלֵּשׁ קִצְבָה. הִנֵּה קָמָה וְגַם נִצְבָה: צוֹעֶקֶת הֵבֵא מְדוּד. אֹמְרַת
לִי מַה לָּךְ גְּדוּד. מַה הַזֶּדֶךְ מְדוּד. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: קוֹמָה לְעֹאֲרַת כְּפַסֵּם
בְּפַסֵּם. תִּרְעַם בְּשִׁקְטֵ רַעַם. הָעַם אֲשֶׁר זָעַם: חֲדָף אַחֲרֵי בְּלִב יָחַם.
תָּמִיד בִּי מִתְרַגֵּז וּמִתְלַחֵם. אִכְלִי עִמּוֹ אִכְלוּ לָחֵם. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: שׁוֹפֵךְ
דָּמִי לֹא בִסָּה. נָתַן יַעֲקֹב לְמִשְׁפָּהוֹ. וְאִכְלִיו עֲוֹנוֹ יִשְׂאֵה: תוֹעֵי רוּחַ פְּלוֹ
רְעִיתֶךָ בְּהַלּוֹ וְשִׁפְלוֹ. וְהַנּוֹחֲרֵת מִפְּעֵה יֹאכְלוּ. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: אֵלֵי גּוֹאֲלֵי
דָּמִי דוֹרֵשׁ. לֹא תַעֲזוֹב נִפְשִׁי לְמִשְׁרֵשׁ. בְּלֶה גֵרֵשׁ יִגְרֵשׁ: פְּגָה נָא מִמְּעוֹנֶךָ.
אֶל־פְּלִיטַת צֹאן יִדָּה. חִיסָה יִי עַל־עַמְּךָ. אֶל־תִּחַס סַמְנִי: רְאֵה אֶת־חֲרָפְתָּנוּ.
הַזֵּעִיָּאָה מִמִּסְגֵּר נִפְשָׁנוּ. לְמַה לְנִצֵּחַ תִּשְׁכַּחְנוּ: יַעַן מִשְׁכַּחְתִּנִּי בְּעִבְדוֹת.
נִשְׁפַּטְתִּי בְּכִלְמִינֵי מִרְדּוֹת. הַקְּצוֹר קֶצֶרֶה יִדָּה מִפְּדוֹת. אֶל־תִּחַס סַמְנִי:
מוֹנֵי בְּעֵינֵי שְׂמֵחַ. וְאֲנִי אֶלְקֶה בּוֹטָח. מִשְׁכּוֹת כְּסִיר תִּפְתַּח: פְּרִבִּים
וְחִמְיָךְ שׁוֹב. לְנִשְׁפַּח בְּפִת מִלֵּב חֲשׁוֹב. אֶל־אֲחֹת אִכְתּוּ יָשׁוּב. אֶל־תִּחַס
סַמְנִי: יִדְעֵתִי בִּי לֹא לְצַמִּיחַת. נִמְכַּר עִמְךָ לְחַלְמִיחַת. וְאִיהַ סֵפֶר כְּרִיתוֹת:
צֵא וְחֲשׁוֹב עִם קוֹנָם. מַה מִּכְרָם מַה קִּנְיָנָם. בִּי־לִקַּח עִמִּי חָנָם. אֶל־תִּחַס

הדברים כחזק ואמר. ובמשכנות, ישעיה ל"ג, י"ח. ואלו הן הלוקים, ל' סכות חזק ס' ג'. בה' הדברים, ל'
דברים ד', ד'. לבל, גם חליל של הצלילים. לערב עמו באגוד, להחזיר עמו לחזרה אחת. תפ' לכול עין
לשנה, וכו' על' ישעיה ס"ד, י"ט. רע ירוע, משלי י"ח, ס"ו. ומעט מה נרעה יסור האורח אשר ערב את
לבו לפתוח לחותו. מחמת, מפני חרון האוזן הנטול לנחש וזחל עפר. לירחי שוא, על' חזק ו', ג'. מה
סד, גם ו', י"ח. כיתק, כעגל היונק הסכסם אחרי חמה. נכנס לרבקה, על' נמרח פרה שהכניסה לרתק
על מנת שתיק (גיטן כ"ג). רתק הוא מקום כפיית הכמות ועל' הכתוב מרחן וכן כעגלי מרחן
התנוטו כעגלי רתק (ישעיה מ"ו, כ"א). השביע, תהלים ק"ו, ס'. וזרעים, ל' גלוה כמו מצרע וזוהי
הלב (אסיה ס"ו, ב'). שוא, מלחכי ג', י"ד. השמרים, תהלים ל"א, ו'. פליאת, ל' תהלים קל"ט, ו'.
לשחבת, כמו לסבל כישיה י"ד, ד'. ומרח נשנת דף ק"ב חוטה וז' אסיה חסיד מרח והנל. הגה
סגור, ל' מלחיה ל"ז, ו'. מה חרף, ג' ה', ס'. קיטרה חמה הקצה קיטה. חרעם, על' תהלים ב',
ס'. העם, ל' מלחיה ח', ד'. בלב יחם, בחמימות לנס ותחונם. אכלי עסי, תהלים י"ד, ד'. ואוכלי,
ויקרח י"ט, ח'. כלה, כלו את רשותך. והנחירה, ויקרח ו', ס'. כלה, שנות י"ח, ס'. חסה ה', יחל
ה', י"ו. י"ח. י"ח. חסה ה', ח'. הוציאת, ל' תהלים קט"ב, ח'. לסה, חסה ה', כ'. הקשר, ל' ישעיה
ל', כ'. מושכות, חסיד ל"ח, ל"ח. לחלימות, מעטו כמו לחמיחות כי כן תתום לחמיחות לחלוטין (ויקרח
ג', כ'). יאה ספר כריתות, ע"ה ישעיה כ' ח' עם קתם, עם האוזן אשר עטך נטכר לו. כי לקח,

ספני: ה'יטה א'יפתך מ'להסעיר. ב'רפת אב תעיר. ו'רב יעבד צעיר: ק'קן
 ע'פך פ'רים. ת'קפין ק'ז ותערים. מ'דלג על ה'הרים. א'לתרחק ספני:
 ה'שבתו ע'רן ע'דנים. ע'יני פ'לות ל'מנים. ל'פי רב ה'שנים: ז'מותי ל'קן זה
 א'ין ת'קר. א'ך ל'עת ע'רב י'היה ב'קר. נ'צח י'ש'אל לא י'שקר. א'לתרחק ספני:
 ק'ויתי לו א'צא ב'יובל. ו'סר ש'כמי מ'סבל. ו'היתה צ'צת נ'בל: ק'קן נ'גה
 כ'אר ע'דנים. ל'גדו י'הודה ו'אפ'רים. ו'כיום ע'לותה מ'ארץ מ'ערים.
 א'לתרחק מ'פני: ע'וח ו'ג' עד שמו קדוש ישראל.

גאולה. (* חלל כשחוקים כהר ובחקתי חו חומרים יקוש בענו העומד לטעה בטעור.
 על טקל ח' ח' תמועות, ונחשי החזים חתום שלמה.

שכולה אכולה, למה תכבי. ה'אשי לבך, מ'אשר תחבי. קצי נמשך,
 ו'ארך ח'שבי: ה'חילי ע'ניה עוד מעט בי א'שלה מ'לאך, ל'פנות ד'רפי. ועל
 הר צ'יון, א'סוך מ'לכי: י' מ'לך, י' מ'לך. א'מרו ל'ציון, י' י'מ'לך. ה'גה מ'לךך
 י'בוא לך: ל'אל אלי, כ'פסה א'יחל. ועד אן ת'משוך, ג'לת החל. ו'בני ר'חל,
 ג'וזים כ'רחל. ו'אני כ'בל'זאת ת'מיד א'יחל: ה'חילי ע'ניה ל'פוקד ומ'חל. בי

ישיה נ"ב, ה' איסוך מלהסעיר, על סערה, על תנוח עוד רוח סערה על הכרות על ישראל
 עטף. אב, ילחק, ורב, נחלשית כ"ה, כ"ג. חקפון קץ, חלג את הקן, אביח את הגולה חף
 חס עדין עתה לא הגיעה, ותערים, ל' תחולה. כ'דלג, שר כ', ח'. ערן ע'דנים, טועי קן
 הגולה אשר נגלו לדניאל (ו', כ"ה. י"ב, ז'). לפי רב השנים, ויקרא כ"ה, ט"ז. וסחי, חסכתי.
 לעת ערב, ע"ה זכריה י"ד, ז'. נצח, שואל ח' ס"ו, כ"ט. והיתה ציצת, ישיה כ"ח, ד'. קרן, ענין
 נוה חוהר. וכיום עלותה, הוצע כ' י"ג.

שכולה, כן חומר הק"ה לכנסת ישראל, אתה שכולה וחולה בין האומות לטה תכבי וכי נחילש
 לך טלחכות עוד. ועל זאת עונה כנסת ישראל כי תכנה על ארץ קן הגולה נמשך סתה וארובה
 טלח חצת גלותה. והא"ה שז עונה ואומר ה'חילי ע'ניה וכו', ועל הדרך הו'את הולך כל הפיוט. אשלה
 מלאך, ע"ה טלחי ג', ח'. אסוך מלכי, ל' תחלים כ', ו'. רגה מלכך, זכריה ט', ס'. גלח רחל,

גאולה.

(* חס כהר ובחקתי חלוקים חומרים זאת לנגאולה.

חתום נחשי החזים יצחק.

יקוש כ'עניו, ולכוד כ'פח ח'בלו. ו'צבי ע'ריו, ה'ורד וע'גילו. ו'פאר ח'ליו,
 ה'פשט ומ'עילו. ו'נתפש על מ'ריו, ו'נשבה על מ'עלו. כ'תי מ'שביה, ת'עלהו
 עלה. א'חרי נ'מכר ג'אלה ת'היה לו: צ'ואר ע'בדים כ'פוך אן פ'תות. ל'קונם
 כי לא נ'מכרו ל'צמיתות. כי ב'שביעית י'צאו מ'שחיתות. או ב'שנת יובל
 ח'פשי ל'חלישת. ועדת עם ק'דש לעד כ'תוך ע'בדות. ו'מעוד ו'כרות ו'נתוק
 ו'בתרת. א'פסי ש'פתיו ו'בטל יובלו. א'חי נ'סר ג'אלה ת'היה לו: ח'ק ש'מת

לא לעולם בך אני בוחל. עוד מעט והיית לי ואני לך. יי סלה. יי סלה. יי סלה. אפרו לציון. יי יסלה. הנח סלבה יבוא לך: מתי יקרב, ויגיע התור. סתום ותתום, מתי תפתור. ארמון זרים, מתי תפתור: הוחילי, שניה למחסה ומסתור. כי עוד יש לך, מרפא ומעתור. ויפרח פפתו כיום אי בפתור. ויעין במעמד ציון אשר נשלך. יי סלה. יי סלה. יי יסלה. הנח סלבה יבוא לך: תמוני לפנים באחת נטבע. מנף וקבל, בקרוב נתבע. הוזר אני עוד כבעיט נטבע. נקבצו עלי, בשלוח אצבע. ואכל בשרי, ועוד לא נטבע: הוחילי, שניה לצור אשר הוא נטבע. כי בא יבא הוד אשר הלך. יי מלך. יי מלך. אמרו לציון, יי ימלך. הגה מלךך יבוא לך:

בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאולה
לבני בגידם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

עובדיה כ', בוחל, לא אטאם בך. טחל ל' טחום כמו נפסם נחלה כי (זכריה י"ח, ח'). התור, הסן הטובל, כמו ובהגיע תור אפתר (אפתר נ', ט"ו). ארמון זרים, ישעיה כ"ה, נ'. טרשא ומעתור, עש"ה ונעתר להם ודפאם (שם י"ט, כ"ג). כפתור, מרה. כיום אי כפתור, עש"ה עודד ה' את פלאים שארית חי כפתור (ירמיה ט"ו, ד'). והכוונה יפרח לישראל ישועה כמו כיום שהיה עודד הקב"ה את יושבי כפתור. ציון, כתר. הסוני, המון יראל. באחת נטבע, ניד חוטה אחת נגלות מלחם וכן נגלות נבל. סנוף, מטלחם. נחבקו נטהרה נגלותם לזון לחלם. כבעים נטבע, כמו נתון שולח דורשים ועש"ה ירעיה י"ב ט'. בשלוח אצבע, השופות שולחים אצבעותם ודורשים, וכמי לחיכי יאחזל הכרים. אשר הוא נטבע, ישעיה נ"ד, ט'. ס"ב, ח'. הוד אשר הלך, עש"ה שר' ה', ו', ו', א'.

למסכן בעניו ומרדו. ותנגתו במקרו שרה אהות חלדו. גאולה תהיה לך אם מעאה ידו. או ביחל ישוב לידו ועבדו. ואם לעקר נמכר באקס כל מאדו. אז קרובו פודו דודו או בךדודו. וזה בפסה שנים לא רמה ידו. נטלשה ביד בוגרו. נחלתו וחקלו. אחרי נקטו גאולה תהיה לך: קרובי אם אקסו הן אתה נותרת. גואלי אם פסו הן אתה נשארת. ומי יחמל אם לא חמלת. אם לודון שרת ועון שמרת. אי ברית ברית יחסד נשבעת. הלא מלך אתה. צור ישראל וגואלו. אחרי נמכר גאולה תהיה לך:

בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאולה
לבני בגידם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

יוצר לשנת חמישית אחר פסח.

ע"ס א"ב, וחתום טו אליה.

אגודה באהלה עלומים. אחסה בסתר בנפקה לילות וימים: בחכמה יסדה הדומים ובתבונה פונגת מרומים. בננית רקמת אפצת שרשפת יפית תמכת חשבת בקיומים. גמרת הפל בשש אותיות המסומים. גגותם ששבתם בטבעת אהדה חתומים. דרוש אותם הדורש על כן הם סתומים: אלו שש מדות. למעשה ידי אמן נמדדות.

תען פי גוערות. רתחיל בסקר תעודות. קדוש:

העבת גבולות אדמה. השרות שבינתה בהמה. ושמדהעיר מיום יי שמה. ואחר כן נתעלה וישב בחכמה. ורח אורה לישרים גגו לתעלומה. ופן כפת רקיע הקדיל שלישי הפומה. תפעם להשתמש אלו לאלו במדומה:

אדון אין בלתי. לא יעברון אדירים גורחתיקה.

יגוסן בעערהקה. המקרה בפנים עליותיקה. קדוש:

טבע ערף מקדמנים. טירתו מהלך אלפים ומאה שנים. יחסי שבע שמות ובתוכו חמשה בתי דינים. יחד כלם גלו לבדאמוץ בחזיונים. כן השעים ושנים אלף לארבעה מכונים. כגם למקום אחד פלמים התחתונים. ליבשה קרא ארץ ולמים מקנה וידונים:

אתה משל בהם. לדפאת בתלל רהביהם.

יהמו יחמרו מימיהם. השבחת שאון גליהם. קדוש:

מציא הדשיא ורעונים. מפע נטעי נעמנים. גמע פלעץ מאכל זבל מיני עדנים. נברא לקומתם ומאליהם פרי טעונים. סדרים לקנין שלחן לחבירת רבנים. שש בעל המלאכה בצאת הכל בענינים. עשות חפצו ורצו כלם נכונים:

אגודה, ל' תכלים ס"ח, ה'. הדומים, הארץ. מרומים, הזמים. ואתר בחכמה על הארץ ותבונה על הזמים ע"ה טע"ה ג' י"ט. בנית רקמת וכו', וזשי ו' תנית הללו הן טלת בראשית. בשש אחיות הססיים, לל כש אחיות הרמות נתנת בראשית נהן כדל וגמר הקנה את כל כדולוי שמים וחרן. גנחם ששתם, סוד גז אחיות הללו נטו ופתוס טנני האדם. בטבעת ארה' וחוסים, כסס אהי' נגיטמל' כ"א וכן גז אחיות רחמות אל ח"כ בטעמ' ב"ח, ועוד נטמ' של כדלזית כסספר קטן הוא י"ג וכן נטמל' של אהי' כסספר קטן עם הכולל הוא י"ג. אלו שש סדות, עממי הכרחה אהכיר כדלז, בנית הקמה חמלת וכו'. נוערות, טוכנות לפני הטרול. כספר תעודות, ספר התורה, ועז"ה יטעיה ח' ט"ו. ושם העיר, ל' סוף יחוקלל. גנח לתעלומה, האור של אמת ימי כדלזית נגח לנדיקים לע"ל. כפת רקיע, חת הזמים הימאטולוגיקאבע, כמו כפין של גני כפין ככה כנגד האויס (פרה פ' ג') ג' מלכו ככפה (עבלג י"א). אלו לאלו כסרומת, אלו רלו המיס להחלקת, וכמטולר למעלה דף 826. יגוסון, תכלים ק"ד. טבע, חקע. ערוך סקסרונים, כנוי לניהגס פ"ה יטעיה ל' ל"ג. אלפיים ומאה שנה, כמדד כונן, לפון העולם גס ניהגס וזעורו ג' חכמים ומאה שנים ושס כדומים הראעיס ח' מדורי גיהגס וכו'. חסו, קרול לו' שמות וכן אטול, אכרון, כדל אמת, מיט הוון, דופה (או-עגרי טוח חו טור ארון), נלסות, ארן תחתיה. כדליתא כמדד כונן הערובין דף י"ט. ה' בתי רעים, ה' סיני חש יג גניהגס, כדלית' כטס' גיהגס, לכו אסוק, יטעיה ככזיל. צ"כ אף מלכיס. לארבעה, ל' חמות של כסל הכתר. וידונים, המיס נקראו וידונים על זולו ולל רט ליד לטמח. רבנו, עז"ה תכלים ט"ו, ד'. השבחת, עז"ה גס ס"ה, ז'. מציא, טן האדמה. לקין שלחן, טל' טוחר נסכים

אֵל מְלֵא רַחֲמִים. לְפִי מַעֲשֵׂיו הַעֲצוּמִים. יִתְהַלֵּל
 בְּצַדִּיקוֹ בְּתַמִּים. הַמְתִּקֵּן מִזֶּן לְכָל יִקְוִמִים. קְדוֹשׁ:
 פֶּקֶד בְּשֵׁמִי זְכוּלִים. פֶּאֶר שְׁנֵי מְאֹדוֹת הַגְּדוּלִים. צוֹ לְמִשׁוֹל בַּיּוֹם
 בְּחֶלֶץ כָּל־גְּבוּלִים. צוּה אֹר בְּעֵרִיסִים בְּגִדוּדֵי חִילִים. קִשְׁט מְמִשְׁלָתוֹ
 מִהֵיזֶה שְׁקוּלִים. קִשְׁקֶשֶׁת יַמְעוֹפְפִים שְׂרָצוֹ נוֹזְלִים. רֵשֶׁשׁ תַּנִּין לְיוֹם נַחְמָה
 לְסַעֲדוֹת מִשְׁכִּילִים:

אֵינן מִי יִמְשַׁל בּוֹ. לְשׁוֹם אֱלֹוֵי אֶרְפוֹ.
 יַעֲזִיק בְּפֶלֶח לְבוֹ. הָעֵשֶׂי יִגֵּשׁ חֲרָפוֹ. קְדוֹשׁ:

שְׁכַלֵּל עוֹד בְּמִאֲמָרוֹת. שְׁקַצִּים וּרְמִשִּׁים חִזִּית וּבְהִמּוֹת מְמִאֲוֹת
 וּמְהוֹרוֹת. שְׁלֹשָׁה מִיָּנִי בְּהִמָּה לְקַרְבֵּן נִבְחָרוֹת. תְּכַלִּית כֶּלֶם בְּרֵא מִשְׁל
 כָּל־יִצְרִיחוֹת. תִּפֵּן כָּל־צְבָאוֹי עַל עֲבוֹדָתָם סְדוּחוֹת. תִּלַּל מִלְּאֵךְ בְּרֵאשׁ כֶּלֶם
 וּגְבַרְיָאֵל בְּרֵאשׁ שׁוֹרוֹת. וְכָל־שְׂחֹחוֹת בְּגִרוֹנָם וּבְסִיָּהֶם טַעְמֵי שׁוֹרוֹת:

אֵינן עֲרָבוֹ וְאֵין חֵלְתוֹ. לֹא יִפְעֵא צִיר כְּמוֹתוֹ.
 יִגִּיד עֲלֵוֹ אֲמִנּוֹתוֹ. הַבֵּל עֲשׂוּה יָפָה בְּעֵתוֹ. קְדוֹשׁ:

אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶדְלֵוֹ. אֲבִנִי יִקְרָה מִסְכְּרוֹ וְעַצִּי פְרִי זְבוּלֵוֹ. לְבָנוֹן
 וְאַלְמוֹנִים לְכָרוֹת מֵאֱלֹוֵי. לְכָד מַעֲזֵי הַדַּעַת שְׁלֹא הַגְּרִיל בְּגוֹרְלֵוֹ. יַעֲדֵתוֹ
 הַשִּׁיֵּאֵתוֹ כְּאֶחָל כְּלִיֵּעַן וּנְתִיקוֹ חֲבָלֵוֹ. יוֹם מְנַחֵמָה כְּאֵחַ לְעֵדָה נוֹלָד וְחִשְׁךְ
 מִרְשֵׁת מַעֲגָלֵוֹ. לְכֵן שֶׁר לְנַח בּוֹ יִסְכְּמֵי דְגָלֵוֹ:

יִאֲדוֹן אֵיזִים וּנְזָרָא. לְעַמּוֹ חֲקַק עֲנָשׁ וְאַוְהָרָה.
 יָדָד לְקַדְשׁוֹ בְּזִכְרָה לְשִׁמְרָה. הֵיזִית חֲצִיו
 לְעַנְג וְחֲצִיו לְשִׁמְרָה. קְדוֹשׁ: הַבֵּל יִדָד יִכּוֹ.

לקח הטובח (שקלים כ' ד') והוא ענין קטוח מעודה, כחכטיס. צו, נזה לטמא. כל גבולים. להחיר ככל
 גסלות החיר, או שפירושו כל גסלות התלבוט וע"פ פירק ר"א פ' ו' אהתטה חולת ונכנסת ה' מלות
 ופ' חלונות. אור בערופים. ענה יעניה ה', ל'. וכנוי טוח ללנה. כגרוחי חילים, הם הכוכבים. סרדוח
 שקלים, טוח יהו וטח ויהו שקלים שניהם כאחד, וע"פ העדרה אנתמעטה הלננה. קשקשת, תגיס.
 רשש, טל' כי תאמר חרום רשש (טלחוי ח' ד') ר"ל החלום חת תנין, והכחשה על ליתון אסרם הקב"ה
 חת הוכר וראע הנקבה ומלחה לנדיקים לע"ל (כ"ג דף ע"ד, כ'). בו, גליון. יצוק כפולח, יע"ה חיר
 ס"ח, ט"ו. העשו, טס ט', י"ס. שלשה סיני ברסה, אור וכאנ ועו. חבלית כלם, נסוף כלם. טושל כל
 יצירות, הוא האדם. חלל, העמיד למעלה טהם, טל' גנה חלול (יחוקאל י"ו, כ"ג). גבריהל, נכ"ר פ'
 ח' טיחלל וגביחלל הם היו אשכנין של אדה"ר. פיר, חונר, גבנכות דף ו' טח וראה טל מרח הקב"ה
 כמות כאר וחס, מרח כאר וחס על נגי הכותל וחינו יחל להטיל נה חח ונאטה קרביים ונוי טעיים,
 והקב"ה חינו כן נר מרה כתוך טדה וטטיל נה חח ונאטה קרביים ונוי טעיים ונאטה חנה חן קדה
 כה' וחן כלתח חון טור כלהינו (ט"ח ב' ב') חין ליייר כלהינו. רבל עשה, קבלם ג' י"ט. אסר, תקן.
 אהלי, של אדה"ר. אבני יקרה, עש"ה יחוקאל בית, יג'. וחיתח ככ"ד דף פ"ה וכר"ח פ' י"ג עבר טכות עט
 הקב"ה לאדה"ר ג"ע ט"ז נעון נן חלהים היית כל חן יקרה טסכתן וכו'. לברוח טאלי, ר"ל אדה"ר יכול לכות
 וליקח טכל פרי הגן. יעורחי, חטמו. באהל כל יענו, ב"ע חר היה טיעד ליש ט טטיד לולי היה חוטח,
 והוא טל' יעיה ל"ג, כ'. כאה לצרה, טל' טאלי י"ו, י"ו. חושך טרשח טעגלי, אטכטת טין טעוו וכטטטור
 לטעלה דף 622. לקדשו, לקח חח טטנת. חציו לענג, כטו אטטה כטטחיס ס"ח, כ' חחי לה' חחיו לכט.

חלמי חרזיו יעקוב.

אופן.

יְקוּדֵי אֵשׁ, בִּידוּדֵי אֵשׁ, יַעֲרֵי צוּר בְּרוּבִים דָּר. עֵינֵיהֶם, וּמְרֵאֵיהֶם
 בְּעֵין סִחְרַת וּבְעֵין דָּר. קוֹל יְנוּפְפוֹן, וַיִּתְעוּפְפוּן, עֲשׂוֹת חֶפְצָן אֵל נְאֻדָּר.
 בְּסוּב שִׁירָה, בְּרֵן זְמֵרָה, יִשְׁוֹרְרוּן אֵלֶשׁ בְּלִי גְעֵדָר. קוֹלֵי בְּכַח קוֹל יֵי
 בְּהֵדָר: לְעַמְתָּם, וְקוֹמְתָם, וְקוֹפָה בְּקוֹמַת תָּמָר. לִיל וַיּוֹם, לְמוֹל אַיּוֹם,
 מְסִיבִים שְׂבַח וְזִמְרָה. הַמְלֹת, מְחִילוֹת, וּמְחִנּוֹת בְּיֶלֶק סָמָר. מַעֲבָם, וּמִשְׁעָבָם,
 מִשְׁמָר לְעַפַּת מִשְׁמָר. כִּי קוֹנָם, הִתְקִינָם, וּמְעַרְכוֹתָם סָדָר. קוֹל יֵי בְּכַח
 קוֹל יֵי בְּהֵדָר: קוֹל יְרִימוֹן, וַיַּעֲצִימוֹן, לְאֵל בְּפִיר מְקוֹמוֹ. וְעַל מְעוֹנוֹ,
 וְחִבְזוֹ, זֶה יִשְׁאֵל בְּנְאֻמוֹ. וְהֵם עוֹמְדִים, וְתַרְדִּים, מִפְּחָדוֹ וּמְאִימוֹ. יַעֲרֵצוּן,
 וַיְקַדִּישׁוּן, בְּבוֹד יֵי מְקוֹמוֹ. כִּי סָבוּ, מִכּוֹה וּמִכּוֹה, בְּסוּפָה וְסָעָר לְגֵדָר.
 קוֹל יֵי בְּכַח קוֹל יֵי בְּהֵדָר: וְגִשְׁרָה וַיַּעֲרָה, וְשׁוֹר וּבְכִירָה, מוֹכְנִים בְּמַרְבְּתוֹ.
 וְתַנְנוֹתָם, וּמְחִנּוֹתָם, סְבִיבוֹת תְּכוּנוֹת שְׁבִתוֹ. לַפְּגִיָּה, אוֹפְגִיָּה, סוֹבְלֵי
 כֶּסֶם תְּסַאֲרֵתוֹ. לְשֵׁרֵת פְּגִי, הַמְחַנְגָה, וְהַסָּדָר הַנְּסָדָר. קוֹל יֵי בְּכַח קוֹל יֵי
 בְּהֵדָר: בְּיִמֵּנוּ, עַל שְׁבִנוֹ, שֵׁת מְתַנְגָה מִיכְאֵל. וְלִשְׂמֵאלוֹ, וּמְפִילוֹ, גְּבַרִיאֵל
 וְאוּרִיאֵל. וּמִאֲתָרֵיו, בְּמִשְׁמָרֵיו, הַכֵּן מְתַנְגָה רְפָאֵל. יְקַדִּישׁוּן, וַיִּשְׁלֹשׁוּן,
 קְדֻשָּׁה בְּעֲשׂוֹת הָאֵל. לְדָר חֲבִיזוֹן, לְאֵל עֲלִיזוֹן, שְׁמוֹ מְרַמֵּם וּמְהַדָּר. קוֹל יֵי
 בְּכַח קוֹל יֵי בְּהֵדָר: וְהַחִיּוֹת יִשְׁדָּרוּ וכו'.

מלשי החרזים מנחם חזק

אהבה.

סְגֻלָּתוֹ, מִשְׁכַּתִּיךָ חֲסִד עֲמִירַת הַלּוּמִים. הַתְּכַלְלִי בְּשֶׁלֶךְ שְׁתֵּים
 מִתְאֲמִים. וְגַם שְׁתֵּים שְׁלֵלִי בְּכַתְּוֶךָ מְשֻׁלְמִים. בְּצִדֶּךָ וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים. סְגֻלָּתִי: דוּדֵי, גִּשְׁפַּעַת וְקֶאֱתָה בְּבֵרִית בְּרַתְּ. וְאוֹתִי בְּאַלְתֶּךָ אֲתָדָה

יְקוּדֵי אֵשׁ, תּוֹחַד לְעֵלְאִים. בִּידוּדֵי, מִנּוּי כְּמוֹ חַיִּים מֵ"ט, י"ח. צוּר, הַקֶּנֶס הַזּוֹכֵן עַל הַכּוֹחִים.
 סִחְרַת, דָּר, גְּעוֹת חֲנִינִים טוֹבוֹת (חֲסֵד ח' ו'). קוֹל יְנוּפְפוֹן, יֵאָזוּ אֵת קוֹלָם. אֵישׁ בְּלִי נְעוּדָה, עֲשִׂיהַּ
 יַעֲרֵיהַּ ט', כ"ו. קוֹל ה', תְּהִלַּת כ"ט, ד'. עֲשָׂתָם, מִקְפָּס, מְחִילוֹת, ל' חֵיל וְזֵאָה. כִּילֵק סָמָר, ר"ל
 מִכּוֹסֵה רַחֲמֵי וְסֵל יְדִיעָה כ"ו. וְעַמְם סָמָר ל' רַעֲדָה וּפְחָד כְּמוֹ סָמָר טַחֲחֵד נְשָׂרִי (תְּהִלַּת ק"ט
 ק"ב), כִּי הַלְּאִלִּים טַחֲחֵד הַכְּסִיבָה. לְגַדָּר, ל' גֵּדָד וְסִינָה וְעִיבָה נְחוּסָה ט' ג'. וַיַּעֲרָה, חֲדָס.
 וּבְשִׁירָה, חֲרִיבָה, וְכִמוֹ שְׂכֵנוֹת עֵי אֲדָם וּפְנֵי חֲרִיבָה וכו' (יִחְזַקְחֵל ח' ו'). בְּיִמֵּנוּ, מִיִּטְעֵן כַּסֵּה הַכְּבוֹד. מְחַנְגָה
 סִכְאֵל וכו', יִסְרוּ נְסִיחָיו ר"ח פ' ד' וְנִשְׁדָּר רַחֲמֵי פ' כ' וְהַעֲתִיקוּ לְעֵלְבָה דף 576.
 סְגֻלָּתוֹ וכו' כֵּן מִשְׁמָר הַסֵּם, וְרַחֵם כְּנֹחַד חֲיוּמֵי לְעֵלְבָה דף 731. מִשְׁכַּחֲדֵי חֲסֵד, יְדִיעָה
 ל'א, ג'. עֲטָרַת הַלְּאִים, עֲטָרַת נְהֵה לְרַחֵם. הַלּוּמִים, ט"ל נְקֵז לְכַלְמֵנוּ וְלֹא הוֹלְמֵנוּ (סְנֵהדְרִין כ"א ז').
 שְׂחִים מְחַאֲסִים וכו', יִסְרוּ כְּדָרִים רַחֲמֵי פ' עֲקָה, מֵלֶךְ שְׂנֵאָה לְעַטְרוֹנָה וְהַכְּסִיבָה לוֹ שֵׁנִי אֲרִיסִין (תְּבַשִּׁים)
 חֶף הַמֶּלֶךְ וְחֶף לֵה כְּנַגֵּן שֵׁנִי אֲרִיסִין, חֲרִיבָה מְחַנְגָה אֵת שְׁלֵה חֶף הַמֶּלֶךְ כְּעַל אֵת שְׁלוֹ, לְאַחֵד יִשִּׁים
 עֲטָרָה וְכִיִּרָה אֵת עֲטָרָה וְהַכְּסִיבָה חוֹתָן שֵׁנִי אֲרִיסִין, חֶף הַמֶּלֶךְ הַכִּיָּל אֵת שְׁלוֹ, חֲמַד הַמֶּלֶךְ חֲלוֹ וְחֲלוֹ יַעֲבֹ
 עֲטָרָה וַיִּחַם מְחַנְגָה ז' מְחַנְגָה. כֵּן זִמְרָה מֵיֵאָז אֲחַרְחֵם כֵּחַ לְנִינוּ שֵׁנִי אֲרִיסִין לְדָק וְעֲשָׂתָם שֵׁנִי כִּי יַדְעִימוּ
 לְטַעַן חֶף יִטָּה אֵת כְּבוֹד, לְעַשׂוֹת צְדָקָה וְעֲשָׂתָם (כְּרַחֲמֵי י"ח, י"ט) חֶף הַקֶּבֶד וְחֶף לְהַסֵּ כְּנַגֵּד שֵׁנִי
 אֲרִיסִין חֲסֵד וְרַחֲמִים שֵׁנִי וְעַמְרָה כ' אֲלֵהֶיךָ לֶךְ אֵת אֲבִירָת וְאֵת הַחֲסֵד (דְּבָרִים ו', י"ז) וְנֹחַמֵד וְחֵן לֶךְ
 רַחֲמִים וְחֵן וְהַכֵּן (ס' י"ג, י"ח), חֲרִיבָה יִשְׁרָאֵל אֵת שְׁלֵה שֵׁנִי כְּכַתְּמָם לְרַחֵם עֲשָׂתָם וּפְנֵי דְרָקָה לְעֵלְבָה
 (עֲשָׂתָם ו', י"ז) חֶף הַקֶּנֶס כְּעַל אֵת שְׁלוֹ, שֵׁנִי כִּי אֲשַׁמְתִּי אֵת שְׁלֵוֹי מֵאֵת הַסֵּם הַזֶּה אֵת הַחֲסֵד וְחֵן

העברת. לכל תמירני ולא אמירה גורת. כן תעשה כאשר דברת. יודי:
 סגלתי חקתיך על כף כנסת מי מנה. אני אסאשכחך תשכח מזמנה.
 חטיבה מול חטיבה גמלתך לי למנה. וארשותיך לי באמונה. סגלתי:
 יודי, כצאתי חנה היות אמתך, ומי אנכי למול עז אמתך. לשמך תן
 כבוד על חסדך על אמתך. ופרשת כנפך על אמתך. יודי: סגלתי
 חקתיך בדרך ובאהבה פסוין. ובדבור על לב ובחשק להסגן. ארבעת
 אלה ובאלה בתכן. ואהבת עולם אהבתך על כן סגלתי:

וקרבנו לשמך הגדול וכו'.

זולת. ע"ס א"ב וזכ"כ חתום אפרים ברבי יצחק. וכחמו קלת חרוזים נעבור השלום.

אלהים לא אדע וולתך. מושיע אין בלתך. גאללך את גאלתך:
 ביתך קדש גאון. הנה לאש ולהבה. תר האלהים חרבה. ערמתי יי:
 גם פי אועק ואשע. מיד גפשי קובע. ואני עני וגוע: דתך להעביר בקוש.
 דוד אנטיוך ועקש. זה לנו למוקש. עד סתי יי: היתתי בנתק לרעה. כגום
 לכפה לדחיה. היתתי בארץ נכרדה: ואחי נגוע בתוכחות. מפגי שקר
 טחות. חרות על הלחת. עד סתי יי: ידים בקשו גפשי. הפר מצות קדושי.
 וחלל שפתי וחדשי: חי רכב על עב קל. הבט אל עמל לא תוכל. למה
 זה אשבל. עד סתי יי: טפלי שקר בלם. הפר חיקים מעל גבולם. שם יי
 אל עולם: ירצו בלקדושים. לגפשים עולים לאשים. ער גבי חרשו
 חדשים. עד סתי יי: פמה עלי יעבור. אהרג ולא אעבור. חק עולם ולא
 יעבור: לגפשי הגיעו יודונים. ערכו עלי פירונים. בעלוננו וולתך ארנים.

החמישים (ירמיה ט"ז, ה'). עמדו ישראל וכיבדו את עמנו והביאו חותן שני ארסיין שני' ליון נמשע חפדה
 וצדיה בלדקה (ישעיה ט', כ"ז) חף הקנה הביאו את שלו שני' כי ההרים ימואו וחמדו אחתך לא יעשו,
 אמר מרחק ה' (שם כ"ד, י'), וכיון שיבאו ישראל את שלהן והקנה נותן את שלו חומר הקנה חלו
 וחלו יעשו עמדה ונתנו בראשן של ישראל שני' וחרתך לי לעולם וחרתך לי בדרך ומשפט וכחמד
 וירחמי (השע כ"ח) עכל. כן חעשה, בראשית י"ח, ה'. חקתיך על כף, עשה יעשה ט"ט, ט"ז.
 סי סגה, עשה נמדבר כ"ג, י'. מי סגה, ימיני, ועשה תהלים קל"ז, ה'. חטיבה, חטיבות, וע"פ מכות
 דף ו' אמר להם הקנה לישראל אתם עשיתו חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם.
 לשמך, תהלים קט"ו, א'. ופרשה, דת ג', ט'. כסובי, כאטון, טל' ותהי לו פוכנת (ט"ח א', כ').
 להסכו, להגיל על' ההסכן הסכנתי (נמדבר ב"ב, ל'). וככ"י גרם ישיבו ופירושו לשכון סכנתי בחוככם.
 ארבעה אלה, דק ומשפט וחמד ורמיס וכאלה עוד רמיס. בחוכו, נמין. ואהבת עולם, ירמיה ל"ח, ג'.
 גאל לך, טל' דות ד', ו'. ביהר, ל' תהלים ל"ג, ה'. הר, שנות ג', א'. ותנת חנה לקחה פה
 הסימן נמשע חרן, גפשי קובע, החייב הגזול את כנשי, טל' וקנע את קובעכם נכס (סלי כ"ב, כ"ג).
 ואני עני, ל' תהלים פ"ח, ט"ז. זה לנו, שנות י', ז'. כנתק לרעה, נהמת קרן אשם שמתו נעליה או
 שנלדנה ונתכמה בחזר חזן לה תקנה אלא תרעה עד תסתאב. כגום לכפה לדחיה, נהמת קרן חסות
 שוכסין חותה לכיפה ומתה שס מחליה. ור"ל הננו בין החויבים כחשם וכחטאת וחישי טעות. היחיי,
 שנות י"ח, ג'. נגוע בחוכחות, טל' תהלים ע"ג, י"ד. טוחות, טחנות, הכליות נקראות טוחות (ט"ו)
 נחית ל"ח, ל"ז). חרות, שנות ל"ב, ט"ז. רכב על עב, ישעיה י"ט, א'. הבס אל עמל, חקוק א', י"ג.
 טופלי שקר, חיוני י"ג, ד'. ירצו, ל' שניה. לגפשים, נלון נמשע עולים הם לחאי ה' לחיות כליל. על גבי,
 תהלים קכ"ט, ג'. ולא אעבור את התורה אשר היא חק עולם ולא יתנה. כידונים, חמט וחמית. בעלמע,

ער סתי יי: משולים תזריק ויוניק. בְּנִיךָ בְּחֻנִּיקָה. שׁוֹרֵף טְבוּחַ לְעִינִיקָה:
 נָא הַבֵּט מִמְּעֻלֹתֶיךָ. טְבַחְהָ טְבַחְהָ כְּגֻלְתָּהּ. הַתְּצַב עַל־עֲלֹתָהּ. עַד סְתִי יי:
 שְׁנֵאתִי מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים. וְהַדְּמִים מִזִּדְעִים. לְבַקְרִים לְרֹנְעִים: עֲלֶיךָ
 פָּרְחֵי נְמֻלָּקִים. קוֹל דְּמִיהֶם צֹעֲקִים. וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מִכֹּסִים. עַד סְתִי יי: פִּתַח
 שַׁעַר אֲנֶךָ. מִזְנִיק פֶּלֶה בְּחֻרֹנְךָ. מִתְקוֹמִים בִּימִינְךָ: צִרֹר אֶת־מַחְלָלֶיךָ.
 וְעַל כָּל־הַקָּמִים עֲלֶיךָ. שְׂאֵנָה כְּלִיךָ. עַד סְתִי יי: קָנָה בְּעָרִיץ בְּשֵׁ
 מִתְעַרָּה פְּרַעַנְךָ יַעַר. מִדְּעֵ לֹא־יִבְעַר: רֹדֶף פְּלִיטָה הַנְּשֹׂאֲרֶת. הַשְּׂכֵם לֹ
 בְּבִפְחֻתָּתָהּ. וְעִשִׂיתָ לֹ מִסְגָּרָתָהּ. עַד סְתִי יי: שִׁלַּח בְּרִשְׁתָּ רַגְלֶיךָ. שְׁלֹם
 בְּרַחֵעַ מִעֲלֵיךָ וְחִמִּישְׁתוּ יָסֶף עָלָי: תִּבְעַר מֵאַרְצֵי קָמִים. וְרַשַׁע מִדְּרֵי
 בְּשָׂמִים. כִּי אֲרַכְרְלוּ שֵׁם הַיָּמִים. עַד סְתִי יי: אֲהֲלִי שָׁחַד אֲבָלוּ. יִגִּיעַ בְּפִי
 כְּלוּ. בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־נָכְלוּ: פָּעֵרוּ לְבַלְעֵנִי חֲנָם. חֲרָקוּ עָלַי שָׂנָם. תִּגְדֵּה־עוֹן
 עַל־עוֹנָם. עַד סְתִי יי: רֵאֵה תְרָאָה בְּעֵנֵי. דִּלְפָּה לָךְ עֵינֵי. אֵךְ אִם־אָתָּה לֹ
 שְׂמַעֵנִי: יְמִינְךָ מַחִיקֶךָ כְּלֵה. וְתִגְדִּיל לְעִשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵהּ. אָתָּה הָאֵל עֹשֵׂה
 פְּלֵאָ. עַד סְתִי יי: מִה אֲרֹךְ עָלַי פֶּחֶךָ. כְּבִשׁוּ עָלַי הֲרֶךְ. וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאַרְךָ:
 בְּקוֹל עֲלֵה נִדְּף. הֵייתִי תָמִיד נִדְּרָף. וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־נִדְּרָף. עַד סְתִי
 יי: רְאִיתִי קֶץ לְכָל־תְּכֵלֵה. וְאִין קֶץ לְיִוִּשְׁבַת בְּגוֹלָה. חֲפָשָׂה לֹא גִתְרָלָה:
 רְחִמְךָ מִיּוֹם לְיוֹם צוּפָה. לְמַתִּי תַעֲלֶה תְרוּפָה. עֹשֵׂה שָׁחַד עִיפָה. עַד סְתִי
 יי: בְּנִדּוּ לַפְדּוֹת עִם קְרוֹבוֹ. וְעַד מַתִּי אֲצַפֵּה לְיוֹם שׁוּבוֹ. וְלֹא־אֶצֵּן לְבוֹאֵ:
 יַעֲרָה מִפְּרוֹם רֹחוֹ. וְיִרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ. הַשִּׁיב הַפֶּלֶךְ אֶת־נִדְּחוֹ. עַד סְתִי יי:
 צוּה יִשׁוּעוֹת עֲמָךְ. עֲזַרְתִּי הֵייתָ מֵעַמְּךָ. אִין גּוֹאֵל קְרוֹב מִפְּךָ: חִי גֹאֵלִי
 חֲבַתָּהּ. נִפְשִׁי לָךְ כְּלָתָהּ. כִּי גֹאֵל אָתָּה: עַד סְתִי יי: קָנִים קוֹל צוּפָךָ. עוֹד
 תַעֲבֹדְנָה אֲלֶפְךָ. וּפְרִשְׁתָּ עָלַי בְּנִפְיָךְ: קָרֵב שְׁנַת הַגֹּאֲלָה. הִסֵּר מִעָלַי כְּלִי
 גוֹלָה. כִּי לָךְ מִשְׁפָּט הַגֹּאֲלָה. וְאָתָּה יי: עוֹרַח וְכו' עַד שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

ישינה לו, יג. תוריד ויוניק, ישראל נמשלת לתור וזונה (תהלים ע"ה, י"ט. שיר כ', י"ד). שורך, דברים
 כ"ח, ל"ח. החיצוב, נמדד כ"ג, ג'. לבקרים לרנעים, חזק ו', י"ח. פרחי, בני, על' מחזי כהונה. והגת
 שמות ה', ט"ו. שער אנך, שער חונחה, וע"פ כ"ט דף כ"ט כל השערים נמלים חזק משערי חונחה ש"כ הכה
 ה' נכח על חומת חזק וידו חזק (עמוס ו', א'). שא נא, מלשית כ"ו, ג'. סחצרה, ל' תהלים ל"ו, ל"ה.
 סרוע, שמות ג', ג'. כבסחחרת, כנגד הכא כסחחרת. ועשית, שמות כ"ה, כ"ה. וחסישו, נמדד ה', ו'.
 סהרי כשמים, חזק ישראל, עש"ה כף שר הזורים. כי ארכו, מלשית כ"ו, ח' בנכליהם, נמדד כ"ה, י"ח.
 פערו את פיהם. חנה עיו, תהלים ס"ט, כ"ח. דלפה, תוריד דמעות, כמו חזק ט"ו, כ"ו. אך אם אתה,
 מלשית כ"ג, י"ג. סחיקך כלה, תומחה סחיקך, ועש"ה תהלים ע"ד, י"ח. אתה האך, שם ע"ו, ט"ו. כבשו
 עלי, דורכים עלי כססלות דרכם. והלכו, תפז נל' ישינה ס', ג'. רק שהכס תנת לאיוד אל לךדך ל'
 חריבות ימים שהזונאים כבשו כי בקול עלה, ל' ויקחל כ"ו, ל"ו. והאלהים, קהלת ג', ט"ו. חפשה,
 חרית, וקדק י"ט, כ'. עשה, עמוס ו', י"ג. ולא אשך, יהושע י', י"ג. יערה, יסך עליו, ל' ישינה ל"ב
 ט"ו. חרם, ש"ח כ', י'. השיב ש"כ י"ד, י"ג. כי גואל, חזק ג', ט'. צופך, ישינה הכיח ש"ס ע"ד
 תעבדנה הלחן על ידי זונה (ישינה ל"ג, י"ג). כי לך משפט הגאולה, ישינה ל"ב, ו'. וכן כמ"י.

גאולה. *) חס ברר ובחקהי חלוקים אז חומרים שכולה אכולה העטוד לטמה בעטוד.
 יקוּש בְּעֵינָיו, וְלִכְבוֹד בְּפִי חֲבָלוֹ. וְצָבִי עָרִיז, הַיָּרֵד וְעֵגִילוֹ. וּפְאָר חֲלִיו.
 הַפֶּשֶׁט וּמַעֲלִיו. וְנִתְפַּשׁ עַל מְרִיו, וְנִשְׁבַּה עַל מַעְלֵו. כְּמִי מִשְׁבִּי, תַּעֲלֶדוּ
 עֲלֶה. אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ: צֹנָאָר עֲבָדִים בְּקִרְיָ אֵין שְׁתוּת. לְקוֹנָם
 כִּי לֹא נִמְכְּרוּ לְצַמִּיתוּת. כִּי בַשְׁבִּיעִית יֵצֵא מִשְׁחִיתוּת. אוּ בַשְּׁנַת יוֹכֵל
 סִפְשִׁי לְחַלִּישׁוֹת. וְעֵדֶת עִם קָדֵשׁ לְעַד בְּתוֹךְ עֲבָדוֹת. וּמַעֲוָה וְכָרֹחַת וְנִתּוּק
 וְכִתּוּחַ. אָפְסוּ שִׁבְתָּיו וּבְטָל יוֹכֵלוֹ. אֲנִי נִסְבֵּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ: חֶק שְׁמֵתָ
 לְמִסְכָּן בְּעֵינָיו וּמְרֹדוֹ. וְחִנְנֵהוּ בְּמִכְרוֹ שְׂדֵה אֲחֻזַּת יוֹלְדוֹ. גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ
 אִם מַצָּאָה יָדוֹ. אוּ בַיּוֹכֵל יֵשׁוּב לְיָדוֹ וְעֲבָדוֹ. וְאִם לְעֶקֶר נִמְכַר בְּאֶפֶס כָּל
 מְאֹדוֹ. אִזְּ קָרָבוֹ פּוֹדוֹ דּוֹדוֹ אוּ בְּנִדּוּדוֹ. וְהָה בַּפֶּה שְׁגִים לֹא רָמַה יָדוֹ.
 גְּמֹשֶׁח בְּיַד בּוֹגְדוֹ. נִחַלְתוֹ וְחֲבָלוֹ. אֲנִי נִסְבֵּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ: קָרָבִי אִם אָפְסוּ
 הֵן אֲתָה נִוְתַרְתָּ. גּוֹאֲלִי אִם פָּסוּ הֵן אֲתָה נִשְׁאַרְתָּ. וְכִי יִחְמַל אִם לֹא
 חֲמַלְתָּ. אִם לְדוֹן שְׂרָתָּ וְעוֹן שְׁמֵרְתָּ. אִי כְרִית כְּרַת וְחִמְד נִשְׁבַּעְתָּ. הֲלֹא
 מִלְּךָ אֲתָה. צֹר יִשְׂרָאֵל וּגּוֹאֲלוֹ. אַחֲרֵי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ:
 בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּגִים וְתִבְיֵא גְאֻלָּה לְבְנֵי בְנֵיהֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יי' גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

כפח חבלו, כרשת לרותיו. ועגלו, ל' תכשוט, וכן חליו. וכן חליו. אחרי נסבר, ויקרא כ"ה, מ"ח. אין פחות,
 אין נסבר, מל' פחות אותה (ויקרא כ', ו'). ומעורר וכו', שם כ"ב, כ"ד. והושאל פה לנכוח רעות ומשונות. למסכן,
 לעני. באפס כל שאריו, ר"ל באפס לו עמון כלל. הן אחרת, הק"כ. שרת, תנים וחרוזה, מל' חסרנו.

גאולה. *) חס ברר ובחקהי חלוקים חומרים זאת לגאולה.
 שְׁכֹלְרָה אֲבוּלָה, לְמַח תְּבָכִי. הַיֵּאֲשִׁי לְבָד, מֵאֲשֶׁר תִּחְבִּי. קִצֵּי נִמְשָׁךְ.
 וְאַרְךָ חֲשָׁבִי: הַחֲזִילִי עֲנִיָה, עוֹד מַעֲטָ כִּי אֲשַׁלַּח מִלְּאָדָּה, לְפָנֹת דְּרָבִי. וְעַל הַר
 צִיּוֹן, אָסוּךְ מִלְּכִי: יי' מְלֹה, יי' מְלֹה. אִמְרוּ לְצִיּוֹן: יי' מְלֹה. הִגֵּה מִלְּכָה יִסְאֵלָה: לְאֵל אֱלִי.
 כַּפֶּה אֵיחָל. וְעַד אֵן תִּמְשֹׁךְ, גִּלְתָּ תִּחַל. וּבְנֵי רַחֵל, גּוֹזְחִים כְּרַחֵל. וְאֲנִי כְּכֹל
 זֹאת תִּמְיֵד אֵיחָל: הַחֲזִילִי עֲנִיָה לְפִיּוֹקֵד וּמוֹחֵל. כִּי לֹא לְעוֹלָם כֶּךָ אֲנִי בּוֹחֵל.
 עוֹד מַעֲטָ וְהִיִּיתָ לִי וְאֲנִי לְךָ. יי' מֵלֵךְ וְכו': כְּמִי יִקְרַב, וְיִגִּיעַ הַתּוֹר. סְתוּם וְחִתּוּם,
 כְּמִי תִפְתּוֹר. אֲרַמּוֹן זָרִים, כְּמִי תִסְתּוֹר: הַחֲזִילִי עֲנִיָה לְמַחְסָה וּמִסְתּוֹר. כִּי
 עוֹד יֵשׁ לְךָ, מִרְפָּא וּמַעֲתוֹר. וְיִפְרַח כְּפִתוֹר כִּיּוֹם אִי כְּפִתוֹר. וְיִצִּיץ בְּמַצְחֶךָ צִיּוֹן
 אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ. יי' מֵלֵךְ וְכו': הַמּוֹנִי לְפָנִים, בְּאֲחַת נִטְבַּע. מִנְּהַר וּבְקֵבֶל, בְּקָרוֹב נִתְבַּע. הַיּוֹת
 אֲנִי עוֹד כְּבָעִיט נְצַבַּע. נִקְבְּצוּ עָלַי, בְּשִׁלּוּחַ אֲצַבַּע. וְאֲכַל בְּשָׂרִי, וְעוֹד לֹא נִשְׁבַּע:
 הַחֲזִילִי עֲנִיָה לְצוֹר אֲשֶׁר הוּא נִשְׁבַּע. כִּי כֹא יָבֵא דוֹד אֲשֶׁר הִלְךְ. יי' מֵלֵךְ וְכו':
 בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּגִים וְתִבְיֵא גְאֻלָּה לְבְנֵי בְנֵיהֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יי' גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

וְחִבּוּרֹת יְקָרִים וּמִשְׁבָּחִים. וְרִיחַ לְבָשִׁימָהם כְּרִיחַ גִּיחוּחִים: יוֹד יָד וְשֵׁם
 וְעֹמֶרֶת תְּפָאֶרֶת. יַעֲנִיד לְסַגְּלָתוֹ בְּרֵאָה וּמִסְפֶּרֶת. שֵׁם עוֹלָם אֶתְרָלוֹ אֲשֶׁר
 לֹא יִכָּרֵת: הֵן בְּפִיו אֵל יִסְפּוֹק בְּשִׁמְחָה אִם מְאֻמֹּת. בְּנִחְלָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת
 וְעֵשְׂרֵה עוֹלָמוֹת. וְתַעֲנוּג וְזוֹ שְׂדֵי לְוִיתָן וּבְהַמּוֹת: לְשׁוֹ לֵב אָדָם שְׁקוּל
 כְּכֹלֵה־אֲבָרִים. בְּעֵין וְאֵזֶן וְדַבָּר וּבִרְבִּי שְׂאֵר דְּבָרִים. וּבִזְוֹ סְמוּכָה וְתִלְוִיָּה
 יִרְאֵת מִשְׁפִּיל וּמְדִים: סָס מֵה שְׁעָם מְשׁוּל לְשָׁנִים דָּרִים בְּאֶחָד מְדוֹר. כִּי
 בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד מְקַלְסִים וְשׂוֹחֲחִים לְסִדּוֹר. מְלִכּוּתָהּ מְלִכּוּת פְּלַעֲלָמִים
 וּמְמַשְׁלֵתָהּ בְּכֹל־דָּוָר וְדָר: עוֹן גֵּר יִי גִשְׁמַת אָדָם וְלֹא גִשְׁמַת בְּהֵמָה. אֵף
 כִּי לְפִי מִיתָתָם זֶה לְזוֹ דוּמָה. לְתַחֲתֵית הַפְּתִיּוֹת לְרוּחַ אָדָם תְּקוּמָה: סָסֵה סוֹד
 מְשֻׁבָּן שְׁפִימָכִים לוֹ אֲמָנָה. מִתְּנָה יְהוּדָה מְזֻרְחָה וּמְחַנְנָה רְאוּבֵן תִּימְנָה.
 וּמְחַנְנָה אֶפְרָיִם יִמָּה וּמְחַנְנָה דָּן צְפוּנָה: עֵינוֹ עֵץ חַיִּים הִיא לְעוֹשֵׂיָהּ בְּאֶפְרַיִם
 אֲזֻנִים. מְעִידָה עַל עֵין וּמְכַרְעַת צֶדֶק בְּמֵאוּזֵנִים. מְצוּרָה יִי בְּרָה מְאִירָת
 עֵינָיִם: פֵּא פֵּה שְׁלִיבְרֵפָה וּבְכֹד לְשׁוֹן. פֶּץ תְּנָה לִי שִׁיחָה כִּי לְכָךְ גּוֹצֵר
 הַלְשׁוֹן. הַשִּׁיבוּ מִי שֵׁם פֵּה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן: צִבִי צְדָקָת אֱלֹהֵינוּ עִם בְּשֵׁר
 וְדָם. מְלִמְדִים דְּרָךְ צֶדֶק וְרַב טוֹב לְהַעֲתִידֵם. גְּבוּרֹת מִפְּעוּלֹתָיו לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם: קִיּוֹ קֶרֶן עוֹד פְּנֵי פוֹדֵה הַקִּיף כְּלִדְבַר חֲכָמָה. דְּבוּרוֹ בְּצִיאַת

היינו כתות כמות כעשני העדה נכונה לנושא צריחן הולך מסוף העולם עד סופו כרית ג'ע. יד ושם וכו',
 כאמור שם אל תקרא יוד חלל ז', מלמד שהוא יד ושם טוב שחזיר הקד"ה ליתן להם לכדיקים לעה"כ
 בירושלם ותבנה"ט ז"ל ונתתי להם נביתו ונחזותיו וכו' (ישעיה ג"ו, ה'). וזה שחזר הפייטן כראיה וסמרת,
 ר"ל נרחית בכתוב ונרחית הקבלה. כפיו אל יספוק, כאמור שם נחזותיו דר"ע. כף זה כף שכינה שהיא
 טכה כף על כף בשטחה רבה כסעודתו של לדיקים לעה"כ ועוטר וטרקד לכניהם כסעודה וכו'. שלש
 מאות וקשר עולמות, ע"פ ספכת עוקלץ וסנהדרין דף ק'. זו שדרי לויחן וברבנות, ע"פ וייקרא רבה פ'
 י"ג וכו' וכו' דף ע"ה ופכיקתה פ' מ"ו וראה למעלה דף 730 ודף 736. לב אדם שקול, כאמור שם נחזותיו
 דר"ע אל תקרא לט"ד חלל לב כנין דעת, שקול הלכ כנגד כל האיברים, לאדם יש לו עינים אזניים פה דבור
 נכמה לעקה, חף ללכ כן מלאן למדנו שהלכ שקול כנגד רע"ח איברים שנאדם וכו' לפיכך חין הקד"ה מפה
 חלל ללכ זכ"ל כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללכ. משפיל וס"ים, הקד"ה (ז"ח ג', ז'). לשנים דרים
 באחד סדר, ר"ל נתנת מ"ם יש נה ט"ם פתוחה וס"ם פתוחה. לסדר, כסדר. מלכותך, תהלים קט"ה, י"ג.
 ויסודו שם נחזותיו דר"ע, טפסי מה טם שנים נחת אחת, טפסי שניהם עוטרם כרוי כסוף הכבוד וכו' ופחותים
 את פיהם ואזערים ארה, ומה שר שכן אזערים, מ' אומר עלכותך ה' טלכות כל עולמים, וט"ם פתוחה חזרת
 וטעמלתך בכל דור חזר וכו'. גר ה', חללי כ', כ"ו. זו לזו דובר, כי כמות זה בן שות זה (קהלת ג', י"ט),
 וחף הוא יסודו שם נחזותיו דר"ע. ויש לדעת כי שם חיתוף נר אלהים נשטת אדם נכס אלהות וכן נעלה גם
 כחן בכל סדרי יולדות אלהות והוא שלח כלשון הכתוב שהוא נר ה' נכס הויה וכן הגהתי אנכי, חף חף
 עיון בן גס עטר' פפחים דף ז' ודף ח' הוצא הפסוק נר חל הים כל' אלהות וכן העתיק גם הכי חלפסי
 זכן טובא הפסוק גם נפסיקתה פ' ח', גם הכתיי בהקדמתו לחובות הלכות טניחו ככה, וכן גם המתתם
 הארטי חתם שרגא דחל ה'ת, ותמתיי על כעל ט"ז שלח העיר על זאת. ספר סוד משם וכו', כי ספך
 ל' סמיכה, וחף הוא יסודו שם נחזותיו דר"ע. אסגרה, תואר לישראל. עץ חיים היא וכו', כאמור שם,
 ע"ן, לא כאמר חלל עין של תורה שהיא עין לכל עין וכו' זכ"ל סגות ה' נרה טאדת עינים (תהלים
 י"ט, י"ט). באפרכסת אזניים, להטות חליה האזניים ומל' הגמ' עשה חזניך באפרכסת וקנה לך נג טנין
 לשטעו (תוינב ג', ב'). פא פרה, כאמור שם, אל תקרא פח חלל פה וחין פה חלל טזה זכ"ל כי כבי פה
 וכדי לשון אנכי (טעות ד', י') וכו' חטר טזה לפני הקד"ה תו לי ייחה תו לי דיטר להאטעז נחן טפה
 ונלשון, השיי הקד"ה וחטר לו מי שם פה לאדם הראשון וכו'. צדקת אלהינו, גם הוא ע"פ חזותיו דר"ע.
 פני חדר, פני טזה נכנו, וכאמור שם, ח'ף זה טזה חדי החכמה חזני כל הניחויים שהחף לפני פרעה

שלהבת ופניו בזיו החמה. להקל על הקבר מעל יונה תפוח: יש האשית
 תבואת בני שלשת אבות. גתונים לקלאמה לראש ולא לזנבות. החשבים
 ראשונה במלכות רבב ערכות: שיו שלשה ענפים ישלה במזב כסא ומשגר.
 כי שלש פעמים שני רשעים ישגר. ולעמו יתרוץ הכשיר ותילים יגבר:
 היו תאות אדם מתאיה לדברים רבים. לעשר וגדלה וקבוד ובורות תצובים.
 ובמותו לא ילודו כי אם תורה ומעשים טובים: ככן אשר בחרן וער כהן
 קלמלאכתו. נפש חוג להדומי ושחק למכון שבתו. יפה צר ואור ומזלות
 מקושלתו: מימות שעלה לצד העולם השנים. ישב ומלא קלקצות ארץ
 ואפסים. נפש לסוף פעל ושבת מקרה מעשים:

- גמול גמול חסדו אשר גמול בעולמו.
- מכין נשמות ומחיה גבורה ועצה מעמו.
- ושאר צרכי יצאיו החוסים בשמו. קדוש:

אופן

- ארחות ארזלים. יקדשו בדתו לסיני. מלא קלהארגן כבוד:
- בראי בקרים יקדו כבאי בסיני. מלא קלהארגן כבוד:
- כבוד גולה עליהר סיני. ומלכותו עליהר סיני.
- אמון אצלו מתנת סיני. ודברות עשרה שמעו
- בסיני. מקבלי הלכה למשה מסיני. קדוש:
- גנזי גלגלים הללו בסיני. מלא קלהארגן כבוד:
- הגלי דבקים יאדירו בפעו בסיני. מלא קלהארגן כבוד:
- הגלי הדורים מקארים בשורו בסיני. מלא קלהארגן כבוד:

כל דברי חכמה וכו' וכיון אלאו פרעה ועבדיו את טסה ולא ואתה שהן חזקין למלאכי הכהן חיו פניהם
 כיון החטה ודבר פיהם יזלזל כאלהת טיד נפלה עליהם פחד ורעה וכו'. יונה חסרה, טחול (אד ה'),
 (נ). ראשית תבואת, ירחל ע"ה ירמיה נ', ג'. לראש ולא לזנבות, ע"ה דברים כ"ח, י"ג. רוכב
 ערכות, הקני"ה, ע"ה תהלים פ"ח, ה'. ומשבר, מושג האשה היולדת. שלש פעמים, אחת בעולם הזה
 ואחת לימות המשיח ואחת לעב"ה, כאשר גם נאמר. יתרו הכשיר, ל' קהלת י', י'. זו תאות,
 כאשר גם נאמר דר"ע אל תקרא ת"ו אלא ת"א זה תאותו אל נא ודמ שיהא מתאוה בעולם הזה בכל
 יום ויום וכו' וכיון שטל כולם כשאר טן בעולם והולך כשהוא ריקן וכו' אצ"י מי שעטלו בתורה ועשה
 נחת חז לזכרו ותרל כס טנד ונפטר כס טנד טן בעולם. בחרן, האומיות אד נחר טנד כקני"ה. ותר,
 וילר. צר ואור, לנגה וחטה (ישעיה ה', ל'). סיבות שעלו, מימי היס וע"ה ישעיה ט', יב.
 ארחות, הכיט הזה הולך ע"ס א"ב כפול אלא שנאמר כאן טן אוח כ' עד ק', ויולר לזס נ'
 אל אצעות טנה אככו כל בלשות. ארחות, טחנות טל' ארחות ישמעאלים (נראשית ל"ז, כ"ה). בראי
 בקרים, טלחכים אכברו ככל נקר ונקר וכטחור לטעלה-דף א"ה. תס"ח גם כני"י בראי בקרים תס
 הוא יתכן לומר על הטלחכים וע"ה יחזקאל ח', י"ג וי"ד. ירערו, היו אומרים כדע. אטון אצלו, הטורה
 וע"ה טזלי ח', ל'. סקבלו, כני"י וקבלו. הללו כסיני, נס"ח הללו ורוססו כטיני. דבקים, גם זה
 תולד לטלחכים הדוקים ואחרים יחד וזין כהס קנלה ותחרות. ירערו בפעור כסיני, הכדירו לאל
 כאשר טחן הדמות. וכני"י גרע ירכבו כסיני. ודורים, על' הדד וד'ל אטרים מחטרים. כשור, מלא

מאורה לשבת לפני שבועות

- וְרָצִים וְשָׁבִים מִתְיַחֲדִים בְּהַשְׁתוֹ לְסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- זִקְי וְזִהְרִים וְרוֹ בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- חִילֵי חֲשָׁמַלִים רָעֵשׂוּ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- טַפְסָרֵי טַפְחוּמִים רָקְרוּ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- יָקָדִים יָקָדִים הָצוּ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- קָהַל קְדוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- רָאוּ רָכֵב רַבָּתִים אֶלְפֵי שֶׁנְּאָן בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- קו"י שְׁאָג שׁוֹפְרוֹת שְׁמַעוּ בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
- תּוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבְּדֶהֶם בְּסִינֵי . מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

והחיות ישוררו וכו'.

מאורה.

במקורו פ' נשא קודם שבועות או לומר אשר יחדו למעודה.
טתקלו ג' ג' תנועות, וחתום בו מאברהם בר שמואל.

אֲשֶׁר יַחְדּוּ, עִם יְדִידָיו, עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שְׁכֵם. אֶל-יִרְאִיו, בְּיַד
 גְּבִיאָיו, פֶּן יָרוּם לְרַחֲמֵכֶם. אֵל תִּירָא, עֵת תִּירָא, מִפְּלַת שׁוֹנְאֵיכֶם. זֶה
 חֲלָקֶם, יוֹם נָקָם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עֵירְכֶם. וְהִרְג רַב, בְּגוֹי חָרֵב מִשְׁקֵנִי
 אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּצַח וְאֵנִי אֶבְרַכֶם: בְּעֵדַת אֵל, יִשְׂרָאֵל,
 יִשְׁאֵא אֶת-קוֹל בְּהִינֵי. אֲמַר לָהֶם לְבִיחָם, יִבְרַכְךָ יי. וְיִשְׁמְרֶךָ מִצָּרָךְ,
 וְרוֹמְמֶךָ יִמִּין יי. אֲלִיךָ בְּאֶהְלֶךְ יָאֵר פְּנֵי יי. וְיִחְנֶךָ, וְעוֹנֶךָ יִשְׂא כְרַחֲמָיו
 יי: יוֹם מְרוֹמְמֶךָ, לְמִזְהָר שְׁמָה, וְנִקְמָה בְּיַד גְּאֻלְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּצַח
 וְאֵנִי אֶבְרַכֶם: רְבוֹת גְּדֻלָּה, יִשֵּׁם לָךְ, שְׁלוֹם לְחַזוֹת בְּנַעַם. לָהֶם נִשְׁבַּע, עַל
 אֲרִבְעֵי, לֵאב הַמִּזֵּן בְּכֹל-הָעָם. לְשׁוֹם שְׁמוֹ, בְּתוֹךְ עַמּוֹ, מִמְּעוֹקוֹת לְרוֹשְׁעִים.
 בְּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֶבְרָה וְעַם. שְׁמִי יִקְרָא, וְהֵם יִרְאוּ,
 בְּרִבּוֹת כְּחֹל וְרַעַם. בְּגִיל וְרִנָּה, תִּבְיָאֲנֶה, בְּהִיכַל מִלְךָ צוֹרְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל גָּצַח וְאֵנִי אֶבְרַכֶם: הַיְחֻזְקֵי, וְעִקְתֵּי, לְפָנֵי שׁוֹבְנֵי מְרוֹמְיִם. פְּרִיזְקֵי שִׁיב,

ראו חותם ורשום השבוע, ע"ה יחזקאל ט', י"ד. ויקי ויהררם, מלאכים כעוהררם כגש, ל' טלור זקוח
 (יעשה נ', י"ט); וגני' ויקים ויהררם. ורו, כולרו, חילי, ס' חבורה. טפסרי טפוחים, זרי טעלה,
 טל' וטפסרי (כחוס ג', י"ז). ול' ויחט טפחה שפוס (יעשה ט', י"ג). רקו, בני' רקו וחרו. רצו,
 שמה. וכי' רשפים. רכב, ע"ה תהלים ס"ח, י"ח. שאג, קול זוק של זופר. חכברתם, כן נכל
 טפוחים, חד נטחונג הלזן כי היה לו ליער רכברתם, ונעלת דמיון לו נתנת תתלתי כפסחים
 (כשש י"ט ג').

אחד שבוע, כלל אחד וע"ה לממה ג', ט'. סך, פנה פיו ולטר. ירום לרחסכם, יעשה ל',
 י"ח. יום נקם, גם ל'ד, ח'. ו'. שמי, כטדנר ז', כ"ו. יום טראסר, וכרה י"ד, י"ג. למזה השמה,
 טמו חלופי חוס (כרלזית ל"ו, י"ג). על ארבע, נשט נשטו הגדול של ארבע אותיות. לאב הסו,
 לטברסם טמיט (כרלזית י"ו, ד'). הרחתי ועקתי, חוטק וחספלל כחוק וכתשידות. טן יקשיב, חולי כי

שבת להשיב, מפארת במתקוממים. וכא לכגם, עמד לגם, ונשא גם לעמים. אז יאמה, לכו ובחרו, ארחות יעקב תמימים. כי מלכם, הדריכם, להתהלל בפעמים. מעוז האל, בישאל, מתקד הוא בקלאפים. שמו אהבו, לכו שובו לכם אל אהליכם. שמי על בני ישראל נצח ואני אברכם: אור תרש על ציון וכו'.

אהבה. ראשי תחתי יצחק בן רה.

אימתי, ינה יעלת הן מהלך, פי תבכי. משיחך יבא לך קומי לך ולכי. פי אני משיעך וגואלך אשר תחכי. ועתה פי אמנם פי גאל אנכי. אימתי: אילתי, צופים אשר צפי נבואה תדרושה. לקרא לעזובה אשר היום גרושה. חשקה להיות עוד וגם תהיה דרושה. פי לה משפט הרשה. אילתי: אימתי, חשקתיך יפרסיה אותך בראתי. בעברי עלך בקרתי את דברתי. ועוד אני אקבע אל בית מנחתי. אלהמקום אשר הכנתי. אימתי: אילתי, קרב ציר נאמן בנתנו תושיה. ועוני להיות סחורה ונקיה. אם תשמדי ואסלא תלכי בשבנה. ויהי כאשר פתרגנו בן היה. אילתי: אימתי, בחונה בכור עני במסגר מעעלך. עוד תעדי עדיך בזמר מהלך. עטרת תפארת אשר היא מכלולך. טוב תתי אתה לך. אימתי: אילתי. נדובה הייתי מקשמת בכל פאר. יצאני בני גין ונגד ושאר בחשך פור עמק ואין לי מי יאר. והאכן גדלה עלפי הבאר. אילתי: אימתי, רעתי צאריך מבין ידי צרים. אשר מפתים לך בפתוי דברים. ען לא אבית דלוק אחרי זרים. לבלתילכת אחרי הבחורים. אילתי: אימתי, ואני פגלות עצורה בגנות. בהבל פתוני ועוני עזות. לעזוב שמך ועד חזות. ה' אלהי אסעשיתי זאת. אילתי: אימתי, הן פי נשבעתי לאסוף נבכשי. הלא אז מלכים לך יקילו שי. הנה עד לאפים שמתי לקדושי. הנה ראיתי בן לשי. אימתי: וקרבתנו וכו'.

קייב פו נטעם אולי כמו פן נשאו חת (ס"ב כ', ט"ו). תשוא נם, עש"ה ישעיה י"א, י"ב ט"ט, כ"ב או יאסרו העמים. לכו, עש"ה זס כ', ג'. מעוז האל, נה"ט. איסרו וכו', בן פלגז הבס. ודחה למעלה ח' 731. ועתה כי, חת ג', י"ב. צופים, הכתובים, כמו קול טבח (ישעיה כ"ב, ח') והקיימותי עליכם נופים (ישעיה ו' י"ז). החרושה, הכתובה, מל' חרושה על לח לבס (ישעיה י"ז, ח'). לקרא לעזובה וכו', עש"ה ישעיה ס"ב, ד'. וי"ב. כי לך משפט הרשה, דמיה ל"ב, ח'. אל המסקם, שמה כ"ב, כ'. ציר נאמן, הכליח הנאמן הוא טעה רננו. תושיה, התורה. ואם לא, ר"ל ואם לא תשמרי את עטנך נטהרה ונקיות או תלכי בצדיה. וידו באשר, נחזית ט"א, י"ג. בסדר עני, כנוי לנלות ועש"ה ישעיה ט"ח, י'. חעדוי ערד, תלכזי עגדים נאים ועש"ה ישעיה ס', י'. דמיה ל"א, ד'. מכלולך, תכשיטך. טוב, כחזית כ"ט, י"ט. יצאתי, ילחו טמי, כמו ירטיה י', כ'. והאכן, נחזית כ"ט, כ'. צאי לך לחרות. אחרי הבחורים, ר"ל אחרי עונתי ע"ז ותפש כל' חת ג', י'. ועד חזות, ועדות נסלות ככניאים. חזות, נסלה כמו ונחזות יעזו (דב"ר ט', כ"ט). ה' אלהי, תכלים ו', ד'. נככשי, הנכבשים נלות. שי, מנחה ומתנה כמו פכלים ס"ח, ל'. הנה עד לאפים, עש"ה ישעיה כ"ה, ד'. וכבוכה על העשית. הנה ראיתי, ט"א ט"ו, י"ט.

זולת לשבת לפני שבועות

זולת.

ע"פ א"ב, וכל סומי התחזים על לה"כ, וכסוף חתום שמואל חוק.

אָלְהֵי אֶקְרָאךָ בְּמִחְשָׁב. שִׁיר מַעֲנֵי לְהִקְשֹׁב. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב:
 בְּעֻזָּה תִפְאָר בְּהַמּוֹנֵי. מִכְּלָל יִפִּי בְּרִגְיוֹנֵי. מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יי. אֲלֹדְמֵי לָךְ:
 גְּעוֹנֵי יָמֵי עֲבָרָה. וְצָר בְּזֶדוֹן גְּתִגְרָה. כִּי דִבְרַרְסָרָה: דָּאוּ מֵאַרְצָן רְחֻקָה.
 אֲנִפִּי תִימָן לְהַחְזִיקָה. יוֹם צָרָה וּבְצֻקָה. אֲלֹדְמֵי לָךְ: הַמֶּזֶן חֵיל שְׁעִיר.
 לְהִקְתָּם בְּכֹלָה לְהַסְעִיר. קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר: וְיַעֲדוּ לְקַרְן אֶפְלָה. בְּכַבּוֹד גִּבְר
 לְהִתְהַלְלָה. וְהִגָּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה. אֲלֹדְמֵי לָךְ: וְעוּ וְנִתְפַלְצוּ אֲבוּרִים.
 רָשָׁע בְּאַסְף עֲדָרִים. עֶבֶר בֵּין הַגְּזוּרִים: חֲבַל יְלָדֵי שְׁעִשׁוּעִים. יִשְׂרֵי לֵב
 מִדְּעִים. עַל מִשְׁכָּנוֹת הַרְעִים. אֲלֹדְמֵי לָךְ: טְבֻחָה כְּצֵאן גְּחֻשְׁבוּ. הַמְסַלְאִים
 בְּפֹן גִּסְחָבוּ. הָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְיֶה: יְחַדּוּ שְׂמֵךְ לְקֹדֶשׁ. וְנִפְשָׁם הַשְּׁלִימֵי
 לְהַדְשׁ. בְּיוֹם אֶחָד לְחָדֶשׁ. אֲלֹדְמֵי לָךְ: כְּלֹאֲלוּסֵי תוֹרָה. הוֹרְשֵׁי מַעֲוָה בְּרָה.
 יִרְאֵת יי טְהוֹרָה: לְיוֹם מַצּוֹת הַגְּבֻלָה. הוֹבְחֵי בְּגֵי הַקְּהֵלָה. מְגוֹרֵת זָהָב
 בְּלָה. אֲלֹדְמֵי לָךְ: מִשְׁחָקָת קְרוּעָה וּשְׂרוּפָה. חֲמוּסָה וּבְרָם הַדַּעְפָּה. אֶמְרַת
 יי צְרוּפָה: נִצְרָרְיָה הַקְּדוֹשׁ לְהִתְחַיֵּב. זוּלָלוּ חוּלְלוּ לְדִיב. כִּי גִבְר אֵיב.
 אֲלֹדְמֵי לָךְ: סְמוּךְ לְחַג הַשְּׁבָעוֹת. קְרָאוּנֵי רְפוֹת רְעוֹת. כִּי־יִשְׂרָאֵל בְּפִרְעַ

במחשב, נמונה. מעני, ל' טענה לכן (טעמי ט"ו, ח'). ואחרי, תהלים כ"ב, ד'. סכלל פי, ר"ל עכלל כל יהודי והכבוד של הקב"ה יתנח בתפלות ישראל. ברצוני, ל' תפלה כמו והגיון לבי (תהלים י"ט, ט"ו) טענה ולשוני תהנה לדרך (שם לה, כ"ח). טקה, ירמיה י"ז, י"ג. געוני, הנימוני. נגרה, התגרה נזי הנורד נודון לט. כי דבר, דברים י"ג, ו'. דאו, טל' באר יוליה הנכר (דברים כ"ח, ט"ט). אנפי, חילות. חימו, שם אחד מחלופי אדום (בראשית ל"ו, ט"ו). יום צרה, לפניה ח', ט"ו. להקחם, חרמם, כמו להקח בנימין (ש"א י"ט, כ') והוא כמו קהלת ספרן אומיות דוגמת חנק חלק, חלש חל, כבש כבש, עלג לעג, שמה שמה. להסעיר, על' רוח סערה, ר"ל חילום נלו עלי כמו נחם סנה לבלותי. קול, ישעיה ס"ו, ו'. לקר אפלה, כיון נזה על בעיר Clermont נלרסת ארז התאספו שם נכחות עמים רבים כגנת התנ"ך והכבוד פטעור מאיעים זרום ללחא למלחמה כנגד היזעטעלס כדי לגרשם מן הארץ הקדושה ולכבש אותה אל תחת ידיכם והסכימו כולם אל עלתו, וכן העלה ההי"א ילשה הרעה על ישראל, כי אמר הממונים ההם ככה בתחלה את היהודים ונכחידם טרם נלך לגרם היזעטעלס. והנה טעם השם קלערמאנט הוא כמו קרן האורה והפייען הכך טעמו נחמיו קרן אפלה על ארז עשם ילשה אפלה וזרה לישראל. והגה אימה, ברשית ט"ו, י"ב. ונחשפצו, רעדו טל' ועמודיה יתפלגון (איוב ט', ו') ותכניי פלשת (תהלים ק"ה, ו'). עבר, ברשית ט"ו, י"ג. וטעמו זה שהאורח עבר עמי ישראל נחצו שלפה וחחכס וזכפס לגזרים. תכל, ל' השתמה כמו וחלל את טענה ידך (קהלת ה', ה'). על משכנות, שיר ח', ח'. המסלאים כשו, ל' איכה ד', כ'. נסחבו, נחצו ונעטבו בתקע, ל' ופתח אותו עד הכחל (ש"א י"ג, י"ג) סחוב והלך טהלחה (ירמיה כ"ב י"ט). האסח והשלום ארבו, ל' וכיה ח', י"ב. וטעמו פה אומם ארז אהבו האמת והשלום נכחטו ונכרתו. לרש, לעמוים טל' דחתי את כרכם (שופטים ח', ו'). ביום אחד לרש, ל' נחצו י', ט"ו. וחחו הייזין ככותב כזה לרעו על היום ארז עברה הלרה ההי"א על ישראל כי ביום ח' לטעו רחשון לחדש סיון אל שנת תתנ"ו נכרתו טוארמו כשטנה טאות יהודים, תיוס ג' לחדש נכרתו נכגעצא כאלף ואלג טאות יהודים, וכטופר נלרחה כקונטרס גורות תתנ"ו לר' אליעזר נד נתן. מצוה ברדה, תהלים י"ט, ט'. י'. ליום מצוה רגבלה, ר"ל נב' סיון שהוה הרחשון טשלשת ימי הגבלה. טעורת, זכיה ד', כ'. וכאל פה לכני על קהלת עגלח. משחק, התורה ט"ה טעלי ח', ל'. חמוסה, טל' חמש תורה (לפניה ג', ד'). וכי"י חבוטה והא' ל' גיחה וקיעה כמו שנתכסה נחיה (חולין נ"ב) חי נכנסת נכל (כ"ט קט"ו, נ'). וברם אל הנהגים, אמרת, תהלים י"ח, ל"א. חללו ל' ולול. חללו, ל' חללו. לדיב, טל' מדינת נכס. (ויקרא כ"ו, ט"ו). כי גבר, איכה ח' ט"ו. קראתי, טעוני. כישראל בפרע

פְּרָעוֹת: עֵינֶיךָ פָּקַח אֵימִים. בְּיָמֶיהָ לְהַחֲלִישׁ פְּרִיזִים. כִּי עָלְמְךָ הִדְגָנוּ כָּל הַיּוֹם. אֶל־דָּמִי לֹא: פָּרַחַי לְיוֹם וְכֹתְנִים. תָּמוּ בְּהִסְתֵּר פָּנִים. וְחַדְשִׁים גַּם יִשְׁנִים: צִיץ שְׁעָרֵי תְעוּדָה. רְעוּצִים בְּיִשְׁבֵּת בְּרוּדָה. וְאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמֻדָה. אֶל־דָּמִי לֹא: קָרַב קֶץ הַפְּלָאוֹת. הִצֵּל עַמְּךָ מִתְּלֵאוֹת. גִּאֲלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת: רַחֲמִים בְּאַבְרָתְךָ לְהַנְחִיחַ. אֲמָצִים לְהַשִּׁיב רְחוּת. אִרְחַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֻחוֹת. אֶל־דָּמִי לֹא: שְׂאוֹן קָמִים הִדַּק. מִיָּהַר בְּגִה עֵיר הַצָּדֵק. לְחַזֵּק אֶת־בְּדָק: תְּמַלֵּא שְׁמֶךָ בְּעֶרְץ. גַּעַם כְּסֵאֶךָ לְהַתְרִץ. עֲלִיזִן עַל כְּלֵה־אֶרֶץ. אֶל־דָּמִי לֹא: שִׁנַּת חֲמֻשִׁים וְשִׁשָּׁה. מִדְּעִי וּמִכְתִּי אֲנֻשָּׁה: יְיָ לְעוֹרְתֵי חִוְשָׁה: חֲנוּן וְקוֹף מִפְּנֵי קִרְגָנוּ. כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שִׁפְמָנוּ. הָאֵל יִשְׁעָתָנוּ וְעוֹרְתָנוּ. אֶל־דָּמִי לֹא: עוֹרָה אֲבוּחַט וּס'.

ח תוס ט יארה.

גאולה.

יוֹנָה נִשְׁאַתָּה עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְקִנְיָה בַּחֲקֵךָ בַּחֲדָרֵי חֲדָדִים. לָמָּה נִשְׁאַתָּה בְּרוּדָה בְּיַעֲרִים. וּמִכְלַעֲבָרִים פּוֹרְשֵׁי מַכְמוּרִים. יִסִּיתוּךָ זָרִים. לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְהִיא בְּמִסְתָּרִים. תִּכְבְּהָ לְכַעַל נְעוּרִים: וְתִשָּׂא אִישׁוֹן. לְכַבְּלָהּ הָרֵאשׁוֹן. וּבִין אֲצֵר וְדִשׁוֹן. תַּחֲלִיק לֹא לְשׁוֹן: לָמָּה תַעֲזוּב בְּפִשֵׁי לְשָׂאוֹל. וְאֲרַעָה כִּי אֵין זִלְתָּךְ לְגֵאוֹל: הִלְנַעַח תַּמָּה. תְּהִי גְלוּיַת צְמֹה. מָזָה וְשִׁפְמָה. לְבָזָה וְשִׁפְמָה. וּבְקִרְהָאֲמָה. בְּעִתְגִּי אֵימָה. כִּי בְיַד רָמָה. קִשְׁתַּת רָמָה. וְאֶהְלִי בְּמָה. לְאֶהְלִיבְמָה. וְאֶהְלִי בְּמָה תִּתַּל עוֹד וּבְפָמָה: אֵין מוֹסַת

פְּרָעוֹת, כְּאֵזֶר נֹחַ הַפְּרָעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְכֹחַ ט' אֲסוּפִים ה', ב'. בִּישְׁתָּ, הַבַּעַן כֹּחַ. כִּי עֲלִיךָ, תְּהִלִּים ט"ד, כ"ג. שְׂרָדָה, הַנְּעֻרִים, בְּהַסְתֵּר פָּנִים, כְּאֵזֶר הַסְתֵּרָה כִּיךָ טַהֵם וְכֵסוּ אֲחֵתָהּ וְהַסְתֵּרְתִּי מִפְּנֵי טַהֵם וְכִי לֹא־כֹחַ וְכו' (דְּבָרִים ל"א, י"א). וְחַדְשִׁים, אֵזֶר ו', י"ד. וְלֹא גַם נְעוּרִים גַּם זְקִימָם. צִיץ שְׁעָרֵי תְעוּדָה, הַנְּעֻרִים הַנְּעֻרִים עַל כִּי תִלְמוֹד תּוֹרָה. תְּעוּדָה, כִּסִּי לְתוֹרָה עֲשִׂיהָ יִשְׁעֵיהָ ח', ט"ו. כ', רְעוּצִים, שְׂמֵרִים, וְאֲנִי, יִשְׁעֵיהָ ט"ט, כ"א. קֶץ הַפְּלָאוֹת, כִּי לְגֵאוֹלָה הַסְתֵּיחָה עֲשִׂיהָ דְּנִיחָל י"ב, ו'. בּוֹאֲלָנוּ, יִשְׁעֵיהָ ט"ז, ד'. רַחֲמִים, ט"ז עַל גְּלוּיֵי יִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים ל"ב, י"א). אִרְחַח חַיִּים, תְּהִלִּים ט"ז, י"א. עֵיר הַצָּדֵק, יִשְׂרָאֵל (יִשְׁעֵיהָ ט', כ"ו). לְחֹזֵק ט"ז י"ב, י"ג. בְּעֶרְץ, נְחֻזָּק. לְהַתְרִץ, לְהִישִׁיעַ, וְלֹא יִשְׁעֵיהָ הַשֵּׁם שֵׁם וְכִסְפָּה שֵׁם, וְע"פ מִדְּבַר חִזְקִי הַמּוֹנֵחַ נְפִיחָה רַח"ל לְפָנָי פ' בְּלִחַת. עֲלִיזִן, תְּהִלִּים פ"ג, י"ט. חֲמֻשִׁים וְשִׁשָּׁה לְחַלֵּף הַחֲמֻשִׁים, הִיא אֵת תַּחֲנוּן. אֲנֻשָּׁה, עֲנִין חֹלְשָׁה וְעַד, כִּי עֲרֵמֵהּ ט"ו, י"ח. לְעוֹרְתֵי חִוְשָׁה, תְּהִלִּים ט', י"ד. מִטּוֹ קִרְגָנוּ, שְׁפֵלַת קִרְגָנוּ, ט"ז (וּיְקַחֵל כ"ה, ל"ה). כִּימוֹת, תְּהִלִּים ל', ט"ו.

יִתְרָה, יִשְׂרָאֵל (שִׂד ח', ט"ו. ב', י"ד. ו', ט'). נִשְׁאַתָּה, עֲשִׂיהָ שְׂמַח י"ט, ד'. וְקִנְיָה, עֲשִׂיהָ אֵת קִנְיָה ר"ל שִׂבְעָה. בַּחֲקֵךָ וְכו', כִּי לְנִהְיֵט. נִשְׁשַׁתָּה, עֲשִׂיהָ חֻוֹתָהּ. עֲבָרִים, לְדָדִים. פּוֹרְשֵׁי סַבְכוּרִים, חֻוִּיִּים הַפְּרֻסִים לֵה רַחַת לְלִבּוֹד חֻוֹתָהּ. לְכַעַל נְעוּרִים, אֵל הַקְּבִיָּה. אִישׁוֹן, עֵין. לְכַבְּלָהּ הָרֵאשׁוֹן, אֵל הַקְּבִיָּה וְעֲשִׂיהָ חֻוֹתָהּ וְשִׂבְעָה אֵל חֻוִּיִּים הָרֵאשׁוֹן (הַבַּעַן כ"ג, ט'). אֲצֵר וְדִשׁוֹן, כִּי שְׂמֵרִים (מִתְלַמְּדֵי ל"ו, כ"א). תַּחֲלִיק לֹא לְשׁוֹן, ר"ל עֲנִיחָה אֵת חֻוֹתָהּ סְנַעֲיוֹת לְפָנֵי הַקְּבִיָּה. וְאֲרַעָה וְכו' (חַת ד', ד'. חֲסֵדָה, יִשְׂרָאֵל (שִׂד ו', ט'). גְּלוּיָהּ צְמֹה, שְׂמֵרֵה עֵיר חֻוֹתָהּ, ט"ז טַנְעַד לְנִתְמַךְ (שִׂד ד' ט'). כֹּחַ וְשִׁבְעָה וְכו', שְׂמֵרֵה סְלִנְחַת תְּהִי לְכֹחַ וְשִׁבְעָה לְכֹחַ חֻוֹתָהּ. וְעוֹה וְשִׁבְעָה, הֵם כִּי אֲדוּם (כְּרֻשָׁתִּי ל"ו, י"ג). וְכֵן הַמְּסֻרָה, יִשְׁמַעֵל (אֵס כ"א, י"ג). כְּעֻחָנִי, הַכְּסִילִי, ט"ז וְחֻוֹתָהּ אֵל חֻוֹתָהּ (חֻוֹת י"ג, כ"א). קִשְׁתַּת רָמָה, וְכֵן אֵת קִשְׁתִּי, ט"ז סֻחָךְ חֻוִּי קִשְׁתִּי (תְּהִלִּים ע"ח, ט'). כְּסֵאֶךָ, לְאֶהְלִיבְמָה, פִּיחַ אֵת עֲנִי עֹב, וְשִׂבְעָה הַסִּיחָן לְכֻסַּת עֵה אֵת כֵּל חֻוֹתָהּ ט"ו, וְכֵסֵה חֻוֹתָהּ הַכְּסֵה לְשִׂי תְבוֹת

וְאִין אוֹת. וְאִין חוֹזֵת וּמְרֵאוֹת. וְאִם אֲשָׁאֵל לְרֵאוֹת. מִתִּי קִץ הַפְּלֵאוֹת. יַעֲבֹד
 גְּבוּאוֹת. הַקְּשִׁיחַ לְשֵׁאוֹל. וְאִתְּהָ כִי אִין וּלְתֵהָ לְגֵאוֹל: וּבְגוֹרֵת עֲרִינוֹת.
 הַנְּלֹד מִפְּרִינֹת. וּבְמִפְּסוֹת רְעֻנֹת. וּבְמִנְחוֹת שְׁאֲנֻנֹת. וּנְפֹזֵרֵי בִינֹת עִם
 לֹא בִינֹת. בְּלִעְגֵי שְׁפָה וּלְשׁוֹנוֹת שׁוֹנוֹת. אִיךְ שׁוֹמְרֵי אֱמוּנוֹת. בָּם הִיז
 מְצוּנוֹת. וְלִיְצִיר דְּמִיזֻנוֹת. אִין חֶפְצָם לְעֻנוֹת: לְפָהָה בְּפִזְחִיק. תַּעֲמֹד דֵּר
 שְׂחָק. הוֹדֵי רַחֵק. וְרוּדֵי רַחֵק: וְלִקֵּץ הַיָּמִין גִּשְׁאֵל גִּשְׁאוֹל. וְאִתְּהָ כִי אִין
 וּלְתֵהָ לְגֵאוֹל: דְּגַל אֲדָבְרָה מַעֲלֵי הוֹסֵר. וְהַגֵּל גְּאוֹהֵה עֲלֵי עַל מְסֵר. וְאִנִּי
 מְסֵר. בְּאַבְרָהָם מוֹסֵר: גּוֹלָה וְנֵאֶסֶר. וּמֵר וְזַעֲהָ וְסֵר. אִין מְגוֹר וְטַסְסֵר.
 אִין מְלֹךְ וְאִין שֵׁר. עַד אֵלֵי סֵר. וְעַד מְנֵי סֵר: הַחֲרִיב בְּקַצְפוֹ. מְקוֹם
 מְדַרְךְ בְּפוֹ. וְהַעֲצִית בְּזַעְפוֹ. מוֹזוֹתוֹ וְסַפוֹ. וְאִשׁ קְרָדָה בְּאִפוֹ. וְהִיקֵר עַד
 שְׁאוֹל. וְאִתְּהָ כִי אִין וּלְתֵהָ לְגֵאוֹל: הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲרֵנִי. הַאִין קֶצֶה לְמוֹפֵת
 חוֹזִינִי. קוֹמָה יִי. וְהַפְּצוֹ שׁוֹטְנֵי. וְשׁוֹב אֶל־מַעֲזוֹנֵי. אֶל־הֵיכַל לְפָנֵי. וְהַשֵּׁב
 לְשִׁבְנֵי. גְּמִילוֹת יִגּוֹנֵי. וְתַגְּלָה לְעֵינֵי. בְּבֹאֵךְ מַסִּינֵי: וּבִטַל יִשְׁעֵי דֵּר. עַל
 יֵרָא וְהֵרָד. וּמְכַסְּאֵי הוֹרֵד. בְּקֶדְהָאָמָה מוֹרֵד. עַד לֹא אֵרֵד. בְּגִזּוֹן אֶל־
 שְׁאוֹל. וְאִתְּהָ כִי אִין וּלְתֵהָ לְגֵאוֹל:

בְּגִלְלֵי אֲבוֹת הַיְשׁוּעָה בְּנִים, וְתִבְיָא גְּאוֹלָה
 לְבְנֵי בְּגִינְהֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאוֹל יִשְׂרָאֵל:

עשה גם כן לשון מפל על לשון ואהלי עשה לאהליכמה ואהלי עשה חזות חזית הכנולה קק
 הפלאות, מתי תנוח הגולה ועשה דניאל י"ב, ו' הקשיח לשאול, כי קן כנולה סתום וחזות
 ובנוח עדינות, כנו על כנסת ירמל, ומעט עדינות, מעונות ומפונקות טל' ויחזדנו (נחמיה ט', כ"ה).
 מפריות, מאלס ומעריהם. ומסכות וענוות, מכה"ט, ודלה ר"י לזיר א' ט"ז. כיתות, כמו כין. שישרי
 אמונות, ירמל. בם, כין שאר האמונות. וליציר רסיונות, ד"ל וזין חזן סרלל לעמת ולהאשין כנידי
 דמינוי ע"ז. לטה במרחק, עש"ה לטה ה' תעמוד נרחוק (תהלים י', א'). דר שחוק, זוכן השמים.
 ורדי הקנה רחק טעני, ועש"ה ורדי חטק עבר (זיר ה' ו'). ורדי, האויב. גס לשון זו נוכל על לשון
 כחוקף חזיות דל"ת ור"ש רדי רדי, רחוק רחוק, ולקן היסח, לטועד ימי תחולה העתידה, ועש"ה
 סוף דניאל. רגל אהבה, עש"ה זיר כ', ד'. ורגל גאווה, האויב הדוך עלינו כרגל גלוה. וסר, עבב,
 טל' סר חטק (ע"א ב' ט"ג). סגור ומספר, ל' נגיד וקצין, כמו נחום ג', י"ז. אלי סר, נגש, טל'
 סורו כל אל בית (נרשית י"ט, ט'). וצור, הקנה. מני סר, הרחיק טעני. מקום מדרך כפו, הוא
 סר"ט. וספו, מפתן הכפתה, כמו נתתם ספס את ספי ומזחתה (יחזקאל ט"ג, ח'). ואש קדורה, טל'
 דברים ל"ב, כ"ב. הלעולמים, תהלים ע"ז, ח'. האין קצור, פיחה, האין קן לגלות ימנאו המוסתים אל
 הגולה אשר התננאו הכנאים. קוסר, ל' כעדר י', ל"ה. מעוני, ל' טעון ביתך (תהלים כ"ו, ח'). לפני,
 ל"ל אל הסיכל לפני ולפנים. והשב לשכני, עש"ה תהלים ע"ט, י"ב. יגוני, היגון והנגד אשעזני. כבאך
 ססיני, כמו אז אשר נחת ונגלות טעני. ירא וררד, על טס הידל וחדל בטלות. כן האשר, ימנעל
 אשר כתוב טליו והוא יהיה מלא חס (נרשית ט"ז, י"ב) ונתתם חונקלום והוא יהא טרוד נאכאל. עד לא
 ארד וכו', טל' נרשית ל"ז, ל"ה. ט"ב, ל"ח.

יוצר לשבת אחר שבועות.

ע"פ א"כ טעלה ואח"כ חתום מאיר בירכי יצחק הקטן זכה לחיי
עד אמן אמן סלה, וגם נאטלע הא"כ חתום עד זמן כמה פעמים.

אדיר ונאה בקדוש קדשת מתנאים. אות ודגמא דגול ברבבות קדוש
משבחים ונאים. אמן מפלא משבח בסוד בנאים: באמנותו פליאה דבר
הסתר והאסם. בכבוד מלכים חקר כבודם לפרסם. בשבח מלך עולם
חך לבסם: גאותו לגעח להשכיל שיר ידירות. גבורה ועשר שלו חכמה
וחסידות. גדלתו אין לפרש מקראות בפשה לעדות: מלך הכבוד מלאכי
המלכים אכלוסיו. אמן לממלכת כהנים שעשועי עלוסיו. יתרום רם
ומתגשא לראש קלוסיו. קדוש: דעתו נקיה בנתישבה אותיות לצרף.
דקדק גתיבתם בשלושים ושתים לפרף. דבק במועצות דת גם ושרפרף:
הארץ ומלואה לכבודו הקנה וקנאה. האור פי טוב וכו נתנאה. הכדילו
במלך לבנו מנה נאה: והן באלה קצות דרכיו שגן. ובהפראם בוראם
שבחם ומי מענן. ורעם גבורתיו מי חכם ויתבונן: פיום ראשון באין
המשל ופחד. ביחדי מתח ורקע יום אחד. נשגב לבדו פן בהודאת
גתיהד. קדוש: זמן לחצות לחים והקרישם באמצעם. זכך רקיע ומעל
גבם הציעם. זווית ים השאר הקליט והסיעם: חלד עשות רצון קונה

מתנאים, כנוי למלכים טל' נאה ויאה. אות ודגמא ומי, יסודו נתניה דף ט"ז ותמה מרבות קדש
(דברים ל"ג, כ') אות הוא ברבבה שלו, דגול ערייה (שיר ה' י') דוגמא הוא ברבבה שלו, ה' נבואה זמן (סעיה
ט"ז ד') לחון הוא כנכח שלו; וכינא ר"י רונסא דבר היכר השומד לזוגמא להחיותו לומר כזה עשה לי ואין
זה אלא דבר המיכר חף כאן ביקושו ניכר עכ"ל ועקרו טל' זומיה וכל"א פמריבאר. בנאים, הכונים בנימים, ביושיושערי.
האסם, טל' נאספח (דברים כ"ח ח') ור"ל פעולת הקנה היא נפלאה כל כך עד שאין יכולתנו לשנחו
כדאוי ים להסתיר ולהעלים דבר השנח, ועל דרך כך דומיה חלה. לפרסם, לגלות. ור"ל הן זה כבוד מלך
בזר ודם לגלות את כבודו ולהרבות כבודו. וכי"י גורם בכבוד סלבים חקוד וקר יפרסם, והענין אחד. חך
לבסם, טל' טעם, ר"ל השנח שנאמר להקנה ליכנו מלוי ברבוי דברים אלא עיהי שזו טעום ומתוק וחלוי
לגדולת הקנה. סקראח כסה לערוח, כמו ולגדלתו אין חקר (תהלים קט"ה, ג') הן אל עינא ולא כדע
(איוז ל"ו, כ"ו) וכדומה. אכלוסיו, נחליו. שעשועי עלוסיו, יראל, טל' ילד שעשועים (ימיה ל"א, כ') נחטלסה
נחטלים (טל"ו ז' י"ח) ל' שחה. קלוסיו, שנחיו. איתיות לצרף, לחצר. וע"פ ס' ימיה פרק כ' עברים וזמים
לחיות יסוד חקון חכנן כרפן שקלן והטירן וזר נהם את כל היכור ואת כל העתיד לכור. ועוד סס כפ' א'
בשלים וזמים נחטוח פליאות חכמה ומי. לשרף, לחצר ולשלוז, קרסי נחטח ת"ח פורפין דנחשא (שמות כ"ו).
במועצות דת, בעמחה אל התורה. כס, כנוי לשמים, ושרפרף, כנוי לארץ וע"ה השמים כסאי והארץ הדום
תלוי (סעיה ס"ו), כי שרפרף פירשו הדום וספכל קטן כדומיה כמו הדם עתה שרפרף ואת"כ עושה כסא
(תנניה י"ד) לא על גבי כסא ולא על גבי שרפרף (ברכות י' ב') כסא ליבש עליו שרפרף להדום תלוי (סנהדרין
ל"ח, כ'). וכי"י גורם, דבק במועלות חכמה כס ושרפרף. פנה נאה, מתה יפה. וע"פ תנניה חף י"ז אור
שנח הקנה כיום ראשון חדם נושה בו טסוף העולם ועד שופו כיון שנפכל הקנה כדור הענול וכדור הפלגה
וראה שטעיהם מקולקלים עמד תננו מהם, ולמי גנוז, לנדיקים לע"ל. שגן, סיפר. בוראם שבחם, ככתוב
בגמר כל מעשה ומעשה ויחז אלהים כי טוב יגנו, ל' נכאי. ורעם וכו', ע"ה חיות כ"ו, י"ד. המשל
ושרד, כנוי למלכים ע"ה חיות כ"ה, כ' ותננו. ביחדי, הוא הקנה היה ביחוד כיום הראשון כי
המלכים לא נבראו עד יום שני. וע"פ המדרש ראש כ"ה, הכל מודים שלא נברא כיום ראשון כלום, אלא
ישמר מיכאל היה מתח נדרשו אל רקיע וגביראל נחטח וחקנה ממדד נאטלמית, אלא חנכי ה' עושה
כל טעם עמים לכדי רוקע הארץ שחתי (ימיה ט"ז, כ"ד) מי אחי כתיב, מי היה שותף עמי נבדלות
העולם. לחצות, לחלק לשני חלואים. לחים, המים. והקרישם, הקפישם. וכו', ל' זן ונכדי, עשה הרקיע
החך. הציעם, כיצד את חזי המים עטעל לרקיע. טשיד הקליט, כן כבי"י ונכח ויתרוש אחר המים האים
וכי"י חיות ים. להקליט טל' ערי טקלפ. חלד, האדמה. חלד הוא אחד פן י' שעות אל הארץ (פדרש

רְצֵתָהּ. וְדָשָׁה עֲדָנָה בְּעֵץ לֹא רָצָתָהּ. חָד בְּמַעֲשָׂיו תִּהְיֶה לוֹ יָאָתָהּ: מִיָּב
מְאֹרֹת וְאֶחָד לְהַפְעֵט וּפָן. טָבְעוּ יָצָא לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְקַדֵּשׁ נֶאֱמָן. טָבָס
בְּכַפְרָה וּבְלִיזָן לְצִיּוֹן סָפָן: יִהְיֶה אִדּוּר הַלְכָנָה בְּאֹדּוּר הַחֲפָה בְּעִצּוֹמוֹ. צְדָקָה
וּמְרָפָא בְּכַנְפֵי הַחֲפָה בְּצַמְצוֹמוֹ. יִתְבַּשׂ יִי אֶת־שֹׁבֵר עֲמוֹ. קְדוּשׁ: יִצְרָר הַכֵּל
פָּעֵלוֹ תִּמְכָּה מִכְּצָר. יִחַדְדוּ לְהִרְנִין בְּרִיּוֹת בְּפָיִם צָר. וְיִזֵּם אֶחָדוֹן לְשִׁחָק
לְוִיתָן יָצָר: כְּבִיר בָּח מִשְׁלֵל וְשְׁלִיט בְּתַבְל. כְּעוֹבְרָה הַמְלִיטָה בְּטָרָם יָבֵא
חֶבֶל. כֹּחַ בְּמַתְנִיו לְסַעֲדוֹת נִחְלַת חֶבֶל: לְכַל־תְּכַלֵּה הַשְּׁגִיחַ מִמְּכוֹן שְׁבִתוֹ.
לְלַבּוֹ עָרַב הַכֵּל לְעִצּוֹנוֹ וּלְדַעְתּוֹ. לְהַנְיֶה וּלְשִׁחָק וְאִין מִסָּב בְּסַעֲדוֹתָיו: חֶסֶד
וְצָדֵק לְגִיזֵי שׁוֹכֵן עָרָץ. וְקָקְדוּ לְבְרִאת אָדָם שְׁבִחוֹ לְתַרְץ. יִי אֲרִגְנוּ מִיָּד
אֲדִיר שְׁמָדוֹ בְּכַל־הָאָרֶץ. קְדוּשׁ: מִצִּיּוֹן מִכְּלָל יָפִי חוֹתֵם הוֹפִיעַ. מִמְּקוֹם
טְהוֹרָה תִּרְמֹז וְתִקְמָתוֹ הַשְּׁפִיעַ. מִלְּשׁוֹן לְעָרֵן עֲשָׂקוֹ בְּצַפְיֹנוֹת מוֹפִיעַ: נִצְטָה
שֵׁשׁ וְרֵאיוֹ לְזֶה סָפָר. גְּבוּדָה לֹא לֹאֵל הַזְּקִיקָתוֹ לְהַפְר. נָעַם יוֹם נָפֵשׁ
הַקְּצִיאָם בְּפָר: שְׁגִיָּא כַח חֶסְדִּיו מַעֲוֵלָם וְחַמְלָתוֹ. סָבַב לְרוּחַ הַיּוֹם בְּעַבְד
נִחְלָתוֹ. סִינֵי לְהַעֲמִידָה שְׁבִת לְדִתָּאִים לְסַגְּלָתוֹ: לְבָאֵי עוֹלָם אֲנִיָּה נְוִיחָתוֹ

פסלי ט', ל"א). חרשה ערנה, חתעדן להתחדש לעמיד לטוב נעת ארז נאמר בה עין לא ראתה אלהים
זולתך (ישעיה ס"ד ג'). דוד ל' שמה וכמו שכתוב יצא ה' נעשיו (תהלים ק"ד, ל"א). טיב, ל' טות.
ואחד, טח היצו, טבעו, טבנתו וטבנתו, חייגענטשאפט. להתחדש, נכל יודע, ולהתקדש ע"י יחלול, נאסו,
זה הידע ע"ה תהלים פ"ט, ל"א. טכטו, התקין לו. בכפרה, כחז אעיר ר"ח לכפרה. ובלגין, חיל, הם
הבוכים, וע"פ הערה הזכרה למעלה דף 622. לציון סמן, ע"פ כ"ר פ' ו' כל זמן שאחזי אל גדול קיים
אין אורו של קטן מתפרסם, שקע אורו של גדול מתפרסם אורו של קטן, כך כל זמן שאורו של עשו קיים
אין אורו של יעקב מתפרסם שקע אורו של עשו מתפרסם אורו של יעקב הולך קומי אורי כי כל אורך.
יהיה אור וכו', ע"ה ישעיה ל', ל"ו ואלאכי ג', כ'. כעצמו, ל' עולם וחוק. בצעומו, כחזר יאז
הק"ה לנטלם שכינתו בישראל, טקח ל' תמיה עגרות ויחמיה האבנים (נחלצית ט"ג, ל"ג) וכן נקד
כ"י. טבצר ל' ערים נכרות (דברים ג', ה') ור"ל טעמי ה' גדולות למדד ונפלות טעמו. להרנן,
להלל את ייחודו. ויום אחרון, לעמיד לטוב שלו ישעה הק"ה פעודה לדיקים עלויתן. כעוברת, כחזה
עגבת היולדת כלי חללי לידה כן העליטה האדמה את הבהמות ארז כחו נפתחו, והוא ג"כ שכן
לפעודת הדיקים לע"ל וכדליתא כ"כ דף ע"ה גס נפרקי ר"ח פ' י"א וביקרא רעה פ' י"ג וכו"ל ותנחומם
פ' פינחס. לכל חבלה, כל מה שצרה ובלה. ערב, היה חסן ט. לצביתו, לרלוט. לדעה, טל' זה חלי
ואטוה. ואין מסב בסעודתו, ר"ל האדם לא נברא עדיין. וקקדו, הכרחוה. ויסודו כ"כ פ' ח' כשעה
שגה הק"ה לברוא את אד"ר נעשו מלאכי הארת כמים חמים וחרוה חרות, מהם חוברים יברא והם
אוברים אל יברא, הו"ד חסד ותמה כפשו דקו ושלום נקו, חסד חוסר יברא אהו נוטל חסדים, ותעת
חוסר אל יברא אהו כולו שקדים, דקו חוסר יברא אהו עושה לדקות, שלום חוסר אל יברא דכוליה
קטטה וכו'. לתרץ, להגיד. ה' ארניתו, תהלים ט', כ'. ופסוק זה המלאכים חסרו כהאכיס הק"ה
לברוא את האדם, כדליתא סם נמדע. מציון, ל' תהלים כ', כ'. ומטח כיוטח דף כ"ד, כ' כי כל טעמי
נחלצית טליון כדליו. ססקים טהרה, שלקח הק"ה את האדמה ליגידת האדם טמקום שהיה עמד סם
המנחה, וע"פ כ"ר פ' י"ד כעקום כפרתו נכדו. חרסו, ל' חרטה, כי אד"ר היה גער חלתו אל עולם,
כדליתא סם נמדע. כצפונות סופיע, נחודה המופעת והעגלה את הנפתרות שש, שז טעות נלטה אד"ר,
דהיינו ו' טעות בני נח חון טן אכר טן החי. וראוי לזה ספר, פירושו היה רלוי לתת לו את כל התורה,
הנקודות זה ספר, חס לא הימה עסיטה חותו אשתו להפר את מלות ה' ולאכל טן העץ. ויום נפש,
האכח היה עכפר עליהם כשנאמר למעלה דף 622. סבב לרוח היום, כן כ"י וכן ביקור ויסודו כ"כ
פ' י"ט וישעו את קול ה' אלהים מתהלך ען לרוח היום, אטור לו הק"ה לרוח היום, לרוח היום, סרי
טחיה לו את היום, כך אמרתי לו כי כיום אכלך טענו שנת תמות, חן אתם יודעים חס יום טעלי חס
יום ח' מאלכם, חלל כרי חני חון לו יום אחד טעלי אהו חלף אטם וכו'. נחלצו, יאכל. לדחמם,

וְשָׁחֲזוּ. מֵאֵן וְקָדְנִי חֲלַק יָפָה בְּמִקְחוֹ. יוֹסִיף אֶמְצֹן וְיִגְדַּל וְיִשְׁרַח בְּחוֹ. קָדוֹשׁ:
 עַת הַדִּים בְּהַגְיֵעַ וּפְרָק אִישׁוֹת. עֵקֶב עֲנִוָה עֲנִיו נִתְבַּקֵּשׁ בְּדַרְשׁוֹת. עֲדַת
 קָדֹשׁ לְקָדֹשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּפְרִישׁוֹת: פְּרִיָּה מִצְעֵן תִּשָּׁה הַבְּגָס לְתַלְשִׁיָּה. פְּנוּקִים
 שְׁלִשָּׁה חֲדָשָׁה וְנִתְרַפְּאָה שְׁלִישִׁיָּה. פִּתְחָה וְרֵאִיָּה גִדַּת שְׁחָרָר וְשִׁבְיָה: עֲצַת
 שְׁלֵג בְּיָזֵם בְּבִרְי קָצִיר. צִיָּן לְשׁוֹלָח וְלִמְשֵׁהֲלַח בְּדִי צִיר. צְפוּנָה לְקַבֵּל
 חֲמֻדָּה אֲלֵפִים הָאֲצִיר: מִמְתַּנְּה אֶל־הַנְּחִילוֹת בְּאֵשׁ וּבְכֹמִים. יָרֵד זָכָה וְחָפָה
 בְּשִׁעֲשִׁיעַ יוֹמִים. יִתְרָה חֲבָה חֲכִיבִים לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים. קָדוֹשׁ: קָרְבוֹ
 לְהֵר סִינֵי בְּלֵב שִׁיָּה. קוֹל עֶרֶב הַשְּׁמִיעוּ וּמְרָאָה נְאֻיָּה. קָדְמוּ בַעֲשֵׂה לְגִשְׁמֵעַ
 בְּאֵהֵב לְחֻיָּה: רְדוּ מִלְּאֲבֵי צְבָאוֹת שְׁנוּגִים בְּחֶרֶב־ם. רָשָׁם וְאוֹת רָבִם מִסִּים
 בְּקֶרֶב־ם. רַבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאָן יִי בָם: שְׁשִׁים רְבוּא הַכְּפִלּוּ לְמַגְלֵי סִתְרָם.
 שְׁקִירוּ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם לְהַעֲמִירָם בְּתָרִם. שְׁמַעְיָה הַסֹּפֵר הַגְּבִילָם וְרָם
 וְהִתְרָם: מְסִינֵי בָּא בְּקָדֹשׁ נְאֻיָּה וְזִוְתָן. אֶת־פְּגִי כָּלָה לְהַקְבִּיל בְּתֻחָן.

ל' תלמידי כי הנח הוא בן ווג. לישראל, כדאיתח נכ"ר סוף פ' י"ח. בספח, נתורחו שהיא לקח מנח. ופרק אישות, זמן נישואין, ר"ל כאשר קדנה העת של מנח תורה והיא חסרה את ישראל אל הקד"ה, ונעל הקד"ה לחתן וישראל לכלה והתורה היא הבתולה, וכמו אשר הפייטן לטעה, "את פני כללה להקביל כחתן", וכן נפיוט אז עז טאות, "תואר כללה טחד נתעלה נקבלת יום זה עמדת הדברים", וכן נפרק ר"ח פדק פ"ח גם נכילתח ויזח טעה את העם לקדחת האלהים, החתן יזח לקדחת הכלה ליתן להם את התורה. ענין, טעה רנו. טעותן, מטלרים. חשור, היחה חלושה. טל' היו העים תאים (נ"ר פ' ל"א). לחושה, לתורה. פנוקים, ערונים טל' טפנק טנער (טעלי כ"ט, כ"ח). שְׁלִישָׁה, כן נבי"י, והפיוט, יען כי כנסת ישראל עדין היחה חלושה לכן התעונה נתעמגים טלעה חדשים, טעה נחתה מטלרים עד החדש הכלים, ונתחדדה ונתרפאה טכל מוס, ויטרוו נטלרש תנחוטח פ' יתרו. שלישיה, תואר לישראל שהיא חוטבה טעולת כהנים ליים וישראלים (תנחוטח פ' יתרו). פתח וראיה וכו', טה טהטתין הקד"ה נתינת התורה עד החדש טג' הוא ג"כ פתח ורזיה לכל גרים וטניים טעדיים טעחודים טלח יתחרטו וטנזטו עד ג' חדשים. ענה טול, ל' טעלי כ"ה, י"ג. ציון טלוח וכו', הניד טלח טעה רנו היה טלוח להיות רחוי וכדאי הן לטולח טחוח הקד"ה הן לטעלח טחוח ישראל. צפונה לקבל, לקבל את התורה טחוח טכונה וננוזה חלל הקד"ה חלפיים טנה, וכטו טפירש רט"י על וטהיה טעועיים יום יום (טעלי ח' ל') חלפיים טנה, כי יום יום ט' פעמים יום אחד אל הקד"ה הוא חלף טנה. טטחנה, טכיל התורה טנקולח טמנה, טטו טדטו חל' טערוכין נ"ד על כטוק וטטטד טמנה וטטטנה נחילח (כטדנר כ"ח י"ח) ורחה לטעלה ח' 280. אל רנחילוח, טלה טעה לטעלה לתוך טחנות הטלחכים טננרחו טלח ופיס. כנחילוח פיטרו קיטו וטיעה טל' נחיל אל דטרים (נ"ק ח' ק"ד). ירד, הוא אחד טעטות אל טעה רטינו, ע"פ טגלה ח' י"ג ויקחל רנה פ' ח'. זכה נטלטו. ויכה את ישראל. בשעשוע ימים, התורה טעה טעלי ח', ל'. יתרה חברה, חטות פ' ג' טטנה י"ח. טלכ טורה, כטו טפירש רט"י נטטות י"ט, נ'. קול ערב, טעה טיר ט', י"ד. לחור, להגיר, ררו, ירוו טסים, טטוטן וטלוחין. כקרבם, כן נבי"י. ור"ל טטו אל הקד"ה טעחף כט טטלחכים טנון טיכחל נגריחל רחל (תנחוטח פ' טטטטים וילקוט טטות רטו רפ"ו וילקוט טכלים רטו פט"ו). וקנח נטחוחות כתרבים, וז לטרוו ע"פ תנחוטח פ' טנה רט"י חומר כלי ויין חנר להם וטט הטפוח חקוק עליו, וכן נטיר רנה ח' כ"ז וכ"ט ול"ו. חלל הנרטה רחזטנה נכונה יחר כי חין טדוך הפייטנים להטטט נחחוחים נחנה חחת ג' פעמים. רכוחים, ל' תהלים פ"ח, י"ח. לטעלי סחרם, לישראל טקדיטו נטעה לטטט, וע"פ טנת ח' פ"ח נטעה טקדיטו ישראל נטעה לטטטע יתחה נח קול וטטרה להן טי גילה לכני ח' זה טטלחכי הטרט טטטטטן נו, דכחית נרכי ה' טלחכו נטירי כח טעי רכו לטטטע נקול דנה, כרישט טעי וחדר לטטטע עכ"ל. וטה טכחט הפייטן ששים רכוחי רכפלו, הוא ע"פ טדרכ תנחוטח פ' טנה וחיכה רתי ח' ע"ז ופיקוחח פ' י' וכ"ח ול"ג, חטר ר' חחט נר כהנח כטטטרו ישראל על רי סיני וטטרו כל ח' ח' דנה ה' נטעה ונטטע טיר חייכין הקד"ה וטלח טחה ועטרים רטוח אל טלחכי הטרט לכל אחד וטטו טכן טי טלחכים ויכה אחד חונר לו וינינו ויחד נוחן לו עטרה נחטו עכ"ל. וטנרות חלוקות טח טח כי לטחי נטל' טנת ח' פ"ח ופרקי ר"ח פ' ט"ז לח יררו כי חט טעים רטוח טלחכים לישראל לקטור לכל אחד וטטו ח' כחטים טטעיה חטור, טעה רטינו ע"פ טגלה י"ג ויקחל רנה ט' ח'. וחרטם, כ' הטרחה וטטרה. חוחון, ל' זי

יְהוֹמֵם שָׂמוּ לְפִי הַגְּדִלָה עֲנוּתָן. קְדוּשׁ: תְּאִים עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים בְּקִלְלָם
הַקָּדָם. הִקְרָה שְׂאֵי אִשְׁשֵׁר לְקֶשֶׁר וְדָם. תַּעֲצוּמֹת לְמַרְעִים בְּקוּלוֹ נִסְלָאוֹת
לְיִסְדָם: מִתּוֹךְ שֶׁנִּרְאָה בַיָּם כְּגִבּוֹר בְּגִלְחָמִים. אֵתָא לְסִינֵי כְּזֶקֶן מְלֵא
רַחֲמִים. יֵצִיאת מַעְרִים לְכַךְ הַזְכָּרָה בְּנֵאוּמִים: רְאוּ עֵתָה אֲנֹכִי כְּלִי סִבָּה.
בּוֹרָא וְסוֹבֵל כָּל עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה. יְחִיד בְּמַלְכוּת קָדָם וְתוֹךְ וְלִבָּא: כְּזֶכְרִי
רַב כְּבוֹדוֹ לְפָנֵי יְתָחִים. בְּיָוִם תַּתְּנָה נִתְקַן שְׂתֵי כְּסִינֵי לְהַתְחַם. אֲקִינָה
כְּגִלְתִּי כְּאֲנֹכִי אוֹתִי יְנַחֵם. קְדוּשׁ: רְאוּ לְמִלְךְ צָרְכֵי תְּלוּתִיו לְסַפֵּק.
כְּתוּבָה לְקַבֵּל מַלְכוּתוֹ רְצוּנוֹ לְהַפְקֵי. יִקְרַ תְּאִיָּתוֹ לְהַשְׁלִים עֲלָיו לְהַתְרַפֵּק:
יְהוּד אֱלֹהֵתוֹ קָבְלוּ שׁוֹב חוֹר. צִוִּי גִּזְרֵיָּתוֹ כְּמִלְךְ בְּשִׁלְטָנוֹתוֹ גִּזְר. לֹא
יְהִיָּה בְּךָ אֵל זָר. חֶק עַל פְּנֵי עֲתִיק יָמִים. חִי וְקִיָּם לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. קָנֵא וְנֹקָם שְׁלִיָּם בְּקִנְיָה וּבְנֵאוּמִים: יֵצֵאָה מִדַּת מוֹרְדָיו רְבוּעָה
בְּקַצְמוֹתָיו. חֶסֶד וּבְרִית שְׁמִירָה לְאֵלֵפֵי רַבְבוֹתָיו. וְקִבְעִים לְעוֹלָם לְאֵהָבֵי
וּלְשׁוֹמְרֵי מְצוּתָיו. קְדוּשׁ: הַשֵּׁם בְּשִׁתֵּי מִדּוֹת אֲמוֹר בְּעִנְיָן. קָדָם כְּבִלַּת
שְׁבוּעָה בְּרַחֲמִים מְעַן. מוֹד לְשַׁבַּע נַעֲשֶׂה לוֹ דִּין: יָמִים יֵצְרוּ וְלוֹ כְּהֵם
אֶחָד. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר לְפָנָיו וּלְאַחֲרָיו יְחִיד. כְּבִיבֵל הַכְּתִיב לְעַצְמוֹ בְּמִנְחָה
נִתְיָחַד: הִקְיֵשׁ אֵב וְאֵם לְכָבוֹד וּמִצְרָא. לְחִיָּי עוֹר לְהֵאָרִיךְ בְּקִלְהָ בְּחַמְסָה.
לְבֵית דִּין בְּמִשְׁהָ אֵינָן בְּאַהֲרָה: מְלִכֵי אֶרֶץ הוֹדוּ לְמִלְךְ עוֹלָם. יֵשֶׁר

ופלר. לפי הגרלה ענוותן, כמו אשמה נטולה לא כל טקוס שאתה טולת גזלתו של הקדש אם אתה טולת
ענוותנותו וכו'. תאום עשרת הדברים, הלוחות היו כד' אחים תלושים והיו כתובים ה' זכחת נלות זה וה'
נלות זה, וכמו שידד לטמה. חטמה עול חטמה נלותות הסדירים". וראה פירוש רש"י לזכר ד', ה'. בכללם
הקדש, כדאית' בתמונתא פ' יתח, עשרת הדברות כולן נקול אחד ינלו עפי הגטרה, ודבר אלהים את כל
הדברים, הכל נכח אחת. לטורים בקולו, ע"ה חייב ל"ו, ה'. ונדד על סמן תורה בתמונתא פ' שמת.
ביום כבודו וכו', ע"פ המכילתא טולת כפירוש רש"י לטמות כ', נ'. בנאומים, זכרחת. בלי סבה, הטסטת
אותי לדבר. וסובל כל וכו', ע"ה ישעיה ס"ו, ד'. קדם וחדד ולבא, ר"ל בכל הטמים נעדר ונחזה ותעמיד.
להתחם, ל' תחום ר"ל נדלתי גם להיות לעמו. באנכי אחי ינחם, ככתוב זככי חככי הוא טנחטכס
(ישעיה כ"א, י"ב). רצונו להפק, לעמל רלונו. יקר תאונו, התורה. להתרפק, להתחזר לו, מל' עתרפקת
על דודה (זיר פ', ה'). ויסוד החזו נטכילתא לא נתן הקדש התורה לישאל עד שקדע להם הם ומתן
להם טן והמיד להם גלו והאזה להם גרלו לעלך עליהם להפסיק נרנס וללחום טלחטת כד' זיקבלו
נחנה טלחטו. חק על פני, חוקן וכתב בדבור שני לא יהיה לך חלחים חחרים על בני. ערזק ימים,
הקדש ע"ה דניאל ז', ע'. שליט בקנאה, אלונו נוקס מיד אלה חרך חפים הוא. רבועה כקצבוותו,
כמו שכתוב ועל רכסו לטול. לאלפי רבבוותו, כמו שכתוב ועושה הכד לחלפים. השם, כדבר ג' בתוך
לא תשא את אם ה' אלהיך, מדת החיים ועדת הדין. קדם קבלת שביעה, חס עלה נלנו להשבע ולא
הולח השבעה עפיו הקדש טתנה עמו נרזמים. שורר לישבע, שהולח השבעה עפיו. ולו כרם אחד,
שכר לו יום אחד הוא יום השבת, והל' ע"ה מהלים קנ"ט, פ"ו. לפניו ולאחריו, כלומר לכוסף טחול
על הקדש ככמיסת השנת ונלחחו. כביכול, חס היה טחר לוטר כך, וטלה תלטוית היל, טחונרת טן
הפעל יבול עם כ"ף וני"ת השמוג נל"א וענו עו יוין קנאנטע. הכחוב קעצט כטגורה, ככתוב שנת לב'
חלהיך, וינח ביום השניע. הקיש, השנה נכד חכ ואם לכנידו וטולח את חכ ואם לטולח, וכדאיתא נקדושין
דף ל', נ'. בקלה בחסורה, פירוש, נלחית הקן שהיא כחוב קלה כחונ והחרכת ימים כמו כחונ ככניד
חכ ואם שהיל טלוה חטורה לטען יחריכון יסוך לובר לך גלח תחא יוצט וטתקל נטטוחיה של חורה
וכדאיתא בתמונתא פ' עקב ויררים דבה פ' כי תלח. אינו באוהרה, כל טבות עשה שמתן שדן נדן חן
נות דין של טטה טוהדין לעונוט עליהן כי זהו עוכבו אלא יקבל השכר שכתוב נה. מלכי ארץ הודו,

מֵאֲמֹדוֹת הָרֵאשִׁינִים לְקַלְסָם לְעֵלָם. רֵאשֵׁי־דְבָרָךְ אָמַת נֶצֶב לְעוֹלָם. קְדוּשׁ:
 אֵשׁ דָּת כְּנִתְנָה בְּפֶרֶט וְחִפּוּר. מִקֵּחַ הָאֵשׁ נִרְתְּעִים וְשָׁבִים הַצְּבוּר. נְאוּיִם
 מְכַבְּדִים וּמְחַבְּבִים אֶת־הַדְּבוּר: אֲזוּהֶרֶת רֵצַח וְעִקְףָּ שְׁמַעְנֵנוּ בְּאַרְשֶׁת. מִשְׁלֵשׁ
 עֲשָׂרָה מִדּוֹת שְׁהִתְזָרָה גְּדֻלָּשֶׁת. גְּלִמְד לְגוֹנֵב נִפְשׁוֹת סְתוּמָה מִמְּפֹרָשֶׁת:
 סִים דִּין וְחֻשְׁבֹן גְּלָא תַעֲנָה. לְכָלֵל וּפְרֵט וּבְלָל חֲמוּד לְהַפְנָה. הַפְּרֵט
 מְסֻרֵשׁ דְּבַר קוּנָה וּמְקֻנָּה: חֲמֻשָּׁה מוּל חֲמֻשָּׁה בְּלִחוֹת הַסְּדִירִים. זֶה כְּנֶגְד
 זֶה מְקוּנִים בְּסֻדְרִים. קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל לְזִפּוֹתָם הַגְּדִילִם וְהַאֲדִירִים. קְדוּשׁ:
 כְּעִשְׂיֻקוֹת פֶּה נִבְחָרָה סְעֻדַת מֶלֶךְ. אֲוֹתָהּ נִפְשֵׁי בְּצִלוֹ חֲפֻדָּתִי לְהַפְלֶךְ. יִין
 הַפּוֹב חֲבִי לְדוּדֵי הוֹלֶךְ: רְצוּיָה הֵייתִי אֲוֹ כְּמוֹצְאָת שְׁלוֹם. יְחִידִי לְאַרְךָ
 יָמִים עֲוֹכְנֵי הַלֵּם. קָתִי אָבוּא וְאַרְאָה לְאֵל עֵילוּם: בְּרֶגֶג נִבְסָפָה נִפְשֵׁי
 תַעֲזוּתִיו לְדַרְשָׁה. בְּיוֹם הַבְּבוּרִים לְהַקְרִיב מִנְחָה חֲדָשָׁה. אֲדוֹן עוֹלָם יְחִיד
 לְהַמְלִיטֵי בְּקֻדְשָׁה: מִמְּעוֹת אַרְיֹת יִרְאָה יִשְׁלֵם נִבְלָאִים. חֲשׁוּף זֹרְעָה
 קִבֵּץ וְנִהַל סְלָאִים. וְעַרְבָּה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. קְדוּשׁ:
 הַבֵּל יוֹדֵךְ וְכו'.

אופן

כַּמְשָׁקֵל יִתֵּד וְשָׁחֵי תְנוּעוֹת.

כְּסוּדוֹ אֹת, בְּרִבּוּאוֹת, מְשֻׁבְּחוֹת וּמְפֻלְאוֹת. בְּהִיבְלוֹת, מְשֻׁכְּלוֹת,
 בְּסִלְסוּל הוֹד וְנִפְלְאוֹת. וְכֵם בְּסֵאוֹת, מְנֻשְׁאוֹת, בְּקֶל־כְּבוֹד מְסֻלְאוֹת.
 וּמְתַעֲלוֹת, בְּגוֹי מְעֻלוֹת, שְׁבַעֲתָן אִיד מְמֻלְאוֹת. פֶּאֶר אֲוֶרָה, וְכֵם גּוֹרָא.

יִסְדוּ נְקוּדוֹתָי חֵף לֵאֵל יוֹדֵךְ ה' כֵּל מִלְכֵי אֶרֶץ כִּי שַׁמְעוּ אֲמַרֵי פִיךָ (תְּהִלִּים קל"ח, ד') בַּשְּׁנָה שְׁאִמְרַת הַקְּבִיָּה
 אֲנִכִּי וְלֹא יִהְיֶה לְךָ חֲמוּדוֹת הַעוֹלָם לְכַסֵּד עֲלֵמוֹ הוּא דוּרָא, כִּיִן שְׁאִמְרַת כְּכֹד אֵת אֲנִיךְ וְאֵת אֲטֵךְ חֲמוּדוֹ
 הוֹדוֹ לְטִאֲסוֹת הַרְאֻזוֹת וְכו'. רֵאשֵׁי, עֲשִׂיָּה תְּהִלִּים קי"ט, ק"ס. אֵשׁ רֵת, תְּהוּדָה (דְּבָרִים ל"ג, ב'). וְחִבּוּר,
 כְּלָל. וְעִקְףָּ הַכּוֹחֵף, וְעַל הַטְּכִילתָּא חֲמוּדָה לְעוֹקֵף אֲחֵרָה הַטְּכִילתָּא. בְּאַרְשֶׁת, כְּדוּר כְּשֵׁט, וְעַפ הַטְּכִילתָּא
 שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא חֲמוּדוֹ כְּעִינֵי, שְׁחִים מְפֹרָשֶׁת (לֹא תִרְכַּח לֹא תִחַף) וְאֵת סְתוּמָה (לֹא תִגְדוּל). מְשֻׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה
 סוּדוֹת וְכו', ע"פ סְפִיחֵי דִין לֹא תִגְדוּל כְּגוֹב נִפְשׁוֹת הַכְּתוּב מְדַבֵּר, לֹא וְלִמְד מִי"ג מִדּוֹת שְׁחִיבֵי דְרֵשׁ
 כֵּן, וְדֵב כְּסוּד מְעִינֵי, כְּסוּד הַכְּתוּב מְדַבֵּר, נִפְשׁוֹת, אֵף כֵּן בְּנִפְשׁוֹת. וְכַמְלִיתָּא, כְּסוּד סְתוּמָה מְפֹרָשֶׁת
 מִכֵּ מְפֹרָשֶׁת עֲלֵיךְ שְׁחִיבֵי עֲלֵיךְ שִׁתָּת בֵּית דִּין, אֵף סְפוּטָה מְטוּה שְׁחִיבֵי עֲלֵיךְ שִׁתָּת בֵּית דִּין. סִים,
 כְּסוּד. לְכָלֵל וּפְרֵט וְכָלֵל, לֹא תִחְמוּד הוּא כְּלָל, אֲוֹ וְחִפּוּר הוּא פְרֵט, וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֵךְ הוּא כְּלָל, וְכָלֵל
 וּפְרֵט וְכָלֵל אֵי אֵתָה דֵן אֵלֶּךָ כְּעֵן הַפְּרֵט, מֵה הַפְּרֵט מְפֹרָשׁ דְּבַר קוּנָה וּמְקֻנָּה ר"ל אֵי אֲשֶׁר לְאֵתָה מְפֹרָשׁ
 לְרֵחוֹת אֵלֶּךָ מְרַחֵף הַעֲלִים אֵף כֵּן אֲשֶׁר לְרַעֵךְ כֵּן, יִלֵּךְ כֵּן לְכַתֵּךְ אֲוֹ כְּמוֹ לְכַתֵּךְ עֲמוּתָה לְחִמוּד. מְשֻׁיֻּקוֹת
 פֶּה וְכו', עֲשִׂיָּה זִיד ח', כ', ו', ג', ו', י'. סְעוּדָה הַסְּלֶךְ, כְּמוֹ לְעֵתָה תְּהוּדָה, וְכֵן יִין הַטְּבוֹב כְּמוֹ לְתוּרָה.
 כְּסוּמָתָה שְׁלוֹם, עֲשִׂיָּה אֵס ח', י'. יְחִידִי, ר"ל עֲתָה יְחִידִי אֲנִכִּי וְכֹד וְכֹד יָמִים רִבִּים אֲשֶׁר עֲזַנְנִי הַקְּבִיָּה.
 וְכִיבִי גוֹרֵי יְחִידִי עֵילוּם כְּמוֹ עוֹלָם (דְּה"ב ל"ג, ז'). בְּרֶגֶג, כְּתוּבָה, וְכַמְדֵּר הַעֵן מ"א וְעַרְגָּ אֵילִנָּה (כְּלָאֲזִית
 ג' ו') וְלֹא תִתְחַוֶּה מ"א וְלֹא תִרְגֵּז (יְבָרִים ה' ב"ח). סְסֻעֻנּוֹת אֲרִיחוֹ, ל' זִיד ד', ח'. וְחֵדָה אֵס פִּירוֹשׁ
 רס". נִבְלָאִים, הַאֲסוּרִים כְּגִלוֹת יֵאֵל לְהֵם שְׁכֵרֵם עַל אֲחֻזְתָּם שְׁאִיִּמִּים נוֹ. סְלָאִים, יִסְרָאֵל וְעֲשִׂיָּה יִשְׁעִיה
 ט', י"א. וְעַרְבָּה, מְלַחֵי ג' ד'.

כְּבוֹדוֹ, הַפִּיטָה הוּא מְיוּסַד עַל הַאֲגוּדָה כְּתוּבָה י"ב, ע"כ שְׁנַעֲה דְקִיעִין הֵן וְלִטוֹן רְקִיעֵי שְׁחִיבֵי וְכוּל
 טַעֲמֵן טַעֲמֵן עֲרֻטָּה וְכו', וְעַתְחִיל הַשִּׁיטָּן כְּעֲרֻטָּה וְעַתְחִיל כְּוִילוֹן. אֲוֹת בְּרַבּוּחָתָה, זוּרָה כְּכֹד שְׁכִינַת הַקְּבִיָּה
 אֵתָה הוּא וְכִיבֵד כִּין רַבּוּת הַטְּכִילתָּים הַמְּאֻתְחִים וְהַמְּפֻלְאוֹת. וְכֵם כְּסוּמָתָה, כְּכָל רְקִיעֵי וְרְקִיעֵי יֵאֵ כְּסֵא רֵם
 וְכֵא. מְסֻלְאוֹת, ל' הַמְּסֻלְאוֹת כְּסוּ (אֵיכָה ד', ב'). פֶּאֶר אֲוֶרָה, הַאֲוֹר הַמְּפֹרָשׁ אֵתָה הַכְּסֵא הַנּוֹדָה הוּא

שְׁבִיעִית הַיָּמָּה לְהַעֲלֹאתָּ. וְשֵׁם אֵימָהּ. וּבְדַמְקָהּ. פְּלֻחֹת אֲצִטְבְּלָאוֹת. יי קָם. וְעַל לָבָם. שְׁמוֹ חֲקוֹק בְּטַבְּלָאוֹת. וְכִם נֵאוֹת, בְּצָבָא אֹתָהּ, לְהַקְרָאוֹת בְּמִרְאוֹת. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: בְּסִמּוֹךְ לָהּ. יִקְרַב מְעַלָּהּ וְכִם מְלֻכּוֹת לְחַי עוֹלָם. בְּזוּיוֹת, בְּכּוֹד חַיּוֹת, בְּחֻז חַיָּה בְּמִסְפָּעֵלָם. וּבְחַמִּישִׁית, הַדֵּר הַשִּׁית, וְכִם צָדֵק לְכָל גַּעֲלָם. וְשֵׁם יְדִין, אֲמַת בְּדִין, בְּחֻז מִשְׁבִּיל בְּקִין עוֹלָם. רְבִיעִית לָהּ. כְּמוֹ כְּלָהּ, וְכִם קְרוֹשׁ בְּשִׁלְלָם. וְהוּא פְּנִי, לְקַלֵּי גֵן, לְמִוֵל הַזְּבוּל וּבֵית עוֹלָם. וְשֵׁם יוֹשֵׁב, וְגַם יִקְשֹׁב, לְחִין אָבוֹת וְהַלְלָם. מְקוֹם מְקַדֵּשׁ, וְשִׁיר חֲדָשׁ, לְמִלְאָכִים וְאַרְאֵלָם. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: מִשְׁלֵשֶׁת, מְקַדֵּשֶׁת, בְּרִכְבּ אֵשׁ וְכִם גְּאוֹה. גְּאוֹן. וְהַיּוֹן, וְעַז חֲבִיז, לְשֵׁם יוֹשֵׁב בְּמַעְרְבָהּ. וְהוּא גְּפִתָּהּ, וְגַם גְּמִתָּהּ. בְּהַר סִינֵי בְּאֵשׁ לְבָהּ. וְשֵׁם מִדֵּים, וְגַם קוֹדִים, מְאוּרֵי אוֹר וְלִהְבָּהּ. וְהַשְּׁנִית, לְהוֹד תְּכֵנִית, בְּכִם גְּדֻלָּה וּמְרֻבָּהּ. וְשֵׁם הַשֵּׁשֶׁת, שְׁנַיִם עֶשֶׂר, כִּלְשׁ צְמִחָן וּכְלָצָבָא. וְרֵאוּשׁוֹנָהּ, בְּהוֹד יִשְׁנָהּ, בְּכִם גְּבוּרָה לְהַתְּעֵבָהּ. וְשֵׁם פְּשׁוּטָהּ, בְּעַז קְשׁוּטָהּ, לְמִוֵל שְׁבִים לְהַשְׁיָבָהּ. (מְזוֹן מְחִיָּה, לְקַלֵּי בְּרִיָּה, בְּתַקֵּן רַב לְהַתְּחַשְׁבָּהּ.) וְבוֹ זִכְרִים, וּמִלְאָכִים, קְרוֹשְׁתָּם לְהַקְשִׁיבָהּ. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: בְּרַגְעֵי, לְהַפְגִיעֵי, וְיוֹם נִכּוֹן בְּמִצְאוֹ. אָזִי נְעִים, בְּקוֹל יְרַעִים, אֵלֵי חַיּוֹת בְּהַרְצָאוֹ: בְּכּוֹד בְּסֵאוֹ, הַדֵּר שִׂיאוֹ, הַגּוֹ כְּבוֹד לְגַמְצָאוֹ. דְּמִים בְּנָף, עֲרֵי יַעֲנָף, לְקוֹל יַעֲקֹב וְעֵצָאוֹ. בְּעַת

מעלה נרקיע הצניעו ושמו ערכות. פלדות, מלחכי אז על' כחז פלדות (כחוס נ' ד') זהו כסו למיחז כהפוך החותיות. אצטבלאות, העוטים אורות אורות, כמו והוא עשויין חטבלאות (ערונין כ'ד). כסבלאות, כלחות, כמו טענלח וכוותל (רה ל'ד) טענלחות של זכס (כפחיס ל'ו) כל' חסי Tabula וכל'א פחטעו. ויסוד החרוז כפסיקתח פ' כ'א ותמחומח עוכח בילקוט שמת דמו רפ'ו, חסר רטנ'ל טענלח יז על לבו של כל מלחך ומלחך ושמו של הקנ"ה טעותך עם שמו של כל מלחך סיכאל רפאל גבריאל. וכן נאות, מה למלכסס החלה שיקראו נטורח קחז ק'ק חל הקנ"ה זהו חות נכחא שלו. כסמוך לה, סמוך לטעלה הצניעית הזאת יז מעלה שניה תחתיה והיא שמה מכון כל. וכן כח מלכות. כמו חזרה, כאשר ראה יחזקאל הכניע. ובחסישית, הוא פעון. לכל נעלם, להקנ"ה הנעלם טעין כל. כמו ששכיל, כאשר ראה דניאל, כמו שכתב חזה הית עד די כרסון רטיו וכו' (דמיל ו' ט') ודלה שס רש"י. וכפ"ל גורס אמת הדיו דגס ששכיל והענין אחד. רביעית לה, זה זכור, געף של הכלה, בחישרעקע. כיון לכל גזן לסול הזכור, מקיע זה יז טכ"ע וטוחה, והוא טכוון בכל ענין לכה"ט של טעה, וכדליתח נטכילתח פ' נלח ותמחומח פ' טכפסיס ויקחל ופקודי ומדרש חיות דף כ"ז זכ"ה וזכר רעה פ' ד' ומדרש תהלים טזטור ל' גס נתתם זינתן לירשיה י"ז, י"ב ורש"י לשמות ב"ג, כ"י. ושם יושב הקנ"ה. לחין, לתחנה. והלולם, כני"י וישל"ס, והוא ל' עולל ויונק, ר"ל לתפלת חטת וטמהס. משלשת, הוא שחקיס. והיין, ל' וואר וכוונה, על' גערט וזיהא הוא רעבר (כרכות כ"ח, ג') וזיהא דטעח (יטח כ"ח, ג'). יושב במערבה, כי השכינה נצטרך. והוא, הרקיע הוה. באש לבה, כלנה אז. והשנית, הטעלה השניה אז עה רקיע. ל' אדה כמו הזיר ולא ידעתי (השע ח' ד'). שנים עשר, י"ב המלות. כל' ש צמח"ו, ו' כוכבי לכת כוכב לנגס שתי דלק עולמי שמה כונה פ"ח פ' ו'). וכל צבא, אשר הכוכבים. וראשונה, הוא וילון. בכס גבורה, כסח של גבורה. ושם פשוטה יד של הקנ"ה לתכל את השנים חליו. קשורת, מלכזה. סוון סחיה וכו', חרוז זה חינוכו כני"י וס"ל. קדושחם של יחלל. להפגיע, להתפלל, ר"ל כעניע וטן חפלת יחלל. נעים הקנ"ה עט"ה של ח' ט"ו. בהרצאו, ל' רתן, שרטה את החיות הנחלסים את כסחו שיתנו מקום לתפלת יחלל לשלות חליו. שיאו, התכחותו. לנמצאו, לנענח נכל הוא הקנ"ה. דסום כנף, החריסם חותקים. עדי ווענף עד געעה עמרה להקנ"ה מתפלת יחלל. ויונק על' טלנסת. בעת

עַמְדָם בְּמַעַמְדָם, לְכַוֵּן לָב לְמוֹרָאוֹ: שְׂאֵת עֵינֵיכֶם לְמַשְׁעַנְכֶם, לְהִקְדִישׁוּ
בְּמִקְרָאוֹ. אֲנִי פוֹנֶה, וְאִן יִהְיֶה, בְּעוֹלְמוֹ אֲשֶׁר בְּרָאֵי: בְּעֲנֹתוֹ, וְחִבְתּוֹ, מִגִּישָׁק
וְיִ מִקְרָאוֹ. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת:

והחיות ישוררו וכו'.

מאורה.

אכל כמקומו פ' בהעלתך אומרים לטאורה אשר יער, לטטה דף 769.
טעקלו ג' ג' תנועות, וחטום ט מכרהם בר שמואל.

אֲשֶׁר יַחֲדוּ, עִם יְדִידָיו, עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שְׂכָם. אֶל-יִרְאִיו, בְּיַד
גְּבִיָּאֵיו, פֶּן יָרוּם לְחַמְקָם. אֵל תִּירְאוּ, עֵת תִּירְאוּ, מִפְּלַת שׁוֹנְאֵיכֶם. זֶה
חֶלְקֵךְ, יוֹם נָקָם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עֵירֶכֶם. וְהִרְגֵּ רַב, בְּגוֹי חֲרִב מִשְׁכְּנֵי
אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: בְּעֲדַת אֵל, יִשְׂרָאֵל,
יִשְׂאוּ אֶת-קוֹל פִּיהֶי. אֲמֹד לָהֶם לְבַגְיָהֶם, יְבָרְכֶךָ יי. וַיִּשְׁמְרֶךָ מִצָּרֶךָ,
וְרוֹמְמֶךָ יִמִּין יי. אֱלֹהֶיךָ בְּאֶהְלֶיךָ יָאֵר פְּנֵי יי. וַיַּחֲגֶךָ, וַעֲזָרְךָ יִשְׂאֵל בְּרַחֲמָיו
יי: וַיִּם מְחַמְּךָ, לְמַזְהָ וְשִׁמְךָ, וּנְקַמְךָ בְּיַד גְּאֻלְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח
וְאִי אֲבָרְכֶם: רְבוֹת גְּדֻלָּה, יִשָּׁם לָךְ, שְׁלוֹם לַחַיּוֹת בְּנַעַם. לָהֶם גִּשְׁבַּע, עַל
אֲרִבַּע, לְאֵב הַמֶּזֶן בְּכֹל-הָעָם. לְשׁוֹם שְׁמִי, בְּתוֹךְ עַפְזוֹ, מִמַּצְוִקוֹת לְרוֹשְׁעִים.
בְּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֲבָרָה וְעַם. שְׁמִי יִקְרָאוּ, וְהֵם יִרְאוּ,
בְּרְבוֹת כְּחֹל וְרַעַם. בְּגִיל וְרִגְוָה, תְּבִיאֲנָהּ, בְּהִיבֵל מְלֶךְ צוֹרְכֶם. שְׁמִי עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נִצַּח וְאִי אֲבָרְכֶם: הַחֲזִיקְתִּי, וְעָקַתִּי, לְפָנֶי שׁוֹכְנֵי מְרוֹמִים. פְּרִי-קִשְׁיִי,
שְׁבוֹת לְהַשִּׁיב, מִפְּזוּרָת בְּמִתְקוֹמִים. וְכֹא לְכַבֵּשׁ, עַמְדוֹ לָגַם, וּנְשָׂא
גַם לְעַמִּים. אִן יֵאמְרוּ, לְכוּ וּבַחֲרֵה, אֲרָחוֹת יַעֲקֹב תְּמִימִים. פִּי מִלְּכָם,
הַדְרִיכֶם, לְהַתְּהַלֵּל בְּנַעֲיִמִים. מְעוֹן הָאֵל, בְּיִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד הוּא
בְּכֹל-אֲמִים. שְׁמִי אֲהַבּוּ, לְכוּ שׁוֹבֵי לָכֶם אֶל-אֱהֻלְיֶכֶם. שְׁמִי עַל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

וקרבתנו וכו'.

עסרם, נעת ששמידים יאחזל ושתפללים בכונה אל הקב"ה וכושאים את עיניהם אליו אזר הוא פשעכם.
בסקרא, כמקורו סעדה ר"ל נקבל פניכם. זו סקרא, לומר יעקב חזינו הנחוקה בכסא הכבוד (חולק
ל"ה, נ"י) וחסר מקורו ע"ה ישעיה פ"ח, י"ב. ויסוד החרון נס' היכלות, כשיאחזל טקדשן שמו של
הקב"ה לטטה נבית קדשו או נקדש טעט קק"ק הקב"ה מתק וסנשק שמו של דיוקנו אל יעקב החוקק
ככסא הכבוד ולומר אזר הכסא שטקלסין אותו נגז' נקדושות הללו.
אחר שכם, נלכ אחד וע"ה נכניה ג', ט'. פק, פלח פיו ואמר. ירום לרחמכם, ישעיה ל',
י"ח. יום נקם, סל ל"ד, ח'. ו'. שסי, נמדנר ו', כ"ו. וזם סרוסרה, זכריה י"ד, י"ג. לסוה ושמה,
שנות אלופי ארום (ברלשית ל"ו, י"ג). על ארבע, נאנע נשמו הגדול של ארבע זותיות. לאב הסוה,
לאכרסס חזינו (כרלשית י"ז, ד'). הרזקתי ועקתי, אזעק ותתפלל כחוקק וכתמידות. פן יקשיב, חזלי כי
יקציב. פן נטעם חזלי כטו פן כאלו חז (ט"ז, כ', ט"ו). ונשא נם, ע"ה ישעיה י"ח, י"ב. ט"ט, כ"ב.
או יאסרו העמים. לכו. ע"ה סל נ'. ג' מייני האל

זולת. ע"ס א"ב וסיום כל החזוים על לה"כ. וכסוף חתום יוסף בן שמואל.
 אור ישראל וקדושו. בפארן הרקיע ודשו. גלה כל-מעם וחדלו. עז
 ותפארת במקדשו: דת צרופה ומזקקה. הדור באצבעו תקקה. ומראי
 בדיה ללקקה. השביע נפש שקקה: זחר השמיע בארקים. חרות בשגי
 פרקים. טשי שלהבת גורקים. ויהי קלת וברקים: יפה נדמה בשפתו.
 בשלח בגי אשפתו. לסין רעננה כפתו. ברתן יצא מחפתו: מנה למאמרו
 חרד. נתעסף בבגרי השרד. נחם אצלו מלהפרד. ויט שמים וירד: סדר
 והודיע למי מנה. עדות יי נאמנה. פרשת דרכים מזמנה. אך ימים
 בימינה: צעד ארץ בזעמו. קדשים הרעיד ברעמו. רחמים הבטיח
 בנאמו. פי חלק יי עמו: שפל הגביה בזקיפה. שתותיו בגיגית כפה.
 תחתיו צוה להקיפה. מי זאת הנשקפה: ידירים נוגנים ושרים. וגור תהלה
 קושרים. ששים בקבלת מכשרים. פקודי יי ושרים: בחשפה אדיר
 זרעה. נבחרו נחפזו מרעה. לשבטים גהלת במרעה. מה יקרו רעה:
 וקמו חזקת אורתי. אכפת מגוף פורתי. לציון תמור חזרתי. כי אתה
 יי עזרתי: עורח אכזתי וכו'.

אור ישראל, ע"ה ישעיה י', י"ז. בפארן הרקיע, פרס את הרקיע על הד סימ, ונקט בפארן
 ע"ה הופיע מהר פארן (דברים ל"ג). ובכנת דף פ"ט, ה' שעות יש לו להר חורב, מן קדש קדמות פארן
 סיני. וישו, היה דג טו נרגלו, וכל ל' דריסת האגל נח על' ארמי נל' דש. ויסוד החרוח נמכילתח
 ומונח נילקוט רמז רפ"ד, שהגיע הקנ"ה השמים וזמי השמים על הד סיני וירד טטקוטו. וחדשו, חדושי
 חורה. עז, תהלים ל"ו, ו'. צרופה ומזקקה, מל' תהלים י"ב, ו'. הרור, הקנ"ה. ללקקה, לינק, טל'
 טספר הטלקקים (זופטים ז', ו') והטעם על למוד החורה. השבתי, תהלים ק"ז, ט'. וזר דבריו.
 בארקים, נארן. בשני פרקים, בני לוחות. טשי שלהבת, מילוי אש. יהי, שעות י"ט, ט"ו. בשפתו,
 בשפת הים נראה הקנ"ה כגבור השולח את חזי אשפתו. לסין, נסיני נראה כחתן היולא מחופה
 המהוללת ומיפסה בעלי רענן. והל' רעננה כפתו מל' חיונ ט"ו, ל"ג. כחתן, תהלים י"ט, ו'. לסאסרו
 חרד, את משה רבנו. בבגרי השרד, ננגדי מפארת דוגמת כהן גדול. נחם, היה קשה לו לסבד טן
 משה, ל' והטעם נחם לנביטן (זופטים כ"ח, ט"ו). ויט, תהלים י"ח, י'. למי סנה, לישראל (נמדבר כ"ג,
 י'). עדות, תהלים י"ט, ח'. פרשת דרכים מוסנה, נתן לפניכם שמי דרכים דקן לטוב ודקן לרע
 ונתן להם הצהירה לנחור הדרך זירלו וככתוב נדברים ל', ט"ו, י"ט. אך, פסלי ג' ט"ו. צעד ארץ,
 ע"ה תהלים ס"ח, ח'. קדשים, את האשעים. רחוסים, ישראל האבותים, מל' ארסתן (תהלים י"ח, כ')
 ורשתן (דברים י"ג, י"ח). כי חלק, דברים ל"ב, ט'. שפל, הר סיני שהיה שפל ונטון מכל האיים הגביה
 וזקף אותו. שחותיו, יסודות ההר. בניגית כפר, ט"פ שנת דף פ"ח כפה הקנ"ה עליהן את הכר בניגית
 ואמר להם אם אתם עתקלים החורה טוטט, ואם לאו אם תהא קטרתכם. להקיסה, להעמיד סביב סי
 זאת הגשקפה, תואר לישראל ע"ה שר ז', י'. פקודי, תהלים י"ט, ח'. בחשפה, כאשר גליח את
 ורועך אתה האדיר. פריד, המי"ם נל"י, והוא ל' תחעה ורעם ורעם כטו את קול העם בריח (שמות
 ל"ב י"ז) יגיד עליו רשו (חיונ ל"ו, ל"ג) וכלי כמי יאמר לטה תריע רש (טיבה ד', ט'). וטעם
 החרוח כי נטתן תורה נכחלו וחרדו ישראל טפני תרועת קול החוק וחזרו לחזקתיו י"ב טל וילתה
 בטתן והקנ"ה האדיר טל והמיה אותן, וכדליתח נצנת פ"ח כ'. מה יקרו רעין, רלונן ואהבתן, ול'
 תהלים קל"ט, י". אורחי, כתי, טל' אזר נח כנבר (חית ל"ח, ג'). פורחי, הסורים נעמרים. תערה,
 להחירני ללזון.

מאורה לפרשת בהעלתך.

ע"ס א"כ ותמקל ג' ג' תנועות, תסוף חתום אפרים ברבי יצחק.

אֲשֶׁר יָעַר. אִדּוּר יָעַר. וְיָגֵר עוֹרְכִים לָךְ לִפְנֵי: בְּגֵי יָעָר: לָךְ עָרַר.
 הֲלֹא מִמֶּךָ מְאֹד עֵינֵי: גְּבוּל שְׂמֶשׁ. לָךְ יִשְׁמֶשׁ. וּמִה יִסּוּ לָךְ שְׂמֵנֵי:
 דְּבָרְךָ אִדּוּר. וּמִה מְאֹד. אֲשֶׁר עָרְכוּ לָךְ בְּהֵנֵי: הֲלֹא תִחַלְךָ. בְּגֵי מִלְךָ.
 קַעֲמֹד הָאֵשׁ לִפְנֵי: וּמִי יֵאִיר. לָךְ מְאִיר. וְאֵתָה גֵרִי יי: זְבֹל מִקְדָּשׁ. אֲשֶׁר
 יִחַדֵּשׁ. וּמִמֶּנּוּ אִדּוּר יִקְרוּת: חֲזוּת אֲשֶׁנֵּב. וְחֲלוּנֵי. שְׁקִפִּים פְּנֵי הַמְּאֹרֹת:
 סָהַר סָהַר. וְהַחֲרִי. לָךְ בְּחֻשְׁבָּה אִוְרוֹת: יָקָר חֲסֻדְךָ. לְאִישׁ חֲסֻדְךָ.
 קְלֹאוֹתֶיךָ לָךְ מְאִירֹת: בְּאֵהֲבָתְךָ. וְחֲבָתְךָ. הַעֲזָה לְעֻרְךָ גְרוֹת: לָךְ אִזִּים.
 בְּאִישׁוֹן חִים. שְׂמֶשׁ וּמִגֵּן יי: וּמִי יֵאִיר. לָךְ סְאִיר. וְאֵתָה גֵרִי יי: מִלֹּחַן שְׂדֵי. בֵּין
 שְׂדֵי. וְהִיָּה לְעַד גֵּר מְעַרְב: גִּית בֵּית. בְּאֹר זֵית. לְגַר אֱלֹהִים מִלְךָ רַב:
 סִפּוֹת חֵלֶק. בְּגֵר הוֹלֵק. וְלֹא יִכְבֶּה בְּכָל־חֲבָרֵי: עֲרִיכְתוּ. בְּמִדְתוֹ. חֲעִי רַבֵּעַ
 בְּמִשְׁרֵי: פְּנוֹת עָרְב. הֲלֹא יִקְרַב. לְהַדְלִיק בּוֹ בְּכָל־עָרְבֵי: צְבֹאוֹתֶיךָ.
 וּנְסִלְאוֹתֶיךָ. לְכוּ וּגְלָקְהָ בְּאֹר יי: וּמִי יֵאִיר. לָךְ סְאִיר. וְאֵתָה גֵרִי יי: קִנְיָה מִקְדָּשָׁה.
 פְּנֵי שֵׁשֶׁה. לְמֹדל פּוֹנֶה לְמַעַרְבוֹ: רֵאשׁוֹן הוּא בְּאִוְרוֹ. וְאֵתָה גֵרִי יי: וְאֵתָה גֵרִי יי: וְאֵתָה גֵרִי יי:
 שְׂבִיעֵי עַד. בְּבֵית מַעַד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קָחוּ: תִּחַלְךָ לְכָל. וְלֹא יִכּוֹל.
 מְאֹד נִגְהָ בְּשִׁלְהֵם: אֲשֶׁר בְּרַטוּ. לְפִי עֲרַטוּ. לְהַעֲלוֹת גֵּר בְּלֵהֵם: פְּלֹאוֹתֶיךָ.
 וְעֻדוֹתֶיךָ. לְבֵן נִבְחַר רֹאֵ בְּמַבּוֹ: רֵעוֹן שׂוֹבֵן. בְּבָרְסוֹבֵן. אֲשֶׁר אָבִיו לֹא
 עָצְבוּ: יָדִיד מְשַׁעֲשַׁע. בְּךָ נִשְׁעַע. בְּיֻזְגָּק וְאָבִיו אָהֵם: מְשׁוֹךְ אֱלֹוִי. חֲסֻדְךָ
 עֲלֵיו. בְּאֹר פְּנִיקָה יי: וּמִי יֵאִיר. לָךְ סְאִיר. וְאֵתָה גֵרִי יי: בְּגֵרָה אֲרִיאֵל. וְחֵדֵשׁ
 גּוֹאֵל. שְׁלַח אֵלֶי מִמֶּךָ פְּדוּת: רְעוּהָ וְהִעֲמָה לְעַמְּךָ פְּעוּהָ. פְּדוּהָ מִן יָדִי
 עֲבָדוֹת: רְבוֹת חֲסֻדוֹ. לְבֵן יָדִידוֹ. לְנִהְגֵהוּ מִבְּדוּת: יִחַלְעוּהָ. וְיִפְעוּהָ.
 יִדְעוּהָ מִבּוֹר וְדוּת: יְעוּ אֹרְחֵי. לְבֵן בְּכוֹרוֹ. תְּבוֹשׁ מְוֹחֵ. בְּכָל־מְדוּת:
 חֲסֻדִּים גְּמֹל. כְּמוֹ מִתְמַל. בְּמִשְׁפְּנוֹתֶיךָ יִדְדוּת: קִנְיָ מְנוֹרָה. אֲשֶׁר
 לְאוּרָה. עוֹד תִּהְיֶה לִי לְעֻדוֹת: אֲנִי מִקְדָּשׁ. לְאֹר תִּדְשׁ. וְעֵלֵי יוֹחַ יי: וּמִי
 יֵאִיר. לָךְ מְאִיר. וְאֵתָה גֵרִי יי: אִדּוּר תִּדְשׁ וּכְוֹ.

אתנה לפרשת שלח לך.

על מקל ג' נ' תנועות, וחתום ס שלמה חזק.

שש מאות, נקראות, בדת האל יסודיהם. לבת מי זאת, נרמזות, על
 פנפי רדייהם. מוקקות, מוקקות, כמו ציצת פקודיהם. הזהיר אל
 לישראל, חק שמור בדיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם: שמור
 לכן, כמו דרבן, מקום תכלת הנצבע. לך נפקה, סוד נסתה, חוט ציצת
 היות מרבע. משפטיו, היות חטיו. בפולים תוך שלש אצבע. המשלשל,
 יהי נפשל, כפי אצבעות ארבע. חק סדינא, כרב קטינא, בדת ציצת לא
 נקבע. זקוף ערך, לחוט כרך. עלות ממניגיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם:
 שקוד ענה עלי כנה ומקנה יהי נבדל. לא יחזיק, אבל יחזיק, כמלא
 קשר אנדל. מנת סלית, נכפלת. כרבי שמעון פסוד תודל. הן כפלה,
 ותפר לה, ומציצת לא תחדל. חוט כנה, ועור ננה, כמין כנה לחק תגדל.
 ונה יגוער, חקני עור, ואם כנה בכנפיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם:
 שלשים יום, בדת איום, פסות שאילה מעכבת. לעת הלה, כן ואילך.
 הלא ציצת היסת. מכורת שיק. לעם חשוק, כהקה היא נחשבת. המון
 תגר, וגוי מתגר, כשורה היא מחשבת. חק נפרץ, חוט נקרץ, פסולה היא
 ונעזבת: זכור ודתם, וראיתם, פרט ללילה מעכבת. קץ נקבע, על ארבע,
 ולא שלש בסודיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם: וקראנו וכו'.

שש מאות, השש מאות מלכות המקראות בתורת כ' הן מעוות לישראל ככנפי בגדיהם, כי תבת ציצת
 גיטוריה ת"ר, וח' חוסיין זה' קשרים כנפיות טמלחין הניבין תר"ג כנגד תר"ג מנחות (תנחומא סוף כ' קרח),
 והכייטין שאמר ע' טאות תשכ כלל המספר והיחיד הפרט. לכת ס' זאת, לישראל (שיר ג', ו' י'). (לעצת החוזה לכן.
 מלחמיהם כי העליות כמו רדיד לנף. חק שסור, לשמור את החק של גלית. שמור לבן, לעצת החוזה לכן.
 דרבן, הוא טמנד להנהיג בו הפרה שלח תמה יסין ופמא כשהה החרשה, כן לא תמה יסין ופמא טלפעות לכן
 כמקום תכלת, כי גדול טכנא של לכן יחזר טכנא של תכלת כדאיתא בתנחות ט"ג, נ'. הנצבע, נעם ההכח
 דומה לים. היחזר טכנא, ד' חוסיין לכל גלית והן כפולין תוך הנקב עד שנעשו ח' חוסיין. תוך שלש אצבע, נתון
 ג' אלכנעות סמוך לקרן העליות. נפשל, יהי נתלה ד' אלכנעות, כדאיתא בתנחות ט"א נ' כמה תהא שזולגת מית
 שמי חומרים חרבע, ודאש עם נתוספות. כרב קטינא, שם דף מ"ח מלאכא אשכחיה לרב קטינא דסיכסי מדכות,
 אשר ליה קטינא קטינא מדכות נקייטא וכדנלא כפיתות, גלית של תכלת טה תהא עליה. זקוף ערך, החוט אכזבים
 בו את אשר החוסיין (ונקרא כלשכט טעם) הוא עולה למנין ד' החוסיין. שקוד, הזהר. ענה של הגליות. עלי כנה, יהי
 נתלה על כנה העליות, אבל לא יהי מחובר בכנף אלא יהי נבדל מן הקרן כעלוח קרא תודל. סנה, ל' טנה. כרבי
 שפעון, שם דף ט"א סלית כפולה חייבת כגליות, ור' שמעון פסוד, ואין אלא כפולה ותפרה אדייבת. חוט כנה, אם
 הכנה הוא של חוסיין. ועור כנה, אכנפיה הם של עור. כסין כנה לרוק חגדיל, או הוא חוסיין שחטבה ס' גלית כי נכנס
 כסין כנה. תגדל, מל' גדלים טענה לך. ונה תעור וכו', אם הכנה הוא של עור ואף כי כנפיהם הם של חוסיין או
 ונה טלפעות בו גליות. מעכבת, ר"ל האוחל סלית מחכה ומעכב טלפעות בו גליות עד ל' יום פסוד. לעת הלה,
 לאחר ל' יום סיד כלאר הלה בו טכאן וילך חייב לעשות ט גליות. מכורת שיק, הקובה סלית מן האוק. לעם חשוק,
 לישראל. כהקה היא נחשבת, כלומר כשהה היל. הבח חצר, כשלווק סלית מן אונר התגרים. אקתרעאקעצו.
 גוי מתגר, כשלווק מן גוי תגר הטעבר כפולות לבד, ככולם כשהה היל. סחטבת, רכוייה, מל' חמינה. חק נפרץ,
 אם הקרן של סלית כאלה ונקרע. נקרץ, כפסק. ודחם, היה חס להאטין להקבלה האטמית האוטרת וראיתם
 אוחו (במדבר ט"ו, ל"ט), מעט לכמות לילה, ולא כדעת הקראים החולקים במנות גליות וחומרים כי חייבה גם כלאה
 ודי מייבין להיות ו' חוסיין ולא ח'. קץ נקבע על ארבע, פטה שבתת על חרבע כנפות כמותן (דברים כ"ג, י"ג)
 טה נקבע קן וטבל דזוקח כנה זש לו ד' כנפות חייב כגליות וכל ג' כנפות פסוד מן העליות.

אתה לפרשת חקת.

נשאקל ג' תמושת.

אל מחוללי, שמע קולי, כפי חילי, אהללה. את שמך, אהמקד, כי
 מפקד, לי תהלה: אזכיר אות, ונפלאות, בעבאית צוד נגלה. השעתם, את
 בגי תם, בעלותם, משגלה. בטאם אל מקום בית אל, הראם אל, הנדלה.
 אז ישיר ישראל עלי באר עבדלה: הן אפסור, גם לפתור, בבוא החור, עם
 לחמול. הרשעים, נקבעים, בתוך סלעים, עפק קמול. יעשה, ודברתי,
 והשבת, להם גמול. עם פליאים, הם באים, בתוך יעוים, ימן ושמאל.
 הן יצאתי, הר אדמתה, לקראתה להקבילה. אז ישיר ישראל עלי באר עבדלה:
 נדבא, עד שא, והם ראו, בשונאיהם. נקמתם, הודעתם, מפלתם,
 לאחריהם. באר הלקה, וחליקה, את דבא לפניהם. כמו חזו, אזו עם זו,
 בן יחזו פליאיהם. באהבתה, וחבתה, בראיה, את פליקה. אז ישיר
 ישראל עלי באר עבדלה: וקרבתו ומ'.

מחוללי, חזרי, כמו אל מחוללן (דברים ל"ג, י"ח). חילי, כוחי. את שם ארוסך, עם תהלים
 קמ"ה, ח'. בעבאית, נכחוש ישראל. תם, יעקב חזים. מעגלה, מעשים (ירמיה ע"ו, כ'). סקום בית
 אל, אל מעשרות חרנון אזר גם נעשו להם נסים נבאר, כדליתא במדד פ' חוקת, ענה להם הקד"ה
 אותם ונסים נחלי ארסן ננסים ענה להם נים סוף, ומה הם נמי נחלי חרנון, חרם עמד על האר
 טוח ועדער עם חסר נבאר הוא והוא רחוק טעמו ענה עליו וכדך יחד לתוך הנחל ועולה, ודרכן אל
 ישראל לטבר נתון הנחלים, נתבנסו כל החומות לשם אוכלוסין אזן להם סוף יעו מקמתן נתון הנחל
 הנחל שלטעלן עשו מערות וכמד המערות הר שכמדו עשו סלעים סלעים כמין שדים, נכנסו האוכלוסין
 לתוך המערות ופשו כמדו ישראל לתוך הנחל אלו ששדים לפניהם נתון הנחל וחלו לטעלה טן המערות
 וכמדו אז כולם. כיון אגישו ישראל לחותו טקום לז הנריכן הקד"ה ליד לטטה לנחל אלף רשו להרים
 וכנסו שדים אל הר לתוך המערות ועמו כולם, והקישו ההרים רחזיהם זה לזה וכעה דרך כטצה ולא
 כדע חיה הר נספן לחצר. ועברו ישראל על חותן ההרים ולא ידעו כל הנסים האלו, אשר הקד"ה,
 סריי שדיע לכני כטצה אוכלוסין חידתי טפניהם, ידה הבאר לחותן המערות והחזיה גולגוליות חרושות
 ותלים אזן להם חקר, וישראל חזר לנקט את הבאר ורשו חותה עכילה כל זה עתוך הנחל שהיה עוליה
 חברים חברים, ועיין אהאר שדיעה נהן ענ' ואז הנחלים וגו' ועסם כטצה וגו' וכי עסם חיתב והלם
 מתחלת ארבעים אנה היתה עמהם, אלף שידה לפרסם את הנסים, והיו ישראל שומדים על הנחלים
 ולאחרים לה עלי כאר ענו לה עב"ל ועוחו עיין כס זה גם כמרתוס ירואלמי לכמדנר כ"ה, ע"ז, גם כפידע
 רז"י גם. אך טה אקדח הפייטן למקום האז בית אל לז ידעתי טקודו. אז ישיר, כמדנר כ"ה, י"ח.
 אפסור, אפסו פי. גם לפתור, לפרש כנס אענה לישראל כמעברת חרטן. הראר, חוטן, כמו וכטציע
 תור נערה (אסתר נ', י"ג). הרשעים נקבעים, האמורים היו נחלים כנקיף הסלעים, וכדליתא במדד
 כחבר. לקמול, להכרים את ישראל, על קנה וסוף קמלו (ישעיה י"ט, ו') לננון קמל (שם ל"ג, ט').
 עם פליאים, ישראל אזר נכשו להם נפלות וענ"כ ונפלינו חזי ועטך (שמות ל"ג, ט"ז). בתוך העוים,
 כלכו נחל בין הכרים אל ימן ושמאל. הר אדמתה, הר אל חרמה טרן ישראל כנה חתה ילפת לקרחת
 ישראל להקבל את פניהם, וכש שפידה רז"י כמדנר כ"ה, ט"ו. נדבא, האמורים אזר עטח כנקמי הכרים
 ככחו ע"י הכרים שנתקרטו זה אל זה. שא, ל' עטעה כמו אזו ערים (ישעיה ו', י"ט). והם רשו,
 ישראל רשו. סעלחם, טעלת האמורים. לאחריהם, לאחר כך. את רכא, את האמורים המדוכאים. עם זו,
 ארזל (שמות ס"ו, י"ג. ישעיה ס"ג, כ"ט). את פליקה, את הדן, כמו עזי פליכה (ישעיה ס"ו, ג').

יוצר לשבת נחמו.

ע"ס א"כ כסול ועל פסוק אחתם הדבקים, וכל יחוד טעיים על פסוקי הפטרת נחמו. וחתום ט סגחם
ברבי סכיר חזק.

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי שְׂדֵי אֶתְחַנֵּן מִזִּרְחֵי כְבוֹד נְגַהֵיכֶם. אִוֵּר פְּנֵי מִלְחָה חַיִּים וְרַעַץ
לְקַמְהֵיכֶם. נַחְמוּ נַחְמוּ עִמִּי יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם: בְּגִוְיָה וְגַסְכָּה לְמַעַלְהָ עַד
בְּסִמּוֹ מֵאֵלֶיהָ. בְּאֵיךְ בְּרַחֵב נוֹשְׁתָה לְהַחְזִיק בְּגִי אֵילֶיהָ. הִפְרָה עַל־לֵב
יְרֻשְׁלָיִם וְקָרָא אֵלֶיהָ: גֵּאֲלִי אֲנִיִּל וְאֲנִיִּל עַל מִפְתְּעֵי עֵינַי. גְּנוּגִים עֲנוּגִים
בַּיּוֹם עֲלֹתְהֶם מִפְּתָךְ מַעֲנֵי. קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פִּנּוּ הִרְדָּךְ יי: וְאִתָּם מִפְּתֵי נֶצֶר
חֲמֹד שְׁעֵשׂוּעֵי נַעֲמֵי. בְּהִרְדָּךְ אִם לְנַחֵם וְאִם לְיַחֵם תִּרְחַמְסֵי. בֵּן אֲנֹכִי
אֲנַחְמְכֶם וּבִירֻשְׁלָיִם תִּגְחַמְסֵי. קְרוֹשׁ: הִגְלִי אֲלֵיךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהֵאִיר בֵּל
יֶאֱסֹלוּ. הִרְבֵּי הַדּוֹרִים אֲלֵשֶׁר וּבְמַעַקְשָׁיו עָקוֹב יִקְסִלוּ. בְּלִגְיָא וְנִשְׂאָ וּבְלִדְרֵי
וּגְבַעַה יִשְׁקִלוּ: הַשְׁקִילוּ זֶה הַהִרְדָּךְ לָכֵן עִמִּי יִבְשֶׁר. הֵן לֹא־יִבְגַּף עוֹד מִדְּרָה
מִסֵּר. וְנִגְלָה כְבוֹד יי וְרָא כָּל־בְּשָׂר: וְהַחֲדִישׁ גְּהַפְּךָ מִזְּנוֹן לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְרָה
יִקְרָה. וְיַחֲזֹנוּ חֲדָשׁ וְשִׁבְתָּ קְרָא מִקְרָא. קוֹל אֲמֹר קְרָא וְאֲמֹר מִהָ אִקְרָא:
סְרַבְסִים בְּרִב יִשְׁעָה יִתְעַנְּנוּ בְּדָשָׁן חֲלָבִים. מִכְּבִּי יי וְקָרָא רַע שְׁהַבֵּל בָּם.
וְנַחֵם אֹתָם וְיִדְבֵּר עַל־לִבָּם. קְרוֹשׁ: זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלְנוּ מִתְרַבְּזֵי
מַעֲזִין. זְבוּל בֵּית יַעַר הַלְבָנוֹן יִסְרִיחַ סְטָרֵי צִיץ. יִבֵּשׁ חֲצִיר גְּבֹל צִיץ: חֲזוּהָ
אֲבָן בְּדָכָד שִׁמְשׁוֹת הַיָּבֵל וְאֵילָם. חוֹצְבִים מְשֻׁרְתָיו לְשַׁעַר מוֹדָח אֲקֻדָּח
מִשְׁלָם. וְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ יְקוּם לְעוֹלָם: טַעַם יִשְׁמִיעַ לְבַת צִיץ מִלְחָה מִלְחָה.
מִיִּדַת הַר הַקֹּדֶשׁ הַתְּרָא פְּנִים בְּלָךְ. עַל הַר־נֹבֵה עַל־לָךְ: יִי מְבַטַח
נִצְתָךְ הִמְלִיתוּ עַל עַמְּךָ. בְּרַחֲמִים וְנִתְחַמֵּךְ מִשֵּׁד וְשִׁבְרֵי קִדּוֹת וְעַמְּךָ. מִי
בְּמִוֶּה יִרְשָׁא לָךְ לְרַחֲמֶךָ וּמִי וְנִתְחַמֵּךְ. קְרוֹשׁ: יִבְגַּם גִּרְחֵי יִשְׂרָאֵל מִיֵּד כּוֹבֵשׁ
וְאִיִּבֵי. יָשִׁיב אֶת־שְׁבוֹתוֹ עַד עֵיר מְבוּא. הִגָּה אֲדָנִי אֱלֹהִים בְּחֻזֵּךְ יְבוּא:
בְּחֻזֵּךְ יוֹצֵא לְקִרְתָּהּ בְּלֹהַת מִשְׁבָּץ. בֵּן יִקְרִים אֶתִּי מִלְבָּנוֹן סְבוּאֵי
לְמִרְבָּץ. בְּרַעַה עֲדָרוֹ יִרְעָה בְּזֹרְעוֹ יִקְבֹץ: לָנוּ יַעֲמֵם אַחֲזִירִים שִׁבְרֵי וּפְעֻלָּת.

לכמהיכם, טל' כטע לך נצוי (תהלים פ"ג, ג'). ונסכה למעלה, יחללים עמידה לנסכה למעלה
עד כסא הכבוד ולהתחבר כדי להחזיק בני ישראל בהתחזים בני חילי הדרה נישעו ס"א, ג'. גנותים, טל'
גנון והכל (ישעיה ל"א, כ'). ענומים, טל' ענו, ר"ל זיהו מחויבים סגנמי כבוד כמו נבלותם סטלרים
מטע נצר חסד, יחלל עט"ה ישעיה ס' כ"א. כו אנכי, סס ס"ו, י"ג. החרים, עקמיים ול' חלמוד הוא
כעו כרוכות הדוחה (חולין ג"ט, כ') הדרה דכחל (סס קי"ג). יקפלו, זיתקבל הדרך ויתקבל. לא יבנה,
לא יסתר, ול' ישעיה ל', כ'. חרש, טל' סס ח', י"ג. רע, ויקחלו רעים להקט"ה. שרבבל בם, כל שות יעלל
בם. וינחם, נחזשית כ', כ"א. זה עוסר, ל' שר כ', ט'. זבול בית יער הלבנון, הנה"ט. פטורי ציץ (ס"א
ו', י"ח). גבל ציץ, אכל דבר חלחלו יקום לשלם וזה אבצחיה עשה יענה. חזר, נבי"ו י"א. אכן סכיד וס',
ט"ה ישעיה כ"ד, י"ג. משרחיו, מלחמיו. לשער מזרח אל נה"ט. ורעה לטעם בולח דף 778. טעם, דבר נאה.
סלך מלך, ט"ה ישעיה כ"ג, ו'. החרוי פנים כלך, ר"ל מתקננו כולם זמנו. קרחה ועסר, טלורשת אל ועם. סי
כסוד, הקט"ה (ט"ה שמו"ו, י"ח) הוא יפול לך. קרוש, הוא ינחמן. עיר מבוא, יחללים זכל הרא יסוול לשם זלג
פעמיים נכנה. משכע, גרדים סטלרים. אחי סלבנון, שר ד', ח'. לסרבץ, למתקם מנוחה. יעסום אחזרים, יעסום
לם הטון הדנה למחוד עד זלג נובל לשאת אוחו כולו לכניס ופרץ נכפסל לאחזריו, ודבר נדך טעל. ופעלת

יזמים. לפי כח וגדלו הסובל ארץ ושמים. מרמרד ב'שעלו מים: אלהים
 משפח ציץ בבגיה נחמים ירחם. סמן ועיש על בגיה תנחם. פרינחם
 יי עפו ועגיו ירחם. קדוש: מהרה יקים צמח צדיק על שוקרני. מלך
 סעון פרחים מרים ודן דיני. מרחבן את דרח יי: נעים שמו לפני שמש
 ינון מנהג. נבחר בשש מדות ברוך והדר קוגרו. אתמי גועץ ויבנהו:
 שקל ירחם וגשם וגבה מפלאי עינים. שורק לגם עמים ידרשהו לשמע
 אזנים. קמר מדלי וגשחק מאוננים: חיים בשאל נחת לו צפה התכמני.
 רבית מאד פבורו יעשר ראש בהמני. תרב גדלתו לשב אפק ותנהמני.
 קדוש: עתק הוצרת חית קנה גבה למעלה. על מוקדה היא העלה רחיה
 מעלה. ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: פיקר עון יסחף אפירה
 וינע חלוז. פורה בכצרה לא קולטת ירוח לבדו. בל תגזים באין נגרו:
 ציעת אהרת שעיר ילבש שר המעאל. צונחו ומרדיו מבין פוכבים ושנה
 בפנואל. ואלמי תדמוץ אל: גלפי מעבים נגד חיל צבא מעוני. פראתי
 אלה בנינו עם שעוני. מספר כלם יהיתי באלה דיני. נתם יי. קדוש:
 קדושנו רחוק וקרח לשמע נשוא באהב. קדם ברע קרח ורחוק נסבל
 להתיהב. הפסל נסך הרש וערף בזהב: רב פח וגבורה עשה עיפה שחר.

שמים, שכן על מה שכלנו נרות בעשן שמי גלויחתי, ודעה רבי לכוזע ו' כ'. ועיש, חייט ל"ח, ל"ב.
 ואשרי בכרובות כ"ט שכלל הקב"ה ב' כוכבים מן עיב ופתחם טבט את העטול ולעמיד יחזירם לו לנחם אותו,
 וכן ינחם גם את ישראל, וזה הפסוק, וכדע תנה סתם בנקוד הנהגה. כי נחם, יעשה ט"ט, י"ג. צמח
 צדיק, מלך הטעיה ועב"ה ידעיה כ"ג, ה'. שוקרני, האוקדים ודריזים לעזות המלכות. סעון כרדום וכו',
 עב"ה והיחיו ביראת ה' וכו' (שעיה י"ח ג') וזוה"ל עליו ככנהדרין ג"ג, ע"ג אשר ר' אלכסנדר עמד
 שהענינו מלכות ויסודין כרחיים, רחל אשר דעורח וחזין; ונקט הפייטן דעת סביבם. נעים, הטעיה.
 לפני שמש, כפתיקו ר"ח פ' ג' ובפסחים כ"ד ונדדים ל"ט ותנחומת פ' נאח גם רחש כ"ה, ו' דברים כדליו
 קודם אנרח העולם, ואחד טבט שמו אל טעיה דכתיב יהי שמו לעולם לפני שמו ימון שמו (תהלים ע"ב,
 י"ז). ובפנהדרין ל"ח, ע"ג ינון הוא אחר טעיות של הטעיה. טוהרו, הקב"ה אשר מינה חייטן אותו,
 מל' חייטן כ' (יזנה ב' ה') ועניתי אתכם (שעיה ס"ה, י"ג). בשש מדות, הכתובות בישיבה י"ח, כ',
 הכטה ותיבה שטה ונטרה קצת ודלת ה'. מסלוי עינים, מן הטלחכים (יחזקאל ח', י"ח). שורק וכו',
 עב"ה יעשה ה', כ"ו. חיים בשאלו, עב"ה תהלים כ"ח, ה'. ונדע על הטעיה כסוכה כ"ב. תחכמני, דוד
 הסלך נקרא כך נט"ק דף ט"ז, כ'. ישב אפק, יעשה י"ב, ח'. עתק דוברח, מל' תהלים ל"ח, י"ט.
 דוח קנה, כחיו לחיבים עב"ה שם ס"ח, ל"ח. על סוקרה וכו', ר"ל שעמידים החיבים לידן ומנש כל'
 יחזקאל ו', כ'. יסחף, יפיל מל' טדוע נסחף חכירך (ירמיה ע"ו, ע"ו). חלרו, חללו. סורה בכצרה, ע"פ
 פכות דף י"ב אלז טעיות פמיד גזי אל חדום לעשות דכתיב מי זה כל מלדום חסון עדים טעלה
 (ישעיה ס"ג, ח') טעיה שחיטת קולטת חלח נדר והוא נלה לנלרה וכו'. שר המעאל, שר של חדום,
 ושאר חדרים שיעיר עב"ה בדלשית כ"ה, כ"ה. צונחו, מפיל אותו מל' ותלנת מעל החטור (יהושע
 ט"ו, י"ח). ושרה כפנואל, שח של עשו היה אחר נלחם עם יעקב חניכו כפנואל (בראשית ל"ב, ל"ג)
 בדלחוח ככ"ר פ' ע"ז. נגר חיל צבא טעוני, ישראל טעולים לכוכבים. טעוני, שמים. עם שעוני, העם
 כדעטן עליו. מספר כלם, את מספר כל הכוכבים הגחתי לידן ומשפטם. נחם ה', עב"ה יעשה ט"ט,
 י"ג. רחוק וקרח, שחזי רחוק טענתו כמים ט"ט קרח הוא לשמע את תפלתו. נשוא כארב,
 כאכטבו סחל עון הוא. קדם ברע, כחיו לע"ה עב"ה יעשה ט"ו, ח'. קרוב ורחוק, החליל של עובדי ע"ז
 חף כי הוא קרוב להט ט"ט רחוק הוא טהם ולח יכול להזיעם. נסבל לחייהב, ר"ל חע"פ איסכלוהו
 על כחף ככל ואת חין ט טעט. עושה עישה שחר, הקב"ה חסון הלילה לנקר, ול' עטום ד', י"ג.

רקוע אין לו שחר ונשבר בפחד. המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר: שחר זרים כמות יראתם ויגועו. שדי חלק יעקב חלקם פחיים נודעו. הלא תדעו הלא תשמעו: הים אם בקלל תשמעו יחישנה ברציון. אולם נכון יביא בעתה בגשם בציון. נחם יי ציון. קדוש: תקוף בערבות אורת ברבבות נערץ בשגובים. תלה ארץ על בלימה ומדביק רגבים. הישב על חג הארץ וישביה פתגבים: חיל קדר פושטי ידיהם בגוהו. זקף מוסר בגגד רודף לזגם כמטהו. הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתהו: יאספו לירושלים כל המפצירים ושם יפרעו. מצוי הינם ישפטו מקום אשר הרעו. אף בלנפעו אף בלזרעו: אל מלך נאמן ומהימן בגחומי כסלים. מבשור טוב נחץ מהגבאו לו רגלים. נחם יי עמו גאל ירושלים. קדוש: בת ציון עובגי שכתני למה תאמר. ואיה צרתה וכי מנאשי בה התעפר. ואלמי תדמיני ואשה יאמר: רבוא פוכבים לגסטרא פימות חפה ברה. השטרתי חיל לגיון קרטון ורהטון בעבורה. שארמחים עיגיכם וראו מי ברא: אשה עולת רחם האשכח להטיב בוחך. מאמר געשה ונשמע אכבוד בשור מלופחך. גם אלה תשכתנה ואנכי לא אשכחך: אפתי מדה גחמד ברור גיע מדחמכם. פוגן ירושלים שם שלום גבול תחמכם. אנכי אנכי הוא מעחמכם. קדוש:

הכל יחדך וכו'.

רקוע, סבל הע"ו המרוקע בכסף חסד אין בו תועלת כלל. כפחד, כחרס, וכלי חרס תרגום יחזלמי וכל טלון דפחד (ויקרא ו', כ"א); וכן עקר נקוד קסטר הפ"ח בשנא וחי"ת פתחה, והוא טורה על המיטע שמוזס טטנו הכלי (שחמו), והטנקד קסטר טועה, זהו טעמו היוצר העושה כלי חרש (שקספנער) כטו חספ די פחד (דמיאל נ', ט"א). כטוח יראתם, כטו טלכיהם. יחישנה, יחיש את הגחולה. ברציון, גלגון. יבוא בעתה, ע"ה ישעיה ס', כ"ג וחיתא כפנהדרין ל"ח כתיב נעתה וכתיב אחיזנה, וכו אחיזנה, לא וכו נעתה. ועוד סס, ר' יהושע בן לוי שאל את אליה הכניח חימתי יבוא העזיח, אטר לו היום חס בקולו תשמעו. כציון, על ארץ היה ויבנה. נחם, ישעיה נ"א, ג'. בערבות, סס השמים העליונים (מהלים ס"ח, ה'. חגיגה י"ב ב'). אורת ברבבות, הקב"ה אורת הוא ויכר כן רבנות מלאכיו, וכו'חיתא כחגיגה ט"ו וחמה טענות קדש, אית הוא טענה שלו. בשגובים, ל' חזק. חילת, חיוב כ"ו, ז'. המפצירים, המוריס. מצוי ריגם, דיגם הכלס והקסה, ואל' ימטה אל יסוד (ויקרא ה', ט'). שכשור טוב, הטטוח וע"ה ישעיה כ"ג, ז'. וסדומו, הוא ל' חרטי על נחטון. נחץ, ל' מהירות. נחם ה', סס כ"ג, ט'. צרתה, ל' וכעסתה לרתה (ש"א א', ו'). וכו טושי, ע"ה ישעיה נ', א'. בה חרעטר, אחר יחזיק בה להטעם בה, מל' דברים כ"א, יד'. לגסטרא, למחנות, ועקרו מל' חמי castra. השטרתי, המעלתי, מל' טעמד חזק (חיוב ל"ח, ל"ג). לגיון, ועיגיון, קרטון, גם הוא ל' חיל וכנח ועקרו מל' יוני וכל"ח קסטרטי, וכן גם טעס ורהטון, קסטטו. וכל זאת יסודו כנרבות ל"ב ע"ג, ותאטר ליון טוכני ה' ודרכי כחמי (ישעיה ט"ט, יד'), אטר לה הקב"ה, כתי שמי עטר מולות כרתי כרקיע ועל כל מול ועול כרתי לו שלטים חיל ועל כל חיל וחיל כרתי לו שלטים לגיון ועל כל לגיון ורגיון כרתי לו שלטים רהטון ועל כל רהטון ורהטון כרתי לו שלטים קרטון ועל כל קרטון וקרטון כרתי לו שלטים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי בו ש"ה חלטי רטוח כוכבים כנגד ימות החמה, וכולן לא כרתי אלא כבילך וחמה אטרט טוכתי וככתמי, התשבת אזה עולה וכו' גם אלה תשכתנה זה טענה העגל, וחנכי לא אשכחך, זה טענה סימי עכ"ל, וזה יסוד בשור מלופחך, ר"ל לא אחוכח טעך על האור כלומר על מעשה העגל. ברור בית, המאטר הטטור, מל' יבוע חמר (מהלים י"ט, ג'). שם שלום, ע"ה סהלים קמ"א, יד'. אנכי, ישעיה כ"א, יב'.

אֶת־דָּבָא וְנִכְהָ: וְאִמְיָן יְהִי. בְּנֵי עֲלִיָּה. לְפָנָיו אֲשָׁרֵי זוֹכָה: קִחַ רַב. לְמִי נִקְרַב. בְּמִנְיָן לֹא בְּלִדְחוּבֵי: אִישׁ אִישׁ בְּבֵר. וַיֵּשׁ בְּלֹא בֵר. נִכְנָס בְּמִדְרָאית סוּכָה: מְלִיצֵי עִם. הֵם בְּנֵעָם. יִגְשׁוּ אִזּוּ יִדְבְּרוּ: וְהַחִיזת יִשׁוּרָו וכו'.

לא מְרָשִׁים. תְּרַשְׁלִים. בְּשִׁיר פְּחֻבִים אֲמוּנִים: נֶעְדָר אֵךְ קֶלֶר מְלֹאךְ. רֵן לְהַתְמִיד בְּכִלְזִמְנִים: קְרוּךְ שְׁמוֹ. בְּבִרְבָּמוֹ. אַחֲרֵי קִלּוּם מְשַׁנְנִים: כְּבוֹד עֲמֻדָם. בְּעַת עִם דָּם. תְּרַפִּיטָה בְּנֶף רִנְגִים: יִי שָׁם. בְּהַקְדִּישָׁם. פֶּעַם אַחַר נִמְנִים: מְמֻקְמוֹ. יִתְמַדָּה לְמוֹ. חִיזֵר לְשִׁאֲלָם פְּוִנִים: אֵן אֲבִיר תָּם. בְּכֶם נִחְתָּם. וּבְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכְּרוּ: וְהַחִזת יִשׁוּרָו וּכְרוּבִים יִפְאָרוּ:

והחזית ישוררו וכו'.

חזית החזוים שלמה בר יהודה.

אהבה.

שְׁתֵּי פְעָמִים, מְקִימִים, בְּכִלְיוּם עַל הַמוֹנְנוֹ: לִיחַד צֹהַר, בְּלֵב עֲצוּר. בְּהִיזֵן לְשׁוֹנְנוֹ: מְמֻקְמוֹ, מְמֻרְמוֹ, יִשְׁלַח אֹזֵר לְעִינֵינוֹ: הוּא לְבָדוֹ, יַעֲו חֲסִדוֹ, וַיֵּאָזֵן קוֹל רִנְוִינֵנוֹ. בְּקִרְאֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוֹ: שְׁאָר יַעֲקֹב, לֵךְ אֲקוּב, יִסֹּד דַּת אֵל אֲשֶׁר נָתַן: לֵךְ וּשְׁמַע, הַחֲדַת שְׁמַע, אֲשֶׁר נִחְלוֹ בְּנֵי אִיתָן: מְעֻזָּתָהּ, לְקִרְוָתָהּ, לְנוֹחֲלֵי גֵן הַבֵּיתָן: הַגְּדָה עֲרִבִית, אֶל־תְּשַׁבִּירָתָהּ, בְּתַנְאִים בְּמִשְׁנָתָן: בְּהַפְגָּם, בְּהִנֵּי גַם, לְאַכּוֹל בְּתַרְוִמָתָן: רְשׁוֹת נֹעֵד, לְקִרְא עַד עֲלוֹת שְׁחַד בְּמוֹ חָתָן: יִסֹּד מְרַבֵּעַ, לֵה נִקְבַּע, לְעַד לֹא לְהַבְרִיתָן: הֵן עֲרֻכּוֹת, שְׁתֵּי בְרָכוֹת לְפָנֶיהָ בְּהִלְכָתָן: וְחֵק בְּרוּתָהּ, לְאַחֲרִיתָהּ שְׁתֵּי בְרָכוֹת לְהוֹדֵתָן: דַּת וְחֵק, מִדְּחֻקֵּי הַגּוֹת בְּהַ עַל מְלֹנְנֵנוֹ. בְּקִרְאֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוֹ: שְׁתֵּי בְרָכוֹת, נֶעְרְכוֹת, בְּרֹאשׁ שְׁחֲדִירָתָהּ לְהַתְהַלֵּל: לְאַחֲרִיתָהּ. בְּבִרְיָתָהּ. סְמוּךְ אַחַת לְהַתְהַלֵּל: מְסוּכָתָהּ, הִלְכָתָהּ, עִם הַגֵּץ מֵאֹדֵר הַיָּלֵל:

לשכון את דכא וככה רוח וכל' הכתוב ניטעיה כל', ע'ו ובמדרס נטגלה ל'א. סח רב למי נקרב וגו', כל זה יבואר ע"פ סוכה פ"ה ע"ב, לא פחית עלטא ניתלתין ושתא לדיקוי דטקלי פני שכינה כל יומא עב' אזרי כל חובי לו, לו עניטעריא ל'ו הווי וגו'. איש איש בבר, על דרך וכוונתים רשות זה לזה. מי כל' ארטי רשות. במראית חוכה, כמראית נהיה וע"פ טה אחרו סס נטוכה ע"ה, ב', הא דטסתכלי נאספקלראס מחזיה וכו'. סוכה ל' הנהנה נארעית. כחביבים אמונים, כיאאל. נעדר, נטעו. אחרי קלוס, אחרי הסח שנתו יחאל. כבוד עמרם וכו', ע"פ ז"ר פ' ס"ה, נעמרס תרמינה כנפיהם (יחזקאל א' ב"א), טהו נעמרס, קא עב רמי. נענה ישראל חוטרס שפע ישראל הטלחכים שותקין, וחח"כ תרמינה כנפיהם וטה הן חוטרין נדח קא עב ה' טטקוטו ונרדן סס כבוד טלכותו עכ"ל וכן בחולין דף ג"א חין הטלחכים חוטרס זינה לטעלה עד ישראל חוטרס זינה לטטה עכ"ל. סטקוטו יחמרו למי וגו', יסודי נכדכר רנה סוף פ' נאז ופסקי ר"א סוף פ' ד', חף החיות הנושאות את הכסא וחף מלאכי הארת שחייבת חיי עולם חיינן רוחות את הכנה. רשעה לטעלה דף 236. חס בכס נחחס, לודתו של יעקב חוקקה נכסא הכבוד (ז"ר פ' ס"ח וחולין ג"א, כ'). בלב עצור, עלוד טעחטנות ורות, ר"ל ככוונת לב. שאר יעקב, אחרת ישראל. לך אקוב, אפרס לך. בני איתון, בני אהרנס. גן הביתון, גן עדן, ונעבור החדונו טחס נל' אחרת ח', ה', רנה, לסוד וגויו. כתנאים במשנחון, בראש טפ' נרכות. כרני גנס, כהני נה"ט. כמו חסון, ניליות השעס כמות והוא כמותן יולא טעחטו (תהלים י"ט, ו'). יסוד מרבע, ארבע נרכות נסדו לק"ג ב' לפניה וי' לאחריה. טרזיק, טוטן קדס. על מלונינו, נכנכו על הטטה. בבירחה, ברית כרותה לק"ג של אחרית ארץ נרכה אחת לאחריה וסמוך לה טוטרס לטהתלל. מסוכתה, ר"ל גדה של טעות לק"ג לקרותה עם הכן החטה. עם הגץ, כבי' פעה יג. הילל,

הלא נסעדי, לקראי עד שלש ישעות להתחלל: בעת הלך, בן ואילך, לא
הפסיד ולא חלל: החשים כה, איש בדרכו, והלכה בבית הלל: ד' יפסוק,
אשר עשוק, בראש פרקים להתחלל: היה רץ, ולא יתרוץ, אבל יעמוד
ויפלל: וכה יפעל, קרוא עד על לבכה מסתלל: דין נשמע, תודת שמע,
בכל לשון להתחלל: הלא נדעה, בארבעה אשר פראו וקנינו, בקראי
שמע ישראל יי אלהינו: שם אחד, ירא ופחד, והשמד באותותיו: לבד
היה, אל תשחת, הארץ דלת פחקותיו: מאריכו, להמליכו, על ארבע
החותיו: המפחד, לא יכחד, באמצעו שאלותיו: ברית יקים, בין פרקים,
להשיב לכל שלמותיו: רוח יקים, בין דברים, וידקדק באותותיו: ירא
ועשה כרב יסי, והאונת למעותיו: הקורא, אליו יורה באמצעותיו ושפתותיו:
ואם טעה בארבעה, יחזיר לראש קריאותיו: דת ספק, להתאפק, הלא
יחזור לראשיתיו: הלך אן, ומצאן, והן קוראין לעמתיו: הני עשוק, בפסוק
דראשון בדינו, בקראי שמע ישראל יי אלהינו: וקראנו לסד הנחל סלה וכו'.

ע"ס א"ב, וכסף חתום סאיר בר יצחק חוק ואמין.

זולת.

אמת משל הדי, באמתת קדמוני משליכם. גבר הם וישר, דימין
קרית משליכם. הכפל במשנה נחמות, וביד הנביאים אליכם. נחמו
נחמו עמי יאמר אלהיכם: ודו חכם בעו, חסות באה לנחם. טכסה
במשפדת שלמה, ידיר מבירת לחם. בפיה ובמה יאמרו לירושלם כבודה
ברתחם. נחם יי עמו ועניו ירחם: משוח מחבריו לבשר נבואות ונחמות

כמו הלל ק אחד (ישעיה יד, י"ג). הלא נסעדי, גם יש לו סעד וספק בדברי ר"ל להעמין נקריאה
ולקחתו עד שלש שעות היום, והסעד הוא ר' יהושע נכבות דף ט', ע"ב. בעת הלך, ר"ל ואם עבר גם
הזמן הזה וקרא אותו טחון וחילך לא הפסיד, כאלס קודם נמורה (נכבות טס). ולא חלל, שלא נדך נכבה
לנפלה. רחשים, חומרים. איש בדרכו, ר"ל מותר לקחתו בין עומדים בין יושבים. בבית הלל, נכבות
דף י', ע"ב. ד' יפסוק, הפועל העוסק נטלאכה יפסוק ידו ממלאכתו עד שקרא ראש פרקי ק"ג ר"ל פ'
טע. ולא יתרוץ, לא יטור הין, חלה יעמוד עד שקרא עד על לבכו. בארבעה אשר פראו וקנינו, טעמה
פוטת ראש פ' ו' חלו נאמרין בכל לאון פ' פוטת יהוה טעא ק"ג וכו' וטעיה אס ו' דמים, וע"כ מה
אומר פה הפייסן בארבעה קא, ומלה כי דעתו אחרתה דברים מפורסין נעלמן והן פ' פוטת וק"ג
והא"ו וטענת העדות, ו' דברים האחרים נלמדים ממלה הד', כי יהוה טעאר נלמד מצורה זה פטוטה,
וטענת הסקולן נלמדת מצורה זה טעטעת העדות, והתפלה חין מרץ למטה כלל כי מעלי היא כאמור
עמד, וט"כ חן ר' ראשי דברים הם הטעוטים ע"ו וקנינו להאמר בכל לאון. וה"ח אל חשדח וכו',
חזה הטעור לטעלה דף 82. המפורד וכו', ע"פ נכבות דף י"ג נאטעט אהל טפני היראה וטעין טפני
הכנה, והמקיים אהל טפני הכבוד וטעין אלוס לכל חדם. בין דברים, גם זה מנאור לטעלה דף 82.
כרב יסי, כאמור לא יחל אס לא השמיע לחזנו (נכבות ט"ו). טעה בארבעה, ר"ל ד' טעיות מרץ לחזר
לראש, כדליתח נכבות דף ט"ו וטעור אס נהר"ט. לרחאסק, ר"ל אל תעמוד נאטק כלל. והך אן, אס
נח לטעוס אה קוחאים אס חח טעע יקרא גם הוא עטתס חת הפטוק הראשון.

אמת משל היה, פיוט זה יסודו נפסיקתא פ' כ"ט והנהו נילקוט ישעיה רמז ע"ו. חם וישר, חיוב (חיוב ח').
במשנה נחמות, אס ט"כ י'. נחמו, ישעיה ט'. חכם בעון, נומן. חסוח באה, חת. טכסה, ל' קיאס והדור.
במשכחה שלמה, חת נ', י"ב כבודה ביהחם נכ"י ככבודך ברתחם, והטעין אחד. נחם, ישעיה ט"ט, י"ג משוח,

בְּכַפְלֵיָם. שׁוֹשׁ אֲשֵׁישׁוּ. הַתְּעוֹרְרִי עֲרִי, יִרְדֶּה פְּלָאִים. פָּרֵץ עֲלוֹחַ מְנַחֵם.
 צִדְקָתוֹ שִׁהַר שׁוֹלֵם. נָחַם יי עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלָיִם: קָבַע כִּוָּה
 וְקָוָה. רַחַם עֲשִׂירִים אַרְבֻּותֶיהָ. שִׁמְשׁוֹתֶיהָ לְאֲבָנֵי חֶפְצֵי, שְׁלֹם לְשׁוֹם גְּבוּלוֹתֶיהָ.
 תִּקַּן מִדְּבָרָה בְּעֶרְוִי, בְּגוֹן יי עֲרֻבוֹתֶיהָ. נָחַם יי צִיּוֹן נָחַם פְּלִחֵי־רַבְחִיָּה:
 מֵאֲהַבֶּיהָ יְרִוּוּן הַשֶּׁשׁ, מִנְּתַל עֲרֻגֵי טַחֲמִיָּה. בְּרַצוֹתָהּ תַּנְחִימֵם לְדָבָר עַל
 לֵב רַחֲמִיָּה. יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְלוּ קֶדֶ, חֲזָקֵי קְשׁוּט תַּחֲמִיָּה. תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם
 מִשׁוֹד תַּנְחִימֶיהָ: חֲזוֹן קְדוֹשִׁים עֲשֶׂרָה עֶמְקָה בְּהַשְׁתַּתֵּף בְּקִימָתָנִי. וְאֹתִיּוֹת
 מְעֻטְרֹת לְתַנְחִימְךָ. לְצִאֲנָךְ וּבְרַמְךָ בְּסִימָתָנִי. בְּשִׁיר וְתוֹדוֹת אֲזַמְּרָה. בְּאֵז
 מִנְּיָה הוֹצֵאתָנִי, כִּי אֵתָהּ יי עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי: עוֹרַח אֲבוֹתָיו וּמ'.

ישיבה הנהיג נכסח עתה הנהיגים. שוש אשישו, ישיבה פ"א, י' החעורר, נ"א, י"ו. עורר, נ"ב א'
 ירדה פלאים, פ"ה חיכה א', ע'. פורץ עלות, ע"ה מיכה נ', י"ג. מנחם, הוא אחד משמותיו
 של נביא (סנהדרין ז"ח, ב'). טור שולים, יספרנו מכל לבלוך חמא. נחם ה' עוד אח ציון וגו',
 כ"ל ע"פ זכריה א', י"ו. רחם עשרים ארבותיה, חלונותיה. שמשותיה, גם הוא פירוש חלוטת
 אר אור השמש מופל לתוכן. ויסודו נכסח נחרז דף ע"ה ומדע חתלים מוסר פ", ושמתי כדכ
 אשחתיך (ישיבה נ"ד, י"ג). עתה הקב"ה להניח אבנים טושות ומתלוות אהם שלשים על שלשים וחוקק
 שהן ע"ב על עשרים ומעמיקן בשערי ירושלים. מדברה כערן וב', ע"ה ישיבה נ"א, ג'. ירוחן רשן, ע"ה
 תהלים ל"ז, ע'. ברצותך הנחמים לדבר וגו', כמי כ"י, "ברשתך כלהבת יוסף לדבר על לב רחמייה".
 חניקו, ישיבה ע"ה, י"א. חיון קדושים וכו', פירוש החיון הזה נתן לי החכם הטנוח רכ"ל לולטו
 טפלותיה נמכתנו גלחתי אלי נע"ק חזמו תרי"ד לפ"ק, ח"ל: "אחרי אר חסתי בכל סכרי השחור
 ולא מלחתי דבר בגון נפישו סוף דברי ר' עזרי' ז"ן כולת לשנת נחמו גם דברתי אל חכמים ואין
 טגיד לי פירתי אל הפסיקות כ"י אנדי ותהלות לאל עלין מלחתי גם לרחת משומי וגמלוך. והנה דברי
 הפסיקות אשר טעם לקח הפייסן הם מוכחים בלקוח ישיבה רעו ז"ל, אבל הפסיקות אהיה לפני הפייסן
 היתה טענה טעם והיא טעם כנוסח כ"י גדידי. ועתה אשר אחי אחזה לי הוא כי חיון קדושים עשרה הם
 עשרה נביאים האע יואל אשר תרי עשר חון מעבדיה וינה כי אותם העשרה נכחו על ישראל לטובה ולרעה,
 אבל עובדיה לא נכח לרעה. על ידאל ויונה לא נכח לישראל טעות עד רע. והנה לדברי הפסיקות
 (עיין גם בילקוט) ישראל ישאל לקבל תנחומין מאותן עשרה נביאים, נאשרם לאו זו נאמיין? לראשונה
 או לשניה? וזו "הלכו לכן נביאים אלל הקב"ה ואמרו לו רש"ע לא קבלה עליה ירושלים להתנחם, אשר
 להם הקב"ה אחי ואחם כלך ונחמנה, הוי נחמו נחמו עמי". אבל חכמה יחוק ויעקב זמכר גם בילקוט
 אינם ככ"י שלי, גם מלת חזיון רעות לנביאים ולא לחכמה. והנה מלות עסק בהשחתיך כפיסחגי הכוונה
 שהן שהקב"ה הנחמנו להתנחם עם אותן י' נביאים ולנוח לנחמנו. ואמנם האחייה מעטרסיה לתנחומך
 לצאנך וברוך כפיסחגי יסודותן על מה שנכסח בפסיקות הנ"ל ו' שרית אחר מה אבאחי לטעלה,
 ובילקוט הוא לטעלה קודם זכרון עשרת הנביאים וגם הלאן טענה, וכן הוא נכ"י, ר' חנין אשר לטלך
 שהיה לו כרם ונכסמו זנאים לתוכו וקיללוהו ופסקוהו, מי גריך להתנחם בתנחומין, כרם או נעל הכרם?
 כך אשר הקב"ה לישראל כרמי, כי כרם ה' זנאות בית ישראל, מי גריך להתנחם, לא אחי? הוי נחמי
 נחמו עמי, נחמוני נחמוני עמי. ר' ברכיה אשר לטלך שהיה לו חן ונכסמו זנאים לתוכה ותקשרו מי
 גריך להתנחם, לאן או נעל הלאן? כך אשר הקב"ה לישראל אחי, ואתנה נחמי לאן מרעיתי חרם אחם,
 מי גריך להתנחם, לא אחי? הוי אומר נחמו נחמו עמי נחמוני נחמוני עמי. — והנה לדעת הפייסן
 כמו שהזכר הראשון דרש ר"י כאלו כתוב ר"י כן אותם אדדו נחמוני נחמוני עמי מלת עמי
 גיטערי"א 120 וחלקו הפך הוא לשנים ועשו טעמי י' וימקום נחמו נחמו עמי דדו נחמוני נחמוני,
 וזה רעו נחמו ואותיות מלטרפות לתנחומך, ר"ל לנחם אותך כמעט נחמוני נחמוני, לראך כך
 וברעך כפיסחגי, ישראל כרמי ישראל אחי. יתבך הגולה תעלמות. ע"כ דברי אהבה החכם נ"ב, וכן
 מלחתי אח"כ גם אחי נפידו קוד דמות אמשטרם טענת אפ"פ. כפיסחגי הוא ל' פייסן כמו ופייסו
 אחין (כ"ר פ' א') טלך אשר לו נמו פייסני, טקאים אחם אהיו פפויסין (דברים רבה פ' כי
 תחא). כא סנף הרעמוני, כמי כ"י כא סנף הקסחגי.

אתנה לפרשת עקב.

במשקל ג' ג' פנועות, ולאוי החמוים יהודה.

יָדִיד עֲלִיּוֹן. שְׁמַע דְּגִיּוֹן. בְּאִשֶּׁר אִשְׁמִיעֶךָ: בְּחַן מַלְּקֵי. בְּדַת תְּפִלְקֵי.
 בְּמִדַּת שְׁעִשְׁעֶךָ: וְאַרְבָּעָה. לְרֹאשׁ קִבְעָה. וְנִצְרָם לְרַגְעֶךָ: וְשִׁלְחֵהּ. יְהִי
 אֶחָד. לְיָד בְּדָה בְּקִבְעָה. בְּחֻתָּם עַל לִבָּהּ וּבְחֻתָּם עַל זְרַעְךָ: הַדָּר תְּפִלְקֵי.
 הַיּוֹת אֲצוּלִים. מִפְּתֵר לְפִי קְדוּשִׁים: וְהַעֲמִידֵם. וְהַפְרִידֵם. הַיּוֹת לְאַרְבָּעָה
 רֹאשִׁים: וְרֹאשֵׁי שִׁין. כְּמוֹ רִישׁוֹן מְרַבְעִים מְשֻׁלָּשִׁים: וְלַעֲזֹר דָּל. אֶל תְּחַדְּלֵי.
 יוֹד מִיָּד אֶל תְּאֻשִׁים: עֲשֵׂה לְשָׁמַם. עַד תִּפְסֵם. וּמִצְוֹתָם לְאֲנָשִׁים: הַכִּי
 מִהֵם. פְּטוּרִים הֵם. קְטָנִים עֲבָרִים וְנָשִׁים: וְחַתָּנִים. וּמִתְאֲוֹנִים. וְאִשֶּׁר
 לְמַצְוֵה חֲמוּשִׁים: וְלֹא נִתְּן. לַעֲשׂוֹתָהּ. לְתַשְׁעָה הֵם מְפֻרָשִׁים: וְשִׁים אוֹתוֹת.
 עַלֵי אוֹתוֹת. בְּתַגִּין כְּתָבְנִית גְּדוּשִׁים: רַעֲיֵיהֶם. לְכָר פְּגִיחָם. לְכָל־חַפְצֵיהֶם
 רְדוּשִׁים: וְאִין לְחֻזְקָם. בְּהַתְּפַסְקָם. אֲבָל לַעֲשׂוֹתוֹ חֲדָשִׁים: בְּזֹאת תִּרְבֶּה.
 וְלֹא תִקְבֶּה. וּבְחֹל יָמֵי זְרַעְךָ. חֻתָּם עַל לִבָּהּ וּבְחֻתָּם עַל זְרַעְךָ: וְהַרְצוּעוֹת. יְהִי
 צְבֻעוֹת. שְׁחֻרוֹת לְמוֹשֶׁה הַלֵּכָה: רַעֲיֵת יְדֵי. קְשׁוּרָה עַד אֲצַבֵּעַ צְרָדָה
 אֲרָבָה: וְהַרְצוּעָה. לְרֹאשׁ יְדוּעָה. עַדֵי טַבּוּר מִמְּשֻׁבָּה: וְדַת שְׁתִּיתָהּ.
 בְּרַחֲבִיתָהּ. כְּאֶדְךָ שְׁעוֹרָה אֲרָבָה: וְתַחֲוֹרָתָהּ. וּמַעֲבָרָתָהּ. הַיּוֹת בְּשַׁעַר נִכְרָבָה:
 קְשׁוּר קְשָׁרָה. וְתוֹן סִדְרָה. בְּאִשֶּׁר אֲצוּ אוֹתְכָה: שְׁמַע וְדָדָה. תֵּן בְּחִלְיָהּ. לְפִאת
 יְמִינָהּ סְמוּכָה: וְתוֹן מְבוּל. פִּאת הַשְּׂמָאל. קְדֻשְׁלִי וְכִי יִבְאֶךָ: וְאֶל תִּמְדֵי.
 וְהַשְׂמֵר. מִלְּהַחֲלִיף וּמִלְּהַפְכָה: וְגַם תִּדְרֹשׁ. לְיָד וּלְרֹאשׁ. אַחַת הִיא הַבְּרָבָה:

בסדר ששששש, נסחה התורה הנקראת שששש (סגלי ח' ל'). ונבוי' כמו נח ששששש. וסכרעה, כיה תפלן של ראש של ארבעה נתיים. וזכר' בן ככוי' וזכר' ל' נתי' לרנעיד, ל' תע, ר'ל כל עת. יהי אחר, ר'ל הכית אשר הפרזית של תפלה של יד נמוכות לחזקו אינו מחלק לר' נתיים קטנים כמו אותו אל תפלה של ראש, חלף הוא רק בית אחד. ליד כרה, ר'ל ליד שגאל אחיה סכה. אצולים, לקחיס ונכסיו. סמטר, טערוות נהזות עותחות. והפרידם, זיכחונ כל אחת עד' טראית תפלין לנדה. וראשי שין, השינין שהם נעור בית של תפלין ננחין הם אל אלא ראשים ואל ארבעה ראשים והראשים נכתיבים כולם ככור' ר'ג. ולצור דל, לקצור קצר כעין דל'ת נתפלין של ראש. ויד סד, קצר כעין יוד נתפלין של יד. אל תאשים, אל תמנע ואל תחזיר. עד חוסם, ר'ל כל אשר נתפלין לרץ זענה לטון. וסמאונגים, האונן (נכרות יז, ב'). חסושים, טוורוים, כי העוסק נמנה פטור ממנה. לחשעה, נגזין מ'ה ע'ג, פ'ת תפלין וטוורוית שכתבן בין וטפור ונכרי ועט'ו וענד ולאס וקסן וכוחו והראל טענד פסולין. ב'ג'י, הן החזקין על ששכ' ג' וכל אשר אויזות שפרזיות תפלין וטוורוית כתיב'ם הלכות תפלין סוף פ' ב'. ונקוד ב'ג'י' התין נקטן וניטל רשיה וכן ככוי' ב'ג'י' וראש לטעלה דף 273. ט'שים, ל' גדיס. לבר, טנחן יהי אחר של רעווע. רדושים, נמנחות ל'ה. ברהפסקם, כשנקרעו הלבושת חין לקבן וז טו'. תרבה יסין, בלחית' נמנחות ט'ר כל הנטיח תפלין טלדין יסין. וטוורוית, טס נמנחות ל'ה רעוועו טוורוית הלכה לטע טסיו. אצבע צרדה, היה הלכנע האטלעוית. וטוורוית, הוא דף העור אשר כני תפלין נתינים כחזקו, ועקבאחשטע. וסעברתא, בעור של כתיים אשר הנועווע שנתח טעכו. היית כשער נכרכה, כל הפרזיות לרץ זיכחן אותם בעור של נהש טוורוה. בחליא, כיה אל ראש היה של ר' נתיים (פ'קבער) וכל בית יתן פרצה אחת, וינאו הכ' פרזיות טעע והיה אס טעע כחוליות טכד יסין הכתיים, וכ' פרזיות קדס והיה כי יניחן הן טכ' חוליות טכד שגאל הכתיים, וכחית' נמנחות דף ל'ר, ט'ג, תנו רבנן כיצד מדון קדס לי והיה כי יניחן מיטין טעע והיה אס טעע

וְדִינָם אִם לֹא תִתְּאוּם, בְּרָבָה לְתַחֲוִיר צְרִיבָה: בֵּן בְּאֵמֶר, וְבֵן בְּגִמְרִי, וְגַם
אֲנִי מוֹדִיעֶךָ: שְׂחָתָם עַל לִבָּהּ וּכְחֹתָם עַל וְזַעֲקָה: הָרֹאֵשׁ וּמִצְאָה אֲנֹשׁ רָצִיחַ, בְּחֻקְתָּ
אֵל בְּהַלְבָּתָם: חֹזֵב עֲלֵיו, הָיִזְרָת הַפְּלִיגִי. עַלֵי קֶלֶף פְּתִיבָתָם: דַּת וְדִין,
הַסּוֹד בְּגִדִין, וְאֵין שְׂרַמֹּשׁ בְּתוֹרָתָם: וְדִין לְחִזְתָּ, לְאוֹתִיּוֹת, אֲיִיר לְכָל
סְכִיבֹתָם: וְאֵל יוֹדֵי, מְרֹאֵשׁ לִידֵי, לְכָל תִּתְּקַל קְדָשְׁתָּם: וּמִעֲשָׂר, עַד עֲשׂוֹר
וְאַרְבַּע קֶץ הַפִּירָתָם: וְשֵׁת שׁוֹמֵם, בְּעוֹד יִמָּם, אֲנֹשׁ חִיב בְּבִרְבָּתָם: וְיָד
יִקְרָם, בְּשֵׁת יַעֲדָם, וְרֹאֵשׁ עַת יִחְלוֹץ אוֹתָם: וְזֹאת בְּזֹאת, לֹא אֲחִזּוֹת, וְלֹא
מִעֲבֹבוֹת חֻקְתָּם: וְשִׁבְתוֹת, יִמֵי אוֹתוֹת, הִי לָהֶם בְּאוֹתוֹתָם: וְתוֹסְשִׁיהֶם,
אֲסִירִים הֵם, לְקַבֹּעַ תְּנוּמָתָם: הַגֵּרָה דַּעֲתָהּ, וּמִחֲשֻׁבְתָּהּ, וְשִׁים בָּם
שְׁעֵשְׁעֵיךָ: שְׂחָתָם עַל לִבָּהּ וּכְחֹתָם עַל וְזַעֲקָה: הַגֵּרָה וְהִיר, בְּאוֹר בְּהִיר, עַח אֵין
עֲלִיו עֲנָה: דַּת נְתוּנָה, לָהּ לְמַנָּה, בְּרַר מִר גְּבַעַת לְבֹנָה: וְדַת הַפְּלִיגִי, אֵל
הַעֲלִים, פְּרַתְעֵסוֹר בְּשִׁמְנָה: צַר לְמַנָּה, לָהּ לְמַנָּה יָדָה בְּמִנֵּי יִזְרָה:
וּמִרְאָה בְּלֵב רוֹאֵה, בְּשֵׁם שְׂרִי אֵל אֲמִנָּה: בָּהּ בְּחַד, וְלֹא אֲחַר. לְגִלְחַת
בְּרָבָה צְמוּנָה: צִיר בְּשִׁלְחוֹ, לָהּ בְּרִחוֹ, אֵין בְּפִידָה רַק נִכְוָה: וְאִם עֲנָה, עַל
שְׂנָה, בְּרִיתוֹ לָהּ גְּאֻמָּה: אֵל תִּירָא כִּי מִתְּרָה קַל יְבוֹאֵן יִמֵי עֲדָנָה:
וְהִתְקָה, בְּכַל נְדָבָה, בְּרֹאשׁוֹנָה וּבְאַחֲרוֹנָה: בֵּן יֹאמֵר, צוֹר שְׂמֵר, בְּרִית
לְאַתְנִים נְתוּנָה: עִם אֲתָד, אֵל תִּפְחָד, כִּי אֲנִי מוֹשִׁיעֶךָ: בְּחֹתָם עַל לִבָּהּ
וּכְחֹתָם עַל וְזַעֲקָה: וְקִרְבָּנוּ לְשִׁמְרֵי הַגְּדוּל וכו'.

מטעם, והתבטל אישכם, אשר אבי לא קיים, כחן מימינו של קורח כחן מימינו של עמינו, והקדש קורח
כסדק. אם לא תתאיים, על כלם מתחייבות (עיר ד', נ'), ר"ל חס זה בין הכוח שמיסן. וכן נבאר,
במנחות ל"ו אבי ונתנו לעשרי תרווייהו, לא סח עכר אחת, סח עכר שמים. כהלכתם, פירוש, שידרוש
אחר איש מוטעה שיעשה לו התפלגין וע"כ מנחות כ"ג, ע"כ, אין נקחין אלא מן השומחה. קלף,
טעמואשעט. בגידין, ושעטעו. שרמט, ויניעיעו. ואל יורד וכו', תפלה של ראש אין עושין אחת לשל יד
וכן רעוה של ראש אין עושין מטעה רעוה לשל יד, לפי שאין טורדין טקדוה חסרה לקדוה קלה.
ומעשר, יחפרו הכתים לפחות כי' או לומר כי' תפירות, ויד, תפלה של יד. יערם, כשגד יכח כהמלין.
יעדם על' תעדי עדי (יעטיה ד', ל'). עת יחלוץ, כשגד לחלוץ התפלגין יחלוץ של ראש תחלה. לא
אחזוהו, אלא שמי עלות הן זו לעבשה זו לעבשה. ושבתות, כלומר בזאת מין טיחיס תפלגין כי טענת
בעלנו הוא אות לקבוע תנומתם, לישן בהם זינת קבע. באור ברר, נטלות האם אכיל טעיד כחוד.
ברר מור, בדר סיח, ועב"ה עיר ד', ו'. אל העלים, אל התחלל בעצת תפלגין. בשטרה, ע"פ
מנחות דף ע"ד כל אלוני מניח תפלגין עובר בשמונה עשרה, ושירי רש"י ד' פרוצות יש נבון ועל כל
הדא קיימי תרי עכס וקברתם ללות והיו לשוטפות. צר לבנו, חס יסח הכר לבנו ולטסור מוקד לנרר.
אז כהמלין ידוא לך לבנו ולטסור. ויסודו בזנת דף ט"ט ודף ק"ל אשר ר' יכיל תפלגין לרביץ גוף נקי
כהלישע בעל כנפים, וחשתי קח לה אלישע בעל כנפים, שפעם אחת גזר הטלכות גזרה על ישראל שכל
המניח תפלגין יקדח את מוחו, והיה אלישע מניח תפלגין וילא לאוק, ורחבו קסודור אחד (quasitor),
רן טפניו ורן אחריו וכיון שהניע אללו נטלן מראשו וחתון כידו, אשר לו מה זה כידך, אשר לו כנפי
יונה ושעם את ידו ומטללו בה כנפי יונה, לסיכך היו קודחין חותו אלישע בעל כנפים. ומראך, כעו
זכות כי שם ה' נקדש עליך וילאו מטר (דברים כ"ח, י'). ציר, טעה רכינו. ענר, ל' מינו, ר"ל אף
שמיסר אחת על עינין מ"ט מינו נאמנה. ככל טברה, עט"ה הוצע יד', ו'. לאחזים, לאחזת.

יוצר לשבת לפני ראש השנה:

ע"פ א"ב כפול וכסוף חתום יצחק ברבי משה חוק.

אל אלהים יי דבר ויקרא. אלה השמים מעל והארץ במאמרו ברא.
 שמעה עמי ואדברה: ברחמי שפרו שבועתים ויחדו עמדי. ברוח פיו כל
 צבאם ויערו. התהלכו בשם קדשו וחדו: גאות לבש וכסא מאז נכון.
 גבורות ערכם לספר מי יכון. לה רמיה תהלה אף תפוז: עדתיה נאמנו
 מאד ונפיה. תהלות שמך יספרו חסיה. הור לדוד ישבח מעשיך. קדוש:
 הדרו אלך השפילני. דבקתי בעדתיך לפדני. הדר פקודיך הבינני:
 הן מקצה השמים ועד ירבותיהם. הגביל חמש מאות שנה אפאיהם.
 מקצה הארץ ועד קצה מליהם: ותכן אחד שם במעביהם. ואזיר חללם
 ותקופותיהם. לשמש שם אהל בהם: לכו חזו מפעלות אלהים והשקילו.
 נודאות בהקפותם יחילו. יראי יי הללו קדוש: זכרתי שמך וכו אתהגלה:
 ופד לשמך סלה. מפלאות תמים יעים נורא עלילה: חבל מדת שבועה
 רקיעים ושבועה אורים. חק שנים למדתם מעוררים. חשק שבועה ארצות
 מחורים: סוכו הערף גם בחסדו מעבר. שוב בלתיבניתם לא יעדו דבר.
 סוכ העמידם לעד לעולם חקנתן ולא עבר: ידון מזרתיו וצבאיו בכלם
 ליחד. והוא אלהים חיים ואין בלעדו. כי גשגב שמו לבדו. קדוש: יקוב
 שם ראשון וילון שמים. יחד בו שבועה מתנים. ישמעו לשבועה שוטרים
 על שבועה פסאותים: כלם לשם נורא יקדושן. כבוד שגובו ישלשון.
 כל אשר יצום וירשון: להטם האש וכתאש יצאו. למעוזי אימה ימלאו:
 למלאות דבר בשם יקרא: קומה יי אלהים ורדוף זדים עד חובה. ויפצו
 איבה בלי סבה. אל גערץ בסוד קדשים רבה. קדוש: מה נורא מעש

אל אלהים, ל' תהלים כ', ח'. ז' שפרו, שנעחים, זענה שמים, ועצה חזק לו, יג. לך
 רסיה, תהלים ס"ב. כ'. ערוחד, זס ל'ג, ה'. דור, זס קס"ד, ד'. ררך, קצ"ג, ח'. דבקתי, קי"ט, ל"א.
 וכו'. רביל חסש טאח שנה, נפסחים ל', ע"ז גם נחגיבה י"ג פן הלחך עד לרקיע טהלך ה' טאות זכה ועונו
 אל רקיע טהלך ה' טאות זכה וכן רקיע לרקיע טהלך ה' טאות זכה וכן כן כל רקיע ורקיע. ותכן אחר, טדה
 טחת. לכו חזו טפעלות אלהים, כך כחוכ גם ככ"י, וזאה טכחז זי לתהלים ט"ו, ט'. יחילו, זסטניס טהקפותם
 נחיסה ותיאח. טטלאוח חסיס רעים, כן הנה ככ"י וייעד ע"פ חזק לו, ט"ו. חבל, ל' טדה. וטבעה אורים,
 זכין רקיע לרקיע. חק שנים, זז ה' טאות זכה חזר כין רקיע לרקיע. טבעה ארעוח טחורים, ז' חקליטי טעולס
 כדלית' טמדד. טיב, טכס טרחה. לא יעדו, לח יחטו. טוב, הקכ"ה. העסדים, טג"ה תהלים קס"ח, ז'.
 ידדו, ל' תנועה. יקוב, יפרז ויקח. וילון, טכאן וזילך יסוד הסיז על טלטרז תגינה דף י"ז ע"ז זענה רקיעין
 כן, וילון רקיע זחקים זטל טעון טכון טרטה זכ', רק זשייטן הקדים טכון חל טעון, והוא כסדר זכוחז כמדד
 זל טחז כדטוח ותנח דמי חליה זוטח פ' ט' גם כפירח הנחי לפ' כדלית. ועוד סדר חזר טטלח כטליחה
 זערי זסיס לזיס כ' זל עי"ט זסס סידר, רקיע וילון זחקים זטל טעון טכון טרטה". וטלכד זחז גם הלוגדות
 הלוקות כזשח ז' הקיעין, כי כוקחז רנה סוף פ' כ"ס נקחלו, זשיס, זשי זסיס, רקיע, זחקים, זכיל, טעון,
 טרטה". וזכריס רנה פ' זחחזן נקחלו, זשיס, זשי זסיס, רקיע, זחקים, טעון, זטל זכל". והזשייטן זל
 טלוק טנחה יכ הטחחיל כי רכזט טחילן, זשיס, זשי זסיס, טרפל, זכיל, טעון, זחקים, טרטה". טחנים,
 טחנות טלחיס. לשבעה שיסדים כן ככ"י. טטוכו, נחלחו. להטם האש, ר"ל הזז כפריסה הטלחיס וזחז
 טכחלו. איסה יטלאו, כן ככ"י. אייכך בלי סכר, ר"ג זטנחיס זוחך חנס. אל גערץ, תהלים ט"ט, ח'.

ויצר כל בְּהַפְלֵא וּפְלֵא. מַעֲלוֹת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּרִקיעַ שְׁנֵי אֱלֹהִים. מִלְּאֲבֵי
 זֵיעַ וּרְתֵת עַל כָּל־מַעְלָה לְעֵלָה: נִרְאִים בּוֹ אֲצֻרוֹת בְּרַד וּשְׁלֵג וְכַפּוֹר אֱלֹהִים
 וְכֹאֲלֵהּ. נִרְאִים מִלְּאֲכִים מְלֵא. נִרְאֵה מְנַה שׁוֹמְרִים עֲלֵיהֶם דְּבַר לְמֵלֵא:
 סוֹד אֱלֹהִים לִירְאֵיו לְהַשְׁכִּיל. סִפְרַ עֲזוֹ שְׁמוֹ בְּחַ מִי יָכִיל. סִפְרוֹ עֲזוֹ
 סוֹדוֹת צְבָאֵיו אֱלֹהִים וּפְרוֹ מִשְׁכִּיל: חֲקַר כְּבוֹד אֱלֹהִים נִרְאֵה. מַעֲזוֹת יִי
 בְּרַה. כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמוֹ לְכְבוֹד בְּרֵאֵה. קְדוּשׁ: עֲצָם שְׁחָקִים אֲצֻרוֹת עֲרַפֵּל
 וְרַחוֹת. עֲזוֹ בְּרִקִים וּרְעָמִים בְּרֵאֵה מְגִיד שְׁחוֹת. עֲמִידַת שְׁלֹשָׁה עַל כִּסְאוֹת
 שְׁלֹשָׁה מִזְבְּחוֹת: פֶּיֶר לְשֵׁם קְדוּשׁוֹ יִתְנֶהוּ. פֶּחַד וְאִימָה יִשְׂאֵה קוֹל וְיִרְגֵנוּ.
 פְּנוֹת לְמִשְׁלַחֵהוּ יִזְכְּנוּ: צְחָצְחָה וְכוֹל נְשִׂי בְּרוּחַ הַעֲרָה. צְמוּדִים בּוֹ גְּנֵי
 גְבוּרָה. וְאֲצֻרוֹת טָלְלִים וְגִבְרֵי אִישׁ וּמִים מְזֵה וּמְזֵה בְּעֲבָרָה: יִי שְׁלוֹם עֲשֵׂה
 בְּמִרוֹמָיו. לְהַלֵּל לְשֵׁם קְדוּשׁוֹ צְבָאֵיו וּמְחַנְיָיו. מִי יַעֲרֹךְ לְהוֹדוֹת הַלְלוּיָו וְרַנְנָיו.
 קְדוּשׁ: קָרַן מְכוֹן יָקָר מַעְלָה. בְּמִלְּאֲבֵי הוֹד וְגִבְאוֹת מִפְּלֵא. חִילוֹת מְהַלְלִים
 לְבוֹרֵא אֱלֹהִים: רַבִּי גְשִׁימִים שְׁגִים עֲשֵׂר. שֶׁלֶשׁ לְכָל־רַחַח שֶׁר. מְמַנִּים עַל־
 חֲדָשֵׁי תְּרִישָׁר: שְׁשֵׁי מַעֲזוֹן וְאֲצֻרוֹתָיו מִלְּאִים נִפְתָּה. לְצַדִּיקִים לְאוֹת
 וְלְמוֹפְתָה. וְאוֹר גְּדוֹל וְרַבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאֵן לְעוֹף בְּעֶפְרַת: שׁוֹנִים שִׁיר
 וְתִשְׁבְּחוֹת בְּמִזְרָאוֹת. לְיוֹצֵר הַכֹּל וְעוֹשֵׂה גַפְלָאוֹת. הוּא הַפְּלֹךְ יִי צְבָאוֹת.
 קְדוּשׁ: תִּקְרָה עֲרֻבוֹת אוֹרֵי אֹר שְׁבַע־עָתִים. וְכִסֵּא עַל חֵיוֹת בְּאִוִיר אֲרִבְעָתִים.
 נוֹשָׂא וְגִרְאָה גִשָׂא לְעִנְיָם: תּוֹכּוֹ אֲצֻרוֹת חַיִּים וְנִפְשׁוֹת. וְכַתּוֹת מִלְּאֲכִים
 מִשְׁלֵשִׁים קְדוּשׁוֹת. וְעִנְיָהֶם נוֹצְצִים בְּרִק אִשׁוֹת: יִלְשַׁב בְּמַעֲזוֹן קְדוּשׁ קְדוּשׁ
 וְנִרְאֵה. הוֹרֵשׁ אֲמוּנָה וּמִשְׁפָּט עֲטָה בְּשִׁלְמָה אוֹרָה. כֹּל לֹא שְׁרִים תְּמוּנָתוֹ
 וְתִמְנוּנָה מְנוֹ לֹא נִסְתַּרְהָ: צֶדֶק מִפְּלֵם שׁוֹפֵט בְּאֲמוּנָה. סִפְרֵי אִישׁ פְּתַחֲחִים
 לְפָנָיו הִגָּה וְהִגָּה. וְכַתּוֹת טוֹבְלִים בְּגִהַר טָהֵר וּמִתְעַשְׂפִים אִישׁ לְבְּרָה.
 לְהַקְדִּישׁ קְדוּשׁ: חֲלֵק יִי עַפְזוֹ יַעֲקֹב חֲבֵל נַחֲלָתוֹ. קְדוּשׁ צִנְהָ לְהֵם לְעֵלָם

מעלות שנים עשרה, כנגד י"ב מלות, זיע, ל' זועה ומלכה. ירתת, גם כוז ל' רעד ופחד (כזע י"ג,
 ח'). לעלה את הקצה ולהללו. אצרות ברד ושלג וכו', כמאמר של הגמ' חגיגה י"ב הבא את זאת
 ברקיע הבאי שמו סכון, וכן גם כעניני הרקיעים החתרים שינה הפייסן מעומר הגמל וגם הוסיף דברים
 שאינם גם חז"ל נראה שאם מעלה אחר הנאמר לנו. צ"ל, ככ"ו ועיקר ר"ל הקצה מילת את הרקיע
 כזה מלאכים נוראים. מצות ה' ברה, פידו, מי אפן לחקור כבוד אלהים הוא יחוקר נמורה מלת
 ה'. כל ובקרא, ע"ה ישינה ט"ג, ז'. סגיד שחוח, מל' סגיד לאדם מה שחו (עמוס ד', י"ג).
 עמידה שלשה מלאכים. סוכות, מל' נוכח וכול, זהבסאות עמידות זו סול זו. שחר, כפחד.
 למשלחתו, לנליחותם אחר ילחם השם. וכול, גם רקיע הד'. צמורים, מזונרים. בעכרה, שעתים מה
 וכה. סכון, הרקיע הה'. שר, העמיד להיות כשרה, מל' אדם יחו (משלי ח', ט"ו). על חרשי חרי
 שר, מל' שנים עשר חדשים. וכו"ו גודם על חרשי השנה י"ד. בעפח, כחזוק, מל' כחועבות ראם לו
 (במדבר כ"ד, ח'). נושא, הכסא נושא את החיות ונראה כמו כאל ע"י החיות, וכמובאר למעלה דף 640.
 ברק אשוח, ביק ואל. עטה כשלמה אורה, תהלים ק"ד, ב'. לא שרים, אינם רחים, ל' אחרים
 (במדבר כ"ג, ט'). צ"ד ספלים, זוקל האדק, וכן ככ"ו. כנר טורה, כנר ד' מה. חלק ה', דברים ל"ג, ט'.

בְּרִיתוֹ. בְּרִבְי תוֹרוֹתָיו לְהִשְׁתַּעֲשַׁע אִם סָגְלָתוֹ: מְשֻׁךְ לְעַמּוֹ חִסְדּוֹ וְגִלְהָ סוֹד
 דָּתוֹ. הַיָּקָם אֶחָד בְּשִׁבְעֵי לְמִשְׁפַּט בְּרִיתוֹ. חַיִּים בְּגַמְל לְנוֹצֵר רֵאשׁוֹן
 בְּדַמְתוֹ: זְכוּן חֶזֶק לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבָרוֹ נֶצֶב לְכָל־הַיְלֹדָתוֹ. לְמִשְׁפַּט עֲמוֹד
 חַדִּים מִתְּחַדָּתוֹ. קְרוֹשׁ: לְרַחֲמִים לְדוֹר וָדוֹר אֲמוּנָתוֹ תִקְעוּ בַחֲדָשׁ לְיוֹם
 חַגְנוֹ בְּסָה. וְהַחֲרָדוּ לְשׁוֹב בְּאֶמֶת מְרוֹעַ מַעֲשָׂה. עַל כָּל יָבִיא בְּמִשְׁפַּט
 יוֹשֵׁב עַל־בְּסָא. קְרוֹשׁ: חֵלל יִדְדֵךְ וּכְ'.

אופן

נסתקל ג' ג' תמועות, ותמוס ט יצחק ברכי משה.

שָׂאוּ לְבַבְכֶם. לְבַפְיָכֶם. וְרַחֲצוּ נָא וְהוֹבּוּ: וְהִסְרִוּ. וְהִעֲבִירוּ. מִרְאוֹת
 שְׂוֵאָה וְהִדְבְּקוּ. בִּירְאֵת אֵל. יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרֵי לֵב וְהִצְדִּיקוּ. בְּיוֹם פִּי בָא. תְּקוֹר
 חוֹבָה. וְיִשָּׁר לֵב וְגַם תִּזְכּוּ: וְהָבּוּ עוֹ. לְמַלְךְ עוֹ. וְתִפְאַרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ: רִחְמוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: הִתְקוּשְׁשׁוּ. וְהִתְקַדְּשׁוּ. לְחֵי יוֹשֵׁב עַל בְּסָא:
 וְתִתְקַעוּ. וְהִרְעוּ. בְּיוֹם חַגְנוֹ בְּסָה: וְהַחֲרָדוּ. וְהִתְוַדּוּ. לְהִסִּיר רֹעַ מַעֲשָׂה:
 וְלֵב קָרְעוּ. וְהִדְמִיעוּ. פְּנֵי אֵל עוֹן נוֹשֵׂא: פִּי עַל כָּל. יַעֲבִיר קוֹל. וְשִׁלֵּם
 אֲתוֹ בְּרֵאשׁוֹ: רִחְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: יְרַחֲמֵם צַדִּיק. בְּלֵב עֲצוּר.
 בְּקִרְא מִקְרָא קָדְשׁ: צְמוֹד חַנוּן. וְגַם רַחוּן. בְּשֵׁי קָרֵב בְּקָדְשׁ: תַּפּוּץ לְטַהֵר.
 לֵב נִמְהָר. וְרוּחַ נִבּוֹן חַדָּשׁ: קָנְהָ עֲמֹךְ. כֶּד נִתְמַךְ. פְּרוֹשׁ בִּירְאָה
 וְהִתְקַדְּשׁ: בִּיר לֵבֵב. חָשׁוֹב נֶעְלָב. בְּזַבַּח שֵׁי בְּקָדְשׁ: בְּיוֹם יִקְרַב. עוֹן רַב.
 בְּאֶחָד שְׁבִיעֵי חַדָּשׁ: מְשֻׁךְ חִסְדְּךְ. הִיּוֹת לְעִבְדְּךָ רַחַם חֲדָשָׁה לְחַדָּשׁוֹ:
 רִחְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: בְּגִי מַעֲלָה. בְּעוֹ גְדֻלָּה. מִיִּבְרִיאַל וְגַבְרִיאַל:
 בְּעַד עַמְּכֶם. שָׂאוּ קוֹלְכֶם. בְּגִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל: עֲרוּךְ תַּפְלָה. מְהֻלָּלָה.
 רַפְּאֵל וְהַדְרִיגִיאַל: וְיִשְׁרָפִים. לְאַלְפִים. צַעוֹק חֲדָשׁוֹ לְעוֹן אֵל. וְהַחִיּוֹת. בְּכָל־
 פִּיּוֹת. עֲרוּךְ תַּחַן לְמַלְכֵי אֵל: בְּגוֹת עִירוֹ. בְּרַב הַדָּוִד. אֲשֶׁר עִמּוֹ לוֹ שׂוֹאֵל:

ברכי תורחיו, ע"ה הוצע ח', יב' אחד בשבעי, חזק השנה, ברחו, נחיו. לנצור ראשון, ללדה"ז
 אדון מ"ה י"ח מ"טווס וכטוול למעלה דף 400. לרחמים, למען תטלחו חמים לפני הק"ה חזק לזר
 ודור חסונתו. תקעו, תהלים פ"ח, ד'. על כל יביא, טל' סוף קבלת.

שאו ללבבכם, ע"ה חזקה ג', ט"ח. ורחצו, ע"ה ישיעה ח', ט"ו. ישרי לב, כן נביי ועיקר.
 ביס, נ"ה. כי בא הק"ה לחקור ולדון החונה והיוצר. רחסו, תהלים ל"ט, ט'. התקישו, הזרחו,
 כעו התקומו וקומו (נכריה נ' ח'). ותחקעו, נב"י וגם יקשי. וררסיעו, תנכו על שונתיכם, טל' דעשה.
 יעבד קול, יברח ריחו טל' כל דבר ויאלס לכל אים כמעשהו. בלב עצור, טעור טכל טחטה זרה, ר"ל
 טלל טכוון. בקרא סקרא קרש, מוס זת זל ר"ה צמוד, ל' חזרה, חנה, חחנה, רנון, רנה, כשי, כקרבן.
 לב נסור, לז בסיל, כעו ישיעה ל"ה, ד'. פרוש בירא, המפרס ושוכל נחזה ותקוזה. בר לבב, הלז
 סטהור. נעלב, כדכסה. באחד שבועי חדש, מוס ר"ה זהו טאחד לחש השמיני. הוח לעבד, כן נביי
 ועקר, רוח חדשה, אחרש לו רוח חדשה. מיכאל וגבריאל, רפאל ודרגיאַל, טמות מלחכים כט. צעוק
 חרשו, חזק ותטהרז ללמען נעדנו לאל זהו שוי. חחן חחנה. לסלכי אל, לאל זהו טלכי. כנות עירו,

זולת לשבת לפני ראש השנה

וּנְפוּצִים. נִקְבְּצִים. כְּמֵאֲמָרוֹ יִמְלֵא אֵל: עֲבוֹד מִלְּכָם. בְּיָוֶם חֲקָם. וְיִי יִלְכֶּךָ
 בְּרֵאשׁוֹ: רִזְמִו יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קֹדֶשׁוֹ: בְּקוֹל יִרְן. מִשְׁטָרוֹן. לִפְתוּחַ
 בְּמִלְשָׁרִים: זְכוֹת אֲבוֹת. וְאִמְרוֹת. וְנִקְרַח חֶסֶד גְּעוּרִים: וְהַרוּגִים. וְשִׁרְפוּסִים.
 כְּאֵשׁ יִקְרַח תְּבַעְרִים: לְקֹדֶשׁ שֵׁם. כְּמֵאֹד וְנִשְׂם. בְּכָל־כַּחֵם מִתְעוֹרְרִים:
 וְהַתוֹרָה. הַטְּהוֹרָה. בְּפִי הָעָם נִחְזָרִים. הַתְּעוֹדֵד. זְכוֹת לְלַמֵּד. עַל־הוֹגִים
 מְצַעְרִים. בְּרַב צָרוֹת. וּמְחַסְרוֹת. אֲשֶׁר גּוֹלִים לְכָל־שְׁעָרִים: שְׂפוֹךְ תַּחֲנוּן.
 פְּגִי חֲנוּן. לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשׁוֹ: רִזְמִו יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קֹדֶשׁוֹ:
 וְהַחַיִּיחַ יִשׁוּרוּ וּס'.

זולת.

ע"ס א"ב וחמ"ס נו יצחק ברבי משה חזק הלוי.

אֱלֹהִים אֵלֵי אֵתָה אֲשַׁחֲדֶךָ. בְּאִשְׁמֹרֶת אֶהְיֶה בְּכָל־תְּגִמוּלֶיךָ. תִּנְחַוּמֶיךָ
 יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשֵׁי וְרַחֲמֶיךָ: גְּדוֹל חֲסִדֶךָ עָלַי מְעוֹלָם וְעִדְקוֹתֶיךָ. דְּרַבְּיָה יִי
 הוֹדִיעֵנִי לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ: דְּרַבִּי טוֹבָה מְעוֹלָם הַפּוֹה, הָרֵאשׁוֹן אָדָם
 חֲנֻנְתּוֹ. וּבְרַב טוֹבָה יוֹם הָאֲרֻכָּתוֹ. לְעֵלָם דְּרַבְּיָה נֶצֶב לְחַק וּמִשְׁפָּט כּוֹנְנָתוֹ.
 סוֹד יִי לִירְאָה לְהוֹדִיעַם בְּרִיתוֹ: וְקִרְדֵּךְ לְעִבְדֶךָ אֲמַת נֶצֶב לְעֵלָם. חֲנוּן
 תוֹלְדוֹתָיו בְּמִשְׁפָּט כִּי תָבִיא עַל כָּל־נַעֲלָם. טוֹב טַעַם וְדַעַת מִרְדֵּת שְׁחַת
 מִשְׁלָם. רַחֲמֶיךָ יְכוֹאוּם וְתַפְּהָ לְאָרֶץ מְגֻלָּם: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיֶה לְיוֹם
 כְּבֹהַ יְבֵא. כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט חַק לְיִשְׂרָאֵל בּוֹ. לְמִשְׁפָּטָה עֲמוּד אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ
 יֵשִׁים אֲרָבוֹ. יִתְנַחֵם עַל עוֹנֵי פִשְׁעוֹ מִלְטָמוֹן בְּחַבוֹ: מִכָּל־מְלַמְדֵי הַשְּׂבָלְתִי
 דְּרַבְּיָה נֶצֶב בְּשָׂמַיִם. גְּאֲמִנו עֲרִתֶיךָ לְהַחַיִּיחַ לְשָׁרְיָה מִזִּמְיָם. סָעֵד יְמִינָה

זיכור לזכות את עמך. עבוד מלכך, הוא המשיח, וע"ה יעבר מלכך לפניהם זה' מלכך (מכה נ', י"ג).
 מִשְׁטָרוֹן, הוא רצח המלאכים (סנהדרין דף ל"ח ע"ב וחגיגה דף ט"ו, וע"ז דף ג' ע"ב ותנחומי פ'
 ואתחנן ונמנע רבה פ' י"ב דף רע"ט והרמב"ם יחזלמי לנראשית ה', כ"ג ולדברים ל"ד, ו'). באש
 יוקד חבערים, שנאמר נטווקדת ותנערת אש על קידוש השם ית'. סאור תשם, שהתעורר נבל
 מלחם וכל כפסם וכל כוחם לקדש את השם. וכסס, ל' כסטה. נחורים, ל' חורה, ר"ל אגילה
 היא כפי העם. תתעורר, המורה גם היא תתעורר ותקום ללמד זכות על ישראל ההוגים נה. מצוערים,
 ל' נער וענוי. שפוך חמנו, המורה תשפוך חמנו לפני הקב"ה הרחום וחנון זיכור לפאר את עמך
 מקום מקדשו.

אלהים, תהלים ס"ג, נ'. באשמורה הטוקר. תנחומיך, גם ל"ד, י"ט. דרכיך, ל' שטות ל"ג, י"ג.
 הראשון אדם חננו, ר"ל החדש הראשון חוננת אותו והארכת את ימיו חס היה נ"ה וכן הלכת דנך
 לכבו אתחונן עליהם גם כן כ"ה ומדין אותם כחטים וע"פ הכתוב לעולם ה' רבך נצב בשמים
 (תהלים קי"ט, פ"ט) ודאה לטעלה דף 400. סוד ה', גם כ"ה, י"ד. זכר, גם קי"ט, ט"ט. ופירושו
 זכור אותו הדבר אשר הנתחת לחדש הראשון ענדך וחון את תולדותיו. כי תביא, ל' סוף קהלת טוב
 טעם ודעה, זכות המורה אהיה טוב טעם (תהלים קי"ט, ס"ו) אל תורידם לזאת. צלם, טעם וחילום
 טל' חיוט ט"ו, כ"ט. יבאוני, תהלים קי"ט, ע"ג. אשר בקרבו ישים ארכו, ל' ישיה ט', ז'. מלמטון
 בחבו, אלא יסמיר את עונו כחיקו. סכל מלמדי, תהלים קי"ט, ל"ט. לשבך מימימי, הזנים אליך

פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל תּוֹהִים עַל עוֹן עֲקָבִים. שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבִים אַרְפָּה מְשׁוּבָתִים:
 פְּלֹאוֹת עֲדוּתְךָ בְּיַד גְּבִיאוֹתֶיךָ הַשָּׁבִים וְשָׁלוֹחַ. צִדְקוֹ יִשְׂרָאֵל וְשׁוּבוּ אֵלָי כִּי
 יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ. קְרָאנוּךְ הַיְשִׁיבֵנו אֵלֶיךָ בְּכַר נֶפֶשׁ וְאַנְחָה. וְאַתָּה תִּשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם בְּרָא לָנוּ לֵב טָהוֹר וְגוֹחַ: רְאֵה עֲנִי וְצַרִי רַבּוֹ חֲרָשׁוּ עַל גְּבִי.
 שְׁתַּנּוּ תוֹעֵבוֹת לָמוּ וּבָא טוֹבִי. תַּתַּת רַדְפֵי טוֹב הַשְׁקוּנִי רוּשׁ בְּמִסְבִּי.
 קָרְבוּ רִדְפֵי זָפֵה וְחֲצִידֵם גָּחַתוּ בִּי: יִבְשׁוּ שִׁקְר עוֹתוֹנֵי כִּי לְדַבָּרָךְ יִחַלְתִּי.
 צַר וּמְצוֹק הַמְצִיאֹנִי וְאֲנִי אֵלֶיךָ שְׁנִיעֵתִי. חֲלִיתִי פְּנִיךָ בְּכָל־לֵב לֹא חֲבִיבָה
 וְלֹא תִשְׁקָץ עֲנִיתִי. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי: בְּרָבִים
 צוּקוֹתֵי עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִרְדָּמָה. מִשְׁקֶה מַעֲגִיתֶם אָרְבוּ עַל־כַּפָּיָה. הֶקֶם הַבְּרָךְ
 הַטּוֹב לַעֲבָדְךָ לֵךְ הוֹמָה. שִׁימָה רַמְעָתִי בְּנֶאֱדָרָה בְּסִפְרֹתֶיךָ לְהוֹמָה: חֲשָׁבְתִי
 דְרָבִי יִגְדְּתִי מֵאֵימַת דִּינְךָ. וְכִרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ לְיוֹם כְּסֶה בָּא לְפָנֶיךָ. קוֹל
 שׁוֹפָר לְחִרְדָה חֲשֵׁתִי לְשִׁמּוֹר מַעֲוִיָּה. בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלִכּוּן לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
 מִשְׁפָּטֵי צִדְקָתְךָ: קָדַם יַדְעָתְךָ חֲנוּן לְדָל עוֹרְתָהּ. שְׁעָרֵי רַמְעָה וְאַנְךָ לֹא
 נִעְלָתָה. וְאַמְנֵה מְאֹד נִגְדַּ עֵינֶיךָ שְׁתָּה. אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִדְקָתְךָ עַל־הַ תְּמִיד
 עוֹלָתָה: עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְעַל צְפוּנֶיךָ יִתְעַצּוּ. עֲלֶיךָ הִדְגּוּ וְשִׁמְךָ לֹא
 נִאָּצוּ. שִׁפְכוּ דָמָם בְּפָמִים וַיִּצְוִיָּהֶם רַצְצוּ. וּבְכָל־זוֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַח
 וְאַתְּ קוֹדֶשְׁתְּךָ יַעֲרִיצוּ: עוֹרָה לְפָנֶי תִישָׁן. הַקִּיצָה לְפָקֵד כְּלִדְגוּיִם. הִדְע
 בְּעַמִּים עֲקוֹר וְיִשְׁכַּחוּ רַבִּים אֵיִם. לֹא יִבְשׁוּ קוֹנֵי הַנְּפֻצִים אַרְצָן וְיִרְכָּתוּם.
 יִדְעוּ כִּי עֲזָרִי מֵעַם יִי עֲשֵׂה אַרְצָן וְשָׁמַיִם:

עזרת אבותינו וכו'.

טִיעַתָם שַׁעַר כִּיעִים זַעֲמָה. מַעַד, ל' עוֹר תְּשׁוּבָה. חִידָם, הַמַּחֲמִדִּים גַּם עַל הַעֲנֻת הַקְּלוֹת אֲדַם
 דַּשׁ נַעֲקִינוּ. שׁוּבוּ, יִמִּיָה ג', כִּבֵּן הַשָּׁכֵם שְׁלֹחַ, עֲשֵׂה אֵם לֵב, ט"ו. כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ, תִּשְׁבֶּה לֵב, ז'.
 וְאַנְחָה, ט"ו. וְיִאֲחֹזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל (שְׁמֹת כ', כ"ג). וְנַחַח, נִכּוֹן וְנֹחַ לַעֲשׂוֹת לְטוֹב. חֲרָשׁוּ עַל גְּבִי, ל'
 תְּהַלִּים ק"ט, ג'. שְׁתַּנּוּ, אֵם פִּתַּח, ז'. טוֹבִי, רַכּוּז. רַדְפֵי טוֹב, נַעֲמָר אֲרַדְמֵי אַחֲרֵי הַטּוֹב זֶהִיחַ הַתּוֹרָה.
 וְל' תְּהַלִּים לֵחַ, כ"ח. רוּשׁ, לַעֲנֵה וְרוּשׁ. כַּסְסִבִי, נַפְעוּלִי, כְּמוֹ עַד זֶה־טֶלֶךְ נַסְכּוֹ (שִׁד א', י"ג). קִיבּוּ,
 תְּהַלִּים ק"ט, ק"ג. נַחֲמוּ, יִדְוּ. יִבְשׁוּ, תְּהַלִּים ק"ט, ע"ח. הַמְצִיאֹנִי, הַנִּיחוּ עֲלֵי הַחַיִּים. חֲלִיתִי, תְּהַלִּים
 ק"ט, כ"ח. עֲנֻחָה, לַעֲקָתִי. קָרְבָה, אֵם לֵב, י"ט. עֵינֵי נִגְרָה, חִיבָה ג' ט"ט. מִשְׁרָה, חוֹרֵךְ. הוֹמָה, טוֹעַן
 כַּתְּמֵלָה. שִׁימָה, ל' תְּהַלִּים נ"ו, ט'. בְּאוֹר פְּנִיךָ, אֵם פִּתַּח, ט"ו. לְהוֹדוֹת, אֵם ק"ט, ט"ז. שְׁעָרֵי דַמְעָה,
 שְׁעָרֵי דַמְעוֹת וְשְׁעָרֵי חוֹנָה לֹא נִכְעֲלוּ. וְאַנְךָ הוּא חוֹנָה, כַּדְלִיתָל בְּכ"ט דף נ"ט. וְאַמְנֵה מְאֹד,
 שְׁמֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כָךְ. אֵל חֲשִׁבָה, תְּהַלִּים ע"ד, כ"ג. עוֹלָתָה, חוֹן וְרוּשׁ. עַל עַסְקָה, אֵם פִּתַּח, ד'. וַיִּצְוִיָּהֶם,
 חֲמִיבָם כְּמוֹ וְיִנּוּרֵי כָלל (חִיּוֹן י"ז, ז'). רַצְצוּ, ל' עֲשׂוֹן וְלִנְחַן (דַּמְרִים כ"ח, ל"ג). וְיִרְכָּתוּם, כָּלל יִרְכָּתִי
 וְכַפּוֹת הַדַּמְסָה. עוֹרֵי, תְּהַלִּים קכ"ח, ג'.

דָּצַר לְשִׁבְתָּ תְּשׁוּבָה.

ע"מ א"ה, וחמוס ט פתחם ברכי סכור, וכל חרוץ פמיס נפסוק עפ' שובה הזע יד וחלל ב'.

אֲשַׁחַד אֶלְיָאֵל כָּל־שָׁנוֹת עֲדֵנִי. אֱלֹהֵי מִדְּחָק נִמְצָא וְקָרוֹב מִצְדִּיקוֹ
 בְּדֵינִי. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ: בְּמָרָם יַעֲלֶה הַבִּימָה לַגְּרָדוֹם לְדוֹן הַתְּחִשְׁבוּ.
 בִּינוּ דְרָשׁוּ מֵעַל סֶפֶר וּבְצִלוֹ שִׁבוּ. קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ: גְּדַל־חֶסֶד
 מִמָּה פִלְסִיו בְּפִיד שׁוּעָנִי. גִּבֹּר טוֹב חֲסִיוֹנִי מִבְּמִסַּחַת אָדָם שׁוּעָנִי. אֲשַׁחַד
 לֹא יוֹשִׁיעֵנִי: מוֹשִׁיעֵנִי נִקְיֹן חֲפוּי מִקּוֹנֵי נַפְשׁוֹ מִלְהַדְאִיקָה. בְּאֵזֶר בְּפָאֵר
 קוּי בְּסִמְכֵי רֹחַ גְּדִיבָה. אֲרַפָּא מוֹשׁוּבְתָם אֲהִבֶם גְּדָבָה. קְדוּשׁ:
 דוֹלְקִים הַצְּבָאִים עַל אֲרִיאֵל יִקְחוּ בְּשָׁנָה. דְּבָקִים צְבָאוֹת יִשְׂרָי אֵל יִפְקֹד
 בְּבִרְאשׁוֹנָה. אֲהִיָּה כִּפְלַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה: הַלֵּב יִבֹּן לְמַעַלָּה מֵעֲלוֹת
 שְׁמִיר וְשִׁית. הַתּוֹל תְּלַחֲלוֹת מְדִית יְדִית יִקְצִיעַ מִבֵּית. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי
 בְּזִית: וְתִיקּוּ יַעֲצִים וַיִּשְׁגִּיב בְּכַחוֹ בְּרָצוֹנוֹ לְהַצִּילוֹ. וּמִזֶּה הִרְדָּ לְשׁוֹבְבִים עַד
 פְּסָא אֲצִלוֹ. יִשְׁבוּ יִשְׁבִי בְּצִלוֹ: וּמִזֹּרוֹת גְּמִזִּיזוֹת זָרַע קֹדֶשׁ מִנִּי צִוּרִים
 וּבִזְרוֹת תְּצוּבִים. זְרִיזֵי קוּם מֵאַחֲרֵי שְׁכֶת בְּלַחֵם הַעֲצָבִים. אִפְרִים מֵהַלִּי
 עוֹד לְעֲצָבִים: חֲנוּךְ חֶפֶץ לְצִדְקָם וּלְהַחְיֹתָם כְּלִי לְבָלָה. הָיָה חֲדָשׁוֹ שִׁפְרוֹ
 מֵעֲשִׂיבָם בְּעֶשְׂרֵה תוֹלָה. מִי חָבֵם וַיְבִן אֱלֹהֵי: טוֹב שְׁלוֹמוֹ לְרַחֵק וּלְקָרוֹב
 מִקְדָּיִם לְהַחֲלוֹ. טְלָאִים שׁוּבוּ לְאַבְיָכֶם לְיַחַד לְהַלְלוֹ. וַיִּי נָתַן קוֹלוֹ לַפְּנֵי
 חִילוֹ: יִשְׁדָּלֶם וְהִיָּיתִי עַד מְמַהֵר בְּשִׁטִּי לְבַלְעָדִי. יִשׁוּבוּן וַאֲנִי נַעֲשֶׂה עַד
 לְטוֹבָה לְעַדִּי. וְגַם עָמָה נָאֵם יְיָ שָׁבוּ עַדִּי: כְּלִיל זְבָחֵי רֹחַ נִשְׁבְּרָה וְגִדְרָאִים
 לוֹ הַקְּשִׁיבוּ. בְּכּוֹד שְׁמוֹשׁוֹ כְּלִים שְׁבוּרִים שְׁבֹרוּ חֲשָׁבוּ. וְקָרְעוּ לְבָבְכֶם וְאֵל־

אשחר, ל' תפלה תקעה, וע"ה חיות ח', ה' עדיני, ועני. אלהי טרחוק וכו', ר"ל חט"פ שהקב"ה
 רחוק הוא כחמנו בשמים, קרוב הוא לטעם תפלתנו ולהנדיקנו, והפס על' ידמיה כ"ג, הביטרה,
 עקום גבוה כמו ששין לו ביטה (קטנה ט"א) ביהגט. לגרדום, בית הוער שזנין טו (gradus) כמו שנים
 זמלו לגרדום לדון (ר"ה י'), ונקד כן ככ"י לזכרום והוא הנכון. מעל ספר, נתורה. ובצלו שבו, ר"ל
 חטטו כמו שכתוב טו. גרל חסד, ע"פ ר"ה דף י"ז וכן חסד, טעה כלפי חסד, ופירש רז"י טעה את
 הכתוב לז"ד זכות. כפיד שוענו, טל' חס כפידו להן זע (חיות ל' כ"ד) וחדש נגמר' ע"ז דף ר' חפילו
 אין ידחל שזין טעוה לפני כי חס טעט כפיד של תרגולק שנתקדן כחשפה חמי טרסן לחטנון גדול
 להן. שו"ט, בשכר ששוענין לפני חמי שזיע חותן. גבר טוב, טוב לגבר לחסות בהקב"ה טלכשוח וטלשעון
 על חסד. חטוי, ל' לחטת את הבית (ויקרא י"ד, ט"ט). באור כטוי קווי, כפיוח חטר לקווח חליו והוא
 יסעכנו כחוח נדיסה. בטוי, ל' טנחא שפתיס. דולקים, הרודפיס. אריאל, נה"ט. בשנה, נוזה (הזע י',
 ו'). ישרי אל, ידחלל. שסיר חשית, שמהם ל' קח ודירה. ר"ל שלח יעלו כלטו טחשנות זרות. רהוד,
 דמיה זקרה, טל' הטל כי (טלשית ל"ט, ו'). חלחוליות, טחשנות, כמו לזס טלח חלחוליות רעות (ויקרא
 רנה פ' כ'). ותיקוי, חסדיו. יעצים, יחוק. גמווח, הם הכרחים העולים כמני האילן כמו גמווחית אל
 הקדש (כחמים כ"ה, ב'). צורים, החטות. ובורות, החטות, ור"ל חטר אתם בני החטות והחמיכות הקדושים.
 זריזי קום וכו', ל' תכלים קכ"ז, ב'. חודה, חטר. בעשרה חוליה, נעשרת ימי תשובה אשר תולה נהם
 דינו של חדם עד י"ב. טוב הקב"ה. להחילו, להחליחו על' יחילו דרכיו (תהלים י', ה'). טלאים,
 כנוי לבני ידחלל. ישרלם, ידבר על לנס, וכי יפתה חוש מ"ח וחל ישרל (טמות כ"ב, ט"ו). והיחיו,
 טלחכי ג', ה'. בשטי, כמו וזטי כונ (תהלים ט', ה'). לבלעדני, ר"ל הכרים לחלבים אחרים.
 כליל זבחיו, ע"ה תהלים כ"ח, י"ט. כלים שבורים, ע"פ ויקרא רנה פ' ו' ההדיוט הוא חס טחשנס ככלי
 שבורים נחתי הוא לו, חכל הקב"ה כלי טחשנסו שבורים טל' קדוה ה' לנטברי לב, החטח לשבורי לב וכו'.

בגדיכם וְשִׁבוּ: לְהִקְשִׁיב מִחֲלָב אֵילִים בְּדַבְרֵי בְּרִירָתָם. לְשֵׁלֶם פָּרִים
שָׁפָה וּמִוֶּדָה וְעֹזֵב יָרַחֵם. מִי יִדְעַע יָשׁוּב וְנָחֵם: מִחֲנִה גְבוּרָה אֲשֶׁר כָּחַ
מְעַצִּימִים עָצוּם. מְשׁוֹבְכִים בִּינְתָיִם בְּדַבְרֵי כְבוֹשִׁים בְּחָרַט לַפְּעוּם. תִּקְעוּ
שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִדְשׁוֹ צוּם: נוֹשָׂא נַעֲשֶׂה נוֹשָׂה וְכוֹסָה עֵינֵי תִּחַל. נִחְשָׁבו כָּל־
הַבְּגִידוֹת מִדּוֹ וְקִצְעוֹת וְאֶהֱל. אֲסַפְרָעֵם קִדְשׁוֹ קֹהֵל: סֵדֶר תְּשׁוּבָה וְתִפְלָה
וְעִדְקָה בְּכַפְרָתוֹן לְהַשְׁתַּבַּח. סֶבֶר נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה כְּמַעֲלָה חֲלָבוֹ וּמִזְבַּח. בֵּין
הָאֵילִם וְלַמִּזְבֵּחַ: עֶרְךָ מוֹעֲדִים בְּתִקְרָבָה וְכִסֵּה בְּעֵשִׂיָה טַעֲמוֹ. עוֹלִים בְּדַמוּם
נַעֲשִׂים בְּרִיָּה חֲדָשָׁה כְּנֶאֱמַר. וַיִּקְרָא יְיָ לְאֶרְצוֹ וַיִּחְמַל עַל־עַמּוֹ: פְּלוּאֵי יָמֵי
תְּשׁוּבָה כְּמוֹסְפֵי עֵשְׂרָה צוֹלַח. פָּגוּעַ קָמוּ פְּשׁוּט יָד יִקְבְּלֵנוּ סוֹלַח. וַיַּעַן יְיָ
וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲגִנִי שִׁלַּח: צִוֵּר מְכִישׁוֹל סִתְּנוּ כוֹ לְכַבְּשׁוֹ מִלְּהַמְעִילְכֶם.
צִדְקוֹ עַד אֲעִבִירוֹ וְרוּחֵי תִּחְדָּשׁ מֵעַלְלֵיכֶם. וְאֶת־הַצְּפוּנֵי אֲדַחֵיק מֵעַלְיֶכֶם:
קוֹ עוֹלָם בְּנִשְׁתֵּי לְהַחֲרִיט יְסוּדוֹתָיו וְלַחֲתֹמָה. קִרְקְסִיו לֹא עָמְדוּ עַד תְּשׁוּבָה
קִדְמָה. אֶל־תִּירָא אֲדָמָה: רַעִים הַפּוֹשְׁתִּיקִים עֲלֵיָהּ לְבִלְתִּי מוֹט יְסוּדֵי.
חֲדָעַם יִשְׁבִּית אַרְבַּע חַיִּית הָאָרֶץ מִחֲפָדֵי. אֶל־תִּירָא בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: שְׁפוּלִים
מֵאָרֶץ רוֹבְרִים וַיִּתְנַעְרוּ מֵעַפָּר וַיִּצְמָחוּ. שְׁלָמִים בְּסֶפֶר חַחִיִּים יִכְתְּבוּ וְלֹא
יִפְסְדוּ. וַיִּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וַיִּשְׂמְחוּ: תְּמִימֵי עוֹד יֵאֱמְנוּ וַיִּתְמַנּוּ גְדָבֵר וְדִתְבֵּר.
הַמִּלֵּא בְּטָנָם צִפּוֹן חֲלָקֵם וּמִתְנַם הַקְּדָבֵר. וּמִלֵּא הַגְּרָנוֹת בָּר: תִּמְנַגְּדָה

כן ירחם, הוא שמואל הנביא (ז"א ח', א', ט"ו, כ"ב). לשלם פרים ששה, עז"ה הוצע י"ד, ג'. וסודו ועובד
ירחם, עז"ה כ"ח, י"ג. סנהנה גבורה, ישראל זהם מחנה הקנ"ה חזר לו הגבורה. אשר כחו מעצמיים, מהללים
וּסְלֵחִים אֵת כְּחוֹ שֶׁל הַקְּנָ"ה, כִּינְחָם, בֵּין רַ"ה לִי"ב. בְּדַבְרֵי כְבוֹשִׁים, נִדְרִים כִּכְנָסִים לֵלֵב, וְלֹא חֲכָמִים הוּא.
בְּחָרַט לַפְּעוּם, לְקַדְּשׁ אֵת הַלֵּב שִׁכּוֹחַ לְחַרְטָה עַל הַחֲטָא. חָרַט ל' חֲרַטָה. לְפָנָם ל' אֶחָד פְּנִימָה (תְּהִלִּים ס' ד').
נִשְׂאָ, נוֹשָׂא הַשְׁבוּת. נוֹשָׂה, שׁוֹכַח אֵת הַשְׁבוּת, מִל' כְּזִיתֵי טוֹבָה (חִיבָה ג', י"ז). חֲחִיל, כֵּן כְּבִי"ו וּכְבִי"ו הוּא ל'
יָעִים תְּהִלָּה (חִיבָה ד' י"ח). הַבְּגִידוֹת, הַשְׁבוּת. וְאֶהֱל, ל' מִדּוֹ וְהַלּוֹת (תְּהִלִּים ט"ה, ט'). סֵדֶר הַשְׁבוּת, וְכו',
מְטוֹרֵל לִבְעַלְהָ דָף 606. סֶבֶר, תּוֹרֵל פִּימֵם. עֶרְךָ מוֹעֲדִים בְּהַקְרָבָה וְכו', יִכְוֹדוּ מִיִּקְרָא רַבָּה כּוֹף פ' כ"ט
כָּל הַמּוֹסְפִין כְּתִיב וְהַקְרָבָתָם אֲשֶׁה, וְכִרָ"ה כְּתִיב וְעֵשִׂיתָם אֲשֶׁה, הַאֵל כִּיבֵד, אֲשֶׁר לֵהֵם הַקְּנָ"ה לִישְׂחָל, בְּנֵי
טַעֲלָה חֲנִי עֲלֵיכֶם כָּאֵלוֹ הַיּוֹם כְּעֵשִׂיתָם לִפְנֵי כָאֵלוֹ הַיּוֹם נִחְלָתִי אֲחִיכֶם נְרִיבָה חֲדָשָׁה. בְּרַסוּס, טוֹלְדָק נְדִין,
כְּמוֹ עֲטֵרָה לִפְנֵי נְדִין וַיִּלְחַח נְדִימוֹס (וַיִּקְרָא רַבָּה פ' כ"ט). כְּסוֹסֵפִי עֵשְׂרָה צוֹלַח, יֵשׁ תְּשׁוּבָה הַסֵּ עֲשֶׂה
כְּבִד קִדְמוֹת טוֹסָף אֶל רַ"ה, פֶּר אֲחָד חֵיל אֲחָד כְּנָשִׁים אֲנֵה וְזַעֲרִי חֲמָלָה אֲחָד (בְּצַדִּיק כ"ט). פְּגוּעַ
כְּסוֹ, הַמְחַפְּלֵל מִיָּסִים הַלָּה הַקְּנָ"ה יִשְׁעוֹת יָדוֹ לְקַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ. פְּגוּעַ, ל' נִקְזָה כְּסוֹ וּפְגוּעוֹ לִי (נִרְחִימֵהּ
כ"ג, ח') וְחַל תִּפְגַּע בִּי (יִרְמִיָּה ו' ט"ז). צוֹר מְכִישׁוֹל, הוּא אֲחָד טַעֲנָה שְׁמוֹת אֶל יָבֵד הַרֵעַ (סוֹכָה כ"ב).
סִתְּנוּ, ל' כְּתִיבָה וְחִיבָה. צִדְקוֹ עַד אֲעִבִירוֹ, ע"פ תְּכּוֹסֵחַ פ' נִהַלְוֹתָ, אֲמַרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקְּנָ"ה
אֲתָה יוֹדַע כְּחוֹ שֶׁל יָבֵד הַרֵעַ שְׂהוּא קָהָה, אֲשֶׁר לֵהֵם הַקְּנָ"ה פִּלְקוֹ אוֹתוֹ קִישְׁעָה קִישְׁעָה נְעוּלָה הוּא וְחֲנִי
טַעֲבִירוֹ טַעֲסֵם שֶׁנ' אֵלוֹ פּוֹלוֹ הַטַּעֲלָה, וְלִשְׁלֵם הַאֵל אֲחִי שִׁקָּח טַעֲסֵם אֵן וְהַסִּירָתוֹ אֵת לֵב הַחַנּוּן מִצַּרְסָם.
לְדַרְיָס, ל' וַיִּבֵר אוֹתוֹ חֲרַטָה (שְׁמַח ל"ב, ד'), רַ"ל לְקַבּוֹעַ וְלִישְׂדַּע יְסוּדוֹת הַשְׁלֵם. קִרְקְסִיו, קִרְסִיו,
כְּמוֹ קִרְקוּסֵי הַזְּמִיִם נְמִיטֵי אוֹרְקִימוֹס הַסֵּ אֲחִיוֹסִים (מִקְרָא ל"ב, ג') ו' קִרְעִים אֲחִיוֹסִים נְקוֹרְקִסְיָוֹן
(טוֹרָה סֵפֶר) קוֹרְקוּסִים אֶל וְהֵב עֲשֶׂה לוֹ (כִּד פ' י"ח). רַעִים, כְּנִוֵי לִישְׂחָל עֲשֶׂה אֵד ה' י"ח.
רַעֲם, הַקְּנָ"ה. אַרְבַּע חַיִּית הָאָרֶץ, כְּנִוֵי לְאוֹתֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה נִישְׂחָל מִיָּד ו'. סַחֲסָר, הַטַּחֲרָפִים
אוֹתֵי, מִל' פֶּן יִחַדְּקוּ אֲנַעַ (עֲזֵרָה כ"ה, י'). סַאֲרָן רוֹבְרִים, הַטַּחֲרָפִים כְּשֶׁל קוֹל כָּאֵלוֹ יֵאֵל הַקוֹל
מִתַּחַת הַאֲרֶץ, וְהוּא מִל' יִעֲשֶׂה כ"ט, ד'. יִאֲסַנּוּ, יִנְסוּלוּ כֹאֲזֵר יֵאֵל הַאֲרֶץ אֵת הַיִּזְבֵּק. נִרְבֵּר וְדַחְבֵּר, שְׁמֵחַ
אֶל אֲדָמוֹת כְּסוֹ דְכִישׁוֹל ג', ג'. חֲסֵלָא, מִל' תְּהִלִּים י"ד. חֲסַנְגָה, ל' טִמְן, רַ"ל טִמְן שֶׁנִּי רַעֵה יֵשׁ הַסִּינֵי.

אופן לשכת תשובה

והתמנה שני רעה אדם שנים. תחמוד אמרו יאמן לשפתנו בנגדם
 מן שנים. ולמתי לכם את השנים: תברו ותנקו בצורים חצבתם ונגעות
 חוללתם. תביאו סרף בביתי ראשית קצירכם וחללתם. ואכלתם אכול
 ושבו וחללתם: את שם מבור ונרא צדקתו בהרי אל. ירח בניהוח
 מנתת מנותתו באריאל והראל. וידעתם כי בקרב ישראל קדוש:
 הכל ירוך וכו'.

אופן. ע"מ א"ב, ונלא כל חרוז תינה אחת טפסוקי פ' האוינו, וסוף כל חרוז על לה"ב.
 האוינו אבירים בני אלים מורא מקדש במוהינו. בהדרת קדש שימו
 פניכם לתלפיות גבתנו. גם במקדש מעט השירו עפעפי גיהנו. והשתחו
 לדר קדשו בירקדוש יי אלהינו: ישרף רבב לקח לקוחה ונפח תפף
 למתקה. העת יושבת בגנים קול קלוס לוהקה. ועודים חברים מקשיבים
 מחשים רממה דקה. ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
 בצדקה: כי שם יי אקרא זה יושב תהלות חלף גאיתיו גאני. חיון קדשות
 שלשתן להתפאר גם נשאני. טכס שתים מהם גמול טוב הראני.
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני: הצור, ידיון מלאכי צבאות
 מרצתם בלי לעקוב. פוזן עת רצון בני רקיעים לקוב. להעריץ להמליץ
 סגלה מכתב מבאר לנקוב. יקדשו שמי והקדשו את קדוש יעקב: סבסם

אדם שנים, החטא זהו חרוז כנער שני (ישעיה ח', י"ח). תחמוד, יהי רטוק יאמן מאמר יואל הנביא
 ולמתי לכם וכו'. כנגדם מרשנים, שינאו לנו כנער שני הרעה ההם שנים מדומים. חברו ותנקו,
 תשובה הם היו. תמנו מן החטא ותהיו נקיים. בצורים, כמות האבות, וע"ה ישעיה נ"א, ח'. נ'.
 תביאו סרף בבית, טל' מלאכי ג', י'. וכמו הוא לקדשות. וחללתם, שחללו את ראשית קצירכם שם
 צה"ט. אח שם, דנוק הוא עם סוף פסוק הקודם, והללתם את שם. באריאל והראל, כמו
 לכה"ט ולמנוח (ישעיה כ"ט, כ'). יחזקאל ט"ג, ע"ו).
 בני אלים, בני האבות וע"ה תהלים כ"ט, ח' הנדרש על האבות בעגלה יז, כ'. כמראה, התחזים
 לכה"ט, מל' כנה לך (תהלים ס"ב, ג'). לחלפיות, כמו לכה"ט וע"ה נבוי לתלפיות (שיר ד') ונדש בברכות
 דף ל' חל שכל מיות פונות ט. במקדש מעט, בן נקרא בית הכנסת שלם, וע"פ הרגום יזכנו ליחזקאל י"א,
 ט"ו ועגלה דף כ"ט. גידגו, עיניו, ל' יגיה חזבי (תהלים י"ח, כ"ט). והשתחו, שם ל"ט, ע'. רבב, דבר,
 טל' דובב שפתי ימים (שיר ז', י'). לקח לקוחה, התורה הנקראת לקח טוב והיא מתוקה מדב ונופת
 טופים. יושב בגנים, כמו לישראל וע"ה שיר ח', י"ג. קלוס, שנה. לחצה, לסדרות. חברים מקשיבים,
 גם הוא וע"ה שיר ח', י"ג. וכמו הוא פה למלאכים המתחנרים להקזיט לשבח שמעתיים ישראל. מרשנים,
 כישראל חוטרים אלה אוחקים המלאכים וכעבודת למעלה דף 686. ויגבה, ישעיה ה' ט"ו. גאיתיו, חטעתי
 את השם בצדתי. נאני, הוא חטעתי. וע"פ תחמוד כ' כאלת, כי נאה נאה, גאני וגאיתיו, גאני בעלנים
 חף אני גאיתו בעלנים, גאני על הים חף אני גאיתו על הים וכו'. חיו, זר, ויגבה"ט. טכס, ל' פאלה
 ויפוי. שמים סבסם, מן הלב קדושות טקדישים יראל להקצה יתן שמים מהן לישראל וכעבודת למעלה
 דף 672. ורחקדשתם, ויקרא י"א, מ"ד. ידוה, ענין תנועה, שועבעו. בלי לעקוב, בלי עכור. כיון עח
 רצון, שטכוים השעה היא רמיה לפני הקצה. כיו, חלונות. לקוב, ל' נקב כמו ויקוב חוד (מ"ג י"ב י'),
 רל שצתי המים נפתחים הם. להמליץ סגולה, להיות מלינים על ישראל. סכחב סבואר לנקוב, כחב
 טטור וטפורש הוא ישעיה כ"ט, כ"ג יקדשו וכו'. לנקוב, ל' פירש כמו נקבה סכך (בראשית ל', כ"ח)
 ויקב בן האזה (ויקרא כ"ד, י"א). סבסם, ל' פיון והכר, כח לא דבר טפוס ולא דבר שאינו טפוס
 (ירושלמי שקלוס פ' ח') פלך שחטור לו ננו סימני, טנקאים אתם גתהיו טפסיים (דברים רבה פ' כי
 תבוא), ורל הקצה ניכר בין מלאכים חלפי שאלן, ויסוד נתינה דף ט"ו ואתם מרובות קודש, אות הוא

בְּאֵלֵי שְׁנָאן בְּקֹדֶשׁ רַבִּי רַבּוֹאוֹת. נוֹרָא בְּבִנְי אֵלִים פְּתוֹךְ עָבְאוֹ אֹת. סִבְבִים בְּסֵא כְבוֹדוֹ בְּשֵׁלֶשׁ כְּתוּת לְהִנְאוֹת. קֹדֶשׁ י קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יי עָבְאוֹת:

והרחיק יסורו וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, ואח"כ חתום שנחם ברבי מכיר חוק, וספי כל המרוזים על לה"כ.

אֲדַעָה בִּי אֵינן זוֹלְתָהָ לְגֵאוֹל גְּצוֹרֵי כְּאִישׁוֹן. בְּעוֹטָה וּלְעוֹטָה וְעוֹבְטָה
בֵּין אֲעָר וְדִשׁוֹן. גּוֹעָה אַחֲרֵי שׁוֹבֵי נַחֲמָתִי בְּלֵב וּבְלִשׁוֹן. וְאָמְרָה אֵלְכָה
וְאֲשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הִרְאִישׁוֹן: דְּמָתָה לְאִשָּׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבָה הִתְשַׁבַּח בְּעֵינֶיךָ.
הִנֵּךְ לֹא שְׁנִיָּה וְלֹא תֵאלֶמֶן בְּהִשְׁוִיבְךָ. וְתִחְזוֹר לְחִבְתָּהּ הִרְאִישׁוֹנָה הַסֵּפֶר
בְּרִיתוֹת בְּהִקְוִיבְךָ. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַיְצוּלָמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִחְזָה בְּךָ: זַמְנָת
לָהּ תִשְׁבָּה לְהַלְבִּין בְּסוּף מְאָדָם. חֲשִׁבָה בְּשִׁבְעָה קְדוּמִים תִּעֲלֶה לְבָשָׁר
וְדָם. טָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתִחְלַל אֶרֶץ וְתִקְדָם. תִּשָׁב אֲנִישׁ עַד־דָּבָא וְתֵאמַר
שׁוֹבֵי בְּגִירָאָדָם: יְדִידוֹת סָגְלָת גְּעֵרוֹת חוֹלַת אֲהַבַת בְּלִהְלֹהֵי. בְּמַעַר אִישׁ
וְלִיּוֹת הוֹרְאוֹת חִבַּת שְׁלֵהֵי. לְבַעֲבוֹר גְּדִלַת כּוֹחֶךָ לִשְׂאָ כְּבֹד מְבִלְהֵי. הַשְּׁבִנֵי
וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָה יי אֱלֹהֵי: קָרֹד וְסָרֹד בְּפִתְוֵי גְדִשׁ אֲנִן לְאַלְחָה. נוֹרָא לֹא
יִתְבוּנָן בְּיַד פִּשְׁעוֹ לְשִׁלּוּחַ. סִיעוּ בָבֵא לְטָהֵר וְטָהֵרוּ בְּמִקְוֵה שְׁלֹחַ. וְיִשָׁב

מנחה שלו, תול מנחה, דגמל הוא נכבה שלו, ה' נכחות זמן, חזון חזו נכחו שלו. להנאות, על' נאה, ר"ל לומר נכדו נאה של קדוש קדוש קדוש.

נצורי טאישון, הנצורים והנצורים כלישון נת פין והם כלי ישראל, ע"פ הכונן בכס חוגע נכח שינו (זכרה נ', י"ג). בעוטה, ל' דרסה, על' וזמן יסורו ונכע (דברים ל"ג ע"ו). ולעוטה, שכולה וכלוטה, על' כלעוטי כח (בראשית כ"ה, ל'). ועבוטה, שכולמלה, על' ולא יענשו ארחותם (יואל נ', ו'). אער דשוון, שמת נמי עניד (בראשית ל"ו, כ"א) וכמו לאויבים. נועה, טועת. אחרי שובי, ישיבה ל"ח, י"ט. האסרה, הזכ נ', ס'. לא שנית, ככחכ כגלתי נ', ו'. ולא שאלף, כן נקוד ככ"י והא ל' נפעל, ר"ל כנסת יאחל לא מהי חלטה, וע"פ ירמיה כ"א, ה'. בהשוואה, שאתה תלילה. חזו ל' הלה נארשית, כמו די יאזנכון מן יי, יכל לזחסתנח (דמחל נ', ס"ו, י"ז). לחכחה, לאהבתה. כרבוכך, ל' לא יכזו מיטיו (ישעיה נ"ח, י"ח), ר"ל כאשר תפסיק ותעמיד את אשר חשבת ע"י ירמיה (ג' ח') וחזן את קב כחיותיה עליה. שובי, עד ז', ח'. להלבין כסוף שאדם, להלבין את החטא המחוס להיות לכן כסוף. בשבעה קדושים, שבעה דברים נכדו קודם שנכח העולם, ואלו כן חורה ותאנה תן עין וניהנס וכפא הכבוד ונית הטקדש ושא של שנית (עקרי ר"א פ' ג' ופסחים נ"ד ומדעים ל"ט. וב"ר פ' ס' עניח האמת וישראל בעקום ג"ע וניהנס ולאה גס נכחועט פ' כח פיסקא כטה דברים קדשו). העלה, רשואה. טרם הרים, תהלים ל' נ'. חשב, שס ל', ג'. ידידות וכו', ר"ל כאשמי וזכרת הידיות והפנה שזכרתי נעת נצירי אז חני חולת חכה עד לשנעון. ודע כי גם ככ"י היה כתוב נערח וכן הסניה ותקן נעורים. בלהלודה, ל' שנעון על' כעתלהלה (שלי כ"ו, י"ח). כסער איש ולוח, הם ככחכ"י ב"ז ו', ל"ו. הוראות חבת שלהי, ככחכ"י היו מודיעים את חכמת השם אל ישראל אזר הם עתה עינים וחלום. עליה, ל' חולשה, ע"ף ונעו תתם חונקלום משלתי ולתי (דברים כ"ה י"ח), מתעלפנה הכחלות תתומו יעלהין כנישחא וישראל (עצום ח, י"ג). מבלדה, האויבים הענהלים חותי. השיכני, גדיה ל"ח, י"ח. סרה, ל' טרה. וסרוד כפתי, הנעמד נחשח ע"י יזר הרע השפתה חותו. גרש עון לאלוח, אזר מלובלך נכרנה שעות. לחלות, על' יחזו נחלותו (תהלים י"ד, ג'). טרא, הק"ה. סיעו רכוא לטהר, כמו אשחי ניוטח ל"ח, ע"פ הנח לטהר טסייען חותו. וסררו, ככ"י וסררו. כמקוה שלוח, שלוח הוא מעין חמת לפני ירושלים (ישעיה ח', ו') אזר לוקח טעם הניס לעי נהה, ודעה למעלה דף 694. וישב, ישעיה נ"ה, ו'.

אֲלֵי וַיִּרְחַמְהוּ וַאֲלֵאֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: עוֹן בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה יִכְבּוֹשׁ
וַיַּעֲבִיר לְפָשׁוּל. פִּשְׁעֵי זְדוּנוֹת עוֹשֶׂה בְּחֵטָא שְׂגִיאוֹת לְרָשׁוּל. צָרוּר וְצַמּוּנָה
וּמִסִּית יִבְעַר יִגְעַר לְנַחְשׁוּל. שׁוּבוּ וְהִשְׁבִּיבוּ מִכָּל פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם
לְמַכְשׁוּל: קָוִי זֶה אַחַר זֶה יַעַל בְּמַחְשְׁבוֹתֵיכֶם. רַחֲמוּ יְחִן חֲנָם וְצַדִּיקָה
יִרְצֶה תְשׁוּבוֹתֵיכֶם. שְׂאוֹן קוֹלוֹ יִפּוּצֵץ בְּכָל מַחְנֻנוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. שׁוּבוּ בָּנִים
שׁוֹבְבִים אֲרַפֶּה מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם: תְּמִיד הַלֵּךְ שׁוֹבֵב גְּבוּרָה וְעֵתֶק לְהִשְׁיחָה.
תְּכַלִּיתוּ מִרְעֵתוֹ נָחַם וּבָא כְּפוּף לְהִשְׁתַּטְּחָה. תּוֹחַלְתוֹ חֵיד מְתוּק מְנַטוֹר
בְּרֵאשִׁיתוֹ הִטְיחָה. בְּשׁוּבָה וְנִחַת תְּוִשְׁעוֹן בְּהִשְׁקֵט וּבְבִטְחָה: תְּכַמִּיזוּ
בְּעֵתְרִים נִעְתֵר לָהֶם לְהִטִּיב אוֹת. תַּחֲרוֹת בְּרַחֲמֵנוֹת יִהְיוּ כְּעֵתֵר לְתַבּוּאוֹת.
תּוֹהִים מְדַרְבָּם כְּשׁוּבָם נִכּוֹנוּ לְנַחֲמֵי נְבוּאוֹת. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשְׁוֶבָה אֲלֵיכֶם
אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: תִּקְרֶיף יְדִידֶיךָ רָצָה וּמַכְשׁוּל הָרֵם וְהָרֵם. תַּלְדִּית הוֹיֵג וְקָנָו
נִעְבַד בְּסֶדֶךְ וְנִבְדָּם. תְּשׁוּבָה קָנְנוּ כְּמִנְפֵי תְּבִיאָנוּ מֵיָם וּמִקְרָם. הִשְׁיִבְנוּ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקָרָם: עֲזַרְתָּ אֲבוֹחֵינוּ וכו'.

לפשוֹל, טל' הטענה לא יפיל את הקופה לחזרונו (כ"ט, ע"ב). כחטא שגיאות, ע"פ יומא
דף פ"ו גדולה תשובה שהזדונוֹת נעזות לו כהגות. לרשול, שנתרסל נמלוה. צרוֹר וצמּוֹנָה, ע"פ
הזע י"ג, י"ב. ופה הפירוש, העברות החרוזות והלפזות וגם המסית הוא ילך הדע יעבר אחס הקב"ה
וינערס למטלות יס. לנחשול, גלי היס הנסערים נסערה, כמו עמד עליו נחשול שנים למענו (יומא
ל"ח), ויהי סער גדול כים תרגומו והוא נחשול רכא כישח (יזנה ח' ד'). שובו, יחוקאל י"ח, ל'.
קווי זה אחר זה, לקוות אל ה' ולחזור ולקוות, וע"פ נרכות דף ל"ג, חס רזאה חדס שהתפלל וחינו
נענה יחזור ויתפלל ש' קוה אל ה' חוק ויאמן לכן וקוה אל ה' (תהלים כ"ז, י"ד). ועדקה,
התשובה יחזו לכס ללדקה. יפוצץ, יתפסס וישעע. שובו, ירטיה ג', כ"ב גברה ועתק להשיחה,
שדיבר טננות ונעזות, וטל' אל תרנו תדברו ננהה גנהה ילא עתק עפיכס (ע"א כ', ג'). תכליתו,
כסופו. חיד סחוק, הקב"ה ע"ה חכו טטהקים (שיר ה', ע"א). סנטור, שלא יסוד לו הקב"ה מה
שהטיח לבגדו קודם לכן. להטיחה, לרגון, טל' אל יטיח חדס דכריס כלכי טעלה (תעמית כ"ה).
בשובה, ישעה ל', ע"ו. בעתרים, נהתחננס. נעחר, ככ"י גאחיד וגם הוא יתכן כמו דה"א ה', כ'.
חררוח, רוגו. כעחר, הוא טרה שמהפכים נו התנוחה, סייטעו. וליחא כינמות דף ס"ד שנסלה
התפלה לעתר נעטר שמהפכת עדת הדין לרחמים כעחר שמהפך התנוחה. תוהים, המתחרטים. תכה ל'
חרטה נארטיה, ויחנס ה' תרגס ירזלמי והוא תהי (בראשית ו', ו') ונקודשין דף ע"ג, ע"ב נבואה
זל הראשונות. שובו, טלאכי ג', ז'. הרם, הסר והרחק טל' הרטו טכאל (ישעה כ"ז, י"ד). ודרם,
ותברית, טל' הדפין תתענדון (דניאל כ', ה'). תורת חונג וכו', ע"ה טהלים ע"ב, ה'. כסעוק, כמו
טעכריס (ישעה י"ט, י"ג. ירטיה כ', ע"א) השיבנו, איכה ה', כ"א.

יוצר לשכת בין יב לסוכות.

פ"ס א"ב כפול וכל תחז טפיים על לזן הכתוב ותתוס ט מאיר בר יצחק.

אתהשם הנקבד והנזרא נארה לתהלותיו. אקיע זכר רב טוב
מפעלותיו. הבורה בשמים מעלותיו: בכתרת מלכים נתיעזן ונגמלך
בסודה. פתקמה אקרה תאמר נאה ותסודה. ואגדתו על ארץ יסדה:
גבה תקרה קרה במקוראי אל. גבולות הדרים הצפון הציב מהברי אל.
למספר בני ישראל:

מארה יראיו גבר בסוס שעניתו. ידידת ציון תמך

קדשת שכינתו. בשלם סוכו ומעונתו. קדוש:

הגלים סבות סביבותיו הקיף והתקיע. רמיון בקרה הנזרא חדד
והרקיע. והמשכלים יזרחו בזהר הרקיע: הרי בשמים הטביר וכביר
הצביר. העמית משפח ומסער ופנים מסביר. ובקרה לראש משביר:
והגי מלכים בקו משקלת עלם. ויתרוז הבשר בתשר אשר פעלם. ביהר
יבזן שלם:

מעשה אצבעותיה פלאים תמהים ונאים. ירח וכוכבים

יקר כבודך מהדים. תצא השמים לה משתחיים. קדוש:

וריו ומשקח השפיע שפע ימים. ויו ובריה להאריח לברת מטעמים.

אבות זכר, ל' תהלים קט"ה, ו'. הבורה, עש"ט, ו'. בכתרת מלכים, כנוי לתורה. ואיתא
במקו ר"א פ' ג' נתינת הקב"ה נתינה לנבואה את העולם, הציבה לו ואמרה רבון העולמים אם אין נבוא
ואם אין טענה לטען על מה הוא טען ואם אין טקלסין לטען חי זה הוא כטדו של טלך. ונמלך, גם
הוא ל' עשה ארטיה כמו הטלך נקוד ואל (נרכות כ"ט ע"ג) נכפשות של לדיקים נמלך (כ"ד פ' ח')
גם כל' הכתוב ויטלך לבי עלי (נחמיה ב' ו') וטעמו האם דבר מלכי ישפר טלך (דניאל ד', כ"ד) ונמשלי
כן פירו אמין מליכין יהוה לך וטליכות נפשו לא תטוק. ואגודתו, עש"ט, ו'. וכדלד נמכות דף כ"ז על ישראל
באין כלום חיש אל רעהו. גבה תקרה קרה, ברו את השמים הטוהים, ועש"ה בטקרה נמים עלזותיו
(תהלים ק"ד, ג'). במסוראי אל, כגיל יחאל אקדלו טקוחזיו (ישעיה ט"ח, י"ג). הדרים הצפון, ל'
דחם ולשוף, ר"ל בעולות דחם ולפון הליז אדריס גדולים. למספר, דברים ל"ב, ח'. מארה, כשגיל אהנתו
את ירחו. בסוס שעניתו, טכזן אנתו. בסוס, ל' יסוד וטכוז, תרגום כמ נמיסה (שמות ל', י"ח). בשלם,
תהלים ע"ו, ג'. רגלי, רגלי מלכים סיבד הקב"ה סיבד לנפשו. סכוח סביבותיו, ככ"י פקדי פקדתו, ומסתבר.
והרקיע, ל' ויעקב תקע את אהלו (מלכות ל"א, כ"ה). בקרה הערא, טל' יחוקאל ח', כ"ב, רדד, טל'
וידד על הכתובים (פ"א ו', ל"ב) וכן וירקעו תרגם חונקלוס ורדדו (שמות ל"ט, ג'). והטשכילים, דניאל
י"ב, ג'. הרי בשמים, בד העוריה כמו שפירש רש"י נטוף עיר היריסי. הטביר, טל' טטור, ר"ל ברו את
בד העוריה נמשע העולם, וכביר העביר, טן בד העוריה נבד וברח את כל הארץ כדאיתא צוטט כ"ד
פ"ג טלזן כבדו העולם. וכנר תחוד לחרן. ויש טפרסום וכביר על אדה"ד אהיה עסוף העולם ועד סופו
(תענה י"ג) והוא כנרד טעפר בד העוריה, כדאיתא נפקתי ר"א פ' כ'. משמט, כנוי ליון, ומסער, כנוי
ללחם, ונאים מסביר, כנוי לשטן, ועש"ה תהלים ק"ד, פ"ו. וברכה, טלזי י"א, כ"ו. וחגי מלכים, כתי
האטט והסרו, ר"ל אורם. בק ששקלח עלם, אצד אמיסה זויס. ויתרוז הבשר, היתחזן אנתן הקב"ה לזטט
נשטד אקמתה הלננה. בחשר אשר, אשר ותחזן הקב"ה ע"י מתנה אנתן ללננה את הכוכבים ללנניה כד
להסיס רשעה. פעלם, ר"ל עיזן הכוכבים הוא אשר יכונו לשלם עם היחז. וכל זה ע"פ כ"ד פ' ו'
וחילין ס' ע"ג וינחל לטעלב דף 622. כירח, תהלים פ"ט, ל"ח. תצא, נחמיה ט', ו'. וריו ומשוכח,
הקב"ה השפיע, ככ"י השכוח. וז, העוף ויו אהוא העוף היותר גיול. ובריה, הוא ליתזן (ישעיה
כ"ז, ח') הדג היותר גדול, והם אטוריס לתחזן טהס פסדה ללדיקים לע"ל כדאיתא נב"ד דף ע"ד,
ג. גם בוירקול רנה פ' כ"ב. וזה אטור להאריח ככרת פטעסיס, ל' וארוחתו ארוחת תמיד

יצר לשבת בין י"כ לסוכות

חבליים גפלו לי בנעמים: חלד הוציאה מקנה ומנת סבר. חביב נברא
 בצלם הורד לגבר. פי הוא הדה בכל עבר: טכסו בקשב חברים גן
 ישיבת. טרדו בהמראה ובמזרחית קולטת שבת. מזמור שיר ליום השבת:
 מאין במוך לה יאתה להאמר. רב מחולל כל
 בתהל ובגמר. טוב להודות ליי ולומר. קדוש:

ידי ארזי בהרי קדש לעשרים הנסקת. יחידו הכליל דוט
 משלשו סבותה. יעקב גסע סבתה: פאילן מברך שתילי זית העמר.
 במעשה לבנת הפסיד בשעבודם גטר. למחסה ולמסתוד מזרם וממטר:
 לקן פראם בדר ברוחן לתסידו. לא נחם בדרך ארץ יסודו. ברוך יי
 פי הפליא חסדו:

מאהבה יתרה רצם והחליף השורה. בקהל רב יבשר
 צדקו להקשידה. חסדי יי עולם אשידה. קדוש:

מנהג עולם תלמיד טוען פגם. מרחיץ ומגעיל ומלביש מושפור ומכנס.
 נתנה לראיה גם: גם ודגמא להראות לאמות גשי. נתת לכבוד ידרי
 שעבוד קשי. ואתה יי קגן בעדי כבודי ומרים ראשי: סבותה לראשי לה
 אדרוש תהלות. סלסולך לתגות בסוד חכמי קהלות. חסדי יי אוביר תהלות:

(מ"כ כ"ה, ל'), ול' ויזרה להם כהן (שס ו' כ"ג). חבליים, תהלים ט"ו, ו'. חלד, החשבה. סקנת,
 כהנה. וסנה סבר, והכנת מזון סדרם ותקומתם של בני חדם ועשה עמי כל חליך יסנה וגו'
 (תהלים קמ"ה). חביב, חזק"ו (משנה אבות פ' ג'). הורד, ל' מטעלה טענק ורדו ברגת הים. כי
 הזני רודר, מ"ח ה', ד'. טכסו, קיסע הקנה' את חזק"ו. בקשב חברים וכו', ר"ל במלחמים היו
 מקלטים ועשיתים את חזק"ו והכניסו אותו לנגן עזן כדאיתא בפרקי ר"ח פ' י"ט. טרדו בהמראה,
 וכתאז הסנה האדם בעלות השם ואכל טן העזן עמד אותו הקנה טן הגן. ובמזרחית קולטת שבת,
 שנה וכו' ממזרח לג"ע (בראשית ג' כ"ד) ויסודו נב"ר פ' כ"ח בכל מקום חז' טאמית קולטת, חזק"ו
 ויגרו את האדם וישכן מקדם לג"ע, קין ויאל קין טלכמי ה' ויג' טלרן נוד קדמת עזן וכו'.
 סזסור שיר, תהלים ל"ג וזה הסזסור חזק"ו אטרו כדאיתא בפרקי ר"ח פ' י"ט. מאין בסוד
 וכו', עליך נאה לומר חין כסוך. בתהל ובגמר, מתחלה עד סוף. ידיד, אמרם חביבו. בהררי
 קדש, סד' המזריה. לעשרים, כ' דוחות טן חדם עד חרכם. הנסכה, נחרת. יחידו, יחוק נט.
 הכליל, העלה אותו גם לעולה כליל. והוט משלשו, יעקב חבינו שהוא השלישי לחיות. ויעקב,
 נראית לג', יו' שחילי ויה העמר, ר"ל נחשטר יעקב נכנים, ועשה תהלים קכ"ח ג'. כמעשה
 לבנה הרפיר, ל' שמות ב"ד, י"א. גטר, שטר אותם הקנה' כמו שזמרים חן ספיר שהיו חן
 טונה. למחסה, יעשה ד', ו'. לחסידו, לחכמה (בראשית ט"ו, י"ג), והלשון טשה תהלים ט"ט,
 כ' לא נחם בדרך ארץ, בטמות רנה פ' כ', ולא נחם אלהים דרך ארץ, שלא נהג טעם בדרך
 כל הארץ, החין דרך כל הארץ, מי שהוא קונה עבדים קונה אותם על טנת זיהיו טרחיין אותו
 וסכן אותו וטלחיין אותו וטענין אותו וטחיין לפניו, חכל הקנה' לא טנה כן לישחל, חלה
 שהיה הוא טרחיין וסן אותו והלחיין ונחאן ומחיל לפניהם. ועד אם נפ' כ"ה בבר וסם טוען
 פנס לפני רט, והקנה' חינו כן, וה' הולך לפניהם יוטם, העבר טרחין רט, והקנה' חינו כן
 חלה וחרכין נמים, העבר טלכטי רט, וסקנה' חרט כן חלה ולכניסן חקטה וכו', ועל טדה זה
 יסוד החרחים החלה. ברוך ה', החלים ל"ט, ב"ב רצם, רנה נהם. חסדי פ', אס פ"ט, כ'. טנס,
 העשית שטר נתון טנונה. וקטערינו. נחנה, תהלים פ', ו'. ודגמא, חות להשליט, כמו חזנטל הוא
 נרבה שלו (חגיגה ט"ז). לאומות נשי, לחיות העולם. כיה הוא חיד טן ו' טמות אל חטטה (ויקרא
 רנה פ' כ"ט). ואתה ה', נחלים ג', ד'. סלסולך, אטך. לחנית, נכיו להנחה. חסדי, יעשה ס"ג, ו'.

יצר לשבת בין יב לסוכות

מַעֲנֵם אֲדַרְתָּ יְצִיָּה אֲשַׁבְּלֶתִיהָ שִׁפְרוּ. רַב עֲלֶיהָ בְּאֵד
דְּבַקִּים יִתְכַפְּרוּ. עִסוּ יִצְרְתִי לִי תְהַלְתִּי יִכְפְּרוּ. קְדוּשׁ:

עֲגַנִי כְבוֹד שְׁבַע וְעֶשְׂרֵי אֲדָנִי. עֲנִית הַלֵּל שְׁבַע אֶעֱנֶנּוּ בְעֵדְנִי. כְּעַל
כָּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ יי: פִּקֵּד אָבִי סוֹכֵי בְּסוֹכוֹת כְּפִלּוֹתָיו. פִּעֲלָתוֹ לְהוֹדִיעַ
לְרוֹמְמוֹ בְּבֵית תְּפִלּוֹתָיו. זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו: צִדֵּק אַתָּן לְפִעְלֵי וְשִׁבְחוּ
אֲסִדִּיר. צוֹפֵחַ וְשׂוֹקֵד לְזִכּוֹת יִשְׂרָאֵל תְּדִיר. לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרַת יִאֲדִיר:
מִמְשַׁלֵּת אֲדִיר מִתְאַמְּצַת בְּיִשִּׁיבַת מִמְלַכְתּוֹ.
בְּרַתְאֲסָף רְאִשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל יִצְחָעָדוּ קְדוּשׁ הַלִּיכְתּוֹ.
נְטָעִים וְגִרְדָּה עִם־הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתּוֹ. קְדוּשׁ:

קְבִיעוֹת הַסֵּדֶר תִּהְיוּ כִּי טוֹב. קְרוֹת וְדְרוּשׁ בְּעֵנִן הַיּוֹם לְחַטּוֹב. וְדָבָר
בְּעֵתוֹ מַה טוֹב: רְאִיָּה וְזִכּוֹת מְלִקִּיחַת אֲזוּב נִסְכְּמִים. רְאִיה מְעַמְדָּה בְּפִתָּה
בְּרַבְעֵי מְחַקְמִים. קַמְגִי אֶרֶץ וְהִמְדָּה חֲקָמִים: שְׂבִיעֵי חֲבִיב לְשִׁבְעַת אֵיתָגִים
אֲחוֹת. שְׁבַעָה בְּמִצּוֹת וּבְכָל־טוֹבוֹת נְצַמְחוֹת. אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֻחוֹת:

מענם, טן מערים, ענשים הם בני מערים (בראשית י', יג). אדרת, יחזאל נקרא נפן אדרת
(יחזקאל י"ז, ח'). רב עליה וכו', יחכבר לישראל כשהן נאגדים באגודה אחת, וע"פ ויקרא רבה
פ' ל' פרי טן הדר חלו ישראל, טע אחריו זה יט טעם ויש ט רוח כך יחזאל יט טעם בני
אדם יש טעם תורה ויש טעם טעמים טעמים, כמות מערים, טע החטונה זו יט טעם ואין
טע רוח כך ישראל יט טעם יש טעם תורה ואין טעם טעמים טעמים, וענף טן עבות, טע הדס יט
ט רוח ואין טו טעם כן יט טעם יש טעם טעמים טעמים ואין טעם תורה, וענף טן נחל, ערנה אין טע
טעם ואין טע רוח, כך ישראל יט טעם בני אדם טעם טעמים טעמים וטע טעמים טעמים, אטר
הקנה יחזקו כולם באגודה אחת והן טעפין חלו על אלו טע"ל. עם ה, יעניה ט"ג, כ"א. שבע כן
כ"א והוא טעל גאר טן טעם על דרך ה"ש טן חטונה, ורטו חל אענה ענפי כטד טעם
הקנה על ישראל כטחט טעמרים. ארני, ר"ל חטונתי. הלל שבע, לפיכך תקנו לגטור חת ההלל
כל אענה ישי חטו, טלכד שפירי ענרת זהוה תל נפני עטו. כעל כל, יעניה ט"ג, ו'. פקד
אבי סוכו, מה לטעם רטו. חני טוכו הוא אחד טטטטטו אל טעה פ"ט ענלה דף י"ג פעלחו
לדריע וכו', כטו אטטו חו"ל נר"ט דף י"ז אטחטו לו סדר חטלה. זכר, תהלים קי"ח, ד'. צדק
אחו, ל' חייב לו' ג'. לזכות ישראל וכו', וטטטטד ר' חטניח כן עקשיח רנה הקנה לזכות חת ישראל
לפיכך הרתה וכו' (סוף טכות). לטען צדקו (ישעיה ט"ז, ב"ח). ברתאטק, ל' דברים ל"ג, ב'. יחטטו,
יטטו ויטטו. הליכטו, כטניל הנהגתו הטנה עם נרוחיו. וטכ"י גורם קדוש טרהכחו. נטעים וכו', ל'
דח"פ ד', כ"ג ונדע ט"ד פ' ח' וטטטט רוח דף ט"ג טל נטטט טלדיקים טהן כעלך הקנה לטטת
חט עולטו, כטטטד לטעלה דף 659, וע"כ הטיחו אט טטטט גט כן יטטו לטקנה. כי טוכ,
טעה רטינו הוקטל טת עט"ט וטרו חוטו כי טוכ הוא (טטת כ' נ') הוא חוקן קטיטת הטדד לקרות
ולחטו כעפין כל חטו, וכדחיתו כטוף עט' ענלה. לחטוכ, לטרטס, טל' חטטט. ודבר,
טטלי ט"ג, כ"ג ונדע כטטהקין ק"ח כל הקורח כטוף חטטו טניח טונה לעולט. ראייה וזכות
וכו', פ"ט טטטטט טד דף י"ד ט"ג אטד טעה לישראל חט חטט טטקטים לטחלל כטד קל' חטט
כטחלים ולקחחט לטט טטווח חוט (טטת י"ג, כ"ג), חטטו לו, טעה רטינו הדח טיטטרוח (אגודה)
כטעה חיל טעה כד' טטט ח' טעה, אטד להן אפילו כטו, והיה גרטה לכוך לרט כט טטטרים וכות
חט; לולג טהוה טטטד על אדם כטטה דטיס ויש ט כטטה טטת על אחת וטטה עכ"ל. טעטטרה,
טרה. וע"ט טטטרה כטטה לולג טהוה טטטד על אדם וכו'. כרבע, ל' מינים טלולג. טטני,
טטלי ל', כ"ד ונדע טייקרו רטה פ' ל' על ד' מינים טלולג. שביעי, חטט הטניע הוא טטרי. לשבטעה
אטחטים, ע"ט הטייקטח כטח טלקוט רטו תרט"ה, כטח טטטני, ר' כטכיה כוה קדי לט יחט
דטטעה אכן כטטע הקנה לטטרטס. וטטטד כי כטטטני כטח כ'. אטחט, טטטט. שבעה כטטווח וכו', ע"פ
הטייקטח טס, טטח טהוה טוטטע טטטת, זוטד כטוכו כטד כטוכו טוכה כטוכו לולג טטוכו ערטה כטוכו;
ר"ל כטח טהוה טוטטע כטל, גרטת כטוכו נתוח כטוכו כל טיני טטדים טטוכו ארח חיים, חטלים ט"ז

אופן לשבת בין יכ לסוכת

מִלֶּךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ יִסְדּוּ. אֹן יִרְנְנוּ אֵילָנוֹת בְּקִלּוֹסִים
 בְּהִסְדּוֹ. הוֹדוּ לִי פִּרְשׁוּב פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. קְדוֹשׁ:
 תִּפְתָּח וְזֹאת לְעַם גְּבֵרָא לְהִתְפַּכֵּר. מִדָּה עֲלִינוּ לִפְחָ לִזְכָּב וְשִׁפְר.
 לְשִׁמְעֵ בְקוֹל הַיְדוּדָה וְלִסְפָּר: אֶחָת בְּפִיהָ וּבְפִיהָ טוֹבָה כְּפוּלָהּ וּמִבְּקָלָתָּ.
 יְרוּשָׁלַיִם בְּרִצּוֹתָהָ תִקָּים וְתֵאִיר מְאֹפְלָתָּ. סִבְתָּ דְיוֹד הַנְּפִלָתָּ: פִּירוּשָׁלָם
 תְּהִיָּה פְלִיטָה וּבְשָׂרֵי דִי קְרוּאֵיהָ. יִקָּר צְפִירַת הַפֶּת קָדִישׁ קְרוּאֵיהָ. מְבֹן
 דִּרְצִיּוֹן וְעַל־מִקְרָאֵיהָ:

מְחִיל אֶל־חֵיל גְּמִיל בְּפִתְחוֹהָ. יִרְאָה שְׂכִינְתָּהָ
 בְּאֶצְבַּע גְּהֵנִים מְזִיּוּדָה לְהַתְּהוֹהָ. וְאָמַר בְּיָם
 דְּהוּא הִנֵּה אֶלְהֵינוּ זָה. קְדוֹשׁ: הַכֵּל יוֹדוּ וכו'.

לאזי החזונים יודעה.

(* אופן.)

יְהוּ לְשׁוֹן. חוֹזֵת אִישׁוֹן. אִישׁר יְחוּדָה פְּלִאֵיהָ: כְּפִי כוֹחַ. יִשׁוּ שִׁיחוֹ. וְלֹא
 כְּפִי כוֹרְאָהָ: לָהּ מַעְגַּל. בְּרוּם גְּלִגְל. וְהוּא לֹא יִשְׁאָהָ: וְכִלְנוּצָר. וְהֵא

מלך, הקב"ה במשפט, נר"ה יצא על כסא הדיון, והוא ל' טשלי כ"ט, ד'. אילנות, כנוי לישראל
 המנחמים אל הקב"ה בנחתם וזכאים טן הדיון, וכדליתחא סיקרולא רבה פ' ל'. הודו, תהלים קי"ח. חסות
 שם ק"ב, י"ט. וכדעך בעדרה תהלים, חלו הדורות שהם כעמים נעשיתם ונחלים ונחמלים לפניך נר"ה
 ו"ב ואתה נבוא אותם כיה חדשה, וטה להם לעשות, ליקח דמם ולהלל ולהלל אותך עב"ל. ושפר,
 חטרי שפר. לשמע, שם כ"ו, ז'. סבת, עשום ס', י"ט. בירושלם וכו', עשה יוחל ג', ה'. סכונ,
 ישעיה ד', ה'. מחיל, ל' תהלים פ"ד, ח'. יראה שכינתך באצבע, פ"פ סוף טס' תענית וסדרה
 קהלת דף פ"ו עתיד הקב"ה לעשות מחול לנדיקים נג"ע וכל אחד ואחד מלאה נאלכנו וחומר הנה
 חלבינו זה קוינו לו (ישעיה כ"ה, ט'). חסנם נבי"י גרם יראה אל אלהים בעיון להחיה.
 יהו לשון, הלשון יחיה ויאמר מה שיחיה העין מפלסין. אישון, העין. ישי, יטה ויסדר את דברו. והוא,

(* אופן זה חומרים בסידורם ובכוננם. לאזי חזונו יעקב.

יְחִיד עֶרְץ. יְסֵד אֶרֶץ. בְּרַב חֲבִמָּה וְתוֹשִׁיָּה: עֲנֹתוֹ. וּגְדִלְתוֹ.
 מְפָרְסָמַת וּגְלִיָּה: גּוֹרְאוֹתָיו. וּנְפִלְאוֹתָיו. יְהוֹדוּן דְּרֵי גְשִׁיָּה: מְלֹאכִים.
 גְּעָרְכִים. לְהַקְדִּישׁוּ בְרוּם עֲלֵיהָ: יי אֵלֶיהָ צְבָאוֹת מִרְבִּמּוֹה חֲסִין וְיָה:
 עֲלִיוֹנִים. וְרַחֲמֵנוּגִים. שְׁמֵי לְעַד יוֹפְרוֹ: וְאוֹפְנִים. בְּרִנְגִים. כְּבוֹד
 זְכָרוֹ יִפְאָרוּ: וְאִי מְעוֹנוֹ. וְתִבְיוֹנוֹ. בְּחִיל זָה לְזָה יְדַבְּרוּ: וּבְגַעִימָת.
 וּבְתִמְיָמוֹת. תְּהִלְתוֹ יִסְפְּרוּ: וְאִין בְּרָם. וּבִינֵיהֶם. לְשׁוֹן שְׂקָר דְּרִמְיָה:
 יי אֵלֶיהָ צְבָאוֹת מִרְבִּמּוֹה חֲסִין וְיָה:

יחיד ערץ, הקב"ה היחיד הנענך לבדו. ענורו ונרלחו ספרססח, כדליתחא נטלה ל"ח כל מקום
 שאתה מולא גנורונו של הקב"ה אתה פולא ענורונו וכו'. ררי נשירה, דרמס נלאך, כמו ולדקתך נלאך
 כזיה (תהלים פ"ח, י"ג), וסיקרולא רבה פ' כ"ט וסדרה חסתר דף קי"ט ז' שעות ללאך, ארן חרטה חקת
 גיא ליה כזיה חכל. נערבים למערכות ונחנות. ה' אלדו צבאות, תהלים פ"ט, ס'. עליתם ונחנותם,
 נחורו מעלה ונחורו טעה. ואי מעונ, וזיה טקוטו. וחכינו, חכיון ענו (תקוה ג', ד') ויסדרו כמרקי
 רני חלונור פ' ד' החיות עומדות חכל כנורו של הקב"ה וזיון יודעת טקום כנורו. כחיל, נדלחה ונאיתה.

תבצר. מתחת לכסאך: ומפעלך. יעיד לך. נגד כל־ברואיך: ועוזתם.
 פי בראתם. ולא ידעו איבה: בראשונים. פאחרונים. יחד באימה עונים.
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים: הומנים. משתנים. והודו לא ישתנה:
 המקרה. שמים עשרה. ומעלות בשבעה פונה: יבחקמה. פסיל וכימה.
 שבעה עולים בקנה: והשמש. פי יאמש. על פיו יסע ויתנה: ויתהלך.
 כמו מלך. מפתנה אל־מפתנה: ואור סדר. לפתה. במרפנת המשנה:
 ומסביביו. פוכביו. לקלם מספר מונה: ופלך רב. למל מערב. פעם
 בקליוס יפנה: משתחה. ומחה. פי לכל יש קונה: ואם נעלה. הלא
 נגלה. במעשיו פנים בפנים: הוא אלהי האלהים ואדני האתים: ושם קברה.
 במסכה. ותלה בתוכה אדמה: ותעמוד. על לא יסוד. אכל תליה על
 בלימה: פי כברה. להן ירדה. ובקשה למשה מקומה: ואש דרשה. את־

בגלגל לא יסא אחר חלה אתה תשא את בגלגל וכמנולר למעלה דף 640. תבצר, פאטור, על' ערים נטות
 (דברים ג', ה') לבצר החומה (ישעיה כ"ב, י'). יעיד לך, מעשי הסם הם עמידים על גחלות. הוא אלהי, דברים
 י', י'. שמים עשרה, י"ב מולות. ומעלות בשבעה, שבעה דקיעים (חגיגה י"ב, ב'). כסיל וכימה, שמת
 קטלי כוכבים (עטוס ה', ח'. ואינו ט', ט'. ל"ח, ל"א). שבעה עולים, כוכבי כימה הם ו' (ויבענגעשטירן,
 פאעיתרעו). יש פטרסם על ו' כוכבי לכת א"ס חכ"ל. כי יאמש, ר"ל כי יבוא את האש או יסע השמש עמקום
 אחרו על פי ה', וכי יעטר החשך או יחנה השמש בחרותו. יאמש על' אמש שהוא ל' חשך. וכי"י גודם. יש וגם
 הוא ל' חשך כמו שמת י', כ"א. סדר, לבנה על' ארמי. בטרבת המשנה, ר"ל הלכנה היא טהלכת אחרי
 השמש כמו טהנה למלך. ופלך, סיבת (כרייס). פעם בכל יום, בן כבי' וכלל בעדות טשקל הפיוס. ור"ל
 השמש מהלך את סיבתו פעם אחד בכל יום וסבתו לנד מערב ואם נעלה, ואע"פ כי הקנה נענה הוא טעמו
 סוד ע"מות מ"ט סוד טעמי נגלה לנו. קברה, אורה כמו נמדנד כ"ה ח'. והכוונה על חוג אור
 השמימי התרינגט. על לא יסוד, בן כבי'. על בלימה, על לל דר (איוס כ"ב, ז'). כברה כאלמה.

קדישים. רן רחשים. עם ברוכים ושרפים: והם עומדים. ומסלדים.
 ובסא אל מקיפים: במרפבות. לרקבות. למאות ולא לפים: ורגליהם.
 בקנפיהם. מסתירים וקם עפים: יקדישון וישלשון. קדשת רב עליליה:
 :: אלהי צבאות סירכסוף חסיוןיה:
 בעת לכתם. לארבעתם. ואופניהם אצלם: ובעמדם. במעמדם.
 יקומן הקפה למולם: ושם ירימון. ויעצימן. אדוניהם ברום עולם:
 בקדשה. משלשה. כבוד האל מלא עולם: קדוש יענו. קדוש ישנו.
 קדוש ישלשו שלישיה: יי אלהי צבאות מירכמוך חסון ויה: והיחז וי'.

קדישים, שם כת אחת של הטלמים. רון, רנה. רחשים, על' רחש לבי (תהלים ט"ה, ב'). ומסלדים, ידלים
 על' וטלרה (איוס ו', י'). ספיסים, סוכים. ורגליהם כנפיהם ססתיים, נאטור ובמים יכסה תלוי (ישעיה
 ו', ב'). ובם עפים, א' ובחמים יעופף (שם). רב עליליה, הקנה (ישעיה ל"ב, י"ט). לארבעתם, ארבע
 החיות. יקוסח הבר, האופנים, וכמו נאטור וכלכת החיות ילכו האופנים אללם, כלכתם ילכו ונעמדם יעמדו
 (ייקחלל ט', י"ג. כ"א). ירימון, יחמנו. ויעצימן, מעמיסם חמנוטות שו על הקנה. כבוד האל מלא
 עולם. מ"ט נמדנד י"א. ישעיה ו', ג'. ישנו, יאטור שמת.

זולת לשבת בין יכ לסוכות

שְׁרָשָׁה. וְתַעֲלֶה לְמְרוֹמָהּ: וְתוֹךְ שְׁתִּיחֶן. וּבִיגִיחֶן. הָאֵיזֵר וְהַמִּימָה: וְכָל פְּרֻדוֹת. וְצִמְדוֹת. הֵם יְסוּדוֹת לְהַקְמָה: וּבִם עֲמַח. כְּלָעֲמַח. הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה: וְאֵד יַעֲלֶה. וְיִבְלֵא. לְרַחֲמִים אֵל לְנִקְמָה: כִּי תַצִּי. כְּלָב מִנְאֲצִי. וְחַנּוּנְיוֹ הַמָּה חַנּוּנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: דוֹר גִּשְׁמֵד וְדוֹר עֵמֵד. וְהוּא קָיָם לְדוֹר דוֹרִים: כְּרֹאשׁ כְּלָאֵל. הוּא הָאֵל. וְאַחַר כָּל הַדְּבָרִים: לֹא בָקַח. כִּי בָרוּחַ. יוֹצֵר כְּלֵי־הַעֲוִיִּים: הַנְּשַׁמּוֹת. וְהַחֲכָמוֹת. וְהַשְּׂבָל הַמְּאִירִים: וְרִקִּיעַ. הַדְּקִיעַ. וְעָלְיוֹ מִיָּם הַזֵּרִים: מְאֹרוֹת. וּמְחֻרוֹת. עָלֵי אֶרֶץ מְזֹהֲרִים: וְאֶרְאֵלִים. וְחַשְׁמֵלִים. שֵׁם כְּבוֹדוֹ מוֹבִירִים: וְתַרְשִׁישִׁים. מִסְרָשִׁים. שֵׁם אֹמְרִים וּמְאִמִּירִים: וְשֶׁרְפִים. מְקִיפִים. וְכַרְבִּים וְאֹפְנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: הָאוֹמֵר. וְהַגּוֹמֵר. וְהַמְּנִיד אוֹתִיּוֹת: וְהַעֲפָה. רַע וְיָפָה. וְיִודַע מַח לְהַיִּת: אֶסּוֹף עֶרְבָךְ. לְתוֹךְ חֲדָרְךָ. מִבֵּין שְׁנֵי אֲרִיּוֹת: הַשְּׂוִיּוֹת. הַשְּׂבִיּוֹת. אֵלֵי קָדֵר וּנְבִיּוֹת: כִּי בְחִנְתָּם. וְצִרְפָּתָם. וְהוֹדִדְתָּם לְתַחֲתִיּוֹת: הֵן בְּכִלְיוֹתָא. בְּךָ אֲחֻזוֹת. וְלִישְׁעָה צוֹפִיּוֹת: קֹדֶשֶׁת שְׁמָה. בְּעוֹלָמְךָ. קוֹרְאוֹת כְּרֹאשׁ הַמִּיּוֹת: קוֹל מְרִימוֹת. לְהַדְּמוֹת. לְכַרְבִּים וְלִחִיּוֹת: מְקַדְּשִׁים. וּמְשַׁלְּשִׁים. כְּתוּר לְיוֹצֵרָם נוֹתָנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: וְהַחִיּוֹת יִשׁוּרוּ וכו'.

זולת. פ"ט א"ב עד לזות כ' חלקיה לזות ח' וכסוף חמים יצחק.

אֲזַבְרָה מִקְדָּם פְּלִאָה לְשִׁמְךָ אֶלְזַבְרָה תִּשְׁקֶךָ. בְּךָ גִּילָה שְׁלֵמָה מִחֲמַד חֲפָצֵי חֲשֶׁק. גְּאֵלֶת בּוֹדַע עֲמָךְ גִּהְלֶת בְּחֶסֶד מִשְׁקֶךָ. אֲדֵנִי עוֹ יִשְׁעֵרְתִּי סְבוֹתָה לְרֹאשֵׁי בְיּוֹם גִּשְׁקֶךָ: הַרְךָ אֶרֶץ שְׁנִיַּת סְדֵרֶת מִשְׁחָק גִּשְׁחֶן. הַטַּל

ובניהו, בין האש והחמה. פרודות, ל' נמר. וצמדות ל' חנור. והנה האדמה והאש והאיזר והמים הם הפודות לכל אלה הנצורים. ובם נארכע יסודות האלה. ואד יעלה, שעורו ואד יעלה לרחמים או יכלא לנקמה. חציו, של הקב"ה. דור נשמר, ר"ל דור הולך ודור בא. כל אל, כל אלה. ואחר כל הדברים, ר"ל הקב"ה הוא קדמון לכל דבר והוא נמנע אחר כי יכלה כל דבר. לא בכת, ר"ל לא בניעה רק כחזו פיו מלא כל הימרים וכל השמחה והחכמות והשכל, והלחיות ככ"ר פ' ג' לא מעל ולא בניעה מלא הקב"ה את שלמו אלא כדבר ה' וכבר שמים נעשו. המאירים, נ"ל המעורים. הזרים, כויל, מל' עזר ומטער (ישעה ד' ו'). ומזרות, מזלות (חיות ל"ח, ל"ב). ואראלים, וחשמים, ותרשישים, ופרשים, וכרובים, ואופנים, כלם שמות כחות עלאכים. משרשים עם, חומרים את זס המפורה. ומאירים, ומעמים, מל' את ה' האמת (דברים כ"ו, יז). מקיפים, סוננים את כסא הכבוד. והמניד אורחות, המודיע את העמיד לביות, ומל' ישעה מ"א, כ"ג. קדר ונביות, שמות בני ימעאל (נראית כ"ה י"ג). כראש הוסיחה, ר"ל לעיני כל, ומל' מעלי א', כ"א. להרמות, להיות דומה לכחנים ולחיות העקדישים את הסם בכל יום תמיד.

חשק, ל' תבוקה וחשק. מחמד חפצי חשק, ר"ל אמה הוא כל חשקנו וחלין כל חלוננו. גאלת, ל' תהלים ע"ו, ט"ו. משק, ל' טון וכלכלה כמו בן משק בניתי (נראית ט"ו, כ'). עוז ישועתי, תהלים ק"ט, ח'. דרך ארץ שנית, כי בדרך חרן הלחם יוצא מן החרן ולישראל היה הלחם יורד מן השמים. ותנחומא פ' נצלה, נא וראה כמה חביבן ישראל לפני הקב"ה שזינה להם טעמה נראית ועשה להם העליונים תחומים והתחומים עליונים, לשעבר היה הלחם שלה מן החרן והטל יורד מן השמים, ועכשו ירד הלחם מן השמים והטל עולה מן החרן. משחק, מן השמים. נסחך, הסן (נמדד י"א, ח'). ואשר ל'

עולה ומחספס עלמות מלכין וכו'. ומדי יום ביום פניך להקביל בתחן.
 וישנת בשמן ראשי תערך לפני שלחן: וזו ענן כבוד צריך אחד לקגם.
 חדר לפניך מחדר קרן עמו בפנים. טהר ונהיץ ומשלים רמז לשבת
 בהקגם. מפני קשט סלה נתתה ליראיך גם: יחזקו נדיבי עם שירת
 הבאר לחסלה. כמין בקרה קטנה מחוקת ומענגת בסלסולה. תוקפת
 עבור בציות שנים עשר מסלה. נהרות תבקע ארץ שבעות מפות אמר
 סלה: ידידת קרמניות כגם פליאות גמילות חסדך. ציון סבת דויד
 היטיבה בסודך לחסדך. חדש עז מיחדך בבית צופים בכוך. קומה
 עזרתה לנו ופרנו למען חסדך: עורח אבותינו וכו'.

חזק אלל הטן ע"פ חגיגה דף י"ב חזקים שזו רחיים שטדות ועומדות טן לכדיקים. ומחספס, טל' דק
 מחספס (שמות ט"ז, י"ד). עלוסות מלכין וכו', כדחיתא כיוטא דף ע"ה והטן כרע גז לכו, שהיה מלכין
 עונותיהם של ישראל, חטר ר"י כזס שהנניח היה עמיד להס לישראל טה שחורים וטה שמדקים כך הטן
 עמיד להס לישראל טה שחורים וטה שמדקים, כי"ד, שים שזאו לפני טזה לדין, זה חומר עבדי גננת
 חה חומר חתה שדחתו לי, חטר להס טזה לכקר טשפט, למחר חס נטלא שערזו בבית רט רזאן בידוע
 זהו גננו, וחס נטלא עומדו בבית רט שני בידוע זהו עברו לו, וכן חס וזשה שזאו לפני טזה לדין, זה
 חומר חס שדחה עלי והיא חומרת הוא סרח עלי, חטר להס טזה לכקר טשפט, למחר חס נטלא שערזו
 בבית נעלה בידוע שהיא סרחו עליו, וחס נטלא שערזו בבית חסיה בידוע זהו סרח עליה. ומדי יום ביום,
 לא היה יורד הטן חלא יום יום ולא טהיום למחר כדי שחמיד יהיו עיניהם תלויות לשמים. בחחן, נתתה.
 דשנה, תהלים כ"ג, ה'. צריך אחר לכנס, שחם היה חחד צריך ליכנס למקום חופל זיו הענן
 היה שחיר לו שס. קרן, החיר. כפנס, כעשית, חשעריע. טהר ונהיץ, ענן הכבוד היה ענהן
 לנטיהם, וכטו שפירש רש"י בדברים ח', ד'. גהן ל' החליק וזפיו כל' תלמוד, גאקטטעו ביגעלו.
 ומשלים, עמוד הענן היה משלים לעמוד החש ועמוד החש היה משלים לעמוד הענן, וכטו שפירש רש"י
 על פסוק לא ימח (שמות י"ג, כ"ג) והשוק חה רטו להכנסת שנת שלא לאחד נהדלקה
 כדחיתא גננת דף כ"ג, ע"ב טשני קשט, תהלים ט', ו'. יחוקקו, טל' נמדנר כ"ח, י"ח.
 לחסלה, לגטור. חסל ל' גמר וסוף כדחיתא, כטו חתא למחל (כ"ד פ' ע"ו) חסלת ביאז (תרגום
 ידעלמי כדחיתא כ', י"ט). וטה שטיח טה השייטן על ענין הטן חת שירת הכאר יסודו כשמות רנה
 פ' כ"ה, למה לא חמדו זירה על הטן כזס שחמדו על הכאר, חלא על הטן חו שניחין דברי
 תכלות שני' ועתה נפשו יבזה חין כל, חטר הקנ"ה חיי טנקש לא תדעוטיכס ולא קילוסכס
 לפיכך לא נתן להס רזות לומר זירה חלא על הכאר טשני שהיו טחכנין חותה שני' עלי נאר
 ענו לה עכ"ל, וזה שנקד השייטן ל' לחסלה ר"ל שחנחם לשורר על הטן געזו חותה כשירת הכאר.
 כמין כברה קטנה, הכאר חיתה כמין כברה והיתה ענדלת מיני דשחים וחילנות שהחטנו כס
 ישראל כדחיתא נתחומא פ' חוקת. בסלסולה, נעלייתה. חוקפת האר. עבור בציות וכו', גם
 זה ע"פ תחומא, נאר חשחה שרים. וכי חשחה חיתה, חלא שחנכה כוכות חנות שנקראו שרים
 שני' פתח טר חזות טים הלכו כחיות כהר, כרוה נדיבי העס. שחיו ככשחים עומדים על גנה
 וטשבים כשמותיהם כל חחר וחחר לשכטו ולטשחתו, וריוח חיה בין הדגלים מלא טים טעבורין,
 חזה שחיתה כריכה ליוך חלא חחיתה טדגל לרגל חיתה חולכת כשפיה שני' הלכו כחיות נהר
 וחין חות חלא שפיות שני' וזי חדיר לא יעברנו עכ"ל. נהרחה, חנקוק ג', ט'. כנס פליאות גמילות
 וחסדך, ס"ח זכור פליאת טרת חסדך. כסודך, כאזר גלית חת טודך והיא הנטוטה לחסדך
 הכשחים. צופים, רוחים. קיטרה, תהלים ט"ד, כ"ז.

יוצר לברית מילה.

ע"ס א"ב ככול וכל סופי החזוים על לה"כ, ותמוס נו אברהם הכהן ברבי יצחק.
 אות בריתות שלש עשרה בברות אל דם. אמר לעבדו זקן ביתו
 קום לשמרים. ולא יקרא עוד את שמך אברהם: בתמו הלך צדיק שב בא
 בימים. באמור לו אל היה חתן דמים. התהלך לפני והיה תמים: גזר
 אמר עליו המלאכה לגמור. גם אל בעצמו הואיל ברית לשמר. ברית יי
 את אברהם ברית לאמור: אתרי בלותו רבה האל מעדניו. ברכים יעשה
 צדוק לגדל פנהיו. ויפל על פניו. לפני קרוש: דם ברית אתיוס מנוחתו.
 היתה אתהנגע בהראותו. וביום השמיני ימול בשר ערלתו: הפליא חסדיו
 שם המפרש לעילום. הבין למקנא גם בשמש ויהלום. בריתי היתה
 אתו החיים והשלום: ולקח הכהן בשר ברית ודמו. ומכאל השר מקריב
 במזמו. משפט עמו ישראל דבריוס ביומו: זה דם הברית אשר בו
 יערב. ובה פסח צעיר ורב. המול לו בלזכר ואז יקרב: חלק בחלק יאכל
 איש במקומו. חלץ מדם איש גבר מלבו. וכל ערל לא יאכל בו: טמאת
 בשרו איש בעפר יעפר. טובו ויפיו עצמו מלספר. ביהדום הוא בנפש
 יכפר: יבלת נחתכת לזכחי שלמים. יעשה כן לבני שמנת ימים. ויחדו
 מלמשה יהיו תמים: בלספירות בלימה במילה יסרו. בפיה מקראי קדש
 אמת יעידו. אשר תבמים תידו ולא כחדו: לולי דם ברית אמר אלהים

בריתות שלש עשרה, ע"פ נדרים ל"א, ב', ר' ישעיהל אומר גדולה טילה שכתמו עליה י"ג
 נדיות. ור"ל כפי הטילה (בראשית י"ז) כחונה נחת נדיות י"ג פעמים. אפר, הקנה. לעבדו זקן
 בשר, לאברהם חניט שהיה לו זקן בן ל"ט שנה. לשמרים, לשמור את נדיותו אלה של הטילה. ולא יקרא
 בראשית י"ז, כ'. היה חתן דמים, ר"ל מול את עמך, ושל' שעות ד', כ"ו. התהלך, בראשית י"ז, ח'. גזר
 אמר, הקנה. הואיל, ר"ל הקנה עוד לאברהם לימול וע"פ העדרש ב"ר פ' ט"ז נטול אברהם, מל אברהם
 אין כתיב אלא כיטול, דק את עמטו ומלח עמטו טהול. ובתחומט, ויפול אברהם על פניו כיון שכל
 אברהם על פניו רצו הקנה לאותו מקום ועקבו עקרב ונטלח טהול. כרח ה', בראשית ט"ו, י"ח. לגדול
 כרגיו, אברהם היה ככהן גדול בהקריטו את נט למזבח. ויפל, שם י"ז, ג'. י"ז. את יום מנוחתו רוחה,
 הטילה דוחה את הבנת, ואף אם יש שם נדית יקון, וכדליתח נדרים ל"א, ב' ושנת קל"ב. וביום, ויקרא י"ג
 ג'. לעילום, כמו לעולם (דכ"ב ל"ג, ו'). למקנא, לאלהי הנביח עש"ה קנח קנחתי וכו' (פ"א י"ט, י'). כס
 ע"פ פדקי ר"א פ' כ"ט, אשר הקנה לאלהי קנחת כשמים על גלוי עריות שני פינחס בן אלעזר וכו', וכאן
 אתה טקנא, חייך אין ישראל ששין ברית מילה עד שאתה רוחה בנינוך, טכאן התקינו שכמים שהיו עושים
 טוב כבוד לעלחן הבדית של' ועלחך הבדית אשר אתן חכמים הנה נא. ויהלום, שם י"ז, ט"ז. אתן מונה, ברית,
 מלחכי ב', ה'. ולקח הברק, ר"ל אליה הנביח שאח כהן שהוא פינחס כדליתח נבר"ח פ' כ"ט וילקוח ראש
 פ' פינחס. ומכאל השר, ע"פ סוף מנחות. משפט ט"א ח', כ"ו. ובה פירוש משפט עמו, תפלת עשו, ודחה
 בתוספות שם מנחות. יערב, ל' וערטה לה' מנחת יבודה, ר"ל רק עי שנמול שתר לו לזבח וכן פסח, וגם
 לחכול מעמו חיכנו טותר אלא לנמול. המול לו, שעות י"ג ט"ח. במסכו, נמסוכין גליל פסח. חלק, נשטט,
 ר"ל חסור נזח פסח. נבר מלכו, שנתכרו עשיו (רש"י לשמות י"ג ט"ג). וכל ערל, שם י"ג, ט"ח. בעפר
 יעפר, כי טוים עליו טטי עפר פרה אדומה. טובו ויפיו של דם ברית מילה. עצמו סלספר, ר"ל גדול הוא
 יותר מן חפר פרה אדומה, כי הוא טכפר על הנפש. כי הרם, ויקרא י"ז, י"א. נחתכה בזכר, וע"פ ערוכין
 ק"ג חותכין יתל נמדקד. וחדר, ל' שעות כ"ו, כ"ד. ספירות בליטה, יסודו כפי ילדה פ' ח', עשר ספירות
 בליטה כמספר עשר ארבעת חמש כנגד חמש וברית יחיד טכוון כחלטע טכילת הלשון נחילת הטער עכ"ל,
 ופירוש בליטה טל' חולה חרן על בליטה (חיוט כ"ו, ו') ר"ל כל ערל הספירות שנהן נחילת החרן על
 בליטה נזכות הטילה נוסח, וע"פ נדרים דף ל"ב חלמלח דם נדית לא נמקייטו שמים וחרן דחתיב חס
 לא נדתי יוטס וליבה חקות שמים וחרן לא שטתי (רמיה ל"ג, כ"ה). אשר חכמים, ל' חיוט ט"ז, י"ח.

נחמתי. לבלתי עשות ארץ ושמים לא רוממתי. הקות שמים וארץ לא שקמתי: מילת מעור ולב ולשון הקפה. מכריעים בין החמילים שפיה. יי יתן הקמרה: גערי ישראל בחק בריתותיהם. גמולים אשר לא ימתן אחיהם. אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: שיה תמים גמול ראשון לשמנה. סערוהו מלאכי שלום בחנינה. על ידך המזבח צפנה: ערלת כך אילש טוב פשה תפשה. עברה קראתה ואדון קשה. ויבקש להרג את משה: פגימה כבודה פשפשה במעלליו. פדיון נפשו שטה עליו. את ערלת בנה ותגע לתגליו: צדיק בדרון קל שנית נדיבים. צר לשעתם שקדם מבף אויבים. ביום השלישי בהיותם פאבים: קם על גריות נפשו ממרחץ נבהלה. קדמוהו שעפוי במשוש ברית מילה. תשאות חן חן לה: ריחו ניתוח כצחור המר. רבה תהלותיו לאל לאמר. למנצח על השמינית מזמור: שיבת ציון אל בהשיבו. שבמי יה יגה אליו ואל טובו. ערל לב וערל בשר לא יבוא: תורת הברית שמורה וערכה. תעשה בעברי מדול ככה. כי שם צנה יי את הברכה: אך אם אין אילש וזמן עובר. בגשים משכחות תהיה תחת גבר. תבך מנשים אשת חקר: רח יי דבר על פי נביא. המול ימול, וערל וכותי וערבי ופלא העם מהביא: הן גאלה אל בדמי שירים. קל בית יהודה ושארית אפרים. הגדלים

נחמתי, ל' חרטה. מעור, ל' ענה. סכריעים בין החמילים, העילה של העתה ושל הלג ושל הלגון היא סכונת בלטה בין חטבה חטבה, והכוונה על הידים והגלים מהם בני חטא וחטא אלננות, וע"פ טענת מ' לידה סכונה ועוד גם נסוף מ' ו' כשנא אחרים חזינו נגלה עליו ארון הכל יתבך שמו וכרת לו ברית בין פאר אלננות דיו והוא ברית הלגון ובין עשר אלננות תליו והוא ברית העילה. החמילים, כן הנסוחא ניו"א אחרי מ"ם והוא הרבו טון חמילה, טעלי נ', ו'. אשר לא יסוחון אחיהם, כי חינוק אר שיה חמיל חינו כמילה חינו נכס (ויקרא י"ח, ה') ולא שימות נהם וכדליתא כימות מ"ב, כ'. שיה חמיל, הא יחוק. על ידך, המוכח, ר"ל כאשר נעקד על גב המזבח, ול' ויקרא א', י"ח. בן איש טוב, ננו אל טעה רכינו הנקרא טוב ע"ה שנות נ', כ'. קראתה, פנעה נטעה כעבוד שלא טל את אליעזר בנו וכדליתא בטוח רנה פ' ה' וטונא ברמי לשמות ד' כ"ד. ויבקש, ל' שמות נ', מ"ו. פגימה כבודה, ל' תהלים ט"ה, י"ד. ותאר לנפודה זאת טעה. פשפשה, חפזה חרטה. אח ערלת, שמות ד', כ"ה. בן נון, יחטב. טל שנית, יחטב ה', נ'. ביום השלישי, ל' כחזית ל"ד, כ"ה. קם על גריות, תואר לדוד הטלך. נפשו סכרח גבהלה, ע"פ טכחות מ"ג, נ'. בטעה שזככם דוד לכית סכרח ורזה עלטו טוטד ערום אמר חי לי שטנד חמי ערום נלי מלה, רחון נאנר לטילה שזכרו נחיסנה דעתו, לטאר זילח אמר עליה ערה לטנח על השמינית פוטור לחד, על הטילה שניתנה בשמיני עכ"ל. שעפוי, מחסותי. חטאת, זכרה ד', ג'. למנצח על השמינית סכור, תהלים י"ב. וכן הונח טוטור זה טכחות מ"ג נטאלר טכחותי בטמון, גס כפיוט חפוזי חיסיו חוטרים בני חככו לוגר ברית מילה גם כפיוט חלבים נחית להידך חוטרים בני חככו טכח"ל לברית מילה הוה כך, וע"כ חן סכך טכונתם על טוטור י"ב, ולח על טוטור ו' חליו טונתם על טוטור זה היה להם לכתוב לטנח כנגינת על השמינית; ועדין כרך עיון כי נטרד תהלים טלחט כל העמן הנה אל דוד הטלך כסדר נטוטור ו', ורזה כפיוט יפה טרחה ליוטלטי סוף טס' טכחות. יטררו, יקננו. ערל לב, יחוקל מ"ד, ט'. בעברי, ולח מ"י נבר, כי שם, תהלים קל"ג, ג'. חברך, ל' שופטים ה', כ"ד. ולקח כאן חמל חבר כטעם חנר לחכמים. על פי נביא, ר"ל נטרדת טעה. הטול יטול, כדליתא י"ו, י"ג. וכדש טע"ד דף כ"ו טטיל יטול, ר"ל פי טהא טהול יטול חחרים. יבלא, ל' שמות ל"ו, ו'. ברמי שירים, ר"ל טכיל טעשו דמים אל דם מילה ודם קרבן פסח, וע"פ שמות רנה פ' י"ו בני דמים ניוולו יחאל טטלרם דם פסח ודמ טילה טל' וחאר לך כדמך חיי. שירים, גם ניוגר נ' אל טכחות חרו הייטון שירים טס

וּמָרָה וּבָרָכָה שֶׁבַח וְהַלֵּל. וְזָקֵי חֲשָׁמַלִים פּוֹצְעִים לְמַלְל.
 וְהָרִי מַעֲלָה מִכַּתְיָרִים לְכַלֵּל. וְהַיָּרִים זְרוּזִים גָּדְלוּ לְסַלֵּל:
 וְאִם נֶאֱדָה שְׁחִיחֻדֵי יֵת. מִשְׁבֶּתֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
 רָכַב אֱלֹהִים אֶלְפֵי רַבְתָּיִם. רוֹגְשִׁים שְׁלֹשׁ קָרָשׁ בְּמַחְנוֹתָיִם.
 רוֹחֲשִׁים בְּרוּךְ בְּלֵי עֲצָלְתָּיִם. רוֹעֲשִׁים וּפְגִיעִים סָפִי אֲפֹלְתָיִם:
 וְאִם חֲטוּמָה בְּבָרִית. מְבָרְכֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
 והציח ישרורו.

זולת. ע"ס א"ב, ונסוף חתום אכרדם ברכי יצחק הכהן.

אות ברית ישראל ושבת והתורה. בגללם עליות בפנים אל קרה.
 גם אכן פנת הארץ ירה. העת יחה בראשית ברא: הן שבע מצות
 נצטוו הפזרים. ושמינית לאב המזן אבי בלדהעברים. זה אלי ברת עפו
 ברית בשירים. חסאו קדמו ביום הכפרים: מהרו וקדשו בדרמים יקרים.
 ידידה או לקח לו תרבות צרים. בנחלים נפשו בדרמים ביאורים. לרצון עלו
 לישב בסתרים: משמים בא לבקר חתן דמים. נתנו היה ערלות בערוגת
 בשמים. שיו בעת חיה מל לשמנת ימים. על בן ערב לזכה שלמים:
 פקודה כפולה פקד האל ברחמים. צאן אבודות לגאול מסבלות ענמים.
 קל מהרה יצא בדרמים נבתמים. רש שב שבותם בהיותם כחלמים:
 שפקד חמתו על פטרי חמורים. תחת אשר ענו בכור בראירים. את
 בריתו זכר בעיי העברים. בגורו ים סוף לגזרים: ריב לוי בעם אשר זגב

ומרה וברכה שבח והלל, כן נבי' וד' וכו' וכו' כלל חזון ד' תבות, זקי, נילוני לש, כדליתא
 נחגיכה י'ג טיה חסל, חיות חס טללות. פוחים, פוחים מה. ואם נאדה שחחריות, ע"ה שד
 א', ה'. רכב אלהים, תהלים ע"ט, יח. רוגשים שיש קדוש במחנות, כן נבי' והוא נכון.
 רוחשים, ל' רחם לני דבר (תהלים ע"ה, כ'). עצלחים, טללות. ופגיעים ספי אפולתים, ע"ה וינוט
 חנות הכפיים (ישיב ו', ד').

אות ברית, הטילה. עליה וכו', ע"ה העקרה במים עליומי (תהלים ק"ד, ג'). גם אכן פנת,
 ע"ה פי ידה חן פנתה (חוב ל"ח, ו'). ור"ל במים והארץ נבראו כשיל העילה ונכיל ישראל והשבת
 והתורה, כמו שרמזו את כפסוק בראשית ברא, וע"פ הטלש מביאו רש"י במירושו, כשיל התורה שנקראה
 ראשית דבר וכניל יחלל שנקראו ראשית תחתיה. ונדרים ל"כ חלמלח דם כרת לח נתקייטו שמים
 וארץ, חלמלח תורה לח נתקייטו שמים וארץ. ועוד בראשית חזויות בריח אש, ר"ל כרת של טילה וברית
 אל שח הטלח טלח אל גיהנם. וזאה נמדד הנטלם פ' בראשית. שבע סעות, ו' טלות בני נח. הבורים,
 ר"ל בני חס האזונים. ושמינית, טעות הטילה. זה אלי, הקנה ע"ה שנות ט"ו, ג'. ביום הכפורים, לפי
 פקדי ר"א פ' כ"ט טול חטתם ביום כפור. ידידה, תולד לחטתם חינו ע"ה מה ליהידי בניתי (ישיב
 יח, ט"ז) הכדק על חטתם כנחמות כ"ג. כנחלים נטיו, אזה על כל ילידי ניוט והיה הים זכ כנחלים.
 שמיים בא לכפר, ט"ט פ"ו, ע"ג, ודח חלוי ה' נאלוני טמדה, חטד ר' חטח נר חגיגה אותו היום יום
 שלישי אל טילה אל חטתם היה תח הקנה' לשאל חטתם. שיו, נטו יחוק. כעח חיה, בראשית
 יח, י'. פקדה כשולה, ככתנו פקד קדתי חתם (שמות ג', ט"ז). ענבים, ענבים (בראשית י'
 י"ג). נבחים, בראשית. כדליתם כדולטים, על' תהלים קכ"ו, א'. פטרי חמורים, כבורי טגרים
 שנטלו לחטתם בחוקל כ"ג, כ'. בעיי רעברים ר"ל כעטתות ים סוף. לגורים, ל' תהלים קל"ו,
 י"ג. וכדק נמדד (ליקוט רשו רט"ג) כמו לגורים, שכן כל' ארמי קורין לטולים גורים. בעם אשר זגב

עמו. והאומר לו סוד וקח בשר ברית ודמו. מתחת שמיו יפתח וקר שמו.
 בקומו לערוץ לא יכיל ועמו: רצון שכני סנה לשאת ברבון דגלו. רשע
 להפיל חללים בעצמו וחילו. בברית אשר הגביר לישראל ומלו. ועמו
 ישע ומידו זאת היתה לו: יקר דם הברית ודמי הרגים בעיניו. צוה
 ישעות עקב ותדוש באף עיניו. חלף אשר שסכו בפנים דם עטניו.
 קדש קדשים הוא הרי שלף לפניו: רבט משמים אל גדול ונדא. בנתה
 אשר חפיתה בירקק אברה. הן חולת אהבתה תמיד פוודה. געח ישראל
 הרה לנו עורה: עורח אכזזי וס'.

נאולה. תמוס ט יחודה הלוי.

יום ליבשה. גהככו בעלים. שירה חדשה. שפדו גאולים: הטבעת
 בתרמית. רגלי ענמית. ופעמי שלמית. יפו בנעלים. שירה חדשה שבת
 גאולים: וכלחואי ישרון. בבית חזרי ישורון. אין כאל ישרון. ואיבנו
 פלילים. שירה חדשה שבת גאולים: רגלי בן תרים. על הנשאים. וחלקט
 גפורים. במלקט שבלים. שירה חדשה שבת גאולים: הנאים עמך. בברית
 ותמך. ומבטן לשמך. תמה גפולים. שירה חדשה שבת גאולים: הראה
 אותותם. לכלחואי אותם. ועלכנפי כסותם. יעשו גדילים. שירה חדשה
 שבת גאולים: למי זאת גרשמת. הברנא רב אמת. למי היתמת. ולמי
 הפתילים. שירה חדשה שבת גאולים: ושוב שנית לקדשה. ואלהוסיף
 לגרשה. ותעלה אור שמשה. ונסו העללים. שירה חדשה שבת גאולים: ירדים
 רומקוה. בשירה קדמוה. מי במכה יי באלים: שירה חדשה שבת גאולים:
 בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאלה
 לכני בנייהם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

עמו, הוא עמלק (דברים ל"ה, י"ח). סוד, גצה הנה. וקח בשר ברית ודמו, ע"פ תחומא פ' כי תלח
 ואיכה רמזי דף ע"ז ובמדע רבה דף רנ"א, בית עמלק היו מתחבין מילותיהן אל ישראל והורקין אותן
 כלפי עמלק וחוטקין טוב מזרחי טול לך טה שכתה. בקסמו לערוץ, כאשר יקום הקנה לדן. לא
 יכיל עמלק את ועמו אל הכ"ס. לשאת בן נח דגלו, יחצע הכיס את הדגל להלחם בעמלק. בברית
 אשר הגביר, נעטר אהבני יחצע את מיה העולה בישראל (יהושע ה', ג'). יעמו, מלכשו. הרצים,
 נבי' נעקרים. עויניך, חויניך, מל' ויהי שול שיון את דוד (ש"א י"ח, ס'). עטניו, יראל (תהלים פ"ג,
 ד'). קדש קדשים הוא סדס. רבט משמים וכו', חרוז זה נבי' כה לצונו, האכחת חנות אל גדול
 וכוחו, ככה נטעה ימין נכח וגובה, הלכח תוכח ש"ה הכורה, נלח יראל הכב לנו ענה'. חפיתה,
 עט"ה תהלים ס"ח, י"ד. חולת אהבתך, יראל עט"ה שד נ', ה'. ה', ח'. געח ישראל, הקנה
 (ש"א ס"ו, כ"ט).

ברכת המזון על סעודת ברית מילה.

הענינה כי המנהל מנכ"ל חת נהג' כפעולת העילה. ונוכחים לומר קודם נהג' את המזון הזה:

שמוס נז' סס כחפנר אלמן.

נודה לשמך בתוך אמוני. ברוכים אתם לוי:

נודה.	משגב לעתות בצרה.	ברשות אל איום ונורא
נודה.	אדיר כפרום יי:	אל גאור בגבורה
נודה.	טהורה היא וגם פרושה	ברשות התורה הקדושה,
נודה.	משה עבד יי:	צודה לנו מרשה,
נודה.	אתן שבח לרחב שמים.	ברשות הכתובים והלויים,
נודה.	אברכה אתי:	אודנו בקלאיים,
נודה.	אקרא לאלהי צורי.	ברשות רבי ומורי,
נודה.	עזרי מעם יי:	מאין יבא עזרי.
נודה.	אקרא לאלהי העברים.	ברשות הרבנים והבחרים,
נודה.	ועבדו אתי:	לכו נא הנברים,
נודה.	אסתח בשיר שפתי.	ברשות מורי ורבותי,
נודה.	ברוך שם יי:	ותאמרנה כל עצמותי,
נודה.	בשיר נעים אסלסלתי.	זה אלי ואנוהו.
נודה.	מי ימלא גבורות יי:	שגיא קח לא מצאנהו.
נודה.	שיר ושבח רגן סגלה.	לישרים נאזה תהלה,
נודה.	בית הלוי ברכו אתי:	בקליום אברכה ואהללה,
נודה.	יקבץ נדחי עמו במרץ.	מארבע בגפות הארץ.
נודה.	בשבי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:	שמו יגדל וירץ.
נודה.	פהיזת בית המקדש על מכוננו.	בעלה ונראה בכנינו,
נודה.	ישמח לב מבקשי יי:	ונשמח בתקונו,
נודה.	לענו מקדם בהדעת.	בברכה באשר אמרת,
נודה.	וברכת אתי:	ואכלת ושבעת.

נודה לשמך, הומר הזה הדפסתיו פה בשלמותו כפי שטנחתיו כסדר נרכות דפוס וינילית טנת חק"ט, כי נדון הסודים ענדע הוא וסוזמר כל התרומים הטודיעים שם טנחה. ברוכים, ל' תהלים קט"ו, פ"ו. משגב לעתות, שם ט"ו, י' אדיר, שם ל"ג, ד'. וגם פירושה, גם המורה שנעל פה נעסרה לנו ע"י טזה רתנו, וע"ה ירחם ל"ג, ד'. ול"ד, ה'. לרחב שמים, ע"ה שם ל"ג, כ"ו. אודנו בכל אים, נכל האלות. ונ"ח אל עליון על כל גוים. אברכה, תהלים ל"ד, כ'. סאין, שם קכ"א, א'. כ'. לכו נא, שעות י'. יח. וחאסרנה, ל תהלים ל"ה, י'. זה אלי, שעות ט"ו, כ'. אסלסלה, ל' שנה ותהלה מל' סלו לרחב נעטות (תהלים פ"ח, ה'). שגיא סת, ל' חיונ ל"ג, כ"ג. מי יסלל, תהלים ק"ו, כ'. לישרים, שם ל"ג, א'. רגן אגולה, דנה חזונה. בכל יום, שם קפ"ה, כ'. ביח הלוי, שם קל"ה, כ'. כסרן, נטחלה יטטה. וירן, וירנה לקיים את הכמות הסמוק כשוכי וכו' (סוף נעניה). ישמח לב, תהלים ק"ה, ג'. לענו, לשעה רתנו (נענדד י"ב, ג').

ברכת המזון על סעודת ברית מילה

ומכריס נכתב המזון על שמישים חל ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ולו יוסף העבד ומוטר:

חמוס בו אברהם (בר יצחק) הכהן.

הרחמן, הוא יברך אבי הברך ואמו. ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו. מיום השמיני והקאה ירצה רמו. ויהי יי אלהיו עמו:

הרחמן, הוא יברך בעל ברית המילה. אשר שיש לעשות צדק בגילה. וישלם פעלו ומשפרתו בפילה. ויתגדו מעלה מעלה:

הרחמן, הוא יברך רב הגבול לשמנה. ויהיו ידיו ולבו לאל אמונה. ויזכה לראות פני השכינה. שלש פעמים בשנה:

הרחמן, הוא יברך המל בשר העלה. ופרע ומעץ דמי המילה. איש הרא ורד הלכב עבודתו פסילה. אם שלש אלה לא יעשה לה:

הרחמן, הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים. בזכות תני מולת דמים. לכשר בשורות טובות ונחומים. לעם אחד מפור ומפור בין העמים:

הרחמן, הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעילום. עד הובן כסאו בשמש ויהלום. וילט פניו באדרתו ויגלם. בריתי היתה אתו החיים והשלום: הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח יי.

הרחמן, נחזיו הרחמן כללו חמוס אברהם הכהן ונראה שהוא אברהם שחבר גם היוגר לנרית מילה. ולחנכו למנוח. ולחכמו נחור. מיום השמיני, על ויקרא כ"ב, כ"ו, ויהי ה' אלהיו עמו, ל' ערוח ח', ג'. והה"כ ל"ו, כ"ג. לאל אמונה, פירושו ידיו ולטו יהיו כאמנים ונחומים לאל וכמעט ויהי ידיו חמוכה (שמות י"ז, י"ג). שלש פעמים, דברים מ"ו, מ"ו. אם שלש אלה, מילה ופריעה ומילה. חתני סולוח דמים, עש"ה שמות ד', כ"ו. לעם אחר, ל' אחר ג', ח'. כהן צדק, אליהו הכהן שהוא סינחס. לעילום, לעולם הנשמות. ול' לעילום כמו לעולם (דה"כ ל"ג, ו'). והלום, אם חנן מונה. ולם וכו', מ"א, י"ט, י"ג. מ"ב כ', ח'. בריתי, מלאכי כ', ה'.

וזאת להוסיף לנחזיו לטעלה דף 712 אשרתי אם על אלפים רבבות חשעים, לא ידעתי מקורו" — ואח"כ מלאתי יסודו בפירושו הנחזיו לראש פ' בראשית שמיניו כנס מדרש, חני ר' חייא, טלן שולה תשעים, מלמד שאין כבודו של הקב"ה אורה נפחות מתשעים חלק רבנות מלאכים.

• ת •

ספר תהלים

מנוקד ומוטעם על נכון ומוגה בעיון היטב

על פי

המסורות הברורות ותורות הנגינות

ומסורר לימי השבוע ולימי החדש
לשבעה ונם לשלשים חלקים

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

E. Sacc.

רעדעל היים

כשנח כי תקדמנו ברכות טוב לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von M. Scherberger & Comp.

1901.

טעמי תהלים איוב ומשלי.

(*) הצענים זל אלא העפרים תהלים איוב ומשלי, אזר הם טעמים טעמי זלר ספר העקלת
 נאחזתם ונאשטתם וגם נאחזתם, יחלקו לאחד פזר טעמים סאסיקים ולגענה טעמים טעמחים.

הטעמים כפסיקים הם: (1) אַ סחוק הוא סוף פסוק. (2) אַאָ עולה ויורד, אזר יטול לסוף טחלית האזונה
 אל הפסוק, ונעזת טרת הערכה תחת האות אזר לה הכון, וטרם היחיד תבוא טעמל לתבנה הקודמת לבון,
 כמו הַבְּכֹרֶד. ואם האנה מונה מלפני אזר יחוק היחיד על האות האחרונה אל האנה הקודמת אם אין נה נגון
 כמו סַפְרֵי־הַאֲתָה. ואם האנה הקודמת יז לה הכון כפסוק, אז מנקדים היחיד בין אחי האנות באטלע כמו
 יִתְקַנָּה רְשָׁעִי. וכן אם נ' האנות ראיות לסוף והאניה מונה מלפני יטול היחיד באחרית האנה האזונה ויטול
 סוף כמו קִלְיֵי קַיִם. אַל רָקָה. (3) אַ אחרת, אזר כח הפסקתו כח האוף אבאל פפרים. (4) א רביע גדול.
 (5) א רביע קטן, והוא נאחזת אל רביע גדול אבל מפסיק אל הוא פטט, וספן הכרחו כי לשלם השלם ויחד
 אחריו. (6) אַא רביע פאטרם, ונעזת טרת טרדיע על אות הכון וטרת כגור סוף על האות האזונה אנתנה
 סוף לה כמו לְעָיִם. ואם האנה מונה נאחזת האזונה אז מנאדנה נ' הארות על אות אחת כמו בָּלָה. וגם באז
 נ' אז נ' האנות פוקטת ככל ואל אנת כגור מוחלף האנה באחרונה אלל ארדיע כמו חֲשׁוֹבֵת טְיִים. על־דבר־
 בָּרֶשׁ. (7) אַא אחר, ולשלם מואבו סוף האנה על האות האחרונה חף אם מונה מלפני האנה. (8) אַא אחר,
 והוא לשלם פוקטת סוף האנה לימינה חף אם מונה סוף האנה. ואם נ' האנות הוקטו נעוף יחיד הדחי כחללת
 האנה האניה כמו בְּרֵבִי. לֹא־אֲדַרְא. (9) אַ אחר. (10) אַא לנרטה, ויטול באחי תשנות, כי פטמים נאחזת
 אַ ונקודת סוף לנרטה, ולפעמים נאחזת אַ ונקודת אולא לנרטה, ולשלם קו אחרת אחרי האנה כעין פסק.
 (11) אַ ושללה נרטה, וגם היא טרת פסק אחרי האנה.

הטעמים כפסיקים הם: (1) אַ מרכא. (2) אַ אנת, (3) אַ אַ עלי. (4) אַא טרמא, והוא חשה אל
 ספסיק דחי וכדל פטט פ' סוף מואבו, כי הפסיק דחי לשלם סוף האנה מלפני, אבל מרחא האנה טרת
 חסיד תחת האות אזר לה הכון, כמו קָדָה (תהלים כ"ה) הוא דחי, אבל קָדָה (זס כ"ה ו') הוא מרחא טרת.
 (5) אַ נגלה. (6) אַ סוף, ודחה לנרטה הפסיק אבל ניבד פטט פ' אין קו פוטד אחרי האנה, כמו לְקַעַן
 (תהלים פ"ה, כ"ד) הוא מפסיק לנרטה, אבל לְקַעַן (פ"ח, ו') אזר אין קו אחריו הוא טרת. (7) אַ אולא, וגם
 הוא כדל מן הפסיק לנרטה הדחה לו פ' אין קו אחרי האנה, כמו אַעֲרֹהוּ (תהלים י"ד) הוא מפסיק, אבל
 אַעֲרֹהוּ (ל"ה ה') הוא טרת כי אין קו אחריו. (8) אַ שללה קטנה, וגם היא אין קו פסק אחרי האנה וכדלה
 סה מן האלה כדלה. וככלל, כי האלה הפזרות לא נאחזת מן האנה מוקטות וכס בתהלים ג', ג'. ול"ח, ח'.
 וס"ה, נ'. וס"ח, פ"ו. וע"ה, ג'. וקל"ו, ט'. ועל"ה, ט'. ו' כ"ו. וכל אזר אלה אנטקולן כן גדלות ופסיקות. —

(*) שילמד הם ידור מן רשמי כלי הטעמים אזר כלי רשמי לא יכל ליה ללמא ולחא ככבה פסיקי פפרי תהלים איוב ומשלי. פטטם הספן לכאל טעמים ספסל לכל דרכים וקטנים ירשם ספרי וטרדת אמת ויחל אם כנסו אנה.

עוד מלבד חלה המעמיתים נורה אחת א"א ונקראה צנורית, אבל איננה נאמרת בפני עצמה חלה עבד לטעמיתים הוא, כי לא ישמע רק בהצטרף המרכיב או המהפך בתחת אחד תקדם בןן לאות המרכיב או המהפך תנועה פתוחה, וכדמשה הצנורית על התנועה הפתוחה ההיא כמו יְהִי־לִי יְפִיחַ (תהלים י', ה'), ויש להבירה ולהבדילה בזה מן המפסיק נכור הדומה לה בנורה, כי הנכור לעולם מקומו בסוף התבה, והצנורית לעולם לפני המרכיב או המהפך. ואם המרכיב או המהפך נראה תבה ולפניה תבה קטנה יולאת על תנועה פתוחה ודאזיה לעקף, מנקדים הצנורית על ראש התבה הקטנה ומצטלים העקף כמו כִּי הָרָא כִּי הָרָא (כ"ה, ע"ו. ט"ד, כ"ב).

הן חלה המעמיתים המפסיקים ומאמיהם האחים בספרי תא"ס, אך הפסק והמקף והמקף לא יכנסו בכלל המעמיתים וגם הם משמרתם בספרי תא"ס כולה כמו באר ספרי קדש.

המעמיתים הסדורים האלה נקראים הם כולם על אותה האות שראוי להאריך בה כנגון האזנה ואף אם אינם ננקדים באות ההיא, כמו הצנור שהוא תמיד בסוף התבה והדחי שהוא תמיד בראש התבה, אעפ"כ נקראים באות ההיא שהיתה בה הכנייה אילו היתה אחת מבנינות אחרות. למשל בתנת פְּנִיחַ (תהלים ל"א, א') נקרא הנכור על הנ"ן וכמו אנטל בננייה אחרת פְּנִיחַ (נ', ח'), וכן צִדְיָקִים (ל"ג, א') נקרא הדחי על הקו"ף וכמו אנטל בננייה אחרת צִדְיָקִים (ל"ב, י"א). והמעמית אשר נורתם תאזמית לעולם כנגון בנורה האזיה, והנורה האזיה איננה אלא סימן להביר על ידה את המעט ולהבדילו מעטם דומה לו, כמו אֶלְדָּפִי וְבִמְדָה שִׁיתָה יָדָם, וכן כשיש שני מעמיתים על תבה אחת כנגון לעולם מעטם האחרון, כמו וּבְהִרְדָּנִי מֵאִישׁ מִמְעַצְוֹתֵיהֶם בִּישַׁעְתָּהּ, אֹדְעָהּ חוץ מן הדחי שאם ישלח לו בתנתו עוד מעט מוכח אחריו, לא יבוא כנגון על האות של הכונח הוא, אלא יש לנגן האות הראזיה לנגון כפי בנין התבה, כמו וְרִדְמָהּ (ק"ז, ל"ב) יש למנו מלעיל בתנועת סוה, וכן שִׁעְטָרִים (קל"ה, ב') יש לנגנו מלרע בתנועת דים.

אחד עשר המפסיקים אצטעמי ספרי תא"ס יתחלקו לענין כח הפסקתם לארבע כמות. הכח האחת הם המפסיקים הכוונים, והם הסְלֹק הסוגר את הפסוק כמו באר ספרי קדש, העולה ויורד החולק את הפסוק לשני חלקים, והאֲתָנָה, אשר יבוא להפסקה היותר גדולה שנין העולה ויורד וכן הסלוק. הכח הב' הוא המפסיק הגדול רביע גדול. הכח השלישית זה המפסיקים הקטנים, והם צְנוּרִי, רְבִיעַ קָטָן, רְבִיעַ מְגֹרֶשׁ, וּשְׁלֹשֶׁת ו'. הכח הד' יבואו זה המפסיקים היחיד קטנים והם דְחִי וְפֹדֵר וּלְגִרְמָהוּ. הדחי והפודר גדול כח הפסקתם יותר מכח הלגרמה, והפודר מפסיק יותר מן הלגרמה ופחות מן הדחי. ואם הלגרמה או הפודר נראה פסוק פעמים כחם גדול ככח העולה ויורד והאֲתָנָה. מפסיק אחד כי יכפל בתי תבות סמוכות יש לטעם הראשון הפסקה גדולה מן השני כמו לְחִסְיָךְ וְהֵאָמַר (תהלים פ"ג, ב'). ואין טבל המפסיקים שיוכל להבטל כפסוק רק אלה, הלגרמה והנכור והרביע, ומטן לנ"ד.

הדחי לעולם אחריו אמתח או רביע מוגרש, חוץ מן כ' מקומות שיבוא הדחי לפני הסלוק והם בתהלים ק"ט, ט"ז ומעשלי ח', י"ג. השלשלת הגדולה לעולם לפי הסלוק, חוץ מעקום אחד שיבוא אחריה רביע מוגרש והוא באיזו י"א, ו'. הנכור והרביע הקטן לעולם אחריהם עולה ויורד. הרביע מוגרש הוא שכן לסלוק, ולפעמים המהפך לגרמה אחרי הרביע מוגרש מרם שיבוא הסלוק.

בקשה קודם תהלים.

קודם חמימת תהלים חסידים בקשה זו (וכנסת וי"ט חזן סומרים):

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הבורח בדרך עברו ובורעו
אחריו, והבורח בשירות ותשבחות, שתתפן ברחמים אל קריאת מזמורי
תהלים שאקרא באלו אמנם דוד המלך עליו השלום בעצמו זכותו תגן
עלינו, ותעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם
ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות
לכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ולומר עריצים ולהכרית פלהוחים
והקוצים הסוככים את השושנה העליונה ולחבר אשת נעורים עם הודה
באהבה ואהבה ורעות ומשם ימשיך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרהנו
מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר
מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר גם יי העביר חטאתך לא תמות. ואל
תקחני מהעולם הזה קדם זמני עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה
באופן שאוכל לתקן את אשר שחתי. וזכות דוד המלך עליו השלום תגן
בעדנו שתאריך אפק עד שובנו אליך בתשובה שלמה ומאוצר מתנת חנם
חננו כמו שכתוב וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. וכאשר
אנחנו אומרים לפניך שירים בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים תתעורר
חכצלת השרון לשיר בקול נעים גילת ורגן כבוד הלכנו נתן לה הוד והדר
בבית אלהינו במהרה בימינו. אמן סלה:

קודם חמימת תהלים יאמר ג' סוקים אלו.

לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: נקדמה פגיו בתודה
בזמחת גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

אחר סיים תהלים יאמר ג' סוקים אלו.

מריחן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבור עמו יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

בקשה לאחר תהלים.

כסיוס כל ספר ומספר מחצות ספרי תהלים והוא אחד נוסד ס"א, ואחר נוסד ע"ב, ואחר ס"ט, ואחר ק"ו, ואחר נוסד ק"ג שהוא סוף הספר החטיטי, יאמר נקטה זו:

(אכל בשבת וי"ט לא יאמרה, רק יאמר יהי רצון הטובד כדך הסטוך.)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בזכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי

שבתהלים | שקראנו לפניך שרוא בנגד ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

שבתמשה חמשי תורה, בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו
ובזכות שמותיה הקדושים והפאורים היוצאים ממנו שתכפר לנו על כל
חטאתינו ותסלח לנו על כל פשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך
ותחזיקנו בתשובה שלמה לפניך ותדריכנו לעבודתך ותפתח לנו בתלמוד
תורתך ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ולחולה ס"ב), ותקרא לשבויים
הרוד ולאסורים פקחקוח וכלהולכי דרכים ועוברי ימים ונהרות מעמך
ישראל תצילם מקלצער ונגזק ותגיעם למחוז חפצם לחיים ולשלום ותפקוד
את כל לחשוכי בגים בורע שלקימא לעבודתך וליראתך, ועברות של
עמך בית ישראל תציל אתהן שלא תפלטנה ולחתיקו, והיושבות על המשבר
ברחמיך הרבים תציל אתהן מקלדע, ואלהמיניקות תשפיע שלא יחסר חלב
מדידוקן, ואלהימשל אסברה וכלחלי ופגע רע בקליילדי עמך בית ישראל
ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה ותצילם מעין הרע ומשטן ומצור
הרע, ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם כל
גזרות קשות ורעות, ותפסה לב המלכות עלינו לסוכה, ותגוד עלינו
גזרות טובות, ותשלח ברכה ותצלחה בכל מעשה ידינו, ותבן
פרנסתנו מידך הרחבה והמלאה שלא יצטרכו עמך בית ישראל זה
לזה ולא לעם אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל צויה וגויה די
כחסודה, ותמחר ותחיש לנואלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו.
ובזכות שלש עשרה מדידתך של רחמים הבתובות בתורתך כמו שנאמר
"אל רחם ותצן ארך אפים ורחיב חסד ואמת נצור חסד לאלפים
נשא עון ופשע ותפאה ונגדה שאינו חוזרת ריקם מלפניך, עורנו אלהי
ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
ברוך יי לעולם אמן ואמן:

נכתב וי"ט נסיון כפר טמטט תהלים יאמר את זאת:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בזכות ספר... שבתהלים
שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר... בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות
תבניתו ובזכות שמותיה הקדושים והשדורים היוצאים ממנו שתהי נחשקה
לנו אמירת מזמורי תהלים אלו כאלו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו וכוותו
תגן עלינו ותעמוד לנו לחבר אשת נעורים עם הודה באהבה ואהבה ורעות
ומשם יפושך לנו שפע לנפש רחה ונשמה. וכאשר אנהנו אומרים שירים בעולם
הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים התעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילת ורגן
כבוד הלבנון נתרלה הוד והדר בבית אלהינו במסדה בנינו. אמן סלה:

כליל הושענא רבה

נסיון כל ספר וספר טמטט ספרי תהלים אומרים את זאת:

נסיון ספר א' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר ראשון שבתהלים
שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר בראשית שבחמשה חמשי תורה בזכות
מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבניתו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו
ובזכות פעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיה
הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתחן עלינו כנגד חסדי ותהתמנו
בספר חיים טובים ותפתח לנו שערי אורה שערי לויית חן ותקד שערי
פדות שערי לבון עונות שערי מל העליון שערי רוד: ימם יצוה יי
תקדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:

נסיון ספר ב' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר שני שבתהלים
שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר שמות שבחמשה חמשי תורה בזכות
מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבניתו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו
ובזכות פעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיה
הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתצוה פחדך על איבינו ותצילנו בכח
גבורתך ותהתמנו בספר גאלה וישועה ותפתח לנו שערי אמין שערי לבוב
שערי העלה שערי ישועה שערי מזונות: תם עד זקנה ושיבה אלהים אל
תעזבני עראיך ורעה לדור לקליבוא גבורתך:

לְמִיּוֹם סִפְרָא יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁבוּזֹת סִפְרָא שְׁלִישִׁי
 שְׁבִתְהוּלִים שְׁקָרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּגִגְד סִפְרָא וַיִּקְרָא שְׁבִתְמֹשֶׁה חֲמֹשִׁי תוֹרָה,
 בְּזֹכֹת מְזֻמְרֵיו וּבְזֹכֹת פְּסוּקָיו וּבְזֹכֹת תְּבוּתָיו וּבְזֹכֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזֹכֹת
 נְקֻדוֹתָיו וּבְזֹכֹת טַעְמָיו וּבְזֹכֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַבְּתוּבִים בְּהֵם וּבְזֹכֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצַרְפִּים בְּהֵם שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַמְתֶּךָ,
 וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסִפְרָא מְזֻמָּוֹת וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרֵי וְתִיקוֹת
 שְׁעָרֵי הָעֵז שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה שְׁעָרֵי אֲהָבָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב שְׁעָרֵי אֲמַת שְׁעָרֵי
 וְתִרְנוֹת שְׁעָרֵי הַרְוָחָה שְׁעָרֵי אֲרוּכָה, וְקִיס־כְּנֹ מִקְרָא שְׁכַתוֹב וּלְתַתֶּךָ
 עֲלִיּוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָה וּלְהִיתֶךָ עִבְד־
 קְדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

לְמִיּוֹם סִפְרָא יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁבוּזֹת סִפְרָא רְבִיעִי שְׁבִתְהוּלִים
 שְׁקָרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּגִגְד סִפְרָא בְּמִדְבָר שְׁבִתְמֹשֶׁה חֲמֹשִׁי תוֹרָה, בְּזֹכֹת
 מְזֻמְרֵיו וּבְזֹכֹת פְּסוּקָיו וּבְזֹכֹת תְּבוּתָיו וּבְזֹכֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזֹכֹת נְקֻדוֹתָיו
 וּבְזֹכֹת טַעְמָיו וּבְזֹכֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַבְּתוּבִים בְּהֵם וּבְזֹכֹת שְׁמוֹתֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצַרְפִּים בְּהֵם שֶׁתִּגְנֵן עֲלֵינוּ וְתִאֲמַצְנֵנוּ לְנֹצֵחַ שְׁנֵאֲנֵנוּ,
 וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסִפְרָא יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יְדִידוֹת שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר
 שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי כְּרֻכָּה שְׁעָרֵי אֲהוּה וְרַעוֹת שְׁעָרֵי תְּקוּמָה:
 יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע
 שְׁמֹחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ גַּעמוֹת בִּימִינֶךָ נֹצֵחַ:

לְמִיּוֹם סִפְרָא יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁבוּזֹת סִפְרָא חֲמִישִׁי
 שְׁבִתְהוּלִים שְׁקָרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּגִגְד סִפְרָא דְבָרִים שְׁבִתְמֹשֶׁה חֲמֹשִׁי תוֹרָה,
 בְּזֹכֹת מְזֻמְרֵיו וּבְזֹכֹת פְּסוּקָיו וּבְזֹכֹת תְּבוּתָיו וּבְזֹכֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזֹכֹת
 נְקֻדוֹתָיו וּבְזֹכֹת טַעְמָיו וּבְזֹכֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַבְּתוּבִים בְּהֵם וּבְזֹכֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים וְהַמְצַרְפִּים בְּהֵם שֶׁתִּתֵּן הוֹדֶךָ עַל מְשִׁיחֶךָ לְיַחַד
 מְלִכּוּתֶךָ, וְתַחֲתֵמְנוּ בְּסִפְרָא צְדִיקִים וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אֲצִיר טוֹב שְׁעָרֵי לְקַח
 שְׁעָרֵי הַשְּׂקֵט שְׁעָרֵי יָקָר שְׁעָרֵי מְנוּחָה שְׁעָרֵי צְהִלָּה שְׁעָרֵי כִּינָה שְׁעָרֵי אֲמִץ
 וְאֵילוֹת שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהֵאָר פָּנֶיךָ וּנְשׂוּעָה: יְהוָה
 אֲדַבְּרֵנוּ מִהַדְּאִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּנֶּה הוֹדֶךָ עַל־הַשְּׂמַיִם: נְכֻסְפָה
 וְגַם כָּל־תְּהַ נִפְשֵׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֶל־אֵל חַי: כִּירְאֵתָה אֲדַבְּרֵי
 טוֹב וְסֵלָה וּרְבִי־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ:

תהלים.

ספר ראשון.

(ליום א.)

אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים
ב לא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לֹעִים לֹא יָשָׁב׃ כִּי אִם־בְּחֹרֶת יְהוָה חָפְצוֹ
ב וּבְחֹרֶתוֹ יִהְיֶה יָמָם וּלְיָלֵלָה׃ וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁחַל עַל־פְּלִגֵי מָוֶם
ג אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ׃
ד לֹא־בָן תְּרָשָׁעִים כִּי אִם־כִּמְצֹץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ׃ עַל־בֶּן לֹא
ה יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵרַת צְדִיקִים׃ כִּי־יִדְבַע יְהוָה
ו בְּרֵךְ צְדִיקִים וְהַרְדֵּךְ רָשָׁעִים תִּאָּבֵד׃ ז לֵמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם
ז וְאֲלֹמִים יִהְיִרְדִּיק׃ יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי־אָרֶץ וְרוֹזְנִים יִסְדְּדוּ־חֵדֶר עַל־
ח יְהוָה וְעַל־מִשְׁחָו׃ גַּנְהִקוּ אֶת־מִסְכְּרוֹתֵימֹ וּנְשַׁלְכֶה מִמֶּנּוּ
ט עֲבָחֵימֹ׃ יִשָּׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֲרָנָי יִלְעַג־לָמוֹ׃ יא וְדַבֵּר
י אֱלֹהִים כְּאִפּוֹ וּבְחֹרֶנּוּ יִכְתַּלְמוּ׃ יב וְאֲנִי נִסְכְּתִי מִלְכֵי עַל־צִיּוֹן־הַר
יג קְדוֹשׁ׃ יד אֲסַפְּרָה אֶל חֵק יְהוָה אֲמַר אֵלַי בְּנֵי אֲמָה אֲנִי הַיּוֹם
יד וְיִלְדְּהוּ׃ טו שְׂאֵל מִפְּנֵי וְאֲתַנְּה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאֲחֻזֹתְךָ אֲסַפְּרָאֶרֶץ׃
טו הָרַעַם בְּשִׁבְט בְּחַרְל כִּבְלֵי יִצְרָל הַגִּפְסָעִים׃ טז וְעַתָּה מַלְכִים
טז חֲשַׁבְּלוּ הַחֹסֶה שִׁשְׁטֵי אֶרֶץ׃ עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה וּנְיָלוּ
יז כִּרְעֻדָּה׃ יח נִשְׁקֹדְכֹר שְׂדֵי־אֲנָף׃ יט וְהִיא־אֲבָדוּ דָךְ כִּי־יִבְעַר כְּמַעֲט
יח אִפּוֹ אֲשֶׁר־יִלְחָסֵי כּוֹ׃ כ מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבְרָחוֹ מִפְּנֵי
כ אֲבִשְׁלוֹם בְּנֹ׃ ידה מִדְּרָכֹו צְרֵי רַפִּים קָמִים עָלַי׃ כב רַפִּים
כ אֲטָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹו בְּאֱלֹהִים סְלָה׃ יאֲמָה יְהוָה
כב מִנֶּן בְּעַד־יָבֹדִי וְיָמִים רַאשִׁי׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵי

6 מִהַר קָדְשׁוֹ סָלַח: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוָה
 7 יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרַבְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָכִיב שְׁתּוֹ עָלַי: קוּמָה
 יְהוָה יְהוֹשִׁיעֵנִי וְגִלְהִי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־דָּבָר אֵיכֶי לְחַי שְׁנֵי
 8 רָשָׁעִים שְׂבָרָתָ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל־עַמּוֹךְ בְּרַבְרָךְ סָלַח:
 9 לְמַנְצָח בְּגִינֹת מוֹמֹר לְדוֹד: בְּקִרְאֵי עֲגָנִי אֱלֹהֵי צְדִיק
 10 בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע הַפְּלִתִי: בְּגִירַיִשׁ עַד־מָה בְכוּרִי
 11 לְבַלְמָה הֵאֱהָבֹן רִיק הִבְקָשׁוֹ כֹּזֵב סָלַח: וְדַעַן כִּי־הִפְלִיחַ יְהוָה
 12 חֲסִיד לֹו יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוִ: רְגֹזוֹ וְאֵל־הַחֲטָאוֹ אָמְרוּ
 13 בְּלִבְבְּכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדַמּוּ סָלַח: זָכְחוּ וּזְכַר־צַדִּיק וּבִטְחוּ
 14 אֱלֹו־יְהוָה: רַבִּים אָמְרִים מִיִּירָאֵנוּ טוֹב נִסְהַ־עֲלֵינוּ אֹר פְּנֵיךָ
 15 יְהוָה: נְתַתָּה שְׂמִיחָה בְּלִבִּי מַעַת דְּגָנָם וְהִירֹשְׁם רַבּוֹ: בְּשָׁלוֹם
 16 יִחַדּוּ אֲשַׁכְּחָה וְאִישׁן כִּי־רָאִתָּה יְהוָה לְבָרֵךְ לְבָטַח הוֹשִׁיבֵנִי:
 17 לְמַנְצָח אֱלֹו־חַיִּילוֹת מוֹמֹר לְדוֹד: אָמְרֵי הַאֲזִינָה יְהוָה
 18 בְּיַגְרֵה הֲנִינִי: הִקְשִׁיבָה לְקוֹלִי שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֱלֹו־כִּי־אֱלֹו־לֵךְ
 19 אֶת־פְּלִלִ: יְהוָה בְּקֹר הַשְׁמַע קוֹלִי בְּקֹר אֶעֱרֹךְ־לֶךְ וְאַצְפָּח: כִּי־
 20 לֹא אֵל חֲפֵץ רָשָׁע אִתָּה לֹא יִגְרֶךְ רַע: לֹא־יִתְצַבּוּ הַזּוֹלִלִים
 21 לְגַגֵּר עֵינֶיךָ שְׁנֵאתָ בְּלִפְעָלִי אֲוֹן: הֵאֱבֹר דְּבָרֵי כֹזֵב אִישׁ
 22 דְּמִים וּמִרְטֹו־יִתְעַב יְהוָה: וְאֲנִי בָּרַב חֲסִדֶךָ אֶבּוֹא בִּיְתֶךָ
 23 אֲשֶׁתִּתְנוּה אֶל־דּוֹיִכָּל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאִתְךָ: יְהוָה יְנַחֵנִי בְּצַדִּיקֶךָ
 24 לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיֹּשֶׁר לִפְנֵי דְרָבְךָ: כִּי אֲיֹן בְּפִיהוֹ נְכוּנָה קִרְבָּם
 25 חַיִּוֹת קִבְר־פְּתוּחַ נְרָנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן: הַאֲשִׁימָם אֱלֹוִים
 26 וְפָלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בָּרַב פְּשַׁעֵיהֶם הִדְיַחְמוּ כִּי מַחַ בְּךָ: וְיִשְׁמְחוּ
 27 בְּלִחְוֹסֵי בְךָ לְעוֹלָם יִרְגְּמוּ וְחִסְדְּךָ עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצּוּ כֶּה אֲהַבִּי־שִׁמְךָ:
 28 וְכִי־רָאִתָּה הַבְּרָךְ צְדִיק יְהוָה כַּצֵּנֶה רִצּוֹן הַעֲמַרְנוֹ: וְ לְמַנְצָח
 29 בְּגִינֹת עַל־הַשְׂמִינֹת מוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה אֱלֹו־בְּאִפְךָ הוֹכִיחֵנִי
 30 וְאֵל־בְּחִסְתְּךָ תוֹסֵרְנִי: חֲנֻנִי יְהוָה כִּי אֶמְלֵל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה
 31 כִּי נִבְחַלּוּ עַצְמוֹ: וְנַפְשִׁי נִבְחַלְלָה מֵאֵד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתַי:
 32 שׁוֹכֵחַ יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶךָ: כִּי אֲיֹן בְּמִתּוֹתֶיךָ

מִתְחַלֵּל

7 וְכַרְךָ כְּשֹׂאֵל מִי יוֹדֶה לְךָ: יַגִּיעַתִּי כְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֵה בְּכָל לַיְלָה
 8 מִטְּחִי בְּרַמְעֹתַי עַרְשֵׁי אִמְסָה: עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתֻקְוֵה
 9 בְּכָל צוּרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֹן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:
 10 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה הִפְלִיתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ מְאֹד כָּל
 אֹיְבֵי יֹשְׁבוֹ יִבְשׁוּ רַנַּע: ז שְׁנִיזֹן לְדוֹד אֲשֶׁר לַיהוָה עַל
 2 דְּבַר יִי כֹשׁ בְּרִמְיָנִי: יְהוָה אֱלֹהֵי בְּהַ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעַנִי מִכָּל
 3 רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: פְּרִיטְרָף כְּאַרְיֵה נִפְשֵׁי פֶרֶק וְאִין מַצִּיל: יְהוָה
 4 אֱלֹהֵי אִמְדַּעֲשִׁיתִי וְאֵת אִמְדֵּי־שַׁרְעוֹל בְּכַפֵּי: אִמְדַּמְלִיתִי שׁוֹלְמִי
 6 רַע וְאַחֲלָצָה צוּרְרֵי רִיקָם: יִרְדֵּף אֹיִבִּי נִפְשֵׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמָס
 7 לְאַרְץ חַיִּי וּבְכוּדֵי לַעֲפָר יִשְׁכֵּן סֵלָה: קוֹמֵה יְהוָה בְּאַפָּךְ
 8 תִּגְשָׁא בְּעִבְרוֹת צוּרְרֵי וְעוֹרָה אֵלַי מִשִּׁפְט צִוִּית: וְעַדֹת לְאֻמִּים
 9 הִסּוּבְבֶךְ וְעַלִּיה לְמָרוֹם שׁוֹבָה: יְהוָה יִרְוֵן עַמִּים שִׁפְטָנִי יְהוָה
 10 בְּצַדִּיק וּבְחַמֵּי עֲלֵי: יִגְמַרְנָא רַע י רַשְׁעִים וְתַכּוֹנֵן צְדִיק וּבְחֹן
 11 לְבוֹת וּבְלוֹת אֱלֹהִים צְדִיק: מְגַנֵּי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב:
 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זַעַם בְּכִלְיוֹם: אִמְדֵּלָא יֹשׁוֹב חֲרַבּוֹ
 13 יִלְטוֹשׁ קִשְׁתּוֹ דְּרָד וַיִּכְנַגְנָה: וְלוֹ הַבִּין כְּלִרְמֹת חֲצִיו לְדִלְקִים
 14 יִפְעַל: הַגֵּרָה יַחְבֵּל־אֹן וְהִרְדָּה עֵמֶל וַיִּלְד שִׁקֵּר: בּוֹר בְּרָה
 15 וַיַּחֲפְרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל: יֹשׁוֹב עֵמֶלּוּ בְּרֵאשֵׁי וְעַל־קַדְקוֹז
 16 חֲמָסוֹ יִרַד: אֹרְהָה יְהוָה כְּצַדִּיק וְאֹמְרָה שְׁסִי־הַגֵּרָה עַלְיוֹן:
 17 ח לְמַנְצַח עַל־הַגֵּתִית מִזְמוֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲרַגִּינוּ מְהֵרָה
 3 שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּגַּה הוֹדֵךְ עַל־הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים
 4 וַיִּזְנָקִים יִסְדֵּף עַז לְמַעַן צוּרְרֵיךָ לְהַשְׁבִּית אֹיִב וּמַתְנַקָּם: כִּי־
 אֲרֵאָה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֹתֶיךָ יִרַח וּכּוֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹגְנָתָה:
 5 מְהֵרָה אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבְךָ־אֲדֹם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: וְתַחֲסִרְהוּ מַעֲט
 7 מֵאֱלֹהִים וּבְכוּד וְהִרַר תַּעֲטִרְהוּ: תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ כָּל
 8 שְׂתָה תַחֲתִדְנַלְיוֹ: צַנְה וְאֱלֹשִׁים בְּקָם וְגַם בְּהִמּוֹת שְׂדֵי: צַפּוֹר
 9 שָׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם עֲבַר אֲרָחוֹת יָמִים: יְהוָה אֲרַגִּינוּ מְהֵרָה
 10 שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ: ט לְמַנְצַח עַל־מֹת לְבָן מִזְמוֹר לְדוֹד:

1 אודה יהוה בכל לבי אספירה כל נפלאותיה: אשמחה ואעלה
 2 בקד אספירה שמה על יון: בשוב אויבי אהור יבשלו ויאבדו
 3 מפניה: כיעשה משפטי ודיני יטבת לבסא שופט צדק:
 4 גערה גוים אברה רשע שמש מויה ליעולם ועד: האויב יפשו
 5 תרבות לגצה וערים נחשה אבד זכרם חמה: ויהוה לעולם
 6 ישב כזגן למשפט כסאו: והוא ישפט תבל בצדק ידן לאפים
 7 כמישרים: ויהו יהוה משנב לדה משנב לעמות בצרה: ויבטחו
 8 בה יודעי שמה כי לא עזבה דרשה יהוה: ופרו ליהוה ישב
 9 ציון הגירו בעמים עלילותיו: כידוש דמים אתם זכר לא
 10 שכח צעקת עניים: חנגני יהוה ראה עניי משנאי מזמני
 11 משער רמות: למען אספירה כל תהלתיה בשערי בת ציון
 12 אנילה בישועתה: טבעו גוים בשחר עשו ברשתו טמנו
 13 גלגלה רגלם: נודע יהוה משפט עשרה בפעל בפיו נוקש
 14 רשע הגיון סלה: ישבו רשעים לשאלה כל גוים שכחו
 15 אלהים: כי לא לגצה ישבח אביון תקות עניים האבד לעד:
 16 קומה יהוה אל יעז אגוש ישפטו גוים על פניה: שיה יהוה
 17 מורה להם ידעו גוים אגוש תמה סלה: י למה יהוה
 18 תעמד ברחוק העלים לעמות בצרה: בנאות רשע ידלק עני
 19 יתפשו במזמות זו חשבו: כיהלל רשע על תאות נפשו וכצע
 20 ברך נאץ יהוה: רשע בנה אפו כל יחדש אין אלהים כל
 21 מזמותיו: יחלו דרכו בכל עת מחם משפטיה מנגה כל
 22 צוריו יפיה בהם: אמר בלבו כל אמוט לך ודך אשר לא
 23 ברע: אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון:
 24 ישב במארב חצרים במסתרים יתרג גני עיניו לחלל
 25 יעפנה יארב במספר יארה בסבה יארב לחטוף עני יחטף
 26 עני במשכו ברשעו: ודכה ישח ונפל בעצמותי חלכאים: אמר
 27 בלבו שכח אל הספיד פניו כל ראה לגצה: קומה יהוה אל
 28 נשא ידך אלהתשכח עניים: על מה נאץ רשע י אלהים אמר

על

על

על

על

על

על

14 בָּלְבוּ לֹא הִדְרֹשׁ: רֵאֵתָה בְּרֵאֵתָהּ יֵעָמַל וְכַעַם יִתְבַיֵּט לְחַת
 15 בְּיָדְךָ עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָקָה וְחֹם אֶתָּה יִהְיֶה עֲזָר: שָׂכַר וְרוּעַ
 16 רִשָּׁע וְרוּעַ הַדְרֹשׁ-רִשָּׁעוּ בְּלִי-חֲמִצָּא: יְהוָה מִלֶּךְ עֹלָם וְעַד
 17 אֲבָדוּ טוֹים מֵאַרְצוֹ: תֵּאוֹת עֲנוּיִם שִׁמְעֶתָ יְהוָה הִבִּין לִפְנֵים
 18 תִּקְשֶׁב אֲזַנְךָ: לִשְׁפֹט יְחֹם וְדָךְ בְּלִי-זִסְיָה עוֹד לְעֶרְךָ אֲנֹשׁ
 19 מִדְּהָאָרֶץ: יֵא לְמַנְצָה לְדוֹד בִּדְוָה יִחְסִיתִי אֶתְךָ הָאֵמֶת
 20 לְנַפְשִׁי נִוְדוּ חֲרָם צָפוֹר: כִּי הִנֵּה תִרְשָׁעִים יִדְרֹכֹן קִשָּׁת בְּגִבּוֹ
 21 חֲצֵם עֲלֵיחֶךָ לִירוֹת בְּמֵרְאֵסֶל לְיִשְׂרָאֵל: בִּדְוָשָׁתוֹת יִדְרֹסֹן
 22 צְדִיק מִדְּפִעַל: יְהוָה יִבְהִיבֵל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשִׁמְיִם כְּסֵאוֹ עֵינֹו
 23 יִחַז עֲפִעֲפוֹ יִכְתֵּנוּ בְּנֵי אָדָם: יְהוָה צְדִיק יִבְחֹן וְרִשָּׁע וְאֲדָב
 24 חֲמִם שְׂנֵאָה נִפְסוּ: יִמְטַר עַל-רִשָּׁעִים פָּחִים אֵשׁ וְנִפְרִית וְרוּחַ
 25 זֹלְעָפוֹת מִנֵּת כּוֹסִם: בִּרְצֹנִיק יְהוָה צְדָקוֹת אֲדָב יִשָּׂר יִחַז
 26 יִסְגִּימוּ: יֵב לְמַנְצָה עַל-הַשְּׂמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד:
 27 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי-נָמַר הַסֵּד כִּי פִסוּ אֲמֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: שׁוּאֵי
 28 יִדְבְּרוּ אֵשׁ אֶת-דַּעְוָהוּ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת בְּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ: יִכְרַת
 29 יְהוָה כֹּל-שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לִשׁוֹן מִדְּבַר-תְּרָלוֹת: אֲשֶׁר אֲמַרְוּ
 30 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתֵנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: מִשָּׂד עֵינַיִם מֵאֲנָקַת
 31 אֲבִיזוּנִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמֶר יְהוָה אֲשִׁית בְּרִשָּׁע יִפְתַּח לִי: אֲמַרְוֹת
 32 יְהוָה אֲמַרְוֹת מִדְּרוֹת בְּסֶף צְרוּף בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מִזְקַק שְׂבַע-חַיִּים:
 33 אֶתָּה יְהוָה הַשְּׁמַרְם הַצְּרֵנוּ מִדְּהַחֹדֹר וְזוּ לְעוֹלָם: סְבִיב רִשָּׁעִים
 34 יִתְחַלְכוּן כְּרָם זֹלַת לְבֵנֵי אָדָם: יֵב לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד:
 35 עַד-יֵאָנֶה יְהוָה הַשְּׂכַתְנִי נִצַּח עַד-אֵנֶה יִסְתַּיֵּר אֶת-פְּנֵיךָ
 36 מִמֶּנִּי: עַד-אֵנֶה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יִנֵּן בְּלִבִּי יִחַם עַד-
 37 יֵאָנֶה יִירוֹם אֵיבֵי עַל: הַבִּיטָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאָרֶץ עֵינֵי
 38 פְּדֵי-יִשְׁוֹן הַמּוֹת: פְּדֵי-אֵמֶר אֵיבֵי יִכְלִיתוּ צָרִי יִנִּילוּ כִּי אֲמוּט:
 39 וְאֵנִי בַחֲסִדְךָ בִּשְׂחִיתִי נִגַּל לִפִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לְדָוִד כִּי
 40 יִגְמַל עָלַי: יֵד לְמַנְצָה לְדוֹד אֲמַר נִבֵּל בְּלָבוּ אֵין אֱלֹהִים
 41 הַשְּׂחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵי לֵלָה אֵין עֲשֵׂה-טוֹב: יְהוָה מִשְׁמִים הַשְּׂקִיף

8 על בְּנֵי אָדָם לְרֹאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁכִּיל דָּוֶשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הַכֹּל סֵר
 4 יַחְדָּו גַּאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם אַחַד: הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פְּעֻלֵי
 5 אֲוֹן אֲכָלוּ עִמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ: שָׁם יִפְחָדוּ פָחַד
 6 כִּי אֱלֹהִים בְּחֹר צַדִּיק: עֲצַת־עֲנִי תִבְשׂוּ כִי יְהוָה מַחֲסֹהוּ:
 7 מִרִּיתֹן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 10 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: טו מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִרִּיגֹר בְּאֵהֱלֵךְ מִדֶּ
 2 יִשְׁכַּן בְּהַר קְדוֹשׁ: הוֹלֵךְ תַּמִּים וּפְעַל צַדִּק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
 3 לֹא־דָגַל יַעֲלֶשְׁנוּ לֹא־עָשָׂה לְרַעְהוּ רַעַה וְחִרְפָּה לֹא־נִשְׂאָה
 4 עַל־קִרְבוֹ: נִבְּוָה בְּעֵינָיו יִגְמָאֵם וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
 5 לְהִרְעוֹ וְלֹא יִמַר: כִּסְפוֹ לֹא־נָתַן בְּנִשְׁוֹ וְשֹׁחַד עַל־נַפְשׁוֹ לֹא
 10 לָקַח עָשָׂה אֱלֹהֵי לֹא יִמוּט לְעוֹלָם: טז מִכְּתָם לְדָוִד שְׁמֵרְנֵי
 2 אֵל כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: אִמְרַת לַיהוָה אֲדַנִּי אִתָּה טוֹבַחֲתִי בְלַעֲלִיקָה:
 3 לְקַח־שִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַמֶּדֶה וְאֶדְוִי בְּל־חֲפְצֵי־כֶסֶם: ירבו
 עֲצֻבוֹתֶם אַחַר מָתוֹ: כָּל־אֶפְסֵיךָ נִסְבִּיתֶם מִדָּם וּבִל־אִשָּׁא אֶת־
 5 שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתֵי: יְהוָה כָּנַת חֲלָקִי וְכִסִּי אִתָּה הוֹמֵךְ גִּוְרָלִי:
 7 חֲבָלִים נִפְלְרָלִי בְּנִעְמִים אֶת־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲכַבֵּד אֶת־
 8 יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לִילוֹת יִפְרוּנִי כְּלִיּוֹתֵי: שְׁוִיתִי יְהוָה לְגִנְיִי
 9 הַמִּיד כִּי מִיּוֹמֵנִי בִל־אִמוּט: לִכֵּן שְׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶת־
 10 בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטָח: כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵר לֹא־תִתֵּן
 11 חֲסִידֶיךָ לְרֹאוֹת שָׁחַת: הוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־
 1 פְּנֵיךָ גַּעֲמוֹת בִּימִינֶךָ גַּעֲת: יז הַפְּלֵה לְדָוִד שְׁמֵעָה יְהוָה י
 צַדִּק תִּקְשִׁיבָה רַחֲמֵי תִחַוְיָה תַפְּלֵתִי כִּלֹּא שִׁפְתֵי מִרְמָה:
 2 מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחַוְיָה מִיִּשְׁרָיִם: כְּחִנֹּת לְבִי י
 4 פְּקַדְתָּ לִּילָה צָרַפְתָּנִי בְּלִתְמַצָּא זַמְתִּי בְּל־זַעֲבָר־פִּי: לַפְּעֻלוֹת
 5 אָדָם בְּדָבָר שִׁפְתֶיךָ אָנֹכִי שְׁמַרְתִּי אֶרְחוֹת פְּרִיץ: תִּמְךָ אֲשׁוּרֵי
 6 בְּמַעֲנֻלוֹתֶיךָ בְּל־נְמוּטוֹ פְּעָמָי: אָנֹכִי קָרְאֵתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל
 7 הַטְּאוּנָה לִי שְׁמַע אִמְרֹתֵי: הַפְּלֵה חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 8 מִמַּת־קוֹמָטִים בִּימִינֶךָ: שְׁמֵרְנֵי בְּאִישׁוֹן כְּתַעֲזוֹן בְּצַל כְּנָפֶיךָ

סגול כאתחיל

9 הסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי:
 10 חלקמו סגרו פיו דברו בגאות: אשורנו עתה סבבנו עיניהם
 11 ישיחו לנטות בארץ: דמינו בארצה יכסוף לטרף וככפיר
 12 ישב במסתרים: קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי
 13 מרשע חרבה: ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם
 14 בחיים וצפינה המלא כמגם ישבעו בגים והניחו ירחם
 15 לעולליהם: אני בצדק אחזה פניה אשבעה בהקיץ המונחה:
 16 יח לכנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר יהוה את דברי השירה
 הזאת ביום הצליחה אותו מבפ כל איבו ומד שאל:
 2 ויאמר ארחמה יהוה חזקי: יהוה
 סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי יחסה
 4 מגני וקרן ישעי משגידי מהלל
 5 אקרא יהוה ומראיבי אשעי: אספני חבלי
 6 ונגחלי בלעל יכערוני: חבלי
 7 בצרלי י אקרא יהוה: קדמוני מוקשי
 8 ושוועתי לפניו תבוא באוניו: ואל
 ותרעש י הוציני ומסרי הרים
 9 ויהנעשו כי תרה לו: עליה
 עשן י כאפ ואש מפיו
 10 נחלים בערו ממנו: ויט
 שמים חוד וערפל תחת
 11 תגיו: וידבר על פרו ויעף
 12 על פני דוח: ישת חשך י סתרו סביבותיו
 13 סתרו חשבתים עבי שחקים: מונה
 נגה עביו עברו כד ונגחל
 14 אש: ורעם בשמים יהוה ועלין

והוא יחזיק

והוא יחזיק

והוא יחזיק

והוא יחזיק

כָּרַד וַתַּחַלֵּל
 וּבְרָקִים
 וַיֵּרְאוּ אֲפִיקֵי
 מַנְעֵרְהֶךָ
 יִשְׁלַח מִמְרוֹם
 יִצְלַנִי
 וּמִשְׁנֵאֵי בְרָאֲמֵצֵי
 וַיְהִי
 וַיִּצְיֵאֵנִי לַפְּרָחִב
 יִגְמַלְנִי
 כְּבֹד יְדֵי יֹשִׁיב
 וְלֹא
 כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
 וַאֲהִי
 וַיִּשְׁכַּחֲהוּ לִי
 עֵם
 עִם־גֹּבַר הַמֵּיִם
 וְעֵם
 כִּי־רָאִתָּה עִם־עֵנִי
 כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִיתָ
 וּבְאֵלֹהֵי
 הָאֵל־הַמֵּיִם
 כִּגְזֹן
 כִּי מִי אֱלֹהֵי מַבְלַעְדֵי
 הָאֵל
 וַיִּהְיוּ הַמֵּיִם
 וְעַל

וַיִּשְׁלַח חֲצִצִי וַיִּפְיֵצֵם
 וַיִּגְלֹף מִסְּרֹחַת הַתְּבַל
 יִמְלֵאֵנִי מִמָּוֶם רַבִּים
 יִקְדַּמְנִי בַיּוֹם אֲדִי
 כִּי תִפְזֵן בִּי
 כִּי־שָׁמַרְתִּי וַדְּבִי יְהוָה
 וַחֲקֹתָיו לֹא־אֲסִיר מִנִּי
 כְּבֹד יְדֵי לִגְגֹר עֵינָיו
 עִם־גֹּבַר הַתְּבַרֵּר
 וְעֵינָיִם רַמּוֹת הַשָּׁפִיל
 כִּי־בָרַךְ אֶרֶץ גִּרְזֹן
 אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה
 וּמִרְצוֹר וְזִלְתִּי אֱלֹהֵינוּ
 מִשְׁנֵה בְתוּלֵי כְּאֵלֹת

יִהְיוּ קָלוּ
 15 יִשָּׁשׁ
 16 רַב וַיְהַסֵּם
 מִים
 17 יְהוָה מִנְשַׁמַּת רֵיחַ אֲפָה
 18 יִקְחֵנִי
 מֵאֵבִי עֵז
 19 מִמִּנִּי
 20 יְדִי־זוֹה לְמִשְׁעֵן לִי
 21 יִחַלְעֵנִי
 יְהוָה בְּצַדִּיק
 22 לִי
 23 רַשְׁעֵתִי מֵאֵלָיו
 24 לִגְבוּרֵי
 25 הַיָּמִים עִמּוֹ וְאֲשַׁתְּפֹר מְעוֹנָי
 26 כְּצַדִּיק
 חֲסִיד הַתְּחַסֵּד
 27 הַתְּחַסֵּם
 28 עֵקֶשׁ הַתְּחַפְּתָל
 29 תּוֹשִׁיעַ
 אֲתָחַת הַאֲדָר גִּבִּי
 30 חֲשָׁבִי
 31 יִגְדַּלְגֵּ שׁוֹר
 דְּרָבּוֹ
 32 וְהוּא לְכֹל יִחַוְסִים בּוֹ
 33 יְהוָה
 וְהִקְמַתְנִי הַיָּל
 34 וְהִדְבִּי

35 כְּמַחֲזֵי יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יָדִי
 36 לְמַלְחָמָה וְנִחַתְתָּה קִשְׁת־נְחוֹשֶׁה זְרוּעֹתַי: וְהַסֵּךְ
 לִי כַגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיֶנֶךָ תִּסְעֲדֵנִי וְעַגְוֹתֶיךָ
 37 תִּרְבֵּנִי: תִּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתֵּי וְלֹא
 38 כְּמַעְרֹז קִרְסְלִי: אֲרַדְדֶּךָ אֲנִיכִי
 39 וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא יִכְלוּ קוֹם וְאֲמַחֲצֵם
 40 רַגְלִי: וְהִאֲזַנְנִי תִיל לְמַלְחָמָה
 41 קִמֵּי תַחְתֵּי: תִּכְרִיעַ
 42 עֲרָף וְאִין מוֹשִׁיעַ וּמִשְׁנָאֵי אֲצִמִיתָם:
 43 עַגְמָם: וְאֲשַׁחֲקֶם בְּעַפְרֵי עַל־פְּנֵי־רוּחַ
 44 חוֹצוֹת אַרְיָקָם: עַל־יְהוָה וְלֹא
 עֵם לֹא־יִדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי:
 45 בְּגֵר־גֵּר יִכְחַשְׁדֵּלִי: לְשִׁמְעַע אֲזִין יִשְׁמְעוּ
 46 נֶגֶר יִכְלוּ וַיִּחַדְּרוּ מִסִּסְנַח־תִּיהֶם: בְּגֵר
 47 צוּרֵי וַיִּרְוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: חֲרִיהֲזוּהָ וּבְרוּךְ
 הַנּוֹתֵן נִקְמוֹת לִי
 49 תַחְתֵּי: מִפְּלִטֵי מֵאִיכֵי אֵף מִדַּקְמֵי תְרוֹמְמֵי מֵאִישׁ
 50 תְּחִמָּם תַּצִּילֵנִי: עַל־בֵּן יֵאֲדָרֶךָ בְּנֹזָם יֵ
 51 יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְרָה: מִגְּדֹל
 יִשׁוּעוֹת מְלַכּוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד יֵ
 לְדָוִד וּלְזֹרְעוֹ עֵד עוֹלָם:
 2 יֵשׁ לְכַנְצַח מוֹמֹר לְדָוִד: הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה
 3 יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אִמֵּר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחַוֶּה־
 4 דַּעַת: אִין אִמֵּר וְאִין דְּבָרִים בְּלֵי גִשְׁמַע קוֹלָם: בְּבִרְת־אֲרָץ יֵ
 5 יֵצֵא קוֹם וּבִקְעָה תִּבְלֵם לְשִׁמְשׁ שָׁם יֵ אֵהֵל בְּהֶם: וְהוּא

7 בַּחֲתָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יְשִׁישׁ כְּנָבוֹר לְרוּץ אֲרָח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם י
 8 מוֹצְאוֹ וְהִקּוּפְתּוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאִין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ: הַזֹּרֵחַ יִהְיֶה
 הַמּוֹיָמָה מוֹשִׁיבַת גֶּפֶשׁ עֵדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת פְּתִי:
 9 פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵרֵלֵב מִצֹּת יְהוָה כְּרָה מְאִירַת
 10 עֵינָיִם: יֵרָאֵת יְהוָה י טְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֱמֶת
 11 צְדָקוֹ יִחְדּוּ: הַנְּחֻמִּים מוֹדֵב וּמְפוֹ רַב וּמְהוּקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת
 12 צוּפִים: נִסְעֲבֹדֶה גוֹהַר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב: שְׁגִיאוֹת מִר
 14 יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת גִּקְנִי: גַּם מוֹדִים י חֲשֹׁךְ עֲבֹדֶה אֱלֹהֵי־מִשְׁלֹבֵי
 15 אֵז אִיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהוִי לְרִצּוֹן י אִמְרֵי־פִי וְהִנָּיִן לְבִי
 2 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: כ לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶה
 8 יְהוָה בְּיָם צָרָה יִשְׁבְּכֶם שֵׁם י אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ
 4 וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל־מַנְחֻתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנֶה־סֵלָה: יִסְךָ
 6 לֶךָ כִּלְבָבֶךָ וְכִלְ־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גִּרְנָנָה י בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם־
 7 אֱלֹהֵינוּ גִּדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי כִי
 הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁ כְּנֻבוֹת וְשַׁע יִמְיָנוּ:
 8 אֱלֹהֵי בְרֵכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאִנְחָנוּ י בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
 9 הַמֶּלֶךְ קָרְעוּ וּנְפִלוּ וְאִנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 10 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיָם־קִדְאָנוּ: כא לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: יְהוָה
 3 בְּעֵזֶךָ יִשְׁמַח־מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ כֹּה יִגִּיל מְאֹד: הַאֲוֹת לְכוּ גִתְהֵאֱ
 4 לוֹ וְאַרְשֵׁת שִׁפְתָיו כִּלְ־מַנְעֵת סֵלָה: כִּרְחֻק־מַעַן בְּרַכּוֹת מִזֵּב
 5 הַשָּׁמַיִת לְרֵאשׁוֹ עֲטַרַת פִּזּוּ: חַיִּים י שְׁאֵל מִמֶּךָ גִּתְהֵאֱ לוֹ אֲדָךְ
 6 יָמִים עוֹלָם וְעַד: גִּחַר־ל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ חֵד וְהִדֵּר הַשְּׁמָה
 7 עֲלוּ: כִּרְחֻשְׁתָּהּ בְּרַכּוֹת לְעַד הַחַדְהוֹ כְּשִׁמְחָה אֶת־פִּגְיָךְ:
 8 כִּרְחֻשְׁתְּךָ בְּטַח בִּיהוָה וּבְחֶסֶד עֲלוּן בְּלִי־מוֹט: הַמְצֵא־יָדְךָ
 10 לְכָל־אֲוִיבָה יִמְיָנֶה הַמְצֵא שְׁנֵאֲיָךְ: הַשִּׁיחָמוּ י בַּחֲנוּר אֵשׁ לַעֲת
 11 פִּגְיָךְ יְהוָה בְּאִפּוֹ יִכְלַעַם וְהֵאֱכֵלֵם אֵשׁ: פְּרִי־ט מֵאֲרֶץ הָאֱבֵד
 12 וְזָרַעִם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי־נָטוּ עֲלֶיךָ רַעַה חֲשָׁבוּ מוֹפֵה בְּלִי־קִלוּ:
 13 כִּי הַשִּׁיחָמוּ שָׁכַם בְּמִתְגִּיךָ הַסּוּן עַל־פְּגִיתָם: רִמְהָ יְהוָה

כב¹ בַּעֲנֵה נְשִׁירָה וְנִמְרָה וְנִבְרָחָה: כב לִמְנַצַּח עַל־אֵילָרָה
 2 הַשֹּׁחַר מִזְמוֹר לְדוֹד: אֵלֵי אֵלֵי לֵמָּה עֹבְרָתִי רְחֹק מִיִּשְׁוֹעָתִי
 3 דְּבָרֵי שְׁאֵנָתִי: אֵלֹהֵי אֶקְרָא יוֹסֵם וְלֹא תַעֲנֶה וְלִילָה וְלֹא־דַמְיָה
 4 לִי: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַהַלְלוֹת יִשְׂרָאֵל: כָּךְ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ
 5 בָּטְחוּ וְתַפְלְטָמוּ: אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ כָּךְ בָּטְחוּ וְלֹא־בֹשׁוּ:
 6 וְאַנְכִי חוֹלְעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפְתָּ אֹדֵם וּבֹזֵרֵעַם: כִּלְרֹאֵי יִלְעָנוּ
 7 לִי יִפְטִירוּ בְשִׁפְהָ יִגִּיעוּ רֹאשׁ: גַּל אֶל־יְהוָה יִפְלֹטְהוּ יִצִּילֵהוּ כִּי
 8 תִּחַץ בּוֹ: כִּי־אֲחֶרֶה גַחֵי מִבְּטֵן מִבְּטֵחוֹ עַל־שָׂרֵי אָמִי: עֲלֶיךָ
 9 הַשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטֵן אִמִּי אֵלֵי אֲתָה: אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־
 10 צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזֶר: סִכְכוּנֵי פְרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן
 11 כִּתְרוּנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִידֵי טָרֶף וְשֹׁאֵג: בַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי
 12 וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עֲצָמוֹתַי הִיָּה לְבִי כְדוֹנֵג גַּמֵּם בְּתוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ
 13 כִּתְרֵשׁ יִסְדֵי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחַי וְלַעֲפָר־מֹות הַשְׁשַׁפְתִּנִּי: כִּי־
 14 סִכְכוּנֵי כָּל־בָּיִת מִרְעִים הִקִּיפוּנִי כְּאֵרֵי יָדַי וְרַגְלֵי: אֲסַפֵּר
 15 כָּל־עֲצָמוֹתַי הִמָּה יִבִּיטוּ יִרְאֻדְכִי: יִחַלְקוּ בְּנֵדֵי לֵהֶם וְעַל־לְכוּשֵׁי
 16 יִפִּילוּ גֹרֵל: וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק אֵילוּתַי לְעֹזְרָתִי חוֹשָׁה:
 17 הַצִּילֵה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כָּל־יְחִידָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיהַ
 18 וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתִנִּי: אֲסַפְרָה שִׁמְךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ קִהַל
 19 אֲהַלְלֶךָ: יִרְאֵי יְהוָה יִהְיוּ הַלְלוּהוּ כִּלְזֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ וְנִגְדוּ
 20 מִמֶּנּוּ כִּלְזֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־כֹזֶה וְלֹא שִׁמְךָ עֲנֹת עֵנִי וְלֹא־
 21 הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו שָׁמַע: מֵאַחַךְ הִהַלְתִּי בְּקִהַל
 22 רַב גְּדָרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד יִרְאִיו: יֵאָכְלוּ עַנְוִים יִשְׁבְּעוּ יִהְלְלוּ
 23 יְהוָה דְּרָשׁוּ יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד: יִזְכְּרוּ יֹשְׁבֵי אֶל־יְהוָה כִּלְ־
 24 אֲפַס־אֲרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לַיהוָה
 25 הַמְּלוּכָה וּמִשַׁל בְּגוֹיִם: אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כִּלְדִשְׁגֵר־אֲרֶץ לִפְנֵי
 26 יְבָרְעוּ כִּלְזֹרְדֵי עֶסֶר וְנִפְשׁוּ לֹא־חִיָּה: זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֵּר לֹאֲדָנֵי
 27 כִּלְדָּזֹר: יֵבֹאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נֹלַד כִּי עָשָׂה: כג מִזְמוֹר
 28 לְדוֹד יְהוָה רָעִי לֹא אֲחֶסֶר: בְּנֵאוֹת דְּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מִי

3 מנחות יגהלני: נפשי ישובב יגהני במעגל צדק למען שמו:
 4 גם כראלף בגיא צלמות לא אירא רע כראתה עמדו שבטך
 5 ומשענתך המה יגחמני: תערך לפני שליחן נגר צררי השנה
 6 בשמן ראשי פוסי ריזה: אך טוב וחסד ירדפוני פלימי חיי
 7 ושבתו בבית יהוה לארץ ימים: כד לדוד מזמור ליהוה
 2 הארץ ומלואה תכל ושבי בה: כי הוא עלימים יסדה ועל-
 8 גררות יבוננה: מריעלה בהר יהוה ומריקום במקום קדשו:
 4 נקי כפים ובר לבב אשר לאנשא לשוא נפשו ולא גשבע
 5 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהו ישעו: זה דוד
 7 ודשו מבקשי פניה יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
 8 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
 9 יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם
 10 וישאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
 7 ויהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה: כה לדוד אליה יהוה
 2 נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אלאבושה אלצעלצו אויבי
 3 לי: גם פלקיך לא יבשו יבשו הבוגרים ריקם: דרביך יהוה
 5 הודיעני ארחותיך למדני: הדריבני באמתך ולמדני כראתה
 6 אלהי ישעי אותך קויתי פלחיום: זכר רחמיך יהוה וחסדיך
 7 כי מעולם המה: חטאות געורי ופשעי אלהיך בחסדיך
 8 זכר לראתה למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה עלבן יורה
 9 חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט ולמד ענוים דרכו: כל-
 11 ארחות יהוה חסד ואמת לגצרי בריתו ועדתיו: למען שמך
 12 יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו
 13 בדרך יבחר: נפשו בטוב תלן וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה
 15 ליראיו ובריתו להודיעם: עיני חסיד אליהוה כי הוא יוציא
 16 מרשת רגלי: פגהאלי וחגגי כריחוד ועני אני: צרות לבבי
 17 הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראדהעני ועמלי ושא לכל
 19 חטאותי: ראה איבי בירבו ושנאת חמם שגאונני: שמרה

העירא נפשי ל

פתח אתה

21 נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ בִּרְחֻמֹּתַי כִּי: תִסְוֹוֶנְךָ יִצְרוּנִי כִי
 22 כִּי קִוִּיתִיךָ: פָּדֵה־אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: כו לְדוֹר־
 שְׁפִטְנֵי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְחַמֵּי הַלֶּבֶתִי וּבִיהוֹה בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעַד:
 2 בְּחַנְנֵי יְהוָה וְנִסְגִי צָרוֹפָה כְּלִיּוֹתִי וּלְבָי: כִּי־חִסְדְּךָ לִנְגַד עֵינָי
 4 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתֶּךָ: לֹא־יִשְׁבַּתִּי עִם־מְתֵרְשׁוֹא וְעִם־נְעֻלְמִים
 5 לֹא אֲבוֹא: שְׁנֵאתִי קָהַל מְרַעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֲשׁוּב: אֲרַחֵץ
 7 בְּגִקְוֹן כִּפִּי וְאֶסְבְּבָה אֶת־מִזְבְּחֶךָ יְהוָה: לִשְׁמַע בְּקוֹל תְּוֹדָתִי
 8 וְלִסְפֹר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן
 9 כְּבוֹדְךָ: אֶל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אֲנָשִׁי רָמִים חַיִּי:
 10 אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זָמָה וַיִּמְיָנֶם מְלֹאָה שֹׁחַד: וְאֲנִי בְחַמֵּי אֶל־ךָ
 12 פָּדֵנִי וְחַנְּנִי: רַגְלֵי עֲמִדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה:
 כו לְדוֹר־יְהוָה אֲוִרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹן חַיִּי מִמִּי
 2 אֶפְחָד: בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לֹאֲכַל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאוֹבִי לִי
 3 רֵימָה כְּשֵׁלוֹ וְנִקְלוֹ: אִם־תִּחְנַנֶּה עָלִי מִחְנָה לֹא־יִירָא לְבִי אִם־
 4 תִּקְוֶם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: אַהֲת־שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־
 יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כְּלִימֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנֻעַם
 5 יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִבָּה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי
 6 בְּסִרְזָר אֶהְלֹךְ בְּצוֹר יְרוּמָמְנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל־אֵיבֵי
 סָבִיבוֹתַי וְאֲזַכְּחָה בְּאֶהְלֹךְ וּבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לַיהוָה:
 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנְּנִי וְעַנְּנִי: לֵךְ אֲמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנֵי
 9 אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֶל־תִּטַּ בְּאֶף
 10 עֲבָרְךָ עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֶל־תִּטְשֵׁנִי וְאֶל־תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי
 11 אֲבִי וְאֲמִי עֲזֹבוּנִי וְיְהוָה יֶאֱסֹפֵנִי: תוֹרֵנִי יְהוָה דִּרְבָךְ וְנַחְנִי
 12 בְּאֲרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שִׁרְרֵי: אֶל־תִּחְנַנֵּנִי בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָמַדְבִּי
 13 עַד־שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֶמְסִי: לֹא־וְלֹא הָאֲמַנְתִּי לְרְאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה
 14 בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוֹה אֶל־יְהוָה חֲזֹק וַיֵּאֱמֶץ לִבִּי וְקוֹה אֶל־יְהוָה:
 כח לְדוֹד אֶלֶף יְהוָה אֶקְרָא צוּרֵי אֶל־תִּחַרְשׁ מִמֶּנִּי פִתְחֵה־שֶׁה
 2 מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יֹרְדֵי בּוֹר: שְׁמַע קוֹל תְּחַנְּנֵנִי בְּשׁוּעֵי אֶלְיָךְ

פנת כאנת . יניר .

(*) נקוד סלספה וסלספה היין כן ו'ו' שלא נקוד אלא סלספה .

3 בְּנִשְׂאֵי יְדֵי אֱלֹהֵיבִיר קִדְשֶׁךָ: אֱלֹהֵימִשְׁכְּנֵי עַמְדֵשָׁעִים וְעַם
 4 פִּעְלֵי אֲזֶן דְּבָרֵי שְׁלוֹם עַמְדֵרְעִיחֵם וְרַעַה בְּלִבְכֶם: הִתְלַחֵם
 בְּפִעְלֵם וּכְרַע מֵעַלְלֵיחֵם בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיחֵם הֵן לֶחֶם הַשֶּׁבַע גְּמוּלָם
 5 לֶחֶם: כִּי לֹא יִבְנֶנוּ אֶל־פִּעְלֵת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יְדֵיו יִהְרָסֶם
 6 וְלֹא יִבְנֶם: פְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תְּחַנּוּנָי: יְהוָה יַעַז וּמַגִּי
 8 בּוֹ כִּטָּח לְבִי וְגִעְזֵרְתִּי וַיַּעַלֵּז לְבִי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: יְהוָה עֲדַלְמו
 9 וּמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעֵנִי אֶת־עַמְדֶךָ וּבְרַךְ אֶת־
 10 גְּחֻלְתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: כט מְזִמּוֹר לְדָוִד הַבּוֹ
 2 לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹים הָבֹנוּ לַיהוָה בְּכֹד וְעֹז: הַבּוֹ לַיהוָה בְּכֹד שָׁמוֹ
 3 הַשְׁתַּחֲוִּנוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֱלֹהֵיבְכֹד
 4 הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת־
 5 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹבֵם
 7 כְּמַרְעֵגֵל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בְּוֶרְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חָצֵב לְהַבּוֹת
 8 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה י
 10 יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִיבְלוּ כָּלוּ אֲמַר בְּכֹד: יְהוָה
 11 לְמַבּוֹל יֵשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יֵהֵן יְהוָה י
 7 יְבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ל מְזִמּוֹר שִׁיר חֲגַבַת הַבַּיִת
 2 לְדָוִד: אֲרוּמְמָה יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחַת אִבִּי לִי: יְהוָה
 4 אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי
 5 חַיִּירֵגִי מִיּוֹרְדֵי בּוֹר: וּפְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:
 6 כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעַרְבֵי לַיִן בְּכִי וּלְבַקֵּר רִנָּה: וְאֲנִי
 8 אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בְּלֹא־מוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרָצוֹנָה הַעֲמַדְתָּה
 9 לְחַרְרֵי עֹז הַסַּתְרַת פְּנֵיךָ הִיִּיתִי גְּבַהֵל: אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־
 10 אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מַה־בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל־שַׁחַרַת הַיּוֹדֵךָ עֶפֶר
 11 תִּוּגֵד אֶמְתָּךְ: שָׁמַע־יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הִיָּה עֹז לִי: הַפְכַת
 13 מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחַת שִׁקִּי וְתֹאזְרֵנִי שִׁמַּחַה: לְמַעַן יִמְרָךְ
 לֹא־כְבוֹד וְלֹא יָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹרֵךְ: לֹא לְמַנְצַח
 2 מְזִמּוֹר לְדָוִד: בְּהִיָּהוּ הַסִּיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַד־קַתֶּךָ

3 פִּלְטָנִי: הִטָּה אֵלַי י אֲזַנְךָ מִהֲרָה הֲצִילֵנִי יְהוָה לִי י לְצוֹר־מַעוֹז
 4 לְבִירָה מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי־סָלַעַי וּמְצוּדוֹתַי אֲתָה וּלְמַעַן
 5 שִׁמְךָ תִּגְחַתֵּנִי וְתִגְחַלְנִי: הוֹצִיאֵנִי מִרֶשֶׁת זוּ טָמְנִי לִי כִּי־אֲתָה־
 6 מַעַץ: בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָרִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: שְׁנֵאתִי
 8 הַשְּׂמֵרִים הַבְּלִישׁוֹא וְאֲנִי אֶל־יְהוָה בְּטַחְתִּי: אֲנִילָה וְאֲשַׁמְחָה
 9 בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתִי אֲרִזְעֵנִי יָדְעָה בְּצַרוֹת נַפְשִׁי: וְלֹא
 10 הִסְגַּרְתִּנִּי בְיַד־אֹיֵב הַעֲמִדָה בְּמַרְחֵב רַגְלִי: חֲגַגְי יְהוָה כִּי
 11 צַר לִי עֲשֵׂשָׁה בְּבַעַם עֵינַי נַפְשִׁי וּבִטָּנִי: כִּי־כָלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי
 12 בְּאֲנַחְתִּי כִּשְׁל בְּעוֹנֵי כַחִי וְעַצְמִי עֲשָׂשׁוּ: מִכָּל־צַרְרֵי הַיּוֹתִי
 חֲרָפָה וְלִשְׁכַּנִּי מָאֵד וּפְחַד לְמִי־עֵי רָאִי בַחֲוִץ נִבְדָּו מִמֶּנִּי:
 13 גִּשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מֶלֶךְ הַיּוֹתִי כְּכֹלִי אֶבֶד: כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים־
 14 מְגוֹר מִסְּבִיב בְּהוֹסְרָם יַתֵּד עָלַי לְקַחַת נַפְשִׁי וְקָמוּ: וְאֲנִי עָלִידָה־
 16 בְּטַחְתִּי יְהוָה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה: בִּידֶךָ עֲתַתִּי הֲצִילֵנִי מִיַּד־
 17 אֹיֵבִי וּמִרְדָּפִי: הָאִירָה פְּנִיךָ עַל־עַבְרֶךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: יְהוָה
 18 אֶל־אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְאתִיקָי יִבְשׁוּ רַשְׁעִים יִדְמוּ לְשֶׂאֱזוֹל: הַאֲלַמְנָה
 20 שִׁפְחִי שָׁקַר הַדְּבָרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק בְּנִיאָוָה וּבֹזֵז: מִדָּה רַב
 טוֹבָה אֲשֶׁר־צִפְנָה לִירְאִיךָ פְּעֻלָּת לַחוֹסִים בְּךָ נִגְדַּר בְּנֵי אָדָם:
 21 תִּסְתַּיֶּרֶם בְּסֶתֶר פְּנִיךָ מִרְכָּסֵי אִישׁ הַצִּפְנָם בְּסֶכֶה מְרִיב
 22 לְשָׁנוֹת: בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־הִפְלִיא חֶסְדּוֹ לִי בְּעִיר מְצוֹר: וְאֲנִי י
 23 אֲמַרְתִּי בַחֲפוּי נִגְרַחְתִּי מִנְּגֵד עֵינֶיךָ אֲכֹן שָׁמַעְתָּ קוֹל תְּחִנּוֹתַי
 24 בְּשׁוֹעֵי אֲלִיקָה: אֲהַבּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חַסִּידָיו אֲמוּנִים נֶצֶר יְהוָה
 25 וּמִשְׁלָם עַל־יָחַד עֲשֵׂה נְאוּה: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם כָּל־הַמִּיחָלִים
 לְיְהוָה: לֵב לְדוֹד מִשְׁבִּיל אֲשֶׁרִי גִשׁוּר־פֶּשַׁע בְּסוֹף חֲטָאָה:
 2 אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא־יִחַשֵׁב יְהוָה לִו עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי
 4 תִּחַרְשְׁתִּי כָלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִּי כָל־הַיּוֹם: כִּי י יוֹמָם וְלַיְלָה י
 5 תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ לִשְׂרֵי בַחֲרָבִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאֲרִזִּי
 אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹרְדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה
 6 וְאֲתָה נְשִׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד י

7 אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מָצָא רֶק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא וַיַּעֲזֹב: אַתָּה
 8 סָחַר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַגִּי פָלַט תְּסוּבְּבֵנִי סִלַּח: אֲשַׁכְּלֶיךָ י
 9 וְאוֹרֶיךָ בְּרִדְדוֹתַי תִּלְךָ אֵינִי עֲלֶיךָ עֵינַי: אֲלִתְהִיוּ י בָּסוּס
 10 בְּפֶרֶד אֵין הִבִּין בְּמַחַג וְרִסוֹן עֲדִיו לְבָלוּס כֹּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים
 11 מִכְּאוּבִים לְרֹשַׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנִי: שִׁמְחוּ בִיהוָה
 12 וַיִּגְלוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: לֵג רַנְּנוּ צְדִיקִים
 2 בִּיהוָה לְיֹשְׁרִים נְאֻמָּה תְהַלֵּל: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר בְּנֶגְבַל עֲשׂוּר
 3 וְזָמְרָדָיו: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתַרְוָעָה: כִּרְיֵשׁ
 5 דְּבַר־יהוָה וְכֹל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 6 יְהוָה מְלֵאכָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כֹּל
 7 צָבָאָם: כַּנֶּם בְּגַד מִי הַיָּם נָחַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ
 9 מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 10 וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה חֲפִיר עֵצַת נוֹיִם חָנִּיא מַחֲשָׁבוֹת
 11 עַמִּים: עֵצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וְדָר:
 12 אֲשֶׁר־יִחַי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵי הָעַם י בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: בְּשָׁמַיִם
 14 הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּבּוֹךְ־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל
 15 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הֵיבֵר יַחַד לִבָּם הַמְכִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
 16 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל נְפוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרַב־כַּחַ: שֶׁקֶר
 18 הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חַיִל לֹא יִמְלֹט: הִגָּה עֵין יְהוָה אֶל־
 19 יִירָאוּ לְמִי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב:
 20 נַפְשָׁנוּ חֲבַתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּרְבוּ יִשְׂמַח לִבְנוֹ כִּי
 22 בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יִהְיֶה־חֶסֶדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 1 לֵד לְדוֹד בְּשָׁנֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיִּלְךָ: 1
 2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל 2
 4 נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ: נִדְּלוּ לַיהוָה אֲתִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ 3
 5 יַחְדּוֹ: דְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגוֹרוֹתַי הַצִּילְנִי: הִבִּיטוּ 4
 6 אֱלֹהֵי וּנְהַרְוּ וּפְגִיחֵם אֲלֵי־חֶפְרוּ: זֶה עֵינִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע 5
 8 וּמִכָּל־צְרוּחֹתַי הוֹשִׁיעֵנִי: הִגָּה מִלֵּאד־יְהוָה סִבִּיב לִירָאוּ וַיִּחַלְצֵם: 6

9 טַעֲמוּ וְרֵאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר יִהְיֶה יַחְסְדֵיכֶם: יִרְאוּ אֶת־
 10 יְהוָה קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ
 11 יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כֹּל טוֹב: לְבוֹרְנֵיכֶם שִׁמְעֵלִי יִרְאֵת יְהוָה
 12 אֱלֹהֵיכֶם: מִדֵּהאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:
 13 גִּצֹר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וּשְׁפֹתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה: סוּר מֵרַע וְעֲשֹׂה
 14 טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפוּהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל צְדִיקִים וְאֲזִנּוֹ אֶל־
 15 שׁוֹעֲתִים: פְּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרם: צַעֲקוּ
 16 וְיִהְיֶה שְׁמֵעַ וּמְקַלְצֹרְחֵם הַצִּילֵם: קְרוֹב יְהוָה לְנֹשְׁבֵרֵלֵב
 17 וְאֶת־דְּכֹאֵר רֹחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמְבָלֵם יִצִּילֵנּוּ יְהוָה:
 18 שֹׁמֵר כָּל־עֲצַמּוֹתָיו אֶחָת מֵהִנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: הַמוֹתֵת רַשָׁע
 19 רַעַה וּשְׁנָאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ: פִּדְהָ יְהוָה גִּפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ
 20 לְיָבֵל־הַחַיִּים כִּי: לֵה לְדוֹר יִרְיָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לְחֵם
 21 אֶת־לְחֵם: הַחֲזֹק מִנּוּ וְצַנְהָ וְקוֹמָה בְּעֹזֶרְתִּי: וְהִרַק חַגִּית וְסֹנֶר
 22 לְקַרְאֵת רִדְשֵׁי אֶמֶר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתֶךָ אֲנִי: יִבְשׁוּ וַיִּקְלְמוּ מִבְּקִשְׁי
 23 נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲרַי וַיִּחְפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי: יִהְיוּ כַּמֶּץ לִפְנֵי־רוּחַ
 24 וּמִלֵּאךְ יְהוָה רַחֵם: יִהְיֶה־רַחֵם חֶשֶׁד וְחִלְקִלְקֵת וּמִלֵּאךְ יְהוָה
 25 רִדְשֵׁם: כִּי־חָנֵם מְמַנְדֵּלִי שַׁחַת רַשָׁתָם חָנֵם חֲפָרוּ לְנַפְשֵׁי:
 26 תְּבוֹאָהוּ שׁוֹאָה לֹא יָדַע וְרַשָׁתוֹ אֲשֶׁר־טָמֵן הִלְבִּחוּ בְּשׁוֹאָה
 27 וַיִּסְלַבְהוּ: וְנַפְשֵׁי הַגִּיל בִּיהוָה הַשֵּׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל עֲצַמּוֹתַי
 28 תִּאֲמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיר עֵינֵי מַחְזֹק מִמֶּנּוּ וְעֵינֵי וְאֲבוֹן
 29 מִגּוֹל: יְקוֹמֵן עִבְדֵי חַמֵּם אֲשֶׁר לֹא־זָדַעְתִּי וְשָׁאֲלוּנִי: יִשְׁלַמוּנִי
 30 רַעַה תַּחַת טוֹבָה שְׂבוֹר לְנַפְשִׁי: וְאֲנִי יִבְחַלּוּתָם לְבוֹשֵׁי שֶׁק
 31 עֲגִיתִי בְּצוֹם נַפְשִׁי וְחִפְלָתִי עַל־חֵיקֵי תְשׁוּבָה: כִּרַע כְּאֶחָד־לִי
 32 הַתְּהַלֵּכְתִּי כְּאֶבֶר־אֵם קוֹרֵר שַׁחַתִּי: וּבְצַלְעֵי שִׁמְחוּ וְנִאֲסַפּוּ
 33 נִאֲסַפּוּ עָלַי גְבוֹים וְלֹא יִדְעוּתִי קִרְעוּ וְלֹא־דָמוּ: בְּחִנְפֵי לַעֲגִי
 34 מֵעוֹג חָרַק עָלַי שְׁנִימוּ: אֲדַגֵּי כַּמֶּה תִרְאֶה הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי
 35 מִשְׁאֵיתָם מִבְּפִירִים יְחִידָתִי: אֲוֹדֶה בְּקִהֶל רַב בְּעַם עֲצוּם
 36 אֶהְלֵלְךָ: אֶל־שִׁמְחֹרְלֵי אֵיבֵי שִׁמְרֵי שְׁנָאֵי חָנֵם יִקְרַצְרַעֲוּ: כִּי

לחדש פחת באחנת

פחת באחנת מניל באחנת

סגולת ארצנו פתחאנתה

לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמור יחשבון:
21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח י האח ראתה עיננו: ראתה
22 יהודה אלהתהש אדני אלהתהק ממיני: העירה והקיצה
23 למשפטי אלהי ואדני לריכי: שפטי בצדקה יהיה אלהי ואל-
24 ישמחו לי: אליאמרו בלבם האח נפשנו אליאמרו בקעגוהו:
25 יבשו ויחפרו ויחדו שמחי רעתי ילבשרבשת וכלמה המנהילים
26 עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהודה
27 החפץ שלום עברו: ולשוני תהנה צדקה כלחיים תהלקה:
28 לו למנצח לעברייהוה לדוד: נאם פשע לרשע בקרב
1 לבי אידפחד אלהים לנגד עיניו: כיהחליק אליו בעיניו
2 למצא עונו לשנא: דבריפיו און ומרמה חבל להשכיל
3 להיטיב: און י יחשב עלמשכבו יתיצב עלצדקה לאטוב רע
4 לא ימאם: יהודה בהשמים חסדה אמונתה עדישחקים:
5 צדקתה י כתריראל משפטיה תהום רבה אדם ובהמרה
6 תושיע יהוה: מהיקר חסדה אלהים ובני אדם בצל כגפיה
7 יחסיון: ירוין מדשן ביתה ונחל עדניה תשקם: ברעמה מקור
8 חיים באורה נראדהאור: משך חסדה לידעיה וצדקתה
9 לישרלב: אלהבואני רגל נאזה וידרשעים אלהגדני: שם
10 גפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום: לו לדוד י אלהתתר
11 במרעים אלהתקנא בעשי עוליה: כי בחציר מהרה יסלו
12 וברק דשא יבולון: בטח ביהוה ועשהטוב שקדארץ ורעה
13 אמונה: והתענג עליהוה ויתרלה משאלת לבך: גול על
14 יהוה דרבה ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור צדקה
15 ומשפטה כצתרים: דום י ליהוה והתחולל לו אלהתתר
16 במצליח דרבו באיש עשה מזמורה: הרף מאף ועזב חמה
17 אלהתתר יסד להרע: כמרעים יכרתון וקוג יהוה תפה
18 יירשארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננה עלמקומו ואיננו:
19 ועננים יירשארץ והתענגו עלרוב שלום: ומם רשע לצדיק
20

13 וְחָרַק עָלָיו שְׁנָיו: אֲדָנִי יִשְׁחַקְלֻ כִּרְאָה כִּרְאָה יִזְמוּ: חָרַב יִ
 14 פָּתְחוּ רַשְׁעִים וְדָרְכוּ קִשְׁתָּם לַהֲפִיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לַמְּנוּחַ יִשְׁרָר
 15 16 הָרָד: חָרָבם תִּבְּוֹא בְלִבָּם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבְּרָנָה: טוֹב מֵעַט
 17 לְצַדִּיק מִחֲמוֹן רַשְׁעִים רַבִּים: כִּי זִרְעוֹת רַשְׁעִים תִּשְׁבְּרָנָה
 18 19 וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה: יִזְרַע יְהוָה יִמֵּי הַמַּיִמִּם וְנִחְלָתָם לְעוֹלָם
 20 21 תִּהְיֶה: לֹא יִבְשׁוּ בְּעַת רֵעָה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי רַשְׁעִים יִ
 22 יִאֲבְדוּ וְאִבֵּי יְהוָה כִּיֶּקֶר פָּרִים כָּלוּ בְּעֵשֶׂן כָּלוּ: לֹא רִשַׁע וְלֹא
 23 24 יִשְׁלָם וְצַדִּיק חֹגֵן וְנוֹחַן: כִּי מִבְּרִיּוֹ יִרְשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלֵי
 25 26 יִבְרָחוּ: מִיְהוָה מִצַּעְדֵי נֶגֶד פּוֹנְגוֹ וְדָרְכֵי יַחְפָּז: כִּרְיֵפֵל לֹא
 27 28 יִזְטַל כִּי יִהְיֶה סוֹמֵךְ יָדוֹ: גֵּעַר הָיִיתִי נִסְזַקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי
 29 30 צַדִּיק גָּעוֹב וְזָרְעוֹ מִבְּקִשְׁלָחָם: כָּל־הַיּוֹם חֹגֵן וּמְלוֹדָה וְזָרְעוֹ
 31 32 לְבָרָכָה: סוֹר מֵרַע וְעָשָׂה טוֹב וְשָׁכַן לְעוֹלָם: כִּי יִהְיֶה אֱהָב
 33 34 מִשְׁפָּט וְלֹא יֵעֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ זִרְע רַשְׁעִים
 35 36 נִבְרָת: צַדִּיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֵיהֶם: פִּרְצֵי־יְהוָה
 37 38 תִּבְכֶּה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט: תּוֹרַת אֱלֹהֵי כָּל־בָּרָא תִּמְעַד
 39 40 אֲשֶׁרֵי: צוֹפֵה רִשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקִשׁ לַחַמְיוֹ: יְהוָה לֹא יֵעֹבְנוּ
 41 42 בְּיָד וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בַּהֲשִׁפְטוֹ: קוֹרֵה אֱלֹהֵי הוֹי וְשֹׁמֵר דְּרָכֵי
 43 44 וְיִרְזַמֵּךְ לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בְּהִבְרַת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: רֵאִיתִי רִשָׁע
 45 46 עָרִץ וּמִתְעַרֵּה כְּאֹזְרָה בַּעֲגוֹן: וַיַּעֲבֹד וְהִגָּה אֵינֶנּוּ וְאִבְקָשׁוּ
 47 48 וְלֹא נִמְצָא: שָׁמַרְתָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל בִּי־אַחֲרֵית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
 49 50 וּפְשָׁעִים נִשְׁמְרוּ וַיִּחַדּוּ אַחֲרֵית רַשְׁעִים נִבְרָתָה: וַתִּשְׁוַעַר
 51 52 צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹז בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם
 53 54 לִי מִרַשְׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ: לח מִזְמוֹר לְדָוִד לְחֻזְבִּיר:
 55 56 יְהוָה אֱלֹהֵי־בְקִצְפָה תּוֹכִיחֵנִי וּבְחִמְתָּהּ תִּיַּסְרֵנִי: כִּי־חֲצִיקָה נִחְתַּר
 57 58 כִּי וַתִּגָּחַת עָלַי יָרֵךְ: אִי־מָתָם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָה אִי־שְׁלוֹם
 59 60 בְּעֵצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: בְּרַעְיוֹנָתִי עֲבָרוּ רֵאשִׁי כַּמִּשְׁנָה כְּכֹד
 61 62 וַיִּבְבְּדוּ מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי אֲוִלָּתִי: גַּעוֹנֵיתִי
 63 64 שְׁחָתִיתִי עַד־מָאֵד כָּל־הַיּוֹם קָדַר הִלְכָתִי: כִּי־בָסְלִי מִלְּאוֹ נִקְלָה

וְיִשְׁחַקְלֻ כִּרְאָה כִּרְאָה יִזְמוּ
 וְיִשְׁחַקְלֻ כִּרְאָה כִּרְאָה יִזְמוּ
 וְיִשְׁחַקְלֻ כִּרְאָה כִּרְאָה יִזְמוּ
 וְיִשְׁחַקְלֻ כִּרְאָה כִּרְאָה יִזְמוּ

9 ואין מהם בבשרי: גפונתי וגדפתי עד מאד שאנתי מנהמת
 10 לבי: אדני נגדה כלתאורי ואנחתי מפק לאנסתרה:
 11 לבי סחרחר עובני כחי ואור עיני גססם אין אחי:
 12 אחבי ירעי מנגד נגעי יעמדו וקרוכי מרחק עמדו: ונקשו
 מבקשי נפשי ודשי רערי דברו הוות ומרמות כל היום
 14 יהגו: ואני בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתחפיו:
 15 ואחי באיש אשר לאשמע ואין בפיו הוקחורת: כרלך
 16 יהורה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כראמתי סך
 18 ישמחדלי במוט רגלי עלי הנדילו: כראני לצלע נכון ומכאובי
 19 נגרי רחמוד: כרעוני אניד אדאג מחטארי: ואיכי
 21 חיים עצמו ורפו שגאי שקר: ומשלמי תעה פחת טובה
 22 ישמנוני פחתי הדופרטוב: אל תעובני יהודה אלהי
 23 אל תרחק ממני: חושרה לעורתי אדני השוערתי:
 לט למנצח לידיתון מזמור לדוד: אמרתי אשמרה דרכי
 מחטאי: כלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי:
 3 גאלמתי דומיה החשירתי מטוב וכאבי נעבר: חסלבי
 4 בקרבי כהגיני תבער אש דברתי כלשוני: הודיעני יהוה
 5 קצי ומדת ימי מההיא אדעה מהחודל אני: הנה טפחות
 6 נתהרה ימי וחלתי כאין נגדה אך כלתבל כל אדם נצב
 7 סלה: אך בצלם יתהלך איש יתהלך יתמיון יצפור
 8 ולא ידע מי אספם: ועתה מהקניתי אדני הוחלתי לך היא:
 9 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אלחשימני: גאלמתי לא
 10 אפתחפי כי אתה עשית: הטר מעלי נגעך מתגרת
 12 ידה אני כליתי: בתוכחות עלעון יפרת איש ותמם בעש
 13 חמוד אך הבל כל אדם סלה: שמערה הפלתי י יהוה
 ושועתי י האזינה אלדמעתתי אלתחרש כי גר יאנכי עמך
 14 חושב בכל אבותי: השע ממני ואכלונה בטרם אלק ואינני:
 15 למנצח לדוד מזמור: קנה קניתי יהוה ויט אלי וישמע

לחשי ליתחיל

3 שועתי: ויעלני . מבור שאון מטיט ה'גון ויקם על סלע
 4 רגלי כגון אשרי: ויהן כפי . שיר חדש תהלה לאר'הינו
 5 יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: אשרי הנבר אשר שם
 6 יהוה מבטחו ולא פגרה אל'רהבים ושטי כזב: רפורת
 עשית . אתה יהוה אלהי גפלא תיק ומחשבתיה אלנו אין .
 7 ערך אליה אנדרה ואדברה עצמו מספר: זכח ומנחה .
 8 לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחסאה לא שאלת: אז
 9 אמרתי הנודבאתי במגלת ספר כחוב עלי: לעשות רצונה
 10 אלהי חפצתי ותורתה בחוד מעי: כשרתי צדק . פקחל רב
 11 הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: צדקתה לא
 כסיתי . בחוד לבי אמונתה ותשועתה אמרתי לא כחדתי
 12 חסדה ואמתה לקחל רב: אתה יהוה לא חכלא רחמיה
 13 מפני חסדה ואמתה תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות
 עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו
 14 משערות ראשי ולבי עובני: רצה יהוה להצילני יהוה
 15 לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו . יחד מבקשי נפשי לספותה
 16 יסנו אחר ויכלמו חפצי רעמי: ישמו על עקב בשתם
 17 האמרים לי ה'אח . ה'אח: ישישו וישמחו . כף כל
 18 מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אלהי השועתה: ואני .
 מא עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל
 1 תאחר: מא למנצח מימור לדוד: אשרי משכיל אל
 2 דל ביום רעה ימלטו יהוה: יהוה . ישמרהו ויחיהו יאשר
 3 בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי
 4 כל משכנו ה'יפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה
 5 נפשי כיהטארי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות
 6 ואבר שמו: ואסבא לראות . שוה ידבר לבו יקבד'און
 7 לו יצא לתוך ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי . יחשבו
 8 רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסף

פתח באנתו ובס' ואשר . פ

10 לְקוּם: נָם אִישׁ־שְׁלוֹמִי יֵאָשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אֲזַכֵּר לְחַמִּי
 11 הַגִּדִיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ
 12 לְהֵם: בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֶה אֹיְבִי עָלַי:
 13 וְאֲנִי בְּחַמִּי תִמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: כְּרוּךְ יְהוָה יֵאָמֵר
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן יֵאָמֵן:

ספר שני.

מב. 2 לְמַנְצַח מִשְׁבִּיל לְבִנְיָקָרָח: כְּאִלּוּ תַעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם
 3 בֶּן נַפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צְמֵאָה נַפְשִׁי יֵאָמֵר לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי
 4 חַי מִתִּי אָבּוֹא וְאַרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים: הַיְתַדְדֵּלִי דַמְעֹתַי לְחֵם
 5 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה יֵאָמֵר
 וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר יֵאָמֵר אֲדָדִים עַד־בֵּית אֱלֹהִים
 6 בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָרָה תִּמְזֵן חוֹנֵג: מִהַתְּשׁוּחָחַי נַפְשִׁי וְהַתְּחַמֵּי
 7 עָלַי הוֹחֲלֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנִי: אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עֲלֵיךָ אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִתַּר
 8 מִצְעֹר: תַּחֲוֹם אֶל־תַּחֲוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כִּלְמִשְׁכְּרִיךָ
 9 וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
 10 עִמִּי הַפְלִדָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: אֲזַכְּרֶה יֵאָמֵר לֵאלֹהֵי סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתִּנִּי
 11 לְמָה־קִּדַּרְתִּי אֶלְךָ בְּלַחֲץ אֹיֵב: כִּרְצָח בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפְוִנִי צוֹרְרֵי
 12 בְּאָמַרְם אֵלַי כִּלְיֵי־חַיִּים אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: מִהַתְּשׁוּחָחַי נַפְשִׁי
 וּמִהַתְּחַמֵּי עָלַי הוֹחֲלֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנֵי
 מִי וְאֱלֹהֵי: מִג שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים יִרְיֹבָה רִיבֵי מַנּוּי לֹא־חֲסִיד
 2 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי: כִּי־אַתָּה יֵאָמֵר אֱלֹהֵי סִלְעֵי לְמָה
 3 וְגִחְתִּנִּי לְמָה־קִּדַּרְתִּי אֶתְחַלֵּךְ בְּלַחֲץ אֹיֵב: שְׁלַח־אֲוִירֶךָ וְאַמְתֵּךְ
 4 תִּמְחָה יִנְחֹנֵנִי יִכִּי־אוֹנֵי אֶל־דֶּרֶךְ־קִדְשֶׁךָ וְאַל־מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ: וְאֲכַוְּאֶה יֵאָמֵר
 אֶל־מִזְבְּחֵי אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׂמַחַת נְיִלִי וְאוֹדֶךָ כְּכַנּוֹר אֱלֹהִים

5 אלהי: מה שהזוהי נפשי ומה שהמי עלי הזחילי לאלהים
 1 ברעוד אורנו ישועת פני ואלהי: מד למנצח לבני קרח
 2 משכיל: אלהים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
 3 פעלה בימים קדם: אתה ידך גוים הורשה ותפעם
 4 תרע לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם ירשר ארץ וזרועם
 לא הושעה למ ברימנה וזרועה ואזר פניה כי רציתם:
 5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בק צרינו נגנה
 7 בשמך נבום קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושעני:
 8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאנו הבישות: באלהים הללנו כל
 10 היום ושמך לעולם נודה סלה: אפחנתה ותבלימנו ולא תצא
 11 בצבאותינו: השיבנו אחר מניצור ומשנאנו שמו למז:
 12 תתנו בצאן מאכל ובנוים זריתנו: תמכר עמך בלא הזון ולא
 14 רבית במחיריהם: השיבנו חרפה לשכנינו לעג וקלס
 15 לסביבותינו: השיבנו משל בנוים מגוד ראש בלאמים: כל
 17 היום כלמתי נגדי ובשת פני כסחני: מקול מחרב ומגרב
 18 מפני אויב ומתנקם: כל זאת באחנו ולא שבחנה ולא שקרנו
 19 בברחה: לא תסוג אחר לבנו ותט אשרנו מני ארחה: כי
 21 דכיתנו במקום תגים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם
 23 אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר זאת כי
 25 הוא ידע תעלמות לב: כירעליך התנו כל היום נחשכנו
 24 בצאן טבחה: עורה למה תישן ארני תקיפה אלהונח
 25 נצח: למה פניה הסתיר השבח עגנו ולחצנו: כי שחח
 27 לעפר נפשנו דבקה לארץ בטנו: קומה עזרתה לנו ופרנו
 מה למען חסדה: מה למנצח על שנים לבני קרח משכיל
 2 שיר ידית: רחש לבי י דבר טוב אמר אני מעשי למך
 3 לשוני עט י ספר מהיר: יפירת מבני אדם הוצק הז
 4 בשפתותיה על בן ברכה אלהים לעולם: חגור חרבה עליה
 5 גבור הודך ותדך: יצח רכב על ידי בר אמת ועגור

ה' יחזקאל

6 צדק וחזקה גוראות ימינה: חציה שנוגים עמים תחתיך יפלו
 7 בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבת מישר שבת
 8 מלכותך: אהבה צדק ותשגא רשע עלבן • משחק אלהים
 9 אלהיך שמן ששון מחברך: מר ואהלות קציעות כל-בגדתיך
 10 מתייבלי שן מגי שמחה: בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל
 11 לימינה בביתם אוסור: שמערכת וראי ותאי אוגה ושכחי
 12 עמך ובית אביך: ויחאו המלך יפוך כי הוא אדניך והשתחוו
 13 לו: ובת-צד • במנחה פגיה יחלו עשירי עם: כל-בכחה בת
 14 מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובר למלך
 15 בתולות אחריה רעותיה מוכאות לה: תובלנה בשמחת וגיל
 16 תבואנה בתיכל מלך: תחרת אבתיך יהיו כגיה השיתמו
 17 לשרים בכל-הארץ: אזכרה שמך בכל-הדר ודר עלבן עמים
 18 יהודה לעלם ועד: מז למנצח לבגיקרח על-עלמורת
 19 שיר: אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על
 20 בן לאגירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו
 21 יחמרו מימי ירעשו הרים בגאותו סלה: גדר פלגז ישמחו
 22 עיר-אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל-תמוט
 23 יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו
 24 תמוג ארץ: יהודה צבאות עמנו משגבר לנו אלהי יעקב
 25 סלה: לכרחו מפעלות יהוה אשר-שם שמות בארץ: משבית
 26 מלחמות ערקצה הארץ קשת ישבר וקצין חנית עגלורת
 27 ישרף באש: הרפו ורעו בראבני אלהים ארום פנוים ארום
 28 בארץ: יהוה צבאות עמנו משגבר לנו אלהי יעקב סלה:
 29 מז למנצח לבגיקרח מומור: כל-העמים תקערבך תביעו
 30 לאלהים בקול רנה: ביהוה עליון גורא מלך גדול על-כל
 31 הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו
 32 את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-אהב סלה: עלה אלהים
 33 בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו

8 וּמְרוּ: כִּי מִלֶּךְ כְּלֵהָאָרֶץ אֱלֹהִים וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 10 עַל־נֹזְמֵי אֱלֹהִים יֵשֶׁב י' עַל־כִּסֵּא קִדְשׁוֹ: גְּדִיבֵי עַמִּים י' גְּאֻסְפוֹ
 מִן עַם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לֵאלֹהִים מִנְּגִידָאָרֶץ מָאֵד גַּעֲלָהּ:
 2 מִח שֶׁר מִזְמוֹר לְבִגְדֵי־קָדָח: גְּדוּל יְהוָה וּמְהֻלָּל מָאֵד בְּעִיר
 3 אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ: יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כְּלֵהָאָרֶץ הִרְצִיז יִרְבְּתֵי
 4 צִפּוֹן קָרִית מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁנֵב: כִּי
 6 תִּגַּה הַמְּלָכִים נוֹעְרוּ עֲבָרוּ יַחְדָּו: הִמְטָה רָאוּ בֶן הַמָּהוּ גִבְהָלוּ
 7 גַּחֲקִיזוּ: רַעֲנָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם חֵיל כִּי־לָדָה: בְּרוּחַ קָדִים הַשֹּׁפָר
 9 אֲנִיזֵת תִּרְשִׁישׁ: כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ י' בֶּן רֵאִינֹו בְּעִיר יְהוּדָעֲבָאוֹת
 10 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְנֶנָּה עֲרֵעוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים
 11 חֲסִדָּהּ בְּמֶרֶב חִיבְלָהּ: כְּשִׁמְךָ י' אֱלֹהִים בֶּן הַהִלְתָּהּ עַל־קִצּוֹר
 12 אָרֶץ צֹדֵק מִלֵּאחַ יִמְיָנָהּ: יִשְׁמַח יְהוָה הַגְּלִנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה
 13 לְמַעַן מִשְׁפִּטָּהּ: סִבּוּ צִיזֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְּדִלְוָהּ: שִׁיתוּ
 לְבָבְכֶם י' לְחִילָהּ פִּסְנֹו אֲרַמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן הַסְּפִרוּ לְדוֹר אַחֲרָיו:
 15 כִּי זֶה י' אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִתְהַנְּנוּ עַל־מִוְרָתוֹ:
 מִט לְמַעַצְתָּ לְבִגְדֵי־קָדָח מוֹסֵר: שְׁמַעְרֵזְאֵרֵת כְּלֵהָעַמִּים
 5 הָאֵיזִינוּ כְּלֵי־שִׁבֵי חֶלֶד: נִסְבְּנוּ אָדָם נִסְבְּנוּ אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר
 1 וְאַבְחִין: שִׁי יִדְבַר חֲכָמוֹת וְהִגֹּות לְבִי תְבוּנוֹת: אִמְטָה לְמִשְׁלַל
 5 אֲנִי אֲפַתַח כְּבִנּוֹר חִדְתִּי: לְמָה אֵרָא בִימֵי רַע עֵזֹן עַקְבֵי
 6 יִסְבְּגִי: הַבְּטָחִים עַל־חֵילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אֵח לֹא
 7 סָדָה יִסְדָּה אִישׁ לֵאחֵיו לֵאלֹהִים כְּפָרוּ: וַיִּקַּר פְּדִיזֹן נַפְשָׁם
 10 וְחִבְלֵי לְעוֹלָם: וַיַּחֲרֵעוּד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת: כִּי יִרְאֶה י'
 10 תְּכֵמִים יִמְחֹו יַחַד כְּסִיל וּכְעַר יֵאֲבָרוּ וְעֹזְבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם:
 10 מֶרְבֶּם כְּהִיטוּ י' לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹד קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם
 12 עַל אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקַר בְּלִילִין גִּמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת גְּדָמוֹ: זֶה
 15 דְּרָבָם כְּסִיל לְמֹו וְאַחֲרֵיהֶם י' בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֹן לְשִׁאוֹל
 שְׁחֹו מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם י' לְבִקַּר וְצִרְס לְבָלוֹת שִׁאוֹל
 16 מִזְּבֵל לָז: אֲדֵי־אֱלֹהִים יִסְדָּה גִפְשֵׁי מִיַּד שִׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה:

ספר
מאת

ס'
לדוד

ס'
לדוד

17 אלהיהוה כריעשר איש כירצה בבוד ביתו: כי לא במוחו
 18 יקח תכל לאירד אתריו כבודו: כרגפשו כחיו יברך ויזך
 20 כירטיב לך: תבא עד דוד אבותיו עד גצח לא יראאור:
 21 אדם ביקר ולא יבין גמשל בבהמות נדמו: נ מזמור

לאספ אלי אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד
 2 מבאו: מציון מכלל יפי אלהים הופיע: יבא אלהינו ואל יחרש
 4 אש לפניו האבל וסביביו נשערה מאד: יקרא אלה שמים
 5 מעל ואלה ארץ לדן עמו: אספר לי חסדי כדתי כריתי
 6 על תבה: ויגידו שמים צדקו כי אלהים ישפט הוא סלו:

7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בק אלהים אלהיך
 8 אנכי: לא על זכותי אוכיחה ועולתיך לנגדי תמיד: לא אקח
 10 מביחה פר ממבלאתיך עתודים: ברלי כל חיותי ער בהמות
 11 כהררי אלה: ידעתי כל עוף הרים וזו שרי עמדי: אמ ארעב
 13 לא אמר לך כי לי תכל ומלאה: האוכל בשר אבירים ודם
 14 עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדרתי:

15 וקראני ביום צרה אחלצה ותכבדני: וגרשע אמר אלהים
 17 מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: ואתה שנאת
 18 מוסר ותשלך דברי אחרתי: אסדאית נגב ותרץ עמו ועם
 19 מנאפים חלקה: פיה שלחה ברעה ולשונה תצמיד מרמה:

20 תשב באחתי תדבר בקראמה תסודפי: אלה עשיתי
 21 והחרשתי דפית הוורת אהיה כמוה אוכיחה ואערה
 22 לעיניך: כי נרגה זאת שכתו אלוה פראטרף ואין מציל:
 23 זבח תודה יכבדני ושם לך ארנונו בישע אלהים:

24 נא למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא באשר בא
 8 אל בפת שבע: חגני אלהים כחסיך כרב רחמיך כמה פשעי:
 4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כרפשי אני אדע
 6 ומחטאתי נגדי תמיד: לך לברך חטאתי והרע בעיניך עשיתי:
 7 למערות צדק ברברך תודה בשפטך: הרגעון חוללתי ובחטא

פסל באתח יום ג'

8 יִחַמְתַּנִּי אֱמִי: הֵן אֵמֶת חִפְצָה כְּטָחוֹת וּבְסִתָּם חֲכָמָה הוֹדִיעַנִי:
 9 תַּחֲטְאֵנִי בְּאֵזֶב וְאַטְהַר תִּכְבְּסֵנִי וּמְשַׁלֵּג אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעַנִי
 10 שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַגְלֵנִי עֲצֻמוֹת דְּבִית: תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִחֲטָאֵי
 11 וְכִלְעוֹנֹתַי מִחָה: לֵב טָהוֹר בְּרָאֵלֶי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ
 12 בְּקִרְבִּי: אֵלֵה־שְׁלִיבֵנִי מִלִּפְנֵיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל־תִּתְקַח מִמֶּנִּי:
 13 הַשִּׁבָּה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶלְמַדָּה פְּשָׁעִים
 14 דִּרְבִּיךָ וְחֲטָאִים אֱלִיךָ יִשׁוּבוּ: הַצִּירֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 15 תְּשׁוּעָתִי תִרְגַּן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶיךָ: אֲדַע שִׁפְתַי תִּפְתַּח וְפִי יִגִּיד
 16 תְּהַלְתֶּךָ: כִּי לֹא־תִחַפֵּץ זִבָּה וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: וּבְחֵי
 17 אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִב־נִשְׁבֵּר וְגִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:
 18 הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם: אִזוּ תִחַפֵּץ
 19 וּבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וּבְלִיל אִזוּ יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:
 20 נב לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְדוֹד: בָּבוֹא יִהְיֶה הָאָדָמָי וַיִּגַּד לְשִׁאוֹל
 21 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאִדְוֹד אֶל־בֵּית אַחִימֶלֶךְ: מִה־תִּתְחַלֵּל בְּרַעְיָה
 22 הַגְּבוּר חֶסֶד אֵל בְּלִחְיִים: הַזֹּאת תִּחַשֵׁב לְשׁוֹנֶךָ כִּתְעַר מְלֻטֶשׁ
 23 עֲשֵׂה רַמְיָה: אֶתְהַבֵּת רַע מְטוֹב שִׁקֵּר יִמְדַּבֵּר צֶדֶק סִלָּה:
 24 אֶתְהַבֵּת כִּלְדִּבְרֵי־בִלְע לְשׁוֹן מִרְמָה: נִסְאֵל יִתְצַף לְנִצָּחַ יִחַרְרֶה
 25 וַיִּסְחַף מֵאֵהֶל וְשִׂרְשֵׁף מֵאֶרֶץ חַיִּים סִלָּה: וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ
 26 וַעֲלִיו יִשְׁחַקוּ: הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא־יִשָּׁם אֱלֹהִים מַעֲוֹנוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב
 27 עֲשָׂרוֹ יַעֲזֹ בְּהוֹחֹ: וְאֲנִי פִזְרֵי רַעַנֵּן בְּבֵית אֱלֹהִים כְּטָחֲתִי
 28 כִּתְסַד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעַד: אֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וַאֲמֹנָה
 29 שִׁמְךָ בְּרִטּוֹב נִגַּד חֲסִידֶיךָ: נג לִמְנַצַּח עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיל
 30 לְדוֹד: אִמֵּר נָבֵל בְּלִבוֹ אִין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוֹ וְהִתְעִיבוֹ עוֹל אִין
 31 עֲשֵׂה־טוֹב: אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ
 32 מִשְׁכִּיל דִּדְשׁ אֶת־אֱלֹהִים: כִּלּוֹ סַנֵּן יַחֲדוּ נִאֲלַחוּ אִין עֲשֵׂה־טוֹב
 33 אִין נָם אַחַד: הֲלֹא יִדְעוּ פְּעֻלֵי אִין אֶכְלֵי עֵמִי אֶכְלוּ לֶחֶם
 34 אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ: שֵׁם פְּחָדוֹ פְּחָד לֹא־הָיָה פְּחָד כִּי־אֱלֹהִים
 35 פְּחָד עֲצֻמוֹת תִּגַּד הַבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסָּם: מִרִּיתּוֹן מִצִּיּוֹן

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

וישעו ישראל בשוב אלהים שכורת עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: נד למנצח בנגינת משביל לדוד: בבוא החיפים
 ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך
 הושיעני ובגבורתך הדינני: אלהים שמע הפלתי האזינה
 לאמררפי: כי זרים יקמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו
 אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עוזר לי אדני בסכמי נפשי:
 ישוב הרע לשדרי באמתה הצמיחם: בנרבה אבחה לך
 אודה שמך יהוה ברטוב: כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה
 עיני: נה למנצח בנגינת משביל לדוד: האזינה אלהים
 הפלתי ואלתה עלם מתחנתי: הקשיבה לי ועגני ארד
 בשחי ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע ברימיטו עלי
 און ובאה ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי:
 יראה ורעד יבא בי ותכפני פלצות: ואמר מרחק לי אבר
 כיונרו אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדד אלן במדבר סלה:
 אחישה מפלט לי מרח סעה מסער: בלע אדני פלג לשונם
 כיראתי חמס וריב בעיר: חמס ולילה יסובבה עלחומתי
 ואון ועמר בקרבה: החת בקרבה ולא ימיש מרחבה הוד
 ומרקה: כי לא אויב יחרפני ואשא לאמשנאי עלי הנדיר
 ואסתר מפנו: ואתה אנוש בערבי אלופי ומידעי: אשר יחדו
 נמתיק סוד בבית אלהים נהלה ברנש: ישמורת י עליט יחדו
 שאול חיים בררעות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא
 ויהוה ישיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע
 קולי: פדה בשלום גפשי מקרבלי כירבים היו עמדי:
 ישמע אל י ויעגם וישכ קדם סלה אשר און חליפורת למו
 ולא יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו: חלקו י
 מחממת פיו וקרבלפו רבו דבריו משמן והמה פתחות:
 השגך על יהוה י יהבה והוא יכלבך לאיתן לעולם מט
 לצדיק: ואתה אלהים תורגם לבאר שחרת אנשי דמים

וּמְרָמָה לֹא־יִחַצְוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲכַטֵּחַ כֶּדֶּ: נו לְמַנְצָח עַל־
 יֹזֶנֶת אֱלֹם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְתָּם בְּאֵחֻז אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּנֹרָתִ:
 חֲנֻנִי אֱלֹהִים כִּי־שִׁאֲפֵנִי אֲנֹשׁ כְּלִדְיוֹם לַחֵם יִלְחָצֵנִי: שִׁאֲפֵנִי
 שׁוֹרְרֵי כְּלִדְיוֹם כִּי־רַבִּים לַחֲמוֹם לִי מְרוֹם: יוֹם אִירָא אֲנִי
 אֶלֶּיךָ אֲכַטֵּחַ: בְּאֱלֹהִים אֶחֱלֵל דְּבַרְךָ בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 אִירָא מִהַיְעַשֶׂה בְּשֵׁר לִי: כְּלִדְיוֹם דְּבַרְךָ יַעֲצֹבוּ עָלַי כֹּל־
 מִחַשְׁבֹּתֶם לְרַע: יִגְדוּ וְיַצְפִּינֵנו הַמָּה עַקְבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קָוִו
 גַּפְשִׁי: עַל־אֵיזֶן פִּלְטִלְמוּ בְּאֵף עַפְסִים יִהְיֶה אֱלֹהִים: נְדִי
 סִפְרָתָהּ אֵתָהּ שִׂיקָה דְּמַעְרָתִי בְּנִאֲרָה הֲלֹא כְּסִפְרָתָהּ: אֲנִי
 יִשְׁוֹבוּ אֵיבֵי אַחֹר בְּיוֹם אֲקַרְבֵּה וְהִדְוִיעַתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי:
 בְּאֱלֹהִים אֶחֱלֵל דְּבַר כִּי־הוּזָה אֶחֱלֵל דְּבַר: בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 אִירָא מִהַיְעַשֶׂה אֲדָם לִי: עַל־י אֱלֹהִים גְּדִירָה אֲשֶׁלֶם הַוֹדֵת
 לְךָ: כִּי הַצִּלָּתָה גַּפְשִׁי מִמּוֹת הֲלֹא רַגְלִי מִדְּחִי לְהַתְחַלֵּק לִפְנֵי
 אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים: נו לְמַנְצָח אֱלֹהִים לְדוֹד מִכְתָּם
 בְּכִרְחוֹ מִסְּנֵי־שָׁאוֹל כְּמַעְרָה: חֲנֻנִי אֱלֹהִים יִחַצְוּ כִּי־בֶּה חֲסִידָה
 גַּפְשִׁי וּבְצֶל־כְּנַפֶּיךָ אֲחַסֶּה עַד יַעֲבֹר הַזֹּזֹת: אֲקַרָּא לְאֱלֹהִים
 עֲלִיזִן לֹאֵל גַּמֵּר עָלַי: יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם יְוִישִׁיעֵנִי חֲרָף שִׁאֲפֵי
 סִלְהִי יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאֲמַתּוֹ: גַּפְשִׁי יִבְרָחֵךְ לְכֹאֵם
 אֲשַׁכְּנֶה לְדַסִּים בְּגִירָאִים שְׂנֵי־הֵם חֲנִית וְחַצִּים וְלִשְׁוֹנֵם חֲרָב
 חֲחִידָה: רֹמְהָ עַל־הַשְּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כְּלִי־אֶרֶץ כְּבוֹדֶךָ: רַשְׁתִּי
 הִבִּינֵנו יִלְפַעְמֵי כַּפָּה גַּפְשִׁי כְּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה גַּפְלוּ בְּחֹקֶה סִלְהָ:
 גִּבְרוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים גְּבוֹן לְפָנֵי אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה: עֹרְדָה כְּבוֹדִי
 עֹרְדָה הַגְּבֹרָה וּמְנוֹר אֲעִירָה שְׁחָר: אֲדָהּ בְּעַפְסִים יִאֲדֵנִי
 אֲזַמְרָה בְּלִי אֲמִים: כִּי־תִדְלַע עַד־שְׁמַיִם חֲסִדֶּךָ וְעַד־שְׁחֻקִים
 אֲמַתּוֹ: רֹמְהָ עַל־שְׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כְּלִי־אֶרֶץ כְּבוֹדֶךָ:
 נח לְמַנְצָח אֱלֹהִים לְדוֹד מִכְתָּם: הָאֲמָנִם
 אֱלֹם אֲדַק הַדְּבָרוֹן מִיִּשְׁרָיִם הַשְּׁפִטוּ בְּנֵי אָדָם: אֵף כִּלְגֵי
 עוֹלָת הַפְּעִלָן בְּאֶרֶץ חֲמַם יְדִיכֶם הַפְּלִסְמוֹן: זְרוּ רַשְׁעִים מִרְחַם

תחת

תחת

נח

5 תָּעוּ מִכַּסֵּן דְּבַר כֹּזֵב: חֲמַת־לְמוֹ כְּדִמוֹת חֲמַת־נַחֲשׁ כִּמוֹ פֶּה־
 6 חֹרֵשׁ יֵאָסֶם אֲזוּנוֹ: אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים הַזֹּכֵר
 7 חֲבָרִים מִחֶבֶם: אֱלֹהִים תִּרְס־שִׁנְיָמוּ בְּפִי־מִלְתָּעוֹת כְּפִידִים
 8 נִתְּץ יִהְיֶה: יִבְאֶסוּ כְּמוֹ־מִים יִתְהַלְכֵרְלֵמוֹ יִדְרֹךְ הֵצִו כְּמוֹ־
 9 יִתְמַלְלוּ: כִּמוֹ שֶׁבִלּוֹל תִּמְסֵ יִהְלֹךְ גַּפְלֵ אִשְׁתֵּ בִלְחֹזוֹ שִׁמְשׁ:
 10 11 בְּטָרֶם יִבְיֵנוּ סִירְחִיכֶם אֲטֹר כִּמוֹ הִי כְּמוֹ־חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ: יִשְׁמַח
 12 צְדִיק כִּי־חָזָה גַּם פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע: וַיֹּאמֶר אֲדָם
 13 אֲדָרְפִי לְצְדִיק אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאָרֶץ: גַּט לִמְנַצֵּחַ
 אֶל־הַשַּׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבּוֹרֹת
 2 לְהַמִּיתוֹ: הֵצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמַּת־קוֹמְמֵי הַשִּׁנְבָנִי: הֵצִילֵנִי
 4 מִסַּעֲלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אֲרֻכּוֹ לִנְפְשִׁי
 5 יִגְוֹרוּ עָלַי עַיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יִהְיֶה: בְּלִי־עֵזוֹ יִרְצוּן
 6 וַיִּבְנֶנּוּ עֹדָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱלֹהִים יֵצְבֵאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־הַחֹן כָּל־בְּגַדֵי אֲזָן
 7 סֵלָה: יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִגֵּה יִבְיָעוֹן
 9 בְּפִיהֶם חֲרֻכּוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעֵ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק
 10 לְמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֵזוֹ אֱלֹהֵי אֲשִׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי:
 11 אֱלֹהֵי חֶסֶדוֹ יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי כְּשִׁרְדֵי: אֶל־תִּחַרְגֶם יִפְךָ
 12 13 יִשְׁבָּחוּ עַמִּי תִגִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי: חַטָּאת
 פִּי־מִוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵי־מִוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵאֲוָנִים וּמֵאֲלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 14 כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ וְאִי־נִמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לֹא־פָסִי
 15 16 אֶרֶץ סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִמְרָה
 17 יִנּוּעוֹן לֹא־כֵל אִסְדָּלָה יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹדָה וְאֲרַגְנֵנִי
 18 לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ בִּרְהוּיֹת מִשְׁנָבֵ לִי וּמְנוֹס כְּיוֹם צָרֵלִי: עֵזִי אֱלֹהֵי
 P אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁנָבִי אֱלֹהֵי חֶסֶדִי: ׀ לִמְנַצֵּחַ עַל־
 2 שׁוֹשֵׁן עֲרוֹת מִכְתָּם לְדוֹר לְלִמְדָה: כִּהְצוֹתוֹ יֵאת אֲרָם גִּהְרִים
 וְאַתָּה־אֲרָם צוֹבָה וַיֵּשֶׁב יוֹאֵב וַיִּךְ אֶת־אֲדָמוֹם בְּגֵיאֵרְמִלַח שְׁנַיִם
 3 עֶשֶׂר אֲלָף: אֱלֹהִים וְנַחֲתֵנוּ פִרְצֵתֵנוּ אֲנַפְתָּ הַשׁוֹבֵב לָנוּ:

יִבְיָעוֹן
 יִבְיָעוֹן
 יִבְיָעוֹן

1 הִרְעִשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רֶסֶף שִׁבְרִיהָ כִּרְמָטָה: הִרְאִיתָ עִמָּךְ
 2 קִטְרוֹ הַשְׁקִיטְנוּ יַיִן תִּרְעַלְךָ: נִתְתָּה לִירֵאָה גַם לַחַנוּסִים
 3 מִפְּנֵי קִשְׁט סִלָּה: לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנוּ:
 4 אֱלֹהִים יִדְבֵר בְּקִדְשׁוֹ אֲעֲלֶה אֶחְלֶקְהָ שָׁבָם וְעִמָּךְ סִבּוֹת
 5 אֲמַדָּד: לִי גִלְעָד יִלְוֵי מְגִשָּׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשֵׁי יְהוּדָה
 6 מְחַקְקֵי: מוֹאָב יִסֹּר רַחְצֵי עַל אַחֲזָם אֲשֶׁלְּךָ גִּעְלֵי עָלֵי פִלְשֵׁת
 7 הַתְּרוּעֵי: מִי יִזְבִּילְנִי עִיר מְצוּר מִי נִחְנִי עַד אַחֲזָם: הֲלֹא־
 8 אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא־תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ: תִּבְדַּלְנוּ
 9 עֲזָרְתָּ מְצַר וְשׂוֹאֵה הַשְׁוֹעַת אָדָם: בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵיל וְהוּא
 10 יִבּוֹם צְרִינוּ: סֵא לִמְנַצֵּחַ עַל־נַגִּינֹת לְדוֹד: שִׁמְעָה אֱלֹהִים
 11 רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה תִּפְלָחֵי: מִקְצֵה הָאָרֶץ יִלְוֶה אֶקְרָא בְּעִטָּף
 12 לִפִּי בְּצוּרֵיהֶם מִמְּנֵי תִגְחֲנִי: כִּי־הֵינִי מַחֲסֶה לִּי מִגְּדֹל־עוֹז
 13 מִפְּנֵי אֹיֵב: אֲנִירָה בְּאֵהֲלֶךָ עוֹלָמִים אֶחְסֶה בְּסֶתֶר כְּנִפְיָךָ
 14 סִלָּה: כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שִׁמְעָה לְגִדְרֵי נִתְתָּה יְרֵשֶׁת יְרֵאֵי שְׁמָךְ:
 15 יָמִים עַל־יַמֵּי־מַלְךְ הוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמַדְרֹד וְדָד: יֵשֶׁב עוֹלָם
 16 לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאַמֶּת מִן יִנְצְרֶהוּ: כִּי אֲמַרְהָ שְׁמָךְ לַעֲד
 17 לְשִׁמְךָ גִּדְרֵי יוֹם יוֹם: סֵב לִמְנַצֵּחַ עַל־דוֹרֹתָיו מוֹמְזֹר
 18 לְדוֹד: אֵךְ אֵל־אֱלֹהִים הוֹמִיָה נִפְשֵׁי מִמְּנוּ יִשׁוּעָתִי: אֵךְ־הוּא
 19 צוּרֵי וַיִּשׁוּעָתִי מִשְׁנֵכִי לֹא־אֶמְצֵא רִבָּה: עַד־אַתָּה תִּהְיוֹתָהוּ עַל־
 20 אִישׁ תִּרְצָחֻהוּ כְּלֶכֶם בְּקִיר גִּטּוֹי גִּדְרֵי תִדְחִיָּה: אֵךְ מִשְׁאֲתוֹ יִ
 21 יַעֲצוּ לַחֲדִיחַ יִרְצוּ כִּזָּב בְּפִיו יִבְרָכּוּ וּבְקִרְבָּם יִקְלַלְסִלָּה: אֵךְ
 22 לְאֱלֹהִים דָּבִי נִפְשֵׁי כִּי־מִמְּנוּ תִקּוּחֵי: אֵךְ־הוּא צוּרֵי וַיִּשׁוּעָתִי
 23 מִשְׁנֵכִי לֹא אֶמְצֵא: עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעֵי וּבְכֹדִי צוּרֵי־עֵץ מַחֲסֵי
 24 בְּאֱלֹהִים: בִּטְחוּ בּוֹ בְּכִלְעֹת יַעֲשׂוּ שִׁכְבוּ לִפְנֵי לִכְבֹּכֵם אֱלֹהִים
 25 מַחֲסֵד־לְנוּ סִלָּה: אֵךְ תִּבְלֵ בְּגֵרֵי אָדָם כִּזָּב בְּנֵי אִישׁ בְּמֵאוּנָיִם
 26 רַעֲלוֹת דָּמָה מִתְּבַל יַחַד: אֵל־תִּבְטְחוּ בְּעֵשֶׂק וּבְגִזְלֵי אֵל־
 27 תִּהְבְּלוּ חֵיל יִכִּי יִגּוֹב אֵל־תִּשְׁתּוֹ לֵב: אַחַת יִדְבֵר אֱלֹהִים
 28 שְׁתִּיחֻוּ שִׁמְעָתִי כִּי־עוֹ לְאֱלֹהִים: וְלֵךְ־אֲדַגֵּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה

1^{סג} וְהַשְׁלֵם לְאִישׁ בְּמַעֲשָׁיו: סג מְזַמֵּר לְדוֹד בְּהִיחֹתוֹ בְּמִדְבַר
 2 יְחִוּדָה: אֱלֹהִים י אֱלֵי אִתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ צְמִיחָה לָּךְ י נַפְשִׁי בְכֹהֵל
 3 לָךְ בְּשָׂרִי בְּאַרְצֶיךָ וְעִיף בְּלִי-מִים: בן בְּקֹדֶשׁ חֲזִיתֶךָ לְרֵאוֹת
 4 עֵזֶךָ וּכְבוֹדֶךָ: בְּרֵטוֹב חֶסֶדְךָ מְחִיִּים שִׁפְתֵי יִשְׁפַחְנָה: בן
 5 אֲבִרְכֶךָ בְּחַיִּי בְשִׂמְךָ אֲשֵׁא כְפִי: כִּמוֹ חֶלֶב וְדֶשֶׁן הַשֶּׁבַע נִפְשִׁי
 6 וְשִׁפְתֵי רִנָּנוֹת יִתְלַלְפִי: אִם-חֲכַרְתִּיךָ עַל-צִנְעֵי בְּאִשְׁמִרוֹתִי
 7 אֲהַנְהַבֶּךָ: כִּי-הֵייתָ עֹזְרָתִי לִי וּבְצֵל בְּנַפְיֶךָ אֲרַגֵּן: דְּבַקְרָה
 8 נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ כִּי הִמְכַח יִמְיָנֶךָ: וְהִמָּה לְשׂוֹאֵה וּבְקִשׁוֹ נַפְשִׁי
 9 יִבְאוּ בְּתַחֲתוֹת הָאָרֶץ: יִגְרָחוּ עַל-יַד־חֶרֶב מִגַּת שְׁעָלִים יִדְּוּ:
 10 וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּ-אֱלֹהִים יִתְחַלֵּל כָּל-הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסְבֵּר כִּי
 1^{סד} דְּוִבְרֵי-שִׁקְרָה: סד לְמַנְצֵחַ מְזַמֵּר לְדוֹד: שָׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי
 2 בְּשִׁיחֵי מִפְתַּח אֵיבִי הִצֵּר חַיִּי: הִסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרַעִים מְרַגְשָׁת
 3 פְּעָלֵי אֱוִן: אֲשֶׁר שָׁגַגְוּ כַחֲרֵב לְשׁוֹגִם דָּרְכוּ תַעֲסֵם דְּבַר מֶרֶ:
 4 לִיחַת בְּמַסְתָּרִים חָם פִּתְאֹם יִדְּוּ וְלֹא יִירָאוּ: יִחַדְקֻלְמוּ י
 5 דְּבַר רָע יִסְפְּרוּ לְטָמֵן מִקְשִׁים אָמְרוּ כִּי יִרְאֶה-לְמוֹ: יִחַפְּסֻ
 6 עוֹלֹת הַכֶּנֶס מִפֶּשַׁע מִחַפְּשׁ וּקְרַב אִישׁ וּלְבַב עֵמֶק: וַיִּזֵּם אֱלֹהִים
 7 חַץ פִּתְאֹם הָיוּ מִסְתָּם: וַיִּכְשִׁילֵהוּ עֲלִימוֹ לְשׁוֹגִם יִתְגַּדְּדוּ כָּל-
 8 יִרְאֵה בָם: וַיִּירָאוּ כָּל-אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וַמַּעֲשָׂיו
 9 הַשְּׂבִיחוּ: יִשְׁמַח צְדִיק בִּיהוָה וְחָסָה בּוֹ וַיִּתְחַלֵּלוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:
 1^{סה} סה לְ-מַנְצֵחַ מְזַמֵּר לְדוֹד שִׁיר: לָךְ דְּמִיָּה תִּהְיֶה אֱלֹהִים
 2 בְּצִיּוֹן וְלָךְ יִשְׁלַם-גְּדֹר: שָׁמַע הַסִּלְוָה עֲדִיךָ כָּל-בֶּשֶׂר יִבְאוּ:
 3 דְּבַרֵי עֹזֹת נִפְרוּ מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ אִתָּה הַכְּפָרָם: אֲשֶׁר יִסְ
 4 הַבְּחַר וְהַקְרִב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶךָ גִּשְׁבְּעוֹרָה בְּטוֹב בִּירְחֶךָ קֹדֶשׁ
 5 הַיְכָלֶךָ: נִרְאוֹת י בְּצַדֶּק הִעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִכַּטָּח כָּל-קִצּוֹר
 6 אֶרֶץ וַיִּים רַחֲקִים: מִכֵּן הָרִים בָּכְחוֹ נֶאֱזַר בְּגְבוּרָה: מִשְׁבִּית י
 7 שְׂאוֹן יַמִּים שְׂאוֹן גְּלִיתָם וְהַכּוֹן לְאִמִּים: וַיִּירָאוּ י יֹשְׁבֵי קִצּוֹת
 8 מֵאוֹת־חַיִּיךָ מוֹצֵאֵי בְקָר וְעֶרֶב תְּרַגְּוּן: פִּקְדוֹת הָאָרֶץ י וְהַשְׁקֵתָ
 9 רַבַּת הַעֲשָׂרָנָה פִּלַּג אֱלֹהִים מְלֵא מִיִּם חֶבְדָּן דְּגָם כִּי בֵן הַבְּיָנָה:

11 תלמיה רוח נחת גרודה ברבים תמננה צמחה תברך:
 12 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאור
 13 מדבר וגיל נבעות תחננה: לבשו כרים י הצאן ועמקים
 14 יעטפוהו יתרוצו אף ישירו: סו למנצח שיר מזמור
 2 הריעו לאלהים בלדה ארץ: זמרו כבוד שמו שימו כבוד
 8 תהלתו: אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו
 4 לה איביך: בלדה ארץ י ישחחו לה ויזמרו לה יזמרו שמך
 6 סלה: לבו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה עלבני אדם:
 7 תפך ים י ליבשה בנהר יעברו ברנל שם גשמהדכו: משל
 בנבורהו י עולם עיניו בגוים הצפינה הסוררים י אלירימו
 8 למו סלה: ברכו עמים י אלהינו והשמיעו קול תהלתו: השם
 10 גפשונו בהיים ולאנתן למוט רגלנו: קרבנתנו אלהים צרפתנו
 11 בצרף כסף: הביאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו:
 12 הרבבת אנוש לראשנו כאנרכאש ובמים ותוציאנו לרוח:
 13 אבותי ביהך בעולות אשלם לה נררי: אשר פצו שפתי
 14 ודבר פי בצר לי: עלות מיתים אעלה לך עם קטרת אילים
 15 יעשה בקר עם תודים סלה: לבו שמעו ואספרה כל
 17 יראי אלהים אשר עשה לנפשי: אליו פירמאתי ורום תחת
 18 לשוני: און אסדראיתי בלבי לא ישמע י אדני: אכן שמע
 19 אלהים הקשוב בקול תפלתי: ברוך אלהים אשר לא הסיר
 20 תפלתי ותסרו מאתי: סו למנצח בנגינת מזמור שיר:
 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ
 4 דרכך בכל גוים ישועתך: יודוק עמים י אלהים יודוק עמים
 5 כלם: ישמחו וירגנו לאמים פרת שפט עמים מישר ולאמים י
 6 בארץ תנתם סלה: יודוק עמים י אלהים יודוק עמים כלם:
 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים
 8 וייראו אותו כל אפסי ארץ: סח למנצח לדוד
 2 מזמור שיר: יקום אלהים יפוצו אויביו ויגוסו משנאיו מפניו:

ב ירח

יחזק

סח כח

3 כְּהִנְדֵף עֶשֶׂן הַנְּדֵף בְּהֶמָּס הִזַּנְג מִפְּנֵי רֵאשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי
 4 אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂשׂוּ בְּשִׂמְחָה:
 5 שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וּמְרוּ שִׁמּוֹ סִלוֹ לְרֶכֶב בְּעֶרְכֹת בֵּית שִׁמּוֹ וְעֲלוּ
 6 לִפְנֵיו: אָבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קֹדֶשׁ:
 7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּקוֹשְׁרוֹת אֶדְ
 8 סוֹרְרִים שְׂכֵנוֹ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָה לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדָה
 9 בְּיִשְׁמֹן סֵלָה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה יֵאָרְשׁוּמִים נִטְפוֹ מִפְּנֵי אֱלֹהִים
 10 וְהָ סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: נִשְׂמַם גְּדֻכּוֹת הַנְּיָף אֱלֹהִים
 11 נִחְלַתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָהּ: חִתְּךָ יִשְׁבַּרְכָּה הַתִּבֵּן בְּשׂוֹבְתָהּ
 12 לְעֵנֵי אֱלֹהִים: אֲדָנִי יִתְרָאֲמֵר הַמְּבֹשְׁרוֹת צָבָא רֵב: מִלְכֵי
 14 צָבָאוֹת יִדְדוּן יִדְדוּן וְגִוְרֵי־בֵית הַחֶלֶק שֶׁלֵּל: אִסְתִּישְׁכְּבוּן בֵּין
 שְׂפֵתַיִם בְּנִפְי יוֹנָה נֶחֱפָה בְּכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶק חֲרוּץ:
 15 בְּפֶרֶשׁ שְׂרֵי מְלָכִים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: הִרְאֵלְהִים הִרְבִּישׁוּ
 17 הִרְבִּיגְנִים הִרְבִּישׁוּ: לָמָּה יִתְרַצְדוּן הָרִים נִבְנְגִים הָהָר הַמֵּד
 18 אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶת־יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִפְתִּים
 19 אֲלֵפֵי שְׁנָאן אֲדָנִי בָּם סִינֵי בְּקֹדֶשׁ: עֲלִית לְמָרוֹם יִשְׁבִּית שְׁבִי
 20 לְקַחֲתָ מִתְּנוֹת בְּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁכְן יְהִי אֱלֹהִים: בְּרוּךְ
 21 אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל
 22 לְמוֹשָׁעוֹת וְלִיְהוָה אֲדָנִי לְמוֹת הַוָּצְאוֹת: אֶדְ אֱלֹהִים יִמְחַץ
 23 רֵאשׁ אִיבּוֹ קֹדֶק שַׁעַר מִתְּהַלֵּךְ בְּאִשְׁמִי: אֲמַר אֲדָנִי מִבְּשׁוֹן
 24 אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְּעֻלוֹת יָם: לְמַעַן יִמְחַץ רִגְלֵךָ בְּרַם לְשׁוֹן
 25 בְּלִבֵּיךָ מֵאִיבִים מִנְּהוּ: רְאוּ הַלִּיכֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכֹת אֵלַי
 26 מִלְכֵי בְּקֹדֶשׁ: קֹדֶמוֹ שְׂרִים אַחַר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת הַוָּפְסוֹת:
 27 בְּמִקְהֻלוֹת בְּרָכוּ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם בְּנִימֹן י
 28 צִעִיר רִדָּם שְׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שְׂרֵי זְבֻלוֹן שְׂרֵי נַפְתָּלִי: צוּה
 30 אֲלֹהֶיךָ עֲנֵה עוֹזֵה אֱלֹהִים אוֹ פְּעֻלָּתָ לָנוּ: מִהִיכְלֵךְ עַל־רוּשְׁלָם
 31 לָךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי: נָעַר חֵית קָנָה עֲדַת אֲבִירִים יִבְעַגְרֵי
 32 עַמִּים מִתְּרַפֵּס בְּרִצְרִבְסָף בְּגֵר עַמִּים קְרֻבוֹת יַחֲפָצוּ: יֵאָתִיו

מִתְּחִיל בְּאֵתָהּ

מִתְּחִיל בְּאֵתָהּ

בִּרְחֵי

83 חֲשַׁמְנִים מְנִי מַצֵּרִים פֶּשֶׁת הַרְיָץ יָדָיו לְאֱלֹהִים: מִמְּלִכּוּת
 84 הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זָמְרוּ אֲדָנֵי סִלְהָ: לְרֹכֵב בְּשִׁמּוֹ שָׁמֵר
 85 קָדָם הַרְיָתוֹ בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: הִגְדוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 86 גִּילְיוֹתוֹ וְעֹזוֹ בַּשְּׁחָקִים: גִּוְרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹד־שֵׁיף אֵל יִשְׂרָאֵל
 87 הוּא נִתָּן י עֹז וְתַעֲצֻמַת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: סַט לְמַנְצָח
 2 עַל־שׁוֹשְׁנִים לְדוֹד: הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מֵיִם עַרְנַפְשִׁי:
 3 טַבְעֵתִי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד בְּאֵתִי בְּמַעֲמַקְרֵמִים וְשִׁבְלַת
 4 שְׁטַחְתָּנִי: יַגְעֵתִי בְּקִרְאֵי גַחַר גְּרוּנֵי כְּלוֹ עֵינַי מִיַּחַל לְאֱלֹהֵי:
 5 רַבּוֹי מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי שְׁנָאֵי חָגָם עֲצָמוֹ מְצִמֵתִי אִיבֵי שְׁקָר
 6 אֲשֶׁר לֹא־נִלְתִי אִז אָשִׁיב: אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאֹהֲלֵי־אֵל
 7 וְאֲשִׁמּוֹתַי מִמְּקֵה לְאֲתַבְּחָרוֹ: אֲל־יִבְשׁוּ בִי י קַיִף אֲדָנֵי יְהוָה
 8 עֲבָאוֹת אֲלִי־בְלָמוֹ בִּי מִבְּקִשְׁיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרַעְלִיָה נִשְׁאֵתִי
 9 חֲרַפָּה בַּסֶּתֶה כְּלִמָּה פָּנֵי: מוֹזֵר הֵייתִי לְאֵתִי וְגַבְרֵי לְבַגֵּי אִמִּי:
 10 כִּי־מִנְאֵת בֵּיתֵךְ אֲבִלְתָּנִי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיָה נִפְלוּ עָלַי: וְאֲבָכָה
 12 בְּצוּם נַפְשִׁי וְהָיוּ לְחֲרָפוֹת לִי: וְאֶתְהַנֵּה לְבוֹשֵׁי שֶׁק וְאֵתִי לְחַם
 13 לְמִשְׁלָל: יִשְׁחָזוּ בִי יִשְׁבִּי שַׁעַר וְנִגְנִינּוֹת שִׁזְתִּי שֶׁקֶר: וְיִגְנִי
 תַּפְלֵת־רִלְקֵה י יְהוָה עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 15 יִשְׁעֶךָ: הִצִּילֵנִי מִשִּׁיט וְאֲל־אֲטַבְּעָה אֲנִצְלָה מִשְׁנָאֵי וּמִמְּעַמְקֵי
 16 מֵיִם: אֲל־הִשְׁטַפְנִי י שִׁבְלַת מֵיִם וְאֲל־תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה וְאֲל־
 17 תֵּאֶסֶר עָלַי בְּאֵר פִּיָּה: עֲנֵנִי יְהוָה בְּרִטּוֹב חַסְדֶּךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ
 18 פִּגְהָ אֱלֹהֵי: וְאֲל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי־צָר־לִי מְדַר עֲנֵנִי:
 19 קִרְבָּה אֲל־נַפְשִׁי גִּאֲלָה לְמַעַן אִיבֵי פָדֵנִי: אַתָּה יָדַעְתָּ חֲרָפְתִּי
 21 וּבִשְׁתִּי וּמִלִּטְתִּי גִּנְדִּיךָ כִּלְצוֹרְרֵי: חֲרַפְתִּי שִׁכְרָה לְבִי וְאֲנִישׁוֹר
 22 וְאֶמְקֶה לְגוֹד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים זֵלָא מְצִאתִי: וְיִתְגַּנּוּ בְּקִרְוֹתֵי רֵאשֵׁי
 23 וְלִצְמֵאֵי יִשְׁחָזוּ חֲמִץ: יְדֵי שְׁלַחְנָם לְפָנֵיהֶם לֶפֶח וְלִשְׁלוֹמִים
 24 לְמוֹקֵשׁ: הַחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְגִּיחֵם תְּמִיד הַמְעַד:
 25 שֶׁפֶד עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ וְחַרְוֹן אֶפְרָיִם יִשְׁנָם: תְּהַרְטוּרְתֶם גִּשְׁמָה
 27 כְּאֶהֱלִידֵם אֲלֵי־דֵי יִשָּׁב: כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִבִּיתָ רִדְפוֹ וְאֲל־מִבְּאוֹב

י' לירוש'

פחתא

פחתא

פחתא

29 חֲלִלָהּ יִסְפְּרוּ: תִּנְהַעֲוֹן עַל־עֲוֹנָם וְאֵל־יִכְאוּ בְּצַד־קַחָהּ: יִמְחוּ
 30 מִסֵּפֶר חַיִּים וְעַם־צַדִּיקִים אֲלֵי־כַתְּבוֹ: וְאֲנִי עֲנִי וְכוּאֵב יִשׁוּעַתָּה
 31 אֱלֹהִים תִּשְׁגַּבֵּנִי: אֲהַלְלֶה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֲגַדְּלֶנּוּ בַתּוֹרָה:
 32 וְחִטֵּב לַיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְּרִים: רְאוּ עֲנִוִים יִשְׁמְחוּ
 33 רְדֵשׁ אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶם: כִּי־שָׁמַע אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה וְאֶת־
 34 אֲבִיבֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא בָּה: יִהְלָלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יָמִים וְכָל־דָּמָשׁ בָּם:
 35 כִּי אֱלֹהִים יִשְׁיַע צִיּוֹן וַיְבַנֶּה עִירֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שֵׁם וַיִּרְשׁוּהָ:
 36 עֲזָרַע־עַבְדֵּי וַיִּגְחַלּוּהָ וְאֶהְבִּי שְׁמוֹ וַיִּשְׁבַּרְבָּהּ: ע לְמַנְצָח
 2 לְדוֹד לְהוֹבִיר: אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִי חוֹשָׁה: יִבְשׁוּ
 3 וַיִּחַפְּרוּ מִבְּקֵשׁ נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּכְלְמוּ חַפְצֵי רַעְתִּי: יִשְׁבּוּ
 4 עַל־עַקֵּב בְּשֵׁתָם הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה הָאֵח: יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ י כָּף
 5 כָּל־מְבַקְשֵׁיהָ וַיֹּאמְרוּ תְּמִיד יִגְדַל אֱלֹהִים אֶהְבִּי יִשׁוּעַתָּה:
 6 וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשָׁה לִּי עֲזָרִי וּמִסְלָטִי אֶתָּה יְהוָה
 7 אֱלֹהֵי־אֲבֹתַי: עא כָּה־יְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם:
 8 בְּצַד־קַחָהּ תִּצִּילֵנִי וְתִפְלֹטֵנִי הַטָּה־אֵלֵי אֲזַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי: הַיָּה לִּי
 9 לְעֹז מְעוֹן לְכוֹא תְּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סִלְעִי וּמִצְוֹדֹתִי
 10 אֶתָּה: אֱלֹהֵי פִלְטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲוֹל וְחוֹמֵץ: כִּרְאֶתָּה
 11 תִּקְוֹתִי אֲדַגֵּי יְהוָה מִכַּטְּחִי מִנְעוּרָי: עֲלִיָּהּ י גַּם־מַכְתִּי מִכַּטָּן
 12 מִמַּעַי אָמִי אֶתָּה גּוֹזֵי בָּהּ תִּהְלָתִי תְּמִיד: בְּמוֹפֶת הַיָּיְחִי לְרַבִּים
 13 וְאֶתָּה מִחֲסִי־עַז: יִמְלֵא פִי תִּהְלָתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ: אֵל־
 14 תִּשְׁלִיכֵנִי לַעַת וְקִנְיָה כְּכֹלֹת כְּהִי אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי: כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבֵי
 15 לִי וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי גִּזְעוּ יַחְדָּו: לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזֹבוּ רַדְפוּ
 16 וְתִפְשׁוּהוּ כִּי אֵין מִצִּיל: אֱלֹהִים אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֲזָרְתִּי
 17 חִיֹּשָׁה: יִבְשׁוּ יִכְלוּ שְׁטֵנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרֶף וְכִלְקָה מִבְּקֵשׁ
 18 רַעְתִּי: וְאֲנִי תְּמִיד אֶחָל וְחוֹסֶפְתִּי עַל־כָּל־תִּהְלָתְךָ: פִּי יִסְפֹּר
 19 צַדִּיקְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּשׁוּעַתְךָ כִּי לֹא יִרְעֵתִי סִפְרוֹת: אֲכוּא
 20 בְּגַבְרוֹת אֲדַגֵּי יְהוָה אֲפִיר צַדִּיקְךָ לְבָרְךָ: אֱלֹהִים לְמִדְתֵּנִי
 21 מִנְעוּרָי וְעַד־דַּעַה אֲגִיד גַּם־לְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד־קִנְיָה וְשִׁבְרָה

ספר כתיבתו ביום

החיה

אלהים אלהינו בני עראגיד זרועה לדור לכל יבוא גבורה:

19 וצדקה אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מן

20 כבוד: אשר הראיתנו . צרות רבות ורעות תשוב תחיינו

21 ומה הומות הארץ תשוב העלנו: חרב גדלת ותסב תגחמני:

22 גסאני . אודה בכל אמת אלהי אומרה לה בכבוד

23 קדוש ישראל: תרננה שפתי כי אומרה לה ונפש אשר

24 פריה: גם לשוני כל היום תהנה צדקה כי בשו כרחפרו

עב 1 מבקש רעה: עב לשלמה . אלהים משפטך למלך הן

2 וצדקה לבד מלך: ידיו עמך בצדק ועניך במשפט: ישאו

הרים שלום לעם ונקעות בצדקה: ישפט . ענירעם וישע

5 לבני אביון ודבא עושק: יראוך עם שמש ולבני ירח דור

7 הזרים: ירד במטר עלנו פריבים וריוף ארץ: יפרח בימיו

8 צדיק ורב שלום עד בלי ירח: וירד מים עדים ומנהר עד

10 אפס ארץ: לפניו יברעו ציים ואיביו עפר ילחכו: מלכי

תשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשקר יקריבו:

11 וישחורלו כל מלכים כל נעים יעבדוהו: כרציל אביון משוע

13 ועני ואידעור לו: יחס על דל ואביון ונפשות אביונים ישיע:

14 מתוך ומחמם יגאל נפשם וינקר דמם בעיניו: ויחי ויהלל

16 מהב שבא ויתפלל בעדו חמיד כל היום יברכהו: יהי פסתי

בר . בארץ בראש הרים ירעש כל בנן פרו ויציצו מעיר

17 בעשב הארץ: יהי שמו . לעולם לפני שמש ינין שמו

18 ויתברכו בו כל נעים יאשרוהו: ברוך . יהוה אלהים אלהי

19 ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך . שם כבוד לעולם ומלא

20 כבודו את כל הארץ אמן . ואמן: בלו תפלות דוד בדישי:

האמת

יר ליהוה

8 בֹּאשׁ מִקְדָּשְׁךָ לְאֶרֶץ חִלְלוּ מִשְׁכַּדְשִׁמְךָ: אָמְרוּ בְלִבָּם נִיגַם
 9 יַחַד שָׂרְפוּ בְלִמְזֻעֲרֵי־אֵל בְּאֶרֶץ: אֲחֻזֵּינוּ לֹא־רָאִינוּ אִידְעוּד
 10 נָבִיא וְלֹא־אֲתָנוּ יִדְעַע עֲדָמָה: עֲדַמְתִּי אֱלֹהִים יַחֲרַף צַר יִנְאֹץ
 11 אוֹיֵב שִׁמְךָ לְנֹצַח: לָמָּה תִּשָּׁיב יָדְךָ וַיִּמְיָגָה מִקְרֵב הַחוּקָה כִּלְהָ: ^פ
 12 וְאֱלֹהִים מַלְכֵי מִקְדָּם פָּעַל יִשׁוּעוֹת בְּקִרְבֵי הָאֶרֶץ: אַתָּה פּוֹרֶרֶת
 14 בְּעֻזְךָ יָם שִׁבְרֶתָ רֵאשֵׁי תַּגִּינִים עַל־הַמַּיִם: אַתָּה רִצְצַתָּ רֵאשֵׁי
 15 לַיַּחַז תַּחֲנַנְנוּ מֵאֵכֶל לַעַם לְצִיִּים: אַתָּה בִּקְעַתָּ מַעַן וּגְחַל
 16 אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ גְהֻרְתֵי אֵיחָז: לָהֶּ זֶם אֶף־לָהֶּ לִילָה אַתָּה
 17 הִכִּינֹתָ מְאוּר וְשִׁמְשׁ: אַתָּה הִצַּבְתָּ בְּלִנְבוֹלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֹדֶף
 18 אַתָּה יִצְרַתָּם: וְקִרְוֹת אוֹיֵב חֲרַף יִהְיֶה וְעַס־נָבֵל גַּלְמָצוֹ
 19 שִׁמְךָ: אֱלֹהֵינוּ לַחַיִּת נֶפֶשׁ הַחַיָּה חַיַּת עֲנִיָּה אֱלֹהֵי־שִׁבְחָ לְנֹצַח:
 20 הִבֵּט לַבְּרִית בִּרְמֵלָאוֹ מִחֲשַׁבְרֵ־אֶרֶץ נֹאֹת חֲמָם: אֱלֹהֵי־שֶׁבֶךְ
 22 נִבְלָם עֲנֵי וְאִבְזֵן יִחְלְלוּ שִׁמְךָ: קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה וְזָכַר
 23 חֲרַפְתָּהּ מִגִּינְגֵר כְּלֵהִים: אֱלֹהֵי־שִׁבְחָ קוֹל צְרִיָּה שְׁאוֹן
 24 קְמִיָּה עֲלֵה תְמִיד: עַה לְמַנְצַח אֱלֹהֵי־שִׁבְחָ מְזֻמּוֹר לְאַסְפָּה
 2 שִׁיר: הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקִרְוֵב שִׁמְךָ סִפְרוּ נִסְפְּלוֹתֶיךָ:
 3 בְּרֵאשִׁי מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: גְּמוּגִים אֶרֶץ וְכָל־יִשְׁבֵיהָ
 5 אֲנִי תִּבְנֵתִי עֲמוּדֵי־הָסֵלָה: אֲמַרְתִּי לְהוֹלִילִים אֱלֹהֵי־הַלֵּוֹ
 6 וְלִרְשָׁעִים אֱלֹהֵי־מִוֹ קֶרֶן: אֱלֹהֵי־מִוֹ לְמַרוֹם קִרְנָם הִרְבּוּ
 7 בְּצוּאָר עֵחֶק: כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמְעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַר הָרִים:
 8 בְּרֵאֱלֹהִים שִׁפֵּט זֶה יִשְׁפִּיל זֶה יָרִים: כִּי כֹס בְּיַד־הַחוּדֹל וַיִּזֵּן
 חֲמַר מִלֹּא מִסֶּךְ וַיַּעַר מֵהָ אֲדַשְׁמְרִיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כָּל־רִשְׁעֵי
 10 אֶרֶץ: וְאֲנִי אֲנִיד לְעֵלָם אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל־קִרְנֵי
 11 רִשָׁעִים אֲגַדַּע הַחֲמַמְנָה קִרְנוֹת צִדִּיק: עוֹ לְמַנְצַח בְּנִינֵת
 2 מְזֻמּוֹר לְאַסְפָּה שִׁיר: נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּרוֹל שְׁמוֹ:
 3 וַיְהִי בְשֵׁלָם סוּבָו וּמְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן: שְׁמָה שִׁבְרֵ רִשְׁפִּיקָשֶׁת מִנֵּן
 5 וְחָרַב וּמִלְחָמָה סֵלָה: גְּאוֹר אַתָּה אֱלֹהֵי מְהַרְרֵ־טָרֶף:
 6 אֲשַׁחֲלֵלוּ אֲבִירֵי לֵב גִּמּוֹ שְׁנַתָּם וְלֹא־מִצְאוּ כָּל־אֲנָשֵׁי־חַיִל

7 יְרִידָם: מִנְעֲרַתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וַיִּרְכַּב וְסוּם: אֲתָרוּ
 8 נֹרָא אֲתָה וּמִרְעֹמֶיךָ לְפָנֶיךָ מֵאֵז אֲפָה: מִשְׁמַיִם הַשְׁמַעַת דִּין
 9 אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה: בְּקוּם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־
 10 אֶרֶץ סֵלָה: כִּי־חִמַּת אָדָם הוֹדֵךְ שְׂאֲרֵי־חַמַּת תַּחֲבֹר: גִּדְרוּ
 11 וְשִׁלְמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבְיָבוֹ יִכִּילוּ שֵׁי לְמוֹדָא: יִבְצֹר רוּחַ
 12 עוֹלָמִים נֹרָא לְמַלְכֵי־אֶרֶץ: עוֹ לְמַנְצַח עַל־יְדֵיהוֹן לְאַסָּף
 1 מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאַעֲקֶקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִינָה
 2 אֵלַי: בְּיָסָם עֲרַתִּי אֲדַנִּי דְרִשְׁתִּי יְדֵי לַיְלָה גִּנְרָה וְלֹא תִסְוֵנָה
 3 מֵאֲנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַחֲעַטְפָּה
 4 רוּחִי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי
 5 יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נִגְיָתִי בְּלַיְלָה עִם־לִבִּי
 6 אֲשִׁיחָה וְיַחַפֵּשׁ רוּחִי: הִלְעוֹלָמִים יִנְחֵי אֲדַנִּי וְלֹא־יִסְוֶה
 7 לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֵפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ נִמְרָ אֲמַר לְדָר וְדָר: הִשְׁבַּח
 8 חֲנוּת אֵל אֲסַדְקַפֵּן בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת
 9 יָמַי עֲלוּן: אֲזַכְּרָה מֵעַלְלֵי־יָהּ כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵה: וְהִגִּיתִי
 10 בְּכָל־פְּעֻלָּהּ וּבְעַלְלֵי־חַיֶּיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרַבְּךָ מִי
 11 אֵל גְּדוֹל בְּאֱלֹהִים: אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעַת בְּעַמִּים
 12 עוֹד: גִּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּגִרְעֶיךָ וְיוֹסֵף סֵלָה: רְאוּךָ מִי
 13 אֱלֹהִים רְאוּךָ מִי וְחִילוֹ אֵף יִרְגֹזוּ תַחֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת
 14 קוֹל נַחֲנוּ שְׁחָקִים אֵף־חֲצִצְיָה וְתַחֲלִבוּ: קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגֹּל
 15 הָאֵירוֹ בְּרָקִים תִּבְלֵ רַגְזָה וְתַרְעֵשׂ הָאֶרֶץ: בָּיִם יִדְרָךְ
 16 וְשִׁבְלֶיךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְרְעוּ: גַּחִית כִּצְאָן עֲמָךְ
 17 בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: עַח מִשְׁכִּיל לְאַסָּף הָאֲזִינָה עַמִּי תוֹרַתִּי
 18 חֲפֹז אֲזַנְכֶם לְאַמְרֵי־סִי: אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִירוֹת
 19 מִנְרַקְדָם: אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וּגְדַעַם וְאִכּוּתֵינוּ סִפְרָלְנוּ: לֹא
 20 נִבְחַד מִבְּגִיָּתָם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תַּחֲלוֹת יְהוָה וְעוֹזוֹ
 21 וְנִסְפְּלֵאֲתָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה: וַיִּקַּם עֲדוּרֵי בִיעֶקֶב וְתוֹרַה שָׁם
 22 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: לְמַעַן

סולמס יחמס

אמר

עח

7 ירעו י דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: וישמו
 8 באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי-אל ומצותיו ינצרו: ולא
 יהיו באבותם דור סורר ומרה דור לאהבין לבו ולא נאמנה
 9 את-אל רוחו: בנראפרים נשקי רומיקשת הפכו ביום קרב:
 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאתנו ללכת: וישכחו
 11 עלילותיו ונספלותיו אשר הראם: נגר אבותם עשה פלא
 12 בארץ מצרים שדהצען: בקע ים ויעבירם ויצבמים במד
 13 גר: וינחם בעגן יומם וכלה-לילה באור אש: יבקע צרים
 14 במדבר וישק כתרמות רפה: ויוצא נוזלים מסלע ויזרד
 15 בנהרות מים: ויסיפו עוד לחטא-לו לטרורת עליון בציה:
 16 וינסראל בלבכם לשאל-אכל לנפשם: וידברו באלהים אמרו
 17 היוכל אל לערוד שלחן במדבר: הן הקה-צור וזונו מים
 18 ונחלים ישטפו הנם לחם ויכליתת אמדיכין שאר לעמו: לכן
 19 שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב ונסאף עלה בישראל:
 20 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים
 21 ממעל ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכל ורגן
 22 שמים נתן למן: לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם
 23 לשבע: יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם
 24 בעפר שאר וכחול ימים עוף בגף: ויפל בקרב מחנהו סביב
 25 למשכנתיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: לאחר
 26 מתאותם עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים יעלה בהם ויהרג
 27 במשמניהם וכחורי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו עוד ולא
 28 האמינו בנספלותיו: ויכל בתבל ימיהם ושנותם בבהלה: אם
 29 הרגם ודרשוהו ושכו ושחרר-אל: וזכרו כי-אלהים צורם ואל
 30 עליון גאלם: * ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכבדלו: ולבם
 31 לא רבון עמו ולא נאמנו בכריתו: והוא רחום י
 32 יכפר עון ולא ישחית ותרפה לחשיב אפו ולא יעיר כלחמתו:
 33 ויזכר כי-כשר המה רוח חולד ולא ישוב: כמה יטרוהו

עליון

עליון

41 במדבר יעציבוהו בשימון וישבו וינסו אל וקדוש ישראל
 42 התו: לאחברו את־ידו יום אשר־קדם מג־צָר: אשר־שם
 44 במצרים אחותיו ומפתיו בשדה־צען: ויהפך לדם יאריהם
 45 וגזל־יהם בל־שתיון: ישלח בהם ערב ויאבלם וצפרדע
 46 והשחיתם: ויהן לחסיל יכולם ויגיעם לארבה: יחרג בקרד
 47 נפגם וסקמזתם בחנקל: ויסגר לברד בעירם ומקניהם
 48 לרשפים: ישלח־בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלח־
 49 מלאכי רעים: יפלם נהיב לאפו לא־חשך ממורת נפשם
 50 וחייהם לדבר הסגיר: ויך כל־בכור במצרים ראשית אונים
 51 באה־ליהם: ויסע בצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: וינתם
 52 לבטח ולא פחדו ואת־אויביהם פסה תים: ויביאם אל־גבול
 53 קדשו הר־זוה קנתה ימינו: ויגרש מפניהם גוים ויפילים
 54 בחבל נחלה וישבן באה־ליהם שבטי ישראל: וינסו וימרו את־
 55 אלהים עליון ועזרתיו לא שמרו: ויסגו ויבגדו באבותם
 56 נהפכו בקשרת רמיה: ויבעיסו־וּ בְּמִוְתָם וּבְפִסְלֵיהֶם
 57 יקני־אודו: שמע אלהים ויתעבר וימאם מאד בישראל: וישש
 58 משבן שלו אהל שבן באדם: ויהן לשכי עזו ותפארתו ביד־
 59 צר: ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה־אש
 60 ובתולדותיו לא חוללו: בהגיו בחרב נפלו ואלמנתיו לא
 61 תבקינה: ויקץ בישן י ארני כנפור מתרוגן מיון: ויך צריו
 62 אחור חרפתי עולם נתן למו: וימאם באהל יוסף ובשבת
 63 אפרים לא בחר: ויבחר את־שבת יהודה את־הר־ציון אשר
 64 יאהב: ויבן במדרמים מקדשו בארץ יסדה לעולם: ויבחר
 65 ביד עבדו ויקחהו ממבלאת צאן: מאחר עלות הביאו לרעות
 66 ביעקב עמו וב־ישראל נחלתו: וירעם פתם לבבו ובתבונות
 67 כפיו ינתם: עט מזמר לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
 68 טמאו את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים: נתגו את־
 69 נבלת עבדיך מאבל לעוף השמים בשר חסדיך לחיתו־ארץ:

עמ

4 שפכו דמם • כפיים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו הרפה
 5 לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו: ערמה יהוה האנף לנצח
 6 תבער כמדאש קנאתה: שפך חמתה אלהנים אשר לא
 7 ידעוה ועל מלכות אשר בשמך לא קראו: כראכל ארד
 8 יעקב ואתגדוהו השמו: אלהתקבר לנו עונת ראשנים מהר
 9 יקדמונו רחמיה כי דלנו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר
 10 כבוד שמך והצילנו ובפר על חטאתינו למען שמך: למה
 11 יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בניים לעינינו נקמת דם
 12 עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל זרעה הזחר
 13 בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אלהיכם הרפתם
 14 אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמה • וצאן מרעיתה נודה לה
 15 לעולם לרור ודר נספר ההלכה: פ למנצח אל ששנים
 16 ערות לאסף מזמור: רעה ישראל • האזינה נהג בצאן יוסף
 17 ישב הברוכים הופיעה: לפני אפרים • ובנימן ומנשה עזרה
 18 את דבורתה ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר פניה
 19 ונושעה: יהוה אלהים צבאות ערמתי עשנת בתפלת עמך:
 20 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליט: השימו מדון
 21 לשכנינו ואיבינו ילענו למו: אלהים צבאות השיבנו והאר
 22 פניה ונושעה: גפן ממצרים הסיע הנרש גוים ותטועה: פניה
 23 לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסו הרים צלה וענפיה
 24 ארצו אל: השלח קציריה ערבים ואלגהר ונקותיה: למר
 25 פרצה גרביה וארוה כל עברי דרך: יכרסמנה חזיר מיער
 26 חיו שדי ירענה: אלהים צבאות שוב גא הבט משמים וראה
 27 ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה ימינה ועלבן אמצתה לך:
 28 שרפה באש בסוחה מנערת פניה יאבדו: ההייתה על איש
 29 ימינה על כראדם אמצת לך: ולאנסוג מסך החינו ו בשמך
 30 נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונושעה:
 פא 1 פא 2 למנצח עלהגהות לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריעו

בגוים

א

החיות

4 לאלהי יעקב: שאחמרה ותגרהה כנור געים עסנבל: הקעו
 5 בחדש שופר כפסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט
 6 לאלהי יעקב: עדותי ביהוסף שמו בצאחו על ארץ מצרים
 7 שפת לאידעתי אשמע: הסירחתי מסבל שכמו כפיו מדוד
 8 העברנה: בצדה קראת ואחלצה אענה בסחר רעים אבחנו
 9 עלמי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה כד ישראל אם
 10 השמעלי: לא יהיה כד אל זר ולא תשתחוה לאל גר:
 11 אנכי יידיה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחבפיה
 12 ואמלאו: ולאשמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:
 13 ואשלחו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע
 14 לי ישראל בדרך יחלבו: במעט אויביהם אכניע ועלצריהם
 15 אשב ידי: משנאי יהוה יכחשלו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו
 16 מחלב חטרה ומצור רבש אשביעה: פב מזמור לאסף
 17 אלהים נצב בעדתאל בקרב אלהים ישפט: ערמתי השפט
 18 עול ופני רשעים השארסלה: שפטדל ויתום עני ורש
 19 הצדיקו: פלטדל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא
 20 יבינו בחשכה יחלבו ימוטו כלמוסדי ארץ: אני אמרתי
 21 אלהים אהם ובני עליון בלבם: אכן באדם המותון ובאחד
 22 השרים הפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כראתה תגחל
 23 בכלהגוים: פג שיר מזמור לאסף: אלהים אלדמרג
 24 אלהחרש ואלהשקט אל: ביהנה אויביך יהמיון ומשנאיך
 25 גשאו ראש: עלעמך יערימו סוד ויתיעצו עלצפוניך: אמרו
 26 לכו ונבחרם פגוי ולאזכר שם ישראל עוד: כי גועצו לב
 27 יחדו עליך ברירת יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים מאב
 28 והגרים: נבל ועמון ועמלק פלשת עמישבי צור: גםאשור
 29 גלדה עפם היו ורוע לבגירלוש סלה: עשה לדם במדון
 30 כסיסרא כניון בגחל קישון: גשמדו בעידדאר היו דמן
 31 לאדמה: שיתמו גריבמו בערב וכאב וכבד וכצלמנע כל

14 גְּסִימָו: אֲשֶׁר אָמַר נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי
 15 שִׁיתָמוּ כְּגִלְגַל כִּקְשׁ לִפְנֵי־רוּחַ: כֹּאֵשׁ חֲבַעְרֵי־עַר וּכְלֵה־בָהּ
 16 הַלְלֵה־ט הַרִים: בֵּן הַרְדִּפִּים כִּסְעֵרָה וּבְסִיפְתָהּ תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא
 18 פְּנֵיהֶם קָלוּן וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה: יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־עַד וַיַּחֲפְרוּ
 19 וַיֵּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אֵתָהּ שִׁמְךָ יְהוָה לִבְהֵךְ עֲלוּיִן עַל־כְּלֵה־אֶרֶץ:
 2 פֶּד לִמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קָרַח מִזְמוֹר: מִהַיְדִידוֹרָה
 3 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וּגְסִיפְתָהּ נִפְשֵׁי לַחֲצֹרוֹת
 4 יְהוָה לִבֵּי וּבִשְׂרֵי יִרְגְּנוּ אֱלֹהֵי חַי: גְּסִיפְסוֹר יִמְצָאֵה בֵּית
 5 וְדָרוֹר קָוִי לָהּ אֲשֶׁר־שָׁחָה אֶפְרַח־יָדָה אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה
 6 צְבָאוֹת מְלִכֵי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־י וּשְׁבִי בֵּיתְךָ עוֹד וַיִּהְלֹךְ סֵלָה:
 7 אֲשֶׁר־י אָדָם עוֹז לִרְבֵּךְ מִסְלוֹת בְּלִבְבָם: עֲבְרֵי יִבְעֶמֶק הַכְּבֹא
 8 מִעֵינַי יִשִּׁיתְהוּ גְּסִיפְרוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֹל אֶל־חֹל
 9 יִרְאֵה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תִּפְלְתִי
 10 רִ־וְאִזְנָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פְּנֵי
 11 מִשִּׁיחָה: כִּי טוֹב־זִיּוֹם בְּחֲצֵרֶיךָ מֵאֲלֵף בְּחֲרָתִי הַסְתּוֹפָה בְּבֵית
 12 אֱלֹהֵי מִדּוֹר בְּאֶהֱלִירֶשֶׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ יִמְגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חַן
 13 וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֵאזִימְנֵעַ טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת
 14 אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: פֶּה לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קָרַח
 2 מִזְמוֹר: רְצִיתָ יְהוָה אֶרְצָה שְׁבֵתָ שְׁבוֹת יַעֲקֹב: גִּשְׁאֵת עֵץ
 1 עֵמֶךָ כִּפְסִיתָ כְּלַחֲטָאתָם סֵלָה: אִסְפָּה כָּל־עֲבֹרְתֶךָ הַשִּׁיבוֹתָ
 2 מִחֲרֹן אַפֶּיךָ: שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עֲפָנוּ: הֲלַעֲלוּם
 3 הָאֲנָחֵי־בְנוּ הַמִּשְׁחָה אֶפְךָ לִדְד וְדָד: הֲלֵא־אֵתָהּ הַשׁוּב תַּחֲיִינוּ
 4 וְעֵמֶךָ יִשְׁמַח־בְּךָ: תִּרְאֵנוּ יְהוָה חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ הַתְּהַלְּנוּ:
 5 אֲשִׁמְעָה מִחֲדָבָר הָאֵל יְהוָה בִּיחֲדָבָר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֵל־
 6 חֲסִידָיו וְאֵל־שׁוֹבֵי לִבְסֵלָה: אֵךְ קָרוֹב לִירְאֵיו יִשְׁעוּ לִשְׁכַן
 7 כְּבוֹד בְּאֶרְצָנוּ: חֲסִדֵי־וְאֵמַת גִּפְנֵשׁוּ צָרָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: אָמֵן
 8 מִ־רֵץ תַּצְמַח וְצָדֵק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָה: גְּסִי־הַיְהוָה יִתֵּן הַטוֹב
 9 וְאֶרְצָנוּ תִּתֵּן יִבְלָהּ: צָרָק לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשֶׁם לְדָד פְּעַמָּיו:

ספר שמעון

ספר שמעון

ספר שמעון

פו פו הפלה לדוד הטה יהוה יאנה עגני פרעני ואבין אני:
 שמרה נפשי ברחסיד אני הושע עבדה אתה אלהי הכוטה
 אלהי: חגני אדני בראלה אקרא פלחום: שמח נפש עבדה
 כי אלהי אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורכ
 חסד לכל קדאיה: הגוינה יהוה הפלתי והקשיבה בקול
 תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תעגני: אודכמה באלהים
 אדני ואין במעשיה: בלגום אשר עשית יבואו וישתחו
 לפניך אדני ויכבדו לשמה: ברגזל אתה ועשה נפלאות
 אתה אלהים לבדה: חורני יהוה הרבה אתך באמתך יחד
 לבכי לראת שמה: אודה י אדני אלהי בכל לבבי ואבדה
 שמה לעולם: ברחסיד גדול עלי והצלת נפשי משאול
 תחתיה: אלהים י אדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
 ולא שמה לנגדם: ואתה אדני אלרחום וחנן ארך אפים
 ורחסד ואמת: פנה אלי וחגני תגדענה לעבדה והושיעה
 לבדאמתך: עשה עמי גות לטובה ויראו שגאי ויבשו כי
 אתה יהוה עזרתי ונחמתני: פו לבני קרח מזמור שיר
 יסודתו בחריר קדש: אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות
 יעקב: גכבחת מדבר בך עיר האלהים סלה: אכירי רחב
 ובכל לידעי הנה פלשת וצר עם כוש זרה ילרשם: ולציון
 יאמר איש ואיש ילרבה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
 בכתוב עמים זה ילרשם סלה: ושרים פחללים כל מעוני
 פח בדה: פח מזמור לבני קרח לכנענה על מחלת לענות
 משכיל להימן האדחוי: יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי
 בלילה נגדה: תבוא לפניך הפלתי הטה אנה לרנתי: כי
 שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: גחשכתי עסדורדי
 בור היותי כגבר אידאיל: במתים חפשי כמו חללים שכי
 קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידה נגרו: שתני כבור
 תחתיות במחשבים במעלות: עלי סמכה חממה וכל משכרה

פח בדה

פח בדה

9 עֲנִיתָ סֵלָה: הִרְחַקָה מִדַּעִי מִמֶּנִּי שְׁתַּנִּי הוֹעֲבֹת לָמוֹ כְּלֹא
 10 וְלֹא אֵצֶא: עֵינַי דָּאֲבָה מִנִּי עֵינֵי קִרְאֲתֶיךָ יְהוָה בְּכָל־יְוֹם
 11 שִׁטְחֹתַי אֵלֶיךָ כִּפִּי: הַלְמַתִּים תַּעֲשֶׂה־פֶלֶא אִסְרֵפְאִים יִקְוּמוּ
 12 יְיָוָה סֵלָה: הַיִּסְפֵּר בַּקִּבְרֹת חֲסִדֶּךָ אֲמוּנָתְךָ בְּאֶבְרָחָם: הַיִּזְבַּע
 14 בַחֲשָׁךְ פֶּלֶאךָ וְצַדִּיקְתְּךָ בְּאֶרֶץ גֹּשְׁתִּי: וְאֲנִי יְיָ אֵלֶיךָ יְהוָה
 15 שׁוֹעֵתִי וּבִבְקֵר הַפִּלְרֵי תִקְדַּמְךָ: לְמַדָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי
 16 תִסְתִּיר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי: עֵינֵי אֲנִי וְגֹעַז מִנְעֵר גִּשְׁאֲלֹתַי אֲמִידָה
 17 אֲפֹנָה: עָלַי עָבְרוּ חַרְוִיךָ בְּעוֹתֶיךָ צַמַח חוּגִי: סָבֹגִי בַמַּיִם
 18 כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יְחָד: הִרְחַקָה מִמֶּנִּי אֲיֹב וְרַע מִדַּעִי
 19 מִחֲשָׁךְ: פֶּט מִשְׁבִּיל לֵאמֹתָן הָאֲזֹרְחִי: חֲסִדֵּי יְהוָה עוֹלָם
 20 אֲשִׁירֵדָה לְדֹר וָדֹר יִאֲדִיעַ אֲמוּנָתְךָ כִּפִּי: כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם
 21 חֲסֵד יִבְנֶה שָׁמַיִם יִתְּכֵן אֲמוּנָתְךָ כַּהֵם: כִּבְרֹתֵי בְרִית לִבְחִירֵי
 22 גִּשְׁבַּעְתִּי לְדֹד עַבְדֶּי: עַרְעוֹלָם אֲבִין וְרַעַף וּבְנֵי־תִי לְדֹד־וְדֹד
 23 כִּסְאֶךָ סֵלָה: וַיִּזְחַח שָׁמַיִם פֶּלֶאךָ יְהוָה אֶת־אֲמוּנָתְךָ בַּקִּיבֹלֹת
 24 קְדוּשִׁים: כִּי מִי בִשְׁחָק יַעֲרַף לַיהוָה יִדְמָה לַיהוָה בְּבָנָי אֱלֹהִים:
 25 אֵל גַּעֲרָץ בַּסּוּר־קְדוּשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל־כָּל־סִבְיָוִי: יְהוָה יִ
 26 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־בְמִידָה חֲסוֹן יְהוָה וְאֲמוּנָתְךָ סִבְיָוֹתֶיךָ: אֲתָה
 27 מוֹשֵׁל בְּנֵאוֹת הַיָּם בְּשׁוֹף גְּלוֹי אֲתָה תִשְׁבַּחֵם: אֲתָה רַבָּת
 28 כַּחֲלָל רַב־בְּרֹזַע עֲזָה פִּנְיָת אוֹיְבֶיךָ: לָהּ שָׁמַיִם אֶת־לֶךְ אֶרֶץ
 29 תִּבְלֹל וּמְלֵאָה אֲתָה יִסְדֵתָם: צָפוֹן וַיִּמֵּן אֲתָה בְּרֵאתָם תִּבְרֹר
 30 וְחֵדְמָן בְּשִׁמְךָ יִרְגֵנוּ: לָהּ יִזְחַע עַם־גְּבוּרָה תִּעַז יְיָ
 31 תִרְחֹם יְמִינֶךָ: צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן בְּסִינָאךָ תִּסְדֵּךְ וְאֲמַרְתָּ
 32 יִקְדַּמְוּ פְּנֵיךָ: אֲשֶׁר־יִהְיֶה יִדְעִי תִרְוַעָה יְהוָה בְּאֹר־פְּנֵיךָ
 33 יִתְלַבֵּן: בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתְּךָ יִרְוּמוּ: כִּי־תִפְאֶרֶת
 34 עָצַם אֲתָה וּבְרִצְוֶנְךָ תִרִים קִרְגִינֵי: כִּי־לַיהוָה מִנְּגִנוּ וּלְקִרְוֹשׁ
 35 יִשְׂרָאֵל מִלְּבָנוּ: אִזְוֹ דְבִרְתָּהּ בַּחֲזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וְהֵאֱמַר שְׁנִיתִי עֲזָר
 36 עַל־גְּבוּרֹתֵי הַיָּם בְּחֹרֵר מַעַם: מִצִּינֹתַי דֹּד עַבְדֶּי בְּשִׁמְךָ
 37 קְדָשִׁי מִשְׁחֵתִיו: אֲשֶׁר יִרִי תִכּוֹן עַם אֶתְרוּעֵי תֵאמְעֵנוּ: לֹא

תחת

תחת

פֶּט

24 וְשִׂיָּה אוֹיֵב בּוֹ וּבְרַעוּלָהּ לֹא יַעֲגֹנוּ: וּבְחֹרְתֵי מִסְגְּרוֹ צָרִיו
 25 וּמִשְׁנֵאָיו אָנוּף: וְאֲמוּנָתִי וְחֹסְדִי עִמּוֹ וּבְשֵׁמִי תִרְוֹם קִרְנוֹ:
 26 וְשִׁמְתִי בָּיָם יָדוֹ וּבְגִהְרוֹת יָמָיו: הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֵתָּה אֵלֵי
 27 וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אֶף־אֲנִי בְּכֹזר אֲתַגְּהוֹ עֲלוּן לְמַלְכֵי־אֶרֶץ:
 28 לְעוֹלָם אֲשַׁמְּרֶהוּ חֹסְדִי וּבְרִיתִי גְּאֻמְנָה לוֹ: וְשִׁמְתִי לְעַד
 29 זְרַעוֹ וְכִסְאוֹ בְּיַמֵּי שָׁמַיִם: אֲסַדְּעוּבּוּ בְּנֵיו הַזֹּרְתִי וּבְמִשְׁפָּטֵי
 30 לֹא יִלְכוּ: אֲסַחֲקֵתִי יַחֲלָלוּ וּמִצּוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקֻדָּתִי
 31 כְּשֶׁכֶּט פִּשְׁעִים וּבְנִגְעִים עֹנֵם: וְחֹסְדִי לֹא־אֶפִּיר מֵעַמּוֹ וְלֹא־
 32 אֶשְׁקֶר בְּאֲמוּנָתִי: לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵאת שִׁפְתֵי לֹא־
 33 אֲשַׁנֶּה: אֲחֵת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֲסַלְדֶּדֶד אֲכִיב: זְרַעוֹ לְעוֹלָם
 34 יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי: בִּירַח יִסֵּן עוֹלָם וְעַד כְּשֶׁחֶק גְּאֻמָּן
 35 סָלַח: וְאַתָּה וְנַחֲתָ וְהַמָּאֵם הַתַּעֲבִירָתָ עִם־מְשִׁיחֶךָ: גְּאֻרְתָּה
 36 בְּרִית עֲבָדֶיךָ חֲלָלָתָ לְאֶרֶץ נֹדָד: פִּרְצָתָ כָּל־גְּדֻרְתָיו שִׁמְתָה
 37 מִבְּצֻרֵי מַחֲתָה: שִׁפְחוּ כָּל־עַבְדֵי דָרְךָ הַיָּה חֲרָפָה לְשִׁבְגֵיו:
 38 תְּרִימוּרָתִי יִסֵּן צָרִיו הַשְּׂמַחַתָּ כָּל־אוֹיְבָיו: אֶף־הַשֵּׁב צוּר
 39 חֲרָבוֹ וְלֹא תִקְמָתוֹ כַּמְלַחְמָה: הַשֵּׁבֶתָ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ
 40 לְאֶרֶץ מְגֻרָתָה: הַקְּצֹרֶתָ יָמֵי עֲלוֹמָיו וְהַיַּעֲטִיתָ עֲלָיו בּוֹשָׁה
 41 סָלַח: עֲרַמְהָ יְהוָה תִּפְתָּר לְנֶצַח תִּבְעַר כַּמּוֹדָאשׁ חֲמַחֲדָה:
 42 וְזִכְרֵאֲנִי סָהֲחֵלֶד עַל־מַה־שׁוּגָתָ כְּרֵאֵתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם:
 43 מִי גִבֹר יַחֲדָה וְלֹא יִרְאֶה־דְמוּתָה יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שִׂאוֹל
 44 סָלַח: אֵיזָה חֹסְדֶיךָ הַרְאֵשְׁנִים יֵאֲדָנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד
 45 בְּאֲמוּנָתְךָ: זִכֹּר יֵאֲדָנִי חֲרָפָתָ עֲבָדֶיךָ שְׂאֵרֵי בְחִיקֵי
 46 כָּל־רַבִּים עַמִּים: אֲשֶׁר חֲרָפוּ אֲוִיבֶיךָ יִיחַדֵּה אֲשֶׁר
 47 חֲרָפוּ עַקְבוֹרָתָ מְשִׁיחֶךָ: כָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם גְּאֻמָּן וְאֻמָּן:

חֲדָרִי

סִתְּרוּ מִפְּנֵי סִפְרוֹ

ספר רביעי.

יום ה'

צ^א הפלה למשרה איש האלהים אדני מעון אהה היות לנו
ב^ב בדר ודר: בטרם י הרים ילדו ותחולל אדני ותכל ומעולם
ג^ג עד עולם אהה אל: השב אנוש ערדכא ותאמר שוכו כנר
ד^ד אדם: כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר ואשמורה
ה^ה כלילה: זרמם שנה יהיו בפקר כחציר יחלה: בפקר יציץ
ו^ו וחלה לערב ומלל ויבש: ברכלינו באפה ובחמתה גבה לנו:
ז^ז שם עונתינו לגנהך עלמנו למאור פניך: כי כלמינו פנו
ח^ח בעברתה בלינו שנינו כמדהנה: ימי שנותינו י פהם שבעים
ט^ט שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורחקם עמל ואון כי נו
י^י חיש וגעפה: מרודע עז אפה וכיראתה עברתה: למנות
יא^{יא} ימינו כן הודע ונכא לבב חכמה: שוכה יהוה עדמתי
יב^{יב} והנהם על עבריה: שבענו בכקר חסדה ונהנה ונשמחה
יג^{יג} בכלמינו: שמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה
יד^{יד} אל עבריה פעלה ויהי ררך על בנידם: ויהי י נעם אדני
טו^{טו} אלהינו עלנו ומעשה ידינו כוננה עלנו ומעשה ידינו כוננהו:
טז^{טז} צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
יז^{יז} ומצודתי אלהי אבטחבו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
יח^{יח} היות: באברתי י יסד לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
יט^{יט} אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם: מדבר
כ^כ באפל יחלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה י אלה ורבכה
כא^{כא} מימינה אלה לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
כב^{כב} תראה: כראתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה: לאתאנה
כג^{כג} אלה רעה ונוע לא יקרב באלה: כי מלאכיו יצוה לך
כד^{כד} לשמך בכל דרכיה: על כפים ישאונה פרחנה באבן רגלה:
כה^{כה} על שחל ופתן תרדך תרמם כפיר ורגנין: כי כי חשק
כו^{כו} ואסלמחו אשגבוו כידע שמי: יקראני י ואענהו עמו אנכי

16 כְּצֶרֶה אֶחְלָצְהוּ וְאֶכְבְּהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשֶׁכִּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ
 צב 1 בִּישׁוּעָתִי: צב מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשָּׁבָת: טוֹב לְהִזְדַּרֵּת
 8 לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבֵקֶר חֲסִדֶּךָ וְאִמּוֹנֶתְךָ
 4 בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־גָּבֵל עַל־יַיִן בְּבִנּוֹר: כִּי שִׂמְחַתְנִי
 6 יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהִנְדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 7 מֵאֵד עַמְקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסֹּר לֹא־יָבִין
 8 אֲחִזָּאת: בְּפֶרֶחַ רְשָׁעִים יִכְמַר עֹשֶׂב וַיְצִיצוּ כָּל־פַּעֲלֵי אֱמֻ
 10 לְהַשְׁמֵדֵם עַד־רֶעֶד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 11 יְהוָה בְּרִהַנָּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ יִתְפַּרְדּוּ כָּל־פַּעֲלֵי אֱמֻ: וְתָרֵם
 12 כְּרָאִים קִרְנֵי כְּלָתֵי בְּשֵׁמֶן רֶעֶגֶן: וְתִבְטַט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים
 13 עַל־י מְרָעִים הַשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח בְּאֵרֻזֵי בְּלִבְנָן
 14 יִשְׁנֶה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
 16 יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיכָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד בְּיִשְׁרָאֵל יְהוָה צוּרֵי
 צג 1 וְלֹא־עָלְתָה בּוֹ: צג יְהוָה מְלִיךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ
 2 הַתְּאֵר אֶת־תְּכוֹן הַכֹּל כָּל־תְּמוּט: גְּבוּן כְּסִיפָה מֵאֵז מְעוֹלָם
 8 אֲתָה: גְּשָׂאוֹ גְּהָרוֹת יִהְיֶה גְּשָׂאוֹ גְּהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ גְּהָרוֹת
 4 דְּבָבִים: מִקְלוֹת יִמִּים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם
 5 יְהוָה: עֲדִיתֶךָ גְּאִמְנוֹ מֵאֵד לְבִיתֶךָ גְּאוֹה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ
 צד 1/2 יָמִים: צד אֲלֵנְקֻמוֹת יְהוָה אֵל גְּקֻמוֹת הוֹסִיעַ: הַנְּשֵׂא
 3 שִׁבְטֵי הָאָרֶץ הַשֶּׁבֶט גְּמֹל עַל־גְּאוֹת: עַד־מָתִי רְשָׁעִים יִהְיֶה
 4 עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עִתְק יִתְאֲמְרוּ כָּל־פַּעֲלֵי
 5 אֱמֻ: עֲמָךָ יְהוָה יִדְבְּאוּ וְגִחְלַתְךָ יַעֲנוּ: אֲלִמְנָה וְגַר יִדְרֶנוּ
 7 וְיִתּוּמִים יִרְצְחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 8 בִּינּוּ בְּעָרִים בְּעַם וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכִּירוּ: הַגִּטְעֵ אֲזֵן הַלֵּא
 10 יִשְׁמַע אֲסִיזָר עֵין הַלֵּא יִבִּיט: הִיטֵר גּוֹיִם הַלֵּא יוֹכִיחַ הַמְּלִמָּד
 11 אָדָם דַּעַת: יְהוָה יָדַע מִחֲשַׁבוֹת אָדָם כִּי תִמָּה הַכֹּל: אֲשֶׁר־
 18 הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְיָ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לְחַשְׁקִיט לֹא מִימֵי
 14 רַע עַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שִׁחַת: כִּי יִלְאִיטֵשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְגִחְלָתוֹ

עלמה קרי

16 לא יעזב: כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִי
 17 יָקוּם לִי עִם־מַרְעִים מִיִּתְיָצֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אֲוֹן: לוּלֵי יִהְיֶה
 18 עֲזָרְתָה לִי כַמַּעַט יִשְׁכַּנָּה הַיּוֹמָה נַפְשִׁי: אִם־אִמְרָתִי מִטְּוָה
 19 רַגְלִי חֲסִדָּה יִהְיֶה יִסְעָה־נִי: כָּרַב שָׂרְעָפִי בְּקַרְבִּי תִנְחַוְמוּךָ
 20 יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְרָךְ בַּסָּא הַזֹּאת יֵצֵר עִמָּל עֲלִיחֶק: יְגוּדוּ
 21 עַל־נַפְשׁ צַדִּיק וְדָם גִּבֵּי יִרְשָׁעוּ: וְהִי יִהְיֶה לִי לְמִשְׁגָּב וְאַלֹהֵי
 22 לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם יִתְאֵוֹנֶם וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם
 23 וַיִּצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: צֵה לָכֵן גְּרַנְגָה לַיהוָה גְּרִיעָה לְצוּר
 24 יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ כְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל
 25 יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מִחְקַר־אָרֶץ
 26 וְתוֹעֲסוֹת הַיָּם לֹ: אֲשֶׁר־לֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיִּבְשֶׁת יַרְדֵּי
 27 יַעַר: בָּאוּ גִשְׁמֵי־חַיִּים וּנְכַרְעָה נִבְרָכָה לִפְגִּי־יְהוָה עֲשָׂנוּ: כִּי
 28 הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם מַרְעִירֵנוּ וְצֵאן יְדוּ הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ
 29 תִשְׁמָעוּ: אֲלֵהֶקְשׁוּ לְנַבְכֶם בְּמִרְיָה בְּיוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר:
 30 אֲשֶׁר גִּסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם כְּחֹנוּנֵי גַסְרָאוּ פַעְלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה י
 31 אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דַרְכֵי:
 32 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאֹן אֶל־מְנוּחָתִי: צו שִׁיר לַיהוָה
 33 שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרָבוּ שְׁמוֹ
 34 בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־לֵוִים יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
 35 גַּפְלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד גֹּרָא הוּא עַל־כָּל־
 36 אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עֲשָׂה:
 37 הוֹדוּ־וְהִדְר לְפָנָיו עוֹ וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת
 38 עַמִּים הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה
 39 וּבָאוּ לַחֲצוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפָּנָיו
 40 כָּל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֱדִיתָפוֹן הַבַּל בְּלִתְמוֹט
 41 יִדָּן עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם
 42 וּמִלֵּא: יַעַל שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אוֹ יִרְגְּנוּ כָּל־עֲצֵרְעֵר: לִפְנֵי
 43 יְהוָה יִכָּא כִּי כָא לִשְׁפָט הָאָרֶץ יִשְׁפָט־הַבַּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים

1 צו יתה סלך תגל הארץ ישמחו אים רבים: ¹
 2 עגן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון בסאו: אש לפניו תלך ²
 3 ותלהט סביב צריו: האירו בקיו תבל ראתה ותחל הארץ: ³
 4 הרים בהיגג גמסו מלפני יהוה מלפני ארון כלהארץ: הגידו ⁴
 5 השמים צדקו וראו כלהעמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל ⁵
 6 המתהללים באילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ⁶
 7 ציון ותגלגה בגות יהודה למען משפטיך יהוה: כראתה יהוה ⁷
 8 עליון על כלהארץ מאד געלית על כל אלהים: אהבי יהוה ⁸
 9 שגאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע ⁹
 10 לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר ¹⁰
 11 קדשו: צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כתנפלאות ¹¹
 12 עשה הושיעיהו ימינו וזרע קדשו: הורע יהוה ישועתו ¹²
 13 לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ויאמונתו לבית ישראל ¹³
 14 ראו כלהפסרארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל ¹⁴
 15 הארץ פצחו והגנו חמרו: זכרו ליהודה ככבוד ככבוד וקול ¹⁵
 16 זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם ¹⁶
 17 הים ומלאו תבל וישבי בה: גהרורו ימחארבה יחד הרים ¹⁷
 18 ירגנו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ¹⁸
 19 ועמים במישורים: צט יהוה סלך ירגנו עמים ישב כרוכים ¹⁹
 20 תגוש הארץ: יהודה בציון גדול ורם הוא על כלהעמים: ²⁰
 21 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועז סלך משפט אהב ²¹
 22 אהה פוננה מישרים משפט וצדקה ביעקב אהה עשית: ²²
 23 רחמנו יהוה אלהינו והשתחוה להדם רגליו קדוש הוא: משה ²³
 24 ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא ²⁴
 25 יענם: בעמוד עגן ידבר אליהם שמרו עדהו וחק נתקלם: ²⁵
 26 יהוה אלהינו אהה עניתם אל גשא היית להם ונקם על ²⁶
 27 עלילותם: רחמנו יהוה אלהינו והשתחוה להר קדשו בקדוש ²⁷
 28 יהוה אלהינו: ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: ²⁸

משה ואהרן

3 עבדו את־יהוה בשמחה באו לפניו ברננתו: העו כי יהוה
 4 הוא אלהים הוא עשנו ולא אנתנו עמו וצאן מרעיתו: באו
 5 שערינו: סתורה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כרמון
 6 קא יהוה לעולם חסדו ועררד ודר אמנתו: קא לחד
 7 מזמר חסד־משפט אשירה לך יהוה אמרה: אשכילה
 8 בדרך המים מתי תבוא אלי אתה־לך בתסלנכי בקרב ביתי:
 9 לא־אשית לנגד עיני דבר־בלעל עשה־סמים שנאתי לא
 10 ידבק בי: לרב עקש יסור ממני רע לא ארע: מלושגי
 11 בסתר רעהו אותו אצמית גבחי־עינים ורחב לבב אותו לא
 12 אוכל: עיני בנאמנ־ארץ לשבת עמדי הלך בדרך המים
 13 הוא ישרחני: לא־שכ בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 14 לא־יפון לנגד עיני: לבקרים אצמית בל־רשע־ארץ להברית
 15 קא מעיר־יהוה כל־פעלי און: קב תפלה לעני כרעטף ולפני
 16 יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתו ושועתי אליך תבוא:
 17 אל־תסתר פניך ממני כיום צר לי חטה־אלי אונך כיום
 18 א־א־רא מחר ענני: ברבנו בעשן ימי ועצמתי כמקד נחרו:
 19 הופה בעשב ויבש לבי כישכחתי מאכל לחמי: מקול אנתתי
 20 דבקה עצמי לבשרי: דמיות לקארתי מדבר הייתי ככוס
 21 חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד עלנ: בלתיים חרפוני
 22 אויבי מהוללי בי גשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקני
 23 בבכי מסכתי: מפני־זעמך וקצפה כי גשאתני ותשלכני: ימי
 24 כצל גטוי ואני בעשב איבש: ואהיה יהוה לעולם תשב וזכרך
 25 לך ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בתי
 26 מועד: ברצו עבדיך את־אבניה ואת־עפרה יחגו: וייראו
 27 גים את־שם יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך: כרבנה יהוה
 28 ציון נראה בכבוד: שנה אל־תפלת הערער ולא־בזה את־
 29 תפלתם: תפתב זאת לדור אחרון ועם נבוא יהלילה: כי
 30 השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל־ארץ הביט: לשמע

23 אַתָּה אֲסִיד לַפֶּתַח בְּנֵי חַמּוּתָהּ: לְסֵפֶר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה
 24 וְהִתְהַלְּתוּ בִירוּשָׁלַם: בְּהַקְבִּץ עַמִּים יַחְדוֹ וּמַמְלָכֹת לַעֲבֹד אֶת
 25 יְהוָה: עֲנֵה בְרִיךְ כְּחֹז קֶצֶר יָמֵי: אָמֵר אֱלֹהֵי אֶלְהֵעֲלֵנִי
 26 בְּחֻצֵי יָמֵי בְּחֹר הַזֵּרִים שְׁנוּתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶּה וּמַעֲשֵׂה
 27 יְדִיךָ שָׁמַיִם: תִּסְהֵי יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמֹד וְכֹלם כִּפְגַּד יִבְלֹו
 28 כְּלִבּוֹשׁ תַּחֲלִיפִם וַיִּחַלְפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוּתֶיךָ לֹא יִסְמוּ: בְּנֵי
 29 עֲבָרֶיךָ יִשְׁבּוּ וְזָרְעִם לִפְנֵיךָ יִבּוּ: קֵג לְדוֹדֵי בְּרֵכִי גִפְשׁ
 30 אֶת־יְהוָה וְכֹל־קְרִבֵי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ: בְּרֵכִי גִפְשׁ אֶת־יְהוָה
 31 וְאַל־תִּשְׁכַּח בְּרֵי־גִמּוּלָיו: הַסֵּלַח לְכָל־עֲוֹנֵי הַחַפְזֵי לְכָל־
 32 תַּחֲלוּאַבֵי: הַנּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיבֵי הַמַּעֲטָרֵי הַסֵּד וְרַחֲמִים:
 33 הַמַּשְׁפִּיעַ בְּטוֹב עֲרִיף הַתַּחֲדָשׁ בְּגִשָׁר גְּעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 34 יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוּקִים: יִדְרֵעַ הַרְבִּיּוֹ לְמוֹשֶׁה לְבְנֵי
 35 יִשְׂרָאֵל עֲלִילֹתָיו: רַחֲוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד:
 36 לֹא־לִגְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ
 37 וְלֹא כְעוֹנֵתָינוּ גָּמַל עֲלֵינוּ: כִּי כִנְבֵה שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גִּבֹר
 38 חַסֵּדוֹ עַל־יְדָאָיו: כִּרְחֵק מִזְרַח מִמַּעַרְב הַרְחִיק מִפְּנֵי אֲרֶז
 39 שְׁשַׁעֵינוּ: כִּרְחֵם אֵב עַל־בְּגִים רַחֵם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: כִּי הוּא
 40 יִדַּע יַצְרֵנוּ זְכוֹר כִּרְעֵפֶר אֲנָחְנוּ: אָנוֹשׁ כַּחֲצִיר יָמוֹ כַּצִּיץ
 41 הַשְּׂדֵדִי כֵן יִצִּץ: כִּי רִיחַ עֲבָרָהּוּ וְאֵינוּ וְלֹא־יִבְרָנוּ עוֹד
 42 מִקּוֹמוֹ: וְחַסֵּד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצַדִּיקֵי
 43 לְבָנֵי בְנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹתָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה
 44 בְּשָׁמַיִם תִּבִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל־מַשְׁלַח: בְּרֵכֵי יְהוָה מִלְּאֲבוֹ
 45 גִּבּוֹרֵי כַח עֲשֵׂי רִבְחַ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל־הַרְחֹ: בְּרֵכֵי יְהוָה כֹּל־צַבָּאוֹ
 46 מְשַׁרְתָּיו עֲשֵׂי רִצּוֹנוֹ: בְּרֵכֵי יְהוָה כֹּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מַקְמוֹת
 47 מְשַׁלְּתוֹ בְּרֵכֵי גִפְשֵׁי אֶת־יְהוָה: קֵד בְּרֵכֵי גִפְשֵׁי אֶת־יְהוָה
 48 יְהוָה אֱלֹהֵי נְדָלָתָּ מֵאֵד הוֹד וְהַבֵּר לְבָשֶׁת: עֲשֵׂה אֹזֶר כְּשִׁלְמָה
 49 נוֹטְרֵי שָׁמַיִם כִּירֵיעָה: הַמְקַרְתָּ בְּמִים עֲלִיזָתָיו הַשֵּׁס־עָבִים
 50 רִבְבוּ הַמְהַלְךְ עַל־בְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲבוֹ רוּחֹת מְשַׁרְתָּיו

5 אֵשׁ לֵהט: יסר ארץ על־מִכְנִיָה בְלִתְמוֹט עוֹלָם וְעַד: הַחֹם
 7 בְּלִבּוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל־הַרִים יַעֲמֵדוּ מִיָּם: מִדְּגַעְרַתְהָ יִגּוֹסֹן מִן־
 8 קוֹל רַעֲמֵה יַחֲפוּז: יַעֲלוּ הַרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה י
 9 יִסְדֶּה לָהֶם: וְגִבּוֹל־שִׁמְתָה בְּלִי־עֲבֹרוֹן בְּלִישְׁבוֹן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
 10 הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הַרִים יִתְלַכּוּן: וְשָׁקוּ בְּלִחְיֹתוֹ
 12 שָׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין
 13 עֲפָאִים יִתְגַּדֵּקוֹל: מִשָּׂקָה הַרִים מַעֲלִיז־יָזוּ מִפְּרִי מַעֲשֵׂה
 14 הַשֶּׁבַע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר יִלְבְּהֶמָה וְעֵשֶׂב לְעִבְדַת הָאָדָם
 15 לְהוֹצִיֹת לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיִּזֵּן יִשְׁמַח לְכַבֵּאֲנוֹשׁ לְהַצְחִיל
 16 פָּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לְכַבֵּאֲנוֹשׁ יִסְעֵד: יִשְׁכְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי
 17 לְבִנּוֹן אֲשֶׁר גָּטַע: אֲשֶׁר־שָׁם צְפָרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְרוֹשִׁים
 18 בֵּיתָה: הַרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה
 20 יָדַח לְמַזְעָרִים שָׁמֶשׁ יִדַּע מְבֹאֵו: תִּשָּׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בָּד
 21 חֶרְמֶשׁ בְּלִחְיֹת־יַעַר: הַבְּפִירִים שְׂאֵנִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל
 22 אֲבָלָם: תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ יֶאֱכֹפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן: יִצְאֵה
 24 אָדָם לְקַעֲלוֹ וּלְעִבְדַתוֹ עֲרִירֵעֵרֵב: מִהֲדַבּוֹ מַעֲשֵׂה יִהְיֶה בָלֶם
 25 בַּחֲכֻמָּה עֲשִׂית מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָה: זֶה יֵהִים נְהַל וְרַחֵב יָדַיִם
 26 שֶׁם רִמֵּשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קְטָנוֹת עִסְגָּדוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת
 27 יִתְלַכּוּן לְוִיָּהוּן זֶה יִצְרֶה לְשַׁחֲקֵבּוּ: בָּלֶם אֱלֹהֵי יִשְׁכְּרוּן לַחַת
 28 אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תְּפִיחַ יָדָה יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
 29 תְּסַחֵר פְּנִיָה יִבְהַלּוּן תְּסַף רוּחָם יִגּוּעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יִשׁוּבּוּן:
 30 תִּשְׁלַח רוּחָהּ יִבְרָאוּן וְתַחֲדוֹשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְּכֹד יְהוָה
 31 לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בַּמַּעֲשָׂיו: תִּמְכִּיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יִנַּע
 32 בְּחַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאַלְהֵי בְעוֹדֵי:
 33 יַעֲרַב עֲלֵיו שִׁחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן־
 34 הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים יִעוֹד אֵינָם בְּרַכִּי גַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּהָ:
 35 קֵה הוֹדָה לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁם הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ
 36 לוֹ וְסַדְדוּ שִׁיחוּ בְּכֹל־נַפְלְאוֹתָיו: תִּתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קוֹדֶשׁ יִשְׁמַח

4 לֵב • מִבְּקֶשֶׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוּ בַקִּשׁוֹ סִנְיֹו הַמִּיד: זְכֹרוּ
 6 גַּפְלֹאתֵי אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפִּטֵיפּוֹ: זֶרַע אֲבֹרָהֶם עֲבָדוּ
 7 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל־הָאָרֶץ מִשְׁפִּטּוֹ:
 9 זְכֹר לְעֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוֶה לֹא־לָקַף דֹּר: אֲשֶׁר בְּרַת אֶת־
 10 אֲבֹרָהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ לִישָׁחֵק: וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לַחֵק לְיִשְׂרָאֵל
 11 בְּרִית עֹלָם: לֵאמֹר לֵךְ אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ בְּנֵעַן חֶבֶל גַּחֲלֹתְכֶם:
 12 בְּהַיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וַגְּרִים בָּהּ: וַיַּחֲתֹלְכוּ מִנּוֹי אֱלֹהֵי
 13 מַמְלַכָּה אֲלֵעָם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשִׂקֶם וַיּוֹבַח עֲלֵיהֶם
 15 מַלְכִּים: אֱלֹהֵינֵנוּ כִּמְשִׁיחֵי וְלֹנְבִיאֵי אֱלֹהֵינוּ: וַיִּקְרָא רַעֲב
 16 עַל־הָאָרֶץ בְּלִמְטַהֲלָהֶם שִׁבְרָה: שֶׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵּי
 18 גַּמְכָר יוֹסֵף: עָנּוּ בַכָּבֵל רַגְלָיו בְּרוֹזַל בָּאת נַפְשׁוֹ: עֲרַעַת בָּאֵר
 19 דְּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שֶׁלַח־מֶלֶךְ וַיַּתִּירָהוּ מִשַּׁל עַמִּים
 20 וַיִּפְתַּחְתָּהוּ: שָׁמוּ אֶרְזֵן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכֹל־מִנְיָנוּ: לְאִסָּר שָׂרָיו
 21 בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנוֹ יַחֲבֹם: וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר בְּאֶרֶץ
 22 חָם: וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֹמְתוּ מִצְרַיִם: הִפְךָ לָבָם לַשָּׂנֵא
 23 עַמּוֹ לְהַתְּנִיבֵל בְּעַבְדָיו: שֶׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַחֲרָן אֲשֶׁר בָּחַר
 24 בּוֹ: שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: שֶׁלַח חֹשֶׁךְ
 25 וַיַּחֲשֶׁךְ וּלְאִמְרוֹ אֶת־דְּבָרָיו: הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת
 26 אֶת־דִּנְהָם: שָׂרֵץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: אָמַר
 27 וַיָּבֵא עֲרֹב כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: נָתַן גַּשְׁמִיתָם בְּרַד אִשׁ לְהַבֹּת
 28 בְּאֶרֶץ חָם: וַיִּךְ גַּפְנִים וְהִאֲנַחְתָּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיָּבֵא
 29 אֲרָבָה וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר: וַיֵּאֱכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם וַיֵּאֱכַל פְּרִי
 30 אֲדָמָתָם: וַיִּךְ כָּל־בְּמֹר בְּאֶרֶץ חָם רָאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: וַיִּצְיֵאֵם
 31 בְּבִסְפָּה וַיְהִי וַאֲיִן בְּשִׁכְטֵי כּוֹשֵׁל: שִׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם כִּי
 32 נִפְל פְּחִידִים עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עָנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהֵאָדָר לִילֵהוּ:
 33 שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֵם שָׂמִים יִשְׂבִיעֵם: פָּתַח צִוֹר וַיִּזְכּוּ מִיָּם
 34 חֲלָכּוֹ בְּצִוֹת נָחַר: כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדוּ:
 35 וַיִּצְאָ עַמּוֹ בְּשִׁשָּׁן בְּרִנָּח אֶת־בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גֹּזִים

15 וְעָמַל לְאֲמִים יִרְשׁוּ: בְּעָבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ
 16 קו הַלְלוּהָ: קו הַלְלוּהָ. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ:
 17 מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ: אֲשֶׁר יִשְׁמְרֵי מִשְׁפַּט
 18 עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל־עַתָּה: זְכַרְנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עִמָּךְ פְּקֹדֵי
 19 בִישׁוּעָתְךָ: לְרָאוֹת יִבְטוּכָת בַּחֲרִיקָה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָתָה גִּיּוֹךְ
 20 לְהַתְּהַלֵּל עִם־תְּחִלָּתְךָ: חֲטָאנוּ עִם־אֲבֹתֵינוּ הִעֲוִינוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 21 אֲבֹתֵינוּ בְּמַצְרִים יִלְאֲחֲשׁוּבֵינוּ גִּפְלֵאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־דָּבָר
 22 חֲסִדֶיךָ וַיִּטְרוּ עֲלֵיָם בַּיַּם־סוּף: וַיִּשְׁעֵם לְמַעַן שִׁמּוֹ לְהוֹרִיעַ
 23 אֶת־גְּבוּרָתוֹ: וַיַּגְעַר בַּיַּם־סוּף וַיַּחַרֵּב וַיִּזְלִקֵם בַּתְּהוֹמוֹת פִּטְדָּר:
 24 וַיִּשְׁעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיִּגְאֹלֵם מִיַּד אוֹיֵב: וַיִּכְפַּרְמֵם צְרִיָּהֶם
 25 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: וַיֵּאֱמִינוּ בְּדַבְּרֵי יִשְׁרָאֵל תְּהִלָּתוֹ: מָה־רוּ
 26 שָׂבְחוּ מַעֲשֵׂיו לְאַחֲבוּ לְעַצְמוֹ: וַיַּחֲאוּ תְּאוֹה בַּמִּדְבָּר וַיִּגְפַּר
 27 אֵל בִּישְׁמוֹן: וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רוּחַ בְּנַפְשָׁם: וַיִּקְנְאוּ
 28 לְמֹשֶׁה בַּמַּחְגֵּה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה: תִּפְתַּח־אֶרֶץ וַתַּבְלַע רֶתֶן
 29 וְהִכֵּם עַל־עֵדֹת אֲבִירִים: וַתִּבְעַר־אֵשׁ בְּעֵדֹתָם לְהַכִּה תְּלַחֵט
 30 רִשְׁעִים: יַעֲשֶׂה־עֲגֹל בַּחֲרֵב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְמַסְכָּה: וַיִּמְרוּ אֶת־בְּכוֹרֵם
 31 בְּתַבְגִּירָה שׁוֹר אֶבֶל עֵשֶׂב: שָׂבְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלוֹת
 32 בְּמַצְרִים: גִּפְלֵאוֹתָ בְּאֶרֶץ חָם גְּדֻלוֹת עֲלֵי־סוּף: וַיֹּאמֶר
 33 לְהַשְׁמִידֵם לֹא־יִמְשָׁה בַּחֲרֵב עַמֵּד בְּפִרְץ לִפְנֵי לְהַשִּׁיב חֲמַתּוֹ
 34 מִהַשְׁחִית: וַיִּמְאֹסוּ בְּאֶרֶץ חֲמֹה לֹא הֵאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: וַיִּרְגְּמוּ
 35 בְּאֵהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם
 36 בַּמִּדְבָּר: וְלְהַפִּיל זֶרְעַם בְּנוֹיִם וְלִזְרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת: וַיִּצְמְרוּ לְבַעַל
 37 פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: וַיִּבְעִיפוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרֹץ־בָּם
 38 מִגְּפָה: וַיַּעֲמֵד פִּינָחָם וַיִּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה: וַתַּחֲשֵׁב לֹא
 39 לְצַדִּיקָה לְדָד וְדָד עַרְעוּלָם: וַיִּקְצִיפוּ עֲלֵמִי מְרִיבָה וַיִּרַע
 40 לְמֹשֶׁה בְּעָבוֹרָם: כִּי־דָבְרוּ אֶת־דְּרֹחַו וַיִּכְטֹא בְּשִׁפְחוֹ: לֹא־
 41 הִשְׁמִיחוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם: וַיִּתְעַרְבוּ בְּנוֹיִם
 42 וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם: וַיַּעֲבְדוּ אֶת־עֲצֵבֵיהֶם וַיְהִיו לָהֶם לְמוֹקֵשׁ:

87 ויזכרו את־בגיתם ואת־בנותיהם לשדים: וישפכו דם נקי דם
 88 בגיתם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כגעז ותחגף הארץ
 39 בדמים: ויטמאו במעשיהם וזינו במעלליהם: ויחראף יהוה
 40 בעמו ויתעב את־נחלתו: ויהגם בירגוים וימשלו בהם
 42 שגאיהם: וילחצום אויביהם ויבגו פחתי דם: פעמים
 43 רפות יצילם והקרו ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא
 45 בצר להם בשמעו את־דבתם: ויזכר להם בריתו וינחם
 46 בלב חסדו: ויחן אותם לרחמים לפני כל־שוכיהם:
 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מרחמיים להודת לשם
 48 קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל
 מתהעולם ועד העולם ואמר כל־העם אמן תללוהו:

ספר חמישי.

יום ו'

1 קו הןו ליהנה ברטוב כי לעולם חסדו: ואמרו נאולה יהוה
 2 אשר נאלם מדבר: ומארצור קבצם ממזרח וממערב
 3 מצפון ומים: פעו במדבר בשימון ברוך עיר מושב לא מצאו:
 4 רעים נסצמאים נפשם בהם התעטף: ויצעקו אל־יהוה
 5 בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישרה ללכת
 6 אל־עיר מושב: יזרו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבגי אדם: כי
 7 השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשך
 8 וצלמות אסרי עני וברזל: כידמרו אמריאל ועצת עליון
 9 נאצו: ויבגע בעמל לבם בשלו ואין עזר: ויצעקו אל־יהוה
 10 בצר להם ממצוקותיהם וישעם: ויציאם מחשך וצלמות
 11 ומוסרותיהם ינתק: יזרו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבגי אדם:
 12 ברשע ובלתור גחשת ובריתו ברזל גרע: אולים מדרך
 13 פשעם ומעונותיהם יתענו: כל־אכל התעב נפשם ויניעו ער

19 שְׁעָרֵי מוֹת: וַיִּצְעְקוּ אֱלֹהֵיהוּה בְּצַר לָהֶם כְּמִצְקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם:

20 וַיִּשְׁלַח דְּבַר וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדוֹ

21 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: וַיִּחַבְחוּ וּזְבַחַי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו

22 בְּרִנָּה: ל וַיֹּרְדוּ הַיָּם בְּאִנְיָתוֹ עָשִׂי מְלֹאכָה

23 בְּמִים רַבִּים: ל הַמָּוֶה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה

24 וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹקָה: ל וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ

25 סְעָרָה וַתְּרוּמֵם גְּלוֹי: ל יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ

26 תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוּנָה: ל יִחַזְּנוּ וַיִּנְעֻזוּ

27 בַּשָּׁמַיִם וּכְלַחֲכֹמֹתָם תִּתְבַּלַּע: ל וַיִּצְעְקוּ אֶל־

28 יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִצְוֹקוֹתֵיהֶם וַיִּצְיֵאֵם: יָקָם סְעָרָה לְדַמְּמָה

29 וַיִּחַשְׁוּ גְלוֹתָם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקֵּן וַיִּנְחָם אֶל־מַחֲזוֹ חַפְצָם: יוֹדוּ

30 לַיהוָה חֶסֶדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: וַיִּרְוּמֻדוּ בְּקַהֲלֵעַם

31 וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלְלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהַרְוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם

32 לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה מְרַעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְבָּר

33 לְאִנְסֵי־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוֶנְנוּ

34 עֵיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כַרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:

35 וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֹטוּ וַיִּשְׁחֻזוּ

36 מַעֲצַר רָעוּה וַיִּגְזַן: ל שִׁקָּף בּוֹז עַל־גְּדִיבִים

37 וַיִּתְעַלֵּם בְּתוֹהוּ לֹא־דָרָךְ: וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעוֹנֵי וַיִּשָׁם בְּצִאֵן

38 מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וּכְלַעוּלָה קִפְצָה פִּיהֶם: מִר

39 וַיִּתְחַבְּבוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֱלֹהֵי וַיִּתְבַּוְּנֻה חֶסֶד־יְהוָה: קח שִׁיר מִזְמוֹר

40 לְדָוִד: גִּבּוֹן לְבִי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה אֶת־כְּבוֹדִי: עוֹדָה

41 הַגָּבֹל וּכְבוֹד אֲעִירָה שְׁחַר: אֹדָה בְּעַמִּים יְהוָה וְאֹמְרָה

42 בְּלֵאמֹם: כִּי־נָחַל מֵעַל־שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ וְעַד־שָׁחֲקִים אֲמַסְּךָ:

43 וְרוּחָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־אֶרֶץ כְּבוֹדְךָ: לְמַעַן יִחַלְצוּן

44 יִדְדֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי: אֱלֹהִים יִדְבֵר בְּקִרְשׁוֹ אֲעַלְזָה

45 אֲחַלְקָה שָׁבִים וְעַמְּךָ סְבוּרָה אֲמַדֵּד: לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה

46 וְאֶפְרַיִם מַעוֹז רֹאשִׁי יְהוָה מְחַקְקִי: מוֹאָב יִסֵּר רַחֲצֵי עַל־

מִתְחַבְּבוּ

כִּי מִזְמוֹר

11 אָרום אַשְׁלֹךְ גַּעֲלִי עַל־פְּלֶשֶׁת אֶתְרוּעָה: מִי זִכְלִנִי עִיר
 12 מִבְּצֹר מִי נַחֲנִי עַד־אָרום: הֲלֹא־אֱלֹהִים וְנַחֲתָנוּ וְלֹא־תֵצֵא
 13 אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתָיו: הִבְדֵּלְנוּ עֹרֹת מִצֹּר וְשׂוֹא הַשְּׂוֹעַת אָדָם:
 14 קָט בְּאֱלֹהִים גַּעֲשׂוּ־חֵיל וְהוּא יָבוֹם צְרִינוּ: קט לְמַנְצָה לְדָוִד
 2 מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתוֹ אֶל־חַמְרָשׁ: כִּי סִי רָשָׁע וּפְרַמְדָּה עַל־
 3 פְּתָחוֹ דִּבְרוּ אֵתִי לְשׁוֹן שִׁקֵּר: וּדְבַר־י שִׁנְאָה סִבְבוּנִי וַיִּלְחַמְנוּנִי
 4 חַנּוּם: פָּחַת־אֶתְכֶתִי יִשְׁמְנוּנִי וְאֲנִי תִפְלָה: וַיִּשְׂמוּ עָלַי רָעָה
 5 פָּחַת טוֹבָה וְשִׁנְאוֹה־ פָּחַת אֶתְכֶתִי: הִפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשִׁמּוֹן
 6 יַעֲמֵד עַל־יָמָיו: בְּהַשְׁפֵּטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתִפְלֹתוֹ תִהְיֶה לְחַטָּאָה:
 7 יִדְוִי־יָמָיו מַעֲפִים פִּקְדוֹתָיו יִקַּח אַחֵר: יִדְוִרְבְּנוּ יְחֹמִים וְאִשְׁתּוֹ
 8 אֶלְמָנָה: וְנוֹעַ יִנְעוּ בָנָיו וְשָׂאֵלוּ וְדַרְשׁוּ מִחַרְבוֹתֵיהֶם: יִגְקֹשׁ
 9 גּוֹשָׁה לְכָל־אֲשֵׁר־לּוֹ וַיְבֹזוּ זָרִים יִנְעוּ: אֲלֵי־הִי לוֹ מִשְׁךְ הַסֵּד
 10 וְאֲלֵי־הִי חֹזֶן לִיְחֹמָיו: יִדְרֹאֲחֵרְתּוֹ לְתַבְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
 11 שְׁמִם: יִזְכֵּר יַעֲזֹן אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה וְחַטָּאת אִמּוֹ אֶל־הַמָּח:
 12 יִהְיוּ גְדֵר־יְהוָה הַמִּיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרָם: יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר
 13 עֲשׂוֹתֵי הַסֵּד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עֵנִי וְאֲבִיוֹן וְנִבְאָה לִבִּי לְמַחַת:
 14 וַיֵּאֱתַב קָלְלָה וְהִבֹּאֲתָהּ וְלֹא־תִפֹּץ בְּבִרְכָה וְהִרְחַק מִמֶּנּוּ: וַיִּלְבַּשׁ
 15 קָלְלָה כְּמִדּוֹ וְהִבֹּא כַּמּוֹם בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֹן בְּעִצְמוֹתָיו: תִּהְרָלוּ
 16 בְּבִגְדֵי־יַעֲטוֹרָה וְלִמְזַח הַמִּיד יִחַגְרֶה: זֹאת פָּעַלְתָּ שְׂטָנִי מֵאֵת
 17 יְהוָה וְתִדְבְּרִים רָע עַל־נַפְשִׁי: וְאַתָּה יְהוָה אֲדָנִי עֲשׂוּה־אֵתִי
 18 לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הִצִּילְנִי: כִּרְעַנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי וְלִפִּי
 19 חֶלֶל בְּקִרְבִּי: בְּצֵל בְּנִטּוֹתָיו נִהְלַכְתִּי נִגְעַרְתִּי כְּאַרְבֶּה: בְּרִפִּי
 20 כִּשְׁלוֹ מִצּוּם וּבִשְׂרֵי כֶּחֶשׁ מִשְׁמָן: וְאֲנִי הֵייתִי חֲרִפָּה לְהֵם
 21 יִרְאוּנִי יִנְעוּן רֵאשִׁים: עֲזַרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחַסְדְּךָ:
 22 וַיִּדְעוּ כִּי־יִרְדֶּךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ: יִקְלְלוּ הַמָּח וְאַתָּה
 23 תִּבְרַךְ קָמוּ יַיִגְשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמַח: יִלְבָּשׁוּ שׂוֹמְנֵי כְלִמָּה וַיַּעֲטוּ
 24 כְּמַעֲלֵל בְּשִׁתָּם: אֲוִדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶלְנוּ:
 25 קִי בְרֵיעַמֵד לִימִן אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ: קי לְדָוִד

מִזְמַר נָאֵם יְהוָה י לאֲדַנִּי שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשֵׁית אֵיבֹיךָ הָרֶם
י לְרַגְלֶיךָ: מִטָּה עֹזֶךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רֹדֵף בְּקֶרֶב אֵיבֹיךָ:
י עֲמֶה נְדַבְתָּ בָּזִים חִילָה בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחַר לֶךָ מִלֵּ
י יִלְדָּתְךָ: גִּשְׁבַּע יְהוָה י וְלֹא יִנְהַם אֶת־הַכֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־
י דְּבַרְתִּי מִלְכֵי־צָדֵק: אֲדַנִּי עַל־יְמִינֶךָ מִחֵץ בָּזִים־אִפּוּ מַלְכִים:
י יָדִין בְּטוֹיִם מִלֵּא גֹיִית מִחֵץ רֹאשׁ עַל־אֲרֶץ רַקְדִּי: מִנְחַל
קיא בְּרָדֶךָ יִשְׁפַח עַל־בֶּן יָרִים רֹאשׁ: קיא הַלְלוּהָ אֲוֵדָה יְהוָה
י בְּכָל־לֵב־בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעֵדָה: גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים
י לְכָל־חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּ־וְהַדְרִי פִּעְלֹ וְצַדִּיקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד: וְכִר
י עֲשֵׂה לִגְפִלְאֹתָיו חֲנוּן וְרַחֻם יְהוָה: מֶרֶץ גִּתּוֹן לִירְאֵיו יִזְכֹּר
י לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַרְגֵּם לָהֶם גְּחִלַת
י גֹּיִים: מַעֲשֵׂי יְדִיו אֲמֵת וּמִשְׁפָּט גְּאֻמִּים כָּל־פְּקוּדָיו: סְמוּכִים
י לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת יִשְׁלַח לְעַמּוֹ צֹרֵף
י לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה י
י יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיָּהֶם תְּהַלְלוּ עֲמֶדָה לְעַד:
קיג קיב הַלְלוּהָ י אֲשֶׁר־אִישׁ יִרְאֵ אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו
י תִּפְצֵן מְאֹד: גְּבוּר בְּאֲרֶץ יְהִיח וְרַעַו הַזֶּר יִשְׁרָיִם יִבְרָךְ: הוֹד
י וְעֲשֵׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד: זָרַח כַּחשֵׁף אֹזֶר לַיִּשְׁרָיִם
י חֲנוּן וְרַחֻם וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ חֲנוּן וּמְלֹדֶה יִכְלָל דְּבָרָיו
י בְּמִשְׁפָּט: בְּרַעְיוֹנִים לֹא יִמוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהִיח צַדִּיק:
י מִשְׁמִעָה רַעַה לֹא יִירָא גִמּוֹן לְבוֹ כֶּסֶח בְּיְהוָה: סְמוּךְ לְבוֹ
י לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֵהוּ בְּצַרְיוֹ: פֶּזֶר י גִּתּוֹן לְאֲבִיזוֹנִים
י צַדִּיקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד קִרְטָו תְּרוֹם בְּכָבוֹד: רִשְׁעֵי יִרְאֵח וּכְעֵם
קיא שְׁנֵי זָרַק וְגַמֵּם הָאֹת רִשְׁעִים תֵּאבֹד: קיג הַלְלוּהָ י
י הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
י מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמּוֹרֵה־שָׁמַיִם עַד־מְבוֹאֵי מְהַלל שֵׁם יְהוָה:
י רֶם עַל־כְּלִיטוֹיִם י יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִדְוָה אֱלֹהֵינוּ
י הַמַּעֲבִידֵי לַשִּׁבְתָּ: הַמַּשְׁפִּיל לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאֲרֶץ: סְקִימו

כ"ד לח"ש

8 מעפר גל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם־נריבים עם
 9 נדיבי עמו: מושיבי י עקרת הבית אסדבכנים שמחה הללויה:
 קיד 1
 2 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה
 3 יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה ויגם הירדן יסב
 4 לאחור: ההרים רקדו כאילים נבעות כבגרצאן: מהלך הים
 6 כי תגום הירדן תסב לאחור: ההרים הרקדו כאילים נבעות
 7 כבגרצאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי
 קטו 1
 2 הצור אנסמים חלמיש למעינרמים: קטו לא
 לנו יהוה לא לנו כי לשמך הן כבוד עלהסודך עלאמקה:
 3 למה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
 4 אשרהפץ עשה: עצביתם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא
 7 ישמעו זפה להם ולא יריחון: ידיהם י ולא ימישון רגליהם
 8 ולא יחלכו לאיהנו בגרוגם: כמותם יהיו עשיהם כל אשר
 9 בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: בירת
 11 אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו
 12 ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך יברך אתיבות
 13 ישראל יברך אתיבות אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם
 15 הגדלים: יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם
 16 ליהוה עשה שמים וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נתן
 17 לבני אדם: לאתמתים יהללדיה ולא בליתדי חוסה: ואנחנו
 קטו 1
 2 יה מעתרה ועד עולם הללויה: קטו אתבתי בר
 2 ישמע יהוה אתקולי תחנוני: ביהטה אנו לי ובימי אקרא:
 3 אפפוני י חבלי־מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: תגון יהוה וצדיק
 6 ואלהינו מרחם: שמר פתאים יהוה רלתי ולי הושיע: שוכי
 8 נפשי למנוחיכי כי יהוה נמל עליכי: כי חלצה נפשי ממות
 9 אתעיני מחדמעה אתרגלי מרחי: אתהלך לפני יהוה

10 בארצות החיים: האמנתי כי אדבר אני עֲנִיתִי מֵאֵד: אֲנִי
 11 אֲמַרְתִּי בְחַפְזִי כְלֵה־אָדָם בְּזָב: מִהֲאֲשִׁיב לַיהוָה כְּלֵת־גְּמוּלוֹהִי
 12 עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גְּדָרֵי לַיהוָה
 13 אֲשַׁלֵּם וְגִדְדֶה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַפְּוֹתָהּ לַחֲסִידָיו:
 14 אֲנִי יְהוָה קִרְאֵנִי עֲבַדְךָ אֲנִי עֲבַדְךָ בְּדֹאמְתְךָ פִּתְחָהּ לְמוֹסְרֵי:
 15 לְךָ־אֲזַכֵּחַ וְזִכַּח הַזֹּהָרָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גְּדָרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 16 וְגִדְדֶה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֵרוֹת־יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
 17 קִי הַלְלוּהָ: קִי הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כְּלֵגוֹיִם שְׁבָחוּהוּ כָּל־הָאֱמִיּוֹם:
 18 קִי כִי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֶמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ: קִיח הוֹדוּ
 19 לַיהוָה בִּיטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרֵנָּה יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 20 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גַם בֵּית־אֲהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גַם
 21 יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מִדְּבַמְצַר קִרְאֵתִי יְהוָה עָנְנִי
 22 בְּמִרְחֻבָּהּ: יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה
 23 לִי בְּעֹזְרֵי וְיֹאמְרֵי אֵרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח
 24 בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּגִדִּיקִים: כְּלֵגוֹיִם סִבְבוּנִי
 25 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: סִבְבוּנִי גַם־סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם:
 26 סִבְבוּנִי כְּדַבְרִים רַעֲמֵי בָּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: דְּחַתֵּם
 27 דְּחִיתֵנִי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרְנִי: עֲצֵי וְזִמְרֵת יְהוָה וַיהוָה לִישׁוּעָה:
 28 קוֹל יְרֵנָּה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהֱלֵי צְרִיקִים יָמֵן יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יָמֵן
 29 יְהוָה חֲמַסָּה יָמֵן יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא־אֲמַת בִּרְאֵתוֹהָ
 30 וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסַּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ
 31 לִי שַׁעַר־צַדִּיק אֲכַאֲבֶם אֹתָהּ יְהוָה: וְהִדְּשַׁעַר לַיהוָה צְרִיקִים
 32 וַיְכַאוּ בּוֹ: אֲוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתֵנִי וַתַּחֲרִלִי לִישׁוּעָה: אֲבָן מֵאֶסוּ
 33 הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנָה: מֵאֵת יְהוָה הִיָּתָה זֹאת הַיָּה
 34 נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: וְהַדְּחִים עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמַחֲוֹהָ בּוֹ:
 35 אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה גַם אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיתָה גַם: בְּרוּךְ הַבָּא
 36 בְּשֵׁם יְהוָה בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל־יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ
 37 אֲסַרְדַּתְּ בְּעֵבְתֵימָם עַד מְרִגּוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֲתָרוּ וְאוֹדֶךָ

40 כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִגַּדְתָּ תִּפְקִדֶיךָ לְפָקֶדֶיךָ בְּצַדִּיקֶיךָ חֲנֻנִי:
 41 וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה הַשּׁוֹעֵתְךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ: וְאֶעֱנֶה חֶרְפִּי דָבָר
 42 כִּי־בִטְחֹתִי בְּדַבְּרֶךָ: וְאַל־תִּצַּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מָאֵד כִּי
 43 לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי: וְאֲשַׁמְדֶה תוֹרֹתֶיךָ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעַד:
 44 וְאַתְּהִלְכָה בְּרַחֲמֶיךָ כִּי פִקֶּדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי: וְאֶדְבַּרְכָּה בְּעֵדוּתֶיךָ גִּיד
 45 מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאֲשַׁהֲעֵשׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי:
 46 וְאֲשַׁמְדֶה כִּפִּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֲשִׁיחֶה בְּחֻקֶיךָ:
 47 וְכִי־דַבַּר לְעַבְדְּךָ עַל־אֲשֶׁר יִחַלְתִּנִּי: וְאַתָּה גִּחְמֵתִי
 48 בְּעֵנִי כִּי אִמְרֹתֶיךָ חִתֵּנִי: וְזֵדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֵד מִתּוֹרֹתֶיךָ
 49 לֹא גִמְוִיתִי: זְבַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאַתְּנַחֵם:
 50 וְזֶלְעָפָה אֲחֹזֶרְגִּי מִרְשָׁעִים עֲזוּבֵי תוֹרֹתֶיךָ: זְמֵרוֹת הַיָּד
 51 לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מִגְדֵי: זְבַרְתִּי כִּלְיֹלָה שִׁמְךָ יְהוָה
 52 וְאֲשַׁמְדֶה תוֹרֹתֶיךָ: וְאַתָּה תִּתְרוֹלֵל כִּי פִקֶּדֶיךָ נִצַּרְתִּי:
 53 חִלְקֵי יְהוָה אִמְרֵתִי לִשְׁמֵר דְּבַרְךָ: חֲלִיתִי פִּגְיָה בְּכָל־לֵב
 54 חֲנֻנִי כְּאִמְרֹתֶיךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי אֶל־עֵדוּתֶיךָ:
 55 חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ: חֲבָלֵי רְשָׁעִים
 56 עוֹדֵנִי תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ
 57 עַל־מִשְׁפָּטֶיךָ צִדְקָה: חֲבַר אֲנִי לְכֹל־אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי
 58 פִקֻּדֶיךָ: חֶסֶדְךָ יְהוָה מִלְּאֹהֵי הַשָּׁמַיִם חֻקֶיךָ לְמַדְנִי:
 59 טוֹב עֲשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כְּדַבְּרֶךָ: טוֹב טַעַם וְדַעַת
 60 לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי: טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁנֵג וְעַתָּה
 61 אִמְרֹתֶיךָ שִׁמְרֵתִי: טוֹב אֶתְרוּ וּמְטִיב לְמַדְנִי חֻקֶיךָ: טַפְלוּ
 62 עָלַי שִׁקֹּר זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב יֵאָצֵר פִּקֻּדֶיךָ: טַפַּשׁ כַּחֲלָב
 63 לִבִּם אֲנִי תוֹרֹתֶיךָ שֶׁעֲשִׂיתִי: טוֹב־לִי כִּרְעִינֹתִי לְמַעַן
 64 אֲלַמֵּד חֻקֶיךָ: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף:
 65 יֵדֶיךָ עֲשׂוּנִי וַיְכַוְּנֵנִי תִּבְיָנִי וְאַלְמַדָּה מִצְוֹתֶיךָ: יִרְאוּךָ
 66 יִדְמֹנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרֶיךָ יִחַלְתִּי: יַדְעֵתִי יְהוָה כִּי־צִדְקָה
 67 מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֲמוּנָה עֲנִיתִנִּי: יִדְרֹגָה חֶסֶדְךָ לְגַחְמִי כְּאִמְרֹתֶיךָ

77 לעבדך: יבאוני רחמיך ואחורי כי תורתך שעשעי: יבשו
 78 זדים כרשקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישוכרלו יראיך
 80 וידעו עדתיה: יחרלבו תמים בחקיק למען לא יתבוש:
 81 בלתי לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: בלו עיני לאמרתך
 82 לאמר מתי תנחמני: כרהייתי בנאד בקיטור חקיק לא
 84 שכחתי: במה ימי עבדך מתי תעשה כרדפי משפט:
 85 כרדלי זדים שיחורו אשר לא בתורתך: כל מצותיך
 86 אמונה שקר רדפוני עורני: במעט פלוגי בארץ ויגני
 88 לא עובתי פקודיך: כחסדך חניני ואשמרה ערותי פיה:
 89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך
 90 כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו היום כי הכל
 91 עבדך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי: לעולם
 92 לא אשבח פקודיך כרבם חייחני: לך אני הושיעני
 94 כי פקודיך דרשתי: לי קו רשעים לאבדני עדתיה
 96 אתבונן: לכל הכלה ראייתי קין רחבה מצותך מאד:
 97 *מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחבמני:
 98 מצותך כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך
 99 שיחה לי: מוקנים אתבונן כי פקודיך נצרתתי: מכל ארח
 100 רע פלתי רגלי למען אשמך דברך: ממשפטיך לא
 101 סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחבי אמרתך מדבש
 102 לפי: מפקודיך אתבונן על כן שגאתי כל ארח שקר:
 103 גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמי
 104 משפטי צדקה: געגיתי עד מצוד יהוה חניני כדברך:
 105 גרבות פי רצהנא יהוה ומשפטיך למדני: נפשי בכפי
 106 רחמיך ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי
 107 ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כרששון
 108 לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיק לעולם עקב:
 109 סעים שגאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומני אתה

יחסי

סחה באמת

- 115 לדברך יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
 116 סמכני באמרתך ואחזק ואל־תבישני משברי: סעדני
 117 וְיִשְׁעָה וְיִשְׁעָה וְאִשְׁעָה בְּחִקֵּי הַמִּיד: סלית בלשנים מחקיק
 118 בִּישְׁקֵר תִּרְמִיחֶם: סגים השבת כל־רשע־אֶרֶץ לִבֵּן
 120 אֶתְבַּתִּי עֲדֹתֶיךָ: סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יִרְאֵתִי:
 121 עֲשִׂירַתִּי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק כִּלְתֵּנִיחֵנִי לְעֹשִׂי: ערב עבדך
 122 לְטוֹב אֱלֹהֵי־עֲשָׂנִי וְדִים: עיני כלו לישועתך ולאמרת
 124 צִדְקָה: עשה עם־עבדך כְּחֶסֶדְךָ וְחַסְדְּךָ לְמִדְנִי: עבדך
 125 אֱמִי הִבִּינִי וְאֲדַעֲךָ עֲדֹתֶיךָ: עת לִעֲשׂוֹת לִיהוָה
 127 וְיִסְרוּ תוֹרָתְךָ: על־בֵּן אֶתְבַּתִּי מִצוֹתֶיךָ מוֹדֵב וּמְסוּ:
 128 עַל־בְּנֵי בִלְפָנָי כֹּל יִשְׂרָאֵל כֹּל־אֶרֶץ שְׂקֵר שֹׁגֵגֵתִי:
 129 פְּלֹאֲתֵי עֲדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִצַּרְתֶּם נַפְשֵׁי: פתח דְּבָרֶיךָ
 130 וְאִיר כִּבְיֵן פְּתִיִים: פִּרְעֵרְתִי וְאִשְׁאֲפֶה כִּי לְמִצוֹתֶיךָ
 131 יִאֲבֹתִי: פְּנֵה־אֵלַי וְחַנְּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פִּעְמֵי הַבֵּן
 132 בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַטְבֵּי כָל־אֵוֹן: פִּדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם
 133 וְאִשְׁמֹדֶה פִּקּוּדֶיךָ: פְּנִיךָ הָאֵל בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת־
 134 חֻקֶּיךָ: פְּלִגְרִים יִרְדוּ עִינִי עַל לֹא־שְׁמֵרוֹ תוֹרָתְךָ:
 135 צִדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיִשָּׂר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ וְאִמּוֹנָה
 136 מֵאֵד: צִמְתַּנִּי קִנְאֵתִי בִישְׁכַּחֵן דְּבָרֶיךָ צְרִי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ
 137 מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֶתְבַּתִּי: צַעִיר אָנֹכִי וְנִבְוָה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:
 138 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אִמְרָתִי: צְרוּמָצוֹק מִצֵּלֹנִי
 139 מִצוֹתֶיךָ שִׁעֲשִׂעִי: צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאֶחְזֹק־
 140 קִרְאֵתִי בְּכָל־לֵב עֲגִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אִצְרָה: קִרְאֵתֶיךָ
 141 וְיִשְׁעֵנִי וְאִשְׁמֹדֶה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמָתִי בְּנִשְׁפָּה וְאִשְׁעֹרָה
 142 לְדְבָרֶיךָ יִחַל־תִּי: קִדְמוּ עִינֵי אִשְׁמֵרוֹתַי לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתְךָ:
 143 קוֹלִי שִׁמְעָה כְּחֶסֶדְךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנּוּנִי: קִרְבוּ רַדְפֵּי־
 144 זְמַר מִתוֹרָתְךָ רַחֲמוּ: קְרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצוֹתֶיךָ
 145 אִמְרָתִי: קִדְמוּ יְדַעְתִּי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּרְתֶּם:

153 רֵאשֵׁי עֲנִי וְחֲלַעְנִי כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי: רִיבָה רִיבֵי וּגְאֻלְנִי
 154 לְאִמְרַתְךָ חַיְנִי: רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשְׁנָעָה בְּרִחְקֶיךָ לֹא רָדָשׁוּ:
 156 הַחֲמִיק רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיְנִי: רַבִּים רָדָפוּ וְצָרֵי
 157 מַעְדוֹתֶיךָ לֹא נִסִּיתִי: רֵאִיתִי בְּנָדִים וְאַתְקוּטְטוּ אֲשֶׁר
 158 לְאִמְרַתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: רֵאֵה בְּרִפְסוּדֶיךָ אֶת־הַבַּתִּי יְהוָה
 160 בְּחִסְדֶּךָ חַיְנִי: רֵאשֵׁי דְבָרְךָ אָמַת וְלַעֲוֹלָם כֹּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה:
 161 שָׂרִים רָדְפוּנִי חֲנֹם וּמִדְּבָרֶיךָ פָּחַד לְבִי: שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל־
 162 אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֶל רֵב: שִׁקָּר שָׁנְאֹתִי וְאַתְעַבָּה תוֹרַתְךָ
 163 אֶת־הַבַּתִּי: שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלָתֶיךָ עַל־ מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: שְׁלוֹם רֵב
 164 לְאֶהְבֵּי תוֹרַתְךָ וְגִזְוֹן לְמוֹ מִכְשָׁל: שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ
 165 יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבֹם
 166 מִיָּד: שָׁמְרַתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ כִּי כָל־דֶּרֶב גְּנֵדָה:
 168 תִּקְרַב רַגְלִי לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּדִבְרֶךָ הִבִּינֵנִי: תְּכֹזֵב תַּחֲנֹתִי
 169 לְפָנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הֲצִילְנִי: תִּבְעָנָה שִׁפְתֵי תְהַלְלָה כִּי תִלְמְדֵנִי
 170 תְּחִיקָה: תַּעַר־שׁוּנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כֹל־מִצּוֹתֶיךָ צְדָק: תִּהְיֶיךָ
 171 לְעֹזְרֵנִי כִּי פְקוּדֶיךָ בְּהִרְתִּי: תִּשְׁעַתְּךָ יְהוָה
 172 וְתוֹרַתְךָ שַׁעֲשְׂעִי: תִּחְרַגְנָפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲרֵנִי:
 173 תִּעֲשֶׂיתִי כְשֶׁר־ אֲבִד בְּקֶשׁ עֲבָדָה כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שִׁכַּחְתִּי:
 קיט
 קב
 קכא
 2
 3
 4
 5
 6
 קכא
 2
 3
 4
 5
 6

8 יִשְׁמַר אֶת־נַפְשָׁךְ: יְהוָה יִשְׁמַר־צִאתְךָ וּבואֶךָ מֵעֵתָה וְעַד־עוֹלָם:
 קכב קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמֵחֵתִי בְּאֶמְרִים לִי בַּיּוֹם יְהוָה
 2 גִּלְדָּה: עֲמֻדוֹת הַיָּם רִנְּנוּ בְּשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
 4 בְּעִיר שְׁחַבְרַח־לֵה יַחְדָּו: שָׁשׂוּ עָלָי שְׂבָטִים שְׂבָטֵי־הָעַדוֹת
 5 לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כַסָּאוֹת לְמִשְׁפַּט
 7 כַסָּאוֹת לְבֵית דָּוִד: שָׂאוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשָׁלוֹם אֶת־הַבַּיִת: יְהוָה
 8 שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַרְאֲתֵי וְרַעֲי אֲדַבְרָה
 9 נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 קכג קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׂאֲתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם:
 2 יְרֻגָה בְּעֵינַי עֲבָדִים אֲלֹהֵי־דָוִד אֲחֻנְיָהִם בְּעֵינַי שִׁפְחָה אֲלֵי־דָוִד
 3 נִבְרַתָּה בֶן־עֵינַי אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ: חָנְנוּ יְהוָה
 4 חָנְנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בּוֹז: רַב־תָּ שְׂבַע־הָלֵלָה נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג
 5 רַב־הַשְׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְנַאֲיוֹנִים: קַדַּר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִלְוִי
 6 יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ יִאֲמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לִלְוִי יְהוָה שְׁתִּיחָה לָנוּ
 7 בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בָּלַעְנוּ בַּחֲרוֹת אַפְסֵם בָּנוּ: אֲזִי
 8 חַמִּים שִׁטְפוּנוּ נִחַלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ
 9 הַרְמִים הַזִּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה שְׂלֵא נִתְּנָה מַרְףֵּ לַשִּׁנְיָהִם:
 7 נַפְשֵׁנוּ בַצַּפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים חִפְּחַ נִשְׁכַּר וְאַנְחָנוּ
 8 קִבְּהָ נִמְלָטְנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קַדַּר שִׁיר
 9 הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בַּיהוָה בְּהַר־צִיּוֹן לְאַיִפוֹט לְעוֹלָם יֹשֵׁב:
 2 יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעֵתָה וְעַד־עוֹלָם:
 3 כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׂבַט הַרְשָׁע עַל־גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לְאַיִשְׁלָחוּ
 4 הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדִיהֶם: הַיִּטִּיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וּלְיֹשְׁרִים
 5 בְּלִפְתָּם: וְהַמְטִים עַקְלָקְלוֹתָם וְזִלְקָם יְהוָה אֶת־פַּעְלֵי הָאָוֶן
 6 קְבוּ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: קְבוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־
 7 שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כַחֲלָמִים: אֲזִי יִמְלֵא שֹׁחַק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 8 אֲזִי יִאֲמְרוּ בְּנוֹסֵי הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה
 9 לַעֲשׂוֹת עִפְנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׂבוֹתֵנוּ כַּאֲפִיקִים

ספר חמישי

ליל ימים

4

מיוצא

1 בְּנֹגֵב: הַזְרָעִים פְּדֻמְעָה פָּרְגָה יִקְצֹרוּ: הַלֹּחַד יִלְךְ. וּבִכְהוּ נִשְׂא
 קִוּ מִשֵּׁךְ הַזֶּרַע בְּאִיבָא בְרִנְיָה נִשְׂאָה אֶלְמַחֲוֵי: קבו שיר
 הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִסְיִהוּהוּ. לְאִיבָנָה בֵּית שׂוֹא עֲמְלוּ בִּזְנוּ
 2 בּוֹ אִסְיִהוּהוּ לְאִשְׁמֵר־עִיר שׂוֹא. שְׂקֵד שׁוֹמֵר: שׂוֹא לְכֶם. י
 מִשְׁבִּימֵי קוּם מֵאַחַר־שִׁבְתָּ אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים בֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ
 3 שְׂנָא: הִנֵּה גַחֲלַת יְהוָה בְּנִים שְׂכָר פְּרֵי הַבְּטָן: פְּחָצִים בִּיד
 5 נְבוֹר פֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־י הַגֵּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת־אֲשֶׁפְחוֹ
 קִבְחָ מֵרָחִם לֹא יִבְשׁוּ כִּי־דַבְּרוּ אֶת־אֲוִיבִים בְּשַׁעַר: קבא שיר
 2 הַפְּעֻלוֹת אֲשֶׁר־י כְּלִירָא יְהוָה הַהֲלֵךְ כְּדַרְכֵּיו: יִגִּיעַ בְּסִיף כִּי
 3 תֹאכַל אֲשֶׁר־י וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתֶּךָ. י כְּנַפֵּן פְּרִיָה בִּירְכַתִּי בֵּיתֶךָ
 4 בְּנִיךָ כִּשְׁתַּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ: הַגֵּרָה כִּיבֵן יִבְרַךְ גֵּבֵר
 5 יִרְא יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי
 6 קִבְטָ חַיִּיךָ: וְרָאִה־בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: קבט שיר

ספר חמישי למעשה

2 הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוֹנֵי מִנְעוּרֵי יֹאמֵר גֵּא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוֹנֵי
 3 מִנְעוּרֵי גַם לֹא יִבְלַדְלִי: עַל־גְּבוֹי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוֹ
 4 לְמַעַנְתָּם: יְהוָה צְדִיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסְנוּ אַחֲזֹר
 6 כֹּל שְׂגָאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר נִגְזָת שְׂקֵדַת שְׁלֵף יִבְשׁ: שְׁלֵא
 8 מֵלֵא כִפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצָנוּ מִעֵמֶר: וְלֹא אָמְרוּ. הַעֲבָרִים בְּרַבַּת
 קִי יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֲתֶכֶם בְּשֵׁם יְהוָה: קל שיר הַמַּעֲלוֹת
 2 מִמַּעַמְקִים קְרָאֲתִיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנֶיךָ
 3 קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּחַנּוּנֵי: אִסְעוֹנוֹת תְּשִׁמְרֵנִי אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד:
 4 בְּרַעֲמָךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּרָא: קִינִיתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבַרְךָ
 6 הִזְחַלְתִּי: נַפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יחל
 8 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמּוֹ פְדוּת: וְהוּא
 קִלָּא יִשְׁבֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: קלא שיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד
 יְהוָה. לְאִרְבָּה לְבִי וְלֹא־דָמּוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי. בְּגִד־לֹזֶרֶת
 2 וּבְנִפְלְאוֹת מִמְּנֵי: אִסְלָא שׁוֹיִתִּי. וְהוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי בְּנִמַּל עַלְיָ
 3 אִמּוֹ בְּנִמַּל עַלְיָ נַפְשִׁי: יחל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מַעֲתָרָה וְעַד

ספר חמישי למעשה

קלב עולם: קלב שיר המעלות וכו' יהוה לדוד את כל ענותו:
 1 אשר נשבע ליהוה גדר לאביר יעקב: אמאבא באהל ביתי
 2 אמאעלה על ערש יצועי: אמאמן שנת לעיני לעפעפי
 3 תנומה: עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: הגה
 4 שמענה באפרתה מצאנה בשדריער: נבואה למשכנותיו
 5 נשתחה להרם רגליו: קומה יהוה למנוחתה אפה וארון עזה:
 6 כהגיה ילבשר צדק וחסידיה ירגנו: בעבור דוד עבדה אל
 7 השב פני משיחה: נשבע יהוה לדוד אמת לאישוב ממנה
 8 מפרי בטנה אשית לבסאלך: אמישמרו בניה בריתי ועדתי
 9 אלמדם נסדגיהם עדיעד ישבו לבסאלך: ברבחר יהוה
 10 בציון יהוה למושב לו: זאת מנוחתי עדיעד פה אשב כי
 11 אויחיה: צדה ברך אברה אבינוה אשביע לחם: וכהניה
 12 אלביש ישע וחסידיה רגו ירגנו: שם אצמיח קרן לדוד
 13 ערכתי גר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יצין נזרו:
 קלב קלג שיר המעלות לדוד הגה מה טוב ומה נעים שבת אחים
 1 נסחוד: בשמן הטוב י עלה ראש יוד עלה יקון יקון אהרן
 2 שירד עלפי מהחיו: בטלחרמון שירד עלה ירבי ציון כי
 3 קלד שם י צוה יהוה אתה ברכה חיים עדה עולם: קלד שיר
 המעלות הגה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית
 4 יהוה בליקות: שאחידכם קדש וברכו את יהוה: יברכה יהוה
 5 מציון עשה שמים וארץ: קלה הגלוה י הללו את שם
 6 יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים בבית יהוה בחצרות בית
 7 אלהינו: הגלוה כר טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: בריעקב
 8 בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי אני ידעתי בתדול יהוה
 9 וארנינו מכל אלהים: כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים
 10 ובארץ בימים ובלהמות: מעלה נשאים מקצה הארץ
 11 ברכים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שתבה בכורי
 12 מצרים מאדם ערבהמה: שלח אותם ומסתים בתוככי

10 מצרים פִּרְעָה וּבְכַל־עֲבָרָיו: שְׁהֵבָה נוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מַלְכִים
 11 עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הַיַּמֹּי וְלַעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְלִבְל
 12 מִמְּלִכּוֹת בְּנַעַן: וְנָתַן אֶרֶצָם גִּחְלָה גִחְלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה
 13 שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכַרְךָ לְדוֹר־וָדוֹר: כִּי־יִרְוֶן יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־
 14 עֲבָרָיו יִתְנַחֵם: עֲצַבֵי הַנּוֹיִם בְּסֵף וְהֵב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
 15 פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא
 16 יִשְׁמְעוּ אֶף אִי־יִשְׁדּוּחַ בְּפִתְחָם: בְּמִתְהַם יְהוֹ עֲשִׂיתָם כֹּל אֲשֶׁר
 17 בִטַּח בָּהֶם: בַּיִת יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בַּיִת אֲבוֹת בָּרְכוּ
 18 אֶת־יְהוָה: בַּיִת הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה
 19 קְלוּ בָרְכוּ אֶת יְהוָה: כְּרוֹךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁבַע יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:
 20 קְלוּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הוֹדוּ לַאלֹהֵי
 21 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הוֹדוּ לַאֲדֹנָיִם כִּי לְעוֹלָם
 22 חֶסֶד: לַעֲשֵׂה גַפְלָאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָרְךָ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לַעֲשֵׂה
 23 הַשָּׁמַיִם בְּחִבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־דַּמִּים
 24 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: אֵת
 25 הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵים
 26 לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְמַקֵּה מִצְרַיִם בְּבַחֲרֵיהֶם
 27 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 28 בְּיַד חֹקֵה וּבְרוּחַ גְּמוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְגֹר יִסְסוּף
 29 לְגֹרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם כִּי לְעוֹלָם
 30 חֶסֶד: וְגָעַר פִּרְעָה וְחִילוֹ כִּי־יִסְסוּף כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְמַלְכָּה
 31 עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: לְמַבְרַח מְלָכִים גְּדֻלִים כִּי
 32 לְעוֹלָם חֶסֶד: וְהָרַג מְלָכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:
 33 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הַיַּמֹּי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְלַעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 34 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְנָתַן אֶרֶצָם לְגִחְלָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: גִּחְלָה
 35 לְיִשְׂרָאֵל עֲבָרָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: שֶׁבַשְׁפַּלְנוּ וְכַרְלָנוּ כִּי
 36 לְעוֹלָם חֶסֶד: וַיִּפְרַקְנוּ מִצְרַיִנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: נָחַן לָהֶם לְבַל
 37 בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: הוֹדוּ לָאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

קלו¹ על־גִּהְרוֹת י בְּכֹל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֲרֵי
 2 צִיּוֹן: עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ הָלִינוּ בְּגִירוּתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ
 שׁוֹבֵינוּ דְבַר־שִׁיר וְתוֹלְלֵנוּ שִׁמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן:
 3 אִיךְ גָּשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת גְּבַר: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ
 4 יְרוּשָׁלַם הַשִּׁבְחָה יְמִינִי: הַדְּבֵק לְשׁוֹנֵי י לַחֲפֵי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶיךָ
 5 אִם־לֹא אֲעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי: זָכַר יְהוָה י
 6 לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ י עָרוּ עַד הַיְסוּד
 7 כָּה: בַּת־כָּכָל הַשְׁדֻדָּה אֲשֶׁר־י שִׁשְׁלֹם־לָךְ אֲרֵי־זְמוּלָךְ
 8 שְׁמַמְלֶה לָנוּ: אֲשֶׁר־י שִׁיֵּאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַע:
 9 קלח² לְדוֹר י אֲוֹדָה בְּכָל־לְבָבִי גֵבַר אֱלֹהִים אֲזַמְרֶךָ: אֲשַׁתְּחֹוּ
 אֶל־הַיְבֵל קְדוֹשׁ וְאֲוֹדָה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חַסְדֶּךָ וְעַל־אַמְתֶּךָ
 10 כִּי־יִגְבַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמַרְתֶּה: בְּיוֹם קָרָאתִי וְתַעֲנֵנִי
 11 תִּרְחַבְנֵי בְנֵפֶשׁ עֹז: יִדְוֶה יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ
 12 אֲמִרְתֶּיךָ: וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּרְגֻזֹל בְּכּוֹד יְהוָה: כִּי־רַם
 13 יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָה וְנִבְּחָה מִפְּרֹחַק יִדְעֶ: אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרָב צָרָה
 14 תַחֲיִינִי עַל־זֶה אֵיבִי הַשְׁלַח יְדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ: יְהוָה
 15 יִגְמַר בְּעַד־יְהוָה חַסְדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֶל־תִּרְף:
 16 קלט³ קלט לְמַנְצֵחַ לְדוֹד מְזִמּוֹר יְהוָה תִּקְרַפְנִי וְתַדְעֶ: אִתָּה יִדְעָה
 17 שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בְּנֶפֶשׁ לְרַעִי מִרְחֹוק: אֲרֵחִי וְרַבְעֵי זָרִים וְכָל־
 18 יְדַרְכֵי הַסִּבְנָתָה: כִּי אֵין מַלְאָה בְּלִשׁוֹנֵי הֵן יְהוָה יִדְעָה בְּלֵבָהּ:
 19 אֲחֹוד וְקָדַם צִרְתָּנִי וְתִשְׁרַח עָלַי בַּפִּסְחָה: פִּלְאִיָּה יִדְעָה מִמֶּנִּי
 20 גְּשֻׁנְכֶרָה לֹא־אֹכֵל לֶחֶם: אֲנִי אֶלֶךְ מְרוֹסֶךָ וְאֲנִי מִפְּנֵיךָ
 21 אֲבָרַח: אִם־אֲסַק שָׁמַיִם שָׁם אִתָּה וְאֲצִיעֶרָה שְׁאוֹל הַגֶּה:
 22 אֲשָׂא כְנֶפֶשׁ־שָׁחַד אֲשַׁבְּנָה בְּאַחֲרֵית יוֹם: גַּם־שָׁם יִדְעָה תְּהַנְחֵנִי
 23 וְתַחֲאֲחֹזֵנִי יְמִינֶךָ: וְאִמַר אֶת־חֹשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֹוד בְּעַדְנִי:
 24 גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־יִחַשְׁדֶּךָ מִמֶּךָ וְלִילָה בֵּינִים יֵאִיר כַּחֲשִׁיבָה בְּאוֹרָה:
 25 כִּי־אֲתַרֶּה קִנְיֵת כְּלִיתִי הַסִּבְנֵי בְּבֶטֶן זֵאֵמִי: אֲוֹדָה עַל־כִּי
 26 גִּירָאתִי נִפְלִיתִי גַּם־לְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יִדְעָה מְאֹוד: לֹא

מִתָּה

מִתָּה כִּתְּבוּ

מִתָּה מִתָּה

מִתָּה מִתָּה

מִתָּה מִתָּה

נבחר עצמי מִפְּנֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי כַפֶּתֶר רַקְמָתִי בְּתַחְתִּיזוֹתַי
 16 אֶרְץ: נִלְמִי יִרְאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרֶךָ כִּלְסִי יִכְתְּבוּ יָמִים יִצְרוּ
 17 וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: וְלִי מִהִזְקְרוֹ רַעִיף אֵל מִה עֲצָמוֹ רֵאשִׁיהֶם:
 18 אֶסְפָּרם מִחֹל יִרְבּוּן הִקִּיצְתִּי וְעוֹדֵי עִמְךָ: אִם־תִּקְטַל אֱלֹהִים י
 19 רָשָׁע וְאֲנֹשִׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי: אֲשֶׁר יִמְרוּךְ לְמִזְבֵּחַ נְשׂוּאָה
 20 לְשׂוּאָה עֲרִיף: הֲלֹא־מִשְׁנֵי־אֵיךְ יְהוּרָה י אֲשַׁנְּגָה וּבְתַקּוֹמֵיךָ
 22 אֶתְקוּטָט: תִּכְלִית שְׁנֵאֲרָה שְׁנֵאֲתִים לְאֵיבִים הָיוּ לִי: חֲקַרְנִי
 23 זֶל וְדַע לִבִּי בְּחֲנִי וְדַע שְׂרַעְפִּי: וְרֵאֵה אִם־דָּרַךְ־עֵצֶב בִּי
 24 וְגִחְנִי בְּדָרְךָ עוֹלָם: קמ לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: חֲלַצְנִי
 3 יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים הִנְצַרְנִי: אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹת
 4 בְּלֵב כְּרִי־יוֹם יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת: שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ נֶחֱשׁ חֲמַר
 5 עֲכָשׁוּב תַּחְרַת שְׁפַתִּימוֹ סִלָּה: שָׁמַרְנִי יְהוּרָה י מִיַּד־רָשָׁע
 6 מֵאִישׁ חֲמָסִים הִנְצַרְנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחֲרוֹת פְּעָמָי: טָמְנוּ
 7 גַּאִים פַּחֲדִי וְחִבְלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לֵיד מַעְגַּל מַקְשִׁים שְׁתַּדְּלִי
 8 סִלָּה: אֶמְרָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲתָה הָאֲוִינְרָה יְהוָה קוֹל תַּחְנוּנֵי:
 9 יְהוָה אֲדַנִּי עַז יִשׁוּעָתִי סְפוּתָה לְרֵאשִׁי בַּיּוֹם גִּשְׁק: אֶל־תַּחֲזֹן
 10 יְהוָה מֵאֲוִי רָשָׁע וּמְמוֹ אֶל־תִּפְק יְרוּמוֹ סִלָּה: רֵאשׁ מִסְבֵּי
 11 עַמְלֵ שְׁפַתִּימוֹ יִכְפּוּמוֹ: יִפְיִטוּ עֲלֵיהֶם גְּחִלִּים בְּאֵשׁ יִפְלֹם
 12 בְּמַחְמָרוֹת כִּלְיָקוּמוֹ: אִישׁ לְשׁוֹן כְּרִי־יָפוֹן בְּאֶרֶץ אִישׁ־חֲמָס
 13 רַע יִצְוֲדָנוּ לְמַדְחַפֶּת: יִדְעָה בִּרְעֵשָׁה יְהוָה דִּין עֲנִי מִשְׁפָּט
 14 אֲבִינִים: אֶךְ צְדִיקִים יִרְוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת־פְּגִיף:
 קמא קמא מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קְרֵאתִיךָ חוֹשְׁדָה לִי
 2 הָאֲוִינָה קוֹלִי בְּקְרֵאֲרִלְךָ: תִּפְזֹן תִּפְלָתִי קְטַרְתָּ לְפָגִיף מִשְׂאֵת
 3 כְּפִי מִגְּחַת־עֵרֶב: שִׁיתָה יְהוָה שְׁמִרָה לְפִי נִצְרָה עַל־דַּל
 4 שְׁפָתִי: אֶלְתַּט לְבִי י לְדַבְּרֵי־רַע לְהַתְעוֹלֵל עַלְלוֹת י בְּרָשָׁע
 5 אֶת־אִישִׁים פְּעֵל־רֵאֲזֹן וּבִלְאֲלָחִם בְּמַנְעֻמֵיהֶם: יִחַלְמֵנִי צְדִיק י
 חֶסֶד יִזְכִּיתֵנִי שָׁמֵן רֵאשׁ אֶל־יָנִי רֵאשִׁי כִּי עוֹד וְתִפְלָתִי
 6 בְּרַעוֹתֵיהֶם: נִשְׁמְשׂוּ בִּידֵי־סֹלַע שְׁפָטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֶמְרֵי כִּי

ספר חמישי

לדף קמ

קמא

קמא

קמא

קמא

קמא

1 געמו: כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: כי
 2 אליה יהוה אדני עיני בכה חסיתי אלהער נפשי: שמרני
 3 מידרפח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמרו רשעים
 4 קמ"ג יחד אנכי עד יאעבור: קמב משביל לדוד בהיורחו
 5 במערה הפלה: קולי אליהו אועק קולי אליהו אהחנן:
 6 אשפך לפני שחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי
 7 ואתרו ידעת גתית בארצו אהלך טמנו פח לי: הביט
 8 ימין וראה ואיך לי מבר אבר מנוס מפני און הורש
 9 לנפשי: ועקתי אליה יהוה אמרתי אפה מחסי חלקי בארץ
 10 החיים: הקשיבה אלי רנתי קידלותי מאד הצילני מרדפי
 11 כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי לחרות את שמך
 12 קמ"ד בי יבחרו צדיקים בי חגמל עלי: קמג מזמור לדוד
 13 יהוה שמע הפלתי האזינה אל תחננני באמנתך ענני
 14 בצדקתך: ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך
 15 בלחי: כי רדף אויב נפשי רבא לארץ חיתי הושיבני
 16 במחשבים במתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם
 17 לבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך
 18 אשוחח: פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה: מחר
 19 ענני יהוה בלחה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם
 20 ירדי בור: השמיעני בבקר חסדך בריבה כטחתי הודיעני דרך
 21 ונ אלה בראליך נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה אליך
 22 בסתי: למדני לעשור רצונה בראתה אלוהי רוחך טובה
 23 תנחני בארץ מישור: למערת שמך יהוה תחניני בצדקתך
 24 הוציא מצרה נפשי: ובחסדך תצמית איבי ותאבדת כל
 25 קמ"ה צרתי נפשי כי אני עבדך: קמד לדוד ברוך יהוה יצורי
 26 המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי
 27 ומפלטי לי מגני וכו חסיתי היודד עמי תחתי: יהוה מחד
 28 אדם ותדעהו בראגוש והחשבהו: אדם לתבל דמה ימיו כצל

פתח באות
 פתח באות

5 עֹבֵר: יְהוָה הַטְּשָׁמִיךְ וְתָרַד נַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בָּרַק בָּרַק
 7 וְהַפִּיּעַם שֶׁלַח הַצִּיָּק וְהַתְּהַמָּם: שֶׁלַח יְדִיק מִכְרוֹם פָּעַנִי וְהַצִּילֵנִי
 8 מִמֵּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי־נֹכַח: אֲשֶׁר־פִּיתָם דְּבַר־שׂוֹא וַיִּמְיָנִם יִמֵּן
 9 שָׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לְךָ:
 10 הַנּוֹתֵן הַשְּׂוֹעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹעָה אֶת־דָּוִד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה:
 11 פָּעַנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֹכַח אֲשֶׁר־פִּיתָם דְּבַר־שׂוֹא וַיִּמְיָנִם יִמֵּן
 12 שָׁקֵר: אֲשֶׁר בְּגִינוּ: כְּנִטְעִים מְגִדְלִים בְּגַעְוֵי־הֵם בְּנוֹתֵינוּ
 13 כְּזֹוִיֹּת מִחֲטָבוֹר: תִּבְנִית הַיִּכָּל: מְזֻיָּנוּ מְלֵאִים מִפִּיקִים מִזֵּן
 14 אֵל וְזֵן צִאֲוָנוּ מֵאֲלִיפּוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחֻצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מִסְּפָלִים
 15 אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחֵר: בְּרַחֲבֵתֵנוּ: אֲשֶׁר־יֵהָעֵם
 קמח שְׂבָכָה לֹא אֲשֶׁר־יֵהָעֵם שִׁירָה אֱלֹהִיו: קמח תְּהִלָּה לְדָוִד
 אֶתְּמַמָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכֶהוּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 2 בְּכָל־יָוִם אֶבְרָכֶךָ וְאֶחְלָלֶךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 3 גְּדוֹל וְיִהְיֶה וּמִדָּלָל מֵאֵד וְלִגְדָלְרֵזוֹ אֵין חֶקֶר:
 4 הָזֹר לְדָוִד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ וּגְדוּלָּתֶךָ:
 5 הָזֹר בְּכֹד הַזֹּדֶךְ וְדַבְּרֵי גַפְלֵא־תֶיךָ אֲשִׁיחֶה:
 6 וַעֲזֹזוּ גִרְאֵתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגַר־לֹוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
 7 זְכַר רַב־טוֹבֶיךָ יִבְיַעוּ וְצַד־קִרְיָתֶיךָ יִרְגְּנוּ:
 8 חֲנֹן וּרְחוּם יִהְיֶה אֶתְּךָ אֲפִיּוֹם וּגְדוֹל־חֶסֶד:
 9 טוֹב־יְהוָה לְכָל־אֶרֶץ חַמְיוֹ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 10 יִדְוֶךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְּבוּ:
 11 כְּבוֹד מִלְּבוֹרֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶיךָ יִדְבְּרוּ:
 12 לְהַזְדַּיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מִלְּבוֹתָו:
 13 מִלְּבוֹרֶיךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּיךָ בְּכָל־הָזֹר וְדָד:
 14 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַגְּפָלִים וְזִינְקָה לְכָל־הַכְּפוּסִים:
 15 עֵינֵי כָל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹוֹתֵר־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתָו:
 16 פֹּרֵחַח אֶת־יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
 17 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָבָיו וְחֶסֶד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:

18 קחב יהודה לכל־קראיו לכל אשר יקראוהו באמרת:
 19 רצור־ראיו יעשה ואר־שועתם ישמע וישועם:
 20 שומר יהוה את־כל־אחביו ואת כל־רשעים ישמיד:
 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד:
 קמו קמו הללוהו הללוהו גפשו את־יהוה: אהללה יהוה בחייו
 2 אצמרה לאלתי בעודי: אלתבטחו בנדיבים בנ־אדם שאין
 3 לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו
 4 עשתנהיו: אשרי שאל יעקב בעורו שברו עליהוה אלהיו:
 5 עשה שמים וארץ את־הים ואת־כל־אשר־בם השמר אמת
 6 לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה
 7 מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה
 8 אהב צדיקים: יהוה שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד
 9 ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לך
 קמו ודר הלל־הוה: קמו הללוהו ברטוב זמרה אלהינו כרנעים
 2 נא־וה תהלה: בנה ירושלם יהוה גרתי ישראל יבנם: הרופא
 3 לשבורי לב ומחפש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם
 4 שמות יקרא: גדל אדונינו ורבי־כח לתבונתו אין מספר:
 5 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים ערי־ארץ: ענו ליהוה
 6 בתודה זמרו לאלהינו בבגור: המכסה שמים בעבים המבין
 7 לארץ מטר המצמית הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני
 8 ערב אשר יקראו: לא בנבורת הפוס יחפץ לא־כשוקי האיש
 9 ירצה: רוצה יהוה את־ראיו את־מיתלים לחסדו: שבחי
 10 ירושלם את־יהוה הללו אלהיך ציון: כרחוק כריתי שעריך
 11 כרחוק פניך בקרבך: השם גבולך שלום חלב חטים ושביעך:
 12 השלח אמרתו ארץ ער־מהרה ירוץ דברו: הנתן עֶלְג
 13 בצמר כפור באפר יסוד: משלך קרחו כפתים לפני קרתו
 14 מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזרמיום: מגיד
 15 דברו ליעקב תקו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל

קמח נוי ומשפטים בלידעום הללויה: קמח הללויה • הללויה
 2 את יהוה מן השמים הללויה בפרוקים: הללויה בלמלאכי
 3 הללויה בלצבאו: הללויה שמש וירח הללויה בלפוכבי אור:
 4 הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו
 5 את שם יהוה כי הוא צה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם
 6 תקנהו ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תגינים וכל
 7 החיות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה רבח:
 8 וההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה
 9 רמש וצפור בנה: מלכאארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי
 10 ארץ: בחורים ונסבות וקנים עם נערים: יהללו את
 11 שם יהוה ברנשנב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם
 12 קרן • לעמו תהלה לכל חסדיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:
 קמט הללויה • שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
 2 ישמח ישראל בעשיו בנרציון יגילו במלכם: יהללו שמו
 3 במחול בתף וכנור וזמורו: ברוצה יהוה בעמו יפא
 4 ענוים בישועה: יעלו חסידים בכבוד ירגנו על משבחתם:
 5 רוממות אל בנרוגם והרב פסיות ביהם: לעשות נקמה
 6 כנוים תוכחות בלאמים: לאפר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
 7 בכבלי כחל: לעשות בהם • משפט פחוב חרד הוא לכל
 8 יא חסדיו הללויה: קנ הללויה • הללויה בקדשו הללויה
 9 ברקיע עז: הללויה בנבורתיו הר לוהו כרב גדלו: הללויה
 10 בתקע שופר הללויה בנגל וכנור: הללויה בתף ומחול
 11 הללויה במנוים וענב: הללויה בצלצל שמע הללויה
 12 בצלצל רצועה: כל הנשמה תהלה יה הללויה:

חוק

סבוב פסוקי תהלות אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה. וסמן בך אב"ד. חצין
 ופתוח בפרה"ם (86, 78). וסודיו תשעה עשר וסמן במ"ב. ומסודיו מאה חמשים:

תפלה בעת עצירת נשמים.

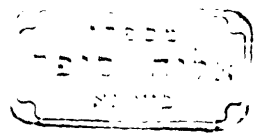
בעת עצירת נשמים מתחללים על הנשמים ולומדים מוטורים. והמנהגים חלוקים, כי נעל אסתחת
 נביטן טניח את כיו מוטורים הללו: מוטור ר', יז, כ"ה, ל"ב, נ"א, כ"ג, כ"ט, ט"ב, ס"ג, ס"ה, ס"ח,
 ע"ו, פ"ה ק"ג, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד,
 מירדח נרשמים אלו י' מוטורים: יז, כ"ה, ס"ב, נ"א, ס"ה, ס"ה, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד,
 רשם אלה יז מוטורים: יז, כ"ה, ל"ב, פ"ו, ק"ג, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד,
 ועכב ק"ק ספד"ט לומר י' מוטורים אלו: י', כ"ג, כ"ה, נ"א, ס"ט, פ"ה, פ"ו, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד, ק"ד,
 מוטורים לומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
 ועל כל עמך בית ישראל. ובכר רחמיך וחסדיך בפרנא על כל חטאתינו
 ועונותינו ופשעינו, והחזירנו בתשובה שלמה לסניך, קרע רוע גזר דיגנו
 ובשר מעלינו כל גזרות קשות, וכלה דבר וחרב ורעב ושכי ומשחית
 ונפשה מבני בריחה. אנא אב החמים שבענו משניך, וברך שנתנו
 בשנים השבות, ציה לשמים לתת טל ומטר לברכה על פני האדמה
 לחיים ולשלום ולשבע, ואלה הארץ תצוה לתת פריה בעתה להחיות את
 נפשותינו ונפשות בנינו ובנותינו וטפנו לעבודתך לתורתך ולמצותיך.
 ומלא אסמינו שבע, ומלאו הגנות בר והיקבים תירוש ויצהר: עשה
 למען שמך הגדול, עשה למען אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב,
 עשה למען משה ואהרן, עשה למען רוח ושלמה, עשה למען חסידך
 השדורים והקדושים, עשה למען רחמיך הרבים: יהי רצון אמרי פני
 והגין לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו:

תפלה בעת רבוי נשמים.

בעת רבוי נשמים מוטורים:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את
 בעסקי ויגלו רחמיך על מדותיך, ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותפנס
 להם לפניך משורת הדין ובסניך הגדול רחם עליהם שאין פרענות
 באה לעולם אלא בשביל ישראל והם עמך ונחלתך אשר הוצאת מארץ
 מצרים ואינם יכולים לקבל לא רב רעה ולא רב טובה, השפעת עליהם
 רב טובה אינם יכולים לקבל, בעסת עליהם אינם יכולים לסבול. יהי רצון
 שיהי רחם בעולם ויכור רחמיך ושמע צעקת ונאקת עניי עמך ברחמים:

מזמורים

שנוהגים לומר אחר התפלה בימי הגים ותעניות
ושאר ימים מצוינים שבשנה.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ה . . . שמיני עצרת . . .	פ"ט . ימי הסליחות קודם ר"ה . . .	ק"ד . . . בראש חודש . . .
קמ"ז . . . שמחת תורה . . .	צ"ח . ערב ראש השנה . . .	צ"ה . . . בשבת הגדול . . .
ל . . . חנוכה . . .	פ"א . יום א' של ר"ה . . .	ק"ה . . . יום א' של פסח . . .
ע"ד . . . עשרה בטבת . . .	מ"ז . יום ב' של ר"ה . . .	ס"ו . . . יום ב' של פסח . . .
מ"ט . . . פרשת שקלים . . .	י . . . עשרת ימי תשובה . . .	ע"ח . . . חול המועד של פסח . . .
ק"ט . . . פרשת זכור . . .	ל"ב . . . שבת תשובה . . .	י"ח . . . יום ז' של פסח . . .
כ"ב . . . תענית אסתר . . .	ק"ז . . . ערב יום כפור . . .	ק"ד . . . יום ח' של פסח . . .
ז' . . . פורים . . .	צ"ט . . . כל נדריו . . .	ק"ח . . . אסרו חג . . .
ס . . . שושן פורים . . .	ס"ה . . . יום כפור . . .	ל"ג . . . שני וחמישי ושני . . .
נ"א . . . פרשת פרה . . .	ע"ו . . . יום א' של סכות . . .	ס"ח . . . יום א' של שבועות . . .
ע"ז . . . פרשת החדש . . .	ס"ו . . . יום ב' של סכות . . .	כ"ט . . . יום ב' של שבועות . . .
י"ט . . . לתענה . . .	צ"ז . . . חול המועד של סכות . . .	ע"ט . . . שבעה עשר בתמוז . . .
י"ב . . . לברית מילה . . .	פ"ח . . . הושענא רבה . . .	קל"ז . . . תשעה באב . . .

מזמורים

שנוהגים לומר בכל שבת ושבת מעין הפרשיות.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ד . . . שבת שלח לך . . .	כ"ו . . . שבת תרומה . . .	קל"ט . . . שבת בראשית . . .
ה' . . . קרח . . .	ס"ה . . . תצוה . . .	כ"ט . . . נח . . .
צ"ה . . . דקת . . .	ע"ה . . . כי תשא . . .	ק"י . . . לך לך . . .
ע"ט . . . בלק . . .	ס"א . . . ויקהל . . .	י"א . . . וירא . . .
נ' . . . פינחס . . .	מ"ה . . . פקודי . . .	מ"ה . . . חיי שרה . . .
ק"א . . . מטות . . .	נ' . . . ויקרא . . .	ל"ו . . . תולדת . . .
מ"ט . . . מסעי . . .	ק"ז . . . צו . . .	נ' . . . ויצא . . .
קל"ז . . . דברים . . .	קכ"ח . . . שמיני . . .	ק"מ . . . וישלח . . .
צ' . . . ואתחנן . . .	ק"ו . . . תוריע . . .	ק"ב . . . וישב . . .
ע"ה . . . עקב . . .	קכ . . . מצרע . . .	ט' . . . מקץ . . .
צ"ו . . . ראה . . .	כ"ז . . . אחרי מות . . .	מ"ח . . . ויגש . . .
י"ז . . . שופטים . . .	מ"ז . . . קדושים . . .	מ"א . . . ויחי . . .
ל"ב . . . כי תצא . . .	מ"ב . . . אמור . . .	צ"ט . . . שמות . . .
נ"א . . . כי תבא . . .	ק"ב . . . בהר . . .	מ"ו . . . וארא . . .
פ"א . . . נצבים . . .	ק"ה . . . בחקתי . . .	ע"ז . . . בא . . .
ס"ה . . . וילך . . .	קכ"ב . . . במדבר . . .	ס"ו . . . בשלח . . .
ע"א . . . ואדונו . . .	ס"ז . . . נשא . . .	י"ט . . . יתרו . . .
י"ב . . . ואת חבוכה . . .	ס"ח . . . בהעלתך . . .	ע"ב . . . משפטים . . .

